Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET

The Workers Museum

Titel: Landarbejderbladet Fyn, Lolland, Falster, Bornholm
Udgiver: Landarbejderforbundet i Danmark
Udgivelsesår: 1920-1920

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

LANDARBEIDERBLADET
FYEN
LOLLAND·FALSTER·BORNHOLM
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 27 | Fredag den 2. Juli 1920 | 6. Aargang

Kommer et Rugbrød til at koste 2 Kr. 70 Øre?

Den 6. Juli skal dette Spørgsmaal afgøres. Bevarer eller forøger de reaktionære Partier deres nuværende Flertal, saa er det lige saa sikkert som Amen i Kirken, at vi faar en meget klækkelig Forhøjelse af Rugbrødsprisen. Den nuværende Regering er stærkt storagrarisk præget; Landbrugsministeren er Storagrarernes haandgangne Mand og har hele Tiden under Krigen holdt paa, at de store Landbrugere skulde have Verdensmarkedets Toppris for deres Produkter. Nu kræver det store Landbrug stadig mere højlydt, at han skal sørge for, at dette Standpunkt gennemføres i sin fulde Udstrækning.

„Landmands-Tidende" og andre storagrariske Blade afviser meget bestemt Tanken om, at vi igen i Aar faar en Kornlov, der forhindrer de store Landmænd i at tage den Pris for deres Brødkorn, der, som det hedder, kan opnaas i det fri Marked. Gennemføres dette Krav, vil det betyde, at en Tønde Rug kommer til at koste mellem 70 og 80 Kr., og det svarer igen til en Pris af op imod *3 Kr.* for et Rugbrød.

Det har ikke været muligt at formaa Regeringen til at give nogen som helst Oplysning om dens Stilling til Spørgsmaalet om en Kornlov. Man har klogelig foretrukket at forblive tavs, til Valget er overstaaet; man frygter med Rette for at miste Flertallet, dersom Vælgerne faar at vide, at det er Meningen, at Brødet skal fordyres. Det vilde uvægerligt have til Følge, at alle de Smaakaarsfolk, som sidste Gang lod sig narre til at stemme sammen med Overklassen paa de reaktionære Partier, denne Gang stemmer imod dem. Men intet Svar er jo ogsaa et Svar, og der kan ingen Tvivl være om, hvad Regeringens Tavshed betyder; den betyder netop, at Storagrarernes Krav skal gennemføres, naar Valget er lykkelig overstaaet. De har altfor store Aktier i det nuværende reaktionære Flertal til, at Regeringen, selv om den vilde, kunde gaa imod dem. Men iøvrigt har Regeringen absolut ikke Viljen hertil.

Landbrugsministeren, der er et af Regeringens mest betydende Medlemmer, er som nævnt det store Landbrugs Mand; hans Stilling til Spørgsmaalet er fra tidligere Tid velkendt, og alle Regeringens øvrige Venstremedlemmer er jo af samme Surdejg — enten er de selv Storagrarer eller i det mindste i Storagrarernes Sold.

Det kan derfor betragtes som givet, at dersom den nuværende Regering bevarer Magten, vil den benytte den til at give Brødfordyrerne frit Spil. Det vil være ensbetydende med, at alle Smaahjem her i Landet vil blive endnu frygteligere hjemsøgt end hidtil. Det maa ikke ske, og vi kan forhindre det, blot alle Arbejdere og Smaakaarsfolk gør deres Pligt den 6. Juli og stemmer paa Socialdememokratiets Kandidater.

Det vil komme til at gaa haardt ud over deres Hjem, om de undlader at gøre det, ikke mindst Kvinderne vil komme til at føle de frygtelige Følger.

Derfor maa ingen Arbejder eller Smaakaarsmand blive hjemme paa Tirsdag. Mød frem alle Mænd og Kvinder af Underklassen og stem Brødfordyrerne ned!

Den 6. Juli kaldes den danske Vælgerbefolkning paany til Valgurnen.

Den reaktionære Regering har udskrevet Valget med saa kort Varsel, som det overhovedet er lovligt, den er bange for, at der skal blive for lang Tid til at belyse dens Virksomhed i de to Maaneder, den har haft Magten, og den har i Sandhed Grund til at nære Betænkeligheder i denne Henseende.

Hvad har denne Regering udrettet i de ca. 9 Uger, den har haft Magten?

De sønderjyske Spørgsmaal.

De reaktionære Partier lovede ved sidste Valg Vælgerne, at naar de bare vilde stemme paa dem, fik vi Flensborg, eller i det mindste blev det internationaliseret.

Ved at give disse Partier deres Stemme kunde danske Mænd og Kvinder frelse vore Landsmænd og Danskhedens yderste Forposter mod Syd fra Fremmedherredømme. Saaledes løj disse Partier før sidste Valg, de viste, at de løj, de viste, at Spørgsmaalet var afgjort ved den Afstemning, der havde fundet Sted dernede, de havde selv været med til at anerkende en Afgørelse paa Grundlag af Folkenes Selvbestemmelsesret. Paa Trods af deres eget tidligere Standpunkt, paa Trods af Selvbestemmelsesretten, paa Trods af al sund Fornuft, og først og sidst i Strid med Sandheden deltog de alligevel i Chauvinisternes Raab »Flensborg hjem«.

Nu foreligger Resultatet, og det viser tilfulde, at hele Postyret fra de to Partiers Side var Svindel og Film fra den ene Ende til den anden. Man vidste meget vel før sidste Valg, at Resultatet vilde og maatte blive netop det, som nu foreligger, men man ønskede at bruge denne Sag i partipolitisk Øjemed. For at hverve Stemmer til Fordel for Overklassen veg man ikke tilbage for dette modbydelige Misbrug af en stor national Sag. Nu er Svindelen afsløret, de reaktionære staar nu med Haaret ned ad Nakken, ikke som bedraget, men som Bedragere. Der er kun opnaaet een Ting ved de reaktionæres chauvinistiske Rummel. Genforeningen er trukket 3 Maaneder ud til uhyre Skade for Sønderjyderne og til stor Bekostning for den danske Statskasse.

I Modsætning til Højre og Venstre har Socialdemokratiets Stilling i denne Sag været aaben og ærlig; uden at ænse det chauvinistiske Skraal og Spektakel har dette Parti staaet urokkeligt fast paa Selvbestemmelsesrettens retfærdige Grund.

Grundloven.

Dette Valg er et Grundlovsvalg, fremkaldt af den Grundlovsændring, som er blevet nødvendig ved Sønderjyllands Genforening med Danmark. Venstre har vist, af hvilken Kaliber det er, ved sammen med Højre at modsætte sig enhver væsentlig demokratisk Ændring i den nuværende Grundlov. I Henhold til disse to Partiers Forslag vil der ingen anden Forandring i det nuværende Forhold finde Sted end denne, at Valgretten straks nedsættes til 25 Aar til Folketinget, 35 Aars Valgretten til Landstinget opretholdes, de 18 landstingsvalgte Medlemmer skal fremdeles udpeges af det gamle Landsting, og dette alderstegne Ting skal ogsaa fremtidig være uopløseligt, saa forbenet reaktionær er Venstre allerede blevet, at det fordrer disse konservative Bestemmelser, der er Overleveringer fra 66-Forfatningen, og kun til Fordel for Overklassen.

Man vil give Danmark den mest konservative Forfatning i Verden. Sønderjyderne, som under Tyskland havde Valgret fra 20 Aars Alderen, vil, efter at de er kommet til Danmark, blive berøvet denne Valgret og kan først stemme til Landstinget, naar de bliver 35 Aar.

Socialdemokratiet møder heroverfor med deres eget Forslag, der kræver Republik, Etkammersystem og Valgret fra 21 Aars Alderen. Ingen kan være i Tvivl om, hvilket af de to Forslag, der stemmer bedst med den store, brede Befolknings Interesser. Alle, der ønsker, at Folkets Vilje skal være Landets højeste Lov, maa slutte sig til Socialdemokratiets Standpunkt.

Vi har ingen Brug for en Konge af »Guds Naade«, hvis eneste Adkomst til at staa i Spidsen

for Landet, er hans Fødsel, og vi behøver ikke et Ting, valgt af Bedsteforældre, og for Størstedelen bestaaende af mere eller mindre affældige Oldinge, til at bremse og vanskeliggøre en Lovgivning i Overensstemmelse med, hvad Tiden og Udviklingen kræver.

Dyrtidsspørgsmaalet.

I god Konsekvens med deres tidligere Standpunkt har de reaktionære Partier i den Tid, de har haft Magten, fortsat med at fremme Vareforfyrelsen. Maksimalprisen paa Tørv har de faaet ophævet. Resultatet er ikke udeblevet. Prisen er røget op til en Højde som ingensinde før, og alt tegner til, at den vil stige højere endnu, da Kultilførslerne er betydelig formindsket. Haardt vil de smaa Hjem til Vinter komme til at føle Følgen af denne Foranstaltning.

Valutaraadet har man ophævet, det passede ikke Champagnegrossereren, Handelsminister Rothe, at der førtes Kontrol med Indførslen af Luksusvarer, for Handelsministeren og andre Luksusimportører er Valutaraadets Ophævelse muligvis en god Foranstaltning. Storagrarerne vil ogsaa profitere af den, idet de faar deres Produkter betalt efter den høje Sterlingkurs. Men den store forbrugende Befolkning vil komme til at betale Champagneekscellencens Eksperiment med forhøjede Priser paa Livsfornødenhederne, og det har været til Skade for Landet som Helhed, idet det har trykket Kursen paa vor Krone yderligere ned. Forøget Dyrtid for Befolkningen, og en Forværring af hele Landets finansielle Stilling i Forhold til Udlandet er de foreløbige Resultater af Ekscellenceregeringens hidtidige Virksomhed.

Faar den Lov til at fortsætte, er der de bedste Udsigter for, at dens Maal snart vil være naaet. den arbejdende Befolknings fuldstændige Nedtrampning i en hjælpeløs økonomisk Elendighed.

Den sociale Lovgivning.

Den reaktionære Regerings første Regeringshandling var at ophæve det nylig oprettede Socialministerium; i Forvejen havde man valgt en af Rigsdagens værste Arbejderfjender til Indenrigsminister. Hermed var Regeringens Stilling til den sociale Lovgivning paa en utvetydig Maade angivet, de sociale Love, der var forberedt til Fordel for de gamle Arbejdsinvalider og de kronisk syge er skrinlagt, de vil ogsaa i Fremtiden være henvist til at føre en Tilværelse i kronisk Halvsult med Almisser og Fattighjælp som den eneste Udvej til Livets Ophold.

Arbejderspørgsmaalet.

Det er paa Arbejderspørgsmaalets Omraade den nuværende Regering har ydet sin største Indsats; det er sket paa en Maade, som har indbragt den en varm Tak fra Formanden for Arbejdsgiverforeningen, og det skal ikke skjules, at Arbejdsgiverne har gyldig Grund til at være Regeringen taknemmelig, men samtidig skal det slaas fast, at det er med ganske andre Følelser, at Arbejderne har set paa de stærke Ekscellencers indgriben i Arbejdsforholdet. For første Gang siden Estrups Dage har man her i Landet været Vidne til, at Militæret er blevet taget i Brug overfor danske Arbejdere. Skruebrækkeriet er blevet autoriseret, og det bliver af Landets Justitsminister offentligt forkyndt, at Skruebrækkerivirksomheden i Fremtiden skal anses for en højt fortjenstfuld Gerning.

Regeringen og dens Tilhængere praler i denne Tid med at have tilvejebragt Arbejdsro. Sandheden er, at de har hjulpet Arbejdsgiverne med at føre deres hensynsløse Krig igennem overfor deres Arbejdere, men de har ikke derved forbedret Betingelsen for varig Ro paa Arbejdsmarkedet.

Regeringens Optræden har virket paa Arbejdsgiverne som en Opfordring til stejlt og brutalt at afvise ethvert selv nok saa berettiget Krav fra Arbejdernes Side, og derved netop hjulpet til at vedligeholde og forøge Uroen paa Arbejdsmarkedet.

En Ting har de stærke Ekscellencer bevist gennem deres 9 Ugers Virksomhed: at de og deres Partier føler sig som Overklassens Talsmænd

Det vil Arbejderne og alle de Tusinder af Smaakaarsfolk, hvis Liv og Interesser er knyttet sammen med Arbejderklassen, sige dem Tak for ved paa Valgdagen den 6. Juli at stemme paa Socialdemokratiet.

Krigens Forfattere og deres Bøger.

IV.

Alle disse Citater giver et lille Indblik i Frontsoldaternes Tankesæt, deres Haab, deres Længsler, deres Had, deres Kærlighed, og som en Understrøm gennem alt gaar Længslen mod Afslutningen; — men, saa utroligt det lyder: der findes ogsaa blandt Krigslyrikerne Folk, som elsker Krigen, tilbeder dens Vanvid, glædes ved dens Oplevelser, de være sig nok saa blodige, nok saa brutale.

Disse Krigslyrikere er Franskmanden Theodore Bothel og Englænderen Robert Service.

Theodore Bothel er Kaptajn i den franske Hær og rejste under Krigen rundt ved Fronten og sang sine egne Viser for Soldaterne, bl. a. Visen om „Rosali"; Rosali er et Kælenavn for den frygtelige lille franske Bajonet.

Brødre, denne Sang skal være
Rosali til Ære,
Ros og Ære.
Hun er vore Tankers Maal.
Skaal, Børn, Skaal!

Ens mod Millionær og Tigger,
en hun klapper, en hun prikker,
fin og sikker,
midt i Tumlen kold som Staal.
Skaal, Børn, Skaal!

Prøjserdreng og Bayrerfatter
puster, sukker, stønner, dratter.
Hun med Latter
snor sig som en Zitteraal.
Skaal, Børn, Skaal!

Men tilsidst, naar Ballet endor,
er den hvide Pige, Venner,
rød og brænder
blussende som Blod og Baal.
Skaal, Børn, Skaal!

Rosali, fyld Frankrigs Bæger
med dit Blod, som vederkvæger,
Fyld vort Bæger
Sejr og Ære, bredfuldt Maal! —
Skaal, Børn, Skaal!

Den anden, Robert Service, er en Krigens Lovsynger; han er Eventyreren, Bierfiedleren, Landsknægten i moderne Udrustning. Er Krigen et Haandværk for Macgill, er den en Leg for ham; han elsker den, tilbeder den, besynger den. Og dog er det ikke med ham som med de Tusinder andre, at det er Krigen, der har faaet Digteren frem; han var det allerede, da han som Landstryger fristede Livet oppe i Guldgraverdistrikterne i det nordlige Kanada; Kipling har som bekendt Forfatter strejfet de samme Egne for at skildre dem, Jack London havde forsøgt sig som Forfatter, inden han drog til Klondyke — men Robert Service blev Digter, da han var deroppe; — det gigantiske i Naturen, det betagende eventyrlige ved dette Liv gjorde ham til Guldgravernes Sanger.

Før Guldgravertiden havde han ernæret sig som Plakatbærer i San Diego, som Bankmand i Victoria, som Arbejdsmand i San Francisko; men det stræbsomme daglige Liv passede ikke for ham og Folk af hans Slags:

Vi passed ikke for den stille jus,
og i bankluft blev vi ligefrem kaput;
ja, for blodet svulmed i os,
og det faldt os let at gi os
ind paa oprørsvej og alt, som er forbudt.

Og bort fra det dagligdags, ud paa Eventyr maa han; det er, som tusind Stemmer lokker og kalder ad ham:

Der staar et sop fra vidderne. — Min egen, hør det vugges.
Fjerne sange, bli'r du bange, du, som holder af mig saa?
Hulker du i søvne, elskte? Dine blide øjne dugges.
Kan du høre de smaa stemmer, der vil ha' mig til at gaa.

Paa et Naturel som Robert Service er det naturligt, at Verdenskrigen virker tiltrækkende; det voldsomme Sammenspil af Kræfter, det overnaturligt gigantiske, det tillokkende eventyrlige — og skønt over 40 Aar gammel, melder han sig straks som Frivillig paa engelsk Side.

Allerede 1. August 1914 skriver han sit første Krigsdigt:

Haardt og tidt, højt og vidt
hør, hvor det kalder til Krig.
Dybt i Dale og fjernt i Fjeld
hviskes Bønner og vildt Farvel.
Krig! Krig! Krig!

Han bliver en af Krigens mest begejstrede Lovsyngere; hans Glæde er til Tider formelig halvbarbarisk; intet Sted mærkes Had til Massemorderne, kun nu og da et lidt medlidende Skuldertræk til dem, der trampes ned.

Hans Langsknægtsmoral naar højst i „Den krigsfødtes Sang":

Det er min tro, som ingen skal dristigt bestride:
Krigerens kald, det er kaldet i verden den vide.
Krigerens død er den eneste død værd at lide.

Det er min drøm, at krigen skal aldrig ta ende,
mænd skal falde som mænd og trofast tapperhet kende,
flag skal tjenes ved sværd, og ærens bauner skal brænde.

Og selv de lemlæstede Døde lader han synge Glædessange:

Men aldrig, kom aldrig med klage,
for stolt var den død, som vi led,
og glad gav vi hen vore dage,
vi vidste, vi købte dig fred.

Og den gamle Mor, der sidder og pusler med Mindet om sin eneste Dreng, der gullokket og med Sol i Sindet drog ud paa den store Vandring til Fronterne for aldrig mere at vende tilbage, selv hende lader han ikke fordømme det store Verdensvanvid, men erklærer sig tilfreds:

Hvor kunde han findet en skønnere død?
og jeg er smertefuld stolt.

For ham maa Krigen ikke holde op; det vilde, det frie Liv er gaaet ham og andre i Blodet; han er bange for, at ingen af dem vil kunde finde sig tilrette, naar de kommer hjem til

det samme kapløb hver morgen, gut, i samme gnagende tjor,
lænket hver dag til den samme pult i samme forterskede spor.
Samme befingrede hovedbok og saa ind i samme trik.
Men sæt, at vi kom tilbage igen! Hvordan tror du saa, at det gik?

Vi har budt farvel til livet i bur, vi er færdig med paaholden pen.
De pumper os fulde af krigens mot, de lærer os at bli mænd.
Vi er netop begyndt at finde os selv, vi svulmer af marg og av must,
men at komme igen til det gamle stel og støv og rote og rust.

Her rører Robert Service ved et ømt Punkt, dette: Hvad vil Soldaterne gøre, naar de kommer hjem; men hans Krigsgalskab er saa stor, at han bare er bange for, at disse Mennesker vil længes tilbage til Fronternes Eventyr.

Tiden vil sikkert give Robert Service Uret; Soldaterne, der vender hjem fra aarelange Lidelser og Savn, fra vanvittige Rædsler, vil ikke længes tilbage, men kræve dem til Regnskab, der har Ansvaret for Vanviddet.

Og da bæres den ny Tid ind.

Oskar Hansen.

Slaa Bremsen fra, dit Fæ!

Der kom et Enspænder-Køretøj rullende henad Landevejen. En lille Hest for et temmelig stort Læs, synes jeg, men Hesten var villig, og Vejen var god, saa det gik. Ned ad en Bakke slog Kusken Bremsen for og holdt af al Magt igen. Et lille Stykke gik det nedad, men snart begyndte Vejen atter at stige ret stærkt. Den lille Hest asede og sled efter Evne og lagde sig af alle Kræfter frem i Selen, men trangere og trangere gik det, og skønt Kusken paa det ubarmhjertigste piskede paa det arme Dyr og overøste det med Skældsord, var Køretøjet dog omtrent gaaet helt i Staa, da jeg indhentede det midt paa Bakken. Her saa jeg, hvad der var galt.

I Tankeløshed bremsede Kusken stadig af fuld Kraft, samtidig med at han med Pisk og Tømme forsøgte at drive Hesten frem.

„Slaa dog Bremsen fra, dit Fæ!" raabte jeg til den tankeløse Fyr, der sad paa Bukken, samtidig med at jeg satte Skulderen til Vognens Bagsmæk og hjalp Hesten med at komme i Skub igen. Nu gik det. Lidt flov humpede Kusken ned fra Sædebrædtet og tog selv et Tag med, og ved forenede Kræfter naaede vi Bakkens Top.

Da jeg senere i Tanke genoplevede denne lille Hændelse, slog det mig, at den i Grunden er en fortræffelig Illustration til den danske Landarbejderstands Fremmarsch mod lysere og bedre Kaar.

Organisationen og Organisationens Ledelse, det er Hesten, som af al sin Evne og al sin Vilje lægger sig i Selen og stræber fremad, selv om Læsset er stort og Bakken stejl. Den skældende og smældende Kusk, det er de Landarbejdere, som ved at indmelde sig i Fagforeningen tror, at de hermed har anskaffet sig et Køretøj, hvorpaa de blot har at anbringe sig for uden videre Anstrengelse at blive befordret frem, og for hvem Farten stadigvæk er for lille. De synes, det maa kunne gaa meget hurtigere. Bremsen endelig, den som gør, at det bliver sværere og sværere for Hesten at drage Læsset fremad, og som Kusken i sin Tankeløshed ikke vil slippe, det er det store Gros af uorganiserede Landarbejdere. Alle disse forskelligartede Arbejdere, som af de mest modstridende Grunde hidtil har holdt sig tilbage fra Organisationen. Ældre Folk, der aldrig læser og aldrig har læst andet end Bondeavisernes fordummende og løgnagtige Omtale af Arbejderbevægelsen, unge Karle, hvem den daglige Trællemølle endnu ikke har gnavet Huller i Bringen, og alle de mange, der „ikke har Raad" til at staa i Organisationen, hvorimod de nok har Raad til at gaa et Par Kroner billigere om Dagen, end de ellers behøvede. For slet ikke at nævne de Luskepetere, som i Ly af Organisationens Arbejde faar deres Løn sat op i Lighed med de organiserede Arbejderes, men som ikke undser sig ved at høste uden at saa.

Det er hele denne uensartede Flok, der er Bremsen paa Organisationens Vogn, og om den siger vi til enhver organiseret Kammerat:

Slaa Bremsen fra, dit Fæ!

Det nytter slet ikke, at du skælder ud over Hesten, den er god nok og gør sit bedste; men du skal først og fremmest slippe Bremsen. Du skal lade være med at gøre dig til Kammerat med den uorganiserede Hønisse, du arbejder sammen med. Du skal ikke et eneste Øjeblik slippe af Syne, at han forsaavidt er en langt farligere Hæmsko for dit og mit og alle organiserede Arbejderes Fremstød mod selve Arbejdsgiverne. Disse sidste véd vi til enhver Tid, hvor vi har dem og kan indrette os derefter; men den uorganiserede Arbejder er Marodøren, Overløberen, parat til naar som helst, enten af Dumhed eller for lumpen personlig Vindings Skyld, at falde sine Klassefæller i Ryggen. Du kan aldrig stole paa en uorganiseret. Den Dag, vi staar kampberedt verfor Arbejdsgiverne for at tiltvinge os en Del af det Arbejdsudbytte, disse ikke godvillig afstaar til os, der frembringer det, den Dag staar den uorganiserede Arbejdsfælle som den værste Trusel mod vor Sikkerhed.

Slaa derfor Bremsen fra.

Hvem har forøvrigt sagt, at du ved at indmelde dig i Organisationen og ved at betale nogle Kroner om Maaneden har gjort din Pligt mod dig selv, din Familie og dine Klassefæller? Hvem har sagt, at du saa blot behøver at sætte dig op paa Kuskesædet og skælde ud over, at Hesten ikke formaar at trække Læsset hurtigt nok? Hvorfor er det givet, at det er nogle enkelte Kammerater, dem, du paa Generalforsamlingen valgte til Afdelingsbestyrelse og paa Kongressen til Hovedledelsen, der skal trække hele Læsset? Op ad Bakke springer en god Kusk af Vognen og sætter selv Skulderen til, naar det kniber. Gaa du hen og gør ligesaa. En Ting kan der i hvert Fald med Rimelighed forlanges af dig: Du skal slippe Bremsen, de uorganiserede Arbejdsfæller, der mere end noget andet sinker Farten fremefter. Tal med dem paa Arbejdspladsen, i Spisepavsen og efter Fyraften, faa dem til at opgive deres Passivitet, forklar dem kort sagt i Tide og Utide, at det er deres forbandede Pligt baade mod dig og mod dem selv at indmelde sig i Fagforeningen. Og hjælper endelig hverken Fornuft eller Overtalelse, saa lad dem ved enhver Lejlighed mærke, at de staar udenfor Samkvem med hæderlige Arbejdere. Gør dem Helvedet hedt.

Slaa Bremsen fra! *Cm.*

Venstre og Højre tilsidesætter Landarbejderne.

Forslag til Ændringer i Ulykkesforsikringsloven var forleden til 2. og 3. Behandling i Landstinget. Det konservative Flertal udstemte en Bestemmelse om, at ogsaa Landarbejderforbundet skal have Adgang til at blive repræsenteret i Arbejderforsikringsraadet.

Dette Forslag er iøvrigt en gammel Kending, idet der under den tidligere Regering førtes lange Forhandlinger om denne Repræsentationsret. Fra Venstres og Højres Side blev der gjort alt muligt for at forhindre, at Landarbejderforbundet fik Ret til at sætte en Repræsentant ind i Arbejderforsikringsraadet.

Landarbejdere, husk dette ved Valget den 6. Juli, og stem denne forbenede og sure Reaktion ned.

Agiter blandt dine Klassefæller, ingen maa blive hjemme ved Valget den 6. Juli.

Kast Rytterregimentet af Sadlen.

Til Efterfølgelse!

Overenskomst med alle Landmænd i Odense-Egnen.

Det er lykkedes at faa afsluttet Overenskomst med samtlige Landmænd i Odense-Egnen. De underskrev paa, at Landsoverenskomsten skal gælde i det kommende Aar.

Landmændene havde ikke noget at bemærke til, at der ydes et særligt Tillæg saavel til faste og løse Arbejdere som til Akkordpriserne ved Roearbejdet, men af Kollegialitetshensyn ønskede de ikke at underskrive paa Størrelsen af saadanne Tillæg, men aftale disse med Arbejderne paa de enkelte Gaarde. Navnlig var de villige til at yde Tillæg til de Daglejerkarle og Arbejdere, som maa bo i Odense.

— — —

Det henstilles til vore Kammerater i alle danske Landsogne at gribe Sagen an paa lignende Maade. Her maa hver Afdeling selv tage fat. Paa hver Gaard, hvor vi eller Arbejdsmændene har Medlemmer beskæftigede, bør der nu rejses Krav om, et Landsoverenskomsten skal underskrives. Slaa jer ikke til Taals med, at der betales jo, og saa gaar det saa godt, hvorfor saa spolere Freden. Jo, netop nu skal Kravene fremsættes, mens der er Arbejde og Fortjeneste. Naar Vinteren kommer, og de uorganiserede Arbejdsgivere ikke længere vil betale, er det for sent at knurre. Det er saa meget mere let at fremskaffe Underskrifterne nu, som vi jo kan sige: I vil jo godt betale, hvorfor saa ikke ogsaa underskrive paa det!

Grib Sagen an ligesom hos os: Vi rejste Kravet om Underskrift (og Stedtillæg) paa alle Gaarde, hvor vi eller Arbejdsmændene havde Medlemmer; derefter indbød vi pr. Brev samtlige disse Landmænd til Forhandling om Sagen. Første Gang mødte kun faa — de særlig venlige. Men saa satte vi dem i Arbejde: Vær saa god at indbyde jeres Kolleger, sagde vi; de kommer hellere, naar I indbyder! Og det skete. Næste Gang mødte alle, og saa talte vi om Tingene, forhandlede sluttelig med et 4-Mands Udvalg, der paa alle Landmændenes Vegne underskrev paa, at de vilde rette sig efter Overenskomsten.

Naar Ledelse og Medlemmer hjælpes ad, kan vi i hver Afdeling naa langt, bare vi griber Tingene an paa rette Maade og rette Tid. Og den rette Tid er nu! Netop nu!!

Carl Westergaard,
Form. for Odense-Egnens Afd.

Abonnér paa
Landarbejderbladet.

Regeringen har besluttet at indsætte en Minderude i et af Rigsdagens Vinduer i Anledning af Genforeningen — — —
(Dagspressen.)

Vi har bedt vor Tegner om at tegne et Udkast til en Minderude, som *Landarbejderforbundet* efter Valget vil foreslaa indsat i Rigsdagens Udgangsdør.

Saafremt enhver Landarbejder afgiver sin Stemme *Valgdagen den 6. Juli,* kan Ministeriet gaa hjem og lægge sig og Minderuden blive til Virkelighed.

Det, Valget gælder, er: *Skal Brødfordyrerne regere videre? Skal Godsejer- og Gaardmandsklassen diktere Landarbejdernes Levevilkaar? — NEJ!*

Skal Rytterregimentet have Lov til at udvikle sig? NEJ!

Vi møder alle som én *den 6. Juli* ved Stemmeurnen og stemmer paa Arbejderpartiets Kandidater.

Ugens Spejl.

Det har vakt almindelig Undren og Indignation, at Rytter har ladet sine Embedsmænd i Sønderjylland fare frem paa en saa ægte gammelprøjsisk Maade, som det er sket.

Den sønderjyske Befolkning, der Prøjseriet til Trods ikke har glemt Danmark, havde sikkert aldrig drømt om, at dets Tilbagevenden til Danmark skulde belønnes paa en saadan Maade med Udvisning af fredelige Borgere, Spionagesystem, Politiforfølgelser og hvad den Rytterske Kølerpolitik iøvrigt har ført med sig.

Et Udtryk for Stemningen blandt Befolkningen herhjemme er nedenstaaende Resolution, som blev vedtaget paa et Møde i Fælledparken i København. Ved Mødet, der var godt besøgt, talte Redaktør Borgbjerg, Formanden for »De samvirkende Fagforbund« C. F. Madsen samt den socialdemokratiske, islandske Red. Friedrichson.

Resolutionen

gengives her:

»En Forsamling af københavnske Borgere nedlægger en skarp Protest mod den oprørende Forfølgelse, som Myndighederne i Nordslesvig efter Arbejdsgivernes Ønske har iværksat overfor nordslesvigske Arbejdere. Mødet udtaler sin Tilslutning til de sønderjyske Arbejderes Krav om en Løn, der staar i Forhold til de af Kapitalisterne saa stærkt opskruede Varepriser og fordømmer den Arbejdsgiverpolitik, som har fremkaldt bitter Strid i den Stund, da den højtidelige og glædelige Genforening af alle Danske skulde finde Sted.

Mødet opfordrer Socialdemokratiets politiske og faglige Repræsentanter til af al Evne at virke for en Standsning af de uforsvarlige Udvisninger og til at kræve de allerede iværksatte Udvisningssager optagne til Revision.

Da den mest virkningsfulde Protest imidlertid kan gives paa Valgdagen den 6. Juli, opfordres alle Arbejdere og alle Modstandere af det Regimente, som nu har Styret, til at hidføre en socialdemokratisk Valgsejr, et Nederlag for den Regering, der fremgik af sidste Valg, og Tilintetgørelse af den arbejderfjendtlige Reaktion, som er alle Kapitalisters Haab.«

*

De internationale Fagforbund har udsendt et Opraab til alle Landes Arbejdere, hvori man opfordrer til Boycotting mod Ungarn.

Aarsagen er den hvide Terror, der i de seneste Tider formelig har haft til Formaal at udrydde den ungarske Arbejderbefolkning.

Grusomhederne, der begaas overfor Arbejderklassen i Ungarn, er af en saadan Karakter,, at det russiske Czarregimentes Voldshandlinger i Sammenligning blegner.

Voldshandlingernes Karakter udtrykkes i følgende Uddrag af Opraabet, som vi her skal gengive:

»Allerede i Begyndelsen af dette Aar befandt der sig i Fangelejren i Hajmarker 9000 Kvinder og Mænd, i Csepel 4000, i Zalagerszeg 2400, i Eger 2000, i Cegled 3000 og i Komurom Sandberg 2000, Ialt er 50,000 Mænd og Kvinder taget til Fange. Fængslerne i Byerne er overfyldte, og Fangerne er udsat for de mest grusomme Pinsler. 5000 Arbejdere var i Begyndelsen af Aaret dømt til Døden. Tusinder og atter Tusinder er uden Proces myrdet af Officersbanden. Tusinder dør langsomt af Sult, Underenæring og Sygdom. Det reaktionære Officerskorps er almægtigt. Hvem der falder i dettes Hænder, er fortabt; dets Ofre bliver pint og sluttelig myrdet. Det er forekommet, at de ulykkelige Mennesker i levende Live er blevet skalperet, har faaet Arme og Ben brækkede eller er blevne tvungne til at spise deres egne Ekskrementer eller Menneskekød. Mænd er bleven kastrerede eller har faaet deres Kønsdele knust mellem Stene. Alle disse Tilfælde er paaviste og bekræftede af Vidner med Ed.

Mænd og Fædre er pint og myrdede for Øjnene af deres Koner og Børn. Koner og Piger skændede for Øjnene af deres Mænd og Fædre. Daglig forsvinder Mænd og Kvinder af det kæmpende Arbejderparti, og man finder dem igen som Lig, myrdede, skudt, pryglet til Døde eller druknede, ofte lemlæstede paa det frygteligste.«

*

Voldsomme Dyrtids-Uroligheder har atter gennemrystet Tyskland. I Magdeburg var Aarsagen de høje Frugtpriser, i Hamborg, Bremerhafen, Geestemünde var det Konfektions- og Skotøjspriserne, der gav Anledningen.

*

Ved den til Grundlovsændringen i 1915 benyttede Valgreform bestemmes, at der i Stedet for de tidligere 18 kongevalgte skulde træde 18 landstingsvalgte, som det afgaaende Landsting selv udpeger. I Henhold hertil har Socialdemokratiet som sine Repræsentanter vangt Landstingsmændene C. C. Andersen, Harald Jensen, Lewinsky samt Formanden for »De samv. Fagforbund« C. F. Madsen.

*

Venstres Formand paa Fyn, Lærer Rotbøll i

Bellinge, er blevet suspenderet fra sit Embede, grundet paa uterlige Forhold overfor 13—14 Aars Piger.

Hvad siger Hr. Rytter?

To Resolutioner
og et Svar.

Søndag den 30. Juni afholdtes Fællesmøde i Aarhus mellem Randers, Odder, Aarhus, Skanderborg, Midtjydsk Kredsorganisationer, hvor det vedtoges at etablere et Samarbejde (Fællesorganisation). Der nedsattes et Udvalg til at udarbejde Love og Vedtægter, som snarest muligt udsendes til Afdelingerne til Godkendelse.

Følgende 2 Resolutioner vedtoges enstemmig:

1) Da den ny Overenskomst, som er vedtaget mellem D. A. F. og L. F. D. angaaende Overflytning, umuliggør det fremtidige Organisationsarbejde blandt Tyendet og de faste Landarbejdere, og de Ofre, som alt er bragt paa dette Omraade, maa anses for spildte, protesterer Mødet mod den afsluttede Overenskomst og fordrer Forhandling igangsat for at faa denne ændret saaledes, at de fremtidige Linier bliver saaledes, at Købstæderne og Fabriksarbejde bliver D. A. F. og Resten af Landet Landarbejderforbundets.

2) Da der i vide Kredse er fremsat Udtalelser om, at Landarbejderforbundet har givet sin Tilslutning til og sanktioneret Oprettelsen af „Samfundshjælpen", saa spørges: Har Landarbejderforbundet gjort dette, og hvis det bekræftes, hvad er da Gruneen dertil?

P. U. V.
P. Poulsen Nielsen.

ooo

Overfor den første af de to ovenfor gengivne Resolutioner skal vi bemærke, at der ikke er noget som helst i Overenskomsten, som kan vanskeliggøre, end sige umuliggøre, det fremtidige Organisationsarbejde blandt Tyende og de faste Landbrugsarbejdere. Enhver, som gør sig den Ulejlighed at læse Overenskomsten, vil se, at der er truffet Forholdsregler imod, at Overflytningerne kan komme til at svække Organisationsarbejdet blandt Landbrugets Arbejdere. I Paragraf 11 er det netop udtrykkelig slaaet fast, at Overenskomsten skal føres ud i Livet paa en saadan Maade, at Organisationslivet ikke lider Afbræk. Det, der er sket ved denne Overenskomst, er kun dette, at Linierne mellem de to Forbunds Virkeomraader er trukket klarere og skarpere op end tidligere; dette var blevet nødvendigt, og det er sket i Henhold til en Beslutning, som blev vedtaget paa vor sidste Kongres.

At drage en Grænse, hvorefter alle, som arbejder paa Landet, skal tilhøre Landarbejderforbundet, vilde være baade umuligt og urimeligt; det vilde have til Følge, at Landarbejderforbundet blev et Sammensurium af Arbejdere fra alle mulige Virksomheder, og det kunde hverken de egentlige Landbrugsarbejdere eller de industrielle Arbejdere, hvis Virksomhed falder paa Landet, være tjent med.

Hvad Resolution Nr. 2 angaar, er kun at sige, at det er lige saa ubegribeligt, som det er sørgeligt, at Folk, der tilhører vort Forbund, kan komme paa saadanne Tanker. Det er ubegribeligt, fordi enhver, der har læst vort Blad, ikke kar kunnet undgaa at lægge Mærke til, at vi, siden „Samfundshjælpen" blev oprettet, Gang paa Gang har stemplet den som en ren og skær Skruebrækkerorganisation. Vi har gentagne Gange omtalt dens Virksomhed som statsanerkendt Skruekrækkeri, og man skulde derfor synes, at enhver Tvivl om, hvordan vi fra vort Forbunds Side ser paa denne modbydelige Overklasseinstitution, var udelukket.

Men den Sigtelse mod vort Forbunds Ledelse, som ligger i det stillede Spørgsmaal, er tillige et sørgeligt Vidnesbyrd om, hvor villige visse Folk er til at lytte og viderebefordre løse og infame Beskyldninger mod vor Forbund og dets Ledelse.

Vort Svar paa Spørgsmaalet, om Landarbejderforbundet har givet Tilslutning til og sanktioneret „Samfundshjælpen", vil altsaa kort blive, at ethvert Rygte herom er positiv Løgn. Vi haaber, dette Svar er saa tydeligt, at Misforstaaelse for en Gangs Skyld er udelukket.

Red.

Udvisningerne i Sønderjylland.

Til det danske Folk!

Sandheden skal ikke skjules, selv om Justitsminister Rytter i Rigsdagen gør Forsøg derpaa.

Haderslev.

Da Justitsminister Rytter i Rigsdagsmødet, hvor Udvisningerne i Sønderjylland kom paa Tale, overlegent forsøgte at forsvare dem, skal kun fremføres et Eksempel, som fuldstændig leverer det bedste Bevis paa, at man hernede gik frem med Math. von Köllers pansrede Næve overfor de smaa i Samfundet.

Jeg behøver ikke at gentage Udvisningen af Flensborgeren Typograf Chr. Heinsen med de mange Børn. Dette Tilfælde taler for sig selv.

Nej, jeg vil gaa i Enkeltheder med Udvisningen af Musiker Osten. Han var født i Hamborg. Han opholdt sig paa Engagement i Sverige og Norge og 2 Somre paa Hotel „National" i København. — Alle hans Skudsmaal vidner ikke alene om, at han var dygtig, men at han tillige ogsaa var meget afholdt af sine Arbejdsgivere.

Den 1. April 1916 blev han krigsviet i Haderslev med en Datter af Gæstgiver Hinricksen i Gaaskærgade i Haderslev og har boet der indtil nu. Datterens Moder er født i Hejls, medens Faderens Forældre ligger begravede paa Kirkegaarden i Odense. Da de levede, boede de i St. Jørgens Forstad Nr. 56 i Odense.

Den udviste kom godt hjem fra Krigen, og da en By som Haderslev ikke byder nok for en Musiker som Levevej, arbejdede han ved Siden af ved hvad som helst, i den senere Tid hos Læderhandler Thams i Nørregade.

For en Tid siden blev Musikerne i Haderslev med Genforeningen for Øje fagorganiserede.

Generalstrejken kom, og Fornuften skulde have sagt, at under en saadan Tid var der sandelig ingen Grund til at holde offentligt Bal.

Men Værten og Værtinden paa Forlystelsesstedet „Tivoli" — begge indvandrede fra das grosse Vaterland — fik imidlertid fat i en Dame til at spille Klaver, for danses skulde der nu alligevel.

Musiker Osten med flere gik forbi Forlystelsesetablissementet, og da han hørte, at der var Musik, vilde han se, hvem der spillede. Værten, Hr. Richard Lüer, nægtede ham Adgang, da han spurgte, om han maatte gaa ind. Men da der var offentligt Bal, hvor der betales Entré ved Døren, betalte Hr. Osten og kom saa ind i Salen, hvor han saa en Dame sidde ved Klaveret og spille.

I en pæn og venlig Tone gjorde han Damen opmærksom paa Strejken og bad hende holde op med at spille. Dette gjorde hun, og begge fjernede sig. Det var hans Brøde.

Den tyske Vært og Værtinde som Angivere.

Efter at Osten og Damen var gaaet, lykkedes det Værten at faa et ungt Menneske til at spille. Et Par andre her bosiddende Mænd fik ham imidlertid kort efter til at lade være.

Næste Dag fik Musiker Osten en Stævning fra Politimesteren om at give Møde. Her modtog han Udvisningsordren. Den tyske Vært og Værtinde havde nemlig underrettet Politiet om det skete og malet Sagen i de dunkleste Farver.

Der hjalp ingen kære Mo'r. Politimesteren mente, at i Løbet af 3 Dage kunde de sagtens pakke deres Sager. Der toges intet Hensyn til, at Konen gik og ventede sin Nedkomst. Saa brutalt gik man frem.

Det nyttede ikke. at Konen var født af danske Forældre, der har deres smaa Dannebrogsflag staaende i Vinduerne til Gaden. Saa skændigt gik man til Værks.

Det gjorde heller intet Indtryk, at Konens Moder var født i Hejls, eller at hendes Bedsteforældre laa paa Kirkegaarden i Odense.

Det hjalp ikke, at hun var af dansk Æt og nu vædede den Jord, hun var født paa, og hvor hun havde slidt sine Børnesko og mente at kunne bo og bygge sammen med sin Mand under det friere Danmark, med Taarer. Nej, Hjertet var haardt som Sten. Den danske Politimesters Hjerte var lige saa haardt som tidligere Overpræsident Math. von Köllers Hjerte, den Gang han jog Fader og Moder og Børn bort fra deres hjemlige Arne.

Men et hjalp til, at den danskfødte eller rettere sønderjydskfødte Kvinde kunde blive, nemlig Lægen. Han kunde efter en Undersøgelse ikke tillade, da Konen gik i Omstændigheder, at hun skulde følge sin udviste Mand.

Vi henstiller til Læserne, om dette Tilfælde ikke minder om, at der i Stedet for en prøjsisk er opstaaet en dansk von Köller. Ingen vil kunne benægte det. Og ethvert rettænkende Menneske, der har en lille Smule Medfølelse med sine Medmennesker, vil med Sandhed kunne sige: „Føj!"

Her har De et uomstødeligt Bevis, Deres Excellence, Justitsminister Rytter.

Staa saa overfor den Dom, det danske Folk vil fælde over en saadan Daad. Vi Sønderjyder havde ikke troet, at sligt var muligt under det Land, hvis Flag bærer Korsets Tegn. Ja, vi skammer os næsten.

Justitsministeren vil dog kunne forstaa, at ikke alene hos hele denne Familie, men hos mange andre følende Mennesker med, er Genforeningsglæden og Fremtidens lyse Drømme udslukt.

Et andet Bevis, Hr. Justitsminister!

En Arbejdsgiver paa en større Gaard i Nærheden af Haderslev — Ejerens Navn er Holm — har flere Flygtninge fra Østprøjsen i sit Brød. En af disse Familier, flittige og stræbsomme Folk forresten, vilde bort fra Gaarden, da de efter deres Mening fik altfor lidt for deres Arbejde. Det lykkedes dem at faa en god Plads paa Als. Da de meddelte Hr. Holm, at de til 1. Juli tog til Als, hvor Husbonden betalte ganske anderledes, truede Hr. Holm Familien med, at han vilde sørge for, at de blev udviste.

Konen gik saa til Haderslev og forhørte sig hos en Familie, om Manden vilde opnaa noget i den Henseende. Vedkommende beroligede Konen med, at hun kunde sige Hr. Holm, at hvis han vilde benytte et saadant Middel for at forhindre en Arbejderfamilie i at forbedre sine Kaar, saa vilde han blive draget frem for Offentligheden.

Dette er Kendsgerninger, som selv en Justitsminister ikke formaar at rokke ved.

Videre Kommentarer er overflødige.

L.,
en Sønderjyde.

Venstres Parole.

Arbejderne skal spænde Livremmen ind paa samme Tid, som Kapitalister hæver Aagerrenter.

I »Aalborg Amtstidende«, et af Moderationens toneangivende Blade, læste jeg for nogen Tid siden en Artikel, som jeg synes er god at faa Forstand af med Hensyn til det moderate Venstres Stilling overfor Arbejderklassen. Bladet forsøger heri at bevise, at det er den største Uretfærdighed,

naar det beskyldes for at være arbejderfjendtligt, og det slutter sin Bevisførelse med følgende karakteristiske Sætninger:

Vi ønsker saa gode Kaar for alle Samfundets Arbejdere, som de givne Forhold tillader. Men i en Tid, hvor Verden er af Lave, maa vi *alle* spænde Livremmen lidt ind og ved øget Arbejde og Sparsommelighed bidrage vort til, at Verden snarest kan komme i Lave igen.

Det lyder jo overordentligt dejligt. »Vi ønsker at skabe saa gode Kaar« osv. Men, der er jo et »Men« ved. »I en Tid« osv. — »maa vi alle spænde Livremmen lidt ind.«

Hvem »vi« er, som skal spænde Livremmen ind, er der jo i dette Tilfælde ingen Tvivl om; det er Arbejderne, denne Anvisning gælder. Dem er det, »Aalborg Amtstidende« og Venstre i sin Helhed kræver af, at de skal spænde Livremmen ind, for at Verden kan komme i Lave igen. Naar Bladet skriver, at »vi alle« maa spænde Livremmen ind, saa er det selvfølgelig kun fordi det lyder smukkere, end om det skrev Meningen rent ud, og det er jo ikke Ordene, men Realiteten, det kommer an paa. Og i dette Tilfælde er Realiteten som enhver ved den, at Forholdene i Øjeblikket er særdeles gunstige for Overklassen, hvad følgende lille Eksempel viser:

Aktieselskabet »De danske Sukkerfabriker« holdt forleden Generalforsamling. Af Referatet fremgaar det, at:

Overskudet for 1919—20 andrager ca. 8¾ Mill. Kr. Heraf udbetales de 5 Millioner til Aktionærerne. Udbyttet er 18 pCt. plus 4 pCt. i — Bonus. Til Amortisationsfonden henlægges 1 Mill. Kr., til Pensionsfonden 1 Mill. Kr. og til Tantièmer udbetales 540,000 Kr., medens 1½ Mill. Kr. overføres til næste Aar.

Blandt Aktionærerne var der stor Misfornøjelse med, at de saaledes blev »spidset af« med skaldede 22 pCt. i Udbytte, og naar man tager Hensyn til, at en Række andre store Aktieselskaber i Aar har udbetalt fra 50 til 200 pCt., maa det jo ogsaa erkendes, at de 22 pCt. er et meget beskedent Udbytte; men alligevel er der dog ingen overhængende Fare for, at Sukkeraktionærerne foreløbig vil komme i den Situation, at de ser sig nødsaget til at spænde Livremmen ind. Den Omstændighed, at Sukkeraktionærernes Udbytte er næsten lurvet i Sammenligning med det, mange andre Kuponklippere hæver, er jo kun Bevis paa, hvilken skandaløs Flaaning Befolkningen er Genstand for fra disse Snylteres Side. Men hvorledes stiller Venstre og dets Presse sig nu hertil? Partiets hele Virksomhed gaar ud paa at fjerne enhver Skranke for den kapitalistiske Udbytning og gøre denne saa virkningsfuld og eftertrykkelig som bare muligt.

Det er kun i Forbindelse med Arbejdslønnen, at »Aalborg Amtstidende« og Venstres øvrige Presseorganer skriver om at spænde Livremmen ind. Arbejderne har imidlertid ingen Forpligtelse til at spænde Livremmen ind, d. v. s. sulte, for at bringe Verden i Lave. Det er ikke dem, men Kapitalisterne og de kapitalistiske Magthavere Verden over, som har bragt Verden i Ulave. Arbejderne er desuden slet ikke interesserede i, at Verden kommer i Lave i den Betydning, som Venstre ønsker det; naar man fra den Side taler om at bringe Verden i Lave, er Meningen, at det kapitalistiske Samfundssystem skal konsolideres og grundfæstes. I Bestræbelserne for at bringe Verden i Lave paa den her antydede Maade, kommer Aalborg Amtstidende og dets Meningsfæller til at give Afkald paa Arbejderklassens Medvirkning. Ingen tænkende Arbejder vil være med til at bringe blot det mindste Offer herfor. Ethvert saadant Offer vilde være en Forbrydelse imod Arbejderklassens Interesse, og det vilde være unyttigt overfor Samfundet. Den eneste Vej, ad hvilken Verden kan bringes i Lave, er at afskaffe den kapitalistiske Samfundsordning og indføre det socialistiske Produktionssystem. Samfundets Frelse ligger ikke i en Fornyelse af Kapitalismen, men i Virkeliggørelsen af Socialismen.

For de reaktionære Partier, og ikke mindst for vort Lands storagrariske Bondevenstre, er den blotte Tanke herom jo imidlertid en Vederstyggelighed; for dette Parti er det blevet en Religion, at Underklassen skal lide og savne for atOverklassen kan leve i Overflod; det har intet lært af de mægtige Begivenheder, Verden de sidste 6 Aar har oplevet. I deres forbenede, reaktionære Tankegang tror de at kunne slaa en Streg over, hvad der er sket siden 1914.

Stillet overfor Tidens største Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes Samfundet hjælpes op af den Elendighedstilstand, som Kapitalismen gennem Verdenskrigen har sænket det ned i, har dette Parti, som engang var demokratisk og endnu gerne vil skilte med at være det, intet andet Svar end at anbefale Arbejderne at spænde Livremmen ind.

Arbejderne skal sulte, for at det kapitalistiske Samfund fremdeles kan opretholdes og dets Overklasse leve i Herlighed og Glæde paa Underklassens Bekostning.

Dette er Venstres Parole.

Kammerater, stem dette Parti ned den 6. Juli.

Jens Forkarl.

De danske Myndigheders skandaløse Optræden i Sønderjylland.

Socialdemokratiet retter en Forespørgsel i Landstinget.
Kraft-Ekscellencen Rytter giver et affejende og hovent Svar.

Det vil endnu være i frisk Minde, hvorledes den danske Befolkning i Sønderjylland i Prøjsens Velmagtstid, da det tyske Junker- og Militærregimente endnu stod i fuldt Flor, blev undertrykt og forfulgt og chikaneret paa alle mulige Maader. Et af de mest afskyelige Udslag af den tyske Voldspolitik var Udvisningen af Folk, som var bosiddende dernede; disse Udvisninger vakte med Rette Harme og Forbitrelse hos Befolkningen baade dernede og i Danmark. Vor hjemlige Chauvinistpresse har skrevet mangen en harmdirrende Artikel i denne Anledning.

Der var næppe mange, der havde tænkt sig Muligheden af, at disse brutale Udvisningsovergreb mod fredelige Borgere skulde gentages, efter at det tyske Militærstyre var styrtet, og endnu mindre var der nogen, der havde ventet, at det skulde ske, efter at Sønderjylland var blevet dansk. At Danmark skulde optage det gamle Tysklands Voldspolitik, skulde synes at ligge udenfor Mulighedernes Grænse, men de, som har haft denne Opfattelse, har gjort Regning uden vor nuværende Ekscellence-Regering, og navnlig Krafteksellencen *Rytter*. Denne har vist sig at være en udmærket Lærling af den tyske Voldspolitiker von Køller. De danske Myndigheder har, som det er bekendt gennem Dagspressen, i den sidste Tid foretaget en Række Udvisninger i Sønderjylland, der er endnu mere ondartede end de tidligere tyske. Disse foretoges i Flæng uden Hensyn til, hvilken Befolkningsklasse de paagældende tilhørte. Udvisningerne under Rytterregimentet foretages derimod kun overfor Arbejderklassen.

Det er navnlig saadanne Arbejdere, om hvilke det vides, at de har været Deltagere i den Strejke, som de danske Kapitalister gennem Dansk Arbejdsgiver og Mesterforening fik fremkaldt i Sønderjylland, det gaar ud over, og fortrinsvis udsøger man Ofrene blandt Arbejdernes Tillidsmænd, under Foregivende af, at de er Spartakister, bliver de brutalt revet bort fra deres Hjem og Virksomhed og jaget ud af Landet.

Her i Landet har Hr. Rytter maattet indskrænke sig til at traktere Arbejderne med Politiknipler, Bajonetter og Maskingeværer, i Sønderjylland nøjes han ikke hermed; her griber han i sin Kamp mod Arbejderne ogsaa til Udvisning.

Den skandaløse Fremfærd, som under Hr. Rytters Regimente er blevet fulgt af de danske Myndigheder i Sønderjylland endnu inden Danmark har faaet Suverænitet over Landet, har Socialdemokratiet forleden gjort til Genstand for en Interpellation i Landstinget overfor Justitsministeren. Som man kunde forudse, besvarede denne Interpellationen paa den hovne Maade, som i vore Dage hører med til rigtig ægte Venstrepolitik, og som især Kraftkarlen Rytter har udviklet til ligefrem Virtuositet.

Krafteksellencen forsvarede naturligvis Udvisningerne, hvad andet kunde man vente, de falder jo fortræffeligt i Traad med hele hans øvrige Optræden overfor Arbejderklassen. Denne forbenede reaktionære forhenværende Embedsmand, som ikke har det fjerneste Kendskab til eller Forstand paa Arbejderforhold, har jo sat sig til Opgave at knægte og knuse Arbejderne. I sin opblæste Indbildskhed tror han aabenbart, at han er Mand for at løse denne Opgave. — Der kommer imidlertid snart paany en Valgdag, den 6. Juli vil de danske Arbejdere sige Krafteksellencen og hans Fæller deres Mening om den Voldspolitik, som siden sidste Valg er blevet ført overfor Arbejderklassen baade her og i Sønderjylland.

Herregaardsforhold.

Det er nogle værre Lusereder, skriver „Sydsj. Soc.-Dem.“, der somme Steder bydes Herregaardsarbejderne til Bolig. Forleden havde vi saaledes Besøg af en Kone, der for en Tid siden kom herover fra Jylland for at arbejde paa Knudskovgaarden. Hun beklagede sig over, at Lejligheden er saa befængt med Væggetøj, som en polsk Familie havde efterladt sig, at det ikke er til at udholde at være i Lejligheden, og som Bevis herfor fremviste hun sin lille Pige, hvis Arme og Ansigt sad i et blodigt Saar som Følge af den ulidelige Kløe, Barnet maatte døje af de giftige Insektbid. Konen havde klaget til Gaardens Bestyrer og faaet for et Par Kroner af noget, som skulde dræbe Væggetøjet, men det hjalp ikke; Konen var helt fortvivlet over at være kommet til at bo et saadant Sted. Ikke alene er Opholdet der en ren Plage, men nu havde hun ogsaa faaet fyldt baade Tøj og Møbler med det væmmelige Tøjeri. Hun spurgte os, om hun ikke kunde faa Erstatning. Vi raadede hende til at henvende sig direkte til Gaardens Ejer, Kammerherreinde Oxholm-Rosenfeldt, for at høre, om hun i Mindelighed vil erstatte Konen hendes ødelagte Ejendele, i modsat Fald sagsøge hende, da vi formener, at Konen har Krav paa Erstatning.

Annoncér i
Landarbejderbladet.

Landarbejdernes Sygehjælpekasse.

Det meddeles herved Tillidsmændene og Medlemmerne, at det sidst udsendte Forslag angaaende Ændring af Lovens §§ 6 og 7, er vedtaget med 429 Stemmer for Forslaget og 141 imod.

Efter 1. Juli vil der saaledes ikke blive udbetalt Sygehjælp for de første 6 Dage af en Sygdomsperiode. Dog maa jeg gøre Tillidsmændene opmærksom paa, at Sygelisterne ogsaa i Fremtiden skal indsendes som hidtil, altsaa uden nogen som helst Forandring, idet man, for at undgaa eventuelt Misbrug af Kassen, fra Hovedkontoret foretager Kontrolleringen og Reduceringen af den første Sygeliste for en Sygdomsperiode.

Nærmere herom skal dog fremkomme i næste Nr. af Bladet.

Med kamm. Hilsen

Frants Nielsen.

Kan Landarbejderne nu undvære deres Organisation?

Det synes mig, som der er en Del, især af de faste Arbejdere omkring paa de større Gaarde, der har vanskeligt ved at forstaa, hvad deres Organisation er værd, og hvad den betyder. Der er Folk, som synes at nære den Opfattelse, at nu, da vi har faaet overenskomstmæssige Forhold, maa Organisationen klare sig selv, saa man kan spare de Penge, som der ellers betales i Kontingent, og tænker, det hele gaar nok mig foruden.

Men har I tænkt, Kammerater, hvad det vil føre til, og har I tænkt over, hvem der har opnaaet de største Fordele af vor Organisation? Det har de faste Herregaardsarbejdere. Jeg antager, at mine Kammerater endnu kan erindre, at blot for faa Aar siden maatte vi arbejde for 1 Kr. 30 Øre pr. Dag paa egen Kost med endnu længere Arbejdsdag.

Den Gang blev vi ikke spurgt, hvad Prisen var, der blev sagt, at Daglønnen var den, der betaltes paa Gaarden, og kunde man ikke nøjes med det, kunde vi gaa.

Vi Arbejdere maatte finde os deri, fordi vi ikke forstod, hvad Sammenslutning vilde betyde overfor Arbejdsgiveren, at vi derigennem kunde faa forbedret vore Kaar.

Paa samme Maade var det med Boligforholdene. I har vel ikke glemt de usle Rønner, som blev os budt til at bebo, og hvor lidt Hensyn der blev taget til, i hvilken Krog en saadan Hytte var gemt. Disse Hytter var som Regel puttet saa langt bort som muligt, vel sagtens fordi vedkommende Ejer ikke kunde være bekendt at have dem i Gaardens Nærhed, og maaske for at gøre Livet saa surt for vedkommende Arbejder som vel muligt; en saadan Arbejder havde undertiden en halv Mil til sin Arbejdsplads.

Nu maa vi ikke tro, Kammerater, at det er fordi d'Hrr. sætter os højere i Kurs, og at det kun er af Kærlighed til os Arbejdere, at de i de senere Aar har begyndt at opføre ordentlige Boliger, og ligeledes lægge dem, saa vedkommende Arbejder har faaet noget lettere Adgang til Arbejdspladsen, nej, det er fordi Kravet den ene Gang efter den anden er bleven rejst gennem vore Organisationer, og at d'Hrr. kan [illegible] dersom der ikke i Fremtiden vil blive taget mere Hensyn til Arbejderne, vil de faa vanskeligt ved at faa drevet deres Jord.

Som det var med Hytterne, saaledes ogsaa med Karlekamrene, og der findes jo endnu mange Eksempler rundt omkring os.

Husker I, Kammerater, hvordan vort Overarbejde blev lønnet? For en Søndag opnaaede vi lige det samme, som for en af de andre Dage i Ugen; havde vi Overarbejde en af de søgne Dage, gik det med i samme Pris, eller maaske, dersom Herren var i fint Humør, en Bægersnaps og en Taar surt Øl.

Nu er Forholdene Gudskelov forandret, takket være vore Organisationer, som har faaet givet os Landarbejdere saa megen Forstaaelse, at vi nu begynder at kunne se, at det er Sammenhold, der skal til, dersom vi vil have større Løn og bedre Kaar at arbejde under.

Men med en Del af de faste Arbejdere ser det ud til, trods det, at de har opnaaet større Fordele end Lønarbejderne, at de har mere vanskeligt ved at forstaa, at vor Organisation absolut maa støttes og blive saa stærk, at vi kan naa at faa vor Løn op paa Siden af vore Kammeraters i Byerne.

Kammerater, lad os aldrig svigte vor Organisation, det har vi ikke Raad til, selv om Kontingentet er steget, vi har ikke Raad til at spare det, for det vi sparer paa vor Organisation og meget mere gaar i Lommerne *paa Arbejdsgiverne.*

Alfred Carlsen.

Hvor der handles!

Dansk Familie Blad anmoder atter i denne Uge »Landarbejderbladet«s Læsere om at have Opmærksomheden henvendt paa dets Annonce paa Bagsiden.

*

Arbejdernes Bryggeri »Stjernen«, der hører til de Bryggerier, hvis Produkter indtager en førende Stilling paa Øl- og Mineralvandsproduktionens Omraade, annoncerer hver Uge paa dette Blads Bagside, hvilket Læserne bedes have deres Opmærksomhed henvendt paa.

*

Nye dansk Stempelfabrik beder os henlede Læsernes Opmærksomhed paa dens Annonce paa Bagsiden ang. Tilbud om Navnestempler.

*

Klædeskolageret, Kolding, har i længere Tid averteret i vort Blad, og fortsætter stadig hermed, hvorfor det beder Bladets Læsere om at mærke sig dets Tilbud paa Klædesko.

Stem socialdemokratisk!

Kun en kort Valgpaamindelse til det forestaaende Valg; Dampen maa nu sættes op, og vi maa gaa frem for fuld Kraft i de Par Dage, der er til den 6. Juli, hvor vi skal have Valg. Vi maa i endnu højere Grad end sidst sørge for, at vor Kandidat faar saa mange Stemmer som mulig — helst det største Antal, der bliver afgivet i Kredsen. Naar alle vil gøre, hvad de kan for at skaffe Stemmer, og selv stemme paa Socialdemokratiets Kandidat, vil vi naa et godt Resultat. Her i Gudme-Kredsen har vi jo opstillet *Anton Hansen,* Ringe, igen til de kommende 2 Valg; vi skulde gærne slaa vor Rekord fra sidst og ikke nøjes med en Fremgang paa 250 Stemmer, hvor pænt et Resultat det ellers er, men betydelig højere op; og det kan vi, naar enhver gør sin Pligt.

Nu til Kvartalsskiftet ud af Huset med Kapitalist-Bladene og ind med „Social-Demokraten"; det er jo dog gennem den, at Arbejderne faar Oplysning om sin Stands Interesser og dens Kamp for sine Menneskerettigheder, medens Kapitalistpressen daglig falder over os som en Flok bidske og halsende Køtere. At nogen vil betale for daglig at faa dem ind i Huset og udskælde og skambide sig — det er mere, end en almindelig oplyst Arbejder kan forstaa. Husk det nu ved Kvartalsskiftet! I Aar med de mange Valg er der særlig Grund dertil.

Hans Hansen,
Gyldenlund pr. Gudme.

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

Den sorte Tavle.

„Samfundshjælpen".

Det bringes herved til Afdelingernes Kendskab, at Medlem Nr. 14479, Sofus Jensen, født 23. Marts 1899 i Skuderløse og Anton Christoffersen, Nr. 10068, født 5. August 1891 i Skuderløse, er ekskluderede som Skruebrækkere. Ovennævnte Herrer har været „Samfundshjælpere".

For Thestrup Afdeling:
Formanden.

FRA AFDELINGERNE.

Aunslev-Bovense Afdeling
afholder Medlemsmøde i Aunslev Forsamlingshus Mandag den 5. Juli Kl. 8. Formanden vil være til Stede og modtage Indmeldelser i Ulykkesforsikringen fra Kl. 7½.
Bestyrelsen.

Gloslunde-Græshave Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 3. Juli Kl. 7½ i Dannemare Forsamlingshus. P. B. V.
N. Schwartz.

Vesterborg Afdeling
afholder som før meddelt Faneindvielse med paafølgende Bal i Vesterborg Forsamlingshus Lørdag den 3. Juli Kl. 7½, Kl. 7 afholdes Generalforsamling. Festudvalget.

Brenderup Afdeling
afholder Møde paa Brenderup Gæstgivergaard Onsdag den 7. Juli Kl. 8 Eftm. Alle Medlemmerne maa møde. Husk, der er Bøde for Udeblivelse. Laurits Hansen.

Løjtofte Afdeling
Ekstraordinær Generalforsamling afholdes i Løjtofte Skole Onsdag den 7. Juli Kl. 7 prc. Dagsorden: Valg af Formand og et Bestyrelsesmedlem, Eventuelt. Alle Medlemmerne bedes møde og al Restance betalt. P. B. V.
Carl Larsen.

Horslunde-Nordlunde Afdeling.
Det meddeles de Repræsentanter, der er valgt til Mødet i Maribo Søndag den 4. Juli, at Mødet skal afholdes i Søllested Søndag den 11. ds. Kl. 10 Form., hvortil de bedes møde. Reinholdt Larsen.

Horslunde-Nordlunde Afdeling
Den Fodermester, der eventuelt søger Plads paa Kasbækholm pr. Skrusbjerg, bedes henvende sig til Afdelingens Formand først. Fodermester R. Larsen,
St. Tvedegaard, Horslunde.

Rørup Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Mandag den 5. Juli Kl. 7½ i Gribsvad Kro. Alle Medlemmer bedes møde. Dagsorden: Udflugten til Aa Badehotel. De Medlemmer, der ikke har betalt Kontingent, bedes betale den Aften.
J. Rødsgaard.

Odense Afdeling
henleder Opmærksomheden paa Annoncen paa Bagsiden angaaende Generalforsamlingen og Kaffefesten Lørdag den 3. Juli.

Højrup og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Logen i Højrup Søndag den 4. Juli. Kl. 4 Eftm. Alle bør give møde. Der betales Kontingent og alle Restancer bedes betalt.
Niels Jakobsen.

Gudme-Brudager Afdeling
Medlemmerne af Gudme-Brudager Afd. maa belave sig paa, med kort Varsel denne Gang, at blive kaldt til Møde sammen med Socialdemokratisk Forening til Drøftelse af Valgsituationen. Hans Hansen.

Kraghave Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 10. Juli Kl. 7½ Aften hos Købmand Andersen. Bestyrelsen.

Pedersker Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Mandag den 5. Juli i Forsamlingshuset. Medlemmer, der ønsker at deltage i Udflugten til Ro den 11. Juli, bedes møde. Laurits Ipsen.

Vestlollands Kredsorganisation
afholder Møde Søndag den 11. Juli Kl. 10 Form. paa Søllested Gæstgivergaard. Alle organiserede Landarbejdere, som er Medlem af Landarbejderforbundet, anmodes om at give møde, da der er meget vigtige Sager, som skal behandles. Oscar Levinsen er skriftligt indbudt og saafremt han ikke er forhindret i at give møde, vil han sikkert komme til Stede. Der vil blive sat Kontrol ved Indgangen og ingen faar Adgang uden at fremvise Medlemsbog.
P. U. V.
P. Nielsen, Form.

Blandede

Til Møder og Fester faas Tryksager hurtigst og billigst fra **Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Axelhus, Hillerød. Telefon 44.**
NB. Leverand. til Landarbejderf.

DET ER DIN PLIGT
DET ER MIN PLIGT
At støtte Landarbejderbladets Annoncører.

Det billigste og fordelagtigste Ugeblad

er

Dansk Familie Blad.

Bestil Juli Kvartal paa Posthuset eller hos Landposten

1 Kr. 95 Øre pr. Kvartal.

Postvæsenets Kvittering gælder som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og 1000 Kr. ved fuld Invaliditet.

Bemærk! „Dansk Familie Blad" har paabegyndt Offentliggørelsen af den verdensberømte Roman „Hundjævelen". I det første Numer i Juli Kvartal findes en kortfattet Gengivelse af, hvad der er offentliggjort i de foregaaende Numre, men ved at indsende **60 Øre** til „Dansk Familie Blad"s Ekspedition, Landemærket 3, København K, kan **hele** Begyndelsen faas tilsendt.

Navnestempel

med Farvepude

for kun 2 Kr. 50 Øre.

For at gøre vort Firmas Navn kendt over hele Landet, giver vi dette enestaaende billige Tilbud. Med dette kan De trykke egne Visitkort og Brevpapir, og det er praktisk anvendelig ved mange Lejligheder. Indsend nedenstaaende Bestillingsseddel sammen med Pengene til:

Nye Danske Stempelfabrik,
Sværtegade 7 - København K.

Garanti: Deres fulde Tilfredshed eller Pengene tilbage.

Bestillingsseddel paa Navnestempel:

Navn: .....

Adresse: .....

.....

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.
NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

12 Flasker udmærket Øl for 1 Kr.

kan enhver Husmoder brygge i sit Køkken af

Gambrin

Af 1 Pakke Gambrin til 80 Øre, 1/4 kg Sukker og for 10 Øre Gær bliver 14 Fl. Øl. Brugsanvisning medfølger. **Mangler de Sukker, kan 3/8 kg (1 god Pægl) amerikansk Sirup bruges i Stedet.**

Hr. Baldur Andersen, Aabogaard, Brande, skriver: De bedes sende pr. Efterkrav 10 Pk. Gambrin. Vi har prøvet nogle Pakker og er udmærket godt tilfreds dermed.

Husejer Vilh. Rasmussens Hustru, Vaalse, Falster, skriver: Mange Tak for sendte Gambrin, jeg har prøvet det, Ølket bliver lige saa godt, som det vi køber, jeg skal nok anbefale det. Vil De være saa venlig at sende 8 Pakker igen.

Gambrin faas hos: Jernbaneg. Materialhandel (Sv. Teilmann) Nykøbing F.; Rud. Rasmussen, Stubbekøbing; Saxkøbing Materialhandel; Maribo Materialhandel (Haugaard-Jørgensen); Axeltorvets Materialhandel (Chr. E. Jørgensen) Nakskov; Sigettys Materialhandel, Rudkøbing; Reventlows Materialhandel, Marstal; A. S. Nissens Materialhandel, Svendborg; Odense Materialhandel (P. A. Kruuse) Flakhaven 1; Assens Materialhandel (Anthon Poulsen); Nyborg Materialhandel (I. A. Bøving).

Avertér i Landarbejderbladet.

Til Salg.

En Cykle, en Trillebør, en Dobbeltseng 6 Høns, Hønekyllinger m. m. købes.

Laurits Lauritsen,
Søvang, Højslev.

En saa god som ny **6 Naales Strikkemaskine** er til Salgs for 175 Kr. Billet mrkt. 102 modtager Bladets Kontor.

Lønstrup.

Syg Agitator søger Ophold hos en Meningsfælle i Lønstrup-Egnen 14 Dage i Juli. Passende Betaling kan ydes. Billet mrkt. „Lønstrup" bedes indlagt paa „Landarbejderbladet"s Kontor.

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Landarbejdernes Forsikring

i

Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som **sker paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Forenings-Fester og Møder

Odense Afdeling

afholder Generalforsamling paa „Folkets Hus" Lørdag d. 3. Juli Kl. 7 1/2. Derefter Kaffefest i Haven, hvortil hvert Medlem maa medbringe sin Hustru. Carl Westergaard.

Sommerudflugt.

Bredsten Landarbejderforening og socialdemokratiske Forening afholder Sommerudflugt Søndag den 11. August til Træballe. Afgang fra Bredsten Kl. 2 prc. Bal fra 7 til 11 Aften. Madkurve medbringes.

Anders Christiansen.

Undertegnede beder Dem pr. Postpakke sende mig:

..... **Stk. Kappe.** Brystmaal ..... cm.
..... **Stk. Trøje.** Brysmaal ..... cm.
..... **Par Benklæder.** Livmaal.....cm, Skridtlængde.....cm

Prisen for Kapper er fra 30 til 45 Kr. Prisen for Trøjer er fra 20 til 25 Kr.
Prisen for Benklæder er fra 17 til 20 Kr.

Da største Livmaal paa Benklæderne er 90 cm, er vi villig til gratis at medsende et Stk. Stof til Isætning af en Kile, saafremt Livmaalet er større end 90 cm.

Bemærk! De maaler Brystmaalet ved at lægge Centimetermaalet omkring Dem i Brysthøjde, det da fremkomne Maal er Brystmaalet. De maaler Skridtlængden ved paa et Par Benklæder at maale det ene Benklædeben paa det korteste Stykke.

Saafremt De ikke har Benklæder af det Livmaal, jeg har opgivet, ønsker jeg
gratis medsendt et Stk. Stof til Kile — ikke tilsendt Benklæder.
(Hvad ikke ønskes bedes overstreget.)

Varerne sendes pr. Efterkrav, franko ved Køb af 1 Sæt.

Tydeligt Navn: .....

Tydelig Adresse: .....

Bestillingsseddelen sendes i lukket Konvolut (15 Øres Frimærke) til

Landarbejderforbundet, Villemoesgade Nr. 54, København Ø.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 28 | Fredag den 9. Juli 1920 | 6. Aargang

Tyendets Strejkeret.

I Henhold til Tyendeloven kan Tjenestefolk ikke forbedre deres Vilkaar.
En Dom, der har vakt Glæde i den reaktionære Presse.

Siden Landarbejdernes Organisation er blevet en Kendsgerning, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Tjenestefolk, som er fæstet i Henhold til Tyendeloven, kan deltage i Strejke, blevet aktuelt. Hidtil har der her i Landet ingen Retsafgørelse foreligget i saa Henseende; men i den sidste Tid er to saadanne Tilfælde blevet paadømt ved Domstolene. I det ene Tilfælde drejede det sig om 3 Karle paa Herregaarden Aunsbjerg ved Kellerup i Jylland, hvor en Forpagter E. de Neergaard residerer. Der var Strejke paa Gaarden, og de 3 Karle nedlagde Arbejdet sammen med de øvrige Arbejdere.

Forpagteren anlagde Sag imod dem og fik dem ved Retten i Kellerup dømt til en Bøde paa 40 Kr., samt at have deres Løn forbrudt.

Det andet Tilfælde skriver sig fra Strejken hos Venstres Rigsdagsmand, *Aksel Jensen,* Tømmerup ved Kallundborg; her deltog to Karle i Strejken. Aksel Jensen har anlagt Sag og faaet den ene dømt, og nu har han, efter hvad vi erfarer ogsaa anlagt Sag mod den anden Karl. I begge Tilfælde er det uorganiserede Arbejdsgivere, hvor Overenskomsten ikke er gennemført; de paagældende Karle var altsaa underkastet Tyendeloven. Vi har ofte baade her i Bladet og ved Agitationsmøder for vor Sag paavist, at Tyendeloven af 1854 giver Tjenestefolkene til Pris for Husbondens Vilkaarlighed og udelukker dem fra enhver Medbestemmelsesret med Hensyn til deres Arbejdsforhold; de to nævnte Domsafgørelser understreger Sandheden heri.

Hvilken Betydning har nu de to omtalte Eksempler for Tyende?

Det viser Nødvendigheden af, at de slutter sig til vor Organisation i saa stor Tal, saa vi kan blive i Stand til hurtigst muligt at faa gennemført vort Forbunds Overenskomster hos alle Arbejdsgivere, ogsaa dem som staar udenfor Arbejdsgiverforeningen, derved bliver Tyendelovens Slaveparagraffer sat ud af Spillet.

Det er den store Fordel, som den nylig afsluttede Overenskomst blandt andet byder paa, at den ogsaa omfatter Tjenestefolkene. Ved at sikre sig overenskomstmæssige Forhold undgaar Tjenestefolkene at blive ramt af Tyendelovens Bestemmelser, de kan da uden at udsætte sig for at blive idømt Bøde og Tab af deres Løn være med til at forbedre Vilkaarene baade for dem selv og deres Klassefæller, selv om det skal ske ved Hjælp af Strejke.

Vort Forbund har som bekendt udarbejdet særlige Kontrakter for Tjenestefolk, hvorefter de for Landarbejderforbundet til enhver Tid gældende Overenskomster lægges til Grund for Arbejdsforholdet, ved at benytte disse Kontrakter ved Fæstemaals Indgaaelse, har Tjenestefolkene det i deres Magt at komme uden for Rækkevidden af enhver Dom efter Tyendelovens Paragraffer og uden for denne Slavelov i det Hele taget.

Parolen maa i Fremtiden derfor være: Ingen Tjenestekarl fæster sig uden paa de af Landarbejderforbundet udarbejdede Kontrakter. Naar de følger denne Anvisning, er de garanteret overenskomstmæssige Arbejdsforhold og dermed sidestillet med andre fri Arbejdere. I denne Forbindelse gør vi opmærksom paa, at selv om man fæster sig paa Landarbejderforbundets Kontrakt, er det ikke ensbetydende med, at man skal nøjes med Minimallønnen; denne er nemlig kun Minimalløn, det vil sige den mindste Løn, en Tjenestekarl maa arbejde for. Forudsætningen er selvfølgelig, at enhver søger at naa saa højt op over den som muligt, derimod gælder alle Overenskomster almindelige Bestemmelser for enhver Tjenestekarl, som benytter vort Forbunds Kontrakter, og man vil jo forstaa, at det er disse, som har Betydning i det her omtalte Forhold.

Selvfølgelig har det vakt vild Begejstring i den moderate Presse, at de paagældende Tjenestekarle er blevet dømt, fordi de ikke vilde være Skruebrækkere, og hvor er det ikke betegnende, at den ene af de to Arbejdsgivere, som har slæbt deres Tjenestekarle for Retten, fordi disse holdt sig for gode til at være Forræddere og falde deres Kammerater i Ryggen er en af Venstres Rigsdagsmænd og Formand for Venstre paa Sjælland; det er i Sandhed en nydelig Moral, dette Parti er i Besiddelse af. Men man forstaar herefter saa udmærket, at de moderate ikke vil have Tyendeloven afskaffet; den kan bruges i Kampen mod Arbejdernes Forsøg paa at forbedre deres Livsvilkaar, og de moderate giver ikke godvillig Afkald paa noget, der kan bruges mod Arbejderne.

Heldigvis er det nu lagt i Tjenestefolkenes egen Haand, naar de vil være fri for Tyendeloven.

Kammerater! Benyt vore Kontrakter, saa bliver I fri Arbejdere, og saa giver I Venstres Storagrarer det rette Svar paa deres Anstrengelser for at tvinge Jer til at være Skruebrækkere og derigennem fremdeles at diktere Arbejdsvilkaarene for Jer.

Den nye Overenskomst.

I Landarbejderbladet Nr. 21 har Forretningsfører O. Løvinsen givet et Overblik over Hovedbestyrelsens Syn paa den nye Overenskomst.

Af denne Artikel faar man det Indtryk, at Hovedbestyrelsen, og specielt Løvinsen, er overmaade godt tilfreds med de opnaaede Resultater. Jeg tror, at Hovedbestyrelsen staar ret isolerede med denne Tilfredshed, thi ude iblandt Medlemmerne mærker man ikke noget til nogen Tilfredshed, tværtimod, det er umuligt i denne Tid at træffe sammen med et Medlem, uden at Overenskomsten bliver kritiseret og fordømt; det havde været bedre, hvis det var de Folk, som skal arbejde efter Overenskomsten, der havde ytret sin Glæde over den, end Forretningsføreren.

Jeg skal være den sidste til at underkende den store Betydning, det har haft for Landarbejderne, at de er blevet organiserede i saa stort et Omfang, som de er, og er fuldstændig enig med Forretningsføreren i, at det vilde have været umuligt at opnaa de Resultater, der er opnaaet, uden ved Hjælp af Organisationen, men jeg er ikke saa vis paa, at det ikke skulde have været muligt at opnaa noget mere.

Jeg vil t. Eks. tage Tjenestekarlenes Lønninger. Nu ved jeg godt, at der vil blive svaret, at det er Minimallønninger, og Forretningsføreren siger jo ogsaa selv, at en almindelig Karl bør have mere i Sommermaanederne; men tror Forretningsføreren, at det vil være muligt at bibringe Arbejdsgiverne den samme Opfattelse, for jeg er ganske sikker paa, at der fra deres Side nok skal blive henvist til Overenskomsten.

Det bedste for Karlenes Vedkommede er, at der er truffet en bestemt Aftale om, hvorledes deres Værelser skal være, men jeg tror, at det, efter de Lønninger, der her er fastsat, vil blive ganske umuligt at faa Tjenestekarlene ind i Forbundet, i alt Fald her paa denne Kant, hvor Lønnen ligger meget højere, end den, der er fastsat i Overenskomsten. Naar man nu fra Afdelingernes Side vil søge efter Evne at samle saa mange som muligt, vil man faa det Svar, at de ikke behøver at indmelde sig i Organisationen for at faa meget mindre i Løn, end man selv kan skaffe sig.

Angaaende Lønnen til de faste Arbejdere, da er Forholdet saadan, at flere af de store Arbejdsgivere overfor deres Arbejdere har udtalt, at de havde ventet, at Lønnen havde blevet noget højere, og jeg ved et ganske bestemt Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren selv har givet sine Kreaturpassere et ekstra Tillæg, da han syntes, at det var for lidt, de fik efter Overenskomsten.

Lønnen til de egentlige Løsarbejdere er jo ogsaa ganske utilstrækkelig med de nuværende Priser paa alle Livsfornødenheder, thi det er jo saadan, at Løsarbejderne kun bliver taget i Arbejde, naar der er noget særlig, der skal udføres, og i Reglen bliver han benyttet til det stængeste Arbejde.

Der er en § som jeg særlig vil omtale lidt, og det er § 8, der særlig her paa Egnen vil blive modtaget med megen Uvillie. Forretningsføreren er selv paa det rene med, at det er en meget kedelig §, idet han i Cirkulære af 1. Juni selv

siger, at den vil blive modtaget med meget forskellige Sindsstemninger, lige fra Pinsesol og til Snestorm med Jordskælv.

Det er utvivlsomt, at han har Ret for saavidt, men Pinsesolen eksisterer vist kun hos Forretningsføreren, for hos de Arbejdere, der har faaet fordoblet deres Udgift paa deres lille Lod, er der saasandt ingen Pinsesol, og det vil Forretningsføreren faa at mærke, hvis han vil tage en Tur ud omkring i Afdelingerne.

Forretningsføreren skriver, at han gerne vilde forpagte en stor Herregaard til den Pris; det er der vist mange af Medlemmerne, der ogsaa gerne vilde, naar de kunde faa den til 40 Kr. pr. Td. Land, men mon ogsaa Forretningsføreren vilde, hvis det kun drejer sig om 2 à 3 Td. Land, for saa maa han jo enten ikke kende ret meget til Forholdet paa et saadan lille Hjem, eller ogsaa er det kun et Paradenummer for at slippe uden om, at denne § er meget uheldig. Her paa Egnen er det saadan, at disse Folk melder sig ud i store Tal, idet de hævder, at de ikke behøver at staa i Forbundet for at faa deres Udgifter fordoblet.

Endelig vil jeg lige med et Par Ord omtale Prisen paa Roearbejdet. Længe før Overenskomsten var i Orden blev vi tilbudt 180 Kr. pr. Td. Land for Sukkerroer, men vi maatte jo selvfølgelig afvente, hvad Forbundet vilde opnaa ved deres Forhandlinger, idet vi var klar over, at der ikke skulde afsluttes saadanne private Overenskomster, men Roedyrkerne her mente selvfølgelig, at de saa deres Fordel ved at faa lavet Overenskomst til den Pris, og da saa Overenskomsten kom paa de 160, saa stod vi med Haaret ned af Nakken, medens Arbejdsgiverne gned sig i Hænderne, for de havde jo tjent sig en ordentlig Sommerløn paa vor Bekostning. Jeg kunde, medens jeg er ved Roespørgsmaalet, have Lyst til at spørge, af hvilken Grund der er 13 Øres Forskel paa Foderroer og Kaalrabi pr. 100 l. F., det maa vel være lige meget, enten der staar en Foderroe eller en Kaalrabi.

I det hele og store tror jeg, at det havde vær t langt bedre, at en saadan landsomfattende Overenskomst havde kommet til Urafstemning blandt Medlemmerne, før den var blevet endelig underskrevet.

Jeg er fuldstændig enig med Forretningsføreren i hans Betragtninger, at vi efter Valget staar meget svagere overfor Arbejdsgiverne, idet de jo føler, at de i Øjeblikket er paa den høje Hest, og jeg vil gerne sige til de Medlemmer, der nu overvejer, om de skal melde sig ud af Forbundet, at det er en meget forkert Vej at gaa; nej, bliv i eders Organisation, styrk den og sørg hellere for, at alle dem, der endnu staar udenfor, melder sig ind, og er der saa et eller andet, der ikke er som I synes det bør være, og det er der jo nødt til at være i saa stort et Forbund, saa lad os da i Fællesskab søge at faa det rettet. I skal huske paa, hvad Landarbejderforbundet har faaet udrettet i den korte Tid, det har bestaaet.

Det er jo saadan, at Arbejdsgiverne rigtig vilde gnide sig i Hænderne, den Dag de var klar over, at Organisationen havde tabt sin Magt, og saa skulde vi nok faa at se, hvorledes Arbejdsvilkaar og Løn vilde forandre sig, men sikkert ikke til vor Fordel.

Lad os give hinanden et ærligt Haandslag paa, at vi ved det kommende Rigdagsvalg efter bedste Evne sætter saa mange af Smaafolks Repræsentanter ind i Rigsdagen, saa Arbejdsgiverne faar en Følelse af, at Reaktionens Dage er talte, saa skal det nok vise sig, at vi formaar at højne vore Kaar baade økonomisk og politisk.

Thi det er jo sandt, hvad der staar i en af vore Arbejdersange:

Endnu er ej Maalet naaet,
som vi stiler mod.
Og skønt mangt et Slag er slaaet,
saa vi dog forstod:
Meget mer endnu skal kæmpes,
før vi vinder frem,
mangen Sag endnu skal lempes,
Sejr skal bæres hjem.

Ubby Afdeling, i Juni 1920.

Chr. Petersen.

I Tilslutning til Chr. Petersens Artikel vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger:

Naar Chr. Petersen udlægger min Artikel i Nr. 21 som et Udtryk for Hovedbestyrelsens og i Særdeleshed min Tilfredshed med den afsluttede Overenuskomst, saa maa jeg dog reservere mig endog meget, dersom Udtrykket Tilfredshed skal forstaas saaledes, at vi skulde være tilfredse med de Løn- og Arbejdsvilkaar, som denne Overenskomst byder Landarbejderne. Det være sig nemlig saare langt fra, at dette er Tilfældet. Dersom Udtrykket Tilfredshed kan bruges i Forbindelse med Hovedbestyrelsens eller min Bedømmelse af Overenskomsten, er det kun under Hensyntagen til de Vilkaar, Landarbejderne tidligere har arbejdet under, og med skyldig Hensyntagen til den Situation, hvorunder Overenskomsten blev afsluttet.

Man maa undskylde os, men vi kan nu ikke ganske lade være at betragte det som noget af en Sejr, at Arbejdsgiverforeningen, som i over 4 Maaneder havde proklameret uforandret Forlængelse af alle Overenskomster og Reduktion af de højere Lønninger, og dertil havde samlet en Kampfond paa 25 Mill. Kr. til Gennemførelsen af sit Standpunkt, overfor os maatte gaa ind paa:

1) en fuldstændig og grundig Revision *af alle Overenskomsterne.*

2) Tjenestekarlene ført ind under Overenskomsten og underkastede overenskomstmæssige Arbejdsvilkaar.

3) Forhøjelse af alle Lønninger.

4) Fodermesteroverenskomstens Udvidelse til at omfatte hele Landet.

Det er os ganske og aldeles umuligt at se andet end, at Arbejdsgiverforeningen overfor os har maattet trække alle deres store Ord i Land, og at det Standpunkt, vi allerede i Januar Maaned tog til Overenskomstfornyelserne, i store Træk er blevne gennemført.

Det er vi tilfreds med.

Men derfra og til at være tilfreds med de Vilkaar, Overenskomsten byder Landarbejderne, er jo dog ogsaa et stort Spring.

Vi er tilfreds med, at Levevilkaarene for Landarbejderne er blevne forbedrede mærkbart igennem Organisationens Arbejde, men vi er langtfra tilfreds med de Lønninger, Overenskomsten byder Landarbejderne.

Men det vilde da ogsaa være ganske udenfor al Moral, dersom det efter 3 Aars Organisationsarbejde skulde lykkes Landarbejderne at skaffe sig saadanne Vilkaar, at de i enhver Henseende kunde være tilfredse dermed. Det vilde rigtignok være at komme i Himmerige uden at kravle igennem Naaleøjet.

Det gaar ikke saa let i Underklassens Kamp for bedre Vilkaar, og heldigvis da for Underklassen selv. De danske Byarbejderes faglige og politiske Arbejde for den Magtstilling, de nu indtager, har kostet 40—50 Aars Arbejde.

De Ofre, Landarbejderne har bragt for Arbejderklassens Frigørelse, er i Sammenligning hermed i enhver Henseende som den rene Børneleg, og Resultaterne maa naturligvis i nogen Grad være derefter. Bevares, der er mange Landarbejdere, som i mange Aar har gjort et stort og betydningsfuldt Arbejde i Arbejderklassens Tjeneste, men det er kun enkelte ærefulde Undtagelser, som Landarbejderklassen ikke kan tage til Indtægt for deres Indsats.

En Overenskomst, som den foreliggende, maa imidlertid ikke alene bedømmes efter, hvad gode eller daarlige Vilkaar, den giver Arbejderne, men man maa nok saa meget lægge Vægten paa, om Organisationen under de foreliggende Forhold kunde gennemføre mere, eller om Landarbejderklassen ad andre fastere Veje kunde skaffe sig bedre Resultater. Og her er man ved Kærnen af selve Spørgsmaalet. Medlemmerne skælder Ledelsen ud for en daarlig Overenskomst, fordi Overenskomsten kun giver dem daarlige Kaar, medens de i Virkeligheden først skulde undersøge, om Overenskomsten ikke i Grunden er god, maalt med de sociale og økonomiske Kræfter, der maaske var den forhandlende Hovedbestyrelse saa haardt imod.

Naar Chr. Petersen her mener, at Situationen i Foraaret maaske var den, at vi kunde have faaet en bedre Overenskomst ud af det, ja, saa maa det naturligvis være en Opfattelse, Chr. Petersen har faaet ved Bedømmelsen af Forholdene paa hans Egn.

Men naar Undertegnede og Hovedbestyrelsen har den Opfattelse, at der ikke kunde opnaas mere, ja, saa er det jo ogsaa for os et Resultat af vor Undersøgelse af Forholdene, og alle de for og imod os virkende Kræfter, ikke i en enkelt Del af Landet, men fofr hele Landet. Og selv om det er en ret yndet Talemaade at sige, at Hovedbestyrelsen ikke kender den rette Stilling ude i Landet, saa tror jeg dog alligevel, at Chr. Petersen er en saa gammel Organisationsmand, at han vil indrømme, at Hovedkontoret i alt Fald har adskillig bedre Betingelser for at bedømme Stillingen Landet over, end nogen enkelt Person noget Sted i Landet er i Stand til.

Kunde man faaet mere ud af det paa Chr. Petersens Hjemegn, ja, saa kan jeg vise Chr. Petersen adskillige Steder i Landet, hvor man ikke kunde gennemføre disse Lønninger uden i Ly af Forbundets Overenskomst.

Hvad Tjenestekarlenes Minimallønninger angaar, saa er det rigtigt, at de er smaa, men det forhindrer dog ikke, at vi er kommet i Klammeri med adskillige Landmænd, som saa sandt ikke vil give de Lønninger for Vinteren, og hvor Tjenestekarlene, trods deres store Ord, endog med Overenskomsten i Haand ikke kan tumle Arbejdsgiverne uden Forbundets faste og energiske Indgriben.

Det er nemlig Fidus'en ved Minimallønnen for Tjenestekarlene, at om Sommeren betyder den intet, og skal den intet betyde, men om Vinteren er den til overordentlig Beskyttelse for Tjenestekarlene. Blot Tjenestekarlene vilde sætte sig ind i Overenskomsten og lære at forstaa, hvordan de skal bruge den, saa vilde de snart opdage, at Overenskomsten ikke er saa ganske tosset endda. Men uden et personligt Arbejde for at forstaa, og forstaa at bruge Overenskomsten, er den naturligvis ganske værdiløs for dem, men det er forøvrigt en hvilken som helst Overenskomst, naar den, for hvem den gælder, ikke vil gøre et personligt Arbejde for blot deres egne personlige Interesser. Man danser sig nu ikke Kendskab til at bruge Overenskomsten til.

De Tjenestekarle, som i Sommer har brugt Overenskomsten fornuftigt og med Eftertanke, og som har forhørt sig hos Afdelingsformanden eller Forbundet, naar de selv var kørt fast, har sagtens kunnet faaet meget mere end Minimallønnen, selv om Arbejdsgiverne har forsøgt at aflønne dem med denne.

Dette foreligger der mange Beviser paa.

Men Ben i Næsen og Rygrad, det skal der til, ogsaa for Tjenestekarlene.

Overenskomsten er jo ikke lavet for Flaskebørn. Den er lavet for voksne Mænd med Ben i Næsen og Skæg paa Hagen.

Skulde vi have lavet en Overenskomst for Pattebørn, havde vi naturligvis forsynet den med en obligatorisk Barnepige.

Ved Bedømmelsen af Overenskomsten synes

man imidlertid kun at lægge den økonomiske Maalestok til Grund, medens man ganske overser de sociale og kulturelle Fremskridt, der er opnaaet. Dette gælder jo ikke mindst for Tjenestekarlene. Hvilke Regler for Arbejdsforholdet var der juridisk gældende for Tjenestekartene indtil 7. Maj. Der var ingen andre end Tyendeloven; der var med andre Ord ikke andre Regler end dem, som Arbejdsgiverne besluttede.

Her bryder den nye Overenskomst for Tjenestekarlenes Vedkommende saa komplet med det gamle, at den tværtimod fastsætter Karlens normale Arbejdstid, fastslaar hans Søndagsfrihed, Betaling for almindeligt Søndagsarbejde m. m., og saa endelig Bestemmelserne om Værelsets Indretning. Med ét Slag gennemføres her en Række Reformer, som rækker meget længere end Gennemførelsen af en ny Tyendelov. Betyder alt dette dog intet overfor Tjenestekarlene? Da jeg for indtil 6 Aar siden var Tjenestekarl, var de ufri og tvungne Forhold, jeg i juridisk Henseende var beskæftiget under, mig meget mere trykkende end selve Lønningen. Lønnen, den talte jeg selv med om, naar jeg indgik Fæstemaalet, men Arbejdsvilkaarene var gældende efter Love og indarbejdet Kotyme, og dem kunde der intet rokkes ved. Jeg betragter disse Spørgsmaals Ordning ad overenskomstmæssig Vej for meget mere betydningsfulde, end et Par Hundrede Kroner mere eller mindre i Minimalløn, og jeg tror, det var klog Politik af Landarbejderne at bedømme dem ud fra samme Synspunkt. Lønspørgsmaalet er stort og betydningsfuldt, og jo fattigere en Klasse er, jo større er Spørgsmaalet, men de kulturelle Spørgsmaal kan dog under visse Forhold blive endnu større og vigtigere, og det var de uden Tvivl for Tjenestekarlene i denne Omgang.

At Tjenestekarlenes Løn i det meste af Landet er meget over Minimallønnen er ganske rigtigt, men det skal den jo ogsaa være, men for de Fæstemaal, som er indgaaet før 7. Maj, vilde jeg gerne spørge, om det er for 9 Timers Arbejdsdag, Søndagsfrihed, Betaling for Hestepasning, Overarbejde m. m. disse Lønninger gælder. Hvor mange af de Tjenestekarle med de store Sommerlønninger har nogen Aftale om Arbejdstiden? Det tænker Karlene aldrig over, naar de kritiserer den lave Minimalløn.

Udtalelser fra Arbejdsgivere om, at de havde ventet, at Lønnen var bleven højere, kender vi ogsaa godt. Der findes jo ogsaa selv blandt Arbejdsgiverne virkelig honnette Folk, som gerne vil betale ordentligt, men deres Betydning i Arbejdsgiverforeningen er lig Nul, netop fordi de er saa faa, saa uendelig faa. Men endelig maa vi jo ikke lade os forvirre af de Landmænd, som, naar først Overenskomsten er afsluttet, forsikrer os om, at de gerne vilde givet mere. Deres Opgave kan jo ogsaa være den at bringe Splittelse og Forstyrrelse ind i Organisationen. At Arbejdsgivere er fremkomne med saadanne Udtalelser netop for at faa Folkene til at melde sig fra Organisationen, er der mange Eksempler paa. Der er nu intet farligere, end naar Ulven trækker i Faareskindsklæder og begynder at vennes med Lammene.

Den første Arbejdsgiver, overfor hvilken vi i 1918 førte Strejke, en daværende Forpagter paa Nordfyn, er for Tiden ogsaa paa Tæerne i en jysk Afdl., hvor han nu har en Gaard. Han vil ogsaa betale meget mere end Overenskomstens Løn, men det er rigtignok paa Betingelse af, at Folkene melder sig ud af Forbundet.

Hvad tror man, den Ulv vil gøre ved Faarene, naar de er gennet bort fra Hjorden og Hyrden.

Nej, lad os tage Landmændenes Forsikringer om, at de vil betale mere, med den størst mulige Mistænksomhed. Det gør vi selv klogest i. Udover den enkelte og betydningsløse Undtagelse er det nemlig slet og ret Spekulation i Landarbejdernes Naivitet, naar saadanne Udtalelser fremsættes.

Hvad her er sagt gælder jo ogsaa om Prisen paa Roerne. Vi er ogsaa før stillet overfor Rygter om, at Landmændene har budt over 200 Kr. pr. Td. Land for Pasning af Sukkerroer, men naar vi saa gav os til nærmere at undersøge saadanne Forhold, bristede Traaden næsten altid for os, inden vi kunde faa konstateret af hvem og overfor hvem et saadant Tilbud var fremsat, og i det eneste Tilfælde, hvor vi virkelig kunde følge Sagen til Bunds, viste det sig, at Arbejdsgiveren ironisk havde sagt til Arbejderne: »Du skal vel have 220 Kr. pr. Td. Land.« At det skulde være et Tilbud anede Arbejdsgiveren næppe.

Men for at blive i Chr. Petersens Naboskab skal jeg blot gøre opmærksom paa, at »Venstres« Folketingsmand, Axel Jensen, Tømmerup, dog kun vilde betale 120 Kr. pr. Td. Land, ligesom han heller ikke paa andre Punkter vilde gaa ind paa Overenskomsten, hvorfor vi siden i Maj Maaned har ført en Strejke overfor Venstremanden, Folketingsmand Axel Jensen.

Og Axel Jensen er dog en af Vestsjællands betydeligste og indflydelsesrigeste Landmænd, som saa sandt har mange flere Meningsfæller der paa Egnen, end de mere humane og forstaaende Landmand har. Og endelig kan jeg anføre, at vi paa adskillige store Gaarde i Chr. Petersens Naboskab har maattet sende 2. Strejkevarsel for at faa dem til at underskrive paa Forbundets Overenskomst. Alt det vidner dog ikke om, at Arbejdsgiverne gerne vilde betalt mere.

Chr. Petersen dvæler navnlig ved § 8 om Huse med Jordtilliggende og gør denne til Genstand for en sønderlemmende Kritik.

At der fra en Del Arbejdere vilde blive skældt gevaldigt ud, over denne Paragraf, har jeg altid været ganske klar over. Det var saa forskelligartet, som Forholdene laa for Jordhusmændene, umuligt at lave Bestemmelser ang. Brugsforholdet og Betalingen for deres Jord, uden at den skulde blive Genstand for Kritik. Vi kunde naturligvis have undladt at træffe nogen Bestemmelser herom i Overenskomsten, saa havde vi været fri for Kritik af Paragrafen, men Spørgsmaalet er saa, hvad der vilde være sket. Der vilde være sket det, at Afgiften i denne Sommer og efterhaanden som Kontrakterne udløb vilde blive sat ganske betydeligt op, mere end efter Overenskomsten, og det kunde de enkelte Arbejdsgivere gjort, uden at Forbundet paa nogen Maade kunde yde de paagældende Arbejdere nogen som helst Beskyttelse herimod.

Dette havde allerede i stor Udstrækning fundet Sted i det foregaaende Aar, og navnlig efter Dyrtidstillægets i Efteraaret blev gennemført. Talrige Beklagelser indløb i Vinterens og Foraarets Løb til os over, hvilke urimelige Afgifter Arbejdsgiverne forlangte af Jorden, og hvilke urimelige Betingelser de stillede. Men vi havde intet overenskomstmæssigt Grundlag at skride ind paa. Derfor lavede vi denne Paragraf, som i det lange Løb giver Landarbejderne Jorden paa rimelige Betingelser og alle Jordhusmændenes Protester tiltrods til en billig Betaling.

Vi fik denne Bestemmelse ind i Overenskomsten inden Landmændene som Helhed fik begyndt at sætte Afgifterne op og stramme Betingelserne. Vi kom med Bestemmelsen i rette Tid, og netop derfor kritiseres den saa skarpt.

Naar man saa skarpt kritiserer § 8 i visse Dele af Vestsjælland, hvor der er en meget stærk Uvillie imod den, overser man imidlertid fuldstændig de Forudsætninger, hvorunder disse Jordhuse hidtil er ydet de faste Landarbejdere.

I tidligere Tid er Landarbejderne i meget stor Udstrækning blevne aflønnede med Naturalier, ikke alene med Flæsk, Mælk, Kartofler og Kærne, men ogsaa med Uld, Hør m. m. For blot en Menneskealder siden udgjorde Landarbejdernes Pengeløn kun en meget ringe Del af det Vederlag, de fik for Arbejdet. En Del af Arbejderne foretrak man imidlertid væsentligst at lønne med Brugsretten til nogen Jord i Stedet for en Del af de øvrige forskelligartede Ydelser. Oprindeligt betalte man derfor ikke Penge for Jorden, man betalte den med Arbejde. Naturalierne faldt imidlertid mere og mere bort for Landbrugets Arbejdere, og man kom i større og større Udstrækning ind paa at betale med rede Penge. En Del Naturalier som Mælk, Korn og Kartofler blev for de Jordløse faste Arbejdere dog bibeholdt indtil de ved Overenskomsten af 13. Februar fuldstændig afskaffedes. For de Arbejdere, som fik Husene med Jordtilliggende, var disse Naturalier i det væsentligste afskaffet endog for nogle Aar siden. Ja, nogle Steder, hvor man stadig fik Jorden frit, var Jordhusmændenes Dagløn endog mindre end Daglønnen til de jordløse Arbejdere med Naturalier. Andre Steder maatte man betale en Afgift, som maalt med Pengenes Værdi før 1914 var ret stor.

Ved vore Overenskomster er vi imidlertid kommet ind paa, at Arbejdet ikke betales med Jord, Mælk eller Kartofler, men derimod med rede Penge, og med en Dagløn, som er ens baade for de jordløse og Jordhusmændene.

Dersom Jordhusmændene ogsaa under disse Forhold skulde have Jorden frit eller til Betalingen før 1914, var de jo endog betydeligt bedre stillede end de jordløse Daglejere. Et saadant Forhold var ikke alene uretfærdigt, men det vilde ogsaa være til ubodelig Skade for jordløse Arbejdere, og de udgør jo dog den overvejende Del af Landarbejderne, og endelig vilde de enkelte Arbejdsgivere heller ikke tolerere det, de vilde begynde at skaffe sig Dækning for Lønforhøjelserne gennem højere Afgifter af Jordhusene og Betaling for Hestekraften. Det er her nu sat en grundig Stopper for. Dette Forhold er bleven ordnet saadan, at det organisationsmæssigt kan hæves, og Jordhusmændene faar alligevel deres Jord til en saadan Betaling og paa saadanne Betingelser, at de har Fordele, som de jordløse Arbejdere ikke har. Forudsætningerne for at faa Jordhusene gratis eller til den gamle Afgift er ikke længere til Stede, thi der var en Forskel i Betalingen, som ad overenskomstmæssig Vej er afskaffet.

Dette tænker alle de Jordhusmænd, som skælder ud over § 8, ikke over. De er vrede over den højere Afgift, som skal betales, men tager ikke i Betænkning, at deres Dagløn er steget ganske betydeligt og nu i enhver Henseende er den samme, som de jordøse faste Arbejdere faar.

Oscar Levinsen.

Det polske Blad.

Afdelingsformænd og Kasserere bedes meddele de polske Medlemmer, der har bestilt det polske Blad, at Forbundet ikke mere kan fremsende Bladet, fordi det er blevet forbudt af de polske Myndigheder og derfor er ophørt at udkomme. De polske Medlemmer, der har indsendt Betaling for Bladet, vil i Løbet af faa Dage faa deres Penge tilbage.

Den 9. Juli 1920.

Genforeningsdagen.

Landarbejderforbundet byder de sønderjydske Klassefæller et hjerteligt: »Velkommen i vore Rækker«!

»Sammenhold giver Styrke«, staar der under vor Tegning. I disse Ord ligger en af Arbejderklassens haardt tilkæmpede Livserfaringer. Kun i sluttet Forbund har vi kunnet naa de Resultater, vi foreløbig er i Besiddelse af. Kun ved Enighed og Udholdenhed har vi fravristet Arbejdsgiverne de Fordele, der er kommet vore Kammerater tilgode. Slut op, Kammerater. Kun Forrædere svigter sine Klassefæller! —

Ugens Spejl.

Højrepressen, som under Krigen Gang paa Gang væltede sig over Socialdemokratiets ledende Mænd med Beskyldninger om, at de stod i Tysklands Sold, var betalte Agenter for Kejser Wilhelm osv., er nu blevet ramt af Nemesis; medens Beskyldningerne mod Stauning og Borgbjerg kunde tilbagevises som det, de var, Løgn og Opspind, saa er nu en af Højrepressens egne mest fremtrædende Mænd, Redaktøren af »Nationaltidende«, en Hr. Buntzen, i de sidste Dage blevet afsløret som betalt Agent for Ententen under Krigen. Det er blevet oplyst, at han har modtaget meget betydelige Beløb fra Frankrig og Belgien for Tjenester, han har gjort disse to Stater.

Et københavnsk Eftermiddagsblad, »Ekstrabladet«, fremkom allerede for lang Tid siden med Sigtelser imod ham for dette Forhold. Hr. B. svarede paa denne Beskyldning under Eds Tilbud med en Erklæring, hvori det hed, at han ikke havde modtaget selv det mindste Beløb for saadanne Tjenester. Det omtalte Blad har siden Gang paa Gang beskyldt ham for at have tilbudt at aflægge falsk Ed. Heroverfor har Hr. B. længe bevaret den mest haardnakkede Tavshed; nu har »Social-Demokraten« imidlertid aftvunget ham en ny Erklæring, hvoraf det fremgaar, at han har ydet disse »Tjenester«, han søger nu at slippe udenom sin første Erklæring og sit uheldige Edstilbud ved at fortolke sin første Erklæring som kun gældende »Hjælp til Krigsførelse«. Dette Forsøg paa at slippe uden om Sagens Kærne er saa aabentlys, at enhver kan gennemskue det. Hr. B. benægter ikke, at han har udført Tjenester for de to Lande; han benægter heller ikke at have modtaget Godtgørelser herfor (»Ekstrabladet« hævder 10,000 Kr. om Maaneden), han benægter blot at have modtaget den af Belgien. Hans Erklæring, der er moralsk fældende, lyder saaledes:

»Jeg blev i Eftersommeren 1918 fra fransk Side opfordret til at afgive Betænkning om Oprettelse af et fransk Telegrambureau her i Byen.

— — — Min Indstilling blev bifaldet, og herimod Slutningen af September udsendtes disse Telegrammer. Jeg førte almindeligt Tilsyn dermed, og de Gange, det syntes mig, at Telegrammerne ikke gik i det ønskede Spor, henledte jeg Opmærksomheden derpaa.

— — — Jeg mente, og mener endnu, at være i min gode, reelle Ret, naar jeg i Marts i Aar overfor et Angreb i det tyske Tidsskrift »Deutsche Politik« gaaende ud paa, at jeg under Krigen, dels i Holland, dels her, havde modtaget »meget betydelige Beløb for Tjenester, han (jeg) under Krigen har ydet belgisk-franske Interesser« — under Eds Tilbud erklærede, at jeg ikke havde oppebaaret selv det mindste Beløb for »Tjenester, jeg under Krigen havde ydet belgisk-franske Interesser« — thi enhver maa nødvendigvis forstaa Angrebets Ord som gældende Hjælp til Krigsførelse paa en eller anden Maade. I alt Fald Krigspropaganda — men, som man ser, var der i Virkeligheden jo fra min Side fra først til sidst kun Tale om ganske almindeligt Korrespondentarbejde.«

*

Paris, 5. Juli.

Kl. 11,45 Mandag Formiddag er der meddelt Underskrifter paa den sønderjyske Traktat.

Ved denne Traktat overgiver de Allierede Suveræniteten over Nordslesvig (til den ny Grænse: Clausen-Linjen) til Danmark, Kongen kan dermed underskrive Indlemmelsesloven og de sønderjyske Love (der hidtil kun er udstedt som Forordninger.)

Men endnu mangler den tresidige Traktat, den mellem de Allierede, Danmark og Tyskland — som skyldes Hr. Neergaards klodsede Politik. Denne Traktat skal fastsætte de nærmere Betingelser ved Overdragelsen: Optionsretten, Ejendomsforhold osv. Og her kan der rejse sig mange Vanskeligheder.

Endelig kan altsaa den længe ventede Genforening finde Sted efter at være udskudt Gang paa Gang til ingen Nytte; men til den største Skade og Fortræd for den sønderjyske Befolkning, blot fordi de reaktionære Partier her i Landet ønsker at misbruge den sønderjyske Sag til partipolitisk Agitation ved Valgene.

Paa Lørdag skal Kongen ride over den gamle Grænse paa den meget omtalte hvide Hest, som det endelig er lykkedes at skaffe tilveje, og om Søndagen er det saa den egentlige Genforeningsfest finde Sted paa Dybbøl Banke.

*

Efter at Aalandsspørgsmaalet var indanket til Afgørelse af Folkenes Forbund, saa det ud til, at der skulde falde Ro over Sindene om dette Spørgsmaal; men i de sidste Dage er Situationen atter blevet spændt. Sverig har i en Note til Finland krævet de arresterede Aalændinges Løsladelse, men dette Krav er fra Finlands Side blevet afvist, og den finske Overklassepresse fører et ret voldsomt Sprog overfor Sverig, hvis Krav betegnes som et uforsvarligt Indgreb i Finlands indre Anliggender.

*

Konferencen i Spa mellem de Allierede og Tyskland er i Mandags traadt sammen; her skal bl. a. Størrelsen af den Erstatning fastslaas, som Tyskland skal udrede.

*

I Japan har ifølge Telegram over Moskva den yderste Reaktion tage Magten.

Portoforhøjelse fra 1. Juli.

Afdelingsformændenes og Kasserernes Opmærksomhed henledes paa de ny Posttakster, der den 1. Juli er traadt i Kraft. Et Brev skal efter disse frankeres med 20 Øre, og Tryksager skal frankeres med 10 Øre.

Sølvemblemerne.

Emblemerne kan igen faas fra Forbundet . — Prisen er som hidtil 1 Kr. for Sølvnaale og 35 Ø for oksyderede Naale.

Bestillinger bedes indsendt hertil snarest.

Lorents Petersen.

Udpluk af de moderate Blades Overfald paa Arbejderne.

Vi har tidligere her i Bladet gengivet en Række Prøver paa de løgnagtige og hadefulde Overfald paa Arbejderklassen, som det daglig vrimler af i den konservativ-moderate Presse; vi fortsætter i Dag med endnu nogle enkelte Eksempler, taget i Flæng ud af Bunken:

Vokser Arbejdsmodet?

Paa Danmarks Ve og Vel har intet Forhold større Betydning end Arbejdsløshedens Nedgang og Forøgelsen af Arbejdsydelsen. I den senere Tid har efter kyndige Folks Mening en Bedring været at spore.

»Arbejdsmodet« var vokset noget, — og intet kunde jo være mere glædeligt.

Ovenstaaende er et Citat efter »Loll.-Falst.s Folketidende« for 1. Juli.

For Gud ved hvilken Gang gentages her den ganske grundløse og infame Beskyldning mod Arbejderne, at de mangler Arbejdsmod. Naar det kapitalistiske Samfund kaster Arbejderne ud i Arbejdsløshed og tvinger dem til for at opretholde Livet at tage en yderst beskeden Arbejdsløshedshjælp, kaldes det af Storborger- og Storbondebladene for Mangel paa Arbejdsmod. Det Overklassekomplot af Kapitalister og Storagrarer, der sjældent selv udretter et ærligt Stykke Arbejde, men lever højt af at udbytte Arbejderklassen, de er derimod efter disse Blades Mening de energiske og produktive Borgere, som bærer Samfundet paa deres Skuldre.

Folketingsmand Hedegaard fortalte if. »Vib. Stifts Folkebl.« paa et Møde i Langaa forleden en lille Historie, der passerede i København kort Tid før den sidste Valgdag:

En Mand ejede en Villa og en dejlig Hund; desuden havde han en Rengøringskone, som vaskede Villaens Trapper. Hunden fulgte ham til Stadighed, ogsaa naar Konen var i Lag med Trapperne, og hun kunde ikke lide den rare Hund! En skønne Dag stillede hun paa Kontoret og afgav en højtidelig Erklæring om, at nu skulde Hunden bort! Vor Mand spurgte, hvad Meningen var, og med Hænderne i Siden slog Konen fast, at han skulde vælge mellem hende og Hunden!

Manden mente, at der til Nød kunde være Rimelighed i, at han eventuelt blev stillet overfor Valget mellem sin egen Kone og Hunden, men at Trappe-Konen kunde komme i Betragtning, var han ikke i Stand til at indse, og han valgte altsaa at beholde sin kære Vov-Vov, idet han samtidig satte sig i Aktivitet for at faa en anden og mere hundevenlig Kone til Trapperne.

Men hvad sker? Trappe-Konen havde faaet ham »blokeret«! Snavset skulde blive liggende paa Hundevennens Trapper, til han kom paa bedre Tanker!

Og nu er »Trofast« død og borte, medens Konen atter er gaaet i Gang med at pynte paa Trapperne.

Denne Historie har vi fundet i »Sorø Amtstid.« for 18. Juni.

Man maa uvilkaarligt mindes den kendte Sætning: »Græder ikke, kære Venner, det turde være Løgn altsammen«. Der er netop en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at det er Løgn, men alligevel betænker en af Reaktionens Folketingsmænd sig ikke paa at servere denne Historie offentligt, og derefter vandrer den rundt i alle Reaktionens Blade som et rystende, men sandfærdigt Eksempel paa Arbejderterrorisme.

Vi kan ikke i denne Forbindelse undlade at erindre om, at Forholdene i København, hvor den ovenfor anførte Historie paastaas at være passeret, er dette, at det ofte er forbudt Lejerne at holde Hund eller andre Husdyr, ja, at Husejerne endog gaar saa vidt, saa de forbyder Lejerne at have Børn; men denne Kendsgerning giver ikke den reaktionære Presse Anledning til Indignation, men den kan der jo naturligvis heller ikke skabes Arbejderhad paa.

»*Dovne og moralsk lavtstaaende*«, saaledes stempler en af Overklassens betalte Pennehelte i Bladet »København« fra forrige Mandag den danske Arbejderklasse; bemeldte Herre er Redaktør af et Overklassetidsskrift »Illustreret Tidende«; senere fortsætter han sit gemene Skriveri, i en Artikkel, som hedder »Forskel og Lighed« skriver han med Henblik paa Tjenerstrejken bl. a.: »Fordi dannede Mennesker paatager sig en Tjeners Skikkelse, kan de ikke henføres i Klasse med Fagforeningens Drikkepengetjenere«.

At denne Overklassesjover tillader sig at tale om dannede Mennesker, er jo en komplet Latterlighed. At han ingen Adkomst har til at skrive om Dannelse, fremgaar jo tydelig nok af hans raa og beskidte Skriveri.

Denne Overklasselakaj fortsætter videre i samme Artikel paa følgende smagfulde Maade:

Vore arbejdstrætte Murere med Mørtel-Æresfølelse skulde prøve at tage fat med en munter Vise og færre Bajere. De vilde forbavses over Resultatet. Men Fagforeningen vilde sandsynligvis forbyde det, som den forbyder en Murersvend at tage en Sten og fra Jorden, naar det er Arbejdsmandens Sag at udføre denne vigtige Side af Bestillingen.

Saaledes oversjofler Overklassens Pennesmørere vort Lands nyttigste og mest ydende Samfundsklasse. Hvor længe vil Arbejderne vedblive at støtte den Presse, som saaledes daglig overfalder dem med Løgn og Gemenheder?

De nødlidende Storagrarer.

I »Landmands-Tidende« læstes Ugen før Valget følgende Udgydelse:

De danske Landmænd har staaet paa Vagt siden Verdenskrigens Begyndelse og leveret billig Føde til hele Danmarks Befolkning, uanset om de var rige eller fattige, om de levede i Byen eller paa Landet, om de var danske eller fremmede. Vi skulde levere alle Produkter billige, skønt vi selv maatte købe vore Hjælpemidler til indtil det firdobbelte af den sædvanlige Pris.

Andre Stænder fik Lov til at profitere af den forhaandenværende Situation, kun Landmanden skal vedblive at staa paa Vagt med billig Mad til alle i Danmark, uagtet Krigen forlængst er forbi.

Nu vil vi ikke blive paa denne Uriaspost længere; enten maa Posten inddrages og vor Frihed gives os tilbage, eller dersom Posten vedblivende skal opretholdes, forlanger vi Landmænd at blive afløst, indtil Turen med Rette kommer til os igen.

Andre maa nu ofre et lignende Beløb paa Samfundet, som Landbruget har gjort i de sidste 6 Aar.

Lad de rige Børsspekulanter og alle dem, som staar Ministeriet Zahle nær, og som af den Grund har tjent umaadelige Summer, lad nu disse fine Herrer indtage vor 6-aarige Post og forsyne hele Danmarks Befolkning med billig Mad, saa vil de nok sikkert forstaa, at det kan være ønskeligt en Gang at blive afløst.

Indtil vi kan faa Besked om, naar vi fritages for denne svære Post, maa vi have en Oplysning, og den maa vi selv skaffe os: Vi vil have at vide af alle de gode Mænd, som den 6. Juli bejler til os Landmænd for at faa vore Stemmer, hvorledes hver en af dem stiller sig til Landmandens Krav, om de vil forlange Landbruget befriet for de snærende Baand, om de vil gaa med til at lægge alle de Byrder, som vi nu har baaret, over paa Staten og dér fordele dem efter enhver Borgers økonomiske Evne.

Lad os faa ren og klar Besked om disse Forhold, før vi giver vor Stemme. Vi véd paa Forhaand, hvad Socialisterne og de Radikale under os; men vi véd ikke rigtigt, hvorledes Venstre og de Konservative vil stille sig. Nu vil vi have det at vide, og vi Landmænd skal spørge dem, og vi holder dem fast paa Svaret.

Desuden maa vi passe paa, at de 4 a 5 Kandidater ikke optager hele Mødetiden, saaledes at Vælgerne ikke faar Tid at spørge og faa ordentligt Svar. Vælgerne er kun Herre i eget Hus en eneste Dag, og det er foreløbig 6. Juli. Lad os bruge den Dag, som det tjener os bedst.

Baagegaard pr. Tommerup.

F. Hjort.

Som det fremgaar heraf har de danske Storagrarer haft en frygtelig Trængselstid under Krigen, ene har de maattet bære aller Byrder, leveret hele den øvrige Befolkning i Danmark næsten gratis Mad, kort sagt, lide og ofre har været Storagrarernes tunge Lod under Krigen, medens »andre Stænder fik Lov at profitere af den forhaandenværende Situation«. Saaledes opfatter d'Hrr. Storagrarer i hvert Fald selv Forholdet, efter ovenstaaende at dømme; men de er sikkert ogsaa ene om denne Opfattelse og Medlidenheden med dem selv. Kendsgerningerne taler et helt andet Sprog, at Storagrarerne saa godt som nogen har profiteret af »den forhaandenværende Situation«, derom vidner de himmelhøje Ejendomspriser, derom vidner den Luksus, de udfolder, Selvejerautomobilerne og de flotte Luksuskøretøjer, der nu hører til paa næsten ethvert Landbrug fra de middelstore Bøndergaarde og op efter. Storagrarerne har saavist ikke givet Børsspekulanterne synderlig efter, naar Talen er om at profitere af de ved Krigen skabte Forhold. Iøvrigt har en meget betydelig Del af dem jo netop været Børsspekulanter. Men at de skulde være tilfredse med det Udbytte, de har haft, er selvfølgelig mere end man kan vente, naar man kender deres Gridskhed.

Den moderate Presse ynder at præke Tilfredshed overfor Arbejderne; hvorfor tager den sig ikke af Storagrarernes Opdragelse i denne Retning?

Strejken paa Maaløvgaard vundet.

Blokaden hævet.

Efter over et halvt Aars Forløb er Konflikten paa Maaløvgaard nu sluttet med Sejr for vor Organisation, idet Bestyrer Østergaard paa Ejeren, Grosserer Møllers Vegne i Tirsdags har maattet gaa ind paa at skrive under paa at etablere følgende Overenskomst:

»Ved et Dags Dato afholdt Møde mellem Bestyrer Østergaard, Maaløvgaard, og undertegnede Repræsentant for Landarbejderforbundet angaaende den paa Maaløvgaard pr. Maaløv af Landarbejderforbundet etablerede Blokade enedes man om følgende:

Overenskomst.

Den af Landarbejderforbundet etablerede Blokade ophæves, og Bestyrer Østergaard indgaar paa

1) at overholde de mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark og Landarbejderforbundet i Danmark til enhver Tid eksisterende Overenskomster.
2) fortrinsvis at anvende den i Landarbejderforbundet organiserede Arbejdskraft.

København, den 6. Juli 1920.

Som Arbejdsgiver:
Jens Østergaard.
For Landarbejderforbundet:
Oscar Levinsen.

Blokaden af Maaløvgaard ved Maaløv er hermed hævet, og Tilgang af Arbejdskraft til denne Gaard paany tilladt.

Er Forsvar berettiget?

Ordet Forsvar er efterhaanden gaaet over til kun at betyde voldsmæssigt Modværge. Den egentlige Betydning: at vare for sig, er skudt i Baggrunden. At forsvare sig i denne sidste og egentlige Betydning af Ordet er ikke alene berettiget, men kan endog være en Pligt, idet derved Løgn kan aabenbares, Forstaaelse komme i Stand og Brud heles.

Derimod bør det stærkt hævdes, at Forsvar i Betydning af fysisk Modangreb, det dyriske Forsvar, Voldsforsvaret, er uforeneligt med menneskelig Værdighed, sund Fornuft og kristelig Moral.

Den kristelige Moral — ikke den kirkelige, thi i Kirken læres jo lige det modsatte — gaar ud paa, at Menneskene ikke har Ret til at øve nogen Tvang over hverandre, ikke gengælde Ondt med Ondt, selv i den bedste Hensigt at udrydde det Onde, men at de kun maa anvende gode Midler, Kærlighedens, Barmhjertighedens, Forstaaelsens og Sympatiens Midler til at overbevise det Onde med. Menneskene maa ikke med Vold sætte sig imod det Onde, thi derved gør de netop nyt Ondt, men hellere lide Ondt end selv tilføje Ondt. Hellere blive bedraget end selv bedrage, hellere blive bestjaalet end selv stjæle, hellere blive forfulgt end selv forfølge andre, hellere selv blive dræbt end i Nødværge eller som Forsvar dræbe andre. Det Gode maa ideligt sættes op mod det Onde.

Saaledes er den kristelige Lære, som sjældent prædikes og sjældnere følges, sjældent eller dog for lidet i det private Liv, endnu sjældnere eller slet ikke i Staternes Liv.

Tænk, om Kirkerne havde prædiket, at det var „Synd" o: stridende mod Menneskehedens Vel, at slaa ihjel ikke alene privat, men ogsaa nationalt, at Soldatervæsen og Voldsvæsen var Synd, at Maskingeværer, Granater, Miner, undersøiske Krigsbaade, Ulvegrave o. s. v. var Ting, som selvfølgelig intet hæderligt og kristent Menneske kunde have med at gøre — ja, da var Kirken bleven anset for „landsforræderisk", „hedensk", „sværmerisk", „socialistisk" o. s. v., men den havde været tro med den kristne Lære om ej at anvende Ondt mod Ondt, og det havde rimeligvis haft den praktiske Følge, at den sidste Krig ikke var udbrudt, den Krig, som med Hensyn til Menneskemyrderi, Barbari og Ødelæggelse har sat selv de laveststaaende Folkestammers Vildskab i Skyggen.

Ikke alene umoralsk, men tillige ufornuftigt er det fysiske Forsvar, idet denne Art Forsvar snarere er Selvmord end Forsvar. Prøv at slaa igen paa en privatvirkende eller engageret Voldsmand, og du vil komme tilkort, eftersom den anden som Regel er stærkere bevæbnet, kan hidkalde Assistance, ja undertiden endog Statsmagtens Assistance, mens du næppe selv er udlært til at øve Vold eller dræbe Mennesker. Hvis du derimod prøver paa at anvende det specielt menneskelige Forsvarsmiddel, Fornuftens Middel: Taler, Overtalelse, Appel til den andens Fornuft og Moral, Forhandling med ham o. l., da vil du som Regel komme godt derfra.

Voldsmandens Midler bør vi foragte saaledes, at vi hellere, om det skal være, vil lide end anvende dem selv.

Verden kan kun reddes ved radikale Reformer ikke alene paa det økonomiske Omraade, men ogsaa paa det moralske. Den nuværende økonomiske Undertrykkelse holdes jo netop oppe ved, at man anser det for god Moral at anvende Vold, Tvang, ja endog Vaaben mod dem, der vil afkaste Aaget. Det, vi derfor tiltrænger, er tillige den moralsk-kristelige Reformation, som ligger i udelukkende Anvendelse af Kærlighedens uvoldsmæssige Midler! Og her bør Staterne og andre Øvrigheder gaa i Spidsen, selv om Staterne derved helt skulde skifte Karakter.

Den nuværende Magtdyrkelse og religiøse Tro paa Magtmidler fører til internationale og sociale Krige, som nedbryder det nuværende Samfund, skaber Fattigdom, Elendighed og Ulykker.

København, Juni 1920.

E. Dehn,
cand. polit.

Kodans vilde Bølger.

Jeg hilser Jer, I Kodans vilde Bølger,
som strømmer ind mod denne Klippekyst,
hvem aner, hvad i dyben Favn I dølger,
hvem engang i Jert kolde Dyb skal dø.
I bruser med en evig Urkrafts Vælde
i stærke Kast mod Sand og Klippekyst,
I kender ikke Tidens tunge Ælde,
men brøler trodsig i en evig Dyst.

Her ligger jeg saa højt paa Klippens Flade
og følger Eders vilde Vikingfærd,
I sender mig en perlende Kaskade,
et skumhvidt Skvæt, kun Spidsen af Jert Sværd.
Jeg lør af Eders tunge Afmagts Trusel,
men hylder Eders stolte Skønhedspragt,
saa vild ubændig, uden Falskheds Blusel,
saa herligt fri i evig trodsig Magt.

I kommer fjernt fra Havets vaade Veje
og ruster Eder stolt paa Farten frem,
I brydes brat i Brus og kaade Lege
og kranser Kysten med en skumhvid Bræm.
I rækker Eders lange vaade Arme
mod Strandens Sand og Klippens golde Sten,
I fraader under vældigt Brøl og Harme,
men viger magtesløse een for een.

Sandvig Juni 1920.

KARL RASMUSSEN.

Landarbejderbevægelsen paa den slesvigske Vestkyst

Overgangen fra det tyske til det danske Landarbejderforbund.

Store Muligheder for Fagbevægelsen paa Reaktionens Højborge.

— Brev fra Nordslesvig. —

Formanden for det nordtyske Landarbejderforbund, H. Schou, Husum, er i disse Dage paa Rejse paa den slesvigske Vestkyst for at forberede Overgangen fra det tyske til det danske Landarbejderforbund. Deres Korrespondent benyttede Lejligheden til at interviewe den kendte Fagforeningsleder om Mulighederne for Landarbejderbevægelsen i 1. Zone.

— Vor Bevægelse har nærmest været koncentreret

i Tønder Kreds,

siger Hr. Schou, her har vi 8 Afdelinger med ialt 500 Medlemmer. Vi gør i disse Dage Kasserne op i de forskellige Afdelinger, saaledes at disse umiddelbart efter 1. Zones Indlemmelse i Danmark vil kunne overgaa til Landarbejderforbundet i Danmark. Vi har sat os i Forbindelse med Ledelsen i København, og med det første venter vi, at det danske Landarbejderforbund vil sende Repræsentanter herned. Det har været forsøgt tidligere, men da maatte det opgives, fordi den internationale Kommission

nægtede at udstede Pas

til Landarbejderforbundets Agitatorer. Det var jo et Særkende for Kommissionens Virksomhed, at medens de reaktionære Partiers Agitatorer og Repræsentanter for de danske Arbejdsgiverorganisationer uhindret kunde gøre Propaganda i Nordslesvig, saa kneblede Kommissionen Arbejderførerne. Men nu er denne Periode afsluttet, Kommissionens Myndighed er forbi, og en af de første Dage venter vi som sagt Landarbejderforbundets Repræsentanter hernede.

— Hvad mener De om Udviklingsmulighederne for Landarbejderbevægelsen i Nordslesvig?

— Der er ingen Tvivl om, at de allerede bestaaende tyske Landarbejderorganisationer efter Tilslutningen til Dansk Landarbejderforbund vil faa

en mægtig Udvikling.

Vore Medlemmer er velskolede gennem de store faglige Kampe, og de møder med mange Erfaringer, som vil lette Organisationsarbejdet her. Det har knebet lidt at faa de danske Landarbejdere til at slutte sig til vore Organisationer; men nu vil jo alle Vanskeligheder i saa Henseende være fjærnet. Vore Organisationer i Tønder Kreds har

gode Resultater

at opvise i den faglige Kamp. Vi har sidste Vinter ført to Strejker, der begge er afsluttet med Sejr for vore Medlemmer. Ved Strejkerne tvang vi Storbønderne til Forhandling, vore Organisationer blev anerkendt, og vore Medlemmer fik Timebetalingen forhøjet fra 3 Mark 30 Pf. til 5 Mark 50 Pf. med 2 Maaneders Efterbetaling. Karlelønningerne fik vi sat op fra 3000 Mark til 5000. Tjenestepigernes Løn, der før Strejken var 500 Mark aarlig, fik vi sat op til 3000 Mark. Det var en Lønforhøjelse paa 600 pCt.

Der trues med Udvisninger.

Naturligvis rasede den reaktionære Presse. Den Gang som under den nu afsluttede Generalstrejke blev Arbejdernes Ledere skældt ud for „tyske Spartacister", og „Flensborg Avis" skrev, at disse slemme Landarbejder-Agitatorer burde udvises. Storbønderne godtede sig over saadanne Artikler, men Fagforeningslederne blev ikke udviste den Gang. Det skete først, da Generalsekretær Bruce enemægtig blev sat til at lege „Kommission". Lykkedes det ikke den Gang at faa Arbejdernes Tillidsmænd udvist, saa blev de naturligvis chikaneret paa forskellig Maade af Bønderne. Det gjorde nu ikke saa meget; men Chikanerierne er betegnende for Bøndernes „Forstaaelse overfor Arbejderspørgsmaalet". En Dag, da en af Fagforeningslederne i Tønder skulde ud til et Møde i Omegnen, blev han indhentet af Snestorm. Der var 3 à 4 Mil ud til Mødestedet, og da en Vogn saa kom kørende forbi, bad Agitatoren om Tilladelse til at køre med. Bonden holdt stille, men idet Agitatoren vilde stige op i Vognen, udbrød Bonden: „Nej, De kan ikke køre med. Det er jo Dem, der rejser og organiserer Landarbejderne!"

— Idet jeg tager Afsked med Hr. Schou, beder han mig bringe en Hilsen til Klassefæller i Danmark med Forsikringen om, at de organiserede Landarbejdere i Nordslesvig ved de kommende Valg, hvor Kampen mod Reaktionen og Arbejderklassens Fjender skal afgøres, vil staa Side om Side med deres danske Kammerater i denne Kamp.

R.

Centralarbejdsanvisningskontorets Virksomhed i 1918-19.

I hosstaaende Oversigt gengives fra Centralanvisningskontoret nogle Tal til Belysning af Kontorets Virksomhed i det nævnte Aar.

	Mænd	Kvinder	Tils.
Tilmeldte Arbejdssøgende:			
Fra Arbejdsløshedskasserne	101,660	15,663	117,323
Personligt tilmeldte	16,877	15,316	32,193
Tilsammen	118,537	30,979	149,516
Henv. om Arbejdskraft:			
Forlangte Arbejdere	23,975	17,327	41,302
Anviste Arbejdere:			
Til Land-, Skov- og Havebrug	949	226	1,175
» Haandværk og Industri	9,386	2,300	11,686
» Handel, Beværtn. og Samfærds.	10,386	1,389	11,775
» Usligt Arbejde	10	10,939	10,949
» Anden Beskæftigelse	3,046	768	3,814
Tilsammen	23,777	15,622	39,399

Det fremgaar af Oversigten, at Antallet af tilmeldte arbejdssøgende ialt har udgjort 149,516, hvoraf 118.537 Mænd og 30,979 Kvinder. Det foregaaende Aar, 1917—18, tilmeldtes ialt 108,485 arbejdssøgende. Stigningen falder hovedsagelig paa Antallet af tilmeldte ledige fra Arbejdsløshedskasserne og skyldes for en væsentlig Del Forøgelsen af disses Medlemstal.

Der indgik i Aaret 1918—19 30,029 Anmodninger om Anvisning af Arbejdskraft (1917—18: 23,420). Anmodningerne angik, som vist i Oversigten, Arbejde til ialt 41,302 Arbejdere. Forrige Aar ønskedes der 30,083 Arbejdere, saaledes at der i 1918—19 har været en betydelig større Efterspørgsel efter Arbejdere end i 1917—18, hvilket navnlig gælder for mandlige Arbejderes Vedkommende.

Der anvistes ialt 39,399 Arbejdere, eller 95,4 pCt. af det forlangte Antal. Anvisningsprocenten har været i fortsat Fremgang i de senere Aar (fra 90,0 pCt. i 1915—16 til de nævnte 94,4 pCt. i 1918—19), men dette skyldtes udelukkende Anvisningen af mandlige Arbejdere, hvor Anvisningsprocenten er steget fra 81,9 i 1915—16 til 99,1 i 1918—19, medens Anvisningsprocenten for Kvindernes Vedkommende er gaaet tilbage fra 94,3 i 1915—16 til 93,0 i 1916—17 og 1917—18 og til 90,2 i 1918—19.

Om de anviste Arbejderes Fordeling paa Erhvervenes Hovedgrupper, henvises til Oversigten, hvoraf fremgaar, at Anvisningerne af mandlige Arbejdere hovedsagelig har fundet Sted til Haandværk og Industri samt til Handel, Beværtning og Samfærdsel, og at Anvisningerne af kvindelige Arbejdere hovedsagelig har fundet Sted til husligt Arbejde.

Hvad Centralarbejdsanvisningskontorets Lærlingeanvisning angaar, kan det oplyses, at denne har udvist et ringere Antal tilbudte Lærlingepladser i 1918—19 end i 1917—18, jfr. følgende Tal. Antallet af anviste Lærlinge er derimod større i 1918—19 end i 1917—18, saavel absolut som set i Forhold til Antallet af tilbudte Pladser i Forhold til Antallet af indtegnede Skoleelever.

	1917—18	1918—19
Indtegnede Skoleelever	453	498
Tilbudte Pladser	687	537
Anviste Lærlinge	338	447

Endelig kan det nævnes, at under Kontorets Virksomhed som Centralkontor for hele Landet henregnes i 1918—19 722 Anmodninger om Anvisning af ialt 1,335 Arbejdere. Heraf kom de 39 Anmodninger om 192 Arbejdere direkte fra Arbejdsgivere og Resten fra Provinsarbejdsanvisningskontorerne.

(*Efter Social Forsorg*".)

Strejken hos Venstrebonden i Tømmerup.

Folketingsmand Axel Jensen kæmper sammen med hans Parti en heroisk Kamp for at skabe Arbejdsfrihed her i Landet. Ved Arbejdsfrihed forstaar Venstres Storagrarer som bekendt Frihed for dem til at misbyde Arbejderne saa galt de vil.

Axel Jensen indskrænker sig dog, som det er vore Læsere bekendt, ikke til paa sine Møder at overfalde, tilsvine og belyve Arbejderne, dette gør han selvfølgelig ogsaa saa godt han kan, men han gør Skridtet fuldt ud og gennemfører sine og sit Partis Teorier i Praksis i sin egen Bedrift. Han vil som bekendt ikke betale efter Overenskomsten, som de fleste Landbrugere betaler efter, og vil i det hele taget ikke have noget med Organisationen at gøre.

Under den Konflikt, han i den Anledning har fremkaldt med Landarbejderforbundet, hjælper han sig, i god Overensstemmelse med Venstres Arbejderprogram, med Skruebrækkere.

Vi skal her meddele Navnene paa de „Samfundshjælpere", der for Tiden er beskæftigede hos Axel Jensen. Det er Holger Jensen, Aage Petersen, Tage Jensen, Chr. Jensen, Bertel Jensen og Georg Nørgaard; det har ikke været muligt at faa nærmere Oplysninger om dem. „Hjælperne" har aabenbart selv en Følelse af, at det er en beskidt Handling, de har indladt sig paa, og søger derfor at omgive sig med saa stor Hemmelighedsfuldhed som muligt, men den Foragt, som alle ordentlige Mennesker nærer for dem, bliver jo ikke mindre af den Grund, og de har gentagende Gange haft Lejlighed til at erfare, at det kun er af Hr. Axel Jensen og hans aandsbeslægtede, at Brækkervirksomhed er en fortjenstfuld Gerning.

Hr. A. J. søger iøvrigt, selvfølgelig kraftig bistaaet af Storbondeorganet „Kalundborg Folkeblad", at fremstille sig for Offentligheden som et uskyldigt Offer for en ulovlig Strejke, og ud fra hans egen Betragtning har han selvfølgelig Ret, da det efter hans og hans Partis Opfattelse er ulovligt, at Arbejderne forsøger et forbedre deres Vilkaar. Det eneste, Arbejderne har Lov til, er at arbejde for den usle Løn, som Storagrarer og andre Arbejdsgivere af Hr. Axel Jensens Støbning ikke undser sig ved at byde dem.

Antagelig for at slaa fast, at det drejer sig om en ulovlig Strejke, har Hr. A. J. anlagt Sag og ogsaa faaet Dom over en af de to Tjenestekarle, som tjente hos ham, da Strejken udbrød, og, opmuntret af sit Held, sagsøger han nu ogsaa den anden. Den „Sejr", Hr. A. J. her, ved Hjælp af Tyendeloven af 1854, har vundet over sin Tjenestekarl, har selvfølgelig beredt ham og hans Meningsfæller stor Glæde, men den vil kun yderligere bidrage til at brændemærke den hovne Venstrebonde i alle hæderlige Arbejderes Omdømme.

Blokaden af Axel Jensens Gaard opretholdes fremdeles, og enhver der tager Arbejde hos ham, eller paa anden Maade er ham behjælpelig med at faa hans Arbejde udført, vil blive betragtet som Skruebrækkere.

Den sorte Tavle.

Medlemmerne af Landarbejderforbundet i Hals Afdeling, Nr. 36327 Chr. Carl M. Andersen, født den 22. December 1890 i Frederikshavn, og Nr. 36349 Alfred Christensen, født 11. Maj 1892 i Lem, er ekskluderede af Afdelingen.

Begge disse to haabefulde Mænd har udført det lidet agtværdige Arbejde som Strejkebrydere under Sømandsstrejken ved at optage Arbejdet, som Fyrbøderne havde nedlagt. Vi haaber, at alle ærekære Arbejdere vil betragte dem med al den Foragt, de fortjener.

Paa Afdelingens Vegne:
Jens Th. Christensen,
Formand.

Højrup og Omegns Afdeling
Ekstraordinær Generalforsamling afholdes i Logen i Højrup Mandag den 12. Juli Kl. 7 Eftm. Alle Medlemmerne bedes møde og al Restance bedes betalt.
Niels Jakobsen.

Falkerslev Afdeling.
Ved den i Torsdags afholdte Generalforsamling valgtes til Formand Arbmd. Martin Hansen, Dalby, og til Kasserer Vilhelm Rasmussen, Dalby. Chr. Andersen.

Hou Afdeling
Medlemsmøde afholdes paa Lohals Gæstgivergaard Fredag den 16. Juli Kl. 7½. Alle Medlemmerne bedes møde. Dagsorden: Udflugten til Svendborg og Stiftelse af en Sygehjælpekasse.
E. Gertsen.

Gjelsted Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 10. Juli Kl. 8 paa Gjelsted Gæstgivergaard. Alle Medlemmerne bedes møde.
L. Hansen.

Allested-Vejle Afdeling
afholder Generalforsamling i Vejle Forsamlingshus den 11. Juli Kl. 4. Alle bør give møde.
Anders Andersen.

Skaarup Afdeling
afholder Møde paa Kroen Lørdag den 10. Juli Kl. 7½ Aften. Mød alle.
Jens P. Christiansen.

Landet-Taasinge Afdeling
Ved et Møde som afholdtes den 2. Juli valgtes Arbmd. Martin Henningsen til Form. i for Stedet Andreas Koll, som er overflyttet til D. A. F. NB. Medlemsmøde afholdes som sædvanlig.
Martin Henningsen.

Søllested Afdeling
har som Tillidsmand for Ulykkesforsikringen valgt Foderm. J. P. Nielsen, Højreby, som Tillidsmand for Sygehjælpekassen Ludvig Rasmussen, Troelsebygaard.
Bestyrelsen.

Vaalse Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 10. Juli Kl. 8.
R. P. Hansen.

Fodslette Afdeling
afholdt ekstraordinær Generalforsamling den 26. Juni. Til Formand valgtes Oluf V. Nielsen, Fodslette, til Næstformand Harald Thygesen, Hjortholm.
Peter Baltzer.

Kippinge-Brarup Afdeling
afholder Møde i Kippinge Forsamlingsbygning Søndag den 11. Juli Kl. 6 Eftm.
Sofus Olsen.

Skaf en Abonnent!

Undertegnede bestiller herved „Landarbejderbladet" for Juli-December Termin.

Stilling .....

Navn .....

Bopæl .....

Poststed .....

Denne Bestillingsseddel indsendes som **Tryksag** i aaben Konvolut med et **10 Øres** Frimærke til **„Landarbejderbladet"s Kontor, Willemoesgade 54, St., København Ø.**

Abonnementsprisen er for et halvt Aar 2 Kr. 50 Øre.

Blandede

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang 6 Kr., for 3 Gange 14 Kr. 40 Øre.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

DET ER DIN PLIGT
DET ER MIN PLIGT
At støtte Landarbejderbladets Annoncører.

Bemærk!

Navnestempel

med Farvepude

for kun 2 Kr. 50 Øre.

For at gøre vort Firmas Navn kendt over hele Landet, giver vi dette enestaaende billige Tilbud. Med dette kan De trykke egne Visitkort og Brevpapir, og det er praktisk anvendelig ved mange Lejligheder. Indsend nedenstaaende Bestillingsseddel sammen med Pengene til:

Nye Danske Stempelfabrik,
Sværtegade 7 - København K.

Garanti: Deres fulde Tilfredshed eller Pengene tilbage.

Bestillingsseddel paa Navnestempel:

Navn: .....

Adresse: .....

.....

Det billigste og fordelagtigste Ugeblad

er

Dansk Familie Blad.

Bestil Juli Kvartal paa Posthuset eller hos Landposten

1 Kr. 95 Øre pr. Kvartal.

Postvæsenets Kvittering gælder som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og 1000 Kr. ved fuld Invaliditet.

„Dansk Familie Blad" har paabegyndt Offentliggørelsen af den verdensberømte Roman „Hundjævelen". I det første Numer i Juli Kvartal findes en kortfattet Gengivelse af, hvad der er offentliggjort i de foregaaende Numre, men ved at indsende **60 Øre** til „Dansk Familie Blad"s Ekspedition, Landemærket 3, København K, kan **hele** Begyndelsen faas tilsendt.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr.	20-25	Kr. 1,60
-	26-30	- 1,85
-	31-35	- 2.25
-	36-40	- 2,70
-	41-46	- 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

En saa god som ny **6 Naales Strikkemaskine** er til Salgs for 175 Kr. Billet mrkt. 102 modtager Bladets Kontor.

St. Merløse Afdeling.

Rokkestolen som ved Majdemonstrationen i Merløse blev vundet paa Nr. 141 bedes afhentet senest den 15. ds., da den ellers vil blive bortsolgt ved Auktion. Stolen udleveres ved Henvendelse til Formanden Emil Jensen, Ordrup, mod Forevisning af Lodtrækningsnummer. P. F. V.

Emil Jensen.

Stort Udvalg

i 1. Kl.s Kolonial, Delikatesse- og Fedevarer, Spirituosa, Cigarer og Tobakker m. m. fra fineste Handelshuse haves paa Lager, og anbefales af **Sandgaard Andersen,**

Mern. Tlf. Mern 23.

NB. Et Parti god, lagret Ost haves paa Lager.

Cykleforretningen

Gl. Ebberup anbefales.

Gummi og alt henhørende til Cyklefaget sendes overalt i Danmark mod Efterkrav + Porto. Prøv min gode Solution i Blikdaaser. Skriv straks og forhør om Priserne. Reparationer udføres. Billige Priser.

Knud Knudsen,

Kasserer for Ebberup Landarbejderforening, Fyn, Ebberup St.

Taksigelser

Tak.

Hjertelig Tak til Medlemmerne i Serritslev Landarbejderforening for den Opmærksomhed, der blev vist os ved vort Sølvbryllup. Tak for den smukke Gave, der blev os skænket. Tak til de Arbejderhustruer, som havde pyntet Salen saa smukt.

Antonia og Frederik Jokumsen.

Forenings-Fester og Møder

Ulsted Afdeling

afholder Stiftelsesfest med offentlig Møde den 11. Juli Kl. 4 Eftm. Som Taler kommer til Stede Hr. Jens Peter Jensen, Aalborg, og muligvis Hr. Gaardejer Jens Sørensen, Sejlflod. Alle indbydes venligst.

Marinus Rasmussen.

Storvorde-Sejlflod Landarbejderforening afholder Salon-Skydning Søndag den 11. Juli i Sejlflod fra Kl. 4 Eftm., hvortil omliggende Landarbejderforeninger indbydes. Om Aftenen Dans paa Storvorde Afholds-Hotel.

P. F. V.
Johs. Gade.

Stenstrup Landarbejderforening

afholder Præmieskydning paa Stenstrup Gæstgivergaard Søndag den 11. Juli. Skydningen begynder Kl. 4. Om Aftenen Bal. Bestyrelsen.

Magleby Landarbejderforening (Langeland)

afholder stor offentlig Sommerfest i Brolykke Skov Søndag den 11. Juli Kl. 4. Som Talere kommer til Stede Forretningsfører Oscar Levinsen, København, og Redaktør P. Andersen, Svendborg. Forskellige Forlystelser forefindes. Børn under 14 Aar har gratis Adgang.

Hans Rasmussen.

Offentlig Møde.

Herfølge Landarbejderforening afholder offentlig Møde Søndag den 11. Juli Kl. 4 paa Hotel Paaskebjerg. Som Taler kommer Henrik Christensen, Dysted. Bestyrelsen.

Stiftelses- og Pakkefest.

Fredensborg Landarbejderforening afholder Stiftelsesfest, Bal og Pakkefest i Tikøb Kro Søndag den 18. Juli Kl. 5, hvortil Egnens Landarbejderforeninger samt Socialdemokratisk Forening for Tikøb og Omegn indbydes. Pakker til Festen (af mindst 25 Øres Værdi) modtages med Tak af følgende Bestyrelsesmedlemmer: Carl Petersen, Erdrup, Frederik Petersen, Danstruplund, Bengt Olsen Tikøb, og Viktor Jahn, Ørsholt. Kl. 5 Foredrag af Forretningsføreren for Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse Hr. Sofus Westergaard. Bestyrelsen.

Vejle Kredsorganisation.

Vejle Kredsorganisation afholder sit Sommerstævne i Vejle den 18. Juli Kl. 3 Eftm. i Arbejdernes Forsamlingsbygning. Oscar Levinsen og Holger Larsen taler. Tag Madkurve og Konerne med. Der bliver maaske Lejlighed til en lille Udflugt. Lad os møde allle, der bliver sikkert meget alvorlige Ting at drøfte, som ogsaa vil interessere Konerne. Sange og Festtegn faas paa Pladsen. Kredsbestyrelsen.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Undertegnede beder Dem pr. Postpakke sende mig:

..... **Stk. Kappe.** Brystmaal ..... cm.

..... **Stk. Trøje.** Brysmaal ..... cm.

..... **Par Benklæder.** Livmaal.....cm, Skridtlængde.....cm

Prisen for Kapper er fra 30 til 45 Kr. Prisen for Trøjer er fra 20 til 25 Kr.

Prisen for Benklæder er fra 17 til 20 Kr.

Da største Livmaal paa Benklæderne er 90 cm, er vi villig til gratis at medsende et Stk. Stof til Isætning af en Kile, saafremt Livmaalet er større end 90 cm.

Bemærk! De maaler Brystmaalet ved at lægge Centimetermaalet omkring Dem i Brysthøjde, det da fremkomne Maal er Brystmaalet. De maaler Skridtlængden ved paa et Par Benklæder at maale det ene Benklædeben paa det korteste Stykke.

Saafremt De ikke har Benklæder af det Livmaal, jeg har opgivet, ønsker jeg

gratis medsendt et Stk. Stof til Kile — ikke tilsendt Benklæder.

(Hvad ikke ønskes bedes overstreget.)

Varerne sendes pr. Efterkrav, franko ved Køb af 1 Sæt.

Tydeligt Navn: .....

Tydelig Adresse: .....

Bestillingsseddelen sendes i lukket Konvolut (20 Øres Frimærke) til

Landarbejderforbundet, Villemoesgade Nr. 54, København Ø.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 29 | Fredag den 16. Juli 1920 | 6. Aargang

Skal vor Organisation opløses?

II.

Organisationens Resultater.

I min sidste Artikel beskæftigede jeg mig udelukkende med den overenskomstmæssigt fastsatte Løn for saavel Løsarbejdere som faste Arbejdere samt Forskydningen i disse Arbejderes Arbejdstid; det var saaledes kun ganske enkelte Resultater af de, Organisationen kan tilskrive sig Æren af.

Naar vi tager i Betragtning, at der for saavel løse som faste Arbejdere er gennemført Overarbejdsbetaling samt regulerende Regler med Hensyn til hele Arbejdsforholdet og Boligspørgsmaalet, bliver Billedet betydelig mere komplet. Disse sidste Goders Betydning skal jeg dog senere komme nærmere ind paa, det, jeg nu kunde ønske at drage frem, er Tjenestekarlenes Stilling.

Organisationen har ogsaa her, til Trods for Tjenestekarlenes ofte himmelraabende Ligegyldighed, været i Stand til at give Resultater, som man med Stolthed kan se tilbage paa, jeg skal her hidføre en saadan Ting som Reguleringen af Arbejdstiden, der er et Spørgsmaal af omfattende Betydning.

Med Hensyn til Lønnen skal jeg her paa Baggrund til Statistisk Departements Opgivelser for Tiden indtil 1918 og for de efterfølgende Tals Vedkommende Forbundets Overenskomster, paapege de Stigninger, der har fundet Sted:

Gennemsnitlig Aarsløn i	1905....	Kr. 279.
—	— - 1910....	- 364.
—	— - 1915....	- 441.
—	— - 1918....	- 649.
—	— - 1919....	- 700.
—	— - 1920....	- 837.

For de to sidste Satser gælder dog dette, at det er Gennemsnittet af Minimallønningerne, og maa som saadan kun tages som et meget mangelfuldt Udtryk for de opnaaede Resultater, og dertil kommer foruden den Stigning, der har fundet Sted for Kost og Logi.

For at faa det virkelige Indblik i de Fordele, Organisationen har bragt sine Medlemmer, er det nødvendigt at gennemgaa alle de almindelige Bestemmelser, der er de afgørende, naar det drejer sig om Arbejdsforholdet i det hele taget; disse, som man i al Væsentlighed er tilbøjelige til ikke blot at undervurdere, men i mange Tilfælde fuldstændig at overse, disse Bestemmelser, der staar som Udtryk for Arbejdernes gennem Organisationen hævdvundne Medbestemmelsesret, er af uhyre stor Betydning.

Jeg skal her blot fremhæve enkelte af disse Bestemmelser, bl. a. § 3, der begrænser Børnearbejdet, § 7, der omhandler Boligspørgsmaalet og giver betryggende Garanti for sundere og bedre Boliger, end der hidtil har været budt Landarbejderne. Om denne Paragraf kan bl. a. siges dette, at da den svenske Borgmester Lindhagen i 1919 gæstede Danmark og samtidig besøgte vort Forbundskontor, udtalte han sig yderst anerkendende om det Resultat, vi havde opnaaet paa dette Omraade; noget tilsvarende kunde man ikke opvise i Sverige.

§ 9, der fastsætter Arbejdstiden, og § 10 Reglerne for Overarbejde, § 15, der fastsætter rimelige Priser for Kost og Logi for de Arbejdere, der er henvist til at skulle tage Kost og Logi paa Arbejdsstedet, hele denne Kæde af Fordele skyldes udelukkende Organisationen og maa nødvendigvis medregnes, naar vi skal gøre op de reelle Resultater, Forbundet har skaffet sin Medlemmer. Det synes imidlertid, som om Landarbejderne altfor let har naaet de gode Resultater, der er opnaaet, og derfor i mange Tilfælde glemmer at værdsætte disse i saa høj Grad, som de burde.

Forøvrigt gælder her dette, at de opnaaede Resultaters Godhed afhænger af vor organisatoriske Styrke; det bør man erindre sig og vende Brodden af sin Kritik i den Retning, den retteligen bør vendes, nemlig mod sig selv. Hver enkelt kan med god Grund og uden Blusel spørge sig selv: har jeg gjort, hvad jeg formaar og har Pligt til at gøre for at naa et saa godt Resultat for Organisationen, som muligt.

Gør dette, Kammerater! Og lad os saa tage et Jættetag til for at faa de, som endnu staar udenfor Organisationen, indenfor Rammerne, da skal det spores i vort fremtidige Arbejde for vore Kaars Forbedring, at de, der valgte Arbejdet i Stedet for at drive paa med en mere eller mindre uberettiget Kritik, vil staa med Palmerne i Hænderne.

Axel Sørensen.

Krigens Forfattere og deres Bøger.

V.

Henri Barbusse er en af det nye Frankrigs Mænd, det Frankrig, der er blevet lutret gennem en femaarig Krig og nu søger at kaste de Marer af sig, der har redet det ud deri: Revanchetanken og Patriotismen.

Henri Barbusse vendte hjem fra Krigen med en Verden af Afsky gemt i sig. Han skrev sine Bøger „Ilden" og „Verden venter", og han dannede sammen med Romain Rolland en Klub, der skulde knytte de intellektuelle Verden over sammen til en Enhed mod fremtidige Krige. Klubben bedder „Clarté" (Klarhed), og den har allerede nu Aflæggere i Amerika, England, Italien, Belgien og Holland.

Han har tilsluttet sig den franske Arbejderbevægelse, og et typisk Træk for ham var det, da han paa en Kongres af Krigsdeltagere, efter den tyske Repræsentants Tale, gik hen og trykkede denne i sine Arme og kyssede ham.

— — —

Henri Barbusses første Bog „Ilden" kom ud i Frankrig under Krigen; man søgte at tie den ihjel, men har blot derved faaet den gjort verdensberømt. Det er en stærk Bog; det er Frontsoldatens Liv og Virken under Krigen, der skildres; dette Liv i Elendighed og Usseldom med Døden hængende over Hovedet og lurende overalt; det er Skildringen af deres Samtaler og Tanker, mens de laa derude, og en hel Verden stirrede paa dem.

Og hvad taler de saa om, og hvorledes ser de da ud, disse saakaldte Helte, der kommer til at danne det mægtige Afsnit i Fremtidens Verdenshistorie, der hedder „Verdenskrigen".

De er paaklædt hver paa sin Vis; Klude og Skindlaser, Sække — alt bliver brugt for at holde Kulden og Regnen ude; Dag ud og Dag ind maa de sove i muggent Halm, der fylder dem med Lus og Urenlighed, og mangen Gang hænder det, de under Marscherne maa lægge sig til Hvile paa selve Jorden, saa Mudderet i Kager hænger sig fast i Tøj og Ansigt.

Og hvad de taler om?

Det er Haandværkere de fleste af dem, Folk, der er taget fra det ene eller andet Værksted og er blevet rystet sammen herude, hvor Horisonten er fuld af ildsprudende Uhyrer; de taler om de gamle Dage før Krigen; en viser et Billede frem af sin Kone og sine Børn et Par Gange om Ugen, en anden mindes sin Barndoms og Ungdoms By med Huse og smaa Haver, men ellers er de ikke sentimentale — tværtimod.

De kan sidde i timevis og sludre om disse Pjækkerter, der har lavet sig en eller anden Dæksmand og undgaaet at komme frem til Fronten; disse Salonhelte, der gaar omkring i fin Uniform og faar ordentlig Mad og efter Krigen fortæller om „dengang vi var med i Krigen".

— Der er to Hundrede og halvtreds paa hvert Regiment paa to Bataillioner, sagde Cocôn.

— Der er Ordonnanserne og en Tid lang ogsaa Adjutantoppasserne.

— Kokkene og Underkokkene.

— Oversergenterne og tidt ogsaa Kurérerne.
— Rationeringsunderofficerer og Forplejningskorpset.
— Nogle Kontorskrivere og Fanevogtere.
— Postmestrene.
— Vognførerne, Arbejderne og hele Sektionen med alle Befalingsmændene og selv Sapørerne.
— Næsten hele Sanitetsafdelingen.
— Ikke Sygebærerne, naturligvis; det er et forbandet Arbejde, de har; og saa bor de sammen med Kompagniet, og under Storm farer de ud med deres Baarer; men Sygepasserne.
— Det er næsten allesammen Præster, især bag Fronten, jeg har i hvert Fald ikke set mange Præster med Tornyster paa Ryggen. Har du?
— Nej. Jo, i Aviserne, men ikke her.
— Der skal dog have været nogle.
— Saa?
— Det er lige meget. Det er Infanteristen, der maa bære Byrden her i Krigen.
— Der er ogsaa andre, der er udsatte. Det er ikke bare os.
— Jo, sagde Tulaczne bittert, det er næsten kun os.

I Løbegravene flaas de af „Bocherne"s Kugler og Granater, og kommer de nogen Tid bag Fronten for at udhvile sig, flænses de af geschæftige, smarte og fædrelandskærlige Landsmænd, der plyndrer dem paa alle tænkelige Maader.

Det Korporalskab, Barbusse skildrer, har ude i Løbegravsmudderet drømt en Drøm sammen; naar de kom bag Fronten til Udhviling, vilde de slejse sammen og leje et lille Værelse med et Bord i Midten; især Tanken om, at de maaske kunde faa dette Bord at sætte sig om, gjorde disse moderne Hulemennesker helt ellevilde; de fik lejet sig, ikke et Værelse, men et Hul; et Bord var der ikke, de maatte være tilfredse, da de fik Lov at laane en Dør og et Par Tønder til at lægge den paa — og for dette blev forlangt en ubyre Betaling; da de vilde have en Flaske Vin, maatte de betale den med en uforholdsmæssig Pris — og den første Samtale om „Bordet" havde noget af Løbegravs-Samtalernes Bitterhed over sig:

— Ja, de Civile, de kan dække sig. Naa ja, der maa jo ogsaa være Folk, der tjener en Formue ved det. Vi kan jo ikke allesammen lade os skyde ned.
— Den tapre Befolkning i Østen!
— Ja, og den brave Befolkning i Norden!
— . . . Som modtager os med aabne Arme! . . .
— Med aaben Haand, ja . . .
— Jeg mener, det er en Skam og Gemenhed! gentager Marthereau.
— Hold Kæft! Der er Kællingen.

Da de senere kommer ud i Gaarden, tager den ene af Soldaterne Logiværtindens Dreng op paa sit Knæ:

— Hør, du lille, kom lidt herhen og hør nu godt efter. Siger din Fa'r ikke: „Bare Krigen vilde blive ved!"
— Jo vist, siger Barnet og nikker, for saa bliver vi rige. Han siger, at til Slutningen af Maj har vi tjent halvtreds Tusind Francs.

Henri Barbusses Bog er stærk, fordi den sikkert siger Sandheden; men det er ikke alene Soldatens Samtaler, han skildrer, men ogsaa naar de entrer op ad Angrebsstigen og Kampene begynder; disse vanvittige Kampe, disse morderiske Sammenstød, denne Vildskab og Dyriskhed — han skildrer det altsammen, fordi han har følt, han har maattet lave en Bog om Krigen, der var sand.

Der er dog Ting i „Ilden", der smager lidt af Romantik; der er f. Eks. Skildring n af en Kvinde, der nu og da dukker frem med bølgende Barm og flagrende Haar, og der er først og sidst Bogens Slutning.

Her lader Henri Barbusse Soldaterne ligge og sludre om Verdensfred og Socialisme og Broderskab i de mest højtidelige Vendinger tiltrods for, at de er ved at drukne i Dynd og Mudder; Tankerne og Idéerne, disse Mennesker fremdrager, er baade ædle og gode, men det smager lidt af Teater, den Maade Barbusse gør det paa.

Det er dog Henri Barbusses anden Bog, „Verden venter", der har mest Interesse for en Socialist. Bogens Hovedperson, der lever som god Borger, troende paa Gud, ærende Kongen og tilbedende Fædrelandet, faar sin Tid til at gaa paa almindelig bedsteborgerlig Vis med Arbejde og Æde og Drikke og lidt Kærlighed. Da Krigen kommer, gaar han med som alle de andre, fordi han tror, det er nødvendigt; men Krigen faar ham paa andre Tanker. Da han kommer hjem, er han med blandt dem, der gaar til Kamp mod de gamle Guder og kaster de gamle Aag af sig.

„Verden venter" er en revolutionær Bog i sin Tankegang, saa revolutionær, at end ikke Revolutionernes Land Frankrig har kunnet lade den udkomme, uden at Censors blaa Blyant har været paa Spil; i den danske Oversættelse afbrydes Bogen saaledes flere Steder af et „Strøget af Censor".

„Verden venter" er en Bog fuld af dybe Tanker, en genial Bog; den løbes ikke igennem som almindelig Lekture; Gang paa Gang maa man stoppe op og tænke sammen med Forfatteren, uddybe Idéerne sammen med ham, og Gang paa Gang kommer Glæden op i Læseren, fordi denne føler, hvor Forfatteren har formaaet at gøre det, der med et Slang-Udtryk kaldes „at ramme Hovedet paa Sømmet".

Der er flere Forfattere, Krigen har bragt frem til Verdensberømmelsen, og Henri Barbusse er en af dem; og han fortjener det. Især „Verden venter" er en Bog fuld af meget godt og ædelt; mange nye Tanker, der endnu ligger i Svøb, men som en Dag før eller senere levende og virkende vil erobre Menneskeheden.

Oskar Hansen.

Landarbejderforhold i Polen.

I Hovedorganet for det polske Social-Demokrati »Robotnik« i Warszawa for den 6. Juli 1920 skriver Formanden for Landarbejderforbundet i Republiken Polen en Artikel, der illustrerer Godsejervældet i den polske Republik. Artiklen lyder i Oversættelse saaledes:

Ny agrarisk Provokation.

Til Forretningsudvalget for Landarbejderforbundet i Republiken Polen strømmer der fra alle Sider Anklager ind mod Godsejerne for deres umenneskelige Behandling af de Arbejdere, der har mistet alt Arbejde fra 1. April.

Ingen fra det saakaldte »Samfund« eller Regeringen interesserer sig for disse Arbejderes Skæbne, der dog er lige saa gode Borgere som andre Samfundsklasser, og som i de allerfleste Tilfælde har tilbragt den allerstørste Del af deres Liv paa den Gaard, fra hvilken de er bleven smidt ud. Der er ingen, der spørger, om vi har Ret til at protestere mod Agrarernes barbariske Fremgangsmaade.

Er det fra et moralsk Synspunkt lovligt af en Fredsdommer at afgive en Kendelse, der fjerner Arbejdere fra Gaarden i Løbet af 3 Timer, som det har været Tilfældet i Costynski Amtet med Havemand Nawrot? Er det ulladeligt af en Fredsdommer at afgive en saadan Kendelse, i Kraft af hvilken i Løbet af 3 Timer en Mand bliver smidt paa Porten med sin syge Hustru og fem smaa Børn? Er det muligt, at man uden mindste Skrupler afgiver saadan en Kendelse, der øjeblikkelig har Udsmidning fra Boligen tilfølge, tiltrods for, at der findes en forfærdelig Bolignød. Og mon Samfundet ved, at der bor Snese af Familier med smaa Børn i Træskure? Naar det gælder om at lægge Landarbejderne for Had, da staar der en Masse af Skribenter baade i Hovedstaden og Provinserne til Godsejernes Tjeneste.

Til Forretningsudvalget strømmer der Klager ind over, at Godsejerne ignorerer Arbejdsinspektørerne og spotter disses Stævninger. Mon Samfundet ved noget derom. Og mon Ministeriet for Arbejdet paalægger dem Bod for dette, jfr. Loven af 9. September 1917, § 7, og hvis der paalægges dem Bod, maa vi spørge, hvorfor Offentligheden aldrig faar noget at vide derom? Hvorfor stiller man ikke disse Herrer i rigtig Belysning og giver dem Betegnelsen Landsbyens Urostiftere. Hvorfor tager man ikke disse Slægter af Targovice med haard Haand, naar de ødelægger alt, hvad vi har erobret efter saa mange Aars Slaveliv.

Til Forretningsudvalget strømmer det ind med Klager over, at i en hel Række Egne bryder Godsejerne Overenskomsten og betaler ikke, hvad denne forpligter dem til. Igen en Blomst af Landsbyernes Urostiftere. I Cichanowski Amtet betaler Agrarerne 500 Mark over, hvad de overenskomstmæssigt er pligtige til, medens de i en lang Række Amter ikke betaler, hvad de er pligtige til. Man spørger, hvad ondt kan der være i, at Agrarerne giver mere? Naturligvis ingen, for den Løn, Landarbejderne faar, er ikke engang tilstrækkelig til at købe Støvler for. Men her kommer nemlig Agrarernes Spekulation paa haandgribelig Maade tilsyne. De giver mere, for med det Middel at slaa Organisationen i Stykker. I April var der 2400 Familier, der vandrede rundt for at søge Tag over Hovedet. Godsejerne har ment, at de paa denne Maade kunde terrorisere Arbejderne, men siden har de opdaget, at deres Beregninger har slaaet Fejl. Og de forsøger nu andre Midler. Ved at give 500 Mark mere, skaber de Bølger af Utilfredshed i andre Amter. Vi ved, at Agrarerne ønsker, at vi skal fremsætte nye Lønkrav, for at Borgerpressen kan faa Anledning til at tage dem i Forsvar, og for at de Herrer Agrarer kan faa Anledning til at forhøje deres Kornpriser, hvilket atter vil føre til, at Byarbejderne bliver nødsagede til paany at føre Lønaktion. Her altsaa skal man søge Ophavet til Uroen i Masserne. — Ikke sandt: en genialt udtænkt Plan. Vi giver mere, end hvad Organisationen ellers har tvunget os til at betale, og derigennem slaar vi Organisationen i Stykker. For hvem tror Du vil være saa dum at staa i en Organisation, der giver mindre end Landmændene. Men spar eders Umage, I gode Herrer. Vi kender lidt til eders Anstrengelser. Vi vil ikke række Haand til eders Brødfordyrelse. Vi vil sige ligesom Arbejderne har sagt det paa det 4. Stævne: Giver de os ikke, saa tager vi det. Men Hænderne væk fra Organisationen! Vi kan sige, at denne ny Provokation ogsaa dømt til at mislykkes.

J. Kwapinski.

ooo

I Sandhed et Livsbillede, som om det var lige taget ud af det zaristiske Rusland i 1906—07, men de polske Godsejere er ogsaa Slægtsfrænder til de russiske dito. Som man ved, har en haard Skæbne ramt den forstokkede russiske Godsejerstand. Dersom Nemesis paa samme Maade rammer de polske Godsejere, har de selv foraarsaget det.

Alexis Touskov.

Under Tyendelovens Aag!

Tjenestefolk, organiser Jer!

For nylig er der ved Retten i Sakskøbing faldet Dom i en Tyendesag, som var anlagt af en Gaardejer mod en Tjenestekarl, fordi denne havde forladt Pladsen i — Utide.

»Selvfølgelig« blev Karlen dømt — Erstatning 400 Kr., Tab af fortjent Løn 133 Kr., Sagsomkostninger 40 Kr. og Bøde til Politikassen 40 Kr. Den væsentligste Aarsag til, at Karlen forlod Pladsen, var, at den Kost, han fik, var meget utilstrækkelig.

Ikke sandt — et meget fint Resultat. 613 Kr. koster det denne Karl, fordi han ikke vilde finde

sig i den Sulteføde, Bonden gav ham. Der kunde nævnes Masser af saadanne Eksempler. Den Kost, der bydes Tyendet, er jo mange Gange saadan, at den var mere passende til Svinene.

Det er et ganske artigt Antal Tyendesager, man mellem Aar og Dag bliver Vidne til, at Domstolene beskæftiger sig med, og det kan næsten betragtes som en gylden Regel, at Tyendet er den tabende Part — selvfølgelig.

Ad Lovgivningens Vej er der jo imidlertid lange Udsigter til, at man kommer bort fra Tyendeloven. Man skulde derfor mene, at Tjenestefolkene — baade Karle og Piger — snart maatte faa Øjnene op for Organisationens Betydning for ved Hjælp af denne at komme bort fra dette nedværdigende Arbejdsforhold, hvor Husbonden har Haands- og Halsret over sine Tjenestefolk. Forholdene er jo — takket være Landarbejderforbundets Virksomhed — saaledes, at Tjenestefolkene nu kan undgaa den Slags Genvordigheder, naar de selv vil.

Ved den i Maj Maaned afsluttede Overenskomst er Tyendeloven sat ud af Kraft for de organiserede Tjenestekarle, som beskæftiges hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, og det samme gælder for alle andre organiserede Tjenestekarle, som ved Tjenesteforholdets Indgaaelse har sikret sig overenskomstmæssige Arbejdsforhold. Det, som det herefter gælder om, er at virke for, at hver eneste Tjenestekarl slutter sig til Organisationen og bruger Overenskomsten, da skal det nok vise sig, at denne ikke er saa helt daarlig endda.

Derfor, Tjenestefolk, organiser Jer og kræv overenskomstmæssige Arbejdsforhold!

Søren Christensen,
Pederstrup.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Hold Forbindelsen med Arbejdsanvisningskontorerne vedlige.

Fra Inspektoratet er der i disse Dage tilsendt os en saalydende Skrivelse:

»Til Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Arbejdsanvisningsdirektoratet her meddelt, at Indberetningerne fra de anerkendte Arbejdsløshedskasser til det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Holstebro lader meget tilbage at ønske i Retning af Paalidelighed og Præcision. Bl. a. menes Kasserne ikke at efterkomme den dem paahvilende Forpligtelse til ogsaa, i saa vidt Omfang som muligt, at afgive Indberetning angaaende ikke-understøttede ledige.

Man skal ikke her gentage Inspektoratets saa ofte fremførte Begrundelse for Ønsket om eller rettere Erkendelsen af Nødvendigheden af, at Kassernes Samarbejde med de kommunale Kontorer sker nøje efter de foreskrevne Regler; den vil være den ærede Hovedledelse bekendt og kan formentlig paaregne Hovedledelsens Tilslutning. Man skal alene anmode om, at der maa blive givet Afdelingens vedkommende Tillidsmand et bestemt Paalæg om, at han opfylder sine Forpligtelser overfor det kommunale Kontor.«

(sig.) *Black.*

Omtrent samtidig har vi fra samme Sted modtaget en saalydende Skrivelse:

»Til Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Under 16. Juni har Arbejdsanvisningsdirektoratet tilskrevet Inspektoratet saaledes:

»Fra det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Køge har Direktoratet modtaget Indberetning om, at Kontoret ikke faar Meddelelsen fra Arbejdsløshedskasserne, naar der skiftes Tillidsmænd; Kontoret er saaledes ude af Stand til at give Direktoratet de sædvanlige Oplysninger om de Kontoret underlagte Kassers Antal og Medlemsantal, og alle Forespørgsler til Kasserne desangaaende forbliver ubesvarede.

Da Direktoratet blandt andet ved Affattelsen af sin Aarsberetning gerne skulde bruge disse Oplysninger, anmoder man Inspektoratet om at paalægge Tillidsmændene i de Kasser, som har Tilknytning til Anvisningskontoret i Køge, snarest muligt at tilsende Kontoret Oplysning om Antallet af Medlemmer pr. 31. Marts 1920.«

Hvilket herved meddeles med Anmodning om, at Hovedledelsen vil foranledige den ønskede Indberetning foretaget.«

(sig.) *Black.*

Hovedledelsen maa beklage, at slige Skrivelser skal være nødvendige, og opfordrer Afdl. til at huske og foretage de nødvendige Indberetninger til Arbejdsanvisningskontorerne, og huske at melde samme Sted, naar der skiftes Tillidsmænd, saadan at den fornødne Forbindelse altid kan være tilstede. Man har nemlig modtaget Klager over flere Afdl., end der her er nævnt.

Vi skal dog ikke opgive Navnene paa disse Afdelinger nu, men haaber det hidtil forsømte skal blive udrettet, saa der kan være Orden i det hele.

Portoen betales fremtidig af Afdelingerne.

Dags Dato har Inspektoratet sendt samtlige Arbejdsløshedskasser en saalydende Skrivelse:

»Efter stedfunden Forhandling mellem Arbejdsanvisningsdirektoratet og Inspektoratet angaaende Formen for det i § 19 i Lov Nr. 1 af Januar 1920 om anerkendte Arbejdsløshedskasser omhandlede Samarbejde mellem de kommunale Arbejdsanvisningskontorer og de anerkendte Arbejdsløshedskasser er med Indenrigsministeriets Godkendelse truffet en Ordning, hvorefter de af Ministeriet autoriserede Blanketter til Indberetning om arbejdsledige som hidtil benyttes og af de kommunale Arbejdsanvisningskontorer for egen Regning vedblivende leveres Arbejdsløshedskassernes stedlige Afdelinger, *medens Udgifterne til Konvolutterne og Portoen til Fremsendelse af Blanketterne — hvilke Udgifter de kommunale Anvisningskontorer hidtil ogsaa har afholdt — fremtidig afholdes af Arbejdsløshedskassernes Afdelinger.*

Ved at meddele ovenstaaende skal man anmode den ærede Hovedledelse om at ville gøre Afdelingerne bekendt med den trufne Ordning.«

(sig.) *Black.*

Ovenstaaende skal forstaas saaledes, at Afdl. ikke fremtidig faar refunderet deres Udgifter til Porto og Konvolutter, som bruges til Forsendelser til Arbejdsanvisningskontorerne.

Haaber ovenstaaende bliver taget til Efterretning og forstaaet.

Sofus Westergaard.

Storagrarernes Kamp mod Landarbejderne.

Den Medvind, som Reaktionen her i Landet har faaet ved de sidste Valg, har gjort Overklassen endnu mere hoven og overmodig, end den var før, dette føles først og fremmest overfor Arbejderne, og det føles ikke mindst af Landarbejderne. Storagrarerne har jo i ganske særlig Grad den nuværende Regerings Øre, de betragter med Rette de to Valg som en Sejr for dem, derfor er der, med den Karakter, som nu engang udmærker dette Folkefærd, intet overraskende i, at netop denne Befolkningsklasse svulmer af Overmod.

I deres Sejrsdille har de nu begyndt en Kampagne mod Landarbejdernes Organisationer, vi har næsten daglig Eksempler herpaa. Storagrarerne har ganske vist altid bekæmpet vor Bevægelse, men den sidste Tids Udvikling paa det politiske Omraade har givet dem yderligere Blod paa Tanden, de tror aabenbart, at der nu er Mulighed for at slaa vor Organisation ned.

At sikre Arbejdsfriheden er som bekendt det første Punkt paa Regeringens Program.

Hvorledes dette skal forstaas, giver Storagrarerne et særdeles fyldestgørende Bevis paa derved, at de paa alle mulige Maader søger at genere vore Organisationer, navnlig gaar det ud over Afdelingernes Tillidsmænd, som boykottes og forfølges økonomisk med det Formaal at fordrive dem fra Egnen eller tvinge dem til at opgive deres Arbejde for Organisationen. Fra alle Egne af Landet faar vi stadig Klager over dette Forhold, snart er det en Formand og snart en Kasserer eller et andet Medlem af Afdelingens Ledelse, der faar Storagrarernes Kærlighed til »Arbejdsfriheden« at føle, Agrarerne udsøger selvfølgelig med Forkærlighed de mest virksomme Agitatorer for vor Bevægelse som Ofre for deres Forfølgelse.

Saaledes ser altsaa den Arbejdsfrihed ud i Praksis, som Kraftexcellensen Rytter paa Regeringens Vegne gentagne Gange har erklæret at ville forsvare til det yderste, eventuelt med Militærmagt.

Hvorledes Stillingen vilde blive for Landarbejderne, dersom Storagrarerne og deres Regering fik Held til at realisere deres Teorier paa dette Omraade, vil enhver forstaa. Det vilde simpelthen resultere i, at Landarbejderne faldt tilbage i deres gamle elendige Tilstand, hvor de var henvist til at leve for den Løn, som Storagrarerne af egen fri Vilje fandt for passende at byde dem, og vi ved af Erfaring, at dette betyder Smalkost. Der er vel ingen, som er saa naive, saa de tror, at Motivet til Agrarernes Kamp mod vor Organisation skyldes andet end Ønsket om at faa Landarbejdernes Livsvilkaar ned til det samme Sultestandpunkt, den befandt sig paa, før Landarbejderforbundet gennem sin Virksomhed skaffede Landarbejderne selv Indflydelse paa deres Forhold.

Storagrarerne hader og frygter Landarbejdernes Medbestemmelsesret om Løn- og Arbejdsforhold, derfor bekæmper de vor Organisation, derfor forfølger de vore Tillidsmænd.

Storagrarernes Had til vor Bevægelse, saaledes som det ytrer sig i deres Forsøg paa at gøre Afdelingernes Tillidsmænd brødløse, lærer os to Ting.

For det første, hvor værdifuld Organisationen er for Landarbejderne; dersom den var betydningsløs for Landarbejderne, var den jo »ufarlig« for Storagrarerne, og de vilde ikke lægge et Halmstraa i Vejen for den.

For det andet viser det, hvor kortsynet og uforstaaende de Herrer Storagrarer er; besad de blot et Gran af social Forstaaelse og en lille Smule Kløgt, vilde de indse, at det er en umulig Opgave at forsøge paa at slaa Organisationen ihjel ved saadanne Midler, det er blevet forsøgt saa ofte før, men altid endt med det modsatte Resultat af det tilsigtede.

Landarbejderbevægelsen er ligesom Arbejderbevægelsen i det hele en social Nødvendighed, et Resultat af Udviklingen; der kan lægges Hindringer i Vejen for dens Fremgang, men den kan ikke standses, selv om det er meget lidt sandsynligt, at Storagrarerne vil indrømme Rigtigheden heraf, saa er der ingen Tvivl om, at Tiden meget snart vil slaa det fast som en Kendsgerning, som alle, enten de vil eller ej, kommer til at bøje sig for.

Ugens Spejl.

Under Brask og Bram har Genforeningen fundet Sted; man har fra Militaristernes Side ikke kunnet undlade at benytte Lejligheden til at give Uniformen en ekstra Gang Pudsning, rasle med Sablen og søge at pynte lidt paa sin synkende Æra, der er fra militært Hold sagt meget i de sidste Dage, man har ligesom villet puste Liv i det affældige Militærgestalt.

Det er selvfølgelig at beklage, at man atter her fra Militærhold har udvist sin sædvanlige Taktløshed, ligesaa vel som de fleste sikkert i Samklang med os kunde ønske, at det udpræget var blevet Fredens og Folkets Førere, der havde ført Ordet paa denne Dag.

Derfor er det som et Plaster paa Saaret at læse de Udtalelser, som H. P. Hanssen, Sønderjydernes udprægede Repræsentant talte, Ord, der maaske ikke med Hensyn til Praleri og Fraadseri i Fraser vil gøre sig synderlig ved Siden af de militære Storskrydere; men som ærlig og fornuftig Mands ærlige og fornuftige Tale rummer mere og har mere Betydning end Militaristernes stortravende Ordskvalder. Vi gengiver her nogle enkelte af de Udtalelser, som H, P. Hanssen i sin Tale fremkom med.

Lad os haabe, at vi maa have lært af Historien, og at vi maa forstaa at løse Fremtidens Opgaver i de nye Tiders Aand, saa Danmark herefter kan indtage en ærefuld Plads blandt de Stater, der har Mindretal af anden Nationalitet inden for deres Grænser. Ad de Veje fremmer vi ikke blot sikrest Rigets Velfærd, men kan ogsaa yde vore Landsmænd, som bliver tilbage syd for Grænsen, en virksom og værdifuld Støtte, en Del af den Støtte, alle er enige om, at de har Krav paa.

Vi tilslutter os fuldt og helt H. P. Hanssens Haab.

*

Valgets Tal viste Tilbagegang over hele Linien, og endda ret betydeligt. Venstre gik tilsyneladende ikke saa overvældende meget tilbage; Aarsagen hertil maa nærmest søges i Højres ganske overvældende Tilbagegang, de allierede konservative og moderate Grupper har efter bedste Evne bekæmpet hinanden, og Resultatet er blevet Nederlag for Højre, der maatte afgive et Mandat saavel som adskillige Tusind Stemmer til Venstre; det radikale Venstre maatte atter denne Gang bøde, ogsaa det maatte ofre et Mandat til Venstre.

Valget animerer i høj Grad Arbejderklassen til at tage endnu kraftigere fat for at faa Rytterregimentet afskaffet. Selv om Socialdemokratiet bevarede sit Mandatantal uberørt, er der ingen Grund til at slaa sig fortrøstningsfuldt til Ro; tværtimod, nu gælder det at tage fat for Alvor.

*

Spa er for nærværende Sæde for en Art Konference, hvis man da kan kalde det for saa; det er Ententemagterne, der har indbudt Tyskland til noget, man kalder Forhandlinger, og som bestaar i, at England og Frankrig for Gud ved snart hvilken Gang ønsker at gøre Tyskland begribelig, at det er bukket under i Krigen, og at det som Følge heraf taalmodigt maa bære sit Kors og finde sig i Ententediktaturet.

Statsmandskløgt er sjælden Gave, og det er sandt, naar Georg Brandes hævder, at Statsmanden Lenin er et uomtvisteligt Geni, hvorimod de vesteuropæiske og franske Statsmænd Gang paa Gang lægger blot for Verdenen sit Hovmod og sin Ufornuft.

Franske og engelske Statsmænd har ikke villet tage Lære af Gammel-Prøjsens Statsmænds triste Skæbne, men søger stadigvæk ikke blot at efterligne, men i Sandhed at overflyve dem i Uhyrlighed og Ufornuft; det er sørgeligt, men saa bitterlig sandt, at det, man siden Tysklands Sammenbrud har bestræbt sig for, er intet mindre end at lukke enhver Udvej og Mulighed for Tysklands Opfyldelse af de opstillede Fredsbetingelser samtidig med, at de efter bedste Evne søger at fremprovokere Tysklands Rejsning mod det Jærnhælsregimente, der med rasende Hastighed er vokset frem i Frankrig og England.

Spa staar som Udtryk for den inkarnerede Ufornuft — Uselvstændighed og Magtstræb.

*

Den polske Krig udvikler sig med en rasende Hastighed, Sejrsbulletinerne, der til en Begyndelse udsendtes Slag i Slag, er bragt til fuldstændig Ophør og har nu forvandlet sig til ynkelige Klageraab om Hjælp.

Polen, der for et Par Aar siden opnaaede sin Selvstændighed efter at have ført en ihærdig Kamp gennem Aartier for at befri sig for Fremmedherredømmet, har ligesaa lidt som Finland forstaaet at have samme Respekt overfor andre Nationaliteters nationale Interesser, som de kræver af andre, naar det drejede sig om deres egne nationale Interesser. Det første Polen har gjort, nu, da det har opnaaet sin Selvstændighed, er et, ganske vist totalt mislykket, Forsøg paa at undertrykke andre Nationer. Der er saaledes ingen Grund til at beklage de polske Nederlag, og det er vel ogsaa dette Ententen tager i Betragtning, nu da den saa vidt muligt søger at undgaa at komme den synkende polske Krigsskude til Hjælp.

Som et lidet Bevis paa, hvor megen Sympati det polske Krigseventyr har opnaaet blandt selve det polske Folk, hidsætter vi her et lille Uddrag fra det polske Blad »Fremad« for 5. Juli:

»I Gaar foregik hele Dagen Jagten paa de værnepligtige, der har undladt at efterkomme Mobiliseringsordren. Flyveafdelinger af saavel Politi som Militær omringede Restauranter, Teatre og lignende og undersøgte Legitimationspapirerne hos derværende unge Mænd.

Et ganske anseligt Antal værnepligtige blev paa denne Maade indfanget og overleveret til Militæret.

Det er det, de nationalistiske polske Blade betegner som »Folket gaar med Begejstring i Ilden for de polske nationale Interesser«.«

*

Der foreligger Indbydelse fra det internationale Bureaus Ledelse til den ved Konferencen i Bern besluttede internationale Kongres, som afholdes i Genf den 30. Juli og følgende Dage.

Dagsordenen er fastsat saaledes:

1. Vedtagelse af Statutter.
2. Enheden i Internationale.
3. Spørgsmaalet om Ansvarligheden for Krigens Udbrud.
4. Den almindelige internationale Politik:
   a. Freden og Folkeforbundet.
   b. Demokrati og Diktatur.
   c. Socialiseringsspørgsmaalet.
   d. Socialismens politiske System.
   e. Arbejderlovgivningen.
   f. Koloni-Politiken.
   g. Ind- og Udvandring.
   h. Dyrtiden.
5. Organisationen af Arbejderpressen.

*

Norges faglige Landsorganisation har Søndag den 11. ds. paabegyndt sin 9. Kongres i Kristiania. 334 Repræsentanter havde givet Møde, repræsenterende 145,000 Arbejdere.

Foran sidste Kongresperiode talte Landsorganisationen 79,000. —*n.*

Godsejer Jensen udtaler sig.

Undskyld, om jeg er lidt — altsaa eksalteret, men De vil forstaa, Genforeningsstemningen, den patriotiske Sindsbevægelse og hvad dermed staar i Forbindelse kunde ikke undgaa at gøre et dybt Indtryk paa en god Højremand og Fædrelandsven.

Det er uforglemmelige Dage, vi har oplevet.

Man kan ikke noksom føle den inderligste Taknemmelighed overfor det naadige Forsyn, som ledede vor elskede Konge, da allerhøjstsamme gav Hr. Zahle og hans Slæng fem Tæer og en Hæl.

Landets Drot og Overklasse kunde nu i Enighed og Samdrægtighed hilse vore genforenede Brødre og Søstre velkommen med militære Æresbevisninger, gallaklædte Officerer, Paradesoldater og Krigsinvalider til Akkompagnement af Kirkeklokkeklang og Kanontorden, og Festtalerne kunde frit tolke vor Sorg over, at vi ikke fik anden og tredie Zone samt Hamborg og Lybæk med. Men næst Hans høje Majestæt i Forbindelse med det før omtalte naadige Forsyn maa vi takke de brave danske Mænd og Kvinder, der ved deres opofrende og forstaaende Kamp for Mindretallets Selvbestemmelsesret, fik Genforeningen udskudt saa længe, at denne historiske Begivenhed kunde foregaa paa værdig Maade. Det manglede sku' bare, at Hans Majestæt skulde have været omgivet af det gemene Folk og civile Rak i Stedet for af Rangspersoner og Repræsentanter for vor heltemodige Hær og Flaade, Tronens sande Støtter.

Det har behaget Hans Majestæt allernaadigst at udnævne mig til Ridder af Dannebrog med Ret til at bære samme, som Tak for den Indsats, jeg sammen med med mange andre ærede Kolleger har gjort i Genforeningsarbejdet; jeg tør nok sige, at jeg har været et temmelig fremtrædende Medlem af Dannebrogskomitéen, som det fremgaar af Knaphusprydelsen paa mit Bryst har vor høje Hersker og hans Raadgivere forstaaet det symbolske i det Navn, vi valgte at give vor Komité.

Det er, som sagt, uforglemmelige Øjeblikke, vi har oplevet, mit Øje dugges, naar jeg tænker derpaa, ja, jeg maa tilstaa, at jeg til Tider selv var temmelig dugget over det hele. Men en streng Tid var det for os aktive Deltagere, Komitémøder paa Paladshotellet og Festmiddage hos Wivel i lange Baner gik jo forud for selve Genforeningsfestlighederne. Det tager paa Kræfterne, men sit Fædreland skylder man alt, hvad man kan udrette, og det skal aldrig kunne siges om *Godsejer Jensen,* nu Ridder af Dannebrog p. p., at han svigter Fædrelandet.

Et nifoldigt Leve for vor Monark, gid han maa opleve mange Genforeningsdage, hvor han ser Rigets Grænser flyttes.

Portoforhøjelse fra 1. Juli.

Afdelingsformændenes og Kassérernes Opmærksomhed henledes paa de ny Posttakster, der den 1. Juli er traadt i Kraft. Et Brev skal efter disse frankeres med 20 Øre, og Tryksager skal frankeres med 10 Øre.

Sønderjylland.

Med Sønderjyllands Genforening med Danmark føres der nyt Land ind under vort Forbunds Virkeomraade. For over et Aar siden har vor Hovedledelse begyndt at beskæftige sig med Spørgsmaalet om, hvorledes vi bedst straks efter Genforeningen kunde faa paabegyndt Arbejdet med at samle de sønderjyske Landarbejdere indenfor vor Organisations Rammer.

De sønderjyske Arbejdere kom os imidlertid selv i Møde, idet »Sønderjysk Arbejderforening« ved Sekretær Lageri henvendte sig til os for at faa Oplysninger om vor Virksomhed, fordi de vilde forberede Landarbejderne til at gaa ind i vort Forbund. For et Aar siden gæstede Repræsentanter for de sønderjyske Arbejdere for første Gang vort Forbund ved en Deputation, som Sønderjysk Arbejderforening sidste Sommer sendte til København for at undersøge danske Forhold. Deputationen bestod bl. a. af d'Hrr. Lageri, Haderslev, og Murer Marius Nielsen, Tønder, og Landarbejder Peter Roer, Bevtofte.

Senere er der ført adskillige Forhandlinger mellem Sønderjysk Arbejderforening og os angaaende det kommende Organisationsarbejde i Sønderjylland, og Sønderjysk Arbejderforening har i denne Tid gjort et stort og grundigt Arbejde for at oplyse Landarbejderne der om vort Forbunds Virksomhed, dels gennem deres udmærkede Blad »Sønderjyden«, og dels ved paa anden Maade at sprede Oplysninger om vor Bevægelse rundt blandt de sønderjyske Landarbejdere. For dette Arbejde skylder vi Sønderjysk Arbejdsforening og Hr. Red. Lageri vor bedste Tak.

Det har hele Tiden været Meningen, at et Par Medlemmer af vort Forbunds Ledelse skulde holde nogle Møder i Sønderjylland til nærmere Orientering af vore Forhold. Men Genforeningen er jo trukket længere ud, end nogen havde ventet eller forudset, og da det hele omtrent var i Orden i Foraaret, forkludrede vor nuværende Regering jo atter Sagen, saa Genforeningen atter trak nogle Maaneder ud. I denne Periode var det næsten umuligt at komme til Sønderjylland for Fagforeningsfolk og socialdemokratiske Politikere. Den internationale Kommission, som blev jo længere jo værre, var vist bleven bange for alt, som smagte af Frihed og Demokrati. Medens Højremænd og Chauvinister godt kunde faa Pas til Sønderjylland, naar de skulde ned og organisere Overklassen, saa nægtede denne mærkelige Kommission de danske Arbejderes Tillidsmænd Pas til Sønderjylland. Heldigvis blev vi færdig med dette Kommissionsregimente i første Halvdel af Juli, og endelig var det da tilladt danske Arbejdere gennem deres Repræsentanter at hilse paa de sønderjyske Arbejdere.

Som vort Forbunds Repræsentant rejste Sofus Westergaard til Sønderjylland den 22. Juni. Onsdag den 23. Juni havde vi i Tønder en Sammenkomst med Kredslederen for de tyske Landarbejderforbunds Afdelinger i denne Del af Landet, *Hr. Peder Skau,* samt Murer Marius Nielsen og Redaktør Christensen. Hr. Skau gav os her Fortegnelsen over samtlige det tyske Forbunds Afdelinger paa Tønderegnen og bad os om at overtage disse saa snart Forholdene muliggjorde det. I denne magre Egn var der alene i Omegnen af Tønder 8 Afdelinger med 600 Medlemmer. I disse Egne deltager Kvinderne ganske anderledes i Organisationsarbejdet end i Danmark. I Abbild Afdeling havde de endog en Kvinde som Formand, nemlig Fru Jessen.

Om Torsdagen havde vi i Haderslev en Sammenkomst med en Del af de Mænd, vi har haft Forbindelse med ang. Agitationsarbejdet i Sønderjylland, bl. a. Hr. Redaktør Lageri, Formanden for Arbejdernes Fællesorganisation i Haderslev, Carl Hansen, som interesserede sig overordentlig for Landarbejderbevægelsen og som allerede inden Genforeningen havde dannet 5 Afdelinger, som staar rede til at overgaa til vort Forbund. Endvidere var til Stede Hans Fester og Formanden for Transportarbejdernes Fagforening i Kristiansfeld.

Om Fredagen havde vi et Møde i Kristiansfeld, hvor vi for en Forsamling paa ca. 150 Landarbejdere redegjorde for vort Forbunds Opgaver og Nødvendigheden af, at ogsaa Landarbejderne i Sønderjylland organiserer sig fagligt. Der var stærk Tilslutning til, at man skulde danne en Afdeling under vort Forbund. En saadan vil Carl Hansen foranledige dannet med det første. Vi vil faa en stor og god Afdeling her.

Om Lørdagen holdt vi et udmærket Møde paa Haderslev Næs; om Søndagen havde vi Møde i Hoptrup mellem Haderslev og Aabenraa og om Mandagen i selve Haderslev By.

Paa disse Møder fulgte Red. Lageri os, ligesom Carl Hansen deltog i dem alle undtagen et, hvor han var forhindret. Vi havde nu i nogen Grad faaet Kendskab til, hvorledes Agitationen skulde gribes an paa denne Del af Landet, og vi havde samtidig givet Lageri og Carl Hansen saa mange Oplysninger om vor Bevægelse, at Carl Hansen kunde paatage sig at fortsætte Agitationsarbejdet i Haderslevs Omegn. I de følgende Dage holdt vi tilligemed Hans Hansen, Fredericia, Møder i Sommersted, Rødding, Arrum og Gram.

Der vil nu i Sønderjylland blive taget fat paa et grundigt Agitationsarbejde. I hvert Sogn og hver Landevejsgrøft skal der holdes Møder for at kalde de sønderjyske Landarbejdere under Fanerne. Dette Agitationsarbejde vil fortrinsvis blive udført af Carl Hansen, Haderslev, Hans Hansen, Fredericia, Anthon Hansen, Ringe, og Jens P. Jensen, Aalborg, der alle er gamle Agitatorer for vort Forbund.

Der er ingen Grund til at tvivle om, at de sønderjyske Landarbejdere i stort Tal vil slutte sig til vort Forbund. Vi hilser disse sønderjyske Kammerater velkommen i vore Rækker.

Oscar Levinsen.

Landarbejderforbundets ordinære Hovedbestyrelsesmøde.

Den 8. og 9. Juli afholdt Forbundet sit halvaarlige ordinære Hovedbestyrelsesmøde paa Kontoret i Willemoesgade 54. Efter at Protokollen var oplæst og godkendt aflagde Formanden Beretning for det forløbne Halvaar.

Dette Tidsrum kendetegnedes ved Virksomheden paa Lønspørgsmaalets Omraade. Han mindede om, at det i Efteraaret lykkedes ved Hjælp af Strejketrusel at skaffe vore Medlemmer et betydeligt Dyrtidstillæg.

Forud for den sidst afsluttede Overenskomst var der afholdt 30 Møder Landet over, hvor Overenskomstforslaget drøftedes; der var saaledes givet alle Afdelinger Lejlighed til at øve Indflydelse herpaa. Trods den afvisende Holdning, som Arbejdsgiverne indtog, var det dog lykkedes at faa en efter Forholdene god Overenskomst, der giver en Lønforhøjelse, som er forholdsvis større end noget andet Forbund har opnaaet i denne Overenskomstperiode. Ogsaa paa Langeland og Bornholm havde vi faaet Overenskomstforholdene i Orden; sidstnævnte Sted bærer den ny Overenskomst dog stærkt Vidnesbyrd om den Svækkelse, der her har fundet Sted indenfor Organisationerne.

I Tiden fra 1. Oktober er der afsluttet ialt 152 Overenskomster; der har i samme Tidsrum været afholdt 21 Mæglinger og Voldgiftsmøder. Denne Periode havde iøvrigt været præget af den Modvind, som hele Arbejderbevægelsen i denne Tid havde haft at kæmpe med, af de forholdsvis faa Strejker, det siden Nytaar havde været nødvendigt at etablere, var enkelte endt uden Resultat, medens vi dog ogsaa i nogle Tilfælde kunde notere Sejr.

Vort Forbund deltog i Arbejderklassens Aktion i Foraaret imod Arbejdsgivernes Generallockout og Statskupet, og vi kan konstatere, at Stemningen blandt Landarbejderne var præget af den yderste Grad af Solidaritet og Beslutsomhed under denne Kampsituation.

Formanden gav en Oversigt over Organisationens Stilling i Øjeblikket, den Kontingentforhøjelse, det havde været nødvendigt at foretage, havde vel ført til Frafald af en Del mindre stabile Medlemmer, navnlig i enkelte Landsdele, f. Eks. Bornholm, men i det hele og store staar vor Organisation stadig urokket.

Der fulgte nu nogen Diskussion, hvorefter Beretningen godkendtes.

Hovedkassereren fremlagde og oplæste Regnskabet for sidste Aar, som var gennemgaaet og revideret saavel af Forbundets egne Revisorer, som af Statens autoriserede Revisions- og Forvaltningsinstitution. Han oplæste Revisionsprotokollen, hvoraf det fremgik, at Regnskabet var befundet at være i Overensstemmelse med Forbundets Love og stemmede med Bøger og Bilag, ligesom Kassebeholdningen var konstateret at være tilstede.

Regnskabet blev enstemmigt godkendt.

Formanden gav en Række Meddelelser om forskellige Forhold.

Der er rettet Henvendelse til Statspolitiet om at faa oplyst, hvor mange Polakker der er kommet ind i Landet i Foraaret, men der var endnu ikke kommet Svar. Overenskomsten med Kontorpersonalet var afsluttet. Der forelaa Indbydelse til at lade Forbundet repræsenteres ved en international Landarbejderkongres, som afholdes i Amsterdam den 18. og efterfølgende Dage i August. Som Repræsentanter valgtes *Oscar Levinsen, Lorentz Petersen* og *Peder Hedebol.*

De to Formænd, henholdsvis for Forbundet og Arbejdsløshedskassen, havde været i Sønderjylland og deltaget i en Del Møder for at forberede Agitationen for vor Bevægelse i denne Landsdel. Med de bestaaende Afdelinger af det tyske Forbund var der truffet Arrangement om Overflytning. Det er Hensigten, at der nu skal tages fat for fuld Kraft paa at faa oprettet Afdelinger alle Steder i Sønderjylland, hvor saadanne ikke findes.

Fra Sukkerroedyrkerforeningen forelaa Meddelelse om, at denne Organisation nu havde valgt deres Repræsentanter til det Udvalg, som i Henhold til Overenskomsten mellem denne Organisation og vort Forbund skal nedsættes til at træffe Beslutning om Indførelse af polske Arbejdere her til Landet i Fremtiden. Som Forbundets Repræsentanter til dette Udvalg valgtes *Oscar Levinsen, Sofus Westergaard* og *Marius Olsen.*

Paa Grund af de stadig stigende Papirpriser var Fremstillingsomkostningerne for Landarbejderbladet steget en Del.

Der blev saavel fra Formandens som fra Kassererens Side paapeget, at der var adskilligt, som tydede paa, at ikke alle Afdelinger indbetalte det Kontingent, som de i Følge deres Medlemstal skulde; det vedtoges at have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold i Fremtiden og søge det rettet.

Der førtes nogen Diskussion om Forbundets fremtidige Organisationsforhold.

Efter at Hovedbestyrelsesmødet i Forbundet var sluttet, tog man fat paa Arbejdsløshedskassen. Referatet herfra maa udskydes til næste Nr.

Annoncér i

Landarbejderbladet.

Da Veteran-Jens kom hjem.

Af *Djalmar Christoffersen.*

— Goddag, Jens, og velkommen tilbage til Sognet.

— Tak for det! — Det er ellers varmt i Dag —

— Ja, en lille Drik koldt Øl var ikke det værste!

— Næh — efter alt det Festeri ku' det ikke være saa helt taaveligt, saa jeg si'er mange Tak! Naa, du vil gerne høre lidt om Genforeningsfesten

i Køvenhavn! — Jeg ha'de el's tænkt, je' sku' ha' udgi'et mine Memoirer paa Tryk, hvis a'somhelst jeg bare ku' husket alt det Savl, der blev øst ud over os af alle de fine ordensdekorerede Herrer og Generaler. Jo jo, gamle Jens var Fan'eme i Kastegyngen, ka' du bande paa. Først saa kneb det jo lidt med at finde rundt i alle de Gader og Krogveje derovre, men »man har jo været med i Krigen før«, som jeg sa' til min Dattersøn, da han vilde følge mig ud til Stadion. Bedstefar, sa' han, du hitter det ikke alene. Hold Kæft, Dreng, sa' jeg — for man ska' bekæmpe den nymodens Lyst hos de Unge til at snakke med og viden bedre Besked. Naa, saa fulgte han mig ned foran Gadedøren og sa'e: Først gaar du ligefrem, Bedstefar, saa drejer du til højre ned ad Møllegade, følger saa Guldbergsgade, drejer om ad St. Hans Torv, saa har du Blegdamsvejen paa din venstre Haand og følger den til Østerbrogade, saa gaar du ligefrem, saa til højre og derefter til venstre, et lille Stykke ligefrem, saa til højre og derefter til venstre, et lille Stykke ligefrem, skraaer over Gaden, saa til højre — — saa er du paa Stadion — du kan ikke tage fejl, hvis du da ikke er hel Idiot.

Nej — jeg er jo ikke født i Gaar, sa' jeg til Knægten og strøg Skægget, rettede lidt paa Frakken og gav Medaillen en Omgang, og — saa stod jeg der alene.

Først gaar du ligefrem — sagde Knægten — det var jo ikke til at tage fejl a', og saa gik jeg jo, det var en farlig lang Gade — saa drejer du — ned ad — ja, hvad Fanden var det nu, den hed — jeg spekulerede og spekulerede, men det var ikke til at komme paa — Satans osse. Jeg gik midt ud paa Gaden for at ta' et Overblik over Situasjassen, saa hører jeg pludselig et Øh! — Bæ! Buh! — Det gav et Spjæt i mig, saa jeg røg til Siden — det var en af de forbandede Biler. Æh— Bæh—Bæh! — Jeg fløj til den anden Side; det var en Motorcykle. Næh! Det er vist bedst at se at slippe ind paa Fortovet, tænkte jeg; Dinge—ninge—ning, kimede en Cykleklokke, og jeg snurrede rundt og satte mig paa Halen. Saa skulde I ha' set et Postyr. Hvor Fanden alle de Folk kom fra, er ikke til at forstaa; men jeg blev hjulpet op af en pæn Herre, og en yndig ung Pige spurgte mig, om jeg stødte mig; og da de saa saa, at jeg var Veteran, var der en Slagtersvend, der gav sig til at tæve den Cyklist, der havde væltet mig, saa jeg maatte gaa imellem, og saa blev vi enige om at drikke en Genstand til Forlig — der var jo ingen anden Skade sket. Saa vi gik over i en Beværtning paa den anden Side Gaden. Slagteren var en knøv Karl — han holdt en pæn Tale om, at man gaar i Fare, hvor man gaar, og at naar en Mand som jeg ha'de trodset Tyskernes Kugleregn, manglede det Kraftstejlemeg bare, at en hæderværdig Veteran skulde falde for saadan en langklippet Laban af en Cyklebandit. Saa blev Cyklisten gal, og saa blev der noget Skænderi — men saa slog jeg i Bordet og sa', at jeg var kommet til København for at fejre Genforeningen og ikke for at høre deres Kævleri, og saa gik jeg op paa Gaden. — —

Først gaar du ligefrem, havde Knægten sagt, og saa gaar du — — og saa drejer du — og saa er du paa Stadion — hvis du da ikke er helt Idiot. Den uforskammede Lømmel! — Men det er fordi hans Mor har forkælet ham — Hm! — — Ska' man nu gaa ligefrem til højre, eller ligefrem til venstre Jeg har altid væt Demokrat — det ved du — saa jeg gaar jo til venstre, og har vel gaaet en halv Time, saa ser jeg en Butik, jeg synes jeg har set før. Jeg standser og læser paa Skiltet, og i det samme styrter der en halvvoksen Lømmel ud og raaber: Bedstefar! Og saa var jeg Fan'eme kommet hjem igen, og min Datter grinede jo, og min Svigersøn børstede mig, og — saa maatte jeg sku' gi' mig, og saa kørte de mig ud til Stadion i en Bil.

— — —

Der skulde du ha' set Mennesker — Gud Fader bevares! —

Havde jeg ikke haft Krigsmedaillen, var jeg ikke sluppet ind, men nu kom der en Skersant og førte mig paa Plads. Aldrig havde jeg troet, at der var saa mange Veteraner. Saa steg en meget fin General frem og bukkede pænt for os, og saa sagde han: Det er en stor Dag i Dag — det er Genforeningsdag, og saa raabte vi Hurra, og saa ævlede han videre om »brave Hjerter« og »Dannevang« og om alt det Blod, jeg havde udgydet i 64 for Fødelandet. — Naa, det var nu ikke saa græsselig meget for mit Vedkommende — for vi blev jo stadig kommanderet tilbage — saasnart vor Kaptajn hørte Tyskernes Kanoner — men smukt var det, saa jeg fik Taarer i Øjnene over alt det, vi havde lidt. Og saa fik vi en Frokost, der ku' sige Spar to til Peter Hansens Begravelsesgilde her paa Sognet forgangen Aar — blot var der ikke saa meget med »Nødning« og Drammene faldt ogsaa sparsomt, og hvert Øjeblig maatte vi springe op og raabe Hurra, saa der blev jo ikke megen Tid til at spise, og havde jeg ikke puttet to Koteletter og lidt Brød i Lommetørklædet, var jeg sku' gaaet sulten fra Bordet. Saa gik vi ud igen, og saa dundrede Kanonerne og Dannebrog blev hejst og Folket haabte Hurra, og vi blev baaret i Guldstol. Jo — du kan tro, der blev gjort Stads af os! — Men saa kom Dagens Klou! — Har du nogen Sinde, Las Peter, været i Tivoli — naa ikke — næh, du har jo ikke set ret meget mere end Sognets Grænser — men det vil jeg sige dig, at har du ikke været i Tivoli, saa har du ikke set noget skønt i Verden. Jøsses Kors! — Der var en Flyvekarussel, hvor man sad i og mærkede som a' ens Tarme hang uden for Gondolen, mens man fløj rundt over Hovederne paa Folk. —

Der var en Danse-Estrade, hvor der dansede saa mange Folk disse her Tangs og »Jaszdanse«, og de stod som Sild i en Tønde — men jeg holder nu paa »Svejtrit« og Plads paa Gulvet, saa man kan svinge Pigen, men de Københavnere de ska' nu altid være paa Moden med dette hersens med Knæerne — men det er jeg sku' vokset fra. Naa, saa saa vi Pantomime, og der var en elskværdig Herre, der stod foran mig, saa jeg ingenting kunde se, og han fortalte mig det hele, og saa drak vi Whiskysjusser bagefter i en meget stor Restaurant, og hen paa Aftenen havde jeg omtrent drukket Dus med de fleste, der var i Tivoli den Aften.

Hvor mange der var! Ja, det er sku ikke saa godt at sige. Men alle Byens Folk var der, og saa nogle fra Oplandet rundt omkring.

Det var en herlig Dag! Det eneste, der ærgrede mig lidt, det var, at hver Gang jeg sad og legede med en Genstand, saa var der en eller anden Københavner der sprang op og holdt en Tale og raabte Hurra, og saa skulde jeg rejse mig og spildte Øllet, for der var saa snæver Plads.

Men nu ska' du høre — hvor mærkværdigt — ligesom jeg staar nede i desse hersens Panorama, hvor man staar inde i et Hus og ser ud over Sønderjylland saa grangivelig, som om man stod der ovre i Virkeligheden, saa kommer jeg til at se paa en ældre fed Dame, der staar og sveder, og saa siger jeg til hende en spøgefuld Bemærkning: Man ku' godt smelte Svin, saa varmt her er! Saa siger hun smækfornærmet: Det ka' godt være, at *De* kunde smelte her, men et Spørgsmaal er det, om det kunde betale sig! —

Jeg blev jo lidt perpleks — for det var jo ikke min Mening at fornærme Damen, saa jeg gjorde et pænt Skradud for hende og sagde, at jeg havde ment om Jomfruen vilde spise en Iskage med en gammel Veteran i Anledning af Genforeningen, og det hjalp, ka' du tro. Naa, men saa kommer sgu det mærkelige — jo, ser du, da vi havde frisket lidt op i vores Ungdom, saa viser det sig — ja, dette her er nu noget, jeg kun fortælier

dig, Lars Peter — jo, ser du, saa viser det sig, at det var min gamle Madkæreste Bolette fra jeg var Soldat, og saa ka' du tro, der blev Genforeningsfest. Hun havde været gift og haft 14 Børn, der alle var godt forsørgede, de ti var døde, og saa, ja, du lover jo at holde ren Kæft overfor Mutter — saa genopfriskede vi jo gamle Minder, og jeg kørte Damen hjem paa Alderdomshjemmet i Guldbergsgade, og hun var sgu fræk nok til at komme ned og sige Farvel ved Toget, da jeg rejste, saa jeg havde mit Mas med, at min Datter og Svigersøn ikke la' Mærke til hende. — Ja, du ka' tro, København, den er ikke saadan ligetil. — Naa, jeg ska' videre, tak for Skænken, Farvel, Lars Petersen!

Er vor Organisation i Fare?

Der har været skrevet en Del om dette Emne, og det ser ud til, at det skal blive et aktuelt Spørgsmaal: Er vor Organisation i Fare?

Landarbejderne kan ikke undvære de 5 Kr. om Maaneden i Kontingent, siges der. Det var svært. Men sig mig en Gang, har I ikke igennem eders Organisation opnaaet positive Resultater? Har I ikke opnaaet højere Løn og forbedret eders Arbejdsforhold? Hvem andre end vort Forbund kan I takke for det? Nej, — Kammerater, vi har ikke Raad til at undvære vort Forbund, det maa og skal bestaa. Det maa harme enhver Arbejder at se den Ligegyldighed og Sløvhed, Landarbejderne lægger for Dagen, blot fordi Kontingentet er steget med et Par Kroner. Men, Kammerater, efter den søde Kløe kommer den sure Svie, det er Ord, man ikke kan komme uden om. De Arbejdere, som har meldt sig ud, eller paa anden Maade vil svigte deres Organisation, skal før eller senere komme til at mærke det; og kommer de til Vinteren og vil indmelde sig i Forbundet igen, saa hedder det: betal din Gæld til Forbundet og staa 12 eller 13 Maaneder i Organisationen, før du faar Understøttelse. Forbundet har sikkert de sorte Lister i Orden, og jeg vil henstille til Afdelingsformændene Landet over, at de passer paa de sorte Lister og paaser, at ingen, der er ekskluderet af Forbundet, kommer ind igen, før de har ordnet deres Mellemværende med den Afdeling, de er kommen fra. De forhenværende Klassefæller, der har snydt sig fra deres Organisationspligt, skal nok under den nuværende Regering komme til at mærke, hvorledes det er at undvære Forbundet. Jeg har været nogle Aar blandt Landarbejderne, og — ja, det kan ikke nægtes — By-Arbejderne er mere Maal- og Klassebeviste, der er mere Solidaritet, mere Enighed blandt dem, end Land-

arbejdernes og Land-Proletarernes Ligegyldighed, Fedteri, Albuen sig frem for at komme til at staa sig godt med Godsejeren, Forvalteren eller Bonden; det er da en Forskel. Jeg har hørt, at der skulle have eksisteret et Landarbejder-Forbund for en halv Snes Aar siden, men det opløstes paa Grund af Landarbejdernes rent ud sagt General-Dumhed. Havde I holdt fast ved eders den Gang dannede Organisation, hvor langt havde vi saa ikke været, saa havde I naaet omtrent op paa Siden af By-Arbejderne, og de har dog været 30—40 Aar om at tilkæmpe sig deres nuværende Stilling i Samfundet; og nu gaar I maaske og spekulerer paa at lave den næste Dumhed, det maa ikke ske, Kammerater, jeg appellerer til jer, støt jer Organisation, derved støtter i jer selv og andre organiserede Klassefæller, se at faa andre i Forbundet, gaa til Møderne, naar eders Afdelingsformænd kalder paa jer, for det er, for de giftes Vedkommende, eders Pligt overfor eder selv og Hustruer og Børn. Kammerater, det bliver en streng Vinter vi gaar i møde, strengere end den nogensinde har været, det gælder om at staa Skulder mod Skulder til den kommende Vinter. I jordløse Husmænd, som ikke har gjort eders Pligt mod Forbundet, og som nu til Vinteren ikke ved eders levende Raad, hvorfra I skal skaffe Føden til Hustru og Børn, hvad vil I da gøre? Og I Tjenstekarle, vil I maaske arbejde for Vandgrød 3 Gange om Dagen; hvis det sker, kan I takke eders Ligegyldighed derfor, og alle I, som staar til Restance, se at faa den betalt hurtigst muligt, lad os forene os, arbejde os op til lysere Kaar. Fremad, Kammerater, vi kan ikke undvære Organisationen, selv om Kontingentet er lidt højt; er det nødvendigt for Forbundet, saa er det ikke for højt, for vi skal ikke tilbage til Skidtet, vi er kommen fra. Og er Kæmpemodet stundom ved at synke, da hent ny Kraft ved at læse de Bøger, som er skrevet om dem, som fandt Martyrdøden i Kampen for Folkenes Sag, og om hvem de russiske revolutionære Arbejdere synger:

„I Kampen for Folket I fandt eders Død,
slig Kærlighed maatte i bære,
I gav eders Liv for at købe os Brød,
at købe os Frihed og Ære,
i Fængsler I trælled de tungsomme Aar,
af Bødler og Blodhunde dømte,
medens Lænkerne klirred om Fodens Saar,
om Lykke for Folket I drømte".

Otto Olsen,
Landbogaard, Frejlev St., Lolland.

De rige Urostiftere.

H. Hansen, Nymarksgaard, i Spidsen.

I Forbindelse med Raabet om at skaffe Arbejdsro, Arbejdsfrihed og Arbejdsfred, har Overklassen i de senere Maaneder haft travlt med at docere Læren om »den haarde Haand«, der skal rettes mod alle Urostiftere. Skade kun, at de gæve Raabere og Moralprædikanter kun ser nedad, naar de søger efter »Urostiftere«; thi hvis de vilde gøre sig den Ulejlighed at se *opad* i Rangklasserne, saa vilde de hurtig finde nogle meget værre Urostiftere end dem, der findes i Underklassen.

Blandt de rige Urostiftere kan nævnes Venstres og Højres Over-Moral-Prædikant, Prop. *H. Hansen,* Nymarksgaard, Vestfyn, der er kendt for sine giftige Artikler i Venstre- og Højrebladene. Han er ikke bange for at give 4 Kr. pr. Dag og Kosten til en gift Arbejdsmand i Sommeren 1920, og samtidig er han ikke bange for at bortvise sine Arbejdere, naar de kræver deres Ret.

En saadan Medfart gav Hr. Hansen forleden 2 Arbejdsmænd, som hidtil har arbejdet for 4 Kr. pr. Dag. De skulde samtidig have 3000 Tørv, men da de krævede dem, blev de budt 2000 Stk. — eller 50 Kr. Da de fastholdt deres Ret, blev de bortvist og anmodet om at flytte ud af deres Lejligheder inden 3 Dage. Der er nu erklæret Blokade, og Fodermesteren har tilbudt Sympatistrejke, da ogsaa hans Løn er saare lav.

Samtidig med, at Hr. Hansen giver 4 Kr. til sine Arbejdsmænd og erklærer, at han ikke har Raad til at give mere, har han købt en Luksusbil til mange Tusind Kroner. Det har han Raad til!

De vestfynske Landarbejdere vil nu sikkert nok belære den store Moralprædikant om, at dersom han ønsker Arbejdsfred, maa han ophøre med at lave Arbejdsuro, og desuden maa han lære at rette sig efter Landsoverenskomsten og underskrive den. Indtil det sker, maa han selv køre sin Gødning ud og hakke sine beskidte Roer.

Carl Westergaard.

Hr. Redaktør!

For nogle Dage siden, i den fine, frugtbare Midsommer, da Kornet vuggede i Vinden over Danmarks gode Land i det herlige Hav, var der Dyrskue og Plante- og Maskindstilling ved Næstved, hvor Susaaen glider forbi mellem Siv og Skove, paa sin Vej mod Havet. Skuet var stort, og mange af Udstillerne fortjener Tak for de velholdte Dyr, dejlige Planter og praktiske Redskaber, som det var en Glæde at se, især naar man mindes nogle Aar tilbage, da Heste, Høns og andet Kreatur faldt omkuld og visnede af Mangel paa fornøden Næring.

Det er godt at lære noget godt, men det er beskæmmende for sundt tænkende Mennesker, at forfængelige, halvtdannede Folk og saakaldte „Ekscellencer" endnu kan tage sig „Ret" til at mishandle og skamskænde Hesten for Livstid, ved at overskære dens Haleben, og derved prisgive vor Hjælper og gode Arbejdskammerat til en ulykkelig Alderdom, og gøre Hesten til Nar for Hvepse, Fluer og andre Krakilere.

Man mindes med Blusel, at Araberne i sin Tid satte Dødsstraf for at sælge en Hest til de saakaldte „kristne Hunde", thi Araberne ansaa med Ret Hesten for at være et af de ædleste, nyttigste og mest fintfølende Dyr paa Jorden. Man bør erindre de saakaldte „kristnes" forbandede „Tyrefægtninger" og gruelige „Hanekampe" — Dovne Idioter — hold op med det fordømte Dyrplageri, som bidrager til at gøre vor dejlige Klode til en helvedes beskidt Fattiggaard og Daarekiste — endskøndt denne skønne Stjerne og Solens fagre Datter burde være en Stat i Retfærdighedens evige Rige.

Abbednæs, Juli 1920.

Niels Rasmusen,
Arbejdsmand.

Blokader.

Da Gaardejer M. P. Petersen stadig nægter at udbetale Dyrtidstillæget for Pasning af 6 Td. Ld. Roer, frabedes Tilgang af organiserede Arbejdere.

Kristian Andersen,
Rodsted Afd,

H. Hansen, Nymarksgaard, Fyn,

har bortvist vore Medlemmer uden Grund og betaler kun 4 Kr. og Kosten til gifte Arbejdere. Som Følge deraf er Gaarden blokeret til Hr. Hansen har underskrevet Landsoverenskomsten.

Carl Westergaard.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. s. l. Meddelelser

Abonnér paa

Landarbejderbladet.

Marsbeboeren og Arbejderen.

En Arbejder gik paa en Mark og gravede, da en Mand fra Mars dalede ned med sit Luftskib og landede tæt ved Arbejderen. Manden fra Mars gik hen til Arbejderen, og der udspandt sig følgende Samtale:

Manden fra Mars: „Du ser saa misfornøjet ud, er du syg, eller vil Arbejdet ikke rigtig lykkes?" Arbejderen: „Jeg fejler ingen Ting, men det kniber med at forsørge Familien i disse dyre Tider". M. f. M.: „Hvor stor er da din Familie?" Arb.: „Jeg har Kone og 6 Børn og desuden min gamle Moder at forsørge". M. f. M: „Din Moder faar vel Aldomsunderstøttelse, saa hun kan leve sorgfrit Resten af sin Tid?". Arb.: „Hm. — Næ, jeg maa da give hende Kosten". M. f. M.: „Jamen, du kan jo saa Korn og Kartofler, det er da saa lige til, her er jo Jord nok". Arb.: Ja, men det er ikke min Jord, det er Bondens her tæt ved, jeg ejer ingen Ting". M. f. M.: „Sig mig, hvem regerer her i Landet, siden de gamle skal spise Naadensbrød og Jorden tilhører nogle enkelte Mennesker? I maa jo have lige stor Ret til den". Arb.: „Det er de besiddende Klasser, Højre og Venste, der regerer". M. f. M.: „Hvem vælger saa dem?" Arb.: „Det gør vi, Vælgerne". M. f. M.: „Hvadbehar! har du været med til det?" Arb.: „Jae" — M. f. M.: „Vil du saa ikke være saa venlig og tage din Hat af, saa jeg kan se, hvordan dit Hoved er skabt", hvorefter Manden fra Mars fjernede sig, idet han mumlede: „Gud Fader bevares, sikken nogle Fæpander, der bor paa denne Jord".

O. K.

Sølvemblemerne.

Emblemerne kan igen faas fra Forbundet . — Prisen er som hidtil 1 Kr. for Sølvnaale og 35 ● for oksyderede Naale.

Bestillinger bedes indsendt hertil snarest.

Lorents Petersen.

FRA AFDELINGERNE.

Gloslunde-Græshave Afdeling.

Medlemmerne bedes møde i Dannemare Forsamlingshus Lørdag den 24. Juli Kl. 7. Der afholdes samtidig Generalforsamling i Social-Demokratisk Forening. Postbud Christisen fra Nakskov kommer som Taler. Dannemare Forening indbyder. Tag Konerne med. *Viggo Schwartz.*

Tillitse Afdeling.

Ekstraordinær Generalforsamling afholdes Søndag den 17. Juli paa »Svanegaard«. *Hans Olsen.*

Socialdemokratisk Forening for Landet-Ryde Afd.

afholder Generalforsamling i Nobbølle gl. Skole Søndag den 18. Juli Kl. 8. Dagsorden: Opstilling af Valgmand og Eventuelt. *Bestyrelsen.*

Horne Afdeling

afholder ordinært Medlemsmøde Onsdag den 21. Juli Kl. 8 i Logens Sal i Horne. Emne: en Fællesudflugt. Alle bedes møde. Husk, at Boden for Udeblivelse nu bliver afkrævet. *H. P. Hansen.*

Nørre Vedby Afdeling

afholder Medlemsmøde Tirsdag den 20. Juli Kl. 8 i Nørre Vedby Forsamlingsbygning. Forslag om at arrangere en Udflugt. Alle bør møde; tag Medlemsbogen med.

Edv. Petersen.

Nørre Lyndelse Afdeling

afholder Medlemsmøde den 14. August paa Nørre Lyndelse Kro Kl. 8. Alle Medlemmerne bedes give Møde, da der er et meget vigtigt Forslag paa Dagsordenen. Bestyrelsen bedes møde ½ Time før. Hvem der udebliver fra Bestyrelsesmødet uden lovlig Grund, skal give 1 Kr. i Mulkt.

Hans Chr. Jørgensen.

Fjelsted-Harndrup Afdeling

afholder Generalforsamling Søndag den 18. Juli paa Harndrup Afholdshotel Kl. 7½. Alle Medlemmerne bedes møde. Fagbogen medbringes. Valg af ny Bestyrelse.

Jakob Jakobsen.

Blandede

Til Møder og Fester faas Tryksager hurtigst og billigst fra **Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Axelhus, Hillerød. Telefon 44.**
NB. Leverand. til Landarbejderf.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.
NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.
Klædeskolageret, Kolding.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Bacznosc!

Mamy do nabycia Kalendarzy Polskie bardzo tanio 50 orow + porto. Powyzsza kwote trzeb dolaczac przy zamuwieniu w markach pocztowych. Zwracac sie pod adresym:
Tadeusz Turek,
Dybensgade 22, 1. Sal, København K.

Cykleforretningen

Gl. Ebberup anbefales.
Gummi og alt henhørende til Cyklefaget sendes overalt i Danmark mod Efterkrav + Porto. Prøv min gode Solution i Blikdaaser. Skriv straks og forhør om Priserne. Reparationer udføres. Rimelige Priser.
Knud Knudsen,
Kasserer for Ebberup Landarbejderforening, Fyn, Ebberup St.

Taksigelser

Vor hjerteligste Tak til alle Kammerater for den store Opmærksomhed, der vistes os paa vor Sølvbryllupsdag, og for de store Gaver, der overraktes os.
Johan Richard og Hustru,
Vaarst Kjær.

Boslunde Landarbejderforening

afholder Stiftelsesfest i Forbindelse med en Pakkefest Tirsdag den 27. Juli Kl. 7 paa Hotel Boslunde, hvortil omliggende Afdelinger, saavel de politiske som faglige, indbydes. Pakkerne maa mindst have 25 Øres Værdi og bedes afleveret til Udvalget Hans P. Petersen, Gryderup, Chr. Hansen, Sønderup, Frederik Andersen, Tranderup, Hans N. Jensen, Boslunde, Anders Mortensen, Vesterbøgebjerg og Chr. Hougaard, Bonderup, senest Mandag Aften. Ballet begynder Kl. 7.
Peter Rasmussen.

Stiftelsesfest.

Stensved Landarbejderforening og **Socialdemokratisk Forening** afholder stor offentlig Stiftelsesfest Søndag den 25. Juli. Festen begynder Kl. 4 i Afholdshotellets Have med Taler af d'Hrr. Folketingsmand L. Jessen og Rasmus Nielsen, Sageby. Sang af Vordingborg Arbejder-Sangkor. Forskellige Forlystelser forefindes. Bal fra Kl. 7. Alle omkringliggende faglige og politiske Foreninger indbydes.
Festudvalget.

Offentlig Fest.

Kværkeby Afd. afholder stor offentlig Fest i Røvertykken Søndag den 18. Juli Kl. 4. P. U. V.
Chr. Nielsen.

Sommerfest.

Skrødstrup Afdeling afholder Sommerfest Søndag d. 25. Juli. Som Talere kommer Forretningsfører Sofus Westergaard og Borgmester Riis Flor, Randers, til Stede. Kl. 3 samles Festdeltagerne ved Forsamlingshuset i Skrødstrup, derfra marscheres i Procession til Skrødstrup Skov, hvor Talerne holdes. Derefter marscheres tilbage til Forsamlingshuset, hvor der vil blive fælles Kaffebord. Madkurve medbringes. Der vil blive Dans for Foreningsmedlemmer.
NB. Alle Omegnens faglige og politiske Foreninger indbydes med Faner.
Bestyrelsen.

Horbelev Afdeling

afholder Faneindvielse Søndag den 25. Juli Kl. 4 Eftm. i Horbelev Forsamlingsbygning, hvortil alle Afdelinger og socialdemokratiske Foreninger er indbudt. De Foreninger, som har Fane, bedes medtage den, da der skal være Procession igennem Byen. Derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve og Dans til Kl. 1. Mødt alrigt frem Kammerater, da der arrangeres stor Fest. Talere fra Forbundet. Vilhelm Hansen.

Avertér i Landarbejderbladet.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Forenings-Fester og Møder

Jydstrup Afdeling.

Søndag den 1. August afholder **Jydstrup Landarbejderforening** og **D. A. F.s Jydstrup Afdeling** Udflugt til Vrangeskov. Kl. 3½, holdes en faglig og politisk Tale. Efter Talerne Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter Bal. Omliggende Afdelinger indbydes venligst. Fagbøger maa forevises paa Forlangende.
Festudvalget.

Stiftelses- og Pakkefest.

Fredensborg Landarbejderforening afholder Stiftelsesfest, Bal og Pakkefest i Tikøb Kro Søndag den 18. Juli Kl. 5, hvortil Egnens Landarbejderforeninger samt Socialdemokratisk Forening for Tikøb og Omegn indbydes. Pakker til Festen (af mindst 25 Øres Værdi) modtages med Tak af følgende Bestyrelsesmedlemmer: Carl Petersen, Erdrup, Frederik Petersen, Danstruplund, Bengt Olsen Tikøb, og Viktor Jahn, Ørsholt. Kl. 5 Foredrag af Forretningsføreren for Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse Hr. Sofus Westergaard.
Bestyrelsen.

Vejle Kredsorganisation.

Vejle Kredsorganisation afholder sit Sommerstævne i Vejle den 18. Juli Kl. 3 Eftm. i Arbejdernes Forsamlingsbygning. Oscar Levinsen og Holger Larsen taler. Tag Madkurve og Konerne med. Der bliver maaske Lejlighed til en lille Udflugt. Lad os møde allle, der bliver sikkert meget alvorlige Ting at drøfte, som ogsaa vil interessere Konerne. Sange og Festtegn faas paa Pladsen.
Kredsbestyrelsen.

Mel.: Naar Vinteren rinder —«.

Den Vilje, som vælger sig Magten til Maal
og bryder sig blodige Baner,
den lokker med Guld, og den tvinger med Staal,
den ofrer Guds Gaver paa Helvedes Baal,
skønt den sværger til hellige Faner.

Men hvem der har vovet at værne om Ret
i Tider, hvor Kamphaner galed',
har Ret til at bære et Banner uden Plet
og mindes med Tak af den kommende Æt
for sin Troskab imod Idealet.

I Kamp for Kulturen vi følger vort Flag;
det vies til Retten at tjene.
Ej Fjenden skal fældes, men vindes for vor Sag;
vi sætter vort Haab til en Strid uden Nag
med en Sejr, der kan alle forene.

Se, Slægten nu hilser det straalende Gry,
som Lyset og Kraften har inde.
Om Lighed i Kaar dæmrer Haabet paany.
Som Ligheds Symbol bryder Sol gennem Sky;
thi dens Straaler paa alle vil skinne.

Frederik Møller, Mern.

De langelandske Afdelinger.

Naar man til daglig færdes mellem Kammeraterne paa Arbejdspladsen, og i det hele taget, naar et Par Medlemmer træffer sammen, hører man stadig en stærk Kritik, dels over Hovedbestyrelsen og dels over Afdelingsledelsen; saa er det Overenskomsterne, der ikke er gode nok, og der er baade det ene og det andet at kritisere over. Men burde I Herrer Kritikere ikke vende Kritiken den anden Vej og spørge Jer selv: er vi nu ogsaa, som vi skal være, møder vi pligttro, naar Formanden indkalder til Møde? — Nej, saagu' gør I ej, I bliver kønt hjemme, i Stedet for at møde alle og tage Konerne med; saa kan I bagefter skælde ud og kritisere over de Bestemmelser, der er taget paa Mødet. Hvorfor kommer I ikke og er medansvarlige for, hvad der bestemmes. Jeg bebrejdede en Gang et Medlem, at man aldrig saa ham ved vore Møder, og jeg fik det Svar: Hvad skal jeg der; nu har vi jo dannet en Forening og valgt en Bestyrelse, saa maa de skam lave det for os paa bedste Maade. — Men det er jo en knusende gal Opfattelse. I kan jo aldrig følge med, og hvordan læser I Eders Medlemsblad, vistnok ligesom en vis Mand læser Biblen. Saadanne Stykker som »Godsejer Jensen udtaler sig«, det har lidt Interesse i Øjeblikket. Derimod de andre gode, oplysende Artikler, dem løbes der let henover. Det er jo ikke saa sjældent, naar vi bliver spurgt om et eller andet, og vi saa henviser til, at det har staaet tydeligt forklaret i vort Blad, ja saa kommer de med den triste Bemærkning, at det har de ikke set.

Og saa til Slut dette: naar Bestyrelsen gør et stort Arbejde for at faa en god Taler til en eller anden Festlighed, og de nærmeste Afdelinger møder med deres Faner for at pynte op ved Festen, hvorfor møder I saa ikke alle som en? Tror I ikke, det kan gøre Ledelsen sløv og ligegyldig, naar den ser saa ringe Paaskønnelse for sit Arbejde, som vi saa i Lindelse den 20. Juni. Der var saa gode og dygtige Talere tilstede, som vi kunde ønske os, men desværre for ringe Tilslutning. Vejr og Vind var ikke Skyld i det. Jeg kalder det ligefrem en Skandale, at de sydlangelandske Arbejdere ikke en saadan Dag kan ryste Sløvheden og Ligegyldigheden af sig.

Nordenbro, den 23. Juni 1920.

Hans Rasmussen.

Skaf en Abonnent!

Undertegnede bestiller herved „Landarbejderbladet" for Juli-December Termin.

Stilling .....

Navn .....

Bopæl .....

Poststed .....

Denne Bestillingsseddel indsendes som **Tryksag** i aaben Konvolut med et **10 Øres** Frimærke til **„Landarbejderbladet"s Kontor, Willemoesgade 54, St., København Ø.**

Abonnementsprisen er for et halvt Aar 2 Kr. 50 Øre.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 30 | Fredag den 23. Juli 1920 | 6. Aargang

Skal vor Organisation opløses?

III.

Uden Organisation.

I det foregaaende er i høj Grad lagt Vægt paa at fremhæve de positive saavel økonomiske som andre Fordele Organisationen har bragt sine Medlemmer; i det efterfølgende vil jeg se lidt paa Forholdene førend Organisationen som Magtfaktor havde nogen Betydning, samt paa det Tidspunkt, hvor Organisationen var noget ganske ukendt og uprøvet for Landarbejderen, og paa Baggrund heraf vil jeg videre opstille en Hypotese om Tilstanden, der vil oprinde, dersom det umulige og utrolige blev Tilfældet: Organisationens Opløsning!

De fleste erindrer nok, selv om Tilfældet er, at i Opgangstider har man særdeles svært ved at mindes Modgangens triste, haabløse Stunder, Aaret 1917.

Dette Aar staar i hvert Tilfælde for mig som et af de mørke Punkter, der i den kommende Historie vil hæfte Kainsmærket ikke mindst paa den danske Storagrars mærkede Pande.

Hvad var det da, der foregik i dette Aar?

Jo, i dette Aar mærkede Landarbejderne mere eftertrykkeligt end nogen Sinde tidligere Savnet af en Organisation.

I erindrer sikkert alle, at Takken for vel udført Arbejde I fik i Efteraaret og Vinteren 1917, var et Spark.

Takken for at have været med til at berige den danske Storagrar ved eders opofrende og energiske Arbejde, for at skrabe saa stor en Gulddynge sammen til ham som muligt, var det kyniske Valg I fik, Valget mellem Fattiggaarden og Sultelønninger, og Svaret, der blev givet, naar I klagede Jer Nød over ikke at kunne leve for en saa ussel Løn, var: »Gaa til Hjælpekassen og hent Resten;« men paa Hjælpekassens Pengekasses Laag sad Sognets fedeste Agrar og rugede for at hindre Jer i at faa nogen Hjælp derfra.

I Erkendelsen heraf er det uden Tvivl ogsaa, at P. Jacobæus har skrevet nedenstaaende i Landmandstidende i Januar 1920:

Fagforeningsvirksomheden faar mere og mere Indpas paa Landet; men naar dette er blevet Tilfældet, er det for en stor Del Landbrugets egen Skyld.

Var Lønningerne ad Frivillighedens Vej bleven hævet i Forhold til Dyrtiden, havde vi sikkert undgaaet mange kommende Vanskeligheder.

P. Jacobæus, Nv Klin strup.

Ja, netop dette var det, vi saa ganske tydeligt i 1917, og netop dette var det, der gjorde Landarbejderforbundet til den vældige organisatoriske Magt, som det er i Dag.

Mon der er nogen, der tror, at nu er Organisationens Mission Slut? Jeg ved det ikke; men jeg forudsætter det. Jeg vil derfor mene, at det turde være betimeligt at nævne blot et enkelt Eksempel fra de Dage. Jeg erindrer saaledes, at da jeg i April Maaned 1918 opholdt mig oppe i Vendsyssel, traf jeg adskillige Steder, hvor man rask væk bød gifte Arbejdere 1 Kr. om Dagen paa egen Kost; et af disse Steder var Gammel Hammelmosegaard mellem V. Hjermitslev og Brønderslev; et andet Sted, Vrejlev Kloster ved Vraa, bød man Deglejerkarlene 75 Øre om Dagen, saa fik de ganske vist noget, der kaldtes for Kost, men det bestod hovedsagelig af Vandgrød 21 Gange om Ugen. Man vil maaske herimod indvende, at det var den Gang!

Nuvel, lad os da se, hvordan Forholdene var saa sent som i 1919; mon ikke da, at man trods alt, saa sent som paa dette Tidspunkt, kan opvise en lignende Guldalderperiode og Gullaschtilværelse, hvor Arbejderne kunde gaa og have deres kronede Dage, og Tjenestekarlene i Lighed med i 1917 gaa for Kost og Logi. Se blot i Landarbejderbladet Nr. 33 den 15. August 1919 — jeg skal her hidføre et Citat af en Artikel:

Vi skal til Belysning af Spørgsmaalet (Landarbejderforbundets Opløsning) nævne et Eksempel paa, hvorledes Forholdene endnu enkelte Steder er, hvor Organisationen endnu ikke er naaet ud. Dette Eksempel er hentet fra Sæbygaard i Hjørring Amt.

Paa denne Gaard faar Daglejerne 65 Øre om Dagen paa egen Kost foruden Naturalier til en Værdi af 2 Kr. pr. Dag, altsaa ialt 2 Kr. 65 Øre pr. Dag til en gift Landarbejder paa egen Kost.

Kvindernes Løn staar i passende Forhold til Mændenes.

Malkekonerne faar saaledes 25 Øre pr. Dag for at malke 20 Køer 2 Gange daglig — en saa latterlig ringe Løn, saa skandaløse Vilkaar bydes endnu den Dag i Dag voksne, gifte Landarbejdere her i Landet

Jeg nærer forøvrigt ikke Tvivl om, at man endnu i Dag kan finde tilsvarende Eksempler paa agrarisk Fedtethed og manglende organisatorisk Forstaaelse. (Se Landarbejderbladet Nr. 29, 16. Juni 1920: »De rige Urostiftere.«)

Men før Organisationens Tilblivelse hvorledes var Forholdet da?

Ja, paa det Tidspunkt, da det saakaldte patriarkalske Forhold endnu eksisterede, var der ikke noget, der hed Begrænsning af Arbejdstiden; denne afhang saavel som alt andet af Herrens Naade. Lønnen! Ja, hvor mange var klar over Lønnens Størrelse førend Afregningens Time kom, og dersom en enkelt tillod sig at gøre Vrøvl — ja, saa kunde han jo søge andre Steder hen.

Kort sagt, det betragtedes som en Selvfølge, at Løn og Arbejdsforhold samt øvrige Arbejderne vedrørende Forhold var noget, som blev afgjort fra oven, det var ikke noget, Arbejderne havde ringeste Forstand paa, hvad han fik, fik han i Naade, og hvad der blev ham frataget, blev frataget i Naade.

Det var Tilværelsen før Organisationens Tilblivelse; dette Forhold er ændret, nu faar Arbejderne ikke Lønnen og Arbejdet som Naadegaver, men som en Ret.

Hvorledes vilde Tilstanden da blive, hvis vi med eet Slag afskaffede Organisationen, eller vi i Kraft af manglende organisatorisk Forstaaelse ikke formaaede at opretholde Organisationen?

Sagen er ligetil; det vilde ikke blive de gamle Forhold, der vilde vende tilbage, men Tilstande, der vilde blive tifold værre. Jeg pegede i min første Artikel paa Finland og Ungarn som Eksemplet, og vær forvisset om, at selv om Blodet maaske ikke vilde flyde, vilde man dog indlede en økonomisk Forfølgelse mod enhver, der havde eller har haft blot den ringeste Forbindelse med Organisationen, samtidig med, at man fra Storagrarernes Side nok skulde vide selv at bestemme, hvorledes Forholdene skulde være og meget nøje vaage over, at Organisationen ikke skulde rejse sig igen.

Den organisatoriske Styrkes Værdi maales bedst gennem nedenstaaende lille Eksempel, som er taget fra Marbjerg og Fløng ved Hedehusene paa Sjælland. Her driver man saa sent som i Dag Krigen mod Forbundet paa det Grundlag, at man vil købe Medlemmerne ud af Organisationen — 200 Kr. mere i Løn er Taksten for blot at blive staaende udenfor Organisationen.

Naar en Storagrar mener, at det kan betale sig at give 200 Kr. for at købe en Mand ud af Organisationen, hvor meget mere Værdi maa den da ikke have for Arbejderne.

Svaret paa Spørgsmaalet: »Skal vi opløse vor Organisation?«, maa da blive en gigantisk Kamp for at øge den organisatoriske Styrke, som vi allerede har opnaaet, og ikke blot hævde de Fordele, vi har tilkæmpet os, men erobre nyt Terræn.

Axel Sørensen.

Annoncér i

Landarbejderbladet.

Znaczenie Organizacji.

Poglady Kobiety Polskej na znaczenie Organizacji Robotnikow Rolnych dla bytu robotnic polskich w Danji.

—

Pani M. B. ktora widocznie miala sposobnosc badac stosunki bytu polskich robotnich w Danji umiescza w No. 8 polskego Pisma »*Gloskobiet*« jeden artykul »Polskie robotnicie w Danji«, w którem opowiada swoi wrazenia i wskazuje drogi, któremi polskie robotnice musza kroczy aby mogli jak najliepej wykorzystac tak ze swojej pracy jak i celem nabycia wiedzy kulturalnego znaczenia ze swego temczasowego pobytu w Danji. Podajemy niektóre szczegoly tego artykulu. Pani M. B. pisze: »Wsrod krajów obcych, dajacych sposobnosc pracy naszym robotnikom, zmuszonym do szukania zarobku poza granicami kraju, nalezy Danja, do tych wyjatkowych placowek w ktorych przewazaja kobiety. Fakt ten tlumaczy sie tem, ze robotnicy polscy, znajduja tu prace przewaznie przy uprawie buraków, do czego szczególnie nadaja sie kobiety. Dunscy rolnicy cenia bardzo prace naszych robotnic utrzymujac, ze jedna robotnica polska wiecej zrobi od dwuch robotników mezczyzn, mianowicie przy robocie wymagajacej zrecznosci i zwinnosci ruchów, przy przerywaniu i okopywaniu buraków.

Z wyjatkowego tego stanowiska nie umieja jednak nasze robotnice, jako sily robosze tak bardzo cenione, naliezyte wyciagnac dla siebie korzysci, przy ustaleniu warunkow pracy. Warunki te jakkolwiek sa w Daji liepsze od wszelkich warunkow pracy w innych krajach jednakze stosunkowo znacznie sa nizsze od plac meskich pracowników tej samej kategorji.

A dla czego? *Dla tego, ze kobiety nie sa uswiedomione, nie maja poczucja solidarnosci interesow z ogolem pracownikow w swym zawodzie, ze nie rozumieja znaczenia organizacji, ktora daje oparcie i sile,* tak ze na ustalenie warunkow pracy, zadnego wylywu nie posiadaja. W kraju tak demokratycznym jak Danja, warunki pracy robotników rolnych z obcych krajów ustanawiaja sie na podstawie porozumienia Zwiazku robotników rolnych z przedstawicielami Zwiazku rolników i dopiero wówczas gdy porozumienie to przychodzi do skutku, rzad dunski zatwierdza przyjete warunki.

Na tej podstawie ustalona zostala na rok 1920 nowa umowa najmu dla polskich robotników sezonowych w Danji, wedlug której robotnicy nasi pracowac beda na zupelnie równych warunkach z robotnikami dunskimi. Dziewczeta polskie jak o tem byla mowa wyzej *trzymaja sie zdala od zwiasku zawodowego robotników rolnych chociaz wsród nich stanowia wiekszosc,* Zwiazek staje stale w obronie obcych robotnikow, wobec jednak braku czlonkow kobiet, któreby wiekszym naciskiem bronily interetow kobiet pracujacych na roli, place kobiet ustalono stosunkowo znacznie nizsza od placy mezczyzn. Gdy bowiem zarobki kobiet wynosza 4,50 kor. dziennie to zarobki mezczyzn dochodza na dniówke do 7,55 kor. dunskich. Niestety wysokim tym stosunkowo zarobkom nie odpowiada stopa zycia naszych robotnic, które od otoczenia swego przejmuja zaledwie kulture zewnetrzna, kupujac stroje, rowery i t. p. nie korzystaja natomiast z moznosci nauczenia sie wielu pozytecznych rzeczy, ku czemu nastrecza sie tu sposobnosc na kazdym kroku. Dziewczeta nasze mimo znajomosci dunskiego jezyka, które ucza sie po krótkim pobycie w kraju, nie czytaja pism dunskich z którychby wiele dowiedziec sie mogly dla zuzytkowania w kraju po powrocie. Co wiecej, nie sprowadzaja gazetek z kraju, ani nawet swego pisma »Glosu Kobiet« ani ksiazek pouczajacych o tem, co sie dzieje w kraju. Pozbawione duchowej lacznosci z krajem dziewczeta czesto wynaradawiaja sie i nie mysla o powrocie do kraju. Niepozadane to zjawisko zwalczac nalezy przez uswiadamianie przy pomocy prasy przedewszystkiem zas wlasnej gazetki. »Glos Kobiet« powinien znalezc sie w rekach wszystkich dziewczat w Danji pracujacych. Umieszczajac powyzszy artykul, podkrieslamy, ze jestmy calkowice tego samego zdania jak p. M. B. Ze swej strony musimy zaznaczzyc, ze strony zwazku nie osczedzano sil aby wskazac polskim robotnica droge prowadzace do uzyskania liepszych korzysci ze swojej pracy. Jezeli do dzis dnia nam sie to nie udalo, to zawzdacza temu obiecny w kraju kler, który jak wiadomo jest zacieklym wrogem swiadomo sci wsrod robotników. *A. T.*

Et Par Ord
om
Overenskomsten.

Naar man læser i Landarbejderbladet al den Misfornøjelse, der er over den nye Overenskomst, kunde jeg have Lyst til at svare. Jeg synes, at vi skulde være stolte af, at vi er naaet saa vidt, som vi er. Det er jostore Skridt, vi har naaet, om ikke de er, som vi kunde have ønsket det, men vi skal jo tænke paa, at det ikke er saa nemt at faa, hvad vi vil have, som mange vist tror. Arbejdsgiverne har jo ogsaa et Ord at sige, og det er jo somme Tider et stort.

Men det er heller ikke altid, det betaler sig at slaas om alting, og jeg tror nu, at ad Forhandlingens Vej kommer vi længst. Kritik kan være en god Ting, men jeg synes ikke, at vi skal tage hele Humøret fra vor Hovedbestyrelse ved at kritisere alt, hvad de laver, vi skulde snarere takke dem, for saa fik de mere Lyst til at sætte alle Kræfter ind paa at gøre os tilpas. Vi skulde jo nødig have, at de skulde sige, det er lige meget, hvad vi gør, for det er ikke godt nok alligevel. Nu kan der maaske svares: Vil Bestyrelsen ikke gøre, som vi vil, saa kan vi jo vælge en anden, men tro ikke, Kammerater, at der er nogen, som vil have med det at gøre, naar de ved, at det ikke kan gøres godt nok. Jeg tror ikke, at de Herrer, som har saa nemt ved at kritisere, kunde have lavet en bedre Overenskomst. Det er nemt at sidde hjemme og skælde ud, og det er ikke sikkert, at de Herrer er saa store paa det, hvis de kom ind i Arbejdsgiverforeningen og skulde forhandle. Vi kan vist godt stole paa, at vor Hovedbestyrelse har gjort, hvad der kunde gøres denne Gange, men Hovedbestyrelsen kan ikke gøre alt alene, vi maa alle hjælpe til, og det gør vi ved at agitere for at faa alle dem, der staar udenfor, med i vor Organisation. Naar vi først faar det, saa kan vi bedre sige, hvad vi vil have i Dagløn. Tænk derfor paa, Kammerater, at saa længe vi ikke selv er tilfreds, saa kan vi heller ikke vente, at de, der staar udenfor, skal kunne gaa med til det. Kammerater, lad være at melde Jer ud af Forbundet, for det gavner ikke vor Agitation, og I vil selv komme til at fortryde det, for der vil komme en Tid, hvor vi alle skal være organiserede, og da vil I fortryde, at I meldte Jer ud, da der var en lille Kurre paa Traaden. Vi kan jo nok forstaa, at vi ikke kan springe fra en Dagløn paa 3 Kr. om Dagen og op til 15 Kr. paa en Gang. Nej, vi gaar taktfast Skridt for Skridt, saa skal I nok se, det varer ikke længe, inden vi er paa Højde med alle andre Fag, og saa har vi vel naaet vort Maal, og derfor, Kammerater, lad os hjælpe hinanden med at styrke vor Organisation ved at agitere og ikke ved at kritisere.

N. Olsen,
Formand for Aalsø Afdeling.

Chauvinistisk Rumleri.

Den nye Fare for Danmark.

De sønderjyske Genforeningsfester har givet Anledning til et storslaaet chauvinistisk Rumleri. Man forstaar, at det var de Herrer meget om at gøre at faa Ministeriet Zahle styrtet og derved faa fri Bane og carte blanche til det mest utiltalende militaristiske Hysteri.

Man maa sige, at de Herrer har faaet Lov til at boltre sig under dette nye Regimente. Under Overgeneral Chr. 10.s Anførelse har det været Officererne, der næsten overalt har ført an i Festlighederne, og de har ikke sparet paa fede Ord. Man har formentlig kunnet mærke, at de i saa lang Tid under den tidligere Regering har maatte bekæmpe deres Tendens til Storskryderi.

De civile Chauvinister har ikke været mindre paagaaende, og selv de sønderjyske, som man dog skulde mene netop paa Sønderjyllands Højtidsdag kunde undlade at vække Forargelse, har heller ikke kunnet tie stille. Borgmester Møller i Haderslev takkede Kongen for Statskupet og Gaardejer P. Grau, Pøl, der talte paa Dybbøl i Søndags, benyttede Lejligheden til at rette et hidsigt Angreb paa Nabolandet Tyskland og beklagede, at vi ikke havde faaet Flensborg med alle 2. Zones Tyskere med ind i Danmark.

Officererne har alle Vegne slaaet paa Sværdet som de eventyrlystne Krigsmænd. Man skulde dog ellers mene, at netop de maatte vide, hvordan det altid er gaaet vort lille Land, naar det har været i Krig. Ved Veteranfesten paa Stadion i København udtalte en Oberst til Veteranerne: Ligesom I har sat Livet ind paa gamle Danmark, vil ogsaa vi vide at værne det nye Danmark paa samme Maade.

Ved en Garderfest for nogen Tid siden udtalte en Officer, ogsaa af de højere Grader, følgende: Danmark er den Arv, vi har modtaget fra vore Fædre. Den vil vi værne, ikke med Mund og ikke med Pen, men med knyttet Haand!

Paa samme Melodi er næsten alle Officerstalerne gaaet, og ved Genforeningsfestlighederne har den militaristiske Agitation kulmineret i en Hyldest til Kongen, Fædrelandet og Hæren.

Dette viser med al ønskelig Tydelighed, at Danmark, hvis det staar til de Folk, staar foran en ny militaristisk Æra. Og hvad det fører med sig, ved alle. Militarismens Herredømme har jo fejret de skønneste Triumfer i Europa i de Aar, der er gaaet siden 1914. Det betyder Undertrykkelse af enhver Frihed, et brutalt Regimente; den haarde Haand nedad mod Arbejderne og den knyttede Næve udad mod „Fjenden"!

Det er den store Fare, som det danske Folk i Tide bør have Øjet aabne for. Skal Danmark forvandles til en Militærstat efter det afdøde Prøjsens Mønster, men ikke med dets Magt, eller skal Danmark gøres til et Demokrati, levende i god Forstaaelse med alle andre Folk?

Skal vi have forøget Militarisme med alle dens Konsekvenser, af hvilke den sidste er Krigen med Tusinder af dræbte unge Mænd og Ødelæggelsen af Danmarks Selvstændighed?

Vil Arbejderne og Husmændene ikke rejse sig mod dette og vil Kvinderne, der af deres inderste Hjerte afskyr Militarismen, ikke se den Fare, der lurer udenfor Døren?

Men det maa gøres inden det er for sent!

Driv Biavl!

Et lønnende Arbejde, der ligger udmærket for Kvinder.

I „Tidsskrift for Biavl" skriver Anna Sommer følgende, der har Bud i videre Kredse:

Skønt sidste Aar var en Skuffelse for mange Biavlere, vil jeg dog anbefale Biavlen, og det særlig til Kvinderne.

Det har ofte undret mig, at f. Eks. Husmandsbrug har Raad til at undvære et Par Bistader, der kunde forøge deres Indtægt betydeligt.

Hvorfor Kvinder ikke driver Biavl langt mere, end de gør, begriber jeg ikke; det synes dog netop at være et Arbejde, der ligger for Kvinden efter hendes medfødte Anlæg.

Bierne skal behandles med Omhu og Varsomhed; ogsaa dette synes mig at ligge Kvinder nær, og det er et Arbejde, der udføres kun om Sommeren, helst i godt Vejr, og som Regel i Nærheden af Hjemmet. Desuden er det et renligt Arbejde; det er jo ogsaa noget, en Kvinde sætter Pris paa. I alle Tilfælde bør Arbejdet udføres saaledes, at det bliver renligt, idet Bierne selv er meget renlige Skabninger, og det er tillige et Arbejde, der ikke kræver flere Kræfter, end at de fleste Kvinder er i Stand til at udøve det. Ret beset skulde man jo tro, at Kvinden var som skabt til at drive Biavl.

De Kvinder, jeg især gerne vil opmuntre til at drive Biavl, er de enligtstillede eller selvforsørgende Kvinder.

Der er ikke saa faa af dem, der bor ude paa Landet og har udmærket Anledning til at drive Biavl, og for hvem Biavl vilde være en ren Velsignelse.

Her er jo et Omraade, hvor jeg kan tale med af Erfaring, og jeg vil altid betragte det som et Held for mig, at jeg valgte Biavlen, da jeg i 1905 efter min Faders Død for Alvor skulde tage fat. Mit Helbred taalte ikke udelukket eller stillesiddende Arbejde, og mine Kræfter strakte ikke til til haardt Arbejde, og det var interessant, fornøjeligt og lønnende, hvilke er tre ikke ganske ringe Faktorer ved ens Arbejde. Vel har Bierne endnu ikke gjort mig til Matador, men de har hjulpet mig til, at jeg med Sindsro kan tage et Aar som 1919, og det er slet ikke saa lidt i de Tider, hvor alting er saa uforholdsmæssigt dyrt. Mange med mig ligestillede kunde opnaa ganske det samme, hvis de vilde.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Anvisning af Arbejde.

I denne Tid, hvor Kassen ikke udbetaler Understøttelse til sine ledige Medlemmer, og disse derfor ikke alle Steder møder til Kontrol og af den Grund ikke alle Steder bliver tilmeldt de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, hænder det, at et arbejdsledigt Medlem forgæves søger Arbejde, medens der ved det nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor er anmeldt ledige Pladser. Med Centralarbejdsanvisningskontoret har Kassens Hovedledelse derfor truffet Aftale om, at det hver Uge giver en Oversigt over anmeldte ledige Pladser for Landarbejdere, saaledes at disse ved Henvendelse til det paagældende kommunale Arbejdsanvisningskontor kan anvises Beskæftigelse paa Egnen eller opnaa dets Medvirkning til at erholde Arbejde i en af Landets andre Egne.

De kommunale Arbejdsanvisningskontorer er i Besiddelse af den gældende Overenskomat mellem Landarbejderforbundet og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug, saaledes at det kan forudsættes, at denne kommer til at danne Grundlag for de Arbejdsvilkaar, hvorunder Medlemmerne kommer til at arbejde.

Ledige Pladser.

Sjælland:

Ugifte Fodermestre til mindre Gaarde ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Holbæk, Roskilde og Slagelse.

Ugifte Landarbejdere dels til Daglønsarbejde og dels til faste Pladser paa større og mindre Gaarde ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Holbæk, Næstved, Præstø, Roskilde og Slagelse.

Ældre Malkerøgter til mindre Gaard ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Slagelse.

4 Roearbejdere ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Helsingør.

Nogle Teglværksarbejdere til Nordsjælland ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Helsingør.

Lolland-Falster:

Landarbejdere til Daglønsarbejde og faste Pladser ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing Falster.

Fyen:

Fodermester til mindre Gaard (12 Køer at malke) ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Odense.

Jylland:

Landarbejdere til Daglønsarbejde og faste Pladser ved de kommunale Arbejdsanvisningkontorer i Aalborg, Aarhus, Kolding og Silkeborg.

For indeværende Uge er Oversigten ikke komplet, men forsaavidt Plads søges, kan Henvendelse ske til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor.

Hvis der er en Afdeling, hvor der mangles Arbejdskraft, kan Meddelelse derom optages under samme Rubrik.

Sofus Westergaard.

Polsk Anerkendelse af vort Forbunds Virksomhed.

I det polske Kvindeblad »Glos Kobiet« (Kvindens Stemme) for 1. Juli findes en Artikel, undertegnet M. B., der omtaler det danske Landarbejderforbunds Virksomhed paa en særdeles anerkendende Maade. Det fremhæves, at Forbundet har skaffet ogsaa de polske kvindelige Arbejdere overenskomstmæssige Arbejdsforhold, tiltrods for, at Flertallet af disse endnu staar udenfor Organisationen, og der peges paa, at de polske kvindelige Arbejdere ved at slutte sig til vor Organisation vilde være i Stand til at forbedre deres egne Vilkaar endnu mere, samtidig med, at de derved ogsaa gavnede deres danske Klassefæller. Vi gengiver andet Sted i Bladet Artiklen paa Polsk af Hensyn til vore polske Medlemmer, for hvem den har særlig Interesse.

Portoforhøjelse fra 1. Juli.

Afdelingsformændenes og Kasserernes Opmærksomhed henledes paa de ny Posttakster, der den 1. Juli er traadt i Kraft. Et Brev skal efter disse frankeres med 20 Øre, og Tryksager skal frankeres med 10 Øre.

Bemærk!

Afdelingerne gøres opmærksom paa, at nu foreligger Overenskomsten i det polske Sprog færdigtrykt, saaledes at Afdelingernes Ledelse kan bestille disse til de polske Medlemmer. Samtidig skal vi gøre opmærksom paa, at sammen med Overenskomsten bliver tilsendt en i det polske Sprog skrevet Artikel, beregnet til Agitationsøjemed. De Afdelinger, der i deres Omraader har polske Landarbejdere, bør i egen Interesse indsende Bestilling paa et passende Antal Eksemplarer af baade Overenskomster og Artikler. Prisen for Overenskomsten er 40 Øre pr. Stk.

Vi forventer, at Afdelingerne vil vise tilstrækkelig Interesse og uddele den her omtalte Artikel til de polske Medlemmer.

Hovedbestyrelsesmøde i Arbejdsløshedskassen.

Den 9. Juli afholdt Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse ordinært Hovedbestyrelsesmøde med følgende Dagsorden: Protokollen, Beretning, Regnskabet og Eventuelt.

Protokollen oplæstes og godkendtes. Formanden aflagde Beretning, hvorunder han oplyste, at Vedtægtsændringerne ved Urafstemning var vedtaget med 5794 Ja mod 3659 Nej.

Formanden dvælede ved de vanskelige Vilkaar, hvorunder Kassen havde arbejdet i Overgangstiden fra ekstraordinære til ordinære Forhold. Kassen havde klaret disse Forhold paa en tilfredsstillende Maade, selv om det havde kostet en Del Penge. Han gav Oplysninger om en Del vigtige Sager, som havde været til Behandling, og oplyste iøvrigt, at Hovedkontoret havde haft ialt ca. 1000 Tvivlspørgsmaal til Behandling. Kassens Midler var nu i Henhold til Beslutning i Forretningsudvalget flyttet fra Handelsbanken til Arbejdernes Landsbank.

I Anledning af Sønderjyllands Indlemmelse kunde der nu ventes en betydelig Forøgelse af Medlemsantallet.

Efter nogen Diskussion gav Westergaard en Oversigt over Regnskabsaaret fra 1. April 1919 til 31. Marts 1920, der balancerede med 1,919,875 Kr. 09 Øre. Det samlede Beløb, der i Aarets Løb var udbetalt i Understøttelse, udgjorde 1,565,303 Kr. 47 Øre. Regnskabet godkendtes.

Under Eventuelt fremkom *Carl Westergaard* med en Redegørelse angaaende forskellige Retssager, som han havde haft i Anledning af nogle Angreb, der var rettet paa ham i hans Egenskab af Tillidsmand i Kassen; han havde ved Domstolene faaet fuld Oprejsning for de Sigtelser, han havde været Genstand for, og samtidig faaet sine Angribere klapset alvorligt af.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. s. l. Meddelelser.

Den gryende Tid.

Der lyder fra Samfundets vaklende Hus
en klagende Stønnen, et Længselens Brus
som Orgelets skiftende Toner.
Det skælver i Natten som Dødens Musik,
men jubler i Dagen, thi Haabets Bestik
vil sejre trods Armodens Droner.

De Drømme, som fødtes i Dagenes graa,
som syntes saa fjerne som Himlen den blaa,
men lyse som Stjernernes Hære, —
de Længsler vi følte, som skabte vort Liv,
som ene forsoned' med Dagenes Kiv,
de kommer med Gryet til Ære.

Thi Gryet vil komme - det rødmende Øst
er Varslet om Dagen ved Længslernes Kyst,
thi Natten maa vige for Morgen —
I Træl, som lænket til Dagslidet gaar,
mens Snyltere Lønnen for Arbejdet faar, —
for Sejren Jer Villie er Borgen.

Det, engang vi drømte og vied' vor Kraft,
skal podet med Daadsvilliens ildnende Saft
vor Længsel i Dagslyset forme. —
Ved Villie til Handling vi naar til vort Maal
og tænde paa Bakkerne Bauner og Baal
og lytter mod Fremtidens Storme.

Thi evig er Menneskets skabende Trang,
det gamle maa falde for Foraarets Sang
og Ungdommens jublende Glæde.
Det skønne skal pryde i Mindernes Slot,
kun Skranker skal ofres paa Ældets Skafot
for Fremskridtets evige Kæde.

KARL RASMUSSEN.

Ugens Spejl.

Ententens Orientpolitik synes i Lighed med den Politik, som føres overfor Tyskland, at være præget af Ufornuft og Hovmod, man kan fra Ententens Side ikke tænke sig Muligheden af at undlade at dokumentere overfor »de besejrede«, at Ententen er Sejrherren. Den mest modbydelige Hasardpolitik, Verden nogen Sinde har set, er vel nok den, Millerand og Lloyd Georges for nærværende praktiserer over for saavel Centralmagterne som Tyrkerne; hvad Under da, at Østens Folkeslag, der saa udmærket har lært at kende det europæiske Demokratis retfærdige Styre, rejser sig mod det sidste Forsøg fra Ententen paa en yderligere Udplyndring.

Meget betegnende er det, at de Omraader, man i Asien er særdeles interesseret i — i Kraft af Kærlighed til Folkeslagene — at lade den europæiske Kulturs Velsignelser komme til Gode, er ikke de undertrykte og forpinte Armeniere, men de, der absolut ønsker at være fri for europæisk Indblanding.

Følgen af denne Politik er da ogsaa blevet, at hele Lilleasien har rejst sig mod Ententetyranniet. Ogsaa i Indien begynder man at rejse sig mod Englands folkekærlige Regime.

*

De amerikanske Landarbejdere har til det kommende Præsidentvalg besluttet at opstille egen Kandidat; da dette selvfølgelig kun vil svække Arbejderpartiets Stilling, er det ganske naturligt, at man fra den Side ikke møder Tanken med Velvilje, og selvfølgelig er det absolut uklogt at foretage et saadant Skridt, der kun vil have til Følge at fratage sig selv Indflydelsen paa Præsidentvalget.

Arbejderpartiets Presse møder da ogsaa dette Skridt med nedenstaaende yderst berettigede Udtalelser: *Chicago.*

Et nyt Parti med Navnet Landarbejdernes Parti har nomineret Parley Christensen, Salt Lake City, til Arbejderkandidat ved Præsidentvalget. Endvidere foresloges til Nominering Henry Ford og Eugene Debs.

— — —

Dette Landarbejderpartis første politiske Fremtræden synes kun lidet heldig, idet dets Opstilling af egen Kandidat kun kan tjene til at splitte Arbejdernes Stemmer.

*

Ogsaa i Sydamerikas Stater foregaar der politiske Omvæltninger. Nedenstaaende Telegram er i saa Henseende yderst talende:

Den herværende bolivianske Generalkonsul har fra La Pac modtaget et Telegram, der meddeler, at Revolutionen i Bolivia er fuldbyrdet, og at der er dannet en ny Regering. Der vil snarest blive afholdt Præsidentvalg.

Livet i Bolivio gaar sin rolige Gang.

*

Den truende landsomfattende Bagerstrejke er nu afværget, dog maa det siges, at Arbejdsgiverne efter Evne bestræbte sig for at fremprovokere Strejken; kun ved Arbejdernes besindige og fornuftige Holdning undgik man den nye Bagerstrejke, der uden al Tvivl vilde have virket langt mere ubehageligt for hele Befolkningen end de tidligere.

*

Det polske Nødskrig er omsider blevet hørt af Ententen. — I Spa har man fastsat de nærmere Betingelser for Polen, dersom det ønsker Ententens Hjælp; at disse Betingelser har været af en for Polen ubehagelig Karakter, fremgaar ganske tydelig af Polens Protest.

Denne Protest til Trods er Betingelserne, der fastsætter den polsk-russiske Grænse, dog blevet antaget fra Polens Side.

*

De to konservative Redaktører Asger Karstensen og Buntzen, hvis alt andet end noble Affære har været særdeles indgaaende drøftet i Dagspressen, er atter blevet Genstand for en indgaaende Drøftelse, idet man indenfor det københavnske Højre paa Grund af de Herrers usmagelige Affærer vil gøre alt for at hindre de celebre Herrers Opstilling til Valgmandsvalget.

*

Det norske Socialdemokratis Stifter, Chr. Holtermann Knudsen, kunde den 15. Juli fejre sin 75-aarige Fødselsdag og var i den Anledning Genstand for en omfattende Hyldest fra det norske Socialdemokratis Side.

*

Den stærke Mands stærke Haand har atter grebet ind paa en lidet ærefuld Maade — idet han har grebet til at suspendere Inspektionsbetjent Søndergaard i Aarhus fra sit Embede, fordi denne nægtede at modtage Gratiale i Anledning af Politiets Beskyttelse af Samfundshjælperne.

Søndergaard hævdede som sin Anskuelse, at det var ikke af Sympati for disse mislibige Herrer, men kun fordi det var Politiets forbandede Pligt, at Beskyttelsen havde fundet Sted. — Ud fra disse Forudæstninger nægtede han at modtage et af de Aarhusborgere indsamlet Gratiale. — Rytter mener, at mindre end Fjernelse fra Embedet kan Straffen ikke være.

Der er dekreteret Undersøgelse i Sagen.

*

Ole Lian er genvalgt som de norske Fagforeningers Landsorganisations Formand.

*

Landarbejderne i Vestmanland har i Dag begyndt Strejke. 3000 Arbejdere deltager i Strejken, deriblandt ogsaa Malkepersonalet. Der er dog næppe Fare for, at Strejken vil brede sig til andre Dele af Landet. Forligsforhandlingerne er i Gang.

—n.

Sygehjælpekassen.

Hvorfor faar de syge Medlemmer ikke deres Understøttelse?

Paa Foranledning af de mange Forespørgsler om, hvorfor en Del Afdelinger maa vente længe, inden Understøttelsen tilsendes deres syge Medlemmer, skal jeg meddele, at Grunden er den, at en stor Del af Medlemmerne i April Kvartal har glemt at betale deres Kontingent og en endnu større Del har glemt at betale det i samme Kvartal udskrevne Ekstrakontingent.

Naar de syge Medlemmer maa vente paa deres Understøttelse, er det altsaa fordi de raske Medlemmer smøler med at faa deres Kontingent betalt. I hvor høj Grad dette er Tilfældet, fremgaar klarest deraf, at Kassen skylder Medlemmerne godt et Par Tusinde Kroner i Understøttelse, medens Melemmerne alene i Kontingent og Ekstrakontingent for April Kvartal skylder Kassen ca. 9000 Kroner. I det Øjeblik Medlemmerne betalte deres skyldige Kontingent til Kassen, var denne altsaa i en hver Henseende i Stand til at opfylde sine Forpligtelser til Medlemmerne, og betale de syge den dem tilkommende Understøttelse rettidig. Dette beder vi Medlemmerne og ikke mindst de syge Medlemmer erindre. Kassens Indtægter fremkommer jo kun ved Kontingent fra dens Medlemmer, og Indtægterne gaar til at understøtte de syge Medlemmer for, men naar de raske Medlemmer saa af en eller anden Grund finder paa, at nu skal Kassen vente et halvt Aar paa Kontingentet, ja saa bliver Følgen uundgaaeligt, at de syge maa vente paa deres Penge, til det behager de raske Medlemmer at betale deres Kontingent.

I Anledning af den Situation, der her er fremkommet ved at dels Medlemmerne smøler med Kontingentindbetalingen og dels Afdelings-Tillidsmændene undlader at indsende det betalte Kontingent, har Forretningsudvalget besluttet, at der indtil disse Forhold bedres betydeligt kun udbetales Understøttelse til de Afdelinger, som i enhver Henseende har deres Forhold til Kassen i Orden. Baade med Betalingen af det ordinære og ekstraordinære Kontingent. Betingelsen for at de syge kan faa deres Understøttelse, er derfor, at samtlige Medlemmer straks sørger for at faa betalt deres resterende Kontingent og Ekstrakontingent for April Kvartal og at Afdelingernes Tillidsmænd sørger for omgaaende at indsende dette Kontingent til Kassens Hovedkontor.

Paa Forretningsudvalgets Vegne
med kammeratlig Hilsen
Frants Nielsen.

Krigens Forfattere og deres Bøger.

VI.

Patrick Macgill.

I Løbet af et Par Aar er dette Navn baaret Verden over, og paa denne sin Verdensvandring er det ogsaa naaet til Danmark; og vi har lært at holde af ham, Englænderen med det gode Humør og det varme Hjerte, og hans Bøger er naaet op i de store Oplag.

»Den røde Horisont«, »Det store Fremstød«, »De brune Brødre«, »Paa Kant med Samfundet«, »Rottereden« og »Pigen fra Mornandalen« hedder hans Bøger paa dansk.

Der er skrevet mange Bøger om Krigen, men ingen har haft Patrick Macgills heldige Haand; som Krigs- og Soldaterskildrer naar han sikkert højest.

Macgill er Skildreren, der faar alt til at leve; fra hans Bøger gaar en Hær af *Mennesker* imod os, ikke Skuespillere; skildrer han Slagmarken, som i sine Krigsbøger, Landevejen, som i »Paa Kant med Samfundet«, Fattigdagen, som i »Rottereden«, de idylliske Landskaber, som i »Pigen fra Mornandalen«, saa træder det frem som Virkelighed for os, ikke som Kulisser.

Der er andre af Krigens Forfattere, f. Eks. Latzko, der ikke har ejet den Evne: i hans Bog »Det yderste Mørke« træder det frem Gang paa Gang; hans Hjærte er godt nok, det banker for alle disse Lidende, der vaander sig under Krigsmarens Ridt, hans Hænder er vendt mod de Ansvarlige, og Gang paa Gang finder han de rette Udtryk, men hans Personer *lever* ikke, det er Dukker, der bevæger sig, som Forfatteren vil have det, slaar ud med Armene paa de rette Steder, falder sammen nu og da, og Ordene, der lægges dem i Munden, har samme Skavanker; man faar det Indtryk, naar man læser Latzkos Bog, at den er skrevet i en Dagligtue og ikke ude mellem disse Mennesker og Forhold, han skildrer.

Men Macgill har levet derude, som Henri Barbusse har gjort det, og derfor lever hans Mennesker et rigtigt Liv, og Kampskildringerne har Virkelighedens Skær over sig.

Macgill er lettere og livligere end Henri Barbusse; han grubler ikke saa meget; der er Episoder ude i Løbegravene, skildrede med et saa lyst Humør, at man ler af Hjertets Lyst, og der er Skildringer, der griber om Hjertet med klamme Dødningehænder.

Macgill var en ung, opløben Fyr, da han meldte sig til Krigshaandværket, og gik derud, hvor han mente Eventyret ventede, ude ved Fronterne i ridderlig Dyst med Modstandere, men allerede i sin første Bog skriver han ligefrem:

> Man drømte sig som en ridderlig Helt,
> men vaagned i Frankrigs Haver
> som en højst haandgribelig Blanding
> af Slagter og Grøftegraver.

Den første Bog, »Den røde Horisont«, er Skildringer af denne Hær af halvvoksne Fyre, der startede fra Old England med Frankrigs Skyttegrave som Maal og naaede derud og levede deres Dage med den røde Horisont foran sig, rød af brændende Byer, rød af hvæsende Kanonuhyrer, rød af Menneskeblod.

Med den Horisont over og om sig lever de Maaned efter Maaned, maaske Aar efter Aar, indtil Ordren kommer og de kravler op over Løbegravene, og »Det store Fremstød« begynder; saa gaar Vejen over Grøfter og Grave, gennem sammenskudte Byer og over flænsede Kammerater, frem, frem, frem.

Og det gaar samme Vej tilbage igen, tilbage over de samme Grøfter, de samme Grave, de samme Byer, det kostede Titusinder Menneskers Liv at erobre.

Saa begynder Huleboertilværelsen igen, den daglige Trædemølle med sløvende Vagter eller trættende Marcher, det Hundeliv, der knytter disse forskellige Mennesker sammen med stærke Baand, lærer dem at bære over med hinandens Fejl og Skavanker og blive gode Kammerater eller, som han kalder det: »De brune Brødre«.

Patrick Macgills Bøger »Paa Kant med Samfundet« og dens Fortsættelse »Rottereden« er ikke Krigsbøger, men Bøger om Arbejde og Kamp, men de bæres af samme Ærlighed i Tonen og Skildringen, og Humøret i dem er det samme friske og frivole som i Krigsbøgerne.

Macgills sidste Bog «Pigen fra Mornandalen« er sikkert den ubetydeligste og svageste, men der er ogsaa deri Skildringer, der gnistrer af Humor og Talent.

— Der var en Overgang Tale om, at Patrick Macgill vilde komme til Danmark, og hvis det skete, vilde det danske Folk sikkert møde ham med et hjerteligt og fortjent »Velkommen«.

Oskar Hansen.

Danmark er ved at blive Verdens dyreste Land.

Den Nedgang i Prisen paa Livsfornødenheder, som almindelig ventedes efter Krigens Afslutning, er endnu ikke indtruffet her i Landet, tværtimod har Prisstigningen fortsat sin Vej opad med stigende Hastighed, siden Krigen sluttede. Helt anderledes stiller Forholdet sig i de fleste af Verdens øvrige Lande, fra Amerika, England og Frankrig meldes om store Prisfald paa alle Livsfornødenheder.

Det har ganske naturligt vakt megen Opsigt, at Bevægelsen her i Landet saaledes er gaaet den modsatte Vej af hvad Tilfældet har været andre Steder; man spørger uvilkaarligt: Hvad kan Grunden være til, at man overalt i Verden kan notere Prisfald, medens Danmark alene har fortsat Prisstigning?

Paa dette Spørgsmaal har Redaktøren af »Detailhandlerbladet«, Hr. Sigvald Andersen, paa Forespørgsel udtalt:

»Det er en snedig Grosserer-Politik at vælte Skylden for de høje Varepriser over paa de smaa Næringsdrivende, medens Grossererne i al Stilhed meler deres Kage. Vi lider under de høje Priser, og lider lige saa meget som Forbrugerne. Naar Danmarks Handelsbalance i Maj Maaned kunde bringes ned til 17 Millioner Kroner — det laveste, vi har kendt i lange Tider — er det kun, fordi Spekulanterne pludselig fik den længe ventede Lejlighed til at kaste deres Beholdninger ud paa fremmede Markeder.

Saa kom den ny Regerings Ophævelse af Udførselsforbudene. Og nu væltedes de Varer, som danske Smaafolk savnede, ud paa Verdensmarkedet. Følgen var naturligvis, at Spekulanterne ikke blot tog Millioner hjem fra Udlandet, men ogsaa tjente Millioner paa det knappe danske Marked, hvor Priserne steg og steg.

Og med stor Fynd slutter Middelstandens Talsmand sine Ord saaledes:

— Det er Detaillisternes Eksistensgrundlag at købe billigt og sælge billigt paa det hjemlige Marked. Grossisterne har et ganske andet Formaal. For dem gælder det at købe saa billigt som muligt, lige meget om Handelen foregaar i Japan eller paa Island. Og naar Grossisten har købt billigt, saa ser han sig om efter et Land, hvor han kan sælge dyrt. Det er ham lige meget, om hans Landsmænd trænger til Varen. Forretning er Forretning, og kan han tjene mere paa at lade sine Varer gaa til Asien eller Afrika, nuvel, saa sender han dem dertil. Et andet, mere personligt Forhold maa ydermere tages i Betragtning. Det er i Detaillistens Interesse at gøre Kunden tilfreds at opretholde en god Forstaaelse mellem Køber og Sælger. Grossereren er ligelad. Han har Krammet paa sine Købere, han holder dem i sin hule Haand. Hvad bryder han sig om, hvad enten vi er tilfredse eller utilfredse.

Om samme Spørgsmaal har en anden af Middelstandens Repræsentanter, nemlig Næstformanden for Københavns Detailhandlere, Hr. *Carl Christensen*, udtalt:

»Jeg har forhørt hos en Del Kolleger om den længe lovede Nedsættelse af Grossererpriserne. De sagde alle med én Mund: Naar vi gør vore Indkøb, er Priserne altid stegne. Hvis, fortsatte Hr. Christensen, der er Tale om ublu Avance, saa er det forkert at rette Anklagen mod Detaillisterne. Jeg kender Priserne saa godt som nogen, og jeg kan erklære, at for Kolonialhandlernes Vedkommende tages samme Procent som altid, maaske lidt mindre. Og det uagtet Udgifterne til Drift og Livsophold er stegne. Jeg gentager, at dersom Priserne er opskruede, saa er Grossisterne de rette at vende Kritiken imod. Og jeg nærer iøvrigt den Opfattelse, at havde Købmændenes Fællesindkøbsforening ikke eksisteret og virket, saa var Befolkningen kommet til at betale endnu mere.«

Disse to Udtalelser af Repræsentanter for de mindre Handlende bekræfter den Opfattelse, som gentagende er blevet gjort gældende fra Arbejderhold, at den stadige fortsatte Prisstigning skyldes Spekulation.

Men det skulde dog anses for udelukket, at Overklassen her i Landet vedblivende kan skrue Priserne op eller blot holde dem oppe paa deres nuværende Højde, samtidig med at de i alle andre Lande daler.

Fragterne er nu gaaet betydeligt ned, og dette maa jo ogsaa influere paa Varepriserne; man skulde jo iøvrigt synes, at det maatte have gjort det for længe siden. Naar det overhovedet har været muligt for de kapitalistiske Spekulanter at holde Prisstigningen vedlige, er det kun i Kraft af den Omstændighed, at vi har en Regering og Rigsdag, som er lydhør overfor Storgrosserernes, Storkapitalisternes og Storagrarernes Krav. Men den store Befolknings Krav: »Ned med Priserne«, lyder hver Dag stærkere, og det maa snart opfyldes.

Jens Forkarl.

Ferieophold for Kvinder paa Esbjerg Arbejderhøjskole.

Kvinder kan i Aar faa Adgang til et 8 eller 14 Dages Ophold paa Esbjerg Arbejderhøjskole med fri Adgang til Vesterhavsbade for 25 Kr. om Ugen. — Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Arbejderhøjskolen, Esbjerg, eller til dens Formand, Folketingsmand, Redaktør Sundbo, Esbjerg.

Landsthingsvalgene.

Mød frem den 30. Juli.

Nu gaar det løs igen med Valg; den 30. Juli finder der som bekendt Valg af Valgmænd Sted til Landstinget. Disse Valg omfattes med betydelig mindre Interesse af den brede Vælgerbefolkning end Valgene til Folketinget. Landstinget var fra gammel Tid Overklassens, og den priviligerede Valgrets Ting; det sidste er det som bekendt ikke mere; derimod er det stadig Overklassens Ting, men det behøver ikke vedblivende at være det i samme Grad som nu, naar Smaakaarsfolk blot gør deres Pligt den 30. Juli.

Trods den høje Valgretsalder og de landstingsvalgte kan den almindelige Vælgerbefolkning nu gøre sig gældende ved Landstingsvalgene, og det er af allerstørste Vigtighed, at det sker.

Efter de sidste Valg til Folketinget har de reaktionære Partier haft Flertallet i begge Rigsdagens Ting; befæster de deres Stilling i Landstinget ved Valgene den 30., vil det faa til Følge, at de føler sig endnu mere overmodige end før og i den kommende Tid gaar endnu videre i deres Had til Arbejderne og Underklassen. Derfor har disse Valg mere end almindelig Betydning. Der er vel ikke Mulighed for, at Socialdemokratiet kan vinde Flertal i Landstinget, men det kan sætte sine Mandaters Antal op og derved forøge sin Indflydelse. Selv om det er et Paradox, at det er Oppositionen, der regerer, saa er der dog den Sandhed heri, at en stærk Opposition har stor Indflydelse paa, hvad der vedtages paa Rigsdagen; i Folketinget er Socialdemokratiet et meget betydeligt Mindretal, som det kun er muligt at ignorere, saalænge de to reaktionære Partier kan enes, ved at forøge dets Tal i Landstinget styrkes Partiets Stilling i det Hele.

Der staar vigtige Spørgsmaal paa Dagsordenen i den kommende Tid: Grundlov, Kornlov, Husfejelov osv. Under disse Forhold kan Betydningen af en stærk Repræsentation i begge Rigsdagens Ting ikke overvurderes; en Forøgelse af Socialdemokratiets Repræsentation i Landstinget vil være et gavnligt Varsko til Reaktionen her i Landet og i nogen Grad lægge Baand paa de to Regeringspartiers folkefjendtlige Tendenser. Derfor skal alle Arbejdere og Smaakaarsfolk møde frem ved Valgurnen den 30. Juli. Fra Reaktionens Side arbejdes der ihærdigt for at vinde yderligere frem, derfor maa ingen af Underklassens Mænd eller Kvinder, der er over 35 Aar, blive hjemme den 30. Juli. Alle maa ud.

Uromagerne herhjemme.

Arbejdsgiverne vil ikke gaa med til 8-Timers Arbejdsdagens Lovfæstelse.

Interview med Formanden for „De samvirkende Fagforbund, Hr. C. F. Madsen.

I Anledning af, at Arbejdstidskommissionen har afsluttet sit Arbejde bringer »Soc.-Dem.« følgende Artikel:

Den danske Kommission angaaende Lovfæstelse af 8-Timers Arbejdsdagen har nu endt sit Arbejde. Kommissionen, hvis Formand er Departementschef Adolf Jensen, bestaar af følgende Medlemmer: Kontorchef Neumann, Direktør Lindberg, Arbejderrepræsentanterne C. F. Madsen, J. A. Hansen, Lyngsie og Carl Rasmussen, Oldermand Wiedt, Fabrikant Emil Møller, Viktualiehandler Schjær, Forretningsfører Jens Johansen, Kontorchef Wilh. Hansen, Grosserer Ernst Meyer, Direktør Suenson, Formand N. Nielsen, Forretningsførerne Borgland og Oscar Levinsen, Sekretær Axel Hansen, Baron Otto Reedtz Thott, Proprietær Overgaard, Direktør H. P. Prior, Konsul C. P. Lund og Arbejdsgiverrepræsentanterne: Bogtrykker Langkjær, Direktør Max Ballin og Ingeniør Otto Meyer.

Flertallet af Kommissionen har stillet Forslag om en lovfæstet 8-Timers Arbejdsdag.

Men Arbejdsgiverne — Urostifterne herhjemme — har taget bestemt Afstand herfra.

— Der er ingen Anledning til en saadan Lov, hævder Arbejdsgiverne, siden der er truffet en Overenskomst om den mellem Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund.

Formanden for De samvirkende Fagforbund, Hr. C. F. Madsen, som vi havde en Samtale med, er imidlertid ligesom de øvrige Arbejderrepræsentanter i Kommissionen af den stik modsatte Mening.

Hr. C. F. Madsen udtaler:

— Overenskomsten mellem De samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen omfatter jo ikke alle. Søens og Havnens Arbejdere er ikke med og Handels- og Kontormedhjælpere er det heller ikke. Naar Arbejdsgiverforeningen ikke vil være med til at lovfæste 8-Timers Arbejdsdagen, er det selvfølgelig ogsaa, fordi de vil søge at fravriste Arbejderne den, om ikke nu, saa i hvert Fald senere. Men det siger sig selv, at Arbejderne ikke godvillig vil lade sig berøve det opnaaede Gode. Gør man Forsøg herpaa, bliver der Kamp, og vi har hævdet i Kommissionen, at det netop var Kamp, som man skulde undgaa, og hvorfor Lovfæstelsen er en Nødvendighed.

Saavidt Hr. C. F. Madsen.

At Arbejdsgiverne virkelig tænker sig Muligheden af at fravriste Arbejderne 8-Timers Arbejdsdagen, fremgaar iøvrigt af »Berl. Tid.«, der i Aftes skriver, at Arbejdsgiverne ikke vil gaa med, da

»der er ingen Anledning til en saadan Lovgivning, efter at 8-Timers Arbejdsdagen i det væsentlige allerede er blevet gennemført ad frivillig Vej. For Arbejderne er der da lidet eller intet at opnaa ved en saadan Lov, ligesom man maa anse det for uheldigt i saa usikre Tider som de nuværende at binde Fremtidens Arbejdsforhold i Former, som det maaske ad Aare viser sig umuligt for de os omgivende Lande — og da naturligvis ogsaa for os — at overholde, før Verden atter har konsolideret sig efter Verdenskrigens Kæmpe-Kraftspild.«

Det samme, der gjorde sig gældende for Arbejdsgiverne, da Helligdagslovgivningen stod paa Tapetet, gør sig gældende nu. Arbejdsgiverne stritter imod det bedste de kan og udarbejder derfor en større Betænkning, der i denne Uge vil blive afgivet til Kommissionens Formand.

Forhaabentlig er der dog en Rigsdag, der forstaar, hvad der staar paa Spil, og som derfor vil følge Kommissionens Flertal og ikke støtte Uromagerne: D'Hrr. Arbejdsgivere.

Sølvemblemerne.

Emblemerne kan igen faas fra Forbundet . — Prisen er som hidtil 1 Kr. for Sølvnaale og 35 Ø for oksyderede Naale.

Bestillinger bedes indsendt hertil snarest.

Lorents Petersen.

Den kære Tykmælk.

Af Mejeribestyrer J. Simon.

Nu har Tiden alt længe været inde, da denne gode »Spise« burde nydes daglig. Tyk Mælk fremstilles paa følgende Maade: Pasteuriseret Sødmælk hensættes paa et lunt Sted ved 23—28 Gr. Celsius efter Vejrliget, og der kommes 1 Spiseskefuld velsmagende Kærnemælk i og blandes godt. Blandingen maa nu henstaa roligt uden Omrøring i 24 Timer og skal da være fast og uden kruset Overflade og Valle, hvis den er vellykket.

Der kan laves smaa spidse Papirshatte (af Pergament) til at sætte over Tallerkenerne for at beskytte mod Tilfældigheder; det pynter næsten i et tomt Spisekammer med slig en Række smaa »Telte« af Udseende ligesom dem, vi som Soldater sov i nede ved Frederiksværk.

Denne kunstige Tykmælk er langt at foretrække for den naturlige, hvor upasteuriseret Sødmælk henstaar, til den bliver tyk, og hvor mange Arter af Bakterier medvirker, der tildels kan ødelægge den fine, milde Smag, som veltillavet kunstig Tykmælk kan have. Indkøbt Mælk bør ikke nydes uden Pasteurisering eller Kogning, da Mælk er en god Kulturbund (Voksested) for Sygdomsbakterier. God, ren Mælk vinder i Velsmag ved Pasteurisering og efterfølgende Afkøling; daarlig Mælk egner sig kun til — Svinetruget.

To Stykker Rugbrød med »rigtigt Smør«, en Tallerken Tykmælk med ikke alt for knapt Sukker (thi dette maa til, saa undværer man hellere en Kop Kaffe) bliver man ikke syg af.

Ærede Frue, er Deres Dreng eller Pige lidt »kedelig«, giv dem Tykmælk. Naar denne er spist, kan det godt hænde, at De vil faa at høre det for en Spisevarefabrikant saa yndefulde lille »ah«! Eller er De saa heldig at have en Mand, der er værd at gøre lidt for, giv ham Tykmælk; denne kan være en god Afveksling i den ellers noget ensformige Formiddagskost.

Der er nok lidt Ulejlighed ved at have saadan et lille Laboratorium i sit Hjem, som Tilberedningen af Tykmælk er. Mælkesyrebakterierne er meget lidet fornemme og tager derfor lige saa gerne Bo i det lille, lave Spisekammer som i Højenloftssale, blot den tilbørlige Renlighed er til Stede. Duften af nykalkede Vægge er deres Yndlingsparfume. Brug af Karklude og Tørrestykker ved Vaskningen af Tallerkenerne maa ikke finde Sted, her maa Børste, varmt Vand med lidt Soda og efterfølgende Skildning med koghedt Vand træde i Stedet.

Hvis man en Dag finder, at Smagen er særlig tiltalende, kan man tage en Skefuld eller to af den færdige Tykmælk til Syre for næste Dag og saa fremdeles; men tag paa Bunden af Tallerkenen, det øverste kan godt være mindre heldigt. Prisen paa Sødmælk daler jo nu, og da »Sørens Fa'r har Penge«, som Bedstemo'r inde fra den store By saa smukt synger om, naar hun kommer til Haslev, bliver der vel Raad til en Tallerken Tykmælk baade til Søren og hans Fa'r.

Hvis disse Linier kunde bidrage til at henlede Opmærksomheden paa denne sunde, velsmagende, men nøgterne lille Ret, var Hensigten naaet.

Terslev Mejeri, d. 7. Juli 1920.

Nu maa det være Slut!

Afdelingskasserer, se her!

Da en hel Del Afdelinger stadig staar til Restance med Kontingentet, saavel som der ligeledes er adskillige Afdelinger, der aldrig kan opnaa at indsende Kontingentet rettidig, skal vi henlede Opmærksomheden paa, at Kontingentet skal være Forbundet i Hænde senest den 22. i Maaneden.

Det maa nu være Slut med dette Sløseri, thi det kan hverken Medlemmerne eller Forbundet være tjent med.

Alle Afdelinger, der staar til Restance, maa snarest indsende alt skyldigt Kontingent.

Med kammeratlig Hilsen
Lorents Petersen.

Axel Sørensen.

Staa fast i Organisationen.

Det er saa beskæmmende for Landarbejderstanden, at der kan lade sig rejse en saadan Misfornøjelse indenfor Rækkerne, som Tilfældet har været i den sidste Tid, saa at det endog har haft en Del Udmeldelser til Følge; man maa nemlig huske paa, at ingen Ledelse, den være aldrig saa god, kan gøre alle tilpas, og saa er det tilmed den allerværste Tid nu; der er nemlig nu paa denne Tid af Aaret Brug for en hel Del flere Arbejdere end den øvrige Tid af Aaret, og kan de store Landmænd saa se deres Fordel ved i enkelte Tilfælde at byde over Overenskomsten, saa spiller det kun en lille Rolle for dem, De har jo under Krigen og endnu den Dag i Dag tjent Penge nok, og kan de saa dermed opnaa at skabe Strid indenfor Arbejdernes Rækker, saa er det tilmed Penge, som er udmærket anvendt, de skal nok give gode Renter. Thi den Arbejder, som af deres Overbud og deres Tale lader sig forlede til at tro, at Organisation og faste Lønsatser ikke er noget, som kan bruges i Landbrugets Tjeneste, og som derfor mener at kunne undvære Forbund med sine Kammerater, han er, naar den daarlige Tid kommer til Vinter, hjælpeløst hjemfalden til den naadige Herres Barmhjertighed og Naade, og saa skal han nok faa at mærke, hvor langt den rækker, saa skal han snart blive plukket for den Smule Mer-Fortjeneste, han tilsyneladende har opnaaet. Nej. lad Jer ikke friste af Lygtemænd, men slut Kreds om jeres Organisation, saa at den kan staa stærk og fast og tag saa en Tørn for jeres Mening, hvor og naarsomhelst der gives Lejlighed dertil; lad ikke Venstre gaa og bilde nogle af Kammeraterne ind, at det er de høje Lønninger og manglende Arbejdsmod osv., der er Skyld i Dyrtiden; men gør dem begribelig, at det er umuligt, at der kan blive andet end Dyrtid, saalænge Kapitalen skal have Lov at tage saa stort et Udbytte, som den selv behager.

Jeg saa forleden Dag i Avisen, at en Mand havde talt 4500 Biler, som havde passeret Grænsen til Genforeningsfestlighederne. Hvor tror I Pengene kommer fra? Ud af Forbrugernes Lommer selvfølgelig; det er det store, brede Arbejder-Publikum, der maa betale disse høje Herrers flotte Vaner, Ferierejser og alt dette, og mon ikke Genforeningsglæden kunde have været lige saa stor det foruden; man mærker i al Fald ikke stort til d'Hrr.s Fædrelandskærlighed i andre Retninger; thi hvis de virkelig elskede deres gamle Fædreland, saa vilde de aldrig være med til at skabe saadanne Forhold, som Tilfældet er, naar en Arbejdsgiver i sit Overmod erklærer, at de, som ikke er tilfreds med Forholdene, de kan jo udvandre, saa viser dette klart, af hvilken Art en saadan Mands Fædrelandskærlighed er; thi kan den fattige Arbejder ikke lige saa godt elske sit Land som den rige Godsejer, maaske synes denne, at Arbejderen har saare lidt Grund til at elske et Land, der behandler ham saa ilde, og deri kan han have stor Ret, hvis det er disse Betragtninger, han har anstillet; men dette er vist tvivlsomt. Snarere tror han vel, at Danmark er skabt alene for ham og hans Lige; men alt dette til Trods elsker Arbejderen sikkert sit Land og sit Sprog lige saa højt, og lad os give hinanden Haandslag paa at gøre alt, hvad vi kan for at skabe saadanne Forhold her i Danmark, at vi kan gøre de Ord til Sandhed: »Thi da har i Rigdom vi dreven det vidt, naar faa har for meget og færre for lidt«!

Derfor frem til Arbejde for vor Sag; thi du kan være sikker paa, at den har Retfærdigheden paa sin Side. Vi byder den sønderjydske Arbejderstand et frejdigt Velkommen, selv om vi ikke kan gøre det i Bil og medKanonsalut; men vi kan gøre det paa en bedre Maade ved ikke at vise nogen Vaklen i Rækkerne, og dertil maa vi Kvinder bidrage vor Del.

Nr. Rind, i Juli 1920.

Kirstine Pilgaard.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Abonnér paa
Landarbejderbladet.

Den sorte Tavle.

Medlem af Landarbejderforbundet i Snesle-Nr.-Farringløse Afdeling Nr. 42090 Peter Nielsen, født den 1. Marts 1887 i Kagstrup, bosiddende i Ravbjerg, er ekskluderet af Afdelingen, da han har været „Samfundshjælper" under Havnestrejken. Vi haaber, at alle ærekære Arbejdere vil betragte ham med al den Foragt, han fortjener.

Paa Afdelingens Vegne:
Hans A. Nielsen,
Kasserer.

Da Medlem Nr. 15041 Thue Hansen ikke har betalt, hvad han skulde ved sin Udmeldelse, og har gaaet for en lille Dagløn og har fortalt Gaardmanden, at han ikke stod i den Forening, og han var endda Underkontrolbestyrer, betragter vi ham som en meget daarlig Kammerat.

For Nr. Lyndelse Afd.:
Henrik Johansen,
Kasserer.

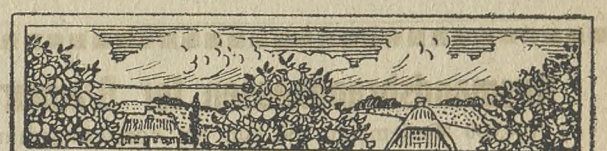

FRA AFDELINGERNE.

Gamby Afdeling
afholder Møde i Haarslev Kro Lørdag den 31. Juli Kl. 8. Alle bedes møde. *H. P. Hansen.*

Snøde-Stoense Afdeling
afholder Medlemsmøde i Snøde Afholdshus Lørdag Aften den 31. Juli Kl. 7½. Alle bedes møde, da der skal tages Bestemmelse om en Lysttur til Bagenkop pr. Lastbil.
Carl Aage Andersen.

Odenseegnens Afdelinger
har paa sin Generalforsamling genvalgt *Carl Westergaard*, Odense, til Kontorbestyrer, og *Axel V. Ternløv* til Næstformand og Sekretær. Repræsentant for Sygehjælpekassen og Ulykkesforsikringen blev Fru *Anna Westergaard*, Vesterbro 56, Odense.

Søndersø-Egnen.
Husk Agitationsmødet i Søndersø Kro Lørdag den 24. Kl. 8. Mød op fra de omliggende Afdelinger. *C. W.*

Ønslev Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 1. August Kl. 7 Aften prc. i Højmølle Kro. Talrigt Møde forventes, da to vigtige Sager er til Forhandling. *Jens Johansen.*

Bøstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 25. ds. i Bøstrup Forsamlingshus. Overenskomster faas. Mød talrigt. Flere vigtige Ting paa Dagsordenen. Mødet begynder Kl. 3 Eft.
K. J. Nielsen.

Skaf en Abonnent!

Undertegnede bestiller herved „Landarbejderbladet" for Juli-December Termin.

Stilling.....

Navn.....

Bopæl.....

Poststed.....

Denne Bestillingsseddel indsendes som **Tryksag** i aaben Konvolut med et **10 Øres** Frimærke til **„Landarbejderbladet"s Kontor, Willemoesgade 54, St., København Ø.**

Abonnementsprisen er for et halvt Aar 2 Kr. 50 Øre.

Blandede

Bacznosc!

Mamy do nabycia Kalendarzy Polskie bardzo tanio 50 orow + porto Powyzsza kwote trzeb dolaczac przy zamuwieniu w markach pocztowych. Zwracac sie pod adresym:

Tadeusz Turek,
Dybensgade 22, 1. Sal, København K.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.
NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.
Klædeskolageret, Kolding.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang 6 Kr., for 3 Gange 14 Kr. 40 Øre.

Stjerne-Lager
er den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

Husmandsbrandkassen for Danmark.
(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I **Afdelingen for faste Ejendomme** optages: **med blødt Tag,** alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag,** naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag,** naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Afdelingen for Løsøre** optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Jens Bodal, Adelsvej 1, Næstved.
Foreninger, der kunde ønske at faa arrangeret en morsom Aftenunderholdning i Løbet af Sæsonen, bedes skrive efter Program, helst inden 1. August til Komikeren **Jens Bodal,** Adelsvej 1, Næstved.

Taksigelser

Tak.

Min og min Hustrus hjerteligste Tak til Medlemmerne af Fakse Afdeling for den store Hjælp vi har modtaget under mit Ophold paa Sygehuset.

Anna og Rasmus Hansen,
Jomfr. Egede.

Forenings-Fester og Møder

Haarby Afdeling.
Det bekendtgøres at Haarby Afdeling afholder Stiftelsesfest d. 1. August Kl. 4 Eftm., hvortil andre Afdelinger er velkomne. Som Talere kommer Anthon Hansen, Ringe, og muligvis en fra Hovedkontoret. Entré til Festen 1 Kr. pr. Medlem. Efter Talerne vil der blive Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter Dans. Alle er velkomne.
Festudvalget.

Lynge-Uggerløse Afdeling
afholder offentlig Bal paa Lynge Kro den 1. August. Alle Medlemmer bedes møde.
A. Berthelsen.

Hvilsager Landarbejderforening
afholder Bal i Kastrup Forsamlingshus den 31. Juli. Omegnens faglige og politiske Medlemmer indbydes. Bog eller Kort forevises ved Indgangen.
Balkomitéen.

Jelling Landarbejderforening
afholder Stiftelsesfest og Salonskydning i Jelling Kro Søndag den 1. August. Skydningen begynder Kl. 10 om Formiddagen. Præmieuddelingen foregaar Kl. 6, derefter Bal. Naboafdelingerne indbydes.
Festudvalget.

Vonsild-Dalby
Landarbejderforening afholder Bal i Vonsild Forsamlingshus Lørdag den 24. Juli Kl. 7 1/2 Aften. Naboafdelinger indbydes. Fagbog forevises ved Indgangen.
Bestyrelsen.

Stor politisk Fest.
Raklev Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening
afholder Præmieskydning og offentlig politisk Møde i Svendstrup Skov Søndag den 1. August Kl. 3 Eftm. Talere: Landstingsmand Mads Jensen, Aale, (om Jordspørgsmaalet) og Folketingsmand Fr. Andersen, Kalundborg. Koncert af D. U. I. Præmieskydningen begynder Kl. 10 Fm. i Ellede Forsamlingshus, om Aftenen Præmieuddeling. Bal fra 8—1. I ugunstigt Vejr afholdes Mødet i Forsamlingshuset.
P. U. V.
L. Barnewitz.

Stor Sommerfest i Korinth.
Søndag den 25. Juli afholder Landarbejderforeningerne paa Vestfyn i Forbindelse med Socialdemokratiet i Højrupkredsen stor Sommerfest i Korinth Krohave. **Festens Program bliver:** Kl. 3 1/2 Samling paa Banegaardspladsen i Korinth. Kl. 4 Afmarsch med Faner og Musik. Kl. 4 1/2 Taler af Folketingsmand J. Bjerring Nyborg, og saa vidt muligt en Taler fra Landarbejderforbundet. Kl. 6 1/2 Fællesspisning af medbragte Madkurve. Kl. 7 1/2—12 Bal for Foreningernes Medlemmer. Medlemsbog eller Medlemskort skal forevises.
Vi forventer at de organiserede Landarbejdere møder talstærkt op til Festen. Plakater er udsendt til Landarbejderforeningerne paa Vestfyn.
Med kammeratlig Hilsen
Festudvalget.

Ringe Sogns Landarbejderforening
afholder Lørdag d. 31. Juli Pakkefest og Bal paa Centralhotellet i Ringe. Der bliver Dans fra Kl. 8—12. Pakker (helst af en Værdi af mindst 50 Øre) bedes indleveret til Bestyrelsesmedlemmerne Staldkarl Hans J. Lassen, Nordskov, Arbmd. Anthon Stuhr, Rynkebygaard, Arbmd. Alfred Nielsen, Lammehave, Arbmd. Rasmus Hansen, Svendborgvej, og Formanden Anthon Hansen, Svendborgvej.
Vi forventer at alle Afdelingens Medlemmer kommer til Festen. Medlemmerne i Naboafdelingerne er ogsaa velkomne. Eventuelt Overskud ved Festen henlægges til Anskaffelse af en Fane.
Bestyrelsen.

Agitations-Fest i Sondersø.
Lørdag den 24. Juli Kl. 8 afholdes Agitationsmøde med efterfølgende Festlighed i Søndersø Kro. Alle Arbejdere med Damer indbydes. Eventuelt til Slut en gratis Svingom. Mød op! Da Overflytningen mellem D. A. F. og L. F. D. skal finde Sted, skal alle Medlemmer af de to Forbund give møde den Aften.
N. Lund Christensen,
Form. for Vigerslev Afdeling.
Carl Westergaard,
Kredsformand.

Til Odense-Egnens Afd.s Medlemmer.
Kontingent kan indbetales paa Kontoret: Vesterbro 56, hver Dag og Aften samt Søndagene til Kl. 2. Restance er ikke tilladt. De, der ikke betaler bestemt, vil modtage Opkrævning med Tillæg af Porto. Overenskomster og Emblemer kan købes og manglende Numre af Landarbejderbladet udleveres gratis. Agitér for Optagelse af nye Medlemmer paa alle Gaardene i Odense-Egnen. **Carl Westergaard,** Vesterbro 56, Tlf. 3151.

Er vor Organisation i Fare?

Efter at have læst flere Indlæg angaaende denne for os Arbejdere saa vigtige Sag, vil jeg ogsaa, som Medlem af Forbundet, give min Mening til Kende. Herregaardsgartnerne, hvortil jeg selv hører, melder sig ikke ud, thi vi kan jo ikke undgaa at se de Fordele, vi har opnaaet, og desuden kan man jo ogsaa bedre faa Overenskomsten respekteret paa de større Arbejdspladser, hvor der er mange Arb jdere. Nej, det er vist nærmest Løsarbejderne og de Arbejdere, som har deres Beskæftigelse paa de mindre Gaarde, der er utilfredse. For naar man kender noget til Bønderne i al Almindelighed, ved man, at de ikke giver en Mand 10 Kr. om Dagen undtagen i meget haardt Trang, og saa vil disse Agrarer ikke nøjes med den fastsatte Arbejdstid, men fordrer mindst 10 1/2 Timers Arbejde, og hvis vedkommende Arbejder saa fordrer Overenskomsten respekteret, er han permitteret med det samme. Dette er vistnok en af Aarsagerne til, at disse Arbejdere er utilfredse, thi jeg har hørt flere resonnere som saa. hvorfor skal vi staa i Fagforening og give Penge ud til den, naar vi ikke kan nyde de Fordele, den byder, og hvad hjælper det, at der er fastsat en ordentlig Dagløn, naar vi ingen Arbejde kan faa til de Priser. Men dette Forhold er jo helt forkert og Fejlen herfor ligger hos de uorganiserede Arbejdere; men naar saa de Herrer Bønder tillige ser, at Arbejderne melder dem ud af deres Organisation i Bunkevis, ved de, at nu er Lejligheden der til at trykke disse Stakler endnu længere ned i Fattigdom og Slaveri, og de benytter den. Jeg vil sige til alle Landarbejdere, som vil melde sig ud: Gør det ikke, husk paa, hvad i skylder jer selv og jer Familie og Standsfæller; bliv ikke Forrædere mod jer selv og os, men staa fast som paa en Klippegrund. Og til alle uorganiserede Landarbejdere vil jeg sige: Meld jer ind i Forbundet, hvor i har jer rette Plads, saa hurtig I kan, bliv ikke ved at gaa som en Hemsko for vor Bevægelse; hvorfor vil I ikke hjælpe os paa vor Vandring fremad mod Maalet? I Stedet for at gaa og luske med det fedtede Judassmil om Munden, og ikke kan faa Lov at trykke ærlige organiserede Kammerater i Haanden.

Vaagn op, ryst Sløvheden af og slut jer sammen med os, som alt længe har ventet paa jer, og Resultatet vil blive et andet, end det nu er med Hensyn til Arbejdsforholdene. Og ingen vil oftere blive utilfredse, thi naar enhver efter Evne arbejder for Sagen, da skal Maalet naas og Maalet er lyse og lykkelige Kaar for os Proletarer.

Med Tak for Optagelsen.

Viktor Christensen,
Ulse Afdeling

Billigt Ferieophold for Kvinder paa Esbjerg Arbejderhøjskole.

Heldigvis faar efterhaanden flere og flere arbejdende unge Kvinder Ret til en Sommerferie — baade Kontordamer, Ekspeditricer, Fabriksarbejdersker og Husassistenter kan nu være saa heldige — men et Ferieophold „ved Skov og Strand" er i Almindelighed saa dyrt, at mange af de unge Kvinder af den Grund slet ikke faar det Udbytte af deres Ferie, som de burde.

Esbjerg Arbejderhøjskole har derfor i Aar besluttet at indrette 8 eller 14 Dages Kursus for Kvinder. Deltagerne faar Adgang til at høre et Par Foredrag om Dagen og til i det hele at prøve et „Højskoleophold", men faar iøvrigt næsten hele Dagen til Raadighed til Spadsereture, Lege, Boldspil, Udflugter og — fremfor alt Vesterhavsbade. Et saadant Ferieophold har alle Betingelser for, at de unge Kvinder her kan hente Sundhed, Glæde og Livsmod, og hele Opholdet — Undervisning, Bade, Kost, Værelse, Tæpper, Lagner og Haandklæder — koster kun 25 Kr. pr. Uge. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Arbejderhøjskolen, Esbjerg, eller til dens Formand, Folketingsmand, Redaktør Sundbo, Esbjerg.

Landarbejderbladet,
Willemoesgade 54, København K.
Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.
Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 30 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 20 — i 2 —
— 12 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 31 | Fredag den 30. Juli 1920 | 6. Aargang

Skal vor Organisation opløses?

IV.

Organisationens Opgaver.

Der er Arbejdere, der endnu lever i den Misopfattelse, at naar blot de rent øjeblikkelige Krav nogenlunde tilfredsstilles, da er Organisationens Mission fulbyrdet; det turde imidlertid i højeste Grad være en Misopfattelse. Jeg har i tidligere Artikler behandlet Lønspørgsmaal og Arbejdsforhold og kunde endnu nævne en Række af de rent øjeblikkelige Opgaver, Organisationen har — Opgaver, som jeg anerkender som nødvendige, som vi maa tage med paa Vejen; men det er ikke Alfa og Omega, der stilles andre og flere Krav til Organisationen.

Organisationens oprindelige og mere dybtgaaende og gennemgribende Opgave er en fuldstændig Omændring af de nuværende økonomiske Forhold, hvor saa vanvittige Foreteelser er ganske almindelige, at medens den store Masse mangler Jord, henligger store Arealer til ingen Verdens Nytte, store Arealer misrøgtes paa det mest haarrejsende, og Smaamænd overlades Hedejorde til Opdyrkninger.

Dette vanvittige Forhold betinges udelukkende af det nuværende kapitalistiske, saakaldte liberalistiske Samfundssystems Opretholdelse, hvor den private Ejendomsret stiller sig hindrende i Vejen for den fri Udvikling, saavel naar det drejer sig om rationel Drift som Udnyttelse af Arealerne; man er interesseret i i visse Tilfælde at indskrænke Produktionen for at holde Priserne oppe, i andre Tilfælde gør man, som man gjorde i Amerika før Krigen, naar Hvedehøsten var altfor rig, og Priserne paa Hveden derfor truede med at gaa ned, saa brændte man Hvedelagrene, og naar Kaffen havde givet særlig godt Udbytte, sejlede man den ene Ladning efter den anden ud paa Havet, hvor man lod den gaa til Bunds. Naar Verden saaledes svælgede i Overproduktion, blev Følgen Sult og Nød blandt de arbejdende Klasser — Samfundets Forøgelse af sine Rigdomme betød uvægerlig de besiddelsesløse Klassers Elendighed.

Arbejdsløshed, Dyrtid og andre Ulemper fulgte systematisk i Hælene paa Højkonjunkturen. Ekskstatsminister Zahles Dybsindighed holder i saa Henseende Stik: »Her i dette Land bliver de Rige rigere og de Fattige fattigere.

Krigen har for en Tid skabt Forhold, hvorunder Arbejderklassens Tilværelse bliver nogenlunde taalelig. Krigen har slaaet i Stykker saa meget, at der nu er Brug for alle Kræfter til at bygge op igen; men naar Verdens Genrejsning har fundet Sted, vil, hvis ikke Arbejderorganisationerne gribe ændrende ind, de samme Op- og Nedgangsperioder systematisk vende tilbage.

Fabrikker ligger inde med epokegørende Opfindelser, som de holder tilbage, udelukkende fordi det vil volde dem et stort økonomisk Tab at udnytte disse nye Opfindelser, førend de Produkter, der er fremstillet, er udsolgt. Fabrikker opkøber Opfindelser for at tilintetgøre dem, tager Patent paa Opfindelser for at lade dem ligge ubrugt hen, blot for at hindre, at de tekniske Fremskridt skal blive udnyttet og konkurrere de paa Markedet værende tekniske Hjælpemidler ud.

Samfundet faar større og større Produktionsmuligheder; det enkelte Individs Ydelse sættes yderligere op; Mulighederne for paa kortere Tid ved Brug af færre Kræfter at fremstille større Værdier er stigende Dag for Dag. Og dog: Bliver Underklassens Livsvilkaar bedre i Forhold hertil? Der kan gives et Løntillæg, Organisationen kan afballancere Forholdet; men Usikkerheden — dette har Du Arbejde i Morgen, hvorledes skal Du klare dig, hvis Du bliver syg, gammel eller Invalid? Bliver den afskaffet? Nej, tværtimod, den stiger Dag for Dag.

Verden svælger i Guld, men staar dog paa Fattiggaardens Rand, udelukkende fordi et vanvittigt System betinger den ene Klasses Velvære paa den anden og langt større Klasses Bekostning.

Et talende Vidnesbyrd om denne ubegrænsede Rovdrift, der er til ubodelig Skade for hele Menneskeheden er Indtægternes Fordeling under Krigen.

I Aarene 1915—16—17—18 fordeler de sig efter følgende Skala:

For Lønarbejdere.....	1403 Mill. Kr.
For alle andre	4830 Mill. Kr.

De skulde have været:

	Lønarbejdere	Alle andre
1915	411	1947
1916	481	1223
1917	419	1063
1918	450	1139
Ialt Mill. Kr.	1761	4472

Vi vil heraf se den Forskydning, der for Krigsaarenes Vedkommende har fundet Sted; det drejer sig om ikke mindre end en Sum af 358 Mill. Kr., Arbejderklassen under Krigen er blevet snydt for, naar blot Tilstandene fra før Krigen skulde være opretholdt; disse Millioner er endda regnet paa Baggrund af Kronens Værdi i 1914. Skal de omsættes i Dagskronens Værdi, bliver det 870 Mill. Kr.

Det er slige vanvittige Tilstande, Organisationen skal afskaffe. Et System, der som det kapitalistiske er bygget paa Rovdrift, er ikke Kulturfolk værdig, saa lidt som vi kan være tjent hermed.

Organisationens reelle Opgave kan derfor sammenfattes i følgende Punkter:

1. At skaffe ordnede Tilstande, hvor det gælder at udnytte alle produktive Kræfter og tekniske Hjælpekilder.
2. At indføre planmæssige, velordnede Tilstande, hvor alle overflødige Funktioner afskaffes.
3. At indføre Tilstande, hvor Omsorg for Syge, Gamle, Invalider og andre uheldigtstillede Individer varetages af Samfundet, saa de kan leve en sorgløs Tilværelse.
4. At skabe de bedst mulige Eksistensbetingelser for det enkelte Individ.

Kort sagt at sætte Samfundets Tarv, hele Menneskehedens Tarv foran den Enkeltes snævre, personlige Interesser, og skabe saadanne Tilstande, hvor den enkeltes Velvære naar til det højest mulige.

Pariserkommunens Valgsprog: »Brød til de Sultne og Kys til Faderløse«, er det Motto, hvorunder vi skrider til den Kamp, der bliver Hovedopgaven for vor Organisation.

Axel Sørensen.

Den internationale Arbejdskonference i Washington.

I.

Den internationale Arbejdskonference, som var samlet første Gang i Washington D. C., Hovedstaden i Nordamerikas forenede Stater, i Dagene 29. Oktober til 29. November i Fjor, er det parlamentariske Organ for den Sammenslutning af Stater til Fremme af gode, forsvarlige Arbejdsforhold, som er oprettet i Henhold til den Fredsslutning, der fulgte efter Verdenskrigen.

Hvad man end mener om det politiske Indhold i Versailles-Freden, og der er tilvisse meget at kritisere, saa er den i den Henseende banebrydende, at den drager Arbejdsforholdene frem i første Plan som et Fællesanliggende af allerstørste Vigtighed. Den har tillige skabt og ret nøje udformet et organisatorisk Apparat til Fremme af gode Arbejdsvilkaar og sociale Forhold. Og naar man nu — efter Afholdelsen af den første Konference — sammenligner det, der her er traadt ud

i Livet, med den mellemfolkelige Tilstand paa dette Omraade før Krigen, da kan ingen bestride, at her er foregaaet et kolossalt Fremskridt.

Fra Tiden før Krigen er der af lignende Art i Grunden kun at henvise til Berner-Konventionen af 1906. Det organisatoriske Apparat, som der traadte i Funktion, var beskedent i Omfang og navnlig i Beføjelse, og det var i enhver Henseende udenfor Arbejdernes egen direkte Kontrol. Resultaterne af denne Konvention, faa og fattige som de var, er endnu, 14 Aar efter, ikke en Gang fuldt gennemført endda i mere fremskredne Lande.

Men naturligvis vil de videre Resultater af det Organ, som nu er skabt, i enhver Henseende afhænge af Arbejderne selv. Har de — Verden over — organisatorisk Kraft og Enighed til at optræde samlet paa Konferencerne, og politisk Magt til efterhaanden at faa Indflydelse ogsaa paa de Regeringsrepræsentanter, som sendes til disse, da er Mulighederne aldeles ubegrænsede. Men uden denne Forudsætning vil naturligvis Resultaterne blive tilsvarende ringere, og tænker man sig Arbejderbevægelsen splittet, da vil de paa Arbejdskonferencerne vedtagne Bestemmelser kun være at betragte som døde Bogstaver.

Men her skal vi iøvrigt kun referere.

I Fredstraktaten udtales, under Bestemmelserne om Nationernes Forbund, at de tilsluttede Lande skal søge tilvejebragt og opretholdt retfærdige og humane Arbejdsvilkaar for alle, baade indenfor disse Landes eget Omraade og i andre Lande, med hvilke de staar i økonomisk Forbindelse.

Traktatens Kapitel XIII omhandler det nærmere herved.

Ifølge denne skal oprettes en »International Arbejdsorganisation«. Af denne kan et Land godt være Medlem uden at tilhøre Nationernes Forbund. Men indtræder et Land i Nationernes Forbund, medfører dette ganske af sig selv ogsaa Indtrædelse i Arbejdsorganisationen.

Denne bestaar af to Led, en parlamentarisk (Konferencen) og en ledende (Styrelsen).

Konferencen samles saa ofte, det er nødvendigt, men mindst en Gang aarligt. Hvert tilsluttet Land kan sende 4 Repræsentanter, nemlig to for Regeringen og en henholdsvis for Arbejdere og Arbejdsgivere. Hver Repræsentant kan ledsages af Raadgivere og Suppleanter, dog højst af to for hvert af de paa Dagsordenen opførte Punkter. Er der Sager, som specielt vedrører Kvinder, skal mindst en af de saaledes medsendte Sagkyndige være Kvinde. Repræsentanter og Sagkyndige for Arbejder- og Arbejdsgiverinteresserne skal udpeges i Forstaaelse med de mest repræsentative vedrørende Organisationer i det paagældende Land. Skulde et Land sende en Arbejdsgiver, men ikke en Arbejderrepræsentant (eller omvendt), da kan vedkommende ikke deltage i nogen Afstemning paa Konferencen. Ellers har alle lige Stemmeret paa disse Konferencer.

Alle Henstillinger og internationale Konventioner skal vedtages med $^2/_3$ af de tilstedeværende Repræsentanters Stemmer. Iøvrigt gælder almindelig Stemmeflerhed, dog at Konferencen kun er beslutningsdygtig, naar mindst Halvdelen af Repræsentanterne er nærværende.

Styrelsen bestaar af 24 Medlemmer, hvoraf 12 Regerings-, 6 Arbejder- og 6 Arbejdsgiverrepræsentanter. Af Regeringsrepræsentanterne skal de 8 udpeges af de 8 Lande, som i industriel Henseende er mest fremskredne. De øvrige Styrelsesmedlemmer vælges paa Konferencen, dog saaledes, at hver Gruppe (Regerings-, Arbejder- og Arbejdsgiverrepræsentanter) vælger hver sine. Funktionstiden for Styrelsens Medlemmer er 3 Aar.

Styrelsens Opgave er bl. a at oprette og lede et »Internationalt Arbejdsbureau«. Styrelsen ansætter Bureauets Direktør. Personalet skal tages fra forskellige Nationaliteter, og et Antal skal være Kvinder. Bureauets Opgave er at indsamleOplysninger af Betydning for Arbejder- og sociale Spørgsmaal, udføre Konferencens Beslutninger, forberede Arbejdet for Konferencens fremtidige Møder osv. Endelig skal det udgive et periodisk Tidsskrift, hvori alle herhen hørende Spørgsmaal skal behandles.

Angaaende Gennemførelsen i de enkelte Lande af Konferencens Beslutninger, da bliver disse ikke uden videre gældende. I saa Fald vilde man jo gøre det enkelte Parlament umyndigt. Men den enkelte Regering er forpligtet til, inden et Aar er forløbet, at forelægge Forslag i Overensstemmelse med de af Konferencen vedtagne Konventioner for den kompetente Forsamling (Rigsdag, Parlament, eller hvad det nu hedder).

Enhver tilsluttet Stat skal hvert Aar afgive Beretning til det internationale Bureau om de Sager, som her kommer i Betragtning.

Naar et Land, som har tiltraadt en Konvention, formenes ikke loyalt at gennemføre dennes Bestemmelser, kan saavel dels Arbejder- som Arbejdsgiverorganisationer eller et andet tilsluttet Land indgive Klage til Bureauet. Saafremt et tilsluttet Land forsømmer indenfor den givne Frist at bringe Konferencens Beslutninger frem for kompetent Forsamling, kan ethvert andet tilsluttet Land indbringe Klage i den Anledning.

Om Klagernes Behandling er der givet særlige Regler. I sidste Instans behandles de af den af Nationernes Forbund oprettede permanente Domstol. Afgørelsen kan gaa ud paa, at der overfor det Land, som har forsyndet sig, træffes passende Forholdsregler af økonomisk Natur. I intet Tilfælde kan det dog forlanges af et Land, at det, for at gennemføre Konferencens Beslutninger, skal forringe sin alt bestaaende Lovgivning paa Arbejderbeskyttelsens Omraade.

Dette er — i meget stor Korthed — en Redegørelse for det nye, som her er sat ud i Livet. Der kunde endnu være meget at fortælle om dette og om Forberedelserne til den specielle Konference i Washington, der altsaa blev den første i Rækken. Det fremførte vil dog formentlig være tilstrækkeligt.

Endnu skal kun bemærkes følgende: Nationernes Forbund og Den internationale Arbejdsorganisation skyldes sikkert i høj Grad Præsident Wilsons Initiativ og kraftige Tilskyndelser. Hermed hænger det vel ogsaa sammen, at den første Konference afholdtes i Unionens Hovedstad. Men som bekendt har det endnu ikke været ham muligt at faa den forfatningsmæssige Tilslutning (nemlig i Senatet) til sine Ideer og sit Værk. Endnu mens Konferencen afholdtes, stod der store Stridigheder herom i Senatet, og den endelige Forkastelse fandt Sted, forinden Konferencens Deltagere endnu var afrejst.

Det officielle Amerika tog med stor Kølighed paa hele dette Apparat, og de værste Hetzere blandt Kapitalistbladene nærmest skummede af Raseri over, at al denne evropæiske Humbug skulde huses i Onkel Sams Paradis. De var her i den skønneste Overensstemmelse med Syndikalister og andre yderliggaaende Elementer i U. S. A. Ogsaa disse hævdede, at Konferencen var Humbug og Deltagerne nogle Svindlere. Og de største Svindlere var naturligvis Fagforeningernes Repræsentanter. Ogsaa her var der altsaa Gyldighed for det gamle Ord om, at Modsætningerne mødes.

Danmarks Repræsentanter paa Washington Konferencen var følgende:

Regeringsrepræsentanter:

Kontorchef i Indenrigsministeriet *Sv. Neumann* (Delegationens Formand) og Landstingsmand *C. V. Bramsnæs.*

Suppleanter og Raadgivere: Landstingsmand Fru *Marie Hjelmer,* Fuldmægtig i Københavns statistiske Kontor *Bertel Dahlgaard* og Kontorchef i Arbejds- og Fabrikstilsynet *Sv. Trier.*

Arbejderrepræsentant:

Formand *Carl F. Madsen* og som Suppleant og Raadgiver Sekretær *Peder Hedebol,* begge udpeget af De samvirkende Fagforbund.

Arbejdsgiverrepræsentant:

Direktør *H. Vestesen* og som Suppleant og Raadgiver Kontorchef *H. C. Ørsted,* begge udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening.

Delegationens Sekretær var Fuldmægtig i Indenrigsministeriet *R. Lassen* og

Delegationens Tolk Sekretær i Indenrigsministeriet *H. H. Schrøder.*

For at undersøge Mulighederne for en fælles skandinavisk Optræden var der den 19.—21. September afholdt et Møde i Kristiania, hvori fra dansk Side deltog Departementschef *Vedel* samt Kontorchef *Neumann* og Fuldmægtig *Lassen.* Sagerne vedrørende dette Anliggende blev ogsaa drøftet med Rigsdagen, der paa Opfordring af Minister Stauning hertil nedsatte et Udvalg, som bestod af Folketingsmændene *Sigv. Olsen, L. Rasmussen, Jensen-Sønderup, Elna Munch* og *Pitzner* samt Landstingsmændene *C. C. Andersen, Inger Schmidt, Vejstrup* og *Tvede.*

Angaaende det store Arbejdstidsspørgsmaal, som kunde forudses at ville blive Konferencens vigtigste Forhandlingsemne, blev ogsaa den af Ministeriet nedsatte danske Arbejdstidskommission opfordret til at udtale sig. Dette skete ved følgende Skrivelse:

»Ved at tilstille Arbejdstidskommissionen et af den internationale Arbejdskomité udarbejdet Udkast til en international Konvention om Indførelse af 48-Timers Arbejdsugen i industrielle Virksomheder, hvilket Udkast vil komme til Behandling paa den Konference om Arbejderforhold, der træder sammen i Washington den 29. d. M., har det høje Ministerium i Skrivelse af 1. d. M. udbedt sig en Udtalelse fra Kommissionen med Hensyn til det nævnte Udkast.

I denne Anledning skal man bemærke, at Arbejdstidskommissionen intet har at erindre imod, at det omhandlede Udkast benyttes som Grundlag ved Udarbejdelsen af en international Konvention om Begrænsning af Arbejdstiden i industrielle Virksomheder, saafremt det paa den forestaaende Konference i Washington skulde blive vedtaget at afslutte saadan Konvention, idet der indenfor Kommissionen er Enighed om, at en eventuel Lovgivning maa bygges paa de Principper, som indeholdes i Udkastet.

Man skal i denne Forbindelse oplyse, at det under Kommissionens Forhandlinger er blevet fremhævet af Kommissionens Arbejdsgiverrepræsentanter, at 8-Timers Arbejdsdagen allerede ad overenskomstmæssig Vej er gennemført eller i den nærmeste Fremtid vil være gennemført her i Landet for saa godt som alle Industriens Arbejdere, at det under disse Forhold for Danmarks Vedkommende maa anses for upaakrævet at paabyde Indførelse af en 8-Timers Arbejdsdag eller 48-Timers Arbejdsuge ad Lovgivningens Vej, samt at det i hvert Fald bestemt bør fraraades at lovgive om dette Forhold her i Landet, medmindre der maatte finde en tilsvarende Regulering Sted af Arbejdstiden i de fremmede Lande, hvorfra den dan-

ske Industri i særlig Grad kan blive udsat for Konkurrence. Saafremt der maatte blive skredet til til at lovgive om Arbejdstiden indenfor Industrien, vil Arbejdsgivernes Repræsentanter i Kommissionen imidlertid i det Store og Hele kunne tiltræde, at de i Konventions-Udkastet indeholdte Principper lægges til Grund for et eventuelt dansk Lovforslag.

Arbejdernes Repræsentanter i Kommissionen har heroverfor hævdet, at det maaa nses for paakrævet, at en Regulering af Arbejdstiden indenfor Industrien finder Sted ad Lovgivningens Vej, saaledes at Stridigheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i saa Henseende saa vidt muligt kan undgaas.

Arbejdernes Repræsentanter vil kunne slutte sig til, at de i Konventionsudkastet foreslaaede almindelige Principper danner Udgangspunktet for en dansk Lovgivning om Arbejdstid for Industriens Arbejdere, men har dog indenfor Kommissionen stillet Forslag, der er betydeligt videregaaende end de i Udkastet foreslaaede Bestemmelser, og som bl. a. vil udelukke, at Overtidsarbejde finder Sted i saa vidt Omfang som i Konventionsudkastet foreslaaet.

Saavel Arbejdernes som Arbejdsgivernes Repræsentanter i Kommissionen har ment, at der ikke i en eventuel dansk Lov bør optages den i Konventionsudkastet foreslaaede Bestemmelse om, at Overtidsarbejde skal lønnes med et vist Mindstetillæg til den almindelige Arbejdsløn, idet man anser det for rettest, at dette Spørgsmaal afgøres ved Forhandling mellem de paagældende faglige Organisationer.«

Endelig blev der udført et betydeligt forberedende Arbejde af selve Delegationen, dels ved Møder inden Afrejsen og navnlig ved Møder paa Skibet under Overfarten. Denne var begunstiget af Vejret og gav derfor god Lejlighed til Meningsudveksling ved en fælles Gennemgang af det omfattende Materiale, som var modtaget.

Forhandlingerne paa Konferencen vil det formentlig ikke være nødvendigt at referere eller nærmere beskrive. Der var 41 Stater repræsenteret, et mindre Antal af disse havde dog alene sendt Regeringsrepræsentanter.

At gennemføre et praktisk Arbejde i en saa stor og uensartet Forsamling, var naturligivs ikke nogen let Opgave. Det lykkedes dog paa en Maaned (29. Oktbr. til 29. Novbr.) at komme igennem den omfattende Dagsorden og paa alle Punkter at naa frem til positive Resultater. Der afholdtes ialt 25 Møder i den samlede Konference foruden et Utal af Gruppe- og Udvalgs- og Underudvalgsmøder.

Efter *„Arbejderen“*.

En nobel Forpagter.

Hos Gmd. Peter Gabrielsen i Hauborup pr. Merløse har der, saavidt vi ved, altid været gode Arbejdsforhold; Daglønnen var ikke stor, men Forholdet var som nævnt godt. Nu har dette Forhold imidlertid forandret sig. For ca. et Aar siden bortforpagtede Gabrielsen sin Gaard til sin Svigersøn, *Oluf Sørensen;* blandt andre Betingelser for Forpagtningen var vistnok ogsaa den, at han ikke afskedigede Husmand Hans Peter Jespersen, som havde arbejdet paa Gaarden i 20 Aar; om han lovede dette, ved vi ikke, men vi ved, at han sidste Søndag bad samme Husmand om at rejse ad Helvede til, han vilde ikke se ham paa Gaarden længere. Grunden hertil var: Jespersen har 2 Sønner tjenende paa Gaarden, hvoraf den ene har tjent der i 7 Aar; disse to unge Mænd var samme Søndag Morgen gaaet ind paa deres Værelse, efter at have gjort deres sædvanlige Søndagsarbejde med Hestene; men Forpagteren havde imidlertid noget mere Arbejde til dem, blandt andet at hjælpe ham med Kreaturerne, og for saa hurtig som muligt at faa dem i Gang med dette Arbejde tog han en Stok, som hang i Værelset og gav den ene et Rap af den; den anden undgik Slaget ved at springe til Side. Nu begik Faderen den i Forpagterens Øjne store Ubesindighed at paatale denne Fremgangsmaade, idet han sagde til Forpagteren, at hvis de ikke kunde enes, var det bedst, at de skiltes, hvortil Forpagteren svarede, at saa kunde baade han og hans Drenge rejse ad Helvede til, og han tilføjede, at Jespersen havde lavet Ulykker nok paa Gaarden. I Dagløn betalte samme Forpagter Jespersen 3 Kr. om Dagen, og han fik da ogsaa forskellige Naturalydelser, og deriblandt skulde han have 5 Læs Tørv, af hvilke han kun har faaet de 4; det 5te Læs, som Forpagteren overfor mig har indrømmet at han skylder Jespersen, vil han nu ikke betale, fordi denne efter hans Mening er gaaet af Tjenesten uden lovlig Grund. Men naturligvis, fordi Hr. Forpagteren først skælder ham Hæder og Ære fra, lover ham Klø og skubber til ham og befaler ham straks at forlade Gaarden og rejse ad Helvede til, ja saa er det da saa ligetil, at han er rendt af Pladsen, og han har som Følge heraf ikke Spor af Ret til sit Tilgodehavende! Naar man nu ved, at Hr. Sørensens Fodermester nylig er rejst, fordi Arbejdsforholdet ikke var godt, samt erindrer, at Husmanden har været paa Gaarden i 20 Aar og den ene Karl i 7 Aar, fristes man alligevel til at tro, at det er Forpagteren og ikke Arbejderne, der ødelægger Arbejdsforholdene.

Foreløbig er det Medlemmer af St. Merløse Afd. forbudt at søge Arbejde paa denne Plads, og vi henstiller til andre Arbejdere ikke at tage Arbejde hos Hr. Sørensen, før han har ordnet sit Forhold med sine tidligere Arbejdere, og ligeledes henstiller vi til Roeentreprenørerne ikke at luge Hr. Sørensens Roer, før denne har klaret sit Forhold med os.

Paa St. Merløse Afdelings Vegne:
Emil Jensen, Fmd.

Hr. Redaktør!

Jorden var øde og tom, og der var Mørke over Afgrunden, staar der i en gammel Bog; men da gav Solen Lys og Varme, og en stor Del af Jorden blev dækket af utalte Arter Græs, Korn, Frugtplanter og yppige, dunkle, vældige Skove susede melodisk i den frie Luft. Skove med Birk, Pile, Palme, Ask Eg, Gran, Ceder, Elm, Mahogni, Fyr, Vedbend, Bøg og tusindvis andre, hvis Navne maaske er kendt saa godt som Myriader af Blomsternes sarte, vellugtende og prægtfulde Familie.

Denne ypperlige Klode, Solens lyse Barn, gav rigelig Næring til Millioner, Millioner Liv, lige fra Atomet og Myren til Elefanten og det saakaldte Menneske, som havde Forstand og elskede Retfærd, Fred og Frihed, og fik derfor Brugsret over den rige Jord med det mægtige Hav, hvori der fandtes Milliarder af myldrende Fisk — fra Tommeliden til Hvalen.

Højt mod Nord i Havet laa Danmark med Marker, Skove, klare, rindende Vande, og til dette Land hørte en Ø, som hed Sjælland, fordi der en Gang i henfarne Dage var Sjæl i Folket og frit Mod i Lys og Mørke. Dybt inde i Sjælland var Kilder og fiskerige Vande og her var Susaaens Udspring. Susaaen var Sjællands største Flod, og til Gavn og Glæde for Mennesker og Dyr, Slægt efter Slægt — ja, Sagnet fortæller, at venlige Folk fra Elverhøj i maaneklare Nætter dansede til glad Musik, naar Folket gik frem i Retsind og god Gerning, men sang vemodigt, naar Folket var sløvt og trælbundet af Hovmod og anden Dumhed. Der var Fisk i Susaaen, især fra Abbednæs til Næstved, stimede Laks, Ørred, Gedde, Aal og Aborre m. m. muntert fra det salte Hav ind i det friske, rindende Ferskvand, og de unge Fisk havde hyggeligt Ly mellem Rør ved Aaens Bred — indtil Vandet blev gult og giftigt, og de brave, fattige Fiskere fra Abbednæs stirrede bedrøvede paa Millioner døde Fisk og spurgte beskedent de rige og kloge Borgere i Næstved om det var nødvendigt at skade Oplandet og fordærve en af Verdens fineste Fiskepladser, i en Tid, da en stor Del af Verden var i Hungersnød som Følge af megen uforstandig Ødelæggelse.

Abbednæs, 24. Juli 1920.

Niels Rasmussen,
Arbejdsmand,

Ulykkesforsikringen.

Fra Husmændenes Ulykkesforsikring har vi modtaget følgende:

Til
Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54.

Skade Nr. $^{111}/_{20}$.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Arbejdsmand O. Chr. Christensen, Blirup pr. Holdrup, Medlem Nr. L. 1333, den 15. Maj d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og der er i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne Kr. 120,00 for Tiden 18. Maj—26. Juni inkl. samt til Lægen, for de udstedte Attester, Kr. 12,00.

Skade Nr. $^{1}/_{20}$.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Arbejdsmand Søren P. Kristoffersen, Rønne, Medlem Nr. 1401, den 23. Marts d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og der er i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 93 Kr. for Tiden 27. Marts—26. April inkl. samt til Lægen, for de udstedte Attester, Kr. 8,00.

Skade Nr. $^{891}/_{19}$.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Arbejdsmand Ludvig Rasmussen, Hyllested, Medlem Nr. L. 285, den 8. Marts d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og der er ialt i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 81 Kr. for Tiden 10. Marts—5. Maj inkl. samt til Lægen, for de udstedte Attester, Kr. 8,00.

Sign. E. M. Grim.

Blokade.

Ingen organiseret Arbejder bør tage Arbejde hos Gaardejer Fr. Hansen, Haubølle, uden at henvendt sig til Formanden for Ryde-Landet Afdeling, eller ogsaa modtage Lønnen før Arbejdet er udført.

Vilhelm Olsen,
Ryde-Landet Afdeling.

Skaf en Abonnent!

Undertegnede bestiller herved „Landarbejderbladet“ for Juli-December Termin.

Stilling .....

Navn .....

Bopæl .....

Poststed .....

Denne Bestillingsseddel indsendes som **Tryksag** i aaben Konvolut med et **10 Øres** Frimærke til **„Landarbejderbladet“s Kontor, Willemoesgade 54, St., København Ø.**

Abonnementsprisen er for et halvt Aar 2 Kr. 50 Øre.

Gaardejerens Aftenbøn.

— — og lad det gaa op for mine Folk, at Nøjsomhed er en Velsignelse — — (for mig) — — og lad dem splittes som Avner for Vinden og ødelæg deres Sammenhold — paa det at jeg kan blive rig ved deres Arbejde — og bevar mig, kære Vor Herre for de forbandede Agitatorer fra Landarbejderforbundet — — Amen!

Flugten til Amerika.

Arbejderungdommen jages ud af Landet. — Udvandrerbaadene kan ikke skaffe tilstrækkelig Plads.

Det er Sandhed. Omtrent 5000 unge Arbejdere er i Aar rejst ud af Landet. I Januar Kvartal 2085 og i April Kvartal 2584. De søger bort til Amerika. Der er ikke Plads til dem her hjemme. I Danmark er der ingen Muligheder — intet Haab, kun Slid — Slid og en fattig Hytte — — en kummerfuld Alderdom, hvor Fattiggaarden tegner sig truende i Horisonten — en Livsaften paa Naadsens Brød.

I Amerika vinker Mulighederne og Haabet om Belønning for ærlig Arbejdsvillie og gode Kræfter, hvorfor der kan bygges en sorgfri Alderdom — og saa drager Arbejderungdommen paa Langfart. Bitter i Sind, bitter mod det Samfund, der driver dem i Landflygtighed — bort fra Barndommens Egne, fra Far og Mor, fra alle deres Kære, ja, mangen en krumslidt Far og Mor staar ved Afgangsstationen og stirrer med graadblindede Øjne efter deres store, stolte Dreng og tilvinker ham et stille Farvel — før han forlader Fædrelandet, der ikke har Brug for ham. Hvor ubarmhjertigt, hvor meningsløst.

Og hvorfor kan det ikke blive anderledes? I Danmark er der Jord nok, der er Plads til dem alle. Men det er Systemet, der er galt, det gamle, bundraadne System, der breder sig som en Polyp og omklamrer det frodige, danske Muld.

Jorddrotterne dominerer endnu i vort Land. Den Jord, som de fødes til, vogtes af tro Vogterhunde, der bjæffer, naar en fremmed Fod nærmer sig.

Og Systemet opretholdes af dem, der en Gang rasede imod det. De, der engang raabte om Adgang til den danske Jord, er nu med til at afspærre den. Arbejderungdommen holdes ude — holdes nede. Danmarks Jord er ikke for den Ungdom, der kan noget og vil noget. Den kan rejse udenlands — Ungdommen altsaa.

En Billet koster kun 460 Kr. paa 3. Klasse, og det skal være en sølle Karl, der ikke kan tjene de Penge. Lønnen er jo høj nu — alt, hvad Landbruget kan bære!!

Og bare der saa kan skaffes Plads paa Udvandrerbaadene — men det kniber ganske vist, der er forudbestilt Plads de første 2 Maaneder — — saa staar hele Verden aaben for den danske Arbejderungdom.

Men var det ikke bedre at give dem Plads her hjemme, at give de Unge en Plet dansk Jord at dyrke — at give dem Lov til at blive dygtige og selvstændige Borgere i deres Fødeland?

Man skulde synes det; men der er jo ogsaa gjort meget i den Retning — hører man. Ja vel; men hvilket halvgjort Arbejde, hvilket jammerligt Forsøg er det ikke blevet til. Det er ikke blevet til Gavn for Arbejderungdommen.

Mangen en god Borger vil maaske nu klemme sin demokratiske Pære og spørge: kan det være rigtigt — ja, men se da paa Udvandrerlisten. Omtrent 5000 unge Mænd er i dette Aars første Halvdel rejst ud af Landet. Behøves der mere Paavisning. Er yderligere Bevis nødvendigt? Forlader Ungdommen i tusindvis deres Kære, maaske for bestandig, hvis der var Plads herhjemme — hvis der blev Plads i en overskuelig Fremtid — næppe!

Hvad er der da gjort for at skabe Adgang til den danske Jord?

Jo, sidste Aar gennemførtes nogle Lovforslag, der tilsigtede at skaffe Jord til dem, der ønskede det. Der vedtoges en Lov om Præstegaardsjordernes Inddragning. Det gik forholdsvis let.

Jorden er i Forvejen Samfundets, der skulde bare den lille Forandring til, at i Stedet for, at Præsterne forpagter dem ud, skal Samfundet — Staten — udstykker den i Husmandsbrug. Denne Lov giver ialt 30,000 Tdr. Land efterhaanden som Forpagtningerne udløber — i Løbet af 16 Aar.

Der gennemførtes en Lov om Len og Stamhuse. Det blev en jammerlig Sjakren med de store Jorddrotter — en Studeprangerhandel om Danmarks Jord.

Efter denne Lov skal enhver Besidder af Len, Stamhus, Fideikommisgods eller -kapital have Ret til at overtage Besiddelsen til fri Ejendom. Tidligere — før de vise Lovmagere lavede denne Lov — var en stor Part af disse Godser Samfundets Ejendomme. Nu blev det fri Ejendom, mod at Besidderne indbetaler 25 pCt. af Værdien til Statskassen af de Besiddelser, der har Hjemfaldsret til Staten, og 20 pCt. af Værdien af de øvrige Godser — — og saa skal de stille en Trediedel af Jorden til Raadighed for Staten — mod fuld Erstatning.

Ja, det var, hvad der kom ud af Bestræbelserne for at skabe Adgang til Danmark — Plads til Arbejderungdommen. De, der høster Fordel af dette meningsløse Lovmageri, er Jorddrotterne. Særlig dem, hvis Besiddelser har Hjemfaldsret til Staten — de bliver nu frie Ejere.

Og Arbejderungdommen!

Ja, Afgiften af de Gaarde, der her er Tale om, beløber sig til ca. 100 Mill. Kr., som indgaar i Statens Jordfond, og Jorden, der skaffes til Veje ved Loven om Len og Stamhuse, vil andrage ca. 40,000 Tdr. Land. Man regner med, at begge de her nævnte Forslag i Løbet af 16 Aar vil give ca. 70,000 Tdr. Land — Jord til 5—6000 Husmands-

brug — gennemsnitlig 4—5 i hver Kommune — altsaa i Løbet af 16 Aar!

Men kommer det saa Arbejderungdommen til Gode? Nej! Hvorfor? Fordi et saadant Husmandsbrug paa 10—12 Tdr. Land med Besætning, Inventar og Bygninger kommer til at koste en 30—35,000 Kr., og selv om Jorden kan faas paa ret rimelige Vilkaar, er det komplet umuligt for en ung Landarbejder at etablere sig som Husmand i Danmark.

Er det saa saa mærkeligt, at Ungdommen flygter herfra, hvor de store Jorddrotter fredes, medens Ungdommen stænges ude fra Jorden.

Vilde det ikke være mere fornuftigt at beholde Ungdommen her hjemme og give den Jord — at fordele Danmarks Jord til de Tusinder, der gerne vil dyrke den og dygtiggøre sig som Husmænd i Danmark.

Fordele den! — hvordan er den fordelt nu. Jo, samtlige Husmænd i Danmark — der er 145,000 — ejer tilsammen saa meget som Lolland-Falster. Resten ejes af Gaardmænd, Proprietærer og Godsejere. Og de, der ejer denne store Part af Danmarks Jord, vaager nøje over, at den lille Part — Lolland-Falster — ikke breder sig, at der ikke bliver flere Husmænd i Danmark end nødvendigt.

Derfor blev Loven om Len og Stamhuse til sidste Aar. Den begrænser saa rart sig selv, og de, der kommer til, er ikke helt Lasarusser — der er Haab om at bevare Anstanden. Enhver Fattigpjalt har ikke en 30—35,000 Kr. til at etablere sig for. Derfor blev Loven om Len og Stamhuse som den blev — og derfor blev den vedtaget af Overklassen og dennes Repræsentanter. Arbejdernes Repræsentanter — Socialdemokratiet — stemte imod, for det, der her blev begaaet, var et simpelt Forrædderi mod Arbejderklassen — mod Smaamanden og hans Børn, der ønsker Jord at dyrke.

Og medens Storagrarerne i rørende Enighed med Jorddrotterne omklamrer Danmarks Jord — er Arbejderungdommen paa Flugt.

Landarbejder — Arbejder, du, som bliver her hjemme — maaske fordi der ikke er Plads til dig paa Udvandrerbaadene — hjælp til, gør dit til, at det kan blive anderledes. Gør din Indflydelse gældende paa Valgdagen. Stem paa de Mænd og Kvinder, der ikke vil bringe Arbejderungdommen i Landflygtighed, men som vil skabe Plads til os alle ved Samfundets Bord — hver efter sin Evne og Virketrang — Arbejde, Sol, Lys til os alle.

Gør Socialdemokratiet stærkt, da dræber du det nuværende uretfærdige Samfundssystem og er med til at skabe Socialismens Samfund. Der, hvor der ikke vil blive spurgt, om du stammer fra Landarbejderhytten eller fra Herregaarden, men hvor dette alene, at du er født til Borger i Samfundet giver dig Adkomst til at leve Livet.

Ax.H.

Militærtøj til Salg.

Den Forretningsmand, som i Annoncen paa Bagsiden af Bladet averterer med Militærtøj til Salg, anmoder os meddele:

Som Følge af, at Efterspørgslen efter Benklæder har været uforholdsmæssig stor, og hans Lager er begrænset, ser han sig ikke i Stand til fremtidig at effektuere Bestillinger paa Benklæder alene. Bestillinger paa hele Sæt modtages derimod fremdeles.

Annoncér i

Landarbejderbladet.

Proprietær Vom og Gaardejer Studenstrup drøfter Situationen.

— Naa, *Studenstrup*, har du maaske hørt, at den — mellem os sagt — gamle Over-Ræve-Luskepeter — I. C. Christensen — ønsker at trække sig tilbage fra dansk aktiv Politik?

— Næ—h, Proprietær *Vom*, det er da vel en Løgn, du vil binde mig paa Ærmet?!

— Saa gu om det er Løgn, Studenstrup. Det er den rene og skære Sandhed. Han, den gamle, snu, politiske, gudsfrygtige, snilde, minde Degn fra Hee, han er nu endelig bleven træt af at hive og slide i det, er endelig led og ked af den politiske Tovtrækning, som han alle Dage har forbunden sin parlamentariske Tilværelse med.

— Ja, min kære Vom, jeg syn's nu egentlig ikke, at han har været saa forfærdelig *aktiv*, som du kalder det. Og det var jo da ogsaa derfor, at han kun vilde være Kirkeminister, altsaa for det var saad'n en rar, stille, tilbagetrukken Post for et saadant Gudsmenneske af hans Slags.

— Du er og bli'r dog et Fæ, Studenstrup. *Kan* du da — eller *vil* du maaske ikke — indse, at *dette* med at være Kirkeminister — stadig kun sagt mellem os to — jo som sædvanlig kun skulde være et Skalkeskjul, hvorfra han uden at vække Spor af Opmærksomhed kunde sidde og trække i Traadene, uden at saa meget som en Kat skulde kunne bemærke det.

Men det er det gamle Sludder med dig: Du *er* ikke klogere og bli'r det Fanden brodere mig med rødt Uldgarn, heller aldrig. Din Dumhed, Studenstrup, er din Vuggegave, det eneste du iøvrigt fik. Men det kan du jo ikke gøre for — naturligvis ikke — saa det skal du ikke gaa hen og hænge dig for. Vi har saamænd — immer mellem os sagt — godt Brug for den Slags ogsaa indenfor det moderate Venstre og det konservative Folkeparti. Guds Død — hvis f. Eks. alle Gaardmændene var bare en Brøkdel saa kloge og intelligente som — lad os sige — Professor *Labri* eller en anden Markedsgøgler, saa var det ikke rart at sidde i Ledelsen i et politisk Parti.

— Men bevares, kære Vom, som du dog er storpralende, kunde lidt mindre mon ikke gøre det? *Saa* torskedum, som du vil gøre den danske Gaardmandsstand, er den dog ikke.

— Kæreste Studenstrup, lad mig give dig et godt Raad: Vov dig endelig ikke længere ud, end Vingerne kan bære. Forsøg ikke at bilde dig selv — og allermindst mig — ind, at Gaardmændene er bare *nogenlunde* godt begavede, det *er* de ikke. Næ—h, Studenstrup, de *dummeste* Bønder har de *største* Kartofler. Dette gamle, vise Ordsprog gemmer en dyb Sandhed. Og det har Degnen alle Dage vidst og har derfor sat Pris paa Bønderne. Og derfor har I Bønder alle Dage været udmærket *Fyldegods* ved Valgene, og som saadan vil I immervæk kunde bruges.

— Jo. men, Vom, naar det nu *er* vor Overbevisning, vi følger ved at stemme paa I. C. Christensen ved Valgene, hvad saa?

— Studenstrup, *naar* det er din Overbevisning, da bøjer jeg mig, men — *naar* var det *din, naar* var det de andresOverbevisning?

Næ, pyt med Gaardmændenes Overbevisning. Den hænger kun sammen med højere Flæskepriser, højere Korn-, Smør- og Kødpriser — at du ved det. Men nu, vi ellers er kommet ind paa det politiske Gebet, Studenstrup, saa lad os standse et Øjeblik og dvæle lidt ved de sidste Begivenheder, nemlig Asger Karstensens og Johan Knudsens Udmeldelse af det konservative Folkeparti. Det er dog sørgeligt at se, i hvor høj Grad man læsser Arbejdet over paa de enkelte Politikeres Skulde. Nu maa jo Johan Knudsen og Asger Karstensen ogsaa trække sig tilbage fra *aktiv* Politik. Det maa egentlig være et meget anstrengende Hverv at være Højrepolitiker.

For Asger Karstensens Vedkommende kan jeg nu saa udmærket forstaa det. Han har jo nemlig skullet have det fulde Udbytte af at være Folketingsmand. Den Historie med hans Toldsvig og hans Aviser har sikkert givet ham Arbejde i en saa utrolig Grad, at kun de færreste aner i hvor høj Grad han har været spændt for. Jeg skal sige dig noget, Studenstrup, at det er ikke alene selve Arbejdet med at finde ud af, hvorledes han som Folketingsmand skulde kunne afbalancere Snyderierne, men det endnu langt mere enerverende Arbejde det har været at skulle skrive til alle sine Aviser. Husk paa, *hvor* udbredt den konservative Presse under hans Ægide har været og er. Han redigerede vistnok 5 Aviser med tilsammen mindst 5000 Abonnenter.

Og tænk saa paa, hvor opslidende det er at skulle skrive 5 Artikler hver Dag om, hvor grusomt Arbejderne stjæler, snyder og bedrager. Men han er nødt til at skrive for at holde de konservative Læsere i Aande.

Saa den er da Fanden pine mig hvas!

Derfor, Studenstrup, kan jeg godt sætte mig ind i hans Forhold. Hans Tid er nu forbi — foreløbigt — for jeg skal sige dig noget — men du maa endelig ikke lade et eneste Ord komme over din Mund til andre — om nogle faa Aar har han saamænd vundet Kræfter igen, og saa kommer han med samme Frejdighed, som i sin Tid baade I. C. Christensen og Lille-Berg, da de to havde trukket Vejret dybt. Efter den moralske Øretæve de havde faaet ved Rigsretten marscherede de atter frem paa Arenaen. Og naar derfor Glemselens Slør hviler over Toldsvig, Avissvindel og tabt Folketingsmandat triner saamænd lille Asger ind igen under Kampraabet:

»Sit Fædreland *skylder* man alt!«

Læg Mærke til mine Ord, Studenstrup, og se, om ikke de gaar i Opfyldelse.

Men nu Farvel, Studenstrup, jeg skal til Møde i Aften i Arbejdsgiverforeningen. Vi maa se at trykke Landarbejdernes Løn saa godt vi kan.

Farvel, Proprietær Vom.

Ugens Spejl.

Polens Forsvarsraad har nu foretaget det eneste fornuftige Skridt, der var at tage, nemlig en Henvendelse til Rusland om Vaabenstilstand; samtidig hermed har man dannet en ny Regering, hvis Chef er Witos og Udenrigsminister er Socialdemokraten Daszynski.

Det tidligere Ministerium, hvis Chef var Grabsky, har hermed aabent afgivet sin Falliterklæring, og den Eventyrpolitik, som det selvstændige Polen var slaaet ind paa, har hermed afsluttet sin sørgeligt glansfulde Periode.

Ententemagterne har imidlertid endelig opfattet Situationens Alvor, og de krigslystne Elementer har faaet udvirket, at en Militærmission med General Foch i Spidsen skal undersøge Stillingen i Polen, formodentlig for om muligt at undersøge Betingelserne for en Intervention fra Ententens Side. Denne sidste Opgave er vistnok ikke den mindst væsentlige, men uden al Tvivl uhyre vanskelig at løse; thi den vilde jo kræve mindst en Hær paa flere Hundredtusind Mand, og dette kan Ententen umuligt afse til dette Formaal. Der er rigeligt Brug for Tropper i Irland og andre hjemlige Trakter samt i Lilleasien og Kolonierne.

*

Bela Kun, den øverste Leder af den ungarske Raadsrepublik, blev ved dennes Sønderlemmelse interneret i Østrig og er først nu paa Ruslands Forlangende blevet frigivet, og er gennem Tyskland paa Vej til Rusland.

Ungarn har herefter sendt Østrig en Protest. Østrigs Svar herpaa har været, at det ikke ønskede at bryde Freden med Rusland for Ungarns Skyld.

*

Barberstrejken i København, som nu har varet i 10 Uger, har Torsdag den 29. ds. fundet sin Afslutning, idet Mestrene — Arbejdsgiverforeningens Paabud om, at Svendene skulde tabe Strejken til Trods — er gaaet ind paa Svendenes Krav.

For nærværende er hermed opnaaet Arbejdsro her i Landet. Det er dog et Spørgsmaal, hvornaar de Herrer Urostiftere (Arbejdsgiverne) atter kan finde en passende Lejlighed til at dokumentere deres overmodige Krigslyst.

*

Landarbejderstrejken i Vestmanland fortsættes uforandret. Der synes imidlertid nu at være opdukket Muligheder for en foreløbig Afslutning, idet Forhandlingsudvalget for »Svensk Landarbejderforbund« har henstillet til Vestmanlands Landarbejdere at aflyse Strejken saa længe Forhandlingerne staar paa i Stockholm.

Iøvrigt er der henstillet til Vestmanlands Landarbejdere at vælge deres Repræsentanter til at deltage i disse Forhandlinger. Dersom disse Forhandlinger imidlertid ikke skulde give et tilfredsstillende Resultat, staar man overfor den Situation, hvor en landsomfattende Strejke er en Mulighed.

*

Det tyske Rigskabinet har besluttet Tysklands Afvæbning. Herefter vil Spørgsmaalet blive behandlet i Rigsdagen.

*

Londonske Arbejdere regerer nu saa godt som hele London.

Storbyen er inddelt i 14 Kommuner, af disse har 12 Arbejderflertal, og i de 2 resterende er Arbejderrepræsentanterne en meget stor Minoritet.

—*n.*

En af den danske Arbejderbevægelses ældste Pionerer.

Poul Geleff.

Tre Navne er indskrevet i Danmarks Arbejderbevægelses Historie med uudslettelig Skrift, det er Navnene Pio, Brix og Geleff. Det var disse tre Mænd, som hejste Socialismens Fane her i Landet og grundlagde den danske Arbejderbevægelse. De blev naturligvis forfulgt af Magthaverne og maatte betale deres Kamp for Arbejderklassens Frigørelse med flere Aars Forbedringshus. Vi havde den Gang en Justitsminister af omtrent samme Støbning som vor nuværende Kraftexcellence.

Forfølgelserne fra Myndighedernes Side i Forbindelse med anden Modgang foranledigede, at to af Forkæmperne for Proletariatets Sag, Pio og Geleff, forlod Landet og rejste til Amerika, hvor Pio døde i 1894. Geleff, der er 78 Aar gammel, er nu vendt tilbage til Danmark efter 43 Aars Ophold i det fremmede Land. Da han forleden ankom til København med Amerikadamperen »Frederik VIII«, blev han modtaget af en Deputation fra det Parti, han har været med at grundlægge, og den gamle Forkæmper for Proletariatet har ganske naturligt været Genstand for stor Opmærksomhed.

Det fortjener i denne Forbindelse at fremhæves, at *Poul Geleff*, der selv er udgaaet fra Landunderklassen, allerede ved sin første Fremtræden viste stor Interesse for Landarbejderne og kaldte dem til Samling. Det blev Byarbejderne, som først fulgte Samlingsraabet.

Nu, da han efter mere end en Menneskealders Forløb atter er vendt tilbage til sit Fædreland, vil han imidlertid finde ikke blot Byarbejderne, men ogsaa Landarbejderne i voksende Tal samlet under den Fane, han var med at plante her i Landet for første Gang.

Derfor skal der ogsaa fra Landarbejderne lyde et hjerteligt Velkommen til vor Sags ældste Stridsmand.

Kongedømmet.

Snobberiet florerer.

Danmark hører til et af de snart meget faa Lande, hvor Kongedømmet endnu opretholdes. I de fleste civiliserede Lande er man færdig med denne forældede Institution, men her i Landet synes Kongedømmet at skulle opleve en Slags Renæssance. Kongedyrkelsen og Snobberiet er vaagnet til nyt Liv her i Danmark. Helt dydt har det jo aldrig været, men hidtil har det dog væsentlig været de øverste Rangklasser, den »fineste« Del af Befolkningen, der dyrkede Snobberiet. Det var tidligere Højre, som havde Patent paa at brænde Kongerøgelse; nu er dette Partis Tilhængere ikke mere ene om det. Venstre, der i gamle Dage var demokratisk, har jo nu brudt med sin Fortid og er med fuld Musik gaaet over til Reaktionen og Konservatismen og konkurrerer nu med afgjort Held med Højre paa disse Omraader, ikke mindst naar Talen er om Forherligelse af Kongedømmet.

Siden Kongen begik Statskup har vi været Vidne til et Snobberi ogsaa fra Venstres Side, som maa fremkalde Kvalmefornemmelser hos ethvert sundt, normalt Menneske. Hele den reaktionære Presse ligger nu daglig paa Maven for Kongedømmet og vrider sig i lakajagtig Underdanighed for alt, som har det mindste med Kongehuset at gøre.

Under Genforeningsfestlighederne kom denne krybende Kongedyrkelse frem paa en særlig uappetitlig Maade. Højres og de moderates Blade var overfyldte med Kongebilleder, hvor Hans Majestæt fremstilles i næsten alle mulige Situationer ligefra hans Ridt over Grænsen paa den hvide Hest til hans Ankomst med Kongeskibet tilbage til København. Samtidig var disse Billeder ledsaget af Referater og Beretninger, der hvad savlende Forherligelse og krybende Underdanighed angaar, overgik alt, hvad der hidtil havde været præsteret paa dette Omraade.

Naar man erindrer, at Venstre engang i sin Tid resolut tog Parti for Folket mod Kongen, er det sørgeligt at se dette Parti nu knække sammen i Ryggen, saa snart Ordet Konge eller Majestæt nævnes, eller saa snart der blot er Tale om noget, der har den mindste Forbindelse med det »kongelige«. Men de fleste har vel nok forlængst gjort sig fortrolig med Tanken om, at Venstre ikke mere er, hvad det engang var. Alligevel er det uhyggeligt for frihedselskende og demokratisk tænkende Mennesker at være Vidne til det Snobberi, der nu udfolder sig saa frodigt, det er et Vidnesbyrd om, hvordan forældede Anskuelser og Fortidstankegang rejser sig af Graven.

Kongedømmet er en Fortidslevning, et Organ fra et overskredet Stadium i Samfundsorganismens Liv, som ikke passer ind i de nuværende Forhold.

Det er paa Tide, at vi her i Landet tager Spørgsmaalet om tidssvarende Tilstande i Statslivet op til Drøftelse ogsaa i denne Henseende.

Det Kup, som fandt Sted i Foraaret, i Forbindelse med den florerende Kongedyrkelse, har gjort Problemet aktuelt. Vi maa tage Stilling til Spørgsmaalet Republik eller Monarki, og for den almindelige Befolkning kan Stillingen ikke være tvivlsom, den maa for sin egen Skyld og for det almindelige Fremskridts Skyld kræve Republiken indført. Gennemførelsen af dette Krav vilde være en betydelig Vinding, et stort socialt Fremskridt.

Naar Overklassen og de Partier, som repræsenterer den, støtter Kongemagten og snobber saa modbydeligt for den, saa er det ikke for Kongens eller Dronningens smukke Øjnes Skyld, det er heller ikke af Hensyn til Kongemagten som saadan. Nej, det er for Overklassens egen Skyld, det er fordi denne i Kongemagten ser en konservativ Garanti, en Sikring for, at Overklassen fremdeles kan bevare sin dominerende Magtstilling. Gennem Kongedømmet af »Guds Naade« opretholdes Respekten for det System, hvor Fødsel giver Adkomst til Magt og Indflydelse. Der-

for ønsker Overklassen og alle, der er personlig interesseret i, at selve dette System lever videre, Kongedømmet opretholdt. Men det menige Folk, de, hvis Livsinteresser er knyttet til Arbejdets Anerkendelse som eneste Adkomst til at eksistere, dette Folk maa ønske Kongemagten og alt, hvad der knytter sig hertil, fjernet snarest muligt.

Republikens Indførelse i Forbindelse med en gennemført demokratisk Forfatning, der lægger Afgørelsen af Landets Anliggender i enhver Henseende fuldt og helt i Folkets egen Haand, er det politiske Maal, som hele den arbejdende Befolkning maa stræbe hen imod.

Jens Forkarl.

International Landarbejderkongres.

Den 8. og 9. August afholdes en international Landarbejderkongres i Amsterdam.

Det er første Gang i Historien, at der afholdes en Kongres af Repræsentanter for de forskellige Landes organiserede Landarbejdere. Initiativet til Sammenkaldelsen af denne Kongres er udgaaet fra det hollandske Landarbejderforbund. Som Repræsentanter for de danske Landarbejdere til at deltage i Kongressen er, som tidligere meddelt, valgt Forretningsfører *Levinsen,* Hovedkasserer *Lorentz Petersen* og Sekretær *Peder Hedebol.* Nedenfor gengiver vi Kongressens Dagorden:

1. Oprettelse af en international Landarbejder-Føderation (I. L. F.).
2. Drøftelse af Lovene og Fastsættelse af Tilskudet.
3. Drøftelse af Forslag.
4. Bestemmelse om, i hvilket Land den internationale Føderation skal have sit Sæde.
5. Valg af »Internationales« Sekretær.
6. Valg af en Eksekutivkomité, bestaaende af 4 Medlemmer og Sekretæren.

FORSLAG.

Danmark.

1. Der skal træffes Forholdsregler til, at Medlemmerne af de til den internationale Fagorganisation tilknyttede Forbund kan indtræde til et Forbund fra et andet, uden at betale Indmeldelseskontingent, hvorimod der ved Udbetaling af Understøttelsestilskud skal tages Hensyn til det tidligere Forbunds Karenstid.

2. Oprettelse af et Bureau, der skal holde de tilsluttede Forbund i de forskellige Lande underrettede om Lønforhøjelse, Arbejdstid osv., og ligeledes muliggøre en fælles Optræden i Tilfælde af Løn- og andre Fordringer fra de tilsluttede Organisationer.

3. Ved store Kampe (Stejker og Lockouter) kan Bureauet, paa Anmodning fra det paagældende Forbund, rette et Opraab til de tilsluttede Forbund om at støtte Kampen financielt. Ligeledes skal Bureauet have Bemyndigelse til at hindre Tilgang af Arbejdskraft til det paagældende Land.

4. Konferencen skal endvidere beskæftige sig med Spørgsmaalet, om det ikke vilde være muligt at forhindre, at Arbejdsgivere betjener sig af udenlandske Arbejdskræfter som Løntrykkere, og paa den Maade skader de indenlandske Arbejderes Interesser.

Østrig.

1. Udenlandske Arbejdere som Løntrykkere benyttes ofte hos os i Tysk-Østrig, det er derfor nødvendigt,at Konferencen beskæftiger sig indgaaende med dette Spørgsmaal.

2. Da Socialiseringen af Land- og Skovbrug i Løbet af overskuelig Fremtid foretages, for i Almenhedens Interesse at drive disse rationelt og kunne anvende alle Nutidens Fremskridt paa Land- og Skovbrugets Omraader, er det nødvendigt, at Konferencen ogsaa beskæftiger sig med dette Spørgsmaal.

3. Medens der i de fleste Lande i den videst mulige Udstrækning er gennemført Socialforsikringslovgivning for Industriens og Erhvervslivets Arbejdere, ligger denne ganske upaaagtet for de ved Land- og Skovbruget beskæftigede Arbejdere. Hos os i Tysk-Østrig er Land- og Skov(brugs)-arbejderne sædvanligvis ikke engang underkastet Syge- og Ulykkesforsikringslovgivningen, og der findes heller ingen lovformelig fastsat Arbejdstid for dem. Det er derfor nødvendigt, at Konferencen ogsaa beskæftiger sig med Spørgsmaalet, om der ikke paa internationalt Grundlag skulde kunne stræbes henimod Socialforsikringsvæsen, saasom: Ulykkes- og Sygeforsikring, Alderdoms- og Invaliditets-, Enke- og Børneforsikring, og ligeledes Regulering af Arbejdstiden.

4. Da vi i Tysk-Østrig beskæftiger mange Skovarbeidere, hvoraf en stor Del ogsaa arbejder ved Landbruget, er det nødvendigt ogsaa at berøre Spørgsmaalet: hvilke Arbejderkategorier, der skal være forenede i Landarbejderorganisationen. Hovedsagelig kommer herved i Betragtning: Land- og Skovarbejdere, Gartnere og Savværksarbejdere.

Holland.

1. I. L. F.s Stilling til Arbejdsprogram, som vil blive behandlet paa et af Internationale Folkeforbunds Arbejder-Konferencer.

Til Forhandling vil bl. a. komme:

Landbrug:

a. Anvendelse af Kongresbeslutningerne i Washington om: Arbejdstid, Arbejdsløshed, Kone- og Børnebeskyttelse i Landbruget.
b. Teknisk Landbrugs-Oplysning.
c. Hygiejne.
d. Landbrugsarbejdernes Sammenslutningsret.
e. Ulykkesbeskyttelser og Ulykkesforsikring, Syge-, Invalid- og Alderdomsforsikring.

Frankrig.

Konferencen skal beskæftige sig med følgende Spørgsmaal:

1. Der træffes Forholdsregler, der skal sikre udenlandske Arbejdere samme Ret som indenlandske.
2. Oprettelse af et Bureau til Fremme af almene Interesser.
3. Forholdsregler træffes mod Boycotting, Lock-out osv.
4. Arbejdstidens Afkortelse til 8 Timer pr.Dag.
5. Fremme af Hygiejnen i Landbrugsbedrifter og af Arbejderbeskyttelsen.
6. Gennemførelse af Minimallønninger.

Til Afdelingerne i Skanderborg Amt.

I »Landarbejderbladet« for 28. Maj meddelte vi, at der overfor Skanderborg Amtsraad var etableret Blokade fra 1. Juni for at faa gennemført en rimelig Forhøjelse af Prisen for Skærveslagning. Blokaden omfatter Medlemmerne af saavel vort Forbund som Dansk Arbejdsmands-Forbund.

Paa given Foranledning maa vi ved Nærværende paany indskærpe saavel alle vore Afdelingsbestyrelser som de enkelte Medlemmer i Skanderborg Amt, at *denne Blokade ikke er hævet.* Der blev ved Blokadens Bekendtgørelse taget det Forbehold at Medlemmer, som før dette Tidspunkt havde paataget sig et vist Kvantum Sten at slaa, kunde gøre dette Arbejde færdigt til den akkorderede Pris, men saa ikke et Slag mere, før Amtsraadet gaar ind paa at betale anstændige Priser for sit Arbejde.

Da Amtsraadets Vejudvalg har søgt Forhandling uden om Forbundene, skal vi ligeledes henlede Afdelingsbestyrelsernes Opmærksomhed paa, at da Blokaden er etableret af de to Hovedforbund, maa Forhandling om dens Ophør og om Fastsættelse af overenskomstmæssige Priser føres af disse, og at det ikke er de enkelte Lokalafdelinger eller Kredsbestyrelser tilladt at optage en saadan Forhandling uden Hovedledelsens Medvirken.

De Priser, der er forlangt, er følgende:

Slagning af Skærver, 4 cm, pr. m^3 16 Kr.
Slagning af Skærver, 5 cm, pr. m^3 14 Kr.
Slagning af Skærver, 6—7 cm, pr. m^3 12 Kr.
Timeløn ved Stenknuserne 2 Kr.

Oscar Levinsen.

FRA AFDELINGERNE.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunne komme i det først udkomne Nummer.

Ringe Afdeling.
BEMÆRK: Ballet og Pakkefesten paa Centralhotellet Lørdag den 31. ds. er udsat indtil videre.
Bestyrelsen.

Landet-Taasinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Fredag den 6. August. Alle Medlemmer bedes møde, da der skal tages endelig Bestemmelse om Skovarbejderne. *M. Henningsen.*

Brenderup Afdeling
afholder Møde paa Brenderup Gæstgivergaard Onsdag d. 4. August Kl. 8 Aften. Mejerist Larsen vil komme til Stede og tale. Alle bedes møde. *Lauritz Hansen.*

Flintinge Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 31. Juli Aften Kl. 7½ prc. i Kommunalstuen. Dagsorden: Valg af nye Tillidsmænd paa Grund af Overflytning til D. A. F. Mød alle. *Johs. Johansen.*

Vissingbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Vissenbjerg Kro Søndag den 1. Aug. Kl. 4 Eftmd. *N. M. Nissen.*

Stenstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag Aften den 31. Juli Kl. 8 paa Stenstrup Gæstgivergaard. Alle Medlemmerne bedes give Møde. *Bestyrelsen.*

Diernisse Afdeling
afholder Medlemsmøde den 5. August i Diernisse Forsamlingshus Kl. 8. Samtidig Generalforsamling i Socialdemokratisk Forening. *R. K. Rasmussen.*

Svanninge Sogns Afdeling.
De Medlemmer af Svanninge Sogns Landarbejderforening, der staar til Restance, bedes betale inden d. 15. August, da de ellers bliver slettet af Forbundet og deres Navne offentliggjorte. *M. H. Skrøder,* Kasserer.

Gunslev Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 3. August Kl. 7½ Aften i Gunslev Forsamlingsbygning. Al Restance bedes betalt. *Carl Sørensen.*

Stenløse-Fangel Afdeling
afholder Møde paa Fangel Kro Søndag den 8. August Kl. 6 for om muligt at faa stiftet en socialdemokratisk Forening for Stenløse-Fangel. Redaktør *S. A. Petersen,* Kerteminde, kommer til Stede som Taler. Efter Foredraget, der er offentligt, er der Fællesspisning af medbragt Madkurv og til Slut en Svingom for Foreningens Medlemmer med Damer. Mød nu op, Kammerater og Meningsfæller, ogsaa I derovre fra Stenløse, som staar i Odenseafdelingen, og lad os danne en stærk socialdemokratisk Forening her i Kommunen.
P. F. V.
Jens Hansen.

Kjerte og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndagen den 8. August Kl. 5 i Kjerte Forsamlingshus. Sygekassebøgerne maa medbringes. Socialdemokratisk Forening Kl. 7. *Bestyrelsen.*

Horreby og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Horreby Forsamlingshus Lørdag den 7. August Aften Kl. 7½, hvortil alle Medlemmer indbydes. *Julius Madsen.*

Landarbejderforeningen for Rødby og Omegn
afholder ekstraordinær Generalforsamling Mandag Aften den 2. August Kl. 8 hos *Frederiksen,* Rødby Havn.. Alle maa møde, da vigtige Sager foreligger. *J. Larsen,*
Kasserer.

Abonnér paa
Landarbejderbladet.

Blandede

Bacznosc!

Mamy do nabycia Kalendarzy Polskie bardzo tanio 50 orow + porto Powyzsza kwote trzeb dolaczac przy zamuwieniu w markach pocztowych. Zwracac sie pod adresym:

Tadeusz Turek,
Dybensgade 22, 1. Sal, København K.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Til Møder

og Fester faas Tryksager hurtigst og billigst fra **Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Axelhus, Hillerød. Telefon 44.**
NB. Leverand. til Landarbejderf.

Barbermaskine,

fuldstændig ny, sælges for kun 6 Kr. Bill. mrkt. „Adam" modtager Landarbejderbladet.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Forenings-Fester og Møder

Offentlig Fest.

Davinde og Rønninge Landarbejder- og socialdemokratiske Foreninger afholder stor Fest paa Rolighedskroen Søndag den 8. August. Der marscheres fra Davinde Forsamlingshus til Festpladsen Kl. 4. For gode Talere og Musik er der sørget. Ved Køb af Adgangskort à 50 Øre bortloddes to Grise gratis.

Festudvalget.

Fællesorganisationen f. Kalundborgegnens Landkommuner.

Ved Bortlodningen i Jerslev d. 25. Juli vandtes Grisen paa Nr. 119 og tilfaldt Arbejdsmand Hjalmar Jensen, Ubby Afdeling. P. F. V.

Chr. Petersen.

Kværndrup Afdeling

afholder stor Sommerfest og Stiftelsesfest Søndag 8. August i Kværndrup Krohave. Festen begynder Kl. 3 1/2 prc. med Afmarsch fra Banepladsen med Faner og 5 Mands Orkester. Kl. 4 1/2 Tale af Folketingsmand J. Bjering, Nyborg, og saa vidt mulig en Taler til. Kl. ca. 6 1/2 Fællesspisning af medbragte Madkurve. Bal fra 8—12. Alle Naboafdelinger, baade Landarbejder- og socialdemokratiske Foreninger, indbydes med Faner. Vi forventer, at enhver Kammerat gør sin Pligt og møder under Fanen med sin Hustru. Mød talrigt alle faglige og politisk interesserede Mænd og Kvinder. Vi forventer, at enhver Afdeling saavidt muligt møder med Fanen

Festudvalget.

Til Odense-Egnens Afd.s Medlemmer.

Kontingent kan indbetales paa Kontoret: Vesterbro 56, hver Dag og Aften samt Søndagene til Kl. 2. Restance er ikke tilladt. De, der ikke betaler bestemt, vil modtage Opkrævning med Tillæg af Porto. Overenskomster og Emblemer kan købes og manglende Numre af Landarbejderbladet udleveres gratis. Agitér for Optagelse af nye Medlemmer paa alle Gaardene i Odense-Egnen. **Carl Westergaard,** Vesterbro 56, Tlf. 3151.

Undertegnede beder Dem pr. Postpakke sende mig:

..... **Stk. Kappe.** Brystmaal ..... cm.
..... **Stk. Trøje.** Brysmaal ..... cm.
..... **Par Benklæder.** Livmaal..... cm, Skridtlængde..... cm

Prisen for Kapper er fra 30 til 45 Kr. Prisen for Trøjer er fra 20 til 25 Kr.
Prisen for Benklæder er fra 17 til 20 Kr.

Da største Livmaal paa Benklæderne er 90 cm, er vi villig til gratis at medsende et Stk. Stof til Isætning af en Kile, saafremt Livmaalet er større end 90 cm.

Bemærk! De maaler Brystmaalet ved at lægge Centimetermaalet omkring Dem i Brysthøjde, det da fremkomne Maal er Brystmaalet. De maaler Skridtlængden ved paa et Par Benklæder at maale det ene Benklædeben paa det korteste Stykke.

Saafremt De ikke har Benklæder af det Livmaal, jeg har opgivet, ønsker jeg
gratis medsendt et Stk. Stof til Kile — ikke tilsendt Benklæder.
(Hvad ikke ønskes bedes overstreget.)

Varerne sendes pr. Efterkrav, franko ved Køb af 1 Sæt.

Tydeligt Navn: .....

Tydelig Adresse: .....

Bestillingsseddelen sendes i lukket Konvolut (20 Øres Frimærke) til

Landarbejderforbundet, Villemoesgade Nr. 54, København Ø.

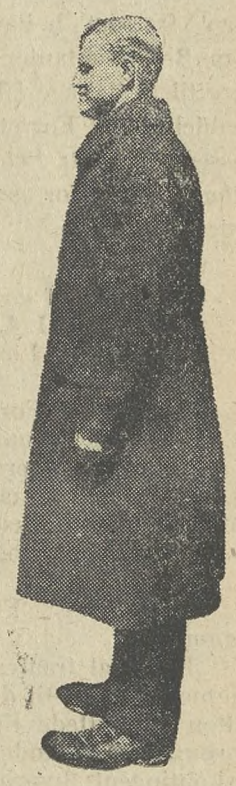

Den langelandske Kredsorganisation.

I forrige Nummer af »Landarbejderbladet« drager Kredsformanden for de langelandske Afdelinger, Hans Rasmussen, Nordenbro, til Felts mod den Ligegyldighed, Medlemmerne herovre udviser overfor Organisationen ved at undlade at give Møde, naar der kaldes dels til Medlemsmøder i Almindelighed og større Møder i Særdeleshed, og nævner, at det var en *Skandale*, at der var mødt saa faa ved den Fest, Lindelse Afd. afholdt i Lindeskoven 20. Juni.

Jeg skal gerne give H. Rasmussen Ret i, at det er kedeligt, at Folk ikke møder til Medlemsmøderne; men saadan er det vist alle Steder om Sommeren; om Vinteren synes jeg, det gaar helt godt, det gør det i hvert Fald her i Longelse.

Til større Fester som i Lindeskoven, hvor der var kommet et Par fremmede Talere tilstede, havde større Tilslutning selvfølgelig ogsaa været godt, og vi kan — for en [illegible] Skyld — vel være enige om, at Magleby Afdelings smukke nye Fane vilde have pyntet godt op ved socialdemokratisk Grundlovsfest i Fredeskoven, og kunde Formanden for Afd. — Kredsformand Hans Rasmussen — ikke nok have faaet en Mand til at møde med Fanen, da han selv var optaget ved de radikales Fest i Lindeskoven. Jeg nævner som sagt dette for en Fuldstændigheds Skyld og for samtidig at erindre Hans Rasmussen om, at der er et Ord, der siger saadant noget som, at Eksemplet smitter.

Forøvrigt — vilde det ikke være en Opgave for Kredsorganisationen at forsøge at faa Bugt med noget af den omtalte Sløvhed og Ligegyldighed, ved for Eksempel at afholde en Møderække med et Par gode Talere? Engang imellem maa der noget nyt til, ellers tabes Interessen helt. Og vilde det ikke have været paa sin Plads, om Kredsorganisationen, straks efter Overenskomstens Afslutning, havde afholdt et Møde, hvor de Mænd, der var valgt som Landarbejdernes Repræsentanter ved Forhandlingerne, kunde være kommet til Stede og forklaret, hvorledes Overenskomsten var afsluttet, og hvorledes den skal forstaas, noget, der godt kunde være nødvendigt, da mange kritiserer Overenskomsten, blot fordi de ikke forstaar den.

For os her paa Midtlangeland vilde det ogsaa være rart at vide, hvordan det er gaaet med Strejkerne, baade Nord og Syd paa — ja, mod Syd synes man jo at være klar af det hele og har holdt Genforeningsfest med flyvende Faner og klingende Spil. Man kommer ikke bort fra, at man herude — ved at anmode Grev Ahlefeldt om Lov til at laane Skoven til Fest — har rakt en forsonende Haand frem.

Og har man rakt Haanden frem mod Greven, som var Fjenden — ja, saa maa man jo da sagtens have givet Arbejderne derude, som — til Trods for, at de har gjort Nar ad hele Organisationen — jo alligevel er Klassefæller, Haanden, og saa har Festen jo bogstavelig talt været — en Genforeningsfest!

Jeg vil henstille til Kredsbestyrelsen, om vi ikke snart kan faa nogle Møder og se at faa lidt Gang i Støvlerne. Synes Kredsbestyrelsen ikke det er nødvendigt, skal vi saa ikke hellere betragte Kredsorganisationen som afgaaet ved en blid og rolig osv., og saa er der blot tilbage at — holde Gravøllet.

Jens Baltzer.
Longelse.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 32 | Fredag den 6. August 1920 | 6. Aargang

Vor Bevægelse i Sønderjylland.

Afdelingerne i 1. Zone overgaar fra det tyske til det danske Landarbejderforbund.
Et vigtigt Møde i Aabenraa i Søndags.

I Søndags var Repræsentanter for danske og tyske organiserede Arbejdere samlede til Møde paa Grethens Hotel i Aabenraa; Anledningen var Overflytningen af Afdelingerne i første Zone fra det tyske Broderforbund til det danske Landarbejderforbund.

Der var mødt Landarbejderrepræsentanter frem fra alle Kanter i 1. Zone, fra Kristiansfeldt til Krusaa. Det tyske Forbund var desuden repræsenteret ved Distriktslederen fra Kiel, *Fr. Hansen.* Fra dansk Side var mødt Forbundets Forretningsudvalg m. fl. For den socialdemokratiske Presse var mødt Red. *Jac. Ragne* fra Ribe. Desuden var Sønderjysk Arbejderforening repræsenteret ved Sekretær *Lageri.*

Forretningsfører *Oscar Levinsen* bør Velkommen og *Sofus Westergaard* valgtes til Dirigent.

Fr. Hansen, Kiel, som ikke behersker det danske Sprog, redegjorde i en Tale paa Tysk for den hidtidige Virksomhed i Nordslesvig. Han fremhævede det hjærtelige Forhold, som bestod mellem de to Broderorganisationer, og — idet han paa det tyske Forbunds Vegne tog Afsked med de paagældende Medlemmer — bad han dem blive gode og trofaste Medkæmpere i det danske Forbunds Rækker.

Oscar Levinsen redegjorde derefter i et grundigt Foredrag for det danske Forbunds Arbejdsmaade. Senere omtaltes paa samme Maade Arbejdsløshedskassen af *Sof. Westergaard* og Sygehjælpekassen af *Frantz Nielsen.*

Iøvrigt havde en lang Række af Talere Ordet fra forskellige Egne af Nordslesvig, dels for at fremføre Erfaringer fra deres lokale Omraade og dels for at rette Spørgsmaal om Enkeltheder i de danske Forhold. Som Talere nævner vi i Flæng: *Aug. Rasmussen,* Løgumkloster, *Hans Fester,* Kristiansfeldt, *Thorv. Christensen,* Seggelund, *Mads Svane,* Fjelstrup, *Johs. Andreasen,* Møgeltønder, og *Vilh. Larsen,* Krusaa.

Forhandlingerne førtes overvejende paa Dansk, men der var dog enkelte af de tilstedeværende Repræsentanter, som kun forstod Tysk.

Til disse og til Fr. Hansen fra Kiel rettede en af Danskerne, Sekretær *Hedebol,* sluttelig nogle hjærtelige Ord i deres eget Sprog, idet han takkede for den kammeratlige Maade, hvorpaa denne Overdragelse havde fundet Sted, og han udtalte Haabet om en lykkelig Udvikling for det tyske Forbund, den tyske Arbejderbevægelse og hele det tyske Folk, med hvilket den danske Arbejderbefolkning ønskede varig Forstaaelse og godt Naboskab.

Redaktør af Bladet »Sønderjyden«, forhen Sekretær i sønderjysk Arbejderforening, tog nu Ordet og udtalte bl. a.: »Det maa nu være forbi med, at Smaakaarsfolk og Arbejdere gaar Overklassens Ærinde. Man kan endnu opleve at se Smaakaarsfolk som Underskrivere paa Indbydelser til konservative Møder, hvor Militarismen forherliges. Men vi har faaet nok af Sabelregimentet, og det er lige galt, om det er tysk eller dansk.« Disse Udtalelser hilstes med stærkt Bifald.

Mødet, der varede det meste af Dagen, var fra først til sidst præget af den bedste kammeratlige Stemning, og det sluttede under begejstrede Leveraab for de to Forbund og for den internationale Arbejderbevægelse.

Det tyske Forbund havde i 1. Zone 15 Afdelinger med ca. 1200 Medlemmer. Men der er endnu mange Landarbejdere at vinde for Organisationen.

Vort Forbund har allerede for nogen Tid siden **paabegyndt Agitationen herfor. Der er i den sidste Tid afholdt en Række Møder, som vi senere** skal bringe en kortere Omtale af. **Foruden 3 af** vort Forbunds gamle Agitatorer har Formanden for Arbejdernes Fællesorganisation i Haderslev, *Carl Hansen,* deltaget i Agitationen. Der er saaledes de bedste Udsigter til et godt og frugtbringende Samarbejde med vore sønderjyske Klassefæller til Gavn for hele den danske Landarbejderstand.

Klassejustits.

En opsigtsvækkende Dom.

Gennem den reaktionære Presse gaar i denne Tid et Skrig af Glæde og Triumf i Anledning af Dommen over de to Arbejdere fra Københavns Flydedok søndre Værft.

Denne Sags Forhistorie, der vil være kendt fra tidligere Omtale i Dagspressen, er i Korthed følgende:

Samtlige Arbejdere paa Værftet forlangte efter et Klubmødes Beslutning en Arbejdsmand *Meulengracht* fjærnet, da han var en daarlig Kammerat, og man havde ham mistænkt for at være Spion for Værftets Ledelse. Meulengracht tilbød selv at ville forlade Arbejdet, men indfandt sig til Trods herfor alligevel den næste Morgen paa Arbejdspladsen.

Da samtlige Arbejdere gik fra Frokost, passerede de forbi det Værksted, hvor han var beskæftiget, og det er jo nok muligt, at der er faldet nogle Ord til ham om, at han skulde forsvinde. Pludselig springer han op paa en Forhøjning, trækker en Revolver frem og affyrer et eller flere Skud. Der blev naturligvis Opstandelse, og man søgte at afvæbne ham.

Det er blevet paastaaet i den Fremstilling, som de arbejderfjendtlige Blade har givet af Sagen, at Meulengrath blev ramt i Hovedet af en Jærnklods, som en af Arbejderne kastede efter ham. Denne Fremstilling har senere vist sig ikke at være i Overensstemmelse med Sandheden; det var ingen Jærnklods men et saa lidt frygteligt Vaaben som et Kosteskaft, der blev anvendt mod ham, vel at mærke først efter, at han selv havde truet med en Revolver, der var ladet med 6 skarpe Patroner.

Der blev gjort Anmeldelse til Politiet om det passerede, som straks tog sig af Sagen med stor Energi.

Nu er Dommen altsaa faldet, og to af Arbejderne, »Hovedmændene«, som det hedder, for »Overfaldet« paa Meulengracht er blevet dømt, den ene til 8 Maaneders Forbedringshusarbejde, og den anden til 40 Dages simpelt Fængsel, og denne Dom bliver nu i den dertil indrettede Presse hilst med levende Tilfredshed og Bifald som Udtryk for den højeste Retfærdighed. Blandt Arbejderklassen vil den blive hilst med ganske andre Følelser, der vil den vække Harme og Forfærdelse; saaledes maa den iøvrigt blive opfattet af enhver, som besidder det allermindste Gran af Retsfølelse. Der er ikke noget rimeligt Forhold mellem den begaaede Forbrydelse og denne haarde Dom. Man kan stemple Arbejdernes Optræden som urigtig; de burde have søgt Sagen ordnet ad organisationsmæssig Vej; de har ladet sig rive med af deres øjeblikkelige Stemning. Dette er beklageligt, det er ogsaa som al Selvtægt forkasteligt, men til deres Undskyldning taler for det første den hele ukammeratlige og lumpne øjentjeneriske Optræden, som han tidligere altid har udvist. Allerede den Omstændighed, at samtlige Arbejdere forlangte ham fjernet, viser tilfulde, at han i den Henseende maa være et særdeles ondartet Eksemplar; dernæst maa det erindres, at han truede dem med Revolver; det er forstaaeligt, at dette yderligere maatte ophidse Arbejderne og kunde faa dem til at glemme sig selv. Alt dette er der imidlertid intet Hensyn taget til, det var jo en af den Slags Skruebrækkertyper, som Overklassen sætter saa stor Pris paa, fordi de altid er parat til at falde deres Kammerater i Ryggen, beredt til at være Forræddere mod deres Stand, det var en

saadan moderne Judas, der var forulæmpet, og de anklagede var organiserede Arbejdere, vel nok en af de værste Forbrydelser i Overklassens og de reaktionære Myndigheders Øjne.

Man kan ikke undgaa uvilkaarligt at anstille Sammenligning mellem denne og andre Domme, som er faldet i lignende Tilfælde.

Vore Læsere vil erindre Hasmarksaffæren, hvor Anton Hansen og Carl Westergaard blev overfaldet og mishandlet; 3 Gange blev Anton Hansen kastet ud i en dyb Kanal under Tilraab som: »Kast ham ud, til han bliver der!« Man vil tillige erindre, at Hovedmændene for dette Overfald slap med nogle ganske ubetydelige Bøder. Her var det Skruebrækkere, som var Angribere, og de angrebne var Agitatorer for en Arbejderorganisation; de havde ganske vist ikke truet deres Angribere med skarpladte Revolvere; men de havde gjort noget i Overklassens Øjne meget værre, de havde truet med Organisationen, de havde appelleret til Arbejdernes Kammeratskab og Sammenhold. Det fortjener ogsaa at nævnes, at Overfaldet paa Westergaard og Anton Hansen i den moderate og konservative Presse enten slet ikke blev omtalt eller som f. Eks. i »Fyns Tidende« blev meddelt som en munter Tildragelse. Der var ikke den Gang Tale om spaltelange Artikler med kæmpemæssige Overskrifter; da var der ingen Forargelse over den uhørte Raahed og det brutale Overfald, ingen Raab om Dom og Straf, det var nærmest Sympati, man fra den Side lagde for Dagen overfor Banditterne, og det er hævet over enhver Tvivl, at det i hvert Fald kun var Sympati, man følte for dem. Ganske anderledes stiller disse Blade sig overfor Affæren paa Flydedokken, der er hele deres Sympati paa den »Overfaldnes« Side, han fremstilles som en flittig Arbejder, der ikke kunde faa Lov at være i Fred for de andre, netop fordi han var flittig og pligtopfyldende, skønt Sandheden er, at han har en meget mislig Fortid; det er oplyst om ham, at han har gjort sig skyldig i Smykketyveri og har truet sin forhenværende Kæreste med Revolver. Denne Herre bliver nu hævet til Skyerne i den reaktionære Presse som et Forbillede paa den pligtopfyldende, dygtige og samvittighedsfulde Arbejder.

Saaledes forvrænges Kendsgerningerne, saaledes fortolkes Retfærdigheden i Danmark under Krafteksellencen Rytters Styre.

Prop. Westergaard
og
Landarbejderforbundet.

Proprietær Westergaard, Disagergaard, bryder Overenskomst og givne Løfter, men den faste Voldgiftsret dømmer ham til at betale.

I Fjor Efteraar tiltraadte Hr. Proprietær Westergaard, Disagergaard, den mellem Landarbejderforbundet og Arbejdsgiverforeningen bestaaende Overenskomst.

Proprietær Westergaard synes imidlertid efter hans Maade at overholde en indgaaet Overenskomst paa at høre til Overklassens Syndikalister, i alt Fald nægtede han at overholde den med Landarbejderforbundet indgaaede Overenskomst. For det første nægtede han at betale sin Daglejer det Statstilskud paa 10 Kr. pr. Td., som han efter Overenskomsten skulde betale for Sukkerroerne. For det andet fradrog han 10 Kr. i Arbejdernes Løn som Betaling for Ulykkesforsikringen, skønt han efter Overenskomsten kun var berettiget til at fradrage 3 Kr.

Da han paa flere andre Maader misligholdt Overenskomsten, krævede Landarbejderforbundet i Henhold til Overenskomstens Regler om faglig Strid en Mægling; men Hr. Westergaard demonstrerede paany mod at overholde en indgaaet Aftale ved at nægte baade at betale efter Overenskomsten og at lade Sagen behandle efter de i Overenskomsten fastsatte Regler for Uoverensstemmelser. Paa en telefonisk Opringning fra Landarbejderforbundet om, at han jo i Følge Overenskomsten skulde lade Sagen afgøre ved Mægling, svarede denne storkroede Proprietær, at det kom ikke ham ved!

Landarbejderforbundet indklagede derefter Proprietæren for den faste Voldgiftsret for de af ham begaaede Brud paa Overenskomsten.

Overfor den faste Voldgiftsret vilde Hr. Westergaard imidlertid kræve Sagen afvist med den frække Forklaring, at han ikke havde nogen Overenskomst med Landarbejderforbundet; da Landarbejderforbundet imidlertid straks fremlagde den af Proprietær Westergaard affattede og underskrevne Tiltrædelse af Landsoverenskomsten, gjaldt denne Forklaring kun til Wandsbeck, og da Proprietæren derefter hævdede, at han kun havde tiltraadt Priserne i Overenskomsten og intet andet, bidrog det kun yderligere til at karakterisere Proprietær Westergaard som den Sandhedsapostel, han gav sig ud for at være.

Enden paa Sagens første Behandling for den faste Voldgift blev derfor, at Hr. Westergaard maatte gaa ind paa at lade de af Landarbejderforbundet paaklagede Forhold behandle efter de i Overenskomsten fastsatte Regler for faglig Strid, det vil sige ved en faglig Voldgift, og Hr. Westergaard gik ind paa i Løbet af 14 Dage at udpege sine Medlemmer til Voldgiften.

Paany fik Hr. Proprietær Westergaard Lejlighed til at vise, i hvor høj Grad hans Ord og Løfter stod til troende, thi der gik baade 2 og 3 Gange 14 Dage, uden at Hr. Westergaard udpegede de Voldgiftsmænd, han i Forliget i den faste Voldgift havde lovet, og først i Juli Maaned meddelte han paa given Foranledning Landarbejderforbundet, at han ikke agtede at udpege Voldgiftsmændene og saaledes overholde det Forlig, han var indgaaet paa.

At Landarbejderforbundet paany indklagede Proprietæren for den faste Voldgiftsret for et nyt Brud paa en truffen Aftale, er en Selvfølge; og at den faste Voldgiftsret utvetydig har tilkendegivet Hr. Westergaard, at det var en Opførsel, som den ikke tidligere var bleven præsenteret for, og som den ønskede sig frabedt, kan vel ogsaa betragtes som en Selvfølge. I alt Fald paastaar paalidelige Folk, at Hr. Westergaard gjorde en lidet smigrende Figur under denne Sags Behandling ved den faste Voldgift. Hans Argumentation overfor Retten skal, uden at den gaa nogen Maade udmærkede sig ved Saglighed, Indsigt eller Klogskab, have været den mest ejendommelige, der endnu er præsteret ved den faste Voldgift, og den skal have været alt andet end smigrende for Hr. Westergaard.

Enden paa Sagen blev, at han maatte indgaa paa at betale 130 Kr., dels som Erstatning og dels som Betaling for udført Arbejde til Arbmd. H. P. Hansen, om hvilken den omtalte Sag drejede sig.

Denne Sag kan formodentlig tjene som en grundig Advarsel baade til Hr. Proprietær Westergaard og hans Kolleger mod at rage sig i Klammeri med Landarbejderforbundet eller nægte at betale efter de med Forbundet bestaaende Overenskomster.

Det østlige Problem.

I England og for den Sags Skyld over hele Evropa ser man med en vis Spænding Begivenhederne i Polen og Rusland udvikle sig.

Det er allerede Uger siden, at de Allierede rettede deres kraftige Opfordring til Rusland om at slutte Vaabenstilstand med Polen og truede med, hvis ikke dette blev Tilfældet, at yde Polen al den militære og politiske Hjælp, de kunde. Rusland har ogsaa paabegyndt Vaabenstilstandsforhandlinger, men endnu rykker de bolschevikiske Hære stærkt frem. De staar foran Warschaus Porte og andre Steder umiddelbart ved den tyske Grænse.

Dette kan nok give Anledning til Bekymring. Dersom Polen knuses og kastes i Bolschevismens Arme, betyder det ogsaa store Muligheder for denne »Idé«s Indførelse til Tyskland, og enhver er jo nok klar over, at dette egentlig ikke kan siges at være i Ententens Interesser.

Hvorfor sender man da ikke allierede Hære til Polen for at standse den russiske Fremmarsch, vil man spørge? Det er et meget farligt Eksperiment. Først vil Tyskland protestere som neutral Stat. Dernæst kan man vente, at Arbejderklassen i England og Frankrig ligeledes vil modsætte sig det med Hænder og Fødder, og endelig vil det kræve kolossale Troppestyrker, hvis det overhovedet kan lykkes!

Den bolschevikiske Hær er stærk, meget stærkere end man maaske tror, og det vilde i Virkeligheden være nødvendigt at sende Millionhære til Østen, dersom Sejren skulde være sikker. Har Ententen Mandskaber til Raadighed? Har den Ammunition? Kan overhovedet et saadant Felttog gennemføres Hundreder af Mile fra Hærenes Basis? Man behøver ikke at frygte. Det vilde være en Genoptagelse af Krigen og et saa æventyrligt Eksperiment, at Ententen nok skal søge at undgaa det.

Det specielt England ønsker, er ikke en Genoptagelse af Fjendtlighederne, men en Gennemførelse af Freden og alle de Følger, den medfører, Produktionens Øgning, Handelens Genskabelse m. m.

Man ønsker i England Freden, fordi man frygter Følgerne, hvis denne ikke hurtigt kommer. Rusland er ikke uden Indflydelse i Indien og Asien, Englands økonomiske Interesseomraade, og det er en ubehagelig Ting for det mægtige Verdensrige, hvis der bliver Uro i Asien. Og endelig den mest skæbnesvangre Mulighed: En Alliance mellem Rusland og Tyskland. Man diskuterer i Verdenspressen meget om denne Mulighed, og alle er enige om, at en Alliance af denne Sammensætning vil være en Magt saa stærk, at den vistnok i Øjeblikket ikke lader sig besejre.

Det er dog kun de mest krigstroende, der tror paa denne Mulighed. I Tyskland selv ønsker man kun Ro til at arbejde og producere. Man nærer intet Had eller Fjendskab til Bolschevikerne og vil hellere end gerne optage Handelen med dem, men ingen ansvarlig Mand ønsker Tyskland kastet ud i et nyt stort Æventyr, et nyt Hasardspil med mange Aars fortsat Kaos og Uro.

Der er derfor ikke stor Sandsynlighed for, at Bolschevikernes Haab om gennem Polen og Tyskland at berede Vejen for Verdensrevolutionen vil lykkes. Om nogle Uger, maaske om nogle Dage er Vaabenstilstanden mellem Rusland og Polen sluttet, og dermed turde den værste Anstødssten mod Freden være fjernet.

Men Rusland har ved alt dette styrket sin Stil-

ling betydeligt, og Ententen vil — delvis mod sin Vilje — blive nødt til at genoptage baade Handel og diplomatisk Forbindelse med Rusland til Trods for alle de indirekte Fornærmelser, Rusland har vist den.

Hvorledes Landarbejderne organiserer sig i Sovjet-Rusland.

Ved flere Lejligheder har jeg her i Bladet skildret Organisationsformer og Kampmaader blandt Landarbejdere i den ny Republik Polen, hvoraf man vil have set, at den polske Landarbejderbevægelse ganske svarer til Landarbejderbevægelsen her i Landet.

Det kunde formentlig paaregne Interesse ogsaa at erfare lidt om, hvordan det forholder sig med de russiske Landarbejdere.

Tiltrods for at Rusland kun ligger en Snes Timers Sørejse herfra, forekommer det dog de fleste et umaadeligt fjernt og ukendt Land. Man kender i Almindelighed kun Rusland fra de Krige, som Sovjet Regeringen fører med sine Angribere, og saa fra de Skildringer og Beretninger, som stammer fra Russere, som er flygtet hjemmefra, eller andre Overklassefolk. Om den Nyskabelse, som utvivlsomt foregaar derinde i det udstrakte Rige, hører man sjeldent noget, selv den engelske Arbejderdelegation, der var udsendt til Rusland, har ikke meddelt noget om Tilstanden blandt det jordløse Landproletariat. — En Kender af de russiske Forhold i Øjeblikket, Professor *A. H. Holmann*, har fornylig udgivet en Bog paa dansk: »Revolutionen og Bondespørgsmaalet i Rusland«, som i Forbindelse med Beretninger og Artikler i russiske Blade giver et Fingerpeg om, i hvilken Retning Udviklingen gaar blandt vore russiske Klassefæller.

I det zaristiske Rusland kendte man kun i meget ringe Udstrækning faste Herregaardsarbejdere i den Forstand, som vi kender her i Landet, og dem, der var, fandtes næsten udelukkende i Østersøprovinserne, det nuværende Estland, Kurland og Lifland.

De russiske Godsejere havde en langt bedre Maade at udbytte sine Arbejdere paa, de bortforpagtede Jorden til Bønderne til høje Afgifter, der i mange Tilfælde stillede Bønderne langt værre end den Gang de var Livegne. Men denne Del af Landbefolkningen ser jeg i det efterfølgende bort fra; det, som har Interesse i denne Forbindelse, er ikke de egentlige Bønder, men de jordløse Landarbejdere og dem, som kun har en ganske lille Jordlod. Disse udgør alene i Sydrusland 1½ Million eller ca. 35 pCt. af samtlige Bønder, i Storrusland udgør de en procentvis betydelig mindre Del, men deres Tal er iøvrigt her mindst ligesaa stort som i Sydrusland. — Før Oktoberrevolutionen førte disse Mennesker en ren Nomadetilværelse, om Sommeren var de beskæftigede som Sæsonarbejdere dels i Industricentrene, ved Jernbaneanlæg o. l., for om Vinteren at søge tilbage til deres Hytter paa Landet. Det er ganske afgjort, at hvis det gamle russiske, reaktionære Regime ikke havde været saa forblindet, som det var, og havde opstillet uoverstigelige Skranker for Folkets fri Udfoldelse, da kunde denne proletariserede Masse under de intellektuelles Anførsel opnaaet meget i Retning af Forbedring af sine Livsvilkaar ad Organisationens Vej; men de russiske Feudalherrer taalte ikke den Slags Sammensværgelser imod Godsejernes og Kapitalisternes fri Udbytningsret, og de havde i tusindvis af Gendarmer, Politi og Kosakker til deres Raadighed til at tage Affære, dersom det blev opdaget, at sligt var i Gære. Ved denne kortsynede Politik har den russiske Godsejerstand beseglet sin egen Skæbne. Folkets Vrede har i to paa hinanden følgende Revolutioner fejet de Skranker til Side, hvormed den omgav sig. Ved et Dekret af 26. Oktober 1917 kundgjorde Sovjetmagten, at Godsejernes Besiddelser, Klostre og Kirkegodser skulde overgaa til Folkets Eje. Dette Dekret, som iøvrigt kun var den politiske Stadfæstelse af en fuldbyrdet Kendsgerning, idet Bønderne forud havde taget Jord i Besiddelse de fleste Steder, har skabt et Jordfond paa ca. 10,000,000 Desjatiner (20,000,000 Tdr. Ld.). Fordeles disse enorme Arealer ligelig mellem alle Bønderne, vilde der tilfalde hver enkelt fra ½ til ¾ Desjatiner.

Bønderne havde iøvrigt mange Steder selv fundet paa at praktisere en meget simpel Fordeling; de havde fundet ud af, at det retfærdigste vilde være, at den, som i Forvejen havde f. Eks. 2 Td. Land, skulde have 2 til, medens den, som havde 10, naturligvis ogsaa skulde tildeles andre 10 Tdr. Ld. osv. En saadan Fordeling kunde selvfølgelig ikke tilfredsstille de jordløse og Ejerne af de smaa Lodder, og nu har disse Betingelser for ogsaa at kunne gøre sig gældende, nu har de ikke alene Ret til at organisere sig, men deres Organisationer nyder Beskyttelse af Regeringsmagten. Denne Omstændighed har medført, at der er skabt en mægtig Organisation af disse jordløse Landarbejdere; hvor stor den er, kan jeg dog ikke give paalidelig Oplysning om, men dens Medlemsantal skal i alle Tilfælde skrives med 7-cifret Tal.

Det er forstaaeligt, at denne Organisation ikke kan have de samme Opgaver, som vi kender det fra vor egen og andre Arbejderorganisationer, Lønkamp og Forbedring af Arbejdsforholdene, de russiske Landarbejderarganisationers Opgave ligger i noget andet, først og fremmest søger de at skabe Fællesforetagender til Dyrkning af Jorden. Fra Sovjetmagtens Side søger man under kyndig Ledelse at oprette saa mange saadanne Fællesskaber som muligt. For at give en Antydning af denne Bevægelses Omfang, skal jeg efter et russisk Blad anføre, at der f. Eks. i Guvernementet Tula i Juni Maaned fandtes ikke mindre end 143 saadanne Fællesskaber under Guvernementssovjet og 29 under Centralsovjet. Disse sidste udgjorde tilsammen *15,000 Tdr. Ld.* Desværre savnes der for Øjeblikket Oplysning om, hvor mange Mennesker disse Fællesskaber beskæftiger.

Hvorvidt disse Fællesskaber vil være i Stand til at hævde sig som den fremtidige Form for Dyrkning af den russiske Jord, vil Tiden vise. Forfatteren af den ovenfor nævnte Bog stiller sig i saa Henseende meget skeptisk, han frygter for, at det Oplysningsarbejde, som drives energisk blandt Landproletariatet, vil prelle af paa den russiske Bonde. Kendsgerningerne viser imidlertid, at dette Oplysningsarbejde bærer endog lønnende Frugter.

Selvfølgelig har Blokaden og de evindelige Krige været en stor Hæmsko for en sund Udvikling ogsaa paa dette Omraade, de bedste og dygtigste Arbejdere saavel i Industrien som i Landbruget maa enten kæmpe ved Fronten eller er beskæftigede ved Vaabenfabrikation eller tages paa andre Maader i Krigens Tjeneste. Over 9 Mill. Mand lægger Krigen saaledes Beslag paa, enten direkte eller indirekte. Først naar det russiske Folk faar Lov at afgøre sin egen Skæbne uden fremmed Indblanding er det muligt at stille et Horoskop for, hvorvidt den ny Form for Jorddyrkning paa socialistisk Grund dog skal kunne befæstes og blive det bærende i det russiske Landbrug.

Alexis Touskou.

Kartoflens Næringsværdi.

Det antages i Almindelighed, at de mest velsmagende og nærende Kartofler er de, der »moser« under Kogningen.

Den franske Kemiker *Balland* ved Videnskabernes Akademi i Paris, har imidlertid anstillet en Del Undersøgelser, som ikke bekræfter denne Antagelse, og han har ved samme Lejlighed fremdraget nogle ejendommelige Forhold ved den ellers saa velkendte Kartoffel.

Naar man ser bort fra Skallen, der jo kun udgør en lille Brøkdel af den hele Kartoffel, bestaar denne af tre forskellige Lag, som tildels kan skelnes, naar man holder en meget tynd Skive af en Kartoffel op for Lyset, men endnu bedre lader sig paavise ved Anvendelse af Røntgenstraaler. Tætheden i disse tre Lag er forskellige og tiltage indvendig fra udefter. De yderste, eller Barklaget, indeholder forholdsvis mest Stivelse og mindre Mængder kvælstofholdige Stoffer, men i det inderste, Marvlaget, er Forholdet ganske det omvendte. Det mellemste Lag staar ogsaa i Sammensætning midt imellem de andre.

Barklaget er mindst fugtigt, medens Marvlaget indeholder betydelig mere Vand. Vandmængden udgør gennemsnitlig 75 Procent af Kartoflens Vægt, 20 Procent er Stivelse og ca. 2 Procent optages af kvælstofholdige Substancer.

Balland angiver nu, at Kartoflens Næringsværdi og Betydning som Spise er desto større, jo flere kvælstofholdige Stoffer der findes i den, og at den er mindst velsmagende, naar den er rig paa Stivelse. Og der kan i saa Henseende være stor Forskel paa Kartofler, saaledes at de bedste Spisekartofler kan indeholde indtil tre Gange saa højt et Forhold mellem Kvælstofsubstanser og Stivelse, som Kartofler af ringeste Værdi.

Kartoflens Godhed kan altsaa bedømmes ved kemisk Analyse, men det træffer sig tillige saa heldigt, at Kogning af Kartofler ogsaa giver Midler til deres Bedømmelse.

Det er bekendt, at nogle Kartofler har Tilbøjelighed til under Kogningen at udblære sig og gaa i Stykker paa nogle Steder, eller helt koge ud, medens andre holder sig fuldkommen hele, selv naar Kartoflen er kogt helt mør. Tidligere antoges det, at Grunden til denne Udkogning skyldtes et højt Indhold af Stivelse, som udkvællede og foranledigede, at Kartoflen gik i Stykker. De nyere Undersøgelser har imidlertid vist, at Kartoflens Holdbarhed under Kogningen afhænger af Indholdet af Æggehvidestoffer. Naar disse nemlig forekommer i forholdsvis stor Mængde, saa beholder Kartoflen sin Form under Kogningen, og gaar den itu, tyder det paa, at Kartoflen kun indeholder Æggehvide i ringe Mængde.

Da nu hele Næringsværdien afhænger af Mængden af Æggehvidestoffer, saa kan en Kartoffels Godhed praktisk prøves ved Kogning, idet de bedste Sorter holder sig hele, medens de ringere Sorter gaar i Stykker under Kogningen.

En Kartoffeldyrker.

Abonnér paa
Landarbejderbladet.

Ugens Spejl.

Landstingsvalget viser samme Vindretning som de to foregaaende Folketingsvalg: fortsat Fremgang for Venstre og fortsat Tilbagegang for de radikale; det er de to mest iøjnefaldende Kendetegn.

Man kunde jo heller ikke vente, at dette Valg skulde vise nogen Strømkæntring; dels er det jo endnu kun kort Tid, at Landet har været velsignet med Venstres reaktionære Regimente, og selv om Tiden er blevet udnyttet til det yderste for at manifestere Regeringens reaktionære Karakter, saa er denne jo hidtil først og fremmest gaaet ud over Arbejderklassen, saa der er endnu en hel Del af de Smaakaarsfolk, der ved Valget den 26. April var med at hjælpe Reaktionen til Magten, som det endnu ikke er gaaet op for, at det var en Dumhed, de begik, at den nuværende Regering er deres Fjender; desuden har en Del af disse Folk vel heller ikke kunnet overvinde sig selv til saa kort Tid efter at stemme anderledes end ved det foregaaende Valg; dette i Forbindelse med den høje Valgretsalder til Landstinget maatte nødvendigvis medføre, at Resultatet dermed kom til at svare nøje til de foregaaende. Venstre og de konservative Partier i det hele kan stadig regne med Tilslutning fra det overvejende Flertal af Oldinge og gamle Tanter.

Til Trods for at Forholdene saaledes var saa ugunstige som vel muligt for Socialdemokratiet, kan dette Parti alligevel notere et ganske smukt Resultat; dets Mandater blev forøget, og det Stemmetal viste en Fremgang paa ca. 10,000 Vælgere; det er derfor det rene Nonsens, naar den reaktionære Presse efter Valget fabler om Socialdemokratiets Stagnation; saavel Landstingsvalget som de foregaaende Valg viser, at Socialdemokratiet er saa solidt grundfæstet politisk, saa intet formaar at rokke det. Socialdemokratiet kan roligt og tillidsfuldt imødese de endelige Valg til Efteraaret.

*

Den københavnske Barberstrejke, som i den sidste Tid har givet den arbejderfjendtlige Presse Stof til næsten daglige Overfald paa Arbejderklassen, er nu efter 6 Ugers Forløb sluttet. Arbejdsgivernes Standpunkt var i dette Tilfælde, som det i det sidste halve Aar har været i alle Konflikter, at Arbejderne skulde bøje sig for de Betingelser, som Arbejdsgiverne fandt formaalstjentligt at diktre. Det har imidlertid ikke været muligt at gennemføre dette Krav, Svendene oprettede Kampstuer for egen Regning, og disse gik gennemgaaende fortræffeligt; det er da ogsaa endt med, at Arbejdsgiverne har opgivet Haabet om at »knuse« Strejken og har maattet gaa ind paa de Krav, som Svendene oprindeligt opstillede. I deres Forbitrelse herover har en Del Mestre nu efter Strejkens Afslutning nægtet at antage de Svende, som de beskæftigede før Strejkens Udbrud; ca. 100 Svende er saaledes blevet blokeret. Det er ganske ulovligt og imod Forudsætningerne for den afsluttede Overenskomst; Barbersvendenes Forbund har da ogsaa straks indklaget Arbejdsgiverne for den faste Voldgiftsret for dette Overenskomstbrud. Det er imidlertid interessant at se den Sympati, som Mestrenes ulovlige Adfærd har vakt i den reaktionære Presse; denne har ikke kunnet tilbageholde sit Bifald, herved er det paany slaaet fast, at denne Presse billiger ethvert Skridt, som bare gaar ud over Arbejderne.

*

I Norge er der udbrudt Jærnbanestrejke, som truer med at standse al Trafik. Fra Baneledelsens Side optræder man paa ægte Overklassemaner overfor de strejkende: de mere fremtrædende Deltagere i Strejken afskediges og Militæret holdes rede til at tage Affære, der er ogsaa efter dansk Mønster dannet »Samfundshjælp« med det Formaal at optage det nedlagte Arbejde og forsøge at holde Trafiken i Gang. Endnu da dette skrives, er Strejken ikke blevet almindelig, men har været begrænset til Trondhjem; den kan dog, hvad Øjeblik det skal være, blive landsomfattende.

*

I den polsk-russiske Krig er Situationen forsaavidt stadig uforandret, som Vaabenstilstanden endnu ikke er indtraadt; den russiske røde Hær fortsætter sin sejrrige Fremmarch og truer selve Polens Hovedstad, hvis Rømning Polakkerne i Følge Telegrammerne for længst har paabegyndt. Trods de som det synes ret haabløse Udsigter for en fortsat Kamp, ser det alligevel ikke ud til, at Polakkerne er særlig forhippet paa at faa sluttet Vaabenstilstand og Fred, man haaber aabenbart paa, at Krigslykken skal kunne vende sig; i saa Henseende sætter man formentlig sin Lid til den Hjælp, som fra fransk-engelsk Side er stillet i Udsigt. Det meddeles saaledes, at der er ankommet franske Officerer til *Warszawa* for at organisere Kampen mod Bolschevikerne, ligesom der sendes Ammunition og Vaaben til Polakkerne over Danzig. Det er dog et Spørgsmaal, om man ikke overvurderer Værdien af denne Hjælp. Bolschevikerne er øjensynligt i militær Henseende langt stærkere, end man havde antaget, og Vanskelighederne ved en virkelig effektiv Hjælp til Polen er overordentlig store.

Hvor Storbønderne regerer.

Ubarmhjertig Fogedforretning i Lettebæk ved Odense.

En syg Kone smides med sine 5 Børn ud paa Landevejen.

Familiens Ejendele henligger en hel Uge paa Landevejen udsat for Vejr og Vind.

Vort Broderorgan „Fyns Social-Demokrat" bringer i sit Søndagsnumer en Artikel om en Fogedudsættelse i Lettebæk ved Odense. Udsættelsen, der har en ualmindelig ondartet Karakter, fortjener at kendes i sine Enkeltheder.

Familien, som Fogeden har smidt ud, boede som meddelt i Lettebæk By og bestod af Mand, Hustru og 5 Børn. Manden var Arbejdsmand og hed Karl Hansen. Indtil forrige Lørdag boede han i en lille Hytte. Hansen mente at have Forkøbsret til Huset, og forskellige Ting tyder paa, at han har haft Grund til at antage dette.

Den juridiske Afgørelse gik ham imidlertid imod, og Huset tilfaldt Enke Hanstine Sørensen. Denne fik Fogeden til at afsige en Kendelse, der gik ud paa, at Hansen skulde fraflytte Hytten. Da Hansen sad Kendelsen overhørig, blev Forretningen forrige Lørdag foretaget.

„Fyns Social-Demokrat" har haft en Samtale med Fru Hansen, der nu sammen med sine 5 Børn bor i nogle Rum af ubeskrivelig sundhedsfarlig Karakter i Sanderum Fattighus.

Den stakkels Landarbejderhustru fortæller:

— I Lørdags Eftermiddags kom Kongens Foged, Politiassistent Sørensen, Dalum, Sagfører Staun, Odense, og 2 Tjenestekarle (hvoraf den ene tjente hos Enken) ind til mig og sagde, jeg skulde flytte. Jeg laa i Sengen og havde været syg i længere Tid. Jeg bad derfor om at maatte blive i Huset, til jeg blev rask, men fik til Svar: — Nej, De skal staa op! — Det kan jeg ikke, svarede jeg. — Saa maa vi hjælpe dem. — Det vil jeg nødig have! — Ja, saa maa vi tage Dem med Magt! Hertil svarede jeg intet, hvorpaa Politiassistent Sørensen slæbte Dynen af mig for Øjnene af de andre — jeg laa nøgen, kun med en Chemise paa. Sørensen og de to Tjenestekarle trak derefter Sengen ud paa Gulvet og halede mig op af den. Saa husker jeg ikke Enkelthederne mere, da jeg blev daarlig.

Den ældste 6-aarige Datter, som sammen med de andre Børn overværede Optrinet, fortalte:

— Sørensen tog Mor i Armen og trak hende ud paa Gulvet. Saa sagde han: Kom med Tæppet, og de svøbte et Tæppe om Mor, der slog om sig og sagde, at de skulde lade hende være, hun var syg. Saa kaldte de paa Enkens Gaardbestyrer, Jochumsen, han kom ind, og han, Sørensen og de to Karle bar Mor ud til Bilen paa Landevejen.

Moderen fortalte videre: — Da jeg rigtig kom til Besindelse, laa jeg paa Knæ inde i Bilen. Politiassistent Sørensen kom ind og sagde til mig, at jeg skulde sætte mig op paa Sædet, og saa tilføjede han truende: — Dette her skal De komme til at fortryde! Jeg forstod ikke, hvad han mente med den Trusel og sagde blot: — Bare De ikke kommer til at fortryde, Sørensen.

Enkens Karl skulde køre med os i Bilen over til Fattiggaarden, men det vilde min Mand ikke tillade. Han fik saa Lov at køre med, men maatte sidde udenfor ved Siden af Chaufføren, medens Sørensen satte sig ind hos mig.

Medens Udsættelsen foregik, forsøgte min Mand at komme ind, men Sagfører Staun sagde til ham — Gaa De blot, De har intet at gøre her.

Saa kan I jo sulte!

Da Hansen videre spurgte, om han maatte grave sine Kartofler op, svarede man ham, at dem skulde han bare lade staa. — Dem skal vi leve af til Vinter, vi har ikke andet, svarede han. — Ja, De kunde jo have ladet været med at lægge nogen, svarede Kongens Foged, og Overretssagfører Staun, der varetog Enkens Interesse, tilføjede:

— Saa kan I jo sulte!

— — —

Den fattige Landarbejders Indbo blev slæbt ud i Landevejsgrøften. — Indgangen til Husets Have afspærredes, og Karl Hansen fik Paabud om ikke at sætte sine Fødder dér. Fogeden havde givet Løfte om, at Ejendelene skulde blive transporteret til den nye Lejlighed paa Fattiggaarden, men endnu, over en Uge efter den skandaløse Udsættelse, henligger Møblerne paa Landevejen, udsat for alskens Vejr. I et uaflaaset Klædeskab ses Familiens simple Klæder. Et Regulatorur ligger med Skiven opad paa en Bunke ubestemmeligt Skrammel. Senge, Køkkensager, Bord og Stole er kastet Hulter til Bulter.

Ingen af Lettebæks rige Gaardmænd har følt Trang til at hjælpe den fattige Familie med at faa Møblerne borttransporterede.

Affæren vækker den pinligste Opsigt paa Egnen. Børnene, som kastedes paa Landevejen sammen med deres syge Moder, er i Alderen fra ½ til 6 Aar.

Overenskomst

mellem

Udvalget for Sogneraadsforeningen for Maribo Amt, Maribo Amts Vejudvalg og Dansk Arbejdsmandsforbund, Det lollandske Arbejdsmandsforbund og Landarbejderforbundet i Danmark, angaaende Stenslagning og Vejarbejde paa Lolland-Falster.

§ 1.

Arbejderne, som udføres enten efter Akkord eller paa Timeløn, skal rettes efter Vejvæsenet, for vedkommende Arbejde gældende almindelige Konditioner, som dog ikke maa stride mod nærværende Bestemmelser, og efter Vejvæsenets Anvisning.

§ 2.

De Arbejder, for hvilke der i nærværende Overenskomst er fastsat Priser, udføres altid i Akkord; dog kan de, helt eller delvis, hvis begge Parter er enige derom, udføres paa Timeløn.

Ved alt *andet* Arbejde er Parterne enige om, i saa stor Udstrækning som muligt at indføre Akkord. Priserne paa saadant Arbejde fastsættes i hvert enkelt Tilfælde ved lokal Forhandling mellem Parterne.

For saa vidt heromhandlede Arbejder ikke kan af Arbejder-Forbundene sikres overtagne og udførte til konditionsmæssige Tider, lader Vejvæsenet Arbejderne udbyde ved Licitation paa sædvanlig Maade.

§ 3.

Det forudsættes, at Vejvæsenet iøvrigt fortrinsvis antager organiserede Arbejdere til de heromhandlede Arbejder.

§ 4.

Da Arbejder ved Skærveslagning og Stenspaltning kræver ret kostbar Anskaffelse og Vedligeholdelse af specielt Værktøj, vedtages det, at Arbejderne vel som Regel anskaffer og vedligeholder Værktøjet, men at det ogsaa kan ordnes saaledes, at Værktøjet anskaffes af Vejvæsenet, imod at Arbejderne ved hver Afregning afdrages 50 Øre pr. m^3 slagne Sten og 25 Øre pr. m^3 spaltede Sten, indtil Værktøjet er betalt. Ophører Vedkommende med Arbejdet, før Værktøjet er betalt, tilfalder dette Vejvæsenet, hvis Arbejderen ikke ønsker at betale det resterende Beløb. Han kan i saa Tilfælde, mod Fradrag af Slid og Værdiforringelse efter Vejvæsenets Skøn, faa tilbagebetalt de allerede afdragne Beløb.

§ 5.

Skulde der opstaa Strid om Forstaaelsen af de i nærværende Overenskomst omhandlede Spørgsmaal, skal saadan afgøres i Overensstemmelse med de til enhver Tid mellem Hovedorganisationerne: De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiver og Mesterforening, gældende Regler for Behandling af faglig Strid, for saa vidt de kan finde Anvendelse, og iøvrigt med den Ændring, at Sogneraadsforeningen eller Amtsraadets Vejudvalg i Stedet for Arbejdsgiver- og Mesterforeningen vælger to Medlemmer af Mæglingsudvalget.

§ 6.

Arbejdspriserne.

Stenslagning:

Flækning af Sten til Slagning, 39×23 cm, pr. Kbm.	500 Kr.
Stabling af Sten til Slagning, 39×23 cm, pr. Kbm.	100 —
Slagn. af Reparationsskærver (Sporsten) indtil 39×23 cm (4 cm)	1600 —
do. af do. (Sporsten) indtil 39×23 cm (4½ cm)	1450 —
Slagning af Lagbelægningsskærver af Sten indtil 39×23 cm (5 cm)	1350 —
Slagning af Underlagssten (Pflaster)	500 —

Søsten til Slagning maa ikke leveres i Størrelse af over 30×20 cm.

Udlægning.

Paakøring af Sten efter Aftale.
Underlagssten, Pflaster (Flint) pr. Kbm. efter Aftale.
Lagbelægningssten pr. Kbm. efter Aftale.
Grusning af nylagt Vej pr. Kvdm. efter Aftale.
Grøfteoprensning og Planering af Vejrabat eft. Aftale pr. løb. m af Vejlængden.
Ophakning af Vejbane efter Aftale.
Event. Timelønsarbejde betales med 1,50 Kr.

Til denne Timeløn betales pr. 1. August 1920, efter Overenskomsten af April mellem Hovedorganisationerne: Dansk Arbejdsgiverforening og samvirkende Fagforbund, et Dyrtidstillæg paa 2 Øre for hver 3 Points Dyrtiden ifølge Statistisk Departements Opgørelse pr. 1. Juli er steget over 142 pCt.

§ 7.

Overenskomsten har tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1920 for Sognekommunernes Vedkommende, medens Amtet efterbetaler fra 29. Maj 1920.

§ 8.

Overenskomsten gælder til 1. April 1921.

Maribo, den 14. Juli 1920.

For Udvalget for Maribo Amts Sogneraadsforening:
Alfred Jensen. *J. P. Hansen.* *L. Bichel.*
K. Mathisen. *A. Andersen.*
For Maribo Amts Vejudvalg:
R. Larsen. *H. P. Pedersen.*
For Dansk Arbejdsmands Forbund:
J. C. Larsen. (sign. Fr. Hansen).
For Det lollandske Arbejdsmands Forbund:
C. Skytte. (sign. Vilh. Jørgensen.)
For Landarbejderforbundet i Danmark:
Oscar Levinsen. (sign. Fr. Rasmussen.
(sign. Bernh. Olsen.) (sign. Rich. Markvardsen.)

Sogneraadsforeningen meddeler os, at følgende 6 Kommuner ikke har givet Sogneraadsforeningen Fuldmagt til at slutte paa deres Vegne, hvorfor Overenskomsten ikke gælder for dem, nemlig:

Askø, Branderslev, Maribo Landsogn, Vesterborg, Skelby-Gedesby og Ringsebølle.

Hvad Kost og Logi for Arbejdere skal beregnes til.

Fastsat i Henhold til Lov af 28. Juni 1920.

I Henhold til Bestemmelserne i §§ 41 og 60 i Lov af 28. Juni 1920 om Forsikring mod Følge af Ulykkestilfælde har Indenrigsministeriet ved Bekendtgørelse af 23. Juli fastsat Værdien af Kost og Logis for Arbejdere (Tyende, Lærlinge, Søfolk m. v.), der har Ophold hos Arbejdsgiveren, saaledes, at Kost og Logis i København beregnes til en Værdi af 1100 Kr. aarligt, i Købstæderne til 950 Kr., paa Landet til 800 Kr. og for Mandskab om Bord paa Damp- og Sejlskibe til 1500 Kr. aarligt.

For Ulykkestilfælde, der indtræffer i Tiden mellem 1. August 1920 og 1. April 1922, vil disse Beløb være at lægge til Grund for Beregning af de paagældende Arbejderes samlede Aarsfortjeneste ved Fastsættelse af de i Ulykkesforsikringsloven omhandlede Dagpengeydelser og Erstatningssummer.

I Ferien.

Jo, ser De, Maren — min Mand, Etatsraaden, siger: Saa længe I faar den unaturlig høje Løn, saa synker den danske Krones Værdi. Ja, jeg forstaar det ikke rigtig — men I sætter alt for mange Penge i Luksusvarer, og derfor stiger Dollar'en i Amerika, og det ender med, at I ruinerer Landet. I *maa* ta' Skeen i en anden Haand!

Grev Schimmelmann og hans Arbejdere.

Greven nægter at betale efter Landarbejderforbundets Overenskomst og truer med at afskedige de Arbejdere, der ikke er tilfredse med, hvad han byder dem.

Daglønnen paa „Løvenholm" og „Udbygaard" er 1 Kr. 30 Øre under den almindelige Dagløn.

Landbrugets Arbejdsgivere har altid haft ondt ved at forstaa, at Arbejderne gennem deres Organisationer ønsker at tale med om Løn- og Arbejdsforhold. Dette gælder ikke mindst de store Arbejdsgivere, der helst drømmer sig tilbage til den Tid, da Arbejderne maatte gaa for, hvad Herren vilde give, og hvor man havde Hundehullet og Træhesten til de Arbejdere, der ikke forstaar at værdsætte Naadigherrens Kærlighed til sine Undergivne. Til disse hører aabenbart Herren til „Løvenholm" og „Udbygaard", Hr. Greve Verner Schimmelmann.

For nogen Tid siden søgte

Arbejderne paa „Udbygaard"

pr. Ørsted gennem deres lokale Afdeling at faa Greven til at betale efter de Overenskomster, der er oprettet mellem Landarbejderforbundet og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, hvis Lønsatser er almindelige over hele Landet.

Henvendelsen var dog resultatløs, og Afdelingen henvendte sig derfor til Landarbejderforbundet med Anmodning om at skaffe Arbejderne overenskomstmæssige Lønninger. Forbundet satte sig ogsaa straks i Forbindelse med Greven. En af

Forbundets Repræsentanter aflagde Besøg paa „Løvenholm“ og henstillede til Greven at antage de Overenskomster, der er gældende mellem Landarbejderforbundet og Arbejdsgiverforeningen, idet han gjorde opmærksom paa, at mange Hundrede Arbejdsgivere, der ikke stod i Arbejdsgiverforeningen, er gaaet ind paa at betale efter Overenskomsterne.

Greven var imidlertid fuldstændig afvisende. „Jeg har intet at forhandle om, og er Arbejderne ikke tilfredse, kan de rejse. Jeg ser helst, at de rejser, hvis de ikke er tilfredse,“ var hans stadige Svar, og til sidst sagde han truende: „Hvis jeg faar at vide, at nogle af mine Arbejdere har ønsket Forbundets Henvendelse til mig om dette Spørgsmaal, vil de straks blive afskediget. Jeg vil ikke finde mig i den Slags, og Folkene kan strejke, saa meget de vil, jeg skal nok klare mig, jeg har mine Elever og Maskiner.“

Det viste sig umuligt at faa nogen Ordning og Forbundets Repræsentant maatte derfor gaa med uforrettet Sag. Jorddrotten havde intet at forhandle med sine Arbejdere om, vil de ikke tie og taale, kan de blive jaget fra deres fattige Hjem. „De har heller ingen Grund til at være utilfredse,“ paastod Greven under Samtalen med Forbundets Repræsentant. „Naar jeg gør en god Forretning, faar de nogle Tusinde Kroner.“ Men den stakkels Greve gør saa aabenbart ikke mange gode Forretninger. Hans Arbejdere gør i hvert Fald ikke Indtryk af at være bleven særlig velhavende.

Grevens gode Forretninger

smider næppe saa meget af sig til Arbejderne, at de kan være tjent med at arbejde 1 Kr. 30 Øre under de almindelige Daglønninger. Det er der i det mindste nogle af dem, der mener, og derfor har de ønsket Forbundets Medvirkning — og saa skal de forfølges, hvis Greven faar at vide om, hvem det er, saa skal de jages bort med det samme. Det er grevelig Moral.

Landarbejderforbundets Ledelse vil nu tage Stilling til hele denne Sag, og forhaabentlig vil det lykkes at belære Greven om, at ogsaa hans Arbejdere bør have Ret til at tale med om de Vilkaar, hvorunder de skal arbejde. Og deres beskedne Ønske om at blive lønnet som andre organiserede Arbejdere vil forhaabentlig snart blive opfyldt, trods Grevens stejle og afvisende Holdning.

Landarbejderforbundets Kontor, i Juli 1920.

Axel Hansen,
Sekretær.

Ovenstaaende Billede er taget fra den tidligere stærke tyske Fæstning Helgoland, som man nu er i Færd med at nedrive.

Blokaden overfor Skanderborg Amts Vejvæsen udvides og gøres effektiv.

Søndag den 1. August afholdtes et Fællesmøde i Skanderborg mellem D. A. F.'s Fællesorganisation og Landarbejderforbundets Midtjyllands Kredsorganisation, hvor vort Forretningsudvalg var repræsenteret ved Sekretær Fr. Hansen.

Begge Organisationer var godt repræsenteret paa Mødet, og efter en kort Drøftelse af Situationen, hvorunder der fremkom megen Bitterhed mod Amtsraadets Karrighed vedtoges enstemmigt følgende:

Resolution.

Repræsentanter for Fagforeninger, saavel under D. A. F. som under L. A. F. i Skanderborg Amt, forsamlede til Møde i Skanderborg d. 1. August 1920, udtaler sin skarpeste Misbilligelse af den diktatoriske Optræden, som Amtsraadet har udvist overfor Amtets Skærveslagere ved at fastsætte en Pris af 10 Kr. 50 Øre pr. Kb. 4½ cm Skærver, hvorved der i gunstigste Tilfælde kan tjenes gennemsnitligt 50 Kr. pr. Uge.

Forsamlingen vedtager, at der fra den 7. August ved normal Arbejdstids Ophør iværksættes effektiv Blokade overfor alt Skærvearbejde i Skanderborg Amt, herunder alt Arbejde ved Skærveknuser og Tromler, alt forsaavidt der ikke til den Tid er truffet en for Arbejderne tilfredsstillende Ordning.

Fra Dags Dato er det forbudt Medlemmerne af begge Forbund at paatage sig noget som helst Arbejde, Skærveslagning vedrørende, for Skanderborg Amts Vejvæsen, og enhver Arbejder, der ikke retter sig efter denne Beslutning, vil blive behandlet efter Fortjeneste.

For Landarbejderforbundet:
Fred. Hansen,
Sekretær.

For Dansk Arbejdsmands Forbund:
Martin Andersen,
Horsens.

Som det fremgaar af ovennævnte, skal Blokaden fra den 7. August være *effektiv,* og det forbydes paa det strengeste Medlemmer af begge Forbund at paatage sig noget som helst Arbejde, Skærveslagning vedrørende, for Skanderborg Amts Vejvæsen.

Vi anmoder vore Medlemmer om at gøre eventuelle Arbejdssøgende opmærksom paa denne Meddelelse.

Oscar Levinsen.

Fr. Hansen.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Under Henvisning til vor Artikel i Nr. 30 har Centralarbejdsanvisningskontoret givet Meddelelse om de ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer for indeværende Uge anmeldte

Ledige Pladser.

Sjælland:

Ugifte Fodermestre til mindre Gaarde ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Holbæk, Roskilde og Slagelse.

Gift Malkefodermester: Holbæk.

Husmand, hvis Kone kan malke.

Ugifte Landarbejdere dels til Daglønsarbejde og dels til faste Pladser paa større og mindre Gaarde ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Frederiksværk, Helsingør, Hillerød, Holbæk, Næstved, Præstø, Roskilde og Slagelse.

En Dreng: Det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Holbæk.

Lolland-Falster:

Ugift Fodermester, 18 Køer: Det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Maribo.

Landarbejdere til Daglønsarbejde og faste Pladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing Falster og Nakskov.

Pigepladser ved Kontorerne i Maribo og Nykøbing F.

Karle fra 15—18 Aar ved Kontoret i Nykøbing F.

Fyen:

Fodermester til mindre Gaard (12 Køer

at malke) ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Odense.

Karle- og Pigeplads ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Odense.

Jylland:

Landarbejdere til Dagløns arbejde og faste Pladser ved de kommunale Arbejdsanvisningkontorer i Aalborg, Aarhus, Kolding, Silkeborg og Vejle.

For indeværende Uge er Oversigten ikke komplet, men forsaavidt Plads søges, kan Henvendelse ske til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor.

Hvis der er en Afdeling, hvor der mangles Arbejdskraft, kan Meddelelse derom optages under samme Rubrik.

Sofus Westergaard.

Ungdommens Udvandring.

Højre og Venstres Politik driver Landarbejderungdommen i Landflygtighed.

Den uhyre Krigsspekulation med Jorden og Landstingets Hindring af at aabne en lettere Adgang til Jorden, har medført, at Ungdommen udvandrer i saa stor Maalestok, at selv de konservative Blade bliver betænkelige.

„Ribe Stiftstidende" gør i en Artikel forleden opmærksom paa denne Udvandring og skriver derpaa:

„Grunden til denne Udvandring er den, at mange af de unge ikke mener at have det ringeste Haab om at skabe sig en Fremtid herhjemme, da det jo kun er de færreste unge Landmænd, der er saa heldige at have Raad til at købe en Gaard eller er i Stand til at gifte sig en til. De foretrækker derfor at tage Billet til Amerika".

Bladet er forsigtig nok til at føre denne Udvandring ind under Betegnelsen „unge Landmænd"; men Sandheden om Forholdet lader sig alligevel ikke skjule. Det er jo ikke Storagrarernes Sønner, der udvandrer. For disse Fars Sønner er der sørget. Storagrarerne er jo de eneste Landbrugere, der har haft Fordel af Spekulationen i Jorden. Det er Husmændene, Landarbejderne og de smaa Landbrug, der har maattet bøde for denne Spekulation. Altsaa er det ikke Storagrarernes Børn, der søger at „bryde sig nye Baner" i Amerika. Det mangler de saamænd ogsaa „Arbejdsmod" til. For dem har Krigskonjunkturerne netop skabt en udmærket Basis for en fortsat Udplyndring af den forbrugende og arbejdende Befolkning. Nej, „de unge Landmænd", som det gamle Højreblad sigter til, er Husmændenes, Landarbejdernes og de smaa Landbrugs Børn. Socialdemokratiet har for lang Tid siden gjort opmærksom paa denne Fare, og vort Parti søgte at afværge den ved et Forslag om en gennemgribende Jordreform, der gjorde de store, baandlagte adelige Jordegodser til det arbejdende Folks Eje. Men det reaktionære Flertal i Landstinget, Højre og Venstre, satte sig med Hænder og Fødder imod en virkelig Løsning af Jordspørgsmaalet. Der blev ganske vist lappet lidt hist og her, nogle Præstegaardsjorder er bebudet udstykket, men Godsejerne har beholdt den fede Bid. Deres Rigdomme er efter Jordlovens Vedtagelse meget større, end de var i 1914.

Nu tvinger de reaktionære Partier Landarbejderungdommen i Landflygtighed, fordi disse Partiers Politik har gjort det umuligt for denne Ungdom at komme i Besiddelse af Jord. Over denne Politik skal Dommen fældes.

Det arbejdende Folk, Husmændene og de smaa Landbrug, har endnu et Ord at sige i Jordspørgsmaalet. Og det skal blive løst den Dag, da Vælgerne giver Socialdemokratiet Magt dertil. Stem derfor „Venstre" og „Højre" ned ved Valgene.

Der er Jord nok i vort Samfund. Kræv Jorden gjort tilgængelig for Landets Ungdom.

Stem paa Socialdemokratiets Kandidatlister!

J. Ragne.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Under Henvisning til vor Artikel i Landarbejderbladet Nr. 30 har Centralarbejdsanvisningskontoret i denne Uge anmeldt følgende **ledige Pladser**:

Sjælland.

Gifte og ugifte Fodermestre til mindre Gaarde ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Roskilde.

Malkefodermester ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Holbæk.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Hillerød, Holbæk, Nykøbing S. og Roskilde.

Karlepladser til Malkning ved Kontorerne i Helsingør, Hillerød og Holbæk.

Høstkarle og Høstarbejdere ved Kontoret i Storehedinge.

En Arbejder til Gødningskørsel ved Kontoret i Storehedinge.

Lolland-Falster.

Yngre Karle til mindre Gaarde ved Kontoret i Nykøbing F.

Fyn.

Fodermester til mindre Gaard samt **Pige** til Malkemedhjælp ved Kontoret i Odense.

Henvendelse sker til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor. Ønskes Plads i andre Egne af Landet sker Henvendelse ligeledes til nærmeste Arbejdsanvisningskontor, der beredvillig yder Medvirkning til at opnaa de søgte Pladser.

FRA AFDELINGERNE.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunne komme i det først udkomne Nummer.

Birket Afdeling.
Medlemsmøde afholdes i Birket Forsamlingshus Lørdag Aften den 7. August Kl. 7½ prcs. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. *Bestyrelsen.*

Gjelsted Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 7. August paa Gjelsted Gæstgivergaard Kl. 8. Alle Medlemmer bedes møde, særlig dem, som ikke faar Bladet tilsendt. Efter Mødet er der Bestyrelsesmøde. *L. Hansen.*

Gudbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Gudbjerg Afholdshotel Lørdag den 7. August Kl. 8 Aften. Efter Mødet bliver der halvaarlig Generalforsamling i Socialdemokratisk Forening. Dagsordenen ifølge Lovene. Mød nu op alle Medlemmer af begge Foreninger og tag Hustruen med.

Carl J. C. Hansen.

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

Herringe og Omegns Afdeling
har valgt Arbejdsmand Alfred Hansen, Nybølle, til Formand og Kristian Johansen, Pennsylvanien pr. Espe, til Kasserer. *Alfr. Hansen.*

Kværndrup Afdeling
Medlemsmøde afholdes anden Lørdag i hver Maaned Kl. 7½ i Kværndrup Forsamlingshus. *Bestyrelsen.*

Oure-Vejstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 7. August Kl. 7½ prcs. i Oure Forsamlingshus. Alle bedes møde, da der er vigtige Sager til Behandling.

NB. Vi oplyser herved vore Medlemmer om, at vore Medlemsmøder bliver afholdt første Lørdag i hver Maaned, saafremt der intet Afbud kommer. *Otto Gormsen.*

Skaarup Afdeling
Medlemsmøde afholdes paa Skaarup Kro Lørdag den 14. August Kl. 7½ Aften. Restancer bedes indbetalt.
Jens Peter Christiansen.

Skjellerup-Ellinge Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Lørdag den 7. August Kl. 7½ Aften hos Edvard Olsen, Paarup. *L. Henriksen.*

Søllested Afdeling
afholder stor offentlig Sommerfest med Faneindvielse paa Søllested Gæstgivergaard Søndag den 15. August. I Tilfælde af ugunstigt Vejr afholdes Festen i Teatersalen. Som Taler kommer tilstede Sofus Westergaard og Marius Christensen, København. De nærmeste Afdl. og Socialdemokratisk Forening i Søllested er indbudte. Festen aabnes Kl. 4 Eftm. Om Aftenen offentlig Bal til Kl. 1. Der er sørget for god Musik. *Bestyrelsen.*

Vestenskov Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 8. August Kl. 7 Aften hos Niels Nielsen, Fredsholm. Grunden er, at Formanden er flyttet til Branderslev Afdl. Valg af ny Formand og Eventuelt. *Niels Nielsen.*

Longelse Afdeling
afholder Medlemsmøde Mandag Aften Kl. 7½ paa sædvanligt Sted. Da der skal tages Bestemmelse om, hvorvidt vi skal foretage en Udflugt pr. Bane eller Lastbil, eller vi skal se at faa fat i et Par gode Talere og afholde en Fest i Spodsbjerg, er det i alle Medlemmers Interesse at møde.

Overenskomster og Emblemer faas og Indmeldelse i Ulykkesforsikringen og Husmandsbrandkasse sker hos Formanden.

De, der staa til Restance, maa se at ordne dette ved Medlemsmødet den 9.; kan I ikke betale det hele, kan I afdrage, men ordnes maa det, hvis I skal vente at komme i Betragtning ved en eventuel Augustregulering.
Jens Baltzer.

Købelev Afdeling
afholder Møde Tirsdag den 10. ds. Kl. 8 hos Emil Rasmussen, »Nøjsomhed«. Medlemmerne bedes give talrigt Møde. *Povl Christoffersen.*

Lindelse Afdeling
Medlemmer kan faa Overenskomster udleveret hos Bestyrelsesmedlemmerne. Pris 40 Øre pr. Stk.
Thomas Andersen.

Fjeldsted-Harndrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 8. August Kl. 7½ paa Havndrup Afholdshotel. Alle Medlemmer bedes give Møde, og de Medlemmer, som nu staar til Restance for flere Maaneder, bedes særlig møde, at de kan faa deres Bog i Orden, da de ellers vil blive slettet af Forbundet.

Med kammeratlig Hilsen. *Jakob Jakobsen.*

Flintinge Afdeling
afholdt ekstra Generalforsamling den 31. Juli. Paa Dagsordenen var Valg af nye Tillidsmænd paa Grund af Overflytning til D. A. F. Valgt til Formand blev Husejer P. Christiansen, Flintinge, og til Kasserer Peter Dreyer, Flintinge. Til Bestyrelsesmedlemmer valgtes Frederik Basth og Jakob Jakobsen, Rosenlund, og MariusOleseski Nagelski, Skovgaard. Til Hovedbestyrelsesmedlem valgtes Jørgen Andersen, Fuglsang pr. Flintinge. Til Revisorer H. P. Petersen, Rosenlund, og Niels ePtersen, Flintinge.
Johs. Johansen.

Blandede

Bacznosc!

Mamy do nabycia Kalendarzy Polskie bardzo tanio 50 orow + porto Powyzsza kwote trzeb dolaczac przy zamuwieniu w markach pocztowych. Zwracac sie pod adresym:

Tadeusz Turek,
Dybensgade 22, 1. Sal, København K.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., **med blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Til Møder og Fester faas Tryksager hurtigst og billigst fra **Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Axelhus, Hillerød. Telefon 44.**
NB. Leverand. til Landarbejderf.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Landarbejdere!

Tjen selv Købmandens Avance ved at skrive efter deres Fransktræsko.

Nr. 44—47 Kr. 7,25	Nr. 32—35 Kr. 5,85
- 40—43 - 7,00	- 28—31 - 5,00
- 36—39 - 6,50	- 24—27 - 4,00

Købes 2 Par sendes de **fragtfrit.** Husk mit bekendte Træskobeslag og Næseplader til 75 Øre.

Gudbjerg Træskoforretning pr. Gudme.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang 6 Kr., for 3 Gange 14 Kr. 40 Øre.

Taksigelser

Munkebjergby Afdeling.

Kammerater! Modtag min hjerteligste Tak for udvist Deltagelse ved min Hustrus Jordefærd. Tak for hver en Krans.

H. Christiansen, Formand.

Tak.

Min og min Hustrus hjerteligste Tak til Medlemmerne i Ondløse Afdeling for den Pengegave, som jeg har modtaget under min Sygdom. Tak til de Mænd som satte sig i Spidsen for Indsamlingen.

Arbejdsm. Hans Chr. Petersen og Hustru,
Fugleaa.

Efterlysning.

Maren Povlsen fra Assens-Egnen, tjente hos Smidt Olesen, Vinding Ladegaard ved Vejle i Aaret 1883, bedes opgive sin Adr. til dette Blads Kontor mrkt. A. Ø., eller om nogen kan give Oplysning, bliver det honoreret med en Ducør.

Tjenestekarl Oluf Olsen, som i Vinter tjente paa Gudengaard, bedes skrive til Erik Olsen, Adr.: Søren Hansen, Gedehaven pr. Skelskør.

Undertegnede beder Dem pr. Postpakke sende mig:

..... **Stk. Kappe.** Brystmaal ..... cm.
..... **Stk. Trøje.** Brysmaal ..... cm.
..... **Par Benklæder.** Livmaal.....cm, Skridtlængde.....cm

Prisen for Kapper er fra 30 til 45 Kr. Prisen for Trøjer er fra 20 til 25 Kr.
Prisen for Benklæder er fra 17 til 20 Kr.

Da største Livmaal paa Benklæderne er 90 cm, er vi villig til gratis at medsende et Stk. Stof til Isætning af en Kile, saafremt Livmaalet er større end 90 cm.

Bemærk! De maaler Brystmaalet ved at lægge Centimetermaalet omkring Dem i Brysthøjde, det da fremkomne Maal er Brystmaalet. De maaler Skridtlængden ved paa et Par Benklæder at maale det ene Benklædeben paa det korteste Stykke.

Saafremt De ikke har Benklæder af det Livmaal, jeg har opgivet, ønsker jeg
gratis medsendt et Stk. Stof til Kile — ikke tilsendt Benklæder.
(Hvad ikke ønskes bedes overstreget.)

Varerne sendes pr. Efterkrav, franko ved Køb af 1 Sæt.

Tydeligt Navn: .....

Tydelig Adresse: .....

Bestillingsseddelen sendes i lukket Konvolut (20 Øres Frimærke) til

Landarbejderforbundet, Villemoesgade Nr. 54, København Ø.

J. Pedersen-Bjergaards Legat

af 26. Marts 1913 til Opmuntring af særlig fremragende og efterfølgelsesværdig Virksomhed paa Landbrugsbinæringernes Omraade.

Dette Legats Formaal er samtidig med at opmuntre til og fremdrage til Efterfølgelse Eksempler paa udvist fremragende Dygtighed paa Fjerkræavlens og andre Landbrugsbinæringers Omraade at hædre særligt paaskønnelsesværdige karakterprægede personlige Egenskaber.

Af dette Legat uddeler Det kgl. danske Landhusholdningsselskab i December Maaned d. A. forskellige Præmier for efterfølgelsesværdige Ydelser paa de ovennævnte Omraader. Legatkapitalen er 10,000 Kr., hvoraf den aarlige Rente staar til Raadighed til Præmieuddeling.

Blandt de Ydelser, der særlig vil komme i Betragtning ved Præmieuddelingen, kan nævnes:

1. En kort og klar Skildring af Virksomheden og de opnaaede økonomiske Resultater med Hovedvægten lagt paa Fjerkræavl som væsentlig Indtægtskilde og med Fremhævelse af, hvad man mener særlig at skylde sine hidtil opnaaede Resultater.
2. Den for Dagen lagte Omtanke og Ordenssans, stadig Fremadstræben og forstandig Tilnyttedragelse af fagkyndig Vejledning.
3. Sindrig Opfindsomhed og praktisk Selvhjulpenhed.
4. Børns og unge Familiemedlemmers Opdragelse til virkeglad Deltagelse i Arbejdet.
5. Sans for god Oplysning i Almindelighed, levende Samfundsfølelse, ekemplarisk Levesæt og hjemlig Hygge.

Ansøgninger bør til Vejledning for Bedømmelsesudvalget være ledsaget af Vidnesbyrd fra sagkyndig Side.

Der tages stærkt Hensyn til de Kaar, hvorunder der har været virket, og den Grad, hvori de præmierede Ydelser kan haabe at ægge til Efterfølgelse.

Ansøgninger om at komme i Betragtning ved Uddeling af Legatportionerne eller Indstillinger dertil maa være indsendte inden 1ste Oktober til Landhusholdningsselskabet, Vestre Boulevard 34, København B.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 33 | Fredag den 13. August 1920 | 6. Aargang

Den internationale Landarbejderkonference.

10 Lande repræsenterende over 2 Millioner organiserede Landarbejdere deltager.

Den 17. August mødes for første Gang Repræsentanter for de vigtigste europæiske Landes Landarbejderorganisationer til en international Konference, til Drøftelse af Landarbejdernes internationale Fællesinteresser og til Dannelsen af en international Organisation.

Konferencen afholdes i Amsterdam.

Til Konferencen, som har været under Forberedelse i det sidste Aar, har saa godt som samtlige europæiske Landes Landarbejderorganisationer givet sin Tilslutning og anmeldt Deltagelse.

De Lande, hvis Organisationer har anmeldt deres Deltagelse i Konferencen, er følgende:

Tyskland	900,000	Medlemmer
Italien	500,000	—
Polen	250,000	—
England og Skotland	250,000	—
Holland	37,000	—
Østrig	40,000	—
Danmark	30,000	—
Frankrig	30,000	—
Sverrig	20,000	—
Belgien	2,000	—

Ialt 2 Millioner 59,000 Medlemmer.

Det er første Gang, at Repræsentanter for Landarbejdere samles til international Raadslagning, og Hovedformaalet er naturligvis at skabe en fast international Sammenslutning til fortsat Arbejde for Standens fælles Interesser. Der vil for Konferencen foreligge et fuldstændig udarbejdet Forslag til Vedtægter og Regler for et saadant.

Formaalet bliver i første Linje gensidig Oplysning samt Støtte i økonomiske Kampe, hvor disse antager et saadant Omfang, at international Støtte bliver fornøden. Desuden vil man drøfte Overflytningsregler fra den ene Organisation til den anden, Midler til at modvirke Arbejdsgivernes løntrykkende Bestræbelser ved Hjælp af Masseimport af Vandrearbejdere, Spørgsmaalet om Minimalløn vil ogsaa være paa Dagsordenen saavel som Socialiserings-Problemet.

Endelig vil man drøfte Landarbejderes Stilling under Hensyn til de paa Washington Konferencen i Fjor fattede Beslutninger om 8 Timersdagen, Arbejdsløshedsforsikring, Beskyttelse for Kvinder og Børn osv.

Denne Side af Konferencens Drøftelser faar særlig Interesse, fordi Det internationale Arbejdsbureau forbereder en Konference om Landarbejderforhold. I Washington var Industriarbejderne i Forgrunden, Konferencen i Genua beskæftigede sig udelukkende med Sømændenes Anliggender. Nu vil man forsøge ved internationale Konventioner at skabe en fastere Ordning for Landarbejdernes sociale Stilling Verden over. Og dette vilde jo vanskeligt lade sig gøre, hvis ikke de paagældende Arbejdere selv havde skabt sig en international Sammenslutning, som kan give deres Ønsker og Krav Udtryk og overvaage, at de engang fastsatte Vilkaar ogsaa overholdes.

Den af Det internationale Arbejdsbureau paatænkte Konference vil antagelig blive afholdt i Geneve i April 1921.

Som Repræsentant for Landarbejderforbundet i Danmark møder Formanden Oscar Levinsen og Hovedkasserer Lorentz Petersen og Sekretær Peter Hedebol. For Svenska Lantarbetareförbundet møder Formanden Albin Hansson.

Til Behandling paa Konferencen har vort Forbund sendt en Række Forslag.

Agrarerne glæder sig for tidligt.

Det lyder utroligt, men det skal alligevel være sandt, at en Del Agrarer har glædet sig over at læse Landarbejderbladet i den sidste Tid. Anledningen er de Artikler, vor Kammerat Aksel Sørensen har skrevet, eller rettere, det er Overskriften: »Skal vor Organisation opløses?« som har glædet dem.

Vi er af nogle af vore Medlemmer blevet gjort bekendt med, at der er Storagrarer, som overfor dem har ladet sig forlyde med, at Landarbejderforbundet nu er færdigt, og denne Opfattelse støttede de paa Overskriften til de paagældende Artikler. Vi maa imidlertid bedrøve dem med, at deres Opfattelse er fuldstændig grebet ud af Luften. Havde de læst de paagældende Artikler, og navnlig hvis de havde forstaaet, hvad de læste, vilde de iøvrigt selv være klar herover. Der har i disse Artikler ikke været nogen som helst Antydning i nævnte Retning; Aksel Sørensen har heri paavist de store Fordele, Organisationen har skaffet vore Medlemmer, og hvilken Ulykke for hele Landarbejderklassen det vilde være, om det lykkedes Storagrarerne at slaa vor Organisation ned, men at dette forelaa som en Mulighed, har han ikke skrevet et Ord om; han har kun opstillet det som et Tankeeksperiment. Vi ved, det vil smerte de kære Storagrarer, men vi maa ikke desto mindre oplyse dem om, at der ikke er den ringeste Udsigt til, at dette Tankeeksperiment nogensinde bliver til Virkelighed. Tværtimod, Landarbejderforbundet befinder sig i bedste Velgaaende, hvad sikkert adskillige af dem vil komme til at erfare i Fremtiden.

De omtalte Storagrarer har altsaa glædet sig for tidligt, dersom de virkelig har troet paa Muligheden af vort Forbunds Opløsning. De vil ogsaa i Fremtiden komme til at regne med Landarbejderforbundet som en Faktor, de ikke slipper uden om, naar Talen er om Landbrugets Arbejdsforhold her i Landet, ligesom de endnu i mange Aar vil have Lejlighed til at læse Landarbejderbladet; men vi vil anbefale dem, at de, for at undgaa Skuffelser, fremtidig ikke blot læser Overskrifterne, men ogsaa det øvrige af de forskellige Artikler, og maa vi med det samme henstille til en Del af de Storagrarer, som synes at følge vort Blad med stor Interesse, at de eventuelt abonnerer paa det, eller dog i det mindste nøjes med at laane det, og ikke saaledes som vi erfarer, at adskillige af dem har for Skik, simpelt hen at tage det fra deres Tjenestefolk.

„Din Tyveknægt!“

Da Gunderslevholms Forvalter brugte sin Ridepisk paa en Tjenestekarl.

Hvad Tjenestefolk er udsat for i det Herrens Aar 1920.

Næstved.

Vi havde i Gaar Besøg af en Tjenestekarl, Hans P. Andersen, der fra 1. Juni har haft Ansættelse paa Gunderslevholm som Malkekarl, hvilket vil sige, at han skulde malke og vaske Spande. Hans Arbejdstid var fra 3¼ om Morgenen til 11 Formiddag og fra 3½ Eftermiddag til 7½ Aften.
Det var en lang Arbejdstid, men til Gengæld skulde Karlen ogsaa have fri en Gang om Maaneden — tænk blot en hel Søndag fri en Gang om Maaneden. Saa vidt var Karlen dog ikke naaet endnu, idet der altid var noget i Vejen, hver Gang han bad om at faa fri. Saaledes ogsaa i Søndags, men ikke desto mindre bestemte Karlen sig til at besøge sine Forældre i Hvalsø. Han lejede derfor en Kone til at malke sine Køer og en Karl til at vaske Spande om Søndagen, og begav sig saa afsted. Cykle havde han ikke. Men en Medtjener havde lovet ham, at han maatte laane hans Cykle, naar han en Gang skulde hjem. Denne Medtjener laa nu paa Sygehus, men Andersen mente, at Tilladelsen gjaldt alligevel.

Nu faldt det i med stærkt Regnvejr Søndag Aften, da han skulde forlade Hvalsø. Han opsatte da at cykle de 8 Mil til om Morgenen. Det var naturligvis forkert, om end undskyldeligt, men det

berettigede i hvert Fald ikke Forvalter *Vinge* til de Overgreb, han derefter gjorde sig skyldig i.

Beskyldt for Tyveri.

Efter at Andersen havde genoptaget sit Arbejde, spurgte Underforvalter *Holst* ham, hvor han havde været, og fik Spørgsmaalet besvaret. Imidlertid hørte Andersen, at Forvalter Vinge havde anmeldt ham for Tyveri af den Cykle, han havde laant, en Anmeldelse, som han dog senere fandt det raadeligst at tage tilbage, og da Vinge Tirsdag Morgen traf Andersen, overfusede han ham først, fordi han røg. Andersen svarede dertil, at han ikke vidste, han ikke maatte ryge. Derefter bebrejdede Vinge ham i kraftige Ord, at han havde »stjaalet« den omtalte Cykle, kaldte ham Tyveknægt og tildelte ham

en Række Slag med sin Ridepisk.

Ja, saa er Historien egentlig ikke længere. Karlen, der efter dette ikke vilde blive et Øjeblik længer paa Gaarden, bad om Afregning, som blev ham nægtet. Forvalter Vinge, som vi har talt med, indrømmer baade Historien med Cyklen og Ridepisken, men for den førstes Vedkommende undskylder han sig med, at han virkelig troede, at Andersen havde stjaalet Cyklen og ikke mere vilde komme tilbage. Vi synes ærlig talt, det er en daarlig Undskyldning. Tror Hr. Vinge virkelig, at en Karl løber fra sit Tøj og 2—3 Maaneders Løn for at komme i Besiddelse af en gammel Cykle, og havde det været umuligt for ham først at henvende sig til Medtjeneren paa Sygehuset, før han indgav sin Tyverianmeldelse. Med hvilken Ret brugte han endelig Tyvenavnet, efter at Cyklen var kommet igen?

Der er Forskel.

Slagene klarer Hr. Vinge sig lige saa let fra. De var ikke saa haarde, siger han. Mon virkelig en ophidset Mand ved, hvor haardt han slaar? Havde Hr. Vinge været Arbejder paa Flydedokken, havde der nok været en Politibil til at hente ham med det samme og han havde kunnet risikere at faa 8 Maaneders Forbedringshus. Men Hr. Vinge er ikke Arbejder. Han er Forvalter. Det gør en Forskel, og derfor nægtede Politiassistenten, til hvem der blev indgivet Anmeldelse, simpelt hen at tage sig af Sagen.

Saa let slipper Hr. Vinge imidlertid ikke.

Er Retfærdigheden blind,

saa er den socialdemokratiske Presse i hvert Fald seende.

Vi kender forøvrigt intet til Hr. Vinge. Maaske er han hverken værre eller bedre end de fleste. Maaske endog en forholdsvis human Arbejdsleder. Men den Omstændighed, at han uden at undersøge en Sag hæfter Tyvenavnet paa en Undergiven, om hvem der ellers intet ufordelagtigt er at sige, og den Fart, hvormed han griber til Ridepisken, der formodentlig nu har afløst det mere gammeldags Egespir, viser, hvor langt vi endnu har tilbage, før de Herrer opdager, at Landarbejderne ogsaa er Mennesker.

Socialdemokratiet og Landarbejdernes Fagbevægelse skal lære dem det. Saaledes som Egespiret allerede er vristet ud af Godsejer- og Forvalternæven, saaledes vil ogsaa Ridepisken komme til at forsvinde.

Grundforbedring.

Foredrag af Ingeniør Claudi West ved Husmændenes Sendemandsmøde.

Vi bringer her et sammentrængt Referat af et Foredrag, som Ingeniør *Claudi West* holdt ved Husmændenes Sendemandsmøde i »Grundtvigs Hus«.

— Her findes megen syg Jord paa Sjælland. Dette kan ses paa den Vegetation, som Jorden bærer. Det er derfor et stort Fremskridt, at den danske Videnskabsmand Harald Christensen nu kan analysere Jorden efter Prøver i et Glas og derved konstatere, hvorledes den syge Jord skal behandles.

Den syge, sure Jord er en umaadelig Skade. Vi har under visse Omstændigheder det store Spring mellem en god Afgrøde og Misvækst paa disse syge Jorder. Fritfluen, som navnlig fremstaar paa fugtige Jorder, har i visse Aar fuldstændig ødelagt Havreafgrøden i store Egne af Jylland.

Hvorledes skal man saa fremme Grundforbedringsarbejdet?

Landbrugsorganisationerne bør organisere det efter en bestemt Plan. De bør træde sammen amtsvis og ansætte en Konsulent. Og systematiske Undersøgelser kan nu foretages for hele Byers og Vandløbs Omraader. Paa Grundlag af disse udarbejdes saa Pjecer med tilhørende Jordbunds-Kort, og enhver af Beboerne faar tilsendt et Eksemplar. De kan saa sidde hjemme i deres egen Stue og se, hvilken Jord der er kalkfattig og sur.

Den Tid maa være forbi, da enhver Beboer paa maa og faa gaar og stikker sit Drænrør ned. Nej, Samling og Plan, det er Nutidens Løsning.

Disse Undersøgelser foretages naturligst omkring de forskellige Vandløb.

Kan det nu betale sig at grundforbedre?

Alt er saa dyrt. Og hvorledes bliver Konjunkturerne i Fremtiden? Ja, Betingelser for en rentabel Udnyttelse er netop Grundforbedringen. Landbruget har altid været forudseende, ja, dristig. Dette Princip maa bibeholdes.

Det gaar ikke an, at vi indretter vor Produktion paa et sygt Grundlag, paa syg Jord.

Og nu Husmændene.

En Mængde af disses Brug lægges nu langt ud fra de gamle Ejendomme, og den Jord, som de faar, er hverken merglet eller drænet. Disse Husmænd maa derfor slide med Jord, som i en lang Aarrække næsten intet Udbytte giver. De unge Husmænd burde have Jorden merglet og drænet, før de fik den. Saa kunde Husmændene høste Glæde og Fordel. Jeg vil understrege, at Husmændene skal og maa have sund Jord.

De Husmænd, som allerede har Jord, maa Staten skaffe Midler til denne Forbedring. Vi maa spare paa andre Omraader, om fornødent. Husmændene skal have disse Midler fra Staten paa rimelige Afbetalingsvilkaar. Disse Penge vil komme igen med Renter. (Stærkt Bifald.)

Holger Larsen, Taastrup, gav en interessant Fremstilling af, hvorledes Landbrugere i Københavns Amt havde grebet Sagen an med Grundforbedring. Han anbefalede, at Husmandsforeningerne skulde samarbejde med Landboforeningerne. Saaledes har vi gjort. Husmændene betaler en Ottendedel af Udgifterne og Landboforeningerne Resten. Det er favorable Vilkaar. Vi maa fremme denne Plan, for det er sørgeligt, som man navnlig ser i Aar, at overordentlig megen Jord ligger hen, kun dækket med Ukrudt.

Sluttelig vedtoges følgende Resolution:

— Sendemandsmødet vedtager, *at* opfordre Foreningerne indenfor de enkelte Omraader til at søge Jordens Grundforbedring fremmet i Samarbejde med Landboforeningerne, *at* opfordre Husmandskommissionerne, Udstykningsforeningerne og Statens Jordudvalg til at søge gennemført Grundforbedring af dertil trængende Jord, før den afleveres til Husmandsbrug, *at* opfordre Bestyrelsen for »De danske Husmandsforeninger« til at søge tilvejebragt Adgang til Grundforbedringslaan af Statskassen paa gunstige Afdragsvilkaar.

Haven i August.

Af Havebrugskandidat Chr. Brinck.

Endnu i denne Maaned kan man plante Grønkaal med forventet godt Udbytte.

Kaalen bør i denne Tid efterses og befries for Ormene (de hvide Sommerfuglelarver); Arbejdet er ikke saa uoverkommeligt, som mange tror, og er i hvert Fald det eneste praktiske Udryddelsesmiddel. Med en lille flad Pind maser man Utøjet paa Bladene uden naturligvis at beskadige disse. Man kan paa denne Maade gennemgaa et stort Kaalstykke paa en Dag.

Jordbærrækkerne bør befries for de udløbende Ranker, saasnart Bærhøsten er forbi. Arbejdet udføres nemmest ved at afstikke dem med en skarp Spade efter en Snor, som spændes et passende Stykke udenfor selve Planterækkerne.

Naar Afstikningen har fundet Sted, optages de i Gangene rodslaaede Planter med en Greb, fraskæres Rankerne og kan derpaa anvendes til nye Anlæg: 60 cm mellem Rækkerne og 30 cm mellem Planterne i Rækkerne. Hvert 3. eller 4. Aar bør Jordbæranlæget fornyes, hvorfor man gør rettest i at forny Anlægget med ⅓ eller ¼ hvert Aar, saa Forsyningen holdes vedlige.

Kartoflerne — i Marken saavel som i Haven — bør optages saa snart de er tilstrækkelig modne, for at undgaa den ødelæggende Kartoffelskimmel. Naar de nederste Stængelblade visner og de fleste af Kartoflerne falder af ved let Rysten af en opgravet Busk, er de modne nok til Optagning.

Ved at oversprøjte Kartoflerne ca. 20. Juli og 20. August med 1 pCt. holdig Bordeauxvædske, kan man forebygge Skimmelsvampens Trivsel paa Planterne og derved i høj Grad forøge Udbyttet af sunde Kartofler.

Rødløgene optages, tørres og gemmes som Skalotter, naar Bladene visner.

Kørvel og *Vinterspinat* (spidst Frø) til Foraarsbrug kan saas sidst i Maaneden.

Timian, Isop, Salvi og andre Krydderurter afskæres i tørt Vejr, sammenbindes i Smaabundter og ophænges paa et tørt Sted.

Navnlig *Blomkaal* og *Agurker* bør man passe ikke kommer til at lide af Vandmangel.

I *Frugthaven* kan okuleres hele Maaneden eller saalænge Barken paa Grundstammerne vil løsne. De vægdannede Træer passes med Beskæring, Tilbinding og Vanding, da Nedbøren sjældent kommer disse Træer rigtig til Gode. Vanding med passende fortyndet Ajle kan foretrækkes.

Hindbærrene bør tidligst muligt befries for de afbaarne Skud, saa Aarsskuddene — de frugtbærende næste Aar — kan faa mest mulig Plads snarest.

Af *Dværgtræerne* knibes de Skud, som er fremvoksede paa de Skud ved de ved Sct. Hansdag knebne Sideskud over et eller to Blade; for stærkt voksende Ledegrene afknibes den yderste Spids.

I *Blomsterhaven* kan man okulere Roser paa Rodhalsen af Hunderosen (rosa canina) og »aflægge« Blomsterbuske, navnlig saadanne, som vanskeligt eller slet ikke lader sig formere ved Stiklinger.

Alle Blomster i Knop, men dog navnlig Roser, bør jævnlig gives Gødningsvand.

Frilands-Blomstring samt Primulaer og Aurikler kan i denne Tid omplantes og deles. Stedmoder og Stokroser saas til Foraarsblomstring.

Forholdene paa Hovedgaarden Skærvad ved Grenaa.

Hovedgaarden Skærvad ved Grenaa ejes af en Proprietær Hansen; denne Herre nægter bestemt at betale sine Folk den overenskomstmæssige Løn og har ligesaa bestemt afvist enhver Forhandling med dem. Sagen er nu overdraget Forbundet, som gentagne Gange har tilskrevet Hr. H, uden at han har følt sig foranlediget til at svare paa disse Henvendelser.

Hr. H. anser aabenbart sig selv for at være for

fin en Mand til at indlade sig i nogen Forhandling, enten det er med Arbejderne selv eller deres Organisation; han synes at betragte sig selv som Konge paa sin Borg og mener at kunne byde sine Folk lige hvad han lyster. 6½ Kr. er den svimlende Dagløn, han giver sine Arbejdere i Høstens Tid, og det synes han selv er en god Løn. Arbejderne er imidlertid formastelige nok til at have en anden Mening om dette Spørgsmaal, og da Hr. H. som nævnt afviser enhver Forhandling, har Forbundet nu erklæret Strejke paa Gaarden. I Strejken deltager 3 faste Husmænd og 3 Karle, og disse sidste søgte H. at faa til at gaa imod deres Kammerater ved at love dem en god Dragt Prygl, dersom de ikke genoptog Arbejdet i Løbet af en halv Time. Da denne Tid var gaaet, og Karlene endnu ikke havde genoptaget Arbejdet, meddelte han dem, at de kunde takke hans Hustru for, at de ikke havde faaet saa mange Prygl, saa de var blevet ukendelige.

Som et Eksempel paa, hvad Arbejderne paa Skjærvad kan være udsat for, skal nævnes: Undertegnede Arbejdsmand *A. Petersen* blev ved sidste Uges Udbetaling fradraget 25 Kr. i Lønnen, som var blevet udbetalt mig i Rejsegodtgørelse, skønt det var en Aftale, at jeg skulde have dette Beløb. Jeg protesterede overfor Forvalteren mod, at han saaledes fradrog Penge i min Løn, men fik kun følgende Svar: »Nu har jeg dem«.

Medunderskrevne Arbejdsmand *Chr. Petersen* blev ved samme Lejlighed fradraget 15 Kr. for at have haft Ophold paa Gaarden et Døgn, indtil mit Bohave kom, endskønt jeg arbejdede den Dag, for hvilken Beløbet var beregnet, og skønt jeg ved første Ugeudbetaling tilbød en passende Betaling for Kost og Logi det omtalte Døgn. Forvalteren svarede mig den Gang, at han syntes, vi skulde slaa en Streg over dette.

De Boliger, som vi har været henvist til, er under al Kritik. Naar det regnede, stod der blankt Vand paa Gulvet; at Tapetet hænger i Laser, nævnes kun for Fuldstændigheds Skyld; Dørene kan ikke lukkes, da der ikke findes Haandtag paa en eneste af dem, som er brugelige; Ruderne i Vinduerne er i flere Tilfælde erstattet med Tagpap; Loftet er raaddent og fuldt af Svamp. I det hele er disse Lejligheder saadan, at Hr. H. næppe turde risikere at byde sine Svin dem til Opholdssted. Til Huset, hvori disse Lejligheder findes, hører en Brønd, der er fuld af al Slags Smaakryb; Dækslet over Brønden er løst og raaddent; vi har gentagne Gange anmodet om at faa nye Brædder lagt over Brønden, saa at vore Smaabørn ikke skulde være udsat for at komme en Ulykke til, men denne Anmodning har nyttet lige saa lidt som vore Henstillinger om at faa Lejlighederne sat i Stand.

Da Hr. Proprietær Hansen saaledes ikke blot misbyder sine Arbejdere, men ogsaa paa anden Maade byder dem utaalelige Forhold, og da han bestemt nægter at gaa med til, at det ændres, har vi set os nødsaget til at anmode Forbundet om at tage Affære overfor ham. Vi advarer vore Standsfæller mod at søge Arbejde hos Proprietær Hansen. Følgende Herrer har stillet sig til Disposition for Hr. H., nemlig *Søren Slot*, Mastrup, Fodermester *Knud Sejersen* og Familie samt Staldkarl *Amalius Rasmussen*. Vi overlader dem herved til Offentlighedens Beskuelse.

A. Pedersen. Kristen Pedersen.
Chr. Mouritsen.

Annoncér i
Landarbejderbladet.

Kammerater! Samler jer nu!

Vi maa med Bitterhed i Sindet se, hvordan Priserne Dag for Dag stiger paa alle Livsfornødenheder, skønt der ud over det danske Land staar en Høst, saa vi vel nok skal mange Aar tilbage for at kunne opvise Mage til.

Alligevel ser det unægtelig ud, som om den danske Arbejder inden lang Tid vil blive henvist til at lide Nød og kommer til at fryse, takket være den Regering, som for Tiden sidder inde med Magten her i vort Land.

Der gaar snart ikke en Dag, uden at der er Stigning paa forskellige Varer. Tager man f. Eks. Smørret, som er steget betydeligt paa nogle faa Dage, da vil mangen en Landarbejder tænke ved sig selv, hvornaar kommer Margarinen, som sikkert vil følge efter, da rammer det ham og hans Familie. Vil man nævne Mælken, er det ligesaa; naar Mælken stiger, stiger Osten, hvilket ogsaa rammer haardt for en Arbejder, for ikke at nævne Kød og Flæsk samt en større Stigning paa det daglige Brød.

Og hvordan gaar det med Brændselet? Der har den ny Regering faaet drejet Skruen, saa det klodser noget, især for Arbejderne, som mangen Gang maa købe Dag for Dag i Byerne, og paa Landet i saa smaa Partier, saa Priserne igen fordobles ved den dyre Transport fra Skoven og til Hjemmet.

Men, Kammerater! Hvem har vi at takke derfor? I første Omgang maa vi takke os selv for den Sløvhed, vi udviser, hver Gang vore Interesser staar paa Spil. Lad os bruge det Vaaben, vi har: Stemmesedlen, vort bedste Vaaben. Vi kan ogsaa godt være bekendt at møde ved Valgurnen og der udføre vor Pligt til Gavn for os selv, for vor Familie og for den Klasse, som vi tilhører. Vi har kun det samme Vaaben, medens vore Modstandere ogsaa har Pengemidlerne. Naar vi nu har det Vaaben, som d'Hrr. regner for det bedste, da synes jeg, at det er taabeligt af os at gøre vore Fjender den Tjeneste at undlade at bruge det.

Vil man lægge Mærke til Resultatet af de foregaaende Valg, kan det jo ikke nægtes, at vi har været noget sløve til at møde op, og som Følge deraf maa vi nu undgælde, og udviser vi den samme Sløvhed til det Valg, som skal gælde for næste 4 Aar, da vil vi bittert komme til at fortryde det.

Der forestaar nu en Folkeafstemning for at Grundlovsændringen kan vedtages, saa vore sønderjyske Brødre ogsaa kan blive repræsenterede i den danske Rigsdag, men den er jo ikke som vi Arbejdere har ønsket den, da det er den nuværende Regerings Forslag, men da de selv har stillet Forslaget, lad dem saa ogsaa selv om at faa det gennemført, den Dag mener jeg, at vi kan hvile for at tage fat med al den Kraft, vi ejer, til det afgørende Valg. Det maa være vor Parole indtil Valget til alle vore Kammerater: Samler Jer nu!, saa vi kan bære Sejren hjem.

Alfred Carlsen,
Værløse Afd.

Dansk Arbejdsmandsforbund
varsler Strejke overfor Landhaandværkernes Hovedorganisation.

Under 31. Juli har Dansk Arbejdsmandsforbund tilsendt Formanden for Hovedorganisationen af Mesterforeningerne i Byggefagene paa Landet i Danmark følgende Skrivelse:

Formand, Herr Murermester H. Ehlers,
Brædstrup.

Da de Forhandlinger, der har været ført mellem den ærede Hovedorganisation og Dansk Arbejdsmandsforbund vedrørende Landhaandværkernes Tiltrædelse af Forligsmandens Mæglingsforslag af 28. Maj d. A., er endt resultatløse, idet den ærede Organisations Medlemmer ved Urafstemning har nægtet at tiltræde dette Forslag, som Dansk Arbejdsgiverforening forlængst har tiltraadt og sat i Kraft, og som ogsaa er tiltraadt af Stats- og kommunale Institutioner og en Række andre Arbejdsgivere udenfor Arbejdsgiverforeningen, undlader vi ikke at meddele, at vi herefter ser os nødsaget til at forelægge en kompetent Forsamling Forslag om, at der hos og overfor samtlige Medlemmer af Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet i Danmark etableres Arbejdsstandsning. —

P. B. V.
J. C. Larsen.

Under Skrivelse af 9. ds. har Dansk Arbejdsmandsforbund derefter meddelt samme Organisation, at forsaavidt der ikke forinden er opnaaet en tilfredsstillende Ordning, vil Arbejdsstandsningen træde i Kraft den 16. ds. ved normal Arbejdstids Slutning.

Aarsagen til dette Skridt er, at »Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet i Danmark«, som staar udenfor Dansk Arbejdsgiverforening, har nægtet at gaa ind paa samme Overenskomst, som D. A. F. i Maj Maaned afsluttede med Dansk Arbejdsmandsforbund, og hvorefter Timelønnen skulde forhøjes med 15 Øre nemlig til 155 Øre. Landhaandværkernes Hovedorganisation har nægtet at betale mere end 140 Øre i Timen, som Arbejderne har faaet udbetalt siden Dyrtidsoverenskomsten afsluttedes i Efteraaret.

For saa vidt denne Strejke træder i Kraft, maa vore Medlemmer, som beskæftiges hos Medlemmer af denne Organisation, naturligvis overalt gøre fælles Sag med Medlemmerne af D. A. F. og standse Arbejdet paa de samme Arbejdspladser som D. A. F. samme Dag, som disse standser med Arbejdet der.

Medlemmerne bedes dog erindre, at denne Strejke kun berører Medlemmerne af Landhaandværkernes Hovedorganisation, og at der derfor ikke maa strejkes overfor Landhaandværkere, som ikke er Medlemmer af denne Organisation. I Tvivlstilfælde vil man ved skriftlig Henvendelse til vort Kontor kunne faa Oplysning om, hvorvidt en bestemt Landhaandværker er Medlem eller ej. Efter Strejkens Ikrafttræden maa hver enkelt Afdeling sende os nærmere Meddelelse om hvem og hvor mange Mand Strejken kommer til at berøre, og hos hvem de var beskæftigede. Medlemmerne maa dog under ingen Omstændigheder nedlægge Arbejdet før Medlemmerne af D. A. F. standser.

P. F. V.
Oscar Levinsen.

Vort eget Hus.

De Afdelinger, der ikke allerede har faaet tilsendt Mærker for indsendte Beløb til »Vort eget Hus«, maa gøre Forbundet opmærksom paa dette; enhver Afdeling skal for hver Krone, de har indsendt, have modtaget et Mærke. Disse Mærker skal de Medlemmer, som har ydet Bidrag, have — eet Mærke for hver Krone.

Jeg skal samtidig gøre opmærksom paa, at Mærker kun tilsendes Afdelinger, der har indbetalt Bidrag, og ikke som enkelte Kasserere har ment, vilde blive tilsendt Afdelingerne til at sælge.

Axel Sørensen.

Abonnér paa
Landarbejderbladet.

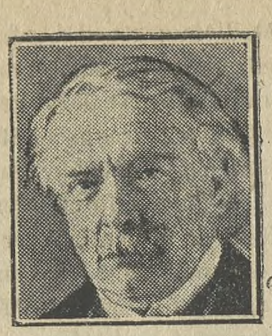

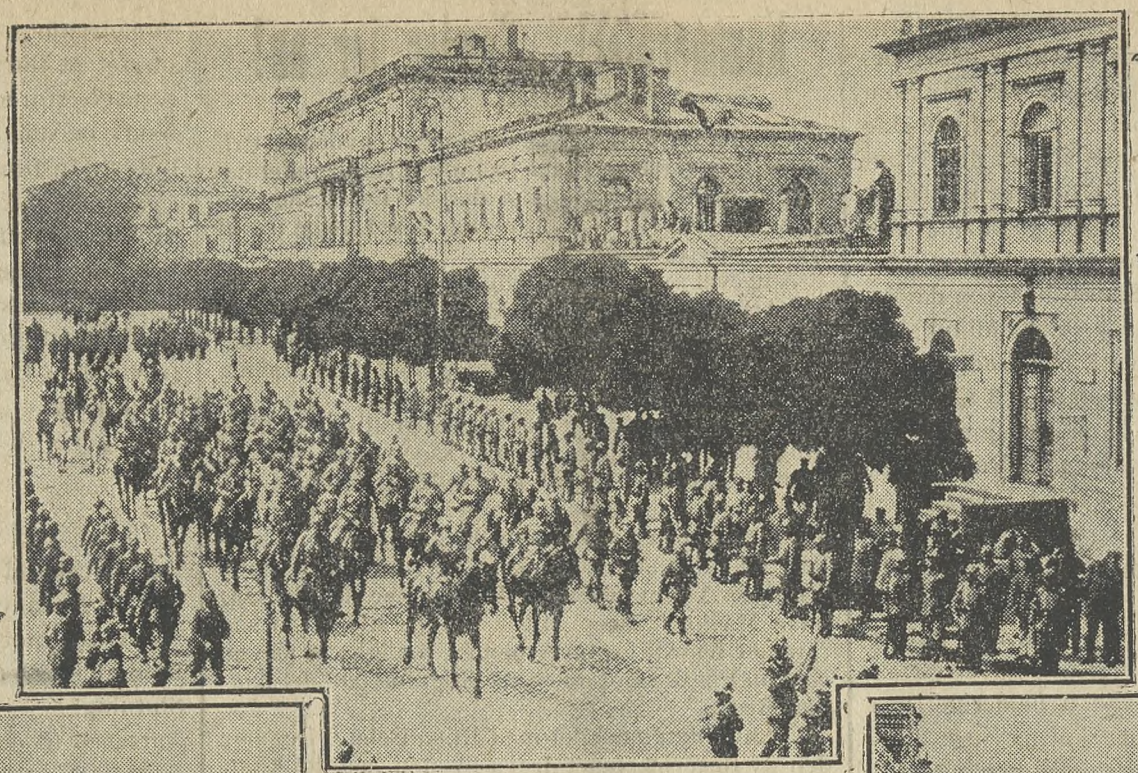

For anden Gang i Løbet af 5 Aar er Polen blevet Krigsskueplads, første Gang uforskyldt, denne Gang som Følge af sine Statsmænds og Overklasses Storhedsdrømme og Magtbegær.

Warschau blev i 1915 efter haarde Kampe besat af Tyskerne og først rømmet efter Fredsslutningen. Det store Billede viser deres Indtog. Nu staar Russerne foran Byens Porte. De to nederste Billeder viser Partier fra Danzig, som, dersom Krigen mellem Østen og Vesten bliver Virkelighed vil blive de Allieredes Krigshavn og fra Moskva. I Yderfelterne ses Portrætter af de forskellige Landes ledende Statsmænd.

Opvarmede Slotte og kolde Hytter.

Grev Ahlefeldt Laurvigen, Langeland, øsler med Brændsel, medens Smaafolk maa fryse.

Greven køber 50 Tons Koks og Kul, medens Rationeringen for almindelige Mennesker er 6 Hektoliter Koks.

En vanvittig Øselhed i disse brændselsknappe Tider.

Næsten daglig læser man om den vanskelige Brændselssituation, der truer med at standse vor Industri og gøre Tusinder af Arbejdere arbejdsløse. Toggangen indskrænkes, saa det snart er en Umulighed at komme fra et Sted af Landet til et andet.

Og man kan jo ikke en Gang nøjes med at læse om disse Vanskeligheder — vi mærker det — vi er sat paa Ration, endog en meget lille Ration — 6 Hektoliter —, som det jo er umuligt at klare sig med. Tørvespekulanterne plyndrer os; thi Parolen er jo blevet: Indenlandsk Brændsel — Tørv —, og baade Tørv og den Smule Koks, vi kan faa, er oppe i vanvittige Priser, der gør det næsten umuligt for almindelige Mennesker at købe det.

Det virker derfor noget overraskende at læse i »Langelands Social-Demokrat«, at *Grev Ahlefeldt Laurvigen, Tranekær, har købt 50 Tons Kul og Koks til sit Slot.*

Det er ca. 1000 Hektoliter — eller den fastsatte Ration til mere end 150 Familier.

Der er naturligvis ingen Tvivl om, at Greven har Raad til at betale. Det er bare, naar han skal betale sine Folk Dagløn, det kniber for ham. Vore Læsere husker endnu Sagen paa Tranekær, hvor Greven bød sine faste Arbejdere 5 Kr. pr. Dag paa Betingelse af, at de underskrev nogle private Slavekontrakter. Da kneb det altsaa for den stormægtige Greve. Arbejdernes urimelige Krav paa Kr. 7,50 pr. Dag i Sommertiden var lige ved at bringe ham paa Fattiggaarden!

Naa, han slap jo ogsaa saa nogenlunde, takket være nogle Landarbejderes ukammeratlige Optræden — og det er maaske de Penge, han sparer paa sine fattige Daglejere, han nu køber Koksladninger for —; men alligevel, er det ikke meningsløst, at det kan lade sig gøre? Almindelige Mennesker kan ikke en Gang faa Raad til — eller Brændsel til at opvarme en 2—3 Værelser — Greven skal have Lov til at fyre, saa meget han lyster, medens hele Befolkningen, hele Samfundet, vor Industri mangler Brændsel.

Selv om man tænker sig, at Greven vil fyre saa1 dan — af al Magt — her i denne Verden for at *vænne* sig til Varmen i den anden — saa bør det alligevel ikke tillades. Hvorfor kan Greven ikke nøjes med samme Ration som andre Mennesker? Hvad berettiger ham til Fordel og Fortrin ogsaa i Brændselsspørgsmaalet? Kan Greven og den grevelige Familie ikke krybe sammen i nogle faa Værelser, som andre Mennesker bliver nødsaget til at gøre til Vinter. Bliver Luften daarlig, naar adelige Mennesker bliver stuvet for tæt sammen? eller hvad er Grunden?

Aa, Grunden er nok den, at Overklassen under det nuværende Storbonderegimente skal have Lov til at skalte og valte som den vil — ogsaa med det dyre og knappe Brændsel. Det er sikkert ellers saadan ved Tranekær og under Grevens øvrige Domicil, at der er Skove nok med Brændsel og Moser nok med Tørv — og naar dette er Tilfældet, hvorfor saa ikke give Greven den almindelige menneskelige Ration Koks — og saa henvise ham til sine Skove og Moser.

Det vilde være nok saa rimeligt samfundsmæssigt set — ogsaa.

Men altsaa Greven kan faa Lov til at øsle med den knappe udenlandske Brændsel, medens andre Mennesker maa give sig Tørvespekulanterne i Vold — og alligevel fryse til Vinter. saare betegnende — men ogsaa belærende for Smaafolk, maa det være....

Ax. H.

Ugens Spejl.

Skal det krigshærgede Evropa, hvis Befolkning endnu vunder sig under Følgerne af en 4 Aars Verdenskrig, atter kastes ud i en ny Krig, maaske endnu mere omfattende og frygtelig end den sidste?

Dette er Øjeblikkets alt overskyggende Spørgsmaal. Haabet om, at det skal undgaas, er vel ikke helt udslukt, men Udsigterne er alt andet end lyse.

Der føres, endnu da dette skriver, Forhandlinger mellem England, Frankrig paa den ene og Rusland paa den anden Side; men noget Resultat er ikke opnaaet. Sovjetregeringens Standpunkt er det, at den ønsker at forhandle direkte med Polen og med Polen alene om Vaabenstilstand og Fred og afslaar en Fællesforhandling, hvori England, Frankrig skal deltage; men en saadan Forhandling er krævet af disse Magter, samtidig med at man har forlangt, at Russerne skal indstille Fjendtlighederne, og imedens der udveksles Tele-

grammer mellem Magterne, fortsætter den sejrrige russiske Hær sin Fremmarsch mod Polens Hovedstad.

Det synes ikke, at Englands og Frankrigs Trudsler foruroliger Regeringen i Moskva synderligt.

Vi staar da muligvis overfor en vældig Kamp mellem Østen og Vesten. Ansvaret herfor har i første Linie de franske Kapitalister og Militarister, dem er det der stod bag Polens Overfald paa Rusland; nu søger de af al Magt at drive baade Frankrig, England og Amerika ind i Krigen. Der er imidlertid Sandsynlighed for, at der denne Gang kommer en Mand i Vejen med en Slæde. Arbejderne i disse Lande ønsker ikke en Gentagelse af Verdenskrigen, de ved af 4 Aars dyrekøbt Erfaring, hvad en saadan betyder; de ved, at den i første Række kommer til at gaa ud over dem, og de føler ganske naturligt ingen Trang til igen at ofre sig for Kapitalismen. Saavel de engelske som de franske Arbejderorganisationer har derfor protesteret paa det kraftigste imod Planerne om at intervenere til Fordel for Polen, og de Forsøg, der gøres paa at faa Ruslands Nabostater til at gribe ind imod Bolschevikerne, synes heller ikke at have stor Udsigt til at krones med Held. Rumænien har erklæret, at det fastholder ubetinget Nevtralitet, og Forholdene i Ungarn er aabenbart saaledes, at hvis den hvide Regering sender Hæren imod Russerne, er en Revolution i Landet næsten sikker. Endelig har Tyskland meget bestemt erklæret, at det hverken vil lade sig bruge mod Russerne eller tillade, at andre Stater sender Tropper eller Krigsmateriel gennem Landet.

*

En international socialistisk Kongres er nylig afholdt i Genéve af de Arbejderpartier, som tilslutter sig det gamle Internationale. Der var mødt Repræsentanter for de allerfleste Lande, saaledes fra Tyskland, Frankrig England, Italien, Svejts, Holland, de skandinaviske Lande. Endvidere var en Række af de nye Stater, som Polen, Georgien, Litauen repræsenteret.

*

Ansøgningsfristen om Statslaan til Oprettelse af Husmandsbrug udløb som bekendt den 1. Juli, men der indkommer stadig en Del Ansøgninger til Amtskommissionerne. I Præstø Amt er indkommet 104 Ansøgninger. Kun 15—16 kan faa Jord, da der i Amtet kun skal udstykkes fire Præstegaarde.

I gl. Roskilde Amt har der foreløbig meldt sig 70 Ansøgere. Ialt afgivet ca. 350 Tdr. Land i Amtet. Det vil sige, at ikke engang Halvdelen kan faa Jord.

Til Amtskommissionen for Holbæk Amt er der ved Fristens Udløb indkommet 230 Ansøgninger om Jord. Dragsholm bliver det eneste Lensgods i Amtet, der i indeværende Aar kommer til at afgive Jord, men da ogsaa nogle Præstegaardsjorder udstykkes, vil ca. 40—50 Andragender kunne imødekommes.

*

En Sag af en noget usædvanlig Karakter er nylig indanket for den faste Voldgiftsret, det usædvanlige bestaar deri, at det er selve den danske Stat, som er indklaget.

Det drejer sig om Dyrtidstillægget for de løse Arbejdere i Statens Skove.

I Efteraaret 1918 afsluttedes en Overenskomst mellem Landarbejderforbundet, Dansk Arbejdsmands Forbund og Skovdirektoratet, hvorefter der skulde ydes et Dyrtidstillæg til løse Arbejdere, beskæftigede i Statens Skove. For dem, som havde arbejdet i 90 Dage *120 a 140 Kr.*, og for dem, som havde arbejdet i *180* Dage *220 a 240 Kr.* De Arbejdere, som ikke havde naaet 90 Dage, skulde, forsaavidt det ikke skyldtes dem selv, at de ikke havde faaet dette Dageantal, have en Værktøjsgodtgørelse, de paagældende Arbejdere har endnu ikke faaet disse Penge, og nu har det ny Folketing nægtet at bevilge Statsskovvæsenet det nødvendige Beløb til Overholdelse af denne Overenskomst. Nu har »Dansk Arbejdsmands-Forbund« indklaget Statsskovvæsenet for den faste Voldgiftsret for at faa Staten til at opfylde sine Forpligtelser.

*

Et nylig afholdt Suppleringsvalg til det engelske Underhus i Kredsen South Norfolk har vist mægtig Fremgang for Arbejderpartiet; der faldt 8594 Stemmer paa Arbejderpartiets Kandidat, en Unionist fik 6476 og den uafhængige liberale Kandidat 3718. Dette Valg peger imod en Magtforskydning i Englands politiske Liv i afgjort socialistisk Retning.

Børnemishandling

Grd. Hans Andersen, Ordrup pr. Skibby, og hans Karl slaar en fjortenaars Pige, saa hun maa søge Lægehjælp.
Barnet har flere Mærker af Mishandlingen.
Gaardejeren truer Moderen, da denne fordrer Pigens fortjente Løn.

Af et af vore Medlemmer i Dalby Afdeling er vi blevet bekendt med en ret brutal Tildragelse, som for nogen Tid siden har fundet Sted hos Gaardejer Hans Andersen, Odrup ved Skibby.

Hermed forholder det sig ifølge vor Hjemmelsmands Fremstilling saaledes:

Hos bemeldte Gaardejer tjente en 14aarig Pige, Datter af en Arbmd. i Terslev. Hun havde været i Hans Andersens Tjeneste siden første Maj; hun deltog i alt forefaldende Arbejde og skulde ogsaa hjælpe til at malke. En Aften for nogen Tid siden, da hun som sædvanlig var med at malke, nægtede hun at malke en Ko. Paa Forespørgsel om, hvorfor hun ikke vilde malke den omtalte Ko, erklærede hun, at hun var bange for den, fordi den sparkede, hvad alle Gaardens Folk iøvrigt godt vidste. Hans Andersen, som tilligemel Gaardens Karl var tilstede i Stalden denne Aften, beordrede hende alligevel til at malke Koen, og da hun vedblivende nægtede det, gav han og Karlen sig til at prygle løs paa det 14aarige Barn, og under Trudsler om, at hun skulde faa flere Klø tvang de Pigen til, trods hendes Skræk for at blive sparket af Koen, alligevel at sætte sig under den og malke den.

Efter at Malkningen var sluttet, forlod Barnet Gaarden og søgte hjem til sine Forældre; hun befandt sig, da hun kom hjem, i en meget medtaget Tilstand, saaledes havde hun flere Mærker af den haardhændede og brutale Behandling, hun havde været Genstand for. Det er forstaaeligt, at hendes Forældre ikke ønskede, at hun igen skulde vende tilbage til den Plads, hvor hun var blevet saadan behandlet; hendes Moder gik Dagen efter til Gaarden og meddelte Hans Andersen, at hendes Datter ikke kom mere og bad samtidig om at faa hendes fortjente Løn til Dato udbetalt. Det vilde H. A. dog intet høre om, men bad hende forlade Gaarden hurtigst muligt, idet han samtidig truende holdt hende en knyttet Næve for Ansigtet.

Grd. Hans Andersen har aabenbart den Opfattelse, at han ikke blot er berettiget til at prygle sine mindreaarige Tjenestefolk, men at han ogsaa kan beholde deres Løn. Saa let slipper han imidlertid ikke fra denne Affære.

Forældrene har nemlig været saa fornuftige at lade Pigen undersøge af en Læge, og af den Erklæring, denne har udstedt, fremgaar det, at hun har været Genstand for Mishandling; ved det ene Øje fandtes blodunderløbne Mærker, ligesom hun paa Arme og Hals havde betydelige Mærker efter Slag. Hun har da ogsaa været saa syg, saa hun maatte holde Sengen i flere Dage.

Der er nu foretaget Skridt til Sagsanlæg mod Gaardejeren, der forhaabentlig nu vil blive belært om, at ogsaa et Tjenestebarn er et Menneske, som man ikke har Ret til at behandle, som man lyster.

Den Tjenestekarl, som var H. A. behjælpelig, burde imidlertid ogsaa klapses af; det er i sig selv i allerhøjeste Grad forkasteligt, at en voksen Mand vil se paa, at et Barn bliver behandlet, som det her er sket, endsige være med til det; det vidner om en raa og brutal Karakter, og det gør efter vor Mening Sagen endnu værre, at dette Barn var denne Mands Medtjener; han havde, ikke mindst af den Grund, en Forpligtelse til at værne hende overfor Husbondens Tyrani; det har denne Person ikke gjort, tværtimod deltog han i Prygleriet. Desværre har vi ikke kunnet faa oplyst, hvem Karlen er. Det skulde ellers være os en sand Fornøjelse at drage ham frem til offentlig Bøskuelse.

Boykottingen mod Ungarn.

Fagforeningerne under den hvide Terrors Herredømme.

Efter at det internationale Fagforeningsforbund den 10. Marts havde offentliggjort sin Klage mod den ungarske hvide Terror og bebudet Boykotting imod Ungarn, har som bekendt den engelske Fagforeningskongres parlamentariske Komité i Forening med Ledelsen for det engelske Arbejderparti efter Anmodning fra den ungarske Regering sendt en Kommission til Ungarn for at undersøge de der herskende Tilstande.

Denne Kommissions Beretning er for kort Tid siden udkommen, og den bekræfter ikke alene Rigtigheden af de mod de ungarske Magthavere rettede Beskyldninger, men føjer endog nye Kendsgerninger til det i Forvejen overvældende Materiale om den hvide Terrors Rædsler i Ungarn.

Nedenfor gengiver vi i Oversættelse en Del af Beretningen, som særlig beskæftiger sig med den Undertrykkelse og den Forfølgelse, som Fagforeningerne er udsat for under det for Tiden herskende saakaldte »kristelige« Regimente i Ungarn.

Vi gengiver den Del af Beretningen uden Kommentarer. Den taler for sig selv og danner det mest træffende Argument for Nødvendigheden af den af det internationale Fagforeningsforbund bebudede Boykotting.

Den engelske Beretning siger:

Vi har om denne Sag faaet følgende Informationer.

Vi traf i Wien to Fagforeningsformænd, hvoraf den ene var Metalarbejdernes tidligere Sekretær, han har senere været Bjergarbejdernes Sekretær og ogsaa Metalarbejdernes Formand. Det, at en Metalarbejder samtidig fungerer som Bjergarbejdersekretær forklares af den Kendsgerning, at Bjergarbejdernes Organisation indtil for faa Aar siden var forbudt ved Lov. Andre Fag, som havde Lov til at organisere sig, betroede omkring 1913

Metalarbejdernes Sekretær hemmeligt at organisere Bjergarbejderne. I Januar 1918 fik man under Pres fra den organiserede Arbejderklasse udvirket, at ogsaa Bjergarbejderne opnaaede Organisationsret, med det Resultat, at over 90 pCt. af Bjergarbejderne indtraadte i deres Organisation. Efter November-Revolutionen 1918 fik den samlede Arbejderklasse af Karolyi-Regeringen fuld Organisationsfrihed. Følgen heraf var, at saavel de, som ikke havde haft Organisationsret, som de andre, der havde forsømt at organisere sig, nu samledes i Fagforeningerne. Indtil da bestod Forbudet mod at organisere sig for Statsfunktionærer, Sporvejsfunktionærer, Kommunernes Tjenestemænd, Funktionærer ved Jernbane-, Post-, Telegraf- og Telefonvæsen.

Herthys Regering har opløst alle Fagforeningerne, som er dannede efter November-Revolutionen 1918, idet man har givet alle Funktionærerne Befaling til at indstille deres Virksomheder.

I August 1919 dannedes der med Regeringens Billigelse, omend ikke under dens Autoritet, »kristelige Fagforeninger«. Disse Organisationer fik Bemyndigelse til at sætte sig i Besiddelse af de opløste Fagforeningers Forsamlingslokaler og andre Lokaliteter og til at konfiskere alle forefindende Værdier, og hvad disse ellers havde indrettet. Bjergarbejdernes og Jernbanemændenes Funktionærer blev arresterede og fængslede.

Brachialmagtens Officerer har taget Fagforeningernes Forsamlingslokaler i Besiddelse, kastet Fagforeningernes Tillidsmænd ud og uden Erstatning konfiskeret alt, hvad Fagforeningerne har oprettet.

Disse Officerer stammer fra den gamle Habsburger-Armé, de har dannet irregulære Soldaterbander med Hovedkvarterer ikke alene i Barakker, men endog i ethvert Hotel, som passede dem. De anerkender ikke nogen anden Autoritet end deres egen, og det almindelige Indtryk, som vi fik, var, at paa Grund af den Magt, som de har tilranet sig, og som de misbruger, havde ingen, altsaa heller ikke Regeringen, Mod til at træde op mod disse Bander eller holde dem nede.

De Fagforeninger, som bestod før Karoli-Regeringen, faldt til en Begyndelse ikke til Besvær, men i Januar 1920 blev der udstedt et Dekret, efter hvilket alle Fagforeninger syntes opløste; umiddelbart forinden angreb Huszar i en Tale i Parlamentet Fagforeningerne og erklærede, at de alle skulde opløses. Den 15. Februar blev Somogyi, en bekendt Fagforeningsleder og Redaktør af det socialdemokratiske Organ, paagrebet af en Gruppe Officerer og dræbt sammen med sin Kollega, hvorpaa deres Lig blev kastet i Donau. Dette fremkaldte en saadan Bevægelse, at Regeringen nølede med at sætte Opløsningsdekretet i Kraft. Hvad der ikke kunde ske offentligt, blev nu gennemført i det skulte, hvilket ogsaa fremgaar af den Kendsgerning, at medens man i Budapest taalte de gamle før revolutionære Fagforeninger, blev Afdelingerne i Provinserne helt lukkede. Rejste en Fagforeningsfunktionær til en Afdeling i Provinsen, blev han sædvanligvis arresteret ved sin Ankomst. Naar hans Oplysninger om Rejsens Hensigt ikke tilfredsstillede de militære Provinsmyndigheder, blev han indespærret i Fængslet og gennempryglet, og det var et helt Held for ham, hvis han kom ud af Fængslet efter nogle Dages Forløb.

Bjergarbejdernes Sekretær, Datta, var paa Besøg i en Afdeling. Han havde et Pas fra Folkevelfærdsministeriet samt Polititilladelse til Rejsen. Ved sin Ankomst meldte han sig til Militærøvrighederne, som fandt, at hans Papirer var i Orden. En Aften, da han sad paa en Kafé, blev han af to civilklædte Mænd slæbt ud paa en Mark, hvor man gennempryglede ham med Blystokke saa længe, indtil hans Hoved, Ansigt og Hals var aldeles overstrømmet med Blod, og meddelte ham, at Toget til Budapest gik om halvanden Time, og at han vilde blive skudt, hvis han ikke afrejste med dette Tog. I Budapest saa Minister Paeyr ham. Offeret indgav en officiel Klage, og Civilmyndighederne indledede en Undersøgelse. Langt om længe erklærede Overstatsadvokaten, at Datta's Angribere var civilklædte Officerer, og at de civile Myndigheder derfor ikke kunde forfølge Sagen videre, men havde overgivet den til Militærmyndighederne. Siden har man ikke hørt noget til Sagen. Dette Tilfælde nævnes som typisk for mange andre.

400 af Bjergarbejderne blev arresterede som Kommunister, og 70—80 af dem blev internerede i Hajmesker, de øvrige blev holdt fangde andre Steder. Som Bevis for den nuværende Regerings Holdning overfor arede vi, at Bjergarbejderne ønskede fri den 1. Maj. For at gøre Udfaldet af Kravet vidtrækkende, tilbød de i Stedet for at arbejde den forudgaaende Søndag. Men Anmodningen blev afslaaet, og da Folkene udeblev den 1. Maj, arresteredes 16 Førere, og der blev anbragt Militær i Bjergdistriktet. Folkene bøjede sig for denne Tvang, men Produktionen blev nedsat til 75 pCt.

Da Regeringen blev gjort bekendt hermed, tilbød den at frigive 13 af de arresterede Førere og saa sig til Slut nødsaget til at frigive dem alle, hvorefter Produktionen atter blev normal.

I Ungarn er Strejker forbudt. For ganske nylig blev der givet en speciel Lov, som berøver Bjergarbejderne Retten til at indtræde i noget som helst andet Fag. Man siger, at Uroen i det store Værk i Sjepel blev undertrykt ved Trusler fra Detachementet i Ostenburg. Den militære Terror tjener saavel til at tvinge Arbejderne til at arbejde som til at undertrykke Tanker, som man ikke ønsker.

Omkring den 20. Februar d. A. strejkede et Antal Bjergarbejdere i to Dage for at opnaa højere Løn, med det Resultat at Hundreder af dem blev taget til Fange. I flere Maaneder har ingen Fagforeningstillidsmand haft Lov til at besøge et Bjergværksdistrikt. Ingen Bjergarbejder maa uden Tilladelse forlade sit Hjemsted. Forlanger han Tilladelsen, og Begrundelsen ikke passer Militærøvrighederne, bliver Tilladelsen nægtet, og er Begrundelsen »Fagforeningsanliggender«, bliver Tilladelsen bestemt afslaaet. De lokale Funktionærer bliver arresterede, og derfor næres der almindelig Frygt for at deltage i Fagforeningssager, fordi man ved, hvad Følgerne heraf kan blive. Bjergarbejderne bliver ganske vist ikke konskriberede, men der blev udstedt et Dekret, hvorefter det forbydes dem at forlade deres Fag.

Der føres Klage over, at Regeringen vel udsteder tjenstlige Forordninger og offentlige Kundgørelser, som tilsiger Arbejderne fuld Organisationsfrihed, men hemmeligt udstedes Modordrer, som undertrykker de virkelige Fagforeninger, medens de »kristelige« Fagforeninger erholder fuld Frihed.

1ste Maj.

Der fandt ingen Demonstration Sted den 1ste Maj. Regeringen offentliggjorde i alle Blade en Forordning, der var saalydende: Indenrigsministeren forbyder alle Forsamlinger, Demonstrationer, Opmarschering med røde Faner, internationale Tegn eller Billeder, hvorimod det er tilladt Fagforeningerne at afholde Medlemsmøder i deres Lokaler. Det er paa det strengeste forbudt at forhindre nogen som helst i at arbejde. Regeringen vil gribe til de strengeste Forholdsregler overfor enhver, der anvender Magtmidler.

Fagforeningerne anmodede Politiet om at hjælpe dem med, at deres Forsamlinger ikke blev forstyrrede af Udenforstaaende, men Politiet rørte sig ikke. Omtrent 1 Uge før 1. Maj blev et stort Antal Fagforeningsledere og Fagforeningsmedlemmer (nogle Tusinde, som var angivet til Politiet) tilsagt til Møde hos Politiet. Otte Politifunktionærer var udelukkende beskæftigede med disse Folk. I Grupper paa ca. 20 Mand blev Folkene samtidig anbragte i et Værelse, hvor man forelagde dem til Underskrift en Erklæring, hvorved de forpligtede dem til ikke at forlade deres Boliger den 29. og 30. April samt 1. og 2. Maj. Der blev paalagt Politifunktionærer og Opdagelsesbetjente at inspicere disse fordægtige Fagforeningsmedlemmers Boliger for at se, om Befalingen ogsaa virkelig blev efterkommet. Et Brud paa denne Forpligtelse betød Fortabelse af Friheden.

Vi saa et Certifikat, som tillod en Undtagelse fra denne Husarrest, og dets Tekst var saalydende:

Certifikat.

(Navn) ..... Denne Mand er fritaget fra Forpligtelsen til at forblive i sit Hjem i Dagene 29. og 30. April samt 1. og 2. Maj.
(Segl). Chefen for Politiets politiske Departement.

*

Før vi forlod Wien, modtog vi en Deputation fra Pecs (Fünfkirchen), en Bjergarbejderby paa 40,000 Arbejdere i den Del af Ny-Ungarn, der for Tiden endnu er besat af Juguslaverne. Deputationen bestod af Bjergarbejderforeningens Sekretær og Formanden for det socialistiske Parti. De var begge Ungarer, men bad os om at forhindre, at de serbiske Tropper blev trukket tilbage, og ikke tillade, at Arbejderne i Pecs blev overgivet til den nuværende ungarske Regering. I Pecs havde der aldrig været nogen Raadsregering, men disse Folk udtalte, at Bjergarbejderne vilde sprænge Gruberne i Luften og i Fællesskab udvandre til Serbien, naar Serberne blev trukket tilbage. Som et Bevis for Sandheden af deres Ord gav de deres Tilslutning til, at vi fremdrog deres Navne, tiltrods for at det stod dem klart, at deres Liv aldrig vilde være sikkert under den hvide Terrorisme i Ungarn, efter at de havde afgivet en saadan Erklæring. Gruberne tilhørte et engelsk Selskab.

Billigt Ferieophold for Kvinder paa Esbjerg Arbejderhøjskole.

Heldigvis faar efterhaanden flere og flere arbejdende unge Kvinder Ret til en Sommerferie — baade Kontordamer, Ekspeditricer, Fabriksarbejdersker og Husassistenter kan nu være saa heldige — men et Ferieophold „ved Skov og Strand" er i Almindelighed saa dyrt, at mange af de unge Kvinder af den Grund slet ikke faar det Udbytte af deres Ferie, som de burde.

Esbjerg Arbejderhøjskole har derfor i Aar besluttet at indrette 8 eller 14 Dages Kursus for Kvinder. Deltagerne faar Adgang til at høre et Par Foredrag om Dagen og til i det hele at prøve et „Højskoleophold", men faar iøvrigt næsten hele Dagen til Raadighed til Spadsereture, Lege, Boldspil, Udflugter og — fremfor alt Vesterhavsbade. Et saadant Ferieophold har alle Betingelser for, at de unge Kvinder her kan hente Sundhed, Glæde og Livsmod, og hele Opholdet — Undervisning, Bade, Kost, Værelse, Tæpper, Lagner og Haandklæder — koster kun 25 Kr. pr. Uge. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Arbejderhøjskolen, Esbjerg, eller til dens Formand, Folketingsmand, Redaktør Sundbo, Esbjerg.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 30 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 20 — i 2 —
— 12 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

Ulykkesforsikringen.

I Landarbejderbladet Nr. 31 er der indgaaet en Fejl, idet Skade Nr. 1/20, Arbmd. Søren P. Kristoffersen, staar opført med en Dagpengeudbetaling paa 93 Kr. samt 8 Kr. til Lægen; skulde være 27 Kr. plus 8 Kr. til Lægen for Attester.

Skade Nr. 906/19.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Arbmd. Kjeld M. Sejrup, Sdr. Kollemorten pr. Jelling, Mdl. Nr. L. 1505, d. 26. Marts d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 93 Kr. for Tiden fra 27. Marts til 26. April incl., samt til Lægen for de i Sagen udstedte Attester Kr. 8,00.

(sign.) *E. M. Grimm.*

Fra Arbejdsløshedskassen.

Under Henvisning til vor Artikel i Landarbejderbladet Nr. 30 har Centralarbejdsanvisningskontoret i denne Uge anmeldt følgende *ledige Pladser:*

Sjælland.

Gifte og ugifte Fodermestre ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Roskilde.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Roskilde og Holbæk.

1 Malkerøgter ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Roskilde.

1 Arbejdsdreng eller ung Karl ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Holbæk.

Lolland-Falster.

Ugifte Fodermestre til Besætninger fra 12—30 Malkekøer; de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing F., Rødby.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nakskov, Nykøbing F., Rødby.

Yngre Karle (15—18 Aar) ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Pigepladser ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Jylland.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Aalborg, Aarhus, Kolding, Ringkøbing.

Forsaavidt Pladser søges i andre Egne, kan Henvendelse ske til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor, der beredvillig yder Medvirkning til at opnaa de søgte Pladser.

Til Afdelingskassererne!

Medlemsbøger til Forbundsmedlemmer.

Medlemsbøger til Forbundsmedlemmer foreligger nu i færdig Stand og kan ved Rekvisition til Forbundet faas a 1 Kr. pr. Stk.; til hver Bog medfølger Fuderal.

Jeg skal samtidig gøre opmærksom paa, at Fagbøger for Forbundsmedlemmer fra 1ste Oktober er obligatorisk Medlemsbevis. Fra 1. Oktober har Kort ikke længere nogen som helst Gyldighed, kun de med Bøger forsynede Forbundsmedlemmer vil saaledes blive regnet for Medlemmer af vort Forbund.

Kassererne bør ligeledes erindre sig, at Fagbogsblade fra Forbundsmedlemmer skal tilsendes Forbundet og ikke Arbejdsløshedskassen, samt være forsynet med Afdelingernes Stempel og Nr. i Afdelingen.

Lorents Petersen.

Strejker og Blokader.

Strejke.

Hos Proprietær *Hansen,* Skærvad pr. Grenaa, har vi erklæret Strejke, da han nægter at underskrive Landsoverenskomsten, og maa det være en Æressag for enhver ikke at søge Arbejde hos ovennævnte Herre, før Forholdene er ordnede.

For Ørum-Fannerup Afdeling:
Laurits Østergaard,
Fmd.

Blokeringen

af den lille Dampmaskine (Græshoppen) fortsættes fremdeles; derfor advares alle organiserede Arbejdere mod at komme der, saa længe Fyrbøderen ikke vil kendes ved os.

Karl Jensen,
Ferslev-Vellerup Afd.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. s. l. Meddelelser.

Stenløse-Fangel Afdeling
afholder Møde paa Fangel Kro Onsdag den 18. August Kl. 7½. Der er vigtige Ting paa Dagsordenen. Mød derfor op, Kammerater, for en Gangs Skyld allesammen.

P. A. V.
Flere Medlemmer.
R. Rasmussen.

Nr. Aaby og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 14. August Kl. 7½ paa Nørre Aaby Gæstgivergaard. *P. Sørensen.*

V. Aaby-Aastrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 14. August Kl. 8 i V. Aaby Forsamlingshus. *Kristen Jensen.*

Vaalse Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 14. August Kl. 8. Forslag om at købe en Fane. Medlemmerne bedes møde alle. *R. P. Hansen.*

Hou Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Lohals Gæstgivergaard Mandag den 16. August Kl. 8 Aften. Alle Medlemmer bedes møde. *E. Gertsen.*

Horslunde-Nordlunde Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 15. August Kl. 7 Aften paa Horslunde Kro. Alle Medlemmerne bedes møde. Overslag over Fanen ligger fremme den Aften m. m. *Reinholdt Larsen.*

Horbelev Afdeling
afholder Medlemsmøde Mandag den 16. August Kl. 8 Aften i Forsamlingsbygningen. Valg af Fanebærer. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7. *V. Hansen.*

Vesterborg Afdeling
Medlemsmøde afholdes i Kommunestuen Lørdag den 21. August Kl. 7½. Mød alle! Mange Sager paa Dagsordenen. *Bestyrelsen.*

Vesterborg Afdeling.
Fra Søllested Afdeling er modtaget Indbydelse til Faneindvielse paa Søllested Gæstgivergaard Søndag den 15. August Kl. 4 Em. Medlemmerne anmodes om at møde talrigt op. Afdelingens Fane medbringes. *Bestyrelsen.*

Ringe Landarbejderforening
afholder Medlemsmøde i Logens Sal paa Villavej Mandag den 16. August Kl. 8. Alle Medlemmerne bedes møde. Vigtig Dagsorden. *Bestyrelsen.*

J. Pedersen-Bjergaards Legat

af 26. Marts 1913 til Opmuntring af særlig fremragende og efterfølgelsesværdig Virksomhed paa Landbrugsbinæringernes Omraade.

Dette Legats Formaal er samtidig med at opmuntre til og fremdrage til Efterfølgelse Eksempler paa udvist fremragende Dygtighed paa Fjerkræavlens og andre Landbrugsbinæringers Omraade at hædre særligt paaskønnelsesværdige karakterprægede personlige Egenskaber.

Af dette Legat uddeler Det kgl. danske Landhusholdningsselskab i December Maaned d. A. forskellige Præmier for efterfølgelsesværdige Ydelser paa de ovennævnte Omraader. Legatkapitalen er 10,000 Kr., hvoraf den aarlige Rente staar til Raadighed til Præmieuddeling.

Blandt de Ydelser, der særlig vil komme i Betragtning ved Præmieuddelingen, kan nævnes:

1. En kort og klar Skildring af Virksomheden og de opnaaede økonomiske Resultater med Hovedvægten lagt paa Fjerkræavl som væsentlig Indtægtskilde og med Fremhævelse af, hvad man mener særlig at skylde sine hidtil opnaaede Resultater.
2. Den for Dagen lagte Omtanke og Ordenssans, stadig Fremadstræben og forstandig Tilnyttedragelse af fagkyndig Vejledning.
3. Sindrig Opfindsomhed og praktisk Selvhjulpenhed.
4. Børns og unge Familiemedlemmers Opdragelse til virkeglad Deltagelse i Arbejdet.
5. Sans for god Oplysning i Almindelighed, levende Samfundsfølelse, ekemplarisk Levesæt og hjemlig Hygge.

Ansøgninger bør til Vejledning for Bedømmelsesudvalget være ledsaget af Vidnesbyrd fra sagkyndig Side.

Der tages stærkt Hensyn til de Kaar, hvorunder der har været virket, og den Grad, hvori de præmierede Ydelser kan haabe at ægge til Efterfølgelse.

Ansøgninger om at komme i Betragtning ved Uddeling af Legatportionerne eller Indstillinger dertil maa være indsendte inden 1ste Oktober til Landhusholdningsselskabet, Vestre Boulevard 34, København B.

Blandede

Til Møder og Fester faas Tryksager hurtigst og billigst fra **Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Axelhus, Hillerød. Telefon 44.**
NB. Leverand. til Landarbejderf.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.
NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.
Klædeskolageret, Kolding.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Stjerne-Lager
er den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

Taksigelser

Tak.

Min og min Hustrus hjerteligste Tak til Medlemmerne i Rask Mølle Afdeling for den Pengegave, som jeg har modtaget under min Sygdom. Tak til Hans Rasmussen og Jensine Jensen, som satte sig i Spidsen for Indsamlingen.
Arbejdsm. *Carl Povlsen og Hustru,*
Rask.

Hjertelig Tak

til Medlemmerne i Nestelsø Landarbejderforening for den smukke Pengegave, som blev over akt mig efter min Mands Død og Begravelse.
Laura Rasmussen, Pederstrup.

Hjertelig Tak

bringes herved alle Kammerater af Ulse Afdeling, som under min Sygdom har tænkt paa mig ved at indsamle det smukke Pengebeløb. Særlig Tak til dem, som har sat sig i Spidsen for Indsamlingen.
Lars P. Christiansen og Hustru,
Hasløv.

Forenings-Fester og Møder

Sommerfest.

Lynge-Uggeløse Landarbejderforening og **Socialdemokratisk Forening** afholder Sommerfest i Farum Lillevang Søndag den 15 August Kl. 4. Folketingsmand Nielsen vil tale. Musik i Skoven af frivillig Drengeforbund. Mød nu frem Kammerater og Agitér for god Tilslutning.
J. M. Mikkelsen.

Sommerfest og Faneindvielse

afholder Ferslev-Vellerup Afdeling i Rendebæk Kro og Have Søndag d. 29. August. Karl Jensen.

Ousted-Taaning Afdeling

afholder offentlig politisk Sommerfest Søndag den 22. August Kl. 4 i Anlægget ved „Ejer Baunehøj". Omegnens faglige og politiske Foreninger indbydes. Martin Andersen, Horsens, og Borgmester Riis Flor, Randers, kommer til Stede som Talere. God Musik paa Festpladsen. Kl. 6 Fællesspisning ved Restaurationen af medbragte Madkurve. Kl. 8 offentlig Dans i Riis Forsamlingshus. Kl. 10 Pakkefest. Pakker af ikke under 50 Øres Værdi kan indleveres til Sigurd Madsen Taaning, Ludvig Andersen, Tebstrup, Jørgen N. Jørgensen, Riis, Kristian Kristensen, Ejer. I Tilfælde af ugunstigt Vejr afholdes Foredragene i Forsamlingshuset. Alle indbydes. **Kom paa Baunehøjen d. 22. August.** Festudvalget.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang 6 Kr., for 3 Gange 14 Kr. 40 Øre.

Centralarbejdsanvisningskontorets Virksomhed 1918—19.

I hosstaaende Oversigt gengives fra Centralanvisningskontorets nylig udsendte Beretning for Finansaaret 1918—19 nogle Tal til Belysning af Kontorets Virksomhed i det nævnte Aar.

Tilmeldte arbejdssøgende:			
Fra Arbejdsløshedskass. .	101,660	15,663	117,323
Personligt tilmeldte	16,877	15,316	32,193
Tilsammen	118,537	30,979	149,516
Henv. om Arbejdskraft:			
Forlangte Arbejdere	23,975	17,327	41,302
Anviste Arbejdere:			
Land-, Skov- og Havebrug	949	226	1,175
Haandværk og Industri. .	9,386	2,300	11,686
Handel, Beværtning og Samfærdsel	10,386	1,389	11,775
Husligt Arbejde	10	10,939	10,949
Anden Beskæftigelse	3,046	768	3,814
Tilsammen	23,777	15,622	39,399

Det fremgaar af Oversigten, at Antallet af tilmeldte arbejdssøgende ialt har udgjort 149,516, hvoraf 118,537 Mænd og 30,979 Kvinder. Det foregaaende Aar, 1917—18, tilmeldtes ialt 108,485 arbejdssøgende. Stigningen falder hovedsagelig paa Antallet af tilmeldte ledige fra Arbejdsløshedskasserne og skyldes for en væsentlig Del Forøgelsen af disses Medlemstal.

Der indgik i Aaret 1918—19 30,029 Anmodninger om Anvisning af Arbejdskraft (1917—18: 23,420). Anmodningerne angik, som vist i Oversigten, Arbejde til ialt 41,302 Arbejdere. Forrige Aar ønskedes der 30,083 Arbejdere, saaledes at der i 1918—19 har været en betydelig større Efterspørgsel efter Arbejdere end i 1917—18, hvilket navnlig gælder for mandlige Arbejderes Vedkommende.

Der anvistes ialt 39,399 Arbejdere, eller 95,4 pCt. af det forlangte Antal. Anvisningsprocenten har været i fortsat Fremgang i de senere Aar (fra 90,0 pCt. i 1915—15 til de nævnte 95,4 pCt. i 1918—19), men dette skyldes udelukkende Anvisningen af mandlige Arbejdere, hvor Anvisningsprocenten er steget fra 81,9 i 1915—16 til 99,1 i 1918—19, medens Anvisningsprocenten for Kvindernes Vedkommende er gaaet tilbage fra 94,3 i 1915—16 til 93,0 i 1916—17 og 1917—18 og til 90,2 i 1918—19.

Om de anviste Arbejderes Fordeling paa Erhvervenes Hovedgrupper henvises til Oversigten, hvoraf fremgaar, at Anvisningerne af mandlige Arbejdere hovedsagelig har fundet Sted til Haandværk og Industri samt til Handel, Beværtning og Samfærdsel, og at Anvisningerne af kvindelige Arbejdere hovedsagelig har fundet Sted til husligt Arbejde.

Hvad Centralarbejdsanvisningskontorets Lærlingeanvisning angaar, kan det oplyses, at denne har udvist et ringere Antal tilbudte Lærlingepladser i 1918—19 end i 1917—18, jfr. følgende Tal. Antallet af anviste Lærlinge er derimod større i 1918—19 end i 1917—18, saavel absolut som i Forhold til Antallet af tilbudte Pladser og i Forhold til indtegnede Skoleelever.

	1917—18	1918—19
Indtegnede Skoleelever	453	498
Tilbudte Pladser	687	537
Anviste Lærlinge	338	447

Endelig kan det nævnes, at under Kontorets Virksomhed som Centralkontor for hele Landet henregnes i 1918—19 722 Anmodninger om Anvisning af ialt 1335 Arbejdere. Heraf kom de 39 Anmodninger om 192 Arbejdere direkte fra Arbejdsgivere og Resten fra Provins-Arbejdsanvisningskontorerne.

Til Afdelingernes Medlemmer og Opkrævere.

Min Paamindelse til Kassererne om at indsende Kontingentet rettidigt er egentlig ikke bleven modtaget med vild Jubel; adskillige Kasserere har i retfærdig Harme tilskrevet mig i en meget bebrejdende Tone. Det beklagelige er blot, at Hovedparten af de 75 a 80 Kasserere, der har taget sig af Paamindelsen, altid har haft deres Sager i Orden, hvorimod de Kasserere, der har været mindre paapasselige, er tavse som Grave.

En hel Del Kasserere henleder min Opmærksomhed paa noget, der ikke er mig ganske ubekendt, nemlig at Medlemmerne ikke er saa flinke til at betale, som de burde være, og at Opkræverne heller ikke i alle Tilfælde røgter deres Hverv paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade. For disse Medlemmer og Opkræverne gælder selvfølgelig det samme som for Kassererne: nu maa det ogsaa være Slut med deres Sløseri; de maa betale og opkræve Kontingentet punktligt. Medlemmerne maa betale, naar Opkræverne kommer, og Opkræveren maa komme til bestemte Tider.

Vi kan ikke vedblivende lade det gaa i den Skure, som det hidtil har gaaet mange Steder, at Medlemmerne i lange Baner staar til Restance.

Restancen maa selvfølgelig have gyldige Aarsager, og maa ikke være Udtryk for Ligegyldighed. Det er i Medlemmernes egen Interesse at sørge for rettidig Betaling af Kontingent; thi dermed styrker de deres Organisation og befæster samtidig de vundne Resultater samt skaber Grundlaget for Erhvervelsen af nye og bedre Resultater til Fordel for sig selv og sine Klassefæller.

Løsenet maa altsaa være: Færdig med Sløseriet over hele Linjen. *Lorents Petersen.*
/Axel Sørensen.

NB. Jeg forventer nu, at Medlemmer, der indbetaler Kontingentet i rette Tid, saavel som Opkrævere, der røgter deres Hverv med yderste Præcision, i retfærdig Harme og Indignation vil beklage sig over disse Linjer; men for at undgaa enhver Misforstaaelse, skal jeg straks gøre opmærksom paa, at disse Linjer kun gælder de sløsagtige Elementer indenfor Organisationen. *A. S.*

De 10 % af Ekstrakontingentet.

Adskillige Afdelingskasserere har med Længsel efterlyst de 10 pCt., som Afdelingerne skulde have af det i December, Januar, Februar og Marts indbetalte Ekstrakontingent; disse Penge vil, saa snart vor Opgørelse er færdig, blive tilsendt Afdelingerne. *Axel Sørensen.*

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9. København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 34 | Fredag den 20. August 1920 | 6. Aargang

Landsoverenskomsten.

Medlemmerne bør i deres egen Interesse lære at forstaa Overenskomsten.

Der er som tidligere meddelt blevet skældt bravt ud over den sidst afsluttede Overenskomst. En meget stor Del af Kritiken over Overenskomsten har imidlertid været ganske ud i det blaa, og kan kun skrives paa den Konto, at de paagældende ikke tilstrækkelig grundig havde sat sig ind i Overenskomsten.

Landarbejderne synes i det hele taget i ret stor Udstrækning at have en vis Tendens til i den Grad at samle Opmærksomheden om at kritisere Overenskomsten, at de ganske glemmer det, som er langt vigtigere, nemlig at sætte sig grundig ind i Overenskomsten og lære at forstaa den og forstaa at bruge den. Meget af den Kritik, vi faar over Overenskomsten, viser dette ganske klart, og den Maade, hvorpaa adskillige Landarbejdere forholder sig i Stridstilfælde med Arbejdsgiveren, viser endnu klarere, at de ved forbandet lidt om, hvad der staar i Overenskomsten, og endnu mindre om, hvordan det, der staar, er at forstaa.

Nu er det naturligvis ikke altid lige let saadan i en Haandevending at sætte sig ind i Overenskomsten og forstaa alt, men naar man samler hele Opmærksomheden om at skælde Overenskomsten ud og anvender al sin Flid paa at misforstaa det gode i Overenskomsten, bliver det jo ikke lettere. Dersom Medlemmerne vilde komme til Erkendelse af,

at den første Betingelse baade for at bruge Overenskomsten og for at kritisere den, var at man kendte og forstod den,

vilde meget, overordentlig meget, være vundet baade for Medlemmerne selv og for Forbundet. Og dersom man i Stedet for at skælde Forbundet ud over det, men ikke forstaar eller ikke synes om, vilde lære sig til at spørge Forbundet om, hvordan det og det er at forstaa, eller hvorfor den og den Bestemmelse er saadan og saadan, saa vilde vi være naaet et godt Stykke frem i Retning af at faa den rette Forstaaelse af, saavel hvordan Overenskomsten kan og skal bruges, og hvordan man i hvert enkelt Tilfælde skal forholde sig, ligesom Medlemmerne ogsaa efterhaanden netop vilde forstaa, hvorfor Overenskomsten er som den er. —

Det nytter jo intet, at Forbundet laver aldrig saa gode Overenskomster, med aldrig saa gode og beskyttende Bestemmelser, dersom Landarbejderne ikke selv sætter sig ind i Overenskomsten og paaser, at Overenskomsten bliver praktiseret efter sin Ordlyd og Hensigt, og jeg tillader mig nu netop under Henvisning til mit Kendskab til disse Forhold at paastaa, at selv om Overenskomsten er aldrig saa daarlig, saa forsømmer vore Medlemmer i stor Udstrækning at faa de Rettigheder, de har efter Overenskomsten, respekteret; som oftest viser Erfaringen, at det er de Steder, hvor man laver mest Vrøvl, at man forsømmer at faa Overenskomsten efterlevet. Men det er naturligvis ikke alene de gode Sider af Overenskomsten, man skal lære at forstaa; det er ikke alene vore Rettigheder, man skal lære at kende, vi skal ogsaa lære at forstaa vore Forpligtelser i Henhold til Overenskomsten. Thi naturligvis har vi ogsaa Forpligtelser efter Overenskomsten; det har Forbundet og det har Medlemmerne.

En Bortjagelse fra Arbejdet.

En fast Arbejder meddelte os forleden, at han i Anledning af en Strid med sin Arbejdsgiver — der var Medlem af Arbejdsgiverforeningen — havde faaet den Besked, at han godt kunde skrubbe af med det samme.

Dette forstod Arbejderen som en Bortjagelse og udeblev derfor fra Arbejdet og søgte sig noget andet.

Arbejdsgiveren stævnede ham imidlertid for ulovlig Bortgang af Tjenesten, og Arbejderen havde maattet betale en Bøde paa et Par Hundrede Kroner. Da alt dette var overstaaet, kom han og bad om vor Assistance.

Dersom denne Mand havde gjort sig den Ulejlighed i Tide at sætte sig ind i Overenskomsten, kunde han have sparet sig disse 200 Kr. og alt Vrøvlet i samme Sag.

For det første burde denne Mand vide, at det, det drejede sig om, vår at Arbejdsgiveren ønskede Arbejdsforholdet ophævet uden Vedtagelse af de 3 Maaneders Opsigelse, men hvordan dette skal finde Sted, staar i Overenskomstens § 19:

> Man er enig om at fastslaa, at den i § 18 fastsatte Opsigelsesfrist paa 3 Maaneder for faste Arbejdere naturligvis skal overholdes af saavel Arbejdsgivere som Arbejdere, men dette forhindrer dog ikke, at Parterne ved gensidig frivillig Overenskomst kan hæve Arbejdsforholdet uden Iagttagelse af denne Opsigelsesfrist, *men at en saadan frivillig Ophævelse af Arbejdsforholdet har fundet Sted, skal paaføres begge Parters Kontrakter med Navnes Underskrift eller konstateres paa anden fuldgyldig Maade. Forinden dette er sket, betragtes Arbejdsforholdet ikke som lovligt ophævet.*

Den Gang, da Arbejdsgiveren bad Arbejderen skrubbe af, skulde han altsaa have forlangt en skriftlig Tilkendegivelse fra Arbejdsgiveren om, at han ønskede Arbejdsforholdet ophævet straks og vilde Arbejdsgiveren ikke give en saadan, skulde Arbejderen blot have fortsat til Arbejdsgiveren i paalidelige Vidners Paahør havde sagt til Manden, at han skulde skrubbe af. Havde Arbejderen gaaet denne Vej, var det Arbejdsgiveren, som var bleven klapset af, at sige dersom Arbejderen straks gennem sin Afdeling havde indberettet Sagen til Forbundet og bedt dette tage Affære.

Da Arbejdsgiveren indstævnede Arbejderen for Retten, kunde han ved aldeles omgaaende at have indberettet Sagen til os have forhindret, at Sagen var bleven behandlet ved Retten, og han kunde have faaet den behandlet mellem Organisationerne, som vilde have taget nok saa praktisk paa Forholdet.

Men for denne Mand og hans nærmeste Kammerater var det for svært at sætte sig ind i Overenskomsten; det var meget lettere at skælde ud over den, og Resultatet var jo ogsaa over al Forventning: 200 Kr. i Bøde til Arbejdsgiveren.

Lovlig Opsigelse af Arbejdsforholdet.

For kort Tid siden kom der ligeledes et andet Medlem og klagede sin Nød til Forbundet. Han havde, sagde han, opsagt sin Plads med 3 Maaneders Varsel til 15. Septbr. og skaffet sig en anden Plads fra samme Tid. Men nu nægtede Arbejdsgiveren at have faaet nogen Opsigelse, og Arbejderen kunde nu tidligst flytte den 1. Novbr. Den nye Arbejdsgiver fordrede, at han skulde tiltræde Arbejdet den 15. Septbr. I Tiden fra 15. Septb. til 1. Novbr. skulde denne Arbejder altsaa tjene 2 Herrer, og det er som bekendt ikke let. Dette Medlem kunde ogsaa have undgaaet den overordentlig prekære Situation, han her er kommet i, dersom han havde gjort sig bekendt med Overenskomstens § 19 sidste Stk., der lyder som følger:

> Naar Arbejdsforholdet lovlig opsiges, skal dette enten paaføres Kontrakterne med begge Parters Underskrift og med Angivelse af, til til hvilken Dato Arbejdsforholdet er opsagt, eller ogsaa maa Opsigelsen kunne konstateres paa anden fuldgyldig Maade.

De Medlemmer, der ønsker at følge disse 2 Medlemmers Eksempler, skal blot fortsætte med at kritisere Overenskomsten og undlade at læse den, saa skal Resultaterne nok blive derefter. De Medlemmer, som derimod vil have Gavn og Glæde af deres Organisation sætter sig først og fremmest ind i Overenskomsten og lærer derved, at det ikke er nok med, at Arbejdsforholdet opsiges, men at man

ogsaa skal foretage Opsigelsen i Henhold til Overenskomstens klare Bestemmelser, og at denne skal skriftlig bekræftes netop for at undgaa Strid om, hvorvidt Opsigelsen har fundet Sted.

Den Slags Sager har Arbejdsgiverne som Regel i Orden paa en for dem betryggende Maade; vilde vore Medlemmer paa dette og de andre Punkter sætte sig ind i Overenskomsten og handle derefter, vilde det samme blive Tilfældet for dem selv.

Ulovlig Bortgang fra Arbejdet.

Paa et andet Punkt syntes nogle Medlemmer at mangle Kendskab til Overenskomsten. Arbejdsgiverforeningen her i den sidste Tid sendt os nogle Klager over, at fastantagne Arbejdere uden Opsigelse uden videre har afbrudt Arbejdsforholdet, enten som Følge af en Uenighed mellem Arbejdsgiveren og Arbejderen, eller ogsaa som Følge af at Arbejderne har faaet en Opsigelse, som de fandt uberettiget, eller som Følge af, at de mente, at Arbejdsgiveren begik Brud paa Overenskomsten.

I alle Tilfælde er Afbrydelse af Arbejdsforholdet ulovlig, og de Medlemmer, der har gjort sig skyldig i dette, maa finde sig i, at de bliver klapsede af saavel for Brud paa Overenskomsten som for Brud paa den med Arbejdsgiveren indgaaede Kontrakt. Dersom en Arbejdsgiver jager en fast Arbejder bort uden 3 Maaneders Opsigelse, kræver vi, at han skal betale Bøde og Erstatning, men naturligvis er vore Medlemmer underkastede de samme Regler.

Medlemmerne bedes først og fremmest holde sig for Øje, at det hverken er lovligt eller klogt at besvare en Ulovlighed med en anden Ulovlighed.

Vi maa meget indstændigt gøre Medlemmerne opmærksomme paa, at et fast Arbejdsforhold kun kan ophæves enten efter mindelig Aftale mellem vedkommende Arbejder og Arbejdsgiver, og denne Aftale skal bekræftes skriftlig eller ogsaa med 3 Maaneders Opsigelse, som ogsaa skal skriftlig bekræftes, eller ogsaa skal det ske i Vidners Paahør.

Bortgang fra et fast Arbejdsforhold uden Iagttagelse af disse Regler er i alle Tilfælde ulovligt, og de Medlemmer, som begaar sligt, maa selv tage Følgerne, og Følgerne bliver uvægerligt Bøder.

Mener man, at en Arbejdsgiver begaar Brud paa Overenskomsten, maa man straks klage til Forbundet. Opsiger Arbejdsgiveren Arbejderne af Grunde, som man mener er organisationsfjendtlige, maa man ligeledes klage til Forbundet, og foruretter Arbejdsgiveren i det hele taget vore Medlemmer, saa maa der klages til Forbundet, saa bliver Sagen behandlet, og Arbejdsgiverne klapsede af, dersom de har gjort noget galt, ligesom Opsigelserne bliver taget tilbage, dersom de er ulovlige.

Det, at vi har Overenskomst og Regler for Behandling af faglig Strid, betyder jo netop, at saadanne Sager kan blive ordnede netop af Forbundet.

I Forbundet og Overenskomsten har I jo Midlerne til Beskyttelse af jeres Rettigheder og til Varetagelse af jeres Interesser; I skal blot lære jer til at benytte disse Midler paa rette Maade og paa rette Tid.

Oscar Levinsen.

Portoforhøjelse fra 1. Juli.

Afdelingsformændenes og Kassérernes Opmærksomhed henledes paa de ny Posttakster, der den 1. Juli er traadt i Kraft. Et Brev skal efter disse frankeres med 20 Øre, og Tryksager skal frankeres med 10 Øre.

Engelske Landarbejdere aflægger Besøg i Danmark.

Det skotske Landarbejderforbund »The scottich Farm Servants Union«, med hvilken vort Forbund for længere Tid siden er traadt i Forbindelse, har meddelt os, at de i Forbindelse med det engelske Landarbejderforbund har besluttet at sende en Delegation til Danmark, dels for nærmere at lære vor Organisation og Organisationsform at kende og dels for at se paa det danske Landbrug og endelig for nærmere at stifte Bekendtskab med Højskolebevægelsen, Husmandsskolerne og Arbejderhøjskolerne, som man i England interesserer sig meget stærkt for. Delegationen bestaar af 5 Kvinder og 6 Mænd, nemlig:

Mrs. Dallas, Mrs. Duncan, Miss M. I. Saunders, Miss Saward og Miss Olive Gray. Mr. W. R. Smith, Mr. William Holmes, Mr. R. B. Walker, Mr. George Dallas, Mr. Arthur W. Ashby og Mr. Joseph F. Duncan.

Denne Delegation er tillige de 2 Forbunds Repræsentation paa den internationale Konference i Amsterdam den 17. August og de følgende.

Delegationen har planlagt et 2 Dages Ophold i Tyskland efter den internationale Konferences Afslutning og skulde derefter ankomme til Danmark den 23. hvor den saa vilde opholde sig i 5 Dage.

Delegationen har anmodet vort Forbund om nærmere at lægge Planen for dens Rejse og Ophold her i Landet. Vort Forbunds Ledelse har i den Anledning lagt en Plan for Rejsen, hvorefter Englænderne ved Besøg paa Ejendomme dels paa Lolland-Falster, dels paa Sjælland, vil faa Lejlighed til nærmere at stifte Bekendtskab med Landbrug etc. Ligesom der er planlagt Besøg paa forskellige Folkehøjskoler, samt Fyens Stifts Husmandsskole og Esbjerg Arbejderhøjskole.

Det skotske og engelske Forbund tæller 250,000 Medlemmer. Vi er ganske sikkert i Overensstemmelse med samtlige vore Medlemmer, naar vi byder disse Repræsentanter for de organiserede Landarbejdere i England og Skotland et hjærtelig Velkommen til Danmark.

Oscar Levinsen.

Skal Tjenestefolkene være fri Arbejdere eller vedblivende trælle under Tyendeloven?

Ingen bør fæste sig til November uden paa Landarbejderforbundets Kontrakt; dette maa være Parolen for alle Tjenestekarle i den kommende Tid.

Den Tid er nu atter nær, da Agrarerne begynder at tænke paa at skaffe sig Tjenestefolk for det kommende Vinterhalvaar; det er derfor ikke for tidligt at tage Spørgsmaalet op om, paa hvilken Maade Tjenestefolkene skal lade sig fæste. Der maa ude omkring i Afdelingerne gøres et Stykke Arbejde for at faa Tjenestefolkene med ind i vor Organisation og samtidig faa indarbejdet vore Kontrakter, saaledes at ingen lader sig fæste udenom disse. Lønspørgsmaalet er selvfølgelig af den allerstørste Betydning for Tjenestefolkene, som det er for alle Arbejdere; men det er ikke det eneste Spørgsmaal, som har Interesse, og maa ikke opfattes saaledes. Lige saa vist som Tjenestefolkene er interesseret i at faa saa høj Løn som muligt, lige saa vist er det af den største Vigtighed for dem at faa de bedst mulige Arbejdsforhold. Men det kan ikke gentages for ofte, at det nuværende Fæstemaal, hvor man tager Plads i Henhold til Tyendeloven af 1854 saa langt fra garanterer gode Arbejdsbetingelser, at det tværtimod gør disse afhængige af Arbejdsgiverens Forgodtbefinde; det er ved en Overflod af Eksempler fra det praktiske Liv godtgjort, at den nuværende forældede Tyendelov ikke giver Tjenestefolkene Hunds Ret med Hensyn til Arbejdstid, Kost og Boligforhold; disse Ting bestemmer Husbonden, eller kan i det mindste gøre det, ganske egenmægtig. Følgerne heraf kender enhver; de er i mangfoldige Tilfælde lang og uregelmæssig Arbejdstid, daarlig Kost og elendige Boligforhold. Hertil kommer, hvad vi i den sidste Tid har haft flere Eksempler paa, at Tjenestefolk i visse Situationer kan blive tvunget til enten at falde deres Kammerater i Ryggen og blive Skruebrækkere under en eventuel Strejke eller ogsaa udsætte sig for at blive idømt store Bøder og fortabe deres fortjente Løn.

Saaledes er Stillingen for Tjenestefolkene, naar de er fæstet paa den almindelige gængse Maade efter Tyendeloven..

Ganske anderledes stiller Sagen sig derimod, naar de sørger for at blive fæstet i Henhold til de af Forbundet udarbejdede Kontrakter; derved sikrer de sig de i Forbundets Overenskomst fastsatte Arbejdsvilkaar for faste Landbrugsarbejdere; det vil sige en fast Arbejdstid, der for Vinteren fra 16. November til 15. Marts er 8 Timer daglig; skal der arbejdes over denne Tid, kan de kræve den almindelige Overarbejdsbetaling herfor, ligesom de kan fordre Ekstrabetaling for f. Eks. Strigling, naar denne ikke falder indenfor den normale Arbejdstid; endvidere er de garanteret god Kost og ordentlige Værelser, og endelig kan de ikke straffes, fordi de nægter at være Skruebrækkere.

Fordelene ved at fæste sig paa Forbundets Kontrakter er altsaa saa aabenbar, at ingen kan være i Tvivl herom; det gælder nu kun om, at den bliver udnyttet. Dette bliver det imidlertid Tjenestefolkenes egen Sag at sørge for sker.

Forbundet har nu sørget for, at der kan tilvejebringes gode og taalelige Vilkaar for Tjenestefolk; de maa nu selv tage fat og benytte den saaledes tilvejebragte Mulighed.

Fra vor Organisations og navnlig fra Afdelingernes Side maa vi imidlertid ikke blive trætte af stadig at gøre Tjenestefolkene opmærksomme paa dette Forhold og kraftigt opfordre dem til at indmelde sig i Organisationen.

For hele Landarbejderklassen er det en Velfærdssag, at vi saa hurtigt som muligt faar alle Tjenestefolk ind i vor Organisation og dermed ind under overenskomstmæssige Forhold; men først og fremmest er det dog nødvendigt af Hensyn til Tjenestefolkene selv, kun derved kan de befri sig for Tyendelovens Slavebestemmelser.

Under det nuværende politiske Styre her i Landet er der ingen Udsigt til, at Tyendeloven afskaffes ad Lovgivningens Vej. Tjenestefolkene maa selv afskaffe den gennem deres Organisation. Men lad det ske snart; fæst jer ikke efter Tyendeloven, men benyt vort Forbunds Kontrakter og kræv dem underskrevet før Fæstemaalets Indgaaelse.

Abonnér paa

Landarbejderbladet.

Godsejer Jensen udtaler sig.

Højtærede Forsamling!

Det er med den allerstørste Glæde, at jeg har efterkommet Deres venlige Indbydelse om at tale for Dem her i Pærekøbing i Aften. Jeg kan ikke noksom udtrykke for Dem, hvad jeg føler just i denne alvorlige Tid ved, at jeg — netop jeg — har faaet den Ære at tale for Dem.

For ser De — mine højtærede Damer og Herrer — Tiden, vi lever i, er ikke alene mærkværdig ved, hvad der sker, men nok saa mærkværdig ved den Maade, paa hvilken det hele sker.

Tænk Dem nu f. Eks. saadanne Ting som alle de Opfindelser, netop vor Tid har frembragt. Jeg behøver bl. a. kun at nævne saadan en Ting, som at en østrigsk Professor har opdaget, at man nu ikke mere behøver at blive gammel. Det er jo mere end magesløst. Det er jo en Epoke uden Lige i vor Historie. Tænk dem bare den Opdagelse, i Fald den var kommen i de Aar, da Estrup begyndte at blive træt og tilsidst paa Grund af Alderdom maatte trække sig tilbage. Hvilke uanede Muligheder har der ikke ligget begravet i en Mand som Estrup. Han kunde jo endnu den Dag i Dag have levet og virket for vort Samfund, som jo desværre nu knager i Fuger og Baand. Ak, Estrup! — dit Minde lever endnu iblandt os, mens Vemod fylder Sjælen ved Tanken om din altfor tidlige Bortgang.

Men iøvrigt kan jo nu andre af vore gode, gæve Højre- og Venstremænd nyde godt af Opdagelsen, og — mine Damer og Herrer — jeg ordentlig glæder mig ved Tanken om, at J. C. Christensen, Schovelin, Pinstrup, Jensen-Sønderup, og hvad nu alle vore saakaldte reaktionære Politikere hedder, nu kan blive saa gamle som Methusalem — De véd ham fra Testamentet. Det bliver da endelig noget, man i disse bedrøvelige Tider vil kunne glædes over. Tænk, hvorlænge disse Mænd vil kunne kneble det forbandede Arbejderrak, som snart træder os paa Nakken.

Og tænk Dem en anden og absolut betydningsfuld Opfindelse: den traadløse Telefoni! Er det dog ikke storslaaet med, hvad Tanken kan udrette? Jo — Dannekvinder og Dannemænd — det er det. Og saa er det det bedste af det hele, at det er en dansk Mand, der har opdaget, at det kan lade sig gøre, at vi her ude i Kongens eget Lyngby vil kunne sidde ved en dejlig Toddy hver Aften og pr. traadløs Telefon høre, naar Lloyd George og Clemenceau, og hvad nu alle de andre store betydende Mænd hedder, holder deres maalbevidste, nationale, uegennyttige Foredrag til de respektive Nationers Kvinder og Mænd.

Ak — sikke Tider vi oplever.

Som nu ogsaa den ganske eminente Opfindelse — det er ogsaa Danskerne, der har hele Æren af den — af, hvorledes man — uden at vække Spor af Opmærksomhed — kan blive sine daarlige Landstingsmænd kvit, hvis de ikke behager én mere, og det gør de jo dog ikke, naar de er daarlige.

Jo — ser De, man tager blot en Mand, der morderlig gerne vil være Landstingsmand — t. Eks. „Nationaltidende"s Redaktør, Andreas Buntzen, der jo er en i enhver Henseende uegennyttig Mand, tigger ham — saadan pro forma naturligvis — om at lade sig opstille til Landstingsmand. Denne Henvendelse til ham offentlig gør man. Næste Dag faar man saa — ogsaa pro forma — Svar fra — i dette Tilfælde Hr. Buntzen — at han desværre ikke har Tid til at modtage det ham tilbudte Æres- og Tillidshverv.

Se det ser jo altsammen saa naturligt og smukt ud, kan De nok tænke Dem. Og i og for sig er det en meget nyttig, ja uforlignelig Opfindelse, som jeg ikke har andet at indvende imod, end at den — desværre — er kommen lige lovlig sent, idet den ellers paa en nydelig Maade kunde have sparet os Højremænd for den prekære Affære med Avismanden — ja, De véd nok, hvem jeg mener — ja, sandelig kunde da den stakkels Asger Karstensen være gaaet ud af Partiet med fuld Honnør i Stedet for at blive smidt ud.

Hvor er det i Grunden smukt at dvæle ved, hvad Tidens Stormænd hitter ud af — ja, og ind i.

Men ved Siden af alle disse fænomenale Opfindere har vi jo heldigvis de lige saa uundværlige, nemlig Praktikerne. Jeg tænker nærmest paa de Mænd, der styrer Statsskibet, nemlig vore fortrinlige Ministre.

Djærve Mænd — mine Damer og Herrer — Dannemænd — om jeg saa maa sige.

Ja, jeg synes, det vilde lyde saa vadmelsdansk at kalde dem Kærneka'le.

Se Rytter, Justitsministeren, det er da ved Gud et Mandfolk. Der er ikke en Bid Øllebrødsbarmhjertighed i ham — heldigvis. Han udviser virkelig syge Mennesker af Landet. Og de Syge er jo da i Grunden ogsaa en Fare for Nationen. For tænk nu, hvis de f. Eks. en skønne Dag blev raske — man kan jo aldrig vide, om ikke de bevæbnede sig og i et gunstigt Øjeblik overfaldt Danmark. Ja, man har set saa galt før. Men her er Rytter Manden paa sin Plads.

Og se ligeledes, med hvilken konsekvent Haand der bliver taget paa Oprørerne fra Søndre Værft. Der er en Mand, der har smidt et Kosteskaft og en Æske Tændstikker efter en af Arbejderne uden at ramme ham. Men her beordrer Rytter straks Manden sat fast i Erkendelsen af, at han kunde have ramt ham. Og dette faar han nu 8 Maaneders Forbedringshusarbejde for. Saa var det endda lige ved, at han skulde være halshugget.

Jo, Rytter er en haandfast Mand, som maa glæde enhver Dansker, der elsker sit Land.

Og Manden paa Værftet, der havde et helt Arsenal af Revolvere og Ammunition, og som havde skudt paa sine Arbejdskammerater, han blev frikendt og fik endda hæderlig Omtale, fordi han — med Fare for sit eget dyrebare Liv — havde forsøgt at udrydde 800 Mand blandt de levendes Tal.

Men der skal ogsaa blive rejst en Statue af Rytter, og det skal være en — Rytter-Statue, og til den skal alle danske Kvinder og Mænd give et Bidrag efter Evne og efter deres Hjertes Mening.

Der siges nu ganske vist, at der ikke vil komme ret meget ind, men saa rejser vi Statuen alligevel i Erkendelsen af, at lidt jo dog ogsaa har Ret. Visse uopdragne Personer har ymtet om, at der for saa lidt Penge, som her vil kunde indsamles, kun kan rejses en Skamstøtte af Træ, men vi vil sørge for, at der som Karakteristik af Hr. Rytters retfærdige Haardhed rejses ham en Sten-Statue, og jeg har selv i egen Person skrevet dette lille Vers, som jeg her vil slutte med at læse for Dem.

Det skal staa paa Statuen og lyder saadan:

Vel er han haard — Herr Rytter —
men kun mod Rak fra Hytter.
Retfærdighed han flytter,
naar pæne Folk det nytter.
Mens Rakket Næver knytter
og heller paa ham spytter
just ikke bitte Rytter,
han sig dog ikke flytter.
Nej, han er haard — Herr Rytter.

Annoncér i

Landarbejderbladet.

Høst — —

Høstens Tid er inde.

Danmarks gyldne Høst skal bjerges i Hus.

Høstmaskinerne æder sig raslende og klaprende gennem de gyldne Kornmarker, der duver og vugger for Sommervinden — i Sommersol.

Der er Rekordhøst i Aar.

Det indrømmes af alle — selv Sortseerne, hvoraf der findes mange indenfor Landbruget, maa erkende, at Mage til Høst har de sjælden eller aldrig set.

Det giver Arbejde. Der slides i det ud over Landet i disse Dage. Kræfterne maa lægges i. De gule kærnetunge Aks skal samles — selv om det koster Arbejde og perlende Sved. De smaa gule Kærner betyder saa uendelig meget. Det er Millionværdier, det drejer sig om for Samfundet — for os alle. — — Aa, ja!

— — Der gaar i disse Dage Tusinder af trætte Skikkelser fra Høstmarken, naar Aftensolen rødgylden skjuler sig bag Bakkekammen. Det er Landarbejderne, der efter et daglangt Slid vender hjem til Hytterne, mens den kølige Aftenvind faar Sveden til at bide i de værkende Lemmer. Det er dem, der lægger Kræfter til, men faar de Del i Værdierne — ja, men ogsaa det maa de kæmpe for. Hver Øre, de faar, maa de tilkæmpe sig gennem deres Organisation. De faar intet godvilligt — af Værdierne, de bjerger — for Samfundet!!

De har lært det. Tunge og bitre Erfaringer har de gjort; det var deres Høst.

Aar ud og Aar ind gik de for, hvad Herren naadigst vilde give. Det var kun lidt.

Mens Rigdommen groede om dem, ved deres Arbejde — blev de fattigere og fattigere. Saa tog de fat og forlangte — stillede Krav, som de tvang igennem ved Hjælp af deres Organisation — ved Hjælp af den Styrke Sammenholdet giver.

Og mens Rigdommen gror i det danske Muld, stiger Priserne Dag for Dag.

Alt, hvad der staar i Forbindelse med de danske Storagrarer fordyres. Mælk, Kød, Flæsk, Smør — og Brødet vil snart følge efter. Det skal op paa over 1 Kr. pr. 4 kg Rugbrød.

Det er, hvad der bliver Smaamanden til Del af den rige Høst. Storbonden har ikke nok i, at Korndyngerne paa hans Loft bliver større i Aar end nogen Sinde før.

Det skal ogsaa være dyrere. Jeg hørte fornylig en Gaardmand med ca. 30 Tdr. Land sige: „Det, at der nu er givet los paa Kornloven, saa Priserne skal sættes op, betyder 10,000 Kr. mere for mig i Aar" — og han gned sig i Hænderne.

Manden tænkte kun paa sig selv. Det var ham ligegyldigt, om de, der skal betale denne Merpris, virkelig er i Stand til det. Han skænkede det ikke en Tanke, at hans og ligesindedes Rigdom maaske betyder Nød og Afsavn i Tusinder Hjem.

— — —

„Og aldrig stemmes en Sjæl saa glad,
det være sig Mands eller Kvindes,
som naar det dufter af Myntens Blad,
og Negene samles og bindes."

Hvor er det et prægtigt Vers; og burde det ikke tale Sandhed for os alle. Men kan det være Sandhed for dem, for hvem Høstens Rigdomme kun betyder Slid — for dem, for hvem en Rekordhøst betyder nye Prisstigninger — for dem, hvis Fattigdom øges af den Rigdom, der gror om dem?

— — —

Men Høstmaskinerne æder sig gennem de guldgule Kornmarker. Guldtunge Neg samles ved Neg.

Det er Høst i Danmark! *Ax. H.*

Storagrarerne forbereder Krig mod Landarbejderne.

En hvid Garde i Tilslutning til „Samfundshjælpen“ er under Dannelse. Landets Sognefogder skal være Korpsets Befalingsmænd. — Man haaber at kunne danne en Skruebrækkerhær paa ca. 12,000 Mand.

Den reaktionære Presse har i denne Tid travlt med at dementere nogle Meddelelser, som »Social-Demokraten« er fremkommen med i nogle Artikler om den saakaldte Samfundshjælp. Det skal ogsaa her indrømmes, at der er mere end Grund nok til at dementere, for saa vidt som Meddelelserne er egnet til at vække den største Opmærksomhed. Men samtidig viser det sig rigtignok ogsaa, at Meddelelserne er i fuld Overensstemmelse med de faktiske Forhold, og at det er Dementierne, som er paa den forkerte Side af Sandheden.

Et Komplot mod Landarbejderne.

Det drejer sig om intet mindre end et Komplot mod Landarbejderne for at knuse og knægte dem og deres Organisation. Mellem Skruebrækkerorganisationen »Samfundshjælpen« og Landets Sogneforeninger er der indledet Samarbejde, som skal have følgende Opgave:

1) at søge at sikre Udførelsen af samfundsnødvendigt Arbejde paa Landet (f. Eks. Høstarbejde og Malkning), og

2) at danne til Brug for de enkelte Sognefogder en Hjælp i Tilfælde af Optøjer og Uroligheder, som meget vel vil kunne tænkes at følge med alvorlige Arbejdsnedlæggelser.

Til dette Formaals Opnaaelse skal der i hvert Sogn dannes en Afdeling af »Samfundshjælpen«, som det er Meningen skal sortere under den lokale Sognefoged. Medlemmerne skal, naar det forlanges, ikke blot gøre almindelig Skruebrækkertjeneste, men ogsaa optræde som en Slags Ordenspoliti, der skal dæmpe eventuelle »Uroligheder« som Følge af større Arbejdskonflikter, med andre Ord, det er en hvid Garde efter udenlandsk Mønster, som Overklassen her er i Færd med at oprette og som skal bruges mod Landarbejderne, naar de ikke vil antage de Vilkaar, som Storbønderne og andre Storagrarer ofte byder dem, men forsøger paa, som sidste Udvej, at forbedre disse ved Hjælp af det eneste Vaaben, de har, nemlig Strejken. I dette Skruebrækker- og Overklassekorps skal altsaa den stedlige Sognefoged være en Slags Underbefalingsmand, med en enkelt som General. Det er nemlig ikke Hensigten, at Korpset kun skal træde i Funktion, naar der udbryder Strejke i det paagældende Sogn, de skal ogsaa kunne benyttes udenfor Sognet, f. Eks. under større Strejker i København eller andre Byer.

Som det vil ses er her altsaa Tale om en landsomfattende Organisation af en »Hædersmandshær«, som først og fremmest tager Sigte paa at skulle anvendes overfor strejkende Landarbejdere, men som dog ogsaa skal benyttes mod Byarbejderne, dersom det anses for nødvendigt.

Det er »Samfundshjælpen«s Stifter og Leder, en Kaptajn Topsøe, som har taget Initiativet i Sagen i Forbindelse med Sognefoged *Jens Peter Hansen,* Ølstykke, med hvem der er ført Forhandlinger om dens Virkeliggørelse. Paa et Møde af Sogneforeningens Amtsrepræsentanter har Hr. Hansen forelagt en af ham nærmere udarbejdet Plan, hvor den jo sikkert er blevet mødt med Sympati. Planen er imidlertid blevet røbet til »Soc.-Dem.«, som har offentliggjort den; dette synes at være kommet de Herrer Samfundshjælpere slemt paa tværs, og nu er saavel Samfundshjælpens Spidser som Hr. Sognefoged Hansen i den reaktionære Presse i fuld Aktivitet med at tilsløre de faktiske Forhold, denne Sag vedrørende; de erklærer, at der naturligvis slet ikke er Tale om hvid Garde. Ak nej, det hele er ganske uskyldigt.

Beviserne taler et andet Sprog.

Hvor megen Vægt man kan tillægge alle de Forklaringer og Dementier, som den reaktionære Presse i denne Tid vrimler af i Anledning af denne Sag, viser de Erklæringer, som to af »Samfundshjælpen«s Ledere, en Kammerjunker Bardenfleth og en Højesteretssagfører Fenger (som man ser er det »fine« Folk, der leder »Samfundshjælpen«) har afgivet. Den førstnævnte har erklæret, at Initiativet er udgaaet fra Sognefogedforeningen, medens Højesteretssagføreren har afgivet følgende Erklæring i den dertil indrettede Presse:

> — De véd jo, at »Samfundshjælpen« overhovedet ingen Ting vil have at gøre med hvide Garder eller Militærvæsen. Der har for vort Vedkommende kun været Tale om, at vi har anset det for praktisk om Sognefogderne i paakommende Tilfælde hjalp os at fremskaffe Arbejdskraft af kendte og paalidelige Folk. Med andre Ord: naar vi søger Samarbejde med Sognefogderne, er det kun Udtryk for vort Ønske om at højne Arbejdskraftens Kvalitet.
>
> Kaptajn Topsøe, som netop befinder sig paa Ferieophold i Norge, har ført Forhandlingerne, saa jeg er ikke inde i Detaillerne i denne Sag, men jeg kan sige aldeles bestemt, at »Samfundshjælpen« har absolut ikke og vil absolut ikke have noget at gøre med at optræde som Politi, Militær eller hvid Garde. Det er et afgjort Grundprincip i hele Bevægelsen.

Værdien af Kammerjunkerens Paastand fremgaar af nedenstaaende Uddrag af et Cirkulære, som »Soc.-Dem.« er kommet i Besiddelse af:

Samfundshjælpen, *Fortroligt.*
Raadhusstræde 6, B.

Til samtlige Herrer Sognefogder.

I denne Skrivelse hedder det bl. a.:

> Som det vil være de Herrer bekendt er Samfundshjælpen dannet i Begyndelsen af indeværende Aar som en dansk upolitisk Forening, som søger Medlemmer i alle Samfundsklasser og har til Formaal at stille frivillig Arbejdskraft, Materiel o. l. til Raadighed for Samfundsmyndighederne i Tilfælde af Arbejdsstridigheder, Lock-outer og Strejker, som medfører Standsning af Virksomheder, der er nødvendige for Samfundet. Foreningen præcisterer særligt, at den kun vil virke som en midlertidig Nødhjælp, og at den iøvrigt vil holde sig ganske neutral i alle Arbejdsstridigheder.
>
> Vi er af den Formening, at Samfundshjælpens Virksomhed bør udstrækkes over hele Landet, og at den specielt i Landsognene særligt maa være belavet paa at afværge de Ulykker for Samfundet, som en pludselig Landarbejderstrejke kunde medføre med Hensyn til Bjergning af Høsten og Pasning af Heste og Kreaturer m. m.

Der kan herefter ikke være Tvivl om, hvem det er, der har taget Initiativet.

Højesteretssagførerens Erklæring belyses gennem nedenstaaende Skrivelse, der er undertegnet af selve »Samfundshjælpen«s Formand, Kaptajn Topsøe, hvori det hedder:

> Vi har angaaende Sagen haft Forhandlinger med Hr. Sognefoged Jens Peter Hansen i Ølstykke Sogn, der som Medlem af Bestyrelsen for Landsforeningen af danske Sognefogder har forelagt Sagen for det i Aar afholdte Møde af Sognefogedforeningens Amtsrepræsentanter.
>
> Hr. Sognefoged Hansen har, efter at have forhandlet om Sagen paa det ovennævnte Møde, overfor os udtalt som sin Formening, at en Virksomhed som den Samfundshjælpen udøver, burde optages i samtlige danske Sogne med det Formaal:
>
> 1) at søge at sikre Udførelsen af samfundsnødvendigt Arbejde paa Landet (f.Eks. Høstarbejde og Malkning), og
>
> 2) at danne til Brug for de enkelte Sognefogder en Hjælp i Tilfælde af Optøjer og Uroligheder, som meget vel vil kunne tænkes at følge med alvorlige Arbejdsnedlæggelser.

Hertil føjer Kaptajn Flemming Topsøe følgende Bemærkninger:

> Vi er enige med Hr. Hansen i at foreslaa disse Formaal opnaaet ved
>
> »inden for hvert Sogn at samle et passende Antal paalidelige Folk (formentlig mellem 20 og 50 efter Sognets Størrelse), som er villige til paa den vedkommende Sognefogeds Henvendelse at stille sig til hans Disposition til de ovennævnte Formaal. — Til Løsning af den under Punkt 2 ovenfor nævnte Opgave, vil et saadant Antal Folk formentlig være fuldt ud tilstrækkeligt: til Løsning af den under Punkt 1 nævnte Opgave vil de nævnte Folk kunne danne en Kærne, til hvilken i det givne Tilfælde den fornødne Styrke maa antages hurtigt og gerne at slutte sig.«

Henvisningen til Punkt 2 taler jo for sig selv, den viser med al ønskelig Tydelighed, at her netop er Tale om ikke blot et almindeligt Skruebrækkerkorps, men om en hvid Garde til Brug mod Arbejderne, og da specielt Landarbejderne:

Hr Sognefoged Hansen, Ølstykke, der aabenbart aspirerer til Posten som General for den paatænkte hvide Agrargarde, har ogsaa i et Frederiksborgblad været ude med en Erklæring. Han giver heri en fuldkommen pjattet Forklaring af hele Sagen. Han forklarer, at Meningen med Skruebrækkerkorpsets »Ordenshaandhævdelse« kun er den, at det skal beskytte Befolkningen mod vagabonderende »Syndikalister«, som ifølge Sognefogdens Paastand skal husere paa en gruopvækkende Maade paa hans Egn. Dette er jo komplet latterligt, der er næppe et eneste fornuftigt Menneske, som vil hævde, at det skulde være nødvendigt at oprette en lands-

omfattende Organisation af Hensyn til et Par omstrejfende Vagabonder, som nu og da kan forekomme enkelte Steder paa Landet. Det kan i denne Forbindelse oplyses, at efter den Tilslutning, der regnes med til »Hædersmandskorpset«, vil denne komme til at udgøre ca. 12,000 Mand over hele Landet.

Den samlede reaktionære Presse har selvsagt assisteret de dementerende Herrer med et mægtigt Postyr overfor »Soc.-Dem.«, fordi Bladet har tilladt sig at stemple disse Bestræbelser paa rette Maade, men trods alle Krumspring staar det urokkeligt fast, at »Samfundshjælpen« nu er i Færd med at forlægge sin Virksomhed til ogsaa at omfatte Landet og samtidig staar i Begreb med at udvide selve Virksomheden saaledes, at denne nu faar Karakteren af en Overklassegarde.

Hvad er Meningen?

Er det Overklassens Hensigt at ville fremprovokere Uroligheder? Man maa formode det, ellers er der jo ingen Anledning til at bringe finske eller ungarske Metoder i Anvendelse. Vi tror nu ikke, at de Herrer Storagrarer vil faa megen Glæde af deres Hvidgardister, dersom de faar nogen. Landarbejderne har aldrig forsøgt at fremkalde Borgerkrig, og vil heller ikke gøre det i Fremtiden, de forlanger kun Ret til at forbedre deres Kaar ved lovlige Midler; men denne Ret lader de sig ikke skræmme til at frafalde ved Trusler, dersom man nærer Forhaabninger i den Retning, vil man blive skuffet.

Der tales og skrives saa meget i Arbejdsgiverkredse om at skabe Arbejdsfred. Hvis man tror, at Foranstaltninger af den Art som Samfundshjælpen og de hvide Sognefogeder i denne Tid er i Færd med at foretage, vil bidrage hertil, tager man højlig fejl. De vil kun bidrage til at gøre Klassekampen endnu mere uforsonlig og skarp. Hidtil har den sociale Kamp her i Landet haft Karakter af en rolig Udvikling, Arbejder og Arbejdsgiver har forhandlet sig til Rette, eller ført Kampen, naar denne ikke kunde undgaas, med ublodige Vaaben, og det maa for hele Folkets Skyld haabes, at det kan vedblive at være saaledes. Eksemplerne fra andre Lande, hvor man har ladet Vaabnene tale, opfordrer jo egentlig ingen af Parterne til Efterfølgelse; i Finland og Ungarn har Overklassen ganske vist ved Hjælp af hvid Garde for en Tid skaffet sig Overtaget, men det er utvivlsomt ogsaa kun for en Tid, og der er jo andre Steder, hvor Heldet ikke i samme Grad har fulgt Overklassen. Det skulde synes at være i alles Interesse at afholde sig fra saadanne Skridt, der fører bort fra den fredelige og rolige Udvikling; kun derved kan der tilvejebringes virkelig og varig Arbejdsro.

Slut sammen om Organisationen.

»Samfundshjælpernes« Virksomhed indeholder ikke blot en Udfordring til Arbejderne, men ogsaa en Opfordring til dem om at slutte op og staa fast i Organisationens Rækker. Landarbejderne har saa meget mere Grund til at følge denne Opfordring, som den her afslørede Plan jo er direkte vendt mod dem. Paa den mest utvetydige Maade har Storagrarerne herigennem lagt for Dagen, at det er deres Hensigt at knægte Landarbejderne og trykke dem ned i deres tidligere Afhængigheds- og Sultetilværelse. Det skal gøres umuligt for Landarbejderne at højne deres Kaar, det er Tendensen, der tydelig gaar igenem alle de storagrariske Samfundshjælperes Bestræbelser, og man tror i Oprettelsen af et Skruebrækker- og Hvidgardekorps at have fundet Midlet til Virkeliggørelsen af disse Hensigter.

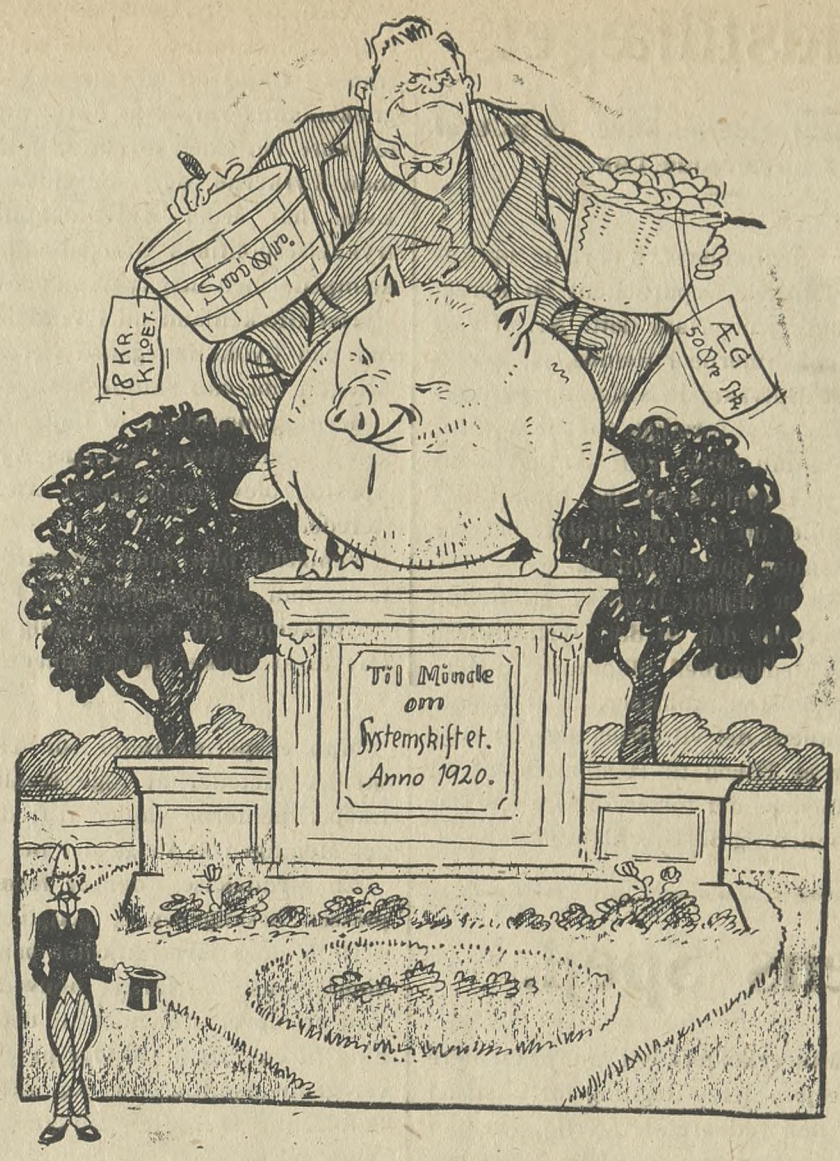

Ved at holde fast ved vor Organisation er vi i Stand til at tilbagevise dette frække Anslag mod vore Interesser.

Excellenceregeringens store og gode Gerninger.

Arbejdsroen.

Landets reaktionære Regering kan ikke blive trætte af at lovprise den nuværende Regering; der gaar ikke en Dag, hvor de ikke fortæller deres Læsere, hvilket usigelig Lykke det var for Land og Folk, at Valget den 26. April gav de reaktionære Partier Flertal og derved skaffede os denne Regering. Den Omstændighed, at disse Blade føler sig foranlediget til saaledes idelig Dag ud og Dag ind at gentage disse Forsikringer kunde tyde paa, at de samme Blade selv har en Følelse af, at det egentlig ikke er synderligt bevendt med Regeringens store og gode Gerninger. Dersom Regeringens Fortjenester af Land og Folk virkelig var saa store og iøjnefaldende, var det jo overflødigt saa ihærdigt at gøre opmærksom herpaa. Det er da ogsaa bemærkelsesværdigt, at man skal til at paavise, paa hvilket Omraade det er, Regeringen har lagt sine fremragende Egenskaber for Dagen, og de er da kun i Stand til at nævne en eneste Ting, nemlig at den har skabt Arbejdsro her i Landet. Nu ved jeg, at man vil sige, at det ogsaa er af uvurderlig Betydning, og det vilde være rigtigt, dersom det forholdt sig saaledes, at Regeringen virkelig havde skabt Arbejdsro; men det er jo netop Sagen, at dette slet ikke er Tilfældet. Arbejdsroen, som Regeringen skulde have skabt, er simpelt hen en Fabel, som kun eksisterer i de paagældende Blades Spalter og i Regeringstilhængernes Indbildning. De faktiske Forhold er jo netop disse, at i det ene Tilfælde af Arbejdsuro, hvor Regeringen har grebet ind, skete det ikke paa en mæglende og forsonende Maade; det var paa ensidig Maade, til Fordel for den ene Part af de stridende Parter; det var en Tvangs- og Magtfred, den her fik skabt, og Erfaringen viser jo noksom, at en Fred af den Art, tilvejebragt ved Magt, sjælden er sikker og varig.

Men dertil kommer, at den Arbejdsuro, som der prales af, at Regeringen har bragt ud af Verden, tildels skyldtes Begivenheder, som Regeringens egne Tilhængere og ikke mindst dens egne Medlemmer, selv havde fremkaldt. Dersom Statskuppet ikke var kommet, havde man muligvis helt undgaaet den Arbejdsuro, som gav sig Udslag i Sø- og Havnekonflikten; det er i hvert Fald hævet over enhver Tvivl, at det var Arbejdskøbernes stejle og uforsonlige Holdning, der var den stærkest virkende Aarsag til Arbejdsuroen baade i Vinter og senere, men netop Regeringen og de Partier, den støtter sig til, har mere end noget andet animeret Arbejdsgiverne til deres stejle Holdning og gjort disse endnu mere udfordrende. Baade før og efter Statskuppet har man fra den Side stadig pustet til Ufredens ulmende Ild og støttet de rige Urostiftere.

Jens Forkarl.

Sølvemblemerne.

Emblemerne kan igen faas fra Forbundet . — Prisen er som hidtil 1 Kr. for Sølvnaale og 35 Ø for oksyderede Naale.

Bestillinger bedes indsendt hertil snarest.

Lorents Petersen.

Dyrtidstillæget.

Tillæget til Landarbejderne bliver 10 pCt. af deres nuværende Løn.

Hvert Halvaar, henholdsvis Februar og August, udsender Statistisk Departement en Beregning over Prisstigningen. Naar dette Nr. af vort Blad kommer Medlemmerne i Hænde, vil Beregningen over sidste Halvaars Prisstigning være offentliggjort, idet den skal foreligge før 20. August; den forelaa dog endnu ikke ved Redaktionens Slutning, men flere Dagblade saa sig i Stand til at meddele, at Pristallet nu er 1 6 2, hvilket betyder en Stigning fra Januar paa 20 Points.

Forsaavidt dette er rigtigt, hvad vi har Grund til at formode, betyder det, at det Dyrtidstillæg, som Forbundets Medlemmer tilkommer i Henhold til Overenskomsten, kommer til at udgøre 10 pCt. af Daglønnen; det vil altsaa sige, at vore Medlemmer faar et Tillæg til Høstlønnen af 85 Øre om Dagen, medens det bliver 75 Øre om Dagen til Sommerlønnen og 65 Øre til Vinterlønnen.

Ugens Spejl.

De engelske Minearbejdere vil nu præsentere de engelske Mineejere deres Regning for udstaaet Tort og Svie og den vedvarende Dyrtid, der er blevet Belønningen for den engelske Arbejders Indsats i Verdenskrigen.

Paa de engelske Minearbejderes nationale Konference, der for faa Dage siden er blevet afholdt, besluttede man at foretage en Afstemning om Strejke for at fremtvinge en almindelig Lønforhøjelse i Anledning af Regeringens Nægtelse af at ophæve Prisforhøjelsen paa Husholdningskul.

*

Resultatet af Forhandlingerne angaaende Lønforholdene for Søens Arbejdere foreligger nu for Søfyrbødernes Vedkommende i en Overenskomst, der er afsluttet den 5. Aug. med »Dansk Dampskibsrederiforening«. Vi hidsætter her et Uddrag af Overenskomsten:

Den maanedlige Hyre er fastsat saaledes: Donkeymænd, Motormænd, Storekeepere og Opringere 345 Kr. (tidligere 300 Kr.), Fyrbødere 322 Kr. (tidligere 275), Kullæmpere over 22 Aar 215, under 22 Aar 190 Kr.; Lønningerne var for disse tidligere henholdsvis 200 og 180 Kr. Betalingen for Pasning af Varmeledning fra Kl. 7 Morgen til Kl. 10 Aften paa Søn- og Helligdage er forhøjet fra 16 til 18 Kr. Overtid betales med 1 Kr. pr. paabegyndt halve Time fra Kl. 5 Eftm. til 9 Aften samt fra Kl. 6 til 7 Morgen. Betalingen for Arbejde imellem Kl. 9 Aften og 6 Morgen samt paa Søn- og Helligdage er forhøjet med 50 Øre pr. Time, idet der betales 1 Kr. 25 Øre for hver paabegyndt halve Time. Overenskomsten, der har tilbagevirkende Kraft fra 12. Juni, kan opsiges fra begge Sider med 3 Maaneders Varsel, dog tidligst til den 31. December 1921.

Til Overenskomsten er knyttet den Anmærkning, at den Bod, som den faste Voldgiftsret idømte Søfyrbødernes Forbund, skal bortfalde ved Overenskomstens Udløb, saafremt der intet Brud er sket paa denne.

— Sømændenes nye Overenskomst menes at blive færdigbehandlet en Gang i næste Uge.

*

Venizelos, Grækenlands ukronede Konge, Ententekapitalisternes haandgangne Mand, de franske Imperialisters græske Forpost og Storgrækenlands varmeste Forkæmper, Manden, der for kort Tid siden lovede Ententen militær Støtte mod Tyrkerne, der i de sidste Aar efter bedste Evne har ledet Ententekapitalisternes Undertrykkelsespolitik i Grækenland, og en Tid lang kæmpede med den tysksindede Konge for at faa styrtet Grækenland ud i Verdenskrigens Helvede, har paa Lyon Banegaard været Genstand for et Attentat, da han skulde bestige Toget til Nizza.

Gerningsmændene, to Løjtnanter (vistnok Grækere) ved Navn Georgas Kyriolis og Therafis Apostol, blev umiddelbart efter Attentatet arresterede.

Venizelos blev ramt i venstre Skulder og højre Laar; han er dog udenfor al Fare.

Grækerne har formodentlig denne Gang faaet Lov til at sukke under Ententens Aag.

*

Man eksperimenterer for Tiden med de forskellige Metoder at røge Hvalkød paa. Hvis Eksperimenterne falder tilfredsstillende ud, er det Meningen at sælge det her i Landet.

En Meddelelse, der er fremkommen i Dagspressen desangaaende, gengiver vi nedenfor:

De 5 store Hvalstationer paa Færøerne har i Sommerens Løb fanget henved 200 Hvaler, hvis Kød er blevet afhændet til den færøiske Befolkning til en Pris af 10 Øre pr. kg. Hver Hval giver gennemsnitlig 7000 kg. Efter at den færøiske Befolkning er bleven forsynet, paatænker Hvalfangerselskaberne at indføre det billige Kød i Danmark.

Der blev for nogle Aar tilbage gjort Forsøg paa at sælge det røgede Hvalkød, der i god Tilstand smager omtrent som røget Oksefilet, men Forsøgene faldt ikke heldigt ud.

Nu har man fundet en bedre Røge-Metode og haaber derfor, at Forsøget denne Gang vil slaa bedre an.

Prisen paa Kødet bliver 20 Øre pr. kg.

*

Der arbejdes under Højtryk for at undgaa Jernbanestrejken i Norge. Til Belysning af Situationen er fra Kristiania indløbet følgende Telegram:

Konferencen mellem Regeringen og Sekretariatet for Arbejdernes faglige Landsorganisation i Anledning af Jernbanekonflikten er afsluttet. Der er opnaaet Enighed om Sammensætningen af det Udvalg, som skal behandle Lønsagen. Udvalget nedsættes straks. Det er Forudsætningen, at al Ekstrapersonalet ved Jernbanerne straks genoptager Arbejdet og at Aktionen indstilles. Opsigelserne løber under Udvalgets Arbejde. Er dette Arbejde ikke færdigt inden Opsigelsesfristens Udløb, den 15. September, forudsættes den forlænget efter nærmere Aftale.

*

Det genvundne Elsass-Lothringen sukker under Befrielsens Velsignelser. De franske Brødre, der gennem Blade og paa anden Maade har tolket deres ædlere Følelser for de Folk i Elsass-Lothringen, har foreløbig givet disse Udtryk paa følgende for Køllerpolitiken saa typiske Maade:

Efter hvad »Vorwärts« meddeler, ankom der for nogle Dage siden til Banegaarden i Frankfurt a. M. ca. 100 Arbejderfamilier fra det elsass-lothringske Grubestrikt ved Diedenhofen. De havde maattet forlade deres Hjem med faa Timers Varsel, idet de havde maattet efterlade alle deres Møbler og kun havde medtaget det allernødvendigste af deres Ejendele.

De fleste af de Udviste havde været beskæftigede i det omtalte Omraade i mange Aar.

Det meddeles, at den franske Regering har sat italienske og czekoslovakiske Arbejdere i Stedet for dem. De fleste af disse Arbejdere har ikke Begreb om Arbejdet i Gruberne.

Der vil følge yderligere omfattende Udvisninger efter denne.

*

Teglværksejerne spekulerer paa Eksport af Mursten til Amerika. Det er en besynderlig Maade at ytre sine patriotiske Tilbøjeligheder paa, medens Bolignøden hersker i Landet værre end nogen Gang tidligere, vil man eksportere Murstenene.

Ja, det kapitalistiske System er i Sandhed viselig i sin Indretning. —*n.*

En klog Mand.

Hr. Redaktør Marius Olsen!

De bedes venligst optage nedenstaaende i vort Blad:

For nogle Aftener siden gik jeg min sædvanlige Aftentur, efter at jeg havde spist min Mad og tændt min Pibe.

Som jeg nu gaar, møder jeg en Mand, som uden videre gav sig til at tiltale mig.

Vi sludrede om mangt og meget, og bl. a. ogsaa om den spændte Verdenssituation. Samtalen kom derefter til at dreje sig om Arbejderklassen og Organisationsspørgsmaalet. Det viste sig saa, at vedkommende Mand var en Kammerat, idet han var Medlem af en Landarbejderforening i Jylland, men nu var her ovre paa Sjælland for at besøge nogen Familie, han havde her.

Det, vi tilsidst kom til at tale om, var det, der bevirkede, at jeg taget Pennen i Haand og nu synes, at det burde indrykkes i »Landarbejderbladet«.

Han sagde nemlig noget, jeg, ærlig talt, aldrig selv har skænket en Tanke: Han kunde ikke forstaa, at der ikke i langt højere Grad fandtes Annoncer i »Landarbejderbladet« angaaende Folk,, der søgte Plads. Og jeg maa tilstaa, at ogsaa jeg fandt det i aller højeste Grad mærkeligt, naar jeg tænker paa hele den Argumentation, han brugte. Vedkommende Medlem mente, at det for det første var ravruskende galt, som Forholdet er for Tiden, at saa godt som alle de af vore Medlemmer, der nu søger Pladser til November, alle uden Udtagelse omtrent søger Pladser gennem de konservative og reaktionære Blade, eller ogsaa i Blade, hvis radikale Tendens gaar i nøjagtig selv samme Retning som de konservatives.

Han syntes ogsaa, at Medlemmerne af Erfaring maatte vide, at den, der først læste »Landarbejderbladet« hver Uge, naar Posten kom med det, var Bonden eller Forvalteren. Og det var da ikke alene for at se, hvad Bladet indeholdt, men i nok saa høj Grad for at se, om der skulde være nogen Arbejdskraft i den Retning, han søgte.

En større Proprietær, han en Gang havde talt med, havde fortalt ham, at han netop igennem vort Blad havde faaet sig en Tjenestekarl, der i enhver Henseende var til hans Tilfredshed. Og det var netop paa den Maade, at Proprietæren *først* havde læst Bladet før Folkene paa Gaarden havde faaet det. Og saadan ved jeg med Bestemthed, det gaar i 99 af 100 Tilfælde.

Jeg synes derfor selvsagt, at vi Landarbejdere,

naar vi nu til November skal søge andre Pladser, bør fæstne vor Opmærksomhed paa Spørgsmaalet, som jeg her har skrevet om.

I det hele taget synes jeg, at vort Blad burde gruges i en mere udstrakt Grad af Medlemmerne til at annoncere i, naar de skal søge Pladser, eller hvis de har en eller anden Ting, de ønsker at købe eller sælge.

Husk det, Kammerater — paa alle Kanter af Landet. Send Jeres Annoncer til *vort eget Blad,* derved gavner vi os selv mest og styrker vort Blad.

Jeg synes derfor, at den Kammerat, jeg fik den gode Idé af om at skrive om det i Bladet, bør kaldes *en klog Mand,* naar han har Øjnene aabne for et Spørgsmaal som dette, der har stor Betydning for vort Blad.

Ja — jeg er jo ikke Skribent, saa jeg ved jo ikke, om det er saa godt skrevet, som det kunde være, men jeg har gjort det saa godt jeg kunde.

Og hermed Tak for Optagelsen.

S. S. P.

Vi giver gerne den ærede Indsender Ret, og hvis vi skal udtale os, kan det kun blive i fuldstændig Tilslutning til vore to Kammerater, baade ham, der har udtalt sig, og ham, der har sendt os denne Artikel.

Iøvrigt skal vi kun for Fuldstændighedens Skyld gøre opmærksom paa, at der hver Gang, »Landarbejderbladet« har haft Annoncer om Pladser, har været langt, langt flere Billetter, end der vistnok har været Brug for.

Dette beviser, at vort Blad ogsaa paa dette Omraade kan være til stor Nytte for vore Medlemmer. *Red.*

Fra Arbejdsløshedskassen.

Centralarbejdsanvisningskontoret har i denne Uge anmeldt følgende *ledige Pladser:*

Sjælland:

Ugifte Fodermestre ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Roskilde.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Roskilde, Helsingør, Hillerød, Holbæk.

Karlepladser til Malkning ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Holbæk.

1 Arbejdsdreng eller ung Karl, der vil malke, ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Holbæk.

Pigepladser ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Roskilde.

Lolland-Falster.

Ugifte Fodermestre til Besætninger fra 12—30 Malkekøer; de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing F., Rødby.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing F., Rødby.

Yngre Karle (15—18 Aar) ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Pigepladser ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Jylland.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Aalborg, Aarhus, Kolding, Ringkøbing.

For saa vidt Pladser søges i andre Egne, kan Henvendelse ske til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontorer, der beredvillig yder Medvirkning til at opnaa de søgte Pladser.

Vogt jer, Kammerater, for „Samfundshjælpen" eller „den hvide Garde".

Vi vil i en nær Fremtid faa at mærke ude paa Landet, at der vil blive sat Kræfter i Gang i Kommunerne for at faa oprettet en ny Organisation, en Organisation, som til enhver Tid skal være parat til at gribe ind overfor os Arbejdere, dersom vi ønsker at tale med om, hvordan vore Forhold skal være i Fremtiden.

Den nye Organisation pynter sig med det smukke Navn »Samfundshjælpen«. Som vi alle vil erindre, saa var det den fine Organisation, som greb ind overfor vore Kammerater i Byerne i Foraaret, og som bidrog til, at de tabte deres Strejke, og at Overklassen nu hoverer overfor Arbejderne Landet over. Nu vil de forsøge at faa oprettet en tilsvarende paa Landet.

Men tag Jer i Agt, og betænk, hvad I gør, og hvad der maa gøres, det skal nu prøves imellem os Arbejdere, om vi er taabelige nok til at bide paa, naar en Dag Hververen møder op med sit Agitationstof og skal gøre os forstaaelige med, at det er noget, som er godt og nødvendigt for at skaffe Arbejdsro i Fremtiden.

Hvad vilde det betyde, naar en af vore Afdelinger, for at tilkæmpe en højere Løn til sine Medlemmer, nødvendigvis maatte tage en Strejke! Og naar Strejken var erklæret, at der saa mødte en Stab af vore egne Klassefæller sammen med en Del Gaardmandssønner og besætter Arbejdspladsen, det vil betyde det samme, som at Strejkeretten var frataget Arbejderklassen baade i By og paa Landet, og vi vilde i Fremtiden ikke kunde højne vor Løn, tværtimod vilde vi være udsat for, at den Løn, vi allerede har, vilde blive reduceret betydeligt.

Kan vi Landarbejdere finde os i, at vi ingen Muligheder har for at faa vort Arbejde betalt, saa vi kan forsørge vor Familie. Nej, absolut Nej! Men hvad har vi da at gøre for at forhindre, at dette skal ske?

Kammerater, Tiden er inde, vi maa skride til Handling, vi maa saa hurtigt som muligt have vore uorganiserede Kammerater i Tale og gøre dem opmærksomme paa, at de en skønne Dag vil blive udsat for en Opfordring fra Overklassens Side til at slutte sig til den modbydelige Samfundshjælp, og at de for at undgaa at komme til at være Forrædere mod deres egen Klasse maa slutte sig til de organiserede Arbejdere under Landarbejderforbundet.

Men det maa ske snart, inden de d'Hrr. Sognefogder eller deres Lejesvende faar samlet deres Hær, det eneste, der er at gøre, er, at vore Forbund vokser, saa d'Hrr. vil betænke sig paa at tage Kampen op med os.

Derfor, Kammerater, ud paa Agitation fra Dør til Dør for dig selv, for din Familie og for din Klasse, og lad os vise Overklassen, at vi ingen Brug har for Samfundshjælp paa Landet, men dersom der skal organiseres, da skal vi Arbejdere nok organisere Landarbejderne, men ikke som Hjælpere for en Sognefoged, ikke som Soldat i »Den hvide Garde«.

Saml Jer, Kammerater, før det er for sent!

Alfred Carlsen.
Værløse Afdl.

Et nyt brutalt Udslag af Agrarvælde.

Proprietær Lange, Lindevads Mølle ved V. Aaby, lader Kongens Foged sætte en Arbejder ud af sin Lejlighed.

Det lader til, at Storbønderne, efter at vi har faaet venstre-konservativt Styre her i Landet, rigtig har faaet Blod paa Tanden og ved enhver Lejlighed vil vise deres Had overfor Arbejderklassen.

For en 14 Dages Tid siden meddeltes saaledes her i Bladet om en Fogedforretning i Lettebæk, hvor en syg Kone med sine 5 Børn ubarmhjertigt blev smidt paa Landevejen, og for et Par Dage siden er den samme Fremgangsmaade bleven anvendt overfor en Arbejder og hans Familie i V.-Aaby.

Hvad der ligger forud for denne hensynsløse Udsmidning, skal jeg kort referere.

Arbejderne paa Lindevads Mølle pr. V.Aaby fremsatte i Forsommeren, efter at der var afsluttet ny Overenskomst for Landarbejderne, Anmodning overfor Arbejdsgiveren, Proprietær Lange, der ikke er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, om at betale og rette sig efter den ny Overenskomst.

Lange viste sig utilbøjelig hertil og erklærede, at han kunde godt, hvis Arbejderne vilde strejke, selv udføre Arbejdet paa Gaarden, eller ogsaa kunde han, som han udtrykte sig, sælge hele »Skidtet«.

Da Arbejderne selvsagt ikke kunde eksistere for den Dagløn (550 Øre for 10½ Times Arbejde), som Lange betalte, blev Strejken iværksat.

To af Arbejderne, Fodermester Endi Larsen og Peter Andreasen, der begge var uorganiserede, men som ellers havde lovet at deltage i Strejken, faldt dog straks de andre to organiserede Arbejdere, Arbm. Vilh. Dahl og Niels Knudsen, i Ryggen og optraadte som »Samfundshjælpere«.

Derved fik Proprietær Lange nyt Mod og besluttede vel saa at beholde »Skidtet« endnu en Tid. Senere fik han vist endnu en »Hjælper«, og saa har han vel tænkt, at han rigtig var oven paa. Han lod Stævningsmændene forkynde for de to formastelige, der vovede at strejke, at om 4 Uger skulde de være ude af Husene.

Der gik dog baade 4 og 6 Uger, inden der blev foretaget noget. Men saa i Torsdags Aftes ved 6-Tiden mødte Kongens Foged og paabegyndte Udsættelsen af Vilh. Dahls Ejendele. En Gris og noget Fjerkræ lod de dog blive i Huset. Som Hjælper ved Udsættelsen fungerede den ovenfor omtalte Fodermester Endi Larsen.

Det siger sig selv, at en saa hensynsløs og brutal Fremgangsmaade overfor en fattig Arbejder vakte Harme og Forbitrelse i den lille og fredelige By, og Naboerne tilbød da ogsaa Vilh. Dahl og Hustru samt en lille 4 Aars Dreng, som er hos dem, Husly, saa at de ikke skulde tilbringe Natten under aaben Himmel.

Sogneraadet har endnu ikke anvist Dahl nogen anden Leilighed, men der er nu rettet Henvendelse til Myndighederne, og det er jo muligt, at Proprietær Lange kommer paa andre Tanker i nær Fremtid. Det fortjener at nævnes, at dette brutale Udslag fra hans Side er en ren og skær Hævnakt, idet Leiligheden ikke skulde tages i Brug af nogen anden Arbejder.

Der er ingen Tvivl om, paa hvis Side Sympatien ligger i denne Sag, og stærkt og kraftigt vil jeg gerne understrege, at for Landarbejderne gælder det mere end nogen Sinde før, at der skabes stærkere Sammenhold og Enighed. Dette maa være vort Løsen. *Anthon Hansen.*

FRA AFDELINGERNE.

Brendekilde-Sanderum Afdeling.
Bestyrelsesmøde afholdes hos Kassereren i Brenderup Lørdag den 21. ds. Kl. 8. **Magnus Olesen.**

Gloslunde-Græshave Afdeling
afholder stort politisk Møde i Dannemarre Forsamlingshus Søndag den 29. August (se vor Annonce).
Viggo Schwartz.

Kippinge-Brarup Afdeling.
Møde afholdes i Kippinge Forsamlingsbygning Søndag d. 22. August Kl. 7 Eftm. Medlemmer af Sygekassen bedes møde og betale Kontingent.
Sophus Olsen. Frantz Johansen.

Rødby Afdeling.
Ved en ekstraordinær Generalforsamling, afholdt den 8. Aug., blev Tjk. Søren V. M. Hansen, Gammelgaard, Rødby Havn, valgt til Formand. Fodermester J. Larsen, Nøjsomhed, Rødby, blev valgt til Kasserer og Kontrolbestyrer.
Søren V. M. Hansen.

Tillitse Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Søndag den 29. August Kl. 7 Aft. hos Fyrbøder Anton Penemann, Rudbjerggaarg. Venter at se alle Medlemmerne denne Aften, da jeg synes, at det gaar lidt trevent med at komme til vore Møder, da der er meget vigtige Ting paa Dagsordenen. Hans Olsen.

Flintinge Afdeling
afholder Medlemsmøde i Kommunalstuen Lørdag den 21. August Kl. 7½ Aften. Valg af Opkrævere. Det henstilles til Medlemmerne at møde talrigt.
Peter Christiansen.

Skrøbelev Afdeling
afholder Medlemsmøde i Fredeskoven Lørdag den 28. ds. Kl. 8 Aften. Medlemmerne bedes møde alle og tage deres Koner med. Laurits Rasmussen.

Blandede

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Efterlysning.

Kammerater, som arbejdede sammen med undertegnede paa Brolykke ved Kerteminde i Tiden fra 1. Maj til Midten af Juli Maaned dette Aar, bedes hurtigst muligt tilskrive mig og bekræfte, hvorledes Kost og Forholdene var paa denne Gaard samt opgive Navn og Adresse.

Johan Pony,
Engeskovgaard, Vesterborg, Nakskov.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Avertér i Landarbejderbladet.

Forenings-Fester og Møder

Høst- og Pakkefest

Gevninge-Herslev Landarbejderforening afholder Høst- og Pakkefest med Taler i Lindenborg Kro Søndag den 29. August Kl. 4. Herslev-Gevninge socialdemokratiske Forening og Saaby-Sonnerrp Landarbejderforening indbydes. Pakker bedes indleverede hos Jens Hansen, Herslev og Chr. Møller, Gevninge. Musik i Haven fra Kl. 4. Eventuelt fælles Kaffebord. Mød allesammen.

Udvalget.

Høst- og Pakkefest.

Glostunde-Græshave Afdeling afholder sammen med Socialdemokratisk Forening stor politisk Fest i Dannemare Forsamlingshus Søndag den 29. August. Som Taler kommer Hr. Journalist Marinus Kristensen, København. Festen begynder Kl. 4. Efter Foredraget Fællesspisning af medbragte Madkurve. Under Fællesspisningen Koncert af 4 Mands Orkester, derefter Dans til Kl. 1.

Bestyrelsen.

Sommerfest og Faneindvielse

afholdes af **Ferslev-Vellerup Afd.** i Rendebæk Kro og Have den 29. ds. Kl. 3. Naboafdelingerne indbydes. Vi tager Koner og Madkurven med. Fællesspisningen foregaar efter Foredraget. Lister til Paategning ligger hos Bestyrelsesmedlemmerne.

Karl Jensen,
Vellerup pr. Skibby.

Til Arbejderfest i Odense paa Søndag.

Søndag den 22. ds. afholdes den aarlige Arbejderfest i Odense. Som Talere møder Folketingsmand L. Rasmussen, Horsens, Journalist Marinus Kristensen, København og Repræsentant Anth. Hansen, Ringe.

I Forbindelse med Festen, der begynder Kl. 4, afholder Landarbejderne Fagmøde Kl. 1 i Hotel »Royal« (Indgang fra Hans Tausensgade). Her vil et Par brændende Spørgsmaal blive indledet af Anth. Hansen og en Repræsentant fra Hovedkontoret. Jeg haaber alle Landarbejderforeninger møder op med Fane paa Søndag, baade til Festen og Fagmødet Kl. 1.

Carl Westergaard.

Skrøbelev Landarbejderforening

afholder Pakkefest og Bal i Fredeskoven Lørdag den 28. ds. Kl. 9—12. De nærmeste Afdelinger indbydes.

P. B. V.
Laurits Rasmussen.

Overklassen og Arbejderne.

Kasteaanden eller Klasse-Aanden maa vi have bort og Broderskabsaanden indført i Stedet, men det ser jo ret sort ud for Tiden. De rige, Overklassen og deres Presse, nærer for Tiden ikke stor Kærlighed til Arbejderne, Underklassen. „De tjener nok, de har Penge nok, de bortødsler deres Løn, enhver kan faa Arbejde o. s. v." er Ord, man daglig hører anvendt imod Underklassen. Efter alle disse Ord at dømme skulde man næsten tro, at den fattige Befolkning dog i Virkeligheden var de rige.

Det er jo en Undskyldning for Mangel paa Kærlighed og Hjælpsomhed at gøre sig selv fattig og de andre rige.

Har man glemt, at de arbejdsløses Tal var oppe paa 50,000 til 70,000 i Krigens Tid, og at der endnu er ca. 10,000 arbejdsløse, at Bolignøden rammer de fattigste haardest, at de stigende Priser næsten tvang Arbejderne ud i lovlige og ulovlige Strejker, da de intet fik paa anden og fredeligere Maade, at de store Krigsfortjenester, de 100 Procenters Udbytte, er blevet fordelt højst ulige mellem Lederne og Arbejderne, at Overklassens militære Regime førte til den femaarige Krigsfordyrelse med deraf følgende Elendighed, Sult, Dyrtid, Sorg, Børnedødelighed o. s. v., at Skatter og Militærbyrder gennem den tvungne Soldatertjeneste hviler tungere paa de fattige end de rige.

Fordragelse og Forstaaelse af Underklassens Krav, skorter det stærkt paa fra Overklassens Side.

Hvorfor? Aarsagerne er flere. Bl. a. den, at den Religion, Overklassen lærer i Skolerne, paa Universitetet og i Kirker, ikke er Kristendom, men Klerikalisme, d. v. s. en Kirkelære, der er afpasset til den hedenske Stats Krav; man behøver her kun at minde om Statens Grundvold: Militærmagten og Kirkens Lære om Pligten til at ihjelslaa!

Kristendommen er snarere mere og mere at finde paa Arbejdernes Side, ikke paa Trods af, men paa Grund af den i nogen Grad antikirkelige Stilling, de har indtaget. At vende sig imod en Kirke, der er antikirkelig i sin Færd, vil let føre sand Kristendom med sig. Og Kristendommens Hovedkendemærke, den indbyrdes Kærlighed, Hjælpsomhed og Solidaritet, findes vistnok i langt højere Grad blandt Arbejderne end blandt Overklassen. Og den internationale Fædrelandstanke („hele Jorden er mit Fædreland") kan Overklassen kun daarligt forstaa.

„Naar i holder Selskab, da indbyd ej Eders Venner, for at de skal gøre Gengæld, men indbyd Fattige, Hjælpeløse, Syge og Vanføre." Opfyldelse af dette Kristi Bud eller Raad vilde i høj Grad formindske Klassemodsætningen, men hvor følges det? Hvormange Arbejdsgivere (Aktieselskabsdirektører) indbyder deres Arbejdere, eller dog deres Tillidsmænd, eller besøger deres Fagforening, understøtter deres Hjælpekasser, tager dem paa Raad m. H. t. Løn- og Administrationsspørgsmaal? Sligt vilde have en mægtig og gavnlig Virkning. Der vilde blive langt mere af den Arbejdsro, som jo ogsaa Arbejdsgiverne ønsker, og denne Ro vilde ikke være som den Ro, der var i Schipkapasset, hvor de alle laa dræbte og saarede. Thi Ro kan maaske til en vis Tid — som i Rusland under Zarregimentet — skaffes til Veje ved Undertrykkelse, Trusler om Politiforfølgelser og Drab med Maskingeværer, men det er ikke den Ro, vi ønsker. Ligesom det ikke er den ydre Politiorden paa Gaderne, der er det vigtigste i et Samfund, men Ordenen inde i Husene, det er gode Lejligheder og gode Kaar for alle Landets Borgere, saaledes er det heller ikke den ovennævnte Nederlags-Ro eller Tvangs-Ro, det kommer an paa, men sand Fred, baseret paa gensidig Tillid og Fordragelighed.

E. Dehn,
cand. polit.

Ungdom, vaagn op!

Da jeg i sidste Nr. af „Landarbejderbladet" saa en Artikel om Flugten til Amerika, kunde jeg lige ønske at skrive et Par Ord til mine unge Venner og Kammerater indenfor Landarbejderbevægelsen. Intet Under, at den bedste Ungdom vover Springet ud i Verden for der at finde Maalet, som Ungdomshæren higer efter at naa! Men lad os, som endnu er tilbage, Kammerater, gøre, hvad vi kan herhjemme for os selv og vore Kammerater, som kommer efter os. Lad os bruge de Midler, som vi har. Nu i næste Maaned staar det store og afgørende Slag. De af Ungdomshæren, som er fyldt deres 25de Aar, faar en Samfundspligt mere; det gælder derfor om, at vi er vel rustede til at opfylde denne Pligt, som bliver os tildelt. Lad os til den Tid søge at skaffe os Oplysning og Forstaaelse, saaledes at vi paa den kommende Valgdag staar rede; thi ved det kommende Valg maa og skal Opgøret komme. Lad os derfor søge til alle de Steder, hvorfra vi kan hente den Forstaaelse og de Oplysninger, som vi maa have Brug for — og det sker for den dansko Ungdom og den danske Arbejder kun ved, at man slutter sig til Socialdemokratiet. Kun derfra kan man finde det Stof, man maa have Brug for i Kampen paa Valgdagen.

Derfor Kammerater, lad os, som bliver i Besiddelse af Valgret, slutte os til den store Flok, som allerede er, og saa i Fællesskab slaa det store Slag for den danske Ungdom, saaledes at vi maatte bevare den gode og friske danske Ungdomshær, som ellers søger udenfor Landets Grænser.

Vaagn op og mød frem paa den kommende Valgdag!

Gundsømagle, den 7. August 1920.

Anton Christensen.

ZAWIADOMIENIE dla POLAKOW na LOLLAND-FALSTER.

W niedziele dnia 22-go sierpnia o godz. 1/2 4 popoludniu odbedzie sie w *Maribo* zjazd Polakow z wysp *Lolland* i *Falster*, na ktory przybedzie Posel Polski wraz z Konzulem i Delegatem Polskiego Czerwonego Krzyza.

Liczny wspoludzial polskich robotnikow rolnych jest pozadany.

Longelse-Fuglsbølle Landarbejderforening

afholder stor Fest i Sjodsbjerg Søndag den 22. August.

Som Talere kommer Hovedbestyrelsesmedlem, Journalist **Carl Westergaard**, Odense, og Red. **Madsen**, Rudkøbing, til Stede. Foredragene begynder Kl. 4. Derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve. Dans fra Kl. 7—11, Baltegn 125 Øre. Alle maa agitere for god Tilslutning.

Bestyrelsen.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 35 | Fredag den 27. August 1920 | 6. Aargang

Landarbejderne faar forhøjet deres Løn med 10 pCt. fra 17. August d. A.

I Henhold til den mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug og Landarbejderforbundet den 7. Maj afsluttede Overenskomst skal Landarbejderne nu, da Det statistiske Departements Prisstatistik foreligger, have hævet Lønnen med ½ pCt. for hver Point, Dyrtidsstigningen andrager og da Priserne er steget 20 Points i sidste Halvaar, skal vore Medlemmer have et Tillæg paa 10 pCt. fra 17. August.

Disse 10 pCt. vil for de faste Landarbejdere betyde en Forhøjelse paa Sommerdaglønnen af 75 Øre pr. Dag, paa Høstdaglønnen en Forhøjelse af 85 Øre pr. Dag og i Tiden fra 16. November til 15. Februar en Forhøjelse af 65 Øre pr. Dag. Daglønnen er altsaa fra 1. August for faste Arbejdere:

Sommerdagløn	8 Kr. 75 Øre
Høstdagløn	9 - 35 -
Vinterdagløn	7 - 15 -

I Maribo Amt og Københavns Omegn dog 50 Øre mere pr. Dag.

For fast antagne Kvinder og faste Arbejderes Hustruer, som beskæftiges hos Mandens Arbejdsgiver, er Daglønnen fra 17. August forhøjet til:

Sommerdagløn	4 Kr. 95 Øre
Ved Høst og Tærskning før 15. Novbr.	6 - 05 -
Vinterdagløn	4 - 40 -

Malkearbejdet.

	pr. Dag
For Malkning af 17—18 Køer 2 Gange dagl.	Kr. 3,08
- — - 15—16 — - — -	- 2,75
- — - 13—14 — - — -	- 2,42
- — - 11—12 — - — -	- 2,20

Hvor der malkes 3 Gange daglig og herfor erholdes Tillæg, skal dette Tillæg selvfølgelig ogsaa forhøjes med 10 pCt., hvis ikke anden Aftale foreligger.

Striglearbejdet.

For Strigling af 1 Spand Heste paa Hverdage 44 Øre
Paa Søn- og Helligdage ..... 66 -

Tjenestekarle og Daglejerkarle faar 10 pCt. Tillæg til Minimallønnen, men derimod ikke noget Dyrtidstillæg til de personlige Tilæg, som de har udover Minimallønnen.

Løsarbejdere.

Løsarbejdernes Dagløn forhøjes fra 17. August til:

Sommerdagløn	Kr. 11,00
Ved Høst og Tærskning før 15. Novbr.	Kr. 12,65
Vinterdagløn fra 16. Novbr.—15. Febr.	- 9,24
— - 16. Febr.—28. Febr..	- 10,34

I Maribo Amt og Københavns Omegn dog 50 Ø e mere pr. Dag.

Til kvindelige Løsarbejdere betales fra 1. August:

	pr. Time
For alm. Landbrugsarbejde	77 Øre
For Høst og Tærskning før 15. Novbr.	88 -

Alle Satserne for Overarbejde forhøjes ligeledes med 10 pCt., ligesom alle Satserne for Fodermestrene forhøjes med 10 pCt., f. Eks.: En Fodermesterfamilie, som i en Maaned har en Besætning at passe paa 30 Malkekøer og 16 Stk. Ungkvæg, faar efter Overenskomsten for Sjællands Stift og Maribo Amt en Maanedsløn paa 273 Kr. 66 Øre og skal ved Maanedsopgørelsen have i Dyrtidstillæg hertil 27 Kr. 37 Øre o. s. v. o. s. v.

Roearbejdet.

For Optagning af Foderroer forhøjes Prisen

	pr. Td. Land
for Henlægning i Bunker fra	43 Kr. til 47 Kr. 30 Øre
- — i Rader	- 40 - - 44 -
Kaalrabi og Turnips	- 40 - - 44 -

Tillægget for Optagning af fynske Bortfelder forhøjes fra 10 Kr. til 11 Kr. pr. Td. Land.

For Optagning af Cikorierødder, Henlægning i Bunker o. s. v. forhøjes Prisen fra 93 Kr. til 102 Kr. 30 Øre pr. Td. Land.

For Optagning af Sukkerroer og Sukkerfoderroer betales intet Dyrtidstillæg, da dette er inkluderet i de i Overenskomsten fastsatte Priser for disse to Sorters Vedkommende.

Skovarbejdet.

Samme Dyrtidstillæg, som gælder for Landbrugsarbejderne, gælder ogsaa for Skovarbejderne, enten de er Medlemmer af Dansk Arbejdsmands-Forbund eller Landarbejderforbundet.

Skovarbejderne aflønnes altsaa efter Overenskomsten fra i Fjor + et Tillæg fra 31. Maj d. A. à 15 Øre pr. Arbejdstime baade ved Timeløn og Akkord, + et Tillæg fra 17. August d. A. af 10 pCt. af den samlede Arbejdsfortjeneste.

Ovenstaaende Oversigt over August-Reguleringens Virkninger er gjort saa udførlig, for at alle vore Medlemmer paa en nem Maade kan se, hvorledes de for Eftertiden skal aflønnes, og vi anbefaler vore Medlemmer at klippe den ud og opbevare den saaledes, at de altid har den, naar der er Tvivlspørgsmaal; det kan spare mange Ærgrelser og meget Skriveri.

Der vil vel nok flere Steder opstaa nogle Uoverensstemmelser om Forstaaelsen af August-Reguleringen, indtil det bliver rigtig indgroet i Arbejdsgivernes Bevidsthed, at det er Penge, som skal betales; men husk da, Kammerater, altid at henvende jer til jeres Afdelingsformand, og det er da hans Pligt at forsøge at faa Uoverensstemmelsen ud af Verden, og lykkes det ikke for ham, da tilkalder han Forbundets Assistance. Vi vil gerne benytte Lejligheden til med det samme at indskærpe vore Medlemmer altid at henvende sig til Formanden for Afdelingen i Stedet for at skrive direkte til Forbundskontoret, naar der er Uoverensstemmelse om et eller andet Forhold paa en Arbejdsplads. Det er kun forbundet med ekstra Tidsspilde og Udgifter til Porto og Papir, da vi jo dog alligevel skal have Forbindelse med Afdelingsformanden for at faa Sagen klaret; derfor henvend jer altid til ham, og er det en Sag, som han ikke kan faa klaret, indberetter han den til Forbundet.

Med kammeratlig Hilsen

Oscar Levinsen.

Fr. Hansen.

Trufne Aftaler holdes ikke.

Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug gør fælles Sag med Industribaronerne.

Som meddelt andet Steds i Bladet skal Land- og Skovarbejderne fra 17. August have et Dyrtidstillæg paa 10 pCt. af Arbejdsfortjenesten — med Undtagelse af Optagning af Sukkerroer og Sukkerfoderroer.

Det var en Aftale, da Overenskomsten blev sluttet den 7. Maj, at det eventuelle Dyrtidstillæg skulde gælde fra 1. August, men nu, da de ser, at der fra Dansk Arbejdsgiverforenings Side skal forsøges ved Krigslist at slippe uden om Forliget saa længe som muligt, saa er Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug straks et lydigt Redskab, og trods truffen Aftale nægter de alligevel vore Medlemmer Ret til at erholde Dyrtidstillægget fra 1. August. Sagen er nu indanket for den faste Voldgift, og det vil sikkert ikke vare længe, før Kendelsen foreligger. Indtil dette sker maa vore Medlemmer foreløbig nøjes med at faa Tillægget fra 17. August, og hvis Voldgiftsdommen giver os Medhold, vil de faa efterbetalt Dyrtidstillægget for Tiden fra den 1.—17. August.

Fr. Hansen.

200 pCt.

Rockefellers Petroleumstrust »Standard Oil Company« giver i Aar 200 pCt. til Aktionærerne.

Telegrafen bragte i Gaar det glade Budskab fra Amerika, og Ritz. Bur. skyndte sig at telegrafere Nyheden videre til det danske Folk.

Mærkelig nok har den kapitalistiske Presse endnu ikke afbrændt større Glædesblus i denne Anledning. Kun »Berlingske Tidende« og »Børsen« har fundet en kneben Plads til Meddelelsen, medens de øvrige Blade lader Nyheden uanmeldt.

Dette kan se ud, som om det nuværende Samfunds ivrigste Beundrere er betænkelige ved Petroleumstrustens Verdenstriumf.

Vi kender ikke Trustens Aktiekapital i Øjeblikket, da den jævnlig udvides.

Før Krigen var den ca. 500 Millioner Kr., og regner man blot med dette Beløb, saa er Fortjenesten i det forløbne Aar altsaa 1000, skriver Tusinde Millioner, efter at Selskabets mange Ledere har indkasseret deres kolossale Lønninger, efter at der er afskrevet, henlagt og foretaget Nybygninger osv.

Det er i Sandhed en storslaaet og forbryderisk Plyndring, der her har fundet Sted af den arme Menneskehed, ligefra Eskimoerne til Kineserne.

Alle Folkeslag er blevet udplyndret af »Standard Oil Company«, og naturligvis er det i særlig Grad de Fattige, der har maattet ofre til den gigantiske og djævelske Trust, hvis Fangearme omspænder hele Jorden.

Selv om man væmmes og harmes over dette Blodsugerselskab, saa maa man imidlertid beundre den geniale Maade, hvorpaa det udplyndrer Jordklodens 1600 Millioner Mennesker.

Ingen Institution eller noget Samfund er tilnærmelsesvis naaet saa vidt i denne Retning, som »Standard Oil Company«, idet Selskabet ved Bestikkelse, List og Vold og Undertrykkelse har sikret sig en saadan Stilling, at intet Menneske slipper af dets Klør.

I alle Lande har »Standard Oil Company« sine Lokkeduer (her det danske Petroleumsselskab), der indfanger Ofrene og foretager den første Udplyndring.

Det danske Petroleumsaktieselskab, hvoraf Størstedelen af Aktierne er paa amerikanske Hænder, tager først et Udbytte af ca. 100 pCt., naar man regner med den virkelige Aktiekapital, og derefter tager »Standard Oil Company« altsaa 200 pCt.

Tusinder af Millioner har de forholdsvis faa Indehavere af »Standard Oil Company« og dens Filialer da tilranet sig i det forløbne Aar, og her, hvor Forretningen er koncentreret til det yderste, ser man ganske klart ned i det kapitalistiske Samfunds Hjerte.

Den gamle, alderdomsunderstøttede Kvinde ude i Rønnen paa den jyske Hede, hun betaler af sine fattige Skillinger en Overpris af 30 til 40 Øre paa en Flaske Petroleum, for at Hr. Rockefeller og hans Hjælpere kan indkassere Milliarders Fortjeneste. Det samme gør den islandske Fisker, der i den lange, mørke Vinternat søger sit Udkomme paa Havet, og den ægyptiske Fellah som den kinesiske Kuli maa aflevere deres Tribut til denne Satans kapitalistiske Fyrste her paa Jorden.

Den kapitalistiske Presse skriver i denne Tid lange Spalter om Bolschevikernes Forbrydelser og det bolschevikiske Systems Umuligheder.

Som Modsætning hertil har de kun det kapitalistiske System »Rockefeller« at byde paa.

Se ret paa Petroleumstrusten, og De har det kapitalistiske System krystalliseret og udviklet til sin højeste Fuldkommenhed og Hæslighed.

Noget saa vanvittigt og forbryderisk kan ikke præsteres af Bolscheviker eller andre Tilhængere af Diktaturet.

Det kapitalistiske Diktatur er Helvede paa Jorden, og vi siger med Henry George: Et barmhjertigt Menneske vilde have skabt Samfundet meget bedre, og et retfærdigt Menneske vilde søndertræde det kapitalistiske Samfund som en raadden Myretue.

„Samfundshjælperne".

En sagkyndig Bedømmelse af dem. En „værdifuld" Hjælp (!)

I Maskinmester Organisationens Medlemsblad »Maskinmesteren« finder vi følgende sagkyndige Bedømmelse af de i den moderat-konservative og radikale Presse saa højt lovpriste »Samfundshjælpere«:

»I Maj Maaned, da vi kom hjem fra Amerika, gik, grundet paa Strejken, alle vore Folk i Land. Efter endt Losning skulde vi til Amerika igen, og kunde, der hvor vi befandt os, have faaet en Besætning af Folk, som havde sejlet før. Der var nok, som kom ombord og tilbød sig, men de kunde ikke antages, da der var kommet Ordre fra København om, at der derfra vilde blive sendt os en fuldt uddannet Besætning. Men der maa sikkert være indløbet en Fejl i denne Ordre, der skulde bestemt have staaet uuddannet. Thi

en saadan Samling Luksusfyrbødere,

som vi fik ombord, er sikkert aldrig før blevet mønstret ud med noget Skib.

Det var Samfundshjælpere. Mennesker, som vist ikke engang i deres vildeste Drømme har set saadanne Instrumenter som Fyrspader, Ragere og Brækstænger, men sikkert nok

føler sig som nationale Helte,

og som efter deres egne Udtalelser har følt sig meget skuffede over den Behandling, der er blevet dem tildelt. De havde vistnok tænkt dem noget i Retning af en Fornøjelsestur med tilhørende Liggestole og meget lidt Arbejde. Ikke nok med, at vi først maatte forsøge at lære dem at bruge Værktøjet og behandle Fyrene, men vi maatte

sætte 2 Mands Vagt paa Fyrpladsen

for at kunne holde en lille Smule Damp. Som en Følge af denne Ordning har vi gaaet 2-skiftet Vagt i Maskinen. Da vi har ligget med en Del daarligt Vejr og deraf følgende Slingerage, har disse pæne, unge Mennesker selvsagt brugt mere Tid med at holde dem fast, end med at passe det, de skulde, og vi har maattet være lige saa meget paa Fyrpladsen og i Bunker som i Maskinen, saa de 25 pCt., som vi faar ekstra for 2-skiftet Vagt, kan ikke opveje det Merarbejde, vi har maattet udføre.

Den Kok, der kom ombord, ogsaa

et ganske umuligt Eksemplar,

har aldrig før haft andet med Mad at gøre end at spise den. Der blev efter hans første vellykkede Forsøg paa at ødelægge Maden udtaget en anden, som paastod at kunne lave Mad, men han var ligesaa uduelig som den første. Hovmesteren forsøgte derfor at erstatte disse to Kunstnere, og Forsøget resulterede i, at det, vi har faaet mest af, har været Konserves,

Grød baade til Frokost, Middag og Aften,

og kun et Par Gange fersk Kød eller Suppe, og det endskønt der, inden vi gik hjemmefra, kom baade Kød og Is ombord. Jeg mener, at der her er en Lejlighed til for Foreningen at søge enten hos de forskellige Rederier eller Fragtnævnet, som vi sejler for, at skaffe de Mestre, som har været belemrede med Samfundshjælpere, en kontant Paaskønnelse, saa at vi ikke, som under Krigen, skal nøjes med den Løn, som Æren og Følelsen af at have gjort vor Pligt, giver os. Husk de 16 Millioner, som Rederierne maatte betale til Staten. Nogle af disse Penge udbetalt procentvis til os, der sejlede, og derved gjorde det muligt for Rederierne at tjene saa mange Penge, som de gjorde, vilde have fremkaldt en hel anden Stemning end den, der nu er blandt os Søfarende.«

Naar Aftenerne længes.

Arbejderhøjskolen aabner sine Døre den 3. November.

Selv om Arbejdsløsheden er meget ujævnt fordelt, selv om Bygningsfagene hører til de haardest ramte, maa det ikke glemmes, at man skal tilbage helt til Aarene før Krigen for at finde en saa lille Arbejdsløshedsprocent, som denne Sommer opviser. Det betyder, at de unge Haandværkere som Regel tjener Penge i en saadan Grad, at der kan blive Raad til at ofre i hvert Fald noget paa deres egen faglige og menneskelige Uddannelse.

Vi er endnu midt i Højsommeren, da Skov og Strand øver større Tiltrækning end Bøgerne og Foredragssalen, men Aftnerne er allerede temmelig mørke; det er ikke for tidligt at tænke paa Vinteren, der for hver Dag rykker nærmere.

Den 3. November begynder Arbejderhøjskolens Vinterkursus. Det er egentlig kun det, vi herigennem vil minde om.

Det er Stedet, hvor Arbejderungdommen søger hen for at forøge sine Kundskaber og Færdigheder, og hvem har ikke følt, at han har en hel Del tilgode endnu? I særlig Grad har Arbejderhøjskolen Bud efter Bygningshaandværkerne. Elementær Tegning og Fagtegning, Kalkulation og Bogføring er Fag, som er uundværlige for et Menneske, der vil fremad.

Men naar denne rent faglige Undervisning forbindes med det, som er Arbejderhøjskolens Hovedfag: Samfundskundskab, Socialøkonomi, nyere Historie, Sprog osv., maa enhver indse, at et Ophold her paa 5 Maaneder bliver baade udbytterigt og fornøjeligt.

Skriv til Skolens Forstander, Hr. R. Vind, efter Skoleplan og Oplysninger, hellere i Dag end i Morgen, og følg Eksemplet fra de Hundrede andre unge Arbejdere, der tog en Vinter paa Esbjerg Arbejderhøjskole og aldrig fortrød det.

Den, der ikke bruger de Kræfter, han har, bliver aldrig stærkere, siger et gammelt Ord. Dette er en uomtvistelig Sandhed, hvad enten Talen er om fysiske eller aandelige Kræfter. De fleste Mennesker har det imidlertid saaledes, at de igennem deres daglige Arbejde eller ved ligefrem Sport udvikler deres fysiske Kraft. Noget andet stiller Forholdet sig for Udviklingen af de aandelige Kræfter; der er de fleste forsømmelige.

Dette er kun Skade, for der, hvor den legemlige Kraft undertiden maa give blankt op, vinder Kundskaben og Intelligensen sine største Sejre.

Abonnér paa

Landarbejderbladet.

De afgørende Valg.

De politiske Valg i April og Juli viste en Strømkæntring indenfor de saakaldte borgerlige Partier, som fik al Reaktion herhjemme til at juble af Henrykkelse. Det radikale Venstre blev slaaet ned, fordi det i de 7 Krigens Aar „havde gaaet Socialdemokratiets Ærinde", d. v. s. fordi det støttet og baaret oppe af Socialdemokratiet havde sørget for — efter Evne —, at Arbejderklassen og andre Smaafolk kom saa nogenlunde gennem Krigens Følger af Dyrtid og Savn.

Arbejdsgiverforeningens Formand, Bogtrykker Langkjærs Beklagelse paa Aarsmødet den 2. Juni over „de syv magre Aar" under den radikale Regering, og hans glade Haab om „syv fede Aar" for Arbejdsgiverne under Højres og Venstres Styre viser tydeligere end alt andet disse Valgs alvorlige Betydning for den organiserede Arbejderklasse, og de viser tillige, hvor uadskillelige Arbejdernes faglige og politiske Interesser er sammenknyttede.

Heldigvis er de afgørende Valg endnu tilbage, de Valg, der endelig skal bestemme, hvem der skal lede dansk Politik i de kommende fire Aar. De vil antagelig finde Sted nu i September. Men her er det ikke nok, at Socialdemokratiet som i April og Juli blot hævder sin Stilling og maaske erobrer et Mandat eller to. Her skal mere til for at trænge den Reaktion tilbage, som truende hænger over Arbejderklassens Hovede.

Hvad der staar paa Spil for Arbejderklassen, er der ingen Tvivl om længer. Al Prisregulering ophævet, voksende Dyrtid, stigende Husleje, voksende Boligmangel, Brændselsnød, Henlæggelse af de store Samfundspensionslove om Aldersrente, Invaliderente, Understøttelse af kroniske Syge o. s. v., Pengeknaphed paa alle Omraader. Vi øjner de kommende store Arbejdsløshedskriser. Vi ser, hvorledes det trækker op til en stor Sammenrottelse fra Industriens og Landbrugets Mænd om at benytte disse sammenfaldende Omstændigheder, Arbejdsløshed og høje Priser, til et Kæmpeslag mod den organiserede Arbejderklasse, til et Forsøg paa at fratage Arbejderne, hvad de i de sidste Par Aar har vundet under Støtte fra det tidligere Regeringsflertal, den 8 Timers Arbejdsdag og et nødtørftigt Lønniveau. Højre- og Venstrepressen har allerede længe lagt alt til Rette for at skabe i Mellemklassen en offentlig Mening mod „den urimelig korte Arbejdstid" og mod, hvad de kalder „Arbejdernes svimlende Lønninger". Sømændenes og de københavnske Havnearbejderes beklagelige Nederlag efter en uheldig ført Kamp, ledet fra syndikalistisk Side, hvor Sømændene nu har maattet give Afkald paa den nylig erhvervede 8 Timers Arbejdsdag, har givet Arbejdsgiverne Blod paa Tanden. Samfundshjælpen har genindført det organiserede Skruebrækkeri. Alt er rede til et Forsøg paa at drive Arbejderne tilbage til Arbejds- og Lønningstilstande, der ligger mange Aar tilbage.

Til at møde denne Storkamp har Arbejderklassen vel sine solide faglige Organisationer, men den har tillige ved Valgene i September Muligheden for at gøre et saadant politisk Fremstød, at vise en samlet Arbejderklasses saa enstemmige og saa kraftige Protest mod Højres og Venstres Regering, at selv en stærkere Regering end denne vilde vakle ved Stødet.

Arbejderklassen har ikke Raad til Splittelse eller politisk Ligegyldighed under saadanne Forhold. Hver Stemme, der ved Valgene i September spildes paa separate Partier, eller som holdes tilbage og ikke afgives paa Socialdemokratiets Kandidater, er en Foræring til Arbejderklassens argeste Modstandere og vil vende sig som en økonomisk Knytnæve mod Arbejderne og deres Hjem.

Mange Arbejderstemmer har manglet ved Valgene i Aar. De ny Vælgere mellem 25 og 29 Aar, som for første Gang faar Stemmeret ved Folketingsvalget i September, udgør et Antal af ca. 150,000. Hovedparten af dem er Arbejdere, Arbejderhustruer, Arbejderdøtre. Til samtlige Arbejderklassens Mænd og Kvinder siger vi: Giv ved de afgørende Valg i September Socialdemokratiet det kraftige Fremstød, der kan standse den kommende Reaktion. Værn Eders Klasse, Eders Hjem, Eders Børn. Værn Eder selv.

Skal Arbejderne have mindre Skeer?

Hvorledes den moderate Presse vil bekæmpe Dyrtiden.

I en Tid som denne maa der spares, skrev „Aalborg Amtstidende" for nogen Tid siden, og i den Anledning anbefalede den Arbejderne at spænde Livremmen ind. Nu er Bladet igen ude i samme Ærinde.

I Anledning af det af „Statistisk Departement" offentliggjorte Pristal skriver dette Storbondeorgan under Overskriften „Pristallet — Svikmøllen" følgende:

Det statistiske Departement er altsaa kommet til det Resultat, at naar en Mand før Krigen havde 2000 Kr. i Indtægt, skal han nu have 5234 Kr. for at leve paa samme Fod som tidligere. Pristallet er steget med 20 Points, fra 142 til 162, og alle Lønninger i Stat og Kommune samt hos alle organiserede Arbejdsgivere stiger automatisk med Pristallet. Merudgiften for Stat, Kommune og Arbejdsgiverne anslaas til et lille 100 Millioner Kroner om Aaret, og med denne „lille" Merudgift kører vi videre — mod Afgrunden.

Systemet er naturligvis ganske vildt, stridende mod al sund Fornuft og mod alle økonomiske Regler.

Hvad vilde man sige om den Mand, der holdt paa, at han vilde leve paa samme Fod i daarlige Høstaar som i gode? Men det er jo dette — Levefodens Opretholdelse paa samme Niveau —, der kræves, naar man forlanger, at Lønningerne skal stige i Forhold til Priserne.

Hvad er en Prisstigning?

Ja — den dybeste og oprindeligste Aarsag og den eneste, der kan fremtvinge en varig Prisstigning, er mindre Produktion med deraf følgende Vareknaphed.

At modvirke en saadan Vareknaphed ved gennem Lønforhøjelse at give Menneskene Adgang til at forsyne sig med nøjagtig det samme Kvantum af Varer som før — ja, det maa enhver kunde indse, er en taabelig Vej.

Jo mindre der bliver i Fadet, des større gør man Skeerne!!

Og det bilder man saa Folk ind, er „de vises Sten"!!

Naturligvis vil den nye Forhøjelse af Lønningerne ganske automatisk føre til, at Priserne nu paany begynder at stige, og om et halvt Aar kan Statistisk Departement udsende en ny, „glædelig" Meddelelse om, at Pristallet er steget med 20—30 Points, og at Lønningerne derfor paany skal forøges i tilsvarende Grad.

Svikmøllen gaar!

Spørgsmaalet er blot: Hvornaar gaar den i Staa? ×

„Aalborg Amtstidende" og det Parti, Bladet repræsenterer, har som bekendt aldrig villet være med til at bremse Dyrtiden; tværtimod har Parolen fra den Kant altid været: „Højere Priser paa Livsfornødenhederne og bort med alle Skranker, som hindrer den fri Prisopskruning fra Storkapitalisternes og Storagrarernes Side." Som det fremgaar af ovenstaaende, er det da heller ikke Prisstigningen, Bladet vender sig imod, — nej, det anker kun over, at Arbejdslønnen ogsaa stiger; det er efter Bladets Opfattelse et ganske vildt System imod al sund Økonomi, at Arbejderne skal have mere Løn, fordi alt, hvad de skal købe til Livets Ophold for dem og deres Familie, bliver dyrere og dyrere saa at sige hver Uge. Det rigtige og fornuftige økonomiske System er altsaa i Følge dette Storbondeorgans Opfattelse, at Priserne skrues op, og Lønnen holdes nede. Skeerne maa ikke gøres større, Arbejderne skal spænde Livremmen ind. — Altsaa først laver man Prisstigning og Dyrtid, og derefter benytter man dette som Paaskud til at kræve Arbejdslønnen holdt nede. Ikke sandt! der kan ikke være Tvivl om, at dette er et godt og sundt System for de store Arbejdsgivere og Kapitalister, men det er tillige den af Venstreregeringen autoriserede og af den moderate Presse forsvarede Dyrtidspolitik.

Fru Marie Lassens Organ har i ovenstaaende Artikel aabent og uforbeholdent gjort sig til Talsmand for, at Arbejderne skal sultelønnes, for at Storkapitalister og Storagrarer kan fede sig. Husk det, Arbejdere, til Kvartalsskiftet og husk det til de forestaaende Valg. Stem de reaktionære Partier ned. Det er jeres Fjender.

Meld Flytning!

Paa given Foranledning skal vi gøre alle Medlemmer, der flytter, opmærksom paa, at de — for at undgaa Standsning i Bladets Forsendelse — selv skal meddele det Postkontor, hvorfra de flytter, deres ny Adresse og sørge for at faa flyttet deres Blad til den ny Adresse.

Hvis Medlemmerne ikke sørger for dette, vil det betyde, at Bladet inddrages af Postvæsenet, og Forbundet saa skal betale ny Anmeldelse af Bladet til Medlemmets ny Bopæl.

Men vi gør opmærksom paa, at det sikreste er at henvende sig til det Posthus, hvorfra man hidtil har faaet Bladet, og ikke til det stedlige Postbud, da dette sidste i mange Tilfælde ikke faar den ønskede Virkning. Nedenstaaende Blanket kan ogsaa udfyldes og indsendes til Postkontoret, hvorfra Medlemmet flytter, og Flytningen besørges saa af Postvæsenet.

Det ærede Postkontor i.....
bedes flytte det anmeldte Eksemplar af Landarbejderbladets Udgave for Sjælland — Fyn — Jylland
for Navn:.....

Stilling:.....

Bopæl: .....

til Navn:.....

Stilling:.....

Bopæl: .....

Blanketten udfyldes og indsendes til Postkontoret.

(De ikke ønskede Udgaver overstreges.)

Europas Krigsprovokører arbejder.

Arbejderklassen overalt i Europa gør sin Magt gældende for at hindre en Gentagelse af Verdenskrigens Bloddrama.

Den Situation, som de polske Chauvinister i Forbindelse med de professionelle franske Krigsprovokatører og Spekulanter har skabt, har hensat Europa i en Tilstand af nervøs Spænding, som vi gentagne Gange tidligere har haft Lejlighed til at fornemme.

Det er ikke første Gang i indeværende Aarhundrede, at Frihedens og Fremskridtets Frankrig har haft den lidet klansfulde Ære at bringe Verdens Øjne til at stirre efter Paris — vi behøver blot i Flæng at nævne enkelte Tildragelser, hvor Pariserbørsen, Pengejøder og Krigssjakaler i særlig høj Grad har haft Lejlighed til at vække Opmærksomhed for at understrege dette, nemlig Balkankrigene, Agadir-Affæren og sidste Gang ved Verdenskrigens Udbrud. Naar Stormen foreløbig, efter det sidste Snigløb, er redet af, da skyldes det særlig den engelske Abejderklasse, der paa en tydelig og kraftig Maade har tilkendegivet sin Modvilje for nye Krigseventyr.

Lloyd George, den engelske Statsminister, har forstaaet Situationens Alvor og har fulgt den engelske Arbejderklasses Parole om ikke at indblande England i en ny Verdenskrig. Der er ikke Grund til at antage, at Aarsagen skyldes særlige diplomatiske Evner hos ham, dertil har han for mange Gange dokumenteret, at han kun har været et Ekko af de franske Imperialister med Clemenceau i Spidsen; men i Modsætning til disse har han forstaaet, at i Krigen gælder det i høj Grad, hvor meget man kan regne med Arbejderklassen.

Spørgsmaalet om Krig og Fred er herefter et Spørgsmaal, der fuldt saa meget afgøres af den internationale Arbejderklasse, som af mere eller mindre rævelumske Diplomater, det er noget, de sidste Dage har belært os om. Trods Kapitalistpressen hele Verden over, selvfølgelig med den franske kapitalistiske Presse i Spidsen og vore egne, hjemlige Eftersnakkere som Bagtrop, har benyttet enhver tænkelig og utænkelig Gemenhed til at vække Antipati overfor Sovjet og Sympati for en ny Verdenskrig, hvor Underklassen skulde benyttes til at ødelægge sig selv og tilbagegive de franske Kapitalister deres Udplyndringsret i Rusland, maa man indrømme, at de Herrer Opviglere har lidt det mest eklatante Nederlag, man kan tænke sig. Verdenen har set, hvad en enig Arbejderklasse betyder, eller rettere, hvor lidt det kapitalistiske Samfund betyder uden Arbejderklassen, og er blevet belært om, at nu maa det være Slut med Krigsrumlen.

Som et Udtryk for, hvorledes den engelske Arbejderklasse har taget paa Sagerne ser vi Londons Sovjet-Arbejderraadet i London, der i et givet Øjeblik vilde være i Stand til at diktere Arbejderklassens Svar paa Krigsrumlernes Eventyrpolitik. Et andet Udtryk er nedenstaaende Resolution, som er indsendt af international Transportarbejderforbund, og som vi her skal gengive:

Til Transportarbejdere, Sømænd og Jernbanemænd i alle Lande!

Kammerater!

Den internationale Transportarbejderkongres i Kristiania i Marts dette Aar besluttede enstemmigt, at den internationale Transportarbejderføderation og de denne tilsluttede Organisationer skulde benytte sig af alle til Raadighed staaende Midler for at forhindre en ny Verdenskrigs Udbrud med dens frygtelige Ulykker for Folkene.

Øjeblikket er kommet til at omsætte denne Beslutning i Handling!

De kapitalistiske Regeringer forsøger gennem kraftig Understøttelse af den polske Stat, der har angrebet Rusland og nu høster Følgerne af sine imperialistiske Bestræbelser, at fremprovokere en ny Verdenskrig.

Styrelsen for Transportarbejdernes internationale Føderation maner indtrængende alle Landes Transportarbejdere, Sømænd og Jernbanemænd til med alle Midler at tilintetgøre ethvert Forsøg paa atter at føre Proletariatet til Slagtebænken.

Styrelsen fordrer af Jer, at I — i Overensstemmelse med Holdningen hos de Landes Arbejdere, der allerede har modsat sig Transport af Vaaben og Ammunition — overalt i England nægter at laste, forsende og befordre Krigsmateriel og Tropper, som den kapitalistiske og imperialistiske Reaktion agter at sende mod Rusland.

I dette Øjeblik er det mere nødvendigt end nogensinde, at Proletariatets internationale Klassesolidaritet tager Kampen op mod den internationale kapitalistiske Reaktion. Det internationale Proletariat kræver Fred og Frihed! Det maa være beredt til at bringe Ofre for at erobre og værne disse Menneskehedens højeste Værdier!

Transportarbejdere, Sømænd og Jernbanemænd i alle Lande! Øjeblikket er inde til Handling! Nægt at befordre enhver Slags Krigsmateriel, som de kapitalistiske Magthavere vil sende til Polen! Nægt Befordring af alle Soldater, som Entente-Regeringen forsøger at sende mod Rusland.

Bevis Eders internationale Solidaritet!

Sæt det internationale organiserede Proletariats enstemmige Arbejdsnægtelse mod de kapitalistiske og imperialistiske Regeringers militære Magt!

For Transportarbejdernes intern. Føderation:

Robert Williams. Formand. *Edo Fimmen.* Sekretær.

Disse Tegn er umiskendelige, og naar vi samtidig ser, hvor nervøse de franske Imperialister er blevet, er vi klar over, hvorledes Stillingen er blandt de franske Arbejdere. Man har fra de franske Myndigheders Side grebet til at udvise engelske Arbejderrepræsentanter (det er et højst besynderligt Udtryk for Alliance) af Frygt for at disse i Frankrig skulde faa oprettet Arbejderraad i Tilslutning til de engelske, selv om man paa den Maade fik afværget Faren, der truede Krigsprovokatorernes Interesser, stoler man dog ikke mere paa den franske Underklasse, end at man ymter om, at nu vil Timen være inde for det tyske Folk til at frelse hele Verden fra et eventuelt bolschevikisk Herredømme; at det tyske Folk betakker sig for denne Ære, er saare naturligt, efter først at være blevet sønderlemmet og flaaet og derefter afvæbnet, er det let forstaaeligt, at det betrængte Folk ikke paa noget som helst Punkt finder Anledning til at gaa sine Betvingeres Ærinde; men samtidig hermed har e franske Imperialister dokumenteret deres Skamløshed og Ufornuft.

Naar Tonen derfor i disse Dage, skønt Polakkerne tilsyneladende i Kraft af fransk Hjælp og de røde Hæres Vanskeligheder ved at faa Forstærkninger, har Medgang alligevel, ikke er Krigsbasunens, da er det nok saa meget de polske Troppers Magtesløshed under en Invasion i Rusland og Verdensproletariatets bestemte og stejle Holdning, der er Aarsagen, som Krigssjakalernes Sagtmodighed.

Verden er frelst fra et nyt Bloddrama; men det skal understreges, at det var Arbejderklassen, der var Frelsen, og ikke de kapitalistiske Elementer.

Oliver Twist.

Skal vi deltage i Folkeafstemningen i Anledning af Grundlovsændringen?

For os Arbejdere og Smaakaarsfolk maa Spørgsmaalet, om vi skal deltage i den forestaaende Folkeafstemning om Grundloven efter min Opfattelse besvares med afgjort Nej. Der er i det af Regeringen forelagte og af de reaktionære Partier vedtagne Forslag intet, som opfordrer os til at stemme herfor. Dette Forslag tager udelukkende Sigte paa at bevare de Bestemmelser i Grundloven af 1915, som er til Fordel for Overklassen. Underklassen har ingen Interesse i at bibeholde Tokammersystemet med et uopløseligt Landsting, hvortil kun gamle Folk har Valgret. Disse Ting er i sin Tid sat ind i Landets Forfatning af Hensyn til Overklassen, for at hindre eller dog vanskeliggøre en Forandring af den bestaaende Samfundsorden. Men har Arbejderne, har Smaakaarsfolk i det hele taget Aarsag til at ønske denne Samfundsorden opretholdt? Tænk paa Forholdene rundt om i Verden, hvor hele Underklassen lever i den bitreste Nød, deres Børn dør af Underernæring i tusindevis, hele Landsdele hjemsøges af Hungersnød, overalt er Sult og Savn daglig Gæst i de allerfleste Smaakaarshjem. Eller lad os holde os til Forholdene herhjemme, hvor Tilstandene er gode i Sammenligning med mange andre Steder, men ogsaa her er Billedet mørkt og trist. Tiltrods for, at vi i Aar har en Høst her i Landet saa stor som sjældent før, stiger Prisen paa Levnedsmidlerne hvert Øjeblik og er nu oppe i saa svimlende Priser, at det er næsten umuligt for Arbejderne og deres ligestillede at skaffe det nødvendige til Livets Ophold for dem selv og deres Familie. Dyrtiden hærger Smaakaarshjemmene og gør Livet tungt og trist for Underklassen. Vi har Bolignød, Brændselsnød, kort sagt, Nød i alle mulige Skikkelser.

Saaledes er Tilstanden, og ingen kan være blind for, at disse Tilstande er en Følge af den kapitalistiske Samfundsorden, den var det, som styrtede Verden ud i den forbryderiske Krig, og det er igen det kapitalistiske Samfundssystem, som er Skyld i, at Overklassen har kunnet benytte sig af Krigssituationen til yderligere Udplyndring af den ubemidlede Befolkning.

Tør nogen med disse Kendsgerninger for Øje paastaa, det er i den arbejdende Befolknings Interesse, at de nuværende Samfundsforhold absolut skal bevares uforandret, maa man ikke netop paa Baggrund af de nuværende fortvivlede Tilstande indrømme, at Samfundet ikke blot trænger til en grundig Forandring, men at en saadan endog er en bydende Nødvendighed? Men hvorfor saa opretholde kunstige Skranker for at forhindre eller besværliggøre en Forandring til det bedre? Og andet tjener Landstinget ikke til.

Den Paastand, at Landstinget og den høje Valgretsalder er nødvendig for at sikre en rolig og naturlig Udvikling og værne Samfundet mod overilede Lovgivningsforanstaltninger og umodne Reformkrav, er kun reaktionær Snak. Erfarin-

gen viser noksom, hvor lidt Grund der er til Frygt i saa Henseende; nye Tanker og Idéer har altid overordentlig svært ved at vinde Tilslutning her i Landet i Almindelighed, og de naar sjældent frem til Lovgivning, før de er forældede eller i hvert Fald godt paa Vej til at blive det. Der har her til Lands altid været større Tilbøjelighed til at komme bagefter, end til at være foran i Udviklingen. Den danske Lovgivning trænger saa sandt mere til Drivkraft end til Bremseapparater. Landstinget med den indviklede Sammensætning, den indirekte Valgmaade og den høje Valgretsalder er en Uting, der aldrig har været til Gavn for Landet som Helhed, men altid været til Skade for Landets Underklasse. Enhver Reform, den være nok saa paakrævet, er altid stødt paa Modstand i dette Ting. Har der været en Reform, hvis Gennemførelse Landstinget ikke har forhindret, saa har det uvægerligt altid beklippet og beskaaret den paa en Maade, saa den har tabt Størstedelen af sin Betydning. Der kan ikke nævnes et Eksempel paa, at Landstinget har gjort en Lov bedre. Men naar dette er Tilfældet, hvad Mening er der saa i at bibeholde dette Ting? Absolut ingen — og fuldkommen forrykt vilde det da være for Arbejdere og Smaakaarsfolk at stemme for dets Bibeholdelse; det vilde være ensbetydende med, at de stemte imod, at der gives Love, som er til Gavn for dem selv.

Man beraaber sig paa Hensynet til Sønderjyderne, men Regeringens Forslag tager jo kun Hensyn til en Del af Sønderjyderne, nemlig Overklassen og de store Bønder.

Vi kan ikke være forpligtet til at stemme for en Grundlov, hvori der findes Bestemmelser, som er til Skade saavel for os som for vore sønderjyske Standsfæller. Vort Raad til alle Arbejdere og Smaafolk er derfor: d e l t a g i k k e i F o l k e a f s t e m n i n g e n !

Arbejdernes Dyrtidstillæg.

Lige siden Arbejdsgiverforeningen ved Truslen om Generalstrejke i Foraaret blev tvunget til at gaa ind paa det saakaldte Paaskeforlig, har Organisationens Bestræbelser gaaet ud paa at slippe saa billigt og helst fedte sig fra saa mange af de indgaaede Forpligtelser som muligt.

I Henhold til denne Taktik vil Arbejdsgiverne nu ogsaa forsøge, om den ikke kan slippe for at betale Arbejderne Dyrtidstillæg fra 18. August i Stedet for fra den 1., som Forudsætningen var. Om dette Spørgsmaal har »De samv.Fagforbund« tilstillet de tilsluttede Forbund følgende Skrivelse:

> Det er de faglige Organisationer bekendt, at der i det Forlig, som afsluttedes den 5. April d. A. mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund findes følgende Bestemmelse:
>
> »Saafremt det statistiske Departements Prisstatistik pr. 1. August 1920 viser en Stigning af Dyrtidsprocenten i Forhold til Prisstatistiken pr. 1. Februar 1920, gives der til den Tid de bestaaende Lønninger (Time-, Dag-, Uge-, Maaneds- og Akkordlønninger) et Dyrtidstillæg af 2 Øre pr. Time pr. 3 Points, som Dyrtidsstigningen andrager.«
>
> Herefter skal der ydes et Dyrtidstillæg til alle Lønninger, og herom er der ingen Tvivl. Men da Prisstatistiken nu er fremkommet, hævder Arbejdsgiverforeningen, at dette Dyrtidstillæg først træder i Kraft den 18. August, da Prisstatistiken først er offentliggjort den 17. August om Aftenen, medens vi paa vor Side hævder, at Dyrtidstillæget skal ydes fra den 1. August i Henhold til det omhandlede Punkts Ordlyd.

En Forhandling med Arbejdsgiverforeningen herom har ikke ført til noget Resultat, og De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg har derfor besluttet at indklage Arbejdsgiverforeningen for Den faste Voldgiftsret med Paastand om, at Dyrtidstillæget skal betales fra den 1. August.

Den nu offentliggjorte Prisstatistik viser — i Forhold til den forrige — en Stigning af 20 Points, nemlig fra 142 til 162, og her er fremkommet en Tvivl om Dyrtidstillægets Størrelse, da 20 ikke er delelig med 3, og der skal ydes 3 Øre pr. Time pr. 3 Points.

Arbejdsgiverne har villet hævde, at det, der skal ydes, er 2 Øre pr. Time for hver fulde 3 Points, hvorved Dyrtidstillæget vilde blive 12 Øre pr. Time. Vi har udregnet det rent matematisk, hvorefter det vilde blive 13⅓ Øre. Efter en Forhandling med Arbejdsgiverforeningen er denne indgaaet paa at betale 13 Øre pr. Time, idet den overskydende Brøk, som er under ½, bortkastes.

Stillingen er altsaa den, at Arbejdsgiverne fra og med den 18. August yder et Dyrtidstillæg af 13 Øre pr. Time til samtlige Lønninger, og at der af De samvirkende Fagforbund anlægges Sag ved Den faste Voldgiftsret mod Arbejdsgiverforeningen med Krav om Efterbetaling af 13 Øre pr. Time fra den 1. Aug. til og med den 17. August.

P. B. V.
Carl F. Madsen.

Alfr. Christiansen.

Der har smældet et Flag . . .

Der har smældet et Flag i den gryende Vaar,
i vor Ungdoms bedaarende Tid;
det var forrest i Front i de stormende Aar,
det var med os i Kamp og i Strid;
det var med, naar vi tabte, og med, naar vi vandt,
det var hos os i Solskin og Slud;
— den har brust sine Sange, mens Aarene svandt,
denne blanke og blodrøde Klud.

Smæld ud over Landet din Oprørssang,
du er hos os i Solskin og Slud,
og vi løfter med trodsige Næver den Stang,
hvor du knejser, du blodrøde Klud.

Der skal smælde et Flag over Manddommens Aar,
naar vi sindigt ta'r Tag efter Tag,
det skal lyse, naar Livet gi'r karrige Kaar,
og vi segner af smertende Slag;
det skal melde om Glæde, naar Skæbnen gi'r Sorg;
vi skal kæmpe og kun holde ud,
og engang fra vor stolte og straalende Borg
skal du vaje, du blodrøde Klud.

Smæld ud over Landet din Oprørssang,
vi skal kæmpe og kun holde ud,
og vi løfter med senede Hænder den Stang,
hvor du knejser, du blodrøde Klud.

Der skal smælde et Flag i de ældede Aar,
det skal suse en Mindernes Sang.
naar vi bøjede sidder med graanende Haar,
og vi vandrer med vaklende Gang;
det skal smelde, naar Solsynket naar til vor Stol,
og naar Livsdagens Kraft ebber ud, —
naar vor Kamp er tilende skal Aftenens Sol
glitre over dig, blodrøde Klud.

Smeld ud over Landet din Oprørssang,
vi har kæmpet og vi har holdt ud,
og vi løfter med higende Hænder den Stang,
hvor du knejser, du blodrøde Klud.

OSKAR HANSEN.

Sølvemblemerne.

Emblemerne kan igen faas fra Forbundet . — Prisen er som hidtil 1 Kr. for Sølvnaale og 35 Ø for oksyderede Naale.

Bestillinger bedes indsendt hertil snarest.

Lorents Petersen.

Proprietær Vom og Gaardejer Studenstrup drøfter Situationen.

Ja, det er det, jeg altid har sagt. Du er en Lykkens Yndling, Studenstrup, dit Held var altid bedre end din Forstand. Hvem havde drømt om den Gang, du købte dig fri for al Krigstjeneste, at det alligevel skulde ende med, at du blev Befalingsmand ved Garden. Det er Fan'e'me' et Eventyr, Studenstrup, som siger Sparto til alt, hvad selv en H. C. Andersens Fantasi kunde præstere.

— Jeg er ette rigtig klar over, hvad du sigter til, Vom.

— Man kan sku allerede høre paa dig, at du er blevet noget ved Musiken, og at det er ved Militærmusiken; de tekniske Udtryk fra Militærlivet falder dig saa naturligt i Munden. Jeg sigter sku ikke, Studenstrup, jeg taler om den hvide Garde, som I Sognefødder skal kommandere. Du vil tage dig storartet ud til Hest i Spidsen for en Afdeling Hvidgardister, samlet sammen indenfor dit Sogns Omraade. Hvor stor en Hær mener du, at du kan samle?

Jeg maa bede dig om at omtale den Sag med noed mere Alvor; et er en alvorlig Sag, som han sa'e, min Kollega, Sognefoged Hansen fra Ølstykke, da han forelaa den i Bestyrelsen. Ded er en Samfundssag, sa'e han. Vi skal frelse Samfundet fra den Ødelæggelse, som truer Landbruget ve' ded, at Landarbederne nu osse er organiserede og muligvis godt kan finde paa og ikke vil gaa for ded rimmeligeVederlag, vi byder dem. Derfor maa vi samle vos sammen og bevæbne vos, saa vi ka' sla' dem tilbage, dersom de bliver opstranasi. For Øretæver, de' er ded, der skal til for ded er de' eneste, de har Respekt for.

— Det var talt som en Dannemand, Studenstrup. Du maa nu ikke tro, at jeg spøger; jeg er gravalvorlig. Men sig mig, Studenstrup, har du Felttogsplanen i Orden for paakommende Tilfælde?

— Ja, den ligger der hjemme, tilligemed et Kort over Sognet, hvor alle de strateniske Punkter er tegnet af. De bliver straks besat, og saa bliver der erkæret Belejringstilstand i Sognet; hvis der ikke er Strekke paa mere end som en Gaard, bliver det den lille Belejringstilstand, er der paa flere, bliver ded den store.

— Jeg er helt forbavset; du har Fan'e'me udviklet dig til en hel Napoleon.

— Nej, Vom, jæ er ingen Napoleum, men jæ vil kæmpe for Hjem og Arne, som han sa'e Sognefoged Hansen; jæ vil være med aa slaa alle Bolsevekker aa Landarbejdere aa Oprørere ned med haard Haand.

— Bravo, Studenstrup; lad os drikke paa det, at det lykkes dig at kvæle Oprøret i Fødslen.

Skaal, Hr. Sognegeneral!

Skal Arbejderne sulte til Vinter?

Vi gaar utvivlsomt strenge Tider i Møde for Arbejderklassen. Den sidste Dyrtidsstatistik viser, at Dyrtiden siden 1. Januar er steget fra 142 til 162 eler 20 Points. Men da denne Statistik ikke gaar længere end til 1. Juli, betyder det, at de Prisstigninger, der har fundet Sted i Juli Maaned, altsaa ikke er kommet med i den foreliggende Prisstatistik; enhver ved jo imidlertid, at nogle af de betydeligste Stigninger netop har fundet Sted i denne Maaned. Man overdriver derfor næppe, naar man regner med, at Prisstigningen fra 1. Januar til Dato har været mindst 30 Points; det vil sige, at Pristallet i Øjeblikket i Virkeligheden ikke er 162 men 172, og endnu er der ingen Udsigt til, at vi er naaet Toppen. Tvertimod tyder alle Tegn paa, at nye Prisstigninger er forestaaende paa en Række af de nødvendigste Livsfornødenheder. De sidste Meddelelser om Smørmarkedet i England gaar ud paa, at Efterspørgselen er stærkt stigende; det samme gælder Norge og Sverige, hvor det danske Smør allerede er oppe paa en Pris af over 8 Kr. pr. Kilo. Følgen heraf vil efter al Sandsynlighed blive yderligere Stigning ogsaa herhjemme. Det er desværre vel sandsynligt, at en Prisstigning paa Margarine vil følge efter. Prisen paa Mælk er gennemgaaet en meget betydelig Prisstigning i den sidste Tid — paa op mod ca. 80 pCt. Ogsaa Flæske- og Kødpriserne viser udpræget opadgaaende Tendens, og nu vil Brødet snart følge efter, selv om Regeringen ikke har turdet give los overfor Storagrarerne og opfylde Kravet om Verdensmarkedets Pris. For Brødkornet bliver den gældende Pris dog forhøjet for Rug fra 31 Kr. til 43 Kr. Følgen bliver en Stigning af Brødprisen paa 30 a 40 Øre pr. 4 kg Rugbrød. Ganske vist trøster man med, at denne Forhøjelse først skal træde i Kraft henad Foraaret, men det er jo kun Galgenfrist. Forhøjelsen kommer, og vi maa regne med en Forhøjelse paa 10 a 12 Øre allerede straks. Paa Hveden stiger Prisen i Henhold til den ny Kornlov fra 60 til 81 Kr. pr. 100 kg, hvilket vil give en Stigning paa fra 32 Øre til 55 Øre pr. 300 gr. Prisen paa Tørv eller andet Brændsel er fordoblet eller flerdoblet. Saaledes over hele Linjen. Alt stiger og stiger i det uendelige. Samtidig truer Arbejdsløsheden med til Vinter at skulle antage et foruroligende stort Omfang som Følge af den svigtende Kultilførsel. Mørk og truende tegner Fremtiden sig for Arbejderne.

Benyttende sig af den reaktionære Vind, som for Tiden blæser over Landet, vender Overklassen sig mod Arbejderklassen og søger med alle Midler at slaa den ned. Fablen om den høje Arbejdsløn gentages daglig i den reaktionære Presse. Man bruger den Dyrtid, som Overklassen selv har skabt ved Jobberi og Spekulation, til Begrundelse for at kræve Arbejdernes Løn holdt nede eller reduceret.

Dannelsen af Sognefogedernes hvide Garde er et af Eksemplerne paa, hvordan man ruster sig for at trampe Arbejderne ned. Vi ser os i Dag i Stand til at meddele et af de første Resultater af Sognefogedernes Virksomhed. Det er fra en Landkommune i Københavns Amt; her har Storbøndernes hvide Garde fastsat en Betaling for Tærskearbejde, som ligger betydelig under den, der hidtil har været gængs der paa Egnen for dette Arbejde, og fra forskellige Egne i Landet kommer der Meddelelse om, at de stedlige Storagrarer søger at sætte Lønnen ned. Der bydes rask væk 6 Kr. om Dagen til en Løsarbejder.

Under disse Forhold er Arbejderne mere end nogensinde henviste til deres Sammenhold; kun ved et fast ubrødeligt Sammenhold kan de ride den Storm af, som raser i Øjeblikket, navnlig maa Landarbejderne af al Magt styrke deres Organisation, dersom de ikke vil lade sig udlevere til den skinbarlige Sult af de Herrer Storagrarer.

Tag straks fat paa Arbejdet med at faa alle de udenforstaaende Kammerater med ind i Organisationen; forehold dem, at det er nødvendigt for dem selv at staa sammen med os andre, dersom ikke vi alle skal gaa til Grunde i den Afgrund af Dyrtid, Arbejdsløshed og Lønreduktion, som Reaktionen forsøger at styrte Arbejderklassen ned i.

Gaardejer Hans Andersen, Ordrup pr. Skibby.

Gennem Sagførerfirmaet O. N. Nøkkentved & Rich. Knudsen, Frederikssund, er vi blevet gjort bekendt med, at Hr. Gaardejer Hans Andersen, Ordrup, agter at anlægge Sag mod nærværende Blads Redaktør for vor Artikel i Nr. 33 om den Behandling, den hos ham tjenende unge Pige har været Genstand for. Vi lader hermed Meddelelsen gaa videre.

Naar Hr. H. A. har anset det for nødvendigt at søge juridisk Bistand for at retfærdiggøre sig, er det formentlig i Erkendelse af, at hans Handlemaade er vanskelig at forsvare.

Afdelingsledere, bemærk!!

Naar ny Formand, Kasserer eller Kontrolbestyrer er valgt i en Afdeling, da skal Navn og Adresse straks indsendes til Hovedkontoret, Willemoesgade 54, St., da eventuelle Skrivelser ellers stadig vil blive tilsendt Afdelingerne efter de afgaaede Lederes Adresse.

Adresserne skal altid indsendes som Meddelelse til Forbundet; intet andet end Navn og Adressen maa skrives paa saadanne Meddelelser.

Lorents Petersen.

Hvem vil tjene Penge?

Skulde der ikke blandt alle vore Medlemmer findes nogle, som kunde have Lyst til at tjene sig en ekstra Skilling?

Sikkert!

Og det er absolut ikke svært — det er oven i Købet nemt og ganske ligetil:

Ethvert Medlem forespørger hos de Handlende, de hver Uge handler hos, om de ikke vil tegne en Annonce i vort Blad.

Andet og mere er der næsten ikke at gøre, naar lige undtages, at de Handlende naturligvis skal have at vide, at Annoncen koster 30 Øre pr. m/m, naar den indrykkes i alle 3 Udgaver, 20 Øre pr. m/m, naar den kun indrykkes i 2 Udgaver, og 12 Øre, naar den indrykkes i 1 Udgave. Og dertil kommer, at de Handlende, hvis de tegner en Annonce, der skal indrykkes mere end én Gang, opnaar at faa en Rabat paa 10, 20 — ja, indtil 30 pCt., alt efter det Antal Gange, den skal indrykkes.

Men det mest interessante ved det hele er — for Medlemmernes Vedkommende — at naar de har tegnet en Annonce — stor eller lille — det spiller ingen Trille — faar de, saa snart Annoncen er indsendt, og den er maalt op, og der er tilstillet vedkommende Annoncør Slutseddel, tilsendt deres Provision.

For dem, der er rigtig ihærdige, kan der paa denne Maade nemt tjenes en ekstra Skilling.

Prøv derfor snarest muligt paa det — men prøv mere end baade 1, 2 og 3 Gange.

Der er nemlig ingen som helst Grund til at tabe Modet, fordi man faar et Nej.

Det er naturligvis en Selvfølge, at Medlemmerne ikke bare behøver at henvende sig til dem, hvor de handler, men ogsaa hvor de ikke handler — i det hele taget, hvor de mener, der er en Chance.

Altsaa: I Ilden for at tegne en Annonce og for at tjene Penge.

Alle Forespørgsler besvares pr. omgaaende.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Centralarbejdsanvisningskontoret har i denne Uge anmeldt følgende *ledige Pladser:*

Sjælland:

Ugifte Fodermestre ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Roskilde.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Roskilde, Helsingør, Hillerød, Holbæk, Kallundborg.

Høstkarle ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Holbæk.

1 Arbejdsdreng eller ung Karl, der vil malke, ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Holbæk.

Pigepladser ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Roskilde.

Lolland-Falster:

Ugifte Fodermestre til Besætninger fra 12—30 Malkekøer; de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Nykøbing F., Rødby, Stubbekøbing.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing F., Sakskøbing.

Yngre Karle (15—18 Aar) ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Pigepladser ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Jylland:

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Aalborg, Aarhus, Kolding, Randers, Ringkøbing.

Forsaavidt Pladser søges i andre Egne, kan Henvendelse ske til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor, der beredvillig yder Medvirkning til at opnaa de søgte Pladser.

Kerteminde Højskole

blev i Foraaret 1918 overtaget af Nielsen-Svinning, der i en Aarrække havde ledet Husmandsskolen. Kerteminde Højskole har været i stor Fremgang siden og er udvidet to Gange, først med Plads til 100 Elever og nu med Plads til 150. Skolen var sidste Vinter besøgt af 147 Elever.

Sprøjtning af Frugttræer

Det er ikke mange Aar siden, at praktiske Frugtavlere i Almindelighed trak paa Skuldrene, naar der var Tale om Sprøjtning af Frugttræerne, endsige Frugtbuskene, og der findes hist og her en og anden incarneret »Praktiker«, der, ligesom visse ældre Mennesker, mener, at Sygdommene kommer af sig selv og derfor ogsaa kan gaa bort af sig selv.

Det store Flertal af Frugtavlere vil i vore Dage nu anerkende Sprøjtningens store Betydning; men gaar man lidt nærmere ind paa Spørgsmaalet, vil man dog snart møde forskellige Forbehold.

Man anerkender vel Betydningen, men tvivler om den økonomiske Fordel og begrunder dette snart med Kemikaliernes og Arbejdslønnens Størrelse og snart med Vanskeligheden ved at træffe det rette Tidspunkt for Arbejdets Udførelse.

I Virkeligheden maa Aarsagerne til de ofte mangelfulde Resultater søges paa helt andre Steder. Den er i langt de overvejende Tilfælde manglende Kendskab til Vædskernes Sammensætning og Benyttelse i Forbindelse med altfor svage Sprøjter.

Selv et Arbejde som Fremstillingen af en 2 pCt. Bordeauxvædske volder mange Vanskeligheder og i mangfoldige Tilfælde er Frugttræernes Blade bleven mere ødelagt af Sprøjtningen medSchweinfurtergrønt eller anden Larvegift, end de er bleven af de Larver, der skulde bekæmpes.

Ofte skyldes det Sammenblanding af 2—3 forskellige Vædsker, idet man glemmer, at der derved skabes en ny Koncentration eller eventuelt helt nye kemiske Forbindelser med ganske andre Virkninger.

Den Slags Sprøjtning er selvfølgelig kun af det Onde og bidrager mere end noget andet til at svække Tilliden til Sprøjtningens Resultater.

Vore Kulturplanters Sundhedstilstand er ganske vist afhængig af mange andre Faktorer end Sprøjtningen, men baade de præventive og de aktive Sprøjtemidler er saa vigtige Hjælpemidler i vor Frugtavl, at der er den største Anledning til at skænke denne Opgave den største Opmærksomhed.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Gudbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 4. September Kl. 8 Aften paa Gudbjerg Afholdshotel. Giv Møde alle.
Carl O. C. Hansen.

Langeskov Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 28. August i Rønninge hos Villiam Poulsen Kl. 7½ pr. Alle Medelmmer bedes møde, da vigtige Sager foreligger.
W. Jørgensen.

Dannemarre, Tillitze og Græshave Afdelinger
indbydes til et Møde i Dannemare Forsamlingshus Torsdag den 2. September Kl. 7½ Aften, hvor det lollandske Forbund vil blive anmodet om at møde.
Bestyrelsen.

Kølstrup Afdeling
afholdes Medlemsmøde hos Formanden Onsdag Aften Kl. 8 den 1. September. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Sager at drøfte.
L. C. Adolfsen.

Marslev-Birkende Afdeling
afholder Medlemsmøde den første Fredag i hver Maaned paa sædvanlig Sted og Tid. *P. Rasmussen.*

Vindeby Afdeling
afholder Møde Søndag den 29. August Kl. 10 Fm. Alle Medlemmer bør møde. *Karl Jensen.*

Lindelse Afdeling
afholder Møde Lørdag den 28. August Kl. 7½. Bestyrelsen bedes møde lidt tidligere. *Thomas Andersen.*

Hou Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Lohals Gæstgivergaard Mandag den 30. August Kl. 8 Aften. Dagsorden: Valg af Formand, Kontrolbestyrer og 2 Bestyrelsesmedlemmer. *E. Gertsen.*

Roerslev og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Afholdshjemmet Fredag den 10. September Kl. 8. *Bestyrelsen.*

Ønslev Afdeling
holder Møde paa Højmølle Kro Søndag den 5. September Kl. 6 Em. Forhandling om Fanen. *Jens Johansen.*

Halsted Aunede Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Lørdag den 28. August Kl. 8 hos Niels Larsen, Jullinge. *Bestyrelsen.*

Horslunde-Nordlunde Afdeling.
Skulde der endnu være nogen af Foreningens Medlemmer, som ikke har ydet deres Bidrag til Fanen, men som kunde ønske at gøre det, modtages disse med Tak af Kassereren og Formanden. *Reinhold Larsen.*

Branderslev Afdeling
afholder Møde første Tirsdag i hver Maaned i Gymnastikhuset ved Skolen. Alle Restancer til Foreningen bedes indbetalt snarest og senest første Mødeaften, hvor Kassereren vil modtage al udestaaende Restance. Besøgende Kammerater maa fremvise deres Fagforeningsbog, da de ellers ikke faar Adgang til vore Møder. *N. Hansen.*

Gunslev Afdeling
afholdr Medlemsmøde Søndag den 5. September Kl. 4 Em. i Gunslev Forsamlingsbygning. Restancerne bedes indbetalt den Dag. *Carl Sørensen.*

Sdr. Kirkeby Afdeling
afholder Møde i Sdr. Alslev Brugsforening Lørdag den 7. September Kl. 8 Aften. Alle indbydes. *Marius Jensen.*

Bornholms Kredsorganisation.
Forslag, der ønskes behandlede paa Kredsorganisationens Stævne, bedes tilsendt mig senest den 20. September, saa jeg kan faa Dagsordenen tilsendt Afdelingerne til deres Medlemsmøder først i Oktober. Stævnet vil mulig blive afholdt den 24. Oktober Kl. 12½ paa Afholdshjemme i Rønne. Eventuelle Restancer bedes indbetalt inden 1. Oktober. *Vald. J. Madsen.*

Blandede

Til Møder og Fester faas Tryksager hurtigst og billigst fra **Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Axelhus, Hillerød. Telefon 44.**
NB. Leverand. til Landarbejderf.

Kerteminde Folkehøjskole.

Karleskole fra 3. November, med alm. Højskole-, Landbrugsundervisning og Haandværkerafdeling.

Nogle Elever kan faa Understøttelse fra Højskoleforeningen. Skriv efter Skoleplan.

H. C. Nielsen-Svinning.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Deres Avance stiger!

i det Øjeblik Deres Annonce staar her! :-: Forlang Tilbud!

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen**, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y

- Plads søges. -

Under denne Rubrik optages hver Uge Annoncer til en Pris af 12 Øre pr. mm i een Udgave af Bladet. Ønskes Annoncen optaget i alle 3 Udgaver, koster den 30 Øre pr. mm.

Plads søges.

En Karl, 23 Aar, ønsker Plads til 1. November som Traktorfører, har kørt med en „All Work" og „Parvet Traktor" 1 Aar. Pladsen ønskes, helst hvor en polsk Pige samtidig kan faa Plads som Hjælpe- eller Fripige (ikke malke). Tilbud med Opgivelse af højeste Løn bedes indsendt til nærværende Blads Kontor under Billet mrkt. All Work.

NB. Fæstemaal afsluttes kun efter Forbundets Kontraktformularer.

Malkerøgter.

Plads søges som Malkerøgter til 1. November paa en Herregaard af to unge, raske Folk, 30 Aar, har haft nuværende Plads i 1½ Aar; eller i Mangel deraf som Husmand, helst hvor der lønnes efter Landsoverenskomsten. Aksel Lorentsen, Gyldensten, Bogense.

Plads søges

fra 1. November som Staldkarl paa en Herregaard eller større Proprietærgaard; i Mangel deraf som Malkerøgter, et Sted, hvor der er ca. 16—18 Køer at passe og malke. Løn efter Landarb. Overenskomst.

Johannes Jensen, Vasnæsgaard pr. Løgten.

Landarbejdernes Forsikring

i

Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Efterlysning.

Arnold Frenchels, der i Juni og Juli dette Aar tjente paa Damgaard ved Hillerød, anmodes i Billet mrkt. 45 om at indsende sin nuværende Adresse til Landarbejderbladets Kontor. Eventuelle Bekendte, der kender Arnold Frenckels nuværende Adresse, anmodes om at indsende denne til Bladets Kontor i Billet mrkt. 45.

Klædesko ½ Pris.

Nr. 20-25	Kr.	1,60
- 26-30	-	1,85
- 31-35	-	2,25
- 36-40	-	2,70
- 41-46	-	2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Avertér i Landarbejderbladet.

Forenings-Fester og Møder

Slangerup Landarbejderforening

afholder stor Høst- og Folkefest Søndag den 5. September Kl. 4 paa Slangerup Gæstgivergaard, hvor der vil blive forskellige Forlystelser. Med forventet Tilladelse afholdes stor Tombola. Vi indbyder herved alle Landarbejderforeninger i Nordsjælland til at samles med os med deres Faner for at marschere i Procession gennem Byen. Vi samles Kl. 3½ paa Torvet ved Savværket, hvorfra der marscheres Kl. 4 med Vesterbros De Unges Idræt i Spidsen (20 Mands Orkester). Jeg beder derfor Bestyrelserne i Afdelingerne vedtage at samles med os ved denne Fest med deres Faner, for derved at vise vore Modstandere, at vi kan samles om vor Fane. Mød derfor op Kammerater den 5. September i Slangerup.

Niels Hansen.

Horslunde-Nordlunde Afdeling

afholder Faneindvielse Søndag den den 12. September Kl. 5 Eftm. paa Horslunde Kro, hvortil alle Foreningens Medlemmer samt de omliggende Afdelinger indbydes. Foredrag fra 5—7, derefter Dans til Kl. 1. Entré Kr. 1,50 pro persona. Velkommen den 12. September.

Reinholdt Larsen.

Sommerfest og Faneindvielse

afholdes af **Ferslev-Vellerup Afd.** i Rendebæk Kro og Have den 29. ds. Kl. 3. Naboafdelingerne indbydes. Vi tager Koner og Madkurven med. Fællesspisningen foregaar efter Foredraget. Lister til Paategning ligger hos Bestyrelsesmedlemmerne.

Karl Jensen, Vellerup pr. Skibby.

Høstfest og Præmieskydning.

Løgten Landarbejderforening afholder Høstfest og Præmieskydning i Løgten Kro Søndag den 5. September Kl. 4 prc., hvor flere gode Præmier vil blive uddelte til de bedste Skytter. Kl. 8 Bal for Foreningens Medlemmer med Damer. Medlemsbog forevises. F. B. V.

Rasmus Peter Rasmussen.

Vonsild-Dalby Landarbejderf.

afholder Bal i Vonsild Forsamlingshus Lørdag den 4. Septbr. Kl. 8 Aft Naboforeningerne indbydes. Fagbøger medbringes. Bestyrelsen.

Syv og Omegns Afdeling

afholder Bal paa Viby Kro Søndag den 29. August fra 7—12.

Ole Petersen.

Skrøbelev Landarbejderforening

afholder Pakkefest og Bal i Frede skoven Lørdag den 28. ds. Kl. 9—12 De nærmeste Afdelinger indbydes.

P. B. V.
Laurits Rasmussen.

Sandby Afdeling (Lolland)

afholder Høst- og Pakkefest Lørdag den 28. August Kl. 7½ Aften i Forsamlingshuset ved Møllen. Pakker af mindst 50 Øres Værdi modtages af samtlige Bestyrelsesmedlemmer.

Bestyrelsen.

Bredsten Afdeling.

Bredsten Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening lader afholde Bal i Bredsten Kro Lørdag d. 4. September Kl. 7 Aften samt Oplæsning og Foredrag af Viggo Jensen.

Anders Christiansen. Næstformand.

Vissenbjerg

socialdemokratiske Forening og Landarbejderforeningen afholder offentlig Fest Søndag den 29. August paa Bred Gæstgivergaard. Kl. 4 Taler, Præmieskydning og Bal til Kl. 12.

Festudvalget.

Høstfest.

Stenløse-Fangel Landarbejderforening afholder offentlig Høstfest paa Fangel Kro Søndag den 5. September Kl. 6½ prc. Humoristisk Oplæsning til Kl. 7½. Auktion over Pakker Kl. 10. Medlemmerne erindres om at medbringe Pakker. P. A. V.

Jens Hansen.

Hjembæk Landarbejderforening

afholder Pakkefest og Bal i Hjembæk Forsamlingshus Lørdag den 4. September Kl. 7. De nærmeste Afdelinger indbydes. Pakker bedes indleveret hos Bestyrelsen eller Festaftenen i Lokalet P. B. V.

Chr. Jakobsen.

Høst- og Pakkefest.

Herstedernes og Omegns Landarbejderforening afholder Høst- og Pakkefest Søndag den 5. September Kl. 4 i Roskilde Kro. Musik i Haven fra 4—6 og Bal fra 7—12 for Partiets Medlemmer. De omliggende Landarbejderforeninger og socialdemokratiske Foreninger indbydes. Gaver til Pakkefesten modtages med Taknemlighed af Frants Nielsen, Taastrup, Carl Andersen, Vridsløse, K. Møller, Vallensbæk. Stor Tilslutning forventes. Udvalget.

S. Stenderup Afd.

afholder Høstfest den 4. September i Forsamlingshuset „Dannevirke". Der er fælles Kaffebord. Madkurve medbringes. Dans til Kl. 1. Naboafdelinger indbydes.

Sofus Due.

Munkebjergby Afdeling.

Høstfest og Bal afholdes i Munkebjergby Forsamlingshus Søndag den 29. ds. Kl. 4 humoristisk Oplæsning, Fællesspisning og Kaffebord. Madkurve medbringes. Bestyrelsen.

Lynge-Uggeløse Landarbejderf.

afholder Have- og Pakkefest paa Lynge Kro Søndag den 19. September Kl. 4 Eftm. I Tilfælde af Regnvejr afholdes Festen i Salen. God Tilslutning forventes.

J. M. Mikkelsen.

En Gaardejer skamslaar en Tjenestedreng

»Silkeborg Social-Demokrat« skriver:

En ualmindelig uhyggelig Begivenhed, der heldigvis ikke længere er saa almindelig som tidligere, da Smaafolk savnede al Beskyttelse, er forleden forefaldet hos Gaardejer Mads Rabech Sørensen i Assing paa Herningegnen.

Hos denne Gaardejer har siden 1. Marts tjent den 16aarige Peter, Søn af Husmand Peter Jensen i Skarrild. Bl. a. Arbejde har Peter ogsaa maattet deltage i Malkning, hvilket Arbejde han flere Gange er præmieret for. Forleden Morgen ved 7-Tiden kom Gaardejeren ind i Kostalden og var i et ualmindelig ondt Lune og bebrejdede Peter, at denne ikke havde malket Køerne rene, hvilket Peter protesterede imod. En saadan Protest taalte den irritable Gaardmand naturligvis ikke, og i sit Raseri gav han Drengen et saa frygteligt Slag i Ansigtet ved det venstre Øje, at der blev en stor og dyb Flænge over Øjet og en lignende under Øjet, saa det var et rent Vidunder, at Øjet ikke blev ødelagt. Drengen styrtede bevidstløs til Jorden, hvorover Gaardmanden blev bange og baksede med ham, indtil han atter kom til sig selv, hvorefter han beordrede ham ind for at blive vasket.

Drengen følte imidlertid heftige Smerter, hvorfor han straks flygtede hjem til sin Fader, der øjeblikkelig fulgte ham til Læge Olsen i Kibæk, som syede de uhyggelige Flænger sammen og udstedte en Lægeattest samt raadede Faderen til straks at melde dette Overfald til Politiet.

Peter Jensen rejste derefter straks til Herning og anmeldte den uhyggelige Voldshandling til Politiet. Vi talte med saavel Faderen som med den skamslaaede Dreng, og navnlig Faderen var selvfølgelig i høj Grad opbragt over den Behandling, der var overgaaet hans Søn. Forhaabentlig vil Gaardejeren blive klapset alvorligt af for Overfaldet. Mads Rabech Sørensen vil næppe, selv blandt sine Standsfæller, finde nogen Medynk i dette Tilfælde. Peter, der nu er hjemme hos Forældrene, vil selvfølgelig ikke igen blive udleveret til Rabech Sørensens »Varetægt«.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 36 | Fredag den 3. September 1920 | 6. Aargang

Under Storbondens Aag.

Reaktionen sniger sig over Landet — personificeret i den danske Storbonde.

Det reaktionære Storbondeparti — Venstre — gaar frem, og i dets Fodspor følger Varefordyrelse.

Det daglige Brød bliver dyrere for hver Dag. De økonomiske Vanskeligheder bliver større og større — og tegner Fattigdommens grinende Fjæs paa Smaamandens Rude.

Storbonden har faaet den politiske Magt i vort Land, og han vil vide at udnytte den.

Hver Dag har sin Prisforhøjelse — hver Dag mærker vi Storlandbrugets umættelige Begær.

Den danske Agrar er endelig kommen frem i Solen, og hensynsløst vælter han sig i dens Varme, mens alt andet visner i Skyggen af hans Kolos.

Han er paa Vej til Virkeliggørelse af sine gyldne Drømme om Verdensmarkedets Pris paa de danske Landbrugsprodukter — Topnotering og lidt til. Den Mare, der red ham i 7 lange Krigens Aar og forstyrrede hans Søvn, trods den radikale Ole Lukøje, der nænsomt jagede Fluer bort — er nu forsvundet.

Maksimalpris og Prisregulering er ophævet. Der er frit Slag over hele Linien — omtrent da.

Prisen paa Mælk, Flæsk, Kød, Smør og Æg er steget til en vanvittig Højde. Der er bare Brødet tilbage, og der kommer Prisstigningen ogsaa — saa sikkert som Amen i Kirken.

Der strides i disse Dage om Kornloven, der fastsætter Prisen paa Kornet — og paa Brødet. Ekscellencen Madsen-Mygdal, der som Landbrugsminister er betroet den Opgave at drage Tæppet bort, som skjuler det forjættede Land, tøver. Haanden famler usikkert; thi han har set bag Tæppet. I et Lynglimt saa han Storbonden trone højt i Magtbrynde; men dybt nede saa han en truende Masse, og han hørte harmfyldte Skrig.

Det var Arbejdets graa Hær, der udpint af Spekulation og Varefordyrelse truede med at vælte Molok — derfor tøvede han.

— Lad det være en Version.

Og dog er det saadan, at de Mænd, der skulde føre Storbonden frem til det attraaede Maal, nu gyser tilbage; men der trænges paa bagfra. Naar Bonden er kommen i Drift, er han ikke saadan at standse, naar det gælder det kære Mammon.

Derfor truer de dem, som vil stoppe op paa Halvvejen. De vil videre frem i Prisfordyrelsens Morads. Det nytter ikke, de lover at tage et Stykke til næste Gang. Det skal være nu — nu!

Og de truer og haaner.

Bondeegoismens fornemste Organ — Landmandstidende — skrev haanende om Landbrugs-Ekscellencen, da han forelagde Kornlovforslaget, at han glinsede af Sved, der stod i Draaber paa hans skaldede Isse. Han var slet ikke sig selv den Dag, skrev Bladet. Det vil sige, at han var ikke glubsk nok. De Priser, han foreslog i sit Kornlovforslag, var ikke høje nok — og nu strides de.

Der er rørende Enighed om, at Korn- og Brødpriserne skal i Vejret; men hvor højt det kan gaa at skrue dem op, er der Uenighed om.

Men det véd vi, at ogsaa det tørre Brød skal fordyres.

Og saadan vil det vedblive at gaa, saa længe den danske Storagrar har den politiske Magt her i Landet.

Aldrig før har det staaet saa skærende skarpt, at „Politik er Brød"; ja, det maa brænde sig ind i Smaamandens Bevidsthed i disse Dage, og mens vi husker det, burde det hugges ind over Hyttens Døre og prentes paa Væggen i Baggaardsstuerne; thi det er Sandhed, det gamle Ord.

Det er Brødfordyrernes Politik, Fattigmanden vaander sig under.

Det var Reaktionens Sejr ved Valgene i Foraaret og i Sommer, der faar Smaafolk til at grue for Vinteren, vi gaar i Møde.

Smaafolk, Kvinder og Mænd, tag Lære af dette!

Der er mange af jer, der lod jer forlokke og foregøgle ved sidste Valg. I hørte efter saa længe, at I troede, hvad de sagde, naar de fortalte jer, at det vilde blive meget bedre, naar Bonden kom til at regere. Og nu mærker I det; nu er I kommen fra Asken og i Ilden.

Det blev en kostbar Lære, I fik, I, der ikke turde eller vilde tone rent Flag og stemme for Socialdemokratiet — og det er ikke alene jer, det gaar ud over, men alle os, der hører til Smaakaarsstanden.

I var ikke alene med til at lave Riset, men I lægger Rumpe til ogsaa.

Men lad det blive anderledes til næste Valg — nu om kort Tid. Jag Storbonderegimentet med al dets Vedhæng paa Porten og lad atter Arbejderklassens frisindede Politik blive den raadende i vort Land; da bliver der atter taget ligeligt Hensyn til alle.

Da vil der atter blive Sol i Fattigmandens Stue, og kun Mindet vil blive tilbage om den Tid, da vi lovede — under Storbondens Aag.

Axel Hansen.

Abonnér paa

Landarbejderbladet.

Dyrtidstillæget fra 1. Aug.

Vi formoder, at Arbejdsgiverforeningens Medlemmer allerede nu fra deres Organisation har faaet Meddelelse om Dyrtidstillægets Størrelse, samt at det skal udbetales fra 1. August.

De Arbejdsgivere, med hvem den paagældende Afdeling eller Forbundet har afsluttet privat Overenskomst, vil, naar I læser dette, have modtaget Meddelelse om, hvor stort Dyrtidstillæg der i Henhold til den indgaaede Overenskomst skal udbetales, og at det skal betales med tilbagevirkende Kraft fra **1. August.**

I maa derfor nu, saafremt I ikke allerede har modtaget Afregning, baade hos Arbejdsgiverforeningens Medlemmer og hos de Arbejdsgivere, vi har privat Overenskomst med, henvende Jer ved første Lønningsudbetaling og forlange Dyrtidstillæget udbetalt med tilbagevirkende Kraft fra 1. August.

P. F. V.

Oscar Levinsen.

Anker Hansen.

Folkeafstemningen paa Mandag.

Paa Mandag skal Folkeafstemningen over det af de reaktionære Partier vedtagne Forslag til Grundlovsændring finde Sted. For at Forslaget kan blive vedtaget, skal som bekendt 45 pCt. af samtlige Vælgere stemme herfor. Det er en Bestemmelse, som Venstre og Højre i Forening fik gennemtrumfet ved Grundlovsændringen i 1915. Meningen hermed var, at det skulde gøres saa besværligt som muligt at faa Grundloven forandret. Selvfølgelig var det Hensynet til de besiddende Samfundsklasser, som dikterede dette Krav fra de to Partiers Side, man vilde hermed skabe endnu en konservativ Garanti for Overklassen. At det Tilfælde skulde komme til at foreligge, at denne konservative Bestemmelse kom Overklassen selv paa tværs, tænkte man sig naturligvis ikke. Nu ser det ud til, at man alligevel frygter for, at dette skal ske: hele den reaktionære Presse er i disse Dage en eneste flammende Opfordring til Vælgerne om at møde frem til Valgurnen og stemme Sønderjyderne hjem, som det saa smukt hedder. Gud og Hvermand ved, at dette kun er en pragtfuld Frase. Det, som skal afgøres paa Mandag, er ikke, om Sønderjyderne skal hjem, Sønderjyderne har jo forlængst stemt sig hjem, og der er ingen Samfundsklasse her i Landet, som ikke har hilst deres Hjemkomst med Glæde; det, som skal

afgøres ved den forestaaende Folkeafstemning, er Spørgsmaalet om, hvilke politiske Vilkaar, der skal bydes saavel Sønderjyderne som Landets øvrige Befolkning i Fremtiden. Det Forslag, som foreligger til Vælgernes Godkendelse eller Forkastelse paa Mandag, byder Sønderjyderne betydelig ringere Vilkaar i politisk Henseende, end de havde før. Det opretholder en Valgretsalder, højere end i nogen anden Stat i den civiliserede Verden, det opretholder et Landsting, som aldrig har gjort andet end Fortræd, og det giver dette Landsting en særlig Magtstilling ved at bibeholde dets nuværende Sammensætning og dets Uopløselighed, altsammen kun for Overklassens Skyld. De reaktionære Partier har afvist enhver Forhandling om Ændringer i frisindet demokratisk Retning, de har villet være alene om at bestemme hvilke Ændringer, der skal ske i Grundloven, og de har bestemt, at der ingen Indrømmelser maa forekomme, som kunde blive til Fordel for Underklassen, de skal derfor ogsaa have Lov til at være alene om at gennemføre disse Beslutninger.

Den reaktionære Presse glammer mod Socialdemokratiet, fordi dette Parti ikke har stemt for den foreliggende Grundlovsændring og ikke vil anbefale dets Vælgere at stemme for det paa Mandag. Man forsøger at trøste sig med, at Arbejderne vil gøre det alligevel. Vi tror ikke, de faar Ret i denne Formodning, vi tror, at Arbejderne vil blive hjemme og lade Overklassen, Storbønderne og de andre Storhandlere selv om at hale deres Grundlov igennem. Da de andre 4 Partier alle har stemt for Grundlovsændringen og anbefaler deres Vælgere at gøre det paa Mandag, er de jo ogsaa mer end nok til at gennemføre denne uden Socialdemokratiets Hjælp.

Sandsynligheden taler for, at Regeringens Grundlovsændring vil opnaa den fornødne Tilslutning paa Mandag til at blive vedtaget. Men det bliver forhaabentlig ikke ved Arbejdernes Hjælp.

Dyrtidstillæget har tilbagevirkende Kraft fra den 1. August.

Som meddelt i sidste Nr. af Bladet havde De samvirkende Fagforbund indklaget Arbejdsgiverforeningen for den faste Voldgiftsret, fordi nævnte Organisation forsøgte at bestride de organiserede Arbejderes Ret til at erholde Dyrtidstillæget fra 1. August.

Den faste Voldgiftsret har nu behandlet Klagen paa et Retsmøde den 28. August og har afsagt den Kendelse, at Dyrtidstillæget har tilbagevirkende Kraft fra den 1. August d. A.

Vore Medlemmer skal altsaa have udbetalt 10 pCt. af den samlede Fortjeneste fra 1. August at regne.

Vi nævnte i sidste Nr. af Bladet en Række Eksempler paa, hvorledes Dyrtidsreguleringen vilde virke, vi havde i disse Eksempler glemt at nævne Kreaturpassere, som malker,. Deres Dagløn hæves fra 7 Kr. 75 Øre til *8 Kr. 27,5 Øre.*

Ligeledes har vi glemt at nævne de i Overenskomstens § 4 nævnte mindre arbejdsdygtige, ældre eller svagelige Arbejdere osv., som lønnes efter Aftale; det er en Selvfølge, at disse Arbejderes Løn ogsaa hæves med 10 pCt. fra 1. August at regne, hvis ikke anden Aftale foreligger.

Med kammeratlig Hilsen.

Oscar Levinsen.

Fr. Hansen.

Samfundshjælp.

Gudskelov, at der blev oprettet en Hær af Samfundshjælpere, som kan „slaa fra sig", for hvad skulde „Hæren" vel ellers være til? Det viste sig nemlig i Foraaret, da „Hæren" var i Virksomhed, at det var Karle, som ikke havde noget synderligt Kendskab til Arbejde, nogle endog slet intet, og af en Hær paa ca 12,000 Mand, under Ledelse af Landets Sognefogeder, maa der dog i det mindste kunne forlanges nogen Aktivitet, for det er selvfølgelig Meningen, at „Hæren" „skal slaa fra sig" paa de unyttige Borgere i Samfundet, som ikke gider arbejde. — Altsaa: Værsaagod, Hr. Kaptajn, giv Signalet til, at Slagsmaalet kan begynde. Der er saavist nok at øve sig paa: Skibsrhedere, Grosserere, Godsejere og sidst, men ikke mindst, d'Herr. Bønder, som nu mener at sidde saa fast paa Flæsket, saa de ikke er til at rokke. Men tag Jer i Agt, Bønder! Nu kommer Garden, den hvide Garde, Samfundshjælpen, som kan „slaa fra sig". Nu maa I ned af Piedestalen. Hænderne op af Lommen! Det er Arbejdstid, spyt i Næverne og kil paa med Sliddet. Vis, at I er lige saa „stærke" Mænd som Eders kaarne Ministre.

Men hvorledes gaar det med at beskytte fattige Arbejdere, Syge og Svage samt Enker og deres Børn imod Varefordyrere og andre gridske Samfundsstøtter? Det besørges vel promte af Samfundshjælpen? Den „stærke" Landbrugsminister har jo selv vist Vejen, der skal gaas, ved at bebude en ret klækkelig Forhøjelse af Brødpriserne, saa hvem skulde vel formaste sig til at forsøge paa at bremse d'Hrr.; blot de gaar i Ekscellencernes Fodspor, gaar de rigtig, selv om Følgen heraf bliver, at Fattigfolk sulter ihjel — men hvad, der er jo nok af dem, alt for mange, de er bare til Ulejlighed, især paa Valgdage.

Ordentlig Løn, ordentlige Levevilkaar og Valgret! Der har vi tre ømme Steder. Hvorfor i al Verden skal en Arbejder have en Løn, saa han kan leve som et Menneske; det ender jo bare med, at han faar Raad og Tid til at udvikle sine Kundskaber, og saa kommer det allerværste, saa finder han ogsaa paa at benytte sin Valgret, som viser sig at tjene ham selv og hans Klassefæller bedst; og det falder jo selvsagt sjældent i Traad med Arbejdsgivernes Opfattelse. Det manglede blot! Naar man giver Arbejderne baade Sulteløn og Masser af knubbede Ord, skulde de saa ikke ogsaa stemme paa Overklassen og de, der hører den til?

Foreløbig er det altsaa Valget, hvorom det gælder. Klassefæller! I har allesammen et eller andet udestaaende med Overklassen, tænk paa det! Tag fat! Agitér fra nu af og til Valget. Vis, at vor Hær ogsaa kan „slaa fra sig", om end paa en anden Maade end Samfundshjælperne, saa dog paa en Maade saa det batter bedre.

Vis, at vi kan og vil gaa frem med Kæmpeskridt.

Lad os hurtigst mulig faa Landets nuværende Rorgængere vist ned ad Amalienborgs Bagtrappe, den Vej de kom fra.

Dette skulde glæde mange andre foruden

Den kedelige.

Ulykkesforsikringen.

Til Afdelingsbestyrerne.

Afdelingsbestyrerne gøres herved opmærksom paa, at *alle* Restancer for dette Kvartal skal indsendes *inden den 10. September d. A.*

Samtidig gøres opmærksom paa, at *alle Værdimærker, som ikke er benyttede, skal tilbagesendes Forbundet.* Da vi nu begynder paa et nyt Aar og som Følge deraf skal have gjort Mærkebeholdningen op, skal vi denne Gang have *alle* Mærkerne ind, og de Afdelinger, som ikke indsender Mærkerne inden den 10. Septbr., bliver rykkede for Penge eller Mærker. Men da det nu koster ca. 100 Kr., hver Gang vi skal rykke alle Afdelingerne, kan I jo nok tænke, det er en dyr Efterladenhed, naar I ikke indsender Afregningerne til rette Tid.

Til Oplysning tjener, at *alle de Afdelinger, som har faaet Materiale tilsendt, har ogsaa faaet Mærker, og skal altsaa sende dem Retur, som ikke er brugt.*

Til Medlemmerne.

Medlemmerne bør huske paa, at deres Forsikring træder ud af Kraft, hvis de ikke betaler i rette Tid (læs Stykke 3, Side 4 i Policebogen), og husk tillige at paase, om Afdelingsbestyreren afregner med Kontoret i rette Tid, da der ellers let kan indløbe Fejl og Forviklinger i Ulykkestilfælde.

Husk altsaa: Alt Regnskab med Ulykkesforsikringen skal være klar inden 10. September.

Med kammeratlig Hilsen.

Niels Petersen.

Godsejer Jensen udtaler sig.

Højtærede Forsamling!

Atter staar jeg for Dem og skal udlægge for Dem den sidste Tids seneste Begivenheder.

Og det er med Graad i Halsen, jeg konstaterer, at vi Godsejere — og for den Sags Skyld ogsaa Gaardmændene — ved Gud — om ikke vi snart gaar i Hundene — alle uden Undtagelse.

Hvad skal det dog ende med?

Se nu, om ikke den forbandede — ja, undskyld dette Udtryk — Voldgiftsret, som de fordømte Foreningssnuder har indklaget os for, om ikke den gaar hen og dømmer os.

Det strider sikkert ganske imod, hvad der oprindelig var Hensigten med Oprettelsen af denne Institution. Naar vi i sin Tid gav vort Tilsagn om at være med i den Historie, saa var det med den Bagtanke, at den sunde Fornuft dog vel nok vilde sejre — altsaa, at Arbejderne altid vilde blive dømte.

Men — Herre Jemini — nu hænger vi selv paa den denne Gang. Se, om ikke Rakket skal have endnu mere i Løn end de alt har.

Dyrtidstillæg skal de have — aah, det er til at ærgre sig til Døde over. Faar vi Arbejdsgivere maaske Dyrtidstillæg noget Sted fra? Desværre Nej.

Klager vi af den Grund? Saagu' om vi gør. Og der var sandt for Dyden dog ellers Grund nok.

Hummer er steget i Pris. Champagnen stiger, ja. alt, hvad vi Godsejere bru er, stiger. Men klager vi? Nej!

Og tænk Dem saa: Nu er Landarbejderne min Salighed organiseret — internationalt. In-ter-na-ti-o-nalt!! Ved De, hvad det betyder for os? Intet mindre, end at vi faar færre Rettigheder, end vi har nu, og at vi skal op med endnu større Lønninger, foruden at det infame Rak strammer Rebet endnu mere om Halsen paa os i Tilfælde af Strejker.

Nej — ærede Standsfæller — Landarbejderne er nu alligevel dumme. De vil bekæmpe Dyrtiden med Organisation. Men i Stedet for at smide alle de Penge ud til det, som saadan en Historie vil koste, burde de ophæve, opløse, deres mugne Fagforeninger, som udelukkende er Skyld i Dyrtiden. Havde vi ikke dem, kunde Arbejderne leve langt billigere, idet de jo sparede en Masse Penge, som de nu smider ud af Vinduet i Form af Kontingent. Og saa kunde de nøjes med endnu lavere Løn, end de allerede har, for Kontingentet har nu en stor Del af Skylden for, at Arbejderne ikke

kan klare den. — Og det vilde i Grunden være saa dejligt og behageligt for os Arbejdsgivere.

Der er ogsaa et andet Omraade, hvor Rakket tillader sig at snakke næstvist med. Det er i Anledning af den nye Rationering. Der hyler hele Koblet op om, at de nødvendige Indskrænkninger, med Hensyn til Brødet, vil bevirke, at de sulter langsomt ihjel — ja, bare de dog kunde det Det vilde være dejligt.

Jeg ser iøvrigt, at „Aalborg Amtstidende" foreslaar at gøre Skeerne mindre. Jeg er nu utilbøjelig til at tro, at man dermed kan bremse det forslugne, fraadsagtige Krapyl ad denne Vej. For i Stedet for spiser de vel bare dobbelt saa mangé Skefulde som hidtil. Næ — jeg har tænkt paa, om ikke man kunde faa Professor Steinack til at eksperimentere med — ad operativ Vej — enten at lave Flabene — som man jo rettelig bør kalde Plebejernes Munde — mindre, eller snævre Mavesækken ind, saa den kan rumme noget mindre Det tror jeg vilde gøre sig. Og her tror jeg bestemt, Fremtidens Opgaver ligger til Bekæmpelse af Ædedolke-Politiken.

Iøvrigt tror jeg nu fuldt og fast paa, at den Vej, Regeringen er slaaet ind paa, ved med alle til Raadighed staaende Midler at stimulere Agrarerne og Industribaronerne til at forhøje Priserne, slet ikke er saa helt ueffen. Maaske vi alligevel ad denne Vej kan naa saa højt op i Priserne, saa Arbejderne tilsidst i stort Tal sulter ihjel. — Naturligvis maa vi ikke komme saa højt med Priserne, at alle Arbejderne krepører. Vi maa jo bevare et saa stort Antalt, at vi Godsejere vedblivende kan snylte os gennem Tilværelsen uden at røre en Haand.

Forresten erfarede jeg for nogen Tid siden, at siden vi i April fik den ny Regering, og den havde vist, hvad dens Program var, siden den Tid har Arbejderne haanet Regeringen, æreskældt den, og gjort tykt Nar ad den i en hel Bunke Sager. Men hvad værre er — og det er næsten kriminelt synes jeg — er den Omstændighed, at de ved alle deres Møder synger en Smædevise, som de mener skal karakterisere Regeringen

Jeg citerer her for Dem — ærede Forsamling — et af Versene, der lyder saaledes:

At Slyngler hæves til Ærens Top,
at Løgnen mæskes mens Sandhed tigger,
at Rige sluger de Arme op,
mens Dyden nøgen paa Gaden ligger.
At Baand og Stjerne
og tomme Hjerne
forenes ofte, ja, mer' end gerne —
det ser man tidt. — — —
— Har De kendt Magen?

Det er ogsaa Pokkers, at Hundehullet og Træhesten er afskaffet. Ellers skulde alle Folkene — i hvert Fald paa mit Gods — ride Træhesten saa længe, at de fik Rumpen fuld af Splinter, og de skulde sidde saa længe i Hundehullet, at de ikke skulde kunde se, hvor smaa Rationerne var, eller hvor elendig den Mad er, der serveres for dem paa vore Godser.

Mon vi tør haabe paa, at den Tid kommer igen?

Vi faar se!

Fra Arbejdsløshedskassen.

Centralarbejdsanvisningskontoret har i denne Uge anmeldt følgende ledige Pladser:

Sjælland.

Ugifte Fodermestre ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Roskilde.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Roskilde, Helsingør, Hillerød, Holbæk.

Karlepladser til Malkning ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Hillerød.

1 Arbejdsdreng eller ung Karl, der vil malke, ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Holbæk.

Pigepladser, bl. a. til Malkning, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Roskilde, Holbæk.

Lolland-Falster.

Ugifte Fodermestre til Besætninger fra 12—20 Malkekøer; de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Nykøbing F., Nakskov.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing F. og Rødby.

Yngre Karle (15—20 Aar) ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Pigepladser ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Jylland.

Ugifte Fodermestre til 1. Novbr. ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Skanderborg.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Aalborg, Aarhus, Kolding, Randers, Ringkøbing.

For saa vidt Pladser søges i andre Egne, kan Henvendelse ske til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor, der beredvillig yder Medvirkning til at opnaa de søgte Pladser.

Penge at tjene.

Hvem har Raad til at lade være at tjene Penge?

Mon der er nogen, der har det?

Vi tror det ikke.

Som Tiderne er nu, og har været i længere Tid, har vi alle haardt Brug for hver eneste Ekstra-Skilling, vi paa nogen Maade kan skrabe til os.

Og mange af os vader i Penge paa den Maade, at vi har en Chance som vi lader haant om og derfor desværre lader ligge **til Gavn** for ingen og desværre kun til **Skade for os selv.**

Chancen er kort og godt: Tegn en Annonce til vort eget Blad!

Det er et Arbejde som enhver vil kunne udføre.

Man behøver intet andet end nogle Handlende, som man aflægger et Besøg og spørger, om de ikke har Lyst til at tegne en Annonce i „Landarbejderbladet". Man viser dem saa et Eksemplar af Bladet og meddeler dem, at Prisen kun er 30 Øre pr. mm for Annoncer, der indrykkes i 3 Udgaver, 20 Øre pr. mm for 2 Udgaver og 12 Øre pr. mm for Annoncer, der indrykkes i 1 Udgave.

Dette er saa lige til, at ingen af vore Medlemmer bør undlade at forsøge det.

Lønnen for dette Arbejde vil saa blive tilsendt vedkommende Medlem i Form af de Procenter, Bladet vil kunne give — alt efter Annoncens Størrelse.

Det er jo en Selvfølge, at jo flere Gange Annoncen indrykkes eller jo større den er, desto større vil ogsaa den Provision blive, Medlemmerne vil kunne hente hjem.

Lad os se med hvilken Ihærdighed, der kan arbejdes.

Hvem kan opvise det første og fineste Resultat?

Hvem tegner den første Annonce til „Landarbejderbladet"?

Hvem henter den første Gevinst hjem?

Derfor: alle Mand af Hus!

Og er der et eller andet, der hersker Tvivl eller Usikkerhed om, da skriv blot til: **„Landarbejderbladet"**, Annonce-Afdelingen, Willemoesgade 54.

Vi skal da pr. omgaaende sende alle Oplysninger.

Er der Handlende, der først kunde ønske at faa deres Annoncer maalt op og faa Prisen at vide, send saa straks Teksten til Annoncen herind.

Er nogen Handlende i Tvivl om, hvorledes hans Annonce skal stilles op for at tage sig bedst ud, saa sig os blot Besked. Vi skal da nok tage os af denne Side af Sagen og skal garantere, at Vedkommende skal blive tilfreds.

Vi besørger ogsaa alle Arter Tegninger og Clichèer.

Alle Forespørgsler besvares med det samme.

Men nu til Værket.

Ud at tjene Penge og tegne Anoncer

Dansk Arbejdsmands-Forbund har iværksat Strejke overfor Landhaandværkernes Hovedorganisation.

Den i Landarbejderbladet for den 13. August omtalte af Dansk Arbejdsmands Forbund varslede Strejke overfor Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet i Danmark er nu iværksat.

Strejken var jo berammet til den 17. August, men ved Forligsmandens Indgriben udsattes Strejken. Et af Forligsmanden fremsat Mæglingsforslag er imidlertid blevet forkastet af Landhaandværkerne, hvorfor Dansk Arbejdsmds. Forbund gennem Ritzaus Bureau har meddelt, at Strejken overfor Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet i Danmark er traadt i Kraft fra og med Mandag den 31. August.

Som vi tidligere har skrevet, skal vore Medlemmer, der er beskæftiget hos Medlemmer af Landhaandværkernes Hovedorganisation, straks gøre fælles Sag med Medlemmerne af Dansk Arbejdsmands Forbund, og vi formoder derfor, at de af vore Medlemmer, der har været beskæftiget hos denne Organisations Medlemmer, allerede har nedlagt Arbejdet.

Strejken berører jo kun Medlemmer af Landhaandværkernes Hovedorganisation, og der maa derfor *ikke* strejkes overfor Laandhaandværkere, der ikke er Medlemmer af denne Organisation. Ligesom der heller ikke maa strejkes overfor de Medlemmer af Landhaandværkernes Organisation, der har tiltraadt Forligsmandens Forslag og derved opnaaet en mindelig Ordning med Dansk Arbejdsmands Forbund.

De Afdelinger, der har Medlemmer ude i Strejke, skal straks, for saa vidt det ikke allerede er gjort, indsende os Meddelelse om, hvem og hvor mange Mand Strejken kommer til at berøre, og hos hvem de var beskæftigede.

Strejken ophører, naar Dansk Arbejdsmands Forbunds Medlemmer genoptager Arbejdet.

P. F. V.

Oscar Levinsen.

Anker Hansen.

Den internationale Landarbejder-Federation oprettet.

Kongressen i Amsterdam.

Landarbejdernes internationale Sammenslutning er nu en Kendsgerning. Og allerede fra sin Start har den Tilslutning fra 8 Lande, og deraf Stormagterne Tyskland, England og Italien. Det kan tillige anses for givet, at Frankrig vil tiltræde og at flere andre vil følge.

Federationen oprettedes ved den Landarbejderkongres, som afholdtes i Amsterdam den 17. August og følgende Dage, saaledes som vi tidligere har meddelt.

Med Landarbejdernes mægtigt voksende faglige Bevægelse følger naturnødvendigt ogsaa Trangen til international Samvirke i Lighed med det, som kendes fra Industriarbejdernes Omraade.

Tanken om Oprettelse af et internationalt Sekretariat tog fast Form, da det tyske Forbund i Februar afholdt Kongres i Berlin. Der var her som indbudte Gæster samlet Repræsentanter for Broderorganisationerne i en Række Lande, og Sagen blev ganske naturligt drøftet mellem disse. Forskelligt forberedende Arbejde besluttedes, og Udgifterne derved paatog Tyskland, Danmark, Sverrig og Holland sig at afholde foreløbig.

Det direkte Arbejde overlodes Formanden for det hollandske Forbund, *P. Hiemstra*, og det var da naturligt, at Amsterdam blev Stedet, hvor Kongressen afholdtes.

Som alt nævnt, var 8 Lande repræsenteret. Tilsammen havde de sendt 21 Delegerede, der ialt repræsenterede over 2 Millioner organiserede Landarbejdere. De repræsenterede Lande og deres Medlemstal stiller sig saaledes:

Italien	845,000	Medlemmer.
Tyskland	789,000	—
England	360,000	—
Østrig	51,000	—
Danmark	30,000	—
Sverrig	20,000	—
Holland	15,500	—
Belgien	1,700	—

Man havde ogsaa regnet med Repræsentation fra Frankrig og Polen. I begge Tilfælde var der imidlertid kommen Forhindring, i Frankrig paa Grund af financielle Vanskeligheder, og i Polen paa Grund af Krigen.

I 7 af de foran nævnte Lande er der kun et anerkendt Forbund af Landarbejdere i hvert. I et, nemlig England, er Landarbejderne derimod delt i 3 Organisationer, nemlig *National Agricultural and Rural Workers Union* (180,000 Medl.), *The Workers Union* (150,000 Medlemmer ved Landbrug) og det lokale *The Scottish Farm Servants Union* (30,000 Medl.). De tre Forbund lever imidlertid i god Forstaaelse og var alle repræsenteret paa Kongressen.

Det første Møde aabnedes af P. Hiemstra, som i en varmtfølt Tale trak Linierne op og skildrede, hvorledes Landarbejdernes mægtige organisatoriske Samling i en Række Lande var foregaaet paa Krigens blodige Baggrund. Han ønskede de Delegerede hjærteligt Velkommen til Holland og udtalte Haabet om et lykkeligt Resultat af Arbejdet til Gavn for de mange Millioner Proletarer, hvis Interesser her skal varetages, og som i mange Maader hører til den mest udbyttede og mishandlede Klasse i hver sit Land.

Dagsordenen var fastsat saaledes:

1. Oprettelse af en international Landarbejder-Federation.
2. Vedtagelse af Love og Fastsættelse af Kontingent.
3. Indkomne Forslag.
4. Bestemmelse af, i hvilket Land Føderationen skal have Sæde.
5. Valg af 4 Medlemmer til, sammen med Sekretæren at fungere som Bestyrelse.

Af forskellige Hensigtsmæssighedshensyn drøftedes Sagerne dog i en noget anden Rækkefølge end i Dagsordenen opført. Saaledes behandledes de indkomne Forslag i stor Udstrækning sammen med Lovforslaget, som var udarbejdet af Holland.

Efter at det i Princippet uden synderlig Debat var vedtaget at oprette Føderationen, skred man til Behandlingen af Lovene, hvilket optog en betydelig Del af Kongressens Tid. Til Tider var Meningerne ret afvigende; men det lykkedes dog paa alle Punkter at naa til et positivt Resultat.

Angaaende Tiltrædelse til Federationen vedtoges, at saavel anarcho-syndikalistiske som »kristelige« Organisationer skal være udelukket. Man vil ikke have nogen Art gule Forbund, og dermed Tvedragten indenfor Federationen, men kun virkelige Klassekamps-Organisationer. Iøvrigt er Federationen aaben for alle Forbund af Landbrugsarbejdere, (dette taget i videste Forstand), Skovarbejdere, Gartnere og Vindyrkningsarbejdere. Er Landarbejderforbundet i et Land tilsluttet Federationen, skal dettes Sanktion indhentes, før noget andet Forbund fra det paagældende Land kan optages.

Fastsættelsen af Kontingentet stødte paa visse praktiske Vanskeligheder paa Grund af de herskende forvirrede Valutaforhold, hvor nogle Staters Mønt er langt over *pari*, medens andre er langt under, og nogle Møntsorter, f. Eks. østrigske Kroner, nærmest er værdiløse udenfor Landets Grænser.

Man enedes om at fastsætte et Bidrag for Tiden indtil 1. Jan. 1921, herunder altsaa Omkostningerne ved Konferencen, og derefter optage Spørgsmaalet paany, saaledes at et Forslag fra Bestyrelsen forelægges de tilsluttede Forbund.

Det foreløbige Bidrag fastsattes saaledes:

Italien betaler 15,000 Lire.
Tyskland betaler 11,700 Mark.
Østrig betaler 900 Kroner.
England betaler 270 Lst.
Holland betaler 145 Gylden.
Belgien betaler 36 Francs.
Frankrig betaler 540 Francs.
Danmark betaler 450 Kroner.
Sverrig betaler 240 Kroner.

Spørgsmaalet om Socialisering af Landbruget var dernæst Genstand for en indgaaende Drøftelse, og der vedtoges en Resolution, som stærkt rejser dette Krav. De nærmere Former og Enkeltheder overlades dog det enkelte Land, idet Forholdene jo er højst forskellige. Der viste sig ogsaa at være højst forskellige Anskuelser tilstede angaaende

Deltagerne i den internationale Landarbejderkonference i Amsterdam.

Spørgsmaalet om Stor- eller Smaadrift. Det vedtoges, at Bestyrelsen fra de enkelte Lande skal indhente nærmere Oplysninger om Socialiseringsproblemet og alt, som staar i Forbindelse dermed.

Ogsaa Spørgsmaalet om Arbejdsgivernes Masseimport af udenlandsk Arbejdskraft med det Formaal at trykke Lønnen blev indgaaende drøftet, og en Beslutning herom vedtoges.

Der vedtoges en skarp Resolution mod Krigen; den direkte Foranledning hertil var naturligvis Krigen mellem Rusland og Polen og de fra forskellig Side udfoldede Bestræbelser for at faa andre Stater inddraget i denne.

Endelig drøftedes Landarbejdernes Stilling under Hensyn til de paa Konferencen i Washington ifjor vedtagne Konventioner m. m. til Gunst for Arbejderne ved Industrien. Dette Spørgsmaal faar særlig Interesse derved, at »Den internationale Arbejdsorganisation« (Nationernes Forbund) paatænker næste Aar at afholde en Konference, som særlig skal beskæftige sig med Landarbejderspørgsmaal.

De Spørgsmaal, som her kommer i Betragtning, kan kortelig angives saaledes:

1. 8 Timersdagen.
2. Arbejdsløsheden.
3. Beskyttelse for Kvinder (Forbud mod Arbejde 6 Uger før og 6 Uger efter Barnefødsel, Forbud mod Natarbejde).
4. Forbud mod Børns Arbejde indtil det 14. Aar.
5. Forbud mod unge Menneskers Natarbejde indtil det 18. Aar.
6. Teknisk Undervisning.
7. Hygiejniske Foranstaltninger.
8. Organisations- og Strejkeretten.
9. Ulykkes-, Sygdoms-, Invaliditets- og Alderdomsforsikring.

Disse Spørgsmaal drøftedes, og det vedtoges at opstille et Program, der stiller Landarbejderne lige saa gunstigt som Arbejderne i Byerne. Det overlodes Bestyrelsen at udarbejde dette Program i Enkelthederne.

Forhandlingerne paa Konferencen førtes paa Tysk, Engelsk og Fransk. Naturligvis lagde sproglige Forhold visse Vanskeligheder i Vejen; men de var ikke uoverkommelige.

Foruden af de egentlige Delegerede overværedes Konferencen af en Repræsentant for Det internationale Arbejderbureau *di Palma Castiglione,* som med stor Interesse fulgte Forhandlingerne. Det internationale faglige Sekretariat, som netop i de samme Dage holdt Møde i Amsterdam, viste paa forskellig Maade Konferencen Opmærksomhed. Saavel Formanden, *A. W. Appleton,* som Sekretærerne, *Oudegust* og *Fimmen,* overværede nogle af dens Møder.

Det vedtoges, at Federationen skal have Sæde i Holland, og til international Sekretær valgtes Formanden for det hollandske Forbund, *P. Hiemstra.* Som Medlemmer af Bestyrelsen valgtes desuden: *W. R. Smith,* England, *Georg Schmidt,* Tyskland, *Argentina Altobelli,* Italien, og *Oscar Levinsen,* Danmark.

Konferencen afsluttedes med en Tale af Sekretæren for det italienske Forbund, Fru *Altobelli,* en aldrende Kvinde, som har ofret en stor Del af sit Liv for at organisere og højne Landbrugets Proletarer i Italien. Hun forener Sydlændingens Glød med et overmaade nøgternt Omdømme og en fremragende saglig Arbejdskraft. I et festligt Sprog fejrede hun Landarbejdernes Samling ud over Landgrænserne og manede alle til fortsat Virksomhed for det ophøjede Formaal: at frigøre dem, der dyrker Jorden, fra Kapitalens Tryk og Udsugelse.

Konferencen sluttede under Afsyngelse af »Internationale«.

Den følgende Dag, den 20. August, holdt Bestyrelsen Møde og tog de fornødne Beslutninger med Hensyn til det praktiske Arbejde, som nu sættes ind, og som sikkert vil blive en fremragende Hjælp og Støtte for de enkelte Forbund.

Som Formand valgte den engelske Repræsentant, *W. R. Smith.* Denne er altsaa den øverste Tillidsmand for Landarbejdernes internationale Organisation.

Fredag Aften og Lørdag Morgen drog Landarbejdernes Repræsentanter bort fra dette deres første internationale Stævne, ud over Landgrænserne til fortsat Virke paa det hjemlige Omraade.

Dyrtidstillæg
til
Statsskovarbejderne.

I Henhold til Overenskomsten for Skovarbejdere i Statsskovene skal der betales Statsskovarbejderne et Tillæg af 1 Øre pr. Time for hver fulde 2 Point, Dyrtidsstigningen andrager.

Dette Tillæg vil saaledes efter Statistisk Departements Opgørelse udgøre 80 Øre pr. Dag.

Da Reguleringen træder i Kraft fra den førstkommende Maaneds Begyndelse at regne efter Statistikens Fremkomst, skal vore Medlemmer fra og med 1. September saaledes have udbetalt 11 Kr. pr. 8 Timers Arbejdsdag.

Tillægget gælder kun indtil 1. Oktober, da Overenskomsten med Statsskovbruget da er opsagt til Ophør baade fra vor og Dansk Arbejdsmands-Forbunds Side.

P. F. V.
Oscar Levinsen.

Anker Hansen.

Ugens Spejl.

De polske Sejrsmeldinger, som i sin Tid fulgte Slag i Slag, er i den sidste Tid blevet mere sparsomme, og der er øjensynlig indtraadt en Standsning i den polske Hærs Fremmarch.

Om dette skyldes den Omstændighed, at Russerne er fuldstændig tilintetgjort, saa Polakkerne ikke mere kan vinde Sejre, fordi de ingen Modstand møder, eller det skyldes voksende Modstand fra Bolschevikernes Side, er uvist. Meldingerne er i saa Henseende modstridende, men efter de Telegrammer, som foreligger fra polsk og fransk Side, er den russiske Hær fuldstændig oprevet, og den Del af den, som ikke er enten dræbt eller taget til Fange, befinder sig paa panikagtig Flugt. De Telegrammer, som stammer fra russisk Side, indrømmer vel, at en Del af den russiske Hær har maatte tiltræde et Tilbagetog, men at dette er foregaaet i fuldkommen Orden, og at den kun afventer det belejlige Øjeblik og de Forstærkninger, som er undervejs, for paany at rykke frem. Fredsforhandlingerne, som var begyndt i Byen Minsk, synes ikke at skulde føre til noget Resultat, men der er nu Bestræbelser fremme for at faa dem forlagt til et andet Sted. Polakkerne har forlangt dem forlagt til Warschau, medens Bolschevikerne har foreslaaet en neutral By til Forhandlingssted.

*

De engelske Arbejdere søger stadigt at lægge deres Indflydelse i Vægtskaalen til Fordel for Verdensfreden. Aktionsraadet har tilstillet den engelske Førsteminister følgende Telegram:

„Raadet har anmodet den russiske Regering om at tage tilbage det genstaaende Punkt i Betingelserne, som den britiske Regering gjorde Indvendinger mod, og bemærker med Tilfredshed Sovjetregeringens Afgørelse, som staar i Forbindelse med en stærk Vilje til at fjerne alle Vanskeligheder for en Fred mellem Rusland og Polen. Raadet anmoder nu den britiske Regering om at offentliggøre fuldstændige Fredsbetingelser, og anmoder den russiske Regjering om at gøre det samme".

*

I England trækker det op til en ny Konflikt mellem Regeringen og Minearbejderne, hvorom telegraferes:

Afstemningen blandt Grubearbejderne er praktisk talt sluttet. Resultatet vil blive meddelt paa Grubearbejdernes Landskongres den 2. September i London; dog vil det sandsynligvis allerede blive meddelt paa Mødet mellem Forretningsudvalget og Triplealliancens Forretningsudvalg, der finder Sted den 31. August, og som vil faa den største Betydning, da Grubearbejderne søger Triplealliancens Støtte.

Det ventes, at Mødet den 31. ds. vil stille Forslag, der gaar ud paa at genaabne Forhandlingerne med Regeringen, og at man muligvis vil anmode Grubearbejderne om at udsætte Strejken.

Afstemningen har øjensynlig givet Resultatet af to Trediedele for Strejken.

*

Den uhyggelige nationalitiske Stemning som Chauvinisterne i alle Lande under og efter Krigen har oparbejdet, gav sig forleden et saare betegnende Udslag ved de olympiske Lege i Belgien. Da det engelske Flag blev hejst i Anledning af Englændernes Sejr over Belgierne, blev det hilst med Hylen og Piben, hvad der et slaaende Eksempel paa, at Nationalismen forgifter Menneskenes Følelser, naar det engelske Flag saaledes kan blive forhaanet i et Land, der skylder England sin Eksistens.

*

Irlændernes forbitrede Kamp mod England har nylig, ifølge Meddelelse i Dagspressen, krævet et nyt Offer, idet en af Irernes Fører, Borgmesteren i Byen Cork, skal være død i Fængslet som Følge af Sultestrejke. Som bekendt er det ikke uhørt, at Folk, der er fængslet paa Grund af politiske Forbrydelser, nægter at tage Næring til sig og paa den Maade har tvunget Myndighederne til at løslade dem, naar man ikke kunde holde Liv i dem ved Tvangsmading, men dette er vist nok det første Eksempel paa, at man har ladet en saadan Fange dø af Sult, og der er ikke Tvivl om, at det vil vække en Storm af Forbitrelse i Irland, dersom Efterretningen viser sig at være rigtig.

*

Trods den kapitalistiske Presses Forsikringer om, at de stakkels Kapitalister næsten lider Nød, som Følge af de høje Arbejdslønninger, kan vore Aktieselskaber dog stadig udbetale Aagerrenter til deres Aktionærer. Forleden afholdt Dampskibsselskabet „Orient" Generalforsamling. Selskabet har med en Aktiekapital paa 10 Mill. Kr. indsejlet 34 Mill. og giver 80 pCt. i Udbytte.

Dette Selskab er som man ser ikke blevet ruineret af den „høje" Arbejdsløn.

*

Venstres Handelsminister ophævede som bekendt for nogen Tid siden den Kommission, der var nedsat for at træffe Foranstaltninger til at ophjælpe vore Valutaforhold, siden er den danske Krones Værdi sunket ustandseligt og rasler næsten daglig nedad med Iltogsfart.

Nu har den opfindsomme Minister fundet paa, at der skal nedsættes en Kommission paany.

Det bidrager hos tænkende Mennesker ikke til at forhøje Respekten for Champagneekscellencen, at han saaledes maa til at genindføre en Institution, som han selv nylig har opløst. Den eneste mulige Forklaring paa, at han i sin Tid ophævede denne, er, at han enten overvurderede sine egne Evner i en uhyggelig Grad, eller ogsaa var hans Handling dikteret af ren og skær Partifanatisme, Kommissionen var jo nedsat af Ministeriet Zahle, og saa var der Repræsentanter for Arbejderne heri, sligt er ikke efter Ekscellencernes Kogebog.

*

Mellem Sømændenes Organisation og Rederne er der i den sidste Tid ført Forhandlinger om en ny Overenskomst. Endnu er der imidlertid ikke opnaaet noget Resultat. Rederne er yderst umedgørlige; den Sejr, de med Støtte af Regeringen og Skruebrækkerorganisationen »Samfundshjælpen«, vandt i Foraaret, er øjensynlig gaaet dem til Hovedet i den Grad, at de mener at kunne byde Sømændene hvad det skal være. Sømændenes Organisation henvendte sig gentagne Gange forgæves til Rederne, før det behagede disse i det hele taget at svare, der maatte dog en Strejketrusel til, og da Forhandlingerne saa endelig kom i Gang, stillede de sig stejlt og afvisende overfor Sømændenes Krav. Saaledes behandler Rederne de Folk, som under Krigen satte Livet i Vove paa de minespækkede Have, og som herved mere end nogen anden Stand hjalp til at frelse Landet for økonomisk Sammenbrud, samtidig med, at de skovlede Guld i Dyngevis ind til Rederne.

*

Fhv. Folketingsmand Marott, hvis Splittelsesforsøg overfor sit gamle Parti har lidt saa ynkeligt Skibbrud, vil forsøge Lykken paany ved de forestaaende Valg. I den Anledning har han henvendt sig til den reaktionære Presse om Hjælp til at skaffe ham de nødvendige 10,000 Underskrifter, som skal til for at et nyt Parti kan komme i Betragtning ved Valgene. Hr. Marott er aabenbart blevet klar over, at det ikke er hos Arbejderne, han skal have Tilslutning til sit Parti.

Den svenske Landarbejderbevægelse.

(Af *John Christensson*, Distriktsleder i Svensk Landarbejderforbund.)

For et Par Aar siden, eller nøjagtig angivet 1917, begyndte i Sverige paa Initiativ af »De samvirkende Fagforbund«, en Agitation for at organisere de svenske Landarbejdere. Der havde tidligere i Tidsrummet fra 1904—10 været en forbigaaende ret stærk Organisation blandt Landarbejderne i Sverige, men denne gik i Stykker efter Storstrejken i 1909.

I de følgende Aar til 1917 bestod der ganske vist formelt et Forbund, men dets Medlemstal androg kun nogle faa Hundrede Medlemmer og var som Følge heraf ganske ude af Stand til at forbedre Stillingen for Landarbejderne.

Det Forbund, som 1917 reorganiseredes, maatte derfor straks begynde Arbejdet paa bar Bund for at forbedre Løn- og Arbejdsvilkaar, der paaGrund af den hidtil manglende Organisationsstyrke stod paa et meget lavt Niveau. Lønnen, som udbetaltes dels i kontante Penge og dels i Form af Naturalier, Korn, Kartofler, Huslejlighed osv., var ikke forhøjet de første 4 Krigsaar, men stod paa samme Standpunkt, som ved Krigens Udbrud. I 1918 blev der paa forskellige Arbejdspladser rejst Krav om Dyrtidstillæg til den gældende Løn, Krav, som under Indflydelse af Organisationens Vækst ogsaa mange Steder blev opfyldt; dette Aar afholdt Forbundet konstituerende Kongres, hvor det vedtoges at oprette et Forbundskontor fra og med 1919. Forbundet talte paa dette Tidspunkt ca. 2500 Medlemmer. I Foraaret 1919 besluttede de i Skaane bestaaende Afdelinger at oprette et Agitationsdistrikt for at føre Bevægelsen fremad. Dette Forsøg slog særdeles godt an, og Eksemplet blev fulgt i de øvrige Provinser. Den gennem disse Sammenslutninger planmæssig drevne Agitation resulterede i, at Forbundet allerede i Løbet af Sommeren kunde regne med ca. 8000 Medlemmer. Siden er Fremgangen fortsat uafbrudt, saa Forbundet i Øjeblikket tæller over 20,000 organiserede Landarbejdere, fordelt i 332 Afdelinger i 17 af Sveriges 24 Provinser. I to Provinser findes desuden to separate Forbund med omkring 4000 Medlemmer.

Hidtil har Forbundet haft Hovedkontor i Nyköping, 10 svenske Mil fra Stockholm, men det er Hensigten i den nærmeste Fremtid at flytte det til Stockholm, hvor de fleste af Landets andre Fagforbund har deres Hovedsæde.

Forbundets Udvikling betegner en Rekord i svensk Fagforenings Historie, da der i Følge Socialministeriets Beregning er omkring *250,000* Landarbejdere i Landet, har det imidlertid Betingelser for at blive Sveriges største og førende Fagforbund.

Forbundet er endnu ikke tilsluttet »De samv. Fagforbund«; dette skyldes, at den økonomiske Stilling ved dets Konstituering ikke tillod en øjeblikkelig Tilslutning, og man vedtog derfor at henlægge Spørgsmaalet til senere. Til næste Aar holder Forbundet Kongres, hvor Spørgsmaalet vil finde sin Afgørelse, og Sandsynligheden taler for, at Tilslutningen til Arbejdernes fælles Hovedorganisation vil blive vedtaget.

I Foraaret 1919 fremsatte Forbundet gennem Distriktet i Skaane Krav til de skaanske Arbejdsgivere om Regulering og Forhøjelse af Betalingen for Pasning og Optagning af Sukkerroer og Sukkerfoderroer; de Forhandlinger, som kom i Stand, resulterede i Afslutning af en Overenskomst, hvorved Betalingen forhøjedes med 70 a 90 pCt., i Aar er der gennemført ny Overenskomst med yderligere Forhøjelse af Priserne, saa Forhøjelsen af Betalingen for dette Arbejde andrager tilsammen 95 pCt. siden 1918. I Sommeren 1919 rettede Forbundet Henvendelse til Arbejdsgiverne i fire Provinser med Anmodning om Oprettelse af en Overenskomst for det kommende Tjenesteaar; i alle Provinserne blev Anmodningen afslaaet, og som Følge heraf udbrød der i et Par af Provinserne Strejke ved Høstens Begyndelse. Ved Regeringens Foranstaltning blev der imidlertid nedsat en Mæglingskommission, som sammenkaldte Parterne til et Forligsmøde. Resultatet blev Afslutning af en Overenskomst, hvorved Forbundets Medlemmer opnaaede anselige Lønforbedringer, paa sine Steder i Skaane naaede de en Forhøjelse af mellem 60 og 70 pCt. Atter i Aar er der ført Forhandlinger gennem en af Regeringen nedsat Kommission, efter at det havde vist sig umuligt at komme til et Resultat ved Forhandling mellem Parterne selv. Det Forslag, som denne Kommission fremkom med, indeholdt en væsentlig Forhøjelse af Lønnen, for Skaanes Vedkommende paa 33 pCt. af den kontante Løn og en betydelig Forbedring af de i Lønnen indbefattede Naturalier, blandt andet fastsloges det, at Lejlighederne skal bestaa af mindst to Værelser og Køkken, medens en Mængde Steder tidligere kun bestod af en Stue og Køkken og enkelte Steder endda kun af et Rum, der paa én Gang tjente til Ophold og Køkken. Samtlige Lønninger er i de to sidste Aar saaledes forhøjet med omkring 100 pCt.

Forbundet har i Aar været tvunget til at føre en Række Strejker, navnlig for Anerkendelsen af Foreningsretten; saaledes var der i Foraaret Strejke baade ved Kinnekulle i Midtsverig og i Nordsverig; disse to Strejker omfattede omkring 2000 Medlemmer. Desuden er der ført en Mængde Smaastrejker, navnlig i Smaaland og Blekinge. Organisationen er her ny og Arbejdsgiverne forsøger derfor endnu at sabotere den.

Den sidste Strejke, som udbrød i Høsten, omfattede 400 Medlemmer og gjaldt saavel Organisationsretten som Lønspørgsmaalet.

Overenskomsterne med Arbejdsgiverne er baseret dels paa en Landsoverenskomst, som indeholder de almindelige Bestemmelser, dels paa Lokaloverenskomster, der fastsætter Lønningerne for de forskellige Provinser. Lokaloverenskomsterne er afsluttet mellem Forbundet, Agitationsdistriktet og Arbejdsgivernes Provinsorganisationer. Landsoverenskomsten gælder i 3 Aar, medens de lokale Overenskomster kun gælder et Aar. De løber med 3 a 4 Maaneders Opsigelsesfrist fra begge Sider.

John. Christensson.

De engelske Landarbejderes Besøg i Danmark.

En vellykket Tur.

Som tidligere meddelt havde de 3 engelske og skotske Landarbejderforbund vedtaget at sende en Delegation til Danmark for at studere Landarbejderforholdene, Landbruget og Højskolebevægelsen her. Desværre blev det ene engelske Forbunds Repræsentanter i sidste Øjeblik forhindret i at gøre Turen med, hvorfor Delegationen i Stedet for 11 kom til at bestaa af 9, 5 Damer og 4 Herrer, nemlig: Miss Dallas, Miss Duncan, Miss Saunders, Miss Saward, Miss Gray samt Mr. George Dallas, Ashby og Selley fra Worker Union og Mr. Joseph Duncan fra Scottish Farm Servant Union.

Lørdag den 21. August afrejste Delegationen tilligemed de Delegerede fra Tyskland, Sverrig og Danmark fra Amsterdam til Tyskland over Hamborg til Rostock, hvortil man ankom Søndag Middag. I Rostock havde det tyske Landarbejderforbund foranstaltet et stort Møde. Til denne talrige Forsamling talte saavel Repræsentanterne for det tyske Forbund som de engelske Gæster og fastslog, at Landarbejderne uden Hensyn til Landegrænser saavel internationalt som nationalt maatte ruste sig til Kamp mod deres Arbejdsgivere. Parolen hos alle Landes Landarbejdere maatte derfor være: „Proletarer i alle Lande forener eder.“ Som det bedste og stærkeste Bevis for, at Landarbejderne forstod dette, tjente den internationale Landarbejderorganisation, som faa Dage forinden var bleven dannet i Amsterdam.

Foredragene hilstes med bragende Bifald af den talrige Forsamling af Landarbejdere.

Om Mandagen afrejste Selskabet til Danmark, hvor man om Eftermiddagen saa paa Landbruget

ved Gedser, og bl. a. aflagde man Besøg paa en mindre Bondegaard, som Englænderne besaa med stor Interesse.

Om Tirsdagen var Selskabet paa Besøg paa „Wilhelmsdal", hvor Hr. Proprietær Overgaard med stor Elskværdighed havde erklæret sig villig til at lade Selskabet bese hans Ejendom.

Paa „Wilhelmsdal" blev Selskabet af Hr. Proprietær Overgaard og Frue modtaget med stor Gæstfrihed, og Englænderne fik ikke alene Lejlighed til at bese „Wilhelmsdal"s Landbrug, men de fik ogsaa Lejlighed til at bese saavel en middelstor Bondegaard som et Husmandssted samt et Mejeri i Virksomhed.

Denne Tur var de engelske Gæster overordentlig veltilfredse med, og de erklærede, at alene det, de havde lært denne ene Dag, langt oversteg deres Forventninger til, hvad de kunde faa ud af hele Besøget i Danmark.

Naar de engelske Gæster fik et saa godt Udbytte af Turen til „Wilhelmsdal", skyldes dette ikke mindst den Elskværdighed og Gæstfrihed, Hr. og Fru Overgaard lagde for Dagen overfor Englænderne, og den Omsorg, de udviste, netop for at de engelske Gæster skulde faa et rigt Udbytte af Turen.

Om Onsdagen aflagde Englænderne Besøg paa vort Forbunds Kontor, hvor de fik et nærmere Indblik i vore Organisationsforhold og i Landarbejdernes Levevilkaar. Om Aftenen var der en lille selskabelig Sammenkomst med Forretningsudvalget.

Om Torsdagen aflagdes Besøg paa Lyngby Højskole og Landbrugsskole, hvor Forstander Rosendal fortalte Højskolernes Historie samt skitserede Højskolernes Undervisningsmetoder. Endelig aflagdes Besøg paa Landbrugsmusæet i Lyngby, som i meget høj Grad interesserede Englænderne.

Om Torsdagen afrejste Selskabet til Odense, hvor man aflagde Besøg paa Fyns Stifts Husmandsskole. Carl Westergaard modtog os paa Banegaarden og førte Selskabet til Husmandsskolen, hvor man under Hr. Forstander Langes kyndige Ledelse fik et grundigt Indblik i Husmandsskolens Virksomhed.

Denne Skole og dens Virksomhed interesserede Englænderne sig meget stærkt for, og de var i enhver Henseende overordentlig tilfredse med Udbyttet af denne Dag. Desværre var der ikke Tid til at dvæle mere end nogle faa Timer paa Fyn, om Aftenen maatte Selskabet rejse videre; men de faa Timers Ophold paa Skolen i Hr. og Fru Langes Selskab havde givet vore engelske Gæster det bedste Indtryk af Fynboernes Elskværdighed og Gæstfrihed.

Ovenstaaende Billede fra de engelske Landarbejderrepræsentanters Besøg er taget udenfor vort Forbunds Kontor. I Rækken fra venstre ses Formanden for svensk Landarbejderforbund Albin Hansen, Sekretær Sekretær Fr. Hansen, Formanden for det skotske Landarbejderforbund Mr. Duncan, Sekretær Axel Hansen, Mrs. Duncan, Mr. Selley, Mr. Ashby, Mrs. Dallars og Mr. Dallars. Personerne i Baggrunden er Marius Olsen, Frantz Nielsen og Frk. Ella Nielsen.

Den næste og sidste Station paa Vejen var Esbjerg, hvortil Selskabet ankom Lørdag Formiddag. Her aflagde man under Ledelse af Hr. Lærer Brandeskov, Arbejderhøjskolen, Besøg paa Svineslagteriet og et Ægpakkeri. Begge disse Virksomheder interesserede Englænderne sig meget stærkt for, og endelig som Rosinen i Pølseenden aflagde Selskabet Besøg paa Esbjerg Arbejderhøjskole, hvor Lærer Brandeskov og Lærerinde Alkjærsig under Forstander Vinds Fraværelse gav Gæsterne et grundigt Indblik i Højskolens Virkemaade, medens Fru Vind med vanlig Gæstfrihed tilfredsstillede Gæsternes mere materielle Hunger.

De engelske Gæster var ikke alene begejstrede for Arbejderhøjskolens smukke og praktiske Indretning og dens fortrinlige Arbejdsplan, men de var ogsaa ganske forbavsede over, at de danske Arbejdere selv var i Stand til at starte saadan en Skole. Denne Skole var Genstand for deres udelte Interesse, og utallige var de Spørgsmaal, de stillede om Skolens Arbejde.

Med Besøget paa Arbejderhøjskolen var Programmet udtømt. Men dette Besøg erklærede Englænderne ogsaa satte Kronen paa Værket. De takkede os paa det hjerteligste for den Plan, vi havde lagt for deres Ophold her i Landet og indbød Forbundet til i den nærmeste Fremtid at sende Repræsentanter til England, for at de kunde faa Lejlighed til at øve Gengæld for udvist Gæstfrihed.

Søndag den 29. Aagust om Morgenen rejste vore flinke og behagelige Gæster hjem til fortsat Arbejde blandt de engelske Landarbejdere.

Oscar Levinsen.

FRA AFDELINGERNE.

Øster-Ulslev og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Forsamlingshuset Søndag den 5. September Kl. 3 Em. Alle, der har slaaet Sten hos Kommunen i Vinter kan møde og hæve det Tillæg, som Overenskomsten bebudede. Formanden for Forbundet faar Pengene til Udbetaling. Oplæsning af de nye Priskuranter for Stenarbejde m. m. *Bestyrelsen.*

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

Søndersø Afdeling
afholder Møde den 11. September Kl. 7 pr. i Søndersø Kro. Alle bedes møde. Som Formand er valgt *Peter E. Hansen*, Cigerslev Mark, og som Kasserer *Niels Jørgen Henriksen*, sammested. *Peder Hansen.*

Snøde-Stoense Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag Efterm. den 5. September Kl. 4. Bestyrelsen bedes møde Kl. 3½.
Carl Aage Andersen.

Nørre-Lyndelse Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 11. September Kl. 8 paa Nørre Lyndelse Kro. Bestyrelsen bedes møde ½ Time før. Som Tillidsmand for Arbejdsløshedskassen er valgt Arbejdsmand Hans Madsen, Søbysøgaard.
Hans K. Jørgensen.

Gelsted Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 9. September Kl. 8 Aften paa Gelsted Gæstgivergaard. Der skal vælges 2 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Revisor. Desuden er der flere vigtige Ting at forhandle om. Mød nu for en Gangs Skyld allesammen. *Karl P. Andersen.*

Gudbjerg Landarbejderforening
afholder Medlemsmøde Lørdag den 4. September Kl. 8 Aften paa Afholdshotellet. Iøvrigt henledes Medlemmernes Opmærksomhed paa Annoncen paa Bagsiden af Bladet.
Carl O. C. Hansen.

Idestrup Afdeling
afholder Møde den 12. September paa sædvanligt Sted. Vigtige Forslag fra flere Medlemmer er til Behandling.
Christian Hansen.

Allested-Vejle Afdeling
Generalforsamling i Vejle Forsamlingshus Onsdag Aften Kl. 8 angaaende Overflytningen. Alle bedes give Møde.
Anders Andersen.

Kværndrup Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Lørdag den 11. September Kl. 7½ i Kværndrup Forsamlingshus. Medlemmerne bedes møde alle, da der er Forslag om Oprettelse af en 100 Mands Forening. Formanden Kristen Jensen, Aastrup, og Karl Hansne, Gudbjerg, er indbudt. *H. P. Riget.*

Tranekær Landarbejderforening
afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Tranekær Kro Tirsdag den 7. September Kl. 8 Aften. Alle Medlemmerne bør møde. *Bestyrelsen.*

Brenderup Afdeling
Medlemsmøde afholdes paa Brenderup Gæstgivergaard Onsdag den 8. September Kl. 8. Alle maa møde, da der skal tages Stilling til et Par meget vigtige Spørgsmaal.
Lauritz Hansen.

Skaarup Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Skaarup Kro Lørdag den 11. September Kl. 7½ Aften. Dagsorden: Augustreguleringen. Mød alle. *Jens P. Christiansen.*

Landarbejderstævne i Assens Søndag den 5. Septbr. Kl. 4.

Kredsorganisationen indbyder samtlige Medlemmer i alle Afdelinger i Assens-Egnen til Stævne paa Assens Hotel i Assens Søndag den 5. September Kl. 4 pr. Flere kendte Talere kommer og vigtige Spørgsmaal skal drøftes.

Formænd og Kasserere bedes møde Kl. 2 præcis for at forhandle med Arbejdsmændenes Ledelse om Overflytning af 70 Medlemmer til vort Forbund.

Agiter for stor Tilslutning fra hele Assens Kredsen. Om Aftenen er der Underholdning i Salen.

Carl Westergaard,
Kredsformand.

Portoforhøjelse fra 1. Juli.

Afdelingsformændenes og Kasserernes Opmærksomhed henledes paa de ny Posttakster, der den 1. Juli er traadt i Kraft. Et Brev skal efter disse frankeres med 20 Øre, og Tryksager skal frankeres med 10 Øre.

Blandede

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Efterlysning.

Arnold Frenchels, der i Juni og Juli dette Aar tjente paa Damgaard ved Hillerød, anmodes i Billet mrkt. 45 om at indsende sin nuværende Adresse til Landarbejderbladets Kontor. Eventuelle Bekendte, der kender Arnold Frenckels nuværende Adresse, anmodes om at indsende denne til Bladets Kontor i Billet mrkt. 45.

Kerteminde Folkehøjskole.

Karleskole fra 3. November, med alm. Højskole-, Landbrugsundervisning og Haandværkerafdeling.

Nogle Elever kan faa Understøttelse fra Højskoleforeningen. Skriv efter Skoleplan.

H. C. Nielsen-Svinning.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

AVERTER

Dæk og Slanger.

Engl. Dæk og Slanger samt alle Reservedele køber De billigst og bedst hos **F. Schwartz,** Cyklehandler, Haslev.

NB. Sendes overalt mod Efterkrav. Kun gode Varer.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag,** alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag,** naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag,** naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Taksigelser

Til Herstedernes Afdeling.

Herved bringer jeg samtlige Medlemmer samt andre, som under min langvarige Sygdom har støttet min Familie med den pæne Pengehjælp, som er indkommet, min bedste Tak. En særlig Tak til Konrad Møller og Karl Larsen, som havde sat sig i Spidsen for Indsamlingen.

P. Jensen, Kasserer.

Plads tilbydes.

Et ungt Menneske, 15 à 17 Aar, kan faa en god Plads ved Henvendelse til

Kredsformand Hans Rasmussen, Nordenbro St., Langeland.

Plads søges.

12 Øre pr. mm i een, 20 Øre pr. mm i to og 30 Øre pr. mm i tre Udgaver koster Annoncer under denne — — Rubrik. — —

Gift Fodermester.

Som saadan søger jeg Plads til 1. November ved en Besætning paa ca. 25—30 Malkekøer, to Gange Malkning daglig. God Lejlighed forlanges. Pladsen ønskes helst i Nærheden af By eller Station. Jeg har været ved Besætninger, saavel paa Herregaarde som paa Bøndergaarde, og er derfor godt kendt med alt til Faget hørende, og er i Besiddelse af gode Papirer. I Mangel af en saadan Plads kan jeg ogsaa tage en Plads som Rensemand eller Røgter, hvor Konen er fritaget for Malkning i Vinter. Løn og Arbejdsvilkaar efter Landsoverenskomsten. Henvendelse til

Fodermester Aage Hansen, „Nørregaard", Horreby, Karleby.

Plads søges.

En rask, ugift Kreaturpasser søger Plads til 1. November. Løn efter Overenskomsten.

Alfred Christiansen, „Aagaard", Kyse pr. Hyllinge.

Plads søges.

En Karl, 23 Aar, ønsker Plads til 1. November som Traktorfører, har kørt med en „All Work" og „Parvet Traktor" 1 Aar. Pladsen ønskes, helst hvor en polsk Pige samtidig kan faa Plads som Hjælpe- eller Fripige (ikke malke). Tilbud med Opgivelse af højeste Løn bedes indsendt til nærværende Blads Kontor under Billet mrkt. All Work.

NB. Fæstemaal afsluttes kun efter Forbundets Kontraktformularer.

En gift Husmand

søger Plads paa en Herregaard, hvor Konen kan hjælpe til med alt Arbejde. Løn efter Overenskomsten.

Husmand Aksel Pedersen, Glorup Avlsgaard pr. Øksendrup St.

Gode Anbefalinger haves.

Ældre Karl.

En ældre Karl søger Plads til 1. November, helst hvor der lønnes efter Landsoverenskomsten, og hvor der er gode hjemlige Forhold.

Andreas Andreasen, Lykkegaard, Hatting pr. Hatting St.

Malkerøgter.

Plads søges som Malkerøgter til 1. November paa en Herregaard af to unge, raske Folk, 30 Aar, har haft nuværende Plads i 1 1/2 Aar; eller i Mangel deraf som Husmand, helst hvor der lønnes efter Landsoverenskomsten.

Aksel Lorentsen, Gyldensten, Bogense.

En gift Fodermester

søger Plads til 1. November. Besætningens Størrelse fra 12—20 Malkekøer.

Martin Andersen, Bækkelund pr. Aarslev St.

Forenings-Fester og Møder.

Aftenunderholdning!

Oplæsnings- og Sangaftener, saavel humoristisk som faglig Literatur. Moderate Priser.

Oplæser H. Hansen, Holbæk.

Brændekilde-Sanderum Afdeling.

Søndag den 5. September Kl. 5 afholder Afdelingen Stiftelsesfest samt Medlemsmøde i Holmstrup. Der bliver Oplæsning og Bal. Madkurve maa medtages. Medlemmer fra andre Afdelinger kan deltage naar de fremviser Fagbøger, som er i Orden.

Magnus Olesen.

Hjembæk Landarbejderforening

afholder Pakkefest og Bal i Hjembæk Forsamlingshus Lørdag den 4. September Kl. 7. De nærmeste Afdelinger indbydes. Pakker bedes indleveret hos Bestyrelsen eller Festaftenen i Lokalet

P. B. V. Chr. Jakobsen.

Slangerup Landarbejderforening

afholder stor Høst- og Folkefest Søndag den 5. September Kl. 4 paa Slangerup Gæstgivergaard, hvor der vil blive forskellige Forlystelser. Med forventet Tilladelse afholdes stor Tombola. Vi indbyder herved alle Landarbejderforeninger i Nordsjælland til at samles med os med deres Faner for at marschere i Procession gennem Byen. Vi samles Kl. 3 1/2 paa Torvet ved Savværket, hvorfra der marscheres Kl. 4 med Vesterbros De Unges Idræt i Spidsen (20 Mands Orkester). Jeg beder derfor Bestyrelserne i Afdelingerne vedtage at samles med os ved denne Fest med deres Faner, for derved at vise vore Modstandere, at vi kan samles om vor Fane. Mød derfor op Kammerater den 5. September i Slangerup.

Niels Hansen.

Avertér i Landarbejderbladet.

Gudbjerg socialdem. Forening.

Gudbjerg socialdemokratiske Forening afholder Foredrag, Pakkefest og Bal i Gudbjerg Forsamlingshus Søndag den 5. September Kl. 7 Aften. Festen begynder med Procession med Faner og Musik gennem Byen. Vi samles ved Forsamlingshuset. Alle Afdelinger, saavel faglige som politiske, indbydes med Faner. Medlemmerne bedes medtage hver en Pakke af mindst 50 Øres Værdi. Som Talere forventes Redaktør Sørensen, Assens og Landarbejder Chr. Jensen, Aastrup. Denne Gang haaber vi at se alle Medlemmer med Familie.

Paa Festudvalgets Vegne Carl O. C. Hansen.

Pakkefest og Bal.

Næstelsø Afdeling afholder efter det offentlige Møde Søndag den 19. September Bal og Pakkefest i Brandelev Forsamlingshus Kl 7. De omliggende Afdelinger indbydes. Pakker modtages med Tak og maa ikke have under 50 Øres Værdi Fagbogen medbringes.

Peder Olsen.

Slepping Afdeling

afholder Bal Lørdag den 4. September Kl. 8 Aften. Alle Forbundsmedlemmer og socialdemokratiske Medlemmer indbydes venligst.

Bestyrelsen.

Fensmark-Olstrup L. A. F.

Høstfest afholdes Søndag den 12. September paa Holme Kro. Humoristisk Oplæsning, Pakkefest og Bal. Toksværd L. A. F. indbydes. Pakker modtages med Tak hos Kassereren paa Holme Kro. Stor Tilslutning forventes.

Bestyrelsen.

RØRBY

Landarbejder- og socialdemokratiske Forening afholder stort Kylling og Andespil i Rørby Forsamlingshus Søndag d. 12. September Kl. 4 Eftm. Om Aftenen Dans til Kl. 1. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes.

Bestyrelsen.

Blokader.

Blokade er erklæret overfor Gundsømagle Damptærskeværk og Gundsømagle Motortærskeværk, saa længe de to Tærskeværker betjenes af faste, uorganiserede Mandskaber.

Enhver organiseret Arbejder advares mod at tage Arbejde paa ovennævnte Tærskeværker, førend vedkommende Mandskaber har indmeldt sig i vor Organisation.

Gundsømagle Landarbejderforening.

— Blokade er erklæret overfor Gaardejer *Jensen,* Folkærgaard, Gundsømagle, paa Grund af, at han ikke vil betale et af vore Medlemmer, *Will. Jørgensen,* sit fulde Tilgodehavende for udført Arbejde.

Enhver organiseret Arbejder advares mod at tage Arbejde hos ovennævnte Gaardejer, før han har betalt, hvad han skylder vort Medlem.

Gundsømagle Landarbejderforening.

Mosegaard ved Horsens (Forpagter *Mikkelsen)* er blokeret for Tilgang af al organiseret Arbejdskraft, da han nægter at underskrive Landsoverenskomsten. Det maa være en Æressag ikke at søge Arbejde paa Gaarden, før Forholdene er bragt i Orden.

Hatting-Torsted Afdl.
Ole Hansen.

Efterlysninger.

Alfred Slaarik, der i Tiden fra 13. Februar til 5. April arbejdede hos Forpagter Sjandel, Thurebylille, bedes snarest opgive sin nuværende Adresse til Forbundskontoret for at faa udbetalt tilkommende Restløn for ovennævnte Tid.

— Medlem Nr. 52527, Staldkarl *Peter Chr. Nielsen* af Tjæreby, indmeldt i Glumsø Afdeling den 1. Novbr. 1919, tilflyttet Værløse Afdeling 15. April 1920, bedes sætte sig i Forbindelse med *Aksel Andersen, Willemoesgade 54, St.,* hvis han ønsker sin Fagbog bragt i Orden.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9. København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 37 | Fredag den 10. September 1920 | 6. Aargang

Ulovlig Bortgang af Tjenesten — Ulovlig Afskedigelse.

En Afgørelse med Arbejdsgiverforeningen.

Som tidligere meddelt har der Tid efter anden været nogle faste Arbejdere, som har forladt deres Arbejde uden at foretage Opsigelse af deres Pladser eller uden iøvrigt at iagttage de i § 19 fastsatte Regler for Bortgang af Tjenesten. Navnlig var der sidst i Juli og først i August en Del faste Arbejdere, som syntes at have faaet den Opfattelse, at de ganske roligt kunde stikke af fra deres Pladser, naar det behagede dem. Tidligere har der ogsaa været nogle Arbejdsgivere, som i en eller anden Situation har afskediget deres faste Arbejdere uden de stipulerede 3 Maaneders Opsigelse eller uden at faa en frivillig Ophævelse af Arbejdsforholdet i Stand.

I begge Tilfælde er det lige ulovligt. Den faste Arbejder, der uden Opsigelse af nogen Art forlader sin Plads, ha begaaet Brud baade paa Overenskomsten og Kontrakten og kan af Organisationen idømmes Bøder herfor, og føres Sagen ikke frem for Organisationerne og behandles dér, kan han forfølges ad Rettens Vej og efter Tyendeloven dømmes for ulovlig Bortgang af Tjenesten.

Det samme er Tilfældet for Arbejdsgivere, som foretager ulovlige Afskedigelser.

De Arbejdsgivere, som i den senere Tid har foretaget ulovlige Bortvisninger af Tjenesten, har vi krævet idømt Bod og Erstatning for begaaet Brud paa Overenskomsten, og i de fleste Tilfælde er de ogsaa af Organisationerne bleven idømt saadanne.

Men naturligvis maatte vore Medlemmer, som forbrød sig mod Overenskomsten, være underkastet samme Regler.

Foranlediget af de noget hyppige Tilfælde paa ulovlig Bortgang af Tjenesten, der forelaa for den sidste $1^1/_2$ Maaned, er der afholdt et Fællesmøde mellem Arbejdsgiverforeningen og Landarbejderforbundet, hvor følgende Regler — til Idømmelse af Bod for ulovlig Bortgang eller ulovlig Bortvisning af Tjenesten — vedtoges:

Ved et Fællesmøde i Dag i Dansk Arbejdsgiverforening mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark og Landarbejderforbundet i Danmark angaaende forskellige faste Landbrugsarbejderes ulovlige Afbrydelse af Arbejdsforholdene enedes man om følgende:

Naar faste Arbejdere forlader Arbejdet uden lagttagelse af de i § 19 i Overenskomsten af 7. Maj d. A. fastsatte Opsigelsesregler, bør Arbejdsgiveren uopholdeligt meddele dette til Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug, saaledes at Landarbejderforbundet snarest muligt faar Meddelelse om den ulovlige Bortgang af Tjenesten.

Dersom den paagældende Arbejder ikke retter sig efter Forbundets Henstilling vedrørende Konfliktens Ordning, eller Arbejdsgiveren ikke gaar ind paa den tilbudte Ordning, behandles Sagen paa et Fællesmøde mellem Organisationerne.

I det Tilfælde, at Arbejderen ikke har fulgt Forbundets Henstilling, vil han under Hensyn til det i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Forhold være at idømme en Bøde. Bøden fastsættes efter Forhandling mellem Organisationerne.

Forsaavidt denne Bøde ikke betales, eller Arbejdsgiveren ikke indgaar paa den af Forbundet foreslaaede Ordning, kan Sagen afgøres ad retslig Vej.

Samme Regler vil være at iagttage i Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren foretager ulovlige Bortvisninger.

København, den 31. August 1920.

For Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark:
O. Reedtz-Thott.

For Landarbejderforbundet:
Oscar Levinsen. Axel Hansen.

Efter disse Regler vil de faste Arbejdere altsaa blive behandlet, som ulovlig gaar fra deres Pladser.

Ulovlig Bortgang af Tjenesten er det i alle Tilfælde, hvor fastantagne Arbejdere forlader deres Plads uden 3 Maaneder forud skriftlig at have opsagt Pladsen (se § 19) eller i Henhold til § 19 efter Aftale med Arbejdsgiveren frivillig at have ophævet Arbejdsforholdet.

Det er saaledes ikke lovligt at forlade Tjenesten, fordi man mener, at Arbejdsgiveren paa et eller andet Omraade bryder Overenskomsten, eller fordi man mener, at han forfølger de organiserede Arbejdere. Naturligvis skal Arbejdsgiverne ikke have Lov til at bryde Overenskomsten eller til at chikanere de organiserede Arbejdere, men den Slags Ting rettes ikke ved en ulovlig Bortgang af Tjenesten eller ved en ulovlig Strejke etc. Den Slags Ting rettes kun ved, at man sender Forbundet en Klage over de Ting, man ønsker ændrede.

I alle Tilfælde, hvor man mener, at en Arbejdsgiver begaar Brud paa Overenskomsten, skal man skrive til Forbundet derom.

I Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren foretager ulovlig Bortvisning af Tjenesten, skal man uopholdelig helst baade skriftlig og telefonisk sende Forbundet Meddelelse derom.

De her optrykte Regler tager først og fremmest Sigte paa, at vi i Tilfælde af ulovlig Bortgang af Tjenesten skal søge Forholdet bragt i Orden ved, at den paagældende Arbejder straks igen gaar i sin Plads, og ved ulovlige Bortvisninger ved, at den afskedigede genantages. Men sker dette ikke, vil den, der forbryder sig mod Overenskomsten enten ved at gaa fra Pladsen i Utide eller ved at bortvise en Mand i Utide, uvægerlig blive idømt Bøder og Erstatning.

Oscar Levinsen.

Erobringen af dansk Arbejde for danske Arbejdere.

Paa Landarbejderforbundets Foranledning tages der nu for Alvor fat paa at standse Polakimporten.

Som det vil være bekendt gennem »Landarbejderbladet«s Nr. 17, sluttede vi den 16. April en Overenskomst med Sukkerroedyrkerforeningen, hvori vi tiltraadte, at Sukkerroedyrkerne i Aar fik Tilladelse til at faa 1500 polske Landarbejdere, imod at vi fik visse Garantier for Fremtiden som Sikkerhed for, at dansk Arbejdskraft først og fremmest anvendtes ved Landbruget.

Disse Betingelser blev nærmere formulerede i en Overenskomst, som ogsaa er optrykt i »Landarbejderbladet« Nr. 17. Dens vigtigste Bestemmelser er, at der ikke maa indføres udenlandsk Arbejdskraft til Landbruget, medmindre Landarbejderforbundet ikke er i Stand til at fremskaffe den fornødne Arbejdskraft. Endvidere fastslaar Overenskomsten:

1) at de i Landet værende udenlandske Sæsonarbejdere skal hjemsendes efterhaanden som vi kan skaffe Erstatning for dem ved danske Arbejdere.

2) at de Arbejdere, der indføres, skal sendes hjem, naar Roeoptagningen er forbi, og senest 1. December.

3) at der ikke maa tilføres enkelte Gaarde eller Egne udenlandsk Arbejdskraft, forinden de danske Arbejdere paa Stedet har faaet de Roer, de kan og vil paatage sig Pasningen af.

4) at de udenlandske Arbejdere skal have Betaling efter vore Overenskomster, og at de ikke under Strejker maa bruges til at svække vor Stilling overfor Arbejdsgiverne.

5) at det erkendes, at Betingelserne for at faa den udenlandske Arbejdskraft erstattet af dansk er, at der paa de sukkerroedyrkende Egne tilvejebringes tilstrækkelig gode og sunde Arbejderboliger, og at disse Boliger bør tilvejebringes saavel af private, som af Stat og Kommune.

6) at der nedsættes et Udvalg til at vaage over, at Overenskomstens Bestemmelser overholdes samt til at arbejde videre med at faa den udenlandske Arbejdskraft erstattet af dansk.

Efter denne Overenskomsts Afslutning har Roedyrkerne i Aar faaet 773 polske Arbejdere. Det ovennævnte Udvalg er nu nedsat og bestaar af 3 Mand, valgt af Sukkerroedyrkerforeningen, og 3 Medlemmer, valgt af Landarbejderforbundet, samt Formanden. Sukkerroedyrkerforeningen har valgt: Forpagter Ingemann, Markersdal, Rødby, Forpagter Ibsen, Idalund, Grænge, og Forpagter Kjær, Skovgaarde, Flemløse, Assens.

Landarbejderforbundet har udpeget: Redaktør Marius Olsen, Arbejdsløshedskassens Formand, Sofus Westergaard, og Oscar Levinsen. Udvalget har enstemmigt opfordret Formanden for Den overordentlige Kommission, Departementschef, Hr. Riis-Hansen, til at overtage Hvervet som Opmand, hvilket han har indvilget i.

Udvalget har afholdt sit første forberedende Møde og lagt Planen for den kommende Tids Arbejde, og i denne Anledning er der sendt Afdelingerne et Cirkulære, hvori en Del Oplysninger ønskes. Den første Betingelse for, at vi kan forhindre, at der atter til Foraaret indføres polsk Arbejdskraft, er, at vi kan bevise, at vi her i Landet har det tilstrækkelige Antal Arbejdere til Pasning af Roemarkerne, som kan og vil paatage sig dette Arbejde, og at vi kan paavise, hvor disse Arbejdere findes, samt i hvilken Udstrækning den danske Arbejdskraft paa Egne, hvor der er lidt Arbejde, kan flyttes til Egne, hvor der er haardt Brug for dem.

Den første Betingelse, for at vi kan faa de i Landet værende udenlandske Sæsonarbejdere sendt hjem, er, at vi kan stille dansk Arbejdskraft, som kan og vil gaa ind i de udenlandske Arbejderes Pladser og udføre deres Arbejde.

I dette Arbejde med at erobre det danske Landbrugsarbejde for de danske Landarbejdere, har vi gennem det omtalte Cirkulære søgt vore Afdelingers Medvirkning, og vi skal ved nærværende bede Medlemmerne om i størst mulige Udstrækning at være Afdelingsledelsen behjælpelig med Fremskaffelse af de nødvendige og overordentlig vigtige Oplysninger. Vi venter, at Afdelingerne i de nærmeste Dage vil afholde Medlemsmøder angaaende disse Spørgsmaal, og skal vi derfor først og fremmest bede Medlemmerne om at give disse Møder den Tilslutning, som Sagens Betydning for Landarbejderklassen er værd.

P. F. V.

Oscar Levinsen.

Dyrtidstillæg fra 1. August.

Stenslagning i Maribo Amt.

I Henhold til den mellem Maribo Amts Sogneraadsforening og Maribo Amts Vejudvalg under 14. Juli afsluttede Overenskomst angaaende Stenslagning og Vejarbejde paa Lolland-Falster, skal der til Timelønnen fra og med 1. August udbetales vore Medlemmer et Dyrtidstillæg af 13 Øre pr. Time.

Vi har nu skrevet til Vejinspektøren for Maribo Amt og anmodet ham om at foranledige, at alle vore Medlemmer, der arbejder ved Skærveslagning og andet Vejarbejde paa Lolland-Falster, snarest faar udbetalt dette Dyrtidstillæg og med tilbagevirkende Kraft fra 1. August.

P. F. V.

Oscar Levinsen.

Anker Hansen.

Hvorledes „Landarbejderbladet" bliver til.

Et typisk Bevis paa vor Organisations Sejrsgang.

Axel Sørensens Artikelserie: „Skal vor Organisation opløses?" har bragt vild Jubel i storagrariske Kredse og eventuelt Bekymring blandt Landarbejderne. Aarsagen er ligetil. I mange Tilfælde er det kun Overskriften, der er blevet læst; som Følge deraf har man ikke faaet Svaret med, som vor Kammerat paa en saa utvetydig Maade har givet. Man har ikke forstaaet, at netop det, han vilde ved at udkaste Spørgsmaalet var at bevise det umulige i Tanken om vor Organisations Opløsning. Vor Kammerat er imidlertid blevet saa forskrækket, at han har ladet den sidste Artikel i Serien gaa i Redaktørens rummelige Papirkurv og siden ikke har turdet skrive en eneste Linie i Bladet.

For at ændre den Opfattelse, der paa denne Maade har gjort sig gældende, har jeg lovet ham i dette Nr. af Bladet at bringe en Del Billeder og Tekst, der kan dokumentere, at vor Bevægelse er i bedste Velgaaende, og saaledes blande Malurten i det Glædesbæger, som Agrarerne allerede havde forberedt sig paa at tømme.

I det følgende vil vi faa Lejlighed til at se, hvorledes vor Bevægelses skarptslebne Sværd „Landarbejderbladet" bliver til, og hvilket kolossalt Foretagende det er.

Hvor Bladet redigeres og skrives.

Bladets Ekspeditør Edward Hansen og Redaktør Marius Olsen.

Vi bringer ovenstaaende et Billede med Redaktionens ukronede Konge, Redaktør Marius Olsen, umiddelbart efter at han har kasseret Undertegnedes sidste Indlæg til Bladet. Olsen har, hvad vi destoværre ikke har kunnet faa med paa Billedet (da Apparatet i saa Tilfælde maatte have en overnaturlig Størrelse), en stor og rummelig Papirkurv, der — de herskende Dyrtider til Trods — altid kan fryde sig ved rig og tilstrækkelig Næring, desforuden en Saks, der anvendes til at beklippe de ulykkelige Medarbejderes Indlæg.

Forøvrigt er det i dette berømmelige Værelse, hvoraf vi ganske vist kun kan se et Hjørne, at Olsens spidse og giftige Pile udskydes imod de fortrykte og betrængte Storagrarer. I hans umiddelbare Nærhed opholder sig altid hans „bundsforvante", Bladets Ekspeditør, som de fleste Afdelingskassserere sikkert har haft rig Lejlighed til at stifte nærmere Bekendtskab med.

Fra Residensen vil vi derpaa aflægge et lille Besøg i Trykkeriet, hvor Bladet bliver trykt.

Hvor Bladet sættes og trykkes.

Paa det tekniske Omraade er et moderne Trykkeri uhyre fremskreden. Naar man studerer Bogtrykkerkunstens Historie, kan man ikke undgaa at lægge Mærke til den rivende Udvikling, der er

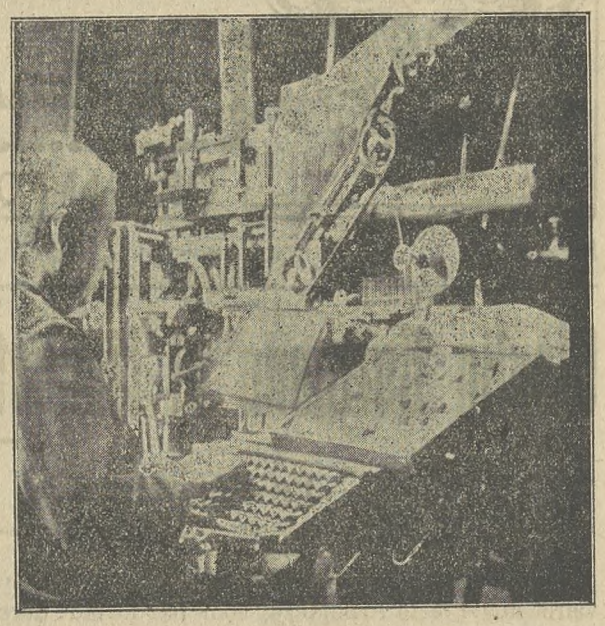

Sættemaskinen.

foregaaet, siden Johan Gutenberg fra Mainz i Aaret 1450 opfandt Stempelskæring og Skriftstøbning.

Sættemaskinen, som vi ovenstaaende bringer et Billede af, er opfundet i Aaret 1880 af en tysk Uhrmager Ottmar Mergenthaler i Baltimore. Man er i Stand til med dette moderne tekniske Vidunder at sætte 6000 Bogstaver i Timen.

Interiør fra Sætterie

At fremstille et Blad er en kompliceret Historie. Trods den fremskredne Teknik vil vi af ovenstaaende se, at Haandsætteren endnu eksisterer; en Del af det Stof, der fylder Bladet, sættes paa denne Maade.

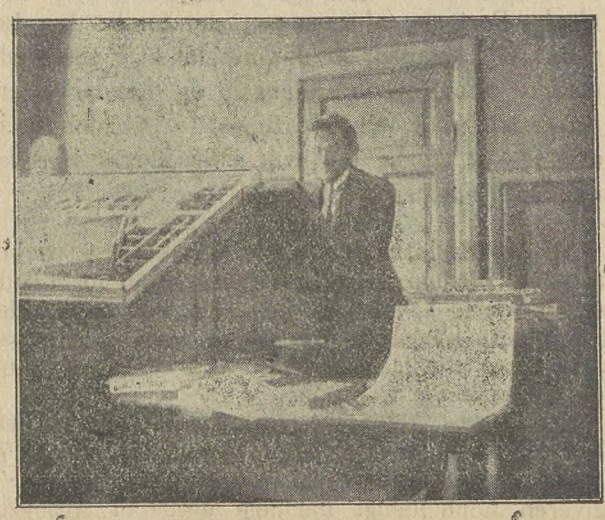

Hvor Ombrydningen af Bladet foregaar; i Baggr. ses Faktoren.

Vi bringer foran et Billede af Trykkeriets tekniske Leder, der paa en saa ypperlig Maade forestaar det indviklede og vanskelige Arbejde, som det er at lede Sætningen, Ombrydningen og Trykningen af Bladet.

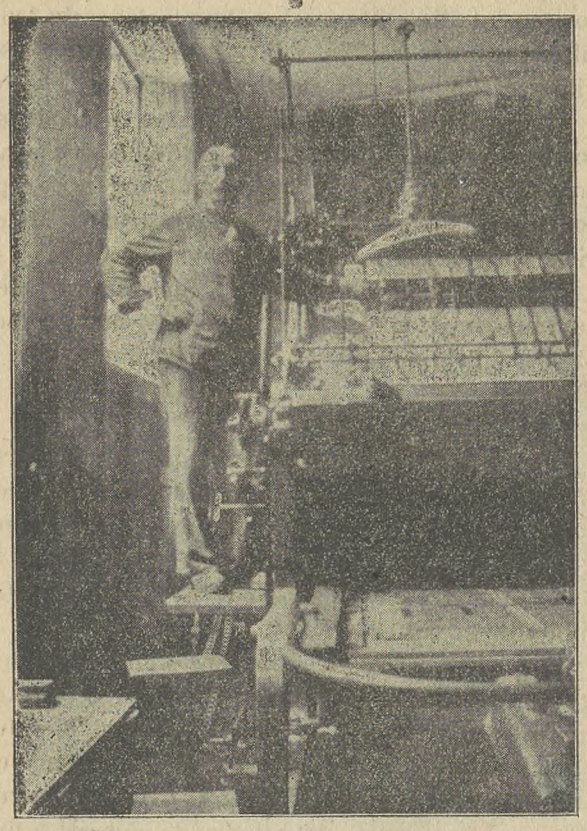

En moderne Hurtigpresse.

Her ser vi et Billede af det moderne Uhyre Hurtigpressen, der udspyer 1200 Blade i Timen. Trykkemaskinen er opfundet i Aaret 1810 af en Tysker Friederick König.

Som man vil forstaa, er det et indviklet Foretagende at faa et moderne Blad færdig til Læseren, der ved vore moderne Kommunikationers Hjælp i Løbet af en meget begrænset Tid faar Bladet i Hænde uden et eneste Øjeblik at tænke paa, hvilket kolossalt forceret Arbejde det er Produkt af.

Vi bringer hosstaaende et Billede af Bladet, der færdig Stand er læsset for at blive ekspederet Posthuset.

Jeg maa dog til Sorg for eventuelle naive Storbondesjæle oplyse, at dette svingende Læs kun er en ringe Del af Oplaget, idet man ikke kan have dette paa én Vogn — dette er kun Sjællands-Udgaven; de to betydeligt større Udgaver, Jylland og Fyn-Lolland-Falster, var paa nævnte Tidspunkt, da dette Billede blev taget, ekspederet.

Som man vil se heraf, er vor Bevægelse i bedste Velgaaende. Vort Blad, der staar som et levende Udtryk for vor Bevægelses Trivsel, spredes ugentlig i Tusindvis af Eksemplarer over det ganske Land til stor Ærgrelse for vor Organisations Fjender.

Oliver Tvist.

Landarbejderbladet „Sjælland" køres ud.

Forslag
til
Afstemning i Afdelingerne.

Klassefæller!

Atter gælder det en Kamp i politisk Henseende. En Kamp mellem Kapitalismens Haandlangere og den arbejdende Del af Befolkningen. Denne Gang bliver Kampen særlig betydningsfuld derved, at dem, der bliver valgt til Folketing og Landsting, skal vælges for 4 Aar. Og vi kan være overbevist om, at intet Middel vil blive sparet fra vore Modstanderes Side — det være sig nok saa lavt. Selv de værste Løgne bliver brugt for at afskrække Folk fra at stemme paa Socialdemokratiets Kandidater. Højre og Venstre har en meget udbredt Presse, som er udmærket til dette Brug. Hvorledes skal vi nu bære os ad paa bedst mulig Maade at imødegaa denne Taktik fra den Side? Ja, her er det, jeg tillader mig at fremkomme med et Forslag. Jeg tror, at det vilde være af meget stor Betydning, at vi fik „Social-Demokraten" indført i saa mange Husmandshjem som muligt, ligeledes hos mindre Haandværkere o. lign. Disse Mennesker sluger daglig den ene alenlange Artikel efter den anden af den ovenfor angivne Presse, og disse Mennesker gaar nu i den gode Tro, at naar det staar i Avisen, ja, saa maa det være sandt. Jeg tror derfor, at hvis vi indenfor Afdelingerne samledes med Socialdemokratik Forening, hvor en saadan findes i Kommunen, — hvis vi samledes paa et Møde, og paa dette tog en Oversigt over, hvormange Husmænd og Haandværkere, der findes indenfor Kommunens Grænser, og man saa noterede Vedkommendes Navn og nøjagtige Postadresse op paa en Liste og sendte denne ind paa det nærmeste socialdemokratiske Bladkontor med Anmodning om at faa „Social-Demokraten" sendt til vedlagte Adresser for Resten af Juli Kvartal, altsaa i September Maaned, vilde dette faa stor Betydning paa Valgdagen. Denne Taktik fra vor Side vil jo koste Afdelingen nogle Penge; men jeg tror, at om ogsaa en Afdeling skulde betale Abonnementet for en Maaned for 20—30 Husmænd og Haandværkere, det var dog ikke værre, end det med lidt god Villie var til at komme over, især hvis den socialdemokratiske Forening skyder lidt til. Man kunde jo ogsaa tænke sig, at ved en Forhandling med „Social-Demokraten"s Forretningsførelse kunde faa Bladet en lille Smule billigere end almindelig; men som sagt jeg tror, at hvis vi følger denne Taktik og bringer dette Offer, da vil mange, som nu glad giver deres Stemme til vore Modstandere, inden Valget have faaet et andet Syn paa den Politik, de hidtil har fulgt, og vende sig til Socialdemokratiet, hvor de rettelig hører hjemme.

Jeg vil derfor meget indtrængende bede hver Afdeling Landet over om at tage dette Spørgsmaal op til Behandling saa hurtig som mulig og bringe et Offer til den Kamp, der nu tager sin Begyndelse — en Kamp, der har saa uhyre stor Betydning for de smaa Hjem Landet over.

Med kammeratlig Hilsen

Viggo Schwartz,
Glaslunde, Nakskov.

ooo

Det forekommer os at være en udmærket Plan, Viggo Schwartz her udkaster. Tiden til at realisere den er netop inde nu, da vi ikke blot staar overfor ny afgørende Valg, men ogsaa befinder os overfor Kvartalskiftet. Det vilde være af uvurderlig Betydning for Landarbejderne og for hele Underklassen, om det kunde lykkes at skaffe den socialdemokratiske Dagspresse ind i hvert eneste Arbejder- og Smaamandshjem her i Landet.

Spørgsmaalet maa imidlertid tages op straks; der maa handles hurtigt og kraftigt.

Med Hensyn til den økonomiske Side af Sagen, da tror vi ikke, Afdelingerne behøver at betale Abonnement for de Blade, der anmeldes til saadanne eventuelle nye Abonnenter. Den socialdemokratiske Presse er utvivlsomt villig til at udsende en Del Prøvenumre gratis, naar der indsendes Fortegnelse til de lokale Kontorer over saadanne Folk, som kan antages at ville blive Holdere af det lokale socialdemokratiske Blad.

Red.

Ulykkesforsikringen.

Til Afdelingsbestyrerne.

Afdelingsbestyrerne gøres herved opmærksom paa, at alle Restancer for dette Kvartal skal indsendes *inden den 10. September d. A.*

Samtidig gøres opmærksom paa, at *alle Værdimærker, som ikke er benyttede, skal tilbagesendes Forbundet.* Da vi nu begynder paa et nyt Aar og som Følge deraf skal have gjort Mærkebeholdningen op, skal vi denne Gang have alle Mærkerne ind, og de Afdelinger, som ikke indsender Mærkerne inden den 10. Septbr., bliver rykkede for Penge eller Mærker. Men da det nu koster ca. 100 Kr., hver Gang vi skal rykke alle Afdelingerne, kan I jo nok tænke, det er en dyr Efterladenhed, naar I ikke indsender Afregningerne til rette Tid.

Til Oplysning tjener, at *alle de Afdelinger, der har faaet Materiale tilsendt, har ogsaa faaet Mærker, og skal altsaa sende dem Retur, som ikke er brugt.*

Til Medlemmerne.

Medlemmerne bør huske paa, at deres Forsikring træder ud af Kraft, hvis de ikke betaler i rette Tid (læs Stykke 3, Side 4 i Policebogen), og husk tillige at paase, om Afdelingsbestyreren afregner med Kontoret i rette Tid, da der ellers let kan indløbe Fejl og Forviklinger i Ulykkestilfælde.

Husk altsaa: Alt Regnskab med Ulykkesforsikringen skal være klar inden 10. September.

Med kammeratlig Hilsen.

Niels Petersen.

Sølvemblemerne.

Emblemerne kan igen faas fra Forbundet . — Prisen er som hidtil 1 Kr. for Sølvnaale og 35 Ø for oksyderede Naale.

Bestillinger bedes indsendt hertil snarest.

Lorents Petersen.

Mod Valget.

Atter stunder det mod Valg. Med Interesse vil man afvente, om det ogsaa denne Gang skal lykkes de reaktionære Partier at befæste den Fremgang, de vandt i April og Juli. Skal Storagrarerne atter vinde en politisk Sejr?

Jeg kan ikke tro det.

Den Sløvhed og Ligegyldighed, der besjælede mange Arbejdere og Smaafolk ved de sidste Valg, maa nu være blæst bort.

Den reaktionære Vind, der laa tung, giftfyldt og kvælende over Landet, maa vige for Frisindets frie, friske Luftning.

Arbejderklassens sunde Tanke og Omdømme vil ikke igen lade sig døve og tilsløre af Overklassens Løgne og Forvrængninger. — — Ja, er der løjet og er Sandheden nogen Sinde forvrænget, saa er det forud for de Valg, der har været afholdte i Aar. Alle Midler blev taget i Reaktionens Tjeneste; intet blev skyet, naar blot det kunde anvendes. Hensigten helligede Midlet — ja!

Den Regering, der styrede Landet i Krigens onde Aar — baaret oppe af en sund og stærk Arbejderklasse, skulde styrtes. Den havde bremset Vareaagrene. Den havde hindret Storhandelens og Storlandbrugets hensynsløse Udnyttelse af de abnorme Konjunkturer og stækket Spekulationens vilde Horder. Den havde skabt Forum for Arbejderklassens økonomiske Udvikling og Raaderum for Arbejdernes faglige Fremgang.

Derfor skulde den slaas ned — og det lykkedes kun altfor godt.

Man foregøglede Befolkningen — man løj for den.

Der henvistes til det sønderjyske Spørgsmaal, der ved Verdenskrigens Afslutning blev aktuelt, og der fortaltes, at der intet vilde blive gjort for at faa vore sønderjyske Brødre hjem. Der fortaltes haarrejsende Historier derom — og de blev troet af mange.

Sandheden var, at Landets ansvarlige Styrer stod fast paa den Beslutning, der af samtlige politiske Partier var taget paa Rigsdagen om dette Spørgsmaal.

Man vilde respektere Selvbestemmelsesretten og hindre Anneksioner. Bliv dansk, hvad dansk er — og tysk, hvad tysk er.

Og saa skreg vore hjemlige blodfattige Chauvinister.

Og i deres Raseri styrtede de Regeringen ved Kongens Hjælp — paa Trods af alle parlamentariske Regler.

Den store Reaktion tog Magten ved et Kup, i Strid med den hævdvundne Parlamentarisme.

Det var et Anslag mod Arbejdernes dyreste Interesser — mod deres aandelige og økonomiske Frihed. Og det maatte afværges, og her var kun et Middel derimod: En samlet Rejsning af Arbejderklassen. I fuld Enighed vedtog man at etablere Generalstrejke — hvis følgende Krav ikke opfyldtes: Kupregeringen skulde fjernes. Rigsdagen indkaldes, en ny retfærdig Valglov vedtages og derefter udskrives Valg. Og hvad der ikke var det mindst vigtige: Arbejdsgiverforeningen skulde tilbagekalde det udstedte Lockoutvarsel, der vilde faa til Følge, at mange tusinde Arbejdere blev gjort brødløse, og de skulde erklære sig villige til at optage Forhandling med Organisationerne om nye Overenskomster eller Løntillæg til særlig lave Lønninger.

Arbejdernes Krav blev opfyldte helt og fuldt; men saa begyndte Løgnekampagnen. Der udmaledes de frygteligste Følger, som Generalstrejken kunde have faaet. Det er et Overgreb! skreg man, et Misbrug af Arbejdernes faglige Styrke. Det er at sætte Fagorganisationerne over Borgernes Stemmeret, osv.

Der slyngedes den ene haarrejsende Beskyldning mod Socialdemokratiet efter den anden for at skjule de egentlige Ophavsmænd. Man løj sig fra, at det var den sorte, politiske Reaktion, parret med krigslystne Arbejdsgiveres Forsøg paa at slaa Arbejderklassen ned, fagligt og politisk.

Arbejderklassen maatte ikke værne sine dyreste Interesser ved at true med Generalstrejke; men Arbejdsgiverne maatte nok true med Generallockout for at skærme deres kære Pengepung, og for at forsøge paa at slaa Arbejderne ned.

I Sandhed en nydelig Moral, og underligt, at Smaafolk kunde lade sig narre af det.

Et andet Spørgsmaal blev ogsaa udnyttet af vore Modstandere:

Nogle syndikalistiskt farvede Organisationer i Kobenhavn, der forlængst havde stillet sig udenfor den øvrige Arbejderbevægelse og drev private Eksperimenter med »moderne« Fagbevægelse, — Sømændene og Havnearbejderne — etablerede Strejker, der havde til Følge, at vor Import og Eksport blev standset. Særlig Hindringen af Eksporten, der jo i første Række ramte Landbruget, følte i høj Grad generende og virkede som et ikke helt ufarligt Angreb paa vort Lands Økonomi.

Og medens disse Organisationer hidtil altid var blevet spillet ud mod Socialdemokratiet og den faglige Arbejderbevægelse, og medens man med synlig Glæde Gang paa Gang havde fremhævet dem for deres Mod til at bryde med »Tyranniet« indenfor Arbejderbevægelsen, bestræbte man sig nu for at slaa disse »selvstændige« Organisationer sammen med Socialdemokratiet, som man ganske ublufærdig gav Skylden for disse ulovlige Strejker.

Ikke mindst dette Nummer gjorde sig ude paa Landet — ogsaa blandt de mindre Jordbrugere — ja, saa galt langt ind i Landarbejdernes Rækker. »De fæle Socialister viger i deres Desparation ikke tilbage for at standse vort Lands Eksport.«

Ikke sandt. Det var et Nummer, der kundegøre sig paa Landet, og for at slaa det rigtig fast, greb man mange Steder til saadanne Midler som at standse Udbetalingen af Mælkepenge paa Mejerierne. Rystende af Vrede over de grusomme Socialister gik Mælkeleverandørerne — ogsaa Husmændene — hjem og lovede højt og helligt, at de nok skulde stemme Socialdemokratiet ned paa Valgdagen.

Og Sandheden var, at Socialdemokratiet naturligvis intet Ansvar havde for dette private Strejkeri, der lededes af Folk, der forlængst havde afbrudt alt Samarbejde med Socialdemokratiet, ja, mere end det — Folk, der altid benyttede ethvert Middel til at angribe det.

Strejkerne var planløse, daarligt tilrettelagte og i sine Konsekvenser hensynsløse. Men selv om man ikke kunde forsvare disse Eksperimenter, maatte man dog forsøge at forstaa dem — og det burde de, der følte deres Mælkepenge truede, ogsaa; men de gjorde sig ingen Ulejlighed i den Retning, de troede blindt paa Røverhistorierne, der fortaltes.

Det var jo saadan, at de Mennesker, der strejkede, var Vidne til, hvorledes de store Dampskibsselskaber, som de arbejdede for, tjente Millioner og atter Millioner af Kroner, medens de selv for et strengt, ubehageligt, farligt Arbejde kun havde til Dagen og Vejen, og et Forsøg paa at gennemføre nogenlunde ordentlige Lønninger blev mødt med stor Modstand af de rige Selskaber.

Og naar dette var Tilfældet, kan man saa ikke forstaa, at disse Mennesker kunde lade sig lede til noget, der ved en rolig og sund Overvejelse vilde forekomme uoverlagt og hensynsløst.

Jeg synes, man bør kunne forstaa det i Stedet for at lade sig forlokke til at gaa imod sine egne Interesser — som den Smaamand, der af Frygt for sine Mælkepenge, der hvilede trygt i Mejeriets Kasse, stemte mod Socialdemokratiet.

Men det var altsaa disse 3 Spørgsmaal, der sammen med en velplejet Bondeegoisme og et Væld af gyldne Løfter, gav Reaktionen Sejr i Foraaret.

Men nu!

Er Løfterne opfyldte? Har den Smaakaarsmand, der lod sig narre til at hjælpe de reaktionære Partier til Magten, faaet nogen Fordel derved?

En nøgtern Overvejelse vil vise, at det stik modsatte er Tilfældet.

Den reaktionære Regering har Gang paa Gang gjort Attentat paa Arbejdernes aandelige og økonomiske Interesser. Med haard Haand har Justitsministeren f. Eks. svunget Ryttersablen og truet med al Landsens Ulykker, hvis Arbejderne ikke makkede ret — det vil sige, hvis de ikke finder sig i alt, hvad den vise Regering og dens Vedhæng foreskriver dem. Sidst har Hr. Rytter holdt en Tale, der fra Begyndelsen til Enden var et giftigt Angreb paa den forkortede Arbejdstid, Arbejderne gennem deres Organisation har forstaaet at skabe sig.

Og Dag for Dag siden de »stærke« Mænd kom til Magten er Arbejderne blevet stillet daarligere økonomisk. Vort Lands Valutaforhold er blevet forringet — den danske Krone synker i Værdi, og de udenlandske Penge stiger.

Dette bidrager naturligvis i høj Grad til at skabe Prisstigninger, idet der skal mange af vore fattige Kroner til at opveje de Varer, der i Udlandet — i England og Amerika — maales i Værdi efter Dollar og Sterling.

Dertil kommer Kornloven, der pressedes frem af Storagrarernes umættelige Profitbegær.

De høje Priser, der nu skal betales for Kornet, vil bevirke højere Priser paa Brødet — og i Forvejen er det andet, der har Forbindelse med Landbruget, steget.

Fortsatte Prisstigninger — knugende Dyrtid er altsaa, hvad Arbejderne og Smaakaarsfolk i By og paa Land har høstet af Regeringsskiftet i Foraaret.

Det staar som sørgelige Kendsgerninger — det lader sig ikke bortforklare.

Vil Smaamanden nu huske dette, naar han om kort Tid atter skal til Valg?

Jeg tror det. Løgnene fra de sidste Valg kan ikke gentages —— jo, de kan; men de vil ikke blive troet. Smaafolk vil ikke igen lade sig narre til at gaa Reaktionens Ærinde og være med til at opretholde en Regering, der kun vil varetage Storlandbrugets og Storhandelens Interesser.

Og det er jo ikke alene Prisstigninger i en eneste Uendelighed, den nuværende Storbonderegering har paa sin Samvittighed, men hele vort sociale Lovgivningsarbejde er ogsaa standset. Det er noget særlig de Gamle og Syge maa lide under. Der bliver nu intet gjort for at hjælpe disse Mennesker — de maa nøjes med den karrige Hjælp, der en Gang er tilmaalt dem.

Og den unge Landarbejder, der drømmer om at faa egen Jord — hvorledes tror han det vil gaa under det nuværende Styre. Vil der blive gjort noget? Ak nej, ogsaa Jordspørgsmaalet maa

vente til bedre Tider — til Frisindet — til Smaamandens Politik atter bliver den styrende i vort Land — til dette sker maa Landarbejderne vente med at faa egen Jord.

— Ja, der er mange andre Spørgsmaal, der trænger sig paa; men Artiklen bliver for lang.

Jeg vil slutte, men jeg tror ogsaa, at det, jeg her har peget paa — altsammen tunge, bitre Kendsgerninger, som vi alle mærker hver Dag, vil bevirke, at Smaamanden vil gøre sit til en ny politisk Kursændring her i Landet.

Stem socialdemokratisk — stem rødt. Jag den sorte Reaktion bort, som nu hviler som en Mare over Landet.

Sæt atter Frisindet til Højbords i vort Land.

Axel Hansen.

Eksekutivkomiteen for den internationale Landarbejder-Føderation.

Fra venstre til højre:
Oscar Levinsen, Danmark, *Georg Schmidt,* Formand for det tyske Landarbejderforbund, *Argentina Altabelli,* første Sekretær i det italienske Landarbejderforbund, *P. Hiemstra,* Formand for det hollandske Landarbejderforbund, *W. R. Smith,* Formand for det engelske Landarbejderforbund.

Eksekutivkomiteens Formand er W. R. Smith, England, medens P. Hiemstra, Holland, er Sekretær. Hovedsædet er i Holland.

Ugens Spejl.

Samtidig med, at der er indløbet Efterretninning om, at der skal være opnaaet Enighed om at henlægge Fredsforhandlingerne mellem Rusland og Polen til Riga, kommer der Meddelelse om en Udvidelse af Krigen, idet der er opstaaet Konflikt mellem Lithauen og Polen som Følge af polske Krav overfor Lithauen. Der har fundet militære Sammenstød Sted, hvor Lithauerne melder om Sejr.

Stillingen i den polsk-russiske Krig er ikke ganske klar; medens nogle Beretninger gaar ud paa, at den russiske Hær under General Budiennys er blevet tilintetgjort, melder senere Efterretninger om Fremgang for Bolschevikerne. Et Moskvatelegram melder, at en ny russisk Offensiv er i fuld Udvikling fra Syd. I Nærheden af Lemberg er det polske Forsøg paa at standse den brudt sammen, og Polakkerne er kastet tilbage mod Vest. Ved Brubrisjow skal et polsk Regiment være fuldstændig tilintetgjort.

*

Den tysk-franske Konflikt i Anledning af Affæren i Breslau den 26. August, hvor det franske Konsulat blev angrebet af en Folkemængde, er nu bilagt; den tyske Regering har gjort Undskyldning og er gaaet ind paa at opfylde de af Frankrig stillede Krav om Erstatning.

*

Ved en Kongres, som nylig har været afholdt i Moskva, har den endelige Udformning af det kommunistiske Internationales Program og Vedtægter fundet Sted. Det har fremkaldt heftige Diskussion indenfor de fleste af de yderliggaaende Partier, som hidtil har sluttet sig til 3. Internationale, og det kan anses for givet, at for flere af disse Partier vil en Sprængning blive Følgen, det gælder bl. a. det store tyske uafhængige Socialistparti. Flere af dette Partis betydeligste Førere, som f. Eks. Ledebour og Vilh. Dittmann, kæmper voldsomt imod, at Partiet skal underkaste sig Lenins Diktatur. Det maa ogsaa anses for udelukket, at de vesteuropæiske Arbejdermasser nogen Sinde vil i den Grad opgive al Selvstændighed, som det nye Internationale kræver af dem.

*

Fra Kina kommer Efterretning om, at Mangelen paa Levnedsmidler er saa stor, at ca. 20 Mill Mennesker trues af Hungersnød, Tusinder er allerede døde af Sult. Hele Familier har begaaet Selvmord og Forældre sælger deres Døtre for nogle faa Dollars. Man venter til den kommende Vinter den værste Hungersnød i de sidste 40 Aar.

*

De finske Myndigheder har nu faaet de to Aalandsførere Sundblom og Bjørkmann dømt for Landsforræderi. Deres Forbrydelse bestod som bekendt i, at de havde gjort sig til Talsmænd for, at Befolkningen paa Aalandsøerne i Henhold til det af Folkenes Forbund anerkendte Princip om Folkenes Selvbestemmelsesret, har tilladt sig at kræve Afstemning blandt den interesserede Befolkning om Aalandsøerne skal tilhøre Sverig eller Finland. Dommen, som lyder paa flere Aars Tugthus, har selvfølgelig vakt Harme ikke alene blandt Aalændingerne og Svenskerne, men den har over hele den civiliserede Verden vakt en Opmærksomhed om det overklasseregerede hvide Finland, som er alt andet end smigrende.

*

Beretningen om, at den irske Fører, Borgmester i Cork, skulde være død i Fængslet som Følge af Sultestrejke, har vist sig at være forhastet. Senere Meddelelser gaar ud paa, at Myndighederne har holdt Liv i ham ved Hjælp af Tvangsfodring. Fra den store engelske Fagforeningskongres, som nylig holdtes i London, er vedtaget en Resolution, som kræver Borgmesterens Løsladelse.

*

Italien har i længere Tid været Skueplads for store Arbejderuroligheder. Aarsagen er, at Arbejdsgiverne i Metalindustrien har erklæret almindelig Lockout som Svar paa Arbejdernes Krav om Lønforhøjelse. Arbejderne fortsætter imidlertid Arbejdet paa Trods af Lockouten, idet de har besat Fabrikerne og udnævnt Arbejderraad. Dette er sket i en Række Byer, bl. a. Turin, Aleksandria, Milano, Plancerze, Genua, San-Sir d'Arenu, Savona, Spezzia, Livorno, Rom, Florenz og Neapel.

Fra Regeringens Side har man forsøgt at mægle, men hidtil uden Resultat, idet Arbejdsgiverne nægter at deltage i enhver Forhandling, indtil Arbejderne har forladt Fabrikerne.

Man ser altsaa her det Særsyn, at det er Arbejdsgiverne, som kræver Arbejdets Ophør, men forgæves. Arbejderne fortsætter Produktionen for egen Regning. Bevægelsen truer med at brede sig over hele Landet og antage Karakter af Revolution.

Det italienske Landarbejderforbund, som er det største i Verden, skal ifølge Meddelelserne have tilkendegivet Sympati med Metalarbejderne.

*

Kularbejderstrejken er stadig Dagens brændende Spørgsmaal i England. Tidspunktet for Strejkens Udbrud er foreløbig ansat til 25. September; bliver den til Virkelighed, kommer den til at omfatte ca. 1,800,000 Arbejdere, idet Jernbanemændene og Transportarbejderne har stillet sig solidarisk med Minearbejderne.

*

Der er nu opnaaet Overenskomst mellem Søens Arbejdere og Rederne. Den nye Overenskomst gaar i Hovedtrækkene ud paa, at Sømændenes Løn fastsættes til 316 Kr. pr. Maaned og Arbejdstiden bliver 8 Timer i Land og 10 Timer paa Søen. Som man ser er det altsaa lykkedes Rederne at komme 8 Timersdagen tillivs.

*

I Sverig staar man overfor en omfattende Landarbejderkonflikt. Der har i længere Tid været ført Forhandlinger mellem Landarbejdernes Organisation og Landbrugets Arbejdsgivere om Lønspørgsmaalet, og der er nedsat en Forligskommission for at søge Overenskomst opnaaet. Et af denne Kommission stillet Mæglingsforslag

er ogsaa blevet vedtaget i enkelte Landsdele, men afslaaet de fleste Steder. I Värmland og Närke var det allerede kommet til aaben Konflikt i sidste Uge, og fra Mandag Morgen skulde Strejken træde i Kraft i Södermanland og Stockholms Len, saafremt Forhandlingerne ikke har ført til et tilfredsstillende Resultat. Arbejdsgivere, som har underskrevet de af Forbundet vedtagne Tariffer, vil ikke blive ramt af Strejken.

*

Den bebudede Valutakommission er nu blevet nedsat. Den adskiller sig ikke fra det Valutaraad, som Handelsministeren ophævede i Forsommeren, undtagen deri, at det nu er kommet til at hedde Kommission. De valgte Medlemmer bliver de samme, som havde Sæde i Valutaraadet.

De engelske Landarbejdere organiseres.

Et mægtigt Fremstød for Arbejdernes faglige Organisationer.

De engelske Arbejderes faglige Organisationer, de mægtige Trade Unions, er i Løbet af de sidste Aars Tid blevet forøget med et betydningsfuldt Led: de har inddraget Landarbejderne i Organisationsarbejdet.

De engelske Landarbejderes Kaar havde i en lang Periode været usle. Først ved det 20. Aarhundredes Begyndelse blev man klar over, at deres Forhold trængte til Forbedring. Al Opmærksomhed havde hidtil samlet sig om Byarbejdernes Lønkampe, og Følgen var, at Antallet af Landarbejdere fra 1871 til 1911 dalede fra 935,000 til 656,000 — en Nedgang paa ca. 30 pCt. I de sidste Aar er

Landarbejderproblemet

kommet paa Dagsordenen, og under Indflydelse af stigende Oplysning, Fagbevægelsen i andre Fag, den billige Cykle, Krigen osv. er der blandt Landarbejderne selv opstaaet Krav om Forbedring af deres Kaar. En ny Aand gør sig gældende hos dem.

Skønt Arbejdsmændenes Forbund allerede i Slutningen af forrige Aarhundrede stedvis organiserede Landarbejderne, kan Bevægelsen blandt disse dog først siges at være begyndt i 1906, da der i de østlige Grevskaber dannedes en Fagforening af Landarbejdere og Smaabrugere. Denne Bevægelse udviklede sig i Løbet af faa Aar til

»Nationalt Landarbejderforbund«.

Denne fandt Støtte i »Trade Unions« og modtog betydelige Pengemidler i Aaret før Krigen af Trade-Union-Kongressen. Foreningen havde da Tilslutning fra 26 Grevskaber, havde 360 Afdelinger og 15,000 Medlemmer.

I 1910 paabegyndte Arbejdsmændenes Forbund et Organisationsarbejde blandt Landarbejderne, og dette fandt stigende Tilslutning. Disse to Organisationer er de mest betydelige faglige Sammenslutninger for Landarbejdere, selv om disse ogsaa findes i Havnearbejdernes, kommunale og andre Arbejderes Forbund.

Prisstigningen, som indtraadte under Krigen, Mangelen paa Arbejdskraft i Landbruget m. m. fremkaldte

Krav om bedre Lønninger,

og de her nævnte Organisationer gik i Spidsen for disse Krav, bl. a. gennem deres Repræsentanter i de nedsatte Lønningskommissioner indenfor Landbruget, der rummede Repræsentanter for baade Landbrugsbesiddere og Landarbejdere.

Resultatet er blevet, at et større Antal Landarbejdere er organiserede, end man havde troet muligt for 5 Aar siden. Rundt om i Landsbyerne, hvor Trade-Unions-Bevægelsen aldrig før er naaet ud, er der nu Fagforeninger, som tager sig af Landarbejdernes Forhold. Landarbejdernes Fagforening har

Afdelinger i hvert Grevskab

i England og Wales, den rummer over 100,000 Medlemmer i over 2000 Afdelinger. Medlemsantallet stiger stadig, ny Afdelinger oprettes hver Uge. Arbejdsmændenes Forbund har ogsaa samlet 100,000 Landarbejdere i sin Organisation, og lægges de Landarbejdere til, som findes i andre Fagforeninger, naar man op paa ¼ Mill. organiserede Arbejdere. Før Krigen stod kun en Tiendedel af disse i Trade-Union.

Det er sandsynligt, at Nødvenigheden af Repræsentation i Landbrugets Lønningsraad vil fremme Tilgangen til Landarbejdernes faglige Organisationer, hvis Talstyrke vil fremtræde med megen Vægt.

Folkeafstemningens Resultat og dets Lære.

Det lykkedes altsaa de 4 borgerlige Partier ved forenede Anstrengelser at hale Regeringens Grundlovsændring igennem. 47½ pCt. af Vælgene stemte Ja til, at man her i Landet ogsaa i Fremtiden skal være 35 Aar for at have Valgret til Landstinget, og at vi fremdeles skal være belemret med dette Oldingeting.

Det var jo i Virkeligheden dette, man stemte om, selv om der var adskillige naive Sjæle som troede, at de stemte Sønderjyderne hjem.

Resultatet var for saa vidt en Sejr for konservativ Gammelmandstankegang og reaktionær Overklasseopfattelse, som det sikrede Grundlovsændringens Gennemførelse i konservativ Aand. Men nogen overvældende Sejr blev det jo langt fra, naar man tager i Betragtning, at hele Landets Presse med Undtagelse af den socialdemokratiske Dag efter Dag lang Tid forud havde bearbejdet Stemningen, slaaet paa Stortromme og fyldt Landet med Alarm for at purre Vælgerne ud, ja, saa er Resultatet jo nærmest ynkeligt. Trods alle Anstrengelser formaaede man ikke at samle Halvdelen af Vælgerbefolkningen. Intet Under, at samtlige Storbonde- og Storborgerblade er slukøret, der er denne Gang absolut intet at være sejg af eller blære sig med.

Forholdet er jo dette, at medens Afstemningen for de 48 pCt., som stemte Ja, ikke for alles Vedkommende kan tages som Udtryk for Tilfredshed med den foreslaaede Grundlovsændring, saa blev de 52 pCt. utvivlsomt hjemme, fordi de var utilfreds med denne.

Set paa Baggrund af denne Folkeafstemning er Udsigterne for Gennemførelsen af Socialdemokratiets Forfatningsprogram slet ikke daarlige, vi kan med god Fortrøstning til et godt Resultat fortsætte Agitationen for dette, saavel som for vort Partis øvrige Program, til det Valg, som skal finde Sted den 21. September. Til dette Valg har ogsaa de 25-aarige Valgret, og vi føler os overbevist om, at dette vil virke i Socialdemokratiets Favør. Stillingen er klar og enkel, Socialdemokratiet staar i social Henseende ene som Talsmand for Underklassen og Smaafolks Ret, og i politisk Henseende staar Partiet ligesaa alene som Talsmand for en frisindet demokratisk Samfundsudvikling. Det forpligter os til at fordoble vore Anstrengelser for at forøge Partiets Indflydelse til det forestaaende Valg.

Lad os tage et Krafttag den 21. September, saa dette Valg kommer til at danne Indledningen til den næste Grundlovsændring, som skal fjerne Landstinget af Landets Forfatning.

Dyrtidstillæget til Statens Skovarbejdere.

Vi omtalt for nogen Tid siden, at Statens Skovarbejdere endnu ikke havde faaet det Dyrtidstillæg for Aaret fra 1. Oktober 1918 til Oktober 1919, som man ved Forhandling mellem Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands Forbund paa den ene Side og Statsskovvæsenet paa den anden Side i sin Tid havde sluttet Overenskomst om. Sagen var ikke kommet i Orden, da Statskupet fjernede det tidligere Ministerium, og nu nægtede det nye Folketingsflertal at bevilge de fornødne Penge til Indfrielse af Statens Forpligtelser.

Da det saaledes saa ud til, at man agtede at snyde Skovarbejderne for deres Tilgodehavende, besluttede D. A. F., som nu har med Sagen at gøre alene, at indklage Staten for den faste Voldgiftsret. Der er ingen Tvivl om, at Staten vilde være blevet dømt, da Sagen var oplagt. Dette har den reaktionære Regering og dens Partier imidlertid dog ikke villet risikere, og man har nu sørget for at tilvejebringe Pengene. Klagen til den faste Voldgiftsret er derfor taget tilbage.

Det drejer sig om 140 Kr. pr. Arbejder for dem, som har haft 90 Dages Arbejde, og 280 Kr. for dem, der har haft 180 Dage.

Dyrtidstillæget fra 1. August.

I vore to Artikler angaaende Udregningen af Dyrtidstillæget fra 1. August er der desværre indløbet et Par beklagelige Fejl.

I Nr. 35 staar der saaledes, at Sommerdaglønnen fra 1. August forhøjes for faste Arbejdere til Kr. 8,75. — Det skal selvfølgelig være Kr. 8,25.

I Artiklen: »Dyrtidstillæget har tilbagevirkende Kraft fra den 1. August« (Bladets Nr. 36), staar, at Kreaturpassere, der malker, skal have deres Dagløn hævet fra 7 Kr. 75 Øre til 8 Kr. 27,5 Øre, hvilket selvfølgelig skal være 8 Kr. 52,5 Øre.

P. F. V.
Oscar Levinsen.
/Anker Hansen.

Ulykkesforsikringen.

Fra Husmændenes Ulykkesforsikring har vi modtaget følgende:

Til Landarbejderforbundet!

Skade Nr. 217—20.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Arbmd. Hans Chr. Ditlev Christiansen, Bukkehave pr. Rødby, Medlemsnummer L. 1171 den 26. Juni d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Kr. 30,00 for Tiden 27. Juni—6. Juli incl. samt til Lægen for de udstedte Erklæringer Kr. 12,00.

P. U. V.
sign. *Thorsbøll.*

Kolonialvarer,

Isenkram, Fajance, :—: Lervarer, :—: Foderstoffer & Korn Kul, Koks, Tørv, Daglig friskmalet - Kaffe fra eget - Brænderi. - Prima Varer. Smaa Priser.

Varerne sendes franko pr. Efterkrav over hele Landet

Chr. Saugill,

Glumsø. Telf. 1.

Johs. Hansen

Telefon 76 **Aakirkeby** Telefon 76

anbefaler:

Prima Herre- og Drengehabitter, Arbejdstøj

Hjemmesyede Stortrøjer, hjemmesyede Skjorter

samt alle øvrige Manufakturvarer til rimelige Priser.

Stor Fest. **Boelslunde Landarbejderforening** afholder Pakkefest med Tombola og Præmieskydning Søndag den 19. September paa Hotel Boelslunde, hvortil de politiske og faglige Organisationer fra Land og By (Korsør og Skelskør) venligst indbydes. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen. Tombola og Præmieskydningen begynder Kl. 3, Ballet Kl. 7. Madkurve kan medtages. Nye Medlemmer optages til Lørdag den 18. ds.

Bestyrelsen.

Dyrtidstillæget til Overenskomsten med Fyns Drænsmestre.

Efter den mellem Foreningen for Drænsmestre og Entreprenører paa Landet i Fyns Stift og Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet under 15. Maj afsluttede Overenskomst, skal der i Henhold til Overenskomstens § 7 fra og med 1. August betales et Dyrtidstillæg til Timelønnen af 13 Øre pr. Time.

Vi har derfor nu skrevet til Formanden for Entreprenørforeningen og anmodet ham om at foranledige, at Medlemmer af Foreningen for Drænsmestre og Entreprenører paa Landet i Fyns Stift bliver bekendtgjorte med, at Timelønnen fra 1. August er forhøjet til Kr. 1,53.

Alle, der arbejder hos denne Forenings Medlemmer, maa derfor nu kræve ovenstaaende Timeløn udbetalt og med tilbagevirkende Kraft til 1. August.

P. F. V.

Oscar Levinsen.

Anker Hansen.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Under Henvisning til vor Artikel i Landarbejderbladet Nr. 30 har Centralarbejdsanvisningskontoret i denne Uge anmeldt følgende ledige Pladser:

Sjælland.

Ugifte Fodermestre ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Køge, Roskilde.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Hillerød, Holbæk, Køge, Roskilde.

Karlepladser til Malkning, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Hillerød.

1 Arbejdsdreng eller ung Karl, der vil malke, ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Holbæk.

Pigepladser, bl. a. til Malkning, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Holbæk, Roskilde.

Lolland-Falster.

Ugifte Fodermestre til Besætninger fra 12—20 Malkekøer: de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Nykøbing F., Nakskov.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing F., Rødby.

Yngre Karle (15—20 Aar) ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Pigepladser ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Jylland.

Ugifte Fodermestre til 1. November ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Skanderborg.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Aalborg, Aarhus, Kolding, Randers, Ringkøbing, Skanderborg.

For saa vidt Pladser søges i andre Egne, kan Henvendelse ske til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor, der beredvillig yder Medvirkning til at opnaa de søgte Pladser.

Hævet Blokade.

Blokaden er hævet hos Aktieselskabet Gundsømagle Damptærskeværk, og Adgang til Arbejde er atter tilladt organiserede Arbejdere.

Paa Afdelingens Vegne.

A. Eriksen.

Skaf en Abonnent!

Undertegnede bestiller herved „Landarbejderbladet" for Juli-December Termin.

Stilling .....

Navn .....

Bopæl .....

Poststed .....

Denne Bestillingsseddel indsendes som **Tryksag** i aaben Konvolut med et **10 Øres** Frimærke til **„Landarbejderbladet"s Kontor, Willemoesgade 54, St., København Ø.**

Abonnementsprisen er for et halvt Aar 2 Kr. 50 Øre.

FRA AFDELINGERNE.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Søllested Afdeling.

Efter Indbydelse af Horslunde-Nordlunde Afdeling bedes vore Medlemmer møde talrigt til Faneindvielsen paa Horslunde Gæstgivergaard Søndag den 12. September Kl. 5; ligeledes bedes Fanen medbragt; Fanebæreren har gratis Adgang.

Bestyrelsen.

Hou Afdeling.

Ved Generalforsamlingen den 30. August valgtes Fodermester Carl Chr. Mørk til Formand og til Kontrolbestyrer Niels Hansen, Stoense Havn.

Medlemsmøde afholdes Søndag den 12. September Kl. 8 paa Lohals Gæstgivergaard. Bestyrelsen bedes møde ½ Time før. Lad os nu se, om vi ikke for en Gangs Skyld kan samles alle.

C. C. Mørk.

Vaalse Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 11. September Kl. 8 i Kommunehuset.

R. P. Hansen.

Nørre Lyndelse Afdeling.

Arbejdsmand Hans Madsen er valgt til Tillidsmand for Sygehjælpekassen, og ikke, som i sidste Nr. meddelt af Arbejdsløshedskassen.

Hans Kr. Jørgensen.

Slemminge og Omegns Afdeling

afholdt Generalforsamling Lørdag Aften den 28. August. Formanden genvalgtes og til Kasserer valgtes Fodermester Kr. Pedersen, Kirkehøje. Der vedtoges en Mulkt af 50 Øre for Medlemmer, der ikke møder til Møder og Generalforsamlinger.

Kr. Pedersen.

Kjerte og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 12. September Kl. 7 i Kjerte Forsamlingshus.

Den politiske Forening Kl. 5.

Bestyrelsen.

Sundby Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 26. September Kl. 4 i Sundby Brugsforenings Sal. Alle Medlemmer bedes møde. Bestyrelsen bedes møde hos Formanden, Morten Petersen, Sundby, den 25. Septbr. Aften Kl. 7½.

Morten Petersen.

Horne Afdeling

afholder ordinært Møde Mandag d. 20. Septbr. Kl. 8 i Logens Sal i Horne. Alle bedes møde. Husk Bøden for Udeblivelse.

H. P. Hansen

Ringe Sogns Afdeling.

Som Tillidsmand for Ulykkesforsikringen er valgt Arbmd. Carl Juul, „Nordskov".

Paa sidste Medlemsmøde vedtoges det at afholde en Høstfest. Denne Fest er paa Grund af Valgkampagnen udsat til Slutningen af denne Maaned eller Begyndelsen af næste.

Anth. Hansen.

Til de langelandske Arbejdere.

Som I ser af omstaaende Annoncer, afholdes der 2 store Arbejderfester, en i Snøde den 12. September med Landstingsmand Bramsnæs og en Repræsentant fra Forbundet som Talere, og en i Humble den 19. Septbr. med Landstingsmd. C. F. Sørensen og Repræsentant J. P. Jensen som Talere. Ved denne Lejlighed vil jeg anmode all organiserede Kammerater om at agitere for en god Tilslutning til disse Fester. Mød alle med lige saa mangg uorganiserede som muligt. Da det er Tanken at vi skal gaa i Procession gennem Byerne med de nye røde Faner, skulde vi gerne i de Dage tælles i Hundredevis. Vi faar jo Masser af Vælgermøder i den Tid, men det kan jo have stor Interesse for os at høre de to socialdemokratiske Landstingsmænd. Det kunde jo tænkes, at flere kunde faa Øjnene op og sætte deres Kryds paa den rette Plads.

Hans Rasmussen, Nordenbro.

Kredsorganisationen for Falster og Lolland

afholder sit aarlige Stævne Søndag den 19. September paa Hotel »Valdemar« i Nykøbing Kl. 10 Fm. Alle organiserede Landarbejdere indbydes. eMdlemsbog forevises. Afdelingerne bedes sende Repræsentanter som sædvanlig. Oscar Levinsen forventes at komme til Stede. Forretningsudvalget møder Kl. 9 pr.

Forretningsudvalget.

Blandede

Deres Avance stiger!

i det Øjeblik Deres Annonce staar her! :-: Forlang Tilbud!

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

AVERTER

i Landarbejderbladet.

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Dæk og Slanger.

Engl. Dæk og Slanger samt alle Reservedele køber De billigst og bedst hos **F. Schwartz,** Cyklehandler, Haslev.

NB. Sendes overalt mod Efterkrav. Kun gode Varer.

Kerteminde Folkehøjskole.

Karleskole fra 3. November, med alm. Højskole-, Landbrugsundervisning og Haandværkerafdeling.

Nogle Elever kan faa Understøttelse fra Højskoleforeningen. Skriv efter Skoleplan.

H. C. Nielsen-Svinning.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr.	20-25	Kr. 1,60
-	26-30	- 1,85
-	31-35	- 2,25
-	36-40	- 2,70
-	41-46	- 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Fransktræsko

til Forhandlerpris sendes fragtfrit overalt.

Gudbjerg Træskoforretning pr. Gudme.

Til Møder og Fester faas Tryksager hurtigst og billigst fra **Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Axelhus, Hillerød. Telefon 44.**
NB. Leverand. til Landarbejderf.

Sælges.

Paa Grund af Bortrejse sælger jeg alt mit Indbo meget billigt. Bl. a. sælges: 1 rundt Salonbord, 1 Spisebord, 1 Skrivebord, 1 Dobbeltseng med Fjedermadras, 1 Barneseng, 1 Rokkestol, 8 Stole, 1 Symaskine (Singer Trædemaskine), 1 Stueuhr, Barometer, Billeder, Bøger m. m.

Henvendelse til **Alexis Touskov,** Vester Skørringe pr. Ryde.

Taksigelser

Hjertelig Tak.

Hermed takkes Medlemmerne af Kirkerup Afdeling samt alle, som har ydet Bidrag til den Pengegave, som blev os overrakt under min Hustrus Sygdom. Oluf Madsen, Bødstrup.

Plads tilbydes.

Husholderske.

En ældre Pige med et Barn eller en Enke kan faa Plads i et mindre Hjem, hvor Husmoderen savnes. Pladsen er i Roskildeegnen. Billet mrkt. „Husholderske" modt. Bladets Kont.

PLADS SØGES.

12 Øre pr. mm i een, 20 Øre pr. mm i to og 30 Øre pr. mm i tre Udgaver koster Annoncer under denne — — Rubrik. — —

Plads søges.

En rask, ugift Kreaturpasser søger Plads til 1. November. Løn efter Overenskomsten.

Alfred Christiansen, „Aagaard", Kyse pr. Hyllinge.

Plads søges.

En Karl, 23 Aar, ønsker Plads til 1. November som Traktorfører, har kørt med en „All Work" og „Parvet Traktor" 1 Aar. Pladsen ønskes, helst hvor en polsk Pige samtidig kan faa Plads som Hjælpe- eller Fripige (ikke malke). Tilbud med Opgivelse af højeste Løn bedes indsendt til nærværende Blads Kontor under Billet mrkt. All Work.

NB. Fæstemaal afsluttes kun efter Forbundets Kontraktformularer.

Malkerøgter.

Plads søges som Malkerøgter til 1. November paa en Herregaard af to unge, raske Folk, 30 Aar, har haft nuværende Plads i 1 1/2 Aar; eller i Mangel deraf som Husmand, helst hvor der lønnes efter Landsoverenskomsten. Aksel Lorentsen, Gyldensten, Bogense.

En gift Fodermester

søger Plads til 1. November. Besætningens Størrelse fra 12—20 Malkekøer. Martin Andersen, Bækkelund pr. Aarslev St.

Gift Fodermester.

Som saadan søges Plads fra 1. Nov. ved en Besætning paa ca. 40 Malkekøer, ingen Svin. Har haft lignende Pladser før. Gode Anbefalinger haves.

Fodermester Jens P. Olsen, Brandstrupgaard pr. Vedde.

Ældre Karl.

En ældre Karl søger Plads til 1. November, helst hvor der lønnes efter Landsoverenskomsten, og hvor der er gode hjemlige Forhold.

Andreas Andreasen, Lykkegaard, Hatting pr. Hatting St.

Plads søges

til 1. November som Bestyrer paa en mindre Ejendom eller som Husmand eller Malkerøgter, hvor der betales efter Landarbejderoverenskomsten.

Peter Hansen, Flauenskjold.

Plads søges.

til 1. November af en yngre Karl, som har Lyst til at bruge Heste. Oplysninger om Forhold samt Løntilbud pr. Maaned bedes sendt til Gerhardt Andersen, Vestergaard, Hudevad, Aarslev St.

FORENINGS-FESTER OG MØDER.

Aftenunderholdning!

Oplæsnings- og Sangaftener, saavel humoristisk som faglig Literatur. Moderate Priser.

Oplæser H. Hansen, Holbæk.

Kirkerup Afdeling

afholder Høstbal Lørdag den 18. ds. Kl. 7 Aften i Sørbymagle Forsamlingshus, hvortil Socialdemokratisk Forening samt Naboafdelingerne indbydes. Formanden for Kredsen vil komme til Stede som Taler. Fælles Kaffebord Kl. 10. Fagbog og Medlemskort fremvises ved Indgangen.

P. B. V. Karl Andersen.

Sønderjylland.

Løgumkloster Landarbejderforening afholder Søndag den 19. September Bal, Kaffebord og Foredrag i H. J. Jacobsens Lokale. Medlemmer husk at hente eders Fagbog og Medlemskort hos Kassereren Laurits Petersen, Søndergade. Mød alle med godt Mod. P. B. V.

August Rasmussen.

Skælby Afdeling.

Skælby Afdeling afholder sammen med Socialdemokratisk Forening offentlig Hjorteskydning og Bal i Forsamlingshuset Søndag den 12. September. Ammunition skal købes paa Skydepladsen. Bestyrelsen.

Horslunde-Nordlunde Afd.

Entréen ved Festen paa Horslunde Kro den 12. September er ikke som averteret Kr. 1,50 pro persona, men Kr. 1,50 **pr. Par.** Stor Tilslutning forventes.

Lellinge Afdeling.

Lellinge Landarbejderforening afholder Bal og Pakkefest Søndag den 19. September Kl. 7 Aften paa Yderholm Kro. Naboafd. kan deltage naar de indtegnes hos Foreningens Formand eller Kasserer. Samme Dags Eftermiddag Kl. 4 afholdes offentlig Møde, hvortil alle indbydes.

Bestyrelsen.

Sydlangelandske Afd.

De sydlangelandske Landarbejderforeninger afholder en stor Folkefest i Humble Søndag den 19. September. Vi møder ved Forsamlingshuset Kl. 3 1/2, hvorfra der marscheres i Procession med Faner og Musik til Bukkensbjerg, hvor der holdes Taler af Landstingsmand C. F. Sørensen, København, og Forbundets Repræsentant J. P. Jensen, Aalborg. Efter Foredragene Bal i Forsamlingshuset. Entré til Foredragene er 50 Øre for Voksne, Børn gratis. Til Ballet betales 1 Kr. for Herrer og 50 Øre for Damer. Alle er velkomne. I Tilfælde af ugunstig Vejr afholdes Foredragene i Forsamlingshuset.

Paa Afdelingernes Vegne Hans Rasmussen.

Haraldsted Afdeling.

Haraldsted Landarbejderforening afholder stor Høstfest i Forsamlingshuset „Frem" Søndag den 19. September Kl. 5, hvortil omliggende Afdelinger indbydes. Medlemsbøger fremvises. Karl Jensen.

Tranehuse og Omegns Afdeling.

Tranehuse og Omegns Landarbejderforening afholder Høstfest Søndag den 19. September Kl. 4 paa Fjellerup Hotel. Omegnens faglige og politiske Foreninger indbydes.

N J. Kristensen.

Langeskov Afdeling

afholder Stiftelsesfest og stor Pakkefest i Rønninge Forsamlingshus Lørdag den 11. ds. Kl. 7 Aften. Pakkernes Værdi ikke under 50 Øre. De nærmeste Afdelinger indbydes. Redaktør Petersen, Kerteminde, kommer til Stede som Taler.

Bestyrelsen.

Stor Pakkefest og Bal.

Smørum og Omegns Landarbejderforening afholder Pakkefest og Bal paa Smørum Kro Søndag den 19. ds. fra Kl. 6—12 samt Gevinstkeglespil fra Kl. 4 om værdifulde Præmier. Omegnens faglige og politiske Foreningers Medlemmer indbydes. Lister til Paategning om Deltagelse i Ballet ligger hos Bestyrelsesmedlemmerne. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen. NB. 1. Kl.s Balmusik. God Tilslutning forventes.

Bestyrelsen.

Holeby socialdem. Forening og Taagerup og Omegns Landarbejderforening

afholder stor Høstfest paa Holeby Gæstgivergaard Søndag den 12. September Kl. 4 Eftm. Som Taler kommer Sofus Vestergaard. De omliggende Landarbejderforeninger og socialdemokratiske Foreninger indbydes. P. B. V.

V. Christensen.

Stiftelsesfest.

Bækmarksbro Landarbejderforening afholder Stiftelsesfest paa Bækmarksbro Afholdshotel Søndag den 19. September Kl. 4 1/2, hvortil alle Husmænd med Hustruer, Arbejdere og Tjenestekarle indbydes. Der vil blive talt af 2 dygtige Talere. Efter Mødet Bal fra 8—1. Alle organiserede Arbejdere med Damer indbydes. P. B. V.

Jørgen Nielsen

St. Merløse Afdeling

afholder Høst- og Pakkefest Søndag den 19. September Kl. 5 Eftm. paa Merløse Kro. Pakker bedes indleveret til Formanden eller Kassereren, Anton Vinzentsen, Merløse. Pakkerne maa have en Værdi af mindst 25 Øre. Bl. a. bortsælges nu Rokkestolen fra Majfesten. Om Aftenen stort Bal med fuld Musik.

Festudvalget.

Pakkefest.

Hyllinge Afdeling afholder Pakkefest med Bal Søndag den 19. ds. Kl. 4 Eftm. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen og ved Indgangen. Pakkerne maa dog have en Værdi af mindst 50 Øre pr. Stk. Fællesspisning af medbragte Madkurve. Nye Medlemmer optages til senest den 17. ds. Nærmere i næste Nr. af Bladet angaaende Festen.

Carl Haupt.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 8, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 38 | Fredag den 17. September 1920 | 6. Aargang

„Begyndelsen".

Dersom de reaktionære sejrer paa Tirsdag.

Den nuværende Regering er en Arbejdsgiver- og Kapitalistregering; det har vi selve Arbejdsgiverforeningens Formands egne Ord for. Ved denne Organisations Generalforsamling i Foraaret udtalte han sin Glæde over Valgresultatet d. 26. April. Det betegnede efter Hr. Langkjærs Opfattelse Afslutning paa 7 magre Aar for Kapitalisterne og formentlig Begyndelsen til 7 fede. „Begyndelsen er ikke ilde" — erklærede Hr. Langkjær.

Nej, Begyndelsen er ikke ilde — for Kapitalister og Storagrarer.

De store Arbejdsgivere i Industri, Haandværk og ikke mindst indenfor Landbruget har Grund til at glæde sig; de har nu faaet en Regering, som de har Sikkerhed for altid vil staa bag ved dem i deres Bestræbelser for at trykke Arbejderklassen længere ned i Fattigdom og i deres Bestræbelser for at berige sig selv paa en endnu ublufærdigere Maade ved en endnu mere skamløs Udplyndring af hele den arbejdende og forbrugende Befolkning.

I saa Henseende er Begyndelsen i Sandhed ikke ilde.

Regeringen stillede sig, da den var udnævnt, øjeblikkelig paa Arbejdsgivernes Side i Arbejderspørgsmaalet og gjorde deres Standpunkt til sit. At der skal skabes Arbejdsro ved, at Arbejdernes Krav slaas ned uden Hensyn til, om de er berettigede eller uberettigede — til det Formaal stillede Krafteksellencen Justitsminister Rytter Politiet og Militæret til Disposition for den berygtede Skruebrækkerinstitution „Samfundshjælpen". „Skruebrækker skal i Fremtiden være et Hædersnavn," erklærede Hr. Rytter. Den usleste af alle Handlinger, som en Arbejder kan begaa. At være Forræder overfor sine Kammerater ved at fælde dem i Ryggen under Kampen med Arbejdsgiverne — denne nedrige Gerning vil Hr. Rytter have gjort til en smuk og fortjenstfuld Handling. At han ikke er „stærk" nok til at gennemføre denne ægte Udbyttermoral, er jo ikke hans Skyld; han har i Paksis vist, at Viljen er god nok — ved endog at bruge Militæret mod Arbejderne.

Arbejdsgivernes Krav om længere Arbejdstid er ligeledes akcepteret af Regeringen; ogsaa i dette Spørgsmaal har Hr. Rytter været Arbejdsgiverforeningen følgagtig ved at istemme Raabet om Ottetimersdagens Afskaffelse.

Der kan ingen Tvivl være om Regeringens Politik i Tidens største sociale Spørgsmaal, Forholdet mellem Kapital og Arbejde. Dens Indsats paa dette Omraade har bestaaet af Politiknipler og Maskingeværer. Regeringens Arbejderpolitik har indtil Dato været et eneste gjaldende Ekko af de store Arbejdsgivere og Kapitalister.

Paa en Tid, hvor man Verden over drøfter Tanken om Arbejdernes Andel i Bedrifternes Ledelse og Udbytte, følger den danske Regering blindt Storarbejdsgiverne i Kravet om at berøve Arbejderne den Medbestemmelsesret i deres Arbejdsforhold, som de gennem 50 Aars Kamp har skaffet sig.

Den samme Tjenesteiver, som Regeringen og det nuværende Folketingsflertal har lagt for Dagen overfor de store Arbejdsgivere, naar det gjaldt om at være disse behjælpelige med at faa Arbejdslønnen holdt nede, er der vist for at opfylde Storkapitalisternes og Storagrarernes Krav om at faa Priserne paa Livsfornødenhederne sat yderligere op. Maksimalpriserne er ophævet, alle de Foranstaltninger, hvormed man under den tidligere Regering søgte at holde Overklassens utøjlede Udbytningslyst tilbage, er afskaffet. Overklassens fri „Flaaning" af Befolkningen er sat i Stedet, og „Flaaningen" af Befolkningen er ikke udeblevet. Aldrig har Dyrtiden raset som nu. Tiden siden de reaktionære Partiers Valgsejr i April har været en uafbrudt Kæde af Prisstigninger paa Brændsel, Klæder, Fodtøj og ikke mindst paa de allernødvendigste Levnedsmidler, Kød, Flæsk, Mælk, Smør, Æg o. s. v., kort sagt: alt er steget, og Prisen er stadig stigende. Nu skal ogsaa Brødet fordyres; end ikke det tørre Brød kan de reaktionære Partier unde den arbejdende Befolkningsklasse til en overkommelig Pris. „Arbejderne skal spænde Livremmen ind," erklærede Madsen-Mygdal under Debatten om Kornloven.

Hvorfor skal Arbejderne spænde Livremmen ind? Hvorfor skal de og deres Familie sulte og fryse til Vinter? Fordi Storagrarerne og Kapitalisterne skal tjene endnu mere end før, skal svælge i endnu større Overflod; de skal have Revanche, fordi de i „de syv magre Aar" under Ministeriet Zahle ikke fik Lov at dynge saa meget Guld sammen, som de kunde have gjort, dersom den fri Udbytningsret ikke var bleven begrænset.

Ja, Storkapitalister og Storagrarer har Grund til Glæde over det nuværende Styre her i Landet. Begyndelsen er ikke ilde; og sejrer de reaktionære paany ved dette Valg, saa har de Udsigt til, at de næste 4 Aar vil betegne en værdig Fortsættelse af denne lovende Begyndelse. Vi er jo nemlig endnu kun ved Begyndelsen, og hvem kan være i Tvivl om, at saafremt de reaktionære Partier sejrer, saa vil den Tid, der kommer, blive endnu værre for Arbejdere og Smaakaarsfolk, end Fortiden har været; deres Sejr vil uvægerlig betyde, at Arbejdsgiverne vil stille sig mere stejlt og afvisende overfor Arbejderne i Fremtiden. I Bevidstheden om, at man har Regeringen og Statsmagten med sig, vil Overmodet stige endnu højere, og Gud skal vide, at man allerede er langt ude; vi behøver i denne Forbindelse kun at minde om Oprettelsen af Sognefogedforeningernes hvide Garde. Hvad er Hensigten hermed andet end den ene simple, at ethvert Forsøg fra Landarbejdernes Side paa at skaffe sig menneskelige Vilkaar brutalt skal slaas ned — eventuelt med Vaabenmagt?

Overklassen véd, at under det nuværende Styre er det Arbejdsgiverforeningens Aand i Hr. Rytters Skikkelse, som svæver over Vandene og behersker Statsmagten.

Under disse Omstændigheder maa vi regne med den Mulighed som nærliggende, at Arbejdsgiverne i den kommende Tid vil forsøge paa at trykke Arbejdsvilkaar og Arbejdsløn ned paa samme Tid, som man fremturer i at forøge Dyrtiden.

For Arbejderne og for alle Smaakaarsfolk er Begyndelsen ilde; mindre Fortjeneste og dyrere Livsfornødenheder er, hvad den lover dem.

Arbejderne og mange andre Smaakaarsfolk med dem vil komme til at følge Hr. Madsen-Mygdals Raad at spænde Livremmen ind, dersom Venstre og Højre sejrer paa Tirsdag. Alle Underklassens Mænd og Kvinder, enhver, som hører Smaakaarsstanden til: Mød paa Tirsdag og stem Reaktionen ned! Stem paa Socialdemokratiet!

Strejken

overfor

Landhaandværkernes Hovedorganisation

er nu sluttet.

Den af Dansk Arbejdsmands-Forbund, overfor Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet i Danmark, iværksatte Strejke er nu afsluttet.

Efter en Del Forhandlinger er der opnaaet Enighed mellem Landhaandværkernes Hovedorganisation og Dansk Arbejdsmands-Forbund. Dansk Arbejdsmandsforbund havde stillet som Betingelse for, at Strejken afsluttes, at Landhaandværkerne skulde betale samme Timeløn som Dansk Arbejdsmands-Forbund havde afsluttet Overenskomst om med Dansk Arbejdsgiverforening, nemlig Kr. 1,55 + 8 Øre i Dyr-

tidstillæg, og med tilbagevirkende Kraft fra 1. August.

Nu vi skriver dette, er der lige kommet Telegram fra Formanden for Landhaandværkernes Hovedorganisation, Hr. Murermester Ehlers, Brædstrup, at Hovedorganisationen har vedtaget Forslaget. Dansk Arbejdsmands-Forbund har derfor ophævet Strejken og fra Onsdag den 15. ved normal Arbejdstids Begyndelse optages Arbejdet igen i sin fulde Udstrækning.

De af vore Medlemmer, der i Strejken overfor Laandhaandværkernes Hovedorganisation har gjort fælles Sag med Dansk Arbejdsmands-Forbund, maa derfor nu, naar de læser dette, straks genoptage Arbejdet, saafremt det ikke allerede er sket. Det er jo en Selvfølge, at vore Medlemmer, der er beskæftiget hos Medlemmer af Landhaandværkernes Hovedorganisation, skal have samme Løn som Dansk Arbejdsmands-Forbunds Medlemmer, og de maa derfor nu kræve udbetalt en Timeløn af Kr. 1,63 og med tilbagevirkende Kraft fra 1. August.

P. F. V.

Oscar Levinsen.

Anker Hansen.

Frem til Valg.

Nu staar vi jo atter foran et Folketingsvalg med paafølgende Landstingsvalg. Denne Gang gælder det mere end nogen af de tidligere Gange, vi har været til Valg i indeværende Aar, da den Rigsdag, der nu vælges, skal sidde i 4 Aar. Nu ligger det altsaa i din Haand, om den sorteste Reaktion, som vort Land har set i den Tid, det har haft en Forfatning, eller om du vil have en Rigsdag og Regering i demokratisk frisindet Retning, som støtter sig til det brede Lag af vort Lands Befolkning og Arbejderpartiet eller du atter vil hjælpe nogle faa Kapitalister til at beholde Magten, kun til Gavn for dem og Skade for dig selv; er det nødvendigt, at du skal have en Sultelinter igen som i 1917 og 1918 for at du kan vaagne op og blive dig selv. Bliv ikke ved at vade dig vildlede af dine reaktionære Arbejdsgivere, det har du dog gjort alt for længe, vend dog om og se dig for, hvad du gør, og gør hvad der tjener dig din Familie, Hjem og Standsfæller til bedste. Du vil da hurtig finde, at du kun kan stemme paa Socialdemokratiets Kandidater. Derfor, frem Landarbejder, til Valg for Frihed, Ret oc Ære som en god Socialdemokrat, hvad du jo i Grunden er, naar du blot vil kendes ved dig selv. Hvor længe vil det vare endnu, før det gaar op for dig, at du bør holde Arbejdernes og ikke Kapitalismens reaktionære Blade. Hvorfor holder du ikke Social-Demokraten? hvorfor stemmer du ikke socialdemokratisk ved Valgene? hvorfor kender du ikke Socialdemokratiets Blade og Folk, naar det gaar dig godt og du har Medgang. Naar du faar Modgang paa den ene eller anden Maade, enten Uoverensstemmelse med din Arbejdsgiver eller paa andre Omraader, ja, da ved du nok, hvor Socialdemokratiets Folk og Blade er at finde; da kan du bruge dem til det brydsomme Arbejde, som at give dig Raad eller paa anden Maade skaffe dig din Ret ved Hjælp af Love, der er givet af reaktionære Arbejdsgivere og Kapitalister, Love, der kun har givet Arbejderen meget faa Rettigheder. Naar du naar dertil, da kender du Social-Demokraten; men naar du saa har faaet Hjælp og Raad ved Social-Demokraten, har du med det samme glemt det og vedbliver at holde Kapitalist-Bladene og stemmer paa deres Kandidater. Hvorlænge vil du gøre det? Nej, vend helt omkring og hold de Blade, der taler din Sag, og stem paa de Kandidater, der arbejder for dig paa Rigsdagen, hjælp dem at faa afskaffet de Slavelove, hvormed du er bunden. Der er jo intet, Socialdemokratiets Rigsdagsmænd hellere vil, men de kan ikke uden din Stemme. Hvorfor vil du ikke have en Lov som den raa Tyendelov afskaffet? Men har de kapitalistiske Blade, du maaske holder, eller de kapitalistiske Rigsdagsmænd, som du maaske støtter med din Stemme, nogensinde gjort noget for at faa den afskaffet? Tværtimod, der er fra den Side blevet gjort alt for at forhindre denne Lovs Afskaffelse og vedblivende holde dig i Trældom.

Derfor nu frem til Valg og stem paa Socialdemokratiets Kandidat, saa du ikke i de følgende 4 Aar skal gaa og fortryde, at du stemte forkert i September 1920,

Nu er der Leilighed til i Oktober Kvartal at skifte Avis, derfor ud med det kapitalistiske Blad og ind med dit eget Blad. Det er maaske ikke saa stort som Kapitalisternes, men det er ogsaa bedre med lidt god Læsning, end megen daarlig, og Læsningen i Kapitalisternes Blade er daarlig for Arbejderne. men Læsningen er god for Arbejderne i Arbejdernes egne Blade. Og hvorfor ikke tage det bedste Blad og læse, naar der ingen væsentlig Forskel er paa Prisen?

Nogle Kapitalistblade er billigere, andre dyrere end vort, men hvor vort er det dyreste, er det langtfra saa meget, at der ikke er fuld Erstatning og lidt til i den for Arbejderne bedre og sundere Læsning. Vi skulde egentlig ikke tro, at der var Arbejdere i Danmark i Aaret 1920, for hvem det her skrevne ikke var en Selvfølge, men desværre viser Kendsgerningerne, at der endnu er langt frem, før Arbejderne finder sit eget Partis Kandidat og sin egen Presse. Gnid nu Søvnen af Øjnene, i denne Maaned gælder det. Frem til Socialdemokratiet, hvor din Plads er.

Hans Hansen,
Gyldenlund pr. Gudme, Fyn.

Annoncér i
Landarbejderbladet.

Kartoffelmarkerne.

Efter „Frøtidende".

Kartoffelarealerne er i Aar større end nogen Sinde før, hvad vel for en stor Del skyldes de gode Afsætningsforhold gennem Eksportforeningen. Men der en Ting ved Kartoffeldyrkning, som Folk i Almindelighed ikke ofrer Opmærksomhed nok, nemlig, at Kartoflerne kan blive syge.

Gaar man i denne Tid gennem en Kartoffelmark, kan vi ikke undgaa at træffe paa syge Planter.

Der er nu for det første Bladrullesygen. Bladene ruller sig sammen og bliver lysere, Læggeknolden vedbliver at være haard lige til Optagningstiden, og der ansættes kun faa nye Knolde.

Disse Kartofler maa graves op med Rode, for at man ikke risikerer at faa dem til Udlæg næste Aar.

En anden Sygdom, Kartoffelskimlen, viser sig ogsaa nu, og med det Vejr, vi har haft, har denne Sygdom haft gunstige Vilkaar. Bladene faar graa og graabrune eller sortbrune Pletter, som hurtig kan tiltage i Omfang og Antal, idet Sygdommen breder sig fra Plante til Plante. I Kanterne af angrebne Blade ses en fin, hvidlig Skimmel, som, idet den vokser, dræber Bladvævet foran sig. Toppene visner ned. I særlig ondartede Tilfælde kan en hel Kartoffelmark visne i Løbet af 14 Dage. Heldigvis kan man bekæmpe Sygdommen. De angrebne Planter kan ikke helbredes, men man kan forhindre Sydommens Udbredelse ved Sprøjtning med Blaastensopløsning. Sprøjtningen bør foretages omkring Blomstringstiden, maaske lige efter.

Endelig er der en tredie Sygdom — Sortebensygen. De underjordiske Stængeldele bliver sortebrune, tynde og slimede. Læggekartoflerne viser sig stærkt opløst, og Antallet af nye Knolde er ringe.

Disse syge Planter maa ligeledes opgraves og fjernes fra Marken, idet Sygen ellers kan holde sig i Jorden og smitte nye Kartoffelafgrøder i de nærmest paafølgende Aar.

Hvis den enkelte Landmand vilde prøve at gaa sin Kartoffelmark igennem, skal det nok vise sig, at der findes adskillige Planter, der lider af en af ovennævnte Sygdomme, og det er magtpaaliggende at faa dem fjernet, da de ellers let i Løbet af faa Aar kan tage helt Overhaand.

Nu maa det være slut, Kammerater!

Det er nu paa Tide, at hver enkelt af os gør et Stykke Arbejde for at blive befriet for det Excellenceministerium, som vi var saa uheldige at blive belemret med d. 26. April. Det har indtil Dato været os Arbejdere en dyr Spøg at have en Regering, som ene og alene vil varetage Kapitalens Interesser. Der gaar vel næppe en eneste Dag, hvor ikke en eller anden Vare af de allernødvendigste til Livets Ophold er Genstand for en Stigning, og meget værre vil det blive, naar vi denne Gang faar overstaaet Valget. Da er det jo Meningen efter alt at dømme, at Livsfornødenhederne skal stige Slag i Slag kun til Fordel for de „betrængte" Agrarer som forlanger Topnotering for alt, hvad de har at sælge. Hvordan vil det da gaa os Arbejdere? Vor Fortjeneste svarer ikke til en yderligere Stigning — da bliver kun det tilbage, at vi maa sulte.

Nu maa Sløvheden rystes af. Det Antal Stemmer, som Regeringen mønstrede ved Folkeafstemningen, viser jo tydelig, at vi nu kan feje Regeringen til Side og selv sætte Mænd ind i Ministeriet, som kan og vil forstaa saavel Landarbejdernes som Byens Arbejderes Interesser og derved være med til at skabe mere taalelige Forhold at leve under end dem, den nuværende Regering byder os.

Naar vi nu regner med, at Regeringen kun fik 47,5 Procent af samtlige Vælgeres Stemmer fra 29-Aars Alderen, da kan vi trygt stole paa, at naar vi nu faar vore Kammerater med fra 25 Aar, og vi da vil møde op alle, som har Stemmeret, da kan vi blive Flertal, og da kan vi faa en Regering, som vi ønsker, til at styre vort Land.

Der er endnu faa Dage til Valget, og de faa Dage kræver et stort Stykke Arbejde; der maa ingen Tid gaa til Spilde, men agiteres fra Mand til Mand, indtil vi er sikre paa, at ingen bliver hjemme den 21. September.

Nu maa det være slut med det Regimente og lad os aldrig faa dem tilbage mere; nu er de jo alle bleven velsignet med Ordner, der strutter af Guld og Diamanter, lad dem saa endelig have Fred — Alderen har de naaet for længe siden.

Derfor endnu engang: Ud paa Agitation for dit Parti, som kun ene og alene kan være Socialdemokratiet — og lad os nu bære Sejren hjem!

Alfred Carlsen.

Rejs ikke til Sønderjylland!

Naar i det sidste Aars Tid Arbejdsforholdene er bleven drøftet, er der jævnlig falden Udtalelser, som gik ud paa, at naar først Sønderjylland kom ind under Kongeriget, vilde der dernede blive stort Tilbud paa Arbejde. Paastanden blev som Regel begrundet ved Henvisning til den Masse offentligt som privat Arbejde, der under Krigsperioden var forsømt.

Imidlertid er det faktiske Forhold dette, at der saa langt fra at være Mangel paa Arbejdskraft tværtimod er stor Overflod, hvad der bevirker, at Daglønnen trykkes.

Grundene til disse Forhold er forskellige; for Industriens Vedkommende spiller Grænseflytningen en væsentlig Rolle, idet Markedet Syd paa nu er lukket, og det er jo altid vanskeligt at optage Konkurrencen paa Pladser, hvor gamle Firmaer er indarbejdede, og naturligvis strækker de danske Storkapitalisters og Industribaroners Kærlighed til Sønderjyderne sig ikke saa vidt, at de godvillig rømmer Pladsen for dem, og at det private Initiativ ogsaa hæmmes i høj Grad af de dernede herskende usikre Pengeforhold, er indlysende.

Paa Landet er Forholdet dette, at mange allerede er arbejdsløse, og der er al mulig Udsigt til, at i Løbet af et Par Maaneder vil Landkommunerne blive hærget af en ualmindelig stor Arbejdsløshed; ganske særlig vil det vel nok ramme de organiserede Landarbejdere, idet Landmændene i stor Stil benytter de russiske Krigsfanger, hvorved de bliver i Stand til at holde Lønnen betydelig under det tarifmæssige. Hvorfor disse Mennesker, der intet højere Ønske har end at blive hjemsendt, stadig holdes tilbage, er en Gaade, hvis man da ikke vil insinuere, at det gøres for paa en nem Maade at have en Modvægt ved Haanden mod de organiserede Arbejderes Krav om tidssvarende Løn og Arbejdsforhold, derunder ogsaa Boligforhold.

Det var almindelig ventet, at Vejene, der er i en ganske uforsvarlig Stand, skulde være grundforbedret nu til Vinter, og her kunde saavel det kommunale som Amtsvejvæsenet have skaffet Arbejde til adskillige Hundrede Arbejdsløse; men, om Forladelse, ogsaa dette blev en Forbier; Amtsvejene skal damptromles, og de værste Huller jævnes, og saa for Resten udsættes det egentlige Arbejde til Foraaret. At de kommunale Autoriteter paa Landet heller ikke viser stor Interesse for at fremskynde Arbejdet, er vel egentlig overflødigt at nævne.

Det kunde jo tænkes, at Arbejderne efter en meget daarlig Vinter kunde blive møre.

Saaledes er i store Træk Stillingen og derfor: „Rejs ikke til Sønderjylland!" — der er ikke Arbejde til de, der bor og er hjemmehørende dernede, og enhver Tilrejsende er kun med til gøre Forholdene endnu daarligere og mere usikre, end de allerede er.

Hans Hansen,
Fredericia.

Fra den lille By.

Det var lige før Høst; paa Marken stod Kornet og nejede for Vinden med velfyldte tunge Aks, lovende en særdeles stor og rig Høst, og naar den lille Bonde ved Fyraftenstid gik sig en Tur i Marken, glædede han sig ret af Hjærtet: „Hvilken herlig Høst, og det er altsammen mit! — mit!" — og saa faldt han i Tanker og drømte om Verdensmarkedets Pris — og lidt til! Dog — det vil koste meget at faa det i Hus; Landarbejderforeningens Medlemmer forlanger rask væk 8 Kr. og Kosten om Dagen — forbandet! — kunde man endda faa fat paa én, der ikke er i denne nederdrægtige Forening. For Pokker! hvad gør det saa, om der skal ryge et Par Æg, lidt Havesager eller et Par Stykker Brænde, naar Vedkommende gaar om Aftenen. — — — 8 Kr. om Dagen — Idioter! — — —

En skøn Dag farer det som en Løbeild fra Gaard til Gaard, ja til enkelte Husmænd med, gennem hele den lille By: Der er sket en Udmeldelse af Landarbejderforeningen. Viktoria! Endelig ryger da hele denne elendige Forening ad Bloksbjerg til! Endelig er her da nu to, som er til at faa for en lille Dagløn. Hurra!

Ganske vist var den udmeldte en stortalende, skidtvigtig Person, der hidtil til enhver Tid havde været den lille Bondes Hofnar, men nu steg pludselig hans Anseelse hos Bonden til uanede Højder, og der blev straks sendt Bud til ham, og han arbejder nu til Stadighed hos Bonden for halv Dagløn og bliver løftet til Skyerne, men foragtet af alle sine tidligere Kammerater.

÷

Den hjemløses Jordefærd.

En ejendommelig og stemningsfuld Begravelse i Skydebjerg.

I Juni blev et af Landarbejderforbundets første Medlemmer paa Fyn, Fodermester Carl Laurits Poulsen — kendt bl. a. paa „Krogshøj" og „Grøftebjerg" — syg og indlagt paa Sygehuset i Aarup. Det viste sig, at han led af uhelbredelig Kræft i højre Lunge. Efter 15 Maaneders Ophold paa Sygehuset døde han den 27. August, 42 Aar gammel.

Der hvilede en uigennemtrængelig Mystik over denne Mands Fortid. Det blev saaledes sagt, at han var Søn af en meget højtstaaende Familie i Gentofte, hvor han blev født den 10. September 1878, og at han i sine unge Aar har rejst Evropa igennem som Billedhugger. Hans Løbebane skal imidlertid brat være bleven forandret som Følge af et Brud med sin Slægt, foraarsaget af et Giftermaal, der kun varede kort, da hans Hustru døde efter $^1/_2$ Aars Forløb. Alt dette skal have gjort Poulsen til en ensom og tavs Mand, der undertiden tog sig et godt Bæger og nu virkede som Fodermester hos fynske Proprietærer.

Nok er det — han har altid og til det sidste nægtet at meddele noget som helst om sin Hjemstavn og sin Slægt. I de 15 Maaneder, hans Sygdom varede, skrev eller modtog han ikke et eneste Brev paa nær et, hvori han søgte og fik Udsættelse med sit Medlemsbidrag til sin Fagforening, saa længe Sygdommen varede; ligeledes modtog han ikke et eneste Besøg; han spurgte ingen efter, og ingen spurgte efter ham. Han levede og døde som den ensomme Mand.

Forleden blev han begravet paa Skydebjerg Kirkegaard — paa Vissenbjerg Forsørgelsesvæsens Regning. Han opholdt sig nemlig paa „Kelstrupgaard", da han blev syg; det var ellers hans eneste Tilknytning til Vissenbjerg Sogn.

Det blev en ejendommelig Begravelse. Den sorte Fattigkiste var dækket af de herligste og mest kostbare Kranse — en enkelt med store røde Baand —, men Følget bestod kun af 12 Kvinder og Mænd — en snæver Kreds af den afdødes Venner, mest Mennesker, der har Tilknytning til Sygehuset, med Sygehuslæge Møller i Spidsen, og en enlig Repræsentant for Poulsens Fagforening.

Ved Graven (i et Hjørne af Kirkegaarden) talte Pastor Bjerre smukt og stemningsfuldt. Pastoren, der kendte Poulsen fra sine talrige Besøg paa Sygehuset, skildrede den afdøde som den ejendommelige, ensomme, men dog lykkelige Mand, der bar sin Skæbne og sin Sygdom som en Mand.

Derefter talte Fagforeningens Repræsentant; han pegede paa to Egenskaber hos den afdøde Kammerat — han var en flink, hjælpsom og brav Mand, og han var en ualmindelig dygtig og trofast Arbejder. Det er det største, der kan siges om et Menneske; men naar det kan siges her og med Rette, hvad gør det saa, at Følget er lille, Kisten er sort og Graven i et Hjørne af Kirkegaarden. Hvad der er stort, bliver aldrig smaat, og den, som er brav og dygtig, vil altid blive mindet, og Mindet holdt højt i Ære.

Efter Jordpaakastelsen inviterede Læge Møller, Aarup, Følget hjem til sig til en lille Mindefest for den afdøde. Ved Bordet, hvor der blev budt paa Kaffe, Bagværk og Vin, holdt Læge Møller en smuk og højtidsfuld Tale til den afdødes Ære. Hr. Møller havde ikke alene lært Poulsen at kende, men ogsaa lært at sætte ham højt, og det havde været alle paa Sygehuset en hellig Pligt at være alt det for Poulsen, man skylder de sande store.

En af Poulsens Kammerater bragte Læge Møller en varm Tak for alt det, han havde været for Poulsen; Lægen havde skabt den afdøde et Hjem paa Sygehuset, og den Interesse, hvormed Hr. Møller til det sidste — ja, til og med Dagen i Dag — omfattede den afdøde, viser, at Lægen ikke alene er Læge, men ogsaa Menneske — en Mand, der ikke alene har Hjærne, men ogsaa Hjærte.

Saaledes formede sig den ensomme Mands sidste Færd.

Carl Westergaard.

En daarlig Plads.

Maa jeg bede om Plads i vort Blad for med et Par Linjer at advare mine Kammerater mod at tage Plads hos Hr. Proprietær Aage Lund, Margrethelund, Ledøje pr. Ballerup.

Det er den daarligste Plads, jeg nogensinde har haft. Vi faar en meget daarlig Kost og Hr. Lund er en brøsig og hoven Arbejdsgiver, der ved enhver Lejlighed lader os mærke, at han føler sig højt hævet over os andre almindelige Mennesker, som slider for ham i Mark og Stald.

Sidste Søndag forlangte den almægtige Proprietær, at vi skulde køre Korn ind hele Dagen, hvilket vi ogsaa var villige til; men da jeg tillod mig at gøre ham opmærksom paa, at vi ventede at faa lidt Betaling for det, blev han ude af sig selv af Raseri. En saadan Frækhed havde Hr. Lund aldrig oplevet. Han udskældte mig paa det groveste og forsøgte at puffe mig ud af Stalden.

Efter den Behandling skulde jeg ikke have noget Korn kørt ind paa en Søndag. Men til Glæde for Hr. Lund gik mineMedt jenere i Lag med det — uden at have faaet noget Løfte om Betaling — om dette kan kaldes en skammelig Optræden, vil jeg lade Bladets Læsere dømme om.

Til Slut vil jeg bede mine organiserede Kammerater lægge Mærke til Adressen: Margrethelund, Ledøje pr. Ballerup. Det er en daarlig Plads, som ingen kan være tjent med.

Ledøje, den 30. August 1920.

Otto Hald,
Formand for Zrøndbyernes Afdeling.

Afdelingsledere, bemærk!!

Naar ny Formand, Kassører eller Kontrolbestyrer er valgt i en Afdeling, da skal Navn og Adresse straks indsendes til Hovedkontoret, Willemoesgade 54, St., da eventuelle Skrivelser ellers stadig vil blive tilsendt Afdelingerne efter de afgaaede Lederes Adresse.

Adresserne skal altid indsendes som Meddelelse til Forbundet; intet andet end Navn og Adressen maa skrives paa saadanne Meddelelser.

Lorents Petersen.

Skal Skattesnyderne vedblivende flaa dig?

Partifæller!

Den 21. September falder Afgørelsen: Skal vi i de kommende fire Aar regeres af Godsejere og Storbønder? — Skal vi lade os udplyndre ved Love, der kun tager Sigte paa at skaffe Storagrarerne den størst mulige Profit og lægge Byrderne paa de Skuldre, der har størst Besvær med at bære dem? Kornlovens Forelæggelse i Rigsdagen vakte ikke d'Hrr. Storbønders absolute Tilfredshed, uagtet den skar en bred Rem af Forbrugernes Hud. — Nej, erklærede de, Skruen bør have et Par Omdrejninger til, thi: „Det er os, der regerer"! — Hvad nyttede det, at den nybagte Godsejer Madsen Mygdal til „Egedal" spagfærdig mente, at han havde gjort sit bedste for at fordyre vort daglige Brød. — Højere op! brølte de profitbegærlige Storbønder, og vedtog paa et Møde at opstille nye Kandidater, som fuldtud vilde gaa deres Ærinde. Venstre fik, sammen med Højre, i sidste Øjeblik de vrede Vareaagrere stillet tilfreds under det Løfte, at saasnart Valget var overstaaet, skulde de blive fuldtud tilfredsstillede. Og hvad betyder nu dette? — at Arbejderen skal flaas endnu mere, men det betyder tillige, at Storbønderne, for hvem Ottetimers-Arbejdsdagen er en Torn i Øjet, mener at kunne tvinge Arbejderne ved Udsultning til at give Slip paa dette haardt tilkæmpede Gode, thi Lysten til at gøre saa mange Landarbejdere som muligt arbejdsløse til Vinter er noget, som allerede føles som en Kendsgerning. Kommer hertil Kornlovens Virkninger paa det daglige Brød, mener man lettere at kunne tyrannisere Arbejderne og tvinge os til at danse efter deres Pibe. Thi hvis Arbejdsløsheden og den stadig voksende Dyrtid slaar sig sammen, bliver selvfølgelig Tilstanden frygtelig. Derfor bør vi gøre vort yderste for at hindre disse Planers Realisation — vi maa tage os sammen og gøre os det klart, *at kun en energisk og kraftig Agitation* indenfor vore Rækker kan klare Skærene for os.

Har ikke hver Mand gjort sin Pligt ved dette Valg ved at møde og afgive sin Stemme, vil Følgerne hurtigt vise sig.

Skatterne, som i Forvejen er haarde nok, vil stige, thi hvor skal Pengene til at betale de forøgede Kornpriser komme fra: Fra alle os, der beskattes til det yderste, fra alle de Smaahandlende og fast ansatte, hvis Indtægter opgives til Hvid og Øre. Ikke fra Gaardmandsstanden, saalænge vi finder os i den himmelraabende Karikatur af Skatteligning, der tillader den velhavende Gaardmandsstand at snyde sig fra sin Skattepligt og ligner Smaamanden til yderste Ydeevne. — Det falder mig i den Forbindelse ind, den gamle Sætning: „Man kan ogsaa gøre et Skarn Uret", — hvilket efterfølgende sandfærdige Historie viser. I et Sogn i Jylland viste det sig ved Skatteligningen, at nogle Arbejdere, der havde haft gode Akkorder, i Henhold til Selvopgivelsen kom op over det Skatteopgivende, som Sognets rige Gaardmænd havde sat sig til. — Her var gode Raad dyre! — Ikke af den Grund at man undsaa sig for at tage saa meget som muligt i Skat, men — ja her kommer Humlen — man frygtede, at Overskatteraadets Opmærksomhed skulde blive henledet paa dette, at Sognets hovedrige Gaardmænd betalte mindre i Skat end Arbejderne, — med andre Ord: *havde etableret systematisk Skattesnyderi.* Hvorledes nu redde Situationen? Jo — man underrettede underhaanden de paagældende Arbejdere om, at man mente de havde sat sig for haardt i Skat og af den Grund nedsatte Beløbet!!! Naa — de paagældende blev jo glædelig overraskede — indtil det sivede ud, hvori Fidusen stak!

Se, saaledes er Regimentet nu! — Skal vi stadig finde os i dette? Vil du ikke med Stemmesedlen i Haanden forlange Skattebyrdernes ligelige og rimelige Fordeling, saaledes at alt Snyderi umuliggøres *og forlange, at Gaardmands- og Godsejerstanden skal føre autoriserede Bøger.*

Den 21. September er en alvorlig Dag. *Den Dag bestemmes Kursen for fire Aar.* Du ved, hvad det gælder. *Agiter* som ingensinde før, mød og **afgiv din Stemme for Socialdemokratiets Kandidater.**

D. C.

Brødfordyrerne.

Stem dem ned paa Tirsdag.

Kornloven er nu vedtaget, selv om den ikke giver Storagrarerne alt, hvad de i deres umættelige Begærlighed forlangte, har den dog sat Brødkornsprisen op i en saa fabelagtig Højde, saa en meget klækkelig Forhøjelsen af Brødet bliver Følgen.

De reaktionære Partier har søgt at udskyde denne Brødfordyrelse, som de selv har vedtaget, til efter Valget. Grunden er selvfølgelig den, at man resonnerer som saa, naar Brødfordyrelsen bare ikke kommer før Valget, vil Vælgerne ikke reagere denne Gang. Man bygger sit Haab paa, at Smaakaarsfolk ikke tænker saa langt som til 1. April, hvor den endelige Prisforhøjelse skal træde i Kraft. Imidlertid har man allerede nu, paa Grund af Bagernes Krav, maattet forhøje Brødprisen, denne Forhøjelse, som oprindelig var fastsat til at skulde finde Sted allerede 1. September, blev efter Regeringens Henstilling udsat til Kornloven var færdigbehandlet, men i næste Uge er den en Kendsgerning. For Københavns vedkommende beløber Forhøjelsen sig til 15 Øre pr. 4 kg Rugbrød, og i Løbet af nogle Dage vil den samme Forhøjelse ogsaa foreligge for det øvrige Land, herefter bliver Prisen i København 1 Kr. 15 Øre for et 8 Pd. Rugbrød og i Provinsen 1 Kr. 10 Øre, men Bagerne er ikke forpligtet til at overholde disse Priser længere end til 1. April, man maa derfor regne med, naar den endelige Pris skal fastsættes til April, vil den komme til at ligge betydelig over den beregnede, vi slipper næppe under 2 Kr. for et Rugbrød.

at Landets Regering fremdeles er i Brødfordyrernes Hænder. Sørg for at dette ikke sker.

Stem Brødfordyrerne ned paa Tirsdag.

Hvor Moderationen og Missionen hersker.

Skal Hjælpekasserne bruges til at bekæmpe Landarbejderforbundet?

For kort Tid siden modtog vi fra Kvissel Afdeling et Brev, hvis Indhold var af en i høj Grad ejendommelig og sensationel Beskaffenhed. Det indeholdt nemlig en Anmodning til Forretningsudvaldet om Tilladelse til, for et navngivent Medlems Vedkommende, at se bort fra Forbundslovens § 8, hvori er fastsat, at for at et Medlems Udmeldelse kan være gyldig, skal denne ske med 3 Maaneders Varsel. Det var Motiveringen for denne Anmodning, der var ejendommelig og sensationel. Vor Afdelingsformand oplyste nemlig, at Grunden til, at vedkommende Medlem ønskede sig udmeldt, var den, at Aasted-Skærum Hjælpekasses Bestyrelse, som Betingelse for at yde ham en haardt tiltrængt Haandsrækning, havde forlangt, at han skulde udmelde sig af Landarbejderforbundet.

Dette lød saa utroligt, at vi besluttede os til at undersøge Sagen nøjere. Men hvor utroligt det end lyder, viser det sig altsaa at være rigtig. Omtalte Medlem, hvis Navn vi indtil videre ikke skal nævne, sidder med en stor Børneflok og tjener ved 6 Dages haardt Arbejde den svimlende Sum af ca. 30—35 Kr. ugentlig. Enhver vil forstaa, hvor langt dette Beløb rækker i en Familie paa 8—9 Personer. Vor Mand besluttede sig da til, efter mange Kampe med sig selv, at ansøge den stedlige Hjælpekasse om en Understøttelse til Anskaffelse af forskellige haardt tiltrængte Beklædningsgenstande til Børneflokken. Og hos Hjælpekassens Bestyrelse, der er valgt for at administrere Samfundets Tilskud til særligt daarligt stillede Medborgere, mødte han altsaa, som Betingelse for at faa Andel i dette Tilskud, Kravet om at falde sine Kammerater i Ryggen.

Det turde vel nok indtil videre være Toppunktet af, hvad der af Moderationen og Missionen er budt Smaafolk, skønt Guderne skal vide, at efter de forenede Mørkemænds politiske Sejre i April og Juli Maaned, kender deres Skamløshed og Frækhed snart ingen Grænser; thi det er vel overflødigt at oplyse, at Aasted-Skærum Hjælpekasse ledes af en moderat-missionsk Klike med selve Sognefogedens Kone i Spidsen. Omtalte varmtfølende og med Smaafolks Kaar sikkert fuldt indforstaaet Kvindes Navn er Fru Elisabeth Jacobsen, Skærum.

Vi er overbeviste om, at naar Præsten eller den omrejsende Lægprædikant samler de troende i det lokale Missionshus og med salvedsesfuld Patos udlægger Biblens Tekst over hin Galiæer, der for 30 Sølvpenge solgte sin Overbevisning og sin Tro, da gyser det kriblende i disse Herrens Venner, der korser sig og takker sin Gud, for at de ikke er som hin Tolder og Synder. Men ikke desto mindre finder de samme Folk det ganske i sin Orden at ville forlede en fattig Mand til at svigte sin Overbevisning og sine fattige Kammeraters Tillid ved at benytte sig af hans Fattigdom og hans Families Mangel paa det nødvendigste.

Dette horrible Misbrug af Samfundets Tillid raaber højt til hver eneste Smaamand Landet over. Vil de da ikke høre. Skal Storbønderne og deres Lejesvende da stadigvæk misregere det arbejdende Folk her i Landet.

Om faa Dage gaar vi til Valg paany og dersom Moderationens Storbondeslæng efter dette bevarer den politiske Magt, vil vi sikkert i de kommende fire Aar Gang paa Gang blive stillet overfor den Slags Eksempler paa Overklassehovmod og Anslag mod Arbejdernes Sammenhold. Vær da med til at føre et Slag imod dette Regimente. Stem ved Folketingsvalget den 21.

Og stem rødt! Vilh. R.

En Nutids-Venstremand.

Den Tid er forlængst forbi, da Venstre kæmpede for Foreningsret og Demokrati og var Underklassens Talsmænd. Nutidens Venstre arbejder for ganske andre Opgaver.

Et særligt straalende Eksempel i saa Henseende afgiver Folketingsmand Aksel Jensen, Tømmerup ved Kallundborg. Som det er vore Læsere bekendt, har vort Forbund set sig nødsaget til at etablere Strejke hos Hr. Aksel Jensen i Foraaret, og har siden holdt hans Gaard i Tømmerup blokeret. Man vil ogsaa erindre Grunden. Vort Forbund rettede paa Opfordring fra Arbejderne en Henvendelse til ham om at betale efter Overenskomsten, hvilket Hr. Aksel Jensen bestemt afslog med den Motivering, at han intet havde med Forbundet at gøre, han ønskede selv at afgøre Spørgsmaalet om Arbejdsforholdene paa hans Gaard med Arbejderne personligt osv., altsaa det gammelkendte reaktionære Arbejdsgiverstandpunkt, at man ikke vil anerkende Arbejdernes Ret til gennem deres Organisation at forbedre deres Kaar. Foreningsretten, som Venstre i gamle Dage kæmpede for imod Højre, og som under den store Smedelockout i Firserne foranledigede Partiets store Fører, Chresten Berg, til at træde i Breschen for de kæmpede Arbejdere, denne Foreningsret, en af den konstitutionelle Forfatnings største Goder og almindelig anerkendt i alle civiliserede Samfund og af alle moderne Mennesker, denne Foreningsret fornægter Hr. Aksel Jensen Landarbejderne. Men dette er dog ikke det mest bemærkelsesværdige ved denne Nutidsvenstremand, det er jo langt fra første Gang, man er Vidne til, at en Mand, som kalder sig Venstremand, gør sig skyldig i dette Brud paa et af Demokratiets Grundprincipper. De Vilkaar, Hr. Aksel Jensen lejer sine Arbejderhuse ud paa, er mere bemærkelsesværdige; de gaar simpelt hen ud paa, at de Arbejdere, som lejer Lejlighed i Aksel Jensens Huse, forpligter sig til at passe og optage et vist Antal Roer for en bestemt Pris. Paa denne Maade har Hr. Aksel Jensen tidligere Aar faaet sine Roer passet betydeligt under den gængse Pris. I Fjor var Betalingen for Sukkerroernes Vedkommende ca. 45 Kr. pr. Td. Land mindre end den i Landarbejderforbundets Overenskomst fastsatte.

Dette er sikkert en meget fordelagtig Maade for Hr. A. J. at leje sine Huse ud paa, men den minder ikke saa lidt om Hoveri. Det bemærkes, at de paagældende Huse ikke er Tjenestehuse, der gives som en Del af Lønnen, saaledes som Tilfældet er med de Huse, faste Arbejdere paa Gaardene i Almindelighed beboer.

Den Form for Pligtarbejde, som i gamle Dage gik under Navnet Hoveri, er som bekendt forlængst afskaffet, bl. a. som Følge af Datidens Venstres Kamp herimod, men som man ser har Hr. A. J. genindført den, om end i maskeret Form, idet der ganske vist erlægges en nærmere fastsat Husleje, men de paagældende er eller var i hvert tidligere Aar forpligtet til foruden den Leje at præstere Pligtarbejde for Hr. A. J., endda til Underbetaling. Saa langt har denne Venstrerigsdagsmand fjernet sig fra Venstres tidligere Veje og Standpunkter.

Gaardejer Aksel Jensen er Folketingsmand for Skelskørkredsen og har i nogle Aar været Formand for Partiets Organisation paa Sjælland, en Tillidspost, som han har beklædt indtil for faa Dage siden. Ved hans Afgang blev der fra flere Sider rettet en varm Tak til ham for hans gode »Venstresind« og retlinede Karakter.

At han er Modstander af Organisationsretten, naar det gælder Landarbejderne, og at han praktiserer et Arbejdsforhold, der stammer fra Bondestandens værste Fornedrelsesperiode, anfægter altsaa ikke disse »Venstremænd«.

I Sandhed, Venstre har udviklet sig.

Paa Tirsdag.

Paa Tirsdag bestemmes Landets Politik for de næste 4 Aar. Kampen staar mellem Socialdemokratiet og Venstre. Hvilket af disse to Partier skal være det toneangivende i den kommende Tid. Det er dette Vælgerne skal give Svar paa paa Tirsdag.

Venstres Sejr er Reaktionens Sejr, den vil betyde en Styrkelse af de stærke arbejderfjendtlige Kræfter, som i den sidste Tid har gjort sig saa stærkt gældende her i Landet.

Venstres Regering har paa den mest utvetydige Maade tilkendegivet, at den støtter Arbejdsgiverne i Bestræbelserne for at holde Lønnen nede og faa Arbejdstiden forlænget; den har forhøjet Priserne paa alle nødvendige Livsfornødenheder, ja, den har fordyret selve vort daglige Brød. Følgerne af Venstres Sejr vil føles haardt paa alle Arbejdspladser og i alle Smaakaarshjem.

Sejrer Venstre, betyder det, at det sociale Spørgsmaal forbliver uløst eller forkvakles. Da vil Adgangen til Jorden fremdeles være spærret for Underklassens Børn af brede Storagrarer, og Arbejderne i Landets forskellige Erhverv kan foreløbig skyde en hvid Pind efter Andel i Bedrifternes Ledelse og Udbytte.

Venstres Sejr betyder Skrinlæggelse af de humane sociale Hjælpelove om forsvarlig Forsorg for syge og gamle samt Arbejdsinvalider; ingen ordentlig Børneforsorg og ingen Hjælp til de arbejdsløse.

Derimod større Militærudgifter og højere indirekte Skatter.

Socialdemokratiets Sejr paa Tirsdag vil bremse Overklassens hensynsløse Udbytning og forøge Udsigten til gode Arbejdsforhold, den vil sikre Gennemførelsen af en dybtgribende social Reformlovgivning, aabne Adgangen til Landets Jord for Underklassen, den vil give Arbejderne Andel i Arbejdsudbyttet og Indflydelse paa Bedrifterne, den betyder human Omsorg for syge og gamle, bedre Skolevæsen, forsvarlig Børneforsorg, Formindskelse af de indirekte Skatter, Militærudgifternes Nedsættelse og sluttelige Afskaffelse.

Socialdemokratiets Sejr betyder Fremskridt og Udvikling.

Paa Tirsdag skal der vælges mellem Reaktion og Fremskridt; alle, som vælger det sidste, stemmer paa Socialdemokratiet.

Egespirlyst, i September 1920.

Hr. Redaktør!

Det var altsaa bare det, jeg havde Lyst til at skrive i Deres meget ærede Blad, dersom altsaa at De kan faa Plads til et Indlæg fra en Mand, som altsaa ikke kan sympatisere helt igennem med Deres meget ærede Fagforening, og nu bliver det efter min, i Parentes bemærket, ringe Mening, snart ikke til at nære sig her paa Gaarden for en Mand i min Stilling.

Jeg antager altsaa, Hr. Redaktør Marius Olsen, at De, i Parentes bemærket, er en dannet Mand, og at De altsaa forstaar Umuligheden af at drive en Gaard ordentligt og forsvarligt paa den Maade, at vi, der har Ansvaret og alt, hvad der hedder det, at vi altsaa kan blive tvunget til at give en af Arbejdskulerne, i Parentes bemærket, altsaa et af Deres meget ærede Fagforeningsmedlemmer, en Undskyldning, fordi man har sagt „Hold Kæft" og andre Bagateller og altsaa er kommet til, saadan helt uforvarende, at røre en af dem med sin Stok.

Og det er altsaa, hvad der er sket for mig, og det er det, jeg vil protestere imod i Deres Blad, hvis jeg altsaa kan faa Plads, i Parantes bemærket. For maa jeg spørge: „Hvor ender vi, Hr. Redaktør Olsen, naar vi skal ind paa alt, hvad der hedder det?"

Jeg skal fatte mig i Korthed, og altsaa ganske kort berette, hvad der gav Anledning baade til det ene og det andet.

Det var forrige Torsdag, da vi kørte Byg ind, saa faar en af Husmændene, som altsaa, i Parentes bemærket, kører med Nr. 3 Spandet, sat sit Læs fast i den søndre Portaabning og kan hverken faa det frem eller tilbage, ved det, at vi ellers havde kørt igennem den østre Port, og den er ikke saa lidt bredere end den søndre.

Og dér sidder altsaa Kvajet, da jeg kommer, og véd hverken ud eller ind. Det var altsaa, i Parentes bemærket, ikke mig, der ikke vidste hverken ud eller ind, for jeg farer frem og siger: „Vi skal have spændt fra, synk Stangen, dit Fjols". Ved De, Hr. Redaktør, hvad dette Skrog svarer mig, der dog altsaa er den Overordnede og alt, hvad der hedder det? Han svarede Fanden ta'me: „Jeg kan sg'utte synke en hel Vognstang paa én Gang, man risikerer jo ogsaa at faa Splinter i Enden, hvis man æder den".

Som jeg altsaa i Parantes bemærkede før, jeg antager, at De er en dannet Mand, Hr. Redaktør, og alt, hvad der hedder det, og maa jeg spørge: Kan man altsaa som et dannet Menneske sige andet til en saadan Flabethed, end „Hold Kæft" og saa videre, men det maa man jo altsaa, i Følge Deres meget ærede Fagforening, ikke. For da jeg havde sagt et Par Gange „Hold Kæft" ved De, at han Fanden ta'me svarede igen, og jeg altsaa ogsaa, i Parantes bemærket, maaske var kommet til lige at røre ham med Spidsen af min Stok, og muligvis ogsaa have bedt ham om at skruppe ad Helvede til, véd De saa, Hr. Redaktør, hvad Fyren gjorde? Han gik, Fanden ta'me, gik sin Vej midt i Høsten. Det er altsaa, hvad jeg kalder skrapt. Men det er ikke det værste. Vil De tro, at det varede ikke længere end til om Eftermiddagen, saa stillede Formanden for Deres meget ærede Fagforening oppe hos Hofjægermesteren og begyndte at snakke om Overenskomstbrud og faglig Mægling, og alt, hvad der hedder det. Nu er Hofjægermesteren, i Parantes bemærket, altsaa en udmærket Mand, men efter min ringe Mening en forfærdelig Skvatfigur. Han er Fanden ta'me ligefrem bange for Fagforeningen, og kort fortalt, saa blev Enden altsaa, at det blev mig, Frederik Ferdinand Brasenberg, der maatte bede Kvajet om Undskyldning, hvad der jo, i Parantes bemærket, altsaa ikke var nogen Grund til, uden det, at der uheldigvis har været Vidner paa hele Historien, og selvfølgelig skulde Hr. Arbejdsmanden ogsaa have Betaling for hele den Eftermiddag, hvor han havde gaaet hjemme og drevet. Det er altsaa, hvad jeg kalder skrapt.

For maa jeg spørge Dem, Hr. Redaktør Olsen, hvor bliver altsaa Respekten og alt, hvad der hedder det, af, naar man som Forvalter kan blive udsat for den Slags.

Det er altsaa, hvad jeg har mest imod Deres ærede Fagforening og det, som jeg vil protestere imod i deres ærede Blad, hvis De altsaa har Plads til det, i Parantes bemærket.

Ærbødigst
F. F. Brasenberg,
Forvalter.

Ekscellencerne benaades.

Ritzaus Bureau meddeler, at Kongen har »benaadet« Ministeriets Medlemmer med Ordensdekorationer som følger:

Statsminister Neergaard med Storkorset af Dannebrog, Kirkeminister J. C. Christensen med Storkorsbryststjernen i Diamanter, Forsvarsminister Berntsen med Storkorset af Dannebrog, Udenrigsminister Scavenius, Indenrigsminister Sigurd Berg og Undervisningsminister Appel med Kommandørkorset af Dannebrog af første Grad, Landbrugsminister Madsen-Mygdal- Justitsminister Rytter, Minister for offentlige Arbejder Slebsager og Handelsminister Rothe med Kommandørkorset af Dannebrog af 2. Grad.

I gamle Dage kæmpede Venstre for Parlamentarismen. Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget var Partiets stolte Devise, og man krævede Ordner og Titler afskaffet. Nu slaar Partiet Kreds om Tronen og forsvarer Statskup, og dets Mænd tager som Belønning deres Kors af den kongelige Haand.

J. C. Christensen, Landsbydegnen fra Hee, er behængt med Ordner baade for og bag, og C. Bergs egen Søn er pyntet som et Fastelavnsris.

Snobberiet florerer under Venstres Styre, som det ikke har gjort siden Frederik den sjettes Tid.

Slaa Snobberne ned paa Tirsdag!

Hvorfor bliver Tyendeloven ikke afskaffet?

Den gamle, forældede og barbariske Tyendelov af 1854 gælder endnu. Naar det er Tilfældet, er det udelukkende de to reaktionære Partier Venstres og Højres Skyld. Der blev under Ministeriet Zahle vedtaget et Forslag i Folketinget, hvorefter denne Skamplet paa Danmarks Lovgivning skulde fjernes og erstattes med en Beskyttelseslov for de mindreaarige Tjenestefolk; men i Landstinget blev Forslaget syltet hen af de reaktionære, som gik imod det med den Motivering, at vi trængte mere til en Beskyttelseslov for Storagrarerne.

Der er ved dette Valg en Del af dem, som har Valgret, som selv er Tyendeloven underkastet og udsat for dens brutale Bestemmelser, og der er i titusindevis af Forældre, hvis Børn vil komme til at leve og maaske lide under denne middelalderlige Klasselov. Til alle dem siger vi: Mød paa Tirsdag og stem paa Socialdemokratiet, derved er I med til at fjerne den Skændsel, Tyendeloven er for vort Land, og at forebygge den Uret, som ved Hjælp af denne Lov i Fremtiden vil blive begaaet mod Underklassens Ungdom paa Landet, som der er blevet det i Fortiden.

Storagrarerne og Bolignøden.

Landbrugsministeren er foruden at være Minister og Landbrugsskoleforstander tillige Jorddrot, Agrar i stor Stil, han er Forpagter af Herregaarden »Sandholdt« paa Fyn, Medforpagter af Herregaarden »Lerchenborg« paa Sjælland, Ejer af en stor Gaard i England, og han har nu købt Herregaarden »Edelgave« ved Ballerup. I Følge »Ekstrabladet« købte han den for at skaffe sig en Lejlighed, han kunde ikke udholde vedblivende at have sin Familie boende paa Fyn, naar han har sit Arbejde i København, og da det er vanskeligt at faa Lejlighed i København, besluttede han at købe sig en Herregaard i Byens Nærhed. Saaledes undgaar man Følgerne af Bolignøden, naar man er Storagrar, men det tyder ikke paa, at det staar saa daarligt til med det betrængte Landbrug, som mange, deriblandt Madsen-Mygdal selv, paastaar, han og hans Meningsfæller ivrer daglig mod den »høje« Arbejdsløn. Man kan dog vist næppe paavise et Eksempel paa, at en Arbejder har købt Herregaard for at skaffe sig Husly.

Vore Annoncører.

Atter møder *Dansk Familie-Blad* frem i vort Blad med Annoncer, der paakalder Læsernes Interesse for det nye Kvartal og beder Læserne stifte Bekendskab med, hvad disse Annoncer byder paa.

Vi vil indtrængende opfordre vore Læsere til — ikke alene at læse *Dansk Familieblads* Annoncer — men **i det hele taget læse Annoncerne i vort Blad,** saaledes at Annoncørerne kan mærke, **at vort Blad er et godt Annonce-Organ.**

Støt derfor de Handlende, der averterer hos os, dermed gavner vi ogsaa os selv.

Husk derfor, at **den første Pligt, vi har,** er at studere *„Landarbejderbladet"s* Annonce-Spalter forud for hvert Indkøb og **fortrinsvis** foretage disse Indkøb hos vore Annoncører.

Blokade.

Det meddeles alle velorganiserede Arbejdere, at Fiskeriforpagter, Dr. phil. *Hoffmejer*, Sorø Landsogn, fra og med *Tirsdag d. 14. ds.* er blokeret for Tilgang af organiseret Arbejdskraft, ligesom enhver ærekær Arbejder anmodes om at undlade at tage Arbejde hos Hr. *Hoffmejer*, indtil nærmere Meddelelse foreligger.

Alsted-Fjenneslev Landarbejderforening.
P. Hansen.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Centralarbejdsanvisningskontoret har i denne Uge anmeldt følgende *ledige Pladser:*

Sjælland.

Ugifte Fodermestre, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Køge, Roskilde, Slagelse.

Dagløns- og Karlepladser, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Hillerød, Holbæk, Køge, Roskilde, Slagelse.

Karlepladser til Malkning, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Hillerød.

Pigepladser bl. a. til Malkning, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Holbæk, Roskilde, Slagelse.

Lolland-Falster.

Ugifte Fodermestre til Besætninger fra 12—20 Malkekøer, de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Nakskov, Nykøbing F.

Karlepladser, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing F.

Yngre Karle (15—20 Aar), ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Pigepladser, ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Fyn.

Karlepladser, ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Odense.

Jylland.

Ugifte Fodermestre til 1. November, ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Skanderborg.

Dagløns- og Karlepladser, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Aalborg, Aarhus, Kolding, Randers, Ringkøbing, Skanderborg.

Forsaavidt Pladser søges i andre Egne, kan Henvendelse ske til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor, der beredvillig yder Medvirkning til at opnaa de søgte Pladser.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag, og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Vestenskov Afdeling
holder ordinær Generalforsamling Tirsdag den 28. September hos Niels Nielsen, Fredsholm. Medlemmerne bedes møde talrigt frem, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. *Niels Nielsen.*

Vindinge Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 26. September Kl. 4 i Kogsbølle Forsamlingshus. Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa Bagsiden af Bladet. *Bestyrelsen.*

Døllefjelde-Musse Afdeling.
Medlemmerne indenfor Afdelingen bedes indbetale al Restance i Løbet af September Maaned paa Grund af Regnskabsopgørelse for Halvaaret fra 1. April til 1. Oktober 1920. *Chr. Nielsen.*

Taagerup og Omegns Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling Søndag den 26. September Kl. 2 i Taagerup paa sædvanligt Sted. Vigtige Ting paa Dagsordenen. Mød alle.
Forslag indgives til Formanden 4 Dage før. *V. Christensen.*

AVERTER
AVERTER
i Landarbejderbladet.

Arbejdernes Landsbank
Frederiksberggade 16,
København B.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ %.

Til Møder og Fester faas Tryksager hurtigst og billigst fra Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Axelhus, Hillerød. Telefon 44.
NB. Leverand. til Landarbejderf.

Støt de Averterende

Lord Creggans Skygge.

Dengang „Dansk Familie Blad" besluttede at offentliggøre den i Bladet for Tiden løbende Sensationsroman „Hundjævelen", havde vi kun een Bekymring derved — om en værdig Afløser var at finde. Intet kan nemlig i den Grad faa Fordringerne til et Ugeblad til at stige, som en Roman-Sukces, og vi har da ogsaa baade mundtlige og skriftlige Udtryk for den Spænding, hvormed vore Læsere venter „Hundjævelen"s Afløser.

Vi er lykkeligvis i Stand til at kunne tilfredsstille selv de største Forventninger, thi „Hundjævelen"s Forfatter, Guy Thorne, har atter overrasket Londons romanlæsende Publikum med et Æventyr af en Roman, og denne Roman — Lord Creggans Skygge — har „Dansk Familie Blad" købt og paabegyndt Offentliggørelsen af.

„Lord Creggans Skygge"

fører Læserne ind i Kærlighedens Rige,

men gennem utallige spændende Episoder, i hvilke en Østens Djævel i Menneskeskikkelse lægger sindrige Hindringer for Hovedpersonernes Forening. Nogen nærmere Anbefaling af en Roman af Guy Thorne er overflødig, og vi anbefaler enhver at læse den. Bestil Oktober Kvartal paa Posthuset eller hos Postbudet samt indsend 70 Øre i Frimærker til „Dansk Familie Blad"s Kontor, Landemærket 3, København K., og vi sender Dem hele Begyndelsen af Romanen.

Vi benytter Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at „Dansk Familie Blad" — foruden at være det bedste og billigste — er det fordelagtigste, thi det er det eneste Ugeblad,

hvor De bliver gratis ulykkesforsikret for 500 Kr. ved Død og 1000 Kr. ved Invaliditet

forholdsvis for ringere Grad. Postvæsenets Kvittering gælder som Police og maa derfor opbevares omhyggeligt.

Allested-Vejle Afdeling.
Arbejdsmand Kristian Nielsen, Vejle, pr. Allested, er valgt til Kontrolbestyrer for Allested-Vejle Afdeling. *Anders Andersen.*

Magleby Afdeling, Langeland,
afholder Generalforsamling i Magleby Forsamlingshus Søndag den 26. September Kl. 7. Forslag, der ønskes behandlet paa Mødet, maa indsendes til undertegnede senest den 25. Mød alle. *Hans Rasmussen.*

Søllested Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling den 30. September Kl. 7 paa Søllested Gæstgivergaard med den sædvanlige Dagsorden samt Valg af forskellige Tillidsmænd. Regnskabet ligger til Eftersyn i Kassererens Hjem i Dagene fra og med den 25.—30. September. Mulige Forslag, som ønskes behandlet, maa være os i Hænde senest 4 Dage før Generalforsamlingens Afholdelse. Senere Forslag, som maatte indkomme, tages ikke i Betragtning. *Bestyrelsen.*

Landet-Ryde Afdeling.
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling i Nøbbølle gl. Skole Søndag den 26. September Kl. 3 Em. med sædvanlig Dagsorden . Bemærk Annoncen paa Bagsiden af Bladet. *Niels Peter Olsen.*

Birket Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamling Søndag den 26. September Kl. 9 Fm. i Forsamlingshuset. Dagsorden: Valg af Bestyrelse, Køb af en Fane og Eventuelt. Hvis Generalforsamlingen ikke er beslutningsdygtig, afholdes en ny en halv Time efter, som da er beslutningsdygtig. *Frederik Jørgensen.*

Løjtofte Afdeling.
Generalforsamling afholdes i Løjtofte Skole Onsdag d. 22. September Kl. 7½ Aften. Dagsorden: Valg af Bestyrelse, Eventuelt. Alle Medlemmer bedes møde. *Carl Larsen.*

Falkerslev Afdeling
afholder den aarlige Generalforsamling Lørdag den 2. Oktober i Forsamlingshuset. Mød nu alel sammen. Bemærk Annoncen paa Bagsiden. *Martin Hansen.*

Flintinge Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling i Kommunalstuen Lørdag den 18. September Kl. 7½ Aften. 1) Valg af Repræsentanter til Stævnet paa Hotel »Valdemar« Søndag den 19.; 2) Valg af Opkrævere; 3) Eventuelt. Opkræverne bedes møde med Afdelingsmaterialet, da det er nødvendigt, at de nye Opkrævere straks træder i Funktion. Mød nu alle: det vil gøre det lettere for os at indhente det forsømte. *P. Christiansen.*

Kjerte og Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 26. September Kl. 2 i Kjerte Forsamlingshus. Kl. 4½ taler Forretningsføreren for Arbejdsløshedskassen, Sofus Westergaard. Derefter Bal. Socialdemokratisk Forening indbydes. *Bestyrelsen.*

Gamtofte-Turup Afdeling
Medlemsmøde afholdes i Turup Forsamlingshus Søndag den 19. ds. Kd. 2 præcis. Medlemmerne bedes medtage Fagbøgerne ved Mødet. *Peter Hjeresen.*

Tillitze Afdeling
Halvaarlig Generalforsamling afholdes Lørdag den 25. September Kl. 7½ Aften hos Carl Andersen, Rudbjerggaard. Begrundet paa Valg af Bestyrelsesmedlem og ny Kasserer bedes alle Medlemmer møde og tage Del i disse vigtige Sager. *Hans Olsen.*

Kredsorganisationen for Falster og Lolland
afholder sit aarlige Stævne Søndag den 10. September paa Hotel »Valdemar« i Nykøbing Kl. 10 Fm. Alle organiserede Landarbejdere indbydes. Medlemsbog forevises. Afdelingerne bedes sende Repræsentanter som sædvanlig. Oscar Levinsen forventes at komme til Stede. Forretningsudvalget møder Kl. 9 pr. *Forretningsudvalget.*

Landarbejdernes Kredsorganisation, Langeland.
Resterende Kontingent til Kredsen bedes indbetalt inden 1. Oktober, saa vi kan faa Regnskabet i Orden inden Generalforsamlingen. *Hans Rasmussen.*

Landarbejdernes Kredsorganisation for Svendborg Amt.
I Henhold til Lovene afholder Kredsorganisationen sin aarlige Generalforsamling Søndag den 19. Oktober.
Generalforsamlingen afholdes paa Industrihotellet i Nyborg og begynder Kl. 10½ Fm.
Ifølge § 6 har Afdelingerne under Kredsorganisationen Ret til at vælge 1 Delegeret for hver 10 Medlemmer. Desuden har alle Medlemmer Adgang som Tilhørere.
Idet jeg henstiller til alle Afdelingerne at foretage Valg af Delegerede i god Tid, skal jeg anmode de Afdelinger, der ønsker at stille Forslag til Behandling paa Generalforsamlingen, om at tilstille undertegnede Formand disse Forslag snarest muligt.
Med kammeratlig Hilsen.
Paa Forretningsudvalgets Vegne.
Anthon Hansen, Ringe,
Formand.

Blandede

Johs. Hansen

Telefon 76 **Aakirkeby** Telefon 76

anbefaler:

Prima Herre- og Drengehabitter, Arbejdstøj

Hjemmesyede Stortrøjer, hjemmesyede Skjorter

samt alle øvrige Manufakturvarer til rimelige Priser.

Kolonialvarer,

Isenkram, Fajance, :—: Lervarer, :—: Foderstoffer & Korn Kul, Koks, Tørv, Daglig friskmalet - Kaffe fra eget - Brænderi. - Prima Varer. Smaa Priser.

Varerne sendes franko pr. Efterkrav over hele Landet

Chr. Saugill,

Glumsø. Telf. 1.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Sælges.

Paa Grund af Bortrejse sælger jeg alt mit Indbo meget billigt. Bl. a. sælges: 1 rundt Salonbord, 1 Spisebord, 1 Skrivebord, 1 Dobbeltseng med Fjedermadras, 1 Barneseng, 1 Rokkestol, 8 Stole, 1 Symaskine (Singer Trædemaskine), 1 Stueuhr, Barometer, Billeder, Bøger m. m.

Henvendelse til **Alexis Touskov,** Vester Skørringe pr. Ryde.

Fransktræsko

til Forhandlerpris sendes fragtfrit overalt.

Gudbjerg Træskoforretning pr. Gudme.

BUREAU „AABO"

Griffenfeldtsgade 31

København N.

Afskrivning af enhver - Art udføres, saavel - med Haand som paa Maskine. Billig, fiks, fin. De bør lade Deres Anbefalinger maskinskrive. Festsange skrives og forfattes. Bestil Sange til Stiftelses- og Faneindvielses-Fester.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag,** alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag,** naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag,** naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Smukke Dame-

og **Børnehatte** faas bedst og billigst i

Elna Bjarnholts Modeforretning

Ramsherredsgade 20, Næstved.

NB. Et Parti Filthatte, smukke Forme, sælges for 10—12 Kr. pr. Stk. Samme Hatte koster andre Steder 18—20 Kr. Partiet, der omfatter 700, er købt ved en Auktion paa Toldboden, hvor det ikke var afhentet rettidig af en Grosserer.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Stort Udvalg

i Viktualie, Kolonial, Vin, Delikatesser og iøvrigt alt til en blandet Købmandshandel henhørende

Gode Varer. Moderate Priser.

Nornilds Efterfølger,

Glumsø. Telf. 88.

Taksigelser

Hesselager Afd.

Hjertelig Tak for den smukke Gave som vi modtog til vort Sølvbryllup.

Carl F. Sørensen og Hustru.

Plads tilbydes.

En Pige,

som vil opholde sig i København, kan faa Plads hos os til Oktober eller November, som Hjælp i Huset. God Løn og rigelig Frihed.

Landstingsmand **Bramsnæs,** Dalgas Boulevard 72, København F.

Plads søges.

Huslejlighed søges.

En Mand, der vil arbejde som fast Arbejdsmand, Røgter eller Rensemand, søger til 1. November en Lejlighed ved en Herregaard, hvor Konen er fritaget for Malkning. Billet mrkt. „Huslejlighed" modtager Bladets Kontor.

Plads søges.

En ung Mand søger Plads som Husmand, helst paa en Bondegaard eller Proprietærgaard, hvor Mand og Kone kan faa Roer til Pasning. Billet mrkt. „Husmand" modtager Bladets Kontor.

Plads søges.

En rask, ugift Kreaturpasser søger Plads til 1. November. Løn efter Overenskomsten.

Alfred Christiansen, „Aagaard". Kyse pr. Hyllinge.

Ældre Karl.

En ældre Karl søger Plads til 1. November, helst hvor der lønnes efter Landsoverenskomsten, og hvor der er gode hjemlige Forhold.

Andreas Andreasen, Lykkegaard, Hatting pr. Hatting St.

FORENINGSFESTER OG MØDER.

Sønderjylland.

Løgumkloster Landarbejderforening afholder Søndag den 19. September Bal, Kaffebord og Foredrag i H. J. Jacobsens Lokale. Medlemmer husk at hente eders Fagbog og Medlemskort hos Kassereren Laurits Petersen, Søndergade. Mød alle med godt Mod. P. B. V.

August Rasmussen.

Haraldsted Afdeling.

Haraldsted Landarbejderforening afholder stor Høstfest i Forsamlingshuset „Frem" Søndag den 19. September Kl. 5, hvortil omliggende Afdelinger indbydes. Medlemsbøger fremvises. Karl Jensen.

Stor Pakkefest og Bal.

Smørum og Omegns Landarbejderforening afholder Pakkefest og Bal paa Smørum Kro Søndag den 19. ds. fra Kl. 6—12 samt Gevinstkeglespil fra Kl. 4 om værdifulde Præmier. Omegnens faglige og politiske Foreningers Medlemmer indbydes. Lister til Paategning om Deltagelse i Ballet ligger hos Bestyrelsesmedlemmerne. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen. NB. 1. Kl.s Balmusik. God Tilslutning forventes.

Bestyrelsen.

Majbølle Afdeling

afholder Søndag den 26 ds. Bal for Foreningens Medlemmer. Deltagerne samles Kl. 7 ved Kaffebordet. Socialdemokratisk Forening og andre beslægtede Organisationers Medlemmer indbydes. Naboafdelinger indbydes ligeledes. P. B. V.

Victor Pedersen.

Tjæreby og Omegns Afdeling

afholder Sammenkomst Søndag den 26. September i Tjæreby Forsamlingshus Kl. 5 Eftm.. Tale af Lærer Lund. Pakkefest og Bal. Mød fuldtalligt. P. B. V.

N. C. Henriksen.

Hyllinge Afd.

afholder Pakkefest med Bal Søndag den 19. ds. Kl. 4 Eftm. hos fhv. Kroejer Aksel Jensen, Hyllinge. En Taler. Musik af Hamonikakongen. Fællesspisning af medbragte Madkurve. Entré 125 Øre for Herrer, 75 Øre for Damer. Nye Medlemmer optages til den 17. ds. Carl Haupt.

Faneindvielse.

Ønslev Afdeling afholder Faneindvielse med offentlig Fest Søndag den 26. September. Faneindvielse Kl. 3. Omliggende Afdelinger indbydes samt Socialdemokratisk Forening. Oscar Levinsen ventes at komme til Stede Festudvalget.

NB Alle Kammerater bør møde med Hustru og Børn.

Kredsorganisationen for Randers og Omegn

afholder stor Høstfest i Randers Søndag den 26. September Kl. 2 prc. Som Talere kommer Hovedbestyrelsesmedlem Jens P. Jensen, Aalborg, og Borupkredsens Kandidat Lærer Bach, Vorup, til Stede. Omegnens faglige og politiske Organisationer indbydes til at deltage i Festen. Kl. 6 Fællesspisning af medbragte Madkurve. Kl. 7 Dans for Organisationernes Medlemmerne mod Forevisning af Bog eller Medlemskort.

P. Poulsen Nielsen.

Ørting-Falling Afdeling.

Ørting-Falling Landarbejderforening afholder Bal Lørdag den 25. September Kl. 7 i Afholdshotellet i Ørting. De omkringliggende Afdelinger indbydes. Ubekendte Medlemmer maa forevise Medlemsbog. Udvalget.

Fanefjord Landarbejderforening afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 25. September Kl. 7½ Aften paa Dame Kro. Dagsorden: Regnskabet. Valg af Bestyrelse. Skovoverenskomsten. Eventuelt. Alle Arbejdere, som vil gaa i Skoven, bedes møde. P. A. V.

A. Sheye.

Aftenunderholdning!

Oplæsnings- og Sangaftener, saavel humoristisk som faglig Literatur. Moderate Priser.

Oplæser H. Hansen, Holbæk.

Høst- og Pakkefest.

Landet-Ryde Afdeling afholder Høst- og Pakkefest i Nøbbølle gamle Skole Søndag den 26. ds., hvortil Omegnens faglige og politiske Foreninger indbydes. Lister til Paategning om Deltagelse i Ballet ligger hos Bestyrelsen. Pakker modtages med Tak. P. B. V.

Niels Peter Olsen.

Vindinge Afdeling

afholder Høstfest i Kongsbølle Forsamlingshus Søndag den 26. September sammen med Socialdemokratisk Forening. Repræsentant Anthon Hansen, Ringe, og Typograf Pelt, Nyborg, kommer som Talere. Talerne begynder Kl. 5, hvorefter der er Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter Dans et Par Timers Tid. Medlemmerne bedes møde alle.

Bestyrelsen.

Egerslevmagle Afdeling

afholder Høst og Pakkefest med Bal Lørdag den 18. September i Egerslevmagle Forsamlingshus. Omegnens Afdelinger indbydes. P. A. V.

Peder Andersen.

Kværkeby Landarbejderforening

afholder Stiftelsesfest med offentlig Bal i Kværkeby Søndag d. 19. September. Stor Demonstration med Faner fra Forsamlingshuset Kl. 4, derefter Bal fra 6 til 12.

Festudvalget.

NB. De nærmeste Afdelinger indbydes til at deltage i Demonstrationen.

Vejle Kredsorganisations vestlige Afdelinger

indbyder sine Medlemmer med Husstand til fælles Høstfest i Bredsten Kro Søndag den 26. September Kl. 4 Eftm. Foredrag, Oplæsning og en lille Svingom, men Fagbog maa forevises. Kristen Unnerup.

V. Hassing Afdeling

Søndag den 26. September Kl. 4 afholder V. Hassing Landarbejderforening stor Præmie-Salonskydning med paafølgende Bal paa V. Hassing Hotel. L. Lilthorp.

Oure-Vejstrup Afdeling.

Oure-Vejstrup Landarbejderforening afholder stor Høstfest med Bal i Oure Kro Søndag den 26. September Kl. 4 prc. Der vil blive humoristisk Oplæsning og derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve. Alle faglige og politiske Foreninger indbydes. Medlemsbøger eller Kort fremvises ved Indgangen. Billetter faas à 1½ Kr. pr. Par ved Henvendelse til Bestyrelsen inden Lørdag den 25. September. P. B. V.

Otto Gormsen.

Høst- og Pakkefest.

Kr. Helsinge socialdemokratiske Forening og Helsinge-Drøsselbjerg Landarbejderforening afholder Høst- og Pakkefest paa Mullerup Kro Lørdag den 25. September Kl. 7 Aften, hvortil indbydes Omegnens faglige og politiske Organisationer. Pakker modtages med Tak af Bestyrelserne for begge Foreninger.

God Musik og Bal til Kl. 1.

Bestyrelsen.

Falkerslev Landarbejderforening

afholder Faneindvielse i Forsamlingshuset Søndag den 26. September Kl. 4. Der kommer to Talere til Stede. Horreby og Horbelev Afdelinger indbydes til at deltage i Festen. Der bliver Fællesspisning af medbragte Madkurve og derefter Dans. Mød nu Kammerater og tag Konen med.

P. B. V.

Martin Hansen.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 39 | Fredag den 24. September 1920 | 6. Aargang

Polakimporten.

I.

En Aarrække igennem har Spørgsmaalet om Indførsel af fremmed Arbejdskraft staaet paa den offentlige Diskussions Dagsorden her i Landet, og med fuld Ret. Det er et socialt Spørgsmaal af den mest vidtrækkende Betydning.

Man behøver ikke at lede længe efter Aarsagen til, at de danske Storagrarer i sin Tid fandt paa at iværksætte Indførsel af polske Roe- og Landbrugsarbejdere her til Landet, det var den samme, som drev Overklassen til i en Periode af Kapitalismens Udvikling at anvende Børn i det kapitalistiske Fabrikshelvede, og som fremdeles faar Overklassen til at anvende Kvinder i stor Udstrækning i Industri og Handelsvirksomheder, det er Udbytningsinstinktet, Profithungeren. De polske Sæsonarbejdere var billig Arbejdskraft, og gennem deres Kontrakter blev de gjort fuldstændig afhængige af Arbejdsgiverne, selv den Smule Ret, der var givet Arbejderne i disse Kontrakter, havde de som Udlændinge vanskeligt ved at kunne haandhævde, naar den blev krænket. Sprogvanskeligheder og Ukendskab til Landets Retsvæsen og Forholdene i det Hele gjorde det næsten umuligt for dem at skaffe sig Oprejsning, dersom de blev Genstand for Overgreb af den ene eller den anden Art. De polske katolske Præster, der sammen med »Polakførerne« var Arbejdernes eneste Vejledere, var næsten altid, navnlig for de sidstes Vedkommende, yderst daarlige Hjælpere i Spørgsmaal, der angik Arbejdsgiverne, de stod i Almindelighed paa Storagrarenes Parti, at henvende sig til dem nyttede derfor ikke, i bedste Tilfælde opnaaede den arme Arbejder, som gjorde det, at faa en Formaningstale eller endog en Dommedagsprædiken med sig hjem, de polske Arbejdere var givet i Storagrarernes Vold og maatte finde sig i alt.

Billige, forkuede og retsløse stod Polakkerne for de danske Storagrarer som den mest ideelle Arbejdskraft. Polakimporten blev organiseret, og den voksede Aar for Aar, som Kvæg kom de her til Landet i store Transporter. Før Krigens Udbrud var Indførslen oppe paa mellem 14 og 16,000 Arbejdere aarlig.

Landarbejderne var naturligvis dem, som i første Række følte Virkningerne af Polakimporten, den hjalp til, saaledes som Hensigten med den jo ogsaa var, at holde Lønnen paa Landbrugsarbejdet nede, samtidig med, at den gjorde en stor Del danske Landarbejdere brødløse og drev dem ind til Byerne, hvor der som oftest i Forvejen var Overflod paa Arbejdskraft, eller den tvang dem til at udvandre.

Det er derfor forstaaeligt, at Landarbejderne ser med alt andet end Sympati paa Polakimporten, og at man saavel fra vor Organisations som fra Socialdemokratiets Side søger at bekæmpe den. Dette er ogsaa fra et Samfundssynspunkt fuldkommen berettiget.

Polakimporten har som ovenfor anført bidraget til at forøge saavel Indvandringen fra Land til By, som Udvandringen til fremmede Lande, begge Dele er samfundsmæssigt og nationaløkonomisk set to højst uheldige Foreteelser.

Men Storagrarerne bekymrede sig ikke om, hvilke Følger for Samfundet deres Trafik havde. Af Profithensyn organiserede de Polakimporten og forøgede den Aar for Aar til Skade for Landets egne Arbejdere og til Fordærv for hele Samfundet, de var blinde og døve for enhver samfundsmæssig Betragtning, de havde kun Øjet aabent for den Omstændighed, at det var billig Arbejdskraft.

Efter Krigens Udbrud traadte dette vigtige Spørgsmaal imidlertid ind i en ny Fase. Da det blev umuligt nu at faa polsk Arbejdskraft i samme Udstrækning som før, fik Polakimportørerne pludselig Interesse for Tanken om at faa de polske Roearbejdere afløst af danske; de gik med til Nedsættelse af en Kommission om Spørgsmaalet; det hed sig endogsaa, at de ophævede det Kontor, hvorfra Importen blev ledet. Men hvor længe var Adam i Paradis? Saa snart Krigen var hørt op og der begyndte at aabne sig Mulighed for paany at faa Gang i Indførslen, begyndte de igen at røre paa sig; de rettede Henvendelse til den daværende Regering om at faa Polakimporten genoptaget, ja Roedyrkerne gik endda saa vidt, at de for overhovedet at gaa med til den nuværende Sukkerordning som Betingelse stillede, at der blev givet dem Ret til Indførsel af polsk Arbejdskraft.

Præsterne og Socialismen.

I Højrebladet »Dagens Nyheder« for 19. September har den kendte Overklassepræst, Provst Fenger skrevet en Artikel, hvori han kalder sine Trosfæller til Kamp mod Socialismen. Anledningen er det nu afsluttede Valg.

Artiklen former sig som et hadefuldt, giftigt Angreb paa Socialdemokratiet og den organiserede Arbejderklasse. Han anvender Sætningen: den, som ikke vil arbejde, bør heller ikke have Føde, overfor Arbejderne.

Hr Fenger er Præst ved Holmens Kirke i København for en udpræget Overklassemenighed; han er tillige Hofpræst. Denne Mand, som altsaa daglig færdes i de højeste Samfundskredse, vover at tale om »dem, som ikke arbejder«, vendt ikke mod sin egen Menighed, den Overklasse, der lever af at snylte paa Samfundet, men mod Arbejderklassen, som ved sit Arbejde opretholder dette Samfund. Der skal i Sandhed en mere end kristelig Frimodighed til at præstere sligt.

Hr Fenger er en Type paa de Ordets Forkyndere, som mere end nogen andre bidrager til at jage Arbejdere og Fattigfolk bort fra Kirken, og han er et levende Vidnesbyrd om, hvor langt en stor Del af dens Kristi Tjenere har fjernet sig fra Mesterens Fodspor.

At det dog ikke er alle Præster, der føler sig som Overklasserepræsentanter og er parate til at være med til at trykke de fattige ned, fremgaar af følgende Svar, som en anden københavnsk Præst, *Richard Thomsen*, ved Gethsemane Kirken, i »Soc.-Dem.« har givet paa Hr. Fengers ovenfor omtalte Artikel. Pastor Thomsen skriver bl. a.:

»Hvad er det, Provst Fenger kalder til Kamp for? Det kan vel kort og godt siges at være dette: at opretholde den kapitalistiske Samfundsordning. Men hvad er det for et Livssyn, der ligger bag ved denne? Det er jo det induvidualistiske med den enkeltes Ret til at hævde sig paa de andres, d. v. s. de svageres Bekostning. Kapitalismen staar med andre Ord som Talsmand for Egenkærligheden og den stærkeres Ret. De sørgelige Følger af denne Samfundsordning har vi lidt under i de sidste 100 Aar. Lad mig nævne enkelte af disse. Der er først Massefattigdommen, hvori Størstedelen af Europas og Amerikas Befolkning har levet og til Dels endnu lever med de frygtelige Følger til Sjæl og Legeme, som denne har haft. Dernæst nævner jeg det brudte Fællesskab indenfor de enkelte Folk, der har skabt en stadig Krig mellem Samfundsklasserne. En tredie Følge er denne: at Kristendommen er bleven en Luksus, som er forbeholdt Mellem- og Overklassen, medens Kirken, der var bestemt til at være Bannerfører paa det moralske og religiøse Omraade, er bleven forvandlet til en betydningsløs Klike. Endelig nævner jeg som en sidste Følge af den kapitalistiske Samfundsordning: Verdenskrigen og al den usigelige Nød, denne har ført med sig.

Og nu lægge man Mærke til, at det er en Samfundsordning, der har haft og endnu har saadanne Følger, vi som Kristne kaldes til at opretholde. »I Herrens og hans Salvedes Navn«, for at bruge Provst Fengers Ord, skal vi kæmpe for Bevarelsen af de forhenværende sociale Tilstande. Jeg kan ikke tænke mig en mere skrigende Modsætning, end at vi som

Kristne af en kristen Præst opfordres til at bevare og forsvare Forhold, der simpelthen er et Slag i Ansigtet paa alt, hvad der hedder Kristendom«

Nej, som Kristne maa vi, ikke mindst for vort eget Kristenlivs Skyld, kræve en Samfundsordning, der ikke er grundet paa Individualismen, men paa Socialismen, hvilket igen vil sige Kooperation, Broderskab, Kærlighed til vor Næste. Hvad vi oplever i de sidste Aar er, at en Samfundsorden, der gerne vilde bygge paa Socialismens Grundvold, er ved at bane sig Vej frem iblandt os. Jeg skal villigt indrømme, at dette ikke altid sker paa en Maade, som vi Kristne kan være glade for; men hvorfor fører de nye Samfunds Fødsel saa mange Steder til Voldsrevolutionen, er det ikke fordi de, der profiterer af de forhaandenværende sociale Forhold, paa enhver Maade gør Modstand mod en social Nyordning. Ikke mindst ses det herhjemme, f. Eks. i den Resolution, som vore Haandværkerforeninger fornylig vedtog i Sønderborg, og Arbejdsgiverforeningens Erklæring af sin hjertelige Overensstemmelse med denne. Var det for meget forlangt, at vore ledende Mænd i Handel og Industri lukkede Øjnene op og saa, at et nyt og bedre Samfund er ved at komme til Verden, og saa loyalt melde sig til Samarbejdet, selv om det i nogen Maade vilde gaa ud over deres Pengepung. Men det ser vi ikke, tværtimod, med Provst Fenger i Spidsen opfordres vi til Modstand mod den nye Samfundsordning. Fulgte troende Mennesker Provst Fengers Opfordring, da kunde man med Rette fra frisindet Side sige: er det ikke sandt, hvad vi altid har sagt: Kirken er imod Fremskridtet, Kirken staar paa Reaktionens Side.

Jeg ved nok, at mange troende Mennesker vil sige: Socialdemokratiet er kristendoms- og kirkefjendtlig, derfor kan vi ikke have med det at gøre. Jeg vil sige: lad os dømme de politiske Partier, ikke efter deres Ord, men efter deres Gerninger. Det Parti, som tager sig af de smaa i Samfundet, af de fattige, af Enkerne, af Invaliderne osv., det gør Jesu Gerning, selv om de stundom i Ord fornægter Jesu Navn. Jeg personlig føler mig mere hjemme i et politisk Parti, der gør Jesu Gerninger, end i et Parti, der stadig fører hans Navn paa Læberne, ikke mindst naar vi nærmer os Valgdagen, men i Praksis fornægter det.«

Fra Arbejdsløshedskassen.

Til Medlemmer og Tillidsmænd i Sønderjylland.

Som det vil være en Del af Eder bekendt, blev der, da Genforeningen fandt Sted, af Rigsdagen vedtaget en Lov, hvorefter det blev paalagt Arbejdsløshedskasserne at udbetale Arbejdsløshedsunderstøttelse til lovlig arbejdsløse Sønderjyder, naar disse har været Medlemmer af Kassen i 6 Maaneder og Indmeldelsen skete senest 3 Maaneder efter Genforeningen.

Man har nu i denne Anledning modtaget en Skrivelse fra Arbejdsløshedsinspektoratet, hvori der gøres opmærksom paa, at denne Frist for Indmeldelse med Understøttelsesret efter 6 Maaneder udløber den 28. September, nemlig 3 Maaneder efter Genforeningen, og at de Medlemmer, der indmeldes efter denne Dato, kun kan optages efter de almindelig gældende Regler.

Gør Eders Venner og Arbejdskammerater opmærksom herpaa, saa man rolig kan sige til dem, at det er deres egen Skyld, hvis de maa sulte, naar Arbejdsløsheden indtræder, og de faar de danske Storagrarers Kærlighed at føle.

Det udsendte Materiale.

For nogle Dage siden udsendtes fra Arbejdsløshedskassen til samtlige Afdelingers Formænd en Del Materiale. Hvis det ikke er kommen dem i Hænde, er det fordi vi ikke har Adressen, og de bedes da skrive herind.

Cirkulæret og Lovene er beregnet til Deling mellem Formanden, Kassereren og Kontrolbestyreren. Hvis ikke det er afleveret, bedes rette Vedkommende selv hente det.

Jeg haaber, da nu de lange, mørke Aftener kommer, at det vil blive læst grundig igennem.

Kontrolmateriale bliver udsendt.

Vi nærmer os nu den 15. Oktober, til hvilken Tid Udbetalingen af Understøttelse til de lovlig arbejdsløse kan begynde, forudsat de ikke har opbrugt deres Understøttelse. Der vil derfor inden denne Tid blive udsendt Kontrolmateriale til samtlige Afdelinger, og det er saaledes unødvendigt for Afdl. at indsende Bestilling paa dette.

Kontrollen kan begynde.

For de første 6 Dage af en Arbejdsløshedsperiode, et Medlem møder til Kontrol, udbetales der ikke Understøttelse. Disse 6 Dage kaldes Karensdage. De føres ikke paa de almindelige Kontrollister, men paa Karenslisterne, som gælder for en Maaned.

Karensdagene maa samles i et Tidsrum af 3 Uger og maa tages før den 15. Oktober. Naar dette læses i Afdl., kan Kontrollen altsaa tage sin Begyndelse.

Men husk ved hver Maaneds Slutning at indsende Karanslisten, selv om kun et Medlem er afkrydset en Dag paa Listen.

Fagbøgerne.

Opmærksomheden henledes atter paa, at heltbetalende Medl. skal have Fagbøger med Nr. under 100,000 og halvtbetalende Nr. over 100,000.

Kun Tjenestekarle under 22 Aar og Kvinder kan være halvtbetalende. Kvinder kan kun være halvtbetalende.

Naar der udstedes Fagbøger, maa Tillidsmændene huske, at Fagbogen og Fagbogsbladet, der indsendes, maa være underskrevet baade af Tillidsmanden og af Medlemmet, der optages.

Hvis nogen af Afdl. har Fagbogsbladene liggende, anmodes de om at indsende dem til Arbejdsløshedskassen hurtigst muligt.

Naar et Medlem overflyttes til en af vore Afdl. fra et andet Forbund og Arbejdsløshedskasse, skal han beholde sin gamle Bog i 3 Maaneder og derefter have en af vore Bøger udstedt. Den gamle Fagbog indsendes da til vort Hovedkontor, og i Rubriken for Overflytninger mellem forskellige Arbejdsløshedskasser skal noteres meget nøjagtigt, hvilket Fagbogsnummer han har faaet i vor Kasse, og tillige maa huskes at overføre den tidligere modtagne Understøttelse i den nye Fagbog.

Sofus Westergaard.

Annoncér i

Landarbejderbladet.

Da Bønderne blev narrede.

Et Eksempel til Efterfølgelse.

Fra Formanden for Vesterborg Afdeling paa Lolland har vi modtaget følgende Indberetning, som vi herved tillader os at optrykke:

Gode Kammerat!

Som du véd, er jeg Tilhænger af Tyendeforholdets Afskaffelse, og jeg søger at praktisere min Idé, naar som helst jeg kan faa Lejlighed dertil. Vi havde her paa Gaarden sidste Vinter nogle polske Karle, som ønskede Dagløn og Roearbejde i Sommer.

Jeg udstyrede dem med Husmandskontrakter og Roekontrakter, og med disse trawlede de Egnen igennem i Marts og April Maand og opnaaede da ogsaa at faa Bid paa Krogen, Dagløn som faste Arbejdere og saa betale for Kost og Logis. Det hele har gaaet rigtig godt, indtil nu dette Augusttillæg kommer; nu nægter disse Bønder pludselig at være med mere. Efter Opfordring af Karlene tilskrev jeg disse Bønder og meddelte dem, at Dyrtidstillægget var 75 og 85 Øre pr. Dag fra 1. August. Imidlertid havde de ved Samtale med andre Gaardejere faaet at vide, at disse, som havde Daglejerkarle, kun skulde betale 40 Øre og 55 Øre om Dagen i Tillæg. I Formiddags kom anstigende her til mig en Deputation paa 2 Mand for paa egne og Standsfællers Vegne at protestere mod den Fremgangsmaade, vi her havde udvist overfor dem ved at faa dem til at underskrive saadanne Kontrakter — de var, udtalte den ene, blevet skammeligt snydt og narret og maatte kræve at faa 10 pCt. lagt paa Kostpengene; for en Pris af 20 Kr. pr. Uge kunde og vilde de ikke koste en Mand.

Desuden var det meningsløst, hvad jeg havde meddelt dem i min tidligere omtalte Skrivelse, at de ogsaa skulde betale for Arbejde, som ikke var udført. Hermed mentes Betaling for 3. Gangs Lugning af Sukkerroerne.

Jeg maatte jo bedrøve dem med at fastholde, at baade med Dyrtidstillæg og Betaling for Roerne forholdt det sig, som jeg havde skrevet, hvorimod der ikke i den Overenskomst, som de var indgaaet paa at betale disse Karle efter, fandtes noget, som berettigede dem til Dyrtidstillæg for Kosten. Efter at være kommen til dette negative Resultat, kom den ene af Deputationen i Tanker om, at hans Mand ikke havde været i Stand til at luge alle de Roer, som han havde paataget sig, og han mente sig dog i hvert Fald berettiget til at tilbageholde Pengene for dennes Vedkommende; for i Tilfælde af, at han heller ikke kunde naa at faa dem op i rette Tid og derfor eventuelt maatte betale Overpris til andre for at udføre dette Arbejde, saa kunde gøre sig betalt af de Penge, han havde tilbageholdt.

Ogsaa i dette Tilfælde maatte jeg bedrøve Manden med, at dette ikke lod sig gøre, hvorimod jeg maatte give ham Medhold i, at Arbejderen var forpligtiget til at tage alle de akkorderede Roer op, som hans Kontrakt lød paa, uanset om Manden havde set sig nødsaget til at antage Folk til at luge en Del, da han ikke selv kunde naa det. Deputationen ankom Kl. ca. 9, og Kl. $11^3/_4$ startede den for hjemadgaaende igen. De blev blandt andet ogsaa yderst forbavset over, at saadanne Folk som de omtalte ikke var pligtige til at blive hjemme og passe Kreaturerne engang imellem paa Søn- og Helligdage, uden at de skulde have Betaling derfor, og lovede højt og helligt, at den Historie gik de ikke paa mere.

For Eftertiden vilde de vide at skaffe sig Folk paa samme Vilkaar, som deres Bekendte andre Steder havde gjort i Aar.

Jeg paa min Side udtalte Haabet om, at Arbejderne forinden den Tid lærte at udnytte Overenskomsten paa samme Maade, som vi havde gjort i dette Tilfælde; paa den Maade vilde Forholdene ogsaa blive ens — de hævdede nemlig, at det var dem ligegyldigt, om Daglønnen var 1 Kr. mere eller mindre — men betale mere end andre Mennesker paa alle Omraader vilde de bestemt ikke. Som Sagen laa nu, kunde de dog nok indse, at de næppe kom uden om; men som sagt: det skulde aldrig ske mere.

Hele Sagen har et saa pudsigt Forløb netop paa Baggrund af, at vi i Sommer indbød alle uorganiserede Arbejdsgivere paa Egnen til et Møde netop før at faa en Forstaaelse med dem angaaende Overenskomsten.

Da jeg fremsatte en Bemærkning herom, fortalte de, at de den Gang ikke mente at have noget at tale med os om. Nu havde de pludselig faaet en hel Masse.

Jeg har moret mig ganske fortræffeligt hele Dagen ved at tænke paa den Skuffelse, de kære Kolleger har lidt, da Deputationen kom hjem med den Forklaring og en Overenskomst i Lommen til at studere i.

Venlig Hilsen
Søren Christensen.

Naar vi optrykker denne Indberetning, er det, fordi vi synes, at den baade er interessant og lærerig. Den danner en levende Illustration til den meget udskregne Overenskomst, som endog skulde være usædvanlig daarlig for Tjenestekarlenes Vedkommende, saa daarlig, at Tjenestekarlene ikke kunde være bekendt at staa i Landarbejderforbundet. Vi har som bekendt hævdet, at dersom Karlene blot vilde lære at bruge Overenskomsten med Forstand og Eftertanke, saa laa der ganske uanede Muligheder i den netop for Tjenestekarlene selv, og her har vi en af de faa Afdelingsformand (han er i Parantes bemærket selv Tjenestekarl). som forstaar at bruge Overenskomsten, og som forstaar at lære Tjenestekarlene at bruge den; men det skal ogsaa siges til denne Afdelings Ros, at man har ikke spildt Tiden og Kræfterne paa at rakke ned over Overenskomsten og Forbundet.

I Vesterborg Afdeling har man brugt Tiden til at faa samlet Landarbejderne i Organisationen og til at lære at forstaa og bruge Overenskomsterne, og Resultaterne er derefter: 1) ca. 150 Medlemmer har Afdelngen faaet i Vesterborg Sogn; det vil praktisk talt sige, at alle Landarbejderne er organiserede dér, ogsaa de polske Piger. 2) Man har brugt Overenskomsten paa en saadan Maade, at Størstedelen af Tjenestekarlene indenfor denne Afdeling har Arbejdsforhold, som er nær ved det ideelle, medens de storkroede Bønder, som i Foraaret intet vilde have med Foreningen at gøre, nærmest er lamslaaede over det Arbejdsforhold, som Karlene har faaet etableret ved Hjælp af vor Overenskomst og vore Kontrakter og efter Tilskyndelse fra vor Afdelingsformands Side.

Vilde vore Afdelinger Landet over i enhver Henseende tage Arbejdet op paa samme Maade, som man har taget det op i Vesterborg i det sidste $1^1/_2$ Aar, saa var den Dag nær, hvor Tjenestekarlene i enhver Henseende var friet ud af Tyendelovens middelalderlige Bestemmelser, og hvor Arbejdsgiverne godt kunde møde os med hele Brigader af Samfundshjælpere med samtlige danske Sognefogeder som Kaptajner og med selve Sognefogeden fra Ølstykke som Generalissimus, uden at det paa nogen Maade skulde anfægte os. Den Maade, hvorpaa de ugifte Arbejdere i Vesterborg har brugt Overenskomsten ved at tage Plads som faste Arbejdere paa Dagløn efter vore Overenskomst og paa vore Kontrakter og at betale for Kost og Logi, er i enhver Henseende i nøje Overensstemmelse med Overenskomsten, og det er sikkert den Maade, hvorpaa det forældede Arbejdsforhold, som Tyendeforholdet er, skal afskaffes. Men for at bruge Overenskomsten paa denne Maade hører til, at man kender og forstaar den, og at de paagældende unge Mennesker er i Besiddelse af samme Mod, naar de staar overfor Arbejdsgiveren og skal træffe Aftale om Arbejdsforholdet, som de er i Besiddelse af, naar de skal skælde Forbundet ud, og der hører frem for alt til, at Tjenestekarlene virkelig er organiserede og retter sig efter Forbundet og deres Afdelingsformands Anvisninger. Vil Tjenestekarlene igennem Organisationen optræde enigt, er det muligt for dem at gennemføre denne Form for Tjenesteforholdet; men ved at skælde Forbundet ud eller udmelde sig af Organisationen gavner og glæder de kun Arbejdsgiverne. Tag Eksemplet fra Vesterborg op til Efterfølgelse.

For Arbejdsgiverne, som læser vort Blad med mindst samme Interesse som vore Medlemmer, er der ogsaa den nyttige Lære at drage af denne Indberetning, at det ikke altid er klogt at være saa storkroede, naar vor Organisation indbyder til Forhandling. Der er jo et gammelt Ordsprog, som siger, at den, som ler sidst, ler bedst.

Oscar Levinsen.

Husmandens Offer.

„Husmanden" skriver i sit sidste Nummer en rolig og alvorlig Artikel om Madsen-Mygdals Kornlov. Bladet minder om, at der paa Medaillens — Forslagets — ene Side staar 14 Kr. Prisstigning, men paa den anden Side staar der at læse: dyrere Brød og dyrere Foderstoffer, hvilket praktisk taget betyder, at Landbrugsministeren i Forholdet overfor Husmanden giver lidt, men tager meget. — De faa Tønder Rug, som en Husmand har at sælge, betyder nemlig — selv med den forhøjede Pris — ikke meget paa hans Indtægtsbudget; men Brødet og Foderstofferne, som daglig eller ugentlig skal købes til forhøjet Pris, det vil give som Helhedsresultat, at Husmanden bliver nogle Hundrede Kroner fattigere, takket være Madsen-Mygdals Kærlighed til Rhederne og Storlandbruget.

Og dette bliver maaske endda ikke Husmandens eneste Offer; endnu staar tilbage at skaffe Dækning for de Snese af Millioner, som Landbrugsministerens Kornlov vil koste, og endnu er det ikke fastslaaet, ad hvilke Veje Regeringen tænker sig at skaffe disse svimlende Beløb til Veje.

Fra saa godt som alle Sider er man klar over, at Landbrugsministerens Forslag til Dækning af Udgifterne ikke nær vil kunne strække til, og at det derfor senere i Tiden vil vise sig nødvendigt at give Skatteskruen en ekstra Omgang.

Men hvad er det for Skatter, Regeringen tænker paa: Er det direkte eller er det indirekte Skatter? I Fald det er de sidste, kan Husmandsstanden vente sig at komme til at bære yderligere en Del af Kornlovens Byrder.

Hvorledes Arbejdsgiverne i Sønderjylland ser paa Landarbejderforbundet.

Arbejderne i Sønderjylland er vant til rolige Arbejdsforhold og i de fleste Tilfælde en human Behandling paa Arbejdspladserne, og mange Landarbejdere har vist sjældent tænkt paa Forbund, men de sidste Aars Begivenheder har unægtelig sat Bevægelse blandt Arbejderne.

De Forhold, som de forefandt, da de vendte hjem fra Krigen, var andre end dem, de forlod. Mange Arbejdsgivere slap paa en eller Maade fri for Krigen og blev derved i Stand til at tjene Penge ved Hjælp af Aagerpriser og i Stand til at flotte sig paa alle Omraader — som f. Eks. ved Anskaffelse af Biler o. s. v.; men det kan jo være, at de benyttes for at spare de arme Heste. Arbejdsgiverne har ikke alene faaet høje Priser for deres Produkter, men de har ogsaa sparet paa Arbejdslønnen under Krigen. Man benyttede Krigsfanger og bruger dem fremdeles. 30 Pfennig om Dagen og Krigskost, det er dog billigere end vort eget „Rak".

Derfor har Arbejderne hernede begyndt at slutte sig til Organisationen for at følge med Tiden som Kollegerne nord paa; men det anser vore Arbejdsgivere aabenbart for en stor Frækhed efter de Udtalelser at dømme, som man kan høre fra vore Modstandere. Vort Forbund bliver kraftigt bekæmpet af vore Arbejdsgivere. Forholdene er i det hele ikke lystige for os sønderjydske Landarbejdere. Man mærker ikke meget til, at vi er kommen til Danmark; her er fuldt af fremmede Arbejdere, Russere, Polakker og Tyskere, saa den arme Bonde er i Grunden ikke saa daarligt stillet med Hensyn til Arbejdskraft. De blæser Augustregulering og al den Slags Ting et Stykke og benytter de billige fremmede Arbejdere; men de glemmer ikke at følge med Prisstigningerne, mindst i Haderslev.

Sønderjydske Arbejdere, forstaa Eders Interesser og find Eders rette Plads blandt Landets øvrige Arbejdere. Lad os kæmpe for at beholde vor Arbejdsplads.

S. Nielsen,
Formand for Aastrup Landarbejderforening.

Strejken overfor Landhaandværkerne.

I sidste Nummer af „Landarbejderbladet" meddelte vi, at Strejken overfor Landhaandværkernes Hovedorganisation var sluttet.

Denne Meddelelse viste sig senere ikke at være rigtig. Ganske vist var der fra Formanden, Hr. Ehlers, kommet Telegram om, at det paa Mødet d. 6. fremkomne Forslag var vedtaget, men i et efterfølgende Brev meddeltes, at Forslagets Vedtagelse kun gjaldt for Jylland og Sjælland, hvorimod Landhaandværkerne paa Fyen først vilde have Adgang til at forelægge det for deres respektive Generalforsamlinger.

Naar Forslagets Vedtagelse ikke gjaldt for hele Landet, var der jo ingen Mening i at hæve Strejken.

Enten skulde Konflikten løses for hele Landet, eller ogsaa skulde den fortsættes.

Landhaandværkerne har imidlertid længe været kede af denne Strejke, og det viste sig ogsaa snart, at de ikke ønskede den fortsat. I Lørdags indløb nemlig følgende Telegram:

„Forslaget er vedtaget uden Hensyn til, hvad Stilling Fyen vedtager. Ehlers."

Herefter var der jo ingen Grund til at opretholde Konflikten. Dansk Arbejdsmands-Forbund har derfor hævet Strejken, og Arbejdet skal nu straks genoptages overalt, hvor det har været nedlagt.

Ved Arbejdets Genoptagelse maa I kræve udbetalt en Timeløn af Kr. 1,63 og med tilbagevirkende Kraft fra 1. August.

P. F. V.
Oscar Levinsen.
Anker Hansen.

Blokade.

Proprietær Hansen, Skærvad pr. Grenaa, er blokeret for Tilgang af organiseret Arbejdskraft, da han fremdeles undlader at underskrive Landsoverenskomsten.

Laurits Østergaard,
Ørum-Fannerup Afdeling.

Proprietær Vom og Godsejer Studenstrup drøfter Situationen.

Der blev du sgu brændt a', Studenstrup — ja det har I Kommandører af den hvide Garde for jeres gode Villie, og saa er det dog jer, der har skabt Ro paa Arbejdsmarkedet, medens Ministrene alene løber med Æren og Ordnerne. Nu — Gudbevares, ham her Rytter er jo en Fandens Karl, men hvad vilde han have været, dersom han ikke havde jer Sognegeneraler til at organisere Hæren og føre den i Ilden — jo, han vilde sgu være stillet som vor gæve Kæmpe Diamant-Christensen fra He, der i Generalstrejkedagene holdt til hos Amanda — nej, Sludder, hos Marie Behrens i Kerteminde, engang sa'e om de Radikale: De er som en Hund uden Hale og en Bøf uden Løg — ja, det er sgu sandt, Rytter vilde have været saadan stillet; hvorledes skulde han have faaet Tid til og rende paa Kongens Nytorv for at konstatere om Bilerne kørte med 27 eller 28 Kilometer i Timen, hvis han ikke trygt kunde stole paa, at I Sognefødder holdt et vaagant Øje med Landets Ve og Vel og altid er parat til hurtig Udrykning, som Panserbilen i København, naar det er nødvendigt.

Jeg kan ikke forstaa, Studenstrup, at I vil finde jer i det, hvis jeg var i jeres Sted, vilde jeg mobilisere hele Garden og lade den trække op paa Amalienborg og true med Vaabnenes Nedlæggelse, dersom ikke Kravet blev opfyldt, hver Sognegeneral sin Diamantstorkorsbryststjerne, og hver af Gardens Medlemmer blev Ridder af Elefanten, medens hver eneste tapper Venstrevælger skulde slaas til Ridder af Dannebrog. Ser du, Studenstrup, det vilde være en glorværdig Opgave for Garden at tage op mellem Slagene.

Disse Socialister og Radikalere taler om en Ordensbyge er faldet, de Herrer maa have en underlig Opfattelse af en Byge. Nej, en Byge skal sgu bløde anderledes, for hvad Fornøjelse har vi egentlig af, at Neergaard, der, Gud bevares, altid har haft vor Tarv for Øje og næsten røgtet det, som han var vores Tjener, og en Madsen Møgdal, der har lavet en Kornlov, selv om den kunde være ikke saa lidt bedre, og en Slebsager, der snart har indstillet Toggangen og Billetpriserne paa kun at besørge os og vore bragt frem ad Skinnevejen, og en Rothe, der, Gud ske Lov og Tak, saa længe som mulig har strittet imod Nedsættelsen af en Kommission til at undersøge Aarsagen og raade Bod paa vor synkende Krones stadige Dalen, saa man næsten faar Indtrykket af, at han er Republikaner, og alle de øvrige gæve Kæmper, ja Forkæmpere for vores Interesser, bliver dekoreret, naar de ikke samtidig varetager vor Ordenstrang. Ja, man kunde sgu fristes til at tro, dersom de ikke lige selv var blevet dekoreret, at de var alt andet end Ordensmennesker; men det vil jeg sige dig, Studenstrup, at nu maa det være Slut med den Slingren i Geledderne, enten skaffer I os Ordnerne eller osse siger vi til Højre sving!

Farvel, Studenstrup, og op til daadrig Handling!

Brutalt!

11 Aar paa „Tvangsen" i Odense — for Fattigdom!

Jeg havde forleden Besøg af en gammel Arbejder, der fortalte mig sin sørgelige Livstragedie.

Han er nu 72 Aar, født og hjemmehørende i Landet Sogn paa Taasinge, hvor han i mange Aar var Arbejder, og hvor han i 23 Aar havde haft Hustru og 12 Børn at forsørge.

Livet havde — paa Grund af de daarlige Livsvilkaar — ikke været nogen Dans paa Roser, og bedre blev det ikke som Følge af daarlige huslige Forhold — „naar Krybben er tom, bides Hestene". Kort sagt: han blev efter de mange Aars Forløb skilt fra sin Hustru, og det lod sig naturligvis ikke gøre for ham at skaffe de mange Penge til Familiens Underhold. Det førte til, at Sognet maatte tage Affære, og sluttelig blev den gamle Arbejder i en Alder af 61 Aar sendt paa Tvangshuset i Odense, hvor Landet Sogn har ladet ham sidde uafbrudt i 11 Aar.

„Det er en haard Straf for at være fattig," sagde den gamle, da han sluttede sin sørgelige Beretning.

Jeg kan ikke andet end give ham Ret. Det er en haard Straf i den Alder at sidde paa „Tvangsen". Lad ham være saa daarlig, han være vil. Og maaske er der mere at sige ham paa. Lad være, at han ikke har været eksemplarisk i enhver Henseende — alligevel: sende ham fra Taasinge, naar han er 61 Aar, til Odense, hvor han nu har været berøvet sin Frihed i 11 lange Aar — det kan man ikke forsvare i et humant Land.

Nu søger han Amtet om at faa sin Frihed. Det er ikke for tidligt, nu han er 72 Aar.

Carl Westergaard.

Abonnér paa

Landarbejderbladet.

Unge Arbejdere —

tag et Kursus paa Esbjerg Arbejderhøjskole.

Her vil I faa Eders Færdigheder i Dansk og Regning opfrisket og udvidede, faa forøget Kendskab til vor Tids økonomiske og politiske Forhold og til Naturkræfterne og deres Anvendelse, og fremfor alt vil I her mødes med Kammerater fra Land og By og faa rig Lejlighed til at udveksle Tanker og Anskuelser. Benyt den arbejdsløse Tid til et Højskoleophold. Skriv efter nærmere Oplysninger til Arbejderhøjskolen, Esbjerg, eller til dens Formand, Redaktør Sundbo, Esbjerg.

HAVET.

(Tilegnet Harald Bergstedt.)

Jeg har trampet en Landevejs Mile og traadt over Hedernes Lyng,
jeg har gaa't gennem smaabitte Byer, hvor Blomster og Træ stod i Slyng,
jeg gik vel de hundrede Mile i Sang, men jeg standsed og tav
den Dag, da jeg forude skimted det store og huggende Hav.

I lange og dundrende Dønninger gik Bølgerne ind til min Fod,
Jeg saa' over skumklædte Kamme, og Lægsler fik Gang i mit Blod;
en hvidmalet Snække skar dristigt i Bølger og styrtende Skum,
det var som den solgylden sejled langt ud i det rungende Rum.

Det var som den solgylden stævned af Sted imod ukendte Maal,
fra Landet herinde med Døgnkævl og arrige Menneskeskraal,
og Havet, det dønnende store, bar brusende Budet mod Strand:
Nu stævner en solgylden Snække af Sted mod det ukendte Land.

Jeg vandred i Sang, mens jeg tied den Dag ved den skummende Kyst,
de gamle og dagligdags Sange, der før havde Bo i mit Bryst,
de var som et Skumstrejf mod Stene, gik bort i et eneste Brus,
men nye og stærkere Sange blev fostret i Havstormens Sus.

— — —

Der stævned en solgylden Snække af Sted over Bølgernes Bræm,
jeg stod som en stavnsbunden Fange, der aldrig naar videre frem,
men Havet, det stormende store, sang ovre fra Synsviddens Rand:
Vi bærer saa mangen en Snække af Sted mod det ukendte Land.

Velan da, jeg tømrer en Snække og sætter et Flag i dets Stavn
og stævner mod Landet derude, som ingen vist kender af Navn;
— de dagligdags Sange er døde, jeg tied og undrende tav,
men nye og stormende Sange blev født ved det dønnende Hav.

Sæby, i August 1920.

OSKAR HANSEN.

Ugens Spejl.

Den store Styrkeprøve mellem Arbejder og Arbejdsgiver i Italien fortsættes. Som det vil erindres begyndte den med en Konflikt indenfor Metalindustrien. Arbejderne stillede Krav om Lønforhøjelse, som Arbejdsgiverne afslog, aabenbart i Haab om, at Arbejderne skulde erklære Strejke. Dette skete ikke. Da Arbejdsgiverne imidlertid vilde have Kamp, erklærede de Lockout, men Arbejderne vilde heller ikke have Lockout, de blev paa Fabrikerne og fortsatte Arbejdet, forsynede sig med Levnedsmidler og satte Vagt ved Fabrikerne, som de holder besat Dag og Nat. Der er ikke fra Myndighedernes Side gjort Forsøg paa at fordrive Arbejderne fra Fabrikerne. Regeringen har derimod søgt at faa Forhandling i Stand og formaa Arbejdsgiverne til at gaa ind paa Arbejdernes Krav. Disse gaar ud paa Oprettelse af Arbejderraad, som skal have Kontrol med Indkøb af Raastoffer og Salg af de færdige Produkter samt med Administration, Arbejdsreglement og Arbejdsløn.

Af de foreliggende Efterretninger gaar en Del ud paa, at Arbejdsgiverne under Pres fra Regeringen skal have bøjet sig for disse Krav, ifølge andre Meddelelser truer Situationen med at skulde udvikle sig til Borgerkrig, idet Bevægelsen blandt Arbejderne breder sig til alle Virksomheder Landet over, og samtidig danner Arbejdsgiverne hvid Garde til Bekæmpelse af Arbejderne. Endelig forlyder det, at der holdes et stort Antal franske Tropper parat til Undertrykkelse af en eventuel Revolution. En Meddelelse fra Sicilien gaar ud paa, at Landarbejderne har beslaglagt en Del større Godser, som de udstykker.

*

Den franske Præsident Deschanels Tilbagetrædelse er nu en Kendsgerning. Siden hans meget omtalte mystiske Jernbaneuheld har Rygtet haft travlt med ham, snart hed det, at hans Helbred ikke tillod ham vedblivende at varetage sit Embede, og snart fortalte man, at han var helt restitueret. Nu er det altsaa endelig afgjort, at han træder tilbage. Som hans Efterfølger er der forskellige Navne fremme, det kan dog anses for sikkert, at det bliver Millerand, saafremt han indvilger i at modtage Valg, hvad han til at begynde med imidlertid har nægtet. Det er dog vist ikke givet, at hans Vægring er saa alvorlig ment.

*

I Berlin gaar det nu rask med Afleveringen af de Vaaben, som Befolkningen holdt skjult, og der meddeles, at Afleveringen bringer store Overraskelser; det viser sig, at det er i alle Samfundsklasser, der findes Vaaben, og at de findes i betydelig Mængde ligefra Revolvere og Rifler til Maskingeværer og endog Kanoner.

*

Der gøres store Anstrengelser for at afværge den truende Minestrejke i England. Konferencen med Regeringen har dog endnu, da dette skrives, ikke ført til noget Resultat. Regeringen nægter at gaa med til Lønforhøjelse medmindre Produktionen øges. Nogle Efterretninger gaar ud paa, at der blandt Grubearbejdernes Hustruer gør sig en stærk Bevægelse gældende for at forhindre Strejken.

*

Den irske Krise synes yderligere at tilspidse sig; det meddeles, at den engelske Regering har besluttet at tilstaa den irske Provins Ulster Selvstyre og udskille den fra det øvrige Irland. Befolkningen i Ulster er som bekendt for en stor Del, navnlig for Overklassens Vedkommende, engelsk, og desuden er den i Modsætning til »den grønne Ø«s øvrige Befolkning protestantisk.

Det ser ud til, at man nu ikke længere tænker paa at give det øvrige Irland Selvstyre, men at man med Militærmagt vil søge at undertrykke det. Der synes saaledes at være indtraadt en fuldstændig Vending i Englands Politik overfor Irland, tidligere gik denne ud paa Selvstyre for Irland med Undtagelse af Ulster, nu slaar man altsaa ind paa den modsatte Vej. Der er oprettet en Bevæbning af »paalidelige« Borgere i Ulster, som skal medvirke til Ordenens Opretholdelse.

*

Fra Bayern er der i den senere Tid kommet Rygter om et forestaaende monarkisk Kup, der dog synes at overdrive den mulige Fare i saa Henseende.

*

Fra Tokio telegraferes:

»Kokumin Shimbun« meddeler, at 700 Tekstilfabriker i Osaka er bleven lukkede som Følge af Markedets Depression. 50,000 Arbejdere er arbejdsløse.

*

Folkenes Forbunds Raad har erklæret sig for kompetent i Spørgsmaalet om Ålandsøerne, og har derefter bemyndiget Præsidenten til at udpege tre Ordførere, der skal levere det fornødne Materiale, saaledes at Folkenes Forbunds Raad kan faa Lejlighed til at afgive en Henstilling, der kan danne enten de definitive eller de foreløbige Betingelser for Fredens Opretholdelse. De to Parter har vedtaget de to Resolutioner.

Valgsejren.

Valgdagen den 21. September blev trods alt en Sejrsdag for Socialdemokratiet og den danske Arbejderklasse. Vel vandt vi ikke Flertallet i Rigsdagen endnu denne Gang, men Valget konstaterede, at Arbejderpartier er en Magtfaktor, som man her i Landet ikke mere kommer uden om. Socialdemokratiet vandt 6 nye Mandater i Folketinget og gik frem fra 42 til 48 Repræsentanter.

Venstre beholdt lige sine 51 Mandater — skønt Folketingets Medlemstal ved Sønderjyllands Genforening er vokset med 9 Mandater, nemlig fra 140 til 149. Hvis Færøerne ligesom sidst vælger en Venstremand, vinder Venstre dog et Mandat.

Højre vandt et nyt Mandat paa Erhvervspartiets Bekostning. Højre fik 27 Folketingsmænd mod 26 den 6. Juli. Erhvervspartiet fik 3 mod 4 ved sidste Valg, alle tre paa Tillægsmandater. De Radikale gik frem fra 16 til 18.

Det tysk-nationale Slesvig fik kun ét Mandat — skønt det fra flere Sider var ventet, at Partiet vilde opnaa to. Men Socialdemokratiet har faaet de tyske socialdemokratiske Arbejderes Stemmer.

Af Kredsmandater fik Socialdemokratiet 40, hvortil kommer 8 Tillægsmandater. De Radikale 9 Kreds- og 9 Tillægsmandater, Højre 16 Kreds- og 11 Tillægsmandater. Venstre 51 Kreds- og intet Tillægsmandat. Erhvervspartiet faar som meddelt 3 Tillægsmandater og det slesvigske (tyske) Parti 1 Kredsmandat. Ialt 117 Kreds- og 31 Tillægsmandater, hvortil som sagt kommer Kredsmandatet for Færøerne.

Socialdemokratiet mønstrede i hele det genforenede Danmark *389,583* Stemmer imod 285,166 den 6. Juli, altsaa *104,417 Stemmers Fremgang*.

De Radikale fik 146,882 mod 109,931.

Højre 216,397 mod 180,293.

Venstre 409,903 mod 344,351.

Erhvervspartiet 27,477 mod 25,627.

Man erindre, at Vælgertallet er forøget ved de 4 ny Aldersklassers Valgret og ved det ny sønderjyske Vælgerkorps.

Procentvis mønstrede Socialdemokratiet i hele det gamle Danmark 33,1 pCt. (altsaa Trediedelen af samtlige afgivne Stemmer) mod i Juli 29,9 pCt. og i April 29,3 pCt. Altsaa stadig Fremgang, men fra Juli til September ikke mindre end 3,2 Procent.

I Stor-København mønstrede Partiet 52,5 pCt., altsaa over Halvdelen af samtlige afgivne Stemmer, mod 50,6 i Juli og 46,0 i April.

Af de afgivne Stemmer i hele Danmark med Sønderjylland fik Socialdemokratiet 32,2 pCt., Venstre 33,9 pCt., Højre 17,9 pCt., de Radikale 12,2 pCt., Erhvervspartiet 2,3 pCt., det slesvigske Parti 0,6 pCt., Marotts Parti 0,5 pCt. og »Venstre-Socialisterne 0,4 pCt.

Socialdemokratiets Tillægsmandater falder med 1 i østre Storkreds (F. K. Madsen) og 1 i vestre (Sven Trier). Vi tager altsaa 14 af Stor-Københavns 24 Mandater mod 13 i Juli og 12 i April.

Desuden faar Socialdemokratiet et Tillægsmandat i Sorø Amt (Hækkerup, Ringstedkredsen) samt et i Svendborg (P. Andersen, Svendborg).

I Jylland faar det Tillægsmandater for Hjørring Amt (Olufsen, Hjørring og Brønderslev), Thisted Amt (Haurum, Mors), Vejle Amt (Knud Hansen, Kolding) og Ringkøbing Amt (Bording, Herning).

— I Sønderjylland faar Socialdemokratiet et Kredsmandat. Det bliver enten Bager J. P. Nielsen, der opstilledes i Sønderborg og Tønder, eller Raadmand, Typograf Jørgen Møller, Haderslevkredsen. De har omtrent lige mange Stemmer, nemlig hver noget over 2200 Stemmer, men enkelte Kommuneresultater mangler endnu, da dette skrives.

Der stemte ialt 1,208,905 Vælgere af ca. 1½ Million. Det vil sige, at Valgdeltagelsen var ca. 80 pCt. mod ca. 75 pCt. i Juli.

I Sønderjylland, som de Reaktionære satte saa store Forhaabninger til, er Socialdemokratiet sikret et Mandat.

Det tysk-nationale, saakaldte slesvigske Parti fik 6991 Stemmer og opnaaede ligeledes et Mandat.

I det gamle Danmark mønstrede Socialdemokratiet 383,203 St., medens Venstre fik 386,761. Vort Parti var altsaa lige paa Nippet til at overfløje Venstre, medens Venstre den 6. Juli havde ca. 60,000 Stemmer mere end Socialdemokratiet. Denne Majoritet blev altsaa i Gaar reduceret til ca. 3500.

For de forskellige Splittelsespartier blev Valget en dundrende Fiasko. Ingen af disse Partier faar Mandat. Paa samme Tid som Valget den 21. September paa den mest utvetydige Maade demonstrerer Socialdemokratiets Styrke og Sammenholdet indenfor Arbejderklassen, og viser hvor haabløse alle Forsøg paa at splitte og dermed svække er, indeholder det et alvorligt Varsko til de reaktionære Partier om ikke at gaa for vidt i deres Udfordring til den store arbejdende Befolkning. Alle Arbejder og Smaakaarsfolk har Grund til at hilse Resultatet af Valget med den allerførste Glæde.

*

Socialist-Kongressen i Genf.*)

Af *J. P. Nielsen.*

Den tredie socialistiske Konference i 2. Internationale efter Krigens Ophør afholdtes i Dagene 31. Juli til 6. August d. A. i Genf. Konferencen var naturligvis præget af den Forvirring, der overalt gør sig gældende i Arbejderverdenen. Flere Lande var ikke repræsenteret, og andre, som havde sendt Repræsentation, repræsenterede kun Halvdelen af vedkommende Lands Arbejderklasse, altsammen som Følge af den Splittelse, der hersker rundt om i de socialistiske Partier. Her paa Fastlandet var hverken Schweiz, hvor Kongressen afholdtes, Norge eller Østrig repræsenteret, og fra Tyskland mødte kun Repræsentanter for Flertalssocialisterne, der dog repræsenterer det store Flertal af Tysklands Socialdemokrater, hvad man ikke kan sige om de Repræsentanter, der mødte fra Frankrig, Italien og Rusland, hvorfra der ogsaa var mødt Repræsentanter.

Kongressens Forhandlingsemner kan deles i tre store Hovedgrupper:

I. Nyorganiseringen af 2. Internationale.
II. Krigen og Fredstraktaten.
III. Internationales politiske System.

Angaaende det første Punkt havde man allerede paa de tidligere Konferencer udarbejdet Vedtægter, der egentlig nu denne Gang kun skulde endelig vedtages, tilbage var at udpege Sædet for Internationales Ledelse, og herom var der indenfor Konferencen af den nuværende Sekretær Huysmann ført Forhandlinger med Englænderne for om muligt at faa dem til at overtage Ledelsen. Disse Forhandlinger godkendtes af Konferencen og Sekretariatet flyttes til England, saasnart de engelske Socialister har givet deres Tilslutning til Overtagelsen, deres Delegerede turde ikke paa egen Haand afgøre dette Spørgsmaal.

Under Punkt II drøftedes igen Skylden for Krigen. Dette Spørgsmaal bliver snart trivielt at diskutere i Arbejderkredse; thi ingen kan dog mere være i Tvivl om, at Krigen var en mægtig kapitalistisk Udladning, for hvis Udbrud kun de kapitalistiske Magthavere i alle Lande har Skylden. Dette Spørgsmaal ordnedes paa den Maade, at de tyske Delegerede afgav en Erklæring, hvori de beklager, at det tyske Socialdemokrati ikke før 1914 var saa stærkt, at det kunde gennemføre en Revolution i den af Bismarck og de tyske Imperialister førte Politik. Denne og de andre af Kongressen vedtagne Resolutioner vil »Socialisten« senere bringe, hvorfor jeg kun gengiver dens Hovedindhold.

Angaaende Fredstraktaten vedtoges en Resolution, hvori erklæres, at Verden umulig vil kunne komme til Ro, hvis den i Versailles vedtagne Fredstraktat skal føres ud i Livet, og det forlanges da, at Traktaten revideres. Senere valgtes et Udvalg, bestaaende af Englændere, Belgiere, Franskmænd og Tyskere, for at paapege de Punkter, paa hvilke denne Revision bør foregaa. Denne Beslutning anser jeg for den vigtigste af dem, som Kongressen vedtog; thi det er givet, at med den Indflydelse, som de engelske og belgiske Socialister har, vil det falde Magthaverne nogen vanskeligt at komme uden om de Beslutninger, som dette Udvalg kommer til. Det bedste Bevis herpaa er disse Arbejdergruppers Indgriben i Ententens Politik overfor Rusland.

I Spørgsmaalet om 2. Internationales politiske Grundlag fremholdt Konferencen sine tidligere Synspunkter herom, nemlig at 2. Internationale staar paa Demokratiets Standpunkt og afviser al Tale om Diktatur saavel fra oven som fra neden.

2. Internationale kræver Folkenes Selvbestemmelsesret saavel indadtil som udadtil. Under det politiske System behandledes ogsaa Socialiseringen, og her vedtoges en Resolution, der efter min Mening var af den Art, at enhver Kapitalist kunde godkende den. Det Forslag, som vi har stillet herhjemme, der fra anden Side er kaldt moderat, gaar i sine Krav til Arbejdsgiverne med Hensyn til Arbejdernes Indflydelse paa Produktionen et godt Stykke videre. Det værste er, synes det mig, at Resolutionen fra Genf i alle Tilfælde tilsiger Erstatning til Kapitalisterne for Virksomheder, der socialiseres, noget, der efter min Mening baade er urimeligt og uigennemførligt. Man kan vel sige om denne Resolution, at Landene, der nu efter Krigen er travlt beskæftiget med at bygge Produktionen op for derved at skaffe sig bedre Livsvilkaar, mindre tænker paa Reformer af den Art som Socialisering, end som at tilfredsstille de daglige Krav til Livet. Paa den anden Side var Englændernes Utilfredshed med dette Socialiseringsforslag et umiskendeligt Tegn paa, at dette Spørgsmaal bryder og gærer for at komme frem; thi ogsaa i Centraleuropa staar det paa Dagsordenen, blot havde de Folk, der med Idealisme omfatter disse Tanker, holdt sig borte fra Konferencen.

Konferencen blev ikke den alle Arbejdere og alle socialistiske Partier omfattende Raadslagning, som det var haabet. Dette er blevet forbeholdt en senere Kongres. Forhaabentlig vil Arbejderne overalt i Verden indse, at de ikke har Raad til denne Splittelse, men hurtigst maa slutte sig sammen.

*) Forsinket paa Grund af Pladsmangel.

Reaktionens Helvede og Missionens Himmerige.

En ejendommelig Form for Menneskekærlighed og et besynderligt Udtryk for Retfærdighedsfølelse.

Selv om Krigstiden efterhaanden har hærdet det menneskelige Væsen, saa snart intet mere har Evnen til at forrykke dets Sindsligevægt, findes der dog alligevel det Punkt, hvor man naar til den Grænse for nedrig Hykleri og infam, modbydelig Selvretfærdighed, som er i Stand til at fravriste selv de mest hærdede et Udbrud som: »Kender Skamløsheden da ingen Grænser?«

Et af de mange Eksempler, der kan fremdrages, er det, der omtales i sidste Nummer af Bladet i en Artikel under Overskriften: »Hvor Moderationen og Missionen hersker.«

Ja, man fristes til at spørge, om det er Venstres Maade at praktisere den Frihed, som det ved de sidste Valg har skiltet med, og om det er Missionens Maade at praktisere Næstekærligheden paa; thi i Sandhed, Eksemplet taler i en uhyggelig Grad om en Forbindelse mellem de reaktionæres Helvede og Missionens Himmerig.

Man ser i Tanken, hvorledes den fattige Familiefader med Billedet af en sultende Kone og 7 Par fremrakte smaa Barnehænder og bedende Barneøjne, og et Hjem, der trods Slid og Slæb dog er paa Nødens Rand, i sin Bevidsthed staar Ansigt til Ansigt med Hjælpekassens Ledelse, denne med sine himmelvendte Blikke og Tilforladeligheden lysende ud af ethvert Træk i sit Ansigt, kæmpende en fortvivlet Kamp for den Selvbestemmelsesret, som han Dag ud og Dag ind har faaet tudet Ørene fulde af, er blevet ham til Del, ganske uforstaaende overfor Fænomenet: hvorledes disse Mennesker, der selv holder paa deres Ret og ikke noksom ved, hvorledes de skal skilte med deres Godhed, kan være saa raffineret djævelske. Han kæmper, men bag hans Kamp staar Nødens og Bitterhedens Vished, og i sin Fortvivlelse maa han give Afkald paa sine kæreste Rettigheder, blot for at skaffe Brød til de Sultnes Munde.

I Sandhed! Skændselen synes ikke at kende sine Grænser, og i vort saa gudbenaadede, demokratiske Land, der altid foregøgles os som Paradisets Forgaard, synes der ikke at være noget, der hedder Overbærenhed eller Retfærdighedsfølelse.

Er vi da hensat i Helvedes luende Gab? Det synes saa — — —

Oliver Tvist.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Centralarbejdsanvisningskontoret har i denne Uge anmeldt følgende *ledige Pladser:*

Sjælland.

Ugifte Fodermestre, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Køge, Roskilde, Slagelse.

Dagløns- og Karlepladser, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Hillerød, Holbæk, Køge, Roskilde, Slagelse.

Karlepladser til Malkning, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Hillerød.

Pigepladser bl. a. til Malkning, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Holbæk, Roskilde, Slagelse.

Lolland-Falster.

Ugifte Fodermestre til Besætninger fra 12—20 Malkekøer, de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Nakskov, Nykøbing F.

Karlepladser, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing F.

Yngre Karle (15—20 Aar), ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Pigepladser, ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Fyn.

Karlepladser, ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Odense.

Jylland.

Ugifte Fodermestre til 1. November, ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Skanderborg.

Dagløns- og Karlepladser, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Aalborg, Aarhus, Kolding, Randers, Ringkøbing, Skanderborg.

Forsaavidt Pladser søges i andre Egne, kan Henvendelse ske til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor, der beredvillig yder Medvirkning til at opnaa de søgte Pladser.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Takkesigelser o. a. l. Meddelelser.

FRA AFDELINGERNE.

Gunslev Afdeling
Den ordinære halvaarlige Generalforsamling afholdes i Gunslev Forsamlingsbygning Lørdag den 2. Oktober Kl. 7 Aften. Alle bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. *Carl Sørensen.*

Gislev Afdeling
afholder Generalforsamling paa Gislev Kro Søndag den 26. September Kl. 2. Alle Medlemmer bedes møde, da der foreligger et meget vigtigt Skema til Udfyldning. Socialdemokratisk Forening har Generalforsamling samme Sted og Dag Kl. 4. *Sofus Larsen.*

Vaalse Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 2. Oktober i Kommunehuse Kl. 8. Der foretages Valg af Bestyrelse, Formand og Kontrolbestyrer. I Tilfælde af, at Kommunehuset er optaget, holdes Mødet paa Gæstgivergaarden. *R. P. Hansen.*

Gedser Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamilng Lørdag den 9. Oktober Kl. 7½ i »Fremtiden« i Gedesby. Valg af Formand, 2 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Revisor. Eventuelt. *Jens P. M. Nielsen.*

Refsvindinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 28. September Kl. 7½ i Refsvindinge Forsamlingshus. *Laurits Rasmussen.*

Allested-Vejle Afdeling
afholder Generalforsamling i Vejle Forsamlingshus Søndag den 3. Oktober Kl. 4 Em. Alle bør møde. *Anders Andersen.*

Hesselager Sogns Afdeling
afholder Generalforsamling i Vormarks Forsamlingshus Torsdag den 7. Oktober Kl. 7 Aften. Da vigtige Ting skal forhandles, bør alle give Møde. *Kristian Larsen.*

Haurby Afdeling
afholder halvaarlige Generalforsamling i Haarby gl. Forsamlingshus Lørdag den 25. September Kl. 8 Aften, hvortil alle Medlemmer bedes møde. *Knud Larsen.*

Branderslev Afdeling
afholder Generalforsamling Tirsdag den 5. Oktober. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa sendes til Formanden senest 1. Oktober. Alle Medlemmer bedes indtrængende give Møde, da vigtige Sager foreligger. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød nu frem, Kammerater, og vær med til at gøre et Stykke Arbejde for vor Eag. *N. Hansen.*

Erindlev Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 9. Oktober i Errindlev Forsamlingshus Kl. 7. Medlemmerne bedes møde talrigt. *Fr. Kaare.*

Gudbjerg Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling paa Gudbjerg Afholdshotel Lørdag den 2. Oktober Kl. 8 Aften præcis. Dagsorden ifølge Lovene. Mød nu talrigt op denne Gang. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig, uanset de Mødtes Antal. *Carl O. C. Hansen.*

Højrup og Omegns Afdeling
afholder Generalforsamling Onsdag den 29. September Kl. 7½ Aften i Logen i Højrup med den sædvanlige Dagsorden. Valg til Bestyrelsen i Stedet for de efter Tur afgaaende Medlemmer samt Eventuelt. Alle Medlemmer bedes give Møde. *Niels Jakobsen.*

Nørre Vedby Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Tirsdag den 5. Oktober Kl. 8 Aften paa sædvanligt Sted. Dagsorden: Forhandlingsprotokollen og Regnskabet oplæses til Godkendelse, Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer og Hovedkontrolbestyrer. Eventuelt. Alle Medlemmer bedes møde. *Edvard Petersen.*

Kjærum Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Onsdag den 29. September Kl. 8 i Foreningens Lokale. *Henning Karlsen.*

Marslev-Birkende Afdeling
afholder Generalforsamling Tirsdag den 28. September Kl. 7½ paa sædvanligt Sted. *Peter Rasmussen.*

Lord Creggans Skygge

er et Æventyr af en Roman, som Guy Thorne — Forfatteren til „Dansk Familie Blad"s sidste Roman-Sukces „Hundjævelen" — har overrasket Londons romanlæsende Publikum med, og hvormed „Dansk Familie Blad" ønsker at overraske sine Læsere. Det ligger uden for vore Principper at omgive de Romaner, vi bringer, med en Ros, som ikke fuldt ud tilkommer dem, men vi udsætter os ikke for at bryde de Principper ved at fastslaa, at „Lord Creggans Skygge" vil blive Efteraarets mest læste og mest omtalte Roman.

Ligesom Læsernes Opmærksomhed straks

blev fanget

af „Hundjævelen", saaledes vil „Lord Creggans Skygge" i den Grad drage Læserne til sig, at de med den største Spænding og Interesse fra Uge til Uge vil følge Romanens dramatiske og rørende Handling, i hvilken en Østens Djævel i Menneskeskikkelse lægger sindrige Hindringer for Hovedpersonernes Forening.

Dersom De ønsker at læse denne enestaaende Roman, som begyndte i „Dansk Familie Blad" for

d. 9. September

saa indsend til Ekspeditionen, Landemærket 3, København K., **70 Øre** i Frimærker, og vi sender Dem hele Begyndelsen af Romanen, som fortsættes i Oktober Kvartal, **der bedes bestilt paa Posthuset eller hos Postbudet.**

Ved Bestilling af Oktober Kvartal gennem Postvæsenet gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa 500 Kr. ved Død og 1000 Kr. ved fuld Invaliditet (forholdsvis for ringere Grad), og De er derved sikret mod det Ulykkestilfælde, som kan ramme enhver.

Intet andet Ugeblad byder sine Læsere en saadan Fordel!

Bestil derfor straks „Dansk Familie Blad" for Oktober Kvartal.

Brenderup Afdeling
Generalforsamling afholdes paa Brenderup Gæstgivergaard Lørdag den 9. Oktober Kl. 7½ i den store Spisestue. Forslag, som ønskes behandlet, bedes indgivet til Formanden senest 2 Dage før Generalforsamlingen. *Laurits Hansen.*

Købelev Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling Onsdag den 29. September Kl. 7½ hos Grd. Ferd. Petersen, Rolykke. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Ting at drøfte. *Poul Christoffrsen.*

Agedrup Afdeling
afholder Generalforsamling i Agedrup Forsamlingshus Mandag den 4. Oktober Kl. 8 Aften. Alle Medlemmer bedes møde. *C.Maeborg.*

Vissenbjerg Afdeling
afholder Generalforsamling i Vissenbjerg Kro Søndag den 26. September Kl. 4 pr. Bestyrelsen bedes møde Kl. 3 pr. Mød, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. *N. M. Nissen.*

Stenstrup Afdeling
afholder halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 25. September Kl. 8 Aften paa Stenstrup Gæstgivergaard. Begrundet paa Valg af ny Bestyrelse bedes alle Medlemmerne give Møde og tage Del i disse vigtige Sager. *R. Stengaard.*

Langeskov Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 25. September Kl. 8 pr. hos Husmand Jørgen Peter Sørensen, Rønninge. Alle Medlemmer bedes møde. *Wilh. Jørgensen.*

Flemløse Afdeling
afholder Generalforsamling Torsdag den 30. September Kl. 8 Aften hos undertegnede. Alle bedes møde. *L. P. Andersen.*

Landarbejdernes Kredsorganisation for Svendborg Amt.
I Henhold til Lovene afholder Kredsorganisationen sin aarlige Generalforsamling Søndag den 17. Oktober. *(Ikke som i sidste Nummer averteret den 19. Oktober).*
Generalforsamlingen afholdes paa Industrihotellet i Nyborg og begynder Kl. 10½ Fm.

Ifølge § 6 har Afdelingerne under Kredsorganisationen Ret til at vælge 1 Delegeret for hver 10 Medlemmer. Desuden har alle Medlemmer Adgang som Tilhørere.
Idet jeg henstiller til alle Afdelingerne at foretage Valg af Delegerede i god Tid, skal jeg anmode de Afdelinger, der ønsker at stille Forslag til Behandling paa Generalforsamlingen, om at tilstille undertegnede Formand disse Forslag snarest muligt.
(Husk nu, det er den 17. Oktober).
Med kammeratlig Hilsen.
Paa Forretningsudvalgets Vegne.
Anthon Hansen, Ringe,
Formand.

Landarbejdernes Kredsorganisation for Sendborg Amt.
Afdelingskassererne bedes inden 1. Oktober indsende Kontingentrestancer for Juli og tidligere Kvartaler til
Knud Jensen,
Aastrup pr. Pejrup.

Vestlollands Kredsorganisation
afholder Repræsentantskabsmøde først i Oktober Maaned, saa snart der er Mulighed for at faa et Lokale. Afdelinger, som er Medlem af Kredsorganisationen, anmodes derfor om at vælge Repræsentanter. Datoen for Mødets Afholdelse vil senere blive bekendtgjort. Samtidig anmodes de Afdelinger, som staar til Restance, om at indbetale Kontingentet i Løbet af 14 Dage.
Paa Forretningsudvalgets Vegne
P. Nielsen.

Køb en svensk Stats-Præmieobligation, garanteret af den svenske Stat. Største Gevinst
300,000 Kr.
Sælges ogsaa paa Afbetaling fra 5 Kr. om Maaneden. Efter at Obligationen er udbetalt, frit Spil. Obligationen indløses igen af den svenske Stat efter nogle Aar. Skriv efter Prospekt. Porto maa vedlægges.
Axel Pedersen,
Sjælstofte, Rødby.

Arbejdernes Landsbank
Frederiksberggade 16, København B.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ %.

Til Møder og Fester faas Tryksager hurtigst og billigst fra **Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Axelhus, Hillerød. Telefon 44.**
NB. Leverand. til Landarbejderf.

Fransktræsko
til Forhandlerpris sendes fragtfrit overalt.
Gudbjerg Træskoforretning pr. Gudme.

Foreningsfaner.
Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Sølvemblemerne.

Emblemerne kan igen faas fra Forbundet . — Prisen er som hidtil 1 Kr. for Sølvnaale og 35 Ø for oksyderede Naale.
Bestillinger bedes indsendt hertil snarest.
Lorents Petersen.

Blandede

Johs. Hansen

Telefon 76 **Aakirkeby** Telefon 76

anbefaler:

Prima Herre- og Drengehabitter, Arbejdstøj

Hjemmesyede Stortrøjer, hjemmesyede Skjorter

samt alle øvrige Manufakturvarer til rimelige Priser.

FESTSANGE

TIL ENHVER LEJLIGHED SKRIVES OG FORFATTES

Afskrivningsarbejde besørges.

Lad Deres Anbefalinger maskinskrive.

BUREAU „AABO" GRIFFENFELDTSG. 31 KØBENHAVN N

Landarbejdernes Forsikring

i

Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Deres Avance stiger!

i det Øjeblik Deres Annonce staar her! :-: Forlang Tilbud!

AVERTER

AVERTER

i Landarbejderbladet.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Smukke Dame-

og **Børnehatte** faas bedst og billigst i

Elna Bjarnholts Modeforretning

Ramsherredsgade 20, Næstved.

NB. Et Parti Filthatte, smukke Forme, sælges for 10—12 Kr. pr. Stk. Samme Hatte koster andre Steder 18—20 Kr. Partiet, der omfatter 700, er købt ved en Auktion paa Toldboden, hvor det ikke var afhentet rettidig af en Grosserer.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Kolonialvarer,

Isenkram, Fajance, :—: Lervarer, :—: Foderstoffer & Korn Kul, Koks, Tørv, Daglig friskmalet - Kaffe fra eget - Brænderi. - Prima Varer. Smaa Priser.

Varerne sendes franko pr. Efterkrav over hele Landet

Chr. Saugill,

Glumsø. Telf. 1.

Stort Udvalg

i Viktualie, Kolonial, Vin, Delikatesser og iøvrigt alt til en blandet Købmandshandel henhørende.

Gode Varer.
Moderate Priser.

Nornilds Efterfølger,
Glumsø. Telf. 88.

Taksigelser

Tak.

Da det er mig umuligt at takke hver enkelt for den mig ydede Pengehjælp under min desværre vedvarende Sygdom, bedes De modtage den herigennem.

Arbejdsmund P. Nielsen,
Herstedvester pr. Taastrup.

Tak.

Vi sender herved vor hjerteligste Tak til Langeskov Afdeling for den smukke Krans, der blev skænket os til vor Datters Begravelse.

Laurits Petersen og Hustru
Rønningesøgaard pr. Ullerslev.

Tak.

En hjertelig Tak til alle, som viste mig Opmærksomhed ved min Kones Begravelse. En særlig Tak til Landarbejderforeningen for den smukke Plade og for Deltagelsen med Fanen.

Gotfred Olsen, V. Hassing.

Plads tilbydes.

Roearbejdere antages

til kommende Optagnings-Sæson. 10 Mand den 27. September, 20 Mand den 1. Oktober. Betaling i Henhold til Overenskomsten med Landarbejderforbundet. R. Rasmussen,
Flintebjerg pr. Brandelev.

PLADS SØGES.

12 Øre pr. mm i een, 20 Øre pr. mm i to og 30 Øre pr. mm i tre Udgaver koster Annoncer under denne — — Rubrik. — —

Plads søges til November.

En ældre Karl søger Plads som Kreaturpasser paa Herregaard. I Mangel heraf som Karl, helst hvor en Polakpige kan faa Malkeplads.

Kristian Hansen,
Adr.: Anders Jensen, Holmegaarden pr. Olstrup.

Huslejlighed søges.

En Mand, der vil arbejde som fast Arbejdsmand, Røgter eller Rensemand, søger til 1. November en Lejlighed ved en Herregaard, hvor Konen er fritaget for Malkning. Billet mrkt. „Huslejlighed" modtager Bladets Kontor.

Forenings-Fester og Møder.

Aftenunderholdning!

Oplæsnings- og Sangaftener, saavel humoristisk som faglig Literatur. Moderate Priser.

Oplæser H. Hansen, Holbæk.

Bal.

Dalby Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening afholder Bal paa Dalby Kro Søndag den 26. September. Socialdemokratisk Medlemskort medbringes.

P. B. V.
Jens Henrik Jensen.

Egtved Afdeling.

Søndag den 26. ds. Kl. 6½ holdes Foredrag paa Højskolehjemmet af Repræsentant Hans Hansen, Fredericia. Efter Foredraget fælles Kaffebord og derefter Dans. Naboforeningerne indbydes. Giv talrigt møde. H. Hansen er en udmærket Foredragsholder.

Jens Horsted.

Ringsted og Omegns Afdeling

afholder sin aarlige Høstfest i Ringsted Lystanlæg Søndag den 26. September med Taler af Folketingsmand Dr. Louv, Redaktør H. K. Hækkerup, Ringsted, og Forbundssekretær Fr. Hansen. Offentlig Bal fra 7—12.

P. U. V.
Niels P. Hansen.

Frørup Afdeling

afholder Høstfest i Frørup Forsamlingshus Søndag den 26. September, hvortil Socialdemokratisk Forening indbydes. Husmand H. P. Kristiansen, Roskilde, kommer som Taler. Festen begynder Kl. 4 med Oplæsning, som er offentlig, hvortil betales 1 Kr. i Entré, derefter Bal for Foreningens Medlemmer. Der bliver Fællesspisning af medbragte Madkurve. Øl, Sodavand og Kaffe kan faas. Medlemmer fra Omegnens Afdelinger har Adgang. Bestyrelsen.

Pakkefest med Bal.

Blenstrup og Omegns Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening afholder Pakkefest Søndag den 26. September Kl. 6 Aften i Gymnastiksalen. Pakker modtages med Tak af undertegnede Laurids Kristensen, Kristian Mikkelsen, Kristian Poulsen, Blenstrup, Karl Kristensen, Dallerup. Pakkerne bedes indleveret Lørdag Aften den 25. September.

NB. Pakker under 50 Øres Værdi modtages ikke. Udvalget.

Starup-Nebel Afdeling

afholder Høstbal paa Aagaard Kro Lørdag den 25. September Kl. 8 Aften. Socialdemokratisk Forening indbydes. Overskudet gaar til et sygt Medlem, derfor bedes I møde Alle.

Bestyrelsen.

Høstfest.

Gamtofte-Turup Landarbejderforening afholder Høstfest i Turup Forsamlingshus Søndag den 26. ds. Kl. 6.

P. B. V.
P. Hjevesen.

Høst- og Pakkefest.

Kr. Helsinge socialdemokratiske Forening og Helsinge-Drøsselbjerg Landarbejderforening afholder Høst- og Pakkefest paa Mullerup Kro Lørdag den 25. September Kl. 7 Aften, hvortil indbydes Omegnens faglige og politiske Organisationer. Pakker modtages med Tak af Bestyrelserne for begge Foreninger.

God Musik og Bal til Kl. 1.

Bestyrelsen.

Falkerslev Landarbejderforening

afholder Faneindvielse i Forsamlingshuset Søndag den 26. September Kl. 4. Der kommer to Talere til Stede. Horreby og Horbelev Afdelinger indbydes til at deltage i Festen. Der bliver Fællesspisning af medbragte Madkurve og derefter Dans. Mød nu Kammerater og tag Konen med.

P. B. V.
Martin Hansen.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Smørmarksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 40 | Fredag den 1. Oktober 1920 | 6. Aargang

Polakimporten.

II.

Vi omtalte sidst, hvorledes Storagrarernes Interesse for at faa dansk Arbejdskraft til Afløsning af den polske pludselig vaagnede, da Krigen havde umuliggjort Indførsel af polsk Arbejdskraft, men hvordan den ligesaa hurtig forsvandt igen, da Muligheden for at faa fremmed Arbejdskraft igen aabnede sig.

I Foraaret ansaar man Tidspunktet for at være inde, da Kravet om Genoptagelse af Polakimporten paany kunde rejses. Man rejste det og gjorde Sukkerordningen afhængig af, at det blev opfyldt. Roedyrkerne forlangte Ret til at indføre 2000 polske Arbejdere for at forpligte sig til at dyrke det Areal Sukkerroer, som var nødvendigt for at dække Landets Sukkerforbrug til den fastsatte Pris. Den daværende Regering og Den overordentlige Kommission nægtede at gaa ind paa denne Fordring medmindre der kunde opnaas en Overenskomst herom med Landarbejderforbundet.

Saaledes var Stillingen, da vort Forbund i Foraaret paa Opfordring af Den overordentlige Kommission traadte i Forhandling med Roedyrkerforeningen. Paa den ene Side havde vi Visheden for, at den afsluttede Sukkerordning vilde blive sprængt og Prisen paa Sukkeret sat betydeligt op, samtidig med, at Sukkerroearealerne vilde blive indskrænket og der som Følge deraf blev mindre Roearbejde i Sommer; paa den anden Side havde vi Kravet om at indvilge i Indførsel af et begrænset Antal Polakker og dermed holde Sukkerprisen nede for hele den forbrugende Befolkning og sikre ogsaa de danske Landarbejdere Roearbejde i Sommer.

Stillet overfor disse to Eventualiteter valgte vort Forbund at gaa med til, at det blev tilladt Roedyrkerne at indføre et Antal polske Roearbejdere, som vi fik bragt ned til 1500. Til denne Beslutning bidrog ogsaa den Omstændighed, at vi paa det Tidspunkt stod overfor Valget, og vi vidste, at saafremt de konservative Partier sejrede, vilde Storagrarerne faa Lov at indføre saa mange Polakker, de i det hele taget kunde hverve. Nu kan enhver se, at Beslutningen var rigtig og klog, den sikrede os, at vi fik Haand i Hanke med Polakimporten i Fremtiden, medens vi ellers vilde være blevet sat udenfor Spørgsmaalet og miste al Indflydelse herpaa.

Ved den Overenskomst, der i April Maaned blev afsluttet mellem Landarbejderforbundet og Roedyrkerforeningen, blev hele dette vigtige Spørgsmaal lagt der, at der for det første er skabt Garanti for, at de polske Arbejdere ikke kommer til at virke som Løntrykkere, idet de skal betales i Henhold til Landarbejderforbundets Overenskomst. Hermed er den oprindelige Aarsag til Polakimporten fjernet, Polakkerne er nu ikke mere billig Arbejdskraft. Der er dernæst tilvejebragt Sikkerhed for, at de danske Arbejdere ikke gøres arbejdsløse og fordrives fra Landet til Fordel for den polske Arbejdskraft. Indførslen af fremmed Arbejdskraft er gjort afhængig af, at der ikke kan skaffes fornøden Garanti for, at der er dansk Arbejdskraft til Raadighed til Roearbejdets Udførelse. Det er med andre Ord slaaet fast, at Landets egne Arbejdere skal have første Ret til dette Arbejde.

Gennem det nedsatte Udvalg, som bestaar af lige mange Medlemmer fra Landarbejderforbundet og Roedyrkerforeningen, med en neutral Formand, har vort Forbund Indflydelse paa, at disse Bestemmelser overholdes. Vi har det nu i vor Magt ikke blot at hindre fremtidig Indførsel af fremmed Arbejdskraft, men ogsaa at faa den, som er blevet indført, sendt hjem.

Forudsætningen er kun, at vi kan bevise, at den nødvendige danske Arbejdskraft er tilstede.

I Henhold til den afsluttede Overenskomst skal de i Aar indførte polske Sæsonarbejdere hjemsendes saa snart Roekampagnen er forbi, dog senest 1. December, men ogsaa de polske Arbejdere, som var her i Landet før, og som vel at mærke er indført, skal hjemsendes efterhaanden som vi bevisligt er i Stand til at anvise Erstatning for dem ved danske Arbejdere.

Som det vil være bekendt, er der fra Forbundskontoret udsendt et Cirkulære sammen med et Skema, hvori der stilles en Række Spørgsmaal til Afdelingerne til Besvarelse. Det har afgørende Betydning, at disse Skemaer udfyldes nøjagtigt og samvittighedsfuldt og saa hurtigt som muligt sendes ind til Forbundskontoret. Skal det lykkes os at komme af med den fremmede Arbejdskraft og dermed skaffe forøget Virksomhed for de danske Landarbejdere, er det nødvendigt, at Afdelingerne er behjælpelige hermed.

Vi maa have Meddelelse om, hvor der findes danske Landarbejdere, som vil og kan paatage sig Arbejdet med Optagning af Sukkerroer i dette Efteraar, og hvor mange der findes. Det er dette, der søges Oplysning om i de udsendte Spørgeskemaer.

Skal det lykkes os at formindske Antallet af de importerede polske Arbejdere her i Landet og dermed sikre danske Landarbejdere Arbejde i Efteraaret, maa Afdelingslederne sørge for hurtigt at faa de nævnte Spørgeskemaer udfyldt og indsendt til Landarbejderforbundets Kontor.

De sønderjyske Socialdemokraters første Repræsentant paa den danske Rigsdag.

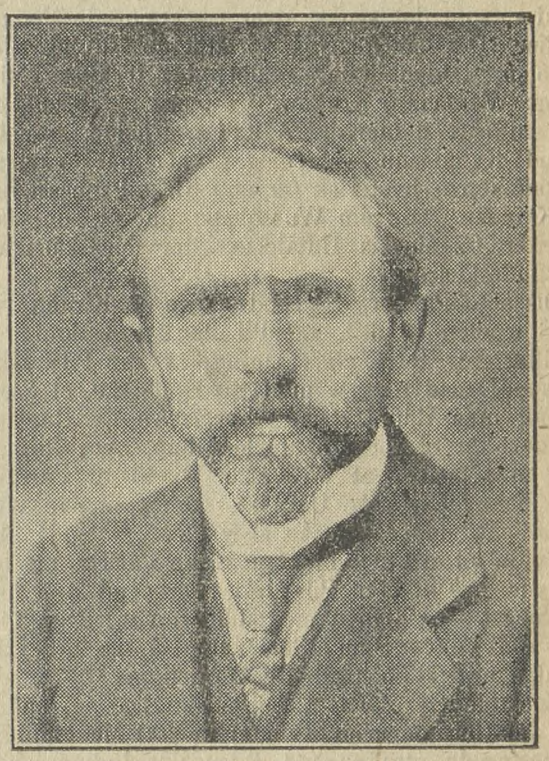

Bager I. P. Nielsen.

Blandt de nye Mænd, som ved sidste Valg blev valgt ind i Folketinget, er Bagerforbundets Hovedkasserer, *J. P. Nielsen,* der vil være mange af vore Medlemmer bekendt. Han er valgt i Sønderjylland, og er saaledes de sønderjyske Socialdemokraters første Repræsentant i den danske Rigsdag. Nielsen har i flere Aar været Hovedkasserer i Bagerforbundet, og har i det hele taget gjort et stort Arbejde indenfor Fagbevægelsen; men ogsaa i den politiske Bevægelse har J. P. Nielsen ydet en meget værdifuld Indsats, bl. a. i Socialiseringsspørgsmaalet. Nielsen er kendt af alle interesserede Arbejdere i København fra sin Virksomhed i de socialdemokratiske Diskussionsklubber og det socialistiske Oplysningsarbejde i det hele. Han har i mange Aar været Medredaktør af det lille, udmærkede Tidsskrift »Socialisten«. Iøvrigt beklæder han en Mængde Tillidsposter i Parti- og Fagbevægelse, bl. a. er han Medlem af Landarbejderforbundets Hovedbestyrelse som Socialdemokratiets Repræsentant. Nielsen er en dygtig og kundskabsrig Mand, der forener betydelig teoretisk Viden med stor praktisk Indsigt i alt, hvad der vedrører Arbejderspørgsmaalet. De sønderjyske Arbejdere har Ære af at have valgt ham som deres første Repræsentant til den danske Rigsdag.

Polen.

Socialdemokratiets Stilling til den polske Stor-Chauvinisme.

Paa den internationale socialistiske Kongres i Genf træffer vi det polske Socialdemokratis Sekretær Casimir Czapinski, med hvem vi drøfter Forholdene i hans Hjemland.

I Polen findes to Partier, der tragter efter et Storpolen, det national-demokratiske Parti og det klerikale Parti.

Hvert af dem har en nedarvet Klasses Magt at kæmpe for: National-Demokraterne for Schlachta'en, Polens Godsejerklasse, det klerikale Parti for den katolske Kirke. National-Demokraterne er krigersk-chauvinistiske; de har deres Støtte først og fremmest selvfølglig hos de adelige Storgodsejere, men ogsaa hos Storbønderne og hos den talrige Intelligens og den deraf udgaaede Embedsmandsklasse, som ganske naturligt ser sine Chancer forøgede i et større Polen.

Det klerikale Parti er rigtig et Udtryk for den kæmpende Kirke, som her er den romersk-katolske Kirkes yderste Forpost mod den græsk-katolske Kirke i Rusland. Erkebiskop Theodorowitsch er dette Partis Fører i Parlamentet, og Partiet raader, som det synes, over ubegrænsede Pengemidler. Det har fornylig oprettet det største Blad i Polen, „Republiken" kaldet; det trykkes i fire Byer: Warschau, Krakow, Lemberg og Posen, og der udføres et mægtigt Agitationsarbejde, navnlig blandt Kvinderne — Telegrammer har jo ogsaa omtalt store, hysterisk farvede Kirke-Processioner af Kvinder gennem Warschaus Gader, som bekræfter Czapinskis Udtalelser om den klerikale Kraftudfoldelse.

Disse to Partier, Storgodsejerne og Kirken, vil et Storpolen udadtil, indadtil stærk Reaktion.

Efter vor Partifælles Opfattelse var Pilsudskis Formaal med Krigen mod Rusland ikke et Storpolen, men Randstaternes Løsrivelse fra Rusland og derefter et Forbund mellem dem, hvorved man dog maa huske, at Pilsudskis Hjælp til Ukraine var betinget af, at Ukraine skulde opgive sine Krav paa det ukrainske Østgalizien. Men i alle Tilfælde vil de to annektionistiske Partier nu for enhver Pris af med Pilsudski, som, endskønt han forlængst — i Lighed med Millerand og Briand — har slidt enhver Smule Socialisme af sig, dog ikke er den annektionistiske Reaktion tilpas.

Socialdemokraterne i den polske Rigsdag, endnu kun 35 (herunder én Kvinde) af 400 Medlemmer, protesterede straks mod Pilsudskis Indmarsch i Ukraine og afholdt store Protestmøder over hele Landet. Ganske vist ønsker ogsaa de Ukraines og Hviderusslands Befrielse; men de forstaar, at det ikke kan være Polens, men de paagældende Folks egen Opgave at gennemføre dette, og de stiller sig med Hensyn til Polens Krav fuldt og helt paa Selvbestemmelsesrettens Grund — paa store Strækninger er Befolkningen i disse Egne saa stærkt blandet, især med Jøder, at der kun kan træffes en Afgørelse ved Folkeafstemning. Ikke en Gang det, at Befolkningen er overvejende polsktalende borger altid for, at den ønsker at tilhøre Polen; i de Dele af Østprøjsen, der for en Maanedstid siden havde Folkeafstemning, var der Egne med vitterligt Overtal af polsktalende, der dog stemte for Tyskland, fordi de som Protestanter ikke vilde ind under et katolsk Polen.

Socialdemokraterne er kommen i en vanskelig politisk Stilling, som de haarde Kampe om Warschau vel nu for en Tid har tilsløret. De har som sagt allerede vendt sig mod Pilsudski; men de to annektionistiske Partier har altsaa gjort det samme, og derved staar de i Fare for at tjene deres værste Modstanderes Interesser. Foreløbig har de nu haft nok med at deltage i Kampen for Warschaus Redning.

Igennem Telegrammer erfarer man, at der baade i Frankrig og England rører sig Frygt for, at Polen, nu da det trænger sejrrigt frem, ikke vil nøjes med, hvad der virkelig er polsk og vil være polsk. Den samme Frygt nærer utvivlsomt de polske Arbejdere i disse Dage, thi de har hidtil baade i Medgang og i Modgang bevaret Hovedet klart.

Vi kan kun udtale vort Haab om, at det maa lykkes den arbejdende polske Befolkning i By og paa Land at gennemskue og at stække den forbryderiske Reaktion, der nu som i tidligere Aarhundreder har styrtet Polen ud i Krig og gerne vil føre det ind i en Undertrykkelse af andre.

Egespirslyst, i September 1920.

Hr. Redaktør!

Maa jeg have Lov til ganske kort at bemærke i Deres meget ærede Blad, at med Hensyn til Fagforening og alt, hvad der hedder det, saa synes jeg altsaa snart, at den begynder at blive skrap. For hvad rager det altaa Fagforeningen, hvem jeg vil kysse, og hvem jeg ikke vil kysse.

Jeg har i Parantes bemærket aldrig før nu vidst, at Kysseriet sorterede under Fagforeningen. Men nu véd jeg det altsaa.

Det gik saadan til, som jeg nu ganske kort skal forklare i al Korthed. Vi har her paa Gaarden en Satens køn Malkepige, som a' der hedder Elvira. Saa var det altsaa forleden Aften, a' jeg havde siddet ovre hos Fodermesteren og spillet Kort med ham og Gartneren. Da jeg skal over til mig selv, saa møder jeg altsaa Elvira i Slitten mellem Kostalden og den søndre Længe. Nu havde vi jo faaet et Par Toddyer hos Fodermesteren, og Elvira er som sagt en Satens køn Pige, saa jeg fik en umanérlig Lyst til at kysse hende.

Maa jeg spørge Dem, Hr. Redaktør Olsen, har De aldrig faaet Lyst til at kysse en køn Malkepige bag en Stalddør? Jeg antager det i det mindste, eftersom at De er en dannet Mand og med paa alt, hvad der hedder det. Derfor kan De vel nok ogsaa forstaa mine Følelser, da Pigebarnet i Stedet for at kysse mig, giver sig til at bruge Mund paa en anden Façon og bl. a. siger saadan noget som: „Gud, kysse Dem, Brasenberg. Nej Tak, saa risikerede man jo at blive vaad helt op til Ørerne."

Det er altsaa, hvad jeg i Parantes bemærket kalder for meget flabet sagt af en Malkepige til en Forvalter. Ja, hvad mener De, Hr. Redaktør? Ved det nu, at Pigebarnet staar der og halvvejs gør Nar ad mig, saa fik jeg jo altsaa først rigtig Lyst til at kysse hende, for godt saa kun jo ud, Skidtet, som hun stod der i Maaneskinnet og grinte, og saa kan det jo godt være, at jeg er kommet saadan lige til at tage lidt haardt paa hende, idet jeg vil lægge en Arm hen omkring Livet paa hende. Bare for at kysse hende altsaa, i Parantes bemærket.

Men vil De tro, Hr. Redaktør, at hun skreg Fanden ta'me', som om der blev jaget en Kniv i hende. Og saa skulde De bare ha' set en Komedie. 2—3 af Karlene kom farende ud og begyndte at blande sig i det. Og maa jeg spørge: Hvad Fanden rager det dem, at jeg vil kysse en Malkepige. Det sagde jeg osse til Dem, men saa blev de først rigtig næsvise. Og kort fortalt saa endte det da med, at jeg sagde, at baade de og Elvira kunde rejse ad Helvede til, osse lige med det samme.

Naa, jeg gik jo over til mig selv og tænkte ikke mere paa at kysse Elvira, og alt hvad der hedder det. Men vil De tro, Hr. Redaktør Olsen, at da jeg kommer ned den næste Morgen og vil til at sætte i Arbejde som sædvanlig, saa staar de alle sammen stillet op og vover Fanden ta'me' at stille det frække Forlangende, at jeg skal give Elvira en Undskyldning, ellers saa vil de henvende dem baade til Fagforeningen og til Hofjægermesteren angaaende det, at jeg faktisk havde jaget baade hende og to af Karlene væk.

Det er altsaa, hvad jeg kalder skrapt.

Der stod jeg i Parantes bemærket som en Lus mellem to Negle. For Fagforeningen er jo ikke af de gode, og Hofjægermesteren er jo ikke saa meget Mandfolk, at man kan løbe an paa, at han vil støtte sin egen Forvalter overfor Fagforeningstyranniet. Og hvad skulde jeg saa gøre andet end at stikke Elvira en Undskyldning. Men Gud bevares, hvor det kreperede mig, for jeg kunde jo ikke undgaa at se, hvor de grinede allesammen.

— Og det er faktisk meningsløst, at man som Overordnet, og alt hvad der hedder det, skal udsættes for at blive til Grin, fordi man vil kysse en Malkepige, og det er det, som jeg vil protestere imod i Deres ærede Blad, at Fagforeningstyranniet ogsaa skal omfatte Kysseriet.

Ærbødigst
F. F. Brasenberg,
Forvalter.

Thyra Boldsen.

LIVSLOV OG GUDSDYRKELSE. *Martins Forlag.* — *Kr. 2,35.*

Uenig eller enig — forstaaet eller ikke forstaaet — det er altsammen ganske ligegyldig, denne ihærdige Søgen, Stræben og Higen efter at finde Mening i Tilværelsen, og ophøjede Respekt for at naa Fuldkommenhedens Tinde, kan ikke andet end drage Læseren med sig.

Lad være, at Forfatterinden bevidst eller ubevidst lader det guddommelige blive Udtryk for det ophøjede Maal, som vi Mennesker bør stræbe efter for at naa den størst mulige Fuldkommenhed; det er og bliver dog et underordnet Spørgsmaal i Forhold til de Kray, hun stiller til den enkelte — og hendes urokkelige Tro paa, at Livets Fuldkommenhed kun kan opnaas ved den Enkeltes Fuldkommengørelse, saa kan man altid omsætte Gudsbegrebet i Naturkræfternes Storladenhed.

Som et Vidnesbyrd om den Respektløshed, hvormed Forfatterinden slaar ned paa hele det forløjede og hykleriske Moment i Tilværelsen, skal vi hidsætte et lille Citat af Bogen.

»Ja, hele dette tomme Skin af Gudsfrygt viser nu sin sande Lurvethed og Gridskhed.

Afklædt, nøgent ser Du nu det hæslige Skelet af denne statsbetalte Kristendom. —

Hvad har den duet til, hvad har den ydet?

Var det Guds Aand, der ved Eksamensbordet gav Guds Tjener Ret til fedt og mageligt at lade Naadens Ligegyldighed forgylde al Slags lav og ussel Vold?

Hvor saa Du ham som Talsmand for Retfærdighed paa Trods af den Regering, som betalte Lønnen? — Lejesvende, ikke sande Hyrder, kaldte Kristus dem.

Eller har Du hørt et dristigt Gny af alle disse Tusinder Guds Tjenere, som med mægtigt Raab har truet Krig og Fattigdom og bandet de Forbryderhænder, som har voldt dem.

Og al den hule, flove Skoleundervisning viser nu, hvad Menneskene har lært som Børn om godt og ondt og deres Ansvar, — hvad hver enkelt skylder Livet. Nederlag paa Nederlag for al den virkningsløse Lærdom, Hjernen fyldes med, den ser Du nu. Død og Tilintetgørelse, Sygdom, Hun-

gersnød og Vold er det Stativ, som Afgudsbilledets guldbesatte Klædebon har dækket.«

Det er et kækt Sprog, denne modige Kvinde fører, det er et dundrende Varsko til alle disse, der sjosker gennem Tilværelsen paa Kludesko for mulig at luske sig uden om de Krav, Livet stiller til det enkelte Individ, eller de, der i Selvgodhedens og Selvgladhedens ophøjede Navne har gjort sig til de eneste sande Repræsentanter for aandelige Livsværdier og virkelig sund og god Moral, uden dog at opfylde et eneste af de Krav, der stilles til dem.

Et Ve over de Tusinder, der aldrig har ydet en personlig Indsats i den Udvikling, der fører mod Maalet: »Det størst mulige Udbytte af Tilværelsen, og den mest udprægede og ophøjede Frase for Skønhed i denne Tilværelse«.

Derfor fortjener dette lille etiske Skrift ogsaa at blive læst. *Oliver Tvist.*

Fra Arbejdsløshedskassen.

For at indskærpe Afd. at vise mere Paapasselighed under Udførelse af Organisationsarbejdet, end Tilfældet er visse Steder, skal I her se Afskrift af et Brev, der, med god Grund blev sendt til en Afd. paa Lolland. Da jeg ikke haaber, der oftere skal blive Anledning til lignende Ærgrelser, vil Navnet paa Afd. og Tillidsmanden ikke blive nævnt.

Brevet, der blev afsendt, lyder saaledes:

»Gode Kammerat!

Jeg maa ærligt indrømme, at jeg blev gal i Hovedet, da jeg fra en jydsk Afdeling fik de her medfølgende Bøger og Kort tilsendt, fordi deres Behandling viser en overvældende Mangel paa Forstaaelse af, hvorledes Overflytningsreglerne skal læses.

Lad mig vise Dig nogle af Fejlene:

Valdemar Jensen møder med Fagbog fra Slagteriarbejderne, den er tilsyneladende i Orden. Den skulde have været meldt til Eders Afdeling, og han have sit betalte Kontingent afstemplet i sin Bog. Du har ikke meldt den til Afdelingen og heller ikke afstemplet Kontingentet i Bogen.

Naar 3 Maaneder er gaaet, skal han have en af vore Bøger, og den gamle skal i overflyttet Stand indsendes til vort Hovedkontor med Oplysning om, hvilket Nr. han har faaet i vor Arbejdsløshedskasse. Det sidste er ikke blevet udført.

Da Du udsteder den nye Bog, skriver Du, at han er overflytet fra Skovarbejderne, endskønt der tydeligt staar, at han er overflyttet fra Slagteriarbejderne, og desuden ved Du vel, at der ikke findes noget Skovarbejderforbund.

Du skriver i Fagbogen, at den er udstedt den 1. Januar 1920, men paa en anden Linie skriver Du, at han er optaget i Arbejdsløshedskassen den 1. Septbr. 1920, altsaa 9 Maaneder efter, at han har faaet udstedt Bog.

I Medlemmets gamle Bog staar tydeligt, at han er optaget i Slagteriarbejdernes Forbund den 1. April 1913, og denne Dato skulde selvfølgeligt have været opført i den nye Fagbog, da Medlemmet ellers snydes for flere Aars Anciennitet og mister sin Understøttelsesret i flere Maaneder.

Endelig mangler der Afstempling af Kontingentet i Fagbogen fra den 1. Januar 1920 til den 1. Septbr. 1920.

Der var ganske vidst udstedt et Medlemskort for Forbundsmedlemmer, som var afstemplet med Kontingentstempler med megen Omhu, men der stod ikke Navn eller noget andet anført paa Kortet, saa det er jo ganske værdiløst, da et saadant Kort ikke giver Adkomst til at hæve Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Gør mig nu den Tjeneste at læse Overflytningsreglerne paa Side 26 i Vejledningen for Kassens Tillidsmænd og den paa Side 28 givne Forklaring, bring Bøgerne i Orden og indsend dem hertil Hovedkontoret igen snarest muligt, saa Medlemmet kan faa sin Bog. Venlig Hilsen,

Sofus Westergaard.«

Til Lykke med Valget!

Den 21. og den 24. September blev stolte Dage for Arbejderklassen i Danmark; de to Dage viste, at de danske Arbejdere endnu forstaar, hvad Sammenholdet betyder; i Kraft af Sammenholdet var det, at vi bar Sejren hjem, til stor Ærgrelse for vore Modstandere, som nu vil blive nødt til at slaa deres Pjalter sammen enten de saa vil kalde sig Højre, Venstre eller Erhvervsmænd eller hvilket Navn de pynter sig med.

Vi maa endnu et Stykke Tid beholde de smykkede Excellencer, som jo kun kan regere i Kraft af Højres Naade, hvor langt den strækker, vil Tiden vise; men lad os gøre os parate til det næste Slag; det kan komme, før vi aner det, da der naturligvis vil komme en Tid før eller senere, hvor der vil opstaa Splid, da er vi færdige med Agrarvældet«, og vi kan spadsere til Valg igen, da vil vor Tid komme. Socialdemokratiet er Fremtidens Prati, og det Parti, som vil komme til at overtage Magten, hvor meget saa Bønder og Herremænd end sprætter.

Derfor, Kammerater, lad os ikke hvile paa de Laurbær, som vi høstede Tirsdag og Fredag i sidste Uge, nu gælder det mere end nogensinde, at vi gør os klar; ingen ved, hvornaar Tiden er inde, derfor maa vi nu slutte os tættere sammen om vor Organisationer, saa de kan blive mindst dobbelt saa stærke, det gælder først og fremmest »Landarbejderforbundet«. Der bliver store Opgaver for vor Organisation at løse i den kommende Tid, derfor lad den faa den Styrke, den fortjener, og som er nødvendig til at føre Landarbejdernes Krav igennem; nu vandt vi en stolt politisk Sejr, men vi maa vinde ligesaa stolteSejre paa det faglige Omraade; det kan vi, naa, Kammerater, ved at tage Eksempel fra den 21. og 24. September, da gik de danske Arbejdere maalbevidst til Valg, det samme maa ske nu; vi vil alle som een slutte os til de Organisationer, som vi tilhører, da har vi en meget større Sejr end den sidste, da vil hver Landarbejder naa at faa en Løn, saa han og hans Familie kan leve nogenlunde som andre Mennesker i Samfundet.

Det er krævet meget Agitationsarbejde af de danske Arbejdere i den forløbne Sommer, men det maa ikke endnu være Slut; vi maa nu tage fat paa Kraft for vor Fagforening; der er kun en kort Tid til Forhandlingerne igen skal begynde; men der er et stort Forarbejde, der skal gøres inden den Tid. Jo flere Afdelinger og jo flere Medlemmer hver Afdeling tæller, jo højere Løn kan hvert enkelt Medlem vente sig, naar Forhandlingerne er tilendebragt.

Derfor: Agitér paa din Arbejdsplads, mellem Venner og Bekendte, og det kommende Aar skal bringe os Landarbejdere en ny stor Sejr.

Alfred Carlsen.

Mere Bondekultur

Endnu medens Sindene er opskræmt af Barnemishandlingsaffæren fra Karlebo, kommer der Meddelelse fra Sydsjælland om en anden Storbonde, der har pryglet sin Tjenestedreng. Herom skriver »Sydsj. Soc.-Dem.«:

»Hos Gdr. *H. Nielsen* i Menstrup, forhen Malermester i Næstved, har der indtil Onsdag Morgen tjent en 16 Aars Dreng ved Navn Vilhelm Andersen. Samme Gdr. Nielsen er kendt som en Arbejdsgiver, der ofte har Vrøvl med sine Folk, som flere Gange har maattet henvende sig til Politiet for at faa deres Tilgodehavende. At Hr. Nielsen ikke altid er lige behagelig, fik nævnte Vilh. Andersen Bevis for, efter hvad han forklarer til os, og som vi her gengiver.

Da han kom af Marken Tirslag Aften Kl. 6, skulde han fodre Kreaturer samt flytte noget Ungkvæg. Dette gjorde han ogsaa samt strøede under sine egne Heste. Mens han udførte dette Arbejde, havde Tjenestekarlen Purup (der er en uorganiseret Storbondesøn fra Lolland, og som hele Tiden fedter for Gaardejeren), klædt sig om. Han krævede nu, at Drengen ogsaa skulde strø under hans Heste, hvilket denne dog nægtede. Karlen mumlede noget om, at han nok skulde sørge for, han kom til det alligevel, men gik derefter sin Vej. Kl. 8 bad han Drengen om at fodre Hestene om Aftenen. Det er Forkarlens Arbejde, men Drengen havde ofte gjort det for ham, og han gjorde det ogsaa denne Aften. Kl. 12 kom Karlen tilbage. Han fo'r da ind i Karlekammeret, rev Drengen ud af Sengen, ud i Gaarden og befalede ham at strø under Hestene med det samme. Han maatte dog godt trække noget Tøj paa først. Drengen trak derefter en Bluse og et Par Bukser paa og vilde derefter vække Gaardejer Nielsen for at beklage sig over den Behandling, der var blevet ham til Del; men i det samme kom denne farende til med Udraabet: Naa, saa De vil ikke strø! Saa skal jeg lære Dem! — Da Drengen forklarede, hvorfor han ikke vilde, trak Nielsen ham ind i Stuehuset. Her greb han en Bambusstok, og bibragte ham med den en Række kraftige Slag, bl. a. søgte han at ramme Hovedet, men dette afværgede Drengen ved at holde Haanden for. Tilsidst smadrede han i sit Raseri den elektriske Lampe, hvorpaa han smed Stokken fra sig for at bearbejde Drengen med de bare Næver. Resultatet blev naturligvis, at Drengen maatte give efter og give sig til at strø under Hestene midt om Natten.

Ja, saaledes lyder Drengens Forklaring, der bestyrkes ved en af Læge Nielsen udstedt Attest, og efter den staar man altsaa overfor et nyt Udslag af en Storbondebrutalitet, der virker forfærdende.

Vi har aflagt Besøg hos Hr. Nielsen og dér faaet ligesom en Slags Forklaring paa, hvorledes sligt i det hele kan finde Sted. »Det er Klassehadet, som »Landmandstidende« siger,« udtaler Hr. Nielsen, mens hans Øjne skyder Lyn, og vi kan ikke andet end give ham Ret. Det er Klassehadet, det Klassehad, som Storbondeorganet »Landmandstidende« hver Dag prædiker, det er det, som lægger Storbonden Bambusstokken i Hænderne, det er det, der faar ham til at bruge den paa Underklassesønnens Rygstykker, og det er det, som faar ham til at glemme, at saadan en Underklassesøn ogsaa er et Menneske.

Forøvrigt paastaar Nielsen overfor os, at han ikke har talt med Drengen den paagældende Nat, endsige slaaet ham, men Sagen er nu paa vor Foranledning meldt til Politiet, der forhaabentlig vil vide at trænge til Bunds i den.

Den Tid maa i hvert Fald være forbi, da man ustraffet gennemprygler sin Tjenestedreng.«

Ulykkesforsikringen.

Grundet paa Aarsopgørelse skal alle Værdimærker, som Afdelingerne har i Behold, indsendes til Forbundet straks.

Samtidig kan rekvireres Mærker til næste Kvartal.

Niels Petersen.

Abonnér paa

Landarbejderbladet.

Oprørende Mishandling af en syg Tjenestedreng.

Gaardbestyrer Hans Jensen, Karlebo, pisker sin syge Tjenestedreng paa den nøgne Krop med en Ridepisk.

Tirsdag den 21. September fandt en af de desværre ikke usædvanlige Pryglescener Sted hos Gaardejer Hans Hansen, Karlebo ved Hørsholm i Nordsjæland. Som saa ofte før er det en lille Tje-

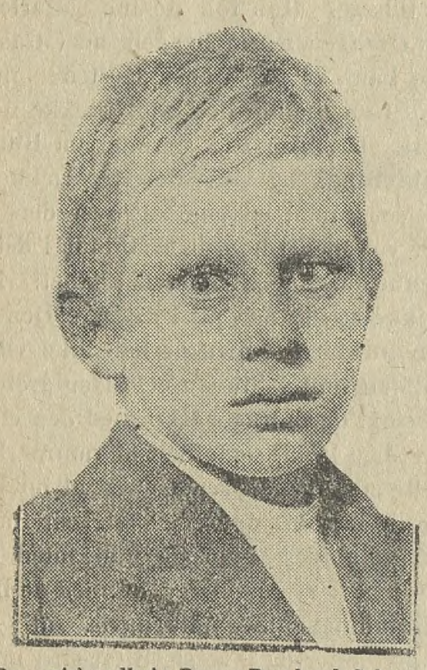

Den mishandlede Dreng Bernhard Schramm.

nestedreng, der har været Offer for en Storbondes Brutalitet.

Drengen, hvis Navn er Bernhard Schramm, havde siden første Maj tjent hos ovennævnte Gaardejer. Forrige Søndag var det hans maanedlige Frisøndag, og han var hjemme i Besøg hos sine Forældre, som bor i Buddinge i Nærheden af København.

Ved et Tilfælde blev hans Moder opmærksom paa at han havde en Knude under den venstre Arm, og Forældrene blev enige om at lade ham undersøge afe n Læge; de beholdt derfor Drengen hjemme den næste Dag for at han kunde komme til Lægen, og denne erklærede, at det var en Kirtelsvulst, Drengen havde under Armen, og at Armen skulde holdes i Ro en 4 a 5 Dage. Mandag Aften vendte Bernhard tilbage til Gaarden forsynet med et Brev fra sin Fader, der forklarede, hvorfor han ikke var kommet som bestemt Søndag Aften; han traf imidlertid hverken Gaardens Ejer, Hans Hansen, eller dennes Svigersøn, Hans Jensen, som er Bestyrer paa Gaarden, og Drengen gik derfor i Seng uden at have faaet afleveret Brevet eller forklaret Grunden til sin Udeblivelse. Tidligt næste Morgen blev han vækket af Bestyreren, der stod ved Sengen med en Ridepisk i Haanden; han rev Dynen af ham og holdt ham, medens han lod de svidende Slag af Ridepisken regne ned over Drengens nøgne Krop og Ben. Da Hans Jensen endelig holdt op med Mishandlingen, smed han Drengen ud af Sengen og beordrede ham at komme i Tøjet og ud til Arbejdet. Drengen turde ganske naturligt ikke kny, syg og øm af de smertende Piskeslag arbejdede Bernhard hele Dagen. Man vil forstaa, at han ikke havde noget højere Ønske end at komme bort; behjærtede Mennesker gav ham de nødvendige Penge til Rejsen hjem, og om Aftenen forlod Bernhard Gaarden, hvor han havde været Genstand for en saa hjærteløs og brutal Behandling.

Drengens Fader tog ham den næste Dag med hen til den stedlige Læge, der udstedte en Erklæring gaaende ud paa, at der paa Barnets Krop findes 15 blodunderløbne, indtil 25 Centimeter lange *Striber,* omkring Striberne er tæt indfiltrede, hævede Partier, og der er ingen Tvivl om, at de er fremkommet ved Piskeslag. Efter at have anmeldt Mishandlingen til Politiet gik Faderen op paa »Social-Demokraten«s Kontor, hvor nedenstaaende Fotografi blev taget, det taler tydeligere end mange Ord om den hjærteløse raa Behandling, den lille Proletardreng har været Genstand for.

Et Besøg hos Gaardmanden.

Dagen efter, at Sagen var draget frem i »Social-Demokraten« rejste nærværende Blads Redaktør som Repræsentant for Landarbejderforbundet til Karlebo for paa Stedet at erfare noget nærmere om denne uhyggelige Affære.

Det Indtryk, man fik ved at tale med Bestyrer Hans Jensen, tydede absolut ikke paa Anger; han erkendte ikke, at hans Handling var forkert endsige raa, hans Forklaring gik nærmest ud paa at bevise, at det var for Drengens eget Velfærds Skyld, han havde jusket ham. Drengen trængte til en Revselse, han var doven, upaalidelig og løgnagtig; som Eksempel anførtes, at det ofte havde vist sig, at han ikke malkede Køerne rene, og naar han skulde harve, lagde han »imellem«; det havde to Gange gentaget sig, da han havde været i Besøg hos sine Forældre, at han ikke var kommet tilbage til Gaarden igen Søndag Aften; han havde flere Gange ladet Lampen brænde om Aftenen; en Søndag Aften havde han lokket en af sine Medtjenere med sig til Søborg ved København, skønt han selv havde Tur til at være hjemme den Søndag. Kort

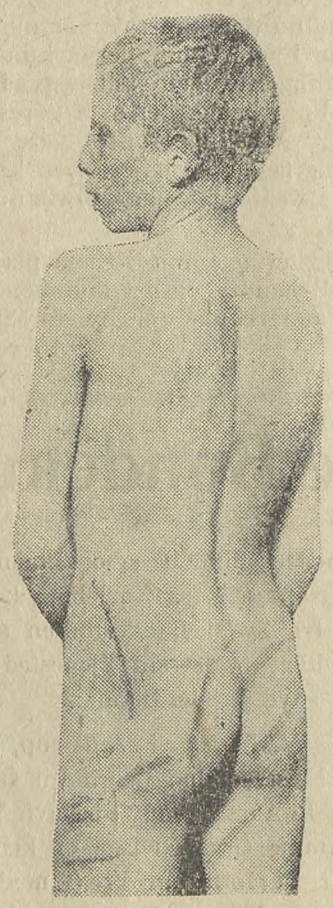

Fotografi taget umiddelbart efter Lægeundersøgelsen.

sagt, efter Bestyrer Jensens Opfattelse var Drengen en skidt Knægt, og han hævdede, at Faderen havde sendt ham ud at tjene, fordi han ikke selv kunde tumle ham. Bestyrer Jensen havde derfor, omend med tungt Hjærte, besluttet at give Drengen en alvorlig Revselse denne Gang; han benægtede, at Drengen var syg, den Knude, han havde under Armen, forklarede han var kommet ved Leg med en Medtjener. Hele Bestyrer Jensens Forklaring mundede i Virkeligheden ud i den Betragtning, at det var en god Gerning, han havde gjort den Morgen, da han havde gennempryglet det nøgne Barn med sin Ridepisk. Bestyreren foreviste denne en smækker smidig Pisk, hvormed der kan uddeles frygtelige Slag.

De af Gaardens Befolkning, som var tilstede ved vort Besøg, synes at se paa Sagen paa ganske samme Maade som Bestyreren; man kunde, som der blev sagt i Anledning af Sagens Omtale i »Soc.-Dem.«, ikke forstaa, »at der blev gjort saa meget ud af ingenting«. Meget betegnende fremhævede Gaardens Ejer, Bestyrer J.s Svigerfader, at Bernhard havde været saa flink den Dag, da han havde faaet Pisk om Morgenen; altsaa Tjenestedrenge skal have Prygl, helst af en Ridepisk, det bliver de flinke af.

Helt anderledes saa man paa Sagen hos Gdr. Hans Hansens nærmeste Nabo, Graver og Præstegaardsbestyrer *Chr. Nielsen;* det var denne Mand, der hjalp Bernhard med Rejsepenge, saa han blev i Stand til at rejse til sit Hjem og komme under Lægebehandling. Hr. Nielsen betegnede Drengen som en flink Dreng, skønt han var lille af Vækst, var han dygtig til Arbejdet, men han havde maattet arbejde haardt i Sommer. Hr. Nielsen fordømte paa det skarpeste Hans Jensens brutale Adfærd, det samme gjorde de andre af Egnens Befolkning, som vi havde Lejlighed til at tale med herom. *Hans Jensen* blev betegnet som en hidsig Mand, paa hvem Næverne sad løse overfor Gaardens yngre Tjenestefolk, og det blev fremhævet, at medens Gdr. Hans Hansen tidligere altid havde haft sine Folk længe, saa skiftede han nu ofte Folk, efter at hans Svigersøn var blevet Leder af Gaarden.

En Erklæring.

Skønt ethvert Forsvar for Bestyrer Hans Jensens Adfærd er umuligt, har han alligevel forsøgt et saadant. Han har i Anledning af »Social-Demokraten«s Artikel sendt saavel dette som samtlige lokale Blade et længere Indlæg,. Det gaar ligesom hans Forklaring overfor os ud paa at vaske sig selv hvid ved at sværte Drengen sort. Som Bevis for Drengens Slethed anfører han ogsaa i sit Indlæg Historien om, at han engang har forledet en af sine Medtjenere til at tage med til Søborg. Hvor megen Vægt man kan tillægge denne Beskyldning, fremgaar af, at Bernhard, som nævnt, kun er 14 Aar, medens den paagældende Medtjener er 17 Aar gammel, en fjorten Aars Dreng skulde altsaa forlokke en syttenaars Karl, det lyder ikke sandsynligt. Han gentager i dette Indlæg ligeledes Paastanden om Drengens Upaalidelighed. Om Hr. Jensens egen Paalidelighed faar man et Indtryk gennem hans Forklaring af Pryglescenen: »Jeg gav ham nogle Rap af en kort, tynd Ridepisk.« skriver han. Disse »Rap« efterlod ifølge Lægeattesten 15 blodunderløbne Striber paa Drengens Sæde og Laar. Vi er ikke i Stand til bestemt at angive Piskens Længde, men vil anslaa den til ca. 5 Kvarter, og hvad Tykkelsen angaar, var det, som nævnt, en af disse smukke, bøjelige Spanskrørs- eller Fiskebenspiske, hvis Slag svider meget værre end Slag af en svær Stok. Hans Jensen er i Stand til at slutte sit Indlæg med følgende Erklæring:

> Vi Undertegnede, som har været sammen i Tjeneste med Bernhard Schramm, bevidner herved, at foranstaaende er en sandfærdig Fremstilling, og at Bernhard i enhver Henseende er behandlet hensynfuldt.
>
> Niels Nielsen. Ejner Jensen. Edvard Nielsen. Anna Mayne.

Man forstaar ikke, at Tjenestefolk vil underskrive en saadan Erklæring. Herre Jemeni! »Bernhard er i enhver Henseende blevet hensynsfuldt behandlet.« 15 svidende Slags Strimer paa den nøgne Krop af en Ridepisk er hensynsfuld Behandling!

Til Undskyldning maa dog anføres, at de to af Underskriverne er ganske unge Mennesker, som næppe har tænkt saa nøje over, hvad de skrev under paa.

Hr. Bestyrer Jensen kan imidlertid ikke hverken bortforklare eller borterklære den Kendsgerning, at han har været raa nok til at mishandle et Barn.

Kan Bestyrer Jensen faa Lov at betale sig fra sin Voldshandling?

Mishandlingen er, som ovenfor nævnt, meldt til Politiet. Det skal nu vise sig, om det skal gaa i dette som i saa mange lignende Tilfælde før, hvor der er Tale om Overgreb mod Tyende, at det kan afgøres med en Bøde. Man vil erindre, at en Arbejder paa Københavns Flydedok nylig blev dømt til 8 Maaneders Forbedringshus for at have slaaet en daarlig Kammerat, der truede med en skarpladt Revolver; denne Arbejder handlede i Nødværge, alligevel lød Dommen paa 8 Maaneders Forbedringshus. Hans Jensen overfaldt et sovende Barn med Piskeslag! Lad os nu se, om Domstolene vil tage ligesaa haardt paa ham, som paa Arbejderen.

Bort med Tyendeloven! Lad os faa en Beskyttelseslovgivning for Tjenestebørn.

Denne Affære har paany henledet Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om vor Tyendelovgivning. Tyendeloven af 1854, som tillader Husbonden at øve Hustugt overfor sit Tyende, for de mandlige til deres 18., og for de kvindelige til deres 16. Aar, og som i det hele begunstiger Overgreb mod Tjenestefolk af enhver Art, som i Virkeligheden er en Beskyttelseslov for de inhumane og brutale Husbønder, denne Lov staar stadig ved Magt her i Landet. Affæren i Karlebo viser, at det er paa Tide, vi faar denne Lov afskaffet og afløst af en Beskyttelseslov for de umyndige Tyende. Et Forslag herom er, som bekendt, vedtaget i Folketinget, men de reaktionære Partier i Landstinget har standset Forslaget med den Motivering, at vi trængte mere til en Beskyttelseslov for Husbonden.

Vi maa kræve Spørgsmaalet taget op paany og løst. Piskeslagene paa det mishandlede Barns Ryg er en Paamindelse til hele Landets Underklasse om at staa sammen i Kravet om Beskyttelse for Tjenestebørn, og i vor Organisations Arbejde for at skabe bedre Arbejdsvilkaar for hele den tjenende Stand, for hele Landarbejderklassen.

Ugens Spejl.

Millerand blev selvfølgelig valgt til Frankrigs Præsident, efter at have modtaget gentagne Opfordringer trak han sit fingerede Afslag tilbage og modtog paa nærmere fastsatte Betingelser Værdigheden.

Det er Generalstrejkens Fader, der nu er naaet til sin Stræbens helligste Maal, til og med opfordret til at modtage Værdigheden. Det var ogsaa Millerand, der var den første til at anvende Militær mod Arbejderklassen, da den benyttede Generalstrejkevaabnet, og det er Millerand, der i en lang Tid har benyttet den haarde Haands Politik overfor Tyskland, det er Millerand, der har været den førende i Frankrigs Ruslands-Politik, og det er Millerand, der indadtil har bekæmpet den brede Befolknings dyreste Interesser.

Hvad Under da, at netop han blev Korruptionens Arnekrogs fornemste Repræsentant, og han overdroges denne Værdighed med et Stemmetal paa 695 af 893 Nationalforsamlingsmedlemmer.

*

Litauens Befolkning har besluttet til sidste Blodsdraabe og med Hakke, Le og Økse at bekæmpe Polakkerne, der nu har vendt deres Kærlighed mod dem, formodentlig for at befri den litauske Befolkning for det litauske Herredømme. Mon den polske Erobringslyst ikke snart kan blive knægtet?

*

Den Konference, som i Lørdags paabegyndtes mellem Mineejerne og Minearbejderforbundets Forretningsudvalg, genoptoges forleden Formiddag i Handelsministeriet. Forhandlingerne er af privat Karakter. Man venter, at Konferencen vil føre til en Overenskomst om det vigtigste Spørgsmaal vedrørende Fastsættelse af Grundlinien for Lønningerne. Ved denne Linie skal den Produktionsmængde angives, som forventes frembragt med de nuværende Lønninger, og ud fra den skal der saa gives højere Lønninger for større Produktion. Hensigten er — og det billiges af Minearbejderne selv saavel som af Mineejerne og Regeringen — at det almindelige Lønningssystem skal forvandles til et Akkordsystem. Minearbejderne holder paa Akkordsystemet, idet Indtægten ved dette stiger i Forhold til Produktionen.

*

Ruslands Handelsforbindelser bedres Dag for Dag, og i Løbet af de sidste 6 Maaneder har Rusland fra Sverig, Tyskland, England og Kanada modtaget 2 Mill. Pund forskellige Varer. Kanada har givet Rusland Bankkredit , mod at Rusland deponerer Guld.

For Øjeblikket føres der i London og Moskva Forhandlinger med Amerika og England om Optagelse og Udvidelse af den øjeblikkelige Handel.

*

I Søndags var det Kongens Fødselsdag og i den Anledning har han selvfølgelig været Genstand for mægtig Forherligelse af den Presse, i hvis Spalter Snobberiet daglig florerer; men da Kongen denne Gang fyldte 50 Aar, kunde man naturligvis ikke indskrænke sig til det sædvanlige snoppede Skriveri i Aviserne og den traditionelle Flagning, nej, der skulde foretages noget ganske ekstra for at tilfredsstille den overhaandtagende Knaphulskløe hos Overklassen. I den Anledning blev der foranstaltet »Folketog« med Faner og hvad der nu ellers hører til en saadan Forestilling. Overklassen hyldede i Søndags Kongen som Tak for, hvad? Jo, først fordi han fyldte 50 Aar, men dernæst sikkert ikke minsdt for hans Daad i Foraaret i Paaskeugen.

*

Undersøgelserne i den uhyggelige Barnemorderske Dagmar Overbys Sag fortsættes, og det synes, som om man endnu ikke er naaet Enden paa hendes lange Synderegister; det hedder i hvert Fald, at der stadig indløber ny Anmeldelser over hende.

*

Valgene til den svenske Rigsdag, som er foregaaet i Løbet af September Maaned, er da dette skrives ikke sluttet, men de Resultater, som foreligger, peger afgjort i reaktionær Retning. Socialdemokratiet er gaaet en Del tilbage, men værst er det dog gaaet ud over de liberale og Venstresocialisterne. Den nuværende Ministerchef, Socialdemokratiets Fører Hjalmar Branting, har tilbudt allerede nu at træde tilbage, men er blevet anmodet om at fortsætte i hvert Fald foreløbig af Hensyn til de udenrigspolitiske Forhold; det er Aalandsspørgsmaalet, man ønsker tilside, før der indtræder Ministerskifte.

n.

Det næste Tag.

Stemmesedlen har talt, og dens Tale kan ikke misforstaas. Til Overklassen og Excellenceregeringen var det et Alvorsord om at lægge en Dæmper paa Graadigheden, at høre op med Aager og Varefordyrelse, og ikke fortsætte den nuværende udfordrende Politik. Folketingsvalget betegnede en Strømkæntring, Stemningen fra Aprilvalget har vendt sig; da var det Venstre, der gik stærkt frem, denne Gang faldt Fremgangen navnlig paa Socialdemokratiet; dette sidste er saa meget mere bemærkelsesværdigt, som det viser, at Socialdemokratiet er Fremtidens Parti. Det er jo udenfor al Tvivl, at det især er fra de nye Vælgerklasser, at dette Partis Fremgang skriver sig. Men ogsaa Landstingsvalget viser, at der er ved at finde et Omslag Sted til Fordel for Socialdemokratiet indenfor de ældre Vælgerklasser.

Det er Prisfordyrelsen i Forbindelse med Regeringens og Overklassens udfordrende Stilling overfor Arbejderklassen, som har virket; Arbejderne er blevet rusket op, og en Del af de Smaakaarsfolk, som i Foraaret gav Højre og navnlig Venstre deres Stemmer, har opdaget deres Fejltagelse og er vendt tilbage igen dertil, hvor de hører hjemme.

For de Separatistpartier, der har dannet sig indenfor Arbejderbevægelsen, blev Folketingsvalget en dundrende Fiasko, ligesom de borgerlige Overklassepartier blev belært om, at Arbejderklassen er en Magt, de kommer til at regne med ogsaa for Fremtiden, saaledes viste Valget ogsaa, at den danske Arbejderklasse ikke har i Sinde at lade sig splitte og derved faa sin Magt svækket.

Valgene er et Lyspunkt i Mørket for de danske Arbejdere; de lover godt for Fremtiden.

Nu er den politiske Kamp udkæmpet for denne Gang, og vi maa nu samle Kræfterne om Arbejdet for de faglige Organisationer. Her er et stort Arbejdsfelt for Landarbejderne; de maa nu tage et Kæmpetag for Landarbejderforbundet. Vore Modstandere haaber, at den kommende Vinter vil svække vor Organisation og truer mange Steder med Arbejdsløshed og lokker med højere Løn for at faa Landarbejderne til at svigte deres Organisation eller afholde dem fra at melde sig ind i den. Storagrarerne giver imidlertid ikke en Dags mere Arbejde eller en Øre mere i Løn, end de er nødt til, med mindre de mener at have Fordel deraf selv. Forstaa det, Landarbejdere, og vær med til at tage det næste Tag, det, der skal gøre vor Organisation til den Magtfaktor, den skal være og kan blive, naar vi selv vil.

Annoncér i

Landarbejderbladet.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Centralarbejdsanvisningskontoret har i denne Uge anmeldt følgende ledige Pladser:

Sjælland.

Ugifte Fodermestre ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Køge, Roskilde, Slagelse.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Helsingør, Hillerød.

Pigepladser, bl. a. til Malkning, ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Holbæk, Roskilde, Slagelse.

Lolland-Falster.

Ugifte Fodermestre til Besætninger fra 12—20 Malkekøer; de kommunale Arbejdsanvisninger i Nakskov, Nykøbing F.

Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing F.

Yngre Karle (15—20 Aar) ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Nykøbing F.

Pigepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Maribo, Nykøbing F.

Fyen.

Karlepladser ved det kommunnale Arbejdsanvisningskontor i Odense.

Jylland.

Ugifte Fodermestre til 1. November ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Skanderborg.

Dagløns- og Karlepladser ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer i Aalborg, Aarhus, Kolding, Randers, Ringkøbing, Skanderborg.

For saa vidt Pladser søges i andre Egne, kan Henvendelse ske til nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontorer, der beredvilligt yder Medvirkning til at opnaa de søgte Pladser.

Unge Kvinder!

Søg Amtsunderstøttelse til et Kursus paa Arbejderhøjskolen inden 1. November.

Inden 1. November skal Ansøgningen om Amtsunderstøttelse til et Højskoleophold næste Sommer være indgivet til Sogneraadsformanden eller paa Borgmesterkontoret. Det er altsaa ikke for tidligt for de unge Kvinder, der ønsker et Sommerkursus, at røre paa sig. Mange, alt for mange, har i Aar undladt at tage paa Arbejderhøjskolen, fordi de ikke fik søgt om Understøttelse i rette Tid sidste Efteraar.

„Der kan ske saa meget inden Foraaret!" — Rigtigt nok, men det sørgeligste, der kan ske, er, at man til Foraaret staar med Lyst og Vilje til at unde sig selv et forfriskende og udviklende Ophold paa Arbejderhøjskolen sammen med andre Kammerater — og saa mangler Midlerne, fordi man ikke sørgede for at faa sin Ansøgning indgivet, da Tiden var.

Skriv til Arbejderhøjskolen, Esbjerg, efter Skoleplan og Oplysninger og et Skema til Ansøgning om Amtsunderstøttelse.

Og gør det nu!

Sølvemblemerne.

Emblemerne kan igen faas fra Forbundet . — Prisen er som hidtil 1 Kr. for Sølvnaale og 35 Ø for oksyderede Naale.

Bestillinger bedes indsendt hertil snarest.

Lorents Petersen.

Protestmøde i Anledning af Børnemishandlingen i Karlebo.

En mægtig Forsamling protesterede i Søndags imod Gaardbestyrer Hans Jensens Voldshandling mod sin syge Tjenestedreng.

»Social-Demokraten«s Artikler om Gaardbestyrer Hans Jensens Mishandling af sin Tjenestedreng har vakt vældig Opsigt og Røre i hele Nordsjælland, det fik man en levende Følelse af ved det Protestmøde, som den stedlige socialdemokratiske Forening i Forbindelse med Landarbejderforbundet havde indbudt til i Søndags i Niverød Kro.

Da Formanden for Socialdemokratisk Forening ved 4-Tiden aabnede Mødet, var ikke blot Kroens store Sal fuld til Trængsel, men Døre og Vinduer var optagne, og Folk stod i Klynger udenfor.

Journalist *Marinus Christensen,* Kbhvn., Red. *Fr. Nielsen,* Hørsholm, Journalist *Kr. Krater* og Red. *Marius Olsen* var mødt som Talere. Under mægtigt Bifald brød de Staven over den brutale Storbonde og det System, han repræsenterer; desuden talte Prædikant Jørgensen, Helsingør, Fru Karen Sørensen, Fredensborg, og Forstander Møller Lund fra Københavns Drenge-Internat, der alle i varme Ord talede Kravet om Beskyttelse for Børnene.

Gaardbestyrer Hans Jensen var indbudt til at komme tilstede og forsvare sin Adfærd, men var udeblevet. Ogsaa Sognets Præst, Pastor Gad, havde, som Værgeraadets Formand, faaet Indbydelse, men heller ikke han var mødt. Stemningen i den mægtige Forsamling, der fra først til sidst var præget af en ægte følt Indignation over den hjærteløse Behandling, som det syge Barn havde lidt, udløstes i en enstemmig Vedtagelse af følgende Resolution:

»Forsamlingen udtaler sin dybeste Harme over Bestyrer Hans Jensens Mishandling af sin Tjenestedreng og udtaler:

1) at der i dette Tilfælde ikke bør taales en af de sædvanlige milde Klassedomme, men statueres et virkeligt Eksempel.
2) at saadanne Mishandlinger og den moderate og konservative Presses Holdning dertil indskærper Nødvendigheden af aarvaagne Arbejderorganisationer og en stærkt udbredt socialdemokratisk Presse.«

Hr. Redaktør!

Tillad mig Plads i Bladet for følgende Spørgsmaal:

1. Naar en Mand er optaget i Forbundet og Arbejdsløshedskassen, inden han er 60 Aar, kan Afdelingen saa uden videre lukke ham ud af Arbejdsløshedskassen, naar han fylder de 60 Aar?

2. I Tilfælde af at det er ulovligt, og de optager ham igen enten som halvtbetalende eller heltbetalende, hvem skal saa betale for den Tid, han har været udelukket, eller kan han komme ind uden noget som helst Indskud igen med fuld Ret?

Da ovenstaaende Spørgsmaal er passeret, vil jeg gerne bede om at faa dem besvaret igennem Landarbejderbladet, for ikke at det skal gentage sig, da vi jo ikke har flere Medlemmer, end vi nok har Plads til dem.

Paa Forhaand Tak for Optagelsen.

Medlem Nr. 1162.
C. V. C.

Meld Flytning!

Paa given Foranledning skal vi gøre alle Medlemmer, der flytter, opmærksom paa, at de — for at undgaa Standsning i Bladets Forsendelse — selv skal meddele det Postkontor, hvorfra de flytter, deres ny Adresse og sørge for at faa flyttet deres Blad til den ny Adresse.

Hvis Medlemmerne ikke sørger for dette, vil det betyde, at Bladet inddrages af Postvæsenet, og Forbundet saa skal betale ny Anmeldelse af Bladet til Medlemmets ny Bopæl.

Men vi gør opmærksom paa, at det sikreste er at henvende sig til det Posthus, hvorfra man hidtil har faaet Bladet, og ikke til det stedlige Postbud, da dette sidste i mange Tilfælde ikke faar den ønskede Virkning. Nedenstaaende Blanket kan ogsaa udfyldes og indsendes til Postkontoret, hvorfra Medlemmet flytter, og Flytningen besørges saa af Postvæsenet.

Det ærede Postkontor i.....
bedes flytte det anmeldte Eksemplar af Landarbejderbladets Udgave for Sjælland — Fyn — Jylland
for Navn:.....

Stilling:.....

Bopæl:.....

til Navn:.....

Stilling:.....

Bopæl:.....

Blanketten udfyldes og indsendes til Postkontoret.

(De ikke ønskede Udgaver overstreges.)

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Olsker Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Søndag den 10. Oktober Kl. 4 i Olsker Forsamlingshus. Alle eMdlemmer skal møde. *Niels P. Dellgren.*

Rødby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Mandag den 11. Oktober Kl. 7 prc. paa Rødby Havns Gæstgivergaard. Alle Medlemmer maa nødvendigvis møde, da vigtige Ting skal behandles.
Jørgen Larsen.

Rynkeby Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Rynkeby Forsamlingshus Onsdag den 6. Oktober Kl. 7. Valg af Formand og Kasserer. *Peder Pedersen.*

Svanninge Sogns Afdeling
afholder Generalforsamling Mandag den 4. Oktober Kl. 7½ i Forsamlingshuset. Alle bør møde, da vigtige Ting foreligger.
Bestyrelsen.

Tullebølle Afdeling.
Generalforsamling afholdes paa Tillebølle Kro d. 9. Oktober. Alle Medlemmer bedes møde, da der er vigtige Sager til Forhandling. *Anger Madsen.*

Skælby Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 9. Oktbr. Kl. 7 i Skælby Forsamlingshus. Medlemmerne bedes møde talrigt. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet.
Julius Andersen.

Skaarup Afdeling
afholder Generalforsamling paa Skaarup Kro Lørdag den 9. Oktober. Vigtige Ting paa Dagsordenen. Alle bør møde præcis Kl. 7. *Jens P. Christiansen.*

Kværndrup Afdeling.
Ordinær Generalforsamling afholdes i Kværndrup Forsamlingshus Lørdag den 2. September Kl. 7½. Dagsorden i Følge Loven. Alle Medlemmer maa møde, da der ellers skal betales Mulkt. *Bestyrelsen.*

Horslunde-Nordlunde Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling paa Horslunde Gæstgivergaard Søndag Eftmd. d. 3. Oktbr. Kl. 3. Dagsorden: Valg af Formand, Fanebærer og de nødvendige Bestyrelsesmedlemmer samt Behandling af eventuelle Forslag, som maatte fremkomme. *Reinholdt Larsen.*

Horbelev Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Søndag den 2. Oktober Kl. 7½ i Forsamlingsbygningen.
Vilhelm Hansen.

Tybrind og Omegns Afdeling.
Søndag den 10. Oktober Kl. 3 afholder Tybrind og Omegns Landarbejderforening sin ordinære Generalforsamling i Føns Forsamlingshus. Bestyrelsen bedes møde Kl. 2. Særlige Forslag, som ønskes ebhandlet, bedes tilsendt Form. Dagen før. *Carl Nielsen.*

Pedersker Afdeling
afholder Generalforsamling Mandag den 4. Oktober Kl. 8. Mød godt frem denne Gang, da der er vigtige Ting til Behandling. Bestyrelsesmøde Kl. 7. *Laurits Ipsen.*

Køng Afdeling
afholder Generalforsamling i Logens Sal i Gummerup Fredag den 1. Oktober Aften Kl. 8 prc. De Medlemmer, som ikke møder, skal betale 1 Kr. i Mulkt.
Kristian Madsen.

Nørre Lyndelse Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 9. OOOktober Kl. 8 paa Nørre Lyndelse Kro. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7. De Medlemmer, der uden lovlig Grund udebliver fra Generalforsamlingen, skal betale 1 Kr. i Mulkt. Medlemmer, som har noget, de ønsker behandlet paa Generalforsamlingen, bedes indsende dette skriftlig 2 Dage forinden til Formanden.
Hans K. Jørgensen.

Arninge Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Fredag den 8. Oktober Kl. 7½ hos Fodermester Johs. Knudsen, Arninge. Alle Medlemmer bedes møde. *Niels Chr. Madsen.*

Aunslev-Bovense Afdeling
afholder Generalforsamling i Aunslev Forsamlingshus Lørdag den 2. Oktober Kl. 7. Alle Medlemmer bedes møde, da vi skal foretage Valg af ny Bestyrelse. *Bestyrelsen.*

Tirsted og Omegns Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Brandstrup Forsamlingshus Lørdag den 9. Oktober Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Mød alle.
Karl Haagensen.

Ullerslev Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling Lørdag den 9. Oktober Kl. 7 i Ullerslev Forsamlingshus. Lad os nu for en Gangs Skyld mødes alle og drøfte de paa Dagsordenen værende Punkter. *Valdemar Jensen.*

Kippinge-Brarup Afdeling
Den halvaarlige Generalforsamling afholdes Søndag den 3. Oktober i Kippinge Forsamlingsbygning Kl. 5. Bestyrelsen bedes møde ½ Time før. *Sophus Olsen.*

Stokkemarke Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdes paa Gæstgivergaarden Lørdag den 16. ds. Kl. 6½ Aften. Forslag, som ønskes behandlet, maa være tilstillet Formanden senest Dagen før. Alle bør møde. *S. Kjeldsen.*

Brændekilde-Sanderum Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling i Holmstrup Lørdag den 9. Oktbr. Kl. 8. Dagsorden: Valg af Kasserer og 2 Bestyrelsesmedlemmer samt en Næstformand. Medlemmerne maa tage hele Familien med, da der maaske bliver Lejlighed til en Svingom bag efter.
Magnus Olesen.

Lindelse Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 9. Oktober Kl. 7½. Medlemmerne bedes møde talrigt frem, da der skal vælges Formand og 3 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de efter Tur afgaaende samt Repræsentanter til Generalforsamlingen i Kredsen. *Thomas Andersen.*

Sandby Afdeling.
Den ordinære halvaarlige Generalforsamling afholdes Lørdag den 9. Oktober Kl. 7½ Aften paa sædvanlig Sted. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. *Bestyrelsen.*

Gamby Afdeling.
Generalforsamling afholdes i Haarslev Kro Lørdag den 9. Oktober Kl. 7½. Valg af ny Bestyrelse samt 2 Revisorer.
H. P. Hansen.

Horreby og Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 9. Oktober Aften Kl. 7 prc. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen, og da et meget vigtigt Organisationsspørgsmaal er til Drøftelse, bedes I derfor møde alle. *Julius Madsen.*

Langaa og Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Langaa Forsamlingshus Tirsdag Aften den 5. Oktober Kl. 7½. Alle Medlemmerne bedes i egen Interesse give Møde Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødendes Antal. Dagsordenen oplæses paa Mødet. *Jens Petersen.*

Ønslev Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 9. Oktober Aften Kl. 7 i Hajmølle Kro. Valg af Formand og andre Bestillingsmænd. Mød talrigt, Kammerater.
Jens Johansen.

Magleby Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 26. Septbr. valgtes Arbmd. *Anthon Hansen*, Bagenkop, som Formand, Arbmd. *Hans Rasmussen*, Nordenbro, som Hovedkontrolbetstyrer. Kontrollen er fra Kl. 10 til 11 Fmd. Som Afdelingsbestyrer for Sygehjælpekassen genvalgtes *Carl Lauritsen*, Nordenbro, og som Bestyrer for Ulykkesforsikringen genvalgtes *Hans Rasmussen*, Nordenbro. *Hans Rasmussen.*

St. Viby Afdeling
afholder Generalforsamling i St. Viby Forsamlingshus Fredag den 8. Oktober Kl. 7½. Dagsorden: Regnskabet til Godkendelse; Valg af Bestyrelsesmedlemmer. Alle Medlemmer bedes møde. *Julius Jørgensen.*

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

V. Aaby-Aastrup Afdeling
afholder Generalforsamling i V. Aaby Forsamlingshus Lørdag den 2. Oktober Kl. 7 Aften. *Kristen Jensen.*

Taagerup Afdeling
har valgt Tørmer L. Jensen, Højbygaard, til Formand og J. P. Jørgensen, Gl. Holeby, genvalgtes som Kasserer.
L. Jensen.

Tillitze Afdeling.
Ved den halvaarlige ordinære Generalforsamling, som afholdtes den 25. Septbr., blev Carl Andersen, Rudbjerggaard, valgt til Kasserer. Chr. Madsen, Rudbjerggaard, blev valgt til Kontrolbestyrer og tillige valgt som Tillidsmand for Hjælpesygekassen, og Hans Olsen, Støby, blev genvalgt som Afdelingsbestyrer for Ulykkesforsikringen. *Hans Olsen.*

Halsted-Aunede Afdeling.
afholder Generalforsamling Lørdag Aften Kl. 7½ i Halsted Gymnastikhus. Mød talrigt. *Carl Dam.*

Vestlollands Kredsorganisation
afholder, som tidligere meddelt, Repræsentantskabsmøde paa Søllested Gæstgivergaard Søndag den 3. Oktober.
Paa Udvalgets Vegne:
P. Nielsen,

Afdelingsledere, bemærk!!

Naar ny Formand, Kasserer eller Kontrolbestyrer er valgt i en Afdeling, da skal Navn og Adresse straks indsendes til Hovedkontoret, Willemoesgade 54, St., da eventuelle Skrivelser ellers stadig vil blive tilsendt Afdelingerne efter de afgaaede Lederes Adresse.

Adresserne skal altid indsendes som Meddelelse til Forbundet; intet andet end Navn og Adressen maa skrives paa saadanne Meddelelser.

Lorents Petersen.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Takkeord o. a. l. Meddelelser.

Skaf en Abonnent!

Undertegnede bestiller herved „Landarbejderbladet" for Juli-December Termin.

Stilling .....

Navn .....

Bopæl .....

Poststed .....

Denne Bestillingsseddel indsendes som **Tryksag** i aaben Konvolut med et **10 Øres** Frimærke til **„Landarbejderbladet"s Kontor, Willemoesgade 54, St., København Ø.**

Abonnementsprisen er for et halvt Aar 2 Kr. 50 Øre.

Blandede

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.
NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.
Klædeskolageret, Kolding.

Fransktræsko

til Forhandlerpris sendes fragtfrit overalt.
Gudbjerg Træskoforretning pr. Gudme.

Smukke Dame-

og **Børnehatte** faas bedst og billigst i
Elna Bjarnholts Modeforretning
Ramsherredsgade 20, Næstved.

NB. Et Parti Filthatte, smukke Forme, sælges for 10—12 Kr. pr. Stk. Samme Hatte koster andre Steder 18—20 Kr. Partiet, der omfatter 700, er købt ved en Auktion paa Toldboden, hvor det ikke var afhentet rettidig af en Grosserer.

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Deres Avance stiger!

i det Øjeblik Deres Annonce staar her! :-: Forlang Tilbud!

Foreninger, som kunde ønske af faa arrangeret en morsom Aftenunderholdning, bedes skrive efter Program til Komikeren **Jens Bodal**, Adelsvej 1, Næstved.

Cykler, Gummi, Reservedele
Stort Lager af alle Mærker i Dæk og Slanger, Lygter og Reservedele forsendes overalt. **NB.** Et Parti Dæk 8 Kr., Slanger 5 Kr. En Damecykle, 3 Mdr. gammel, som ny, samt nogle brugte Herrecykler sælges i nærmeste Dage. Alle Reparationer udføres.
S. Th. Pedersen, Klippinge St.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Arbejdernes Landsbank

Frederiksberggade 16, København B.

Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5 1/2 %.

Køb en svensk Stats-Præmieobligation, garanteret af den svenske Stat. Største Gevinst

300,000 Kr.

Sælges ogsaa paa Afbetaling fra 5 Kr. om Maaneden. Efter at Obligationen er udbetalt, frit Spil. Obligationen indløses igen af den svenske Stat efter nogle Aar. Skriv efter Prospekt. Porto maa vedlægges.
Axel Pedersen,
Sjælstofte, Rødby.

Plads søges.

12 Øre pr. mm i een, 20 Øre pr. mm i to og 30 Øre pr. mm i tre Udgaver koster Annoncer under denne — — Rubrik. — —

En polsk Familie

søger Plads paa en større Gaard, helst hvor Konen er fritaget for Malkning. Vi vil gerne begge to paatage os Pasning af Roer. I Mangel af andet som fast Husmand. Løn efter Landsoverenskomsten.
Theodor Krivakov,
Øbjerggaard pr. Lundby St.

Enhver Landarbejder bør abonnere paa

Dansk Familie Blad

for Oktober Kvartal!

Ikke fordi det er det billigste,
men
fordi det tillige er det fordelagtigste,
thi

ene af samtlige Ugeblade

lader det alle sine Kvartals-Abonnenter

gratis ulykkesforsikre

for

500 Kr. ved Død og 1000 Kr. ved fuld Invaliditet
(forholdsvis for ringere Grad).

Postvæsenets Kvittering gælder som Forsikringspolice!

Efteraarssalg af brune Sko!

18,000 Par af vore landskendte, ekstra stærke og solide brune Herre-, Dame- og Børnesko af garanteret ægte Skind, skal realiseres før Efteraaret, og vi benytter Lejligheden til at give et saa uhørt billigt Tilbud, at det endnu en Gang vil fastslaa vort Ry som Landets billigste Skotøjsudsalg, og skaffe os nye faste Kunder. Skoene sælges i alle Nr. fra
Nr. 33 til Nr. 40 for kun 7 Kr. pr. Par, Nr. 41 til Nr. 47 for kun 7 Kr. 85 Øre pr. Par.
Skoene sendes pr. Postopkrævning + Porto 80 Øre. Skriv i Dag og indsend Nr. eller Fodafrids.
NB. Ønskes Skoene i sort ekstra stærkt Hesteskewreaux, kan dette ogsaa leveres til samme Pris.

Adr.: Skotøjsudsalget „Konkurrence", Aarhus.

Forenings-Fester og Møder.

Nørre Lyndelse Afd.

afholder Høstfest paa Nørre Lyndelse Kro Lørdag den 16. Oktober Kl. 6 1/2 med Oplæsning af Skuespiller Frisch, og bagefter Fællesspisning af medbragte Madkurve. Efter Fællesspisningen Pakkefest. Pakkernes mindste Værdi er sat til 50 Øre.
Hans Kr. Jørgensen.

Nr. Borup Landarbejderforening

afholder Bal med Pakkefest Søndag den 3. Oktober i Borup Forsamlingshus. Omegnens Fagforeninger samt Socialdemokratisk Vælgerforening indbydes.
Festudvalget.

Følleslev-Særslev Landarbejderforening
afholder Pakkefest og Bal den 9. Oktober i Fauerbo Forsamlingshus. God Musik. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen.
Kr. Nielsen.

Pakkefest.

Socialdemokratisk Forening og Landarbejderforeningen for Kirke Hyllinge og Omegn afholder Pakkefest og Bal i Kynderløse Forsamlingssal Søndag den 10. Oktober Kl. 6. Pakker kan indleveres hos Ejner Jensen, Nørre Hyllinge, eller medbringes Festaftenen. Alle Omegnens Parti- og Fagforeninger indbydes.
Bestyrelsen.

Rødby og Omegns Landarbejderforening

afholder stor offentlig Agitations- og Høstfest med Tombola Søndag den 3. Oktober paa Rødby Havns Gæstgivergaard. Festen aabnes Kl. 3 med Tale af Hr. Sekretær Aksel Hansen, Forbundet. Paa Tombolaen vil blive bortloddet mange værdifulde Ting. Dans fra Kl. 6 til 11. Førsteklasses 4 Mands Orkester. Omliggende Foreninger indbydes til at deltage med Faner. Stor Tilslutning forventes.
Festudvalget.

AVE AVERTER

i Landarbejderbladet.

Støt de Averterende.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 6, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 41 | Fredag den 8. Oktober 1920 | 6. Aargang

Roearbejdet.

Den, som har luget Roerne, har, dersom der ikke foreligger anden Aftale, Krav paa Optagningen.

Foranlediget af en Del Henvendelser fra Medlemmerne om, hvorvidt de har Krav paa det samme Areal Roer til Optagning, som de har luget, skal jeg meddele:

1) at for Sukkerroer, Sukkerfoderroer og Cikorierødder er Forholdet dette, at dem, som har luget Roerne, har, dersom intet andet er aftalt, Krav paa at faa Roerne til Optagning, og de har Pligt til at tage dem op;
2) for Foderroer, Turnips og Kaalrabi er Forholdet dette, at dersom det paa den paagældende Arbejdsplads eller for de paagældende Arbejdere paa den betræffende Arbejdsplads er en gældende Kotume, at de har faaet de Roer til Optagning, som de har luget, er de ogsaa berettiget til dette i Aar, alt forudsat, at der intet andet er aftalt, da de paatog sig Pasningen af Roearealet.

*

De polske Arbejdere skal betales efter vor Overenskomst.

Da vi samtidig har faaet Meddelelse om, at de polske Arbejdere faar de Roer til Optagning, som danske Arbejdere har luget, fordi Polakkerne er billigere, skal jeg oplyse, at dette er ganske ulovligt. De polske Arbejdere skal i en hvilken som helst Henseende aflønnes efter vore Overenskomster; det gælder for Dagløns arbejde, Timeløns arbejde og Overarbejde, og det gælder ikke mindst for Roearbejdet. Det staar i de nye Kontrakter, samtlige polske Sæsonarbejdere skal have faaet udstedt i Foraaret, og det staar i vor Overenskomst med Sukkerroedyrkerforeningen.

De Steder, hvor Polakkerne betales ringere end de danske Arbejdere, maa derfor indberettes til os med tydelig Angivelse af, hvilken Arbejdsgiver det er, og hvilken Betaling Polakkerne faar. Det bemærkes, at Polakkerne ogsaa skal have Dyrtidstillæget, som vore Folk har faaet efter Overenskomsten.

Medlemmerne bedes overalt være særlig opmærksomme paa dette Forhold. Vi skal ikke længere finde os i, at de bruger Polakkerne som Løntrykkere for danske Arbejdere. Selv om vi har en Overklasse-Ekscellenceregering, skal Arbejdsgiverne alligevel blive belært om, at indgaaede Overenskomster og Kontrakter skal overholdes selv ogsaa af Arbejdsgiverne.

Oscar Levinsen.

Følgerne af ulovlig Bortgang af Tjenesten.

En Bøde paa 650 Kr. samt Sagsomkostninger.

Vi har tidligere gentagne Gange meget alvorligt advaret vore Medlemmer mod at gaa fra Tjenesten i Utide, fordi at saadan Bortgang, enten man er underkastet Overenskomsten eller man er fæstet paa almindelig Tyendekontrakt, er af den Beskaffenhed, at man kan straffes haardt derfor.

Efter den gældende Lovgivning er det omtrent ligemeget, hvad Grunden til, at man gaar fra Pladsen i Utide, er, saa bliver man dømt derfor.

Naar et Medlem føler sig forurettet paa sin Arbejdsplads, maa vi derfor tilraade Vedkommende gennem sin Afdelingsformand at indbringe Sagen for Forbundet, og dette kan da i mange Tilfælde skaffe Vedkommende sine Rettigheder. Vil Medlemmet derimod aktionere paa egen Haand, gaar det næsten altid galt og ender med, at det er Medlemmet, der maa bøde til Arbejdsgiveren, selv om det modsatte rettelig burde være Tilfældet.

Naturligvis er det oftest meget vanskeligt, til Tider endog umuligt at yde et Medlem, som har fæstet sig paa en almindelig Tyendekontrakt, nogen Støtte; men det er jo kun et nyt Bevis paa, at vore Medlemmer i alle Tilfælde skal anvende Forbundets Kontrakter, naar de lader sig antage som faste Arbejdere, og det gælder, enten det er Tjenestekarle, Daglejere eller Fodermestre. Thi den, som er fæstet paa Forbundets Kontrakter, kan Forbundet altid skaffe sin overenskomstmæssige Ret. Vi maa ogsaa i denne Forbindelse gøre Medlemmerne opmærksomme paa, at man ikke kan tage et almindeligt Udbrud fra Arbejdsgiverens eller Forvalterens Side, som at „du kan godt skrubbe af", eller „du skal ikke bryde dig om at komme oftere" o. s. v., som en Afskedigelse.

Saadanne Afskedigelser er intet værd overfor Retten eller Organisationerne, med mindre der foreligger ganske uomstødelige Beviser for, at saadanne Udtalelser er fremkomne, og saa er deres Værdi endda tvivlsom. Dersom man faar en saadan Besked, skal man bede om at faa den skriftlig, og faar man ikke det, skal man ganske rolig fortsætte Arbejdet, indtil vedkommende Arbejdsgiver i mindst 2 paalidelige Vidners Paahør udtrykkelig erklærer, at han ikke vil beskæftige én længere. Stikker man af for et godt Ord, løber Arbejdsgiveren blot til Politiet og anklager én for at være gaaet fra Pladsen i Utide, og er man saa ikke i Besiddelse af de tilstrækkelige Vidner og Beviser paa, at man er jaget bort, ja saa bliver man dømt til at betale Bøde, Erstatning, Sagsomkostninger m. v., selv om det virkelig er Arbejdsgiveren, som har forset sig.

Det er ikke altid nok at have Ret; Retten er intet værd, dersom man ikke kan bevise, at man har Ret, og man bedes altid erindre, at i den Slags Sager er det ikke Arbejdsgiveren, men Arbejderen, som skal føre Beviset. Det nytter ikke at skælde ud over det uretfærdige heri, saadan er det nu under den herskende Lovgivning, og saa længe det er saadan, skal man i sin egen Interesse gøre sig fortrolig hermed og indrette sig derefter.

Som et Eksempel paa, hvad det kan koste at gaa fra sin Plads i Utide, skal vi anføre en Dom, som er afsagt ved Frederiksborg Birks Ret.

Dommen lyder som følger:

I Sagen Forpagter S. Nørgaard, Nyrupgaard, imod Carl Larsen, Borup Teglværk, er afsagt saalydende

Dom.

Under denne af Forpagter S. Nørgaard, Nyrupgaard, som Sagsøger imod Carl Larsen af Borup Teglværk som Sagsøgt anlagte Sag har Nørgaard anført, at Larsen, som i Følge Kontrakt af 6. November 1919 var antaget af ham som Fodermester for 1 Aar til 1. November 1920 for en ugentlig Løn af 50 Kr. foruden fri Bolig og forskellige Naturalydelser, den 24. April d. A. egenmægtig og uden lovlig Grund har forladt sin Plads, og har han derfor paastaaet Larsen tilpligtet i Erstatning at betale Halvdelen af 26 Ugers Løn eller 650 Kr. med Renter heraf 5 pCt. p. a. fra Forligsklagens Dato den 15. Maj d. A., indtil Betaling sker. Larsen har derimod paastaaet sig frifunden, idet han til Støtte herfor har villet gøre gældende, at hans Bortgang har været lovlig, fordi han jævnlig har maattet paatage sig mere Arbejde, end han var pligtig at udføre, og Nørgaard har nægtet at give ham Betaling for saadant Ekstraarbejde.

Da Larsen nu ikke imod Nørgaards Benægtelse har godtgjort Rigtigheden af denne sin Fremstilling, vil Nørgaards Paastand i Medfør af Analogien af Tyendelovens § 47 være at tage til Følge. Sagens Omkostninger findes at kunne bestemmes til 70 Kr.

Intet Stempelforhold.

Thi kendes for Ret:

Sagsøgte Carl Larsen, Borup Teglværk, bør til Sagsøgeren Forpagter S. Nørgaard, Nyrupgaard, betale 650 Kr. med Renter heraf 5 pCt. p. a. fra den 15. Maj d. A., indtil Betaling sker, samt Sagens Omkostninger med 70 Kr.

Det idømte at udrede inden 15 Dage efter denne Doms Afsigelse under Adfærd efter Loven.

Carl Zahlmann.

Efter denne Doms Forkyndelse henvendte Medlemmet sig i sin Kvide til os og bad om vor Bistand. Da vi ogsaa fandt, at det var en meget haard Dom, besluttede vi at appellere den efter

Konference med vor Sagfører, P. M. Poulsen.

Dommen blev derefter appelleret til Østre Landsret, som imidlertid stadfæstede den i følgende Domsafsigelse:

Aar 1920 den 17. September blev afsagt følgende Dom i Sagen Carl Larsen, Borup Teglværk, mod Forpagter S. Nørgaard.

For Landsretten, hvor Appellanten Carl Larsen, Borup Teglværk, procederer til den indankede Doms Omstødelse, saaledes at han frifindes, har han principalt fremsat Begæring om Udsættelse for at føre 2 Vidner paa, at han for en vis Periode ikke har kunnet faa udbetalt en Ekstrabetaling, som han mente at have Krav paa for Malkning. Det fremgaar imidlertid af de Landsretten forelagte Oplysninger, at den paagældende „Periode" maa være et saa kort Tidsrum — antagelig kun nogle faa Dage — at Appellanten vilde være uberettiget til uden Opsigelse at forlade sin Tjeneste, selv om det maatte være rigtigt, at Forpagter Nørgaard har vægret sig ved straks at efterkomme Appellantens efter Nørgaards Mening uberettigede Krav. Nørgaard har iøvrigt benægtet, at der overhovedet har foreligget saadan Vægring, og denne Benægtelses Rigtighed er bestyrket ved en under Sagen afgivet beediget Vidneforklaring. Herefter findes Appellantens Begæring om Udsættelse til Vidneførsel ikke tilstrækkelig begrundet, og den indankede af 8 Retkreds, Hillerød Købstad m. v. afsagte Dom vil i Henhold til de i den anførte Grunde efter Forpagter Nørgaards Paastand være at stadfæste. I Sagsomkostninger for Landsretten bør Carl Larsen betale til Nørgaard 100 Kr.

Thi kendes for Ret:

Underretsdommen bør ved Magt at stande.

Sagens Omkostninger for Landsretten betaler Carl Larsen til Forpagter S. Nørgaard med 100 Kr.

At efterkomme inden 15 Dage efter denne Doms Afsigelse under Adfærd efter Loven.

Som vore Medlemmer vil se, er det en meget haard Dom, og som uforandret er stadfæstet af Østre Landsret. Og dobbelt haardt virker Dommen jo for en fattig Landarbejder. Alene Erstatningen til Arbejdsgiveren og Sagsomkostningerne til dennes Sagfører, ialt 750 Kr., er omtrent $^1/_3$ af hele Arbejderens Aarsfortjeneste. Landarbejderne har ingen som helst Fornøjelse af saadan at betale deres Arbejdsgivere $^1/_3$ af deres surt fortjente Aarsløn, og de behøver heller ikke at komme i saadanne ubehagelige Situationer, naar de vil rette sig efter Forbundets Raad og søge Oplysninger hos Forbundet, før de foretager saa skæbnesvangre Skridt som at forlade deres faste Plads i Utide. Eders Forbund er ikke alene til for at skaffe Jer højere Lønninger og bedre Arbejdsvilkaar, det er ogsaa til for, at I kan faa Oplysninger om, hvordan man skal forholde sig overfor sine Arbejdsgivere, naar disse foruretter én. Derimod skal man ikke bruge Forbundet saadan, at man først laver nogle Dumheder og saa sætter Forbundet til at redde af Postelinet, hvad reddes kan, og saa ellers for Resten skælde Forbundet Hatten fuld, naar man alligevel ikke kan slippe saa helskindet fra Fadæsen, som ønskeligt var.

Oscar Levinsen.

Ophævet Blokade.

Blokaden overfor Gaardejer Jensen, Talkærgaard, Viksø, er hævet, da han har afviklet sin Gæld til vort Medlem, V. Jørgensen, og Adgang til Arbejde er atter fri for Organisationens Medlemmer.

Gundsømagle Afdeling.

Paa Afdelingens Vegne:
A. Eriksen.

Hvorledes arbejder det internationale Arbejds-Bureau?

Det internationale Arbejds-Bureau sammenkalder i det mindste een Gang om Aaret til Hoved-Konference af Medlemmernes Repræsentanter, d. v. s. de Stater, som hører til Forbundet. 48 Stater tilhører i Øjeblikket Forbundet. De eneste Storstater, som staar udenfor, er De forenede Stater i Amerika, der endnu ikke har ratificeret Freden, og Rusland, som stadig er i Revolutionens Bevægelse.

Alle Stater, store eller smaa, har lige Ret paa Konferencen. Enhver Stat er repræsenteret af to Regerings-Delegerede, 1 Arbejdsgiver-Repræsentant og 1 Arbejder-Repræsentant. Enhver Delegeret stemmer individuelt; Arbejderne kan stemme med Arbejderne og Arbejdsgiverne med Arbejdsgiverne af alle Nationaliteter. Arbejdsgivernes og Arbejdernes Repræsentanter skal vælges i Overensstemmelse med de industrielle Organisationer, som er størst repræsenterede i hvert Land. Paa de Konferencer, som allerede er afholdt, har det i Praksis vist sig, at det er Fagforeningernes Forretningsudvalg, der har valgt Arbejder-Repræsentanterne og deres Raadgivere.

To Konferencer er allerede afholdt: den ene i Washington i November 1919 og den anden i Genua i Juni 1920, hvilken sidste særlig behandlede maritime Spørgsmaal.

Dette »Sociale Parlament« kan ikke vedtage Love. Ethvert Land er omfindtlig ved at give Afkald paa nogen Del af sit Herredømme, men Arbejds-Konferencen vedtager *Udkast til Konventioner,* ved hvilke Staterne lover strengt at følge visse Forhold, og *Forslag,* som skal tages i Betragtning ved Vedtagelse af nationale Love eller ved Udstedelse af administrerende Ordrer. Disse kan ganske vist variere i de forskellige Lande, men de skal rette sig efter et og det samme Princip.

Washington-Konferencen vedtog *6 Udkast til Konventioner:*

1) Principiel Anvendelse af 8 Timers-Dagen, eller en 48 Timers Uge.
2) Spørgsmaal til Bekæmpelse og Forebygning af Arbejdsløshed.
3) Beskæftigelse af Kvinder før og efter Nedkomst.
4) Beskæftigelse af Kvinder ved Natarbejde.
5) Minimums-Alder for Børn beskæftiget i Industrien.
6) Angaaende Natarbejde for unge Mennesker beskæftigede i Industrien.

Følgende *6 Henstillinger* blev ogsaa vedtagne:

1) Angaaende offentlig Arbejdsanvisning.
2) Angaaende Gensidighed i Behandling af udenlandske Arbejdere.
3) Angaaende Forebyggelse af Miltbrand.
4) Angaaende Beskyttelse af Kvinder og Børn mod Blyforgiftning.
5) Angaaende Oprettelse af Stats-Sundhedsstyre.
6) Angaaende Anvendelse af Berner-Konventionen af 1906 med Hensyn til Forbud mod Anvendelse af hvidt Fosfor i Tændstikfabrikationen.

Genua-Konferencen vedtog 3 Udkast til Konventionen:

1) Fastsættelse af Minimums-Alder for Børns Beskæftigelse til Søs.
2) Angaaende Arbejdsløshedsgodtgørelse i Tilfælde af Forlis eller Sænkning af Skib.
3) Til Oprettelse af Lettelse for at finde Arbejde til Sømænd.

Følgende fire Henstillinger blev vedtagne:

1) Angaaende Indskrænkning af Arbejdstiden i Fiskerivirksomhed.
2) Angaaende Indskrænkning af Arbejdstiden i indenlandsk Sejlads.
3) Angaaende Oprettelse af nationale Sømands-Love.
4) Angaaende Arbejdsløsheds-Assurance for Sømænd.

Hver Stat er tvunget til i Løbet af eet Aar (eller i eksceptionelle Tilfælde i Løbet af 18 Maaneder) at fremlægge de Udkast til Konventioner, som er vedtagne paa Konferencen, for de Autoriteter, der er beskikkede til at ratificere Traktater, det vil sige i de fleste Tilfælde for deres Parlament.

Parlamenterne er ikke tvungne til at vedtage disse Konventioner, men *hvis Regeringen nægter at forelægge disse til Ratificering, saa løber de Stater den Risiko at faa anvendt de økonomiske Straffe overfor dem, som er nedlagt i Pagten af Folkenes Forbund* (Nægtning af Pasport, Stopning af Tilførsel, Blokade etc.). I den sidste Instans er Parlamenterne tvungne til at forelægge Udkastene til Konventionen for den offentlige Mening, og det er den bedste Maade at sikrederes Vedtagelse. I Øjeblikket har et stort Antal Stater allerede forelagt Love, behandlede Ratificeringer og Konventionerne; enkelte af disse er allerede blevet ratificeret. Naar Konventionerne en Gang er blevet ratificeret af en Stat, og Forslagene er blevet Genstand for særlige Love, saa er disse Stater tvungne til at respektere disse. Enhver Overtrædelse sætter Det internationale Arbejds-Bureau, dets Undersøgelses-Kommission og Den internationale Ret i Bevægelse, og disse besidder afgørende Magt til ved passende Tvang at skaffe Loven opretholdt. Økonomiske Straffe kan ogsaa her anvendes.

*

Som det vil erindres, nedsatte Ministeriet Zahle en Kommission med den Opgave at udarbejde Forslag til Lov om Arbejdstiden i Haandværk, Industri, Handel, Landbrug og Søfart. Kommissionen har ogsaa afholdt en Række Møder, og et Forslag til en Ordning af en lovbestemt Arbejdstid for Haandværk og Industri er udarbejdet og har faaet Tilslutning fra Regeringens og Arbejdernes Repræsentanter, men ikke fraArbejdsgivernes Repræsentanter, fordi disse overhovedet ikke vil have nogen Lovgivning om 8 Timers Dagen.

Regeringen vil imidlertid, ifølge Washington-Beslutningen, hvor nødig den vil, være tvungen til i den kommende Rigsdagssamling at fremsætte Forslag til Lov om 8 Timers Dagen for ikke at udsætte sig for de Ubehageligheder, som en Undladelse heraf kan medføre.

Kommissionens Flertal, som er enige om et Forslag til Lov om 8 Timers Dagen, og som har sin Betænkning færdig, venter kun paa Arbejdsgivernes (Mindretallets) Betænkning. Saasnart denne foreligger, vil Kommissionen kunne ende sit Arbejde, hvilket formentlig vil ske i den nærmeste Tid.

Kundskaber ved Selvstudium.

Det paastaas med Sandhed, at Livet er en god Skole, og at de, som vil gøre en Indsats, først og fremmest maa lære af Livets praktiske Ting.

Men det er lige saa sandt, at denne Skole ikke strækker til, med mindre man giver dem *en teoretisk Underbygning.*

Den moderne Landmand læser sig ikke til, hvorledes han skal pløje og harve, men han læser sig Kendskab til om Jordens Beskaffenhed, om Planternes Næringskrav, om Gødningens Virkninger. Han bygger i højere Grad paa andres Erfaringer, som de er formet i Lærebøger, end paa sine egne. Han drager i sin Bedrift Nytte af al den Lærdom, den kulturelle Teknik kan give ham. *Han gaar til Bøgerne for at blive viis.*

Paa samme Maade med Arbejderen som socialt Individ. Han behøver ikke i Bøger at læse sig til sit Dagliglivs Fattigdom. Det føler han Trykket af paa hver af Døgnets Timer. Men vil han erhverve sig dybere Kendskab til de Forhold, som *foraarsager* hans Fattigdom, maa han søge til de Mænds og Kvinders Bøger, som har gennemtænkt og studeret de Ting. Ligeledes hvis han vil vinde Kendskab til alle de Tanker, Socialisme, Georgeisme, Kommunisme, som tager Sigte paa at løse *det sociale Program.*

Bøger er al Kundskabs Kilde, al Dannelses Grundlag. Bøger er for Arbejderen Nøglen til Forstaaelse af Ting og Begivenheder, som han ikke før har kunnet fatte.

Underklassen maa derfor elske Bøgerne og bruge dem som Hjælpere i sin Kamp for økono-

misk Frigørelse og kulturel Højnelse. Og jeg tænker her fortrinsvis paa Bøger, som direkte angaar Underklassens sociale Stilling. Saadanne, som der ikke findes ret mange af paa Dansk, men dog mange, mange flere end de fleste Arbejdere kender.

Underklassen maa efterhaanden lære at drage Nytte af de Bøger. Den vil vinde Indsigt derved, vokset i Styrke og derefter i Indflydelse.

En Del af sin Fritid burde Arbejderen bruge til at komme i Besiddelse af Kundskab og Viden. Han burde læse meget mere, end han nu gør. Han burde være forsigtig med, hvad han bruger sin Fritid til.

Men Spørgsmaalet er, hvorledes Arbejderen bedst skal kunne komme i Gang hermed. Der kræves en Del aandelig Spændstighed til at drive boglige Studier og en ikke ringe Energi for at sætte sig hen og læse den ene tykke Bog efter den anden. Og hvor Logiforholdene er af den Art, at der hverken er Varme eller Ro, er det næsten uoverkommeligt.

Derfor vinder den Tanke *at læse og studere i Fællesskab* større og større Tilslutning i Arbejderkredse. En 8—10 Ligesindede samles for at gennemlæse en enkelt Bog, eller flere Bøger, eller for at studere et bestemt Emne. De beslutter sig f. Eks. til at ville studere »Underklassens sociale Stilling« eller »Jordspørgsmaalet«. De skaffer sig den Literatur, som angaar disse Spørgsmaal. Denne kan som oftest købes billigt eller laanes paa de offentlige Biblioteker. De samles da en Gang om Ugen og skiftes til at læse højt af Bøgerne. Og hvis det ikke er Meningen at læse Bøgerne som Helhed, vælges en kyndig Deltager til at gøre Uddrag af de Afsnit, man vil gennemgaa. Bagefter samtaler man om det læste og søger at vinde Forstaaelse over Punkter, som maaske er uklare.

Paa denne Maade vil Deltagerne i *Studiekredsen* kunne erhverve sig en betydelig Indsigt. Og mere end det: De faar Øvelse i at læse (det vil sige: *forstaa* det læste), og de faar Lyst til at læse videre paa egen Haand. De finder en Verden af Visdom for sig, føler Trang til at smække alle Porte op, gaa ind i Salene, sætte sig i de bløde Hynder og nyde alle de kulturelle Værdier, Bøger kan give.

Og imens vil de føle Kræfterne vokse og Evner til at udrette noget godt for den Underklasse, hvis Børn de er. — —

Ved en senere Lejlighed skal jeg fremsætte *Studievejledninger* for de to Emner, som er nævnt i denne Artikel. *Harald Jensen.*

Et Ord for min Søn.

Den sidste Usandhed i B. T., „Landmandstidende" og „Kristelig Dagblad".

Faderen til den lille Tjenestedreng, som Storbonden i Karlebo mishandlede med sin Ridepisk, har sendt »Social-Demokraten« nedenstaaende Artikel, som vi gengiver:

Hr. Redaktør!

Tillad mig at tage til Genmæle i Anledning af Overklassens stadige Forsøg paa at fremstille min 14-aarige Søn Bernhard Schramm som en Forbryderspire, der har fortjent den Mishandling, han har været Genstand for hos Gaardejer *Hans Jensen,* Karlebo.

Min lille Dreng har faaet en god Opdragelse og har aldrig vist Tegn paa slette Tilbøjeligheder. Han er flink og villig, maaske ikke saa velvillig, som mange andre Børn i hans Alder, og maaske ogsaa noget tilbage i Skolekundskaber, men han er et godt og kærligt Barn.

I »Kristeligt Dagblad«,' »Landmandstidende« og »B. T.« har der staaet forskellige Historier om Bernhard, bl. a. at jeg har maattet betale store Skolemulkter, fordi han i maanedsvis skulkede fra Skolen. Det er Usandhed. Med mit Vidende udeblev han *efter Konfirmationen* fra Skolen, idet jeg troede, at han ikke behøvede at søge Skolen, men kunde tage Plads. Skylden er altsaa min, og vi betalte 5 Kr. derfor.

Dette er en af de mange Usandheder. En anden gaar ud paa, at han, medens han arbejdede hos Cyklehandler Hansen, Søborg, skulde have pudset en rasende Hund paa en skikkelig Cyklist. Sandheden er, at Barnet, der kørte Hestekøretøj for Hr. Hansen, fulgtes af Hunden. Da han havde nok at gøre med at køre Hestene, kunde han ikke tage Vare paa Hunden. Den sprang efter en cyklende Dame, som sparkede efter den, hvorpaa Hunden bed hende. Da Cyklehandleren ene har Ansvaret for det gale Dyr, blev han ogsaa ved Retten dømt til at betale Damen Erstatning. Dette passerede for ca. 5 Maaneder siden. Nu forleden kom Hr. Hansen til mig med en Regning paa 50 Kr., som han vilde have mig til at betale, fordi hans rasende Hund overfaldt Vejfarende, og samtidig giver Hr. Hansen i »B. T.« en fuldstændig falsk Fremstilling af denne Sag.

Naturligvis betaler jeg ikke for de Ødelæggelser, Hr. Hansens Hund anretter. Og jeg finder mig heller ikke roligt i, at Hr. Hansen i Overklassepressen søger at sværte og mistænkeliggøre min stakkels Dreng.

Derfor, Hr. Redaktør, beder jeg Dem optage disse Linier, idet jeg oprigtig takker Dem for Deres Arbejde i min Søns Sag. Det har for mig været et rigt Vidnesbyrd om, at kun ved den socialdemokratiske Presse kan vi Smaafolk g øre os Haab om at finde Forstaaelse og Hjælp.

J. C. Schramm,
Forvalter, Buddinge.

Ulykkesforsikringen.

Fra »Husmændenes Ulykkesforsikring« har vi modtaget følgende Meddelelser om Ulykker.

Skade Nr. 388/20. Det meddeles herved d. æ. Landarbejderforbund, at Sagen angaaende det Hmd. Laurits Christensen, Attruphuse pr. Grevinge, Medl. Nr. L. 146, den 23. Aug. d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 33 Kr. for Tiden 23. Aug. til 2. Septbr. incl. samt til Lægen for de i Sagen udstedte Erklæringer 10 Kr.

Skade Nr. 332/20. Det meddeles herved, at Sagen angaaende det Arbmd. Hans H. Petersen, Eskildstrup, Farringløse, Mdl. Nr. L. 2001, den 30. Juli d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 138 Kr. for Tiden 30. Juli til 3. Sept. incl. samt til Lægen for de udstedte Erklæringer 10 Kr.

Skade Nr. 292/20. Det meddeles herved, at Sagen angaaende det Arbmd. Niels Chr. Bendtsen, Karlslunde pr. Taastrup, Medl. Nr. L. 341, den 29. Juli d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge a 3 Kr. for Tiden 29. Juli udbetalt Tilskadekomne 60 Kr. samt til Lægen for de udstedte Erklæringer 9 Kr.

Skade Nr. 318/20. Det meddeles herved, at Sagen angaaende det Arbmd. Hans Jensen Larsen, Falkensted pr. Sludstrup, Medl. Nr. L. 2578, den 24. Juli d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 120 Kr. for Tiden 24. Juli—1. Sept. incl. samt til Lægen for de i Sagen udstedte Erklæringer 10 Kr.

Skade Nr. 313/20. Det meddeles herved, at Sagen angaaende det Arbmd. Peter Kristian Rasmussen, Rønde, Medl. Nr. L. 1403, den 3. Aug. d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 126 Kr. for Tiden 3. Aug.—13. Sept. incl. samt til Lægen for de udstedte Erklæringer 15 Kr.

Abonnér paa

Landarbejderbladet.

Blokade.

Det meddeles herved, at Gaarden „Lille Købelev" fremdeles er blokeret for organiseret Arbejdskraft, indtil anden Meddelelse fremkommer.

For Købelev Afdeling:
Carl Christoffersen,
Fmd.

Hvem vil skaffe en ny Abonnent.

Et nyt Kvartal er begyndt — Oktober Kvartal. Alle andre Blade søger af al Evne at forøge deres Læsekreds.

»*Landarbejderbladet*« ønsker det samme — og ønsker det i saa høj Grad som muligt.

Vort Blads Fremgang i de 3 foregaaende Kvartaler har været — det indrømmer vi — udmærket, men det er ikke derfor vor Hensigt at ligge i Dvale. Tværtimod!

Vi vil gøre alt for, at det kan faa en endnu mægtigere Udbredelse end det allerede har. Og ikke mindst vil vi arbejde paa at faa det indført i hvert eneste Landarbejderhjem i Sønderjylland — hvor vi iøvrigt allerede nu har faaet godt fat.

Vi har et meget stort Arbejdsfelt at bevæge os paa, og det er vort Maal at faa alle Landarbejdere til at læse vort Blad.

Det er et stort Maal — men ikke *for* stort.

Men vi vil dog indtrængende bede alle vore Medlemmer være os behjælpelig hermed.

Skaf en Abonnent.

Dette bør være Løsenet, hvormed alle vore Medlemmer gaar ud i Agitation for vort Blad.

Tænk, om hvert Medlem bare skaffede een ny Abonnent. Hvilken uvurderlig Fremgang vilde dette ikke betyde?

Og i Grunden skal der ikke andet Materiale til Brug for denne Agitation end et Nummer af »Landarbejderbladet«.

Naar hvert enkelt Medlem altid har et Nummer af Bladet hos sig og saa blot hver Gang, de træffer paa Folk, som de mener kan have Interesse af at læse vort Blad, viser dem det og anbefaler dem at abonnere paa det, saa er der i Virkeligheden ikke andet tilbage end at udfylde nedenstaaende Bestillingsseddel tydeligt og nøjagtigt.

Ja — naturligvis skal de jo vide, at *Bladet for Resten af Aaret kun koster 2 Kr.*

Dette Arbejde tror vi gerne alle vore Læsere vil være med til. Ikke just fordi de skal betragte det som en Pligt i den Forstand, at det er noget, *de skal.*

Ingenlunde!

Men fordi de har Lyst til at være med til at udbrede vort Blad og derigennem gøre det stort og stærkt.

Altsaa ved at forene den moralske Pligt og Lysten til ved en usvækket Tro paa Sagen at gaa ud i en landsomfattende Agitation skal vort Blad i det ny Kvartal vinde frem saaledes, at det stadig kan beholde Pladsen som det stolte Nr. 1-Blad, det er paa Landet.

Skriv efter Landarbejderbladet til denne Agitation.

Og saa Haand paa Værket!

Bestillingsseddel.

Undertegnede udbeder sig tilsendt „Landarbejderbladet" for Oktober Kvartal for 2 Kr.

Navn: .....

Bopæl: .....

Poststed: .....

Barnepiskerens Venner.

Vi omtalte i sidste Nummer det Protestmøde, som forrige Søndag blev afholdt i Niverød Kro i Anledning af Karlebo-Affæren. Den mægtige Tilslutning, dette Møde fik, og den Stemning, som herskede paa Mødet, var et slaaende Bevis paa, hvordan den almindelige Befolkning bedømmer Gaardbestyrer Hans Jensens Adfærd overfor den syge Tjenestedreng. Der var i hele den store Forsamling, som bestod af Folk fra Egnen, ikke en eneste Røst, som hævede sig til Fordel for Hans Jensen for at undskylde eller forsvare hans Handling; aldeles enstemmig brød Forsamlingen Staven over ham ved at vedtage den foreslaaede Resolution, som vi gengav i sidste Nummer.

Men én Ting var der ved dette Møde, som var egnet til at vække Forundring. Stedets Præst, som var indbudt, var ikke kommen til Stede, skønt han baade som Menighedens Sjælesørger og Værgeraadets Formand skulde være blandt de første til at træde op mod Handlinger af den Art, som her er Tale om. Med fuld Ret mindede en af Mødets Talere, Hr. Marinus Kristensen, i denne Forbindelse om Jesu Ord: „Hvad I haver gjort mod en af disse mine Smaa, har I gjort imod mig.“ For Præsten i Karlebo synes det, som disse Ord ingen Betydning har; han har overfor „Social-Demokraten“ udtalt sig paa en Maade om Affæren, som nærmest vidner om Sympati med Gaardbestyreren.

En anden Ejendommelighed var der ved Mødet i Niverød; der var ikke mødt en eneste Repræsentant for den borgerlige Presse. Det er værd for Arbejderne at lægge Mærke til den Kendsgerning, at medens 5 socialdemokratiske Journalister var til Stede ved denne Lejlighed, deraf de 4 som Talere, saa havde de kapitalistiske Blade ikke fundet det Ulejligheden værd at sende en Referent til et Møde, som dog havde samlet op mod 2000 Deltagere af Egnens Befolkning. Saaledes manifesterede den moderate-konservative Presse sin Opfattelse af denne Sag; ja, den har end ikke indskrænket sig til at vise Kulde og Ligegyldighed overfor dette Udslag af Raahed mod et lille værgeløst Proletarbarn, den har paa den mest utvetydige Maade taget Parti for den brutale Storbonde overfor „Social-Demokraten“s Paatale af hans Raahed.

Dagen efter Mødet skrev det konservative Aftenblad „B. T.“, der er den konservative Hovedstadspresses Kloak, en Artikel, hvor det angreb „Social-Demokraten“, fordi den ikke havde omtalt Overklassens Hyldesttog til Kongen og al den Virak og Kongerøgelse, som Snobberne lod afbrænde i Anledning af Kongens 50-Aars Fødselsdag, og Bladet var navnlig meget forarget over, at „Social-Demokraten“ derimod ofrede over 2 Spalter paa Mødet i Nordsjælland om en „mishandlet Barnenumse“, som det smagfuldt udtrykker sig. Efter denne Skidtsprøjtes Opfattelse er det altsaa en komplet ligegyldig Sag, om Underklassens Børn her i Landet piskes og mishandles, naar blot Befolkningen er villig til at ligge paa Maven for Kongedømmet. Herregud! Hvad betyder en mishandlet „Barnenumse“ paa en kongelig Fødselsdag? Efter dette Overklassepapirs Mening intet! Af uendelig langt større Vigtighed er det naturligvis, at Overklassen faar sine gabende Knaphuller stoppet.

Det lokale moderate Blad, som udgives af Indenrigsminister Sigurd Berg, affærdigede Protestmødet i Niverød med en Bemærkning om, at det hele kun var et socialdemokratisk Kvartalsbrøl. Det er den Interesse, dette Storbondeorgan har tilovers for én mishandlet Tjenestedreng. I det hele taget har den reaktionære Presse ikke kunnet fornægte sin sande Natur. Den har vist. hvor dens Sympati er i dette som i andre Tilfælde; det er ikke paa de smaa og forurettedes, men paa de rige og stores Side; det er ikke den værgeløse mishandlede Dreng, men den brutale Storbonde, denne Presse har Medlidenhed med.

Blade som „Frederiksborg Amts Avis“, Kristeligt Dagblad“, „Landmands-Tidende“ o. s. v. var straks klar til at stemple „Social-Demokraten“s Fremstilling af Sagen, der var givet paa Grundlag af Drengens Forklaring og den foreliggende Lægeattest som overdreven og farvet, men de var lige saa parate til, da Bestyrer Hans Jensen udsendte sin Erklæring, at tage denne for den nøgne Sandhed, og skønt denne Erklæring ikke i mindste Maade afkræfter „Social-Demokraten“s første Fremstilling, saa bruges den dog som en Retfærdiggørelse for Bestyreren — ja, det er ikke langt fra, at han gøres til en forfulgt Uskyldighed, et Offer for ondsindet Forfølgelse fra „Social-Demokraten“s Side. Man anfører flittig de Beskyldninger, Bestyrer Jensen har fremført mod Drengen, og fremstiller denne som en Skarnsknægt, der kun har faaet, hvad han fortjente.

Det gamle Ord har igen bekræftet sig, at det er i Nøden, man skal kende sine Venner. De moderate og konservative Blade har vist sig som Barnepiskerens Venner; de har taget den Mand i Forsvar, som overfaldt sin syge Tjenestedreng om Morgenen, medens han endnu laa i Sengen, og tildelte ham 15 smertende Bøddelslag af en Ridepisk. Disse Blade er Venner af Barnemishandling. Den socialdemokratiske Presse antog derimod den mishandlede Drengs Sag; den har paany vist, at den er de fattiges og forurettedes Værner og Forsvarer. Lær heraf, Landarbejdere, hvilke Blade der er Jeres Venner, og hvilke der er Jeres Fjender. Kast ud af Jeres Hjem de Blade, som træder i Skranken for dem, der mishandler Jeres Børn, og haaner dem, som paataler Mishandlingen.

Hjalmar Branting.

I vort Naboland Sverige er der foretaget Valg til 2. Kammer (Folketinget). Valget, som foregaar efter en meget indviklet Metode, har strakt sig over hele September Maaned, men er nu afsluttet. Resultatet er følgende:

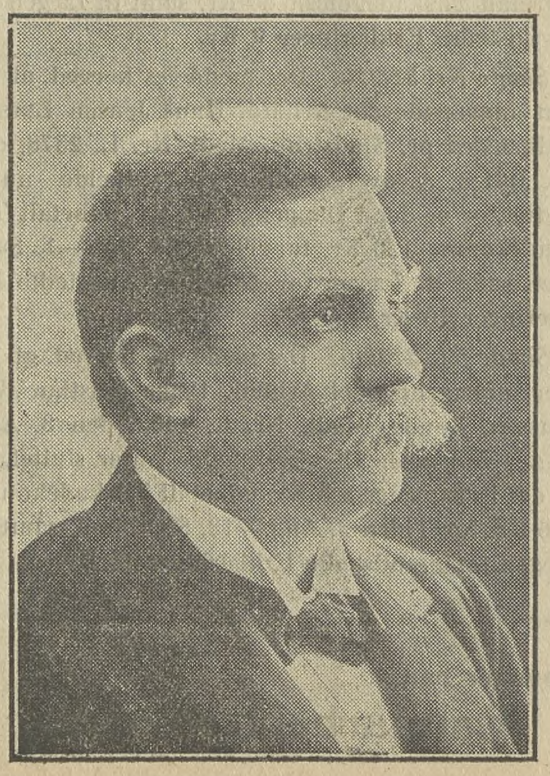

Socialdemokraterne har faaet 76 Mandater, Højre (eller som det officielt kaldes: de Moderate) 71, de Liberale 47, de 2 Bondepartier 29 (deraf »Bøndernes Rigsforbund« 10 og »Bondeforbundet 19) samt »Venstre-Socialisterne« (de svenske Hjemmebolscheviker) 7.

Ved de sidste Valg, nemlig i 1917, fik Socialdemokratiet 86 Mandater, Højre 56, de Liberale 62, Bondepartier 15 (6 og 9) og »Venstre-Socialisterne« 11.

Socialdemokratiet har altsaa tabt 10 Mandater, de Liberale 15 og »Venstre-Socialisterne« 4, mens Højre har vundet 15 og Bondepartierne 14 (4 og 10) Mandater.

Socialdemokratiet er dog stadig Landets største Parti, og udgør sammen med de Liberale Flertallet i 2. Kammer, nemlig 123 af Kammerets 230 Medlemmer.

Statsminister Hjalmar Branting har som før meddelt indgivet det nuværende Ministeriums Demissionsbegæring, men Kongen har anmodet ham og Ministeriet om at fungere videre; det synes i det hele at være et almindeligt Ønske at faa Aalandsspørgsmaalet løst under Hjalmar Brantings Medvirken; de senere Meddelelser tyder imidlertid paa, at Branting agter at fastholde sit Ønske om at træde tilbage.

Hjalmar Branting er som bekendt det svenske Socialdemokratis mangeaarige Fører, han indtager ikke blot en meget stærk Position i Sverrig, men nyder ogsaa stor international Anseelse. Branting er Akademiker, men sluttede sig som ung Mand til Socialdemokratiet, da dette Parti endnu var i sin Vorden; han kom snart ved sin fremragende Dygtighed til at spille en fremtrædende Rolle, blev Redaktør af Partiets Hovedorgan og Formand for Partiet. Under hans Ledelse er det svenske Socialdemokrati vokset op til at blive Sverrigs største politiske Parti, en Stilling det altsaa fremdeles hævder.

En Tak.

Fra Formanden for De forurettedes Værn har vi modtaget følgende:

Aalborg Amts Landarbejderorganisationers Ledelse

saavel som hvert enkelt Medlem i samme i ovennævnte Amt, sender jeg herved min hjerteligste Tak for den Støtte, de i denne Sommer har ydet mig til fortsat Arbejde i Børnenes og de forurettedes Værn.

Vær sikre paa, at I derved har været med til at aftørre en Taare hist og her, hvor et stakkels forældreløst Barn lider ilde. Vi kunde nævne Jer mange Eksempler ogsaa i Jeres Amt, hvor Børn mishandles paa det grusomste, ogsaa Tilfælde fra de allersidste Dage, men vil afholde os fra at komme ind paa disse Enkeltheder, ikke mindst af den Grund, at vi paa Forhaand ved, at I er indforstaaet med vort Arbejde og ved, hvad vi udretter, dette viser jo bedst Jeres store økonomiske Støtte til vort, ja, jeg tør vel sige til mit Arbejde personlig.

Jeg vil ikke undlade samtidig at meddele Jer, at jeg som Formand for Værnet siden November i Fjor har taget mig af og bistaaet paa bedste Maade 85 mishandlede, forsømte, vanrøgtede Børn. 43 gamle fattigunderstøttede eller alderdomsunderstøttede Mennesker og 36 andre forurettede. Til dette Arbejde bruges de Midler, som jeg fra Jer har modtaget.

Modtag min hjerteligste Tak derfor.

Med social Hilsen *P. Hermansen,*

LANDARBEJDERE!

Husk: altid at købe hos vore Annoncører!
at vi saa har større Chancer som Annonceblad!
at skaffe os en ny Abonnent!

Landarbejderbladet er det bedste **Annonce-Organ** paa Landet!

Abonnement for Resten af Aaret: **Kun 2 Kroner.**

Landmands-Tidendes Redaktør som Politiker og Moralprædikant.

Der udkommer her i Landet et Blad, som kalder sig »Landmands-Tidende«, det er Organ for Landmandsforeningen, en Storbondeorganisation, der blev stiftet under Krigen med det Formaal at skrue Priserne paa de mest nødvendige Levnedsmidler saa højt, som Krigskonjunkturerne tillod.

Med Hensyn til Anseelse og Betydning er Bladet saa lidt opsigtvækkende, som et Blad overhovedet kan være. Ingen kan dog gaa i Rette med Redaktøren af den Grund, for saa vidt som dette Forhold ikke skyldes manglende Vilje hos ham, tværtimod har han stedse gjort sig store Anstrengelser for at komme til at snakke med og spille en Rolle i den offentlige Debat; naar det ikke er lykkedes, kommer det udelukkende af, at der hertil kræves visse Forudsætninger, som Redaktøren mangler.

Man skylder dog Hr. Redaktør Calundan den Anerkendelse at indrømme, at det dog enkelte Gange er lykkedes for ham at appellere saa stærkt til de laveste storagrariske Instinkter, saa det i hvert Fald burde have vakt Opmærksomhed. Vi skal nævne et Par enkelte Eksempler.

Under Kornlovsdebatten truede han med at danne et selvstændigt Landmandsparti og lade sig selv opstille til Folketinget. Grunden til denne frygtelige Trusel var, at Kornloven ikke gav Storagrarerne Verdensmarkedets Toppris og lidt til for deres Brødkorn. Under sin Agitation for Brødfordyrelsen blottede han Storagrarernes Umættelighed paa en saa ublufærdig Maade, at selv en Mand som Pinstrup følte sig ilde berørt. For i det hele taget at faa Landbrugsministeren til at beskæftige sig med ham og hans Meninger, maatte Hr. Calundan opsøge denne og vælte sig ind paa ham ved et Møde i Roskilde. Der var overhovedet ingen blandt Storagrarernes politiske Repræsentanter, som vilde have noget med Hr. Calundan at gøre, alle rystede de ham af sig som Utøj.

Det siger sig selv, at en Mand af Hr. Calundans Type, i den Stilling han indtager og med den Intelligens han er i Besiddelse af, hader Socialdemokratiet, Fagforeninger og alt, som har med Arbejderbevægelsen at gøre, af et godt Hjerte, han forsømmer aldrig en Lejlighed til at vise sin Tjenstvillighed overfor de store og sit Had til de smaa. »Landmands-Tidende« har da ogsaa været blandt de Blade, som var ivrigst i at tilrakke og tilsjofle Arbejderne, paa dette Omraade har Hr. Calundan i den forholdsvis korte Tid, »Landmands-Tidende« er udgaaet, virkelig opnaaet en Rutine, som viser, at han ikke er helt blottet for Udviklingsmuligheder.

Naturligvis har »Landmands-Tidende« ikke ladet en Sag som Karleboaffæren gaa upaaagtet hen, ikke saaledes at forstaa, at Bladet er gaaet i Rette med Gaardbestyreren, det faldt selvfølgelig ligesaa lidt dette som noget af de øvrige Storbondeblade ind. Nej, »Landmands-Tidende« vendte sig mod »Social-Demokraten«, og her har Hr. Calundan lagt større Nidkærhed for Dagen, end nogen af hans mere betydende Kolleger. I flere spaltelange Artikler har han med Karleboaffæren som Udgangspunkt behandlet, hvad han kalder »Social-Demokraten«s Propaganda for at skabe Klassehad.

Hr. Calundan mener altsaa, at Gaardbestyrer Jensens Handling er egnet til at vække Klassehad, og derfor vender han sig i Harme mod »Soc.-Dem.«, fordi dette Blad har tilladt sig at paatale denne Affære. Det, som oprører Hr. Calundan, er ikke selve Mishandlingen, men den Omstændighed, at Mishandlingen er blevet offentligt omtalt. Storagrarerne skal have Lov at prygle og mishandle deres Tjenestefolk i Fred uden at være udsat for at blive draget offentlig frem, det er Konsekvensen af Hr. Calundans Betragtning. Arbejderne og deres Presse skal finde sig i at tie til Agrarernes Overgreb for ikke at skabe Klassehad. Det kunde Hr. Calundan lide.

Om selve Affæren skriver han iøvrigt i et af sine lange Epistler:

»Gaardejer Hans Hansens Svigersøn, Hans Jensen, har givet en uefterrettelig Tjenestedreng nogle Slag af en Pisk. Det er Sagens virkelige Sammenhæng. Vi hævdede fra den første Dag, at Hans Jensen ikke skulde have gjort dette, som Tiderne nu er.«

Hr. Calundan beklager, som man ser, at de Tider er forbi, da Storagrarerne roligt kunde prygle deres Tjenestefolk uden at risikere noget. Det er iøvrigt underligt, at Hr. Calundan optræder i Rollen som Bekæmper af Klassehadet. Saa længe han har været Redaktør af »Landmands-Tidende«, har hans egen Virksomhed kun gaaet ud paa dette ene, at puste til Storagrarernes Klassehad, dagligt fortæller han Storagrarerne, at de er de mest forurettede Mennesker paa Jorden, de bliver plyndrer ved Særbeskatning og pint og plaget paa alle Maader, skønt de ifølge »Landmands-Tidende« er de nyttigste Samfundsborgere, har de dog efter Hr. Calundans Fremstilling næppe Hunds Ret her i Landet. Storagrarerne bliver altid forurettede og traadt for nær; det er det stadige Omkvæd paa alle Hr. Calundans Skriverier, han lefler for Klasseegoismen hos Landmændene.

Naar de ikke kan faa Ret til at benytte den Knaphed paa Levnedsmidler, som Befolkningen i hele Verden lider under, og som truer store Dele af Europa med Hungersnød, til at tage Aagerpriser for alle deres Produkter, selv Brødkornet, saa er det den skammeligste Uret, der begaas imod dem, og naar de ikke kan faa Lov at mishandle deres Tjenestefolk, uden at de drages til Ansvar herfor, saa er det atter en Forurettelse.

Saaledes ser den Lære ud, som Hr. Calundan daglig forkynder i »Landmands-Tidende«s Spalter. Det er Klassehad i Renkultur, og saa har denne Herre alligevel Mod til at optræde som Moralprædikant og beskylde andre for at prædike Klassehad.

Mangel paa Frækhed hører ikke til de Forudsætninger, »Landmands-Tidende«s Redaktør savner.

Men Hr. Calundan indskrænker sig ikke til at præke Klassehad, har tager Skridtet fuldt, han spekulerer ogsaa i Racehad, hvad der vil fremgaa af følgende:

Paa et københavnsk Forlag er nylig udkommet (et Par Skrifter under Titlen: »Jødefaren«, der retter de mest urimelige Beskyldninger mod Jøderne, og i Virkeligheden indirekte opfordrer til Jødeforfølgelse, kort sagt, et Par Smædeskrifter af den gemeneste Art. Disse anbefaler Landmands-Tidende« forleden i en Anmeldelse paa det varmeste, bl. a. med følgende Ord:

»Fra Jøderne kommer Urolighederne. Det er saaledes »Levinsen«, som har »organiseret« Landarbejderne. Urolighederne i Paaskedagene var nok heller ikke ganske uden Berøring med Jøderne.

Det aabenlyse eller skjulte Jøderegimente, vi har haft i vort Land under Krigen, og deresHandlinger bidrager ogsaa til, at Tankernes sættes i Bevægelse.

Vi anbefaler interesserede Landmænd at stifte Bekendtskab med denne Bog.«

Altsaa ogsaa Jødehadet bruger Hr. Calundan i »Sagen«s Tjeneste, og han søger at vende det mod dem, der arbejder for Underklassens Frigørelse; han gør saaledes ganske rolig Levinsen til Jøde.

Calundan kender ikke Levinsen andet end af Navn, men blot den Omstændighed, at dette klinger jødisk, og saa naturligvis, at det er ham, der har organiseret Landarbejderne er nok til, at han stempler ham som Jøde og udpeger ham som en af dem, der i de omtalte Skrifter lægges for Had og proklamerer Kamp og Forfølgelse imod.

En Trøst er det, at Hr. Calundan og hans Papir som paavist betyder saa lidt, han er lige umulig baade som Politiker og Moralprædikant.

Vore Annoncører.

Salg af Beklædningsgenstande.

Som Medlemmerne vil bemærke, er der atter i dette Nummer indrykket en Annonce ang. Salg af Tøj.

Vedkommende Annoncør beder os oplyse, at Partiet nu snart er udsolgt, hvorfor det sikkert er sidste Gang, denne Annonce vil findes her i Bladet.

Annoncøren, der mener, at Aarstiden nu er inde til at forsyne sig med varmt og billigt Tøj, udtaler til os, at han fra mange af vore Medlemmer har faaet Breve, der udtrykker Tilfredshed, og kun i et Par Tilfælde har modtaget Klager over, at Tøjet, der jo selvfølgelig kun er beregnet til Arbejdstøj, ikke var fint nok. Men disse Klagere har straks faaet Meddelelse om, at de mod at returnere Tøjet har kunnet faa deres Penge tilbage.

Det bemærkes, at vi selvfølgelig heller ikke denne Gang har andet eller mere med denne Sag at gøre, end at vedkommende Annoncør — i Lighed med de andre Gange — har anmodet om, at han maa lade Bestillingerne indsende til vort Kontor. —

Hvad Landsmand er Hr. Calundan?

Landmandstidendes Redaktør, Hr. Calundan, har som andet Sted i Bladet meddelt erklæret vort Forbunds Formand for Jøde, fordi han hedder Levinsen og har været med at organisere Landarbejderne.

Herefter rejser det Spørgsmaal sig: Hvad Landsmand er Hr. Calundan? Han hedder jo ikke Sørensen, og han har ligesom Levinsen gjort sig skyldig i at være med i et Organisationsarbejde. Rigtig dansk kan man derfor, efter hans eget Ræsonnement, ikke antage ham for at være. Hans Navn kunde tyde paa asiatisk Oprindelse, — Calun-dan — det lyder helt kinesisk; Manden er ganske øjensynlig Mongol, maaske, hvem kan vide det, endda en formummet Bolschevik, i hvert Fald er han Overklassebolschevik, han er Repræsentant for den gule Fare, og den er meget større end Jødefaren, som han selv advarer saa stærkt imod. Altsaa, man tager sig i Agt for Hr. Calundan.

Annoncér i
Landarbejderbladet.

Ugens Spejl.

Fredsforhandlingerne mellem Rusland og Polen, der som bekendt foregaar i Riga, gaar deres besværlige Gang. Et Telegram fra Moskva meddeler, at Præsidenten for den russiske Fredsdelegation Joffe har overrakt den polske Delegation Forslag til en Præliminærfredstraktat, hvorefter Sovjet-Rusland anerkender Polens, Ukraines, Hvide-Ruslands og Litauens Uafhængighed, for Vestgalicien foreslaas Afholdelse af en Folkeafstemning, men da man fra polskSide er utilbøjelig til at gaa ind paa det sidste, har den russiske Regering erklæret sig villig til at udtage dette Spørgsmaal af sit Forslag; iøvrigt fortsættes Krigen som det synes med stadig Fremgang for Polakkerne.

*

Der gaar paany Rygter om, at den meget omtalte Sinn-Feinfører, Borgmesteren fra Cork, er død som Følge af sin Sultestrejke, men at den engelske Regering hemmeligholder hans Død af Frygt for det Indtryk, det vil gøre i Irland.

*

I Spanien er der udbrudt en stor Metalarbejderstrejke, der omfatter 35,000 Arbejdere.

ooo

I Følge en Statistik, som det amerikanske Røde Kors har udgivet i disse Dage, blev der i Verdenskrigen dræbt 9,819,000 Mennesker, og 5,300,000 døde som Følge af Hungerblokaden og Krigssygdomme.

Da man endvidere begrundet paa Indkaldelsen af 56 Millioner Mand mellem 20 og 45 Aar maa anslaa, at der fødtes 20,2000,000 færre, vil det virkelige Tab af Menneskeliv under Verdenskrigen beløbe sig til 35 Millioner 319 Tusinde.

ooo

Den engelske Minearbejderstrejke kom ikke, som tidligere fastsat, til at træde i Kraft Lørdag den 2. Oktober. Paa et Møde i Grubearbejdernes Forbund vedtoges det at udsætte Strejken en Uge for at forsøge ny Forhandlinger med Grubeejerne og Regeringen. Der menes, at Udsigterne til en fredelig Løsning er lysere.

ooo

I Indien er der udbrudt alvorlige Uroligheder, Arbejderne i Thedistrikterne Lakhimpur har nedlagt Arbejdet, idet de forlanger højere Løn. Militær og Politi er hidkommanderet. Fra Bombay telegraferes, at Gasværksarbejderne strejker, og Byen henligger i Mørke. Regeringen har forbudt, at det engelske Socialistblad »Daily Herald« indføres i Indien.

ooo

Fra Rusland meldes der om stærk Gæring blandt Befolkningen; det hedder, at Bolschevikernes Regimente er truet.

*

Den nyvalgte Rigsdag blev i Mandags aabnet. Det skete under Udfoldelsen af stort Ceremoniel, som man kender det fra særlig højtidigelige Lejligheder; Kongen optraadte i egen høje Person i Hermelinskaabe og hvad der iøvrigt hørte til i Dagens Anledning. Saa naturligt det end maa siges at være, at man denne Gang ønskede at give Rigsdagens Aabning et særligt højtideligt Præg i Anledning af Sønderjydernes Indtræden, var den nærmest demonstrative Maade, hvormed man havde gjort Kongen til Midtpunkt, egnet til at virke stødende paa mindre kongebegejstrede Samfundsborgere.

Faar vi en kold Vinter?

Det er ikke umuligt, og hist og her vil det rimeligvis ogsaa være lidt skralt med Brændselet, men uden Døre behøver De ikke at fryse, saafremt De benytter omstaaende Bestillingsseddel paa Tøj, og snarest muligt indsender denne i udfyldt Stand til Landarbejderforbundets Kontor, og derved sikrer Dem et Sæt.

En Lotterigevinst

er det at faa et Sæt Tøj og en Vinterfrakke for 75 Kr. En saadan Gevinst kan De faa ved at benytte den her i Bladet staaende Bestillingsseddel, og hurtigst muligt indsende den til Landarbejderforbundets Kontor.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Ledige Pladser.

Ved indtrædende Arbejdsledighed kan Medlemmerne henvende sig til det nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor, som uden Udgifter for Medlemmet giver Oplysning om ledige Pladser og foretager Anvisning af Arbejde af enhver Art til Mænd og Kvinder saavel i den nærmeste Omegn som i andre Dele af Landet. De kommunale Arbejdsanvisningskontorer samarbejder med Arbejdsløshedskassen, og alle Kontorerne staar igennem Centralarbejdsanvisningskontoret i København i Forbindelse med hinanden.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Øbro 3529 x.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Ulykkesforsikringen.

Grundet paa Aarsopgørelse skal alle Værdimærker, som Afdelingerne har i Behold, indsendes til Forbundet straks.

Samtidig kan rekvireres Mærker til næste Kvartal.

Niels Petersen.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Skrøbelev Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag den 16. Oktbr. Kl. 7½ Aften paa Afholdshotellet i Rudkøbing. Medlemmerne alle møde. *Laurits Rasmussen.*

Kværndrup Afdeling.

Begrundet paa, at Bladet ikke fremkom rettidigt, meddeles herved, at den ordinære Generalforsamling er udsat til Lørdag den 16. Oktbr. Kl. 7½ i Kværndrup Forsamlingshus. Samtidig bortfalder Medlemsmødet. Bekendtgørelse om Medlemsmødets fremtidige Afholdelse vil senere fremkomme.

H. P. Riget.

Sundby Afdeling.

Paa Generalforsamlingen den 2. Oktober valgtes *Gustav Jensen*, Vennerslund, til Kasserer. *Morten Petersen.*

Kippinge Brarup Afdeling.

Da Meddelelsen om Generalforsamlingen er fremkommet for sent, er den halvaarlige Generalforsamling udsat til Lørdag den 10. Oktbr. Kl. 7½ prcs. Medlemmerne bedes tage deres Sygekassebøger med. *Chr. Rasmussen.*

Købelev Afdeling.

Paa den ordinære halvaarlige Generalforsamling valgtes til Kontrolbestyrer Arbmd. *Hans Anthonsen*, Rolykke, til Formand og Kasserer valgtes Undertegnede. Opkræverne bedes indbetale Kontingentet inden den 15. i Maaneden.

Povl Christoffersen.

Diernisse Afdeling

afholder Generalforsamling i Diernisse Forsamlingshus Tirsdag den 12. Oktbr. Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde. *R. Rasmussen.*

Horslunde-Nordlunde Afdeling

afholder sin ordinære Generalforsamling Søndag den 17. Oktbr. Kl. 4 Eft. i mit Hjem. Dagsorden: 1) Regnskabets Godkendelse. 2) Valg af Formand og de nødvendige Bestyrelsesmedlemmer samt Kontrolbestyrer og Fanebærer. 3) Eventuelt. *Reinholdt Larsen.*

Bøstrup Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 17. Oktober Kl. 2½. Valg af Bestyrelsesmedlemmer. Forslag om Pakkefest og Juletræ forberedes. Meddelelse fra Kontrolbestyreren. Forskellige vigtige Sager skal drøftes. Mød derfor alle denne Gang. *L. J. Nielsen.*

Vesterborg Afdeling.

Ordinær Generalforsamling afholdes i Forsamlingshuset Lørdag den 16. Oktbr. Kl. 7½ Aften. Forslag, som ønskes behandlede paa Generalforsamlingen, maa være Undertegnede i Hænde senest den 15. Oktbr.

Bestyrelsen bedes møde Kl. 7.

Søren Christensen.

Haarby Afdeling

afholdt halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 25. September, hvor Bestyrelsen genvalgtes. Til Kontrolbestyrer valgtes *Knud Larsen.* *Bestyrelsen.*

Nørre Aaby Afdeling

afholder halvaarlig Generalforsamling Onsdag den 13. Oktober Kl. 7½ paa Nørre Aaby Gæstgivergaard. Dagsorden: Valg af Formand samt Valg af Kontrolbestyrer, hvorfor jeg haaber paa god Tilslutning.

P. Sørensen.

Langeskov Afdeling.

Efterlysning: Medlem Nr. 15552 *Niels Laurits Hansen*, Nr. 9273 *Kristian Anton Nielsen* og Nr. 45103 *Karl Vestergaard*, født i Viborg, bedes inden den 15. Oktbr. henvende sig hos nærværende Afdelings Kasserer.

Vilh. Jørgensen.

Ringe Sogns Afdling

afholder Medlemsmøde i Logens Sal paa Villavej Mandag den 11. Oktbr. Kl. 7½. Alle Medlemmerne bedes komme til Stede. Der skal vælges Delegerede til Kredsgeneralforsamlingen i Nyborg den 17. ds. Endvidere er der forskellige andre vigtige Ting paa Dagsordenen. Mød derfor alle.

Anthon Hansen.

Søllinge Afdeling

afholder Generalforsamling i Søllinge-Eskildstrup Forsamlingshus Onsdag den 13. Oktober Kl. 7½ Aften.

Emil Jensen.

Sdr. Kirkeby Afdeling.

Generalforsamling afholdes i Forsamlingshuset i Sdr. Kirkeby Søndag den 10. Oktbr. Kl. 2½ Eft. *Bestyrelsen.*

Vestermarie Afdeling

afholder Generalforsamling i Forsamlingshuset Lørdag d. 9. Oktbr. Kl. 7½ Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. *Michael Kofoed.*

Landet-Taasinge Afdeling

afholder Generalforsamling Søndag den 10. Oktober Kl. 3 Eft. Alle Medlemmer bedes møde. *M. Henningsen.*

Frørup Afdeling

afholder den halvaarlige Generalforsamling i Frørup Forsamlingshus Lørdag den 16. Oktbr. Kl. 7. Valg af Bestyrelse, Kontrolbestyrer og Opkræver. Mulige Forslag maa være indgivet skriftligt til Formanden inden 12. Oktbr.

Bestyrelsen.

Hillested Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling i Forsamlingshuset Søndag den 10. Oktbr. Kl. 2 Eft. *J. Hansen.*

Nørrø Esterbølle Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 17. Oktbr. Kl. 6 i Nørre Esterbølle Forsamlingshus. Bal for Medlemmerne. Ungdomsforeningens Medlemmer indbydes til Ballet. *Bestyrelsen.*

Horne Afdeling

afholder Generalforsamling Onsdag den 13. Oktbr. Kl. 8 i Logens Sal. Dagsorden: Valg af Bestyrelse, Valg af Delegerede til Kredsmødet i Nyborg Søndag den 17. ds., Eventuelt. Husk, at alle maa møde. Det er 1 Kr. for Udeblivelse.

H. P. Hansen.

Stenløse Fangel Afdeling

afholder Generalforsamling paa Fangel Kro Fredag den 15. Oktbr. Kl. 7½ Aften. *Rs. M. Rasmussen.*

Birket Afdeling.

Ved Generalforsamlingen i Birket Forsamlingshus blev valgt til Formand Arbmd. *Hans Christensen*, Kragenæs, og til Kontrolbestyrer og Kasserer blev valgt *Magnus Nielsen*, Landet. *Bestyrelsen.*

Rørup og Omegns Afdeling

afholder Møde Lørdag den 9. Oktbr. Kl. 7½ i Gribsvad Kro. Alle Medlemmer bedes møde, da vi skal have en ny Formand. *J. Steffensen.*

Søllested Afdeling

har valgt til Formand i Stedet for Arbmd. Jens P. Pietersen, Søllested, Arbmd. *Chr. Petersen*, Troelseby pr. Søllested, og til Kontrolbestyrer i Stedet for Foderm. Peter Nielsen, Højreby, valgt Foderm. *Viggo Syhler*, Højreby pr. Søllested. Kontroltiden er fra 10—11 Fm. og 3—4 Eft.

Bestyrelsen.

Bøllested Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Søllested Gæstgivergaard Lørdag den 16. Oktbr. Kl. 7½ prcs.

Bestyrelsen.

Løgtofte Afdeling

Til Formand er valgt Arbmd. *Jens Ottesen*, Løgtofte, til Kontrolbestyrer Foderm. *Johannes Kjær*, Ringsebygaard, V. Karleby pr. Nakskov. *Bestyrelsen.*

Kraghave Afdeling

afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 9. Oktober Kl. 7½ Aften hos Købmand Andersen. Dagsorden: Valg af en Kontrolbestyrer. Eventuelt. *H. Lund.*

Oure Vejstrup

afholder Generalforsamling i Oure Forsamlingshus Lørdag den 16. Oktbr. Kl. 7½ prcs. Dagsorden: 1) Valg af Formand og 2 Bestyrelsesmedlemmer. 2) Drøftelse af Priskurantens Gennemførelse. 3) Regnskabet. 4) Eventuelt.

Samtidig indkaldes Socialdemokratisk Forening til Generalforsamling, hvor der vælges ny Bestyrelse.

Otto Gormsen.

Skellerup-Ellinge Afdeling.

Lørdag den 9. Oktober Kl. 7½ Aften afholdes ordinær Generalforsamling hos Kristian Henriksen, Skjellerup. Alle Medlemmer bedes møde præcis. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7. *L. Henriksen.*

Landarbejdernes Kredsorganisation for Svendborg Amt.

Som tidligere meddelt afholdes Generalforsamlingen i Nyborg paa Industrihotellet *Søndag den 17. Oktober* og aabnes præcis *Kl. 10½ Fm.*

Dagsordenen bliver foreløbig: 1) Beretning om Virksomheden. 2) Regnskabet. 3) Forhandlingsprotokollen. 4) Overenskomsten. 5) Agitationen i den kommende Vinter. 6) Eventuelt.

Jeg forventer, at alle Afdelingerne under Kredsorganisationen lader sig repræsentere den Dag. Husk, det er vor fælles Sag, det drejer sig om, og mange vigtige Spørgsmaal skal drøftes. Forretningsfører *Oscar Levinsen* har lovet at komme til Stede paa Generalforsamlingen.

Husk! Foruden de valgte Delegerede har alle Medlemmerne Adgang som Tilhørere. Mød talrigt!

Paa Kredsorganisationens Vegne
Anthon Hansen,
Formand.

Vaalse Afdeling

afholdt Generalforsamling den 2. Oktbr. Til Formand og Kontrolbestyrer valgtes Foderm. *A. A. Mortensen*, Kratskovgaard, Vaalse. *A. A. Mortensen.*

Vaalse Afdeling

afholder Medlemsmøde i Kommunalstuen Lørdag den 9. Oktbr. Kl. 8 Aften. Bestyrelsen bede møde Kl. 7½.

A. A. Mortensen.

Hou Afdeling.

Medlemsmøde afholdes paa Lohals Badehotel Mandag den 11. Oktbr. Kl. 8 Aften. Alle Medlemmer bedes møde.

C. C. Mørk.

Kølstrup Afdeling.

Ved Generalforsamlingen den 29. Septbr. blev *L. C. Adolfsen*, Kølstrup, Formand, *Frederik Larsen*, Hundslev Nymark, Kasserer, *Peder Rasmussen*, Hundslev Nymark, Kontrolbestyrer, Kontroltid 11—12 Fm. *Marius Danielsen*, Hundslev Nymark, er Tillidsmand for Ulykkesforsikringen.

L. C. Adolfsen.

Fjeldsted-Harndrup Afdeling

afholder Medlemsmøde førstkommende Søndag den 10. Oktbr. Kl. 7½ paa Harndrup Afholdshotel. Alle Medlemmerne bør give Møde og Fagbogen medbringes. Mød talrigt. *Jakob Jakobsen.*

Ørsted Afdeling

afholder Generalforsamling hos Kristian Sørensen Torsdag den 14. Oktbr. Kl. 8. Dagsorden: Valg af Kasserer og Næstformand og en Opkræver samt Behandling af eventuelle Forslag, som maatte fremkomme. Mød alle!

Anders P. Sørensen.

V. Aaby-Aastrup-Afdeling

har paa Generalforsamlingen den 2. Oktbr. genvalgt som Formand *Kristen Jensen*, Aastrup pr. Pejrup, som Kasserer *Henrik Jørgensen*, V. Aaby, og valgt som Næstformand og Kontrolbestyrer *Julius Hansen*, Nakkebølle. Kontroltiden er fra 10—11 Fm. hver Søgnedag. *Kristen Jensen.*

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Takkesigelser o. a. l. Meddelelser.

Blandede

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag.
Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

25 Nr. 275 Øre.

Rekordpakke 1920.

Nr. 1) 1 Lysedug paategnet med Roser, fint Lærred. 2) 1 Løber, tilsvarende Mønster. 3) 1 smukt Billede til Indramning. 4) 1 Drømmebog med 1200 Drømme. 5) 1 Røntgen-Mikroskop med Brugsanvisning. 6) 10 fineste Postkort, Værdi 1 Kr. 7) 1 paaklædt Dukke. 8) 1 Blyantspidser. 9) 1 Slibsnaal med Sten. 10) 1 Lykønskningskort. 11) 1 Lotterispil. 12) 1 Puslespil. 13) 1 Mappe fint Brevpapir. 14) 1 Lommespejl. 15) Notesbog. 16) 1 Fingerring (Herre el. Dame) m. 5 Aars Garanti. 17) 1 Brosche. 18) 1 Fingerring. 19) 1 Armbaand. 20) 1 Selskabsspil 21) 1 Kinograf. 22) 1 Forvandlingsspil. 23) 1 M daljon. 24) 1 Fløjte. 25) Vort Hovedkatalog. Alle 25 Nr. sælges samlet for 275 Øre + Porto. Til 2 Pakker medfølger ekstra 1 elektrisk Lommelampe eller en Sparelampe.

B. Petersens Varelager, Vejle.

Avertér i Landarbejderbladet.

Til Møder
og Fester faas Tryksager hurtigst og billigst fra **Rud. Pallesens Bogtrykkeri, Axelhus, Hillerød Telefon 44.** NB. Leverand. til Landarbejderforb.

Stjerne-Lager er den bedste Bajer i Danmark. Faas overalt!

TRYK
sager til Foreninger saavel Plakater om Møder, Billetter og Program til Fester, Love og alle Bøger til Kontorer faar De hurtigst og billigst i
J. KNUDSENS BOGTRYKKERI
Knabrostræde 12
København K. Tlf. 2306.

Arbejdernes Landsbank
Frederiksberggade 16
København B.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ %

Klædesko ½ Pris.
Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95
Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.
NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.
Klædeskolageret, Kolding.

Smukke Dame- og **Børnehatte** faas bedst og billigst i
Elna Bjarnholts Modeforretning,
Ramsherredsg. 20, Næstved.
NB. Et Parti Filthatte, smukke Forme, sælges for 10—12 Kr. pr. Stk. Samme Hatte koster andre Steder 18—20 Kr. Partiet, der omfatter 700, er købt ved en Auktion paa Toldboden, hvor det ikke var afhentet rettidig af en Grosserer.

Cykler, Gummi, Reservedele.
Stort Lager af alle Mærker i Dæk og Slanger. Lygter og Reservedele forsendes overalt. NB. Et Parti Dæk 8 Kr, Slanger 5 Kr. En Damecykle, 3 Mdr. gammel, som ny, samt nogle brugte Herrecykler sælges i nærmeste Dage. Alle Reparationer udføres.
S. Th. Pedersen,
Klippinge St.

Taksigelser.

Tak.
Vor hjerteligste Tak til de Kammerater, der har ydet Bidrag til den Pengegave, som er blevet mig overrakt under min Sygdom. Særlig Tak til Karl Sørensen og Erik Hansen, der har iværksat Indsamlingen.
Arbm. Johan Petersen og Hustru, Stillinge Afd.

Plads søges.
10 Øre pr. mm i een, 18 Øre pr. mm i to og 30 Øre pr. mm i tre Udgaver koster Annoncer under denne — — Rubrik. — —

Plads søges.
Undertegnede søger Plads som Malkefodermester eller Forkarl til 1. November paa en almindelig Bondegaard, hvor der er en Besætning mellem 12 à 18 Malkekøer. Løn efter Overenskomsten.
Tilbud sendes til
R. P. Christensen,
Tinghøjgaard, Vejlø pr. Næstved.

Foreings-Fester og Møder.

Nørre Esterbølle Afdeling.
Efter Generalforsamlingen Søndag den 17. Oktober i Nørre Esterbølle Forsamlingshus Kl. 6 afholdes Bal for Foreningens Medlemmer.
Ungdomsforeningens Medlemmer indbydes til Ballet.
Bestyrelsen.

Faneindvielse.
Gunderslev Landarbejderforening afholder Faneindvielse i Skelby Forsamlingshus Søndag d. 17. Oktbr. Kl. 2½, hvortil Omegnens Afdelinger og Socialdemokratiske Foreninger indbydes og bedes møde med deres Faner. Det forventes, at Folketingsmand N. Andreasen og Kredsformand Rasmus Nielsen vil komme til Stede som Talere. Efter Talerne Procession gennem Byen og derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve og med forventet Tilladelse Bal til Kl. 1 for Medlemmer af Landarbejderforbundet og Socialdemokratiske Foreninger mod Forevisning af Fagbog eller Medlemskort. Restaurationen i Forsamlingshuset er lukket fra Kl. 6 Aften.
Karl Larsen.

Ejby-Dalby Afdeling
afholder Generalforsamling i Ejby Forsamlingshus Søndag den 10. Oktober Kl. 4 med efterfølgende Foredrag af Foredragsholder A. P. Christiansen, Vindinge. Derefter Bal til Midnat. Alle indbydes. Tag derfor Venner og Bekendte med.
P. A. V.
Jens P. Hendberg.

Nordrup Afd.
Nordrup Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening for Nordrup og Omegn afholder Pakkefest og Bal i Hallelev Forsamlingshus Lørdag den 16. Oktober Pakker indleveres til Bestyrelsen til den 14. Oktober.
Bestyrelsen.

Vejlø Sogns Afdeling
afholder Foredrag og Bal Søndag den 17. Oktober i Abbednæs Forsamlingshus Kl. 5½. Foredrag af Kredsformand Rasmus Nielsen. Kl. 7 Bal.
Bestyrelsen.

Sludstrup Afdeling
afholder Pakkefest med Bal i Sludstrup Forsamlingshus Søndag den 24. Oktober Kl. 7. Naboforeningerne samt Socialdemokratisk Forening indbydes. Pakker til Festen indleveres til Martin Sørensen i Sludstrup senest Fredag den 22. Oktober.
Festudvalget.

Faneindvielse.

Vaalse Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening afholder stor offentlig Faneindvielse paa Vaalse Gæstgivergaard Søndag den 17. Oktober Kl. 3. Efter Faneindvielsen Procession gennem Gaderne og derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve. Som Talere er indbudt Lærer Alfred Date og Albert Kristensen og Forbundet vil forhaabentlig lade sig repræsentere med en Taler. Derefter offentlig Bal til Kl. 1. Flere Foreninger er indbudte. Alle er hjertelig velkommen.
Udvalget.

Brorup-Valby Afdeling
afholder sammen med Socialdemokratisk Forening for St. Mikkels Landsogn Aftenunderholdning for Foreningernes Medlemmer efter Generalforsamlingen den 10. Oktober med Foredrag af Redaktør Melgaard, Slagelse. Efter Foredraget Fællesspisning af medbragte Madkurve og Kaffebord, hvortil maa medbringes Brød, Sukker og Fløde. Derefter Dans. Kun Foreningernes Medlemmer vil faa Adgang mod Forevisning af Fagbog eller Medlem kort. Nye Medlemmer kan optages. Sangbogen bedes medbragt.
Bestyrelsen.

Efteraarssalg af brune Sko!

18,000 Par af vore landskendte, ekstra stærke og solide brune Herre-, Dame- og Børnesko af garanteret ægte Skind, skal realiseres før Efteraaret, og vi benytter Lejligheden til at give et saa uhørt billigt Tilbud, at det endnu en Gang vil fastslaa vort Ry som Landets billigste Skotøjsudsalg, og skaffe os nye faste Kunder. Skoene sælges i alle Nr. fra
Nr. 33 til Nr. 40 for kun 7 Kr. pr. Par, Nr. 41 til Nr. 47 for kun 7 Kr. 85 Øre pr. Par.
Skoene sendes pr. Postopkrævning + Porto 80 Øre. Skriv i Dag og indsend Nr. eller Fodafrids.
NB. Ønskes Skoene i sort ekstra stærkt Hesteschewreaux, kan dette ogsaa leveres til samme Pris.

Adr.: Skotøjsudsalget „Konkurrence", Aarhus.

Undertegnede beder Dem pr. Postpakke sende mig:

..... **Stk. Kappe.** Brystmaal ..... cm.
..... **Stk. Trøje.** Brysmaal ..... cm.
..... **Par Benklæder.** Livmaal ..... cm, Skridtlængde ..... cm

Prisen for Kapper er fra 30 til 45 Kr. Prisen for Trøjer er fra 20 til 25 Kr.
Prisen for Benklæder er fra 17 til 20 Kr.

Da største Livmaal paa Benklæderne er 90 cm, er vi villig til gratis at medsende et Stk. Stof til Isætning af en Kile, saafremt Livmaalet er større end 90 cm.

Bemærk! De maaler Brystmaalet ved at lægge Centimetermaalet omkring Dem i Brysthøjde, det da fremkomne Maal er Brystmaalet. De maaler Skridtlængden ved paa et Par Benklæder at maale det ene Benklædeben paa det korteste Stykke.

Saafremt De ikke har Benklæder af det Livmaal, jeg har opgivet, ønsker jeg
gratis medsendt et Stk. Stof til Kile — ikke tilsendt Benklæder.
(Hvad ikke ønskes bedes overstreget.)

Varerne sendes pr. Efterkrav, franko ved Køb af 1 Sæt.

Tydeligt Navn: .....

Tydelig Adresse: .....

Bestillingsseddelen sendes i lukket Konvolut (20 Øres Frimærke) til

Landarbejderforbundet, Villemoesgade Nr. 54, København Ø.

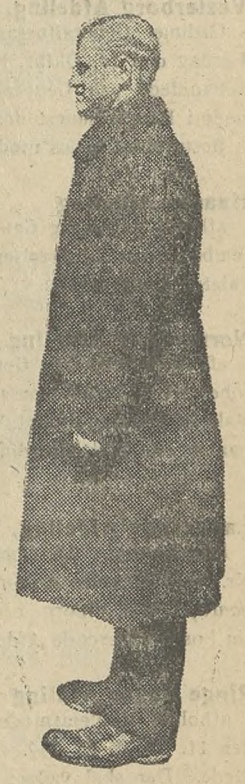

Enkelte Benklæder sælges ikke, men kun i Forbindelse med en Kappe eller Trøje.

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 42 | Fredag den 15. Oktober 1920 | 6. Aargang

Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde.

De organiserede Arbejdere har selv ydet 5½ Million Kr. til Understøttelserne.

En enstemmig Protest imod de hadefulde og løgnagtige Angreb paa Kasserne.

Krav om, at Staten atter træder hjælpende til.

Arbejdsløshedsinspektørens Aarsmøde med Tillidsmændene for de anerkendte Arbejdsløshedskasser afholdtes forleden i København. Der var mødt ca. 200 Tillidsmænd.

Af Inspektørens Beretning for Regnskabsaaret 1919—20 fremgik, at Antallet af Arbejdsløshedskasser den 31. Marts d. A. var 65. Kasserne havde ved Regnskabsaarets Begyndelse 296,000 Medlemmer, ved dets Slutning 313,000. Kassernes Indtægter havde været ca. 9 Mill. Kr., heraf andrager Medlemmernes egne Bidrag ca. 5½ Mill. Kr. I ordinær Understøttelse er udbetalt ca. 5½ Mill. Kr. Formuen pr. 31. Marts 1920 androg ca. 3½ Mill. Kr.

Aarsmødet vedtog i Anledning af den truende Arbejdsløshed at indgaa til Regering og Rigsdag med følgende Resolution:

Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde den 8. Oktober 1920 henstiller, i Tilslutning til de af Arbejdernes Fællesorganisationer og andre Institutioner fremsatte Krav vedrørende den truende Arbejdsløshed og den siden Arbejdsløshedslovens Revision stadig stigende Dyrtid, at Stat og Kommuner imødegaar Arbejdsløsheden og dens Følger:

1. Ved at iværksætte paatænkte Arbejder indenfor den kortest mulige Frist.
2. Ved gennem ekstraordinære Foranstaltninger at tilvejebringe en saadan Forøgelse af den nugældende Arbejdsløshedsunderstøttelse, herunder ogsaa Huslejehjælp samt Tillægshjælp for Børn, at de Arbejdsløse bliver i Stand til i hvert Fald at skaffe sig de mest nødtørftige Livsfornødenheder.
3. Ved at tilvejebringe en fortsat Understøttelse for saadanne Medlemmer, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse og derfor staar uden Hjælp under Arbejdsløshed.

I Tilslutning til den paa Aarsmødet i 1919 vedtagne Udtalelse maa Kassernes Repræsentanter holde paa, at Kasserne fortsætter deres forsikringsmæssige Virksomhed uforandret, og at de eventuelle Dyrtidsbestemmelser gennemføres uden om Kassernes Understøttelse.

Enhver Landarbejder bør abonnere paa

Dansk Familieblad.

Ved Bestilling af Bladet paa Posthuset gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og

1000 Kr. ved fuld Invaliditet,

forholdsvis for ringere Grad.

Naar Aarsmødet finder det nødvendigt at fremhæve sidstnævnte Udtalelse, skyldes det — fraset Hensynet til den forsikringsmæssige Udvikling — den Behandling og Bedømmelse, som Kasserne har været Genstand for under de ekstraordinære Loves Bestaaen, da man uden Hensyn til Kasserne tømte deres Reservefonds og sprængte deres administrative Rammer samt paalagde deres Tillidsmænd et næsten uoverkommeligt Arbejde, af politiske og andre Arbejdsløshedsforsikringen uvedkommende Grunde rejste en systematisk og i høj Grad uretfærdig Forfølgelseskritik mod Kasserne og lagde disse for Had indenfor store Befolkningsklasser, der ganske savnede Kendskab og Forudsætninger til at kunne bedømme Kasserne og deres Medlemmers Forhold. Resultatet blev, at Kasserne inddroges i Striden mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes faglige Organisationer og fik paahæftet Lovbestemmelser, der er i Strid med Arbejdsløshedsforsikringens Forudsætninger og med Grundlaget for Kassernes Statsanerkendelse, og Kasserne maa af Hensyn til deres indre Sammenhold værge sig mod en Gentagelse heraf.

Endvidere vedtoges en Resolution, der anmoder Staten om økonomisk Støtte til Kasserne paa Grund af de Byrder, som Lov af 28. Juni 1920 om Arbejdsløshedsforsikring i de sønderjydske Landsdele paalægger Kasserne.

Formanden for De samvirkende Fagforbund udtaler sig om Arbejdsgivernes Trusler.

Andet Steds i Bladet har vi omtalt en meget udfordrende Tale, som Arbejdsgiverforeningens Formand holdt ved nævnte Organisations Generalforsamling forleden.

Det socialdemokratiske Eftermiddagsblad »Kl. 5« har haft en Samtale med Formanden for De samv. Fagforbunds Formand, Landstingsmand *C. F. Madsen*, og forelagt ham følgende Spørgsmaal:

— Hvad mener De om den Tale, Arbejdsgivernes Formand holdt i Gaar? spurgte vi.

— Lad mig sige det med det samme: Jeg synes

C. F. Madsen.

ikke, at det er klog Mands Tale, Hr. Langkjær i Gaar har holdt. Den minder i altfor høj Grad om en agitatorisk Fanatikers Tale, og ikke om en Tale af en Mand, der staar i Spidsen for en stor og betydningsfuld Sammenslutning, hvis Standpunkt har den største Interesse i Samfundslivet. Paa et Tidspunkt, hvor man taler saa stærkt om Ro i Samfundet og paa Arbejdsmarkedet, burde en fornuftig og klog Mand ikke udæske Arbejderne, som det er sket her.

Arbejdsgivernes Standpunkt — som det finder Udtryk i Hr. Langkjærs Tale — er det samme, som det var i Fjor og i Foraaret: Ingen Lønforhøjelser. Den Gang tvang vi Arbejdsgiverne bort fra dette Standpunkt, og vi har lige faaet Augustreguleringen til Dækning af nogle af Dyrtidsstigningerne. Men jeg kan ikke tænke mig, at Arbejdernes Organisationer ikke vil kræve nye Tillæg, naar Dyrtiden yderligere er steget, saadan som den er, og som vi mærker det hver Dag.

Jeg tror ikke, at vore Organisationer vil lade sig deres Stilling diktere af Arbejdsgiverforeningens Formand. De ønsker som altid at tale med, naar deres egne Forhold skal ordnes. Det faar Hr. Langkjær nu finde sig i!

— Agter de Samvirkende at svare derpaa?

— Vort Repræsentantskab afholder Møde den 25. og 26. i denne Maaned. Der vil blive behandlet mange Ting: Lønsituationen, Spørgsmaalet om Bedriftsraad, Ændringer i Septemberforliget, Kravet om en aarlig Ferie, og der vil sikkert Arbejdsgiverne faa det Svar, som Arbejderne paa det nuværende Tidspunkt vil give.

Forbrydelsens Slagskygge.

Kapitalistvampyren skælver for Resultaterne af sine Forbrydelser.
Valutakommissionsvrøvl og Arbejdsgiverhovmod.

Det kapitalistiske Samfund skælver i sin Grundvold — Krigsspekulanternes, Gulaschfolkenes og Børsgribbernes Aareladning af Samfundet har faaet de alvorligste Følger — Samfundet staar paa Falittens Rand, og det System, der paa en saa enestaaende Maade har lagt blot for Verden sin Umulighed, og hvis Indre er den pestfyldte, stinkende Raadenskab, kan med Stolthed pege paa sit Faderskab til Dyrtid, vanvittig Spekulation og de øvrige Udslag af bristende Moral og manglende Orden.

Hvad Under da, at hele Koblet af Lakajer i disse Tider skraaler saa højt, for at fralægge sig Ansvaret for Samfundsforbrydelsen. Det har vi saa ofte haft Lejlighed til at se, denne Frygt for Ansvaret som Forbryderen altid nærer; men til den sidste Time skal det end ikke, trods ihærdige Anstrengelser, lykkes at vælte Ansvaret over paa andres Skuldre.

Det er som sædvanlig den arbejdende Klasse, der skal være Syndebuk, til trods for, at det Gang paa Gang er bevist, hvem der har melet deres Kage under Krigen.

Vi skal her optrykke et Brudstykke af en Artikel, som Jak. Lindberg den 12. Juli 1920 havde indrykket i Social-Demokraten, idet vi bemærker, at denne saa vidt os bekendt ikke er imødegaaet fra nogen Side:

Den økonomiske Afstand mellem Lønarbejderklassen paa den ene Side og alle andre Samfundsklasser paa den anden Side, maales bedst ved nedenstaaende Række Tal, der angiver Forholdet mellem Gennemsnitsindtægterne for de to Klasser:

1913	2,00
1915	2,35
1916	3,00
1917	2,77
1918	2,70

Medens Forholdet altsaa før Krigen var det, at de andre Samfundsklassers Gennemsnitsindtægt var dobbelt saa stor som Arbejderklassens, saa ændrede dette Forhold sig i Løbet af Krigsaarene, saaledes at den i 1916 var 3 Gange saa høj

Hvis Forholdet mellem de to Klassers Indtægt skulde have været uforandret gennem Aarene 1915 til 1918, saa skulde den samlede reelle Indtægt have stillet sig saaledes (Tallene i Millioner Kroner):

	Lønarbejdere.	Alle andre.
1915	411	1047
1916	481	1223
1917	419	1063
1918	450	1139
Ialt	1761	4472

Men faktisk var den samlede Indtægt i disse 4 Aar henholdsvis 1403 og 4830 Mill. Kr., saaledes at de andre Samfundsklasser har opnaaet en Merindtægt af 358 Mill. Kr. paa Arbejderklassens Bekostning. Men dette Beløb er vel at mærke udtrykt i 1914-Kroner. Omregnet i Dags-Kroner svarer det til 870 Mill. Kr.

Videre fortsætter Hr. Lindberg efter at have opstillet en Del Tabeller til Belysning af Forholdet mellem de forskellige Klassers Indtægter:

Som det vil ses, er det Handelsstanden, der har opnaaet størst Fordel af Dyrtiden. Dens reelle Gennemsnitsindtægt steg fra 1913 til 1916 over det dobbelte. Ogsaa Industrien har opnaaet en betydelig Indtægtsstigning, og denne Stigning er fortsat endnu efter, at Handelsstandens og Landbrugets er ophørt.

For Aarene 1914 til 1917 kan man opstille følgende Beregninger over Tab og Gevinst som Følge af Dyrtiden:

Landbruget har haft en betydelig Gevinst.

Industri og Haandværk har haft en Gevinst paa ca. 250 Mill. Kr.

Handelsstanden har haft en Gevinst paa ca. 750 Mill. Kr.

Andre Klasser har haft et Tab paa 350 Mill. Kr.

Arbejderklassen har haft et Tab paa 650 Mill. Kr.

Denne Opgørelse er foretaget saaledes, at det er beregnet, hvor stor Indtægten vilde have været, hvis det indbyrdes Forhold mellem Samfundsklassernes Gennemsnitsindtægt havde været det samme som før Krigen. De saaledes beregnede Beløb er sammenlignet den faktisk opnaaede Indtægt i de 4 Aar. Forskellen mellem de beregnede og de faktiske Tal udgør da Tab eller Gevinst. Det maa bemærkes, at Beløbene her er angivet i Dagskroner.

Resultatet er altsaa, at Arbejdsgiverne i Industri og Handel i de 4 Aar har tjent 1 Milliard Kroner paa andre Samfundsklassers Bekostning. Er det da saa underligt, at der nu lyder Krav om Kontrol med Handelsavancen og med Industriens Fortjeneste?

Hvorfor forsøgte Bogtrykker Langkjær ikke at afkræfte disse Tal, som Hr. Lindberg har fremført, i Stedet for at aflevere de Krigssignaler, som det Arbejdsgiverhovmod, Hr. Langkjær er saa typisk Udtryk for, i sine Bestræbelser for at faa indført et jernhaardt Arbejdsgiverdiktatur, som han ved enhver given Lejlighed søger at slaa til Lyd for.

Hvorfor stod Hr. Langkjær paa Arbejdsgiverforeningens Generalforsamling, i sin Iver for at tækkes Krigssjakaler og Dyrtidshyæner, og fremsatte følgende Paastande:

De kommende Vanskeligheder kaster allerede dybe Skygger over dansk Erhvervsliv. Før Krigen udgjorde Arbejdslønnen 20 Procent af en bestemt Artikels Pris og Raastofferne 80 Procent; nu er det omvendte Tilfældet. Paa den Maade arbejder vi os ikke frem, men neden om og hjem. Og derfor skal det først og fremmest lyde fra dette Sted:

Arbejdslønnen i Danmark har kulmineret.

Den bliver ikke forhøjet, koste, hvad det koste vil, vi lader os hverken lokke eller true. Ske hvad der ske vil; har vi givet efter før, denne Gang staar vi fast. Og gjorde vi det ikke, men lod os med fuld Bevisthed drive længere ud i Krisen, saa vilde det danske Samfund med Rette sige til os, at vi havde opført os som daarlige Borgere.

naar han dog véd, at de faktiske Forhold, som vi skal belyse med nogle Tal, er, som Jak. Lindberg hævder, at Forskydningen, der har fundet Sted i Indtægtsfordelingen, har været til absolut og ubetinget Fordel for Kapitalistklassen, medens den arbejdende Klasse har og maa sukke under Vægten af de uhyre Byrder, som Samfundet (det vil sige Kapitalistklassen) i stedse stigende Grad vælter over paa dens Skuldre.

Svaret er lige til, i sine Bestræbelser for at fralægge sig Ansvaret for den vanskelige økonomiske Situation og sin grænseløse Profithunger, kender den Klasse, som Hr. Landkjær paa en saa ypperlig Maade repræsenterer, hverken til Ære eller Skam.

Det er som Forbryderen, der i Angst for Ansvaret af sine Handlinger, søger at frigøre sig for Forbrydelsens Slagskygge.

Til Belysning af Hr. Langkjærs Udtalelser, er nedenstaaende Tal ganske belærende:

	Aktieudbytte for 1913	1919	Udbyttets Stigning
Det forenede Dampskibsselskab	8 %	60 %	52 %
Dampskibsselskabet „Hejmdal“	12 —	80 —	68 —
Østasiatisk Kompagni	10 —	40 —	30 —
Landmandsbanken	8 —	14 —	6 —
Forenede Papirfabriker	12 —	14 —	2 —
Det danske Kulkompagni	16 —	27 —	11 —
Ialt	66 %	235 %	169 %

og dette er endda kun 6 af de Kapitalsammenslutninger, vi er saa rigeligt velsignet med. Yderligere er følgende Tal gode at faa Forstand af:

De skatteansatte Selskaber svarer i Følge sidste Opgørelse Skat af en Indkomst paa 495 Mill. Kr. mod 109 Mill. Kr. i 1915-16. Langt den overvejende Del af disse falder selvfølgelig ogsaa paa København, nemlig ca. 419 Mill. Kr. mod 85 Mill. Kr. i 1915—1916.

Og ser vi paa Formuerne, faar vi ogsaa her et ganske godt Indblik i, hvor tvivlsomme Hr. Langkjærs Sandheder ere.

Den samlede Formue i 1914—15 var oppe paa 5,104 Mill. Kr., den er nu steget til 9,643 Mill. Kr., hvilket er en Fordobling paa de forløbne 5 Aar, alene i sidste Aar har der fundet en Stigning Sted af 1,172 Mill. Kr.

Der synes at være Forbindelse mellem Hr. Langkjærs Krigshyl og de Gisninger, der svirrer i Luften angaaende Valutakommissionens Arbejde; thi det er jo i ganske god Traad med hinanden, naar Langkjær proklamerer: Arbejderne skal spænde Livremmen nogle Huller ind, at Valutakommissionen taler om at spare og forlænge Arbejdstiden, det kunde være ganske interessant at se, hvorledes de kloge Herrer, der raaber højt om, at Arbejderklassen i Særdeleshed maa belæres om Sparsommelighedens Evangelie, vilde té sig, dersom de maatte spænde Livremmen blot halvt saa meget ind, som Arbejderklassen under Dyrtidens Tryk er blevet tvunget til.

Samtidig kunde det ogsaa være ganske interessant at faa at vide, hvorledes man i Tilfælde af Arbejdstidens Forlængelse vilde forholde sig overfor den Stab af Arbejdsløse, man derved fremskaffede, og om man tror, det vilde berige Samfundet at paalægge den arbejdende Del af Samfundet Pligt til større Arbejdsydelse, medens man dermed afskærer friske Kræfter Adgang til Anvendelse. Dersom hele Valutaspørgsmaalet kan løses ved større Arbejdspræstation og Sparsommelighed er der Veje, der er langt mere indbringende, der vil nemlig i høj Grad være Anledning til at sætte de Tusinder af arbejdsløse Arbejdere, som daglig vaander sig under Arbejdsløshedens Svøbe, i Virksomhed, samtidig med at hele det Slæng af professionelle Arbejdsløse, der til daglig lever paa Ryggen af det arbejdende Samfund, blev underkastet Arbejdstvang i Stedet for, som Forholdet er nu, at dette Slæng øder i Vellevned og Udskejelser de Værdier, det arbejdende Samfund tilvejebringer.

Naar Talen er om Sparsommelighed, vilde det maaske heller ikke være helt ud i det blaa og sikkert betydelig mere indbringende, om man foretog en Boligrationering indenfor de Besiddendes Rækker og forbød Champagne- og Østersgilder

kort sagt paa en effektiv Maade satte en Stopper for de Overklasseudskejelser, der i saa vid Udstrækning finder Sted.

Her er Opgaver, der burde tages op, dersom man mener noget alvorligt med sine Bestræbelser for at frelse Samfundet.

Ganske vist skal vi straks indrømme, at end ikke dette vilde være i Stand til at skabe taalelige Tilstande, kun et eneste Middel vil i saa Henseende være brugbart, nemlig det kapitalistiske Samfunds Afskaffelse og det socialistiske Samfunds Oprettelse.

Det der i høj Grad tiltrænges, er hverken mere eller mindre end Plan og Orden, alle produktive Kræfters Udnyttelse og Spekulationens, Konkurrencen og Lediggangens Afskaffelse.

Dette burde Langkjær og Valutakommissionen gøre sig klart, saa tror vi, at næste Tale, Langkjær vilde holde, vilde blive præget mere af Forsonlighedens Aand og til Gengæld være mere sandru og nøgtern, medens Valutakommissionens Arbejde sikkert vilde være betydelig mere virkningsfuldt.

Krigsforbrydelsens Slagskygge: Dyrtiden og den deraf følgende Sult, Nød og Elendighed kastes med hele sin Uhygge over Samfundet og hænger som et Damoklessværd over Krigsforbrydernes Hoveder, og de sindrigt opstillede Snarer, der skulde have været anvendt til at baste og binde den arbejdende Del af Befolkningen, truer nu med at sammensnøre Forbrydernes egne Struber under Trykket af de økonomiske, ikke moralske, Konsekvenser.

Oliver Tvist.

Underklassens sociale Stilling.

Studievejledning ved Harald Jensen.

1. Indledende Bemærkning: Formaalet med denne Studievejledning er ikke at foretage en vidtgaaende Undersøgelse af den Række sociale Problemer, som præger Samfundslivet. Hensigten er ved enkle Midler og let tilgængelige Bøger at give den Kreds af Klassefæller, som beslutter sig til at studere Emnet, en Hjælp til teoretisk at underbygge deres Opfattelse af Underklassens sociale Stilling. Fremstillingen søger at forbinde Læsning med Tænkning. Det gælder for en Studiekreds, at i lige saa høj Grad som den udvikler sine positive Kundskaber gennem Læsning, maa den udvikle sin Evne til Tænkning over de Problemer, der opstod ved Læsningen. Før Læsningen søger man ved Samtale i Kredsen at vende Tanken og Forstaaelsen mod det Stof, man den paagældende Aften vil gennemgaa, og efter Læsningen samtaler man om det, for derved at vinde Klarhed og Forstaaelse.

2. Forundersøgelse: Den første Aften, Studiekredsen er samlet, søger den Klarhed over følgende Spørgsmaal: Af hvilke sociale Forhold er Arbejderklassen fremgaaet?

Til bestemte økonomiske Samfundsforhold svarer bestemte økonomiske Betingelser for den arbejdende Klasse. Det sen-middelalderlige Samfund kendte ikke Lønarbejdere som vor Tid. Det byggede sin Husholdning paa en ejendomsbesiddende Adel- og Godsejerstand og en fæste- og hoveribunden Bondestand. Med de ændrede Landboforhold, som fulgte efter Landboreformen i Slutningen af 1700, opstaar et nyt Landarbejderproletariat til Afløsningen af det hidtidige Bondeproletariat. Tyendeforholdet bliver et almindeligt Arbejdsforhold paa Landet. De ejendomsløse giver sig i Tjeneste hos dem, som raader over Jord og Produktionsmidler. De overtallige søger til Byerne og finder Anvendelse i den paabegyndende Industri. Byarbejderproletariatet opstaar. — — Forstaaelsen af denne Udviklingsgang maa Studiekredsen søge at vinde, før den begynder. I Enkeltheder vindes den kun ved videregaaende Læsning, som det her fører for vidt at angive Kilder til, men i dens Kærne fattes den af enhver interesseret Arbejder. Under denne Forundersøgelse klarer Studiekredsen sig ogsaa Begreberne Lønarbejder, Proletar og mange andre, som Samtalen giver Anledning til.

3. Kapitalismens sociale Virkninger: En teoretisk Undersøgelse af Kapitalismens Væsen ligger uden for denne Studievejledning, og vil ogsaa være for svær at tilegne sig, med mindre Kredsen har Hjælp af en Studieleder. Er den saa heldig, bygges Studiet paa Gustav Bangs Bog „Den kapitalistiske Samfundshusholdning" (Pris 1 Kr.; Fremads Forlag). Ellers gaar den i Gang med Læsning af Gustav Bangs „Kapitalismens Gennembrud". Denne Bog er det altsaa nødvendigt at købe.; den koster 2,50 i Boghandelen. (Gyldendals Maanedssalg). I denne Bog læser Kredsen om de sociale Følger af Kapitalismens Gennembrud. Bogen lægger England til Grund, fordi Gennembruddet i England gav sig de stærkeste Udtryk, men Følgerne viser sig i Hovedsagen ens i hele Europa, fordi de har samme Aarsag. Er nogen af Eleverne i Besiddelse af „Socialdemokratiets Aarhundrede", suppleres Studiet ved Læsning af nogle Kapitler heri om Forholdene i Frankrig, Tyskland og Danmark.

4. Arbejderforhold: Her bygger vi Studiet paa Gustav Bangs „Arbejderklassens Liv og dens Kamp", som er et i sin Art enestaaende Værk. Det er Avisartikler, skrevne til forskellige Tider, men samlet i de to 300-sidede Bøger, som de er udgivet paa Fremads Forlag (Pris 4,50), danner de et afsluttet Hele. De afspejler, oftest i Detailler, Arbejderklassens Lønforhold under de kapitalistiske Samfundsforhold, de undersøger og fortæller og træffer sikre socialistiske Slutninger. — Studiekredsen læser i I. Bind om Arbejdets Deling, Side 99, Arbejder-Indvandringen S. 186, Arbejder-Risiko S. 217, Arbejdsløshed S. 224 og Arbejderklassens Organisation S. 268. Ogsaa andre end de her nævnte Artikler har stor Interesse.

5. Arbejderne og Socialismen: Her læses i samme Værk Artiklen om Arbejdet Side 89 i I. Bind og hele Slutningen og II. Bind fra Side 215.

6. Afsluttende Bemærkninger: Ved at følge denne Studieplan vil Deltagerne i Kredsen tilegne sig en ikke ringe Indsigt i sociale Forhold. Og de vil, naar de først har faaet begyndt, naturligt tage Ting med, som her slet ikke er nævnt, og de vil gaa langt videre.

Og Reglen ved alle sociale Undersøgelser vil være den, først og fremmest at søge Kendskab til Aarsagerne til de bestaaende Forhold. Og hertil at tage sin Tænkemaade til Hjælp.

Lad mig for at belyse dette vælge et Eksempel:

Jeg kender en Landarbejder; han er fattig; hans og hans Hustrus Tilværelse er et Liv i Trældom; hans Børn lider Nød.

Hvorfor er han fattig?

Den tanketomme Undersøger vil svare:

Det er fordi, han ikke forstaar at passe paa, hvad han tjener!

Men min sunde Fornuft siger, at dette ikke kan være rigtigt, for jeg kender en anden Landarbejder, som er Stræbsomheden, Dygtigheden og Sparsommeligheden selv, og han har paa det nøjeste samme Kaar.

Altsaa maa Aarsagen til hans fattige Stilling være den, at han tjener for lidt.

Men hvorfor tjener han ikke saa meget, at han kan leve ordentlig og godt?

Jo, fordi Bonden eller Herremanden skal have Overskud, stort Overskud af sin Bedrift, og derfor maa han snyde Arbejderne for en Del af deres Fortjeneste.

Men denne Forklaring, selv om den er god, er ikke udtømmende nok, for den giver kun en Del af Aarsagen til, hvorfor Landarbejderen er fattig.

Bonden sidder muligvis for store Renteudgifter og haarde Prioriteter, saa han overhovedet ikke kan give mere, hvis Bedriften skal gaa rundt.

Altsaa er der endnu en Aarsag, — en upersonlig Tredjemand, som tager Udbyttet baade af Bondens og Arbejderens Slid. Vi maa dybere ned med vore Undersøgelser.

Prioritetshaverne, Bankerne, Laanegiverne, som kræver Renter — i Forbindelse med andre Aarsager: Bonden er Genstand for Udbytning ved Indførsel af Foderstoffer, Kunstgødning, i sit Redskabsforbrug osv. osv.

Og vort Hvorfor søger videre ud og gaar nye Veje, og stadig støder det paa nye Hvorfor og nye Aarsager, som vi leder tilbage til deres Ophav.

Skærveslagningsarbejdet i Skanderborg Amt.

Møde i Skanderborg Søndag d. 24. Oktober.

I Anledning af, at det dertil tidligere nedsatte Udvalg har ført Forhandlinger med Skanderborg Amtsraad angaaende Priserne paa Skærveslagningsarbejdet, uden at noget Resultat er opnaaet, afholdes der Søndag d. 24. Oktober Kl. 1 et Møde paa Skanderborg Afholdshjem, hvor der vil blive givet Oplysninger angaaende Forhandlingerne med Amtsraadet og dettes skammelige Tilbud og ganske mærkværdige Stilling overfor Arbejderne i det hele taget, samt skal Mødet drøfte, hvad der videre skal foretages for at faa Amtsraadet til at give en blot nogenlunde anstændig Betaling for Skærveslagningsarbejdet.

Til dette Møde indbydes samtlige Afdelinger i Skanderborg Amt til at sende Repræsentanter.

Da Mødet er af overordentlig Vigtighed for vor fremtidige Stilling til Amtet, og da de Beslutninger, der træffes her, kan blive af vidtrækkende Betydning for vore Afdelinger, anmodes hver enkelt Afdeling meget indtrængende om at sende en Repræsentant til Mødet. Undertegnede vil antagelig komme til Stede som Repræsentant for Landarbejderforbundet, ligesom der ogsaa vil møde en Repræsentant for Dansk Arbejdsmands-Forbund.

Da Amtet i den nærmeste Tid udbyder Sten til Licitation, anmodes Medlemmerne i Skanderborg Amt om at undlade at indgive Tilbud, indtil Mødet har truffet nærmere Bestemmelse med Hensyn til, hvad Stilling man vil indtage overfor Amtet.

Altsaa Søndag d. 24. Oktober Kl. 1 møder der Repræsentanter for samtlige Afdelinger i Skanderborg Amt i Skanderborg Afholdshjem.

Oscar Levinsen.

Sygehjælpekassen.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Sygehjælpekassens Kontor fra Tirsdag d. 12. Oktober er flyttet fra Aarhusgade 88 til Willemoesgade.

Breve og alle skriftlige Henvendelser skal derfor i Fremtiden adresseres til

Willemoesgade 54, St., København Ø.

Ved telefonisk Henvendelse bedes man foreløbig ringe til Central 13338.

Frantz Nielsen.

Rettelser.

Der havde i sidste Nr. af „Landarbejderbladet" indsneget sig et Par Trykfejl, idet Bladets Telefon var opgivet som Nr. Øbro 3539 x. Telefonen har Nr. **Øbro 3529 x.** Og under Rubriken „Plads søges" var Prisen for Optagelse af Annoncer i alle tre Udgaver opgivet til 30 Øre — skal være **25** Øre.

Atter en Tjenestedreng som er Genstand for oprørende Mishandling af en Storbonde.

Gaardejer Oluf Rasmussen, Grædsted, slaar sin 14-aarige Tjenestedreng med en Jernkæde, saa Drengen faar Betændelse i Hovedet som Følge af Slaget. Storbonden nægter Drengen at gaa til Læge.

Endnu medens de reaktionære Aviser glammer efter »Social-Demokraten« og beskylder dette Blad for at skabe Klassehad, fordi det har taget sig af den lille Tjenestedreng fra Karlebo, kommer en ny lignende Affære for Dagen, kun endnu mere uhyggelig, fordi de Mishandlinger, der her er Tale om, har været af en farligere Natur og let kunde have kostet et Barn Livet. Denne foreløbig sidste Barnemishandling har fundet Sted hos en Gaardejer Oluf Rasmussen ved Græsted i Nordsjælland, denne Egns Storbønder synes at udmærke sig ved særlig brutale Tendenser.

Enkens Barn.

Drengen, som denne Gang har været Offeret for Storbondebrutalitet, hedder Rasmus Andersen og er Søn af en Enke i Valby ved Helsinge. Moderen maa ernære sig selv og sine Børn ved Malkearbejde, og har som Følge heraf naturligvis ikke Overflod af denne Verdens Goder. Denne Omstændighed er en af Grundene til, at hendes Dreng i lang Tid har maattet taale Prygl eg hundsk Behandling, Mederen havde simpelt hen ikke Raad til at tage ham af Pladsen. Drengen har siden Maj og indtil forleden haft Plads hos ovennævnte Gaardejer Oluf Rasmussen, og er i al denne Tid blevet behandlet haardt og hensynsløst fra Gaardejerens Side, Lussinger og knubbede Ord hørte til Dagens Orden, og undertiden updartede det til ligefrem Mishandling. Det skete saaledes en Dag for nogen Tid siden, at Gaardejeren slog Drengen i Hovedet med en Jernkæde.

Hvilken oprørende Mishandling den stakkels Dreng har været Genstand for, fremgaar af nedenstaaende Udtalelser, som Dr. Holger Børge, Helsinge, er fremkommet med overfor en Medarbejder ved »Social-Demokraten«:

Lægens Udtalelser.

Dr. Holger Børge udtalte:

— For henved 14 Dage siden kom Tjenestedrengen Rasmus Andersen til mig, ledsaget af sin Moder. Han var gaaet fra sin Plads hos Gaardejer Oluf Rasmussen, Græsted, fordi han led store Smerter i sit ene Øre. Jeg fandt ved dette Øre en anselig Blodbyld, fremkaldt ved et voldsomt Slag. En Operation var nødvendig, og da Blodbylden var af saa alvorlig Beskaffenhed, at den krævede stadigt og kyndigt Tilsyn, gav jeg Ordre til, at Drengen skulde konsulere mig hveranden Dag. Det skete ogsaa i Begyndelsen, idet Barnet blev boende hos sin Moder. Men da Gaardmanden senere forlangte, at Drengen skulde komme tilbage paa Gaarden, og dette Forlangende blev efterkommet, skete det, at han i 7 Dage ikke indfandt sig hos mig for at faa Forbindingen skiftet og Saaret undersøgt. Da jeg endelig atter fik Drengen til Behandling, oplyste han mig om, at Oluf Rasmussen havde forbudt ham at gaa til Læge.

Jeg finder dette i høj Grad beklageligt. Dersom han var udeblevet endnu nogle Dage, vilde der være indtraadt en meget alvorlig Betændelse. Der foreligger meget alvorlige Mishandlinger, men da Barnet først kom til mig længe efter, at de havde fundet Sted, var de fleste Mærker delvis forsvundne, hvorimod den grimme Læsion af Øret naturligvis havde forværret sig som en Følge af manglende Pleje.

Det undrer mig ikke, at Sagen har vakt en Del Opsigt, for det fortjener den.

Disse Udtalelser viser tilfulde, hvor alvorlig denne Sag er, og hvilken uforsvarlig Handling det er, Gaardejer Oluf Rasmussen har gjort sig skyldig i.

»Nordsjællands Social-Demokrat« som har draget Affæren offentlig frem, spørger med rette: »Skal Storbonden virkelig faa Lov at undgaa kriminel Tiltale?« Vi gør dette Spørgsmaal til vort, og vi vil føje til: Det maa ikke ske, her maa statueres et Eksempel, det maa nu konstateres, om der er Ret her i Landet for de fattiges Børn, eller om brutale Storbønder virkelig ustraffet vedblivende kan mishandle og skamslaa deres mindreaarige Tyende.

Hvad Sagfører Zahle, Helsinge, mener.

Skønt Gaardejer Oluf Rasmussens Voldshandling er en oplagt Politisag, som enhver anden Voldshandling, blev den dog overgivet til en privat Sagfører, nemlig Hr. Sagfører Zahle, Helsinge. Denne udtaler til »Nordsjællands Social-Demokrat«:

— Da det drejer sig om Vold, forekommer det mig, at Sagen bør behandles ad civilretslig Vej, idet den falder ind under Straffelovens Pagr. 200. Tyendeloven er, som De véd, ikke god. Den fordrer saaledes, at der skal foreligge Bevis for formelig Mishandling inden Klageren kan forlade Gaarden uden at risikere at miste sin Løn. Indtil saadant Bevis var skaffet til Veje, har jeg ikke turdet fjerne Barnet fra Gaarden af Frygt for at give Husbonden et Paaskud til at tilbageholde Lønnen. Men iøvrigt vil Barnet blive fjernet, saa snart jeg nu har indhentet Værgens Samtykke.

Iøvrigt er det min Hensigt at gaa hardt løs paa Husbonden, og dersom der fra anden Side sker Politianmeldelse, har jeg intet derimod.

Hr. Sagfører Zahle peger her paa en Side af Sagen, som er af den allerstørste Betydning, nemlig den nuværende Tyendelov. Saa langt fra at værne det mindreaarige Tyende mod Overgreb og slet Behandling giver den dem netop, som vi saa ofte før har paavist, til Pris for slig Behandling, ikke alene er de underkastet Hustugt, men der skal foreligge afgjort Bevis paa, at de har været udsat for grov, legemlig Overlast, før de kan forlade Tjenesten, eller deres Forældre eller Værge kan fjerne dem derfra uden at løbe den Risiko, at de mister Lønnen og eventuelt bliver idømt Erstatning for ulovlig Bortgang af Tjenesten.

Som Følge af vor forældede Tyendelovs barbariske Bestemmelser har den lille Tjenestedreng fra Græsted i næsten et halvt Aar maattet lide under Gaardejer Rasmussens skændige Behandling, fordi hans Moder var en fattig Enke, som ikke kunde løbe den Risiko, som var forbundet med at befri hendes Dreng. Først da han paa Grund af Mishandlingen maatte under Lægebehandling, blev der skredet ind, og han blev endda ikke straks fjernet af Pladsen. Efter at »Nordsjæll. Soc.-Dem.« har taget Affære, er dette imidlertid nu sket.

En Vennehaand til Voldsmanden.

De Blade, der tog sig saa varmt af Gaardbestyrer Hans Jensen i Karleboaffæren, har været tavse om dette sidste Udslag af Storbondebrutalitet, formentlig i Erkendelse af, at det i for høj Grad beviser Berettigelsen af »Social-Demokraten«s Standpunkt. Af de lokale Blade har »Nordsjæll. Venstreblad« beskæftiget sig med Tildragelsen i Græsted. Bladet oplyser, at Gaardejer *Anders Andersen*, Valby, hos hvem Drengens Moder arbejder, og i hvis Hus hun bor, har modsat sig, at Drengen tager Ophold i Moderens Hjem. Denne Gaardejer har dermed bevist sin Samfølelse med sin Kollega i Græsted. Dette er et nyt Bevis paa, hvad Storbønderne har tilovers for Smaakaarsfolk, naar et fattigt Arbejderbarn er kommet af sin Tjeneste paa Grund af Mishandling, undser en saadan Storbonde sig ikke ved at forsøge at gøre dette Barn hjemløs og forhindre, at han faar Husly.

Iøvrigt er det naturligvis en ganske ulovlig Optræden af Gaardejer Anders Andersen; selvfølgelig har han ikke Bestemmelsesret over, hvem hans Arbejderske kan give Ophold i det Hus, hun bor. Men han har ved denne Optræden slaaet fast, at han sympatiserer med Oluf Rasmussens Handlemaade.

Et Protestmøde i Græsted.

Det siger sig selv, at Tildragelsen i Græsted har vakt stor Opsigt blandt Egnens Smaakaarsfolk, hvor Sindene i Forvejen var oprørte over Karleboaffæren. Paa Søndag vil der blive afholdt et Protestmøde paa Græsted Kro, hvor Gaardejer Oluf Rasmussens Adfærd vil blive belyst og bedømt. Mødet begynder Kl. 3½. Som Talere kommer tilstede Journalist Marinus Kristensen, Sekretær Axel Hansen og Red. Marius Olsen. Vi anbefaler alle vore nordsjællandske Læsere, og ikke mindst Kvinderne, at troppe op til dette Møde for at nedlægge en dundrende Protest mod den sidste Tids talrige Mishandlinger af Underklassens Børn.

En „Samfunds"hjælper.

Storbonden: Tror din infame Æsel — Tju — at Du ska' gaa og drive og æde alt det dejlige Rugbrød — nu her, hvor vi Storbønder — Tju — sku' redde Samfundet ved at eksportere Rugen — hva!! —

Fidusen !

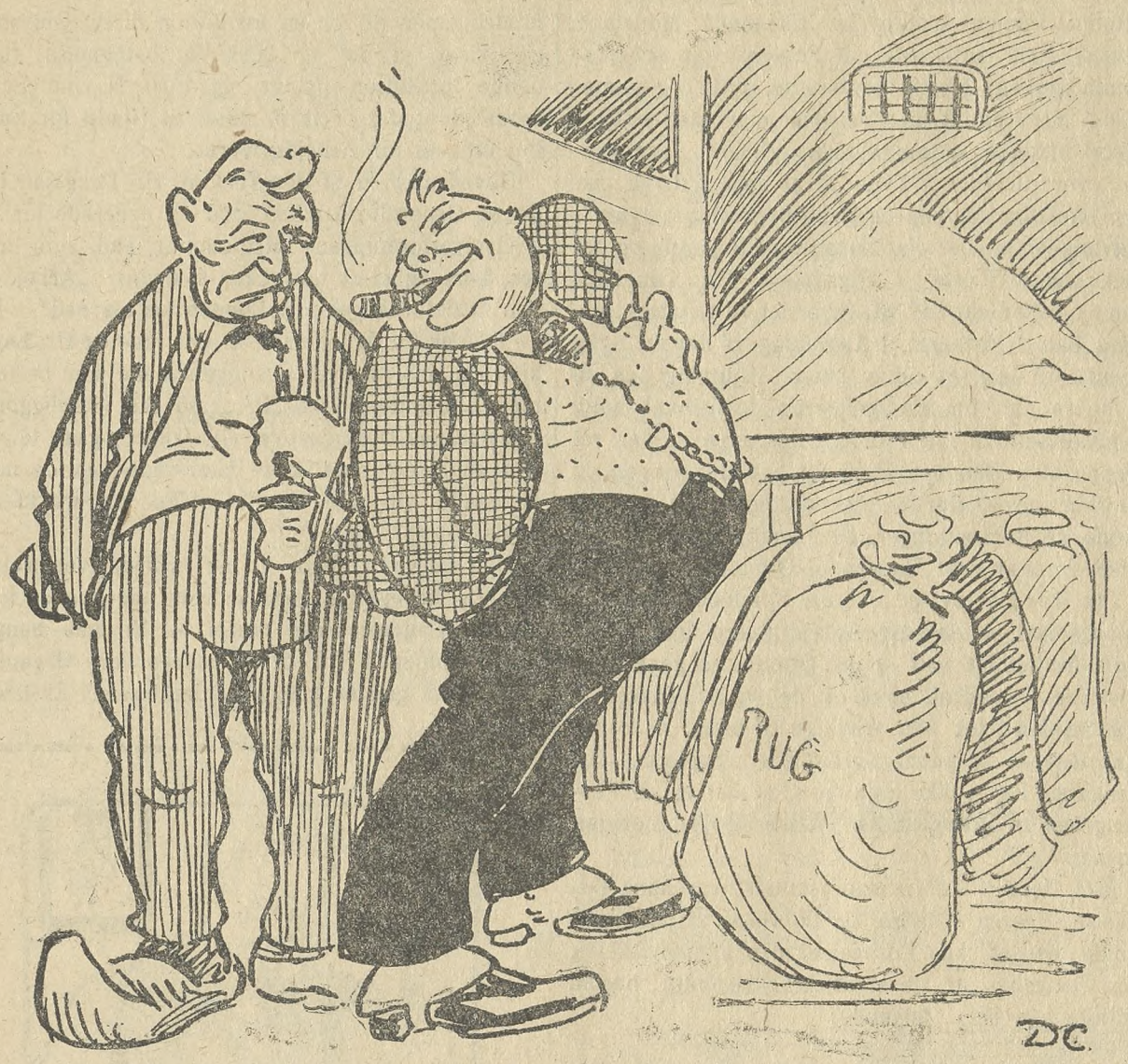

Det var en fin Fidus, den — Madsen Mygdal stak os ved Kornloven: Naar Hjemmeforbruget er sikret, ska' vi eksportere Kornet. Den tjener vi tykt paa- —

— Ja — men dette hersens Hjemmeforbrug? —

— Jo — den er da tydelig nok, Mads Jensen. Det er en Kendsgerning, at Arbejderne fraadser og æder for meget, altsaa afleverer vi — »i Samfundets Interesse« — forstaar du — 10 Tønder i Stedet for 300 Tønder Rug! — Hva' rager det os, at Befolkningen sulter. — Nej, Mads, i disse stramme Tider gælder det at eksportere saa meget som muligt for at hæve »Valutten« og gavne Landet — du forstaar hvad jeg mener — æh hæ — hæ — man ska' støtte Plovmanden! — Ha — ha — Tegnebogen! — Ja, Madsen Mygdal han er Fan' æde mig lige en Karl for vos Storagrarer.

Ugens Spejl.

For nogle Dage siden meldte et Telegram fra Riga, at der var sluttet Vaabenstilstand og Fred mellem Rusland og Polen. En senere Meddelelse gaar imidlertid ud paa, at Fredsslutningen endnu ikke er endelig.

Der er udsendt et Communique fra de to Parters Delegerede, i hvilket det hedder, at det har vist sig umuligt at undertegne Fredstraktaten, fordi der endnu findes for store Vanskeligheder for den endelige Udformning. Underskrifterne skulde have været udvekslede den 11. ds.

I det hele taget ser det ikke ud til, at Freden i Øst foreløbig vil blive til Virkelighed. Efter Sejren over Russerne er Polakkerne aabenbart paany blevet grebet af imperialistiske Lyster. En af de polske Generaler er som bekendt trængt ind i Litauen og har erobret dette Lands Hovedstad Wilna. Det er de polske Godsejere, som staar bag dette Udslag af Erobringslyst. I Litauen har det polske Overfald ganske naturligt fremkaldt stor Forbitrelse. Ogsaa indenfor de Ententelande, som hidtil har protegeret Polen, har denne Begivenhed vakt pinlig Opsigt; deres Repræsentanter har overfor den polske Regering protesteret mod dette Brud paa Tro og Love.

*

I Anledning af Folkenes Forbunds Beslutning i Aalandsspørgsmaalet, har der af Aalandsøernes Befolkning været afholdt en Række store Folkemøder, hvor følgende Resolution vedtoges:

Aalands Befolkning, forsamlet til almindelige Borgermøder i alle Øernes Kommuner, har tillidsfuldt taget Juristkommissionens af Folkeforbundet anerkendte Opfattelse til Efterretning, i Følge hvilken Aalandsspørgsmaalet er et Spørgsmaal af international Natur, og der bør tilkendes Aalændingene Selvbestemmelsesret.

Aalands Folk giver herved paany Udtryk for sit enstemmige Ønske om ved en almindelig Folkeafstemning at faa Lov til at afgøre, hvilken Stat det fremtidig skal høre under, og udtaler samtidig sin sikre Forvisning om, at da et fortsat Samliv med Republiken Finland, hvis Voldspolitik har oprørt alle aalandsksindede Mænd, er utænkeligt, vil den nævnte Afstemning uden Tøven blive iværksat og Aalandsspørgsmaalet derved faa en Løsning, som er i Overensstemmelse med Rettens og Retfærdighedens Krav.

Aalands Landsting fik det Hverv at sende Resolutionen til Folkeforbundsraadets Præsident.

Ved Møderne herskede en alvorlig, men tillidsfuld Stemning. Der fandt ingen Indskridelser fra Politiets Side Sted.

*

Fra Berlin telegraferes til »Stockholms-Tidningen«: Lockouten ved de berlinske Blade har yderligere bredt sig, og indenfor Bladindustrien gaar nu ca. 11,000 Mand uden Arbejde. Bogbinderne er ogsaa blevet trukket med i Lockouten, og der er Udsigt til, at alle Bogtrykkerier skal blive nødt til at standse. I saa Fald kommer heller ikke »Vorwärts«, »Freiheit« og Die rote Fahne« til at udkomme. Berlin bliver da helt og holdent uden Blade. Forhandlinger er paabegyndt, men endnu er der ikke Udsigt til Bilæggelse af Konflikten.

*

De Betingelser, som vedtoges ved det kommunistiske Internationales Kongres i Moskva, har, som før meddelt, vakt bitter Strid indenfor de yderliggaaende socialistiske Partier i alle Lande.

Ogsaa indenfor det norske Socialdemokrati drøftes Spørgsmaalet. Ved et Møde forleden, hvor Formanden for det faglige Landsforbund talte, udtalte denne bl. a., at han var uenig i flere af de Beslutninger, som var fattet paa Kongressen, særlig Beslutningen om Amsterdam-Internationalen, og mente, at der maatte dannes en ny socialistisk Internationale paa bred Basis, som saa det norske Arbejderparti burde slutte sig til. Indenfor den snævre Ramme, som var trukket af den 3. Internationale, var der ikke Plads for det norske Arbejderparti.

*

I Norge trues Arbejderne af Arbejdsløshed, fremkaldt ved Standsning af de industrielle Virksomheder. Saaledes meddeler Direktionen for det store Røraas Kobberværk ved Tromsø, at det vil indstille Virksomheden, og at Arbejderne skal opsiges. Grunden til dette opsigtvækkende Skridt er en Voldgiftsdom, som er gaaet Arbejdsgiverne imod, og hvorefter Arbejdslønnen er forhøjet.

*

Statistisk Departement har udsendt en Oversigt over Prisforholdene i Danmark, Norge og Sverig. Denne viser, at medens Pristigningen siden Nytaar var 22 pCt. i Norge og 13 i Sverig, var den her i Landet 51 pCt.

En mærkelig Kasserer og en slet Kammerat.

Fra Bindslev Afdeling i Vendsyssel har vi faaet Meddelelse om en meget mærkelig Optræden, som den paagældende Afdelings Kasserer har udvist overfor Foreningen og dens Medlemmer. Afdelingen havde forleden indvarslet til Generalforsamling hos et af Foreningens Medlemmer. Lidt før den Tid, som var fastsat for Generalforsamlingens Begyndelse, kom Manden, som den skulde afholdes hos, hjem. Han blev ikke saa lidt forbavset, da han fandt en Pakke hængende paa Haandtaget af Døren, og endnu mere overrasket blev han, da det ved nærmere Undersøgelse viste sig, at Pakken indeholdt Kassererens Foreningsmateriale, med Regnskab, Kassebeholdning og det hele. Det blev nu opklaret, at Kassereren havde været der et Øjeblik før, og da han havde fundet Døren laaset, havde han ganske roligt anbragt den omtalte Pakke med Indhold, deriblandt *ca. 100 Kr.*, paa Dørhaandtaget.

Dette maa siges at være en meget mærkelig Maade at aflægge Regnskab paa; men det er ogsaa en ganske uforsvarlig Maade; selv om han var ked af at være Kasserer, saa var det dog hans Pligt at møde paa Generalforsamlingen og aflægge Regnskab paa reglementeret Maade, og sørge for at hans Eftermand eller Bestyrelsen fik Foreningens Materiale, og ikke mindst Foreningens Penge.

Den omtalte Kasserer har ved denne Lejlighed vist en ganske ansvarsløs Opførsel, som meget let kunde være kommet til at hævne sig paa ham selv Huset, hvor Generalforsamlingen blev holdt, ligger lige ved alfar Vej; hvor let kunde den Pakke

han saa letsindig havde hængt paa Dørhaandtaget, ikke være blevet taget af uvedkommende, og da vilde han selvfølgelig være blevet gjort ansvarlig for dens Indhold. Men rent bortset herfra stempler hans Opførsel ham som en tarvelig Person og slet Kammerat. Et ordentligt Menneske skiller sig ikke paa den Maade fra en Tillidspost, han har modtaget Valg til. Det er et saa uhørt Eksempel paa Lumpenhed, at det fortjener den skarpeste Fordømmelse.

Man meddeler os, at vedkommende Kasserer i den sidste Tid har haft saa meget at kritisere Forbundet for, bl. a. at det giver for lidt i Understøttelse, Hjælpekassen gav mere, mente han, og i den Anledning har han ved at fedte og krybe for Agrarerne søgt at indynde sig hos Hjælpekassens Bestyrelse. Dette skal ogsaa være lykkedes for ham og have givet sig Udslag i, at han bliver betænkt rigeligt af Hjælpekassens Midler.

For saa vidt dette er rigtigt, er dette det andet Eksempel, vi har fra Nordjylland paa, at Hjælpekassebestyrelser deroppe vurderer Folks Adkomst til at nyde godt af Hjælpekassen efter det Forhold de staar i til Organisationen; det er vist paa Tide, at Hjælpekassebestyrelsen adskillige Steder bliver set lidt efter i Sømmene og belært om, at de ikke har Ret til at træffe deres Afgørelser ud fra Hensynet til, om en Mand er venlig eller fjendtligt sindet overfor Organisationen.

Og saa maa Arbejderne iøvrigt sørge for at rense sig for den Slags Individer, som den omtalte forhenværende Kasserer i Bindslev Afdeling.

Arbejdsgiverforeningens Formand vil have Arbejdstiden forlænget og Lønnen sat ned.

Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening holdt Torsdag den 7. Oktober Generalforsamling. Formanden, Bogtrykker Langkjær, benyttede paany Lejligheden til at holde en af sine sædvanlige lange Taler, der gjalder af Krigshyl mod Arbejderklassen. Hr. Langkjærs Tale ved denne Lejlighed er forsaavidt belærende ogsaa for Arbejderne, som den paa særdeles utvetydig Maade afslører de Planer overfor Arbejderklassen, som Kapitalisterne omgaas med.

Hr. Langkjær begyndte med at minde om, at Arbejdsgiverforeningen nu tæller 18,215 Medlemmer, der beskæftiger henved 200,000 Arbejdere:

„I vore Rækker finder man Lederne af dansk Industri og Haandværk, af mægtige Foretagender og af Enkeltmands-Bedrifter. Ogsaa Landbrugets Arbejdsgivere begynder at føle sig hjemme hos os, og enkelte offentlige Institutioner har sluttet sig til. Vor Organisations Betydning for Landets forsvarlige økonomiske Udvikling ses bedst deraf, at naar vi lægger en Øre til vore Arbejderes Timeløn betyder det, at Landets produktive Arbejde fordyres med Millioner Kroner om Aaret, og naar vi maa standse Arbejdets Hjul, mærkes Stilheden i den fjerneste Krog af Landet".

Efter saaledes at have vist Musklerne frem gik Hr. Langkjær over til at tale om Ottetimersarbejdsdagen, og som altid, naar Kapitalisterne omtaler dette Spørgsmaal, saa han rødt, navnlig Tanken om en lovfæstet Ottetimersdag afviste han med alle Tegn paa Afsky, han forklarede i denne Forbindelse, at naar Arbejdsgiverne i sin Tid var gaaet med til at drøfte Tanken ved at lade sig repræsentere i den saakaldte Arbejdstidskommission, da var det kun, fordi det paa det Tidspunkt saa ud til, at Ottetimersdagen vilde blive lovfæstet overalt i Norden, af samme Grund havde Arbejdsgivernes Repræsentanter taget den Stilling, de tog paa den internationale Arbejdskonference i Washington. Nu var Stillingen efter Hr. Langkjærs Opfattelse en ganske anden. Lovgivningen om Ottetimersdagen mødte nu tiltagende Modstand overalt, han kritiserede det Forslag, som Arbejdskommissionens Flertal har sluttet sig til, og mente, at det Standpunkt, han selv sammen med et Mindretal indenfor Kommissionen indtager, „har vundet overordentligt i Evne til at gøre Indtryk paa den offentlige Mening og paa Lovgivningsmagten". Selvfølgelig er det den nuværende Regering og det reaktionære Flertal i Rigsdagen, Hr. Langkjær paany sætter sin Lid til. Som det vil erindres, udtalte han i Foraaret, i Anledning af det da nylig afsluttede Valg, at dette betød Afslutning paa de 7 magre Aar for Kapitalisterne og forhaabendlig Begyndelsen til de 7 fede. Desværre er der vel næppe stor Sandsynlighed for, at Regeringen og de reaktionære Partier, der støtter sig til den, vil skuffe de Forventninger, Hr. Langkjær og Kapitalisterne nærer med Hensyn til Ottetimersdagen.

Det fremgik iøvrigt af hans Udtalelser om dette Spørgsmaal, at de store Arbejdsgivere ikke vil føle sig tilfredsstillet ved at faa Ottetimerdagens Lovfæstning forhindret, men at de ogsaa ønsker at komme bort fra den frivillige Ordning, hvorefter den allerede er gennemført for Byarbejderne. Hr. Langkjær lagde ikke Skjul paa, at det er en Forlængelse af Arbejdstiden, Arbejdsgiverforeningen ønsker.

Med Hensyn til Lønspørgsmaalet var hans Udtalelser ligesaa tydelige, og de viser, at paa dette Punkt er det ikke Forøgelse men Formindskelse, der tilstræbes af de store Arbejdskøbere; herom udtalte han bl. a. følgende:

Arbejdslønnen i Danmark har kulmineret!

Den bliver ikke forhøjet, koste hvad det koste vil, vi lader os hverken lokke eller true. Ske hvad der ske vil, har vi givet efter før, denne Gang staar vi fast. Og gjorde vi det ikke, lod vi os med fuld Bevidsthed drive længere ud i Krisen, saa vilde det danske Samfund med Rette sige til os, at vi havde opført os som daarlige Borgere.

Tydeligere kan det ikke siges, disse Udtalelser gør ingen Tvivl mulig. Arbejdsgiverne stiller sig paa deres Standpunkt fra i Fjor: Ingen Lønforhøjelse, kun gaar de i Aar endnu videre, idet de kræver Lønreduktion. Her var det først og fremmest de ugifte Arbejderes Løn, Hr. Langkjær forlangte nedsat.

„Dyrtiden er uhelbredelig og Kriser uundgaaelige, hvis Arbejdslønnen ikke bringes til at falde og Produktionen til at stige. Det er altsaa nødvendigt, at Arbejderne resignerer af Hensyn til Samfundet".

I Forbindelse med Arbejdsløshedsspørgsmaalet lovpriste Hr. Langkjær sin egen Indsats i Arbejdet for at faa Understøttelsen sat ned, men man skulde efter hans Mening videre endnu ad den Vej; samtidig skulde Arbejdernes Pligt til at staa til Disposion, hvor der mangler Arbejdskraft, uden Hensyn til, om det er inden for den paagældendes Fag eller ej, fastslaas o. s. v.

Ogsaa det organiserede Skruebrækkeri omtalte Hr. Langkjær, og hans Udtalelser herom er værd at lægge Mærke til. Om Samfundshjælpen udtalte han:

Selve Tanken om at organisere den borgerlige Selvhjælp var, da Samfundshjælpen traadte i Virksomhed, ingenlunde ny. Baade i Udlandet og herhjemme havde man længe arbejdet med Planerne, og man stod her i Danmark aldeles ikke uforberedt, da Generalstrejken bebudedes og da Havnestrejken iværksattes — tværtimod. Men paa dette Omraade har ogsaa Arbejdsgiverforeningen et stort Arbejdsfelt, som ikke maa henligge uopdyrket og som heller ikke faar Lov til at henligge uopdyrket. Mere ønsker jeg ved denne Lejlighed ikke at sige.

Dette er en skaanselsløs Afsløring af, hvad Samfundshjælpen er for en Institution disse; Oplysninger viser, at det er falsk Varebetegnelse, naar denne Institution pynter sig med Navnet Samfundshjælp; det er ikke stiftet til Hjælp for Samfundet men for Arbejdsgiverne.

Hovedsummen af den Visdom, Hr. Langkjær paa denne Generalforsamling stod og docerede for Arbejdsgiverforeningens Medlemmer, kan, som man ser, kort og klart udtrykkes saaledes: „Arbejdstiden skal forlænges og Lønnen sættes ned". Det er heldigt for Arbejderne, at det ikke er Hr. Langkjær og Arbejdsgiverforeningen alene som bestemmer, om dette smukke Program skal virkeliggøres, Arbejdernes Organisation vil sikkert ogsaa tale et Ord med, og man kan ikke vente, at de uden Modstand vil lade sig Forholdene diktere af Arbejdsgiverne.

Men nu ved vi, hvor vi har Arbejdsgiverforeningen, og Arbejderne maa indrette sig paa at imødegaa Arbejdsgivernes Trusel. — Vi maa benytte den kommende Tid til at styrke vore Organisationer, det gælder hele Arbejderklassens Eksistens.

Egespiralyst, i Oktober 1920.

Hr. Redaktør!
Jeg protesterer!

Altsaa, ved Gud i Himlen, jeg protesterer paa det kraftigste. Hvis jeg, i Parenthes bemærket kan faa Plads i Deres meget ærede Blad for en Protest — imod den Krænkelse af offentlig Moral og Sædelighed, og imod den aabenbare Fornægtelse af Naturlovene, og alt, hvad der hedder *det,* som a' De altsaa til min store Forundring har gjort Dem til Talsmand for i Sagen angaaende den uartige Dreng ude fra Karlebo.

Altsaa, Hr. Redaktør Olsen. De præsenterer i Deres meget ærede Blad et Billede af Drengen, hvor man altsaa meget tydeligt kan se Striverne, han har faaet paa Numsen. Maa jeg spørge: hvad mærkeligt er der egentlig i de Striver, Hr. Olsen, siden De har fundet dem værdige til at komme i »Landarbejderbladet«? Hvordan i al Verden vilde De bære Dem ad med at tæve en Dreng med en Ridepisk paa hans bare altsaa noksagt, uden at der kom Striver? Vil De forklare mig det. Hvis a' De tilfældigvis skulde kende en Fidus i den Retning, saa tror jeg altsaa nok, at De kunde blive en popelær Mand blandt mine Kolleger — hvis a' De altsaa vilde komme frem med den Fidus. Nej, hvis De havde brunget et Billede af Drengen, *hvor der ingen Striver var,* saa vilde jeg have kaldt det for en Mærkværdighed. Men det lader De nok være med aa bringe. For det er nemlig Naturens Orden, at der skal komme Striver, naar man sla'r saadan en Hvalp. Og som jeg tidligere i Paranthes har bemærket, Hr. Olsen, anser jeg Dem for en dannet Mand, og derfor smer-

ter det mig altsaa, at De vil ligge Navn til saadan en aabenbar Fornæktelse af Naturlovene. Og det vil jeg altsaa protestere imod.

Men Sagen har altsaa en mere alvorlig Side, og det er, hvad jeg i Paranthes bemærket vil kalde den moralske og sædelige og alt, hvad der hedder *det*. I Velanstændighedens og vort gamle Fædrelands Navn vil jeg paa egne og mange andre ærede Medborgeres Vegne paa det bestemteste protestere imod, at Pressen bringer den Slags opskøne og ukyske Afbildninger. Jeg vover at sige, at De har sunket Nivoet, Hr. Redaktør Olsen.

Uden at komme ind paa Enkeltheder om alt, hvad der hedder *det*, saa maa jeg dog sige, at det er mindre fint gjort at lade Drengen vende den bare Hvabeha'r til samtlige Bladets Læsere. De kunde dog i det mindste have ladet ham beholde Skjorten paa. Saa kunde man ganske vist ikke have set Striverne, men det gjorde jo heller ikke noget, naar man altsaa vidste, at de var der indenfor, Saadan vilde jeg i Paranthes bemærket have baaret mig ad, hvis a' jeg altsaa havde været Redaktør af »Landarbejderbladet«.

Nej, Hr. Olsen, De skulde tage Eksempel efter »Landmandstidende«, »Bt.« og »Kristeligt Dagblad«. Tror De maaske, det nogensinde kunde falde disse Blade ind at bringe saadant et Billede. Jeg tror det altsaa ikke. Og med det *in mængde*, som det hedder paa Latin, vil jeg altsaa tillade mig at sige: Hvor ender vi, hvis vi først skal ind paa alt, hvad der hedder *det?*

Det er altsaa min Mening om Karlebo-Affæren, og jeg tror, at mange Standsfæller mener ligesom jeg, og derfor har jeg altsaa ønsket at protestere mod Deres ganske mærkelige Optræden — hvis De altsaa har Plads til min Protest.

Ærb.
F. F. Brasenberg.

8 Kr.

2 Aars Forbedringshus.

Der har gennem alle Tider været klaget over den jordiske Retfærdighed, og det vil aldrig være let at tilfredsstille alle, men en Gang imellem falder der dog en Dom, som vækker Opmærksomhed ved den meningsløse og for alle aabenlyse Uretfærdighed, der ligger til Grund for den.

Vi bragte forleden en saadan Dom, hvor en fattig Moder var dømt til 2 Aars Forbedringshus. Den Forbrydelse, for hvilken hun maa betale med at være væk fra sit Barn og fra det frie Liv, er den, at hun har stjaalet Genstande til en Værdi af 8 Kr., og stjaalet dette for at skaffe Mad til sit Barn.

Hvor aabenbarer dette ikke Samfundets Uretfærdighed og Meningsløshed at tildele Straf efter visse nærmere fastsatte Takster, fastsat ganske paa samme Vis som man har faste Begravelsestakster og Jernbanebilletter.

Ser man da ikke, at denne Moder stjæler af den bitre Nød, og slet ikke fordi hun er et slet Menneske, der trænger til at „forbedres" i et dertil indrettet Forbedringshus i 2 Aar? Tror man, at hun bliver „bedre", naar hun har siddet paa Christianshavns Husvildehjem i 2 Aar?

Det turde være givet, og enhver skulde kunde forstaa det, at en saadan Kvinde netop forbryder sig mod Samfundets Ejendomsbegreber, fordi hun ikke kan skaffe sig og sit Barn Mad. Dersom Samfundet sikrede denne Kvinde Udkommet, hjalp hende og det lille Barn, der dog gerne skulde vokse op til en god Samfundsborger, vilde hun naturligvis aldrig finde paa at stjæle.

Hvor er det dog en ringe Forbrydelse at taksere til 2 Aars Ophold i Forbedringshuset! 8 Kr. stjaalet — Det passer lige! 2 Aar. Næste Sag. Og Dommeren gaar til den næste Forbryder, uden at være i Stand til at undersøge eller efter Loven have Lov til at regne med de særlige Forhold, der kommer i Betragtning.

8 Kroner — 2 Aar!

Det er ikke altid, at den samme Takst anvendes. Fik den store Vareaagrer 2 Aar for hver 8 Kr., han havde stjaalet op af Forbrugernes Lommer? Fik disse Folk, der under Krigen har drevet Kædehandel og Vareaager og Vekslerersvindel og plyndret fattige Medborgere overhovedet Forbedringshus?

Der var en enkelt, hvis Transaktioner var saa kriminelle, at han ikke kunde undgaa det. Og i sin Selvejerbil kørte han ud til Vridsløse, hvor Fængselsbetjenten bukkede for ham og opvartede ham paa standsmæssig Vis. Men de fleste fik ikke Forbedringshus, til Trods for at de nok kunde trænge til at forbedres ikke saa lidt.

Disse Folk stjal ikke af Nød, de berigede sig ikke, fordi de havde et sultende Barn, der skreg paa Mad. Men de snød og overtraadte Lovene blot for at kunne tjene Penge til Vellevned og Luksus, til Spil paa Børsen, til Biler og Villaer paa Strandvejen.

Men de fik ikke Forbedringshus! Det blev reserveret den fattige Kone, der stjal til sit Barn!

Hvilket Samfund, hvilken Retfærdighed!

(„Klokken 5".)

Sølvemblemerne.

Emblemerne kan igen faas fra Forbundet . — Prisen er som hidtil 1 Kr. for Sølvnaale og 35 Ø for oksyderede Naale.

Bestillinger bedes indsendt hertil snarest.

Lorentz Petersen.

Ullerslev Afdeling.
Da der til den ordinære Generalforsamling, som var indvarslet til den 9. Oktober, ikke var mødt saa mange, at Generalforsamlingen var beslutningsdygtig, afholdes der Generalforsamling Søndag den 17. Oktober Kl. 4 i Ullerslev Forsamlingshus. Denne er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer.
Husk nu at møde den 17de! *Valdemar Jensen.*

Humble Afdeling.
Paa Generalforsamlingen den 9. ds. genvalgtes Husmand *Frederik Nielsen* som Kasserer og Kontrolbestyrer. Som Bestyrelse i Kædeby valgtes B ødkusk *Alfred Pilk* og Arbmd. *Oluf Kristensen*. Som Afdelingsbestyrer for Ulykkesforsikringen genvalgtes Arbmd. *Anthon Lund*, Humble.
Kontroltiden er fra 10—11 Form. de 5 Dage og 3—4 Efterm. om Lørdagen. *Frederik Nielsen.*

Skaarup Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdtes paa Skaarup Kro den 9. Oktober. Til Kasserer valgtes *Chr. Christiansen*, Asbæksdam, og til Kontrolbestyrer *Peder J. Rasmussen*, Skaarup. *Jens P. Christiansen.*

Husby Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 17. Oktober i Husby Forsamlingshus Kl. 5 Efterm.
Alle Medlemmerne bedes møde, da der skal vælges nye Bestyrelsesmedlemmer. *Sofus Sørensen.*

Refsvindinge Afdeling.
Kontroltid og -sted er for Refsvindinge Afdeling i Fuglsang ved Juuelskov fra 10—11 Fm., Lørdag fra 3—4 Eftm. De arbejdsløse Medlemmer bedes møde til nævnte Tider, da ✕ ellers ikke bliver taget til Følge. Medlemsbøger bedes medbragt. *Peder Andersen.*

Sdr. Broby Afdeling
har paa Generalforsamlingen den 7. Oktober genvalgt som Formand *P. K. M. Pedersen*, Tørringe, og Kontrolbestyrer *Jens Laursen*, Sdr. Broby, samt Næstformand *R. Mortensen*, Ollerup. Kontroltiden er fra 9—11 Fm. hver Søgnedag. *P. K. M. Pedersen.*

Magleby Afdeling
Det meddeles herved Medlemmerne, at Hovedkontrolbestyreren for Afd. er Arbejdsm. *Hans Rasmussen*, Nordenbro, og Underkontrolbestyrere er Glarmester *Chr Bagnkop*, Søndenbro, og Arbejdsm. *Chr. Henriksen*, Bagnkop. Kontroltiden er hver Søgnedag fra Kl. 10—11. *Hans Rasmussen.*

Hørslunde-Nordlunde Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling Søndag den 17. Oktober Kl. 4 Eftm. i mit Hjem. *Reinholdt Larsen.*

Gudme-Brudager Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdes Søndag den 24. Oktober Kl. 2½ paa Gudme Forsamlingshus. Alle Medlemmer maa møde, da meget vigtige Ting kommer til Forhandling. *Hans Hansen.*

Nr. Vedby Afdeling.
Tirsdag den 5. Oktober afholdt Afdelingen sin halvaarlige Generalforsamling, hvor følgende blev valgte: Formand, Husejer *Carl Petersen*, Kasserer *Hans Ludv. Hansen* og til Hovedkontrolbestyrer *Hans Hampe*. Det vedtoges at give 25 Kr. til Valgfonden. *Carl Petersen.*

Allesteb-Vejle Afdeling
har valgt Arbejdsm. *Niels Andersen*, Vejle pr. Allested St. til Formand i Stedet for afgaaede *Anders Andersen*, Radby. *Mads P. Madsen.*

Hillested Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 10. Oktober blev *Hans Jørgen Hansen*, Skovnæsvej pr. Maribo, eenstemmig genvalgt til Kasserer, til Kontrolbestyrer blev nyvalgt *Jens Hansen*, Raa. Formand er *Jens Hansen*, Raa. *J. Hansen.*

Vesterborg Afdeling.
Efterlysning: Medlem Nr. 52866 *Andreas Laurits Larsen* og Nr. 127208 (D. A. F.) *Niels Petersen*, bedes inden Udgangen af Oktober Maaned henvende sig til undertegnede, hvis de ønsker deres Bøger bragt i Orden. *Søren Christensen.*

Kippinge-Brarup Afdeling
afholdt Generalforsamling den 9. Oktober, hvor Arbejdsm. *Chr. Rasmussen*, Øster Kippinge, blev valgt til Formand. *Peder Jørgensen.*

Tullebølle Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 9. Oktober blev *Anger Madsen*, Simmerbølle, valgt til Formand, *Karl Madsen*, Tullebølle, til Hovedkontrolbestyrer. Kontroltiden er fra 10—11 Form., Lørdag fra 3—4 Eftm. *Anger Madsen.*

Brændekilde-Sanderum Afdeling
afholdt Generalforsamling Lørdag den 9. ds. i Holmstrup. Til Kasserer blev genvalgt Arbejdsmand *Peter Petersen*, Brændekilde, der ogsaa er Hovedkontrollør. Medlemmer, der ønsker kommunalt Arbejde, kan faa dette, ved at henvende sig til Formanden Samtidig gøres opmærksom paa, at Kontroltiden alle Hverdage er fra Kl. 10—11. *Magnus Olesen.*

Ønslev Afdeling
har valgt Formanden *Jens Johansen* til Kasserer og *Hans P. Friis*, Klodskær, til Hovedkontrolbestyrer. *Jens Johansen.*

Langeskov Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Rønninge Forsamlingshus Søndag den 24. Oktober Kl. 3. prc. Foredrag Kl. 5 og derefter Bal. *Bestyrelsen.*

Errindlev Afdeling.
Ved Generalforsamlingen d. 9. Oktober blev til Formand valgt Husejer *Emil Jørgensen*, Sjælstofte, til Kontrolbestyrer, Husejer *Rudolf Tingsted*, Errindlev. *Emil Jørgensen.*

Snøde-Stoense Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag Aften den 23. Oktober Kl. 7 i Snøde Afholdshus. Hovedbestyrelsesmedlem *Martin Jensen* kommer til Stede. Alle Medlemmer bedes møde. Der skal foruden Formand og Kasserer m. m. vælges Repræsentanter til Kredsgeneralforsamlingen Søndag den 24. Oktober. *Carl Aage Andersen.*

Haarby Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 23. Oktober Kl. 8 Aften, hvortil alle Medlemmer bede møde, da der er vigtige Ting at behandle. *Knud Larsen.*

Gamtofte-Turup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 24. Oktober Kl. 6 i Turup Forsamlingshus. Dagsordenen vil blive oplæst paa Mødet. *Bestyrelsen*

Langaa og Omegns Afdeling
afholdt sin halvaarlige Generalforsamling i Langaa Forsamlingshus Tirsdag den 6. Oktober, hvor *Niels Peter Hansen* valgtes som Formand og *Knud Hansen*, Glorup, som Kontrolbestyrer. Kassereren modtager Kontingent Torsdag og Fredag Aften den anden Uge i hver Maaned. *N. P. Hansen.*

Landarbejdernes Kredsorganisation Langeland.
Generalforsamling afholdes paa Landmandshotellet i Rudkøbing Søndag den 24. Oktober Kl. 10, hvortil Afdelingerne bedes sende 1 Repræsentant for hver 10 Medlemmer. Sager, der ønskes behandlet, bedes indsendt til undertegnede senest den 22. ds. Foruden de valgte Delegerede har alle Medlemmerne Adgang som Tilhørere. En Repræsentant fra Forbundet er indbudt. Paa Kredsorganisationens Vegne *Hans Rasmussen.*

Bornholms Kredsorganisation
afholder Stævne paa Afholdshjemmet i Rønne Søndag d. 24. Oktober Kl. 12½. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Mødet. Afdelingerne har Lov at sende 1 Repræsentant for hver 10 Medlemmer. Afdelingerne anmodes om at lade sig godt repræsentere, da Forholdet til Arbejdsløshedskassen vil blive udførlig drøftet. Portogodtgørelse fra Arbejdsanvisningskontoret vil blive udbetalt. *Vald. J. Madsen.*

Efteraarets Bøger.

Hvad Martins Forlag vil bringe.

Trods Dyrtiden fortsætter Martins Forlag sine Forsøg paa at skaffe det store Publikum læseværdige Bøger til en nogenlunde overkommelig Pris.

Af to fremragende engelske Forfattere forberedes samlede Udgaver: R. L. Stevenson og Joseph Conrad. Udgaven af Stevensons Værker vil komme til at omfatte hans Romaner, som den saa overmaade populære »Skatteøen« og »Kidnapped«, hans »Sydhavseventyr«, den syge Digters sidste og kunstnerisk set saa fuldkomne Fortællinger, uden Tvivl noget af det skønneste, der er skrevet paa Engelsk, men desuden ogsaa Værker af mere beskrivende eller filosofisk Indhold, f. Eks. »Virginibus Puerisque« og »Travels with a Donkey«. Conrad-Udgaven vil udkomme i forskelligt Udstyr, dels som Biblioteksudgave, dels i det sædvanlige Udstyr og til almindelig Pris, som omfatter saavel ældre som nye, hidtil uoversatte Bøger.

I Klassisk Bibliotek afsluttes Serien af Victor Hugos Kæmperomaner med »Manden, der ler«, tre Bind i det kendte smukke Udstyr, som skyldes Poul Sæbye.

Socialt Bibliotek er allerede i Efteraaret blevet forøget med Müller-Lyers vægtige Bog: »Kulturens Faser«. Den vil blive fulgt af nye Arbejder af Bernstein og Bertr. Russel.

Dette leder os over til en helt ny Serie Bøger, hvis Præg er det kulturfremmende og humane. Den har kort og godt faaet Navnet: Martins Udgave. Indenfor denne Serie vil der nemlig udkomme et andet Værk af Müller Lyer: »Der Sinn des Lebens«. Men først vil Forlaget indfri sit Løfte fra i Fjor og her bringe en 2-Binds Udgave af Emersons Essays, oversat af Uffe Birkedal. I disse Dage udkommer et lille etisk Skrift af Billedhuggerinden Thyra Boldsen, og under Forberedelse er et Par Bind Schopenhauer, den tyske Filosofs vitttige og sarkastiske »Aphorismen zur Lebensweisheit«, oversat af Dr. Rønberg.

Populær-Videnskabeligt Bibliotek vil bringe noget fyldigere Arbejder end hidtil: Af Dr. Rich. Ege en Afhandling om »De otte Sanser«, Erland Nordenskiöld »Sydamerikas Indianere«, K. Birket-Smith en Bog om »Grønland og Grønlænderne«.

Foruden de allerede nævnte originale Arbejder vil der udkomme nogle skønliterære Bøger: Anden Del af Konrad Simonsens »Den ny Adam«, der bærer Titlen »En Dag vil komme«, en ny Samling Digte af Cally Monrad og et Debutarbejde, ogsaa Digte, af Tom Smidth.

Men dermed er Listen over Forlagets Publikationer naturligvis ikke udtømt. Det bør saaledes nævnes, at Tegneren Ernst Hansen i Øjeblikket arbejder paa en Række Illustrationer til en Udgave af Fennimore Cooper. Der kommer nye Bøger af Jack London, Balzac er repræsenteret med et af sine Hovedværker: »Kusine Berthe«, Compton Mackenzie introduceres med »Fattige Slægtninge«, der har gjort mægtig Lykke i Forfatterens Hjemland. Man vil gense William Locke O. Henry, Jerome K. Jerome og mange andre kære og kendte Navne.

Dette er i store Træk Forlagets Program for den kommende Sæson. Det vil berige vor Oversættelseslitteratur med adskillige af Verdenslitteraturens berømteste Værker og byde Publikum sund og underholdende Læsning.

Vi skal, naar Bøgerne foreligger fra Forlaget, bringe en Anmeldelse af dem, der har Interesse for vore Læsere.

Deres Avance stiger

i det Øjeblik Deres Annonce staar her. :-: Forlang Tilbud!

Blandede

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen,**
Egegade 3, København N.
Telefon: Nora 2091 y.

Stjerne-Lager er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Taksigelser.

Hjertelig Tak.

En Tak til samtlige Kammerater paa Høvdinggaard for den mig ydede Pengegave under min Sygdom. Tak til de bortrejste.

Magnus Kristensen,
Høvdinggaard pr. Mern.

Landarbejdere Spar 50 %

100 Cigarer alm. Stør. 10 Kr.
100 do. extra store 15 -
Kun prima Kvalitet, intet Surrogat, Aluminiums Spiseskeer, fint polerede, pr. Dus. 3½ Kr. Aluminiums Theskeer pr. Dus. Kr. 2,50. Aluminiums Gafler pr. Dus. Kr. 3,50 Barbermaskiner, Gillette System med 6 Blade i flot foret Etui, Garanti i 10 Aar for Holdbarhed, kan omstilles til Ligtorne-Apparat. Butikspris 6 Kr. Pr. Stk. **235 Øre.** Bemærk vore Priser. Alt + Porto.

B. Petersen (en gros), Vejle.

Klædesko ½ Pris.

Nr. 20-25	Kr.	1,60
- 26-30	-	1,85
- 31-35	-	2,25
- 36-40	-	2,70
- 41-46	-	2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

275 Øre.

Julepakke Nr. 1

1. 1 paategnet Lysedug paa fint Lærred, Rosenmønst.
2. 1 Løber tilsv. Mønster.
3. 1 fint Billed. Pris 50 Øre.
4. 1 Brevmappe, silkeforede Konvolutter. 50 Øre.
5. 1 Røntgen Mikroskop m. Brugsanvisning.
6. 1 Drømmebog. Udtydning af 1200 Drømme, 35 Øre.
7. 10 Postkort i Farvetryk. 1½ Kr.
8. 10 Julekort. Nyheder. 1 Kr.
9. 1. Armbaand.
10. 1 Fingerring.
11. 1 Dukke, paaklædt.
12. 1 Slipsnaal.
13. 1 Lommespejl.
14. 1 Lykønskningskort.
15. 1 Forvandlings Legespil.
16. 1 Billed-Lotteri.
17. 1 Notisbog.
18. 1 Viol-Parfumebrev, 35 Ø.
19. 1 Selskabsspil.
20. 1 Brosche.
21. 1 Juleengel. Nyhed.

Alle 21 Nr. koster ialt 275 Øre + Porto.

250 Øre.

Julepakke Nr. 2

1. 1 Barbermaskine med 1 Blad.
2. 1 Pakke Brevpapir og Konvolutter, 1 Kr.
3. 10 Postkort, skønne Danmark 1½ Kr.
4. 10 Julekort i Farvetryk, 1 Kr.
5. 1 Røntgen Mikroskop. Nyt.
6. Den sorte Kat, bevæger Halen.
7. 1 Magnet, trækker godt.
8. 1 Slipsnaal med Sten.
9. 1 Lykønskningskort.
10. 1 Notisbog.
11. Kinomatograf, Nyhed
12. 1 Selskabsspil.
13. 1 Lommespejl.
14. 1 Puslespil. 15. 1 Juleengel med Sølvglimmer.
16. 1 Fløjte. Nyhed.
17. 1 Blyantspidser.
18. 1 Fingerring.
19. 1 Cigarrør. 20. Forvandlings Billed-Album fra Verdenskrigen.
21. 1 Kuglespil.
22. 1 Billed-Lotteri.
23. 2 lange Blyanter.

Alle 23 Nr. koster ialt 250 Øre + Porto.

Disse Serier Julepakker egner sig udmærket til Julegaver. Prisen er sat, saa alle kan købe, det bliver ca. 10 Øre i Gennemsnit for hvert Nr. Da der vil blive stor Rift om disse Pakker, bedes Bestilling indsendt straks. Købes 3 Pakker, sendes de portofrit.

B. PETERSENS Varelager, Vejle.

Husmandsbrandkassen for Danmark

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling.

Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Foreningsfester og Møder.

Koncert og Bal.

Med forventet Tilladelse afholder **Snedsted-Nordrup-Farringløse Afdeling** Koncert, Bal og Pakkeauktion i Tvindelstrup Forsamlingshus Lørdag den 6. November Kl. 6½. Pakker af mindst 50 Øres Værdi modtages med Tak af Bestyrelsen, ogsaa paa Festaftenen.

Lars Petersen.

Landarbejderkredsen Nordsjælland

afholder offentligt Møde Søndag den 7. November Kl. 5 paa Hotel København, Hillerød. Efter Mødet Pakkefest og Bal fra Kl. 6½—12. Pakker til mindst 50 Øres Værdi modtages af de lokale Tillidsmænd i Afdelingerne og af Værten paa Hotel København indtil Søndag den 7. November. Fællesorganisationernes Medlemmer indbydes.

Forretningsudvalget.

Dalmose og Omegns Afd. Sandved Hotel.

Lørdag den 17. Oktober Kl. 3 afholder Dalmose og Omegns Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening Generalforsamling. Derefter stor Pakkefest med Bal for Fællesorganisationens samt Socialdemokratiets Medlemmer. Medlemsbog eller Kort maa forevises. Pakker modtages med Tak af Snedker Wich, Sandved. Ungdomsforeningens Medlemmer indbydes.

P. Jørgensen.

Festlig Sammenkomst.

Dybe Ramme socialdemokratiske Forening afholder festlig Sammenkomst i Ramme Afholdshjem Søndag den 24. Oktober Kl. 4. Som Taler kommer Redaktør H. Stumph, Holstebro. Mødet er offentligt. Efter Mødet Bal til Kl. 1 Nat for Foreningsmedlemmer med Damer. Naboforeningerne indbydes paa det venligste. Indbydelse sker paa denne Maade. Der sælges Pakker Kl. 9.

Bestyrelsen.

Terslev Afdeling

afholder Ande og Gaasespil i Terslev Forsamlingshus Søndag den 24. Oktober Kl. 4 Eftm. Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter offentlig Bal.

Udvalget.

Offentlig politisk Møde

afholdes paa Storvorde Afholdstotel Søndag den 24. Oktober Kl. 7. Talere Folketingsmand H. P. Hansen, Skive, m. fl. Alle er velkommen.

Storvorde-Sejlflod Landarbejderforening.

Kjerte og Omegns socialdemokrat. Forening

afholder stor Faneindvielse Søndag den 17. Oktober i Kjerte Forsamlingshus Kl. 4 prc. De omliggende Afdelinger har Adgang ved at forevise Kort eller Mærker.

Bestyrelsen.

Kongsted.

Landarbejdernes og Arbejdsmændenes Fagforeninger og Socialdemokratisk Forening afholder Søndag d. 24. Oktober 1920 selskabelig Sammenkomst i Kongsted Forsamlingshus Kl. 4. Humoristisk Oplæsning af J. Bodal, Næstved. Fællesspisning af medbragte Madkurve. Bal fra Kl. 6 for Foreningernes Medlemmer med Familie. (Kongsted Musik). NB. Fagbog og Medlemsbog bedes medtaget.

P. B. V.
Rudolf Nielsen.

Sludstrup Afdeling

afholder Pakkefest med Bal i Sludstrup Forsamlingshus Søndag den 24. Oktober Kl. 7. Naboforeningerne samt Socialdemokratisk Forening indbydes. Pakker til Festen indleveres til Martin Sørensen i Sludstrup senest Fredag den 22. Oktober.

Festudvalget.

Faneindvielse.

Vaalse Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening afholder stor offentlig Faneindvielse paa Vaalse Gæstgivergaard Søndag den 17. Oktober Kl. 3. Efter Faneindvielsen Procession gennem Gaderne og derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve. Som Talere er indbudt Lærer Alfred Date og Albert Kristensen og Forbundet vil forhaabentlig lade sig repræsentere med en Taler. Derefter offentlig Bal til Kl. 1. Flere Foreninger er indbudte. Alle er hjertelig velkommen.

Udvalget.

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 43 — Fredag den 22. Oktober 1920 — 6. Aargang

Roeoptagningen.

Paa given Foranledning skal vi nedenfor optrykke Priserne for Roeoptagningsarbejdet:

1) *Sukkerroer og Sukkerfoderroer:*

Optagning, Afpudsning og Henlægning i Bunker og Tildækning med Blade pr. Td. Ld. 95,00, 80,00. Pr. løb. Favne 1,53, 1,29.

For Optagning af ikke løspløjede Sukkerroer betales et Tillæg pr. Td. Ld. af 20,00, 20,00, pr. 100 løbende Favne 0,32, 0,32.

For Sukkerroer og Sukkerfoderroer ydes intet Dyrtidstillæg.

2) *Cikorierødder:*

Optagning, Afpudsning og Henlægning i Bunker og Tildækning med Blade pr. Td. Ld. 93,00, pr. løbende Favne 1,50.

For Optagning af ikke løspløjede Rødder betales et Tillæg efter Aftale.

3) *Foderroer.*

Optagning, Afpudsning og Henlægning i Bunker og Tildækning med Blade pr. Td. Ld. 43,00, pr. løbende Favne 0,69.

Optagning, Afskæring og Henlægning i Rader, mindst 4 Rækker i hver Rad, pr. Td. Ld. 40,00, pr. løbende Favne 0,64.

4) *Kaalrabi og Turnips.*

Optagning, Afskæring og Henlægning i Rader, mindst 4 Rækker i hver Rad, pr. Td. Ld. 40,00, pr. løbende Favne 0,64.

For Optagning af fynske Bortfelder betales et Tillæg af pr. Td. Ld. 10,00, pr. løb. Favne 0,16.

For Optagning af Foderroer, Turnips og Kaalrabi betales i Maribo Amt et Tillæg paa 10 pCt.

Ovenstaaende Priser for de pr. Td. Land angivne Rodfrugter er beregnede efter en Afstand af 18" mellem Rækkerne.

5) *Dyrtidstillæget.*

Til de under Punkt 2, 3, og 4 nævnte Priser betales et Dyrtidstillæg paa 10 pCt.; altsaa ved hver Afregning udbetales et Tillæg af 10 Øre for hver Krone, som er tjent. *Fr. Hansen.*

Efterlysning.

Tjenestekarlene Christian Hansen og Jens Peder Nielsen, der fra 2. Marts 1920 gennem K. Nielsens Fæstekontor i Odense var fæstet til Godsejer Christiansen, Vejrupgaard pr. Marslev, bedes snarest opgive deres nuværende Adresse til Forbundskontoret for at modtage tilgodehavende Efterbetaling fra Vejrupgaard.

Enhver Landarbejder bør abonnere paa

Dansk Familieblad.

Ved Bestilling af Bladet paa Posthuset gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og

1000 Kr. ved fuld Invaliditet,

forholdsvis for ringere Grad.

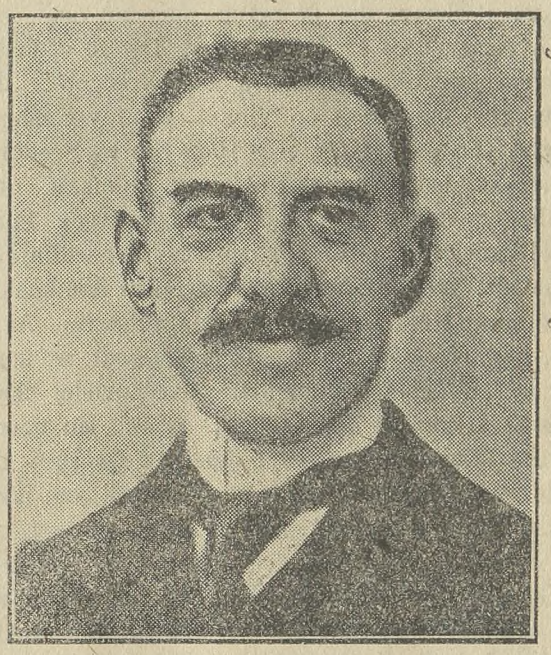

Den nyvalgte socialdemokratiske Landstingsmand, Typograf Jørgen Møller, Haderslev.

Bemærk!

Hver eneste Uge modtager vi saa sent som om Onsdagen Afdelingsmeddelelser, der omhandler Møder, som i de fleste Tilfælde skal afholdes førstkommende Lørdag eller Søndag. De Meddelelsser, der indkommer saa sent, kan absolut ikke optages i Bladet.

Gør det derfor til en Regel at afsende Meddelelser senest Lørdag eller Søndag.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Udbetalingen er begyndt.

Vi er nu over den 15. Oktober, og de Medlemmer, som af lovlig Aarsag er arbejdsløse og som har taget deres Karensdage, kan faa udbetalt deres Understøttelse ved Henvendelse til de af Afd. valgte Kontrolbestyrere.

For at forhindre fejlagtige Udbetalinger til Medlemmer, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, anmodes Kontrolbestyrerne om i videst mulig Udstrækning at indsende de fra Arbejdsløshedskassen til Afd. udsendte Spørgeskemaer, »Spørgsmaal og Svar«.

Kontrolmaterialet.

Naar dette Blad læses, er det øvrige til Brug i Afdl. nødvendige Kontrolmateriale udsendt til Afdl.s Formænd. Skulde dette paa Grund af Nyvalg af Tillidsmænd ikke komme til de rette, bedes det straks afleveret til de nuværende Tillidsmænd, da det skal bruges inden Understøttelse kan rekvireres. *Sofus Westergaard.*

Afdelingsledere, bemærk!!

Naar ny Formand, Kasserer eller Kontrolbestyrer er valgt i en Afdeling, da skal Navn og Adresse straks indsendes til Hovedkontoret, Willemoesgade 54, St., da eventuelle Skrivelser ellers stadig vil blive tilsendt Afdelingerne efter de afgaaede Lederes Adresse.

Adresserne skal altid indsendes som Meddelelse til Forbundet; intet andet end Navn og Adressen maa skrives paa saadanne Meddelelser.

Lorents Petersen.

M. Bruch Petersen

Telefon 13. **Nr. Alslev** Telefon 13.

anbefaler

Prima Herre- og Drengehabitter, Arbejdstøj og Regnfrakker. Stort Udvalg i Hatte og Huer. Alt i Underbeklædning og Lingeri til rimelige Priser.

Læsning.

Lykkeleg og Drømmedøsen
varer stakket Tid,
Kamp er Tidens gamle Løsen,
aldrig stille Flid,
vil din Vej du holde aaben,
maa du vinde dig et Vaaben,
bedste Vaaben under Striden
vinder dig din Viden.

Det var den afdøde Digter Viggo Stuckenberg, der skrev disse Linier, og de er skrevet ud af det levende Liv; Livet er en Kamp, og Viden og Kundskab er nødvendig for at kunne hævde sig i denne Kamp.

Og derfor tales og skrives der saa meget om det nødvendige i at læse; læs, læs er ved at blive vor Tids Slagord.

Og der bliver læst — uendeligt meget.

I København viser de sidste Statistiker om Udlaan fra Folkebibliotekerne en uhyre Stigning; i Aaret 1917—18 f. Eks. voksede Bibliotekernes Læsekreds til 22,300 Personer eller 5,500 flere end 1916—17; ligeledes var Tilvæksten fra 1916—17 til 1917—18 ganske enorm, ikke mindre end 206,000 Bind. I Slutningen af Aaret 1917—18 var Bogudlaanet paa Københavns Folkebiblioteker oppe paa 900,859 Bøger; af disse Udlaan var de 244,200 Bind eller 26 pCt. af oplysende og faglig Art.

I samme Tidsrum voksede Antallet af Besøgende paa de kommunale Læsesale fra 151,000 Personer til 216,000, heri indbefattet dog Børn.

Glædeligt er det at se, at Tilvæksten viser sig størst i de praktiske Fag:

	1916—17	1917—18
Samfundskundskab	961	1598
Naturkundskab	867	1453
Teknik	2353	3091
Udenlandsk Literatur (Tysk, Engelsk, Fransk, Svensk)	3010	5460

Interessant er det ogsaa at se Statistiken over Folkebibliotekernes Læseres Erhverv og Læsning. En Statistik 1913—14 og 1917—18 giver gode Oplysninger; jeg vælger nogle Grupper fra de materielle og inmaterielle Erhverv, der viser en Opgang fra 100 til 300 pCt.:

	1913—14	1917—18
Studerende Mænd	146	469
» Kvinder	39	124
Embedsmænd	251	696
Lærere	79	291
Lærerinder	109	342
Sygeplejersker	70	285
Handelsmedhjælpere	855	2010
Handelsmedhjælpersker	436	1190
Haandværkere og Fabriksarbejdere	2397	5280
Syersker	393	662

Som det er i Hovedstaden, er det i Provinsen og Landdistrikterne; Trangen til Læsning, Trangen til at bruge sin Aand, udvide sin Horisont er til Stede, og ikke mindst i de arbejdende Klasser.

„Oplysning" var et af de første Slagord indenfor Arbejderbevægelsen; det laa i Underklassens Instinkt, at de maatte være mere oplyste, hvis de en Dag skulde styrte det gamle Samfund og bygge det nye og bedre op.

Arbejderklassen, og især Arbejderklassens Ungdom, Byarbejdere som Landarbejdere, maa ikke ligge paa den lade Side, naar det gælder Dygtiggørelse; de maa forstaa, at den Tid, der kommer, i rigere Grad end før kræver en intelligent Arbejderklasse. Som Samfundsforholdene nu er baade i Udlandet og her i Danmark, kan den Dag komme, hvor det er Arbejderklassen, der faar Magten i Hænde, hvad enten dette naas ved Stemmesedlen eller Udviklingen fører til en Revolution, og den Dag maa der staa en dygtig Arbejderklasse under Fanerne, hvis den vil beholde og befæste sin Magt.

Der læses for meget daarlig Literatur, der læses altfor ofte med det ene Formaal for Øje at faa slaaet nogle Timer ihjel; det er Sensationsromanerne, Nick Carter-Literaturen og den sødladne Kærlighedsroman, der er sat i Højsædet.

Lad Overklassen om det. Arbejderklassen maa faa mere Plan over sin Læsning; den skal ikke skyde de store Opgaver fra sig; den skal læse Historien og derunder sin egen Klasses Historie først og fremmest; den skal lære at forstaa f. Eks. den franske Revolution, den skal sætte sig ind i den kapitalistiske Udvikling i England, den skal læse om den tyske Revolution og skal høste Lærdom af den russiske; og læser den Skønliteratur, skal den læse den gode og ikke af Behagelighedshensyn tage den daarlige.

Danmark har gode Forfattere og Digtere i Snesevis, baade blandt de ældre og blandt de yngre; der er Fantasi over Johs. V. Jensen, der er bedsk Ironi hos Henrik Pontoppidan, der er Friskhed hos Holger Drachmann og Sarthed hos J. P. Jacobsen og Dybde hos Edvard Brandes, der er Djærvhed og agitatorisk Kraft hos Martin Andersen Nexø, Skjoldborg og Jeppe Aakjær; det er bare i Flæng, der er mange foruden dem, og lidt Lyrik er ikke af det daarlige. Der er et Væld af unge talentfulde Lyrikere blomstret op i de sidste Par Aar; der er Vinens og Livsglædens Sanger, „Sorgenfri"-Digteren Hans Hartvig Seedorf, der er Skumringens Lyriker Hans Ahlmann, der er den moderne Storstads omdiskuterede Poet Emil Bønnelycke, der er Provinsens Sanger Harald Bergstedt; der er udmærkede Ting hos den knaldpatriotiske Rørdam og hos Kongedigteren Axel Juel, der er — ja der er saa meget godt, at man „for at faa Tiden slaaet ihjel" overhovedet ikke behøver at gaa til de daarlige; og af den udenlandske Literatur, der er oversat til Dansk i de sidste Par Aar, skal man tage Macgill og ikke mindst Henri Barbusse; læs „Verden venter" og her især den sidste Halvdel, læs den og læs den en Gang til og tænk over den, og der vil blive Lys og Fasthed over de Tanker, der før var dunkle og vigende.

Læs! Læs!

Der kommer en Dag, i Morgen, i Overmorgen, maaske om ti Aar, hvor det er Arbejderklassen, den producerende Klasse, Slaverne, der skal være Herrer.

Men Adel forpligter; de, der er Herrer i Dag, har haft Tiden og de blanke Kroner til at erhverve sig Dygtiggørelse for; vi har kun den Tid, der er tilovers fra det legemlige Arbejde, vi har kun Ørene, der blev tilovers fra Lønnen, der gik til det daglige Behov, men vi skal have Energien; den skal lære os, at vi skal dygtiggøre os, ikke alene for vor egen, men for vor Klasses Skyld.

Det er, som den unge Arbejderdigter Frederik Andersen skrev om Arbejderklassens Ungdom:

Vi er Nævernes Ungdom af Navn som af Gavn,
men vort Virke skal præge vor Tid;
der skal afkastes Aag, der skal ophjælpes Savn,
der skal ryddes og bygges med Flid.

Oskar Hansen.

Forholdene paa Aalebækgaard paa Møen.

Undertegnede kom for ca. 3 Uger siden til at arbejde paa Aalebækgaard pr. Borre paa Møen.

Det var med blandede Følelser, at jeg paabegyndte Arbejdet. Straks jeg kom til Gaarden, fik jeg at høre, at der var rejst ikke mindre end 4 Karle derfra Dagen i Forvejen, og det blev sagt, at Kosten var meget sløj. At den, som sagde dette, ikke overdrev, blev jeg allerede om Aftenen, da jeg indtog mit første Maaltid Mad paa Gaarden, overbevist om. 6 Stykker Mad i Forbindelse med en Portion Vandgrød udgjorde Aftensmaden; Paalægget paa Maden var saaledes, at man kunde lugte det, før man saa det, og Grøden var paa enkelte Steder helt sort, for ikke at tale om, at den var sveden. Efter at have set lidt paa Retterne fulgte jeg Eksemplet fra mine Bordfæller, tog det halvfordærvede Kød, som Paalægget paa Maden bestod af, og kastede det ud af Døren, hvor 5 à 6 Katte sad parat til at tage imod det; man kunde se, at Kattene var vant til faa deres Hovedmaaltid ved Folkestuedøren. Næste Dag blev vi trakteret med samme Slags Kød til Frokost, og det gentog sig til Aften. Vi blev nu enige om at sende Bud efter Hr. Forpagter Rasmussen, for at han ved Selvsyn kunde overbevise sig om, at Ormene marscherede i Kompagnikolonner langs Brødskorperne. Vi foreholdt ham, at vi ikke kunde være tjent med en saadan Føde, hvad han ogsaa indrømmede, og han lovede, at det skulde blive bedre; og det hjalp vel ogsaa for en enkelt Dag eller to, men saa blev det det samme igen. Kattene kunde naturligvis ikke vedblivende undvære deres Dessert.

For mit Vedkommende blev det dog snart forbi, idet jeg maatte rejse fra Gaarden. Anledningen hertil var følgende:

En Dag, da vi spiste til Middag, bad en af Folkene om noget mere Brød; dette nægtede Fruen ham med den Motivering, at dersom han ikke var tilfreds, kunde han rejse. Lidt efter indfandt Forpagteren sig selv og spurgte, om der var noget at klage paa Kosten. Hertil blev der svaret, at Middagsmaden den Dag var god, og at man kun ønskede noget mere Brød. Men det vilde Forpagteren ikke høre noget om; han tog paa Vej med Forsikringen om, at man her paa Gaarden fik en udmærket Kost; han spiste selv af samme Slags Mad o. s. v. Jeg tillod mig at gøre opmærksom paa, at Paalægget, vi fik paa Maden, ofte var fordærvet og erindrede ham om, at han jo selv for nogle faa Dage siden havde indrømmet dette. Hertil svarede han, at dersom jeg ikke var tilfreds, kunde jeg faa mine Penge til Aften og rejse; han kaldte mig en Urostifter og afleverede iøvrigt forskellige Ukvemsord overfor mig, hvorefter han forsvandt; men ca. 10 Minutter efter blev jeg hentet ind til ham, hvor jeg efter at have faaet mit Tilgodehavende udbetalt fik Besked om at være ude af Gaarden inden en halv Time. Da jeg hertil bemærkede, at jeg ikke kunde faa mit Tøj pakket paa den Tid, erklærede Forpagteren, at jeg ikke havde mere Tøj, end at jeg let kunde pakke paa en halv Time, og han skulde Fanden lyne mig nok lære mig at komme ud af Gaarden inden den Tid, han havde sagt.

Med denne Besked forlod jeg Aalebækgaard, og jeg gjorde det uden Sorg; det er en af de daarligste Arbejdspladser, jeg har været paa.

Kosten var ikke blot utilstrækkelig, men ogsaa i mange Tilfælde uspiselig. Ogsaa paa anden Maade var Forholdene i høj Grad utilfredsstillende. Jeg kan saaledes anføre, at et Par Dage efter at jeg var kommen til Gaarden, kom der 5 nye Karle fra Fæstemand Hellmers Fæstekontor i København. Af disse blev 2 installeret i et Værelse, hvor vi i Forvejen boede 3 Mand; for os, som boede der før, havde det den Ulempe, at nogle af Sengklæderne blev taget fra os til Brug for de andre. Iøvrigt foregaar der en stadig Folkevandring til og fra Gaarden. I Følge Forpagter Rasmussens egne Udtalelser har Fæstemand Hellmers til visse Tider haft Ordre til at fæste fem Mand daglig for at holde Besætningen paa Aalebækgaard vedlige. Forpagteren skal efter Sigende

ogsaa have den Aftale med Hr. Hellmers, at han ikke skal betale Fæstepenge, før Folkene har været hos ham i 8 Dage; dette tyder jo ogsaa paa, at Hr. R. selv har en Følelse af, at Forholdene paa Gaarden ikke er tillokkende. Flere Karle har maattet forlade Pladsen uden at faa deres Tilgodehavende; en enkelt havde saaledes over 100 Kr. tilgode, da han rejste. Men det er vistnok et sjældent Tilfælde, da Folkene i Regelen ikke bliver saa længe, saa de opnaar at faa et saa stort Tilgodehavende.

Aalebækgaard hører i det hele taget til den Slags Pladser, man skal søge at undgaa.

Chr. Larsen,
f. T. Slangerup.

Arbejdsgiverforeningens Formand.

Naar Langkjær holder en af sine Taler,
hver Arbejdsgiver lytter spændt,
Det er jo Standens høje Idealer,
han der opruller med Talent.
Naturligvis skal Lønnen nedad,
det ar en ganske afgjort Sag,
desuden er han grundig ked a'
den 8 Timers Arbejdsdag.

„Nu staar vi fast og la'r os ikke rokke
en Tomme, hvad der saa end sker.
Lad Fagforeningerne true eller lokke,
vi giver ej en Øre mer.
Og Arbejdsdagen maa forlænges
med et Par Timer allermindst,
og bedre i maa der nu hænges,
hvis vi skal ha' en stor Gevinst."

Vel talt, du gamle brave Trykker,
du trykker dig skam tyd'ligt ud.
For dig er Smaafolks Krav kun Nykker,
der standses med et myndigt Bud.
Men vær dog ikke derpaa altfor sikker:
Som du tror, det gaar allerbedst,
det maaske Arbejderklassen stikker
ved Jul at holde Paaskefest!

Bill Stikes.

? ? ?

Skiftedagen.

Skiftedagen staar for Døren.

Hundredevis af vore Medlemmer forlader Egne, de ellers har været vante til at færdes i, og kommer nu hen paa ny Steder for at tiltræde ny Pladser.

Men samtidigt med at dette sker, sker der ogsaa det, at Tjenestekarlene, Pigerne, kort sagt alle de af vore Medlemmer, der saaledes skifter Plads, faar udbetalt deres tilgodehavende Løn, eller hvis der er nogen, der har kunnet spare nogle Skillinger sammen i den forløbne Tid, nu tager disse Skillinger med.

Hvad skal en meget væsentlig Del af disse Penge nu bruges til?

Ja — til hvad andet end Ekvipering.

Det gamle Tøj er slidt saa nær, som Velanstændigheden taaler det.

Det „ny" er blankt og slidt og bliver degraderet til „Arbejds-Dress".

Saa er der ikke andet at gøre end at forsyne sig med noget nyt.

Og da vi véd, at dette vil ske, er det, vi vil bede vore Læsere om at have Opmærksomheden henvendt paa, at der her i „Landarbejderbladet" i denne Tid vil findes nogle Annoncer fra Handlende, hos hvilke vi vil anmode vore Medlemmer om at gøre disse Indkøb.

Gør det fortrinsvis hos vore Annoncører, der paa denne Maade vil mærke, at vort Blad er udmærket som Annonce-Blad.

Men gør det ogsaa kun hos **vore** Annoncører.

Husk — paa hvilken Egn I end lander — altid at se efter i „Landarbejderbladet", om der blandt vore Annoncører findes nogen paa den Egn, hvor I kommer hen. Husk det — og opsøg dem!

Denne Opmærksomhed, som vi herved indtrængende beder vore Medlemmer lade blive de Handlende til Del, gælder jo selvsagt ikke blot ved Skiftedagen, men er naturligvis lige saa vigtig i det daglige Liv.

Parolen er derfor nu: Køb hos vore Annoncører til Skiftedagen, men gør det i det hele taget ogsaa hos alle vore Annoncører baade før og efter Skiftedagen.

Skulde der ikke der paa Egnen findes Handlende, der averterer i vort Blad, beder vi vore Medlemmer lægge sig i Selen for at formaa saadanne Handlende til at tegne en Annonce. Provision herfor vil blive udbetalt til dem, der tegner Annoncerne.

Og husk saa endelig at flytte Bladet med Jer til den ny Plads og glem endelig ikke at vise det til de ny Medtjenere.

Begynd!

Efter „Nordjyllands Social-Demokrat" gengiver vi nedenstaaende Artikel, der ogsaa har Interesse for en stor Del af vore Læsere:

Til mine Standsfæller!

Ved sidste Sogneraadsvalg var der i mange Kommuner ingen Organisation, som kunde tage sig af Valget paa Smaafolks Vegne eller samle disse til et forenet Arbejde.

Men nu ligger Sagen anderledes. I de forløbne 4 Aar er der rejst en Mængde Organisationer ud over Landet, dels socialdemokratiske Vælgerforeninger og dels faglige Foreninger af Landarbejdere og andre Arbejdere.

Nu kan der altsaa i de allerfleste af Landets Kommuner gøres et organiseret Arbejde til Sogneraadsvalget, og min Hensigt med disse Linier er at henstille til mine Standsfæller allerede nu at begynde Arbejdet. Det skulde ikke gerne vedblive at være, som det mange Steder er, at Storbønderne og deres Hjælpere fuldstændig behersker Sogneraadet, medens Arbejderne ingen Talsmænd har i Raadet. Saadan er det i hvert Fald adskillige Steder.

Jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at de forskellige Organisationer i Kommunerne, der er startet af Smaafolk, slutter sig sammen til Valget, thi uden Sammenhold af alle Smaafolk naar vi ikke det, vi skulde naa.

Men Arbejdet skal forberedes — og forberedes i Tide.

Det er nødvendigt, at Organisationens Bestyrelser tager Sagen op snarest. Thi det er slet ikke saa nemt at faa de rette Folk frem. Det skal nemlig helst være Folk med Rygrad, Folk, som ikke lader sig kyse, fordi en hoven Storbonde ser skævt til ham eller vender ham Ryggen. Det drejer sig i første Instans om at faa Folk i Sogneraadet, som uden Frygt vil tale Fattigmandens Sag. Det er desværre ikke alle, der kan det, selv om de har god Vilje dertil, og det er heller ikke enhver, som tør gøre det. Altsaa maa vi meget nøje overveje Personspørgsmaalet, inden vi opstiller vor Liste. Sagen bør drøftes grundigt i Organisationernes Bestyrelser og derefter paa Møder, hvor alle Organisationens Medlemmer og deres Hustruer i Fællesskab kan drøfte Sagen.

Og saa er der desuden en Ting til, som maa gøres i god Tid. Det er at samle et Agitationskorps af interesserede Mænd og Kvinder, som er villige til at paatage sig det for Valget nødvendige Agitationsarbejde.

Kan der blive en 10—20 Mennesker, som for Alvor vil tage fat, er Arbejdet ikke uoverkommeligt. De kan saa dele Kommunens forskellige Distrikter imellem sig og inden Valget foretage en indgaaende Husagitation hos alle Smaafolk. Ikke mindst er det af afgørende Betydning at faa Kvinderne til at deltage.

Det bør være Løsenet overalt, at Smaafolk ved det kommende Sogneraadsvalg vil have en Repræsentant i Sogneraadet, som kan tale Arbejdernes Sag, de gamle alderdomsunderstøttedes Sag og alle fattige fortrykte Menneskers Sag.

Men det kan kun gennemføres med Held, hvis Arbejdet i Tide organiseres, og derfor siger jeg i Dag til mine Standsfæller:

Begynd nu paa det forberedende Arbejde!

Jesper Daglejer.

Kalkning af Frugttræer.

Til god Frugtpleje hører bl. a., at man hvert Efteraar overstryger Frugttræstammerne og de tykkeste Grene med Kalk, idet en saadan Kalkning ikke blot hindrer Udviklingen af Mos og Lau, men tillige er et virksomt Middel mod de aarlige skadelige Frugttræinsekters Overhaandtagen. Desuden danner Kalklaget et udmærket Middel til Beskyttelse mod Temperatursvingninger, og netop dette er et Forhold, til hvilket der i Regelen ikke tages tilbørligt Hensyn, idet Paastrygningen enten ikke gives paa den rette Tid eller paa den rette Maade.

Hvad Tilintetgørelsen af Mos og Lau angaar, saa er det nødvendigt at foretage en mekanisk Fjernelse deraf ved Afskrabning og Afbørstning, og dette sker lettest om Efteraaret, naar Luften er fugtig. Man maa imidlertid erindre, at Mosset ikke just alene er Aarsag til, at Træerne bliver sygelige, men det er snarere omvendt, saa at Mosbevoksningen først kommer, naar Træerne er blevet sygelige eller staar under uheldige Forhold, og Mosset gør det da selvfølgelig værre. Der maa derfor først og fremmest sørges for forebyggende Forholdsregler, saasom Afvanding af Jorden, hvis den er sur, Tilførsel af Gødning, hvis saadan tiltrænges, Bearbejdning af Jorden mellem Træerne o. s. v., thi ellers bliver Kampen mod Mosset til Dels forgæves.

En Blanding af $12^1/_2$ Kilo ulæsket Kalk, $12^1/_2$ Kilo Træaske og 100 Liter Vand anbefales. Kalken overhældes først med 1 Liter Vand til Indledning af Læskningen og senere mere efter Behov. Derpaa iblandes Asken, og det hele staar 6—7 Dage og omrøres daglig et Par Gange. Denne tyktflydende Væske dræber Mos og Lau i Løbet af kort Tid. Paa Stammerne og de tykkere Grene, hvor der har dannet sig Barkskæl og Revner, er en Afskrabning forinden Kalkningen derimod nødvendig, da Insektlarver, Biller, Skjoldlus o. s. v. skjuler sig derunder, saa at Kalken ikke kan komme i Berøring med dem.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. s. l. Meddelelser.

OKTOBER

Vi jubled af Fryd, da det lakked mod Vaar og alle smaa Knopper sprang ud,
paa en eneste Nat stod den hele Natur klædt i Vaar-Gryets skønneste Skrud:
det gæred af Grøde i muldede Marker, det sang over Sunde og Sø
af Stemmer, der syntes saa lette og lyse, som kunde de aldrig dø.

Og Vaaren gik bort under lunende Vinde og Somren i Sol og i Dis —
nu melder Oktober om stigende Storme og Vinter med Aande af Is;
men endnu kan Himlen i blaanende Fjernhed med Sol være Dagenes Gæst,
det er som en Tone fra Somren, der spiller ved Efteraarsfarvernes Fest.

Endnu kan det hænde, at Vinden blir lun i et Sus om Hytte og Hav,
men Suset er bare som Sørgekoraler, der nynnes ved Sommerens Grav;
snart tystner det hen og de dønnende Storme, en hujende Kampmelodi,
saa fjernt fra de lunende Vaarvindes sære og finstemte Sol-Harmoni.

— — —

Oktober, du kommer med mørknende Aftner og Efteraarsstormenes Brus,
du hvirvler de gustne og gulnede Blade i Dans gennem Gangstiers Grus,
du jager tildøde de Sommerens Timer, hvor Sol stod i Dis over Hav,
med taagede Dage og mulmsorte Nætter du ruger ved Sommerens Grav.

Nu stiger der Storme om Lande og Riger — et vildt og et væltende Vejr,
det stønner og sukker, det farer og fyger i Vejenes ribbede Trær,
— nu spittes det gamle som Avner for Vinden og falder som Stovgran mod Jord,
men borte fra Stormen og gemt under Mulden, der ligger det nye og gror.

OSKAR HANSEN.

Et Budskab til Danmarks Ungdom!

Den sorteste Reaktion og guleste Moderations sidste Udfald mod Arbejderklassen.

Bogtrykker Langkjærs Programtale ved Arbejdsgiverforeningens Generalforsamling den 7. Oktober, som vi behandlede i sidste Nr. af »Landarbejderbladet«, har vakt ikke saa lidt Opmærksomhed over det ganske Land, ikke saa meget for dens Visdom, Talen indeholdt, thi den var af ret tvivlsom Karakter; men Tonen, Talen var holdt i, var af en saa foruroligende Art, at man ikke kan andet end spørge, hvor Langkjær har haft sin Forstand henne i de Øjeblikke; det tyder nemlig i høj Grad paa, at han har været fuldstændig blændet i sin Iver for at tækkes Reaktionen.

Foruden Spørgsmaalet om Lønreduktion og Arbejdstidsforlængelse, som vi behandlede i sidste Uge, behandlede Langkjær ogsaa Spørgsmaalet Løn og Familieforsørgelse; i saa Henseende havde hans snedige Hjerne fostret en saa vanvittig Tanke, som at den unge Arbejder ikke burde have saa meget i Løn som den ældre, og Dyrtidstillæget burde fordeles i Forhold til Forsørgerpligt. Tanken lyder tilsyneladende kønt, i hvert for dem, der opfatter Sagen paa den Maade, at det, der blev taget fra de Unge, skulde gives til de Ældre; men det var jo ikke Langkjærs Mening. Nej, Langkjærs Mening var kort og godt at tage fra Arbejderklassen saa meget som muligt og give til de profithungrende Kapitalister.

Det er et nyt Synspunkt, Langkjær slaar til Lyd for, at en Vares, i dette Tilfælde Arbejdets, Pris skal fastsættes paa Baggrund af Udøverens Alder og ikke efter dets Værdi. Man retter derfor uvilkaarlig Spørgsmaalet derhen: Hvorledes da Overklassens Ungdom? Skal disse Døgenigtes Indtægter ogsaa formindskes? Men derpaa har Hr. Langkjær ikke ment at turde give os Svar.

Nej, Underklassen i dette frisindede, demokratiske Eldorado er saa vidunderlig skikkelig, saa det gælder kun om at stjæle fra den saa meget som muligt, for at Overklassen ikke skal rammes for haardt af den Regulering, som Valutaraadet vil foreslaa gennemført.

I Sandhed, en smuk Tanke denne Overklasserepræsentant i sin skrydende og anmassende Fremfærd slaar til Lyd for, det kunde tyde paa, at denne emsige Herre længes efter det Ridderkors, som han fra et Overklasse-Synspunkt for lang Tid siden har gjort sig fortjent til.

Men Arbejderklassen? Hvad siger den, og da i Særdeleshed Arbejderklassens Ungdom?

Er Hr. Langkjær virkelig saa naiv, at han tror, det Budskab, han her har udsendt paa den sorteste Reaktions Vegne, vil blive modtaget med Bifald fra den Klasse, det er adresseret til — — —

Tror Hr. Langkjær, at han trods sine sjofle Udfald mod Underklassens Ungdom og trods sine forblommede Udtalelser om, at ogsaa Middelstanden skal spare, formaar at vinde Sangbund for sine vanvittige Idéer blandt Smaakaarsfolk her i Landet, eller tror han, han kan faa Smaafolk stiltiende til at finde sig i disse Idéers Realisation?

Ja, det er da vist paa høje Tid, at han bliver belært om sin Fejltagelse.

Danmarks Arbejderklasse — saavel unge som gamle — vil rejse sig til Kamp mod dette sidst skitserede Overgreb, og vi nærer ikke Tvivl om, at disse Idéers Realisation betyder en Rejsning af den samlede Underklasse og en Kamp til det yderste.

Er det det, som Overklassen vil! Nuvel, da er de inde paa det rette Spor, da skal de blot fortsætte paa den Langkjærske Boldgade; men hvis Kapitalistklassen herhjemme ikke ønsker at begaa Selvmord, da turde det i Sandhed være paa Tide, om man slog ind paa andre Veje.

Oliver Tvist.

Ugens Spejl.

Minearbejderstrejken er nu en Kendsgerning; den Afstemning, som har fundet Sted blandt Arbejderne over Mineejernes Tilbud, gav det Resultat, at 181,428 stemte for Antagelsen og 635,095 for Forkastelse, og med Lørdag den 16. Oktober traadte en af de mægtigste Strejker, Verden endnu har set, i Kraft; den omfatter ved sit Udbrud 1 Million Arbejdere.

At denne Kæmpekonflikt, dersom den bliver langvarig, vil virke fuldkommen lammende paa hele den engelske Industri, siger sig selv, men iøvrigt vil dens Virkninger føles langt ud over Englands Grænser. Der er stærke Kræfter i Bevægelse for at faa Konflikten bilagt, men det er hidtil strandet paa Regeringens stejle Holdning overfor Arbejdernes Krav; den engelske Regering og ikke mindst dens Chef, Lloyd George, er ligesom vor hjemlige Regering udpræget arbejderfjendtlig og træffer alle mulige Forholdsregler for at slaa Arbejderne ned. Et engelsk Blad antyder den Mulighed, at Regeringen vil opløse Parlamentet. »Strejken skyldes«, skriver Bladet, »aabenbart visse Elementer indenfor Arbejderbevægelsen, som ønsker at diktere Regeringen dens Politik uden at tage Hensyn til Parlamentet.«

I London har der fundet forskellige Arbejderdemonstrationer Sted, som har givet Anledning til Sammenstød med Politiet. Hvem der vil gaa af med Sejren i denne Styrkeprøve, beror for en væsentlig Del paa, hvorledes Jærnbanemændenes og Transportarbejdernes Organisationer vil stille sig; disse udgør sammen med Minearbejderne den saakaldte Triplealliance, der gør sig en stærk Stemning gældende indenfor disse Organisationer for at slutte sig til Strejken.

*

Den græske Konge ligger for Døden som Følge af et Abebid. Hans Død synes at skulle blive Signalet til alvorlige politiske Uroligheder i Landet. Efterretningerne gaar ud paa, at Venizelos' Tilhængere agter at proklamere Republik og vælge den kendte Statsmand til Præsident. I andre Kredse arbejdes der paa at faa Ekskong Konstantin paa Tronen paany; meget tyder saaledes paa, at Landet staar overfor en Borgerkrig.

*

Det tyske uafhængige socialistiske Partis Kongres i Halle er nu sluttet; den fik et meget stormende Forløb, det kom gentagne Gange til voldsomme Optrin mellem Tilhængerne og Modstanderne af 3. Internationale, og som det kunde forudses,

sprængtes Partiet paa Spørgsmaalet om Moskva-Betingelserne; ved Afstemningen herom stemte 237 for og 156 imod Moskva.

Efter at Flertallet hermed havde erklæret sig for Tilslutning til Kommunismen, opfordrede Partiets hidtidige Formand og Føreren for Mindretallet sine Tilhængere til at forlade Salen, idet han erklærede, at Flertallet ikke mere kunde tilhøre det uafhængige Parti. Formentlig vil den Del af Partiet, som er gaaet til Kommunismen, gaa op i det allerede eksisterende kommunistiske Parti i Tyskland. Om det Mindretal, der stemte imod Moskva, fremdeles vil forblive som et selvstændigt Parti, eller de vil slutte sig til det gamle socialdemokratiske Parti, de saakaldte Flertalssocialister, er endnu da dette skrives uvist. At det sidste vil ske med Tiden, er der næppe Tvivl om; Spørgsmaalet er blot hvornaar?

*

I Modsætning til de uafhængiges Kongres i Halle var Flertalssocialisternes Kongres, som afholdtes samtidig i Kassel, præget af maalbevidst Sammenhold; den var besøgt af over 500 Delegerede; flere Lande havde ladet sig repræsentere. Folketingsmand Stauning var mødt paa det danske Socialdemokratis Vegne.

*

Et Telegram fra Chicago meddeler, at Farmerne i Jowa truer med at anvende Overskudet af deres Hvedehøst som Brændsel, hvis Kulpriserne ikke nedsættes. Kullene koster nemlig i Øjeblikket, Fragtudgifterne medregnede, Farmerne 22 Dollars 50 Cents pr. Ton, medens de kun faar 15 Dollars 75 Cents pr. Ton af deres Hvede, der anvendt som Brændsel har samme Varmeevne som Kullene.

*

I Østrig er nylig afholdt Valg til Nationalraadet. Om Resultatet meldes:

I Følge de sidste Opgivelser beløber Antallet af de valgte Deputerede sig til 51 Socialdemokrater, 62 Kristelig-Sociale og 12 af det stor-tyske Parti.

*

Udfaldet af den Sag, som Redaktør Buntzen ved Nationaltidende havde anlagt imod Redaktør Borgbjerg ved »Soc.-Dem.«, blev, som det vil være bekendt gennem Dagspressen, at Borgbjerg blev idømt en Bøde paa 200 Kr. For Hr. Buntzen var denne Sejr i Virkeligheden et slemt Nederlag. Det, Borgbjerg blev dømt for, var nogle injurierende Betegnelser, som var blevet benyttet i Artiklerne mod Hr. Buntzen. Det, som er selve Realitet i Sagen, at Hr. Buntzen er blevet betalt for at have drevet Ententepropaganda, afkræfter Dommen derimod ikke, det bekræfter den netop.

Hr. Buntzen har Grund til at bede sig fritaget for flere af den Slags Sejre.

*

Den bekendte kvindelige Syndikalist, Frøken Marie Nielsen, der var Kommunelærerinde paa Frederiksberg, er blevet afskediget fra sin Stilling. Denne Afskedigelse har ganske naturligt vakt en Del Opsigt.

Grunden til Afskedigelsen er udelukkende hendes revolutionære Anskuelser; det anerkendes, at hun altid har passet sin Skolegerning paa en upaaklagelig og samvittighedsfuld Maade. Naar man betænker, hvor mange reaktionære Lærere og Lærerinder, der virker i Folkeskolen, uden at nogen tænker paa at forlange dem afskediget, tager Marie Nielsens Afskedigelse sig unægtelig mærkelig ud, det er ingen upartisk Afgørelse her har fundet Sted, og den er saa meget mere forkastelig, som Marie Nielsen er afskediget uden Pension.

Marie Nielsen har nu henvendt sig til sin Organisation, Danmarks Lærerforening, om dennes Assistance, og bebuder et Sagsanlæg mod Undervisningsministeriet for at faa den mærkelige Afgørelse omstødt.

*

Østre Landsret har i disse Dage en Sag af mere end almindelig Interesse til Afgørelse.

Sagen er anlagt af Danmarks adelige Lensbesiddere imod den danske Stat i Anledning af Loven om Len og Stamhuses Overgang til fri Ejendom.

Man hævder fra Lakstøvlernes Side, at denne Lov er grundlovsstridig.

Udfaldet af denne ejendommelige Proces kan dog næppe være tvivlsom, den vil ganske sikkert komme til at gaa Junkerne imod.

*

Det viser sig nu, at Tanken om Oprettelse af den hvide Garde, som vi før har omtalt, ikke er saa ganske fredelig, som den reaktionære Presse har villet hævde, men at det er et Eksperiment efter finsk eller ungarsk Mønster, som vor hjemlige Overklasse vil forsøge at realisere. »Social-Demokraten« har i den sidste Tid afsløret en Organisation, som er stiftet i Gentofte Kommune af de talrige københavnske Rigmænd, som bor der; af hvad Karakter denne Organisation er, fremgaar bl. a. af, at Medlemmerne holder ugentlige Øvelser i Revolverskydning og anden Vaabenbrug; disse Øvelser afholdes i Forstaaelse med de øverste militære Myndigheder paa Charlottenlundfortet. Overklassen her i Landet synes virkelig for Alvor at forberede Borgerkrigen.

Hvad Storagrarerne tillader sig overfor deres Fodermestre.

Vi har modtaget følgende fra en Fodermester:

Jeg vilde gerne gøre Landarbejderne bekendt med, hvorledes Arbejdsgiverne behandler Dansk Fodermesterforening, hvis Medlemmer er faguddannede Fodermestre paa større Gaarde, og naar Du, Arbejder, har læst dette, saa betænk nøje, hvorledes det vilde gaa Dig, om Du ikke stod i en stor og stærk Organisation, som d'Hrr. Arbejdsgivere maa tage Hensyn til. Du vilde blive budt endnu haardere Betingelser.

Dansk Fodermesterforening blev oprettet for 15 Aar siden og arbejdede i de første 12—13 Aar ene og alene paa Dygtiggørelse og Højnelse af Standen og mente dermed, at Arbejdsgiverne nok skulde belønne dette i Form af en ordentlig Løn. Efter at have ventet paa Imødekommenhed fra Arbejdsgiverne i mange Aar, gik det op for Fodermestrene, da de saa, hvorledes alle andre Fag stilledeKrav og fik deres Løn forhøjet, om de ikke ogsaa skulde faa en Underhandling i Gang med Arbejdsgiverne, og det lod sig ogsaa gøre i August 1919, og efter 2 Dages Underhandling underskrev Fodermestrene paa en Overenskomst gældende fra 1. Novbr. 1919 til Novbr. 1920. Herefter skulde en gift Fodermester have fra 2200 Kr. ved 75 Køer, indtil 3000 Kr. ved de største Besætninger over 200 Malkekøer; ingen som helst Naturalydelse ud over fri Bolig; desuden skulde Fodermestre ved Besætninger under 100 Malkekøer passe Svin og deltage i Malkning, hvis Arbejdsgiveren fordrede det. Fodermestrene skulde altsaa for en Løn af 2200 Kr. foruden Fodermestergerningen gøre en Svinerøgters og en Malkekones Arbejde.

Fodermestrenes Repræsentanter underskriv efter 2 Dages Forhandling foranførte. Jeg var blandt de Fodermestre, der var meget ked af, at mine Kolleger havde underskrevet, men da der blev sagt, at det var nødvendigt at faa lavet en Overenskomst, nu havde nemlig Arbejdsgiverne anerkendt vor Forening, saa næste Gang skulde det nok blive noget bedre.

Hvad skete saa nu ved den anden Forhandling, som var fastsat til 6. Oktober? Det er det, Arbejderne skal lægge Mærke til:

Ved Mødets Begyndelse fremsatte de fra Land- og Skovbrugs Side mødte Repræsentanter Kravet om, at Fodermestrene under eventuelle Strejkekonflikter skulde være villige til at deltage i de Strejkendes Arbejde baade ved Røgt og Malkning af Kreaturerne. Kravet fra Arbejdsgivernes Side havde følgende Ordlyd:

»Idet Dansk Fodermesterforening erklærer, at dens Medlemmer i Tilfælde af Arbejdskonflikter er pligtig til at tage Parti for Principalerne og om fornødent personlig deltage i alt ved Kreaturernes Røgt og Pleje forefaldende Arbejde, herunder ogsaa Malkning, samt iøvrigt varetage Principalens Interesser i alle Maader.«

Hvis Fodermestrenes Repræsentanter ikke først vilde indgaa paa foranstaaende, vilde Arbejdsgiverne ikke forhandle videre.

Forhandlingerne blev saa afbrudt.

Ser I, Arbejdere, saaledes behandler Arbejdsgiverne Fodermestrene; det er Fodermestrenes Straf, fordi de ikke har forstaaet at holde sammen i Enighed, fordi de ikke har en stor og stærk Organisation til at støtte sig til. Vi Fodermestre har, hvad ogsaa mange af Eder kender, en ansvarsfuld Gerning. Det danske Landbrug er stolt af sine Kreaturer; der roses i høje Toner den og hin Godsejer og Forpagter for hans gode Besætning, og den store Ydelse; men tror I ikke, at Fodermesteren og hans Hjælpere har stor Andel i, at Udbyttet blev saa godt? Det er ikke Godsejeren, som ligger og strækker sig i sin bløde Seng om Morgenen Kl. 4, naar Fodermester, Røgtere og Malkekoner begynder, der er Skyld i, at Køerne faar en god Pasning. Røgtere og Malkekoner har, takket være Landarbejderforeningen, opnaaet at faa en nogenlunde taalelig Løn. Jeg tror nok, at Fodermesteren de fleste Steder faar lige saa meget i Løn som Røgteren; thi Arbejdsgiverne kan jo simpelthen ikke være bekendt at give mindre, men det er ikke noget Krav, vi har; det maa vi staa naadigst og takke Arbejdsgiveren for, trods det jeg erkender, at det var Landarbejderforeningen, vi skulde takke; i Læ af denne faar vi mere, end vor usle Overenskomst lyder paa.

Dette Krav, som Arbejdsgiverne stiller til os, det føltes af mig og af mange Fodermestre som et Slag i Ansigtet; det var en Haan imod os; de fordrede, at vi skulde være Skruebrækkere, og naar vi saa var gaaet ind derpaa, saa kunde vi siden tales ved om, hvad de vilde give os for en saadan Gerning. Jeg tror sikkert, at Arbejdsgiverne har begaaet noget meget dumt i at stille dette Krav til os, det beviser rigtig den lave Tankegang, de har, de tænker kun paa deres eget Bedste, lad saa Fodermesteren gaa med Skruebrækkernavnet. Havde de endda kun fordret, at vi skulde passe vor egen Gerning, med andre Ord holde os neutral, det kunde jeg endda forstaa.

Derfor, Arbejder, nu har Du hørt, hvad den samme Arbejdsgiverforening, som Du arbejder for, byder og forlanger af os, tag Dig i Agt, at det ikke gaar Dig ligesaa, og det gør det, den Dag Eders Forening ikke er stor og stærk, da forlanger Arbejdsgiverforeningen, at Du skal træde din Kam-

merat paa Nakken og trykke ham ned i Elendighed; de generer sig ikke, det viser foranstaaende. Fortæl dine Kammerater, hvorledes det gik Fodermestrene, som stod med en lille, uenig Organisation; brug det i din Agitation. Dette Eksempel fra Arbejdsgiverne, hvorledes de behandler os, det skal anspore Eder til at staa fast, og hvis jeg med dette kunde paavirke nogle dertil, da er min Hensigt naaet. *En Fodermester.*

Englands Arbejderbevægelse.

Af *C. V. Bramsnæs.*

(Efter „Socialisten".)

I.

Den internationale Arbejderbevægelses Centrum forskyder sig. Socialismens Hjemsted i første Halvdel af forrige Aarhundrede var Frankrig. Her levede de Mænd, der udviklede Teorierne om socialistiske Samfund, og fra Frankrig fik *Karl Marx, Friedrick Engels* og mange andre af Socialismens Forkæmpere deres Impulser.

Senere gled Centrum Øst over. Tyskland kom til at spille den store Rolle i Europas politiske Liv, og Tysklands hurtige Industrialisering og Kapitalisering gav Arbejderbevægelsen i dette Land saa stærk Fremgang, at Tyskland ogsaa paa dette Omraade blev Centrum.

Verdenskrigen og dens Følger har atter rejst Spørgsmaalet om, hvor Arbejderbevægelsens Centrum vil komme til at ligge i de nærmest kommende Tider. Skulde det glide videre mod Øst? Skulde Rusland afløse Tyskland som det Land, hvor Arbejderbevægelsens Traade samles som i et Knudepunkt? Lidet sandsynligt maatte det forekomme for enhver, som har gjort sig fortrolig med den Tankegang, der ser Kapitalismen som en Forløber for Socialismen. Lidet sandsynligt for enhver, der med Karl Marx som Vejleder havde lært at følge de økonomiske Udviklingslinjer og betragte dem som Grundlag ogsaa for Arbejderklassens politiske Udviklingslinje.

De krampagtige Bestræbelser, der er udfoldet for at gøre Rusland til Arbejderbevægelsens fremtidige Centrum, fortsættes vel endnu, men klarere og klarere synes det at vise sig, at Bestræbelserne er ganske frugtesløse. Moskva øver mindre og mindre Tiltrækning, selv overfor de mere ubefæstede Sjæle i den europæiske Arbejderbevægelse.

Der bliver saaledes ikke Tale om en Forskydning mod Øst, men alle Tegn tyder derimod paa, at Arbejderbevægelsens fremtidige Centrum kommer til at ligge i det vestlige Europa, eller nærmere bestemt i *England.* Den engelske Arbejderklasse er sikkert for Tiden den stærkeste, kraftigste og mest handledygtige Del af Europas Arbejderklasse, og det er derfor naturligt, at Tyngdepunktet i Arbejderbevægelsen kommer til at ligge her. Det var heller ingen Tilfældighed, at den internationale Arbejderkonference i Genf nylig besluttede at flytte det internationale socialistiske Bureau til *London.* Det skete netop under Følelsen af, at de engelske Arbejdere i Følge hele deres Stilling maatte blive de ledende i de kommende Tider.

I det følgende vil jeg i korte Træk give nogle Rids af den engelske Arbejderbevægelses Historie. Det kan formentlig have sin særlige Interesse netop i Øjeblikket at følge denne Bevægelses Udviklingslinje.

I Aaret 1800 blev det i England ved Lov forbudt at danne Arbejderorganisationer. Hvad der kunde være Tale om paa dette Tidspunkt, var faglige Sammenslutninger. Lavstiden havde i England som i andre Lande saadanne Sammenslutninger, men Lavstiden var forbi i England allerede i det 18. Aarhundrede. Liberalismens økonomiske Grundsætninger var vokset frem til at beherske Lovgivningen, og for Liberalismens Teorier var alle Sammenslutninger af det onde. Derfor blev det erklæret ulovligt og *strafbart* at slutte sig sammen for at opnaa økonomisk Styrke i Arbejdsforholdet.

I det følgende Fjerdedels Aarhundrede herskede dette Lovbud mod Arbejdernes faglige Sammenslutning. Men Trangen til saadanne Organisationer var saa stærk, at Lovbudet ikke magtede at hindre Sammenslutninger.

Hemmeligt dannede Arbejderne deres Fagforeninger, altid udsatte for Forfølgelse. Fængselsstraffe ramte dem, hvis Foreningerne opdagedes, og for at undgaa Opdagelse, maatte Organisationerne antage Karakter af Sammensværgelser, med Edsaflæggelse, hemmelige Stikord, mystiske Ceremonier og de strengeste Forpligtelser til Tavshed. Det var haarde Tider for de engelske Arbejdere. Den fremvoksende Kapitalisme gjorde Arbejdsgiverne stærkere Aar for Aar, og den Modstand, der under de herskende Forhold kunde ydes fra Arbejdernes Side mod Undertrykkelser, var kun svag. (Naar de engelske Fagforeninger, selv langt op mod vor Tid, har bevaret en hel Del højtideligt Ceremoniel ved deres Møder, skyldes det sikkert Traditionen fra denne Sammensværgelsens Tidsalder).

Forbudet mod Arbejdernes faglige Sammenslutninger blev ophævet i 1824. Det skete ikke, fordi der var kommet en ny Aand ind i Lovgivningen. Den strenge liberalistiske Tankegang herskede endnu. Men man troede, at de Organisationer, det ikke var lykkedes at undgaa trods Forbudet, af sig selv vilde forsvinde, naar der blev Frihed. Saa naiv var Liberalismen paa dette Punkt.

Under den nye Frihed tog Fagforeningsbevægelsen Fart. Og Udviklingen viste sig tillige i de organisatoriske Former. Det er givet, at hemmelige Foreninger organiseres bedst rent lokalt, men nu var der Mulighed for at skabe langt mere omfattende Organisationer, og vi ser, at Bestræbelserne hurtigt rettes mod at skabe Centralorganisationer. Allerede i 1834 dannedes det saakaldte »Store nationale Fagforenings-Forbund«, der i kort Tid fik over en halv Million Medlemmer fra en Række forskellige Fag. Men det var for tidligt endnu. Stærkt Tryk fra Arbejdsgivernes Side og Mangel paa haandfast og klar Ledelse medførte, at dette Forbund hurtigt opløstes.

Saa kom efterhaanden den langsommere, men sikre Vej. Gennem fast optømrede lokale Organisationer, med regelmæssige Pengeydelser fra Medlemmerne, voksede man frem til de saakaldte nationale Forbund, d. v. s. Organisationer, der omfattede alle Landets Arbejdere indenfor de enkelte Fag. I 1850 dannedes saaledes »Amalgamated society of engineers« som en Sammenslutning af Smede- og Maskinarbejdernes forskellige faglige Organisationer. Denne Vej fulgte efterhaanden en hel Række Fag. Det blev i mange Henseender en konservativ Fagforeningsbevægelse, der saaledes fremstod. Men den fik sin store Betydning, fordi den efterhaanden blev rodfæstet og stærk.

Fagforeningernes Stilling i England var dog endnu retslig set yderst slet. Siden 1824 var det vel ikke længere strafbart at danne en Fagforening, men en saadan Forening var paa ingen Maade anerkendt af Lovgivningen som en Institution med almindelig Retsstilling. Den kunde saaledes ikke kræve Domstolenes Beskyttelse i almindelige Retssager. Denne usikre Stilling led Arbejderorganisationerne stærkt under, og de kæmpede en lang Aarrække, indtil det ved Love i 1871 og 1875 lykkedes at gennemføre Fagforeningernes fulde Retsstilling i alle Forhold.

Det 19. Aarhundredes Arbejderbevægelse i England var som Helhed en udpræget Fagforeningsbevægelse. Paa dette Omraade har de engelske Arbejdere været Forbilledet for Arbejderne i de fleste andre Lande. Ved Slutningen af det 19. Aarhundrede regnede man med omtrent 2 Mill. fagorganiserede Arbejdere i England.

Den politiske Side af Arbejderbevægelsen dukker først sent op paa de britiske Øer, i hvert Fald i den almindelige Form, som denne Bevægelse havde paa Fastlandet. Men alligevel drev de engelske Arbejdere Politik, paa deres særegne Maade, og denne deres Politik kom ofte til at præge netop Fagbevægelsens Udvikling.

Herom skal der meddeles nogle Træk i en følgende Artikel. (Fortsættes).

Annoncér i
Landarbejderbladet.

I Fængsel med Børneplagerne.

En mægtig Forsamling protesterede i Søndags i Græsted mod Børnemishandlingen og kræver Gerningsmændene til disse draget til Ansvar og straffet.

Vi omtalte i sidste Nummer den oprørende raa Behandling, som en lille Tjenestedreng havde været Offer for hos Gaardejer Oluf Rasmussen, Græsted i Nordsjælland. Denne brutale Storbonde havde mishandlet den stakkels værgeløse Dreng paa det skammeligste; saa vidt var han gaaet i bestialsk Raahed, at han havde slaaet Barnet med en Jærnkæde i Hovedet, og da Drengen som Følge af Mishandlingen maatte under Lægebehandling, nægtede Storbonden ham at følge Lægens Anordning og møde hos denne og faa sine Saar forbundet. Det er endvidere oplyst, at Barnet gennem de næsten fem Maaneder, han har været i Tjeneste hos Oluf Rasmussen, er blevet slet og hensynsløst behandlet.

I Anledning af dette nye Tilfælde af Barnemishandling havde Landarbejderforbundet og den stedlige socialdemokratiske Forening i Fællesskab indvarslet til et Protestmøde i Søndags i Græsted Kro, skønt Egnen meget betegnende hører til Missionens og Moderationens faste oBrge, havde der dog indfundet sig langt flere Folk til Mødet, end Kroens store Sal kunde rumme; op imod 1000 Mennesker overværede Mødet.

Efter at Agent Larsen, Græsted, paa Indbydernes Vegne havde budt velkommen og var valgt til Dirigent, talte Marinus Kristensen, København, Axel Hansen og Marius Olsen fra Landarbejderforbundet om de i den senere Tid hyppigt forefaldende Tilfælde af Mishandlinger overfor Tjenestebørn g Midlerne derimod; under levende Tilslutning fra den store Forsamling krævede de Børneplagerne draget til Ansvar og straffet for deres skændige Adfærd og slog til Lyd for Tyendelovens Afskaffelse og en Beskyttelseslov for det mindreaarige Tyende, ligesom de understregede Nødvendigheden af Arbejdernes Sammenslutning til Værn mod Overklassens stadige mere ondartede Overgreb mod de smaa i Samfundet.

I Diskussionen deltog Sagfører Zahle, Helsinge, som gav en gribende Skildring af den lille mishandlede Rasmus Andersens Besøg paa hans Kontor. Hr. Zahle udtalte som sin Overbevisning, at Gaardmanden ikke i dette Tilfælde vilde undgaa Straf, men at baade Politimester og Dommer var klar over, at der her maatte statueres et Eksempel. Endvidere talte Redaktør Emil Petersen og Byraadsmedlem Fru Jørgensen, Hillerød.

En Missions-Mejeribestyrer *Samuelsen* forsøgte et Forsvar for den Stilling, som saavel den moderate og konservative Presse som Egnens Præster har taget til Sagen baade i dette Tilfælde og i aKrleboaffæren; han forsøgte at vælte Skylden for Græstedaffæren over paa Drengens Værge og fremsatte iøvrigt en Del løse Paastande mod Socialdemokratiet, vovede endog en tvetydig Insinuation mod Arbejderklassen for Drukkenskab, skønt hans Udtalelser vakte levende Uvilje i den store Forsamling, taler det dog til dennes Ros, at han alligevel fik Lov at tale i Ro. Mejeribestyreren fik imidlertid Svar som fortjent; saavel *Marinus Kristensen* som Emil Petersen og Fru Jørgensen tog ham under saa haandfast Behandling, at han hurtigt opgav sit haabløse Defensorat for Børneplagerne; men sin »gode« Villie fik han dog lagt for Dagen.

og der er vel næppe Tvivl om, at hans missionske og moderate Venner blandt Storbønderne i Græsted og Omegn vil paaskønne dette.

Enstemmigt og under beejstret Bifald vedtoges følgende Resolution:

Forsamlingen udtaler sin dybeste Harme over den Mishandling af et værgeløst Barn, som Gaardejer Oluf Rasmussen har gjort sig skyldig i, og udtaler sin varmeste Sympati for den socialdemokratiske Presses Kamp for Beskyttelse af Arbejderklassens Børn.

Forsamlingen peger paa Kampen for Tyendelovens Afskaffelse som et af Midlerne til at indskrænke brutale Husbonders Adgang til Misbrug.

Med Vedtagelse afg denne Resolution og Leveraab for Talerne sluttede Mødet, som efter mange lokalkendte Folks Udsagn var det største, som endnu har været afholdt i dette Missionens og Moderationens Eldorado; det blev et Varsko til de nordsjællandske Storbønder om at holde deres brutale Tendenser i Tømme og i Fremtiden behandle deres Tjenestefolk, ogsaa de smaa og svage, som Mennesker; men det blev tillige et levende Udtryk for, at Kravet om Beskyttelse for det mindreaarige Tyende er saa stærkt i Befolkningen, at Lovgivningsmagten ikke vedblivende kan sidde det overhørigt.

Landarbejdernes Kredsorganisation for Svendborg Amt.

Søndag den 17. Oktober afholdt Kredsorganisationen sin aarlige Generalforsamling i Nyborg.

Der var mødt 76 Delegerede for 27 Afdelinger. Som Gæster var mødt Folketingsmand Bjerring, Formanden for Odense Amts Kredsorganisation, Carl Westergaard, Odense, Hovedbestyrelsesmedlem Martin Jensen, Svendborg, og Formanden for Arbejdsmændenes Fagforening i Nyborg. I Stedet for Forretningsfører Oscar Levinsen, der var forhindret ved Sygdom, var Hovedkasserer Lorents Petersen kommen til Stede.

Efter at Beretningen var aflagt og godkendt oplæstes Regnskabet og Forhandlingsprotokollen. Derefter foretoges Valg af Forretningsudvalg, som kom til at bestaa af følgende:

Anthon Hansen, Ringe (Formand),
Carl Larsen, Frørup (Kasserer),
Johs. Beck, Vaarø (Sekretær),
H. P. Hansen, Horne (Næstformand),
Carl Hansen, Gadbjerg,
Valdemar Christiansen, Hesselager, og
Valdemar Jensen, Ullerslev.

Suppleanter blev:
Hans Nielsen, Svanninge,
Laurits Chr. Rasmussen, Kværndrup.

De gamle Revisorer:
Peter Efland, Taarup, og H. P. Pedersen, »Hvidkilde«, genvalgtes.

Efter Middagspavsen drøftedes flere vigtige Spørgsmaal. Mange Talere havde Ordet og der herskede en udmærket Stemning, som varsler for, at man omkring i de forskellige Afdelinger vil gøre nye Fremstød i den kommende Vinter, saaledes at nye Hundreder kommer med i Organisationerne. Mod Slutningen havde Folketingsmand Bjerring Ordet og holdt en glimrende Tale, hvori han manede Landarbejderne til fornyet Arbejde for deres egen Sag. Sammenhold og Enighed er det, som først og sidst kræves for at naa nye, stolte Resultater.

Ved 5-Tiden hævedes Generalforsamlingen, og der udbragtes kraftige Leveraab for Landarbejderforbundet og for Anthon Hansen og Carl Westergaard.

FRA AFDELINGERNE.

Horslunde-Nordlunde Afdeling
har paa Generalforsamlingen genvalgt Foderm. R. Larsen til Formand. Samme er valgt som Tillidsmand for Sygehjælpekassen. Til Kontrolbestyrer er valgt Arbejdsm. Valdemar Petersen, Svinsbjerg. Kontroltiden er fra 10—12 Form. Medlemmer, der skifter til Skiftedagen, bør i egen Interesse flytte deres Bog. Reinholdt Larsen.

Refsvindinge Afdeling
afholdt Generalforsamling i Refsvindinge Forsamlingshus Tirsdag den 12. Oktober. Til Kasserer blev valgt Arbmd. Carl Christensen, Longet. Hans Christensen.

Østerlars Afdeling
afholdt sin Generalforsamling i Forsamlingshuset Fredag den 15. Oktober. Til Formand genvalgtes Albert Riis, Strandbygaard, og til Afdelingsbestyrer genvalgtes Karl Hansen, Stokkelund. Harry Sonnesen.

Agedrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Onsdag den 3. November Kl. 7 Aften hos J. Chr. Christensen, Bullerup. Som Formand for Afdelingen er valgt Chr Pedersen, Vester Kærby Mark, Agedrup St., som Kasserer og Kontrolbestyrer er valgt J. Chr. Christensen, Bullerup pr. Agedrup St. Kontroltiden er fra 10—12 Form. og Lørdag 3—4 Eftm.
Chr. Maiborg.

Gjelsted Afdeling
har valgt følgende Tillidsmænd: Formand Hans Kofoed, Helme, Kasserer Rasmus Andersen, Præstens Skov. Kontrolbestyrer Rasmus Nielsen, Lungby. *Hans Kofoed.*

Gunslev Afdeling.
Det meddeles, at Kontroltiden er i Ugens første 5 Dage Kl. 10—11 og m Lørdagen Kl. 3—4; de, der ikke møder til disse Tider, bliver ikke kontrolleret. *H. P. Hansen.*

Nr. Aaby og Omegns Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 23. Okt. Kl. 7½ paa Nørre Aaby Gæstgivergaard. Jeg henstiller til Medlemmerne at give Møde og ikke vedblivende vise den Ligegyldighed, at der kun møder 6 Medlemmer til en Generalforsamling: det er en daarlig Præstation.
P. Sørensen.

Tirsted og Omegns Afdeling
har til Formand valgt Arbejdsmand Ernst Mortensen, Bukkehave pr. Rødby. *E. Mortensen.*

Korinth Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 30. Oktober Kl. 7 Aften paa Korinth Kro. Ale bedes møde. Bemærk Annoncen paa Bagsiden. *Bestyrelsen.*

Horreby og Omegns Afdeling
afholdt sin halvaarlige Generalforsamling i Horreby Forsamlingshus, hvor Kasserer Chr. Hansen genvalgtes; til Hovedkontrolbestyrer valgtes Arnold Grejsen, Horreby.
Julius Madsen.

Vindeby Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamling Søndag den 24. Oktober Kl. 10 Fm. i Gymnastikhuset, hvor alle Medlemmerne bedes møde. *Karl Jensen.*

Ringe Sogns Afdeling
har til Kontrolbestyrer valgt Arbmd. Anthon Stuhr, Rynkebygaard. Kontroltiden er fra Kl. 10—12 Fm. Denne Tid maa nøje overholdes af de Arbejdsløse. *Bestyrelsen.*

Nørre Esterbølle Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 17. ds. genvalgtes Vilhelm Larsen, Gyldensten, som Formand. Til Kontrolbestyrer valgtes Peter Iversen, Tolsvad pr. Jutterup, og til Afdelingsbestyrer for Ulykkesforsikringen Holger Christensen, Kohavehuset pr. Guldbjerg. *Wilhelm Larsen.*

Stenstrup Afdeling.
Paa den halvaarlige Generalforsamling den 25. September valgtes Marius Bech til Kasserer, og til Kontrolbestyrer Niels Knudsen, Stationsvejen, Stenstrup. Kontroltiden er fra 10—11. Medlemsmøde afholdes Lørdag den 30. Oktober Kl. 7½ paa Stenstrup Gæstgivergaard.
? *R. Stengaard.*

Harritslev Afdeling
har paa Generalforsamlingen valgt Bernhard Petersen, Harritslev pr. Bogense, til Kasserer. *Bestyrelsen.*

Rørup Afdeling
afholdt Medlemsmøde paa Gribsvad Kro den 13. Oktober, hvor Arbejdsmand Karl Schmidt, Grønnemose, blev valgt til oFrmand i Stedet for J. Rødsgaard, der er fraflyttet Afdelingen. *Karl Schmidt.*

Gedser Afdeling.
Arbejdsmand Carl Rasmussen, Frisenfeldt pr. Gedser, er valgt til Formand. *Carl Rasmussen.*

Skjellerup-Ellinge Afdeling
har paa Generalforsamlingen genvalgt Smed L. Henriksen, Skjellerup, til Formand. Kontrolbestyrer er Arbejdsmand Kristian Henriksen, Skjelerup. Kontroltiden er fra Kl. 10—11 Fm. *Bestyrelsen.*

Rynkeby Afdeling
har afholdt sin halvaarlige Generalforsamling og genvalgt Arbejdsmand Peder Pedersen, Urup pr. Langeskov, til Formand og nyvalgt ArbejdsmandKarl Hansen, Rynkeby pr. Rynkeby, til Kasserer. Det vedtoges at holde Medlemsmøde 1. Onsdag i hver Maaned i Forsamlingshuset med Undtagelse af November, da der afholdes Andespil og samtidig opkræves Kontingent. *Bestyrelsen.*

Brandershev Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Tirsdag den 2. November. Det bringes herved til Medlemmernes Kundskab, at paa Generalforsamlingen den 5. Oktober blev det vedtaget, at der er 1 Krone i Bøde for Udeblivelse fra Møderne uden lovlig Grund. Beløbet vil blive afkrævet tilligemed Kontingentet. Det meddeles samtidig, at M. H. Naune er fast Opkræver for Afdelingen. Jeg anmoder indtrængende alle Medlemmer om at møde, da vigtige Sager foreligger.
N. Hansen.

Gudme Brudager Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdes i Gudme Forsamlingshus Søndag den 24. Oktober Kl. 2½. *Hans Hansen.*

Horbelev Afdeling
holder Medlemsmøde den 30. Oktober Kl. 7 Aften i Forsamlingsbygningen. Alle bedes møde, de der er Valg af Opkrævere. *Vilhelm Hansen.*

Rødby Afdeling.
Af de ved Generalforsamlingen den 11. Oktober valgte Bestyrelsesmedlemmer fremhæves, at Kusk O. Svendsen blev Kontrolbestyrer og Fodermester Jørgen Larsen blev Kasserer. Som Formand valgtes Foderm. C. Aage Lindhardtsen.
C. Aage Lindhardtsen.

Vestenskov Afdeling
afholder Medlemsmøde Onsdag den 27. Oktober Kl. 8 Aften hos Niels Nielsen, Fredsholm. Alle Medlemmer bedes møde, da Generalforsamlingen er beslutningsdygtig, uanset de mødtes Antal. *Niels Nielsen.*

Øster Ulslev Afdeling
Paa Generalforsamlingen den 11. Oktober valgtes Fodermester L. Lauritsen, Karleby, til Kasserer og Arbmd. Vilhelm Nielsen, Øster Ulslev, til Kontrolbestyrer. *Bestyrelsen.*

Tybrind og Omegns Afdeling.
Søndag den 10. Oktober afholdt Tybrind og Omegns Landarbejderforening sin ordinære Generalforsamling, og den afgaaende Bestyrelse genvalgtes. Til Formand genvalgtes Carl Nielsen, Flæghuset pr. Ejby. *Carl Nielsen.*

Langeskov Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamling i Rønninge Forsamlingshus Søndag den 24. Oktober Kl. 3 pr., og Foredrag Kl. 5. Derefter Bal. *Bestyrelsen.*

Væggerløse Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Væggerløse Forsamlingshus Onsdag den 27. Oktober Kl. 7½ Aften. Valg af Formand og Bestyrelse m. m. Kammerater, mød nu talrig frem. *P. Møller.*

Frørup Afdeling.
Lørdag den 16. Oktober afholdt Frørup Landarbejderforening sin halvaarlige Generolforsamling. Til Kontrolbestyrer genvalgtes Husmand Rasmus Hermann, Frørup Mark. Kontroltiden er fra Kl. 1—2, og der bliver kun krydset af i den Tid. *Bestyrelsen.*

Jordløse Haastrnp Afdeling
Herved indvarsles til halvaarlig Generalforsamling i Jordløse Forsamlingshus Søndag den 24. Oktober Kl. 4. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er Valg af en ny Formand og maaske en ny Kasserer, tilligemed andre vigtige Ting, der er at forhandle. *Jørgen Greve.*

Fejø Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 24. Oktober Kl. 2½ i »Landbolyst«. Dagsorden: sidste Halvaars Regnskab, Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer, Eventuelt. *J. Hansen.*

Orte Sogns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Frøbjerg Forsamlingshus Lørdag den 23. Oktober Kl. 6½. Foredrag af Anthon Hansen ,Ringe. *Anders Jensen.*

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Øbro 3529 x.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Giv Agt!

Afdelingernes Tillidsmænd gøres opmærksom paa, at

gamle Fagbøger,
Skrivelser ang. Opholdspenge,
Skrivelser ang. Understøttelse,

kort sagt alt, hvad der vedrører Arbejdsløshedskassen, skal udelukkende sendes under følgende Adresse:

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse,
Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.

Sophus Westergaard.

Blandede.

PENGE

at tjene er der for enhver Handlende, naar blot Vedkommende vil avertere i Landarbejderbladet. I intet andet Blad giver en Annonce saa stort Udbytte som i

Landarbejderbladet

Forlang Tilbud!

Efteraarssalg af brune Sko!

18,000 Par af vore landskendte, ekstra stærke og solide brune Herre-, Dame- og Børnesko af garanteret ægte Skind, skal realiseres før Efteraaret, og vi benytter Lejligheden til at give et saa uhørt billigt Tilbud, at det endnu en Gang vil fastslaa vort Ry som Landets billigste Skotøjsudsalg, og skaffe os nye faste Kunder. Skoene sælges i alle Nr. fra

Nr. 33 til Nr. 40 for kun 7 Kr. pr. Par, Nr. 41 til Nr. 47 for kun 7 Kr. 85 Øre pr. Par.

Skoene sendes pr. Postopkrævning + Porto 80 Øre. Skriv i Dag og indsend Nr. eller Fodafrids.

NB. Ønskes Skoene i sort ekstra stærkt Hesteschewreaux, kan dette ogsaa leveres til samme Pris.

Adr.: Skotøjsudsalget „Konkurrence", Aarhus.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25	Kr.	1,60
- 26-30	-	1,85
- 31-35	-	2,25
- 36-40	-	2,70
- 41-46	-	2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Landarbejdere Spar 50 %

100 Cigarer alm. Stør. 10 Kr.
100 do. extra store 15 -
Kun prima Kvalitet, intet Surrogat, Aluminiums Spiseskeer, fint polerede, pr. Dus. 3 1/2 Kr. Aluminiums Theskeer pr. Dus. Kr. 2,50. Aluminiums Gafler pr. Dus. Kr. 3,50. Barbermaskiner, Gillette System med 6 Blade i flot foret Etui, Garanti i 10 Aar for Holdbarhed, kan omstilles til Ligtorne-Apparat. Butikspris 6 Kr. Pr. Stk. **235 Øre.** Bemærk vore Priser. Alt + Porto.

B. Petersen (en gros), Vejle.

TRYK

sager til Foreninger saavel Plakater om Møder, Billetter og Program til Fester, Love og alle Bøger til Kontorer faar De hurtigst og billigst i

J. KNUDSENS BOGTRYKKERI
Knabrostræde 12
København K. Tlf. 2306.

Avertér i Landarbejderbladet.

Plads søges.

10 Øre pr. mm i een,
18 Øre pr. mm i to og
25 Øre pr. mm i tre
Udgaver koster Annoncer under denne — — Rubrik. — —

Plads søges.

Undertegnede søger Plads som Malkefodermester eller Forkarl til 1. November paa en almindelig Bondegaard, hvor der er en Besætning mellem 12 à 18 Malkekøer. Løn efter Overenskomsten.

Tilbud sendes til
R. P. Christensen,
Tinghøjgaard, Vejlø pr. Næstved.

Landarbejdernes Forsikring i Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag.
Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

275 Øre.

Julepakke Nr. 1

1. 1 paategnet Lysedug paa fint Lærred, Rosenmønst.
2. 1 Løber tilsv. Mønster.
3. 1 fint Billed. Pris 50 Øre.
4. 1 Brevmappe, silkeforede Konvolutter. 50 Øre.
5. 1 Røntgen Mikroskop m. Brugsanvisning.
6. 1 Drømmebog. Udtydning af 1200 Drømme, 35 Øre.
7. 10 Postkort i Farvetryk. 1 1/2 Kr.
8. 10 Julekort. Nyheder. 1 Kr.
9. 1. Armbaand.
10. 1 Fingerring.
11. 1 Dukke, paaklædt.
12. 1 Slipsnaal.
13. 1 Lommespejl.
14. 1 Lykønskningskort.
15. 1 Forvandlings Legespil.
16. 1 Billed-Lotteri.
17. 1 Notisbog.
18. 1 Viol-Parfumebrev, 35 Ø.
19. 1 Selskabsspil.
20. 1 Brosche.
21. 1 Juleengel. Nyhed.

Alle 21 Nr. koster ialt 275 Øre + Porto.

250 Øre.

Julepakke Nr. 2

1. 1 Barbermaskine med 1 Blad.
2. 1 Pakke Brevpapir og Konvolutter, 1 Kr.
3. 10 Postkort, skønne Danmark 1 1/2 Kr.
4. 10 Julekort i Farvetryk, 1 Kr.
5. 1 Røntgen Mikroskop. Nyt.
6. Den sorte Kat, bevæger Halen.
7. 1 Magnet, trækker godt.
8. 1 Slipsnaal med Sten.
9. 1 Lykønskningskort.
10. 1 Notisbog.
11. Kinomatograf, Nyhed
12. 1 Selskabsspil.
13. 1 Lommespejl.
14. 1 Puslespil. 15. 1 Juleengel med Sølvglimmer.
16. 1 Fløjte. Nyhed.
17. 1 Blyantspidser.
18. 1 Fingerring.
19. 1 Cigarrør. 20. Forvandlings Billed-Album fra Verdenskrigen.
21. 1 Kuglespil.
22. 1 Billed-Lotteri.
23. 2 lange Blyanter.

Alle 23 Nr. koster ialt 250 Øre + Porto.

Disse Serier Julepakker egner sig udmærket til Julegaver. Prisen er sat, saa alle kan købe, det bliver ca. 10 Øre i Gennemsnit for hvert Nr. Da der vil blive stor Rift om disse Pakker, bedes Bestilling indsendt straks. Købes 3 Pakker, sendes de portofrit.

B. PETERSENS Varelager, Vejle.

Foreningss-Foster og Møder.

Saltum Afdeling
afholder Stiftelsesfest, Bazar og Pakkefest med paafølgende Bal Søndag den 31. Oktober Kl. 5 samt offentlig politisk Møde med Gaardejer Jens Sørensen, Sejlflod, som Taler. Omegnens Landarbejderforeninger og Socialdemokratiske Foreninger indbydes paa det venligste. Kaffe med Brød, Sukker og Fløde kan faas paa Pladsen. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen. NB. Berusede Personer tilstedes ikke Adgang.
Niels Nørgaard Nielsen.

Korinth Afdeling
afholder Præmieskydning Søndag den 31. Oktober i Korinth Kros store Sal. Skydningen paabegyndes Kl. 10 Form., hvortil der er udsat flere værdifulde Præmier. Skydningen afsluttes med Bal fra Kl. 8—12, hvortil alle omliggende Afdelinger har Adgang, men Medlemsbog maa forevises ved Indgangen. Festudvalget.

Diernisse Afdeling
afholder stor Sammenkomst i Diernisse Forsamlingshus Søndag den 24. Oktober Kl. 4. · Humoristisk Oplæsning, Fællesspisning, Bal og Pakkefest. Pakker modtages af Bestyrelsen samt Festaftenen. Socialdemokratisk Forening indbydes.
P. Rasmussen.

Hundslund Afdeling
afholder Stiftelsesfest i Hundslund Afholdshotel Lørdag d. 30. Oktober Kl. 7, hvortil Omegnens Afdelinger indbydes.
Peder Rasmussen.

Søllinge
Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening afholder Bal i Søllinge Eskildstrup Forsamlingshus Lørdag den 30. Oktober Kl. 7. Naboforeningerne indbydes paa det venligste. Fællesspisning af medbragte Madkurve.
Emil Jensen.

Stor offentlig Pakkefest og Bal
afholdes Søndag den 24. Oktober paa Taastrup Nykro. Ballet begynder Kl. 6 1/2. Musik af 5 Mands Orkester.

Pakker til Bortsalg modtages med Tak af d'Herrer Godtfred Berentsen, Niels Henriksen, Lorents Lorentsen og Jørgen Hansen, alle i Valby, samt Søren Jensen, Taastrup Huse, Andreas Nielsen, Klovtofte, og Frantz Nielsen, Køgevej 41. Overskudet er til Fordel for Foreningens Juletræ.
Socialdemokratisk Forening for Taastrup.

Ringe Sogns Landarbejderf.
afholder Pakkefest og Bal paa Centralhotellet i Ringe Lørdag den 6. November. Festen begynder Kl. 7 1/2 og vi haaber, at alle Foreningens Medlemmer og deres Hustruer kommer til Stede. Ogsaa de omliggende Foreningers Medlemmer er velkomne. Pakker (helst af en Værdi af mindst 50 Øre) bedes indleveret til Bestyrelsesmedlemmerne Anthon Stuhr, Rynkebygaard, Alfred Nielsen, Lammehave, Andreas Petersen, Nordskov, Arbm. Rs. Hansen, Svendborgvej og Formanden Anthon Hansen, Svendborgvej.
Bestyrelsen.

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 44 | Fredag den 29. Oktober 1920 | 6. Aargang

Kontingentet til Forbundet og Afdelingerne.

Da det stadig synes at have sine Vanskeligheder for adskillige Afdelingskassere at hitte Rede i Kontingentsatserne, skal vi endnu en Gang lade disse indrykke i Bladet.

Uddrag af Forbundslovene:

Stk. 2.

§ 3.

Kontingentet.

Afdelingerne betaler følgende Kontingent til Forbundet.

For heltbetalende Medlemmer:
Kr. **4.00** maanedlig, hvoraf **udbetales** Kr. **2.00** til Arbejdsløshedskassen.

For halvtbetalende Medlemmer:
Kr. **2.50** pr. Maaned, hvoraf **udbetales** **125** Øre til Arbejdsløshedskassen.

For Medlemmer under 18 Aar og over 60 Aar og andre Medlemmer, som ikke **kan** staa i Arbejdsløshedskassen, **100** Øre pr. Maaned.

Stk. 4.

§ 7.

Lokal-Afdelingerne.

Kontingentet i Afdelingerne bør ikke maanedlig være under 5 Kr. for heltbetalende, 3 Kr. for halvtbetalende Medlemmer af Arbejdsløshedskassen og 150 Øre for Medlemmer under 18 eller over 60 Aar eller saadanne andre Medlemmer, som ikke kan være Medlemmer af Arbejdsløshedskassen.

Lorents Petersen.

Sygehjælpekassen.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Sygehjælpekassens Kontor fra Tirsdag den 12. Oktober er flyttet fra Aarhusgade til Willemoesgade.

Breve og alle skriftlige Henvendelser skal derfor i Fremtiden adresseres til

Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telefon Øbro 5273.

Frantz Nielsen.

Enhver Landarbejder bør abonnere paa

Dansk Familieblad.

Ved Bestilling af Bladet paa Posthuset gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og

1000 Kr. ved fuld Invaliditet,

forholdsvis for ringere Grad.

Borgmester Mc Swiney.

Som det er bekendt gennem Dagspressen, er den kendte Forkæmper for Irlands Frihed nu afgaaet ved Døden efter ca. 2½ Maaneds Sultestrejke. Hans Død vil utvivlsomt give Anledning til, at den nationalistiske Bevægelse i Irland antager en endnu mere forbitret Karakter.

Mangler De Sukker?

Saccarin anvendes til Sødning af al Mad og de sparer Sukkeret til Syltning.

Faas i Æsker med 100 Tabletter til 1 Kr. Forsendes overalt + Efterk. Skriv til

Nysted Materialhandel, Nysted.

Denne Plads - er - ledig.

Afdelingsledere, bemærk!!

Naar ny Formand, Kasserer eller Kontrolbestyrer er valgt i en Afdeling, da skal Navn og Adresse straks indsendes til Hovedkontoret, Willemoesgade 54, St., da eventuelle Skrivelser ellers stadig vil blive tilsendt Afdelingerne efter de afgaaede Lederes Adresse.

Adresserne skal altid indsendes som Meddelelse til Forbundet; intet andet end Navn og Adressen maa skrives paa saadanne Meddelelser.

Lorents Petersen.

Hovedbestyrelsesmøde.

Torsdag den 7. Oktober afholdtes Hovedbestyrelsesmøde paa vort Forbunds Kontor.

Fraværende var Rasmus Rasmussen, Gl. Ry, paa Grund af Sygdom og P. Nielsen, Tillitze, der ikke havde meldt Forfald.

Protokollen oplæstes og godkendtes, hvorefter Formanden aflagde Beretning om Forbundets Virksomhed i Tiden fra sidste Hovedbestyrelsesmøde i Juli og til Dato.

Der var ikke særlig opsigtvækkende Begivenheder; han omtalte en Række Fælles- og Mæglingsmøder med Arbejdsgiverforeningen.

Vi har haft Besøg af nogle engelske Landarbejderrepræsentanter, som ønskede at studere Landbrugets Arbejdsforhold her i Landet. Vi bistod dem paa bedste Maade, saa de kunde faa det mest mulige ud af Besøget. I Henhold til Bestemmelser i Overenskomsten om August-Reguleringen har vore Medlemmer faaet udbetalt 10 pCt. til deres Lønninger fra 1. August.

Agitationen i Sønderjylland har ikke givet saa store Resultater som ventet.

Spørgsmaalet om Oprettelse af store Afdelinger har været drøftet, og der er oprettet saadanne Hovedafdelinger 4 Steder her paa Sjælland.

Overflytningen mellem Dansk Arbejdsmands-Forbund og vort Forbund er nu til Dels gennemført. Vi vil igen i Aar søge at opnaa Overens-

M. Bruch Petersen

Telefon 13. **Nr. Alslev** Telefon 13.

anbefaler

Prima Herre- og Drengehabitter, Arbejdstøj og Regnfrakker. Stort Udvalg i Hatte og Huer. Alt i Underbeklædning og Lingeri til rimelige Priser.

komst med respektive Institutioner om Betalingen for Skærveslagnings- og Vejarbejde; men det synes som den Omstændighed, at Sogneraadene ikke i Aar skal be ale noget ekstraordinært til Arbejdsløshedskasserne har gjort dem mindre interesseret i at skaffe Arbejde. Tanken om at faa Arbejdsløshedskassen flyttet til Willemoesgade har foreløbig ikke kunnet lade sig realisere, da der ikke har kunnet opnaas en tilfredsstillende Ordning af Lejespørgsmaalet.

Der har været afholdt store Møder i nogle Afdelinger, hvor Forbundets Virksomhed har været drøftet; de er alle endt i Enighed og Forstaaelse. Man har Indtrykket af, at de fornuftige har taget Førerskabet omkring i Afdelingerne.

Efter en kort Diskussion godkendtes Beretningen enstemmigt.

Formanden gav forskellige Meddelelser vedrørende Strejker og Lockout'er, som Forbundet gennem de samvirkende Fagforbund havde ydet Bidrag til; saaledes havde Strejken hos Landhaandværkerne kostet os ca. 2000 Kr. Havde vi ikke faaet Overenskomsten om Overflytning med Dansk Arbejdsmands-Forbund, var denne Strejke blevet mange Gange dyrere for vort Forbund.

Agitationen i Sønderjylland er nu det væsentligste standset; Carl Hansen, Hade[illegible]r holdt op fra 1. Oktober. Fremtidig vil der kun blive afholdt Møder dernede, naar der kommer Opfordring herom.

Det Udvalg, der er nedsat af Sukkerroedyrkerforeningen og vort Forbund i Forening, har konstitueret sig med Departementschef Riis Hansen som Formand. Udvalget har holdt sit første Møde, og der er udsendt Spørgeskemaer med tilhørende Cirkulærer til vore Afdelinger for at faa konstateret, om der er ledig Arbejdskraft paa de forskellige Egne, og om der heriblandt er Folk, som vil og kan rejse til andre Egne for at tage Roearbejde. Af de indkomne Oplysninger fremgaar det, at der er mange Arbejdere, som er villige til at paatage sig Roearbejde. Forretningsudvalget har nu vedtaget at annoncere i en Del lokale Blade efter Beskæftigelse til ledige Arbejdere.

Efter nogen Diskussion vedtoges det at slutte sig hertil.

Man drøftede Strejkeunderstøttelsen, og det vedtoges, at Understøttelsen herefter skal beregnes pr. Dag.

Da Udviklingen har ført med sig, at Lønsagsrepræsentanterne er blevet overflødige som saadanne, indstillede Forretningsudvalget, at disse Stillinger ophævedes fra 1. Januar.

Indstillingen vedtoges.

Da de stigende Papirpriser stadig forøgede Landarbejderbladets Udgifter, vedtoges det, at der skulde sættes Kraft ind paa at tegne saa mange Annoncer som muligt til Bladet for ad den Vej at bringe Udgifterne ned; kun derved kan en Indskrænkning af Bladet undgaas.

Om Sygehjælpekassen førtes der nogen Diskussion, som resulterede i, at man vedtog at yde Kassen et Laan. Det vedtoges samtidig at iværksætte en Agitation for Kassen for at hjælpe den over de Vanskeligheder, som den har haft at kæmpe med. Det vedtoges, at Kassen flytter til Willemoesgade 54.

Formanden aflagde Beretning fra den internationale Landarbejderkonference i Amsterdam.

Man tiltraadte Beslutningen om at indmelde Forbundet i den internationale Landarbejderføderation, der blev Resultatet af Konferencen.

Formanden gav Meddelelse om en Overenskomst, som den 31. August var afsluttet med Arbejdsgiverforeningen om ulovlig Bortgang af Tjenesten, og som tidligere har været aftrykt i Landarbejderbladet.

Overenskomsten med Husmændenes Ulykkesforsikring var fornyet for et Aar.

Til Efterretning.

Under Eventuelt forelaa en Udtalelse til Socialdemokratiets Rigsdagsgruppe ang. den kommunale Valglov, som vil blive gengivet i næste Nr.

Rejs ikke til Frankrig!

I „Udenrigsministeriets Tidsskrift" Nr. 18 meddeles det, at det danske Gesandtskab i Paris telegrafisk har henstillet til Udenrigsministeriet at advare danske Haandværkere mod at rejse til Frankrig uden først at have sikret sig Arbejde.

Udenrigsministeriet har nu modtaget en Indberetning fra Gesandtskabet, hvoraf det fremgaar, at talrige — navnlig jydske — Haandværkere i Følge Breve indgaaede til det danske Generalkonsulat i Paris synes at forberede sig til at rejse til Frankrig til Efteraaret for at søge Arbejde dér.

Dette kan imidlertid ikke noksom fraraades, idet der, som allerede i „Udenrigsministeriets Tidsskrift" Nr. 13 meddelt, efter de foreliggende Oplysninger formentlig vil gaa meget lang Tid, inden der i Frankrig bliver Brug for fremmed Arbejdskraft. Et stort Antal af de allerede afrejste Haandværkere er da ogsaa, efter i Følge de dem givne Anvisninger at have søgt Arbejde i Lille, Roubaix og Rheims, kommet til Paris uden Eksistensmidler. Ganske vist har Generalkonsulatet hidtil gennem Boarse de Travail kunnet skaffe dem noget, om end ikke stadigt Arbejde; men da Antallet stadig forøges, og Vinteren staar for Døren, vil det i Længden være umuligt at faa alle anbragt.

Ogsaa til Konsulaterne i det øvrige Frankrig og navnlig Marseille har Tilstrømningen af subsistensløse danske Haandværkere og Søfolk, til hvilke der ikke har kunnet skaffes Arbejde, været stor, og det maa derfor som nævnt i allerhøjeste Grad fraraades danske Haandværkere og Søfolk at begive sig til Frankrig paa det uvisse og uden Midler til eventuelt at kunne rejse hjem for.

— — —

Vi skal kun tilføje, at hvad der gælder for Landhaandværkere, gælder sikkert ogsaa for ikkefaglærte Arbejdere.

Overflytningen
til Arbejdsmændene.

Som det vil være Afdelingerne og Medlemmerne bekendt blev der, da der imellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejdernes Forbund i Danmark afsluttedes Overenskomst om nye Grænseregler, og der i denne Anledning skulde foretages en Del Overflytninger Forbundene imellem, og der af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er paalignet Medlemmerne et Ekstrakontingent paa indtil 30 Kr. pr. Medlem, truffet Aftale mellem Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse og Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse om, at de Medlemmer, der overflyttedes fra Arbejdsmændenes Kasse til Landarbejdernes Kasse, skulde betale Ekstrakontingentet til Arbejdsmændene inden Overflytningen, medens de Medlemmer, der overflyttedes fra Landarbejderne til Arbejdsmændene, ikke skulde betale til Arbejdsmændene, men derimod til Landarbejderne, hvis vi af Inspektoratet skulde blive paalignet et Ekstrakontingent, hvilket imidlertid ikke er blevet Tilfældet.

Nu stiller Sagen sig saaledes, at vi er vidende om, at Arbejdsmændene med pinlig Nøjagtighed har overholdt den første Bestemmelse i Aftalerne, medens derimod en hel Del af D. A. F.s Afdelinger har nægtet at overholde den anden Bestemmelse og i stor Udstrækning har afkrævet Ekstrakontingentet hos Medlemmerne fra Landarbejderne, selv om de nylig er overflyttet og aldrig har modtaget en eneste Øre af Arbejdsmændene, men har modtaget deres Understøttelse gennem Landarbejderne, og vi er vidende om, at nogle Afdelinger af D. A. F. endog har overgivet til en Sagfører at inddrive de Penge, som Landarbejderne, efter Aftale mellem Hovedledelserne, i k k e skulde betale.

I denne Anledning har vi tilskrevet Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og har anmodet om en Forklaring. Denne foreligger nu i en Skrivelse, hvoraf et Afsnit lyder saaledes:

„I Gensvar paa eders Brev af 12. ds., hvis medfølgende Bilag vedlagt tilbagesendes, skal vi bemærke, at det naturligvis har været vor absolute Mening, at den mellem os trufne Aftale skulde overholdes, men enkelte Steder har der jo været nogen Chikane, der skyldes Eders Medlemmer, og dette i Forbindelse med, at vore Vedtægter giver Afdelingerne absolut Frihed med Hensyn til Ekstrakontingentet, uden at Hovedbestyrelsen kan paatvinge en anden Ordning, gør jo vor Stilling noget svag".

Dette vil altsaa paa dansk sige, at Arbejdsmændenes Hovedledelse ikke kan tvinge deres Afdelinger til at overholde de Aftaler, der er truffet mellem Kasserne. Men da man mener, at Overflytningerne i stor Udstrækning har fundet Sted i Tiltro til, at indgaaede Aftaler blev overholdte, og dette nu viser sig ikke at være Tilfældet visse Steder, er Forudsætningerne for Overflytningerne i disse Afdelinger, som opkræver dette Ekstrakontingent, bortfaldne, og vi henstiller derfor til de af vore forhenværende Medlemmer, som er overflyttet til Arbejdsmændenes, at nægte at betale det omtalte Ekstrakontingent og at flytte sin Bog tilbage igen, og til Medlemmer, der paatænker at overflytte, at undlade dette, indtil der haves Garanti for, at de Afdelinger, de eventuelt vil tilflytte, har betalt sit Ekstrakontingent.

Sofus Westergaard.

Løn og Priser.

Fra konservativ Side høres stadig den Tale, at de høje Priser skyldes de høje Arbejdslønninger. Det er ofte paavist, at dette ikke er helt rigtigt. Statistiken viser nemlig, at Varepriss tigningen i Almindelighed har været forud for Lønstigningen. Det er da kun rimeligt, at Arbejderne er temmelig ufølsomme overfor de konservative Paastande.

Imidlertid skulde det for en almindelig Betragtning synes ret lige til, at naar Arbejdslønnen er høj, er Varepriserne ogsaa høje. Og dog viser Virkeligheden os, at saaledes er det ikke. Jeg har i saa Henseende et Eksempel, som ikke er godt at komme uden om; det er Forholdene i de nordamerikanske Fristater før Verdenskrigen.

De fleste har enten Paarørende eller Bekendte i Amerika. Det er næsten allesammen Folk, som rejste derover med et Par tomme Hænder; men de fleste af dem kom nogenlunde til Hægterne derovre. Enkelte kom efter nogle Aars Forløb hjem igen med en Formue, som de kunde leve af. De fleste blev derovre, og gennem Breve og andre Efterretninger hører vi, at de har det godt, og

at det er gaaet dem godt. De har ved deres Arbejde tjent og opsparet meget mere, end de kunde have tjent og opsparet herhjemme. Og spurgte vi om Grunden, fik vi altid det Svar, at Arbejdslønnen i Amerika var flere Gange højere end herhjemme.

Men hvis nu ogsaa Varepriserne havde været flere Gange højere derovre, saa havde de høje Lønninger intet hjulpet, saa var Overskudet ikke blevet større derovre end herhjemme; der maa altsaa derovre have været et andet og for Arbejderne gunstigere Forhold mellem Løn- og Varepriser end her.

Dette faar vi ogsaa bekræftet ved den saakaldte amerikanske Handelskonkurrence. Den satte ind paa Vest- og Nord-Evropa i Slutningen af 1870-erne saa store Tilførsler af amerikansk Korn til saa lave Priser, at Stillingen for vort Landbrug, som endnu var baseret paa Kornavl, blev meget vanskelig en Overgang. Og de lave Priser paa amerikansk Korn skyldtes ikke lave Arbejdsløninger; disse var flere Gange højere end herhjemme. Samtidig er Nationalformuen i de forenede Stater steget stærkt; ikke blot er den almindelige Velstand steget, hvilket den altid vil gøre, hvor Arbejdslønnen er forholdsvis høj; men de høje Lønninger har heller ikke hindret Opsparing og Dannelse af store Kapitaler.

Overfor de stadige Raab om, at vore Arbejdslønninger er for høje og danner en Hindring for Kapitaldannelse og Forbedring af vor Valuta, er det værd at erindre de amerikanske Forhold; de stemmer nemlig slet ikke med de konservative Lønteorier. Hvis de konservative Partier vilde gøre deres Paastande mere overbevisende, burde de medtage de amerikanske Forhold før Verdenskrigen i deres Undersøgelser.

Disse Forhold bør Arbejderne kigge lidt nærmere paa, og det kan de kun ved at holde og læse „Social-Demokraten", som er Arbejdernes Blad og taler Arbejdernes Sag. I kan være sikker paa, Kammerater her paa Vestlolland, at det gør „Vestlollands Avis" ikke; det er en temmelig sløj Talsmand, Arbejderne holder sig. Nej, Kammarater, hold „Socialen"; I støtter derved vort Parti i en uhyre Grad. Og ligesom I støtter det politiske, maa I ogsaa støtte det faglige Parti, og det er for lidt herude paa Landet endnu. Bonden har vugget mangen Landarbejder i Søvn, og de er ikke gode at vække igen. Det nuværende Landarbejderforbund har nu bestaaet i 3 samfulde Aar, og dem, der staar udenfor Forbundet endnu, har faaet en rigtig god Søvn under Bondens „Vingers Skygge". Nu skal de vækkes. Jeg synes, naar man paa sin Vej møder et saadant Menneske, som er besjælet af en saa stor Bondeaand, saa faar man ualmindelig sure Smerter i Maven og en forfærdelig Lyst til at slaa en „Klo" i Nakken paa Fyren og spørge, om han ikke har Lyst til at være Medlem af Landarbejdernes stærke Krigshær i Stedet for „den hvide Garde". Men der skal arbejdes, og der skal ogsaa megen Tid til, og det er som ofte Tiden, der mangler. Landarbejderne skal som Regel arbejde hver Dag for at klare de økonomiske Begreber. Vi har ikke Raad til at spilde et Par Dage en Gang om Ugen til Agitation; vi har kun Aftenen til Raadighed, og Arbejderne skal ogsaa have Hvile. Det er vel nærmest af den Grund, at Agitationen for vor Sag ikke bliver drevet paa Højdepunktet, og det er det, den skal for at give gode Fold. Derfor frem til Kamp, Kammerater!

Reinholdt Larsen,
Horslunde.

Fra Ulykkesforsikringen

har vi modtaget følgende:

Til
Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54.

Skade No. 425/20.

Det meddeles herved det ærede Landarbejderforbund, at Sagen angaaende det Arbejdsmand Karl Fr. Mortensen, Holmegaard, Medlem No. L. 2698, overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge à 3 Kr. udbetalt ialt Kr. 75,00 for Tiden fra $^{3}/_{9}$—$^{27}/_{9}$ incl. samt 5 Kr. til Lægen for de udstedte Attester.

Skade No. 408/20.

Det meddeles herved det ærede Landarbejderforbund, at Sagen angaaende det Arbejdsmand Johannes Nielsen, Raabylille, Stege, Medlem Nr. 2625, d. $^{25}/_{8}$ overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge à 3 Kr. ialt udbetalt Kr. 39,00 for Tiden fra $^{3}/_{9}$—$^{15}/_{9}$ incl. samt til Lægen for de udstedte Attester Kr. 5,00.

Skade No. 613/19.

Det meddeles herved det ærede Forbund, at Sagen angaaende det Stenhugger Ole P. Hansen, Nr. Ørslev pr. Karleby, Medlem No. L. 242 d. $^{18}/_{12}$ 1919 overgaaede Ulykkestilfælde nu er slutset, og er der i Invaliditetserstatning udbetalt Tilskadekomne Kr. 300,00 og i Dagpenge Kr. 84,00 samt til Lægen for de udstedte Attester Kr. 16,00.

Ærbødigst
Husmændenes Ulykkesforsikring.
(Sign.) Vilh. Nielsen.

Egespirslyst i Oktober 1920.

Hr. Redaktør!

Hvis De altsaa ikke tager mig det ubeskedent op, saa vilde jeg gerne have Lov til at fremsætte et Forslag i Deres meget ærede Blad og haaber altsaa, at De giver mig Plads til i al Korthed at udvikle det.

Mit Forslag gaar altsaa ud paa, at Deres Hovedforbund simpelthen skulde forbyde Bal og Dans og alt, hvad der hedder det ude omkring i Afdelingerne, da den Slags Ting efter min Mening giver Anledning til Raaheder og Umoralitet og kort sagt baade det ene og det andet. Jeg taler, i Parantes bemærket, af Erfaring. For at De altsaa kan faa den fulde Forstaaelse af, hvad det drejer sig om, skal jeg tillade mig at berette, hvorledes det gik mig og Gartneren her paa Gaarden sidste Lørdag Aften.

Deres meget ærede herværende Fagforening holdt altsaa den Aften Andespil, eller hvad det nu var, med efterfølgende Bal i Forsamlingshuset. Gartneren og saa ærbødigst undertegnede havde hele Aftenen sat hjemme og kedet os gevaldig over et Par stive Romtoddyer. Nu maa jeg i Parantes bemærket indskyde den Bemærkning, at vi havde haft Klapjagt her paa Gaarden om Torsdagen og Fredagen, ved det altsaa, at Hofjægermesteren skulde til København om Lørdagen for at overvære denne hersens store Proces angaaende Len- og Stamhuse og alt, hvad der hedder det. Ellers plejer vi nemlig altid først at have Klapjagten en Uge senere. Men altsaa, der var jo i Paranten bemærket faldet nogen adskillige Gewesener af i de to Dage baade til mig og Gartneren, for Hofjægermesteren sparer begribeligvis ikke paa Mosten ved saadan en Lejlighed. Jeg var selvfølgelig ogsaa med paa selve Jagten, det var Gartneren altsaa ikke, han kom først om Aftenerne ved det, at de manglede en Fjerdemand til en Raslelombre paa det ene Parti. Naa, men altsaa vi sad hjemme og kedede os drabelig. Hofjægermesteren var rejst om Eftermiddagen og næsten alle Folkene var altsaa til Andespil og Balfaldera. Saa siger Gartneren, da der ikke var mere paa Romflasken: „Vi skulde vel ikke lige drive ned til Forsamlingshuset og se, hvordan Folkene morer sig?"

Det var jeg altsaa med paa, ogsaa lige med det samme. For altsaa, ret beset Hr. Redaktør Olsen, det var jo for saa vidt ikke mere end ens forbandede Pligt. Man er jo da overordnet og alt, hvad der hedder det, og skulde vel altsaa ogsaa paa en Maade have en lille Smule Indblik med, hvordan Folkene anvender deres Fritid. Det er altsaa min Mening.

Naa, vi traver altsaa ned til Huset. Det ligger i Parantes bemærket ikke saa langt fra Gaarden. Da vi kommer derned, stod der en 3—4 af vore Elever udenfor og gloede ind ad Vinduerne. Saa siger den ene: „Det kan skutte nytte, at De vil ind, Brasenberg, De bliver bare hældt ud. Vi har prøvet det".

„Hældt ud", svarer jeg, „hvad er det for noget Vrøvl. Er man Overordnet eller er man ikke". Og altsaa Gartneren og jeg gik naturligvis ind. Nu skal de altsaa huske paa, Hr. Redaktør, at vi kom som pæne Mennesker, der bare vilde hilse paa Folkene altsaa, og fuldkommen ædru begge to, vi havde jo ikke faaet andet end den Flaske Rom, som Husjomfruen havde stukket til os, da Hofjægermesteren var rejst. Men vil De altsaa tro, at det gik lige bestemt som Eleven havde sagt.

Først kom Andreas Andenkarl, med en vældig stor rød Sløjfe paa, saa han var formodentlig noget ved Musiken, og siger altsaa, at vi kan ikke komme ind, og det er sluttet Bal og saadan og saadan. „Vrøvl", siger vi altsaa, „vi har vel Foreningsfrihed her i Landet. Vi vil jo bare hilse paa Folkene". Men Andreas han farer jo hen efter Formanden, og det er altsaa i Parantes bemærket en meget krakilsk Herre, vil jeg altsaa bare sige Dem, Hr. Redaktør. Og saa skulde De altsaa have hørt ham tage paa Vej. Bare fordi man som en samvittighedsfuld Overordnet vil gøre sin Pligt.

Gartneren vilde jo have, at vi skulde sjoske af med det samme, men jeg havde sat mig for, at jeg vilde have en Dans med Elvira, da vi nu var kommet derned. Maa jeg spørge, om det var urimeligt. Men det blev der jo altsaa ikke noget ud af, for vil De tro, de taabelige Mennesker bogstavelig talt smed baade mig og Gartneren ud. Det kalder jeg altsaa for skrapt.

For, maa jeg spørge, hvor bliver altsaa Respekten og alt, hvad der hedder det, af, naar man som Overordnet kan blive udsat for den Slags. Og det gør jo altsaa ikke Sagen bedre, at Eleverne stod udenfor og bogstavelig talt grinede af os. De kan stole paa, at jeg var gal. Men som den dannede Mand, jeg jo altsaa er, lod jeg mig naturligvis ikke mærke med noget. Imidlertid vil De altsaa, af det jeg her har udviklet, forstaa, Hr. Olsen, at det er fuldkomment berettiget, naar jeg altsaa tillader mig at foreslaa, at man for at forebygge Gentagelser af den Slags kedelige Tilfælde uden videre vedtage, at der ikke for Fremtiden maa afholdes Baller i Afdelingen. Og ret beset, kan man kalde det, at holde Bal, for en Fagforeningsopgave? Jeg tillader mig altsaa at mene nej.

Med Tak for Optagelsen tegner
ærbødigst
F. F. Brasenberg.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. s. l. Meddelelser.

Køb ikke Lommebog og Almanak

For

„Landarbejdernes Lommebog 1921“ og „Arbejdernes Almanak 1921“ foreligger.

Disse to udmærkede Julebøger vil komme til at foreligge færdige den 1. December og vil blive saa rettidig ekspederede, at Afdelingerne kan have dem **inden** Jul.

„Landarbejdernes Lommebog 1921“ udgives af vort Forbund og „Arbejdernes Almanak 1921“ udgives af det danske Socialdemokrati. Lommebogen koster 2 Kr. 75 Øre og Almanaken koster 2 Kr. 25 Øre.

Køb

ingen anden Lommebog eller Almanak! Benyt vedføjede Bestillingsseddel. Bestillinger indsendes til:

Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54 St., København Ø.

Bestillingsseddel.

Undertegnede bestiller pr. Postopkrævning:

____Stk. „Landarbejdernes Lommebog 1921“
til en Pris af Kr. 2,75 pr. Stk.

____Stk. „Arbejdernes Almanak 1921“
til en Pris af Kr. 2,25 pr. Stk.

Navn: _____

Bopæl: _____

Poststed: _____

Arbejdsløshedskassens Beretning.

En vældig Virksomhed og forøget Fremgang.

En Balance paa ca. 2 Mill. Kr.

Arbejdsløsheden som et af de værste sociale Onder.

Arbejdsløshedskassens travleste Periode ligger i Vintertiden, hvor de mange Kontrollister strømmer ind, og hvor de store Udbetalinger af Understøttelse til de Tusinder af Arbejdsløse foregaar. Den i saa Henseende stille Sommertid har sin Travlhed paa en anden Maade, idet der jo som bekendt kommer en Opgørets Dag.

Der er nemlig ingenlunde Stilhed paa et Arbejdsløshedskassekontor i Sommertiden. I denne Tid skal Medlemsfortegnelserne pr. 31. Marts gennemgaas og revideres, Regnskabet skal gennemgaas, og der skal foretages den endelige omfattende Revision. Der skal laves Statistik, Opgørelse over den i de enkelte Kommuner i de forskellige Tider udbetalte Understøttelse, over den til hver enkelt Afdeling udbetalte Understøttelse og over den til hver enkelt Medlem udbetalte Understøttelse, og hvad muligt andet der kan være fra Vintertiden at bringe Orden i.

Dette Arbejde er nu saa vidt fremskreden, at man kan begynde at overse Virkningerne af det afsluttede Regnskabsaars Arbejde paa Arbejdsløshedskassens Hovedkontor, og man kan snart være klar til at tage fat paa det nye Aars Udbetalinger.

Det efterfølgende skulde da være en kortfattet Oversigt over Arbejdsløshedskassens Virksomhed i Regnskabsaaret fra 1. April 1919 til 31. Marts 1920, idet man dog gør opmærksom paa, at mere specificeret Regnskab og Oversigt skal blive udsendt til de enkelte Afdelinger, naar det er endelig færdigt og foreligger i trykt Stand.

Virksomheden

er i Aaret langt den største, vi nogen Sinde har haft. Dette skyldes baade, at vi har haft et højere Medlemsantal, og at vi har haft større Udbetalinger af Penge end i foregaaende Aar. Samtidig har Aaret saavel for Hovedkontoret som for Afdelingernes Tillidsmænd været det vanskeligste, vi har gennemgaaet, idet vi i Løbet af 4 Maaneder har haft 3 forskellige Arbejdsløshedskasselove, og dette har jo ogsaa medført Vedtægtsændringer.

Hvor enormt et Arbejde, det har været at lede og fordele Arbejdet paa Hovedkontoret, fremgaat heraf, at Regnskabet omfatter 33,499 Bilag. Der er i Aaret afsendt ca. 11,000 Breve og Cirkulærer, og af Postanvisninger er afsendt ca. 14,000.

Som bekendt har Inspektoratet i Vinter udsendt Afskrift af alle vore Medlemsfortegnelser til Sogneraadene og ledsaget disse af et Cirkulære om, hvem der maatte være Medlemmer af en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse. Dette var Vand paa Sogneraadenes Mølle, og de tog straks fat paa at skulde rense ud i vore Afdelinger for om muligt at komme de fattige Arbejdere til Livs.

Fra 83 Kommuner er der klaget over, at 299 Medlemmer paa Kommunefortegnelsen af 31. Marts 1919 skulde være opførte som boende i forkerte Kommuner. For de 209 Medlemmers Vedkommende viste det sig desværre at være Sogneraadene, der havde Ret, men for 90 Medlemmer var Klagen uberettiget.

Fra 197 Kommuner er der klaget over, at 651 Medlemmer stod uberettiget i Arbejdsløshedskassen. Ved Ungersøgelserne viste det sig, at 357 af de indklagede var sletter før Klagen kom, og overflyttet til andre Fag var 44 Medlemmer.

Tolv af Sagerne er udsat til senere Afgørelse, naar nærmere Undersøgelse er foretaget. For 130 Medlemmer er Klagen ganske ubegrundet, men kun 108 af de indklagede Medlemmer er slettet paa Grund af Klagen.

Dette var megen Skrig, men lidt Uld, som han sagde, Manden, der klippede sin Griseso. Men Meningen fra Sogneraadenes Side var god nok.

Vi har ansøgt om Opholdspenge til 270 Medlemmer. Det lykkedes at skaffe dem til 213 Medlommer, medens de 57 fik Afslag.

Vi har haft 61 Sager angaaende Arbejdsvægring til Behandling, men langt de fleste har været ubegrundet.

Det er med Glæde, man har konstateret, at der kun har været 9 Tilfælde af Misbrug i vore 665 Afdelinger og kun et Par Tilfælde har været graverende. Den ene af disse Tillidsmænd, der har lavet det, har været indsat i Vridsløse Forbedringshus i 8 Maaneder, og Medlemmerne i Afdelingerne maatte tilbagebetale det besvegne Beløb. Vi haaber, at Revisorerne vil passe saaledes paa for Fremtiden, at sligt ikke skal gentages.

Storagrarerne og deres Blades stadige Beretninger om Misbrug af Arbejdsløshedsunderstøttelsen ser saaledes ganske anderledes ud i Virkeligheden, end paa Papiret og i Vælgermøderberetninger.

Vi har skaffet 26 Medlemmer Understøttelse under Højskoleophold, medens 17 Andragender er afslaaede.

Desuden har vi haft en Del andre Sager til Behandling, saaledes at disses Antal i Aarets Løb kommer op paa 786 Stk.

Foruden de her nævnte Klager, har vi klaget til Ministeriet over 63 Hjælpekasser. 36 Hjælpekasser har vi rettet privat Henvendelse til om Udbetaling af Børnetillæg og 3 Hjælpekasser har klaget til os over Afdelinger, som formentlig ikke havde deres Sager i Orden.

Regnskabet.

For Regnskabsaaret 1918—19 balancerede Regnskabet med 1,566,291 Kr. 69 Øre, men for 1919—20 var Balancen 1,919,875 Kr. 09 Øre. Omsætningen er saaledes forøget med 353,583 Kr. 40 Øre.

Medens Medlemmerne i Kontingent for det foregaaende Aar har indbetalt 118,522 Kr., har de i indeværende Regnskabsaar betalt 295,514 Kr.

I Arbejdsløshedsunderstøttelse udbetaltes i det foregaaende Regnskabsaar 1,334,329 Kr. 85 Øre. I indeværende Regnskabsaar er i Understøttelse udbetalt 1,565,301 Kr. 47 Øre.

Udgiften til Understøttelse er saaledes steget med 230,971 Kr. 72 Øre.

At det er en god Forretning at være Medlem af sin Organisation, vidner disse Tal jo med al Tydelighed om.

Udgifterne til Administrationen paa Hovedkontoret (Tryksager, Porto, Telegram, Husleje, Lys, Varme, Møder, Rejser og Lønninger til Tillidsmænd og Funktionærer) andrager kun 5 pCt. af de samlede Indtægter i Aarets Løb.

Kassen havde den 1. April 1919 indestaaende i Banken 176,040 Kr. 90 Øre, men heraf var ca. 113,000 Kr. Forskud fra Inspektoratet til Udbetaling af overordentligt Understøttelse. Ved Regnskabsaarets Slutning den 31. Marts 1920 indestaaende i Banken 242,089 Kr. 86 Øre. Men her har vi tillige et Tilgodehavende hos Inspektoratet paa ca. 70,000 Kr.

Der er saaledes i Regnskabsaarets Forløb sket en Formueforøgelse paa ca. 250,000 Kr.

Paa Foranledning af det optagne Laan paa 500,000 Kr. er der til Medlemmerne udbetalt ca.

750,000 Kr., og heraf har Kassen maattet erlægge de 256,000 Kr.

Kassens Formue var den 30. Septbr. 686,085 Kr. 45 Øre. Sofus Westergaard.

Lensbesidderne fik Ret.

Som det vil være bekendt gennem Dagspressen, er Domsafsigelsen i den Sag, som nogle Lensbesiddere har anlagt imod Justitsministeriet i Anledning af Loven om Len og Stamhuses Overgang til fri Ejendom, blevet den ganske uhørte og utrolige, at Lensbesidderne har faaet „Ret". — Saa fabelagtig utroligt det end lyder, har Østre Landsret virkelig dømt Justitsministeriet til Fordel for Lensbesidderne. — Sagen var anlagt af Kammerherre J. Sehestedt Juul til Ravnholt og Grev Knuth Lilliendal som Værge for Baron Løvenskjold imod Justitsministeriet, som det hedder, til Prøvelse af Grundlovsmæssigheden af Loven af 4. Oktober 1919 om Len- og Stamhuse.

I den første Sag blev Justitsministeriet ved Dommen erklæret uberettiget til overfor Kammerherre Sehested Juul at bringe i Anvendelse § 1, jfr. §§ 11 og 4 i Loven af 4. Oktober 1919. Justitsministeriet skal desuden betale Sagsøgeren Sagens Omkostninger med 25,000 Kr.

I den anden Sag blev Justitsministeriet ligeledes erklæret uberettiget til overfor Grev Knuth som Værge for Baron Løvenskjold, at anvende de ovenfor nævnte Paragrafer i den omtalte Lov. Justitsministeriet skal desuden betale Grev Knuth Sagens Omkostninger med 10,000 Kr.

Præmisserne.

I Præmisserne til den første af de to Domme hedder det:

Justitsministeriet har til Støtte for sin Paastand i første Række gjort gældende, at hele Sagens Afgørelse beror paa en rigtig Fortolkning af Grundlovens § 91. Ved denne Bestemmelse er det efter Sagsøgtes Fremstilling blevet overdraget Lovgivningsmagten at træffe Bestemmelse om Ophævelse af Len, Stamhuse og Fideikommisser, men hvorunder dette skulde ske, overlodes det Lovgivningsmagten at afgøre. Denne har ved Grundloven faaet fuld Fuldmagt til at afgøre Sagen efter sit frie Skøn over, hvad der tjener Samfundet bedst til Løsning af denne Samfundssag. Et andet Spørgsmaal er, om Sagen er blevet ordnet under alle behørige Hensyn, men dette sidste Spørgsmaal er efter Sagsøgtes Formening et politisk, der er endelig afgjort af Lovgivningsmagten.

I denne Betragtning kan der dog ikke gives Sagsøgte Medhold. Vel har Grundloven ved dens § 91 paabudt, at der ved Lov skal træffes nærmere Bestemmelse om, hvorledes Len, Stamhuse og Fideikommisser kan overgaa til fri Ejendom, men det findes i Mangel af særlig Hjemmel, som ikke kan paavises, uantageligt, at Lovgivningsmagten herved skulde have fuld Frihed til at træffe en hvilken som helst Bestemmelse i saa Henseende, og navnlig at Lovgivningsmagten skulde have faaet Frihed til at tilsidesætte nogen som helst af Grundlovens øvrige Bestemmelser, og for saa vidt Sagsøgte endvidere har anført, at de Len- og Stamhusbesiddere tillagte Rettigheder støtter sig til almindelige Love, nemlig Grevernes og Friherrernes Privilegier af 25. Maj 1671, som kunde hæves ved en almindelig Arv, da de ikke er Grundlove, findes heller ikke dette at kunne støtte Sagsøgtes Paastand, idet den Omstændighed, at de nævnte Lovbestemmelser ophæves, ikke kan udelukke Majoratsbesidderne fra den Beskyttelse, Grundlovens § 80 maatte anse at give dem for de Rettigheder, de maatte have erhvervet i Medfør af bemeldte Lovs Beskyttelse.

For saa vidt Sagsøgte endelig har henvist til, at Lovgivningsmagten i andre Tilfælde har truffet Bestemmelser, som har gjort stærke Indgreb i private Rettigheder, saasom Vedkommendes Ret til Næring eller har medført særlige Skattepaalæg, findes dette heller ikke at være afgørende for nærværende Sags Udfald.

Det er under Sagen ubestridt, at Gennemførelsen af Lovens § 1, sammenholdt § 11, overfor alle eksisterende Majorater, vil give Staten en Indtægt af 100—150 Mill. Kr.

Bortset fra Spørgsmaalet om, hvorvidt det er samstemmende med Grundlovens § 91, at Lov af 4. Oktober 1919 ogsaa omfatter de Kapitaler, der er substituerede for bortsolgt med Majoratsbaand belagt Jordegods, idet der i Grundloven kun tales om Len, Stamhuse og Fideikommisser, og om hvorvidt Erstatningsbestemmelserne i Lovens § 3 fjerde Stykke er forenelige med Grundlovens § 80, maa Retten finde, at de i Lovens §§ 1 og 11 indeholdte Bestemmelser gør et saadant Indgreb i Sagsøgerens Formuerettigheder, idet de faktisk tvinger ham til at afstaa eller lægger Beslag paa 20 eventuelt 25 pCt. af hans Besiddelsers Værdi til Fordel for Statskassen — uden herfor at tillægge ham nogen som helst Erstatning, at de maa siges at stride imod Grundlovens § 80, hvorefter ingen kan tilpligtes at afstaa sin Ejendom uden mod fuldstændig Erstatning.

Endvidere findes disse Bestemmelser samt Bestemmelsen i Lovens § 4 paa samme Maade at krænke de successionsberettigedes Ret, der maa anses som en Formueret og ikke som en almindelig Arveret.

Sagsøgte vil derfor paa vedkommende Statsmyndigheders Vegne være at kende uberettiget til at bringe disse Bestemmelser i Anvendelse overfor Sagsøgeren, hvorhos Sagsøgte vil have at betale Sagsøgeren Sagens Omkostninger med 25,000 Kroner.

Thi kendes for Ret:

Sagsøgte, Justitsministeren paa vedkommende Statsmyndigheds Vegne, erklæres uberettiget til overfor Kammerherre, Hofjægermester Sehestedt Juel, „Ravnholt" pr. Ørbæk, at bringe i Anvendelse § 1, sammenholdt § 11, og i Lov 563 af 4. Oktober 1919.

— Domspræmisserne i den anden Dom siger omtrent det samme.

Det maa anses for givet, at denne Sag appelleres til Højesteret, og man faar saa se, hvilket Resultat denne kommer til. Men uanset Højesterets Afgørelse er det givet, at den Afgørelse, som Østre Landsret har truffet, er i allerhøjeste Grad egnet til at give Tilliden til vore Domstole et Grundstød overfor Lægfolk. For almindelige Folk er denne Dom ubegribelig. Loven om Len- og Stamhuses Overgang til fri Ejendom er paa lovlig og reglementeret Maade vedtaget af Rigsdagen og underskrevet af Kongen. Nu kommer altsaa Østre Landsret og fortæller os, at denne Lov alligevel kun er en Lap Papir, som intet betyder, og som Lensbesidderne aldeles ikke behøver at rette sig efter. Dette er et Slag i Ansigtet paa den lovgivende Myndighed her i Landet, og det er en Haan mod al Retfærdighed. Herefter maa det staa klart for enhver, hvor lidt moralsk, ja selv moderne parlamentarisk Ret betyder i Sammenligning med forbenede juridiske Formler og mugne Pergamenter.

Den sorte Tavle.

Højen-Jerlev Afdeling.

Følgende Medlemmer er slettede for Restance: *Niels M. Petersen*, Fagbog 32819, Fødested Auning, født den 28. Febr. 1893. Tidligere været Tillidsmand for Afdelingen her, Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer. Har levet af Understøttelse af Kassen de to foregaaende Vintre. Han maa betragtes som en daarlig Kammerat, og alle organiserede Arbejdere maa regne ham efter Fortjeneste, og ingen Afdeling maa optage ham, før han har ordnet sit Forhold.

Medlem af Fensmark-Olstrup Afdeling *C. C. Bruun* er, grundet paa ukollegial Opførsel, ekskluderet af Afdelingen. *Holger Jensen.*

Lov og Ret!

Dommeren (i Færd med Præmisserne til Dommen om Lehn og Stamhuse): *Thi kendes for Ret:* Det Land og Jord, som længst hedenfarne Konger — under kønslige Forvildelser og anden Abnormitet — har hugget fra Folket og skænket deres Mætresser, disses Eftekommere og degenererede adelige Afkom i al Evighed, kan i Henhold til Danmarks Riges Grundlov i Sølvskrin ikke fratages dette Afkom, særlig da Gorm den Gamles Lov intet indeholder om Straf af Allerhøjstsamme, og Aflevering af røvet Gods, jfr. Christian den 5tes danske Lovbog § 21—45—81— og 3, der alle *kun tager Sigte paa den lavere staaende Del af Folket* og dets Forbrydelser mod Ejendomsretten. Den danske Stat maa derfor tilbagelevere Sagsøgeren det i Henhold til Lov til menig Mand udstykkede Jord og denne maa forblive i Adelens Besiddelse indtil — —

— Ja — indtil hvad? — Hm! Hm! I Sandhed, Løsningen ligger for Resten snublende nær — men den kommer jo ikke mig ved lige i Øjeblikket.

— Hm! Folket vaagner selvfølgelig engang, men — naa, ja, jeg holder mig til Loven!

D. C.

De organiserede Arbejderes Svar paa Arbejdsgiverforeningens Udfordring.

Det Tidspunkt nærmer sig nu atter, da de faglige Overenskomster udløber, og da Forhandlingerne mellem Arbejdere og Arbejdsgivere paany skal finde Sted.

Arbejdsgiverforeningens Formand har, som bekendt, under Tilslutning fra sine Kolleger foregrebet Begivenhedernes Gang ved i sin Tale paa Arbejdsgiverforeningens Generalforsamling forleden at proklamere Arbejdsgiverdiktaturet som Grundlag for dens Forhandlinger. Hr. Langkjær slog i Bordet og erklærede med Pathos, at hvad der end skete, vil Arbejdsgiverne staa urokkelig fast paa Kravet om, at der ingen Lønforbedring finder Sted, det eneste, Hr. Langkjær var villig til at forhandle om, var, hvor meget Arbejdstiden skal forlænges, og hvor langt de unge Arbejderes Løn skal sættes ned.

Ved De samv. Fagforbunds Repræsentantskabsmøde i Mandags tog de organiserede Arbejdere Stilling til Hr. Langkjærs Krigserklæring i følgende Resolution:

»De samvirkende Fagforbunds Repræsentant-

skab, samlet til Møde den 25. Oktober 1920, nedlægger den alvorligste Protest mod de ondsindede Angreb, der fra kapitalistisk Side stadig rettes mod Arbejderklassen, og udtaler i denne Forbindelse, at den saa ofte fremførte Paastand om, at Arbejderne har opnaaet meget mere i Løn end de stedfundne Prisstigninger berettiger til, er urigtig.

Den virkelige Prisstigning for Arbejderne ligger nemlig betydeligt højere end det officielle Tal angiver, bl. a. af den Aarsag, at en stor Del af de Varer, som Arbejderne tidligere forbrugte, nu ikke længere findes i tilstrækkelig Mængde, hvorfor de i Husholdningen har maattet erstattes med dyrere Varer, og en Mængde Akkord-Prislister har langtfra naaet et Tillæg i Procenter, der svarer til det officielle Prisstignings-Procenttal.

Det virkelige Forhold er derfor, at de hidtil opnaaede Lønninger, maaske med enkelte Undtagelser, ikke har holdt Skridt med Prisstigningerne, og det vil derfor være fuldt berettiget, at de faglige Organisationer kræver Dækning for den Prisstigning, der har fundet Sted siden den sidste Regulering, og for den Prisstigning, som eventuelt maatte komme, maa der ligeledes ydes Dækning.

Det bedste Middel til at undgaa fortsatte Lønkrav vil afgjort være handels- og prisregulerende Foranstaltninger, som er i Stand til ikke alene at modvirke nye Prisstigninger, men ogsaa at bringe det nuværende høje Prisniveau nedad, først og fremmest ved en Begrænsning af Handelsavancen, hvorfor det maa være Regeringens Pligt at drage Omsorg for, at der foretages de fornødne Skridt i saa Henseende.

I modsat Fald maa Regeringen bære det fulde Ansvar for den alvorlige Situation, som Landet eventuelt i den kommende Tid kan blive bragt ud i.

Repræsentantskabet udtaler endvidere:

at den fra forskellig Side fremførte Paastand om, at Arbejderne ikke udnytter Arbejdstiden tilstrækkeligt, ligeledes maa betegnes som fuldkommen falsk, hvilket tilstrækkelig tydeligt fremgaar af den af Arbejdsgiverne offentliggjorte Lønstatistik, hvorefter Arbejdernes Timefortjeneste er steget mere procentvis, end den procentvise Forhøjelse af Akkordsatserne andrager.

at ethvert Anslag, der maatte blive gjort for at fravriste Arbejderne det ved 8 Timers Dagen opnaaede kulturelle Skridt, vil blive mødt med den kraftigste Modstand.

En Forlængelse af Arbejdstiden vilde iøvrigt i Betragtning af, at der for Tiden er mere end 11,000 Arbejdere uden Beskæftigelse, og at dette Tal sikkert i den nærmeste Tid vil blive stærkt forøget, være i højeste Grad uforsvarligt, baade overfor Arbejderne og overfor hele Samfundet.

I denne Forbindelse vil Repræsentantskabet erindre Regeringen om den for mere end 1½ Aar siden nedsatte Arbejdstidskommission, der som Følge af Arbejdsgivernes Obstruktion endnu ikke har afgivet Betænkning, og pege paa Nødvendigheden af, at 8 Timers Arbejdsdagen lovfæstes, saaledes som det i en Aarrække er krævet af Arbejderne, og saaledes som Konferencen i Washington, der bestod af Repræsentanter for saavel Arbejdsgivere, Arbejdere som Regeringer, og hvori 41 Lande deltog, enstemmig besluttede.«

— Som man kunde forudse, vil Arbejderne ikke gaa ind paa at akceptere Arbejdsgiverforeningens »Forhandlingsgrundlag«, og saafremt dette fastholdes, er Udsigterne for Tilvejebringelse af de rolige Arbejdsforhold, som d'Hrr. Arbejdsgivere erklærer er saa nødvendige for vort Erhvervsliv, absolut ikke de bedste.

Jensen Flø: Den megen Talen om Jord — Hm! — Ligger der ikke Tusinder af Tønder uopdyrket Lynghede, og ligger det ikke i Blodet hos Barnet — i Ungdommen — Lysten til at bygge og lege med Sand? Hjemme i Sogneraadet har vi netop Anskaffelsen af en Sandkasse til Overvejelse — altsaa, la' vos sende vore Unge (Landarbejderne) ud og dyrke den herlige Lynghede, hvor Lærken synger og Luften er høj. Vi har jo set skønne Resultater, se til Tugthusfangerne i Horsens — som de Mennesker glæder sig til at komme ud og dyrke Hede! — Ja, jeg er kuns en ringe Husmand, der i lang Tid har maattet leve af at »gnave Ben« — og mit Valgsprog har altid vaaren: Spæg dit Kød — — — men ——

(Her afbrød Formanden Forhandlingen.)

D. C.

Vore Annoncører.

Salg af Beklædningsgenstande. Atter denne Gang vil Læserne finde en Annonce om forskellige Beklædningsgenstande, som jo nu i denne kolde Tid vil være enhver kærkomment, som gerne vil gaa varmt paaklædt om Vinteren.

Det fremgaar iøvrigt af Annoncen, hvilke Priser Tøjet sælges til, og paa hvilken Maade det ekspederes.

De forenede Klædefabriker, Aarhus. Som det fremgaar af 7de Sides Annoncespalter har ovennævnte Firma ladet indrykke en Annonce angaaende Klædevarer.

Det fremgaar jo tydeligt af Annoncen, i hvilken Retning Fordelen for de købende gaar.

Men en Anbefaling af at stifte Bekendtskab med, hvad denne Annonce byder paa, er ikke derfor overflødig.

Skotøjsudsalget »Konkurrence«, Aarhus. Ovennævnte Firma henleder Opmærksomheden paa det mægtige Efteraarssalg af Fodtøj, som gennem Annoncen paa Bagsiden udbydes til Bladets Læsere, som paa denne Maade selv kan overbevise sig om Prisbilligheden.

Skotøj. J. Kjellander, Sverrigsgade 2 B., København S., hører til »Landarbejderbladet«s nye Annoncører og sælger — som det fremgaar af Annoncen paa Bagsiden — Fodtøj til baade Voksne og Børn. Denne Forretning vil sikkert faa god Søgning af de af vore Medlemmer, der kommer til København i Anledning af Skiftedagen og samtidig ønsker at forsyne sig for den kommende Tid med Fodtøj.

Dansk Familie-Blad. Foruden alle vore andre Annoncører, der væsentligt falbyder Beklædningsgenstande, har vi ogsaa en af »Landarbejderbladet«s trofaste Annoncører, nemlig »Dansk Familie-Blad«. Det, denne Annonce byder paa, er ofte lige saa nødvendigt som Mad og Drikke, nemlig Adgangen til at fornøjes og underholdes, hvilket jo selvsagt i høj Grad gaar gennem Læsning. Ved at henvise Læserne til Bladets Forside vil de selv kunne stifte yderligere Bekendtskab med Annoncen.

Klædeskolageret, Kolding. Klædesko om Vinteren er baade gavnlige og varme, og naar tilmed ovennævnte Firma falbyder saadanne Klædesko til halv Pris, er der ikke andet tilbage end at stifte Bekendtskab med eventuelle andre Fordele, som samme Annonce iøvrigt fortæller om.

Vore Annoncører paa Møen. Uden Tvivl vil enhver Landarbejder, der enten *er* eller *kommer* til Møen i Anledning af Skiftedagen, forsyne sig med Beklædningsgenstande fra Top til Taa. Lige saa utvivlsomt er det, at de vil besøge *Johan Daugaards* og *Chr. Kanstrups* Herreekviperingsforretninger.

N. C. Christensen, Frederikssund. Som eneste Annoncør i Frederikssund vil Crome & Goldschmidts Udsalg, hvis Indehavers Navn staar over denne Notits, sikkert gøre glimrende Forretninger i Frederikssund og Omegn, idet hver eneste af vort Blads Læsere paa denne Kant af Landet sikkert vil have Opmærksomheden henvendt paa denne Forretning nu til Skiftedagen.

Tøjhuset, Horsens. Vore Læsere, der den 1. November kommer til Horsens, vil sikkert i stort Tal finde Vej til Tøjhuset for at gøre Indkøb af Klæder og lignende for den kommende Tid.

B. Petersen, Vejle. Antagelig har vore Læsere allerede stiftet Bekendtskab med Vidunderfrakkerne fra Vejle. Men da disse Annoncer i længere Tid vil findes paa Bladets Bagside, vil Læserne hver Uge kunde stifte nye Bekendtskaber.

Efterlysning.

Kongstrup-Tølløse Afdeling.

Kongstrup-Tølløse Afdeling klagede for en Tid siden ind til Forbundet over, at 8 gifte Arbejdere var bleven afskediget ved Hr. Holten-Nielsens Fratrædelse af Forpagtningen af Tølløsegaard, uden at Hr. Holten-Nielsen havde benyttet den overenskomstmæssige Opsigelsesfrist af 3 Maaneder.

Vi klagede derfor til Arbejdsgiverforeningen, og ved et Fællesmøde den 6. August lykkedes det os at opnaa Forlig, saa Hr. Holten-Nielsen skulde betale 400 Kr., som en, om end kun ringe, Erstatning til de 8 Arbejdere. Disse Penge har vi liggende, og har haft dem siden den 6. August, uden at det endnu er lykkedes os at slippe af med dem. Vi har flere Gange henvendt os til baade Formanden og Kassereren for Kongstrup-Tølløse Afdeling, men det er endnu ikke lykkedes os at bevæge dem til at svare os, og endnu mindre at faa dem til at opgive os de paagældende Arbejderes Adresse.

Vi maa derfor herigennem anmode de Arbejdere, der blev arbejdsløse ved Hr. Holten-Nielsens Forpagtningsfratrædelse fra Tølløsegaard, om snarest at opgive deres nuværende Adresse til Forbundets Kontor i Willemoesgade 54.

P. F. V.

Oscar Levinsen.

/Anker Hansen.

Fra Arbejdsløshedskassen.

En Bedrager i Virksomhed.

Det er beklageligt, at vi hvert Aar maa indskærpe vore Afdelinger at udvise den største Paapasselighed med Udbetaling af Rejsehjælp og forbyde at udbetale den Art Understøttelse til andre end Afdelingens gamle, faste Medlemmer; men det viser sig desværre at være nødvendigt.

Et Medlem, Nr. 47,482 Niels Chr. Nielsen, født den 2. Juni 1881 i Galten, og indmeldt den 1. Juni 1919 i Hyllested Afdl., har den 12. Oktober aflagt Børkop Afdl. en Visit og slaaet den for godt og vel 20 Kr. i Rejseunderstøttelse til Lolland, og har derefter den 22. i samme Maaned gæstet Pjested Afdl. og givet den en lignende Omgang, og ligeledes her slaaet den for over 20 Kr. til en Rejse til Lolland. Han har saaledes ialt faaet 48 Kr. til en Rejse til Lolland.

Det er letsindigt gjort, særlig af Børkøb Afdl., da denne jo maa være bekendt med, at der ikke udbetales Understøttelse før den 15. Oktbr., men ogsaa af Pjested Afdl., da de jo ikke kendte Medlemmet.

Man haaber denne Lærestreg til de 2 Kontrolbestyrere vil bevirke, at der vises større Forsigtighed af de øvrige ud over Landet.

Sofus Westergaard.

FRA AFDELINGERNE.

Ringe Sogns Afdeling.
Medlemmerne bedes bemærke Annoncen paa Bagsiden af Bladet angaaende Pakkefesten d. 6. Novbr. Husk nu at møde alle. *Bestyrelsen.*

Skørringe-Vejleby Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 31. Oktober i Skørringe Brugsforenings Sal Eftmd. Kl. 3. *Th. Sørensen.*

Gjelsted Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Gjelsted Gæstgivergaard Onsdag den 3. November Kl. 7½ Aften.
Afdelingen har valgt følgende Tillidsmænd: Formand Hans Kofoed, Holme; Kasserer Rasmus Andersen, Præstens Skov; Kontrolbestyrer Rasmus Nielsen, Lunghøj.
Hans Kofoed.

Sdr. Kirkeby Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag Aften den 6. Novbr. Kl. 7½ i Salen i Sdr. Alslev Brugsforening. Medlemmerne opfordres til for en Gangs Skyld at møde allesammen, da der er er meget vigtig Sag paa Dagsordenen, der skal tages Stilling til.
Bestyrelsen.

Stenløse-Fangel Afdeling
har paa Generalforsamlingen valgt Hmd. August Hansen til Formand og Kontrolbestyrer og Hmr. Hans Chr. Hansen til Kasserer. *Bestyrelsen.*

Skælby Afdeling
har paa Generalforsamlingen valgt Arbm. *Chr. Pedersen Lipp* til Kasserer. *Julius Andersen.*

Idestrup Afdeling
Socialt Kursus.
Kursus i Samfundslære afholdes i Idestrup Forsamlingshus den 3., 4. og 5. Novbr., hver Aften Kl. 7, af Sekretær i Kristeligt socialt Forbund, Hr. *Chr. Norlev* som Leder.
Foredragsemner: 1) Proletariatets Problem. 2) Jordspørgsmaalet som et religiøst Problem. 3) Skattespørgsmaalet som et moralsk Spørgsmaal. 4) Arbejdernes Andel i Udbyttet og Ledelse. 5) Pengespørgsmaalet. 6) Livsopfattelsens Betydning for det sociale Spørgsmaals Løsning.
Adgangskort a 2 Kr. faas ved Indgangen. *Alle indbydes.*
M. Greel. Christian Hansen. L. P. Mortensen.
Christian Hansen,
Formand for Idestrup Afdl.
M. Greel. Formd. for Kirkeligt Samfund.
L. P. Mortensen. Formd. for Kristeligt socialt Forbund.

Hesselager Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Hesselager Hotel Lørdag den 6. Novbr. Kl. 7½ Aften. *Kristian Larsen.*

Gamby Afdeling
afholdt Generalforsamling Lørdag den 9. Oktbr. Til Formand valgtes Husmand *A. K. Andersen*, Vierne Mark, til Kasserer og Kontrolbestyrer *K. Hansen Brandt*, Diget pr. Nymark. Kontroltiden er fra 11—12, efter den Tid afskrydses ingen. Næste Møde afholdes Lørdag den 6. Novbr. Kl. 8 Aften paa Hindevad Kro. Alle Medlemmer bedes møde.
A. K. Andersen.

Højrup og Omegns Afdeling
har til Kontrolbestyrer genvalgt Husejer *Johan Nielsen*, Højrup. Kontroltiden er fra 11—12 Fm. Denne Tid maa nøje overholdes af de arbejdsløse. Det meddeles, at der afholdes Medlemsmøde 2. Søndag i hver Maaned fra Kl. 4—6 Eft. Kontingent betales. Alle Medlemmer bedes give Møde.
Niels Jakobsen.

Gamtofte-Turup Afdeling
Bal og Pakkefest afholdes med forventet Øvrighedstilladelse i Turup Forsamlingshus Søndag den 7. Novbr. Kl. 6. Pakker til mindst 1 Krones Værdi modtages med Tak af Udvalgets Medlemmer. *Festudvalget.*

Nørre Lyndelse Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Nørre Lyndelse Kro Lørdag den 13. Novbr. Kl. 8. Bestyrelsen møder Kl. 7½. Alle bør møde, da der er flere Forslag, som skal behandles.
Rasmus Hansen.

Egense Afdeling
Generalforsamling afholdtes Lørdag den 23. Oktbr. Til Formand valgtes Arbmd. *Alfred Frederiksen*, Hvidkilde pr. Sørup. Kassereren genvalgtes. Til Kontrolbestyrer valgtes Kreaturpasser *Niels P. Larsen*, Hvidkilde pr. Sørup. Kontroltiden er hver Dag fra 10—12, og de, der ikke møder til den fastsatte Tid, bliver ikke afkrydset.
Kristian Petersen.

Søllested-Vedtofte Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 31. Okt. Kl. 2 prcs. i Søllested Forsamlingshus. Efter Generalforsamlingen fælles Kaffebord og Bal. Alle Medlemmer bedes møde. *L. Pedersen.*

Stokkemarke Afdeling
Som Tillidsmand for Husmændenes Ulykkesforsikring er fra 1. Novbr. d. A. valgt Arbmd. *Th. Holm*, Stokkemarke pr. Søllested. *S. N. Kjeldsen.*

Tryggelev Afdeling
Paa Generalforsamlingen den 16. ds. genvalgtes Tækkemand *M. Sørensen* som Formand og Kontrolbestyrer. Som Afdelingsbestyrer for Ulykkesforsikringen valgtes Arbmd. *H. P. Ejler*, Tryggelev, hvor alle Oplysninger ang. Ulykkesforsikringen kan faas. Kontroltiden er fra 10—11 de 5 Dage og 3—4 Eft. om Lørdagen. *M. Sørensen.*

Hørreby og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Horreby Forsamlingshus Lørdag den 6. Novbr. Kl. 7½ Aften. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7.
Julius Madsen.

Kappel Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Kappel Forsamlingshus Søndag den 31. Oktbr. Alle Medlemmerne bedes møde. *W. Hansen.*

Alt mellem Himmel og Jord
sælges billigt.
Slippen og Bagergade Auktionsvareforretning
Telefon 649. Rønne.

Blandede.

Vil De ha' Øl,

der er bedre og billigere end det Øl, De køber, saa bryg selv. 1 Pakke **Gambrin** til 85 Øre, ¼ kg Sukker og for 10 Øre Gær giver 14 Fl. Øl, der kun koster Dem ca. 8 Øre pr. Fl. Hr. J. M. Christensen, Andkær Skov pr. Børkop, skriver om Gambrin Øl:

Jeg vil nu anbefale dette Øl som en storartet Drik og tillige billig, jeg kalder det meget bedre end det, man køber hos Bryggerne. Gambrin faas hos Materialisterne og mange Købmænd og Brugsforeninger. Giv Deres Handlende vor Adresse, hvis han ikke fører Gambrin.

Gambrinfabriken, Haslev.

De køber

Herre- og Børnekonfektion, Arbejdstøj og Underbeklædning
bedst og billigst hos

Johan Hansen,
Østergade 25, Faaborg.

Avertér i Landarbejderbladet.

Cykleforretningen Gl. Ebberup
anbefales.
Landarbejdere og Læsere af dette Blad har Fordel ved at købe sit Cyklegummi og alt Tilbehør i Cykleforretningen **„Ebberup".** Sender overalt mod Efterkrav. Skriv straks og forhør om Priserne. Reel Behandling. Reparationer udføres til overkommelige Priser.
Knud Knudsen,
Gl. Ebberup Cykleforretning
Gl. Ebberup pr. Ebberup.

Bemærk!

Hver eneste Uge modtager vi saa sent som om Onsdagen Afdelingsmeddelelser, der omhandler Møder, som i de fleste Tilfælde skal afholdes førstkommende Lørdag eller Søndag. De Meddelelsser, der indkommer saa sent, kan absolut ikke optages i Bladet. Gør det derfor til en Regel at afsende Meddelelser senest Lørdag eller Søndag.

Et Sæt blaat Cheviot
kun 28 Kr.

Som det jo er alle bekendt, har mange Fabriker, baade her i Landet og i Udlandet, helt eller delvis maattet indstille Driften under Krigen, og det har derfor ikke været os muligt nu i ca. 5 Aar at kunne forsyne vore mange Kunder med de mangeforskellige Slags Varer, som vi forhandlede før Krigen, men da Fabrikerne i Udlandet efterhaanden begynder at kunne levere os Varer igen, haaber vi, at alle, som før Krigen i en lang Aarrække har været vore stadige Kunder, ogsaa nu i Fremtiden vil gøre sine Indkøb af Varer hos os, naar vi om kort Tid kan tilbyde Dem Varer til konkurrencedygtige Priser. — Vi beder alle, som i Fremtiden agter at købe nogen af de Varer, vi forhandler, at henvende sig til os, og vi skal da forsøge at give Dem saa billigt Tilbud, som De aldrig nogen Steder vil opnaa, og for at alle nu i Fremtiden kan faa Anledning til at bevare vort Firma i Erindring, giver vi enhver af Bladets Læsere Ret til at faa tilsendt 3,20 Meter blaat Cheviot af vor allerbedste og fineste Kvalitet for kun 28 Kr. — 3,20 Meter er godt 5 Alen og er derfor meget rigelig til en Herreklædning. — Som det sikkert vil være enhver bekendt, er Cheviots Tøj altid moderne og kan bruges baade af yngre og ældre, baade Sommer og Vinter samt Foraar og Efteraar. — Da vi gaar ud fra, at enhver af Bladets Læsere har Interesse af dette Tilbud, beder vi Dem indsende Deres Ordre omgaaende, og Tøjet sendes da saa hurtigt som muligt fuldstændig portofrit pr. Efterkrav over hele Landet i den Orden, som Bestillingerne indgaar. — Dog gør vi udtrykkelig opmærksom paa, at da det for os drejer sig om at faa Tøjet fordelt i alle Hjem i Landet, kan store Opkøb ikke finde Sted, og ingen kan derfor faa mere end til et Sæt Tøj ad Gangen, og Tilbudet er kun bindende for os i saa lang Tid Lager haves, og det gælder derfor om at skrive straks. — Med Hensyn til her i Bladet at fremkomme med en Masse rosende Udtalelser og Anbefalinger og lignende om tilbudte Cheviot, da finder vi ingen Anledning dertil, idet vi sætter større Pris paa den Slags Udtalelser fra vore Kunder, naar Varen er modtaget, end selv i Forvejen at fremkomme dermed. — Dog skal vi tillade os at meddele Dem, at saafremt De i nogen anden Forretning kan købe Mage til de 3,20 Meter Cheviot under 135 Kr., tager vi Stoffet tilbage og tilbagesender Dem det udlagte Beløb, ligesom vi selvfølgelig ogsaa — selv om De godt er klar over, at De ikke i nogen anden Forretning kan købe Mage til Cheviot under 135 Kr. — tilbagebetaler Dem Beløbet, hvis Tøjet ikke i alle Maader er til Deres fulde Tilfredshed, saa enhver kan altsaa forstaa, at der ikke er Tale om nogen Risiko, og vi anbefaler derfor alle at indsende Ordre omgaaende.

Adr.: — De forenede Fabriker — Klædevareafdelingen — Aarhus.

Engros Priser.

Aluminiums Spiseskeer 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Gafler 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Theskeer 2½ Kr. pr. Dus.
Alt fint sleben og poleret.

Barbermaskiner
med 6 Blade, Gillette System, i flot Etui, Vestelommeformat, 10 Aars Garanti for Holdbarhed, pr. Stk. 235 Øre.

Cigarer.
100 store Cigarer kun 10 Kr.
100 do. ekstra stor 15 -
Disse Mærker i Cigarer er mindst 50 % under Dagspris, ingen Surrogat. Kan godt faas i mindre Partier som Prøve til Kassepris. Alt + Porto.
B. Petersen (en gros) Vejle.

Klædesko ½ Pris.

Nr. 20-25	Kr.	1,60
- 26-30	-	1,85
- 31-35	-	2,25
- 36-40	-	2,70
- 41-46	-	2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Efteraarssalg af brune Sko!

18,000 Par af vore landskendte, ekstra stærke og solide brune Herre-, Dame- og Børnesko af garanteret ægte Skind, skal realiseres før Efteraaret, og vi benytter Lejligheden til at give et saa uhørt billigt Tilbud, at det endnu en Gang vil fastslaa vort Ry som Landets billigste Skotøjsudsalg, og skaffe os nye faste Kunder. Skoene sælges i alle Nr. fra

Nr. 33 til Nr. 40 for kun 7 Kr. pr. Par, Nr. 41 til Nr. 47 for kun 7 Kr. 85 Øre pr. Par.

Skoene sendes pr. Postopkrævning + Porto 80 Øre. Skriv i Dag og indsend Nr. eller Fodafrids.

NB. Ønskes Skoene i sort ekstra stærkt Hesteskewreaux, kan dette ogsaa leveres til samme Pris.

Adr.: Skotøjsudsalget „Konkurrence", Aarhus.

Taksigelser.

Taksigelse.

Medlemmerne i Vrinners Landarbejderforening takkes herved for den smukke Dekoration og den venlige Deltagelse som blev udvist ved min Mands Død og Begravelse.

Mathilde Udengaard,
Vrinners.

Tak.

Vor bedste Tak for de værdifulde Gaver og de mange Lykønskninger der sendtes os paa vor Bryllupsdag.

Vaarst, den 20. Oktbr. 1920.

Kristine og Martinus Wammen.

Hjertelig Tak

til Skibby Afd. for udvist Deltagelse ved vor kære Søns Død og Begravelse. Tak for Kransene.

Paa Familiens Vegne
Maren og Ludvig Gøtze.

20 Nr. 265 Øre. **20 Nr. 265 Øre.**

Konkurrencepakke.

Nr. 1. Kaptajn Lumleys Eventyr. En spændende afsluttet Roman. Pris 50 Øre.
Nr. 2. En Kamp for Livet. Afsluttet Roman. 50 Øre.
Nr. 3. Marjorie Daw. Afsluttet Roman. 50 Øre.
Nr. 4. Min første Klient, meget spændende. 50 Øre.
Nr. 5. Gardekaptajnens Forræderi, meget spændende Bog. Pris 50 Øre.
Nr. 6. Line Gertsman, interessant Roman. 50 Øre.
Nr. 7. Det sorte Guld. Afsluttet Fortælling. 50 Øre.
Nr. 8. Et Skud, uhyre spændende. Pris 50 Øre.
Nr. 9. Maanedsmagasinet. En stor Bog med mange illustrerede Fortællinger. 75 Øre.
Nr. 10. En Drømmebog, indeholder Udtydning af 1200 Drømme. Pris 35 Øre.
Nr. 11. 25 ekstra fine Julekort i Farvetryk med Juletræer, Landskaber og Børnekort. Værdi 2 Kr.
Nr. 12. En Juleengel med Sølvglimmer.
Nr. 13. En Slibsnaal. 14. 1 Lykønskningskort.
Nr. 15. En lang Blyant. Nr. 16. En Blyantspidser.
Nr. 17. En forsølvet Herreuhrkæde.
Nr. 18. 1 Fingerring.
Nr. 19. Et morsomt Spil med Brugsanvisning.
Nr. 20. Vor Prisliste.

Alle 20 Nr. sælges, som en mægtig Reklame for dette Blads Læsere, for 265 Øre + Porto, ca. 1/5 af Værdien. 3 Pakker sendes portofrit. Der er kun 500 Pakker tilbage. Skriv straks. Annoncen gentages ikke. Fuld Tilfredshed garanteres.

B. Petersens Varelager, Vejle.

Husmandsbrandkassen for Danmark

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I **Afdelingen for faste Ejendomme** optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., **med blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og **med haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Afdelingen for Løsøre** optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling.

Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Foreningss-Fester og Møder.

Ødis socialdem. Forening

afholder Pakkefest med Bal Søndag den 7. November Kl. 7½ Aften paa Afholdshotellet. Pakkerne modtages ved Indgangen. Alle er velkomne.

Bestyrelsen.

Kraghave Landarbejderforening

afholder Lørdag den 6. November Pakkefest med paafølgende Bal paa Landmandshotellet. Festen begynder Kl. 7. Dans fra 8—12. Pakker bedes medbragt og modtages ved Indgangen.

H. Lund.

Ringe Sogns Landarbejderf.

afholder Pakkefest og Bal paa Centralhotellet i Ringe Lørdag den 6. November. Festen begynder Kl. 7½ og vi haaber, at alle Foreningens Medlemmer og deres Hustruer kommer til Stede. Ogsaa de omliggende Foreningers Medlemmer er velkomne. Pakker (helst af en Værdi af mindst 50 Øre) bedes indleveret til Bestyrelsesmedlemmerne Anthon Stuhr, Rynkebygaard, Alfred Nielsen, Lammehave, Andreas Petersen, Nordskov, Arbm. Rs. Hansen, Svendborgvej og Formanden Anthon Hansen, Svendborgvej.

Bestyrelsen.

Landarbejderkredsen Nordsjælland

afholder offentlig Møde Søndag den 7. Novemker Kl. 5 paa Hotel „København", Hillerød. Forretningsfører Oscar Levinsen har lovet at tale. Efter Mødet Pakkefest og Bal fra Kl. 6½—12. Pakker til mindst 50 Øres Værdi modtages af de lokale Tillidsmænd i Afdelingerne og af Værten paa Hotel „København" indtil Søndag den 7. November. Fællesorganisationernes Medlemmer indbydes. Agiter for god Tilslutning.

K. Snejbjerg Christiansen.

Fuglebjerg og Omegns Afd.

Søndag den 7. November afholder Fuglebjerg og Omegns Landarbejderforening Pakkefest i Sneslev Forsamlingshus. Kl. 4 Foredrag af Rasmus Nielsen, Sageby, derefter Bal til Kl. 12. Omegnens Afdelinger kan deltage mod Forevisning af Fagbog. Eventuelle Pakker, ikke under 50 Øres Værdi, modtages af Bestyrelsesmedlemmerne og paa selve Festaftenen.

Jens P. Larsen.

Andespil.

Socialdemokratisk Forening for Orehoved og Omegn afholder Andespil Lørdag den 6. November Kl. 6½, derefter Dans til Kl. 1. Alle omkringliggende Landarbejderafdelinger og socialdemokratiske Foreninger indbydes.

P, B. V.
O. Eliasen.

Svallerup Landarbejderf.

afholder Pakkefest og Bal i Svallerup Forsamlingshus Lørdag den 6. November Kl. 6½. Medlemsmødet afholdes Kl. 6. Laurits Jensen.

Aarby Afdeling

afholder stort Ande- og Gaasespil i Aarby Forsamlingshus Søndag den 7. Novbr. Kl. 4 Eftm. Derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve og Bal. Omegnens Afdelinger og Socialdemokratisk Forening indbydes.

Bestyrelsen.

Herløv Afdeling

afholder offentlig Dilettantforestilling og Bal Søndag d. 31. Oktober fra Kl. 4—11 paa Herløv Kro.

Bestyrelsen.

Hindsholm Landarbejderf.

Søndag den 14. November Kl. 4 afholdes Foredrag og humoristisk Oplæsning i Martofte Forsamlingshus af henholdsvis Hr. Anthon Hansen, Ringe, og Hr. Peter Clop, Rynkeby. Efter Oplæsningen Fællesspisning af medbragte Madkurve. Dernæst afholdes stor Pakkefest med efterfølgende Bal. Pakker af mindst 50 Øres Værdi modtages med Tak af Bestyrelsen. Omegnens Afdelinger og socialdemokratiske Medlemmer indbydes.

P. B. V.
Rs. Thorsen.

Kundby Afdeling.

Kundby Socialdemokratiske Forening og Landarbejderforening afholder Søndag den 7. November Kl. 4 politisk Diskussionsmøde i Kundby Forsamlingshus, hvortil den radikale og venstres Ungdomsforeninger indbydes. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. Efter Mødet afholdes Pakkefest, hvortil Gaver modtages med Tak hos Jens Jeppesen, Trønning, Jens Hansen, Kolonien, Karl Jensen, Jens Peter Nielsen, Alfred Kristiansen og Frederik Nielsen, Kundby. Til Slut en Svingom.

P. U. V.
Frederik Nielsen.

Landarbejderforening Rødby

afholder Faneindvielse Fredag den 5. November Kl. 5 Eftermiddag.

C. Aage Lindhardtsen.

Vaarst og Omegns Landarbejderforening

afholder stor Pakkefest paa Hotellet i Fjellerad Søndag d. 7. November Kl. 4. Mange værdifulde Pakker haves. Enhver, der vil skænke Pakker dertil, bedes sende dem til en af Bestyrelsesmedlemmerne senest Onsdag den 3. November. Om Aftenen Bal.

Martinus Wammen.

Undertegnede beder Dem pr. Postpakke sende mig:

..... **Stk. Kappe.** Brystmaal ..... cm.
..... **Stk. Trøje.** Brysmaal ..... cm.
..... **Par Benklæder.** Livmaal.....cm, Skridtlængde.....cm

Prisen for Kapper er fra 30 til 45 Kr. **Prisen for Trøjer er fra 20 til 25 Kr.**

Prisen for Benklæder er fra 17 til 20 Kr.

Da største Livmaal paa Benklæderne er 90 cm, er vi villig til gratis at medsende et Stk. Stof til Isætning af en Kile, saafremt Livmaalet er større end 90 cm.

Bemærk! De maaler Brystmaalet ved at lægge Centimetermaalet omkring Dem i Brysthøjde, det da fremkomne Maal er Brystmaalet. De maaler Skridtlængden ved paa et Par Benklæder at maale det ene Benklædeben paa det korteste Stykke.

Saafremt De ikke har Benklæder af det Livmaal, jeg har opgivet, ønsker jeg

gratis medsendt et Stk. Stof til Kile — **ikke tilsendt Benklæder.**

(Hvad ikke ønskes bedes overstreget.)

Varerne sendes pr. Efterkrav, franko ved Køb af 1 Sæt.

Tydeligt Navn: .....

Tydelig Adresse: .....

Bestillingsseddelen sendes i lukket Konvolut (20 Øres Frimærke) til

Landarbejderforbundet, Villemoesgade Nr. 54, København Ø.

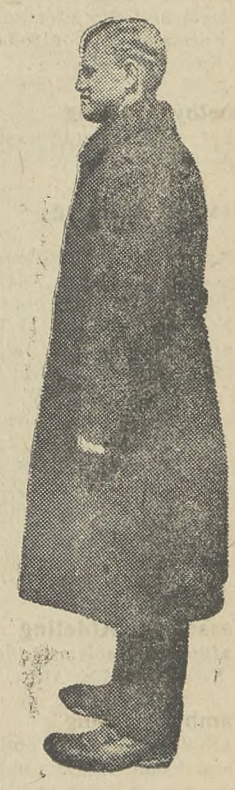

Enkelte Benklæder sælges ikke, men kun i Forbindelse med en Kappe eller Trøje.

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 45 | Fredag den 5. November 1920 | 6. Aargang

Det lollandske Arbejdsmandsforbund og Landarbejderforbundet.

Medlemmerne skal ikke udmelde sig af Forbundet, fordi de faar Arbejde paa Saft-Stationerne eller Sukkerfabrikerne paa Lolland.

Paa Foranledning af, at det meddeles os, at en stor Del af vore Medlemmer, som erholder Arbejde paa de lollandske Saftstationer eller Sukkerfabriker, hvor det lollandske Forbund regerer, har udmeldt sig af vort Forbund og helt er overgaaet til det lollandske Forbund, skal jeg meddele, at dette skal vore Medlemmer ikke gøre.

Vore Medlemmer, som erholder Arbejde indenfor det lollandske Forbunds Arbejdsomraade først i en Maaned, kan arbejde den paagældende Maaned ud, uden at betale noget som helst Kontingent til det lollandske Forbund.

I de efterfølgende Maaneder kan de fortsætte Arbejdet mod at betale 150 Øre om Maaneden til det lollandske Forbund. Ikke en Øre mere skal de betale, og de skal ganske rolig blive staaende i vort Forbund, thi ved at melde sig ud der taber de jo fuldstændig Retten til at faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar de bliver Arbejdsløse efter Kampagnens Afslutning. Forlanger det lollandske Forbunds Afdelinger andet eller mere end 150 Øre om Maaneden efter en Maaneds Forløb, skal vore Medlemmer ganske simpelt nægte at betale og gennem Afdelingen sende os en Klage over det passerede.

Altsaa foretag ingen Overflytninger til det lollandske Forbund, fordi I faar Arbejde paa de lollandske Saftstationer eller Sukkerfabriker.

Oscar Levinsen.

Efterlysning.

Medlem af Nørre Aaby og Omegns Afdeling Nr. 42,331 Hans Jensen, født i Slagelse den 18. Maj 1878, bedes opgive sin Adresse til Kasserer P. Larsen, Roerslev By, Blanke St. Alle, der kan give Oplysninger om Hans Jensens Opholdssted, bedes meddele dette til ovennævnte Adresse.

P. Larsen, Kasserer.

Enhver Landarbejder bør abonnere paa

Dansk Familieblad.

Ved Bestilling af Bladet paa Posthuset gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og

1000 Kr. ved fuld Invaliditet,

forholdsvis for ringere Grad.

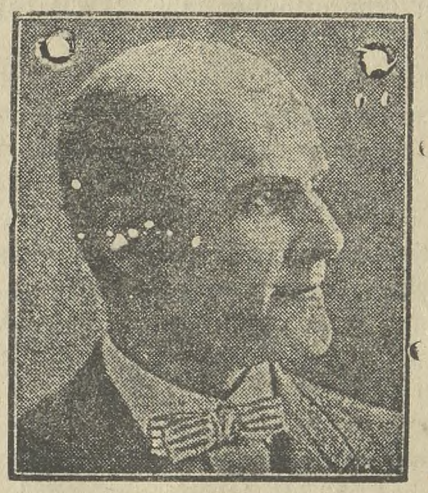

William Debbs,

de amerikanske Arbejderes Kandidat til det nu afsluttede Paræsidentvalg. Debbs sad i Fængsel som Følge af en uretfærdig Klassedom, da han blev opstillet, og har siddet fængslet under hele Valgkampen, og andre maatte føre denne for ham.

KONSULAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W KOPENHADZE

zawiadamia niniejszem, ze obecnie mozna wysylac do Polski paczki, zawierajace ubrania i zywnosc.

Blizszych informacji udzieli pismiennie Konsulat.

Denne Plads - er - ledig.

Mangler De Sukker?

Saccarin anvendes til Sødning af al Mad og de sparer Sukkeret til Syltning.

Faas i Æsker med 100 Tabletter til 1 Kr. Forsendes overalt + Efterk. Skriv til

Nysted Materialhandel,
Nysted.

DØRPLADER i Messing, Emaille og Porcellæn. :: ::

Nye danske Stempelfabrik,

Sværtegade 7. Telefon: Central 8966. København K.

Jednoczesnie Konsulat zawiadamia, ze w pierwszych dniach grudnia organizuje sie transport na powrót do kraju.

W sprawie zapisów trzeba sie zwrócíc zaraz do Konsulatu.

Til Sydfynboerne!

Møde den 12. December.

Paa Kredsmødet i Nyborg tilbød jeg paa Forretningsfører Oscar Levinsens Vegne, at han i den nærmeste Fremtid vilde tale ved et Møde et centralt Sted i Svendborg Amt, hvor alle Landarbejderforbundets Medlemmer i den Kreds kunde deltage.

Vor Kammerat udtalte, at det vilde være ham en særlig Glæde at tale ved et saadant Møde, da han netop havde en Del vigtige Ting, han gerne vilde meddele alle sydfynske Medlemmer.

Dette Møde vil blive afholdt den 12. December Kl. 1 i Ringe, hvis Kredsledelsen den Dag kan skaffe et tilstrækkeligt stort Lokale dér.

Levinsen vil holde det indledende Foredrag og dér give en historisk Oversigt over Forbundets Udvikling, Kamp og Sejre siden 1915, da han overtog Ledelsen, ligesom han ogsaa vil omtale Arbejdsløshedskassens og Sygehjælpekassens Virksomhed i den forløbne Tid.

Derefter vil der blive Lejlighed til at stille Spørgsmaal, og til at deltage i Diskussionen vil Kr. Jensen, Aastrup, H. P. Riget, Kværndrup, og Carl Hansen, Gudbjerg, blive særlig indbudt.

Alle Medlemmer vil som sagt blive indbudt, og vi haaber, de vil møde i stort Tal, men alligevel maa hver Afdeling vælge et større eller mindre Antal Repræsentanter, der har Pligt til at møde op.

Carl Westergaard,
Medlem af Hovedbestyrelsen.

Annoncér i

Landarbejderbladet.

M. Bruch Petersen

Telefon 13. **Nr. Alslev** Telefon 13.

anbefaler

Prima Herre- og Drengehabitter, Arbejdstøj og Regnfrakker. Stort Udvalg i Hatte og Huer. Alt i Underbeklædning og Lingeri til rimelige Priser.

Arbejdsløshedskassens Beretning.

En vældig Virksomhed og forøget Fremgang. En Balance paa ca. 2 Mill. Kr.
Arbejdsløsheden som et af de værste sociale Onder.

II.

I en foregaaende Artikel om dette Emne har vi omtalt Arbejdsløshedskassens kontormæssige Virksomhed og Regnskabet. I denne og sidste Artikel skal vi omtale

den store Arbejdsløshed,

der har været blandt Landarbejderne i den sidst forløbne Vinter. Vi maa dog her begynde med at gøre opmærksom paa, at Arbejdsløsheden blandt Landarbejderne ikke er af nogen ny Dato, men er et stadig tilbagevendende Onde, som man ikke nogensinde vil komme bort fra under det kapitalistiske Samfund.

Siden Maskinteknikens Fremtrængen indenfor Landbruget fandt Sted, har en stor Part af Løsarbejderne i en ikke ringe Del af Vinteren stadig været arbejdsløse. Og i de med visse Mellemrum stadig tilbagevendende Krisetider for Industrien, hvor der sker en stærk Tilstrømning af Arbejdskraft fra Industrien og til Landbruget, kan Arbejdsløsheden ved Landbruget blive følelig selv i Sommertiden. Man ved derfor aldrig, hvornaar Arbejdsløsheden kan komme, eller hvem den kan ramme.

Arbejdsløshedsforsikringen raader ikke Bod herpaa, idet den ikke kan forhindre Arbejdsløshed, men gennem Arbejdsløshedsunderstøttelsen hindres nogle af Arbejdsløshedens værste Følger, nemlig Sulten, og derved forhindrer man de krakilske Arbejdsgivere i at spekulere i Løntrykkeri under Arbejdsløshedsperioder og skaber Muligheder for, at indgaaede Overenskomster kan overholdes, saa enhver kan faa, hvad han kan tilkomme. Det ses altsaa tydeligt, at alle Landbrugets Arbejdere, baade Daglejere og Tjenestefolk, Løsarbejdere og faste Arbejdere i høj Grad er interesserede i og kan have Nytte af en solid Arbejdsløshedsforsikring.

Fra arbejderfjendtlig Side er ofte hævdet, at det er Arbejdsløshedskasserne og »den høje Understøttelse«, der skaber Arbejdsløsheden, saa denne vilde være borte, saasnart Staten trækker sine Tilskud tilbage. At dette er »idel Løgn og Digt tilhobe« fremgaar jo med al ønskelig Tydelighed heraf, at der i Aaret 1902 — altsaa 5 Aar før Arbejdsløshedskasserne har modtaget en eneste Øre i Tilskud fra Stat og Kommune — har været saa stor Arbejdsløshed, at de organiserede Arbejdere har tabt ca. 5,000,000 Arbejdsdage ved Arbejdsløshed. For Landarbejdernes Vedkommende behøver man blot at mindes 1912, hvor der endog i Høsten var stor Arbejdsløshed, uden at Landarbejderne havde nogen Arbejdsløshedskasse, men 1917 er jo ogsaa i tydelig Erindring for mange endnu. Det er bare beklageligt, at der endnu findes Landarbejdere, som vil være Storagrarerne behjælpelige med deres Nedrakning af Organisationen og Arbejdsløshedskasserne.

At Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse i det sidste Aar har været Landarbejderne et uerstatteligt Gode, ser man heraf, at 11,166 af Medlemmerne har været arbejdsløse og har modtaget Understøttelse. Disse Medlemmer har tilsammen

tabt 624,104 Arbejdsdage

som Følge af Arbejdsløshed.

Det vil sige, at stærkt op imod Halvdelen af vore Medlemmer har været arbejdsløse og har tabt gennemsnitlig 56 Arbejdsdage pr. arbejdsløs Medlem.

Under Kassen er hørende 665 Afdelinger, og deraf er udbetalt Understøttelse i 615 Afdelinger. Der er saaledes kun 50 Afdelinger, der ikke har modtaget Understøttelse. Arbejdsløshedskassen havde Medlemmer i 985 Kommuner, og der er udbetalt Understøttelse i 932 af disse. Der er saaledes kun 53 Kommuner, hvori der ikke er udbetalt Understøttelse.

Arbejdsløsheden er saaledes fordelt jævnt over hele Vinteren og over hele Landet, idet der i Tiden fra 1. April 1919 til 31. December 1919 er udbetalt Understøttelse i 882 Kommuner, og i de 3 Maaneder fra 1. Januar til 31. Marts 1920 er der udbetalt i 829 Kommuner.

Det gennemsnitlige Medlemsantal efter det indbetalte Kontingent for Aaret 1918—19 var 19,754 Medlemmer, og for Aaret 1919—20 var det 25,254 Medlemmer. Aaret viser saaledes en reel Fremgang af det gennemsnitlige Medlemsantal paa 5500 Medlemmer.

Af de 25,254 Medlemmer har 11,116 været arbejdsløse og modtaget Understøttelse. Medlemmerne har gennemsnitlig tabt 24¾ Arbejdsdag ved Arbejdsløshed.

Af de arbejdsløse Medlemmer har de heltbetalende hver modtaget gennemsnitlig 45¾ Dages Understøttelse, medens de halvtbetalende hver har modtaget gennemsnitlig 76½ Dags Understøttelse.

Det viser sig saaledes, at de halvtbetalende Medlemmer (Kvinderne) tynger dobbelt saa tungt paa Kassen, som de heltbetalende (Mændene).

Den største Arbejdsløshed har vi haft i Januar Maaned, idet vi da havde over 6000 Medlemmer arbejdsløse og udbetalte 357,546 Kr. 66 Øre i Understøttelse.

I det foregaaende Aar tabte Medlemmerne ved Arbejdsløshed 559,796 Arbejdsdage, og Landarbejderne har saaledes alene i 2 Aar tabt 1,183,900 Dage ved Arbejdsløshed, og vi mener saaledes med god Grund at kunne sige, at Arbejdsløsheden er et af de værste sociale Onder, og det er i høj Grad mærkeligt, at Regeringen i en saa vanskelig Situation som denne tøver saa længe med at foretage ekstraordinære Foranstaltninger til Afhjælpning af den kolossale Arbejdsløshed, som sikkert er forestaaende i den kommende Vinter.

Sofus Westergaard.

Hvordan Overklassen praktiserer Spareteorierne.

Som et talende Eksempel paa, hvordan den Overklasse, hvis Repræsentanter daglig forkynder Nødvendigheden af, at Arbejderne spænder Livremmen ind, selv praktiserer disse Spareteorier, finder vi i »Berlingske Tidende«, et af Spareapostlenes Hovedorganer, følgende Skildring af et Overklassebryllup. Det hedder:

I Gaar viede Provst Fenger i Holmens Kirke Frøken Astrid Holm, Datter af Direktør Chr. Holm, til Grev Kai Ahlefeldt-Laurvigen, Søn af den tidligere Udenrigsminister.

Længe før Højtideligheden begyndte, stod Folk i tætte Klynger paa Kirkepladsen og langt ud paa Gaden, fulde af Misundelse mod de lykkelige, hvis Kort gav dem Adgang til at komme helt ind i Kirken og se paa Stadsen.

Kirken var smykket med lyserøde Roser, Begonier og store, hvide Chrysanthemer, der lyste paa en Baggrund af Palmer og stedsegrønne Planter. Gennem en Allé af Laurbærtræer gaar Brudefølget til deres Pladser: Hs. kgl. Højhed Prins Erik og derefter Medlemmer af den store Ahlefeldtske Slægt, saaledes tre Hofjægermestre Ahlefeldt-Laurvigen. Dér er den gamle Grevinde Ahlefeldt-Bille i en pragtfuld sort Velourrobe med Kniplinger og kostbare Diamantsmykker. Brudgommens Søster, Komtesse Ahlefeldt, i blaat, fodfrit Toilette, Brudgommens Moder, Grevinde C. U. Ahlefeldt, i muldvarpefarvet Velour, garneret med Tyll, og Brudens Moder, Fru Direktør Chr. Holm, i gammelrose Velour med Perlekollier, dertil et pompøst Chinchillaschawl.

Endvidere Lensgreve og Lensgrevinde Mogens Frijs, Brudens Tante (Lensgrevinden bærer et Toilette af kornblaat, sølvindvirket Fløjl med en pragtfuld Tiara af Perler og Diamanter), og Svigersønnen og Datteren, Grev og Grevinde Bernstorff (lyslilla Robe med Sølv), Hofjægermester Sporon-Fiedler og Frue (argent Velour).

Brudens Bedstemoder, Enkefru Mamsen, bærer lilla Fløjl og føres sammen med Brudens Moder af Højesteretsassessor Nellemann.

Fremdeles ses Kammerherre Vedel og Frue, Grev Frederik Reventlow, Kommandør Vølz, Baron Schaffalitzky de Muckadell, Hofjægermester Sporon-Fiedler, alle med Fruer, Grevinde M. Scheel i røgfarvet Moire med Kniplinger og Smykker, Vekselerer Johan Levin og Frue (flødefarvet Brokade med Tyll), Grosserer Holger Dencker med Frue (i en Sky af Guld), Konsul, Overretssagfører Mourier med Frue og Søn, Vekselerer Max Horn med Frue, Kammerherre Lerche med Frue, Grossererne Stilling-Andersen, Trock, J. C. Just med Fruer, Oberst Wasmann med Frue, Legationssekretær Wichfeldt, Godsejer Wiinberg med Frue, Forpagter Treschow med Kaptajn Ipsen med Frue, Etatsraad Nyholm og en Skare af Ungdom.

Direktør Holm fører sin henrivende unge Datter til Altret paa denne hendes atten Aars Fødselsdag. Hun bærer et Toilette af hvidt Charmeuse med et enormt Slæb, Tyllslør og Haandbuket af lyserøde Roser. Paa hver Side gaar tre Brudepiger i lyserødt Tyll, med Tyllsslør paa Haaret, fastholdt af Rosenkranse og med Rosenbuketter i Hænderne.

Middagen stod hos Nimb, og Bryllupsrejsen gaar til Svejts, hvorefter det unge Par tager Bopæl i Kristiania.

Man kan i Grunden godt forstaa, at Overklassens Repræsentanter anser det for nødvendigt, at Arbejderne spænder Livremmen ind. Skal Overklassen fremdeles være i Stand til en saadan Pragtudfoldelse, som her er skildret, er det selvfølgelig nødvendigt, at Arbejderne sparer, et Sted skal Værdierne jo komme fra, og det er Arbejderne, der skal frembringe dem. Men hvem har givet Overklassen Retten til at paalægge Arbejderne Nød og Fattigdom som Løn for deres Slid, for at Overklassen fremdeles kan leve i Luksus og Vellevned?

Og hvor længe vil Arbejderne fremdeles finde sig i saadanne Samfundsforhold?

Vore Annoncører.

Haandstoppeapparat.

»Mor, hvad er det for noget rart, som ligger i den æcken,« spurte min 12 aarige datter.

»Det er et stoppeapparat, som jeg baade kan stoppe strømper til dig og guttene med, og kjoler og dækketøj ogsaa.«

»Her har jeg heldigvis et hul paa knæet. Faa se, hvorledes du gør det.«

— — —

»Nej, saa morsomt dette var. O se, saa nydelig

det blir. Herefter vil jeg stoppe alle strømperne mine selv, og gjerne guttenes ogsaa.«

Apparatet er saa letvindt, at selv et barn kan behandle det. Det er uundgaaelig at faa stopningen nydelig, og med litt øvelse gaar det fort ogsaa. Nøiaktig brugsanvisning følger med. Det koster bare kr. 5,— + Porto og sendes overalt fra Sonecar, — Stavanger.

Billige Spegesild.

Der kom forleden en Herre ind paa »Landarbejderbladet«s Kontor, medbringende en Annonce og en Pakke.

Annoncen ønskede han — Hr. M. Nielsen, Kroghsgade 6, 4., København Ø. — indrykket i Bladet, og Pakken — der viste sig at indeholde nogle lækre, delikate, norske Flommesild — stillede han til Raadighed for Bladets Personale, for at vi selv ved at smage kunde danne os et Begreb om, at det virkelig var gode og reelle Varer. Vi smagte Dagen efter paa Spegesildene, som — det maa vi indrømme — *var* gode og — billige. Det var originalt af Manden at efterlade Spegesildene. Det var ogsaa gode Sild. Men havde det været daarlige Sild, havde vi ikke med en Stavelse villet omtale dem. Iøvrigt henviser vi til den originale Mands lige saa originale Annonce paa Bagsiden.

Jørgensens Tobaksfabrik.

Som bekendt sælger Holger Jørgensens Tobaksfabrik, Larsbjørnsstræde 24, Kbhvn., Røgtobak direkte til Forbrugere til uhørt lave Priser.

Da Hr. Jørgensen har været heldig og i Tide faaet købt Raatobak til en meget lav Pris, kan han endnu en kort Tid tilbyde Røgtobak og Cigarer til i Øjeblikket ukendte smaa Priser.

Ligeledes er den ægte originale hollandske Tobak købt til en saadan Pris, at den kan sælges saa billig, saa den ikke berøres af Tobaksskatten.

Skandaløs Administration af Hjælpekassens Midler.

Fru Sognefoged Jakobsen, Skærum pr. Kvissel, stiller i sin Egenskab af Formand for Hjælpekassen den Betingelse til en Arbejder, at han skal udmelde sig af Organisationen for at kunne faa Hjælp af Hjælpekassen.

Landarbejderforbundet har igennem et Par Maaneder ført en højst ejendommelig, men i visse Henseender meget lærerig Korrespondance med Ansted-Skærum Hjælpekasse, eller rettere Kassens Formand, en Fru Sognefoged Jakobsen, Skærum pr. Kvissel. Vi har tidligere omtalt Sagens Forhistorie, men da der er gaaet nogen Tid, skal vi her ganske kort opfriske denne.

Fra vor Afdeling i Kvissel fik vi først i September Meddelelse om, at et Medlem havde henvendt sig til Formanden med Anmodning om at faa et Bevis for, at han var udmeldt af Organisationen. Grunden til denne Begæring var følgende: Det paagældende Medlem havde henvendt sig til den stedlige Hjælpekasse for at faa lidt Hjælp. Manden har stor Familie, 6 a 7 Børn i Alderen fra 8 Aar og nedefter, hans Aarsløn var ca. 1500 Kr. og nogle Naturalier samt frit Hus. Man vil forstaa, at det kunde knibe for ham at skaffe det nødvendige til Familiens Underhold. Hjælpekassen afslog imidlertid hans Anmodning om Hjælp med den Motivering, at det var lovstridigt at yde en Mand Hjælpekasseunderstøttelse, naar han er Medlem af en Fagforening, men dersom han mødte med Bevis fra Afdelingsformanden for, at han var udmeldt af Forbundet, saa kunde han faa Hjælp.

Saaledes lød, kort fortalt, den Meddelelse, vi fik fra Kvissel Afdeling. Det lyder jo unægtelig noget utroligt, at en Hjælpekassebestyrelse virkelig kan tillade sig en saadan Optræden. Vi ønskede derfor, inden vi foretog os videre, at faa nærmere Bekræftelse paa, at det virkelig forholdt sig rigtigt. Dette har vi nu faaet, dels gennem en af det paagældende Medlem underskrevet Erklæring, og dels gennem en Skrivelse fra Hjælpekassens Bestyrelse.

Den første Erklæring lyder saaledes:

At der paa Anmodning af mig om en Understøttelse af den herværende Hjælpekasse er blevet stillet det Krav til mig, at jeg for at modtage Hjælp skulde udmelde mig af Landarbejderforbundet, attesteres herved.

St. Haabendal, Ansted, den 12. Septbr. 1920.

Alfred Jeppesen.

Det voldte ingen større Vanskelighed at faa denne Erklæring, som jo i sig selv er tilstrækkelig talende, den kom omgaaende. Det var derimod betydelig vanskeligere at faa et fyldestgørende Svar fra Hjælpekassebestyrelsen.

Den 15. September tilskrev Forbundet Formanden for Ansted-Skærum Hjælpekasse, den ovenfor nævnte Fru Jakobsen. I denne Skrivelse meddeltes det, at det omtalte Medlem havde anmodet Forbundets Hovedledelse om at dispensere fra Forbundets Love med Hensyn til Fristen for Udmeldelse af Forbundet; man meddelte den Begrundelse, der var givet, og udbad sig Svar paa, om denne Begrundelse var rigtig. Brevet var rekommanderet, saa der er ingen Tvivl om, at Fruen har faaet det, der var ogsaa vedlagt frankeret Svarkonvolut, men der kom i lang Tid intet Svar. Den 29. September blev derfor sendt en ny Skrivelse; herpaa indløb følgende Svar:

Landarbejderforbundet, København!

Det meddeles herved, at Bestyrelsen for Hjælpekassen har ikke anmodet Alfred Jeppesen om at udmelde sig ulovligt, saa af den Grund behøves ingen Dispensation.

Ansted-Skærum Hjælpekasse, den 4. Oktober 1920.

P. B.V.

Elisabeth Jakobsen.

Som det vil ses hævdes det, at Bestyrelsen ikke har anmodet Jeppesen om at udmelde sig ulovligt af Forbundet, men der nævnes intet om det, som er Kærnen i Sagen, om man havde nægtet ham Hjælp, dersom han ikke udmeldte sig. For at faa et reelt Svar herpaa sendte Forbundet den 6. Oktober derfor en ny Skrivelse. Svaret indløb den 13. Oktober og lyder saaledes:

Landarbejderforbundet, København!

Som Svar paa Deres Forespørgsel af 6. Oktbr., modtaget den 9. Oktbr., meddeles herved, at da Alfred Jeppesen i April d. A. forlangte fortsat Hjælp af Hjælpekassen og meddelte, at han havde indmeldt sig i Arbejdsløshedskassen den 4. April d. A., fik han det Svar, at han enten maatte undvære Hjælp af Hjælpekassen eller udmelde sig af Arbejdsløshedskassen, hvori han havde staaet ca. 3 Uger. Hjælpen fra Hjælpekassen vilde ellers blive anvendt til at betale Kontingent med, og det blev der ikke fundet Anledning til at yde ham Hjælp til, han meddelte derefter, at han vilde melde sig ud, og han fik da i Sommer Hjælp af Hjælpekassen.

Ansted-Skærum Hjælpekasse pr. Kvissel, den 10. Oktober 1920.

P. B.V.

Elisabeth Jakobsen.

Denne Skrivelse lader intet tilbage at ønske i Retning af Tydelighed, det er en aaben og klar Indrømmelse af, at Fru Jakobsen og Hjælpekassens Bestyrelse har misbrugt deres Raadighed over Hjælpekassen paa en ganske uforsvarlig og skandaløs Maade.

Det kan kun betegnes som Misbrug, endda groft Misbrug, naar en Hjælpekasses Formand eller Bestyrelse benytter deres Stilling til at presse en Mand til at udmelde sig af den Organisation, han tilhører, men det er jo netop det, som er sket her. Man erkendte, at Manden var berettiget til at faa Hjælp, han er kendt som en hæderlig, tro og paalidelig Arbejder, men han har en stor Børneflok, og hans Løn var meget ringe; han opfyldte saaledes de Betingelser, der maa stilles for at komme i Betragtning; alligevel nægtede man ham Hjælpen, medmindre han vilde melde sig ud af sin Organisation. Man gav ham med andre Ord Valget mellem at undvære en haardt tiltrængt Hjælp, som man iøvrigt erkender, at han kunde tilkomme, eller ogsaa udmelde sig af Fagforeningen.

Denne Fremfærd af Ansted-Skærum Hjælpekasses Bestyrelse er en aabenbar Krænkelse af den Foreningsret, som er sikret Landets Borgere, ogsaa Landarbejderne, i Grundloven, men det er tillige en moralsk forkastelig Handling, ved at tvinge Manden ud af sin Fagforening skadede man ham personlig, ikke blot i Øjeblikket, men ogsaa i Fremtiden, man berøvede ham de Rettigheder, han havde erhvervet sig saavel indenfor Fagforeningen som indenfor Arbejdsløshedskassen, og forringede dem, han i Fremtiden kan erhverve sig.

Efter hvad der er os oplyst, er det Moderationen og Missionen i Forening, som har Flertallet i Ansted-Skærum Hjælpekasse, hvad man jo paa Forhaand kunde slutte sig til.

Denne Hjælpekasses Formand og Bestyrelse har givet os et talende Bevis paa det Had til Arbejdernes Organisation, man nærer i Moderationens og Missionens Lejr, naar det gælder at bekæmpe Arbejderbevægelsen benyttes alle Midler, eventuelt ogsaa Hjælpekassens.

Til Afdelingerne af Nordsjællands Kredsorganisation.

I sidste Nummer af Landarbejderbladet ser jeg, at Kredsorganisationens Forretningsudvalg indvarsler til Ekstrastævne paa Hotel København i Hillerød Søndag den 7. November.

Da jeg er forvisset om, at der foreligger temmelige alvorlige Ting og Forslag, vil jeg høfligst henstille til alle Afdelinger at lade sig repræsentere i saa stor Udstrækning, som de i Henhold til Loven har Ret til, nemlig 1 Repræsentant for hver 10 Medlemmer. Der har ved de 2 sidste Stævner kun været mødt et ganske ringe Antal Repræsentanter, og maa jeg gøre de ærede Afdelingsledere samt Medlemmerne opmærksom paa, at naar en Kredsorganisation skal virke med Kraft, da er det absolut nødvendigt, at den har alle Medlemmer bag sig. Det høres saa ofte, hvordan kan det være, at der ikke bliver gjort dette eller hint, ja, hvordan kan det være? Mødte I alle som en, Kammerater, ved Stævnet, var I med til at drøfte, hvad der i Fremtiden skulde gøres, og havde det det nyvalgte Forretningsudvalg bag sig? Nej, og atter nej, I blev hjemme i jeres Krog, og Henvendelse fra Forretningsudvalget forblev ubesvaret. Jeg vil derfor nu sige til alle jer, Kammerater, som plejer at glimre ved jeres Fraværelse, mød op den 7. November i Hillerød. Ingen Afdeling maa undlade at sende Repræsentanter, og lad os faa et Stævne, der endnu ikke i Nordsjælland er set Mage til. De hyppige Overgreb fra Gaardmændenes Side overfor Børn, der har været et staaende Samtaleemne omtrent over hele Landet, er Tegnet til Opbrud. Ingen maa nu mere blive hjemme, alle maa ud paa Agitation, derfor mød alle den 7. November og vær med til at lægge Slagplanen. Vort Maal maa være: Alle i, ingen udenfor Organisationen.

Christian Larsen,

De vilde spare Medlemsbidraget.

Resultatet: De bliver snydt, saa Vandet driver af dem.

„Den Arbejder, der staar udenfor sin Fagforening, er den værste Ødeland: For at spare de Par Øre Medlemsbidraget hver Uge andrager, forspilder han baade sit eget og sine Børns Liv.“ Parvus.

Arbejderne paa »Lundegaard« ved Nr. Broby har altid været Tilhængere af de moderne Spareteorier — særlig naar det har drejet sig om at betale Medlemsbidrag til Landarbejderforbundet og Arbejdsløshedskassen. »Tho, — hvad, vi faar jo samme Løn som de andre.« har de sagt, »hvorfor saa ikke spare disse Penge — og Mikkelsen kan heller ikke lide det,« har de føjet til. *Mikkelsen* var Forpagteren, der i sin Tid gjorde sig bemærket ved at tage Vinduer og Døre af et Hus, hvori der boede en Arbejdsmand, han vilde have til at flytte. Nu drives »Lundegaard« af Mikkelsens lige saa bekendte Bestyrer *Krogh,* »Langedil«, som Mikkelsen ejer, og hvor samme nu har slaaet sig ned.

Altsaa: de gæve Arbejdere paa »Lundegaard« vilde spare Medlemsbidraget. De vilde høste, hvor vi andre havde saaet. Hvad er Slutresultatet saa blevet heraf? Naturligvis at de snydes efter Noder — saa Vandet driver af dem. De haabede paa at faa den samme Løn som vi andre, men i Stedet for fik de Lamperøg og en lang Næse, de staar nu med Haaret ned ad Nakken — altsammen som de fortjener det.

I Sommer, medens vi andre har faaet 7½, 8½ og 9 Kr. 35 Øre, har Lundsgaardarbejderne hævet 5 Kr. pr. Dag — siger og skriver fem Kroner, og nu, da Sukkerroerne skal optages, faar de bl. a. 1 Øre — siger og skriver een Øre for at opgrave 100 Favne. Vi andre faar 1 Kr. 29 Øre for løspløjede Roer (undertiden endog 1 Kr. 42 Øre), men Lundsgaard-Taksten er kun 1 Kr. 30 Øre for opgravede Roer — altsaa bliver der som nævnt kun en Øre for Opgravningsarbejdet. Det skal de nok blive fede af!

Alle de andre Fordele, som vi andre har efter Overenskomsten af økonomisk og kulturel Art, Dyrtidstillæg, kortere Arbejdstid m. m., gaar ogsaa de sparende, uorganiserede Arbejderes Næse forbi. De har kun Pligter, Byrder og Besværligheder, men ingen Rettigheder, Fordele og Friheder. Kort sagt: de ligger, som de har redet!

Naar vi gør Regnestykket op og ser paa, hvad disse Arbejdere har sparet og hvad de har tabt, ser Facit saaledes ud:

De sparer 5 Kr. pr. Maaned i Medlemsbidrag, men samtidig taber de hver Maaned mellem 70 og 100 Kr., naar de regner alt med: Mandens og Konens Lønninger, Akkordpriser, Dyrtidstillæg m. m.

Med andre Ord: det koster hver Familie mellem 800 og 1000 Kr., at de ikke staar i deres Organisation.

Det faar de for at spare.

Det er dyrt at spare!

Og lige saa dyrt vil det i det lange Løb blive andre Arbejdere — saavel unge som ældre — at spare Medlemsbidraget. Maaske faar de endnu som Helhed den Løn og de Fordele, som vi andre har skaffet dem, men det vil ikke vare længe, inden deres Arbejdsgivere bliver lige saa kloge som Mennesker, og en skønne Dag vil disse sige: »I er ikke i Landarbejderforbundet og jeg er ikke i Arbejdsgiverforeningen, nu er Lønnen 5 Kr. pr. Dag og Arbejdstiden 10 a 10½ Time pr. Dag fra Marts til December!«

Og den Dag, da det sker, vil komme, da er der ikke nogen Magt, der kan forandre om paa det Forhold. Thi det gaar ikke saadan til at faa Lønnen op, naar Arbejdsgiverne har faaet den sat ned. Og naar den Spekulation kan gaa godt for en og flere Arbejdsgivere af Mikkelsens og Kroghs Støbning, saa er der flere der vil prøve paa samme Maade.

Landarbejdere, tag Jer i Agt! Naar I sparer paa Medlemsbidraget, saa sparer Arbejdsgiverne paa Lønnen!

Vi har et Eksempel paa det samme fra Nordfyn. Her er en Herremand, Hr. *Poulsen,* Mariendal pr. Skamby, der er ved at reformere. Overfor de Arbejdere, der i dette Efteraar har søgt Arbejde hos ham, har han proklameret: »I Vinter vil jeg kun give 5 Kr. pr. Dag!«

Naturligvis siger alle organiserede Arbejdere: »Tak, jeg skal intet nyde!« Men der kan godt være nogle af dem, der i Sommer har villet spare Medlemsbidraget, der nu staar uden noget i Muleposen, der tager mod slige skamløse Tilbud. Hvad de taber derved, og hvor meget de forsynder sig mod deres Klasse, og i hvor høj en Grad de støtter vore forenede Modstandere, ja det kan ikke i Øjeblikket opgøres!

Vi staar nu sikkert overfor en ny 1917; men skulde vi saa ikke lade den efterfølge af en ny 1918.

I 1917 slog Arbejdsgiverne Lønnen ned og skabte en Arbejdsløshed,saa Landarbejderne i høj Grad var truet af Fattiggaard og Undergang.

Men som Svar paa dette startede vi i 1918 Landet over en Agitation, der førte til, at ca. 20,000 Landarbejdere sluttede sig til vort Forbund. Da var der ingen, der tænkte paa at spare Medlemsbidraget. Tværtimod, der blev Raad til en Agitation, der kostede 40,000 Kr., og samtidig blev der Raad til at skabe et saa stort privat Strejkefond, at det, trods de mange Strejker, endnu ikke saa nær er opbrugt, saaledes at vi ikke har behøvet at røre ved Forbundets *ordinære* Strejkefond, der er skabt de sidste 2 Aar! 1918 gav Medlemmer, og det gav ogsaa Resultater — ikke alene højere Løn — fra 2 Kr. 80 a 3 Kr. pr. Dag til 7½ a 8½ nu — men ogsaa Friheder og Rettigheder, hvilket slet ikke kan opgøres i Kroner og Øre. Jeg siger: lad os faa et nyt 1918, der kan skaffe os Tusinder af nye Medlemmer, begejstrede, trofaste og forstaaende Medlemmer, om det ogsaa skal koste vore Afdelinger, Klubber og Kredse andre 40,000 Kr. og vore Agitatorer og Afdelingsledere Slid og Slæb. Det skal nok give Renter. Det er den bedste Medicin mod Arbejdsgivernes Forsøg paa at sætte Lønnen ned og (for nogles Vedkommende) lige saa energiske Forsøg paa at snyde os for Dyrtidstillæget.

De Resultater har kostet Penge, men vi har i Sandhed faaet dem tilbage med Renter og Rentes Rente — Hundrede Fold! Og de Penge, vi i Fremtiden betaler til vort Forbund og vor Arbejdsløshedskasse, vil give lige saa godt et Udbytte: beskytte os mod Arbejdsløshedens Sult og Nød, værne os mod Konkurrence fra uorganiserede Arbejdsløses Side og skaffe os nye Lønforhøjelser og Tillæg til Værn mod Kapitalistsamfundets værste Svøbe: Dyrtiden, men først og sidst *værne os mod Nedgang i Lønnen,* hvad alle Arbejdsgivere ønsker, haaber og arbejder for.

Derfor maa vi staa sammen. Vi maa ind i Rækkerne alle og først og sidst: vi maa betale vort Medlemsbidrag, selv om Tiderne er aldrig saa daarlige — netop *fordi* Tiderne er saa daarlige for den slidende Mand, maa vi ikke spare her. Det vilde være det samme, som om Soldaten vilde aflevere sine Vaaben til Fjenden Dagen før det store Opgør.

Naar jeg hører om nogle Arbejdere, der vil nyde uden at yde, der vil høste uden at saa — ja, høste, hvor *vi* har saaet — altsaa: *dem, der vil spare,* saa kommer jeg altid til at tænke paa hine Arbejdere paa »Lundegaard«. Tænk paa dem, Kammerat, naar Agitatoren kommer, og tænk paa dem, naar Opkræveren kommer.

Derfor: ind i Rækkerne, og bliv i Rækkerne!

Carl Westergaard.

Den „opsagte“ Herregaardsarbejder.

Tilegnet de Arbejdsgivere, der mod Vinter opsiger deres organiserede Arbejdere til Fordel for uorganiserede Polakker.

Saa du siger, jeg skal gaa!
du ta'r Huset fra mig! Naa!
Og fordi jeg ene mukked,
naar de andre bukked!

Jeg har villet egen Nød!
— Véd du, hvem der skaffed Brød
til dig selv og dine Gæster
ved de vilde Fester?

Jeg har slidt ved Plejl og Plov,
gødet Brak og ryddet Skov,
jeg har Dagens Byrde baaret,
Sæden saaet og skaaret.

Jeg har forket dine Læs,
lagt dit Hø i høje Hæs;
først ved sidste Glimt af Dagen
slap min Haand fra Knagen.

Jeg har Korn til Kværnen kørt,
og fra Møllen Melet ført;
de har knust min ene Lunge
dine Sække tunge!

Veddet til din blanke Ovn
har jeg fældet hist i Skov'n.
Tænker du, naar Ruden dugger,
paa din Brændehugger?

Mel, som burde være mit,
Brød, som burde skænkes frit,
dyrt hos dig jeg maatte købe.
Og nu kan jeg løbe.

Hvorfor? Jo, thi jeg har sagt,
at din Velstand som din Magt
— ædt af Trøsk og syg i Roden —
dingler alt paa Foden.

Men Farvel! Jeg taaled nok.
Driv dit Spand og sving din Stok,
mens en Lus i Smiger-Bytte
faar min gamle Hytte.

En „opsagt“.

Skiftedagen.

Tidligere var det en Regel, at Landbrugets Arbejdere kun skiftede Arbejdsplads første Maj eller første November; denne Regel har sin Oprindelse i det gamle Tyendeforhold og den forældede Tyendelovgivning, som fastsætter disse Datoer som den eneste gyldige »Fardag«. Undtagelser fra denne Regel er imidlertid efterhaanden blevet flere og flere, og efter at Landarbejderne er blevet organiserede og vort Forbund har faaet Overenskomster med Arbejdsgiverne, kan det ikke længere betragtes som gældende Regel, i hvert Fald ikke for de gifte Arbejderes Vedkommende. For det store Gros af Tjenestefolk er de to gamle Fardage dog endnu den almindelige Skiftetid, da pakkes Tøjet, og man drager afsted til en ny Plads, eller tager ind til Byernes Fæstekontorer for herfra at søge en Plads. Endnu spiller desværre Fæstekontorerne en Rolle indenfor Landbrugets Arbejdsforhold; de er som en Slags Børs, hvor Kurserne paa Landbrugets Arbejdskraft noteres. Dersom man vil bedømme den nylig overstaaede November Skiftedag ud fra dette Synspunkt, da kan det slaas fast, at Kursen ganske afgjort var nedadgaaende. Efterretningerne fra Fæstekontorerne gik gennemgaaende allesammen ud paa, at der var usædvanlig stort Tilbud af Tjenestefolk, og at Efterspørgslen ikke dækkede dette, og Lønningerne var stærkt præget af dette Forhold.

Det viste sig allerede efter Forløbet af de to første Skiftedage, at Lønnen var stærkt dalende. Vi gør os næppe skyldig i Overdrivelse, naar vi paastaar, at Lønningerne den første og anden November viste et Fald paa ⅓ eller mere sammenlignet med i Fjor, og de følgende Dage vil sikkert vise, at dette Fohrold er blevet yderligere forværret; hertil kommer, at adskillige Tjenestekarle overhovedet slet ikke har kunnet faa Plads.

Arbejdsløsheden vil komme til at gøre sig stærkt gældende blandt Tjenestefolkene i den kommende Vinter; denne Vinter vil i det hele, efter al Sandsynlighed blive en af de værste Vintre for Landarbejderne, som vi endnu har haft.

Stillingen ved denne Skiftedag viser bedre end noget andet, hvilken Lykke det er, at saa stor en Del som Tilfældet er af Landbrugets Arbejdere er blevet organiseret. Dersom Lønnen i Aar som for Aar tilbage skulde fastsættes udelukkende i det aabne Marked, gennem Tilbud og Efterspørgsel, viser Tendensen fra Fæstekontorerne, hvor det var baaret hen. Havde den danske Landarbejderklasse ikke haft sin Organisation til at værne sig mod denne Tendens, da vilde Fremtiden i Sandhed have tegnet sig truende for Landarbejderne.

Jens Forkarl.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Mød til Kontrol.

Da det har sin store Betydning ved Udarbejdelse af Statistiken over Arbejdsløsheden, at alt medregnes, anmodes de Medlemmer, som er arbejdsløse, om at holde Kontrolbestyrerne underrettede om, naar de er arbejdsløse, selv om de har opbrugt deres Understøttelse.

Kontrolbestyrerne anmodes om at føre saadanne Medlemmers tabte Dage paa Karenslisterne og endelig at tilmelde alle de arbejdsløse til de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, og i det hele taget holde Forbindelsen med Arbejdsanvisningen i Orden.

Man henleder Opmærksomheden paa, at den i sidste Uge omtalte Bedrager nu har været paa Sjælland og har narret Kontrolbestyreren i Hvalsø Afdl. for Penge til en Rejse til Jylland.

Udbetal derfor aldrig Rejsehjælp til andre end **Afdl.s egne Medlemmer.** *Sofus Westergaard.*

J. P. Brochmanns Tale under Finanslovdebatten.

I.

Under Finanslovsdebatten holdt den nyvalgte socialdemokratiske Folketingsmand for Holbækkredsen en fortrinlig Tale, hvoraf vi efter Rigsdagstidende gengiver følgende Uddrag:

Tørvearbejderne og Tørvespekulanterne.

Der er talt adskillige Ord imod Arbejderne, og adskillige Ord imod Arbejderne er gendrevne. Jeg skal dog ogsaa dvæle ved noget af dette. Bl. a. udviklede Hr. Pitzner, at det var Tørvearbejderne, der havde ødelagt en Mand, som han kendte, og som han havde solgt en Mose til. Nu maa jeg sige, at dette, at sætte Tørvearbejdernes Fortjeneste kontra det hele Samfund, er ret godtkøbs, og det er gendrevet saa overordentlig tidt; men jeg maa alligevel dvæle et Øjeblik ved det, for det Eksempel Hr. Pitzner her fremdrog, er som en Type paa hele Antisocialisternes Argumentation. Det ærede Medlem udvikler, at en Gartner, som for Resten havde købt Jord af ham i sin Tid, for to Aar siden købte en Mose for at skaffe sig Brændsel til sit Gartneri. Men det var gaaet den Mand helt galt. For 3—4 Dage siden traf Hr. Pitzner Mandens Kone, og hun udviklede saa: Vi har saamænd maattet holde op med at drive Mosen, for selv om vi gav Mosen gratis og lagde Hest til uden at beregne noget for det, var Arbejdslønnen ved Produktionen af Tørvene saa stor, at vi har set vores Fordel ved at købe Kul. Altsaa, Hr. Pitzners gode Ven, som han havde solgt en Mose, kunde ikke klare sig, fordi Tørvearbejderne ruinerede ham.

Jeg skal nu søge at bibringe Hr. Pitzner en anden Opfattelse. Jeg kender et Tørvesjak, som man kalder det, altsaa organiserede Arbejdere, der har slaaet sig sammen om at drive en Mose; i et Brev skriver en af disse til mig i Anledning af Hr. Pitzners Udtalelser; de giver en Fremstilling af, hvor udmærket en Fortjeneste det giver at drive den Produktion, og viser derved, hvor uberettiget det er at angribe Arbejderne paa denne letfærdige Maade: Brevet lyder saaledes: »Vi var 11 Mand i Akkord, og hver Mand har haft mellem 60 og 65 Arbejdsdage. Efter hvad vi foreløbig har opgjort, faar hver Mand, iberegnet hans Andel i Maskiner og Redskaber plus 5 Tons Tørv pr. Mand, ca. 2300 Kr.« — Det vil sige, at naar Arbejderne driver Mosen uden Mellemmand, viser Regnskabet god Fortjeneste.

Manden skriver videre: »Man maa huske paa, at vi har betalt 3000 Kr. i Leje af Mosen og købt Redskaber, hvilket vil sige, at hvis vi f. Eks. kan leje Mosen til samme Pris næste Aar, da vil vi kunne tjene adskilligt mere, da vi jo nu har de Redskaber, vi skal bruge. Prisen, vi har faaet for Tørv paa Mosen, er 36 a 40 Kr. pr. Ton. Altsaa, hvis nogen Tørveproducent paastaar, at det ikke kan betale sig at lave Tørv, saa passer det ikke.«

Det er altsaa Sandheden om Tørveproduktionen, kort udtrykt, at Tørveproduktionen udmærket godt kan betale sig. Arbejderne har i dette Tilfælde haft en god Fortjeneste, fordi de har drevet Tørveproduktionen uden Mellemmand. Hr. Pitzners Udtalelser er typiske for den letkøbte Maade, hvorpaa man søger at angribe og mistænkeliggøre Arbejderne. Jeg hævder fremdeles, at enhver Gaardejer, der har arvet sin Mose fra Fædrene, har tjent udmærkede Penge ved at drive den, at de allerfleste Tørvefabrikanter har tjent udmærkede Penge, og at de allerfleste Tørvespekulanter har tjent lige saa udmærket.

Og hvad er Resultatet blevet af denne Overklassens Spekulation i Tørv. Det er blevet, at vi her i København giver 120 Kr. pr. Ton Tørv i Smaavægt og, naar man køber en hel Ton, 80—90 Kr. Det er Resultatet af Tørvemaksimalprisens Ophævelse. Jeg vil protestere mod, at Arbejderne angribes paa denne letfærdige og ganske uberettigede Maade, og jeg vil haabe, at Hr. Pitzner, hvis han endnu en Gang træffer sin Moses Købers Hustru paa Gaden — det kunde jo hænde rent tilfældigt — da vil give Konen denne Besked til Trøst og Beroligelse.

Arbejdslønnen og Priserne.

Angrebene paa Arbejderne har været mangfoldige, og Grundsynet i alle disse Angreb er dette: Arbejdslønnen skal st aa stille, men iøvrigt maa Priserne paa alle mulige Livsfornødenheder godt stige. Vi har den ganske modsatte Betragtning. Vi ser saaledes paa det, at Priserne paa Levnedsmidler skal enten staa stille eller helst dale, og saa staar jo ogsaa Arbejdslønnen stille, saa stiger den formodentlig heller ikke. Det er to modsatte Synspunkter der her gør sig gældende. De Herrer fra oven betragter det som en Selvfølge, at Priserne skal blive ved at stige, men at til Trods for denne Stigning skal Arbejdslønnen blive ved at staa stille. Ja, der er et æret Medlem, der ryster paa Hovedet, men det er dog en Kendsgerning, at der nu fra alle Sider rejser sig stærke Kræfter imod en Lønforhøjelse for Arbejderne. Arbejdsgiverne har protesteret: Nu skal der siges Stop, ikke et Slag mere ad denne Vej! Det er Parolen. Men hører man noget fra den Side om, at Priserne skal ned? Det gør man ikke. Hele Sommerens Pressekampagne i store, ansete Blade hver af sin Retning — jeg tænker her paa Højrebladet i Holbæk og »Fyns Tidende«, for blot at nævne disse to — er i Virkeligheden gaaet paa denne Melodi.

Men jeg forstaar slet ikke det Ræsonnement, jeg forstaar slet ikke, at man kan være saa kortsynet. Hvorfor proklamerer man ikke aabent og ærligt den hellige Krig mod Vareaager, Prisfordyrelse og alt det, som kuer Smaamanden ned? Fordi man er hildet i Klasseinteresser. Det er nemlig Sagen, at her stiller vi os meget skarpt overfor de andre, det er to Verdener, der mødes og tilsyneladende ikke ret godt kan komme til Rette — de kan det ikke nu og vel næppe heller i Fremtiden.

Sparsommelighedsprædikerne.

Der er fremsat adskillige gode Raad til Arbejderne om, hvorledes de nu skal bære sig ad med at administrere, hvad de fortjener. Det er godt nok, at man taler om Sparsommelighed, og i al Almindelighed er vi enige i, at man maa spare; men de positive Forslag, der er kommet fra Højres og Venstres Side, er vi uenige i. Det ærede Medlem Hr. Brorsen udkastede den Tanke, at f. Eks. 25 pCt. af de unges Lønninger skal holdes tilbage fra deres 16de til deres 25de Aar; denne Del maa ikke udbetales, men skal indsættes paa en Sparekassebog og først udbetales til dem i 25 Aars Alderen. Et lignende Forslag har staaet i »Berlingske Tidende«, og disse Udtalelser har vundet Tilslutning fra mange Sider.

Jeg skal straks indrømme, at vi ikke er Modstandere af de unges Sparsommelighed, tværtimod. Jeg vil henvise ærede Medlemmer, der særlig interesserer sig for Sparsommelighed, til Arbejdernes Landsbank, Frederiksberggade, et udmærket ledet lille Institut, som det er en Ære at støtte. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at Direktøren for

dette Institut, Hr. Kjær, efter Evne har søgt at praktisere den Sparsommelighedsteori, der er udkastet, om end paa en noget anden Maade. Han har nemlig efter Samraad med Sømændenes Forbund oprettet en Spareafdeling, hvori Sømændene, ialt Fald før Strejken, har sammensparet en Del, og jeg er overbevist om, at Direktøren for dette Pengeinstitut ogsaa kan give yderligere Raad i saa Henseende.

Men dette, at sætte en meget stor Klasse af Landets Befolkning under Administration, er dog en tvivlsom Sag. Hvorfor vil man ikke sætte andre under Administration? Der gives ogsaa unge Mennesker i andre Brancher. Jeg har kendt unge, ugifte Gaardejere, og der er ogsaa unge, ugifte Handlende og unge Haandværksmestre. Hvorfor skal de ikke ogsaa sættes under Administration? Det er kun Arbejderne, hvis Penge man vil administrere.

Men det tror jeg nu ikke, at Fagforbundene gaar ind paa, og det saa meget mere, som der lurer en Fare derved, og denne Fare er Lønnedsættelsen. Jeg skal betro de ærede Medlemmer en Ting, og det er, at det er en meget uklog Tale paa den ene Side at sige til Arbejderne: I skal spare, og paa den anden Side at sige til de unge Arbejdere: Vi tager eders Løn i en halv Snes Aar. For naar man siger det, saa ræsonnerer Arbejderne saaledes: Arbejdsgiverne kommer derigennem ind paa den Tanke, at Arbejderne kan undvære det, der beslaglægges; og naar man først har faaet slaaet fast, at Arbejderne bevisligt kan undvære en Del ved at trykke deres Levevis ned, saa er Grundlaget dermed lagt for den Lønnedsættelse, som Arbejdsgiverne inderligt ønsker.

Jordspørgsmaalet.

Uviljen mod Arbejderne, mod de smaa, gaar som en ulmende Ild gennem denne Finanslovbehandling. Vi hørte Hr. N. C. Jensen i Lørdags tale om Landarbejderne og anke over, at de skal have deres Landbrug fikst og færdigt; det var det stadig Omkvæd i det ærede Medlems Tale. Nu ved jo det ærede Medlem godt, at det er en dyb Misforstaaelse. Thi en Landarbejder, som overtager et saadant Brug, faar det jo aldeles ikke fikst og færdigt. Det gaar saaledes til, at en Mand og Kone, f. Eks. ude paa Egholms Jorder, gaar og slider og slæber en hel Sommer igennem for at bygge sig et Hjem. Det gaar saaledes til med de fikse og færdige Landbrug, som Landarbejderne overtager, at de for det første selv maa bygge dem: Manden maa grave Grunden og støbe Cement i Grunden, og Konen maa hjælpe til, og har de Børn, hjælper ogsaa de til, og saa endelig hen paa Efteraaret staar det delvis færdigt. Men ikke fikst og færdigt. Saa rykker Manden ind i dette nybyggede Hus, som der ikke er nogen særlig Hyggelighed ved, og saa først kan han begynde med at bygge sin Bedrift op; saa først begynder han at forvandle denne Herremandsjord til et Husmandsbrug. Og saa efter lange Aars Slid og Slæb, efter en Række af Aar med kun lille Fortjeneste, kan man sige, at Hjemmet staar fikst og færdigt.

Men Venstres Syn paa denne Sag er det, at der her er Tale om en Gavelovgivning, at Husmandsbrugs Oprettelse er en Gavelovgivning; min ærede Modkandidat i Holbæk af Venstre udtalte idelig i Foraaret, at det var en Gavelovgivning. Jeg har nu et fuldkommen modsat Syn derpaa. Jeg mener nemlig, at den Landarbejder, der i disse Dage paatager sig det Arbejde at overtage et Brug paa de Betingelser, yder Samfundet en Gave, den bedste Gave, man kan yde, og det er sin Manddoms Kraft, det er sin Ildhu efter at skabe og frembringe — i første Instans til Gavn for sin Familie, men i videre Forstand til Gavn for hele Landet. Og hvad er vel en større Opgave her i Landet end den at dyrke Jorden saaledes, at den giver saa meget som muligt, hvad er vel en større Opgave end at forvandle slet drevet Herremandsjord til frugtbare og smukke Hjem, hvor der kan opvokse en sund Slægt, og bo mange flere Mennesker, end der nu bor!

Det er denne Gave, som Smaamanden giver Samfundet. Og saa er der tillige en anden Ting — det maa jeg ogsaa pege paa. Man skal ikke være lyrisk her i denne Sal, man skal ikke komme med Kolonihavelyrik eller Husmandslyrik, det er sandt, men jeg vil alligevel med et Par Ord sige, at bagved hele denne Husmandsbevægelse ligger der i Virkeligheden et kønt menneskeligt Træk. Og det er det, at ved at skabe et selvstændigt Hjem, ved at skabe sig en Virkeplads, hvor Mands og Hustrus Evner som Jorddyrkere kan finde deres fulde og rige Udfoldelse, skaber man Betingelser for, at Børnene kan vokse op i sunde og lyse Omgivelser — det maa jeg ogsaa understrege. Og jeg vil endnu en Gang sige, at den Mand, som gaar ind til et saadant Brug i disse Dage, gaar ikke ind til noget fikst og færdigt, men til Arbejde og Slæb, forhaabentlig til Gavn for ham selv — det bliver det jo i mange Tilfælde — men ogsaa til Gavn for hele Landet.

Adgang til Jorden.

Jeg vil i denne Forbindelse, medens jeg taler om Jordspørgsmaalene, nævne Ordet Ekspropriation. Hr. N. C. Jensen udtalte nogle smukke Ord om Samfundets Grundpille; han kunde ikke fordrage Ordet Ekspropriation, for dette rokker ved Samfundets Grundpille. Jeg synes netop, at den nuværende Samfundsordning rokker ved Samfundets Grundpille, for det er Ejendomsretten. Vi Socialdemokrater vil netop have Ejendomsretten udviklet til at omfatte alle.

Maa jeg ved et bestemt Eksempel nærmere vise, hvad det er, jeg mener. Jeg traf oppe i Holbæk-Kredsen en lille Husmand. Han havde 5 Tdr. Land, hvorpaa han holdt 4 Køer og et Par smaa Heste. Denne Mand var Arbejdersøn; han var Typen paa en Landarbejder af den gamle Slags. Jeg skal nu ikke oprulle for Dem det Billede, han gav mig af et Liv i Fattigdom og Slid, fra han som 7 Aars Dreng tumler ud af Huset for at gaa paa Arbejde, men jeg skal kun sige, at han gennem disse mange Aar ved Slid paa Herregaarde og paa Teglværker 15—16 Timer om Dagen endelig ved den mest idérige Sparsommelighed havde sammensparet saa meget, at han kunde begynde at bygge sit Hjem op. Han havde sparet og spinket videre, til Trods for, at han havde en stor Børneflok, og endelig faaet dette Brug stablet paa Benene. Endvidere havde han sammensparet sig et Par Tusinde Kroner for at kunne skaffe sig Kaution for endnu et Par Tusinde, og nu var hans Ærgærrighed — dog ikke alene hans Ærgærrighed, men en Betingelse for, at han virkelig kunde leve et nogenlunde menneskeværdigt Liv — at han kunde faa mere Jord. Saa gik han til Gaardmanden paa den ene Side af hans Brug, som havde 90 Tdr. Land, og spurgte ham, om han kunde købe 3—4 Tdr. Land hos ham. Gaardmanden svarede nej. Han gik til Gaardmanden paa den anden Side af Bruget og fik samme Svar. Nu ligger den lille Husmand der indkilet mellem store Gaarde, han kan ikke røre sig, han er dømt til at forblive en fattig Mand hele Livet igennem. Hvad mangler han? Han mangler selvfølgelig en Ekspropriationslov. Og her rører jeg ved noget, som muligvis adskillige ærede Medlemmer af Venstre synes er den rene Rottegift. Men hvorfor? Jeg spørger: Er det Meningen med Ejendomsrettens Ukrænkelighed, at den ene Jordbruger, som har nok i Forvejen, skal have Ret til at nægte sin fattige Broder en Smule Jord, som den, der kommer af med Jorden, nærmest ikke føler Savnet af? Jeg siger derfor, at vi i dette og i mangfoldige andre Tilfælde trænger til en Ekspropriationslov, det vil sige Tvangsafstaaelse mod Erstatning. Hvad er nu det rette? Naar man griber i sin egen Barm og sætter sig i Husmandens Sted, vil man saa ikke sige: Denne Mand har moralsk Ret til at faa den Jord, som han ønsker, han har fortjent den Jord. Og vil det være nogen Uret med de Gaardmænd, der omslutter hans Jord, at ekspropriere en Smule af deres Jord, mod at de fik deres Betaling for det? Det mener jeg ikke. Jeg anmoder ærede Medlemmer om at tænke herpaa, og jeg anmoder Hr. N. C. Jensen om ikke at ruske for stærkt i Samfundets Grundpiller, fordi en fattig Husmand ønsker at købe et Par Tønder Land af sin rige Nabo. Nej, Grundpillen i Samfundet og Grundpillen i Landbruget er den ene enkelte, at Jorden bliver dyrket saa godt som mulige, og det er netop det Fundament, vi søger at lægge. Om Jordspørgsmaalet vil jeg videre sige, at Smaafolks Kamp for at faa Jord, det er det store Spørgsmaal. Vi har baade et Jordspørgsmaal i København og et Jordspørgsmaal paa Landet. I København har Jordspørgsmaalet jo formet sig saaledes for Arbejderne, at de et Aar er rykket ud i Københavns Udkant og har lejet et lille Stykke Jord, som de har dyrket som Have og samlet deres Familie dér. I Løbet af et Par Aar er Haven vokset, indtil en skønne Dag Storstaden kommer væltende. En skønne Dag i Efteraaret ser vi hele Familien samlet i Haven, saa hugger de Hyldetræerne om og bruger dem til Brændsel, de rusker Buskene op, Blomsterne trampes ned, og saa ligger det hele som en Kirkegaard, ja, i Virkeligheden som en Kirkegaard. Jeg bor i et saadant Kvarter, hvor der er nedlagt Hundreder af Haver; det er vemodigt at se disse Pladser, som ligger klar til Bebyggelse. Saaledes er det gaaet Arbejderen Aar efter Aar, han er fordrevet fra den ene Have til den anden. Mange har set sig tvunget til at købe Parceller. I Aarenes Løb er det blevet saaledes, at omkring København ligger ca. 25,000 smaa Parceller, som mest ejes af Arbejdere. Men Jordspørgsmaalet har for Københavns Arbejdere været en træls Vandring, og det er slet ikke paa nogen Maade løst. Det viser sig, at Jordhungeren her inde er lige saa stor som ude paa Landet. Der er naturligvis den Forskel, at paa Landet drejer det sig om noget mere massivt, nemlig om Ophold, Ernæring og Haandværk, men her inde i Byen er der det smukke Element ved det, at det drejer sig om Familielivets Sundhed og om Livsglæde. Jeg tror, at Jordspørgsmaalets Løsning for Brostenenes Mænd og Kvinder har lige saa stor etisk og moralsk Betydning, som Jordspørgsmaalets Løsning har ude paa Landet. Jordspørgsmaalet som Helhed er baade for Byen og for Landet i Virkeligheden et af Tidens allervigtigste Spørgsmaal. *Jeg talte i Gaar med Landarbejderforbundets ledende Mænd om denne Sag,* og de sagde til mig, at Jordspørgsmaalet syssel-sætter i høj Grad Landarbejderforbundets Medlemmer. Det er nu 30—40,000 Mand, der kræver Adgang til Jord paa saadanne Betingelser, at en flittig, stræbsom Familie kan leve af at dyrke sin Jord. Forbundet kræver derfor den størst mulige Støtte til Oprettelsen af selvstændige Brug, ogsaa for at modvirke den faretruende Indvandring til Byerne samt for at aflaste Arbejdsløsheden. Samfundet bør være Ejer af Jorden, men

Brugeren en selvstændig Mand, som frit kan dyrke sin Jord, som han selv vil. Det er kort udtrykt Landarbejdernes Jordprogram.

(Fortsættes.)

Hver Mand

bør i egen Interesse allerede nu bestille sig den mest nyttige Julegave, som findes til en saa latterlig billig Pris, at man ikke kan faa noget blot tilnærmelsesvis saa godt for sine Penge, som denne Julegave — bestille den ikke blot til sig selv, men ogsaa benytte den som Julegave til sin Fader, Moder, Søster, Broder, til en hvilken som helst anden af ens Familie, til en Ven eller Veninde — ja, kort sagt, til enhver, som har fortjent noget, der er godt og praktiskt, som vil kunne være til Nytte for enhver, som giver mange, mange gode og praktiske Vink, som vil glæde sin Ejermand, en Julegave, som kun koster 2 Kr. 75 Øre plus Porto, en Julegave, som bestilles hos Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, St., København Ø. — den bedste Julegave, nemlig: Landarbejdernes

Lommebog.

Brutalitetens Aand

»Vi er ved at drukne i Humanitet.« Disse Ord har en af Venstres ledende Mænd en Gang udtalt paa et offentligt Møde, og de vandt vældig Tilslutning i den reaktionære Presse. Den sidste Tids talrige Tilfælde af Mishandling af Tjenestebørn viser, at der ingen overhængende Fare er i den omtalte Retning, og de viser tillige, at Faren er allermindst inden for de Kredse, som er Bærere af den saa højt lovpriste Bondekultur.

De oprørende Tilfælde i Nordsjælland, hvor to smaa Tjenestedrenge blev mishandlede paa den brutaleste Maade, kan man ikke affærdige med, at det er enkeltstaaende Tilfælde, Udslag af særlig brutale Tilbøjeligheder hos et Par særlig brutale Individer, som heldigvis ikke er almindeligt, at der er braadne Kar i alle Lande osv. Nej, her er Tale om andet og mere end rent personlige Tilbøjelighed, de hænger sammen med hele den Tendens, som for Tiden gør sig gældende hos Overklassen, og som ikke mindst har bemægtiget sig vort Lands Storagrarer. De gode Tider med Adgang til let og hurtigt at opnaa stor Fortjeneste har gjort visse Befolkningslag overmodige og hovne, saa de føler sig i den Grad ovenpaa, at de mener, de ingen Hensyn behøver at tage til deres Underordnede. Hertil kommer den politiske Magtstilling, som Valget i Foraaret gav dem. Det er disse Forhold i Forening, som har fremkaldt den Brutalitetens Aand, som nu stærkere end nogensinde slaar os imøde fra oven.

Det er Middelalderens Aand, som gennem Overklassen truer vort Folk. Arbejderne skal have mere Arbejde og mindre at spise, de arbejdsløse skal sulte, de fattige, syge og gamle skal ikke have Hjælp; vi skal bort fra den humane Opfattelse, som var begyndt at gøre sig gældende, at den, der uden egen Skyld lider Nød, har Krav paa Hjælp. »Landmands-Tidende« skrev for nogen Tid siden nogle Artikler om Udvandring, hvori Moralen var denne, at Arbejderungdommen skulde rejse ud af Landet, og forleden stod Venstremanden Jensen Flø paa Folketingets Talerstol og gav de unge, som ønskede Jord, Anvisning paa at opdyrke Heden. Landets frugtbare Jord skal bevares ubeskaaret for Overklassen, og de, som arbejder for denne Overklasse, skal være villige til, af Hensyn til den, at indskrænke deres Krav til Livet til et Minimum. Arbejdsgiverne vil forbeholde sig Ret til at diktere Arbejdsbetingelserne. Ved Hjælp af Ridepissk og Egespir skal Arbejderne og deres Børn lære Kunsten at spænde Livremmen ind, være lydige og underdanige. Det er denne Tankegang, som nu aabent doceres af Overklassen i Pressen og endog fra Rigsdagens Talerstol. Det er i Virkeligheden denne Tankegang, som de to Barneplagere i Nordsjælland praktiserer i deres raa Adfærd overfor de to smaa Tjenestedrenge, de havde i deres Tjeneste.

Jens Forkarl.

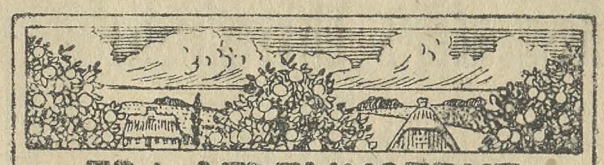

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunne komme i det først udkomne Nummer.

Naarup Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 27. Oktober valgtes Thorvald Rasmussen, Hjelmerup, til Formand, Otto Fr. Hansen, Tømmerup, til Kasserer og Rasmus Fr. Rasmussen, Langsted Skov, til Kontrolbestyrer. Kontroltiden er de fem første Dage fra 10—11 Fm., om Lørdagen fra 4—5 Em.

Kristian Top.

Kippinge-Brarup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 6. November Kl. 7½ Aften i Øster Kippinge Forsamlingshus. Alle Medlemmer bedes møde.

Chr. Rasmussen.

Skrøbelev Afdeling
Ved Generalforsamlingen den 16. Oktober valgtes Alfed Christensen, Skrøbelev, til Kontrolbestyrer. Kontroltiden er fra 10—11 Formiddag.

Laurits Rasmussen.

Skamby Afdeling
afholdt Generalforsamling i Uggerslev Forsamlingshus Søndag den 24. Oktober. Til Kasserer valgtes Arbm. Anders Chr. Henningsen, Uggerslev Mark. Til Kontrolbestyrer valgtes Viggo Berg Rasmussen, Uggerslev. Kontroltiden er fra 10—11, Firsdag fra 12—1.

Hans Chr. Nielsen.

Sdr. Næraa-Aarslev Afdeling
har paa Generalforsamlingen valgt Jørgen Vilhelm Nielsen, Sdr. Næraa til Kontrolbestyrer.

Chr. Johansen.

Oure-Vejstrup Afdeling.
Mødet den 6. November aflyses, og der afholdes i Stedet Medlemsmøde den 13. November. Bemærk Annoncen paa Bagsiden.

Otto Gormsen.

Langeskov Afdeling.
Ved Generalforsamlingen valgtes Husmand Jørgen Peter Sørensen, Rønninge, til Kontrolbestyrer.

Vilh. Jørgensen.

Nørre Lyndelse Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Nørre Lyndelse Kro Lørdag den 13. Novbr. Kl. 8. Bestyrelsen møder Kl. 7½. Alle bør møde, da der er flere Forslag, som skal behandles.

Rasmus Hansen.

Husby Afdeling
holdt Generalforsamling Søndag den 17. Oktober, hvor den gamle Bestyrelse genvalgtes.

Sofus Sørensen.

Ønslev Afdeling
holder Medlemsmøde paa Højmølle Kro Søndag den 7. November Kl. 5. En ny Ordning af Opkrævningen og Kontrollen behandles. Bestyrelsen bedes møde Kl. 4½. Medlemmerne bedes møde talrigt.

Jens Johansen.

Skaarup Afdeling
Medlemsmøde afholdes paa Skaarup Kro Lørdag den 13. November Kl. 7½. Restancer indbetales.

Jens P. Christiansen.

Søllested Afdeling.
De Medlemmer, som i egen Interesse maatte ønske Landarbejdernes Almanak og Lommebog, kan spare Portoudgifter ved at indgive Bestilling inden 15. December til Kassereren. Samtidig bedes Medlemmerne ikke søge Kassereren paa hans Arbejdsplads; træffes bedst efter 6½ Em., undtagen Tirsdag.

Bestyrelsen.

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

Fejr Afdeling
afholdt Generalforsamling i »Landbolyst« Søndag den 24. Oktober. Regnskabet godkendtes. Til Bestyrelsen nyvalgtes Albert Christensen, Gustav Carlsen og Johannes Petersen. Sidstnævnte tillige Kontrolbestyrer. Det vedtoges at erlægge en Mulkt paa 50 Øre for Udeblivelse fra Foreningens Møder og Sammenkomster. Mulkterne gaar til en Fane.

J. Hansen.

Kværndrup Afdeling
meddeler, at Kontroltiden er sat fra Kl. 10—11 hver Dag hos Kontrolbestyrer Chr. Eriksen, Kværndrup.

Brenderup Afdeling.
Generalforsamling afholdtes den 4. Oktober, hvor Bestyrelsen genvalgtes. Til Kontrolbestyrer genvalgtes Nikolaj Petersen, Kjærsgaard. Det vedtoges at betale en Kr. i Bøde for Udeblivelse fra Generalforsamling.

L. Hansen.

Brenderup Afdeling
Møde afholdes paa Brenderup Gæstgivergaard Onsdag d. 10. November Kl. 7½ Aften. Mød alle.

L. Hansen.

Vissenbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 7. November Kl. 4 i Vissenbjerg Kro for at drøfte Spørgsmaalet angaaende en ny Form for vor Organisation.

Theodor Christensen.

Gunslev Afdeling.
Medlemmerne bede s bemærke Annoncen paa Bagsiden af Bladet angaaende Mødet den 13. November. Husk nu at møde alle, og tag Eders Naboer med.

Karl Sørensen.

Ørbæk Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Ørbæk Kro Lørdag den 6. November Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde.

Hans Peder Hansen.

Kølstrup Afdeling
Pastor Arne Møller taler i Kølstrup Forsamlingshus Torsdag den 11. November Kl. 7½ »Højskolen overfor Bondestanden og Arbejderne«. Alle bedes møde fra først af, da der vil blive holdt flere Foredrag i Vinter.

L. C. Adolfsen.

Dannemare Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 21. November Kl. 4½. Der sluttes med Bal. Se vor Annonce.

Longelse Afdeling
har til Formand genvalgt Jens Baltzer, Snaremose, som tillige er Kontrolbestyrer. Kassereren er Martin Jensen, Vesterby. Underkontrol: Karl Bøje, Langelse.

Jens Baltzer.

Dannemare Afdeling
Dannemare socialdemokratiske Forening afholder Generalforsamling Søndag den 21. November Kl. 5½. Kl. 6 offentligt Bal og Pakkefest. Pakker modtages med Tak.

Bestyrelsen.

Stenløse-Fangel Afdeling
afholder Møde paa Fangel Kro Torsdag den 11. November Kl. 7½. Meget vigtige Sager paa Dagsordenen.

J. Hansen.

Vaalse Afdeling
afholder Medlemsmøde i Kommunalstuen Lørdag den 13. November Kl. 7½ Aften. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7.

A. A. Mortensen.

Bemærk!

Hver eneste Uge modtager vi saa sent som om Onsdagen Afdelingsmeddelelser, der omhandler Møder, som i de fleste Tilfælde skal afholdes førstkommende Lørdag eller Søndag. De Meddelelsser, der indkommer saa sent, kan absolut ikke optages i Bladet. Gør det derfor til en Regel at afsende Meddelelser senest Lørdag eller Søndag.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Telefon: Øbro 3529 x.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 25 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 18 — i 2 —
— 10 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 42 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

Avertér i

Landarbejderbladet.

Cykleforretningen Gl. Ebberup
anbefales.
Landarbejdere og Læsere af dette Blad har Fordel ved at købe sit Cyklegummi og alt Tilbehør i Cykleforretningen **„Ebberup“.** Sender overalt mod Efterkrav. Skriv straks og forhør om Priserne. Reel Behandling. Reparationer udføres til overkommelige Priser.
Knud Knudsen,
Gl. Ebberup Cykleforretning
Gl. Ebberup pr. Ebberup.

De køber
Herre- og Børnekonfektion, Arbejdstøj og Underbeklædning
bedst og billigst hos
Johan Hansen,
Østergade 25, Faaborg.

Alt mellem Himmel og Jord
sælges billigt.
Slippen og Bagergade Auktionsvareforretning
Telefon 649. Rønne.

Klædesko ½ Pris.

Nr. 20-25	Kr. 1,60
- 26-30	- 1,85
- 31-35	- 2,25
- 36/40	- 2,70
- 41-46	- 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.
NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.
Klædeskolageret, Kolding.

TRYK
sager til Foreninger saavel Plakater om Møder, Billetter og Program til Fester, Love og alle Bøger til Kontorer faar De hurtigst og billigst i
J. KNUDSENS BOGTRYKKERI
Knabrostræde 12
København K. Tlf. 2306.

Avertér i
Landarbejderbladet.

Fra dette Øjeblik
véd De, at der findes
et Stoppeapparat,
som kan stoppe alt Slags Tøj, Strømper etc. forbavsende let og aldeles som nyvævet. **Anskaf Dem dette Apparat straks.** Pris for komplet Apparat med Prøvearbejde og Brugsanvisning Kr. 5,00 plus Porto. Sendes overalt pr. Postopkrævning.
Eneforhandler for Norge:
„Sonecar“, Stavanger. Norge. Behag ved Bestilling at nævne Bladets Navn (Pog 1186).

Engros Priser.
Aluminiums Spiseskeer 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Gafler 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Theskeer 2½ Kr. pr. Dus.
Alt fint sleben og poleret.
Barbermaskiner
med 6 Blade, Gillette System, i flot Etui, Vestelommeformat, 10 Aars Garanti for Holdbarhed, pr. Stk. 235 Øre.
Cigarer.
100 store Cigarer kun 10 Kr.
100 do. ekstra stor 15 -
Disse Mærker i Cigarer er mindst 50 % under Dagspris, ingen Surrogat. Kan godt faas i mindre Partier som Prøve til Kassepris. Alt + Porto.
B. Petersen (en gros) Vejle.

Efteraarssalg af brune Sko!

18,000 Par af vore landskendte, ekstra stærke og solide brune Herre-, Dame- og Børnesko af garanteret ægte Skind, skal realiseres før Efteraaret, og vi benytter Lejligheden til at give et saa uhørt billigt Tilbud, at det endnu en Gang vil fastslaa vort Ry som Landets billigste Skotøjsudsalg, og skaffe os nye faste Kunder. Skoene sælges i alle Nr. fra
Nr. 33 til Nr. 40 for kun 7 Kr. pr. Par, Nr. 41 til Nr. 47 for kun 7 Kr. 85 Øre pr. Par.
Skoene sendes pr. Postopkrævning + Porto 80 Øre. Skriv i Dag og indsend Nr. eller Fodafrids.
NB. Ønskes Skoene i sort ekstra stærkt Hesteschewreaux, kan dette ogsaa leveres til samme Pris.

Adr.: Skotøjsudsalget „Konkurrence“, Aarhus.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag.
Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Alle Danmarks Landarbejdere
bør købe deres Tobak direkte fra Tobaksfabriken. Ved at sælge til Publikum direkte fra vor Fabrik, sparer vi vor Kunde al Mellemhandleravance. Vi sælger **Røgtobak ½ kg Kr. 1,60,** bedre Kvalitet Kr. 2,40, Melange B Kr. 2,90, Java Melange Nr. 1 Kr. 3,50. ½ kg original hollandsk Tobak Kr. 4,75. Uovertruffen i Velsmag. Kubiana (Mellemsnit) Kr. 3,00 **Shagtobak** Nr. 1 Kr. 2,90, Louisianna Kr. 3,90, den bekendte Owa Shag kun Kr. 4,60, alt pr. ½ kg. **Cigarer** fremstilles af ren oversøisk Tobak i alm. Størrelse (ikke Cerutter) **12, 14, 16, 18, 20 og 22 Kr. pr. 100 Stk. Cerutter,** fin og velsmagende leveres for kun **Kr. 6, 6,50 og 9,00 pr. 100 Stk. Cigaretter** Kr. 2, 2,50, 4 og 6 pr. 100 Stk. Alle Varerne kan beses i Udsalget, Larsbjørnstræde 24, og sendes overalt mod Efterkr. 4½ kg eller 4 kg Tobak og 100 Cigarer sendes portofrit. **Ingen Risiko,** er Varerne ikke tilfredsstillende, kan de byttes eller Pengene betales tilbage.
Holger Jørgensens Tobaksfabrik, Larsbjørnstræde 24, Kbhvn. K.

Avertér i Landarbejderbladet.

REPUBLIK

eller Kongedømme kan der diskuteres om, men at Spegesild til 7—8 Øre er billige, kan der ikke diskuteres om. Køb derfor Spegesild i Stedet for det dyre Kød og Flæsk og køb til disse billige Priser.

Undertegnede bestiller herved:

1 Bøtte, ca. 200 à 225 garanterede norske Flommesild, Vægt ca. 15 kg. Pris Kr. 15,00.

1 Bøtte, ca. 300 à 325 garanterede norske Flommesild, Vægt ca. 25 kg. Pris Kr. 25,00.

1 Bøtte, ca. 150 norske, delikate Kryddersild Kr. 12,00.

1 Bøtte, ca. 400 Stk., norske Anschovis Kr. 10,00.

10 kg snehvid 1. Kls Klipfisk à Kr. 1,80 pr. kg.

Varerne sendes overalt i Danmark pr. Postopkrævning + Porto. Indsend Bestilling straks.

Hvad ikke ønskes, bedes overstreget.

M. Nielsen & Hansen,
Kroghsgade 64, København Ø.

Leverandør til Landarbejderforbundet, hvorfor Bestillinger ogsaa kan indsendes til dette.

Gratis Emballage!

Navn: _____

Bopæl: _____

27 Nr. 275 Øre! :: 27 Nr. 275 Øre!

Kæmpe-Julepakke.

Nr. 1) 1 Lysedug paategnet paa fint Lærred, paategnet med Rosenmønster.
Nr. 2) 1 Maleri indrammet i oval ell. firkantet Ramme.
Nr. 3) 2 illustrerede Julebøger med afsluttede illustrerede Fortællinger.
Nr. 4) 1 Mappe Brevpapir med silkeforede Konvoluter. 50 Øre.
Nr. 5) 1 Flaske fin Parfume (Viol).
Nr. 6) 10 fineste Julekort i Farvetryk. Landskaber. Børnekort og med Juletræer. Værdi 1 Kr.
Nr. 7) 10 nyeste Visekort. Værdi 2½ Kr.
Nr. 8) 1 Røntgen-Mikroskop med Brugsanvisning.
Nr. 9) 1 Billed-Lotteri.
Nr. 10) 1 Jule-Engel med Sølvglimmer.
Nr. 11) 1 Bageform.
Nr. 12) De 7 Tryllekort. Nyhed. 25 Øre.
Nr. 13) 1 Fingerring. Garanti for Holdbarhed i 5 Aar.
Nr. 14) 1 Medaillon til Hals eller Urkæde.
Nr. 15) 1 god Blyant. 25 Øre.
Nr. 16) 1 smuk Brosche med Sten.
Nr. 17) 1 Fingerring med Sten. Nr. 18) 1 Nøglering.
Nr. 19) 1 Tændstikspil. Nyhed. Nr. 20) 1 Notitsbog.
Nr. 21) 1 Lommespejl med Metalramme.
Nr. 22) 1 Mand, der rækker Tunge.
Nr. 23) 1 Kinograf med mange Billeder.
Nr. 24) Drejebillede. Nyhed.
Nr. 25) 1 Billede til Indramning.
Nr. 26) 1 Lykønskningskort. Nr. 27) Vort Julekatalog.

Alle 27 Numre sælges samlet som Jule-Reklame for ialt 2 Kr. 75 Øre + Porto.
Købes 2 Pakker medfølger en fin Tegnebog med 3 eller 4 Rum. 3 Pakker sendes portofrit.

B. Petersen, Varelager, Vejle.

Plads tilbydes.
En flink, ældre Karl kan traks faa Plads paa en mindre Gaard — ca. 50 Tdr. Land — paa Skelskøregnen. Henvendelse til Gaardejer **P. Larsen,** Herredsfogedgaarden, Skjelskør.

Foreningsfaner.
Malermester **P. Petersen,**
Egegade 3, København N.
Telefon: Nora 2091 y.

Forenings-Fester og Møder.

Gunslev
Landarbejder- og Socialdemokratisk Forening afholder offentligt Møde i Gunslev Forsamlingshus Lørdag den 13. November Kl. 7 Aften. Som Talere kommer Lærer Date, Nakskov, og Redaktør Christensen, Stubbekjøbing. Efter Mødet Kaffebord for dem, der har Lyst til at deltage. Alle er velkomne. Carl Sørensen.

Oure Vejstrup Landarbejderforening
afholder Bal Lørdag den 6. November paa Oure Kro Kl. 7 prc. Omegnens faglige og politiske Foreninger indbydes.
Otto Gormsen.

Andespil.
Rynkeby Afdeling og Socialdemokratisk Forening afholder Andespil Søndag den 7. November i Rynkeby Forsamlingshus Kl. 4. Efter Spillet Dans for Foreningernes Medlemmer. Nye Medlemmer optages senest den 5. November.
Peder Pedersen.

Magleby Afd. Langeland.
Stort Bal afholdes paa Bagenkop Gæstgivergaard Søndag den 14. November fra Kl. 6½ til 12, hvortil Medlemmerne indbydes, ligeledes indbydes Naboafdelingerne.
Samme Dag og Sted afholdes Møde Kl. 6 for at søge dannet en Socialdemokratisk Forening for Magleby Sogn, til dette bedes alle Interesserede komme.
Anton Hansen.

Veggerslev Landarbejderforening
afholder Pakkefest med humoristisk Oplæsning og Kaffe i Veggerslev Forsamlingshus den 21. November Kl. 6. Socialdemokratisk Forenings Medlemmer med Damer indbydes. Gaver og Pakker modtages med Tak inden den 20. af M. Balle, Veggerslev. Det eventuelle Overskud gaar til Anskaffelse af en Fane.
Bestyrelsen.

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 46 | Fredag den 12. November 1920 | 6. Aargang

Der er Fare for at blive slettet af Forbundet!!!

Der foretages Optælling af Forbundets Medlemmer.

Tiden er nu inde til, at Medlemmerne sørger for at sikre sit fremtidige Medlemsskab i Forbundet, idet der i den forløbne Uge er udsendt Medlemsfortegnelser til samtlige Afdelinger, paa disse skal alle Afdelingens Medlemmer opføres; de, der ikke bliver opførte, betragtes selvsagt ikke som Medlemmer af Forbundet og Arbejdsløshedskassen. Det gælder derfor om, at disse Lister udfyldes nøjagtigt, saavel som at de enkelte Medlemmer sørger for, at deres Kontingentindbetaling til Afdelingen er i Orden. Medlemmer, der er fraflyttet deres gamle Afdeling den 1. November, maa sørge for snarest at tilmelde dem deres ny Afdeling, da de ellers ligesaa stille glider ud.

Ethvert Medlem bør, kort sagt, undersøge, hvorvidt dets Medlemsskab er i Orden.

Lorents Petersen.

Cirkulære til Afdelingskassererne

I den forløbne Uge er udsendt Cirkulære og Medlemsfortegnelse til Optælling af Medlemmer til Afdelingskassererne; de Afdelinger, der ikke har modtaget det, bedes snarest rekvirere samme fra Forbundskontoret, Willemoesgade 54, København Ø. *Lorents Petersen.*

Bladets Anmeldelse.

Som det jo er Afdelingslederne bekendt, bliver »Landarbejderbladet« 2 Gange aarligt nyanmeldt til Postkontorerne Landet over, og til Brug ved Anmeldelsen nu til Nytaar har vi til alle Afdelingskasserere udsendt et Cirkulære omhandlende Anmeldelsen, og en Medlemsfortegnelse, som vi ifølge Cirkulæret beder Afdelingsledelsen udfylde med Afdelingens samtlige Medlemmers Stilling, Navn, Bopæl og Poststed saa hurtigt, at vi har den færdige Fortegnelse her paa Kontoret senest den 15. Novbr.

Skulde der være nogle Afdelinger, hvor Cirkulære og Medlemsfortegnelse endnu ikke er ankommet, bedes disse meddele os det straks, og vi skal saa fremsende en ny Forsyning. Husk nu at indsende Fortegnelsen rettidigt.

Ophævet Blokade.

Blokaden overfor Hr. Fiskeriforpagter *Hofmejer*, Sorø Landsogn, er nu hævet.

Alsted-Fjenneslev Afdl.
P. Hansen.

Enhver Landarbejder bør abonnere paa

Dansk Familieblad.

Ved Bestilling af Bladet paa Posthuset gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og

1000 Kr. ved fuld Invaliditet,

forholdsvis for ringere Grad.

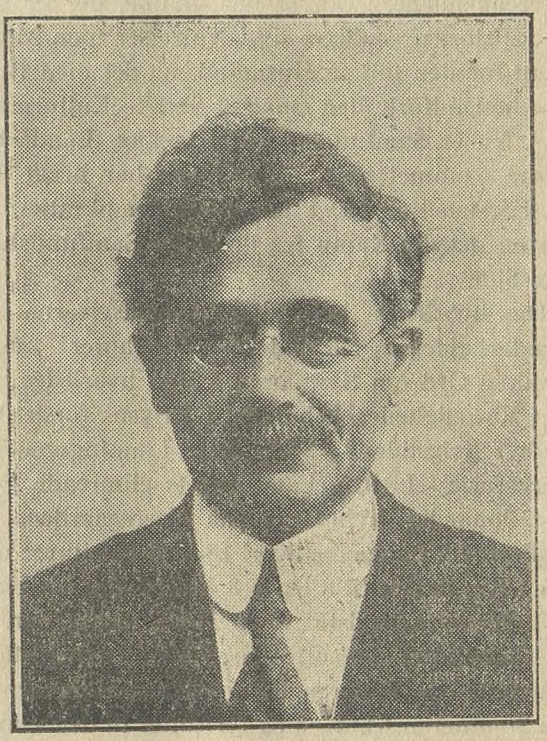

J. P. BROCHMANN.

Socialdemokratiets Folketingsmand for Holbæk Amt er født 1870 i en fattig Rebslagers Familie i Ebeltoft. Allerede som ganske ung deltog han i Partibevægelsen, og fra 1906 til 1910 var Brochmann opstillet mod N. Neergaard i Ebeltoft-Kredsen, hvor vor Partifælle drev Stemmetallet forbavsende op. Brochmann valgtes ved sidste Valg i Holbæk-Kredsen, og hans udmærkede Tale ved Finanslovens første Behandling beviser, at Landarbejdere og andre Smaafolk i ham har faaet en varmhjertet og forstaaende Talsmand.

Denne Plads - er - ledig.

Mangler De Sukker?

Saccarin anvendes til Sødning af al Mad og de sparer Sukkeret til Syltning.

Faas i Æsker med 100 Tabletter til 1 Kr. Forsendes overalt + Efterk. Skriv til

Nysted Materialhandel,
Nysted.

STEMPLER :: SIGNETER

Nye danske Stempelfabrik,
Sværtegade 7. Telefon: Central 8966. København K.

Efterlysning.

Horbelev Afdeling.

Nedenstaaende 4 Medlemmer bedes opgive deres Adresse og betale deres Restance til Horbelev-Afdl, da de ellers vil blive slettede:

Nr. 55491, Tjk. *Ole Hansen*, født i Falkerslev 1897, Nr. 102518, Tjk. *Hans Rasmussen*, født i Dame 1900, Nr. 50443, Tjk. *Chr. Rasmussen*, født i Sdr. Alslev 1901, og Nr. 50444 *Frederik Liljehult*, født i Slimminge 1891.

Aksel Sørensen,
Kasserer.

Husk at frankere Brevene.

Da det ofte hænder, at vi modtager ufrankerede Breve og derved paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingslederne nøje at paase, at Brevene ved Afsendelsen altid er frankerede.

Afdelingsledere, bemærk!!

Naar ny Formand, Kasserer eller Kontrolbestyrer er valgt i en Afdeling, da skal Navn og Adresse straks indsendes til Hovedkontoret, Willemoesgade 54, St., da eventuelle Skrivelser ellers stadig vil blive tilsendt Afdelingerne efter de afgaaede Lederes Adresse.

Adresserne skal altid indsendes som Meddelelse til Forbundet; intet andet end Navn og Adressen maa skrives paa saadanne Meddelelser.

Lorents Petersen.

KONSULAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W KOPENHADZE

zawiadamia niniejszem, ze obecnie mozna wysylac do Polski paczki, zawierajace ubrania i zywnosc.

Blizszych informacji udzieli pismiennie Konsulat.

Jednoczesnie Konsulat zawiadamia, ze w pierwszych dniach grudnia organizuje sie transport na powrót do kraju.

W sprawie zapisów trzeba sie zwrócic zaraz do Konsulatu.

J. P. Brochmanns Tale under Finanslovdebatten.

II.

Maa jeg vende tilbage til det, der skal være Kærnepunktet i min Tale, nemlig Overklassens Forsyndelser imod Arbejderne under Krigen. Lad os vende os til Landarbejderne. Hvorledes blev de behandlet under Krigen? Man taler om de høje Lønninger for Landbruget. Men naar fik Arbejderne deres høje Lønninger? Allerede i Efteraaret 1914 begyndte Stigningerne for den besiddende Landbostand. Vi ser denne voldsomme Stigning i Hestepriserne, i Kreaturpriserne, vi ser Heste, der løber op fra 700—900 Kr. til 2500—3000 Kr., og Køerne fulgte jo rigtig godt med. Men denne Stigning skyldtes ikke de stigende Arbejdslønninger. Hvornaar fik saa Arbejderne deres Andel i den almindelige Stigning? Ja, den fik de først, da den anden Del af Samfundet paa Landet var blevet tvunget til at give Landarbejderne en forhøjet Lønning. For de spredte Tilløb, som Landarbejderne gjorde for rent privat at hæve Lønningerne, blev skarpt slaaet ned. Jeg hævder, at den Gang, da Gaardmandsstanden, Herremændene og Proprietærerne tjente udmærket, levede Landarbejderne deres gamle Liv i Fattigdom og mange med mange Børn levede i Nød og adskillige ligefrem i Elendighed. Men hvad sagde den Gang de velhavende Mænd, der fik 3 til 4 Gange saa meget for deres Heste og et Par Gange saa meget for deres Køer, til den fattige Bonde? Sagde han: Du skal ogsaa have noget mere, det har du ærlig fortjent? Nej, Landarbejderen fik ikke mere. De besiddende skovlede i Sækken, medens Smaamandens Pose blev lige slatten, indtil Socialdemokratiet tog fat. Det skulde Landmændene huske paa, naar de taler saa højt om Lønningerne. Statistiken for 1915 viste en gennemsnitlig Fortjeneste af 2 Kr. 66 Øre om Dagen for Landarbejderen; 2 Kr. kontant samt Fribolig med en Smule Have og lidt Brændsel. Dette gjaldt Herregaardens Arbejdere, og Arbejderne hos Gaardmændene havde det samme. Jeg taler her om de faste Arbejdere. De saakaldte løse Arbejdere paa Herregaardene fik den Gang 2 Kr. 66 Øre daglig, men ingen anden Godtgørelse. Og der fandtes mangfoldige usle Arbejdspladser. Paa Statens to Gaarde ved Hillerød, som i 1915 var forpagtede ud, vor Lønnen kun 2 Kr. daglig for 11 Timers dagligt Arbejde. 2 Kr. for 11 Timers Arbejde pr. Dag, medens Landbruget svælgede i stort Udbytte! Paa Esromgaard, en stor Herregaard ved Esromsø, var Lønnen i 1915 2 Kr. og 1 Kr. 60 Øre om Dagen, henholdsvis om Sommeren og om Vinteren. Arbejderboligerne var slette. Der herskede usle Arbejdsforhold. Sehested Juuls Herregaard, Ravnholt paa Fyn, er kendt som et særlig slet Arbejdssted. Jeg vil anmode ærede Medlemmer om at fæstne deres Blik ved disse Kendsgerninger. Det bliver et Minus for Arbejderne. Krigens Historie viser, at Arbejderne har lidt under Krigen i Krigens første Aar, og det gælder navnlig de fattigst stillede paa Landet. Men hvad fik da Byarbejderne i Krigens første Aar? De fik ingen Lønforhøjelse. De nøjedes med, hvad de havde, fordi Samfundsfølelsen var stærk blandt Arbejderne, men Samfundsfølelsen var ikke stærk blandt Kapitalisterne og Overklassen. Landarbejdernes Lønninger var næsten uforandrede lige til Foraaret 1918 trods Dyrtid og Prisstigning paa alt muligt. Arbejderne levede deres fattige Liv lige til Foraaret 1918, og ingen tænkte paa at komme dem til Hjælp. Saa tog Landarbejdernes Organisation fat, og først da steg Lønningen. I denne ene Kendsgerning, de større og større Udbytter og de fattiges stadig dalende Udbytte paa Grund af Dyrtiden, ligger et socialt Billede. Jeg haaber, et eller andet æret Medlem her i Salen og en eller anden ude i Landet, der muligvis faar Referatet af Forhandlingerne her at læse, vil komme til at dvæle en lille Smule ved de Kendsgerninger, jeg her fremdrager. Saa tog Landarbejderorganisationen fat, og saa steg Lønningerne. De løse Arbejdere paa Herregaardene fik nu 11 Kr. daglig eller 66 om Ugen i de 9 Maaneder, og har endvidere et Tillæg paa 1 Kr. 60 Øre i 6 Uger i Høst- og Tærsketiden. De faste Arbejdere, som er det store Flertal, faar i 9 Maaneder 8 Kr. 25 Øre daglig og et Tillæg af 1 Kr. 10 Øre i de 6 Høstuger. I 3 Vintermaaneder 7 Kr. 15 Øre daglig, fri Bolig, fri Kørsel efter Brændsel, lidt Havejord og Adgang til Køb af Kartofler og Mælk til Landmandens Udsalgspris. Disse Lønninger blev gennemført den 1. August 1920, altsaa efter nye og voldsomme Prisstigninger. Hvad er det da, der er sket paa Landet? Der er sket det, at de store og mellemstore Gaarde holdt Arbejderne nede, men de fattige Landarbejdere har selv hævet deres Kaar og derigennem hele Landarbejderstanden. Det, der er sket i disse Dage, er i Virkeligheden det samme, som skete i Begyndelsen af 40'erne, da en fattig, pjaltet Husmand, Per Tingløber, rendte rundt ude paa Sjælland, bl. a. i Holbæk Amt, og ophidsede Husmændene mod Herremændene. Det er det samme, der er sket nu; Historien gentager sig. Nu rejser man Monument for den fattige Husmand, og det med Rette. For han udførte den Gang et Stykke Kulturarbejde. Nu er Samfundets nederste Lag, Landarbejderne, kommet med. Men hvem har bragt dem til Forstaaelse? Det har Socialdemokratiet under en mægtig Kamp fra de andre Samfundsklassers Side.

Og hvorledes behandler Arbejdsgiverne saa Landarbejdernes Kvinder? Vi hører mange smukke Ord om Kvinderne. Men hvorledes blev de i Virkeligheden behandlet i Krigens første Aar, midt i Krigstiden? Slet, slet! Lønningerne har været usle. I 1915, Landbrugets glimrende Periode, lønnedes Kvinderne paa Herregaardene for Malkning 2 Gange daglig af 18—20 Kreaturer med fra 1 Kr. 75 Øre til 3 Kr. a 3 Kr. 50 Øre om Ugen. Kvindernes Arbejdstid var 5 Timer daglig, deri ikke indbefattet den ofte lange Vej. Arbejdstiden begyndte om Vinteren Kl. 5—6 om Morgenen og om Sommeren Kl. 4—5 og fortsattes til den samme Tid om Eftermiddagen. Kvinderne fik mange Steder kun 25 Øre daglig, det vil sige 5 Øre i Timen. Lad os en Gang uddybe dette Billede en lille Smule for at vise Samfundets bundløse Uretfærdighed. Dér sidder Herremanden, rig og mægtig i Krigskonjunkturtiden, dér sidder han og tjener mere og mere Aar efter Aar, og dér gaar en fattig Kvinde, som maa forlade Hjemmet tidligt om Morgenen — Manden er ogsaa væk paa denne Tid — hun maa forlade sine Børn og gaa ud at arbejde for Herremanden for fem fattige Øre i Timen. Det var alt, hvad det store Landbrug kunde unde Arbejderens Hustru den Gang, men ingen sagde noget om det. Der er overhovedet ingen Samfundsuretfærdighed — den være nok saa stor — som, naar den er bleven tilstrækkelig gammel, ikke altid finder et indflydelsesrigt Kuld af varme Forsvarere og anses for at være en Selvfølgelighed. Men vi bøjede os altsaa ikke for denne Selvfølgelighed, og Landarbejderne tog saa selv fat. Og nu er Kvindelønnen hævet til 21 Kr. 50 Øre om Ugen for Malkning af 17—18 Køer. Det er det Fremskridt, der er sket. Intet Under da, at Landarbejderne med Taknemmelighed ser hen til deres Organisation og det Parti, der har været med til at rejse dem derude.

Det var nu om Arbejdstid og Lønninger. Jeg skal dernæst henstille fra Landarbejderforbundet til de ærede Medlemmer af dette Ting, om man ikke kunde tænke paa at hjælpe de alderdomsunderstøttede, og helst hurtigt. Vi ved, at Lovforslaget om en Aldersrente er meget fremme i Forgrunden, og man taler om det. Endnu er det ikke blevet gennemført, men vi haaber, det vil blive det. Landarbejdernes ledende Mænd hævder paa Grundlag af Selvsyn, at de gamle rundt omkring i Landsbyerne har det meget daarligt, i alt Fald mange af dem. De opruller Billeder af daarlige Hjem, i den Forstand, at den gamle Mand og den gamle Kone sidder og kun klarer sig kummerligt. Og jeg vil give Landarbejderne Ret heri, det Syn, jeg har af Alderdomsunderstøttelsen paa Landet, er ikke lyst. Man kommer ind i Hjem, der er saa kolde, saa forladte, hvorover der hviler et underligt Haabløshedens Skær. Dér gaar en gammel Mand og pusler om mellem sine afblegede, gulnede Familiefotografier, dér gaar en gammel Mand og laver sin Mad selv og spekulerer paa, hvorledes han skal faa Pengene til at slaa til; Henvendelser til Sogneraadet har ikke hjulpet. Dér gaar en gammel, halvt værkbruden Kone hjemme i sit Hus, ligesom forladt af Gud og Mennesker, som man siger; hendes Børn er væk, hele Livet ligger bag hende. Hun har født mange Børn til Verden, de giver nu Landbruget og andre Industrier deres Arbejdskraft, og hun sidder dér alene. Hvad har saa Samfundet givet hende? Fattigdom, for ikke at sige Sult. Ja, er det ikke tragisk, at saaledes skal det være? Og det er dobbelt tragisk, at Folk, der betragter sig selv som humane, virkelig billiger det, ja maaske endogsaa smiler ad det og siger: Det er nogle kuriøse Historier, han dér staar og opvarter med. Ja, jeg finder nærmest, det er tragisk, men tænk alligevel paa det. Jeg vil bede ærede Medlemmer om at sætte sig i den gamle Mands eller den gamle Kones Sted, og De vil føle Livets Tyngde og Haardhed. Og lad os saa spørge os selv, om vi ikke skal se at faa en Forandring i dette Forhold hurtigst muligt. Jeg vil derfor tillade mig at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, at det, ligesom Minister Stauning udsendte et Cirkulære, ogsaa bør udsende et Cirkulære til Sogneraad eller Amtmænd, hvori det udtrykkelig gøres til en bydende Pligt for alle kommunale Myndigheder ufortøvet at forhøje Alderdomsunderstøttelsen, saaledes at den fuldt ud kan dække Dyrtiden. Det kunde jo godt være, at de kommunale Myndigheder, naar de fik et saadant Cirkulære fra deres egne nære Partifæller, virkelig vilde tage det til Følge. Forholdet er det, at i 1918—19 betalte København gennemsnitlig 595 Kr. om Aaret i Alderdomsunderstøttelse pr. Hovedperson, Frederiksberg 566 Kr., Provinsbyerne 575 Kr., men Landdistrikterne kun 329 Kr.

Til Afdelingerne i Skanderborg Amt.

I det til Afdelingerne i Skanderborg Amt under 4. November fremsendte Cirkulærer staar, at de Tilbud Amtsraadet har givet, er en Pris af 11 Kr. pr. m^3 af 3½ cm Skærver. Dette er imidlertid en Fejlskrivning. Amtets Tilbud, som man ikke fra nogen Side har villet antage, er

4½ cm Skærver pr. m^3 11 Kr.
3½ cm Skærver pr. m^3 15 Kr.

Oscar Levinsen.

De danske og de udenlandske Arbejdere.

I Henhold til vort Cirkulære af September angaaende de udenlandske Arbejderes Anvendelse ved Roearbejdet har vi fra Afdelingerne faaet indsendt de ønskede Skemaer.

Disse Skemaer har givet os en hel Del nyttige og interessante Oplysninger, som vi mener med godt Held at kunne bruge i Arbejdet for at erobre det danske Landarbejde for de danske Landarbejdere.

Disse Oplysninger er for Tiden under statistisk Behandling. Men selv om denne ikke er tilendebragt endnu, har disse Skemaer dog givet os uomstødelige Beviser paa, at der siden først i Oktober Maaned har været Overflod af Arbejdskraft ved Landbruget.

Flere hundrede Landarbejdere har i Skemaerne erklæret sig villige til at tage Roearbejde dette Efteraar, hvor i Landet det maatte ønskes; men tiltrods for, at vi straks i Oktober Maaned har henvendt os først til Roedyrkernes Repræsentanter i Udvalget og dernæst til den offentlige Arbejdsanvisning, saaledes at der paa dennes Initiativ er bleven averteret i Bladene i de sukkerroedyrkende Egne om, at man havde saadan ledig Arbejdskraft, er det endnu ikke lykkedes at skaffe Arbejde til en eneste af disse mange Arbejdere, som saa indtrængende havde anmodet os om at skaffe dem noget Roearbejde i dette Efteraar.

Vi har imidlertid god Grund til at mene, at for det første er Arbejdsløsheden nu i Midten af November langt større, end den var i Slutningen af September, hvor Skemaerne blev udfyldte, og for det andet, at de danske Arbejdere i meget stor Udstrækning afskediges nu i Efteraaret, medens de polske Arbejdere holdes i Arbejde, og at Arbejdsgiverne saaledes i Virkeligheden i allerhøjeste Grad bruger de polske Arbejdere til at gøre de danske Landarbejdere brødløse.

Vi mener derfor, at det vilde være overmaade gavnligt at faa konstateret:

1) Hvor mange polske Landarbejdere der beskæftiges indenfor vore Afdelingers Omraader.
2) Hvor mange arbejdsløse danske Landarbejdere der er i Midten af November.

Det Billede, som bliver Resultatet af en saadan Undersøgelse vil vist i altfor sørgelig Grad understrege, hvilke Knaldpatrioter de danske Jorddrotter er.

For at faa disse Oplysninger klart og tydeligt frem har vi tilsendt Afdelingerne et nyt Cirkulære og et Skema. Dette Skema bedes Afdelingsformændene meget indtrængende om hurtigst muligt at udfylde og indsende til Forbundskontoret.

En Betingelse for, at vi kan komme den Konkurrence, som Arbejdsgiverne har paaført os med den udenlandske Sæsonarbejdskraft til Livs, er, at vi kan bevise denne Arbejdskrafts Overflødighed og Skadelighed for det danske Samfund, og en Betingelse for, at vi kan bevise denne Arbejdskrafts Overflødighed med Tal og urokkelige Kendsgerninger, er, at Afdelingerne giver os de Oplysninger, vi søger, gennem de til de forskellige Tider udsendte Skemaer dette Spørgsmaal vedrørende.

Idet jeg paany anmoder Afdelingsformændene om overalt at udfylde Skemaerne nøjagtig og i saa nøje Overensstemmelse med de faktiske Forhold som muligt, skal jeg derfor understrege, at ogsaa Medlemmerne har Pligt til at være Tillidsmændene behjælpelig med dette Arbejde.

De Landarbejdere, som er uden Arbejde, maa derfor uden Hensyn til, om de oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse eller ej, meddele Kontrolbestyreren eller Afdelingsformanden, at de er ledige, saaledes at Formanden kan have et paalideligt Overblik over Arbejdsløsheden indenfor Afdelingens Omraade.

Oscar Levinsen.

Hvad tjener Skovarbejderne?

Foranlediget af, at vi saa at sige daglig er Genstand for Forespørgsler om Prisen for Skovningsarbejde, erindrer vi paany om, at Grundlaget for Beregning af denne stadig er Overenskomsten af 21. Juni 1919. Til de i denne opgivne Priser er der senere kommet forskellige Tillæg. Ved det af Dansk Arbejdsmands Forbund den 28. Maj sluttede Forlig med Arbejdsgiverforeningen vedtoges nemlig følgende:

»Skovbrugets Arbejdere erholder i Stedet for de i Punkt 1 og 2 nævnte Tillæg samme Timeløn og samme August-Regulering, som Landbrugets løse Arbejdere skal have i Henhold til den nys afsluttede Overenskomst.

Der gives Skovbrugets Arbejdere, naar de arbejder i Akkord, samme Tillæg pr. Time, som naar de arbejder i Timeløn. Dette Tillæg til Akkordtimerne kan, hvis Parterne derom kan enes, afløses af en Revision af Priskuranten, der gennemsnitlig mindst giver en tilsvarende Forhøjelse.

Den hidtil værende Ordning, hvorefter Arbejderne i Frijsenborg Skove har været lønnet efter en Klasse højere, end hvortil Skovene er sat, bibeholdes.«

I Henhold til denne Bestemmelse er Timelønnen i Skovene siden 31. Maj 105 Øre. Og ved Akkordarbejde gives til Akkordprisen et Tillæg af 15 Øre pr. Arbejdstime. Men hertil kommer saa efter 1. August Dyrtidstillægget, der som bekendt udgør 10 pCt.

For Maribo Amts og Københavns Amts Omegns Vedkommende gives i Henhold til Landarbejderoverenskomsten af 7. Maj yderlig et Stedtillæg af 50 Øre pr. Dag.

For Forstaaelsens Skyld anfører vi et Eksempel: Et Akkordarbejde har taget 3 Dage og skal efter Priskuranten betales med 31 Kr. 3 Dage er lig med 27 Timer, og altsaa skal der til de 31 Kr. lægges 27×15 Øre = 4 Kr. 05 Øre. Sammenlagt med de 31 Kr. bliver det 35 Kr. 05 Øre. I Dyrtidstillæg betales nu ekstra 10 pCt. af dette Beløb eller 3 Kr. 50 Øre. Ialt skal vedkommende Arbejder have 31 Kr. + 4 Kr. 05 Øre + 3 Kr. 50 Øre = 38 Kr. 50 Øre. Hvis nu dette Arbejde er udført i Maribo Amt eller Københavns Omegn skal der altsaa ekstra betales 50 Øre pr. Dag, saaledes at Beløbet bliver 40 Kr.

Der har paa et tidligere Tidspunkt hersket nogen Uklarhed m. H. t. Forstaaelsen af Bestemmelserne om Dyrtidstillægget. Det hedder jo, at Skovbrugets løse Arbejdere erholder *samme August-Regulering* som Landbrugets løse Arbejdere. Dette er nu i nogle Tilfælde blevet forstaaet saaledes, at Skovarbejderne skulde have samme Dagtillæg som disse, altsaa henholdsvis 1 Kr., 84 Øre eller 94 Øre efter Aarstiden, men som ovenfor anført er man altsaa blevet staaende ved den Fortolkning, at Dyrtidstillægget er 10 pCt. af den oparbejdede Fortjeneste.

Tilsend os de overkomplette Skovoverenskomster.

Da vi paa Forbundets Kontor er ganske udgaaet paa Overenskomsten af 21. Juni 1919, og vi er vidende om, at der i adskillige Afdelinger findes en Del overkomplette Eksemplarer, beder vi disse Afdelinger om at tilsende os de Eksemplarer, der saaledes ligger unyttet hen, for at de i Stedet kan komme til Anvendelse i Afdelinger, der ingen har. At fremstille et nyt Oplag af denne gamle Overenskomst vilde nemlig være en meningsløs Udgift, som udmærket kan undgaas, naar vi blot faar de endnu eksisterende Eksemplarer rigtig fordelt. Paa den anden Side kan vi ikke her paa Kontoret undvære et Oplag af Overenskomsten, da vi næsten daglig modtager Anmodning om at faa den tilsendt. Altsaa, Afdelingsformænd, led Arkivet igennem og send os saa mange, I kan undvære.

Oscar Levinsen.

/Vilh. Rasmussen.

Rød Flagsang.

Under ovenstaaende Titel har Socialdemokratisk Ungdomsforbunds Forlag, i Kommission, udsendt en ny Arbejdersang, i hvis malmklingende Toner og taktfaste Rytme man finder selve Sjælen i Arbejderbevægelsen, den ildnende Begejstring, der kalder til Daad, til Kamp og til Samling. Skrevet og komponeret i en Tid, hvor Bølgerne brydes, hvor gammelt ramler og nyt bygges op, hvor Arbejderklassen Verden over ranker Ryggen og skuer ud mod det nye, som skal komme, Gryet efter Nattens Mørke, har den alle Betingelser for at blive netop den Sang, der gennem Kampene skal følge os til Sejren. Til Marseillaisens brusende Toner fejede Franskmændene under den store Revolution Feudalismen, Adelsvældet ud af Europa; hører man den røde Flagsangs Toner, gennemsitres man af en Anelse om, at disse Toner, som den ny Tids Marseillaise, skal bølge over det sejrende Proletariat, der Verden over styrter det kapitalistiske Samfunds Mure.

Musiken er komponeret af en ganske ung Komponist, Otto Nielsen, en ung Arbejder, som med denne Komposition har erhvervet sig et Navn som Arbejderklassens Komponist.

Oskar Hansens Digt, hvorover Musiken er bygget, vil allerede være »Landarbejderbladet«s Læsere bekendt, idet det var aftrykt i Bladets Nr. 35 for 27. Aug. d. A., under Titlen: »Der har smældet et Flag«.

Paa Nodebladets Forside finder man en smuk symbolsk Tegning af den unger Tegner Vald. Larsen, forestillende en ung Arbejder, som i Spidsen for sine Kammerater bærer et smældende rødt Flag.

Prisen for Nodebladet med Tekst er kun 2 Kr. Kan faas ved at skrive til Socialdemokratisk Ungdomsforbunds Forlag, Rømersgade 22, 3., København K.

K. R.

Den sorte Tavle.

Ekskluderet af Børglum Afd. er som »Hædersmand« *Nr. 16336 Chr. Andersen* af Løth, og advares herved ethvert organiseret Medlem imod at arbejde sammen med vedkommende, førend han har klaret sit Forhold med ovennævnte Afdeling.

P. A. V.

Bestyrelsen.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Takkeigelser o. a. l. Meddelelser.

Landarbejderforbundet afklapser Generalkonsul Pay.

En Kendelse ved Den faste Voldgift, som giver Landarbejderforbundet fuldstændig Medhold og idømmer Generalkonsulen Bøde, Erstatning og Sagsomkostninger paa ialt 865 Kroner.

En Bøde til Forbundet paa 400 Kr.

Vore Medlemmer kender de Vanskeligheder, vi næsten alle Steder har for at faa Arbejdsgiverne til at overholde Overenskomsterne og respektere Organisationsretten. For Medlemmerne af Arbejdsgiverforeningen bliver dette Forhold dog som Regel bragt i Orden med Klage til Arbejdsgiverforeningen.

Siden April-Valget, hvor Reaktionen atter kom til Magten, har saavel vi som vore Afdelinger haft talrige Eksempler paa, at Arbejdsgiverne begyndte at rejse Nakken og mente at kunne lade haant om de indgaaede Overenskomster og Aftaler og begynde at indføre Tilstandene fra før 1918, hvor Landarbejderforbundet ikke betød det, som det nu betyder.

Det skal dog straks slaas fast, at det navnlig er de uorganiserede Arbejdsgivere, som har været Banefører i saa Henseende.

De uorganiserede Arbejdsgivere synes i det hele taget at mene, at det, at de ikke er i Arbejdsgiverforeningen, er ensbetydende med, at de kan gøre, hvad de lyster. Imidlertid skal den kommende Tid sikkert belære de uorganiserede Arbejdsgivere om, at det, at de ikke staar i en Arbejdsgiverforening, ikke er ensbetydende med, at de kan tillade sig andet eller mere, end hvad andre ordentlige Arbejdsgivere kan. Havde vore Medlemmer blot i alle Tilfælde vilde fulgt vore Raad overfor de Arbejdsgivere, som i Sommer har været obsternatiske, saa skulde vi allerede for Maaneder siden have klapset adskillige Arbejdsgivere forsvarligt af, men desværre har Forholdet været det, at i de fleste Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren har begaaet saa oplagte Overenskomstbrud, at han netop vilde blive klapset rigtig grundigt af ved Den faste Voldgiftsret, dér har Medlemmerne aktioneret paa den gammeldags, primitive Facon, med ulovlig Arbejdsnedlæggelse overfor Arbejdsgiverens Overenskomstbrud, og derved ødelagt hele Sagen baade for dem selv og os.

Det maa imidlertid slaas fast, og det maa nemmes af Landarbejderne, **at her i Landet strejker man ikke for at faa en Arbejdsgiver til at overholde en indgaaet Overenskomst.** Det behøver man ikke, og det skader kun Arbejdernes egen Sag at gøre det. Og forhaabentlig vil den Dom, vi har faaet over Inspektør Pay, „Højriis", bidrage sit til, at vore Medlemmer bliver overbeviste om, at man ad retslig Vej, igennem Landarbejderforbundet, kan tvinge en Arbejdsgiver til at overholde en indgaaet Overenskomst, og formodentlig vil Dommen bidrage sit til at give Medlemmerne saa megen Tillid til at faa Sagerne afgjort paa denne Maade, at de, selv om Sagen trækker i Langdrag, alligevel vil følge de Raad, Forbundet giver, om at holde Fred paa Arbejdspladsen.

Paa „Højriis" paa Mors havde vor Sjørslev Afdeling ved sin Formand, Anders Westergaard, i Foraaret afsluttet Overenskomst med den daværende Inspektør Jensen. Overenskomsten var sluttet efter de almindelige Overenskomstformularer, hvorefter man forpligter sig til at overholde de mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug og Landarbejderforbundet til enhver Tid gældende Overenskomster.

Den 1. Juni blev Inspektør Jensen jaget af Pladsen og den nye Inspektør, Pay, proklamerede straks, at nu skulde der indføres nye Tilstande paa „Højriis". Organiserede Arbejdere vilde Inspektør Pay ikke taale paa Gaarden og **Lønnen** vilde Inspektøren selv bestemme. Arbejderne blev derfor opsagte og fik at vide, at dersom de vilde fortsætte paa „Højriis", maatte de underskrive paa Kontrakter, hvorefter de forpligtede sig til ikke at være Medlemmer af Landarbejderforbundet. En enkelt Arbejder maatte endog underskrive paa at betale en Bøde paa 1000 Kroner, dersom han indmeldte sig i Forbundet. Kort sagt, Hr. Pay brugte den „haarde Haand" overfor Arbejderne som Excellencen, Justitsminister Rytter, har gjort sig til saa varm en Talsmand for.

Forbundets Henvendelse til Hr. Pay frugtede intet. Personlige Henvendelser fra Forbundets Repræsentanter gav samme Resultat, og Forbundets Krav om Mægling paa Pladsen ignorerede Hr. Pay ganske. Hr. Pay skulde nok vise os og Arbejderne, at det var ham og ikke Landarbejderforbundet, der kommanderede paa „Højriis".

Da mindelige Henvendelser ikke kunde bringe den „stærke" Inspektør til Fornuft, besluttede vi at bringe den stærke Haand i Anvendelse overfor denne meget stærke og selvbevidste Inspektør. Vi indklagede gennem De samvirk. Fagforbund Inspektøren for Den faste Voldgiftsret, medens Inspektøren paa sin Side statuerede et nyt Eksempel paa sin Selvstændighed og stærke Haand, med at jage vor Afdelingsformand af Pladsen.

Den faste Voldgiftsret har nu paadømt Sagen og truffet følgende Domsafsigelse.

Uddskrift
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse
af 3. November 1920 i Sag Nr. 396: De samvirkende Fagforbund mod Generalkonsul C. M. Pay som Ejer af Gaarden „Højriis", Nykøbing M.

I Sommeren 1918 blev Gaarden „Højriis" ved Nykøbing M. af den daværende Ejer solgt til et Konsortium, hvori Generalkonsul C. M. Pay var Deltager. Et Aarstid senere udløste Pay de andre Deltagere og blev Eneejer. Ved Konsortiets Overtagelse af Gaarden blev en Mand ved Navn M. Jensen, der havde været i den tidligere Ejers Tjeneste, ansat som Bestyrer eller — som han selv kaldte sig uden Indsigelse fra Ejerens Side — Inspektør, og denne Mand forblev i sin Stilling paa Gaarden, indtil Pay omkring 1. Juli 1920 lod ham udsætte ved Kongens Foged, fordi han — efter Pays Anbringende her for Retten — havde gjort sig skyldig i „mislige Forhold", hvorefter Pay indsatte sin Broder Birger Pay som Inspektør med Generalfuldmagt til i alle Forhold, Ejendommen vedrørende, at optræde paa hans — Ejerens — Vegne.

Af Inspektør Jensen var der i Foraaret 1919 afsluttet en mundtlig kollektiv Overenskomst angaaende Lønforholdene for Gaardens Arbejdsfolk, og den 6. Maj 1920 underskrev Jensen i sin Egenskab af Inspektør paa „Højriis" og Formanden for Landarbejderforbundets stedlige Afdeling, Westergaard, en Overenskomst, hvorved Parterne gensidig erklærede sig bundne ved de mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark og Landarbejderforbundet i Danmark til enhver Tid gældende Overenskomster. Den mellem disse Organisationer for Tiden gældende Hovedoverenskomst er af 7. Maj 1920; i dennes § 62 hedder det, at den gælder, til den med 3 Maaneders Varsel fra en af Siderne opsiges til Ophør en første Maj.

Efter at Hr. Birger Pay var tiltraadt som Inspektør, stillede han sig paa Ejerens Vegne som en Modstander af Arbejdernes Organisation og indtog det Standpunkt, at Gaarden ikke var bundet ved den af Inspektør Jensen den 6. Maj 1920 indgaaede Overenskomst, idet han hævdede, at Jensen ved at indgaa denne Overenskomst havde handlet i Strid med de ham givne Instrukser. Den 30. Juli 1920 opsagde han 3 i Overensstemmelse med Hovedoverenskomstens § 13 indgaaede Tjenestehusmandskontrakter til Ophør d. 1. November 1920, medens det dog tillige tilkendegaves Gaardens Arbejdere, at de godt kunde vedblive at arbejde paa „Højriis" paa Betingelse af, at de udmeldte sig af Organisationen. Han nægtede derhos at betale Løntillæg i Overensstemmelse med August-Reguleringen, afslog at indlade sig paa Mægling efter Overenskomstens Regler om faglig Strid og bortviste den 9. Oktober Formanden for Forbundets stedlige Afdeling, fornævnte Westergaard — der var en af de 3 opsagte Tjenestehusmænd — bl. a. under Hensyn til en af denne i Morsø „Social-Demokrat" den 4. Oktober skrevet Artikel om Forholdene paa „Højriis".

Under Henvisning til, hvad der saaledes er foregaaet paa „Højriis", har Klagerne paa Landarbejderforbundets Vegne under nærværende Sag indklaget Generalkonsul Pay og paastaaet ham dømt til at anerkende Overenskomsten af 6. Maj 1920 som bindende for sig som Gaardens Ejer og overholde de derved fastsatte Bestemmelser samt til at høre Opsigelsen af Tjenestehusmandskontrakterne og Bortvisningen af Westergaard kendt ugyldig saavelsom til at udrede Bod og Erstatning.

Indklagede har paastaaet Sagen afvist fra Den faste Voldgiftsret, idet han nægter at være bundet ved den af Inspektør Jensen uden hans Bemyndigelse underskrevne Overenskomst af 6. Maj 1920. Subsidiært — nemlig for det Tilfælde, at Retten skulde anse ham for bundet ved Overenskomsten — har han paastaaet sig frifundet mod at betale Løntillæg efter Augustreguleringen samt til Westergaard i Anledning af Bortvisningen tillige sædvanlig Løn for Tiden fra 9. Oktober til 1. November: 165 Kr.

Efter hvad der er fremkommet under Proceduren maa Retten gaa ud fra, at Indklagede har ladet Jensen fungere som Gaardens Inspektør paa en saadan Maade, at Gaardens Arbejdere og Forbundet har maattet anse ham beføjet til paa Ejerens Vegne at afslutte Overenskomst med Arbejdernes Organisation, **og Indklagede maa derfor være bundet ved Overenskomsten af 6. Maj 1920, dog saaledes, at han — som ogsaa erkendt fra Klagernes Side — maa være berettiget til at opsige Forholdet med 3 Maaneders Varsel til en første Maj.**

Som Følge af, at Indklagede saaledes er bundet ved Overenskomsten, maa han være pligtig at betale Løntillæg efter Augustreguleringen samt i Tilfælde af faglig Strid gaa frem efter de derom givne Regler i Hovedoverenskomsten. **Hvad særlig angaar Opsigelsen af de 3 Tjenestehusmandskontrakter, da maa saadan samlet Opsigelse med det Formaal at tvinge de Paagældende ud af deres Organisation anses som overenskomststridig, og Opsigelsen maa derfor for Tjenestehusmændene Poul Klemmensen og Anton Malliks Vedkommende, der efter det foreliggende maa antages hverken selv at have ønsket at fratræde deres Tjeneste paa „Højriis" eller at have anerkendt Opsigelsen som gyldig, være at anse som ugyldig.**

Anderledes stiller Sagen sig for Westergaards Vedkommende, idet denne Dagen forud, den 29. Juli 1920, havde tilkendegivet Indklagede, at han agtede at rejse fra „Højris" til 1. November, hvis han kunde faa en bedre Plads. En saadan betinget Opsigelse kan en Ejer ikke være pligtig at modtage, men maa kunne vælge mellem, om han vil erklære den for betydningsløs, eller han deraf vil tage Anledning til selv at opsige den Paagældende. Indklagede har her valgt det sidste, og Retten finder under disse Omstændigheder ikke at kunne erklære Opsigelsen af Westergaard for ugyldig.

Køb ikke Lommebog og Almanak

Før **„Landarbejdernes Lommebog 1921“ og „Arbejdernes Almanak 1921“ foreligger.**

Disse to udmærkede Julebøger vil komme til at foreligge færdige den 1. December og vil blive saa rettidig ekspederede, at Afdelingerne kan have dem **inden** Jul.

„Landarbejdernes Lommebog 1921“ udgives af vort Forbund og „Arbejdernes Almanak 1921“ udgives af det danske Socialdemokrati. Lommebogen koster 2 Kr. 75 Øre og Almanaken koster 2 Kr. 25 Øre.

Køb **Ingen anden Lommebog eller Almanak!** Benyt vedføjede Bestillingsseddel. Bestillinger indsendes til:

Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54 St., København Ø.

Bestillingsseddel.

Undertegnede bestiller pr. Postopkrævning:

____ Stk. „Landarbejdernes Lommebog 1921“
til en Pris af Kr. 2,75 pr. Stk.

____ Stk. „Arbejdernes Almanak 1921“
til en Pris af Kr. 2,25 pr. Stk.

Navn: _____

Bopæl: _____

Poststed: _____

For det af Indklagede begaaede Brud paa en indgaaet Overenskomst findes der at burde paalægges ham en Bod paa 400 Kr., hvorhos han — i Overensstemmelse med sin Procedure — vil have til Westergaard at **betale et Beløb af 165 Kr. Endelig vil han have at betale Sagens Omkostninger.**

Kendelse.

Indklagede, Generalkonsul C. M. Pay er som Ejer af „Højriis“ bundet ved den af Inspektør Jensen den 6. Maj 1920 indgaaede Overenskomst med Landarbejderforbundet, dog saaledes, at Overenskomsten kan opsiges saavel af Indklagede som af Forbundet med 3 Maaneders Varsel til en første Maj.

Opsigelsen til 1. November 1920 af de med Poul Klemmensen og Anton Mallik indgaaede Tjenestehusmandskontrakter er ugyldige.

Til Klagerne paa Landarbejderforbundets Vegne betaler Indklagede en Bod af 400 Kr. og til Klagerne paa Westergaards Vegne et Beløb af 165 Kr.

Sagens Omkostninger betaler Indklagede med 300 Kr.

— — —

Denne Dom har jo sagt Hr. Inspektør Pay, at Landarbejderforbundet ogsaa har en lille Smule at sige over Arbejdsforholdene paa „Højriis“. En Kendsgerning, som Hr. Pay sikkert gjorde klogt i at regne med i Fremtiden.

Hr. Pay har haft megen Fornøjelse af denne Sag. Han har opnaaet at faa fastslaaet:

1) at han er Overenskomsten underkastet,
2) at Landarbejdernes Organisationsret er ukrænkelig,
3) at forøge Forbundets Formuebeholdning med 400 Kroner,
4) at Landarbejderforbundet er en Faktor, man ikke kan komme uden om, selv om man føler sig som en meget „stærk“ Inspektør.

For de af Landets øvrige Arbejdsgivere, som ligger paa Lur efter en Lejlighed til at slaa Lønningerne ned, knuse Organisationen og genindføre de gamle Tilstande, maa denne Dom jo ogsaa være et uomstødeligt Vidnesbyrd om, at selv om Reaktionen har den politiske Magt, saa kommer de gamle Tilstande ikke igen, thi der er sket den lille Forandring, at Landarbejderne har skabt sig en Organisation, som kan og vil beskytte Arbejderne mod brutale Overgreb.

Oscar Levinsen.

Ind i Landarbejderforbundet

eller ud i Nød og Elendighed.

I disse for Landarbejderne ildevarslende Tider, hvor Arbejdsløshed, Dyrtid og lave Lønninger paany truer, kan man ikke lade være at tænke paa det, der skete for vor Klasse for 3 Aar siden — November 1917.

Det er nemlig, som om Begivenhederne fra den Gang gentager sig.

Efter at Landarbejderne havde indbjerget en saare værdifuld Høst og udført det mest nødvendige Efteraarsarbejde, fik de som Tak og Løn et Spark ud af Bøndernes og Herremændenes Porte — ud i Arbejdsløsheden og den dermed følgende Elendighed.

Uden at være forsikret mod Arbejdløshed stimlede de sammen foran Fæstekontorerne Landet over og saa Lønnen dale fra Dag til Dag, først til 100 Kr. for et Halvaar, saa til 10 Kr. pr. Maaned og sluttelig til Føden alene.

Og dog var der intet Arbejde, selv om de ingen Løn krævede — kun bad om lidt Mad og Tag over Hovedet.

Og bedre var Forholdene ikke for Familieforsørgerne — ogsaa de ramtes af Arbejdsløshed og lav Løn; 1 Kr. pr. Dag paa egen Kost var ikke ualmindelige Tilbud i disse Dage.

Arbejderhjemmene paa Landet truedes af økonomisk Ruin og Undergang. Og de unge arbejdsløse Karle saa foran sig Fattiggaarde, Fængsler, „Arbejde adler“ og andre Tvangsarbejdsanstalter; der var nemlig kun Tiggeri og Tyveri at slaa sig paa, thi hvad gør ikke den, der hverken har Penge til Værelse eller Mad? De, der først nogle Dage har sultet og nogle Nætter har frosset paa Anlægenes Bænke eller i Bøndernes Lader og Hæs, er parat til alt — ogsaa til at lade sig fange ind som „Løsgængere“ og „Vagabonder“ og andre fine Titler, Overklassen hefter paa fattige, sultne og frysende Hjemløse.

Men saa var det, Landarbejderforbundet traadte til som den store Hjælper. Nogle Maaneder forinden havde nogle fremsynede Landarbejdere med vor Kammerat Oscar Levinsen i Spidsen formaaet at faa oprettet en Arbejdsløshedskasse for Landarbejdere og faaet den statsanerkendt og offentligt understøttet. Den Kasse var det, som blev de arbejdsløse Landarbejderes Hjælper og Støtte, og det vil dem, der blev hjulpet, aldrig glemme, hvis de vil Sandhed og Ærlighed.

I disse Dage for 3 Aar siden fik jeg det stærkeste Indtryk af, hvilken Ulykke Arbejdsløshed er. Mange ældre, solide Karle med Anbefalinger og Skudsmaalsbog i fin Orden kom med Taarer i Øjnene og berettede om deres Elendighed. De havde aldrig før været arbejdsløse, og nu stod de uden Arbejde, deres sidste Penge var brugt, i flere Dage havde de ikke faaet ordentlig Mad, og i lige saa mange Nætter havde de maattet gaa ude — Gade op og Gade ned — eller ligge paa et Loft eller i en Halmstak. Ur, Frakke og andet „overflødigt“ Tøj var sat paa Laanekontor. De frygtede at blive fanget ind af Politiet og sendt hjem til deres Hjemsteds Fattiggaard — til Skandale for dem selv og deres Slægt paa Egnen og til Sorg for deres gamle Moder.

Men saa var det, vi traadte til. Vi var de eneste, der vilde hjælpe. Vi sagde til dem: Bliv Medlem af vor Organisation, af „Landarbejderforbundet“,

Nogle af dem, vor Arbejdsløshedskasse frelste fra Sult, Fattiggaard, Fængsel og „Arbejde adler“. De er vore Vidner!

saa vil I efter 6 Dages Forløb faa Arbejdsløshedsunderstøttelse. Og vi gjorde mere. Vi laante dem Penge til Indskud og gav dem Forskud og Laan til Mad og Logi.

Saaledes hjalp vi hint Efteraar 1917 ialt 4000 ulykkelige Landarbejdere.

I, som i Dag vil finde jert Billede i vort Blad, er vore Vidner!

I er Repræsentanter for de 4000, der den Vinter modtog 235,000 Kr., og for de 10—11,000, vor Arbejdsløshedskasse de følgende to Vintre skaffede $1^1/_4$ og nær 2 Millioner Kroner!

Vi hjalp de første 4000 arbejdsløse Landarbejdere gennem den første uhyggelige Vinter, og de svor paa, at de aldrig mere skulde prøve at staa arbejdsløse uden at være forsikret mod Arbejdsløshed, og de gjorde mere: de lovede at gaa ud til deres Klassefæller paa Herre- og Bøndergaarde og forkynde Organisationens Evangelium og fortælle, hvilken Nytte „Landarbejderforbundet" havde været for dem, og hvilken Gavn det Forbund vilde være for alle Landarbejdere.

Og de holdt Ord.

De gik alle ud som Agitatorer for vor Sag og forberedte Jordbunden for vor store Landsagitation i Sommeren 1918.

— — —

Nu gentager 1917 sig! Atter staar der store Skarer af arbejdsløse Landarbejdere ved Fæstekontorerne, uden at de kan faa Arbejde, og atter gaar Lønnen ned.

De vaagne Arbejdere, der har været tro mod deres Organisation, behøver ikke nu at se Fremtiden i Møde med bange Anelser. De har deres Understøttelsesret i Orden, og selv om Understøttelsen ikke for Tiden er stor, saa er det dog en god Hjælp til Bolig og Middagsmad, og i nær Fremtid vil Myndighederne være tvungen til at forhøje de lave Understøttelser, saa der ogsaa kan blive til Mad den øvrige Del af Dagen.

Men for de uorganiserede — de, der vil spare Medlemsbidraget — er Forholdene fortvivlede; de maa med Huen i Haanden tigge for Arbejde hos den nærigste Arbejdsgiver, de vil se, Lønnen gaa ned fra Uge til Uge, og naar der til Slut slet intet Arbejde er, vil de, før de aner det, finde sig selv som Tiggere paa Landevejen — indtil de havner paa Fattiggaarde og Tvangshuse.

De vil blive ramt af Sult og Elendighed, indtil de lærer at gaa ind i Rækkerne og blive der.

Carl Westergaard.

Landarbejderforbundet kræver Foreningsretten respekteret.

En Henvendelse til Indenrigsministeriet i Anledning af Aasted-Skærum Hjælpekassebestyrelses Angreb paa Foreningsretten.

Vi omtalte i sidste Nr., hvor uforsvarlig Bestyrelsen for Aasted-Skærum Hjælpekasse har behandlet en fattig Arbejder, som Dyrtiden havde tvunget til at anmode om lidt Hjælp for at holde sig og sin Familie oven Vande; vi gengav de Skrivelser, som vort Forbund i den Anledning har faaet, dels fra Manden selv, og dels fra Formanden for den paagældende Hjælpekasse. Enhver vil indrømme os, at vi her staar overfor et særdeles uhyggeligt og ondartet Eksempel paa det Had til Arbejderklassen, og den Foragt for Fattigmandsret, som i saa høj Grad karakteriserer vor Tids Storagrarer og deres Repræsentanter i det offentlige Liv. Det kan jo desværre ikke betvivles, at der forefalder adskillige af den Slags Tilfælde rundt om i Landet, som det blot ikke lykkes at faa dokumenteret paa samme uomstødelige Maade, som det her er sket. Men netop derfor maatte man fra vort Forbunds Side ønske at faa en ministeriel Tilkendegivelse af, om en saadan Optræden af en Hjælpekassebestyrelse kan betragtes for lovlig. At den er uforsvarlig behøver vi ingen Tilkendegivelse om, det vil ethvert rettænkende Menneske erkende, at den er; efter vor Mening kan der heller ingen Tvivl være om, at det, der er sket her, er ulovligt, det er en Krænkelse af Foreningsretten, som ikke bør taales.

Efter at vi gennem den sidste Skrivelse, Forbundet har modtaget fra Hjælpekassens Formand, har faaet dennes egen Indrømmelse af, at man har tvunget Manden til at udmelde sig af sin Fagforening, er der tilstillet Indenrigsministeriet følgende Skrivelse:

Indenrigsministeriet,
Slotsholmsgade 4, K.

Landarbejderforbundet i Danmark tillader sig ved Nærværende at henvende sig til det høje Ministerium angaaende følgende Sag:

Den 1. September d. A. blev Forbundet af sin lokale Kvissel-Afdeling anmodet om at dispensere fra Forbundslovenes Bestemmelser angaaende Medlemmernes Udmeldelsesfrist for Medlem Alfred Jeppesens Vedkommende, idet paagældende Medlem paa en Anmodning til den derværende Hjælpekassebestyrelse om Understøttelse af denne var stillet som Betingelse for at kunne faa Hjælp, at han udmeldte sig af Landarbejderforbundet. Da dette Forebringende forekom Forbundet utroligt, har man siden ved Korrespondance med saavel Afdelingen som den paagældende Hjælpekasses Formand søgt Sagen oplyst, og har derved faaet saavel Alfred Jeppesens som Hjælpekassens Formands egenhændige Erklæring for, at det alligevel forholder sig som angivet. I sin sidste Erklæring om Sagen foreligger dem nemlig fra Formand for Aasted-Skærum Hjælpekasse, Fru Elisabeth Jakobsen, en utvetydig Tilkendegivelse af, at Hjælpekassen har stillet det nævnte Forlangende.

Som Bevis for Rigtigheden af det her fremførte tillader man sig at vedlægge som Bilag bekræftet Afskrift af de betræffende Erklæringer.

Da det her fremdragne Forhold maa siges at være af overordentlig stor Interesse, ikke alene for Landarbejderforbundet, men for enhver faglig Organisation og dennes Medlemmer, skal man ærbødigst udbede sig Ministeriets Erklæring om, hvorvidt det er tilladeligt, at en Hjælpekassebestyrelse stiller et saadant Krav til understøttelsessøgende Medlemmer af faglige Organisationer, og i Fald Landarbejderforbundets Anskuelse, at et saadant Krav er baade uberettiget og utilladeligt, deles af Ministeriet, anmode om, at dette bliver tilkendegivet Aasted-Skærum Hjælpekasses Bestyrelse.

P. F. V.
Ærbødigst
Oscar Levinsen.

Selv om den nuværende Indenrigsminister har vist sig at være absolut arbejderfjendtlig, saa har man dog ikke Ret til at tro, at han i dette Tilfælde vil stille sig solidarisk med en Hjælpekassebestyrelse, der handler i Modstrid med Grundlovens Bestemmelser, som sikrer Borgerne Foreningsret her i Landet, og man maa derfor forvente, at han vil sørge for, at Aasted-Skærums Hjælpekasses Bestyrelse bliver belært om, at Foreningsretten skal respekteres her i Landet, ogsaa overfor Arbejderne.

Annoncér i
Landarbejderbladet.

Landarbejdernes Sygehjælpekasse.

I.

Sygdom er hver Mands Herre, den kaster den stærkeste Mand paa Lejet. Det gælder om Sygdom som om andre Ulykker, ingen ved, naar den rammer os. I Dag dig, i Morgen mig. I Almindelighed er man tilbøjelig til at anse Sygdommen for demokratisk i den Forstand, at den ikke gør Forskel paa rig og fattig; dette er jo ogsaa til en vis Grad rigtigt, men enhver ved, at det dog alligevel ikke helt holder Stik. Daarlig Ernæring, usunde Bolig- og Arbejdsforhold er hyppige Sygdomsaarsager. Arbejderklassen er derfor utvivlsomt den Del af Befolkningen, som er mest udsat for at rammes af Sygdom. Alene af den Grund er Arbejderne naturligvis først og fremmest interesseret i, at de sociale Forhold bliver saa gode, saa vor Tids værste Sygdomskilde, Fattigdommen, udtørres, det er altid bedre at forebygge end at helbrede, men saa længe Fattigdommen i Kraft af en uretfærdig Samfundsorden opretholdes, maa Arbejderne samle deres Bestræbelser om, at der for det første fra Samfundets Side træffes Forholdsregler, der kan sikre den, der rammes af Sygdom, den Pleje og Behandling, som Sygdommens Helbredelse kræver, og dernæst sikre hans Familie mod Nød som Følge af Sygdommen. Det er jo desværre nu saaledes, at naar en Arbejder bliver syg, er samtidig hans Families Eksistens truet. I det nuværende Samfund er Arbejderens Helbred hans eneste Formue, svigter den, saa forsvinder tillige Grundlaget for hans Families Tilværelse, saa er Nød og Savn deres sikre Udsigt.

Under Arbejdet for at naa frem til en tilfredsstillende Ordning paa dette Omraade maa Arbejderne imidlertid selv søge at sikre sig mod Sygdommen og dens Følger, saa godt de er i Stand til det. Her er det i første Række nødvendigt, at enhver Arbejder, ung eller gammel, sørger for at tilhøre en statsanerkendt Sygekasse, igennem den sikrer de sig Lægehjælp og Hjælp til Medicin samt gratis Hospitalsophold, men det er jo langt fra nok for dem, navnlig ikke for de giftes Vedkommende, deres Familie kan ikke leve af, at Forsørgeren har gratis Lægehjælp, og f. Eks. har Hjælp til Medicin eller frit Ophold paa et Sygehus, Børnene og Hustruen skal have Mad hver Dag, men den Daghjælp, der gives fra de statsanerkendte Sygekasser, er i saa Henseende ganske utilstrækkeligt.

Det var i Erkendelsen heraf, at vi i sin Tid besluttede at oprette en Sygehjælpekasse i Tilslutning til Forbundet, for herigennem at give Medlemmerne Adgang til at komplettere deres Dagpenge og derigennem sætte dem i Stand til at holde Nøden fra Dørene under Sygdom. Det var ikke Forbundsledelsen som saadan, der rejste Tanken, den kom ude fra, i enkelte Afdelinger havde man søgt at realisere en Hjælpevirksomhed til Fordel for syge Kammerater, et Par Kredsorganisationer udvidede denne Virksomhed til at omfatte et større Omraade, og til sidste Kongres kom der Forslag om, at Forbundet skulde tage Tanken op . Den landsomfattende Sygehjælpekasse blev oprettet.

Den har i den Tid, den har eksisteret, haft store Vanskeligheder at kæmpe med. Den spanske Epidemi og unormale store Sygelighed i det hele, som er forekommet omtrent i den Tid, Kassen har eksisteret, har selvfølgelig overbebyrdet denne, som alle andre Sygekasser, med ganske ekstraordinære Udgifter. Vanskelighederne for Landarbejdernes Sygehjælpekasse forøgedes yderligere derved, at den var ny, den havde intet Reservefond, intet opsparet Kontingent at falde tilbage paa, naar der indtraadte abnorme Tilstande. Dette havde til Følge, at det Forhold mellem Kontingent og Understøttelse, som oprindelig blev fastsat, ikke kunde opretholdes, man maatte skride til en Forhøjelse af Kontingentet.

Dette er jo imidlertid kun, hvad alle andre Foreninger af denne Art ogsaa har maattet gøre, selv Sygekasser, som har bestaaet gennem en Aarrække, og som under normale Forhold, hvor ingen Epidemier har hjemsøgt Kasserne, har været i Stand til at samle store Kapitaler, selv saa-

danne gamle, grundmurede Kasser har set sig nødsaget til at forhøje Kontingentet til det dobbelte eller mere; at Landarbejdernes Sygehjælpekasse har maattet det, er der derfor intet overraskende eller paafaldende i, navnlig naar man tager i Betragtning, at den blev startet med et meget lavt Kontingent og en i Forhold hertil usædvanlig stor Understøttelse, ligesom den ikke stillede saa strenge Betingelser for Optagelse og Adgangen til at erhverve Ret til Understøttelse som andre Sygekasser. Tager man de her paapegede Forhold i Betragtning, da forstaar man de Besværligheder, Sygehjælpekassen har haft at overvinde.

Ved de Lovændringer, som gennem de foretagne Urafstemninger er vedtaget, er den nu bragt paa ret Køl, og der er tilvejebragt et Basis, som sætter den i Stand til at fortsætte sin Virksomhed i Fremtiden til Gavn for vore Klassefæller. Men en Betingelse er, at der fra Medlemmernes Side vises Kassen den Interesse, som den i Kraft af sit udmærkede Formaal og sin store Betydning har fortjent.

Vore Annoncører.

Dørplader.
Landarbejderforbundets Leverandør af Stempler o. lign. har denne Gang tegnet en Annonce, i hvilken de tilbyder Dørplader i forskellig Udførelse. Ved at skrive til »Nye danske Stempelfabrik« vil Medlemmerne kunne faa Besked om Priserne.

Mangler De Sukker?
Nysted Materialhandel har paa Forsiden ladet indrykke en Annonce, der spørger som ovenstaaende Overskrift. Vi henviser iøvrigt til Annoncen, der giver yderligere Oplysning, og skal kun tilføje, at Medlemmerne altid bør købe hos vore Annoncører.

Spegesildene.
Firmaet *M. Nielsen & Hansen, Kroghsgade 6 [4], København Ø.*, beder os meddele, at selv om der — som nu i denne Uge — kommer Masser af Bestillinger, vil disse alligevel blive ekspederet aldeles omgaaende. Men grundet paa den almindelige Juletravlhed bedes Bestilling alligevel indsendt saa snart som muligt.

FRA AFDELINGERNE.

Odenseegnens Afdelinger
holder Medlemsmøde Lørdag d. 13. Kl. 8, Albanigade 2. Mød alle. *C. Westergaard.*

Skjellerup-Ellinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag Aften den 13. November Kl. 7½ hos Husmand Hans M. Hansen, Paarup. *L. Henriksen.*

Kværndrup Afdeling
afholder Medlemsmøde den 13. November Kl. 7½ i Kværndrup Forsamlingshus. Alle Medlemmer bedes møde; der skal vælges Repræsentanter til et Møde den 21. d. M. Der forleigger Cirkulære fra Forbundet. *V. P. Riget.*

Vissenbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 13. d. M. Kl. 7 i Vissenbjerg Kro. Alle bør møde. *A. M. Nissen.*

Frørup Afdeling
afholder Medlemsmøde i Taarup Forsamlingshus Søndagen den 14. Novbr. Kl. 2 prc. Mød for en Gangs Skyld alle, da det er vigtige Ting, der skal forhandles. *Bestyrelsen.*

Fjeldsted-Harndrup Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Harndrup Afholdshotel Søndag den 14. Novbr. Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde, og Fagbogen med bringes. *Jakob Jakobsen.*

Nr. Aaby og Omegns Afdeling
har afholdt den halvaarlige Generalforsamling, hvor der var Valg af Formand og Kontrolbestyrer; som Formand genvalgtes P. Sørensen, hvorimod Anders Nielsen, Roerslev Mark, blev valgt til Kontrolbestyrer. Kontroltiden er fra 10—11 Formiddag. *P. Sørensen.*

Østofte Afdeling.
Kontroltiden er fra Kl. 10 til 11 Formd. og før og efter den Tid bliver der ingen krydset af. *Chr. Hougaard.*

Haarby Afdeling
Paa Grund af indtrufne Omstændigheder afholdes ekstra Generalforsamling i Haarby gl. Forsamlingshus Lørdag den 20. ds. Kl. 8 Aften, hvortil alle bedes møde, da vi skal have Valg af en ny Kasserer. Mød alle. *Knud Larsen.*

Nr. Aaby og Omegns Afdeling
afholdt Medlemsmøde Lørdag den 20. November Kl. 8 paa Nørre Aaby Gæstgivergaard. Bestyrelsesmøde afholdes samme Aften og samme Sted Kl. 7. *P. Sørensen.*

Skørringe-Vejleby Afdeling
afholdt Generalforsamling den 31. Oktbr., hvor Regnskabet oplæstes og godkendtes. Der foretoges Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer til Kontrolbestyrer valgtes Arbmd. Viktor Hermandsen, Vester Skørringe. Det vedtoges at opkræve en Mulkt paa 1 Kr. for Udeblivelse fra Generalforsamling og Medlemsmøder. *Th. Sørensen.*

V. Aaby-Aastrup Afdeling
afholder Andespil (se Annoncen). *Kristen Jensen.*

V. Aaby-Aastrup Afdeling
har valgt til Kontrolbestyrer Arbejdsmand Johannes Johansen, V. Aaby, valgt til Tillidsmand for Ulykkesforsikringen. Arbejdsmand Peter Poulsen, V. Aaby, er valgt til at samle Annoncer til Landarbejderbladet. *Kristen Jensen.*

Gislev Afdeling.
Afdelingen afholder Medlemsmøde hos Kassereren Antho Andersen, Gislev, Tirsdag den 16. Novbr. Kl. 7½. *Sofus Larsen.*

Langaa og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 16. ds. Aften Kl. 7 i Langaa Forsamlingshus. Alle Medlemmer bedes møde. *N. P. Hansen.*

Ønslev Afdeling
afholder Generalforsamling paa Højmølle Kro Søndag den 21. November Eftmd. Kl. 4. Til Forhandling bliver: Valg af Formand samt tre Bestyrelsesmedlemmer. Alle Medlemmer bør møde. *Bestyrelsen.*

De Arbejdsløse meddeles, at Kontroltiden er fra Kl. 10—11 de 5 Dage i Ugen og om Lørdagen fra Kl. 3—4. *Hans P. Friis.*

Refsvindinge Afdeling
afholder Medlemsmøde i Refsvindinge Forsamlingshus Lørdag den 13. Novbr. Kl. 7. Mød alle. *Hans Christensen.*

Hou Afdeling (Langeland)
afholder Medlemsmøde Tirsdag d. 16. Novbr. Kl. 8 paa Lohals Gæstgivergaard. Alle Medlemmer maa møde, da der er meget vigtige Ting paa Dagsordenen. Formand *C. C. Mørk* er valgt til Kontrolbestyrer. Kontroltiden er de 5 Dage om Ugen fra Kl. 10—11 Form. og om Lørdagen fra 3—4 Eftmd. *C. C. Mørk.*

Ringe Sogns Afdeling
afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 20. Novbr. Kl. 7½ i Logens Sal paa Villavej. Dagsorden i Følge Lovene. Da der tillige skal behandles et meget vigtigt Organisationsspørgsmaal samt vælges nogle Repræsentanter til et Møde, forventer vi at se alle Medlemmerne den Aften. *Bestyrelsen.*

Aunslev-Bovense Afdeling
afholder Medlemsmøde Fredag d. 19. Novbr. i Aunslev Forsamlingshus. Alle bedes møde, da vigtige Ting skal forhandles. *N. Kjeldsen.*

Longelse Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag d. 20. Novbr. Kl. 7½ paa sædvanligt Sted. Oplæsning af H. Rasmussen, Nordenbro. Fælles Kaffebord og muligvis et Par Timers Dans. Alle maa møde og sørge for at faa Konen med; det er mere hyggeligt. *Jens Baltzer.*

Korinth Afdeling
har paa Generalforsamlingen genvalgt Staldmester Søren Jensen til Kontrolbestyrer, og Kontroltiden er hver Dag fra 11—12, og hvem der ikke møder til den Tid, bliver ikke afkrydset. Ligeledes valgtes til Ulykkesforsikringskassen Martin Rasmussen, Bernstorffsminde, som til enhver Tid modtager Medlemmer til Optagelse i Kassen. Afdelingen afholder Bestyrelsesmøde den 15. Novbr. paa Korinth Kro Kl. 7, hvortil Medlemmer, som ønsker sig optaget i Ulykkesforsikringskasen, bedes møde. *Martin Madsen.*

Bemærk! Kredorganisationen for Svendborg Amt.
Den nye Kasserers Adr. er: Arbmd. Karl Larsen, Frederikshøj pr. Slude St., hvilket Kassererne i Afdelingerne bedes erindre, naar de indsender Kontingent til Kredsorganisationen.
P. K. V.
Athon Hansen,
Formd.

Til Overvejelse for Forbundets Medlemmer.

Ligesom Sygdom er hver Mands Herre, kan det ikke nægtes, at alle Mennesker i højere eller mindre Grad er udsat for at komme til Skade. Alene her i Danmark indtræffer der aarligt mellem 40 a 50 Tusinde Ulykkestilfælde, og den samlede, aarlige Erstatningsudbetaling andrager flere Millioner Kroner. Selv ubetydelige Beskadigelser medfører ofte Invaliditet, og hvor tidt hænder det ikke, at et tilsyneladende ringe Ulykkestilfælde har Døden til Følge.

Man kan ikke hindre Ulykken i at indtræffe, men man kan i nogen Grad afbøde dens Følger ved at sikre sik økonomisk Støtte, d. v. s. ved at tegne Forsikring. — Ja, men det koster Penge at tegne Forsikring, og der er Udgifter nok endda, vil man indvende. Sandt nok, men Sagen kan vendes om, og man kan spørge: *Har Du Raad til at lade være med at tegne Forsikring?* Hvis et Ulykkestilfælde lammer din Arbejdskraft for Uger, maaske Maaneder, og din Arbejdsfortjeneste som Følge heraf gaar tabt, har Du da, som uforsikret, noget at staa imod med; kan Du klare Dig uden at stifte Gæld? Dersom Du rammes af et Ulykkestilfælde, der tager Førligheden fra Dig og nedsætter din Arbejdsevne for Livstid, saa Du maa opgive din Plads, har Du da Midler i Baghaanden, som kan føre Dig over Vanskelighederne og hjælpe Dig ind i en Levevej, som passer for dine Kræfter? — Hvis et Ulykkestilfælde kræver dit Liv, har Du da paa forsvarlig Maade sikret dine Efterladte økonomisk Støtte, saa de ikke kommer i Nød?

De Penge, der bruges til Forsikring, er fornuftigt anvendt!

At staa uden Forsikring vil for Smaakaarsfolk kunne betyde Ruin!

Landarbejdernes kollektive Forsikring i »Husmændenes Ulykkesforsikring« byder de organiserede Landarbejdere en betryggende Forsikring til en overkommelig Præmie.

Forsikringen giver Ret til følgende Erstatningsydelser:

for mandlige Arbejdere:
1) 3 Kr. i Dagpenge ved forbigaaende Arbejdsudygtighed.
2) 12000 Kr. ved fuldstændig Invaliditet.
3) 6000 Kr. ved Død plus 200 Kr. i Begravelseshjælp.

for kvindelige Arbejdere:
1) 2 Kr. i Dagpenge.
2) 9000 Kr. ved fuldstændig Invaliditet.
3) 4500 Kr. ved Død plus 200 Kr. i Begravelseshjælp.

Præmien betales for *et Kvartal ad Gangen* og andrager: for mandlige Arbejdere *3 Kr. 75 Øre,* for kvindelige Arbejdere *3 Kr. 25 Øre* og for Dobbeltforsikring (Mand og Hustru) *6 Kr. 50 Øre.*

Indtræffer Ulykkestilfældet paa Arbejdspladsen, ydes der Dagpenge i *de første 13 Uger* (Arbejdsgivernes lovpligtige Forsikring dækker kun med Dagpenge *fra* 13 Ugers--Dagen). Sker Ulykken *udenfor* Arbejdspladsen, ydes der Dagpenge fra den Dag, Tilskadekomne kommer under Lægebehandling og eventuelt indtil Aarsdagen efter Ulykkestilfældet, samt mulig Invaliditets- eller Dødserstatning. Alle Lægeattester betales af Foreningen.

Hvis Du ikke allerede har indmeldt Dig, bør Du gøre det snarest. Det er forsent at kaste Brønden til osv.

Indmeldelser sker ved Henvendelse til Landarbejderforbundets Afdelingsbestyrer.

Anbefal denne Sag til dine Kammerater!

Sygehjælpekassen.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Sygehjælpekassens Kontor fra Tirsdag den 12. Oktober er flyttet fra Aarhusgade til Willemoesgade.

Breve og alle skriftlige Henvendelser skal derfor i Fremtiden adresseres til

Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telefon Øbro 5273.

Frantz Nielsen.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Øbro 3529 x.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88 [4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Hallo! Kammerat,

der er Penge at tjene, ved for undertegnede at modtage Bestilling paa Reparation af Sække, Dækkener, Muleposer og Hampgrimer samt Bestilling paa Levering af Nyt.

Skriv til

Hans P. Hansen,
Bjerne, Faaborg.
Formand for Horne Afd.

Cykleforretningen Gl. Ebberup
anbefales.
Landarbejdere og Læsere af dette Blad har Fordel ved at købe sit Cyklegummi og alt Tilbehør i Cykleforretningen **„Ebberup"**. Sender overalt mod Efterkrav. Skriv straks og forhør om Priserne. Reel Behandling, Reparationer udføres til overkommelige Priser.
Knud Knudsen,
Gl. Ebberup Cykleforretning
Gl. Ebberup pr. Ebberup.

Alt mellem Himmel og Jord
sælges billigt.
Slippen og Bagergade Auktionsvareforretning
Telefon 649. Rønne.

De køber
Herre- og Børnekonfektion,
Arbejdstøj og Underbeklædning
bedst og billigst hos
Johan Hansen,
Østergade 25, Faaborg.

27 Nr. 275 Øre! :: 27 Nr. 275 Øre!

Kæmpe-Julepakke.

Nr. 1) 1 Lysedug paategnet paa fint Lærred, paategnet med Rosenmønster.
Nr. 2) 1 Maleri indrammet i oval ell. firkantet Ramme.
Nr. 3) 2 illustrerede Julebøger med afsluttede illustrerede Fortællinger.
Nr. 4) 1 Mappe Brevpapir med silkeforede Konvoluter. 50 Øre.
Nr. 5) 1 Flaske fin Parfume (Viol).
Nr. 6) 10 fineste Julekort i Farvetryk. Landskaber. Børnekort og med Juletræer. Værdi 1 Kr.
Nr. 7) 10 nyeste Visekort. Værdi 2 [1]/[2] Kr.
Nr. 8) 1 Røntgen-Mikroskop med Brugsanvisning.
Nr. 9) 1 Billed-Lotteri.
Nr. 10) 1 Jule-Engel med Sølvglimmer.
Nr. 11) 1 Bageform.
Nr. 12) De 7 Tryllekort. Nyhed. 25 Øre.
Nr. 13) 1 Fingerring. Garanti for Holdbarhed i 5 Aar.
Nr. 14) 1 Medaillon til Hals eller Urkæde.
Nr. 15) 1 god Blyant. 25 Øre.
Nr. 16) 1 smuk Brosche med Sten.
Nr. 17) 1 Fingerring med Sten. Nr. 18) 1 Nøglering.
Nr. 19) 1 Tændstikspil. Nyhed. Nr. 20) 1 Notitsbog.
Nr. 21) 1 Lommespejl med Metalramme.
Nr. 22) 1 Mand, der rækker Tunge.
Nr. 23) 1 Kinograf med mange Billeder.
Nr. 24) Drejebillede. Nyhed.
Nr. 25) 1 Billede til Indramning.
Nr. 26) 1 Lykønskningskort. Nr. 27) Vort Julekatalog.

Alle 27 Numre sælges samlet som Jule-Reklame for ialt 2 Kr. 75 Øre + Porto.
Købes 2 Pakker medfølger en fin Tegnebog med 3 eller 4 Rum. 3 Pakker sendes portofrit.

B. Petersen, Varelager, Vejle.

Husmandsbrandkassen for Danmark
(105,000 Medlemmer, 925 Mill. Kr. Forsikringssum).

I **Afdelingen for faste Ejendomme** optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I **Afdelingen for Løsøre** optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling.
Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

REPUBLIK

eller Kongedømme kan der diskuteres om, men at Spegesild til 7—8 Øre er billige, kan der ikke diskuteres om. Køb derfor Spegesild i Stedet for det dyre Kød og Flæsk og køb til disse billige Priser.

Undertegnede bestiller herved:

1 Bøtte, ca. 200 à 225 garanterede norske Flommesild, Vægt ca. 15 kg. Pris Kr. 15,00.

1 Bøtte, ca. 300 à 325 garanterede norske Flommesild, Vægt ca. 25 kg. Pris Kr. 25,00.

1 Bøtte, ca. 150 norske, delikate Kryddersild Kr. 12,00.

1 Bøtte, ca. 400 Stk., norske Anschovis Kr. 10,00.

10 kg snehvid 1. Kls Klipfisk à Kr. 1,80 pr. kg.

Varerne sendes overalt i Danmark pr. Postopkrævning + Porto. Indsend Bestilling straks.

Hvad ikke ønskes, bedes overstreget.

M. Nielsen & Hansen,
Kroghsgade 6 [4], København Ø.

Leverandør til Landarbejderforbundet, hvorfor Bestillinger ogsaa kan indsendes til dette.

Gratis Emballage!

Navn: _____

Bopæl: _____

Klædesko [1]/[2] Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Paa Dem
venter denne Plads. Deres Annonce er det, som skal staa her, og som i samme Øjeblik den er anbragt straks ::-:: vil give Dem ::-::
Udbytte.

Engros Priser.

Aluminiums Spiseskeer 3 [1]/[2] Kr. pr. Dus.
Aluminiums Gafler 3 [1]/[2] Kr. pr. Dus.
Aluminiums Theskeer 2 [1]/[2] Kr. pr. Dus.
Alt fint sleben og poleret.

Barbermaskiner
med 6 Blade, Gillette System, i flot Etui, Vestelommeformat, 10 Aars Garanti for Holdbarhed, pr. Stk. 235 Øre.

Cigarer.
100 store Cigarer kun 10 Kr.
100 do. ekstra stor 15 -
Disse Mærker i Cigarer er mindst 50 % under Dagspris, ingen Surrogat. Kan godt faas i mindre Partier som Prøve til Kassepris. Alt + Porto.

B. Petersen (en gros) Vejle.

Avertér i Landarbejderbladet.

Plads tilbydes.

En flink, ældre Karl kan straks faa Plads paa en mindre Gaard — ca. 50 Tdr. Land — paa Skelskøregnen. Henvendelse til Gaardejer **P. Larsen**, Herredsfogedgaarden, Skjelskør.

Foreningers-Fester og Møder.

Stort Andespil og Bal
afholdes paa Fuglede Hotel Søndag den 14. November Kl. 3 Eftm 10 gode Numre bortspilles. Bal fra Kl. 7. hvortil Egnens Fag-, Parti- og Ungdomsforeninger indbydes.
Fuglede Afd.
Bestyrelsen.

Raklev
Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening afholder Andespil, Pakkefest og Bal Søndag den 21. November Kl. 6 [1]/[2] i Ellede Forsamlingshus til Fordel for Juletræet.
P. U. V.
L. Barnevitz.

Regstrup Landarbejderf.
afholder Oplæsning og Sang af Lærer Petersen, Sønder Jernløse, paa Regstrup Hotel Søndag den 14. November Kl. 6. Efter Oplæsningen Bal for Foreningsmedlemmer, hvortil Fag- og Partifæller indbydes.
Jens Jensen.

Gjelsted Landarbejderforening
afholder festlig Sammenkomst Søndag den 14. November Kl. 5 paa Gjelsted Gæstgivergaard. Som Taler kommer Hr. Redaktør Sørensen, Assens. Efter Talen fælles Kaffebord for Foreningens Medlemmer. Omegnens Afdelinger indbydes.
Hans Kofoed.

Thorslunde-Ishøj Afdeling
afholder offentligt Bal og Pakkefest paa Taastrup Nykro den 21. November fra Kl. 6—12. God Musik. Pakker modtages af Oskar Person, Barfredshøj, Valdemar Nielsen, Tranegilde Strand, og P. Nielsen, Thorslunde.
Bestyrelsen.

Kværndrup Landarbejderforening
afholder offentligt Bal paa Kværndrup Kro Søndag den 14. November fra 7—12.
P. F. V.
P. Petersen.

Raaby Landarbejderforening
afholder Fest Søndag den 21. November, hvortil alle Omegnens faglige og politiske Foreninger indbydes. Kl. 4 er der Tale af Redaktør Stigenborg, Randers, derefter fælles Kaffebord og til sidst Bal, hvortil Fagbog el. Medlemskort til en socialdemokratisk Vælgerforening maa forevises for at faa Adgang. Kammerater, lad os alle sætte hinanden Stævne i Raaby Forsamlingshus Søndag den 21. November.
Festudvalget.

Magleby Afd. Langeland.
Stort Bal afholdes paa Bagenkop Gæstgivergaard Søndag den 14. November fra Kl. 6 [1]/[2] til 12, hvortil Medlemmerne indbydes, ligeledes indbydes Naboafdelingerne.
Samme Dag og Sted afholdes Møde Kl. 6 for at søge dannet en Socialdemokratisk Forening for Magleby Sogn, til dette bedes alle Interesserede komme.
Anton Hansen.

V. Aaby-Aastrup Afdeling
afholder Spil om fede Ænder, Fasaner, Harer og desl. i V. Aaby Forsamlingshus Lørdag den 20. November Kl. 6, hvortil Medlemmer med Damer samt Omegnens faglige og socialdemokratiske Foreningers Medlemmer med Damer indbydes. Ligeledes indbydes V. Aaby-Aastrup radikale Ungdomsforening til at deltage. Efter Spillet, Kaffebord og en Svingom.
Udvalget.

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 47 | Fredag den 19 November 1920 | 6. Aargang

Til Juletræet
anbefales Juleposer af Silkepapir, Spaankurve, Kræmmerhuse og Kurve af Karton, samt Roser. Alt til billigste Pris. Ordrer modtages straks og senest den 10. December.
Katrine Hansen,
Ørsbjerg pr. Aarup

2 Kr. 75 Øre
er den billige Pris for Julegaven
Landarbejdernes
Lommebog
Forsendes over hele Landet.
Udfyld og indsend straks Bestillingssedlen, som findes paa Bagsiden.

300,000 Kr. kan vindes paa en svensk Stats-Præmieobligation. Skriv efter Prospekt. Porto maa vedlægges.
Axel Pedersen,
Sjælstofte, Rødby.

Avertér i Landarbejderbladet.

Hvad skal jeg give min Kæreste?
Noget en Dame altid bliver glad for er en nydelig Taske! Vi tilbyder Dem en elegant Perletaske i fin Gaveæske
for Kr. 6.50
den vil bringe Glæde!

For samtidig at udnytte Portoudgifterne anbefales det at forsyne Dem med en Ima Shagpibe (lige Facon); det er altid rart at have en god Pibe til at skifte med, og kan vi tilbyde den for
Kr. 2.85
(Butikspris 4,50).

Ligeledes tilbyder vi en Ima forsølvet Barbermaskine (ruster ikke) i elegant Etui
for Kr. 3.95
Skriv straks til
Esperanto,
Smallegade 22,
København F.
Forretningsprincip:
Ikke det daarligste og billigste Kram, men **gode Varer** til rimelige Priser.

Kupon.
Ved Bestilling af flere Dele betaler vi Halvdelen af Portoudgifterne ved Indsendelse af denne Kupon.

Spar den dyre Petroleum og brug prima Ildtændere, pr. Stk. 2 Øre, til Opfyring af Kakkelovn og Komfur. Forsendes overalt pr. Efterkrav. Ved smaa Bestillinger anbefales at sende Beløbet sammen med Ordren.
Oskar Olsen & Co.,
Errindlev Havn, Rødby.

Mangler De Sukker?
Saccarin anvendes til Sødning af al Mad og de sparer Sukkeret til Syltning.
Faas i Æsker med 100 Tabletter til 1 Kr. Forsendes overalt + Efterk. Skriv til
Nysted Materialhandel,
Nysted.

Annoncér i Landarbejderbladet.

Enhver Landarbejder bør abonnere paa
Dansk Familieblad.
Ved Bestilling af Bladet paa Posthuset gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa
500 Kr. ved Død og
1000 Kr. ved fuld Invaliditet,
forholdsvis for ringere Grad.

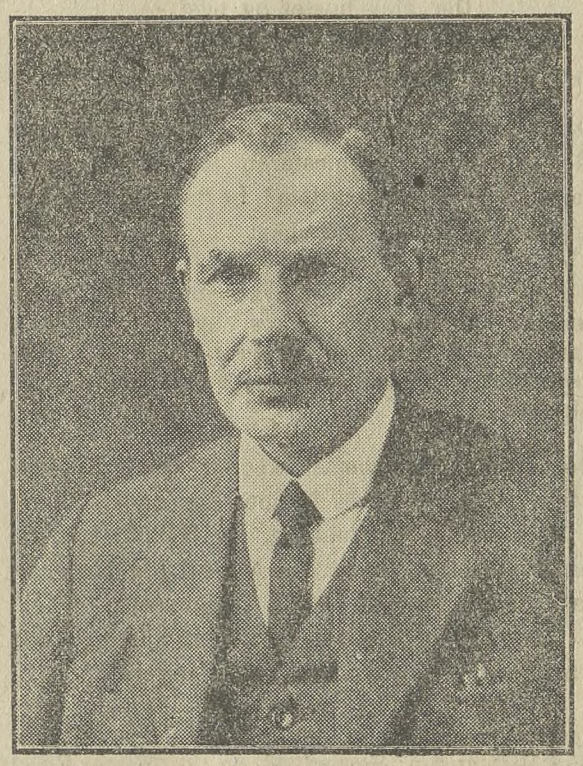

P. Hiemstra.

Formanden for det hollandske Landarbejderforbund, hvis Billede vi finder over disse Linjer, har Æren af at være den, som tog Initiativet til Afholdelsen af den Kongres af Landarbejderorganisationerne i de europæiske Lande, som fandt Sted i Sommer i Amsterdam. Resultatet af denne Kongres blev Oprettelsen af en international Landarbejdssammenslutning, der ledes af enEksekutivkomité, der har Sæde i Holland. Hiemstra blev Eksekutivkomitéens Formand, og i denne Egenskab kommer han til at aabne dennes første Møde, som i Løbet af den første Uge afholdes i London.

DØRPLADER i Messing, Emaille og Porcellæn. :: ::
Nye danske Stempelfabrik,
Sværtegade 7. Telefon: Central 8966. København K.

Udvalget ang. udenlandsk Arbejdskraft.

7—800 Polakker skal hjemsendes senest 1. December.

Det Udvalg, der er nedsat i Henhold til Overenskomsten med Sukkerroedyrkerforeningen, afholdt Møde i Den overordentlige Kommission den 9. November.

Formanden, Departementschef Riis-Hansen, aabnede Mødet. Der udspandt sig herefter en almindelig Debat mellem Roedyrkerne og Forbundets Repræsentanter om, hvorvidt der var tilstrækkelig Arbejdskraft ved Landbruget eller ej samt om Arbejdsfortjenesten.

Paa Grundlag af de tidligere fra Afdelingerne indkomne Oplysninger slog *Oscar Levinsen* fast, at der allerede fra først i Oktober havde været en ret betydelig Arbejdsløshed ved Landbruget, og at denne Arbejdsløshed siden var tiltaget i en saadan Grad, at der var al mulig Grund til at faa de i Landet værende polske Sæsonarbejdere hjemsendt snarest muligt og helst straks, saa de ikke fortsat skulde tage Arbejdet fra de danske Arbejdere.

Forpagter *Ingemann* oplyste, at der var nogle Pasvanskeligheder ved at faa sendt Polakkerne hjem hurtigt. Det vedtoges imidlertid, at de i Foraaret indførte polske Arbejdere skulde hjemsendes, saa snart Roeoptagningen i Aar var færdig, hvilket den jo allerede er nu, og at der skulde sættes al mulig Kraft ind paa at fremskaffe Pas og Rejsetilladelse gennem Tyskland, saaledes at Hjemrejsen kunde finde Sted hurtigst muligt. Det drejer sig her om 7—800 Kvinder.

Til paa Udvalgets Vegne at skaffe Sikkerhed for, at Fremskaffelse af Pas og Rejsetilladelse blev fremmet det mest mulige, lovede Formanden efter Ønske fra Landarbejderforbundets Repræsentanter at føre Tilsyn.

Er du arbejdsløs?

Husk da straks at anmelde dette for Kontrolbestyreren og Afdelingsformanden, selv om du ikke har Understøttelsesret. Kun derved kan Organisationen faa et samlet Overblik over, hvormange der er arbejdsløse og ingen Understøttelsesret har.

I Anledning af, at det var oplyst, at en enkelt Landmand havde fæstet nogle af de i Foraaret indkomne Piger for Vinteren, lovede Forpagter *Ingemaan* at drage Omsorg for, at disse Fæstemaal blev ophævet og Pigerne hjemsendt tilligemed de øvrige Piger, samt at gøre Landmændene udtrykkeligt opmærksomme paa, at de i Foraaret indførte Piger i alle Tilfælde skulde hjemsendes nu i Efteraaret, hvorfor det var ulovligt at fæste dem for Tiden udover Roeoptagningen.

Man drøftede endvidere Spørgsmaalet om Hjemsendelse af den Arbejdskraft, der har været i Landet i flere Aar, men da Forbundet ikke her havde de fornødne Oplysninger, vedtoges det at afholde et nyt Møde i December, naar oFrbundet havde indhentet de nødvendige Oplysninger fra Afdelingerne. *Oscar Levinsen.*

Provinsbyens Sanger.

Harald Bergstedt.

Højt oppe i det nordlige Jylland, i Vindmøllernes Egn Vendsyssel, ligger der en lille By, der hedder Sæby; den rummer vel 12—1300 Sjæle i de smaa Huse, og Sjælene og Byen rammes ind af Enge og Høje og Skov, en Aa nynner ind gennem Byen — og Kattegattets Bølger brummer deres Sang ind gennem de snirklede Gader med Græssøt blomstrende frodigt om de toppede Sten.

Heroppe ligger en liden Villa med Udsigt til Aaen og Engene og Højene og Havet; en vildtvoksende Have er der, og Villaen hedder „Sjølund“, og Harald Bergstedt hedder Manden, der bor der.

Der gaar Mennesker gennem den lille Bys Gader, nogle er fattige og bøjede, og nogle gaar stampende og brovtende som Byens smaa Herskere; bag Ruderne sidder unge Frøkener og gamle Jomfruer og kigger ud og ser Dit og ser Dat. „Har De hørt“ og „Gud, jøsses, det er da ikke muligt“; det summer af Sladder om den lille By, Bagvadskelsens onde Tunger slaar Smæld af Fryd over alt det meget, der kan fordømmes til evig Pine.

Men gaar der en Mand gennem Byen i sort Præstekjole og hvid Pibekrave, fedladen og fromt smilende, som var han en af selveste de fire allerstørste Apostle, saa standser den fattige sin bøjede Gang og hilser ydmygt, den brovtende Bymatador stikker paa Næven, og Jomfruer og Frøkener læner de lokkede Hoveder ud over Vinduets Karm og nikker Goddag.

Den ærværdige Gudstjener er Alfaderen for den lille By, og Kirken, den Herres Hus, er hans jordiske Borg, hvor omtrent hver eneste Sjæl faar Tilgivelse for daglige Synder.

Men der er en, der flygter fra Kirken:

Jeg sidder saa artig
og lytter til Præken
og skotter til Satanas
(malet paa Væggen).
Mit Kæbeben knager
af Søvn i min Kind . . .
og Sol staar ad Sideskibs-
Vindverne ind.

Jeg nikker til Amen.
Jeg sukker til Bønnen
og nejer for Faderen,
Aanden og Sønnen.
Men Længsler og Tanker
de flyr sig en Tur
derud i Guds helligdags-
blanke Natur.

Stille! — jeg fjerner mig
lydløst paa Tæerne
midt under Messen,
mens Folk gaar i Knæerne.
Vaabenhusdøren
tyst op og saa i!
Ud til Gud selv
som en Lærke saa fri.

Og han blir ikke saa lykkelig at være mellem de Udvalgte, som f. Eks. Simon Persen er det:

Simon Persen er rød. Simon Persen er fed.
Simon Persen er sikker paa eet:
Han gaar med en blank og udødelig Sjæl
skjult i sit gispende Fedt.

Simon Persen han træner sin evige Sjæl
i Aager, Procent og Profit.
Men han bér et Fadervor over den — vips! —
straks straaler den flunkende hvidt.

Men den lille Provinsby har ogsaa andre Sjæle og andre Skæbner end dem, der alene grupperer sig om Sortekjolen; der er „Hr. Pete'sen“, hvis hele daglige Beskæftigelse bestaar i at flytte sin Stol hen til den Side af Huset, hvor Solen skinner, og der er Modsætningen til ham, den viltre „Madam Thøgersens Tøs“, der er en Fryd og Glæde for Byens Turister og tilsidst bliver saa bleg og nervøs af det, at hun skal giftes, hvilket tilsidst ogsaa lykkes:

Fru P. Thøgersens Barn
har en Fisk i sit Garn.
I Gaar blev der lyst.
Der blev hostet og nyst.
Langs Bænke og Gang
sad Turister og sang.

Og af lignende Støbning er Brohuspigerne, der kaldes op til Hr. Borgmesteren for at faa deres retfærdige Straf for usædeligt Levned; det nytter ikke, de graadkvalte fortæller:

„Men ak, Hr. Borgmester, hvad gør vi dog, vi?
Vi er saa agtværdige. Giv os dog fri!
Vi passer vort Sytøj. — Vi syr i Galop.
Dersom det er forbudt, skal vi straks holde op.
Straks.“

Den strenge Borgmester kender deres Levevis, fortæller dem, at deres Naboer har meddelt ham om deres mange Herrebesøg, og tilsidst tager de smaa Brohuspiger Bladet fra Munden og fortæller, hvem det er, der nu og da „kigger op“ til dem paa „Besøg“; og Himmel — det er Eliten af den ærværdige Bys anstændige Bodsteborgere:

„Sagfør' Munk, Bager Smidth og Lars Lejsners Mathis,
og saa Melmanden, Søster! — og Postmester Friis!
Lille Per Grøn, Agent Lund og Lars Løn
og siden i Forgaars Borgmesterens Søn
Klaus . . .“

Er det et Under, at den arme Borgmester erklærer „Retten for hævet“.

Og der er „Filosofen i Ravnekrogen“ Murer Bruus, der gaar og grubler over Verdens Uhyrligheder, og tilsidst finder ud af, at den store Verden vist er af samme Støbning som hans Ravnekrog:

Murer Bruus ser sig rundt i sin Ravnekrog-Stat:
Der er som Al-Verden i mindsket Format —
med Skørtepjat, Pral, Uniform og Ornat.

Der er den fattige Niels Landpost, som sidder til sent paa Natten og skriver en diger Borgroman om „Adelheide von Fürstenfelsen“, der er „Landsby-Virtuosen“ og „Lille Skræder Lendal“ — aah ja — der er saa meget, saa meget i en lille By paa godt 1000 Sjæle.

(Fortsættes.)

Det danske Landbrug
for
de danske Landarbejdere.

Den første Betingelse for, at de smaa og fattige kan udrette noget stort og stolt, er, at man hver især ofrer sin lille Skærv paa det fælles Alter. Den første Betingelse for, at vi kan erobre det danske Landarbejde for de danske Landarbejdere, er, at man overalt yder Ledelsen den fornødne Støtte i Arbejdet.

Der er fornylig tilsendt samtlige Afdelinger et Skema, hvori vi søger en Del vigtige Oplysninger om Betingelserne for at erstatte den polske Arbejdskraft med dansk, men skal disse Skemaer faa den forønskede Betydning for de danske Landarbejdere, saa er det ikke tilstrækkeligt, at nogle enkelte Afdelinger indsender Skemaerne. Nej, de Oplysninger, der ønskes, er saa vigtige og omfattende , at vi, dersom Oplysningerne skal have den fornødne Betydning og give det rigtige Billede, maa have dem frem fra hver eneste Afdeling.

Efter at Skemaerne fra i September ang. det polske Arbejderspørgsmaal er talt op, viser det sig, at der kun er indsendt fra Halvdelen af Afdelingerne, hvilket i høj Grad har forringet Oplysningernes Værdi.

Dette maa ikke ske med de Skemaer, som nu er udsendt, thi i saa Tilfælde vilde Arbejdet være omtrent omsonst. Hver eneste Afdeling, ja, hver eneste Landarbejder er interesseret i, at Spørgsmaalet: den udenlandske Landarbejdskraft, bliver løst paa en for Landarbejderne tilfredsstillende Maade. Derfor er hver eneste Afdelingsformand ogsaa baade overfor Medlemmerne og Forbundet forpligtiget til at udfylde og indsende Skemaerne.

Selv om Afdelingsformanden ikke mener, at der paa Egnen er Forhold, som berører Spørgsmaalet, maa og skal Skemaerne udfyldes i Overensstemmelse med de faktiske Forhold og indsendes til Forbundet. Undladelse heraf kan blive de organiserede Landarbejdere en meget dyr Forsømmelse.

Enhver Afdelingsformand,

som undlader at udfylde og indsende Skemaerne rettidig,

er indirekte Arbejdsgiverne behjælpelig med at faa importeret flere Polakker til Landet til Foraaret.

Og der er selvfølgelig ingen Afdelingsformand, der med sin gode Villie vil give Arbejdsgiverne den mindste Haandsrækning til den Slags.

Husk derfor senest den 20. November at udfylde Skemaerne og indsende dem til Forbundet.

Det er jo ikke paa nogen Maade besparende for Forbundets Administration, at vi Gang paa Gang skal tilskrive en Del Afdelinger og rykke dem for de nødvendige og forønskede Oplysninger.

Bemærk! De Oplysninger, som man ønsker i det sidste Skema, omfatter baade organiserede og uorganiserede Arbejdere. Dette bedes Afdelingsformændene endelig erindre ved Udfyldelsen af Skemaerne. *Oscar Levinsen.*

Abonner paa

Landarbejderbladet.

J. P. Brochmanns Tale under Finanslovdebatten.

III.

Som Støtte for min Anmodning til Regeringen om at sætte sig i Spidsen for, at de alderdomsunderstøttede kan faa mere, vil jeg tillade mig at tale lidt om de allersidste Oplysninger om Varepriserne Stigning. De næstsidste Oplysninger om Varepriserne Stigning og Beregningerne derover fik vi i Sommer gennem Statistisk Departement. Beregningerne for Varepriserne viser, at Stigningen for et Normalbudget for en Familie paa 5 Personer var 400 Kr. fra 1. Januar 1920 til 1. August 1920. Men siden den Tid er der kommet yderligere meget store Prisstigninger, der selvfølgelig i endnu højere Grad vil forværre de alderdomsunderstøttedes Kaar. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at gøre Dem bekendt med de sidste Oplysninger om Varepriserne Stigning — jeg skal tilføje, at jeg har dem fra Hovedstadens Brugsforening, og at de ligger 10 pCt. under de Detailpriser, som opgives i Statistiske Efterretninger.

Rugbrød	4 kg	0,85	1,05
Sigtebrød	pr. kg	0,50	0,62
Franskbrød	—	1,00	1,47
Flormel	—	0,70	0,95
Byggryn	—	0,75	0,76
Semoulegryn	—	0,77	1,02
Hugget Melis I	—	0,72	0,74
Farin lyst I	—	0,60	0,62
Svedsker m. Sten	—	2,80	3,20
Rosiner, Valencia	—	2,80	3,20
Hvidtøl Nr. 1, 1/1 Fl.		0,22	0,27
Bajerskøl, 1/2 Fl.		0,29	0,31
Smør, lurmærket	—	6,82	7,90
Margarine (anim.)	—	3,76	4,00
Skummetmælks Ost	—	1,70	3,00
Æg, nylagte, pr. Snes		4,20	9,13
Sødmælk, pr. l		0,55	0,70
Halvskumm. Mælk, pr. l.		0,26	0,31
Kærnemælk, pr. l.		0,34	0,41
Oksekød (Forkød)	—	2,75	3,50
Oksekød, skært	—	5,00	6,00
Kalvekød (Forkød)	—	2,75	3,50
Fersk Svinebov	—	3,30	4,20
Mørbrad	—	6,00	8,00
Saltet Brystflæsk	—	4,30	5,45
Røget, benl. Skinke	—	6,00	6,50
Svinefedt	—	4,50	4,80
Spegepølse	—	8,60	9,60
Kartofler	—	0,20	0,24
Soda	—	0,28	0,36
Blød Sæbe, prima	—	1,70	2,00
Petroleum	—	0,41	0,72

osv., osv. Læg saa dertil Stigningen i Tørveprisen og den kolossale Stigning af Kulpriserne og Stigningerne paa alt andet, saa vil De se, at min Paastand om, at de alderdomsunderstøttede bør have en højere Understøttelse, er velbegrundet. Kravet om, at Lønningerne skal staa stille eller endog nedsættes, falder fuldstændig til Jorden overfor disse Kendsgerninger, som jeg her har tilladt mig at oprulle for Dem. Jeg mener, at de uigendrivelige Tal, jeg her har nævnt, og som de ærede Medlemmer delvis kender i Forvejen, er som Bomber og Granater mod Kravet om Lønnedsættelser og er det bedste Bevis for, at de alderdomsunderstøttede bør have mere.

Der rejser sig i denne Forbindelse et andet vigtigt Spørgsmaal i Overklassens og Underklassens Kamp mod hinanden, nemlig Arbejdsløsheden. Landarbejderforbundets ledende Mænd har anmodet mig om at sige til det høje Ting, at der i Løbet af en Maaned vil herske Arbejdsløshed paa Landet i de ikke-sukkerroedyrkende Egne, og i de sukkerroedyrkende Egne vil Arbejdsløsheden blive meget følelig i Løbet af 1½—2 Maaneder. Tilbage er kun Vejarbejdet, og det lønnes yderst tarveligt. I Almindelighed kan en jævnt dygtig Skærveslager tjene 7 Kr. om Dagen paa 8—9 Timer, og herfra gaar endda Udgiften til Værktøj, som andrager 1—1½ Kr. om Dagen. Men alligevel vil ingen Kommuner nu lade Veje gøre i Stand af Hensyn til disse Lønninger. Arbejderne forventer imidlertid, at Kommunerne sætter Arbejde i Gang, om end adskillige hævder, at da Kommunerne nu ikke skal betale Halvdelen af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, er de ikke særlig interesserede i, at begrænse Arbejdsløsheden. Landarbejdernes Repræsentanter hævdede meget indtrængende, at de først og fremmest ønskede Arbejde. Det er denne sunde Tankegang, jeg gerne vil understrege. De ønsker ikke, at der skal opklækkes en statsunderstøttet Flok, der paa kunstig Maade holder Arbejdsløsheden vedlige og giver en urigtig Fremstilling af deres egne Kaar, men de ønsker Arbejde.

Jeg vil i denne Forbindelse, da jeg taler om Arbejdernes Ret til at stille Krav til Samfundet, ogsaa nævne en Slags Mennesker, der er dukket op her i København i de allerseneste Aar. Det er nogle, man kalder Selvbyggere. Det er f. Eks. raske Bygningshaandværkere, raske Murersvende og Tømrersvende, flittige Mennesker, som selv er begyndt at bygge Hus, og hvoraf adskillige ogsaa har naaet at faa Huset færdigt. De er i Virkeligheden Storstadens Husmænd. De søger ved egne Kræfter at indrette sig et selvstændigt Hjem, men det er dem umuligt uden Statsstøtte. Jeg tror, at der her er en Udvej til at afhjælpe Bolignøden. Jeg erkender, at Boligspørgsmaalet er vidt forgrenet, og at der ikke gives en enkelt Form, hvorom man kan sige: Netop paa den Maade skal I bo; men naar man hjælper Selvbyggerne, de raske unge Mennesker med Næverne rigtig paa Skafterne, som man siger, til at de i deres Ungdom kan tage fat, tror jeg, at det vil have stor moralsk og social Betydning. Man maa lægge Mærke til, at Arbejderne er villige til at betale en højere Husleje; naar de kan komme til at bo i et saadant Hus udenfor Byen, vil de spinke og spare for at udrede den nødvendige Husleje. Men selv om de er villige til at betale denne Husleje, formaar de ikke selv at klare dette vigtige Spørgsmaal at rejse sig et Hus. Spørgsmaalet om et lille Hjem dér udenfor Byen er brændende. Der sidder Tusinder af Mennesker rundt om i Byen og sikkert ogsaa i det øvrige Land og venter paa en ren og klar Besked om, hvorvidt de kan faa Tilskud eller ikke, og hvor meget. Og hvis de kan faa den Besked, at de kan faa 40 pCt. og Hjælp til Prioritering af deres Huse, vil der blive trukket et Lettelsens Suk af mangfoldige Mennesker.

Jeg vil sammendrage det, jeg har sagt, i denne Form: Fra Overklassen har der lydt og lyder fremdeles haarde Angreb paa Arbejderne og Krav om Lønnedsættelser. Jeg ser det saaledes, at Underklassen er en Stand i Opvækst, det er en Stand, der vil fremad, og det er en Stand med en sund Kærne i. Vi ser af Husmandsbevægelsen, hvorledes man paa Landet kæmper for at komme i Besiddelse af Hjem, og vi ser af Bevægelsen her i Byen, at det samme er Tilfældet her. At støtte disse Bestræbelser hos Underklassen, bør være en af Rigsdagens første Opgaver.

Jeg vil slutte med i denne Forbindelse at nævne et Ord, som er faldet her i Rigsdagen, og som jeg mener er det vægtigste, der er sagt i en enkelt Sætning. Det var Hr. Brorsen, der sagde det. Ja, det er ikke Hr. Brorsen, men den engelske Statsmand Grey, der først har fremsat den Sætning. Han sagde: Lær eller gaa til Grunde! Det er som i Sagastil, det er hugget som i Sten, og vi vil aldrig glemme disse Ord: Lær, eller gaa til Grunde! Hvad mener saa Grey med disse Ord? Han mener, at Staterne og Samfundene og de politiske Partier skal lære at tage Vare af den Tid, de lever i, indrette Samfundsforholdene saaledes, at nye Krige ikke kan udbryde, at Borgerkrig ikke kan udbryde. Statsmændene skal lære af Krigen og Oprørene rundt om med deres Rædsler at række en mild og varm Haand ud til dem, der stadigvæk ligger nede i Samfundets Dybder. Det er det, man skal lære. Navnlig i udenrigspolitisk Henseende bliver der overordentlig meget for Statsmændene at lære, og hvis de vil tage Lære af denne Krig og dens Rædsler, bliver der kun den Lære at tage: Gennemfør Socialismen! Det er den dybe Lærdom, Vi vil alle Fred i Verden og Broderskab mellem Landene. Men husk paa, ærede Medlemmer, enhver Ting har sin Pris her i Verden, og hvis man vil Fred i Landene og Broderskab mellem Folkene, maa man afskaffe den frie Konkurrence, Landenes uhyre vældige Kamp imod hinanden; thi det er det, der danner Krigens urokkelige Grundvold. Lær eller gaa til Grunde! Det samme kan man sige til de politiske Partier. Det, der ikke vil lære, gaar til Grunde og smuldrer hen. Venstre stiller sig meget koldt og skeptisk overfor Landarbejdernes Krav om Jord, men Landarbejderne vil enten lære Venstre eller ogsaa vil Venstre smuldre hen. Vi maa alle lære af Tiden, og det gælder saavel Statsmændene i de store Lande som det gælder Folketingsmændene, Lovgiverne her. Man skal ikke smile ad disse Ord. Der ligger en urokkelig Sandhed i dem. Jeg er lige saa overbevist om som om, at jeg staar her, at vi Socialdemokrater er de mest lærenemme i den Retning; i Løbet af faa Aar vil vi være Flertal i dette Ting, fordi vi er de mest lærenemme, og fordi Venstre og Højre ikke vil lære. Vi saa jo navnlig de Herrers Mangel paa Lærdom under Foraarets og Sommerens Valgkamp. Hvad var det, der skete i Foraarstiden? Ja, da rykkede Venstres drabelige Krigselefanter frem med højt løftede Snabler og Stødtænderne parat, og deres Stampen i den danske Jordbund bav Genlyd over Landet, og i et Øjebliks Stemning fik de Folk med sig. Men de lærte ikke. De lærte ikke den store, enkle Ting i Politik, nemlig at tale Sandhed. Ja, Sandheden er i sidste Instans den stærkeste Politik, men denne Sandhed, den lærte Venstremændene, den lærte Højremændene ikke, og da Folk fik tænkt sig om, gled de mere og mere ud af Spillet. Sommervalgene pegede allerede i Retning af Afslappelse, og Septembervalgene pegede i Retning af en ganske tydelig Afslappelse. Thi den menige Mand har i Virkeligheden en skarp Sans for Politik, og den menige Mand fulgte os. Det kan godt være, at en eller anden Vælger maaske ikke har den fineste Sans for en eller anden Nuance i Politikken. Men naar den menige Mand, naar Almuemanden driver Politik, saa tager han fat med sin Næve i et Tov, og saa bliver han ved at gaa den Vej; men hvis han ser, at der er en stor Knude paa Tovet, eller naar han ser, at Tovet er fuldstændig bristet, ja, saa er han jo nødt til at slippe dette Tov, hvis Styrke han tidligere troede paa. Og det var dette, den menige Mand gjorde ved Septembervalgene.

Jeg skal slutte med endnu en Gang at sige, at jeg haaber, dette høje Ting vil være lydhørt overfor Tidens Krav, og jeg haaber i Særdeleshed, det vil være lydhørt overfor de Ønsker og Krav, som jeg her har tilladt mig at fremsætte.

Hilsen fra en Kammerat i Australien.

C. Kamp.

I 1914 rejste en af vor Bevægelses Pionerer, C. Kamp, til Australien. Forinden sin Afrejse til Australien havde C. Kamp udført et stort Agitationsarbejde i Sydsjælland i Sommeren 1912—13, og tidligere paa Møen i 1910 og 11. Adskillige Landarbejdere paa Egnen omkring Brandelev vil sikkert endnu huske Kamp, som plagede dem tidlig og silde med, at de skulde holde „Arbejdervennen" og gaa ind i en Landarbejderforening. Efter Kamps ihærdige Agitation afholdt Carl Westergaard en Række vellykkede Møder i Sydsjælland i 1912, hvor det, trods Bøndernes fanatiske Modstand, lykkedes at danne en Landarbejderforening i Brandelev.

Med Kamps Bortrejse fra Brandelev i Efteraaret 1913, sygnede Foreningen imidlertid hen.

Kamp har imidlertid stadig interesseret sig for Landarbejderbevægelsen i Danmark, og efter at han var kommet til Kundskab om, at hans kære gamle Bevægelse virkelig nu var bleven til Virkelighed, skrev han i Foraaret til sin gamle Kammerat og Medtjener, Oscar Levinsen, og bad om nogle Oplysninger angaaende vore Forhold, Overenskomster osv. Efter at have sat sig ind i disse, har han sendt Oscar Levinsen følgende Skrivelse, som vi synes er en ganske interessant Bedømmelse af den gamle Tid, hvor Landarbejderne ingen Organisation havde, og nu, da de igennem Organisationen har tilkæmpet sig bedre Kaar og Medbestemmelsesret paa Omraader, hvor de før intet havde at skulde have sagt.

Kamps Brev lyder som følger:

Toonnic Valley Orchards Pakenkam,
Victoria, Australien. Den 19. Septbr. 1920

Kære Ven og Landsmand!

Mange Tak for dit lange og interessante Brev og for Smaaskrifterne, du sendte mig. Det glæder mig at se, at der er kommen Fart i Landarbejderbevægelsen derhjemme, og jeg ser, at de Overenskomster, som nu bruges mellem Landarbejderne og Arbejdsgiverne, byder paa gode og rimelige Forhold, hvis de da bruges i den Udstrækning som de burde. Lad mig gaa nogle faa Aar tilbage og se, hvordan Landarbejderne var stillet den Gang. Det var gode Tider for Bønderne, men elendige Tider for Landarbejderne, da en Mand fik en Gennemsnitsløn à et Par Kroner om Dagen til at holde sig selv og sin Familie ved lige med til det nødvendigste til Livets Ophold. Og Tjenestefolkene var ikke meget bedre farne; Lønnen var lille og Arbejdstiden lang. Jeg husker vel den første Plads, jeg havde; jeg var kun en lille Purk, ja, alt for lille og spinkel til at tjene Bønderne, for man fordrede som oftest Mands Arbejde af Drengen; det var ingen blid Behandling man fik. Den første Nat glemmer jeg ikke, den var slem, for jeg var lidt bange, og det var derfor haardt at være alene, da jeg jo var vant til et Hjem, selv om det var tarveligt. Det var et usselt Hummer jeg maatte være i, med Lergulv og en Sæk for Vinduet, der var slaaet i Stykker. Værelset var ogsaa Opbevaringssted for Kartofler og Gulerødder, et rigtig Opholdssted for Rotter og Mus. Det er med Bitterhed, at jeg tænker tilbage paa den Tid, da jeg tjente som Dreng hos Bønderne. Senere hen var det ikke saa slemt, for Karlens Lod var jo adskilligt bedre end Drengens. Landarbejderne var den Gang ikke tilfredse med deres Kaar, det være langt fra, men Organisationstanken var ikke naaet ud til dem; der var ingen Klassebevidsthed, Slaveinstinktet hængte stadig ved dem. Det er nu ikke saa faa Aar siden, at nogle faa Landarbejdere fik den Idé at organisere deres Standsfæller. Ja, der var noget at tage fat i, det er ingen let Sag at samle en Klasse som Landarbejderne, som var saa sløve og ligegyldige overfor deres eget Vel. De fleste turde ikke en Gang holde et Arbejderblad eller aabenlyst vove at være Socialist eller staa i en Fagforening. Arbejde for Bonden var deres eneste Lovevej, derfor frygtede Karlen Bonden og Daglejeren Storbonden og Herremanden; det gik ikke an at fornærme disse Herrer. Der er et Ord, der siger: „Vil du frem i Verden, min Søn, saa buk". Jeg vil lave lidt om paa det og sige: „Vil du hjælpe din Klasse frem til Frigørelse, saa ret din Ryg og kræv din Ret". Vi véd allesammen, hvor langsomt det gik med Landarbejderbevægelsen de første Aar, hvor haardt det var at faa Landarbejderne til at være med i deres egen Klasses Kamp, for det er en Klassekamp. Frigørelsen af Landarbejderklassen er dens egen Kamp. Tyendeloven er en Klasselov, glem ikke det. Her maa jeg sige, at jeg ikke véd, om Tyendeloven er bleven forbedret i de sidste Aar, men saavidt jeg véd er den ikke afskaffet. Men selvfølgelig undgaar man Tyendeloven saavidt muligt. Trods Tyendeloven og brug Kontrakterne, som udgives af din Organisation, for det er temmelig gode Vilkaar, der bydes i disse Overenskomster. Det forbavsede mig, da jeg saa disse Overenskomster mellem Arbejder og Arbejdsgiver, og jeg haaber, at de bliver brugt i stor Udstrækning. Det synes nu, at Landarbejderbevægelsen er kommen over sine Børnesygdomme, og er kommet paa Benene denne Gang for at blive staaende, trods alt det Kiv og Splittelse, Misforstaaelse og Mistro; det ene med det andet, saadan synes det, har bidraget til at faa Maskineriet i god Orden. Der er selvfølgelig mangt og meget at raade Bod paa endnu, men med Massernes Opvaagnen vil bedre Resultater snart opnaas. Den Tid skulde gerne snart være forbi, at man blandt Arbejderklassen kan finde Venstremænd, Radikale eller Højremænd. Der kan kun være en Klasse: Arbejderklassen, og kun et Maal: Socialismen. Socialisme, sagde jeg, ikke Kapitalist-Socialisme, men Socialismen i Ordets bedste Betydning. Mit bedste Haab for Landarbejderbevægelsen og Arbejderbevægelsen i Almindelighed. Verden for Arbejderne, under Socialismens Banner, trods Klasse, Sprog og Farve.

Kammeratlig Hilsen.

C. H. Kamp.

Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug **dømt** ved den faste Voldgiftsret.

En noget mærkelig Sag er forleden bleven afgjort ved den faste Voldgiftsret. Naar det overhovedet kan være nødvendigt at indbringe en saadan Sag for den faste Voldgiftsret, maa dette sikkert tages som et Udtryk for, at Arbejdsgiverne atter har faaet den politiske Magt i Samfundet, og at dette er gaaet dem saadan til Hovedet, at de tror, at Lov og Ret afgøres efter hvad der behager Naadigherren paa Frijsenborg og de høje Herrer i Ledelsen for Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug.

Sagen drejer sig om intet mindre end om, hvorvidt Arbejdsgiverforeningen skal overholde en bestemt Passus i Forligsmandens Forslag af 28. Maj og som tiltraadtes som Overenskomst saavel af Dansk Arbejdsgiverforening som af Dansk Arbejdsmandsforbund. I dette Forligsmandsforslag vedtoges det udtrykkelig, at Frijsenborg Skovdistrikt i Lighed med de foregaaende Aar skulde aflønnes efter en Klasse højere, end Distrikterne var sat i. Ikke desto mindre har Frijsenborg nægtet at afregne efter denne Betalingsklasse, og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug har givet Frijsenborg Medhold i at nægte at overholde denne udtrykkelige Betingelse. Ja endog Dansk Arbejdsgiverforening, som ellers skilter med at være Ærlighedens øverste Vogter, har været slatten nok i Ryggen til at give de adelige Herrer Medhold i dette ganske ejendommelige Standpunkt. Det synes i det hele taget, som om Dansk Arbejdsgiverforening nærer en grænseløs Respekt for det adelige Blod, der er tilført den igennem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug.

Om denne Respekt er en Følge af de daarlige Arbejdsvilkaar, Landmændene igennem Aarene har budt deres Arbejdere, eller om det slet og ret er det »blaa Blods« berømmelige Fortid, der faar Industriens Repræsentanter til at knække sammen, skal vi lade være usagt, men vi konstaterer blot det sørgelige Faktum, at Dansk Arbejdsgiverforening atter har været det »blaa Blod« følgagtig paa Omraader, hvor der ikke er nogen Grund til at antage, at de vilde følge nogle andre Arbejdsgivere.

Agter Arbejdsgiverforeningen fortsat at følge Landbrugets adelige Repræsentanter i tykt og tyndt, bliver dette sikkert paa Bekostning af Organisationens Prestige.

Da Frijsenborg stadig nægtede at afregne efter Forligsmandsforslaget, og da baade Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug og Dansk Arbejdsgiverforening gav dem Medhold i denne deres Holdning, indklagede Dansk Arbejdsmands Forbund igennem De samvirkende Fagforbund Arbejdsgiverforeningen for Den faste Voldgiftsret til Idømmelse af Forpligtelse til at overholde Overenskomsten. Den faste Voldgiftsret har i denne Sag truffet følgende Domsafsigelse:

(Udhævelserne er foretagne af os).

Dom i Frijsenborgsagen.

I Anledning af en Konflikt mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Arbejdsmandsforbund stillede Statens Forligsmand den 28. Maj d. A. et Mæglingsforslag, hvorefter de mellem de nævnte Organisationer udløbne Overenskomster skulde fornyes for et Aar fra deres Udløbstid paa

visse, nærmere angivne Vilkaar. I Mæglingsforslaget forekom bl. a. følgende Passus:

»*Den hidtilværende Ordning, hvorefter Arbejderne i Frijsenborg Skove har været lønnet efter en Klasse højere, end hvortil Skovene er sat, bibeholdes.*«

Forholdet var det, at der i Sommeren 1919 var sluttet en Overenskomst mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug om Løn- og Arbejdsforhold for Skovarbejderne, i Følge hvilken der som Grundlag for Lønberegningen skulde foretages en Klassifikation af samtlige Skove, og at der i Forbindelse med Klassifikationen opnaaedes Enighed om, at Arbejderne i Frijsenborg Skove skulde have deres Løn beregnet efter Satserne for den nærmest højere Klasse efter den, hvortil Skovene var sat.

Forligsmandens Forslag tiltraadtes af Dansk Arbejdsmandsforbund, Arbejdsgiverforeningen tog derimod Forbehold med Hensyn til den omtalte Passus, idet man gjorde gældende, at det var i Henhold til privat Aftale mellem Forbundet og Bestyrelsen for Frijsenborg Skove, at der var truffet en særlig Ordning for disse Skoves Vedkommende, og at det tilmed havde været en udtrykkelig Aftale, at Særordningen skulde ophøre med Overenskomstperiodens Udløb, d. v. s. den 1. Maj d. A.

Efter Modtagelsen af Arbejdsgiverforeningens Svar meddelte Forligsmanden, at han ikke kunde modtage en betinget Tiltrædelse af Mæglingsforslaget. Herefter opgav Arbejdsgiverforeningen sin Reservation. Frijsenborg Skivdistrikter har imidlertid ikke villet respektere den omtalte Passus i Forligsmandens Forslag, og i Anledning heraf er nærværende Sag anlagt, hvorunder De samvirkende Fagforbund paa Dansk Arbejdsmandsforbunds Vegne har paastaaet de Indklagede idømt Bod for Brud paa den indgaaede Overenskomst.

De Indklagede procederer til Frifindelse. De gør gældende, at Forligsmandens Forslag er stillet ud fra urigtige Forudsætninger, idet Forligsmanden — efter de Indklagedes Anbringelse — ikke har været klar over de nærmere Omstændigheder vedrørende den Særordning, han foreslog fortsat.

Da de Indklagede imidlertid er endt med at tiltræde Forligsmandens Forslag uden Reservation, *og da Indholdet af den paagældende Passus i Forslaget var ganske klart, findes de Indklagede ikke nu at kunne nægte at opfylde den Forpligtelse, de har paataget sig.*

Efter Omstændighederne, og navnlig under Hensyn til, at det paagældende Arbejde i alt væsentlig maa antages at være Vinterarbejde, saa Arbejderne endnu ikke har lidt noget egentligt Tab som Følge af de Indklagedes Holdning, vil der kunne ses bort fra Paalæggelse af Bod, men Sagens Omkostninger findes de Indklagede at burde betale med 300 Kr.

Kendelse.

De Indklagede bør opfylde den under Sagen omhandlede Passus i den i Henhold til Forligsmandens Forslag af 28. Maj d. A. indgaaede Overenskomst.

Sagens Omkostninger betaler de Indklagede med 300 Kr.

— — —

Man maa vel have Grund til at mene, at Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug nu er indforstaaet med, at en Overenskomsts udtrykkelige Bestemmelser skal overholdes, og at saadanne ikke paa den gammeldags Facon i Landbruget kan annulleres ved spidsfindige og forskruede Fortolkninger, Fordrejninger og Prokuratorkneb. Vil den drage Lære af denne Dom, vil den spare sig selv og os med for en Række gentagne Skriverier i Sager, som er saa lige til, at selv en blind burde kunne finde ud af dem.

For saavel Landarbejderen som Skovarbejderen er denne Dom et fornyet Vidnesbyrd om, at man strejker aldrig for at faa sin Overenskomst respekteret. Arbejdsgivere, som forbryder sig mod Overenskomsten, vil, selv om Vejen er noget lang og besværlig for Forbundet, blive dømt til at respektere en indgaaet Aftale. *Oscar Levinsen.*

Dansk Fodermesterforening
og
Landarbejderforbundet.

En Forhandling om Samarbejde.

Som det er Landarbejderne bekendt, har Fodermestrene ogsaa dannet sig en Organisation; denne er endda af ret gammel Dato, nemlig fra 1906. Det er dog først i de senere Aar, navnlig efter at Landarbejderforbundet har paabegyndt sin gavnlige Virksomhed, at Fodermesterforeningen har begyndt at interessere sig for Lønpolitik. I Fjor Sommer fik Fodermesterforeningen med Arbejdsgiverforeningen afsluttet en Overenskomst om Løn og Arbejdsvilkaar for Fodermestrene, som beskæftiges ved Pasning af Besætninger paa over 50 Stk. Malkekøer. Denne Overenskomsts Lønninger laa for Besætninger paa 50—100 Malkekøer kun ubetydeligt over, hvad Kreaturpasserne i Henhold til vor Overenskomst fik i Løn paa samme Tid. Siden har Landarbejderne faaet en Række Tillæg til deres Lønninger, først Dyrtidstillægget sidste Efteraar paa 120 Øre pr. Dag, dernæst et Tillæg i Foraaret paa 130 Øre pr. Dag og endelig Dyrtidstillægget i August paa 10 pCt. eller 75 Øre pr. Dag. Ved disse Tillæg er Kreaturpassernes Løn hævet med 50 pCt. siden Fodermesterforeningen sluttede Overenskomst med Arbejdsgiverforeningen, men desuagtet har Arbejdsgiverforeningen ikke under nogen som helst Omstændigheder været at formaa til at give Fodermestrene et overenskomstmæssigt Dyrtidstillæg.

Fodermestrenes overenskomstmæssige Lønninger er for Besætninger fra 50 til 100 Malkekøer 24—2500 Kr. aarlig, og saa gælder denne Løn dog kun for fuldt uddannede Fodermestre, som ovenikøbet skal være pligtige til at deltage i Malkearbejdet. For Pasning af Besætninger paa 100 til 150 og 150—200 er Lønnen henholdsvis 2600 og 2800 Kr., og endelig for Pasning af Besætninger paa over 200 Køer 3000 Kr. Til Sammenligning kan det være af Interesse at anføre, at efter vor Overenskomst skal en Kreaturpasser, som ikke malker, have mindst 3000 Kr. aarlig, og en som malker skal have 3094 Kr. og paa Lolland-Falster endog 3260 Kr. aarlig, eller 7—800 Kr. mere end en Fodermester, der passer fra 50—100 Malkekøer og som ogsaa skal malke.

Den Holdning, Arbejdsgiverforeningen her har indtaget overfor Fodermesterforeningen, ved at nægte at give dem et ringe Dyrtidstillæg, saaledes at deres Løn blot bliver holdt i Højde med Landarbejdernes, skulde synes ganske uforstaaelig for almindelige Mennesker. Det maa vel kunne tages som et Udtryk for, at Arbejdsgiverforeningen er en afgjort Modstander af alle Lønforhøjelser, selv om de er aldrig saa vel begrundede iDyrtidens Stigning.

Overfor Landarbejderforbundet har Arbejdsgiverforeningen imidlertid ikke kunnet gennemføre dette Standpunkt; den har som bekendt maattet give os Tillæg paa Tillæg.

De store skal jo imidlertid altid over, hvor Gærdet er lavest, og derfor har Arbejdsgiverforeningen vel ment, at kunne den ikke tumle Landarbejderforbundet, saa skulde den vise Gud og Hvermand, at den kunde tumle Fodermesterforeningen.

Fodermesterforeningens Overenskomst er opsagt til at udløbe til 1. November, men der er endnu ingen ny Overenskomst oprettet, og der er vel heller ikke store Udsigter til, at der kommer nogen ny i Stand foreløbig. Thi saa mægtig følte Arbejdsgiverforeningen sig overfor Fodermesterforeningen, at den som en absolut Betingelse for overhovedet at ville forhandle med denne stillede det bestemte Krav, at man skulde overenskomstmæssig forpligte sine Medlemmer til at udføre Skruebrækkerarbejde. Først naar Fodermestrene var indgaaet paa dette, vilde man tale om en ny Overenskomst. Naturligvis har Fodermestrene bestemt nægtet at gaa med til noget saadant, og Arbejdsgiverforeningen har derefter nægtet at forhandle videre med Fodermesterforeningen.

Det kan jo ikke nægtes, at Arbejdsgiverforeningen i denne Sag synes at være morderlig ovenpaa. Og maaske kan Arbejdsgiverforeningen endnu i nogle faa Maaneder faa Lov at beholde den Fjer i Hatten og føle sig som »den stærke Haand«, men det kunde jo tænke sig, at Glansen gaar af Sct. Gertrud, naar Arbejdsgiverforeningen en Gang i Fremtiden skal tale med Landarbejderforbundet om Løn og Arbejdsvilkaar ved Landbruget. Arbejdsgiverforeningens hele Holdning i denne Sag har imidlertid sammen med meget andet bidraget til at faa Fodermestrene til at indse, at man ikke kommer langt overfor Landmændene, fordi man er skikkelige og fredsommelige Mennesker, som kun tænker paa at udføre Arbejdet saa tilfredsstillende som muligt.

Fodermestrene har været usædvanlig fredsommelige Folk, der trofast har passet deres Arbejde for at kunne gøre Arbejdsgiverne tilfredse, og Takken, de har faaet, er at man for det første har nægtet dem en hvilken som helst Lønforhøjelse, saaledes at en Kreaturpasser nu er højere lønnet end en Fodermester, og for det andet, at man har krævet, at de skal udføre Skruebrækkerarbejde.

Da man ikke vil gaa ind paa dette, afbryder man al Forbindelse med deres Organisation.

De Tendenser, der altid har været blandt Fodermestrene til at komme i nærmere Forbindelse med Landarbejderforbundet, har under denne Situation faaet fornyet Næring.

For at erfare, paa hvilken Basis, et nyttigt og frugtbringende Samarbejde mellem Landarbejderne og Fodermesterforeningen kunde finde Sted, havde Fodermesterforeningen derfor indbudt Forbundet til en Forhandling i Odense den 13. November. Som Repræsentanter for Dansk Fodermesterforening var mødt Formanden Fuglsang, Thurstrup, Redaktøren Vang-Jensen, Gissegaard, Nielsen, »Valnæs«, Falster, og P. Thorngaard, Gyllingnæs. For Forbundet var mødt Red. Mar. Olsen, Sekretær Fr. Hansen og Oscar Levinsen.

Man drøftede saavel hvad man vilde naa ved et Samarbejde, som hvordan et saadant skulde etableres. Der var alm. Enighed om de grundlæggende Principer for Forholdet mellem Fodermestrene og Landarbejderne og om, at man skulde naa dertil, at Arbejdsgiverforeningen ikke oftere vover at stille Fodermesterforeningen saa uforskammede Krav, som er sket i dette Efteraar.

Fodermestrene begynder ogsaa, belært af Erfaringerne, at erkende, at Retten sidder i Spydstagen. *Oscar Levinsen.*

Det er tvivlsomt

om Arbejdsgiverne giver slip
paa deres kære Polakker.

Men det er sikkert

at de gør det ikke, medmindre
:: :: de bliver tvungne dertil. :: ::

Det er afgjort

at kun dersom Landarbejderforbundet kan bevise deres fuldkomne Overflødighed, kan vi erobre dansk Arbejde for de danske Landarbejdere.

Har du udfyldt og indsendt det derom udsendte Skema?

Ugens Spejl.

I Grækenland er der afholdt Valg til Deputeretkammeret; disse har vist, at Venizelos' Stilling langt fra er saa stærk, som man havde formodet, og det er tvivlsomt, om han og hans Parti beholder Magten. Ekskong Konstantins Tilbagevenden nævnes allerede i Dagspressen som en Mulighed.

*

De nylig stedfundne Landdagsvalg i Sachsen gav følgende Resultat i Mandater:

De tysk-nationale 20, det tyske Folkeparti 13, Demokraterne 8, de Højre-Uafhængige 3, Kommunisterne 6, Centrum 1 og Socialdemokraterne 27. Den gamle Landdag bestod af 42 Socialdemokrater, 22 Demokrater, 15 Uafhængige, 13 tysknationale og 4 Tilhængere af det tyske Folkeparti.

Stemmedeltagelsen har iøvrigt været betydeligt mindre end ved det sidst afholdte Valg.

*

Det første Delegeretmøde i Folkenes Forbund aabnedes Søndag den 14. November i Genève i Schweiz; denne Forsamling er bleven kaldt det første Verdensparlament, men det er med Urette, idet det jo kun er et begrænset Antal Stater, som er repræsenteret her; derfor er Begivenheden alligevel af historisk Betydning, den peger i det mindste fremad imod en Sammenslutning af de forskellige Nationer til Opretholdelse af Fred og Samarbejde i Verden, hvor Krig og Ødelæggelse endnu er den bestaaende Tilstand.

*

Bolschevikernes Stilling, der nylig er bleven skildret som haabløs fortvivlet, er rent militært i hvert Fald nu betydelig forbedret, idet det er lykkedes for den røde Hær at tilføje Eventyreren General Wrangel et tilintetgørende Nederlag. Hermed har Sovjetrepubliken knust den tjerde af de Kejetrop-Generaler, som med Støtte af Ententelandenes kapitalistiske Regeringer har forsøgt at genoprette et Rusland i den gamle czaristiske Skikkelse; mon det ikke snart kan gaa op for disse Folk, at Rusland ikke genrejses ved den Slags Midler?

*

Efter at have varet i over en Maaned er Finanslovens første Behandling nu sluttet. Det er den længste Finanslovsdebat, som endnu nogensinde har fundet Sted i den danske Rigsdag, men Tiden har vel heller aldrig været ladet med saa mange og store Problemer som netop i Øjeblikket; for saa vidt er Forklaringen paa, at Debatten trak længe ud, ligetil. Naar man læser Referaterne af de Taler, der blev holdt af de reaktionære Partiers Talere, faar man dog ikke Indtryk af, at dette er den rigtige Forklaring, skulde man dømme efter dem, da eksisterer der overhovedet kun to Spørgsmaal i Øjeblikket af Betydning, og det er Spørgsmaalene om en forlænget Arbejdstid og en Nedsættelse af Arbejdslønnen, alt andet blev fra den Side behandlet med den største Ligegyldighed, deres Indlæg i Tidens største Problem, det sociale Spørgsmaal, mundede ud i dette ene, at Arbejderne skal arbejde mere og tjene mindre. Finanslovsdebatten understregede paa en uhyggelig Maade, at det er fra Arbejdsgiverne den nuværende Regering faar sine Impulser, den gav et uhyggeligt Indblik i det Had, den Foragt og det Overmod, som Overklassen for Tiden mener sig stærk nok til at lægge for Dagen i Forholdet til Arbejderklassen, og den blev derved en ny kraftig Appel til Arbejderne om at ruste sig til den kommende Tids Kamp, fagligt og politisk.

*

Den Valutakommission, som Handelsekscellencen Hr. Rothe i sin Tid ophævede, men paany nedsatte nogen Tid senere, har nu endelig afgivet Betænkning; 14 af Kommissionens 24 Medlemmer foreslaar visse Indskrænkninger i Importen i Forbindelse med en mild Rationering, medens de øvrige foreslaar Forhøjelse af Toldsatserne som Middel til at hæve den danske Valuta. Det er Reaktionens protektionistiske Tilbøjeligheder, som her stikker Hestehoven frem.

En Samfundsbetragtning.

Hr. Godsejer Lawaetz, Kalundborg Ladegaard, har i »Berl. Tid.« skrevet en Artikel i Anledning af den Dom, Østre Landsret fældede angaaende Len og Stamhuse.

Denne Artikel er en eneste Haan og Raahed mod hele den arbejdende Befolkning, som jeg syntes, der fra Arbejderklassen maa protesteres imod.

Godsejeren er henrykt over denne Dom; han haaber, at Højesteret vil komme til det samme Resultat, og saa vil der, skriver han, for lange Tider være sat Bom for Udstykningen af de store Gaarde. Han ser saa langt ud i Fremtiden, at han haaber, at Godsejerne i flere Aarhundreder kan faa Lov til at beholde deres store Gaarde ubeskaaret, et Haab som han ganske sikkert kommer til at revidere inden altfor længe.

Under sidste Valgkamp udtalte Godsejer Lawaetz, at der er i Forvejen tilstrækkelig tæt befolket paa Landet, og en Overbefolkning, som den i Byerne tiltrænges ikke, — derfor skal de overflødige Mennesker i Byerne ikke hjælpes ud paa Landet, men ud af Landet. Det er en saa uforskammet Udtalelse, at der skal Folk af Lawaetz' Kaliber til at fremsætte den; det er en nem Løsning af baade Jordspørgsmaalet og den herskende Bolignød: Bare ud af Landet med dem. Det er et rigtig Godsejerstandpunkt: Ud af Landet med den danske Arbejderungdom og lad os saa faa Polakker og Kinesere i Stedet. Det er dette, de danske Godsejere gerne vil have gennemført, men som forhaabentlig Godsejeren aldrig naar at se i Virkeligheden.

Hr. Lawaetz er kommet i Tanker om, at alle de smaa Husmandshjem skamskænder vore Kirker. Han skriver: »Burde der ikke paa Landet være en vis Fredning om vore Kirker, saa ikke vore Børnebørn med Rette skal beklage sig over den Vandalisme, der prægede vor Tid.« Mon Lawaetz ikke her tænker mere paa Godsejernes Interesser end paa Kirkens? Jeg tror det. Godsejeren haaber, at den reaktionære Vind, der har blæst ind over Danmark i Sommer, kan hindre sligt i Fremtiden. Herregud, Hr. Lawaetz, ser De da ikke, at Vinden han vendt sig? Den blæser fra et andet Hjørne, og alle vi smaa i Samfundet haaber og tror, at den vedblivende vil holde sig der, ja blive saa stærk, at den kan blæse hele den Reaktion væk, som baade Lawaetz og alle de Store klynger sig til.

Hr. Lawaets er bange for, at Samfundet ikke kan bestaa, hvis de store Gaarde skal udstykkes, og, skriver han, Udstykningen vil ødelægge Herregaardenes store Udsyn. Ja, hvor er det ogsaa et skønt Syn at se paa en Herregaards Mark, at se en eller to Forvaltere eller Slavefogder staa og drive over en Flok Polakker eller daarligt lønnede Landarbejdere, for ikke at tale om alle de usle Bønder, der findes ved mange af vore Herregaarde; men de er ganske vist gerne lagt lidt fra Slottet, vel sagtens ogsaa for at de ikke skal genere det stolte Udsyn.

Jeg forstaar Godsejerens Skønhedssans tager Skade af at se en hel Koloni af veldrevne Husmandsbrug, hvor disses Indehavere har gjort sig fri fra baade Herremandens og hans Slavefogeds Trællekaar, thi det er jo noget andet end de er vant til at se paa de store Herregaardsmarker, og Godsejeren er jo ogsaa klar over, at jo flere selvstændige Hjem der bliver, jo hurtigere vil Reaktionen, som Godsejeren sætter sin Lid til, forsvinde.

Jeg tænker, at en af Grundene, hvorfor de store er imod Udstykningen, er, at der saa bliver mindre Plads til deres Vildtbaner, men jeg vil give dem et godt Raad: Naar nu Lawaetz saa gerne vil have den danske Ungdom ud af Landet, saa tror jeg det vilde være bedre, hvis I eksporterede hele Godsejerstanden og hele det adelige Slæng ud af Landet, de kunde passende tage med Grev Frijs-Frijsenborg til Afrika og skyde Elefanter, saa tror jeg, at Lawaetz Sang, Danmarks dejligst Vang og Vænge, vilde blive sunget med mere Begejstring end nu.

Ubby i November 1920.

Chr. Petersen,
Arbmd.

ROBOTNICA POLSKIM POD UWAGĘ!

Wielickrotnie otrzymujemy informecji otem, ze w tej lub owej mejscowosci robotnice nie otrzymuja w calosci zapracowanego grosza, badc to na dniowke czy tez w akortach, albo w jaki inny sposob narazoni sa na zatargi z pracodawcami i z tego powodu zwracaja sie do zwiazku w celu zalatwenia sprawy. Aby skutecznej mozno bylo interwowac i pozyskac prawa powinni robotnice wziac poduwage co nastepuje:

1) Niech robotnica prowadzi rachunek wielu dni byla u pracy. iWele rajek burakowzrobiono i jak rajki dlugie.

2) Przy zatargach dotyczacych mieszkania albo warunkow pracy w ktorych wymage sie pomoc Zwiasku, powinni robotnicy zawsze sie zwracac do Przewodniczacego (Formanda) mejscowego odzialu zwiasku i oile mozliwe starac sie o tlumacza, gdy doskonalne oswiatlenie sprawy znacnie obliegcza pomyslne zalatwenie tejze.

3) Niech robotnice na rownie z robotnikami na zgromadzieniach zwiazku, gdzie najlepej moga otrzymac informacji o warunkach pracy i placy i rownoczesnie informovac zarzad zwiazku o swich krzywdach.

4) Przy zmianach mejsca pracy powinni robotnice niezwlocznie sie wymieldowac z poprzedniego odzialu i zamieldowac u skarbnika (Kasserer'a) odzialu mejsca pracy. Takowy znajduje sie prawe w kazdej gminy (mamy ich 700).

Jezeli robotnic zastozuja sie do powyzszych wskazuwek to moga liczyc na skutecznejsza pomoe ad swojej organizacji.

Z. Z. R. R. w. Danji.

Gaardejer *Hans Andersen,* Ordrup pr. Skibby, har anlagt Sag mod »Landarbejderbladet« i Anledning af den i Numret for den 13. August 1920 indeholdte Artikel, hvori Gaardejer Andersen beskyldes for Mishandling af den unge Pige, der var i hans Tjeneste.

Da det ved den for Københavns Byret stedfundne Procedure har vist sig, at Beskyldningen har været grundløs, beklager vi at være fremkommet med denne.

Afdelingsformænd!

Husk at De udsendte Skemaer angaaende polsk og dansk Arbejdskraft skal udfyldes den 20. November og snarest indsendes til Forbundet.

Observer!

Den *første* November udsendtes til alle Afdelingskasserere et Cirkulære og en Medlemsfortegnelse til Brug for Nytaarsanmeldelsen af »Landarbejderbladet«. I Cirkulæret henstillede vi til Afdelingerne at indsende Fortegnelsen i udfyldt Stand *senest den 15. November.* Da der endnu er mange Afdelinger, der ikke har indsendt Fortegnelsen, henstiller vi til Afdelingsbestyrelserne at sørge for, *at Medlemsfortegnelsen indsendes senest den 23. November. Sker dette ikke, kan vi ikke garantere for, at Medlemmerne fra 1. Januar faar Bladet leveret uden Afbrydelse.*

Giv Agt!

Afdelingernes Tillidsmænd gøres opmærksom paa, at

gamle Fagbøger,
Skrivelser ang. Opholdspenge,
Skrivelser ang. Understøttelse,

kort sagt alt, hvad der vedrører Arbejdsløshedskassen, skal udelukkende sendes under følgende Adresse:

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse,
Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.

Sophus Westergaard.

Bemærk!

Hver eneste Uge modtager vi saa sent som om Onsdagen Afdelingsmeddelelser, der omhandler Møder, som i de fleste Tilfælde skal afholdes førstkommende Lørdag eller Søndag. De Meddelelser, der indkommer saa sent, kan absolut ikke optages i Bladet.

Gør det derfor til en Regel at afsende Meddelelser senest Lørdag eller Søndag.

PENGE

at tjene er der for enhver Handlende, naar blot Vedkommende vil avertere i Landarbejderbladet. I intet andet Blad giver en Annonce saa stort Udbytte som i

Landarbejderbladet

Forlang Tilbud!

Husk at frankere Brevene.

Da det ofte hænder, at vi modtager ufrankerede Breve og derved paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingslederne nøje at paase, at Brevene ved Afsendelsen altid er frankerede.

Pas paa Organisationsretten.

At Storagrarerne hellere end gerne vilde knuse vor Organisation, saafremt de var i Stand til det, kan ingen være i Tvivl om, de har aldrig lagt Skjul paa deres Tilbøjeligheder i den Retning.

I det sidste halve Aarstid er deres organisationsfjendtlige Tendenser traadt særlig stærkt frem, Gang paa Gang har der foreligget Eksempler paa, at Landmænd har forsøgt ved Løfter at faa deres Arbejdere til at udmelde sig af Organisationen, man har endog set, at de har budt dem en Løn, som laa over Overenskomstens. Det betød jo ikke saa stort, fordi de en kort Tid skulde give nogle Øre mere, de vidste, at saafremt det kunde lykkes at faa Arbejderne til at melde sig ud, saa kom snart den Tid, da Lønnen kunde sættes saa meget længere ned, og saa kunde man paany vende tilbage til de »gode, gamle« Arbejdsvilkaar, hvor det var Arbejdsgiveren, som bestemte Forholdene.

Det er dog langtfra altid, at man er gaaet den Vej at byde over for at tvinge Landarbejderne ud af Organisationen, i langt de fleste Tilfælde har de ganske simpelt søgt at true dem til det. Det er navnlig de uorganiserede Arbejdsgivere, som bruger denne Trafik.

De organiserede Arbejdsgivere er jo forpligtet til at anerkende Organisationsretten, men en saadan Forpligtelse mener de uorganiserede Arbejdsgivere ikke at have.

Konsul Pay, Højris, er et straalende Eksempel herpaa, og han har mange Fæller Landet over. Overfor disse Tendenser gælder det om at være paa Vagt. Vi maa hverken lade os lokke eller true til at svigte vor Organisation, det vil hævne sig paa os selv og paa vor Klasse, dersom vi gør det.

De Forbedringer af vore Vilkaar, som er opnaaet, har vi ikke naaet som Følge af Storagrarernes Velvillie eller Imødekommenhed, det er ikke deres gode Hjerte, som er løbet af med dem, naar de er gaaet med til at forhøje Lønnen og gøre Indrømmelser med Hensyn til Arbejdsforholdene, det er udelukkende opnaaet ved Organisationens Magt, og vi maa gøre os klart, at vi beholder ikke disse Fordele, vi har naaet, en Dag længere end Organisationen formaar at haandhævde dem.

Vi skal imidlertid ikke blive staaende ved at hævde de Goder, vi har naaet, men skaffe os nye Goder, vi skal længere frem: men det sker kun ved og gennem Organisationen. Lad os derfor slaa Kreds om Organisationen, saa vi kan tilbageslaa Storagrarernes [illegible] komme den tillivs. Husk, at det er os og vor Familie, de vil ramme, naar de søger at komme Organisationen tillivs.

Jens Forkarl.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunne komme i det først udkomne Nummer.

Horne Afdeling
afholder ordinært Medlemsmøde Onsdag den 24. Novbr. Kl. 8 i Logens Sal. Alle bedes møde, da der skal vælges Delegerede samt tages Beslutning angaaende Sygekassen og flere andre Ting. *H. P. Hansen.*

Horslunde-Nordlunde Afdeling
Skulde der være nogle af Afdelingens Medlemmer, som kunde ønske at være Medlem af Landarbejdernes Syge- og Hjælpekasse, bedes de henvende sig til mig, hos hvem de kan blive indmeldt. Kontingentet er kun *125 Øre pr. Md.* NB. Nu kan Landarbejdernes Almanak og Lommebog bestilles hos mig. Lommebogen indeholder Oplysninger for Landarbejderne. Husk det nu, mens Tid er.
Reinholdt Larsen.

Taagerup Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 21. Novbr. paa Holeby Gæstgivergaard Kl. 2½. Bestyrelsen bedes møde en halv Time før. Medlemmerne bedes møde talrigt, da forskellige Cirkulærer og Forslag skal drøftes. Bl. a. Cirkulærer fra Forbundet angaaende den udenlandske Arbejdskraft. Under Eventuelt kan forelægges ønskede Forslag.
L. Jensen.

Landet-Ryde Afdeling.
Kontrollering af arbejdsløse Medlemmer foregaar hos Undertegnede de fire Dage om Uge fra 10—11, Tirsdagen fra 9—10 og Lørdag fra 4—5. *Niels P. Nielsen.*

Landet-Taasinge Afdeling
har til Kontrolbestyrer valgt Arbmd. *Marius Andersen*, Strammelse. Kontroltiden er fra 9—10 i Ugens 5 Dage, fra 2—3 om Lørdagen. Medlemsmøde afholdes første Fredag i hver Maaned. *M. Henningsen.*

Flintinge Afdeling.
Medlemsmøde afholdes i Kommunalstuen Søndag den 21. Novbr. Kl. 3 Eft. Valg af et Bestyrelsesmedlem i Stedet for Rost, Rosenlund. Forskellige Oplysninger ang. Foreningen.
P. Christiansen.

Kjerte og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Kjerte Forsamlingshus Lørdag den 20. Novbr. Kl. 7. Mød alle, da det er Juletræet, det gælder. *Bestyrelsen.*

Sandby Afdeling
Til Underretning for Arbejdsløse meddeles, at Kontroltiden er fra Kl. 11—12 hos Kontrolbestyrer, Fodermester *A. Aronsen*, Juelstensgaard. Arbejdsløse Medlemmer fra den vestlige Del af Sognet maa henvende sig hos Underkontrolbestyrer, Fodermester *Sofus Hytmads*, Sletnes, de fire Dage om Ugen. Bemærk Annoncen. *F. P. Laursen.*

Tullebølle Afdeling
Medlemsmøde afholdes paa Tullebølle Kro Lørdag den 27. November Kl. 7½. Forhandling om Afholdelse af Juletræ m. m. *Anger Madsen.*

Nr. Vedby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 27. Novbr. Kl. 7 paa sædvanlig Sted. Dagsordenen: Lønningerne til Tillidsmændene, Eventuelt. Medlemmer, der muligt ønsker Overenskomster og Emblemer, maa bestille disse ved Generalforsamlingen. Mød nu frem alle Kammerater, det beviser Interesse for sin Afd. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. En særlig Indbydelse til Opkræverne. *Carl Petersen.*

Herritslev-Stubberup Afdeling
Kontroltiden er fra 10—11 Fm. de 4 Dage om Ugen, Tirsdag og Lørdag fra 12—1. Efter den Tid bliver ingen afkrydset. *Georg Krause.*

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Takkesigelser o. s. l. Meddelelser.

Alt mellem Himmel og Jord

sælges billigt.

Slippen og Bagergade Auktionsvareforretning

Telefon 649. Rønne.

Vil De ha' Øl,

der er bedre og billigere end det Øl, De køber, saa bryg selv. 1 Pakke **Gambrin** til 85 Øre, 1/4 kg Sukker og for 10 Øre Gær giver 14 Fl. Øl, der kun koster Dem ca. 8 Øre pr. Fl. Hr. J. M. Christensen, Andkær Skov pr. Børkop, skriver om Gambrin Øl:

Jeg vil nu anbefale dette Øl som en storartet Drik og tillige billig, jeg kalder det meget bedre end det, man køber hos Bryggerne. Gambrin faas hos Materialisterne og mange Købmænd og Brugsforeninger. Giv Deres Handlende vor Adresse, hvis han ikke fører Gambrin.

Gambrinfabriken, Haslev.

Hallo! Kammerat,

der er Penge at tjene, ved for undertegnede at modtage Bestilling paa Reparation af Sække, Dækkener, Muleposer og Hampgrimer samt Bestilling paa Levering af Nyt.

Skriv til

Hans P. Hansen,
Bjerne, Faaborg.
Formand for Horne Afd.

Cykleforretningen Gl. Ebberup

anbefales.

Landarbejdere og Læsere af dette Blad har Fordel ved at købe sit Cyklegummi og alt Tilbehør i Cykleforretningen **„Ebberup".** Sender overalt mod Efterkrav. Skriv straks og forhør om Priserne. Reel Behandling. Reparationer udføres til overkommelige Priser.

Knud Knudsen,
Gl. Ebberup Cykleforretning
Gl. Ebberup pr. Ebberup.

Paa Dem

venter denne Plads. Deres Annonce er det, som skal staa her, og som i samme Øjeblik den er anbragt straks vil give Dem

Udbytte.

TRYK

sager til Foreninger saavel Plakater om Møder, Billetter og Program til Fester, Love og alle Bøger til Kontorer faar De hurtigst og billigst i

J. KNUDSENS BOGTRYKKERI
Knabrostræde 12
København K. Tlf. 2306.

Alle Danmarks Landarbejdere

bør købe deres Tobak direkte fra Tobaksfabriken. Ved at sælge til Publikum direkte fra vor Fabrik, sparer vi vor Kunde al Mellemhandleravance. Vi sælger **Røgtobak 1/2 kg Kr. 1,60,** bedre Kvalitet Kr. 2,40, Melange B Kr. 2,90, Java Melange Nr. 1 Kr. 3,50. 1/2 kg original hollandsk Tobak Kr. 4,75. Uovertruffen i Velsmag. Kubiana (Mellemsnit) Kr. 3,00. **Shagtobak** Nr. 1 Kr. 2,90, Louisianna Kr. 3,90, den bekendte Owa Shag kun Kr. 4,60, alt pr. 1/2 kg. **Cigarer** fremstilles af ren oversøisk Tobak i alm. Størrelse (ikke Cerutter) **12, 14, 16, 18, 20 og 22 Kr. pr. 100 Stk. Cerutter,** fin og velsmagende leveres for kun **Kr. 6, 6,50 og 9,00 pr. 100 Stk. Cigaretter** Kr. 2, 2,50, 4 og 6 pr. 100 Stk. Alle Varerne kan beses i Udsalget, Larsbjørnstræde 24, og sendes overalt mod Efterkr. 4 1/2 kg eller 4 kg Tobak og 100 Cigarer sendes portofrit. **Ingen Risiko,** er Varerne ikke tilfredsstillende, kan de byttes eller Pengene betales tilbage.

Holger Jørgensens Tobaksfabrik, Larsbjørnstræde 24, Kbhvn. K.

27 Nr. 275 Øre! :: 27 Nr. 275 Øre!

Kæmpe-Julepakke.

Nr. 1) 1 Lysedug paategnet paa fint Lærred, paategnet med Rosenmønster.
Nr. 2) 1 Maleri indrammet i oval ell. firkantet Ramme.
Nr. 3) 2 illustrerede Julebøger med afsluttede illustrerede Fortællinger.
Nr. 4) 1 Mappe Brevpapir med silkeforede Konvoluter. 50 Øre.
Nr. 5) 1 Flaske fin Parfume (Viol).
Nr. 6) 10 fineste Julekort i Farvetryk. Landskaber, Børnekort og med Juletræer. Værdi 1 Kr.
Nr. 7) 10 nyeste Visekort. Værdi 2 1/2 Kr.
Nr. 8) 1 Røntgen-Mikroskop med Brugsanvisning.
Nr. 9) 1 Billed-Lotteri.
Nr. 10) 1 Jule-Engel med Sølvglimmer.
Nr. 11) 1 Bageform.
Nr. 12) De 7 Tryllekort. Nyhed. 25 Øre.
Nr. 13) 1 Fingerring. Garanti for Holdbarhed i 5 Aar.
Nr. 14) 1 Medaillon til Hals eller Urkæde.
Nr. 15) 1 god Blyant. 25 Øre.
Nr. 16) 1 smuk Brosche med Sten.
Nr. 17) 1 Fingerring med Sten. Nr. 18) 1 Nøglering.
Nr. 19) 1 Tændstikspil. Nyhed. Nr. 20) 1 Notitsbog.
Nr. 21) 1 Lommespejl med Metalramme.
Nr. 22) 1 Mand, der rækker Tunge.
Nr. 23) 1 Kinograf med mange Billeder.
Nr. 24) Drejebillede. Nyhed.
Nr. 25) 1 Billede til Indramning.
Nr. 26) 1 Lykønskningskort. Nr. 27) Vort Julekatalog.

Alle 27 Numre sælges samlet som Jule-Reklame for ialt 2 Kr. 75 Øre + Porto.
Købes 2 Pakker medfølger en fin Tegnebog med 3 eller 4 Rum. 3 Pakker sendes portofrit.

B. Petersen, Varelager, Vejle.

Landarbejdernes Forsikring

i

Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag.
Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Lommebogen

Undertegnede bestiller herved **„Landarbejdernes Lommebog 1921"** .....Stk. à Kr. 2,75. Skriv tydeligt Navn og Adresse:

.....
(Navn)

.....
(Bopæl)

.....
(Poststed)

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25	Kr.	1,60
- 26-30	-	1,85
- 31-35	-	2,25
- 36-40	-	2,70
- 41-46	-	2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Engros Priser.

Aluminiums Spiseskeer 3 1/2 Kr. pr. Dus.
Aluminiums Gafler 3 1/2 Kr. pr. Dus.
Aluminiums Theskeer 2 1/2 Kr. pr. Dus.
Alt fint sleben og poleret.

Barbermaskiner
med 6 Blade, Gillette System, i flot Etui, Vestelommeformat, 10 Aars Garanti for Holdbarhed, pr. Stk. 235 Øre.

Cigarer.
100 store Cigarer kun 10 Kr.
100 do. ekstra stor 15 -
Disse Mærker i Cigarer er mindst 50 % under Dagspris, ingen Surrogat. Kan godt faas i mindre Partier som Prøve til Kassepris. Alt + Porto.

B. Petersen (en gros) Vejle.

Avertér i Landarbejderbladet.

Foreningsfester og Møder.

Bøstrup Afdeling

afholder Lørdag den 27. November stor Pakkefest og Bal i Bøstrup Forsamlingshus Kl. 6 1/2 (og ikke som paatænkt den 20. November). Hele Indtægten gaar til Juletræ for Medlemmerne med deres Børn. Pakker til mindst 1 Kr.s Værdi modtages af Bestyrelsen indtil Torsdag den 25. ds. Medlemmerne bedes give mange og gode Pakker, da vi jo gerne skulde have et godt Juletræ. Medlemmer af D. A. F. indbydes.

L. J. Nielsen.

Gudumholm Afdeling

afholder Pakkefest og offentligt Bal Lørdag den 27. ds. Kl. 7 Aften. Pakkerne bedes indleverede til et af Bestyrelsesmedlemmerne inden Torsdag Aften den 25. Novbr. Overskudet tilfalder Børnenes Juletræ. Naboafdelingerne indbydes. Bestyrelsen.

Thorslunde-Ishøj Afdeling

afholder offentligt Bal og Pakkefest paa Taastrup Nykro den 21. November fra Kl. 6—12. God Musik. Pakker modtages af Oskar Person, Barfredshøj, Valdemar Nielsen, Tranegilde Strand, og P. Nielsen, Thorslunde.

Bestyrelsen.

Falkerslev Afdeling

afholder Pakkefest og Bal Lørdag den 27. ds. Kl. 7 i Falkerslev Forsamlingshus. Pakker af mindst 50 Øres Værdi modtags med Tak af Bestyrelsen. Mød nu, alle Kammerater, og tag Konen med. Der vil blive bortloddet 2 værdifulde Præmier. Numre kan forudbestilles hos Formanden.

Martin Hansen.

Trige Landarbejderforening

afholder Stiftelsesfest Lørdag den 27. November Kl. 7 Aften. Alle faglige og demokratiske Medlemmer indbydes paa det venligste. Der bliver humoristisk Oplæsning af M. P. Jensen, Aarhus, og derefter Bal. Fælles Kaffebord.

J. P. Jensen.

Sandby Afd. (Lolland)

afholder selskabelig Sammenkomst i Forsamlingshuset ved Møllen Lørdag den 27. ds. Kl. 7 1/2 Aften. Gyldig Medlemsbog maa forevises ved Indgangen.

Bestyrelsen.

Ødis Afdeling

afholder Bal Lørdag den 27. ds. paa Afholdshotellet i Ødis-Bramdrup. Alle organiserede Arbejdere og Socialdemokratisk Forening indbydes.

Bestyrelsen.

Ægteskab.

En Enkemand, sidst i 30aars-Alderen, søger ad denne Vej Bekendtskab med en god og rettænkende Dame, for senere Ægteskab. Helst en Dame, der er glad for Børn, da vedkommende har 2 smaa Piger hjemme; den yngste 6 Aar. Billet mrkt „Alvor" tilsendes Bladets Kontor.

FORLANG

et Tilbud paa en Annonce i „Landarbejderbladet". De fortryder det ikke og har De blot forsøgt en Gang, kommer De snart — — — igen. — — —

Taksigelser.

Hjertelig Tak.

Alle, som har ydet Bidrag til den store Pengegave, som er indsamlet i Errindlev-Olstrup Landarbejderforening ved min Hustrus Død, bedes modtage min dybtfølte Tak. En særlig Tak til dem, som har sat sig i Spidsen for Indsamlingen.

Sjælstofte, d. 14. Novbr. 1920.
Emil Jørgensen.

Hjertelig Tak

til Medlemmerne i Hellested Landarbejderforening for den Pengegave, som blev skænket ved min Sygdom.

Hmd. Niels Larsen,
Hellested.

Hjertelig Tak

til Medlemmerne i Vonsild-Dalby Afd. for den store Pengegave, som blev os overrakt ved vort Sølvbryllup. En særlig Tak til dem, der satte sig i Spidsen for Indsamlingen.

N. Christian Andersen
og Hustru, Vonsild.

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 48 | Fredag den 26. November 1920 | 6. Aargang

Nu udkommer Aarets bedste Julehæfte

Folkets Jul!!

Udgiver: Socialdemokratisk Ungdomsforbund. Redaktør: *Oskar Hansen.* Originalbidrag af følgende landskendte Forfattere: *Emil Bønnelycke, Harald Bergstedt, Hans Hartvig Seedorff, Helge Meyer, Karl Grabau, Tom Kristensen, Bertel Budtz Møller.*

Endvidere fremhæves:

Jeppe Aakjær: *Landstrygerens Juleaften.* Frederik Andersen: *Gudløs Jul* (Digt) Aage Jørgensen: *Typer fra Moskva-Kongressen.* Oskar Hansen: *Jævn Julesang* (med Musik af Otto Nielsen). Nodebilag medf. A. N. Andersen: *Det sociale i Rembrandts Kunst.* A. Engelberth Nielsen: *Prosa-Fragmenter.* E. Schultz: *Tidens store Spørgsmaal: Socialisering.* **De 21 Betingelser.** En Enquete. Besvarelser af: *F. J. Borgbjerg, Chr. Christensen, Ernst Christiansen, Jens Storgaard, Th. Thøgersen* Rigt illustreret. 28 Sider. Pris 1.25 plus 15 Øre Porto Send Bestillingen til:

Soc.-Dem. Ungdomsforbund, Rømersgade 22

Brune amerikanske

Fedtlæderstøvler,

meget svære med dobbelte Saaler, garanteret ren Læder helt igennem, smukt udførte med fin Pasform og af smuk mørkebrun Farve. Garantistempel i Saalen „Solidt Læder, udvendig og indvendig Saal".

Praktiske til Vinter- og Arbejdsbrug. Af amerikanske Fedtlæderstøvler solgte vi forrige Vinter mange Tusinde Par pr. Postordrer, og vi har utallige Anbefalinger fra Folk, som har faaet vore Støvler.

Opgiv det Nummer De bruger eller send Omrids af Foden. **Pris Kr. 32,50** plus Porto pr. Efterkrav. Saafremt Støvlerne ikke tilfredsstiller, sendes Pengene tilbage.

Importlageret, St. Jørgens Allé 7, København B.

Spar den dyre Petroleum og brug prima Ildtændere, pr. Stk. 2 Øre, til Opfyring af Kakkelovn og Komfur. Forsendes overalt pr. Efterkrav. Ved smaa Bestillinger anbefales at sende Beløbet sammen med Ordren.

Oskar Olsen & Co.,
Errindlev Havn, Rødby.

Mangler De Sukker?

Saccarin anvendes til Sødning af al Mad og de sparer Sukkeret til Syltning.

Faas i Æsker med 100 Tabletter til 1 Kr. Forsendes overalt + Efterk. Skriv til

Nysted Materialhandel,
Nysted.

300,000 Kr. kan vindes paa en svensk Stats-Præmieobligation. Skriv efter Prospekt. Porto maa vedlægges.

Axel Pedersen,
Sjælstofte, Rødby.

Til Juletræet

anbefales Juleposer af Silkepapir, Spaankurve, Kræmmerhuse og Kurve af Karton, samt Roser. Alt til billigste Pris. Ordrer modtages straks og senest den 10. December.

Katrine Hansen,
Ørsbjerg pr. Aarup

Til de sydfynske Landarbejdere!

Møde i Ringe den 19. December.

Som meddelt i Bladet for 5. Novbr. afholdes der et Møde i Ringe *Søndag den 19. Decbr. Kl. 1 Eftmd.*, hvortil samtlige organiserede Landarbejdere i Afd. under Kredsorganisationen indbydes til at deltage.

Som Taler har vort Forbunds Forretningsfører, *Oscar Levinsen*, lovet at komme til Stede.

Da det er over 2½ Aar siden, at Levinsen sidst har været til Kredsmøder her nede, forventer vi, at mange Hundrede Landarbejdere kommer til Mødet. I 1½ a 2 Miles Omkreds af Ringe eller mere kan man jo let komme pr. Cykle, men ogsaa alle de øvrige Afdelinger bør sende nogle Repræsentanter; men iøvrigt er jo alle vore Medlemmer velkomne.

Mødet holdes paa Højskolehotellet og begynder Kl. 1¼.

Mød nu alle, saa at det kan blive et Kæmpemøde!

Forretningudv. for Landarbejdernes Kredsorg. f. Svendborg Amt.

Enhver Landarbejder bør abonnere paa

Dansk Familieblad.

Ved Bestilling af Bladet paa Posthuset gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og

1000 Kr. ved fuld Invaliditet,

forholdsvis for ringere Grad.

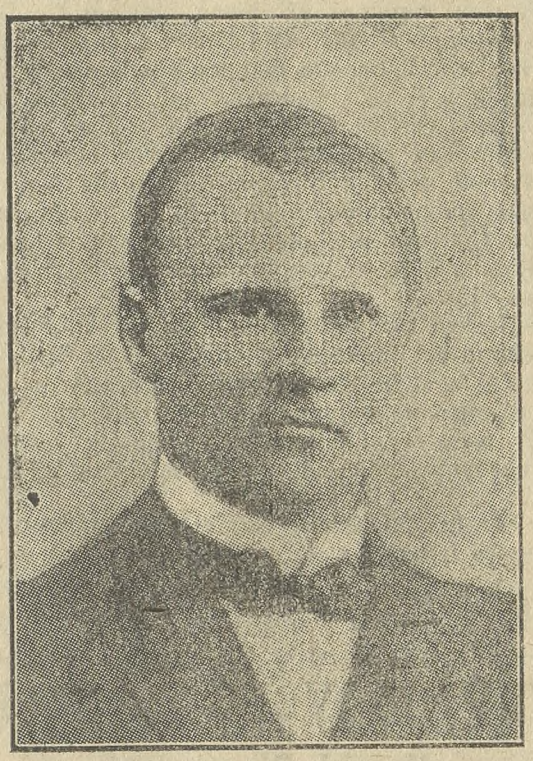

Vaino Tanner.

Da det var lykkedes for Finlands Overklasse ved tyske Soldaters Hjælp at slaa Revolutionen ned, iscenesatte man en rædselsfuld Forfølgelse mod Socialdemokratiet og hele den finske Arbejderklasse, men det lykkedes dog ikke at slaa Arbejderbevægelsen ned, og Socialdemokratiet er igen en betydningsfuld Faktor i Finlands Politik. Det fremgaar bl. a. af, at da det forleden truede med Ministerkrise, henvendte Præsidenten sig til Partiets Fører, Vaino Tanner, om eventuelt at danne den nye Regering. Hr. Tanner er Direktør for Sammenslutningen af de finske Brugsforeninger og kooperative Foretagender. Han er desuden Viceformand i Rigsdagen og Indehaver af en Mængde andre Tillidshverv.

STEMPLER :: SIGNETER

Nye danske Stempelfabrik,
Sværtegade 7. Telefon: Central 8966. København K.

Den store Arbejdsløshed.

Hvorledes skal den bekæmpes?

Arbejdsløsheden paa Landet vokser i en foruroligende Grad og truer i Aar med at blive større end nogensinde tidligere.

I Aar synes Arbejdsløsheden ikke alene at skulle hjemsøge Løsarbejderne, men endogsaa de faste Landarbejdere, som hidtil i det store og hele har været forskaanet for Arbejdsløsheden.

Arbejdsgiverne afskediger ogsaa de faste Arbejdere i en foruroligende stor Udstrækning.

Samtidig med, at Tusinder af danske Landarbejdere saaledes stødes ud i Arbejdsløsheden, ser man, at de ugifte udenlandske Arbejdere, som Arbejdsgiverne i Aarenes Løb har faaet indført her til Landet, fortsat har Beskæftigelse.

Det faktiske Forhold i Øjeblikket er, at Arbejdsgiverne bruger deres kære polske Piger til at gøre de danske Arbejdere brødløse. Det er selvfølgelig et Led i den store Generaloffensiv, Arbejdsgiverne har aabnet mod Arbejderne. Ved Arbejdsløshed og Sult skal Landarbejderne i Vinterens Løb gøres møre, saaledes at de for Fremtiden er villige til at gaa for, hvad det behager d'Hrr. Agrarer at betale i Løn.

Der er ingen som helst Tvivl om, at det i mere end i en Henseende er en meget alvorlig Vinter, vi gaar ind i, og det vilde være uforsvarligt saavel af Landarbejderne som af deres Organisation, dersom de ikke gjorde noget for at forebygge Arbejdsløsheden.

Den gavnligste Maade at bekæmpe Arbejdsløsheden paa er at skaffe Arbejde. Der er rettet mangfoldige Henvendelser til Kommunerne om at iværksætte Arbejder til Arbejdsløshedens Bekæmpelse; men i det store og hele kan det desværre ikke siges, at Kommunerne har lagt nogen stor Interesse for Arbejdsløshedens Bekæmpelse for Dagen. Tværtimod er der fra mange Kommuners Side en afgjort Uvilje imod paa mindste Maade at skaffe de Arbejdsløse Beskæftigelse.

Regeringen har svoret paa, at den under ingen som helst Omstændigheder vil yde nogen som helst Ekstrahjælp til de Arbejdsløse, hverken til dem, som ingen Understøttelse kan faa, eller til dem, som ikke kan eksistere af den ringe Understøttelse, de kan faa i en saare begrænset Tid.

Exscellencerne har derimod sagt, at man vilde yde Støtte til Iværksættelse af Arbejder til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, men endnu har intet Menneske konstateret, at Exscellenceregeringen har bidraget til noget som helst Arbejdes Igangsættelse. Det er endnu bleven ved Talemaader.

Medens Ekscellencerne holder store Taler og giver gyldne Løfter om at faa sat Arbejder i Gang, holder Vinterens Majestæt sit Indtog, og med Vinteren øges de Arbejdsløses Skarer Uge for Uge med Tusinder.

Inden den langsommelige Regering kommer saa langt, at den skal til at tænke over, hvad der kan og skal gøres, er vi midt i Vinterens Hjerte, og inden den faar truffet Beslutninger og iværksat Foranstaltninger til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, er vi sikkert langt inde i næste Sommer; hvordan Landarbejderne saa til den Tid har klaret sig over Vinterens Arbejdsløshed, maa Guderne vide.

Der maa skaffes Arbejde til de Arbejdsløse; det er en ufravigelig Nødvendighed, for at Arbejderne kan klare sig over denne Vinter, der er den dyreste, vi endnu har kendt. Men naar dette Arbejde ikke bliver fremskaffet ved Igangsættelsen af de nødvendige Arbejder, maa vi skaffe de danske Landarbejdere Beskæftigelse ved at aflaste Landbruget for en Del af den overflødige Arbejdskraft.

Denne overflødige Arbejdskraft er de ugifte polske Arbejdere.

Det er en Skandale, at gifte danske Landarbejdere gaar arbejdsløse og maa sulte og fryse, samtidig med at Arbejdsgiverne beskæftiger ugifte polske Arbejdere i Massevis. Det kan hverken Landarbejderne eller Samfundet være tjent med.

Men skal dette Forhold forandres, skal det lykkes at skaffe de danske Arbejdere det Arbejde, de polske Arbejdere nu har saa maa Landarbejderen ogsaa selv lægge sin Lod i Vægtskaalen for, at dette sker.

Betingelsen for, at vi kan blive af med de ugifte polske Arbejdere, er, at vi kan bringe saadanne Beviser for deres Unødvendighed, at selv den reaktionære Regering, vi har, ikke tør trodse vort Krav om de ugifte Polakkers Hjemsendelse straks.

Men disse Beviser kan vi kun tilvejebringe, dersom vore Afdelinger vil være os behjælpelig dermed.

Den 11. November tilsendte vi samtlige Afdelinger et Cirkulære og et Skema, hvori vi søgte Oplysning om:

1) Hvormange arbejdsløse danske Landarbejdere der var her i Landet den 20. November.

2) Hvormange polske Arbejdere der den 20. November var i Beskæftigelse ved Landbruget.

Af disse Skemaer har vi modtaget mange i udfyldt Stand, men der er desuagtet endnu mange Afdelinger, som ikke har udfyldt og indsendt Skemaerne.

Det er imidlertid ganske nødvendigt, at hver eneste Afdeling udfylder Skemaet og indsender det til Forbundet. Selv om den hverken har Arbejdsløse eller udenlandske Arbejdere indenfor sit Omraade, skal Skemaet udfyldes og indsendes.

De Afdelinger, som ikke allerede har indsendt Skemaet, maa derfor uopholdeligt udfylde det og indsende det til Forbundet.

Det er hver eneste Afdelingsformands Pligt mod sig selv, mod sin Organisation og mod sine arbejdsløse Kammerater!

Oscar Levinsen.

Afdelingsformand!

Har du indsendt Skemaet angaaende polsk og dansk Arbejdskraft til Forbundet, ellers maa du straks udfylde og indsende det! :: :: :: ::

Den kommunale Valglov.

Som før meddelt vedtoges paa forrige Hovedbestyrelsesmøde en Henvendelse til Socialdemokratiets Rigdagsgruppe angaaende den kommunale Valglov. Skrivelsen har følgende Ordlyd:

Til
Den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe.

Hovedbestyrelsen for Landarbejderforbundet i Danmark, forsamlet til Møde i København den 7. Oktober 1920, tillader sig at opfordre den ærede Rigsdagsgruppe til snarest muligt paany at fremsætte Forslag paa Rigsdagen om Ændring i den kommunale Valglov gaaende ud paa: Ophævelse af den meningsløse, lange Opholdsbestemmelse, som findes i den nugældende kommunale Valglov. I samme Forbindelse skal vi henlede Opmærksomheden paa, at man adskillige Steder i Landkommunerne undlader at ligne Arbejdere i Skat for saaledes i Henhold til Bestemmelserne om Pligten til at betale Skat for at erholde kommunal Valgret at afskære saadanne, hvis politiske Opfattelse ikke er i Storbøndernes Favør, fra at udøve Valgretten.

Vi skal derfor tillade os at foreslaa, at Valglovens Bestemmelser i saa Henseende ændres derhen, at kun saadanne, som har nægtet at betale Skat, berøves Valgretten, saa længe Vedkommende staar i Skatterestance.

Som Motivering for denne Henvendelse tjener, at Landbrugets Daglejere og ugifte Medhjælpere i særlig Grad rammes af denne meningsløse Opholdsbestemmelse, idet de i langt højere Grad end Byarbejderne flytter fra den ene Kommune til den anden og derved i udstrakt Grad fraskæres den kommunale Valgret, hvilket de Reaktionæres Flertal i de fleste Landkommuner bærer et talende Vidnesbyrd om, og Frugten af ovenfor nævnte Flertals Kommunalpolitik har vist sig at medføre en for Underklassen paa Landet meget ugunstig Situation ved Administrationen af de sociale og humane Love.

Af Hensyn til de her nævnte og for vore Medlemmer meget ugunstige Forhold tillader vi os at forvente, at den ærede Rigsdagsgruppe vil sætte alt ind paa at faa gennemført ovennævnte Ændring, saaledes at den lange Opholdsbestemmelse kan bortfalde inden de kommunale Valg i Marts 1921.

For Landarbejderforbundet i Danmark:
Oscar Levinsen.

Provinsbyens Sanger.

Harald Bergstedt.

(Sluttet)

Harald Bergstedt, der debuterede 1913, har af Prosabøger udgivet 4, „Fanden i Gammelby", „Peter Gormsens store Dag", „Alexandersen" og „Jørgensfesten"; af Digtsamlinger 5, deraf 3 under Fællestitlen „Sange fra Provinsen", en Digtsamling „Brødre Vinger", der har vakt de Helliges dydigste Indignation for den frivole Tone, Bibelen, Kristendommen og Begrebet Gud behandles i — og saa er det Harald Bergstedt, der har skrevet „Hans og Else", vel nok det mest monumentale Digterværk i den nyere Tids danske Poesi.

Der er dem, der har ment, „Hans og Else" er en ny „Adam Homo", og meget er der, der minder.

Det er Fortællingen om Hans Rude, der vokser op i et Provinshjem, hvor Dogmetroen har lagt sin klamme Haand over al Kærlighed og Hygge — og Else, Pigen fra den berygtede Blaavad Kro.

I sit kærlighedskolde Hjem lærte Hans at hade Religionen og de selvglade Kristne:

Else, jeg hader de Hellige. Jeg kunde flæbe og tude.
Men — smi'r den Gamle mig ud, saa Gudskelov,
saa er jeg ude,
og aldrig jeg mer sætter Ben dèr, saa sandt som
mit Navn er Hans Rude.

Men Livet, der kommer, blir ikke, som Hans havde tænkt sig; de knyttede Næver, han vilde bruge til Slag mod Hykleriet og Dumheden, Smaaligheden og Trevenheden, dem lærer han at folde saa hyklerisk ydmygt som de andre; Provinsbyens stillestaaende, lumre Luft har intet frisk Pust til ham, og selv er han ikke stærk nok til at blæse Gevalt, og saa glider han ind i de Folder, han foragtede og forhaanede; han snart lemper og snart stamper sig frem og bliver den lille Bys ukronede Konge.

Hans Rude, der mente sig født til Kamp mod de Helliges Kirke-Hykleri og Lavpandetheden i den borgerlige Administration, endte som Kirkeværge og Direktør og Leder af Byens offentlige Anliggender og hemmeligt som den største Skørtejæger, Dranker og tilsidst — Bedrager.

Men — da han er klar over, det hele er forbi, kommer den gamle Trodsighed og Forsorenhed op i Hans Rude. Der lever et Sted i Byen en Mand, der har gennemskuet hele hans Færd og har haft Dristighed nok til at sige det; udenfor sit Hus har han hængt et forgyldt Reb og ved Siden en Plakat: „Til den største Slyngel i Købstaden her"; det køber Hans og gaar gennem den lille Bys Gader med det hen til den Kirke, han var Kirkeværge for, og her i Taarnet hænger han sig og slutter sit minderige Liv.

Omkring Hans og Else grupperer hele den lille By sig og den lille Bys Folk, store og smaa, rige og fattige. Bogen „Hans og Else" er den moderne Købstads Kulturhistorie — og med den er Harald Bergstedts Navn indskrevet i den danske Litteraturhistorie.

— — —

Men er der end Lilleput-Forhold, og er Menneskene smaalige, det er dog her, Harald Bergstedt øler, han befinder sig bedst:

Provinsen, med dens stolte Kæmpegrave,
med fjerne Byers stille Gadefred . . .
Om hver en Brosten er en lille Have,
hvor Solen daglig varmer længe ned.

Og kommer han ind til Storbyen, gaar hans Tanker tilbage til hans kære Provins:

Den store Stad med de mange Spir,
— der er Altaner og Karnapper. —
Der myldrer Folk som en Sværm af Bi'r
og slider himmelhøje Trapper.
Men al dens Pragt gør mig syg til Sinds.
Jeg tørster ud mod en grøn Provins. —
Den lille By
med Sol og Sky —
her har dog Livets Lykke hjemme.

— — —

Den lille By Sæby lever sit Liv, vaagner ved Morgen og sover ved Skumringstide; over dens toppede Brosten gaar den Bys Borgere til daglig Dont og fra daglig Dont, i de smaa Huse gaar Sludren om alt og intet, om Margarinepriser og evigt Liv og udødelig Sjæl; der klemter en Klokke, det er Kirken, der ringer den signede Dag i Grav, og klinger og runger den langt og længe er det Søndag, og Himmelens Porte aabnes og Dagens Skriftsted siger det og det.

— Men i den lille Villa „Sjølund" sidder Manden med den spidse Pen; nogle af de kære Borgere spidder han smilende, men andre tager han om med nænsomme Hænder.

Han er Svøben over den lille By og dens Mangel paa Vidsyn, og Manden i Præstekutten, Byens ærværdige Himmelrepræsentant, hader ham af hele sit Hjerte, fordi han har haanet og ærtet ham og hans Skriftbog de hundrede Gange, han har ladet Svøben danse paa hans sortklædte Ryg uden Hensyntagen til, at han dog er Guds Repræsentant der i Byen. Og saa har denne forhærdede Synder sagt, at han ikke tror paa Gud, men tilbeder det store Hav, der bruser om den lille By, tilbeder de blinkende Aabølger, der nynner, inden de naar ud til deres Endeligt og opsluges af Havet, at hans Gud er Naturen, der faar Engene til at grønnes og gro og faar Kornet til at suse ud over Bakkekammene.

— Den danske Provinsby har faaet sin Skildrer og Sanger, sin Tilbeder og Revser; — han bor i den By Sæby og hedder Harald Bergstedt

— — —

Jeg kom en høj og blank Augustdag forbi den liden Villa „Sjølund" i Sæby og gik ind for at stikke Ejeren paa Næven og sige Tak for „Hans og Else" og meget andet godt.

Da jeg gik, stod han rund og krøllet i Døren og vinkede Farvel — og da jeg siden drev ind gennem Sæbys snirklede Gader, gik jeg og grublede grundigt over, hvor hans Buste engang om saa og saa mange Aar skal afsløres under Fest og Tale og Sang.

. . . Gud véd om det bliver Stedets Provst, der skal holde Festtalen?

Oskar Hansen.

Sygehjælpekassen

Kan det betale sig at være Medlem af Sygehjælpekassen?

Man vil ved Gennemlæsning af Artiklen i forrige Nummer af Bladet, omhandlende Sygehjælpekassen, uvilkaarlig spørge: Hvad har Landarbejdernes Sygehjælpekasse udrettet i den Tid, den har været i Virksomhed? Har den, ved at yde noget nævneværdigt Beløb i Sygehjælp, vist sig at være berettiget? Jeg skal i det efterfølgende belyse disse Spørgsmaal.

Sygehjælpekassen begyndte at udbetale Sygehjælp fra 1. Juli 1919, idet man skulde have været Medlem af Kassen i 3 Maaneder før man havde erhvervet sig Ret til Sygehjælp i Sygdomstilfælde. Paa Grund af denne Lovbestemmelse var der saaledes kun nogle faa, højt 200 Medlemmer, der, i Følge deres erhvervede Ret til Sygehjælp i de to tidligere Sygehjælpekasser for Syd- og Vestsjælland, havde Ret til Sygehjælp i den landsomfattende Kasse før 1. Juli, men til Trods for denne Karenstidbestemmelse har Sygehjælpekassen i den Tid, den nu har været i Virksomhed, udbetalt Sygehjælp til et samlet Beløb af 59,872 Kr. 41 Øre og dette Beløb er fordelt til 279 af Kassens 350 Afdelinger, saa man vil heraf kunne se, at det kun er ganske faa Afdelinger, der ikke har været ramt af Sygdom.

Disse 279 Afdelinger har igen fordelt Beløbet til 1430 Medlemmer, hvilket bliver ca. 41 Kr. 87 Øre pr. Medlem.

Sygedagene for disse 1430 Medlemmer fordeler sig saaledes:

Antal Medlemmer		Sygedage pr. Medlem.			
508	fra	1	til	15	Dage
456	„	15	„	30	—
190	„	30	„	45	—
89	„	45	„	60	—
47	„	60	„	75	—
61	„	75	„	90	—
52	„	90	„	105	—
12	„	105	„	115	—
15	„	115	„	og derover	

ialt.....1430 M.dl. m. tilsamm. 32461 Sygedage

Og Beløbets Størrelse, som hver af disse 1430 Medlemmer har faaet udbetalt, vil jo let kunne udregnes, naar man ved, at Sygehjælpen udgør 2 Kr. 50 Øre pr. Dag.

Spørgsmaalet er da: Har det betalt sig for de Medlemmer, som har været syge, at være Medlem af en saadan Sygehjælpekasse. Lad os som Besvarelse herpaa tage et Eksempel.

Hvad har hver af de 15 Medlemmer, som har været syge fra 115 Sygedage og derover, betalt til Sygehjælpekassen? Og hvad har de faaet igen? Ja, lad os gaa ud fra, at de alle har været Medlem af Kassen siden dens Oprettelse, altsaa fra 1. April 1919, de har da hver betalt et Kontingent af 175 Øre i 3 Kvartaler, 3 Kr. i 3 Kvartaler, plus 3 Ekstrakontingenter lig 3 K artalskontingenter, ialt et Beløb af 23 Kr. 25 Øre plus 2. Kr i Indskud; de har saaledes alt ialt indbetalt et Beløb paa 25 Kr. 25 Øre til Sygehjælpekassen, og hvad har de saa faaet i samme Tidsrum? Ja, lad os nu, for ikke at regne for højt, holde os til 115 Dage pr. Medlem à 2 Kr. 50 Øre, hvilket giver et Beløb af 287 Kr. 50 Øre. For at faa disse 287 Kr. 50 Øre har de betalt 25 Kr. 25 Øre. Ja, jeg overlader saa til disse Medlemmer selv at besvare, om det for dem har kunnet betale sig at være Medlem af Sygehjælpekassen.

Er Kontingentet for stort.

Der er fra en Del af Forbundets Medlemmer rejst Kritik over, at Kontingentet til Kassen var for stort efter den Hjælp, der ydedes. Nu skulde man mene, at ovenstaaende Uddrag af Kassens Regnskab klart og tydelig modbeviste den rejste Kritik, saa mere Argumentation ikke var nødvendig, og er det maaske heller ikke, da jeg er temmelig sikker paa, at Kritikken i den Retning ikke er kommen fra de 1430 Medlemmer, som har været syge og derfor véd, hvilken Støtte Sygehjælpekassen er under Sygdom. Men for at kunne drage en Sammenligning mellem vore Sygehjælpekassers Kontingent og andre lignende Sygehjælpekassers Kontingent, har man henvendt sig bl. a. til Sygeforsikringen „Danmark" for at faa Oplysning om, hvad man svarer i Kontingent i denne Forsikringskasse for at kunne faa Ret til samme Dagpengehjælp som den, Landarbejdernes Sygehjælpekasse yder; men da denne Forsikringskasse har forskellige Satser for Kontingent, udregnet efter den Alder, Medlemmet har ved Optagelsen, vil der jo som saadan være noget afvigende fra vor Kasses Kontingentsatser, men man vil dog ved Sammenligning af denne Kasses Kontingenter og vor Kasses Kontingent med al ønskelig Tydelighed kunne se, at Kontingentet i Forsikringskassen er langt større end i vor Sygehjælpekasse, idet deres Kontingent er følgende:

Alder ved Indmeldelsen	Pengehjælp pr. Dag		
	1 Kr.	2 Kr.	3 Kr.
	Kontingent 1/4-aarlig		
14—30 Aar	2,50 Kr.	5,50 Kr.	8,50 Kr.
30—40 „	3,00 „	6,50 „	10,00 „
40—50 „	3,50 „	7,50 „	11,50 „
50—60 „	4,00 „	8,50 „	—

Man har ligeledes søgt Oplysning fra Sygekassen „Fremtiden", som er en af de største Sygekasser, der findes i Danmark. For dennes Vedkommende er Kontingentet noget større end i Sygeforsikringen „Danmark", idet der til „Fremtiden" svares et Kontingent pr. Maaned efter følgende Skala:

Alder ved Optagelsen (fyldte Aar)	Daglig Pengehjælp						
	00*)	40	100	150	200	250	300
	Maanedligt Kontingent						
14—39	130	150	180	220	265	310	360
30—49	140	160	190	235	285	335	390
50—59	150	170	200	250	305	360	420

*) Gælder kun for Kvinder.

Hvis man nu udregnede ovenstaaende Kontingentsatser til kvartalsvis Kontingent og sammenligner dette med Landarbejdernes Sygehjælpekasses Kontingent, som er 2 Kr. pr. Kvartal med Ret til 1 Kr. 50 Øre i Dagpengehjælp og 3 Kr. pr. Kvartal med Ret til 2 Kr. 50 Øre i Dagpengehjælp, da synes jeg, at man faar et saa klart og tydeligt Bevis, som der kan forlanges, for, at den Kritik over det høje Kontingent til vore Sygekasser, er ganske grundløs.

En Sammenligning mellem vor Sygehjælpekasse og andre lignende Kasser giver altsaa til Resultat, at Kontingentet er forholdsvis lavere og Understøttelsen forholdsvis højere i vor Kasse end i de andre.

Sygehjælpekassens Fremtid.

Al Begyndelse er svær, det har den ogsaa været for Landarbejdernes Sygehjælpekasse, men jeg tror, at vi nu har tilvejebragt et holdbart Grundlag for Kassens fremtidige Virksomhed, og at vi hermed er naaet over de Børnesygdomme, som Kassen hidtil har lidt under. Der staar nu kun tilbage at samle det størst mulige Antal Medlemmer i Kassen; det siger sig selv, at jo større Medlemstal Kassen har, desto større Fordele er den i Stand til at byde den enkelte, men ogsaa her gælder det, at vi løfter i Flok; den Opgave som den enkelte maa lade ligge, kan de mange løse, og jo flere de er om det fælles Arbejde, jo lettere og bedre formaar de at udføre det.

„Hvor en maa falde og
hvor to maa vige,
der bær det fremad
staar vi last og brast",

Opgaven bliver nu i den kommende Tid at hverve nye Medlemmer og i Arbejdet herfor maa hver enkelt yde sit Besyv med.

Frantz Nielsen.

Overenskomst ang. Gravning og Dræning

Vi har nu afsluttet Overenskomst med de Herrer Entreprenører Joh. Schultz, Tranemosegaard pr. Nakskov, og Landinspektør S. Jungersen, Maribo, angaaende Gravning, Dræning og andet Jordarbejde.

Overenskomsten er færdigtrykt og Bestillinger kan derfor indsendes til Forbundskontoret.

Oscar Levinsen.

Til Kassererne!

Er Medlemsfortegnelsen ikke indsendt en af de første Dage, saa faar ingen af Afdelingens Medlemmer Bladet fra 1. Januar.

Send derfor Fortegnelsen ind hurtigst muligt.

Overklassens Bolscheviker.

Foreningsretten er en af de fundamentale Rettigheder, som blev sikret Befolkningen i Grundloven allerede i 1849, da vi fik den fri Forfatning, og den betragtes i vore Dage som en Selvfølge overalt i de moderne Samfund. Efter Loven har vi Foreningsret her i Landet, og det maa altsaa betegnes for ulovligt, paa samme Tid som det er i absolut Strid med al civiliseret Tankegang, at forhindre voksne Samfundsborgere eller Borgerinder i at benytte sig af Foreningsretten. Nu er det imidlertid en Kendsgerning, at dette alligevel er noget, som sker jævnligt overfor Arbejderne.

At en Arbejdsgiver benytter sig af sin Magt til at kunne gøre en Arbejder brødløs for at tvinge ham ud af Fagforeningen eller forhindre, at han indmelder sig i den, er en kendt Fremgangsmaade, der er ligesaa gammeldags som Fagforeningerne.

Byarbejdsgiverne har vel i Almindelighed opgivet denne Trafik, men Landbrugets Arbejdsgivere anvender den ofte endnu. I forrige Nummer omtalte vi, hvorledes Generalkonsul Pay paa Højriis har søgt at faa sine Arbejdere til at underskrive paa, at de vilde udtræde af Landarbejderforbundet;vi har ogsaa i den sidste Tid kunne fremdrage et Eksempel paa, at Storbonderepræsentanter i en Hjælpekassebestyrelse har søgt at tvinge en Arbejder ud af Organisationen ved at gøre hans Udmeldelse til en Betingelse for, at han kunde faa Hjælp af Kassen. Disse to endnu ganske friske Tilfælde er veltalende Vidnesbyrd om den Mangel paa Frisind og Utilbøjelighed til at anerkende Arbejdernes mest elementære Ret, som endnu er saa levende blandt vor Overklasse paa Landet.

Storbønderne har holdt et frygteligt Postyr over de Indskrænkninger i deres Dispotionsret, som Kornloven har paalagt dem, og de har gentagne Gange truet Regering og Rigsdag med Sagsanlæg for Grundlovsbrud, og de adelige Storbesiddere har anlagt Sag mod Staten i Anledning af Loven om Len og Stamhuse; de paaberaaber sig ogsaa Grundloven, men de samme Folk kan man Gang paa Gang se optræde overfor Arbejderne, som om der her i Landet ikke fandtes noget, som hed Foreningsret; frækt træder de Arbejdernes grundlovsmæssige Rettigheder under Fødder. Storbønder og Forpagtere, Gullasch- og Fødselsadel mødes i fælles Foragt for Arbejdernes Foreningsret, selv om man i Almindelighed ikke gaar saa aabenlyst til Værks, som Hr. Pay, saa lægger man dog stadig Arbejderne den fri Udøvelse af deres Foreningsfrihed de størst mulige Hindringer i Vejen, ligesom man paa alle Maader søger at sabotere Organisationens Resultater.

Det skal erkendes, at der er ogsaa blandt Landbrugets Arbejdsgivere Folk, som formaar at se saa langt ud over deres eget Markskel, saa de anerkender, at ogsaa Landarbejderne har Ret til at benytte sig af den Organisationsfrihed, som er alle Landets Borgere hjemlet i Grundloven, Folk som er parat til at tage Konsekvenserne af den Kendsgerning, at Landbrugets Arbejdere nu er organiseret, og man har jo Lov til at haabe, at det maa lykkes for disse mere fremsynede at faa Landbrugets Arbejdsgivere som Helhed til indenfor en overskuelig Fremtid at indtage samme fornuftige Standpunkt. Det er hævet over enhver Tvivl, at det vilde være bedre for Landbruget som Helhed og ikke mindst for de enkelte Landmænd, selv om de kunde naa den rette Erkendelse i dette Spørgsmaal ved Paavirkning fra fornuftige Kollegers Side i Stedet for at faa den paatvunget ude fra ved selve Forholdenes Magt; det sidste vil naturnødvendigt blive Tilfældet, saafremt det første ikke sker. Desværre maa det indrømmes, at de Tendenser, som gør sig gældende i Øjeblikket indenfor store Dele af Landbrugets Arbejdsgivere, ikke tyder paa, at man forstaar, at Hiden er en anden nu end før Krigen, og at de gamle Arbejdsforhold i Landbruget ikke kommer tilbage mere. Den politiske Sejr i Foraaret er gaaet Storagrarerne som den øvrige Overklasse i den Grad til Hovedet, saa man aabenbart mener at kunne sætte alle Hensyn til Arbejderklassen til Side.

Man sporer tydeligt hos Landbrugets Arbejdsgivere en voksende Tilbøjelighed til at vende tilbage til det forhistoriske Standpunkt, hvor Landarbejdernes Organisationsret ikke anerkendes; der er gaaet Bolschevisme i d'Hrr. Storagrarer, kun er det ikke Proletariatets men Overklassens Diktatur, de tilstræber.

Den reaktionære Presse, som er saa optaget af at bekæmpe de russiske Bolscheviker, kunde anvende Tid og Papir paa en bedre og navnlig nyttigere Maade ved at tage sig af danske Overklassebolscheviker, de danske Godsejere og Storbønder, der som de ovenfor omtalte Eksempler viser, med alle Midler søger at komme Landarbejdernes Organisationsret til Livs, er en større Fare for Freden her til Lands, end Lenin og Trotski; ad den Vej, de er slaaet ind paa, naar man hverken at forøge Produktionen eller hæve vor Valuta. De Herrer Storagrarer gør klogt i at gøre sig fortrolig med den Tanke, at Landbrugets Arbejdere er blevet klar over, hvad den Foreningsret er værd, der er givet dem som Samfundets øvrige Medlemmer i Grundloven, og at de nu har i Sinde at bruge den til Højnelse af deres Kaar.

Folketingsmd. Axel Jensen og Landarbejderforbundet.

Som vore Læsere vil erindre opstod der i Foraaret Konflikt mellem Folketingsmand, Gdr. Axel Jensen, Tømmerup, og vort Forbund. Denne Venstremand og »Demokrat« nægtede at betale sine Arbejdere den overenskomstmæssige Løn, som andre ordentlige Arbejdsgivere betaler deres Arbejdere, og han nægtede overhovedet at anerkende Arbejdernes Organisationsret ved simpelthen at afvise enhver Forhandling med vort Forbund. Overfor denne organisationsfjendtlige Holdning og hele Folketingsmandens lumpne og diktatoriske Optræden var der ikke andet at gøre end at erklære Strejke, og da de strejkende Arbejdere fik anden Beskæftigelse blokere Manden.

Hr. Axel Jensen har i Løbet af Sommeren, saa godt han har kunnet, hjulpet sig med Skruebrækkere.

Under Finanslovdebatten i forrige Uge tog Hr. Axel Jensen Ordet for ogsaa at yde sit Besyv med i Laget; det meste af hans Tale var en Gentagelse af, hvad der af hans reaktionære Kolleger er sagt nogle tusinde Gange før baade paa Valgmøder og i Rigsdagen, det var en Jeremiade over, hvor skammeligt Storagrarerne var blevet behandlet af den tidligere Regering og Socialdemokratiet, det var efter Hr. Axel Jensens Opfattelse ganske uforsvarligt, at Storagrarerne ikke havde faaet de Priser for deres Sukkerroer, som de vilde have, og det var ligesaa uforsvarligt, at der var sat Maksimalpris paa Brødkorn og Flæsk, Landet havde lidt ved, at man ikke kunde »unde« Storagrarerne at fylde deres Tegnebog paa den øvrige Befolknings Bekostning, at denne Befolkning ogsaa bor her i Landet og har Eksistensret, er jo en Betragtning, som ingen Rolle spiller for Axel Jensen og hans Meningsfæller, den arbejdende Befolkning skulde have sultet, for at Storbønder og de andre store Jordbesiddere kunde være blevet endnu federe.

Selvfølgelig glemte Hr. Axel Jensen heller ikke at gentage Angrebene paa Arbejderklassen med tilhørende Anvisninger paa at arbejde mere og saa iøvrigt spænde Livremmen ind. Det var, kort sagt, et Opkog af de Vælgermødetalere og Avisartikler, som vi nu har hørt og læst saa ofte, saa vi snart kan dem udenad. Efter at have leveret dette glimrende Bevis paa sin Kogekunst, fremkom Hr. Axel Jensen dog med noget, som ikke var sagt før, eller dog ikke sagt direkte. Landarbejderforbundet og dets Medlemmer har selvfølgelig altid været indbefattet i de perfide og løgnagtige Angreb, som hele Arbejderklassen stadig har været Genstand for fra reaktionær Side, og som især i det sidste Aarstid har antaget et ligefrem fantastisk Omfang; men Hr. Axel Jensen rettede et særligt Angreb paa Landarbejderforbundet i Form af en Beklagelse af, at Forbundet havde vovet at blande sig i hans Arbejdsforhold. Vi vil ikke foreholde vore Læsere dette, det eneste originale Afsnit i hans Foredrag. Det lyder saaledes:

»Jeg har en lille Smule personlig Erfaring for, hvad man udsætter sig for, hvis man ikke vil makke ret i dette Forhold. Jeg har personlig Erfaring for, hvorledes man, naar man ikke blindt vil underkaste sig f. Eks. Landarbejderforeningens Vilkaar, skal have Strejken hængende over Hovedet. Disse Vilkaar blev jeg stillet overfor den 1. Maj; jeg skulde blindt underskrive paa, at jeg vilde bøje mig for Landarbejderforeningens Vilkaar. Jeg bad om at faa disse Kontrakter tilstillet, saa jeg kunde se dem igennem, men man kunde ikke engang give mig Tid til at se dem igennem; jeg skulde have Strejken, og have den straks. Overfor disse ganske urimelige Krav stillede jeg blot det Krav, at de Overenskomster, som mine Arbejdere havde indgaaet overfor mig, skulde overholdes; jeg vidste, at de Folk, jeg havde hos mig, gerne vilde overholde dem. Men de skulde strejke, og jeg skulde have Konflikten, ikke fordi der var Uoverensstemmelse mellem mig og mine Folk, men fordi det var en blind Underkastelse, det drejede sig om, og man mente nu, at Pæren var moden til at høstes. Jeg fik denne Strejke, ulovlig som den var fra Ende til anden, og man har søgt Sommeren igennem at lægge mig Hindringer i Vejen, Hindringer i Vejen for at levere Sæd til Købmanden, Hindringer i Vejen for at faa Foderstoffer og Gødning o. s. v., som jeg skulde bruge, ja, nu til Slutning har man forsøgt paa at hindre mig i at levere mine Sukkerroer til Sukkerfabriken. Det er de Vilkaar, man er underkastet, naar man ikke vil makke ret, og til allersidst har man nu gjort Forsøg paa at hindre de nye Folk, jeg fik, i at opfylde de Forpligtelser, de var indgaaet paa overfor mig.«

Naturligvis lyver en Folketingsmand i Almindelighed ikke, men dersom man paastod, at den Fremstilling, Hr. Axel Jensen her har givet om Konflikten, er sandfærdig, saa løj man; man kan højst paastaa, at Axel Jensen har talt Sandhed med Modifikation. Der blev forlangt af ham, at han skulde underskrive blindt, og man vilde end ikke give ham Tid til at læse Kontrakten, paastod Axel Jensen. Sandheden er, at Forbundet gentagne Gange forgæves søgte Forhandling med ham baade ved skriftlig, telefonisk og personlig Henvendelse. Følgende Træk illustrerer Folketingsmandens Forhandlingsvillighed. Da man fra Forbundskontoret søgte en telefonisk Samtale med Hr. Axel Jensen, blev der i A. J.s Hjem spurgt,

hvem det var, og da Vedkommende, som var ved Telefonen, fik det Svar, at det var Landarbejderforbundet, blev der straks ringet af, uden at et høfligt Spørgsmaal om, hvornaar Axel Jensen kunde træffes, blev besvaret, og da en af Forbundets Sekretærer personlig rejste til Tømmerup for personlig at træffe Axel Jensen, blev han modtaget i Porten af en Mand, vistnok Folketingsmandens Broder, som forbød vor Kammerat at komme ind i Gaarden.

Hvad det angaar, at man ikke vilde give Axel Jensen Tid til at læse Kontrakten, da er Forholdet det, at denne paa det Tidspunkt endnu ikke forelaa færdig fra Bogtrykkeren. Til Belysning af Hr. Axel Jensens moralske Habitus tjener, at han er vidende om dette Forhold. Alligevel stod denne Folketingsmand paa Folketingets Talerstol og insinuerede, at man fra Forbundets Side har villet forhindre ham i at stifte Bekendtskab med Overenskomsten; han var selvfølgelig bekendt med dens Indhold; kun havde han ikke faaet den trykte Overenskomst udleveret, fordi den som anført ikke var færdigtrykt.

I sin Fremstilling hævder Axel Jensen, at Konflikten blev ham paatvunget af Forbundet mod Arbejdernes Ønske. Dette er med et meget mildt Udtryk positivt urigtigt; det var selvfølgelig paa Opfordring af de paagældende Arbejdere, at Forbundet rejste Krav overfor Axel Jensen om overenskomstmæssige Arbejdsforhold, og man gør næppe Axel Jensen Uret, naar man formoder, at han godt ved dette. Strejken var ulovlig, siger Axel Jensen. Til dette Nonsens skal vi kun bemærke, at da der ikke i Forvejen var nogen Overenskomst mellem ham og Organisationen, kan der ikke være Tale om Overenskomstbrud fra Organisationens Side og følgelig heller ikke om ulovlig Strejke. Hvad der skete, var ganske simpelt, at nogle af Forbundets Medlemmer, som hidtil ikke havde haft overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsforhold, ønskede Forbundets Assistance for at faa samme Arbejdsvilkaar som de øvrige Medlemmer, og Forbundet imødekom deres Ønske saa vidt det formaaede. Det er dette, som Hr. Axel Jensen kalder en »ulovlig Strejke«. Efter denne ærkeagrariske Storbondeopfattelse er det altsaa ulovligt, at Landarbejderne organiserer sig for at forbedre de elendige Vilkaar, som Hr. Axel Jensen og hans Aands- og Standsfæller byder dem, saa længe de er uorganiserede.

Det, som Konflikten mellem vort Forbund og Axel Jensen drejer sig om, er Spørgsmaalet om Anerkendelse eller ikke Anerkendelse af Landarbejdernes Organisationsret. Folketingsmand Axel Jensen har nægtet at anerkende denne; hans Standpunkt er det gamle kendte, at Forholdet mellem Arbejdsgiveren og Arbejderne er en privat Sag, som skal ordnes mellem disse enkeltvis, og som ikke kommer Organisationen ved. Saa vidt er denne Venstremand kommet, at han vil forbyde Landarbejderne at udnytte deres Organisationsret, som er givet i Grundloven, og saa dybt er Venstre sunket ned i Storbondeegoisme og Reaktion, at Partiet tæller saadanne Folk blandt sine Repræsentanter paa Tinge.

Skovarbejderovenskomster!!!

Afdelinger, der har indsendt Skovarbejderoverenskomster, gøres opmærksom paa, at disse vil blive godskrevet Afdelingen med 40 Øre pr. Stk.

Lorents Petersen.

Den internationale Landarbejder-Federation.

Møde i Eksekutivkomiteen den 27. November og følgende Dage.

Den internationale Landarbejderorganisations Eksekutivkommité afholder sit første ordinære Møde i London fra den 27. November og de følgende Dage.

Paa Eksekutivkomitéens Dagsorden staar bl. a. Fastsættelse af Kontingent, Drøftelse af de fra de forskellige Lande indkomne Oplysninger ang. Løn og Arbejdsvilkaar, Arbejderbeskyttelse, Landbrugssocialisering m. v.

Endvidere skal Mødet træffe Foranstaltninger til, at de Spørgsmaal, som skal behandles paa den internationale Arbejdsorganisations Møde i Genéve i April bliver Genstand for grundig Overvejelse i hver enkelt af de Landarbejderorganisationen tilsluttede Landes Landarbejderforbund, samt skal der træffes Beslutning om, hvorledes den internationale Organisation kan tilvejebringe de nødvendige Oplysninger til kraftig Varetagelse af Landarbejdernes Interesser paa Arbejdskonferencen i Genéve i April. Den internationale Konference skal specielt beskæftige sig med Landarbejderforholdene, paa samme Maade som Konferencen i Washington i December 1919 i særlig Grad beskæftigede sig med Industriarbejdernes Vilkaar.

Den internationale Landarbejderorganisations Eksekutivkommité bestaar af 5 Medlemmer, nemlig W. R. Smith, England, Præsident; P. Hiemstra, Holland, Sekretær; Georg Schmidt Tyskland; Madame Allabelli, Italien og Oscar Levinsen, Danmark.

I Anledning af dette Møde er Oscar Levinsen derfor afrejst til England den 23. Novbr. og kan næppe ventes tilbage til Danmark igen før omkring den 10. Decbr. Eksekutivkomitéen har fra det skotske Landarbejderforbund faaet Indbydelse til at komme en Tur til Skotland og se paa Forholdene der.

Englands Arbejderbevægelse.

Af *C. V. Bramsnæs.*

(Efter „Socialisten".)

II.

Den første egentlige politiske Bevægelse blandt de engelske Arbejdere er „Chartismen". Navnet stammer fra de politiske Programpunkter, som opstilledes, og som kaldtes „Chartet".

I 1832 fik England en Valgreform, der skød den gamle Grundejeradel i Baggrunden med Hensyn til politisk Indflydelse og gav det fremvoksende Industri-Bourgeoisi politisk Magt. Men Arbejderne fik ikke Valgret i 1832. Der var saa skarpe økonomiske Betingelser for Udøvelse af Valgret, at kun meget faa Arbejdere kom over Grænsen.

Dette vakte stor Misfornøjelse hos Arbejderne, og vanskelige økonomiske Tider med trykkede Lønninger og betydelig Arbejdsløshed bidrog til at øge Utilfredsheden. Veltalende Agitatorer rejste Landet rundt og opildnede Arbejdermasserne. Kravene fik ofte et skarpt og revolutionært Tilsnit, og Gæringen var stærk. Imidlertid samledes Kravene dog i et bestemt udformet politisk Program, Chartet. Det var i 1838. Chartets Punkter var følgende: 1) Almindelig Stemmeret, 2) Aarlige Parlamentsvalg, 3) Diæter til Parlamentsmedlemmer, 4) Hemmelig Afstemning, 5) Omlægning af Valgdistrikterne, 6) Afskaffelse af Valgbarheds-Census.

Ingen vil finde noget revolutionært i disse Programpunkter og heller intet specielt socialistisk. Men bag disse rent politiske Krav laa de økonomiske Krav, det er der ingen Tvivl om. Gennem Chartets Opfyldelse vilde man vinde den politiske Magt, der var nødvendig for at fremme Arbejderklassens økonomiske Interesser.

Det følgende Aar førtes en vældig Agitation for at vinde Tilslutning til Chartet, og i 1839 sendtes det til Parlamentet med langt over en Million Underskrifter. Men Parlamentet afviste blankt enhver Drøftelse af Forslaget.

Der blev ingen Revolution. Bevægelsen var bygget for løst op til at taale Modstanden, Tiderne var økonomisk set blevet lidt bedre. Chartismen sank sammen igen.

Nogle Gange i 1840'erne blussede Chartismen atter stærkt op. Der kom nye Petitioner og nye Nederlag op. Det hele var som uartikulerede Skrig fra Arbejdermasserne, men der var ikke Stof nok i Chartismen til at fuldbyrde en Revolution, og der var ikke Plan og bevidst Forudseenhed nok til at gøre den til en varig politisk Sammenslutning af Arbejderne.

I de følgende 30 Aar mærkes der ikke stort til politiske Bestræbelser blandt de engelske Arbejdere. Fagforeningerne voksede stærkt i disse Aar, men de holdt sig snævert til deres Fagforeningskrav. I 1864 dannedes i London med Karl Marx som første Mand det internationale Arbejderforbund, men denne Begivenhed fik kun ringe Betydning for de engelske Arbejdere.

I 1867 gav en Valgreform de fleste Byarbejdere Valgret. Det var et Skaktræk fra en konservativ Regering i det Haab at vinde Arbejderstemmer. Arbejderne benyttede den nyvundne Indflydelse til at kræve Fagforeningernes Retsstilling garanteret, og de to Love af 1871 og 1875, som blev omtalte i forrige Artikel, gik igennem Parlamentet. Fra 1874 sad der Arbejdere som Repræsentanter i det engelske Underhus, men der skulde gaa lang Tid endnu, før de engelske Arbejderrepræsentanter i Parlamentet begyndte at føle sig som et selvstændigt Parti. De to gamle engelske Partier, Konservative og Liberale, øvede saa stærk Indflydelse, at Tanken om andre Partier overhovedet ikke dukkede op, Arbejderrepræsentanterne støttede eller tilhørte mest det liberale Parti, men i sociale Spørgsmaal var det ofte det konservative Parti, som gik foran og derved formaaede at drage Arbejderne til sig.

Den første engelske socialistiske Organisation blev startet i 1881 af Henry M. Hyndman under Navn af Democratic Federation. (Navnet, der var valgt af Forsigtighedshensyn, blev nogle Aar efter forandret til Social Democratic Federation) Hyndman var Elev af Karl Marx, og Organisationen blev grundet paa marxistiske Principer. Blandt dens ledende Medlemmer var Forfatteren Belfort Bax, Digteren og Tegneren William Morris, Harry Quelch og Eleanor Marx, en Datter af Karl Marx. Fra 1884 fik Organisationen et Ugeblad Justice, der siden stadig har været Organ for den marxistiske Fløj i Englands Arbejderbevægelse.

Den ny Organisation bestod af ret uensartede Elementer, revolutionære Socialister, Social-Reformere, antiparlamentariske Socialister og Anarkister. Allerede i 1884 traadte en Del af Lederne ud, bl. a. Morris og Bax, og dannede en ny Organisation, Socialist League. Efterhaanden blev denne League erobret af Anarkisterne, og den tabte snart al Betydning.

Heller ikke S. D. F. blomstrede. Det kneb med at faa Tilslutning blandt Arbejderne. I 1894 var Medlemsantallet ca. 5000, i 1900 ca. 9000, i 1910 ca. 12,000. Ved Valgene lykkedes det aldrig at faa nogen Kandidat valgt trods alle Anstrengelser. Forholdet mellem Fagforeningerne (Trade unions) og S. F. D. var fra Begyndelsen meget spændt. Som rettroende Socialister bebrejdede S. D. F.'s Ledere Fagforeningerne deres moderate Politik og deres afvisende Holdning overfor de socialistiske Idéer. Lidt efter lidt blev man dog klar over, at Fagforeningernes Medlemmer ikke omvendtes til Socialismen ved skarp Kritik alene, og man indtog en mere imødekommende Holdning. Men synderligt mange af Fagforeningernes Medlemmer erobrede man dog aldrig.

— Det saakaldte Fabian Society er ikke nogen egentlig socialistisk Organisation, men dets Medlemmer er erklærede Socialister, og det kan derfor ikke lades uomtalt ved en Oversigt over

Englands Arbejderbevægelse. Det stiftedes i 1884 af en Gruppe Mænd og Kvinder, der ved sociale Undersøgelser og skriftlig Propaganda vilde skabe Forstaaelse for Arbejdernes Krav og for den socialistiske Tankegang. De to mest berømte Mænd blev Sidney Webb og Bernard Shaw, den første Englands mest anseete socialpolitiske Forfatter og den sidste berømt Skuespilforfatter. Navnet Fabian Society var taget efter den romerske Feltherre Fabius med Tilnavnet Cunctator (Nøleren). Som denne Feltherre sejrede ved sin forsigtige og nølende Taktik, skulde Fabian Society bringe de socialistiske Tanker til Sejr ved efterhaanden at indpode dem i den engelske Befolkning. Fabian Society eksisterer endnu og har ved sine Skrifter og Møder haft meget betydelig Indflydelse paa den socialpolitiske Udvikling i England. Bl. a. blev Webbs Hustru, Beatrice Webb, en af Fabiernes dygtige Skribenter. — I 1912 oprettedes som en sælig Afdeling af Fabian Society Fabian Research Department, en Undersøgelses-Afdeling, der har paataget sig den Opgave at foretage indgaaende teoretiske og praktiske Undersøgelser af alle Problemer af Interesse for Arbejderbevægelsen. Lederen af denne Afdeling er G D H. Cole, en udmærket Forfatter, der ved en Række Bøger har belyst forskelligartede Problemer. Endvidere har Fabian Society siden 1906 holdt saakaldte „Sommerskoler", hvis Opgave har været at give økonomisk, politisk og social Undervisning til en stedse talrigere Kreds af Medlemmer, der benytter deres Ferie til at studere Tidens brændende Spørgsmaal i Samvær med Lærere og Kammerater. — En Kreds af Fabiere med Sidney Webb som Leder udgiver siden 1913 Ugebladet New Statesman, der har vundet betydelig Udbredelse og Anseelse.

— Men tilbage til Begyndelsen af 1890'erne for at følge den videre Udviklings Gang. Lad os da et Øjeblik se, hvad der var af arbejderpolitiske Organisationer.

De omtalte socialistiske Organisationer betød, som nævnt, kun lidet for den egentlige Arbejderklasse.

Og saa var der Fagforeningerne.

Siden 1868 havde Fagforeningerne holdt deres aarlige Kongresser, hvor der bl. a., og man kan maaske sige i særlig Grad, diskuteredes politiske Spørgsmaal, og der vedtoges i Regelen ogsaa en Del Resolutioner om Fagforeningernes Synspunkter. Fagforeningskongresserne havde som et permanent Organ den saakaldte „parlamentariske Komité", hvis væsentligste Opgave var at overbringe de vedtagne Resolutioner til Regeringerne, og desuden skulde Komitéen imellem Kongresserne efter Evne virke for Fagforeningernes Interesse ved at paavirke Lovgivningsmyndighederne. Formanden for den parlamentariske Komité var i Regelen Lederen af et de større Fagforbund, og han var tillige ofte selv Medlem af Parlamentet, men Virksomheden i den parlamentariske Komité var hverken for hans eller andres Vedkommende betydelig. Og i Regelen var der jo heller ingen særlige Opgaver, politisk set.

Man havde endvidere fra 1886 i Samarbejde med Fagforeningernes parlamentariske Komité, Labour Electoral Association (Arbejdernes Vælgerforening), hvis Opgave var at arbejde for Arbejderes Valg til Parlamentet, men denne Forening var i Virkeligheden nærmest et Led i det liberale Partis Organisation og modarbejdede ethvert Forsøg paa at opstille socialistiske eller blot uafhængige Arbejderkandidater.

I alt dette Dødvande var der dog ved at komme lidt Bevægelse. I Slutningen af 1880'erne havde der paa Fagforeningskongresserne været en Del Kritik af de gamle Ledere, men hvad der var mere betydningsfuldt var, at Fagbevægelsen begyndte at brede sig til de ufaglærte Arbejderes Rækker. Og denne ny Fagforeningsbevægelse havde et langt kraftigere Frihedspræg end den gamle.

I 1889 udbrød der Strejke i Londons Dokker. Arbejderne var knapt nok organiserede, men under mesterlig Ledelse af Ben Tillet og navnlig John Burns lykkedes det at holde ud, til Strejken var vunden. Det vakte Beundring i vide Kredse og styrkede Arbejdernes Selvtillid.

Men ogsaa rent politisk set begyndte der en Bevægelse, og den kom Nord fra, fra Skotland. Ved et Suppleringsvalg i 1888 i en skotsk Kreds, Mid-Lanark, lod en Minearbejder sig opstille som uafhængig Arbejderkandidat med saavel en Liberal som en Konservativ til Modkandidater. Det var Keir Hardie, og en af hans Hjælpere ved Valgkampen var Robert Smillie, den Mand, der i Øjeblikket staar som øverste Leder af Minearbejdernes Organisation. Keir Hardie blev ikke valgt, men Valgkampen havde givet Løfter, og en Tid efter dannedes Skotsk Arbejderparti paa fuldt uafhængigt Grundlag.

I 1890 blev der oprettet et uafhængigt Arbejderparti i Bradford i England, og enkelte andre Steder dannedes lokale Foreninger. Ved de ordinære Valg i 1892 blev Keir Hardie valgt i Westham og John Burns i Battersea (begge Forstæder til London). Ved dette Valg havde Fabian Society udgivet et Valgmanifest, der opfordrede Arbejderne til at danne deres eget Parti. I det hele var der overalt en Følelse af, at man nu stod overfor det nye, at Arbejderne politisk set skilte sig fra de andre politiske Partier.

I 1893 samledes 120 Delegerede i Bradford under Ledelse af Keir Hardie, og her dannedes Independent Labour Party (Det uafhængige Arbejderparti), det første politiske Arbejderparti, der var dannet som Landsorganisation, og som virkelig havde Udsigt til at vinde frem blandt Arbejderne i England. Dannelsen af I. L. P. var et Vendepunkt i den engelske Arbejderbevægelse.

(Fortsættes.)

Organisationens Hæmsko.

Vi har modtaget følgende:

I et Nummer af »Landarbejderbladet« skriver Carl Westergaard om nogle Arbejdere, som ikke havde Raad til at staa i Organisationen, men de havde dog Raad til at gaa for en mindre Dagløn. Formodentlig har deres Arbejdsgivers Ansigtsudtryk været dem mere magtpaaliggende end deres egen Families Ret til at leve Livet som andre Mennesker. I Sandhed nogle nydelige Familieforsørgere, der ikke for alt i Verden vil se deres Arbejdsgivers sure Mine, naar han skal lukke Pengepungen lidt højere op paa Lønningsdagen, men derimod kan se paa at baade Hustru og Børn skal døje det ene Savn efter det andet. — Men lad disse Mennesker sejle deres egen Sø, for de vil nok med Tiden sande det gamle Ord: »Af Skade bliver man klog....«.

Jeg kunde have Lyst til at udtale min Mening om nogle, som er Medlemmer af Organisationen, men som, hvis det kom til Stykket, ikke er ret meget bedre, end dem Carl Westergaard har draget frem. Saadanne Medlemmer forekommer vist i adskillige Afdelinger.

Det er dem, som gerne er de bedste til at kritisere Forbundet og dets Tillidsmænd, naar de en enkelt Gang kommer til Møder indenfor Forbundet; saa er der det ene i Vejen, og saa det andet; men det høje C i hele Melodien, det er som Regel det, at de faar meget for lidt for deres Arbejde, saa de, der har lavet den Overenskomst, de skulde have nogle tørre Tærsk osv. i den Dur. Det er ret karakteristisk for disse Mennesker, at naar der bliver meddelt igennem Bladet, at den og den Aften holdes der Møde for at drøfte vore Forslag for det kommende Aars Lønninger, ja saa bliver man hjemme, for saa kan Arbejdsgiveren nemlig se, at man har da ikke været med til at bestemme Prisen; med andre Ord: Man vil gerne give det Indtryk, at det kunde godt have gaaet ved det gamle endnu en Tid, men — nu har Formanden jo sagt, at nu er Prisen saa meget; fra den og den Dato saa gælder nemlig den nye Overenskomst, og det gaar ikke an at gaa under Prisen, for saa bliver man jo paa Kant med de andre Medlemmer osv. Dette er Melodien overfor Arbejdsgiveren; men hvordan er saa Tonen over for Forbundets Tillidsmænd, naar der træffes sammen med dem? Ja, den kender vist de fleste: Saa er Betalingen gerne saa skandaløs lille, saa det er ganske umuligt at tænke paa at gaa den Overenskomstperiode igennem uden at lide store Savn.

Det skal villigt indrømmes fra min Side (og det er vi vist enige om allesammen), at Overenskomsten er for lav endnu; men jeg vil derfor gerne spørge alle dem, som udebliver fra Møderne: Naar I vil have højere Løn, hvorfor i al Verden gør I saa ikke noget for at styrke vor Organisation? Hvorfor gaar I den ene Dag efter den anden og arbejder sammen med Folk, som ikke staar i Organisationen? Folk, som er parate til ved given Lejlighed at falde os i Ryggen. Hvorfor sørger I ikke for at faa dem ind i Organisationen? Jo, Sagen er nemlig den, at man vil gerne nyde, men man vil intet yde. Det er saa pokkers nemt at komme og købe en ny Overenskomst og give en hel Del Ondt af sig, naar den er for lav; men det er jo da ogsaa kun en af sine egne, man taler med. Naar man saa har Lejlighed til at se de samme Mennesker modtage deres Arbejdsgivers Ordre, ja saa er det med et Ansigt fuldt af Ærefrygt og Respekt, og naar Ordren er givet, ja saa springer man omkring lige som en Lækat.

Jeg skriver ikke disse Ord for at opfordre nogen til at være stridig overfor deres Arbejdsgiver. Nej, lad os gøre vor Pligt; men lad os ogsaa kræve vor Ret.

Disse Medlemmer, som jeg her har nævnt, er i Virkeligheden en stor Hæmsko for vort Forbunds Fremgang. For naar vi skal forhandle med d'Hrr. Arbejdsgivere, saa ved disse udmærket, at de Folk, de mener det ikke saa slemt med Lønforhøjelsen, selv om de ogsaa gaar med en stemplet Fagbog i Lommen. De er saamæn nemme at komme til Rette med, naar blot man ser tilstrækkelig bister ud, man kender dem jo fra det daglige Samarbejde.

Jeg skal saaledes nævne, at jeg for nylig havde en Diskussion med en Arbejdsgiver angaaende vor Overenskomst, og midt under Diskussionen siger han: »Det er jo ikke alle jeres Medlemmer, der er med at bestemme, hvad I mener, der kan være passende Løn for det næste Aar. Det er kun dig og (her et Par Navne til); der er jo ingen af de andre, der kommer til Eders Møder; som nu mine Folk, de kommer da ikke ret tidt til Møder.«

Altsaa, nævnte Arbejdsgiver gik og var i den gode Tro, at han havde nogle Folk i sit Brød, som kun stod i Organisationen af Pres fra andre Medlemmers Side. Jeg kunde godt have givet ham Oplysning om, at hans Folk er nogle af de værste, vi har inden for vor Afdeling til at føre Kritik og skælde ud over de lave Priser; men jeg vilde dog ikke give ham denne Oplysning, for saa havde han selvfølgelig sagt det igen til disse Mennesker, som han ellers tror er rene Bondevenner, og saa havde disse Medlemmer selvfølgelig været meget ulykkelige, inden de fik raadet Bod paa den Forseelse overfor Arbejdsgiveren.

Jeg vil gerne sige til alle mine Klassefæller: Lad os give disse Folk Oplysning om, hvor meget de skader baade sig selv og andre ved en saadan Fremfærd, og kan fornuftig Oplysning ikke hjælpe, lad dem saa ene og alene søge deres Udkomme ved Fedteriet, de fortjener ikke at nyde Frugten af Organisationen.

Viggo Schwartz.

Inserat.

Bemærk Skotøjsudsalget „Konkurrence"s billige Slutsalg, som enhver af Bladets Læsere kan drage Fordel af ved at indsende sin Ordre snarest mulig.

UDSOLGT!!!

skal vi om ganske kort Tid kunde melde, naar „Landarbejdernes Lommebog 1921“ og „Arbejdernes Almanak 1921“ har været fremme til Salg. Disse to fortræffelige Julebøger vil uden Tvivl gaa sin Sejrsgang til hvert eneste Landarbejderhjem. Og det skal ogsaa nok vise sig, naar de nu foreligger, at intet andet Julefæfte, Julebog, kort sagt Julelekture, vil kunne taale at sammenlignes med ovennævnte to Julebøger. Vi skal nok i et af de kommende Numre bringe en udførlig Anmeldelse af baade Lommebog og Almanak. Men saa meget kan vi dog allerede med Bestemthed sige, at disse to Bøger jo har deres ganske særlige Mission for Landarbejderne. Lommebogen vil som hidtil være fyldt med alle mulige gode Raad og Vink, som for enhver vil være af uvurderlig Værdi i det praktiske Liv. Desuden bringer den jo — som i Fjor — en Fortegnelse over alle vore Afdelinger og disses Formænd. Den koster kun 2 Kr 75 Øre. Almanaken vil som hidtil være fuld af gode Fortællinger og Tegninger, ligesom der vil følge fine Bilag med af vore ypperste Kunstnere, og den koster kun 2 Kr. 25 Øre. Indsend Bestilling straks til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54, København Ø.

AGITÉR!

Storagrarisk Økonomi.

Fra Overklassen lyder det i Kor: Spar! Spar! Det anbefales at spare paa alle Omraader. Arbejderklassen skal spænde Livremmen mindst et Hul ind. Sukkerrationerne skal nedsættes, for at der kan blive større Overskud af Sukkeret til Eksport til Valutaens Ophjælpning. Paa Baggrund af disse Hyl er det ret interessant at se lidt paa, hvorledes enkelte af de store Samfundsstøtter praktiserer Sparesystemet indenfor deres Produktionsdomæne og gør Indsats til at afhjælpe den nuværende økonomiske Misére. Tilfældig har jeg besøgt Roemarken paa en stor Gaard paa Lolland. Over hele Marken vrimlede det af Arbejdere, der i deres Ansigts Sved bjergede Gaardens Roehøst. Ved første Øjekast langs de optagne Roers Rækker fik man det Indtryk, at der var noget, der ikke var, som det burde være, og ved nærmere Betragtning opdager man, at mindst 30 pCt. af Roerne var skaaret over af Roeoptagerploven, og i mange Tilfælde var kun $^1/_3$ af Roen bragt op af Jorden.

Jeg ytrede højlydt min Forbavselse overfor en Arbejder over en saa uforsvarlig Maade at pløje Sukkerroer op paa.

— Ja, sukkede denne, idet han tankefuld udbrød: Blot jeg fik Lov til at have alle de Roer, der bliver i Jorden her paa Gaarden, da skulde jeg ikke være Landarbejder mere! Og Manden har Ret; thi uden Overdrivelse blev mindst 30 pCt. af Afgrøden i Jorden. Ganske vist kan en Del af Roerne samles op, naar Marken bliver pløjet, men de fleste bliver dog for bestandig i Jorden.

Dette Tilfælde i Forbindelse med andre af lignende Art er et Vidnesbyrd om, at Landets Jord bør gives til de Folk, der bearbejder Jorden, saa de ogsaa kan høste hele Udbyttet — nemlig til Landarbejderne. Man ser her en Storkapitalist, der maaske skriger sig hæs af Jammer over den „høje“ Arbejdsløn, som for at spare Trækkraft og Smederegning unddrager Samfundets Økonomi værdifulde Raastoffer.

Hvis alle Landmænd vil høste Sukkerroer paa lignende Maade, da faar vi god Byghøst næste Sommer, men til Gengæld bliver Sukkerrationerne sat betydelig ned. *A. T.*

Abonner paa

Landarbejderbladet.

„Folkets Jul“.

Atter i Aar foreligger det lille, fine Julihæfte, som — uden Spor af Overdrivelse — vel nok kan betegnes som det fineste og nobleste Julihæfte af alt det, der i den Retning ved Juletid er fremme.

Har det forhen været godt, er det i Aar intet mindre end uovertruffet. Det vil simpelthen ikke kunde blive bedre nu, end det foreliggende.

Med Bidrag af alle vore dygtigste og ypperste Litterater, som *Emil Bønnelycke, Harald Bergstedt, Hans Hartvig Seedorf, Helge Meyer, Karl Grabau, Tom Kristensen, Bertel Budtz Møller,* og *Jeppe Aakjær* skulde det synes unødvendigt at anbefale det. Disse Skribenters Navne er en Borgen for Hæftets litterære Værdi og med saadanne Følgesvende vil det blive en ren Leg at faa det solgt.

Naar dertil kommer, at der desuden er udsøgte Bidrag fra vore yngste, talentfulde Arbejderdigtere som *Frederik Andersen, A. Engelberth-Nielsen, A. D. Henriksen* og *Oscar Hansen* — den sidste er Heftets Redaktør — vil enhver kunde forstaa, at det i enhver Henseende er det bedste af det bedste, der her bogstavelig talt er kastet i Grams for den lave Pris, hvortil Heftet sælges.

Iøvrigt indeholder det en Sang med Noder, Artikler, Illustrationer m. m.

Saaledes udstyret og med en fin Omslagstegning af Waldemar Larsen og fremtrædende i smukt typografisk Udstyr er det sikker paa at vinde mange af dette Blads Læsere som trofaste Læsere.

»*Folkets Jul 1920*« udgives af »*Socialdemokratisk Ungdomsforbund*«, Rømersgade 22, København K., hvortil Bestillinger indsendes.

Angaaende Prisen henviser vi til Annoncen paa »Landarbejderbladet«s Forside. *H. G.*

Vore Annoncører.

„Sonecar“??

Hvad er »Sonecar«?

Saadan vil utallige af dette Blads Læsere vel nok spørge. Og kun de af Bladets Læsere, som allerede *har* stiftet Bekendtskab med »Sonecar«, vil med et glad Smil udbryde: »Aa — det er det vidunderlige *Stoppeapparat* til Stopning af Strømper og Tøj, som man faar ved at skrive til »Sonecar«, Generaldepot, Stavanger, Norge. Dep. D. 1.«

Læs Annoncen paa Bagsiden af dette Blad og læs de Annoncer, der for Fremtiden kommer her i Bladet fra »Sonecar«.

Brenderup Afdeling
afholder Møde paa Brenderup Gæstgivergaard Onsdag den 1. December Kl. 7½ Aften. Alle Medlemmer bedes møde. *Lauritz Hansen.*

Langeskov Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag d. 27. November Aften Kl. 7½ hos Wiliam Povlsen i Rønninge. Bemærk Annoncen. *Wilh. Jørgensen.*

Rørup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag d. 3. December paa Grilsvad Kro Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde. *K. Schmidt.*

Horslunde-Nordlunde Afdeling
afholder Møde Søndag d. 28. ds. Kl. 2 Eftmd. paa Torslunde Kro. Alle Medlemmer bedes komme til Stede; der er mange Sager at drøfte, som det er nødvendigt, at Medlemmerne gør sig bekendt med. *Reinholdt Larsen.*

Grænge Afdeling
afholdt ekstraordinær Generalforsamling d. 15. Novbr. Regnskabet godkendtes. Til Formand valgtes Husejer Jørgen Hansen, Grænge; til Kontrolbestyrer Th. Ingemansen, Grænge. Kontroltid fra Kl. 1—3. Medlemmer, der ønsker at tegne Ulykkesforsikring, bedes henvende sig til Kassereren C. V. Nielsen, Grænge. *Th. Ingemansen.*

Herringe og Omegns Afdeling
har til Formand genvalgt Arbejdsmand Alfred Hansen, Nybølle; til Kasserer genvalgtes Kristian Johansen, Pensylvanien, og til Kontrolbestyrer genvalgtes Arbejdsmand Johannes Hansen, Herringe. Kontroltiden er fra 10 til 11 Formiddag. *Alfred Hansen.*

Roerslev Afdeling
afholdes Medlemsmøde i Roerslev Afholdshjem Lørdag d. 27. ds. Kl. 8. *Bestyrelsen.*

Gudbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 4. Decbr. Kl. 8 Aften prc. hos Formand Carl Hansen, Gudbjeg. Da der skal vælges Repræsentanter til Kredsmødet i Ringe den 12. Decbr., bedes alle Medlemmer møde talrigt op denne Gang. *Carl O. C. Hansen.*

Agedrup Afdeling.
afholder Medlemsmøde Mandag den 6. December Kl. 7 hos Jørgen Chr. Christensen, Bullerup. Husk, at Kontingent betales. *Jørgen Chr. Christensen.*

Nr. Vedby Afdeling
Dyrtidstillægget for Skærveslagningen fra sidste Vinter udbetales paa Generalforsamlingen Lørdag den 27. November. *Carl Petersen.*

Orte Afdeling
har paa Generalforsamlingen d. 13. Novbr. til Formand valgt Georg Hartman og til Kasserer Hans Peter Sørensen, Orte, til Kontrolbestyrer Hans Peter Larsen, Orte Skovhuse. Kontroltiden er fra Kl. 10 til 11 Formd. Ugens 5 Dage og om Lørdagen fra 2 til3Eftmd. *Hans P. Larsen.*

Utterslev Afdeling.
Ved Generalforsamlingen d. 8. Novbr. valgtes Arbmd. Alfred Adamsen til Formand. Til Kontrolbestyrer valgtes Chr. Adamsen, Utterslev. Kontroltiden er Mandag, Onsdag, Torsdag, Fredag og Lørdag fra 10 til 11 Formd., om Tirsdagen fra 3 til 4 Eftmd. Som Opkræver valgtes Frits Haumann. Opkræverens Løn sattes til 10 Øre af Kontingentet. *Alfred Adamsen.*

Horreby og Omegns Afdeling.
Medlemsmøde afholdes i Horreby Forsamlingshus Lørdag den 4. December Aften Kl. 7, hvortil alle Medlemmer indbydes, da vigtige Ting foreligger til Drøftelse. Bestillinger paa Almanaker og Lommebøger modtages. Emblemer haves. *Julius Madsen.*

Ringe Sogns Afdeling
Fra »Arbejdernes Fællesorganisttion i Ringe« har vi faaet Indbydelse til at deltage i en Fest, som Fællesorganisationen afholder paa Centralhotellet Søndag den 28. Novbr. Kl. 6. Der bliver forskellig Underholdning, f. Eks. humoristisk Oplæsning, Salg af Pakker samt Dans til Kl. 12. Alle vore Medlemmer indbydes.

Paa Generalforsamlingen d. 20. ds. drøftedes Spørgsmaalet om Afholdelse af Juletræ. Det var fuld Enstemmighed om at afholde dette, og det vedtoges at lade Lister cirkulere blandt Medlemmerne til Paategning. *Bestyrelsen.*

Skrøbelev Afdeling
afholder Møde paa Afholdshjemmet i Rudkøbing angaaende Jletræet Lørdag Aften den 4. Decbr. Kl. 7. Mød alle. Efter Mødet et Par Timers Dans. *Niels Hansen.*

Aunslev-Bovense Afdeling
afholder Medlemsmøde Torsdag den 2. Decbr. Aften Kl. 7 i Aunslev Forsamlingshus. Alle bedes møde, da der skal forhandles om en Juletræs Fest. *N. Kieldsen.*

Nørre Esterbølle Afdeling
I Nørre Esterbølle Forsamlingshus afholdes Medlemsmøde Onsdag den 1. Decbr. Kl. 7. *Bestyrelsen.*

Skelby Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag d. 4. December Kl. 6 Aften i Forsamlingshuset. *Julius Andreasen.*

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidige optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Takkesigelser og Meddelelser.

Sidste Kæmpetilbud i brune Sko! Mægtigt Rabatsalg!!

Da Resten af vore 18,000 Par landskendte, ekstra stærke og solide brune Herre- og Damesko af garanteret ægte Skind, skal sælges før Jul, giver vi paa Restpartiet en mægtig Rabat. **Damenumrene fra Nr. 33—40 kostede før 7 Kr., de sælges nu for 6 Kr. 65 Øre pr. Par. Herrenumrene fra Nr. 41—46 kostede før 7 Kr. 85, de sælges nu for 7 Kr. 20 Øre pr. Par.** Skoene sendes som sædvanlig paa Efterkrav + Porto 80 Øre. Skriv med det samme og send os Deres Nr. eller Fodafrids.

NB. Husk at vedlægge nedenstaaende Rabatkupon, da den nedsatte Pris kun er gældende naar Kuponen indsendes.

Rabatkupon Denne Kupon giver ved Køb af et eller flere Par Sko en Rabat paa 65 Øre pr. Par.

Skotøjsudsalget „Konkurrence"
Aarhus.

Hallo! Kammerat,

der er Penge at tjene, ved for undertegnede at modtage Bestilling paa Reparation af Sække, Dækkener, Muleposer og Hampgrimer samt Bestilling paa Levering af Nyt.

Skriv til

Hans P. Hansen,
Bjerne, Faaborg.
Formand for Horne Afd.

Husmandsbrandkassen for Danmark

(105,000 Medlemmer, 925 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., **med blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr.. og **med haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling.
Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

VAREHUS CARL FRIIS

Fra Top til Tå

Benyt det store, aarlige

Udsalg.

Masser af Varer er fremlagt i Viuduerne paahæftet de meget nedsatte Priser.

Alt sælges af Vinduerne.

Fra Top til Tå

Kongensgade 32 Odense.

Engros Priser.

Aluminiums Spiseskeer 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Gafler 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Theskeer 2½ Kr. pr. Dus.
Alt fint sleben og poleret.

Barbermaskiner
med 6 Blade, Gillette System, i flot Etui, Vestelommeformat, 10 Aars Garanti for Holdbarhed, pr. Stk. 235 Øre.

Cigarer.
100 store Cigarer kun 10 Kr.
100 do. ekstra stor 15 -
Disse Mærker i Cigarer er mindst 50 % under Dagspris. ingen Surrogat. Kan godt faas i mindre Partier som Prøve til Kassepris. Alt + Porto.

B. Petersen (en gros) Vejle.

Klædesko ½ Pris.

Nr. 20-25	Kr.	1,60
- 26-30	-	1,85
- 31-35	-	2,25
- 36-40	-	2,70
- 41-46	-	2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen,**
Egegade 3, København N.
Telefon: Nora 2091 y.

Taksigelser.

Hjertelig Tak.

En hjertelig Tak til alle Medlemmer af Harritslev Afd. for den smukke Pengegave, der er blevet os overrakt ved min Sygdom.

Med kammeratlig Hilsen
Robert Bengtsen og Hustru.
Kærby.

Tak.

En hjertelig Tak til mine Kammerater i Gunderslev Afdeling for den mig ydede Pengegave under min Sygdom.

Hans Nielsen og Hustru,
Skelby.

Alt mellem Himmel og Jord

sælges billigt.

Slippen og Bagergade Auktionsvareforretning
Telefon 649. Rønne.

Avertér i Landarbejderbladet.

To unge Geder

staar billigt til Salgs hos
H. J. Rasmussen,
Holme pr. Gjelsted. Fyn.

En nyhet for husmoren.

Haandstoppeapparat stopper strømper, gardiner, tøj etc. forbausende let og aldeles som nyvævet. Hele arbejdet utføres kun med nogen faa haandgrep.

Apparatet er anbefalet paa det bedste av ukebladet „Hjemmet", „Hjemmenes Vel" og „Vor Tid" m. fl., desuten omtalt av husmødrene.

Stoppeapparatet er indført i næsten alle Tysklands haandarbejdsskoler. Prisen er kr. 5,00 pr. stk. + porto. Leveres med prøvearbejde og fuldst. bruksanv.

En husmor skriver: „Takker for det tilsendte hændige stoppeapparat, og ber Dem tilsende mig 6 — seks — stk. pr. omg. **Jeg hadde aldrig trodd det skulde bli saa morsomt at stoppe strømper".**

Fjøsanger, 19. september 1919.

Ærbødigst
Fru Astrid Michelsen.

FORLANG

et Tilbud paa en Annonce i „Landarbejderbladet". De fortryder det ikke og har De blot forsøgt en Gang, kommer De snart — — — igen. — — —

Foreningsfester og Møder.

Langeskov Afdeling
afholder stort Ande- og Hønsespil i Rønninge Forsamlingshus Søndag den 5. Decbr. Kl. 4 Eftm. Humoristisk Oplæsning og derefter Bal til Kl. 12. Overskudet tilfalder Børnenes Juletræ

Wilh. Jørgensen.

Humble Afdeling
afholder stor Pakkefest med paafølgende Bal paa Afholdshjemmet Lørdag den 4. December Kl. 7. Flere værdifulde Ting bortloddes. Tombola forefindes. Pakker af ikke under 50 Øres Værdi modtages af Bestyrelsesmedlemmerne. God Tilslutning forventes.

Festudvalget.

Stillinge Landarbejderforening
afholder Faneindvielse med paafølgende Bal i Stillinge Forsamlingshus Søndag den 5. December, hvortil indbydes Omegnens Fag- og Partiforeninger med deres Faner. Faneindvielsen begynder Kl. 3 i Kirke Stillinge Forsamlingshus. Fag- og Partiforeninger, som møder med deres Faner, bedes møde ved Kassererens Bolig i Østerstillinge Kl. 2. Som Taler kommer Redaktør Melgaard og Kredsformand Carl Harpesø til Stede.

P. F. V.
Erik Hansen.

Stor Pakkefest,
Oplæsning og Dans afholdes i Herrestrup Afholdshjem Søndag den 5 December Kl. 5. Pakker modtages af Bestyrelsen senest Onsdag den 1. December. Landarbejderforeningen **Grevinge Afd.**

Skamstrup-Frydendal
socialdemokratiske Forening afholder stort Andespil og Bal paa Mørkøv Hotel Søndag den 28. November Kl. 6. Fag- og Partifæller indbydes.

P. B V.
Chr. Svendsen,
Torbenfeldt.

As Afdeling
afholder Pakkefest og Bal i As Forsamlingshus Søndag den 28. ds. Kl. 7 Aften. Medlemmerne bedes give en Pakke — ikke under 50 Øres Værdi. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes.

Bestyrelsen.

Socialdemokratisk Vælgerf. Jetsmark.
Stiftelsesfest afholdes i Kaas Forsamlingshus Søndag den 5. December Kl. 4 Eftm. Tale af Inspektør Pedersen, Aalborg. Efter Talen selskabelig Sammenkomst for Medl. med Damer. Medlemmer af omliggende Parti og Fagforeninger indbydes. NB. Gyldig Medlemsbevis forevises ved Indgangen.

Bestyrelsen.

27 Nr. 275 Øre! :: 27 Nr. 275 Øre!

Kæmpe-Julepakke.

Nr. 1) 1 Lysedug paategnet paa fint Lærred, paategnet med Rosenmønster.
Nr. 2) 1 Maleri indrammet i oval ell. firkantet Ramme.
Nr. 3) 2 illustrerede Julebøger med afsluttede illustrerede Fortællinger.
Nr. 4) 1 Mappe Brevpapir med silkeforede Konvoluter 50 Øre.
Nr. 5) 1 Flaske fin Parfume (Viol).
Nr. 6) 10 fineste Julekort i Farvetryk Landskaber. Børnekort og med Juletræer. Værdi 1 Kr.
Nr. 7) 10 nyeste Visekort. Værdi 2½ Kr.
Nr. 8) 1 Røntgen-Mikroskop med Brugsanvisning.
Nr. 9) 1 Billed-Lotteri.
Nr. 10) 1 Jule-Engel med Sølvglimmer.
Nr. 11) 1 Bageform.
Nr. 12) De 7 Tryllekort. Nyhed. 25 Øre.
Nr. 13) 1 Fingerring. Garanti for Holdbarhed i 5 Aar.
Nr. 14) 1 Medaillon til Hals eller Urkæde.
Nr. 15) 1 god Blyant. 25 Øre.
Nr. 16) 1 smuk Brosche med Sten.
Nr. 17) 1 Fingerring med Sten. Nr. 18) 1 Nøglering.
Nr. 19) 1 Tændstikspil. Nyhed. Nr. 20) 1 Notitsbog.
Nr. 21) 1 Lommespejl med Metalramme.
Nr. 22) 1 Mand, der rækker Tunge.
Nr. 23) 1 Kinograf med mange Billeder.
Nr. 24) Drejebillede, Nyhed.
Nr. 25) 1 Billede til Indramning.
Nr. 26) 1 Lykønskningskort. Nr. 27) Vort Julekatalog

Alle 27 Numre sælges samlet som Jule-Reklame for ialt 2 Kr. 75 Øre + Porto.
Købes 2 Pakker medfølger en fin Tegnebog med 3 eller 4 Rum. 3 Pakker sendes portofrit.

B. Petersen, Varelager, Vejle.

Generaldepot:

SONECAR - Stavanger, Norge. Dep. D. 1.

Behag ved bestilling at opgi bladets navn.

200 à 225 Sild, garanterede norske Flommesild, i Bøtte. Vægt ca. 15 kg. Pris **Kr. 15,00.**

300 à 325 Sild, garanterede norske Flommesild, i Bøtte. Vægt ca. 25 kg. Pris **Kr. 25,00.**

150 norske Kryddersild, delikate, i en gratis Bøtte. **Kr. 12,00.**

400 Anschovis, norske, i Bøtte. **10 Kr.**

5 kg snehvid 1. Kls Klipfisk à Kr. 1,80 pr. kg.

Ovenstaaende Varer sendes overalt i Danmark pr. Postopkrævning + Porto.

Gratis Emballage!

Indsend Bestilling straks. Hvad **ikke** ønskes, bedes overstreget.

M. Nielsen & Hansen,
Kroghsgade 6 I, København Ø.

Leverandør til Landarbejderforbundet, hvorfor Bestillinger ogsaa kan indsendes til dette.

Navn: _____

Bopæl: _____

Nærmeste Jernbanestation maa opgives.

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 49 | Fredag den 3 December 1920 | 6. Aargang

ALMA

er kun en lille Bid af et Ord, som i denne Tid bør være paa hver eneste Landarbejders Læber. »Alma« alene giver jo imidlertid ikke megen Oplysning. Men det gør jo Ord aldrig, naar de rives ud af en Sætning. Helheden er der først i det Øjeblik et Ord eller en Sætning faar Lov til at være hel. Revet ud af sin Sammenhæng bliver Tingen meningsløs. Men derfor er det ogsaa, at man altid skal give sig Tid til at læse Artikler og Annoncer til Ende, for saa følger uvægerligt Forklaringen lige saa sikkert, som Præstens Amen efter Prædiken om Søndagen. Læs derfor nedenfor, at »Alma«, der iøvrigt kun koster den fabelagtige billige Pris af 2 Kr. 25 Øre plus Porto, kan bestilles hos »Landarbejdernes Bogsamling«, Willemoesgade 54, St., København Ø., og ikke er andet eller mere end en god Almanak, nemlig »Arbejdernes

ALMANAK

Hvad tjener Du!!

Bogtrykker Langkjær paastaar, at Arbejdernes gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste er

4694 Kr. pr. Aar(?)

Paa omstaaende Skema opgiver du din Arbejdsfortjeneste fra 26. Novbr. til 9. Decbr. Klip straks Skemaet ud og udfyld det efter den 12. Decbr.

Mødet i Ringe bliver Søndag den 19. December.

Som meddelt i sidste Nummer af »Landarbejderbladet«, 12. December, paa Grund af Forretningsfører Levinsens Rejse til England bleven *udsat* til

Søndag den 19. December.

Mødet begynder Kl. 1¼ og holdes paa Højskolehjemmet i Ringe.

Vi haaber nu, at mange Hundrede Kammerater kommer hertil, og at alle Afdelinger under vor Kredsorganisation lader sig repræsentere. Mød talrigt!

Paa Kredsorganisationens Vegne *Anthon Hansen.*

Spar den dyre Petroleum og brug prima Ildtændere, pr. Stk. 2 Øre, til Opfyring af Kakkelovn og Komfur. Forsendes overalt pr. Efterkrav. Ved smaa Bestillinger anbefales at sende Beløbet sammen med Ordren.
Oskar Olsen & Co.,
Errindlev Havn, Rødby.

Mangler De Sukker?
Saccarin anvendes til Sødning af al Mad og de sparer Sukkeret til Syltning.
Faas i Æsker med 100 Tabletter til 1 Kr. Forsendes overalt + Efterk. Skriv til
Nysted Materialhandel,
Nysted.

Enhver Landarbejder bør abonnere paa

Dansk Familieblad.

Ved Bestilling af Bladet paa Posthuset gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og
1000 Kr. ved fuld Invaliditet,

forholdsvis for ringere Grad.

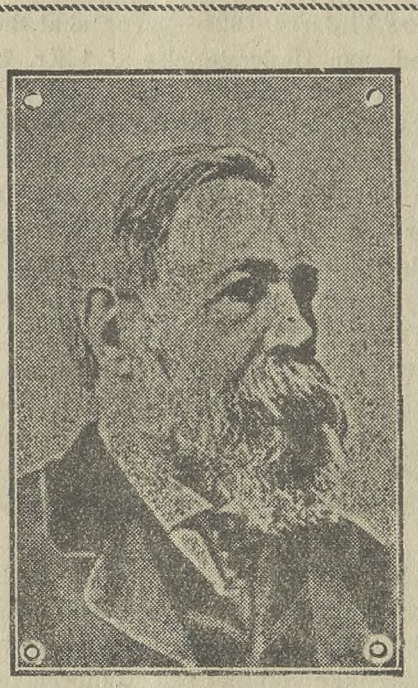

Friedrich Engels.

Som den, der sammen med Karl Marx har skabt den moderne Socialismes Tankebygning, hører *Fr. Engels* til et af Arbejderbevægelsens største Navne, skønt han lige som Marx ikke selv tilhørte Proletariatet, blev han dog en talentfuld og opofrende Forkæmper for dets Frigørelse, og det er med god Grund, at Arbejderklassen Verden over fejrer 100-Aarsdagen for hans Fødsel. Vi henviser iøvrigt til Artiklen i Bladet.

Nørre Aaby og Omegns Afdeling
afholder stor Pakkefest med paafølgende Bal paa Nørre Aaby Gæstgivergaard Søndag den 5. ds. Kl. 7. Flere værdifulde Ting bortloddes. Pakker modtages med Tak.

Til Juletræet
anbefales Juleposer af Silkepapir, Spaankurve, Kræmmerhuse og Kurve af Karton, samt Roser. Alt til billigste Pris. Ordrer modtages straks og senest den 10. December.
Katrine Hansen,
Ørshjerg pr. Aarup.

DØRPLADER i Messing, Emaille og Porcellæn. :: ::
Nye danske Stempelfabrik,
Sværtegade 7. Telefon: Central 8966. København K.

Skal Arbejdsgiverne belyve os.

Arbejdsgiverne fortæller haarrejsende Historier om Arbejdernes Fortjeneste.

I den systematiske Kamp mod Arbejderklassen, som Arbejdsgiverforeningen og Regeringen har sat i System, tager man alle Midler i Brug. Forleden fandtes i »Berlingske Tidende« en Artikel, som paa Grundlag af Arbejdsgiverforeningens Udregning af Arbejdslønningernes Stigning siden 1914 oplyste, at Arbejdernes gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste, som i 1914 var 1434 Kr. pr. Aar, i 1920 vilde være 4694 Kr. pr. Arbejder.

Saaledes skulde Arbejdernes Fortjeneste siden 1914 være hævet med 3260 Kr. gennemsnitlig pr. Arbejder. Arbejdsgiverne havde endvidere regnet ud, at skulde Arbejderne have fuld Dækning for Dyrtidsstigningen siden 1914, skulde de nu, hvor Dyrtidsstigningen anslaas til 200 pCt., have haft en Aarsfortjeneste af 3843 Kr. Da Fortjenesten nu efter Arbejdsgiverforeningens Oplysninger er steget til 4694 Kr., kommer Arbejdsgiverforeningen til det Resultat, at Arbejderne har faaet deres økonomiske Stilling forbedret med gennemsnitlig 851 Kr. pr. Arbejder, hvilket for samtlige organiserede Arbejdere i Danmark skulde betyde en Merindtægt af 300 Mill. Kroner aarlig.

Meningen med disse Tal er selvfølgelig den, at Arbejdsgiverforeningen vil overbevise Offentligheden om, at Arbejderne ikke alene har faaet saadanne Lønforhøjelser, at der maa siges Stop, men ogsaa, at det er ganske nødvendigt at nedsætte Lønningerne.

Saaledes bearbejder Arbejdsgiverforeningen, bistaaet af Overklassebladene, Offentligheden Dag efter Dag for at sætte Samfundet op imod Arbejderne for at styrke og vedligeholde det fanatiske Had, der næres til Arbejderne.

Nu er disse Tal jo af den Beskaffenhed, at enhver som helst, som kender en Smule til Arbejdernes Kaar, ved, at de passer aldeles ikke, og navnlig ved man, at for Landarbejdernes Vedkommende har der desværre ikke været Tale om Lønforhøjelser, som blot er noget i Retning af det, Arbejdsgiverne her fortæller, men ikke desto mindre bibringer Arbejdsgiverforeningen gennem disse Tal Offentligheden det Indtryk, at ogsaa Landarbejderne oppebærer saadanne Lønninger, som her tales om.

Alt dette lægger Arbejdsgiverne til Rette med Foraarets Overenskomstforhandlinger for Øje. Til Foraaret skal Arbejdsgiverne jo efter Formandens, Hr. Bogtrykker Langkjærs egne Taler slaa det store Slag mod Arbejderne, og kan de da til den Tid sætte Samfundet rigtig op imod Arbejderne,

staar de gæve Arbejdsgivere saa meget stærkere.

Naturligvis kan de danske Arbejdere ikke stiltiende finde sig i, at Arbejdsgiverforeningen anvender saadanne Midler.

De samvirkende Fagforbund har derfor besluttet sig til at udsende en omfattende og nøjagtig Statistik over Arbejdernes faktiske Fortjeneste. Disse Oplysninger skal naturligvis omfatte alle Arbejdere, og derfor ogsaa Landarbejderne.

Desaarsag har vi udarbejdet et Skema (se andet Steds i Bladet), som hver eneste af vort Forbunds Medlemmer, saavel Mænd som Kvinder, maa udfylde.

Som det vil ses omfatter Skemaet Perioden fra 26. November til 9. December, altsaa 2 Arbejdsuger. Medlemmerne bedes derfor klippe Skemaet ud af Bladet, for saa snart de 2 Uger er gaaet at udfylde det og indsende det til Landarbejderforbundet.

Jeg anmoder meget indtrængende hvert eneste Medlem om at udfylde Skemaet paa Grundlag af Arbejdsfortjenesten fra 26. Novbr. til 9. Decbr.

De Meddelelser, som Arbejdsgiverforeningen lader tilflyde Bladene om Arbejdernes Fortjeneste, skal ikke passere uimodsagte, og det vigtigste og bedste Bevis imod Arbejdsgivernes fordrejede Tal er, at Arbejderne Mand for Mand lægger Regnskabet over deres Arbejdsfortjeneste i en bestemt Periode frem.

Vi vil ikke finde os i, at Arbejdsgiverforeningen skal fortælle Offentligheden, at Landarbejderne siden 1914 har faaet Lønningerne forhøjet med over 3000 Kroner, naar vi ved, at vi knapt har faaet Lønningerne forhøjet med det halve, og de Medlemmer, der heller ikke vil finde sig i dette, udfylder omstaaende Skema.

Oscar Levinsen.

Vi blev enige.

Forbundet har faaet en Agitator mere.

Der kom forleden Dag en vred Mand op paa Kontoret med sin Fagbog i Haanden. Han begyndte at fortælle, at nu havde han staaet i Landarbejderforbundet og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse i over 3 Aar og altid havde betalt sit Kontingent til Tiden, og nu var der kommen Besked om til Afdl. paa Spørgeskemaet, at han ingen Understøttelse kunde faa i Vinter, og saa vilde han gerne vide, hvorfor han skulde blive ved at betale til Organisationen, naar han ingen Understøttelse kunde faa.

Jeg bad ham komme ind og sætte sig ned, at vi kunde tale om det.

Vi fik fat i hans Kartotekskort og saa her, at det var rigtigt han ingen Understøttelse kunde faa. Han havde i det første Aar modtaget 56 Dages Understøttelse, i det andet Aar 93 Dage og i det 3. Aar 77 Dage.

Vi fik snart regnet ud, at han i de 3 Aar, han havde været Medlem, havde betalt godt og vel 100 Kr. i Kontingent til Organisationen. Det var mange Penge, men til den anden Side havde han alene gennem Arbejdsløshedskassen modtaget i Dagpenge, Børnetillæg og Huslejehjælp 678 Kr. 50 Øre.

Han var nu klar over, at han til Dato havde haft stor Fordel af Organisationen. Her var ogsaa Overskud nok til at betale det første Aarskontingent. Men desuden har han ved Organisationens Hjælp faaet Daglønnen forhøjet fra 3 Kr. pr. Dag til 8 a 10 Kr. pr. Dag, og samtidig havde han hver Uge gratis faaet tilsendt »Landarbejderbladet« gennem Postvæsenet.

Nu er Spørgsmaalet tilbage, om det kan betale sig for ham at blive staaende som Medlem, og man maa da spørge: Kan du undvære Landarbejderforbundet? Tror du Arbejdsgiverne giver Lønforhøjelser til Foraaret, hvis ikke Landarbejderne har en Organisation, der kan tvinge dem til det? Og tror du ellers, vi faar Dyrtidstillæg til Høst? Nej, det troede han ikke, og det kunde godt være, han skulde forblive som Medlem.

Men Arbejdsløshedskassen den fik han da ingen Gavn af?

Jeg gjorde da opmærksom paa, at naar Kassen har mange Medlemmer, faar den meget ind ved Kontingent, stort Statstilskud og stort Kommunetilskud, og bliver derved i Stand til at udbetale en større Understøttelse uden at forhøje Kontingentet. Men foruden gavner Kassen dig ved, at der er andre, der kan faa Understøttelse, fordi de da ikke har nødig at gaa ud som Løntrykkere, fordi de skal have Arbejde uden Hensyn til, hvad Løn Arbejdsgiveren byder. Det er ogsaa en Fordel Organisationen byder. Hvis du nu melder dig ud og til Foraaret bliver klar over, at det var det værste, du kunde gøre, og indmeldte dig igen, eller kom paa en Arbejdsplads, hvor du ikke kunde være uden at være organiseret, saa har du opnaaet at blive indmeldt som nyt Medlem og skal gaa i 12 Maaneder, inden du kan faa Understøttelse og bliver derved afskaaret fra Understøttelse baade i 1920—21 og Vinteren 1921—22 og skal desuden igen begynde paa Understøttelse af 1 Kr. 75 Øre pr. Dag.

Hvis du bliver staaende i Kassen som Medlem, bliver du understøttelsesberettiget til næste Efteraar og kan da faa 2 Kr. 50 Øre pr. Dag i 70 Dage hver Vinter i 3Aar i Træk. Skulde det nu ske du var saa heldig ikke at blive arbejdsløs i de 2 næste Vintre og saaledes ingen Understøttelse modtager i 3 Aar i Træk, saa har du i det 4. Aar Ret til en Understøttelse af 2 Kr. 50 Øre pr. Dag i 100 Dage. Desforuden maa du bemærke, at hvis Socialdemokratiets Forslag om en ekstraordinær Arbejdsløshedskasselov bliver vedtaget, saa har du ingen Ret til Understøttelse, hvis din Fagbog ikke er i Orden.

Da han havde hørt det, tog han sin Fagbog og sagde, at nu var vi enige; hvis Afdelingsformanden havde fortalt mig det, inden jeg tog herind, saa havde jeg ikke kommet paa Kontoret, men nu vil jeg gaa hjem og betale mit Kontingent og derefter søge at faa alle de mange, der endnu staar udenfor Organisationen, ind som Medlemmer, og fortælle mine vankelmodige Kammerater, at selv om de en kort Tid har Modgang, skal de dog ikke løbe deres Vej, for faar de ikke Fordelen i Øjeblikket, saa ved man, at den altid kommer senere.

Bare vi havde mange af den Art brave Kammerater.

Sofus Westergaard.

En Henvendelse til Sogneraadsforeningerne.

I Anledning af den store Arbejdsløshed, som antager en stadig mere truende Karakter, har man fra vort Forbunds Side allerede først i indeværende Maaned tilstillet samtlige Sogneraadsforeninger her i Landet følgende Skrivelse:

Til
Sogneraadsforeningen i ..... Amt.

Ved nærværende tillader man sig at henlede den ærede Sogneraadsforenings Opmærksomhed paa den fra alle Sider og alle Samfundslag erkendte truende Situation for indeværende Vinter paa Arbejdsløshedens Omraade. Der paapeges fra alle Sider, at Arbejdsløsheden i Aar vil blive mere omfattende end nogensinde før, idet adskillige Virksomheder indskrænker af Mangel paa Raavarer og af flere andre Aarsager.

Det vilde derfor være af overordentlig stor Betydning, om den ærede Sogneraadsforening i Fællesskab med Arbejderorganisationerne vilde være med til at begrænse denne truende og ødelæggende Samfundsfare for Kommunernes Vedkommende, og vi forventer, at den ærede Sogneraadsforening vil tage dette Spørgsmaal op til Drøftelse, og vi nærer ikke Tvivl om, at en saadan Drøftelse vil resultere i Igangsættelse af forskellige Vejarbejder o. l., naar der fra Sogneraadsforeningens Side sker Henvendelse derom til de forskellige Sogneraad. Vi tilsiger de kommunale Myndigheder vor beredvillige Støtte i enhver Henseende, hvor det gælder at modvirke Arbejdsløsheden, og skal i Tilslutning hertil anmode den ærede Sogneraadsforening om en Forhandling for at faa fastsat Arbejdspriser for Skærveslagning o. a. Vejarbejde, Grusgravsarbejde, Grøfteoprensning m. m.

Den ærede Bestyrelse er sikkert enig med os i, at en saadan kollektiv Aftale er formaalstjenlig og jo kun er, hvad vi har med en Række Sogneraadsforeninger, f. Eks. Sogneraadsforeningerne for Maribo Amt, Roskilde Amt, Bornholms Amt, Møens Sogneraadsforening m. fl. Saadanne Overenskomster har den store Betydning, at Priserne for ensartet Arbejde bliver ensartede for større Landomraader, og derved vil megen Misfornøjelse undgaas.

Der har vist sig megen Tilfredshed de Steder, hvor vi har Overenskomster med Sogneraadsforeningerne, idet de enkelte Kommuner under disse Sogneraadsforeninger har givet deres Tilslutning til disse Overenskomster, og Arbejdsforholdene er derved bleven mere stabile.

Vi forventer, at den ærede Bestyrelse er enig med os i, at det er en Nødvendighed at faa gennemført en saadan Overenskomst, for at et Samarbejde kan blive frugtbringende.

Vi imødeser æret Svar snarest belejligt og anmoder den ærede Bestyrelse om at fastsætte Tid og Sted for en Forhandling i ovenfor nævnte Retning.

P. F. V.
Ærbødigst
Oscar Levinsen.

Det maa nu haabes, at man fra Sogneraadsforeningernes Side vil forstaa Betydningen af de her paapegede Forhold, og at man erkender Nødvendigheden af, at der i dette Spørgsmaal handles hurtigt. Det er stedse af Regeringspartierne og deres Tilhængere blevet hævdet, at Arbejde er bedre end Understøttelse. Der er nu givet dem Lejlighed til at vise, at dette er mere end tomt Mundsvejr.

Nu er det Sogneraadsforeningerne, som har Ordet.

Skærveslagning i Merløse-Tudse Herred.

Som det vil være bekendt afsluttedes der den 17. November en ny Overenskomst med Merløse-Tudse Herreders Sogneraadsforeninger angaaende Skærveslagning m. v. Denne Overenskomst foreligger nu trykt og kan af Afdelingerne bestilles hos Forbundet. Prisen er 10 Øre pr. Stk. Vi anmoder de Medlemmer, der er interesserede i Overenskomsten, om at bestille den gennem deres Afdeling og ikke skrive direkte herind, da det giver et uoverkommeligt Arbejde for Ekspeditionen at forsende den enkeltvis til de Hundreder af Medlemmer, der har Brug for den.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Det er glædeligt,
at Socialdemokratiet har indbragt Lovforslag i Rigsdagen om ekstraordinær Hjælp til de arbejdsløse, og det vilde være glædeligt for alle de indmeldte Medlemmer, om de nu havde deres Fagbog i Orden og alt Kontingent var betalt. Kassererne bedes i denne Anledning gøre sig ekstra Anstrengelser for at faa alle Restancer inddrevne.

Det er ogsaa glædeligt,
at Arbejdsløshedskassen i Oktober Maaned har faaet 500 nye Medlemmer, og endnu mere glædeligt, at der i November er indmeldt 638 nye Medlemmer. Afdelingernes Tillidsmænd bringes vor bedste Tak for det veludførte Arbejde.

En Konkurrence!
Der er ikke Tvivl om, at der ved ihærdig Agitation af Tillidsmændene kan skaffes endnu mange flere Medlemmer blandt de uorganiserede Landarbejdere. Vi ved der i saa Henseende bliver gjort, hvad der kan gøres, og derom vidner ogsaa den seneste Tids Resultater; men vi vil give Afdl.s Tillidsmænd en særlig Lejlighed til at virke og Anledning til at faa optalt, hvilke Afdl., der faar indmeldt de fleste Medlemmer.

Konkurrencen gælder for alle Afdl., og i Tiden fra Lørdag den 4. December til Mandag den 20. December 1920.

Optællingen foregaar gennem de indsendte Fagbogsblade.

Betingelsen er: Fagbogsbladene indsendes i een Konvolut, hvori der medfølger et Brev, hvorpaa staar anført fra hvilken Afdl. Fagbogsbladene kommer og hvor mange der er eller skal være i Brevet. Hvis Indmeldelsesdatoerne er regnet fra før den 1. November 1920 kan de ikke medregnes, da de saa skulde have været indsendte. Derimod medregnes ogsaa Fagbogsblade fra Medlemmer, der er overflyttet fra andre Arbejdsløshedskasser, naar Overflytningerne har fundet Sted i Henhold til Reglerne for Overflytning mellem Forbundene. (Se Fagbogen Side 97—99.)

Resultatet af Konkurrencen meddeles i Landarbejderbladets Nytaarsnummer, og de 10 Afdl., der har de fleste Indmeldelser, faar deres Navne og Antal Indmeldelser i Landarbejderbladet.

Den Afdl., der faar de fleste Indmeldelser, tilbydes et ganske gratis Møde paa Kassens Regning med Foredrag af Undertegnede.

Hvis der er flere Afdl. med samme Antal, foretages Afgørelsen gennem Lodtrækning.

Alle bør deltage, og husk, at hvis hver af vore 600 Afdl. indsender 5 nye Indmeldelser, betyder det 3000 nye Medlemmer til Organisationen. Jeg tror der indenfor hver Afdl.s Omraade er 5 Tjenestekarle, der kan skaffes som Medlemmer, og hvis de er under 22 Aar, kan de indmeldes som halvtbetalende og skal kun betale 3 Kr. pr. Maaned i Kontingent til Afdl.

Alle Fagbogsblade, der indsendes, skal være underskrevet af saavel Tillidsmanden som Medlemmet, der optages. *Sofus Westergaard.*

Afdelingsformand!

Har du indsendt Skemaet angaaende polsk og dansk Arbejdskraft til Forbundet, ellers maa du straks udfylde og indsende det! :: :: :: ::

Forhør i Børnemishandlingsaffærerne i Norsjælland

I forrige Uge er der blevet afholdt Forhør i de to oprørende Børnemishandlingsaffærer fra Nordsjælland, som vi tidligere udførligt har omtalt.

Forhørene har bekræftet Rigtigheden af den Fremstilling, som er givet af disse to uhyggelige Tildragelser saavel i »Social-Demokraten« som her i Bladet. Gaardbestyrer Hans Jensen, Karlebo, forsøgte under Forhøret at hævde, at han kun havde givet Drengen »nogle Svip« af Ridepisken, og at han havde vækket ham, før han begyndte at »svippe«. Af hvilken Art de »Svip« har været, som denne Storbonde lod regne ned over den lille Drengs nøgne Krop hin Septembermorgen, fremgaar af, at der i Forhøret, foruden den første Lægeattest, der blev udstedt straks efter Mishandlingen, blev fremlagt endnu en Lægeerklæring, udstedt den 11. November, altsaa ca. 6 Uger senere, hvoraf det fremgik, at Drengen endnu paa dette Tidspunkt bar synlige Mærker af Gaardbestyrer Hans Jensens Ridepisk. Forøvrigt fremkom der ikke under det første Forhør noget egentlig nyt i Sagen.

Forhørene over Storbonden fra Græsted, der slog sin Tjenestedreng med et Jerntøjr, har afsløret denne Repræsentant for den lovpriste Bondekultur som en helt igennem raa Person, der ligefrem systematisk har pryglet og mishandlet det sagesløse Barn, han havde i sin Tjeneste.

Efter Afhøringen udtalte Dommeren til Storbonden:

Ja, saaledes ligger Sagen, Oluf Rasmussen. *De har handlet uforsvarligt med Deres hyppige Pryglerier.* Naar Revselser ikke hjælper, maa en ordentlig Mand sørge for at blive af med en saadan Dreng. De er gaaet for langt i Deres Brutalitet, hvad ingen ordentlig Mand vilde gøre.

Efter denne Salut og en Protokoltilførsel, erklærede Dommeren Forundersøgelsen for sluttet, og denne Sag overgaar nu til Statsadvokaten.

Som Husvild i Kværkeby.

Undertegnede kom til Adamshøj ved Ringsted 1. Maj, men da baade Godsejeren og Forvalteren er et Par meget vanskelige Herrer for dem, der ikke vil krybe paa Knæene for dem, faldt jeg meget hurtigt i Unaade hos dem og forlod Arbejdet efter et Par Maaneders Forløb. Jeg skulde fraflytte Lejligheden i Løbet af 4 Uger, som Kontrakten lød paa. Da jeg imidlertid ikke kunde skaffe mig en anden Lejlighed, bad jeg som Husvild Sogneraadsformanden i Kværkeby, H. P. Hansen, anvise mig en Lejlighed. Han lagde da Beslag paa Lejligheden, som jeg boede i, og lovede, at jeg kunde blive i den til November, mod at jeg betalte 25 Kr. om Maaneden. Efter 3 Ugers Forløb meddelte han mig, at jeg kom til at flytte straks, da Godsejeren skulde have andre Folk ind i Lejligheden. Men han kunde skaffe mig et Hus i Børstofte, som jeg kunde flytte ind i Dagen efter. Jeg flyttede da ind i dette Hus den 18. September. Huset var en faldefærdig Rønne med utætte Vægge, Vinduer og Døre. Dette Hus ejes af Parcellist Jørgen Mikkelsen i Børstofte.

Da jeg havde boet der i 14 Dage, kom han en Dag og brød Laasen til mit Brændehus op og smed de Sager ud, som jeg havde staaende der, og satte sin egen Laas for. Da min Hustru kom ud og gjorde Indsigelser mod dette Overgreb, truede han hende og bad hende skrubbe ind, Brændehuset var hans. Min Kone gik da ned til Sogneraadsformanden og klagede, men det skulde hun ikke have gjort, han blev meget fortørnet og erklærede, at han, som han kunde bande, ikke vilde have nogen Ulejlighed af os, saadan noget Rak, til November kunde vi rejse »ad Helvede til«, han vilde ikke have noget med os at gøre.

Tiden gik og vi naaede den 12. November, saa stillede Kongens Foged og Sogneraadsformanden og tre Mand af Fattigudvalget og tilbød os en Stue og et Køkken paa Fattiggaarden, men mine Høns og Ged vilde de ikke paa nogen Maade huse, og Køretøj kunde jeg ikke faa til at flytte mine Sager bort med, uden at det skulde betragtes som Fattighjælp. I sidste Øjeblik fik jeg at vide, at Sognefoged Jens Vallentin i Kværkeby havde en lille Lejlighed, som i Øjeblikket stod ledig, og det skal siges til hans Ros, at da jeg bad ham derom, overlod han den beredvillig til mig.

Jeg gik da op paa »Østergaard«, og som den flinke og humane Mand, som Bestyrer Jørgensen er, laante han mig straks et Køretøj.

Udsættelsesforretningen foregik Kl. 3 om Eftermiddagen, og jeg kunde derfor ikke køre mere end det halve Tøj bort den Dag, Resten maatte staa ude Natten over. De to sidste Læs kørte jeg saa Dagen efter med Køretøjer fra Sognefoged Jens Vallentin og Oluf Nielsen.

Jeg har fremdraget dette for Offentligheden for at advare tilrejsende gifte Folk mod at tage Bopæl i Kværkeby Sogn, i Tilfælde af, at de skulde blive Husvilde, kan de vente at blive behandlet paa samme Maade.

Med Tak for Optagelsen tegner jeg mig
Med Agtelse
J. P. Jensen,
Kværkeby.

Naar et Storbondesogneraad holder Licitation.

Hr. Redaktør!
De bedes optage følgende i »Landarbejderbladet«:

Lørdag den 27. Novbr. afholdt Kullerup-Refsvindinge Sogneraad Licitation i Kullerup Skole over Sten til Kommunens Veje. Først blev Stenene liciteret ud til Levering og Paakørsel. Sidste Aar fik de ca. 40 Kr. pr. Kubikfv, selvfølgelig skulde de have lidt mere i Aar, og de forlangte saa 50 a 60 Kr., og der blev heller ikke talt om, at det var for meget. Men saa kom Stenslagningen. Sidste Aar fik vi ca. 60 Kr. pr. Kubikfv., og saa skulde vi da ogsaa have lidt Tillæg i Aar; vi forlangte saa 75 Kr. pr. Kubikfv. Men det gik ikke, det høje Raad kasserede alle Budene over 60 Kr., og saa blev Størsteparten Harpesten, saa var Sogneraadet Arbejderne kvit, og det synes jeg er en forkert Maade at gaa frem paa overfor Arbejderne i Kommunen nu mod Vinteren, i Stedet for at lade os slaa Stenene. Arbejdsløsheden kan blive stor nok alligevel, men saa maa Sogneraadet jo tage Følgerne.

H. C. Christensen,
Formand for Refsvindinge Afdl.

Den sorte Tavle.

Bindslev Afdeling.
Alle organiserede Arbejdere advares imod at arbejde sammen med »Hædersmanden«, Dørhaandtagskassereren Nr. 38602 *Kresten Sørensen,* født i Hounsted den 4. Marts 1876, indmeldt i Bindslev Afdl. den 29. Novbr. 1918, slettet for Gæld og uforsvarlig Handlen med Foreningens Kasse og Materiale. Han har oppebaaret ca. *700 Kr.* i Arbejdsløshedsunderstøttelse og Børnetillæg til Arbejdsløse. Vi advarer alle mod at have noget med en saa tarvelig Person at gøre.

Hedemann Nielsen,
Bindslev Afdl.

Alle organiserede Arbejdere advares imod at arbejde sammen med *Jakob Møller,* Øxenmølle pr. Trustrup, og *Valdemar Pedersen,* samme Adresse. Disse to unge Mennesker har arbejdet som »Samfundshjælpere« under Murerarbejdsmændenes Strejke paa Skramsø. Det bemærkes, at begge har været Medlemmer af Thirstrup-Trustrup Afdl.

A. Hougaard, Formand.

SKEMA

over

Arbejdsfortjenesten fra 26. Nov. 1920 til 9. Dec. 1920.

Undertegnede Medlem af Landarbejderforbundet i Danmark

meddeler herved, at jeg i Ugen fra og med Fredag den 26. November til og med Torsdag den 9. December har haft Arbejde

1) i .....Dage som.....

2) I denne Tid har jeg haft
.....Timer paa Dagløn (Timeløn), for hvilke jeg har faaet udbetalt ialt .....Kr. .....Øre.

3) .....Timer paa Akkord, ved hvilke jeg har tjent ialt .....Kr. .....Øre.

4) .....Timer Over-, Søn- eller Helligdagsarbejde, for hvilke jeg har faaet udbetalt et Beløb af .....Kr. .....Øre.

5) .....Timer ialt. Samlet Fortjeneste .....Kr. .....Øre.

6) Det bemærkes, at det Akkordarbejde, ved hvilket jeg i denne Tid har været beskæftiget, har været.....

7) samt at den eller de Arbejdsgivere, hos hvilke jeg fra 26. November til 9. December har været beskæftiget, er .....
Arbejdsgiverens Navn og Adresse.

At dette Skema er udfyldt i nøjeste Overensstemmelse med de faktiske Forhold attesteres herved.

.....den .....December 1920.

Medlemmets Navn .....

Bopæl.....

Medlem af.....Afdeling. Medlemsnummer.....

Ovenstaaende Skema bedes udfyldt af hvert enkelt Medlem i nøjeste Overensstemmelse med, hvad hvert enkelt Medlem har tjent i Tiden fra 26. Novbr. til og med 9. Decbr. samt ved Angivelse af Antal Arbejdsdage og Arbejdstimer i disse 14 Dage.

Man bedes paa Skemaet anføre i *Punkt 1)*, om det er som fast Landarbejder, fast Kreaturpasser, fast Fodermester eller det er som alm. løs Landarbejder ved Landbruget, man har været beskæftiget i disse 14 Dage. Har man derimod været beskæftiget ved Skærveslagning, Vejarbejde, Skovarbejde eller Dræningsarbejde osv. eller andet Akkordarbejde, skriver man under Punkt 6, hvad det er for et Akkordarbejde, man har arbejdet ved.

I *Punkt 7)* maa man endelig skrive Navn og Adresse paa de Arbejdsgivere, hos hvilke man har været beskæftigede i disse 14 Dage og faaet udbetalt Arbejdsfortjenesten. Har man været beskæftiget ved en Kommune eller lignende, skriver man blot dennes Navn.

Endelig maa man huske at paaføre Skemaet Navn og Adresse samt Afdelingens Navn og sit Medlemsnummer, som findes paa Fagbogen. *Dette Skema* skal klippes ud af Bladet og udfyldes af hvert eneste Medlem og senest den 12. Decbr. indsendes til *Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, St., København Ø.*

Oscar Levinsen.

Friedrich Engels.

28. Novbr. 1820—5. Aug. 1895.

Det officielle Samfund har nylig festet til Minde om Tordenskjolds og Thorvaldsens Fødsel. Ogsaa Arbejderklassen kan i disse Dage fejre Hundredaarsdagen for en af vore Stormænd.

Den 28. November 1820 fødtes Friedrich Engels i Barmen i Rhinprovinsen. Det blev ikke sunget ved hans Vugge, at han skulde blive en af den moderne Socialismes Banebrydere. Han udgik fra en religiøs og konservativ borgerlig Familie, og havde det staaet til denne, var ogsaa Sønnen bleven en velhavende Fabrikant, der havde staaet i godt Forhold til saavel de jordiske som de himmelske Autoriteter, men den unge Engels kom gennem sine Studier i Berøring med de nye Tanker, der var kommet frem, og under et Ophold i Manchester, hvor han var ansat ved en Bomuldsfabrik, »Ermen og Engels«, som hans Fader var Medindehaver af, lærte han at kende den kapitalistiske Produktionsmaade og de Kaar, den bød Arbejderne, og Engels blev Socialist. Han var en Tid Medarbejder ved Robert Owens Blad »New Moral World« og udgav i 1845 en Bog om den arbejdende Klasses Stilling.

Paa samme Tid stiftede han Bekendtskab med Karl Marx, og de to Mænd sluttede et Venskab, der varede ved til Marx's Død i 1883. De har i Forening gjort et enestaaende Arbejde for Grundlæggelse af den socialistiske Arbejderbevægelse. Allerede i 1848 skrev de i Fællesskab »Det kommunistiske Manifest«, denne vidunderlige lille Pjece, der endnu den Dag i Dag staar som en af de klareste Udredninger af de socialdemokratiske Partiers Retningslinier. I Modsætning til tidligere Tiders utopiske Socialister, der saa deres Opgave i at udarbejde detaillerede Planer for Indrettelse af et ideelt Samfund og mente, at naar blot dette lykkedes dem, skulde Menneskene kappes om at indrette sig efter disse Mønstre, viser Marx og Engels, hvorledes Udviklingen af Produktionsmidlerne maa medføre en Ændring af Samfundsforholdene og Ejendomsformerne. Privatejendomsretten til Produktionsmidlerne passede for Produktionen, saa længe denne foregik under mindre udviklede Former, men den bliver urimelig og uholdbar i samme Grad, som Storindustrien udvikler sig og gør et Mindretal til Herrer over hele Befolkningens Livsbetingelser, og ved Arbejderklassens Erobring af den politiske Magt vil denne Ejendomsform blive erstattet af Samfundets Eje af Produktionsmidlerne.

Det er en betydelig literær Produktion, Friedrich Engels har efterladt sig. Han har skrevet Værker om Familiens, Privatejendommens og Statens Oprindelse og om Boligspørgsmaalet. Han har behandlet de højeste filosofiske Spørgsmaal, og han har skrevet om Øjeblikkets Spørgsmaal, som f. Eks. »Kan Europa afruste«?

Det er dog saa langt fra, at Friedrich Engels blot var en Teoretiker. Tværtimod, overalt hvor og naar han han havde Lejlighed dertil, deltog han med Iver i Agitationen af Arbejderne. Saaledes var han sammen med Marx Sjælen i »Kommunisternes Forbund« i 1848 og i »Internationale«, der stiftedes i 1864. Ogsaa efter Internationales Opløsning deltog han i Bevægelsen, stod i Forbindelse med ledende Socialister fra alle Lande, raadede og vejledede dem, naar de søgte ham, og øvede derigennem en betydelig Indflydelse paa hele Arbejderbevægelsens Udvikling. Han forstod de fleste europæiske Sprog og fulgte Begivenhederne og Udviklingen i de forskellige Lande. Som Eksempel kan nævnes, at han ogsaa forstod Dansk og læste, hvad der udkom af socialistisk Literatur i Danmark, og da der engang udkom en mindre god Oversættelse af »Det kommunistiske Manifest« paa Dansk, fremsatte han en meget skarp Kritik af denne.

Den socialistiske Arbejderbevægelse er selvfølgelig ikke et Værk af en enkelt eller nogle enkelte Mænd, den er tværtimod Resultatet af hele Arbejderklassens Stræben frem imod bedre Kaar. Netop Marx og Engels var de første til at erkende, at »Arbejderklassens Frigørelse maa være Arbejderklassens eget Værk«. Men ved deres Undersøgelser og Paavisning af de Love, hvorefter Samfundet udvikler sig, har Marx og Engels mere end nogen anden bidraget til at hæve Arbejderbevægelsen op til Klarhed over Maal og Midler.

Derfor vil Arbejdere i alle Lande fejre Mindet om vor Mesters Fødsel. *Hans Palbo.*

Spørgsmaalet Axel Jensen kontra Landarbejderforbundet under Diskussionen ved Finanslovsdebatten.

Brochmann giver Axel Jensen Svar paa Tiltale.

Vi omtalte i sidste Nummer, hvorledes Venstres Folketingsmand, Hr. Axel Jensen, Tømmerup, under Finanslovens første Behandling forsøgte at fremstille sig selv som en forfulgt Uskyldighed i Anledning af den Blokade, vort Forbund har etableret overfor ham, en Blokade, som fremdeles opretholdes. Hr. A. J. fremstillede selvfølgelig Forholdene, som han gjorde, i Tillid til, at han her, ligesom Præsten paa Prædikestolen, var sikret imod Imødegaaelse, idet han gik ud fra, at der ikke blandt hans Tilhørere var nogen, som var bekendt med de virkelige Forhold. Hans almindelige Postulater blev imidlertid tilbagevist af flere socialdemokratiske Talere, og den nyvalgte Folketingsmand for Holbæk Amt tog særlig hans

Forhold overfor Landarbejderforbundet under Behandling.

Vi gengiver her efter Rigsdagstidende den Tale, hvori Hr. Brochmann svarede Axel Jensen.

Brochmann: Jeg skal bestræbe mig for at fatte mig kort. Det, der giver mig Anledning til endnu en Gang at tage Ordet, er det ærede Medlem Hr. Axel Jensens Angreb paa Landarbejderne forleden Dag. Det ærede Medlem fremstillede sig selv som en forfulgt Mand; hen mente, at Landarbejdernes Organisation uberettiget havde foretaget Indgreb paa hans Arbejdsplads, og han fremstillede sig altsaa som en social Martyr. Det er det, jeg vil protestere imod.

Jeg har nu haft Lejlighed til at undersøge, hvorfor Landarbejderforbundet har erklæret Strejke. Det viser sig, som jeg sagde den første Dag, at det ærede Medlem Hr Axel Jensen skjulte noget, nemlig dette, at han var og er en daarlig Arbejdsgiver. Den særlige Anledning til, at Landarbejderforbundet erklærede Strejke hos det ærede Medlem, var en Strid om Betaling for Roearbejde. De gifte Arbejdere, som fik Husly hos det ærede Medlem Hr. Axel Jensen, kunde kun faa Bolig paa Betingelse af, at de forpligtede sig til at luge og optage et bestemt Areal Sukkerroer til 120 Kr. pr. Td. Land, men den tarifmæssige Betaling for dette Arbejde var i Fjor 140 Kr. pr. Td. Land, og Prisen er i Aar 160 Kr. pr. Td. Land. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem vilde betale sine Arbejdere med 40 Kr. mindre pr. Td. Land, end Tarifen kræver. Det var altsaa en af Grundene til, at Landarbejderforbundet erklærede Strejke hos det ærede Medlem. Men naar det er Tilfældet, naar det ærede Medlem ikke vil betale den Pris, som er den normale, den Pris, som andre giver, kan han dog ikke med Rette fremstille sig selv som en forfulgt Mand. Han kan under disse Forhold heller ikke med Rette fremstille det saaledes, at Landarbejderforbundet uberettiget griber ind i hans Arbejdsforhold. Landarbejderforbundet griber kun ind for at beskytte Arbejderne, for at sikre dem den Løn, som nu en Gang er fastsat for 30—40,000 Arbejdere, men det er sandelig ikke et uberettiget Indgreb. Den Mand, der ikke vil betale efter Tarifen, maa finde sig i at tage Følgerne deraf. Det var altsaa den ene Grund, hvorfor Landarbejderforbundet erklærede Strejke.

Endvidere er der et andet Punkt, og det er muligvis nok saa graverende. De Boliger, som nogle af det ærede Medlems Arbejdere boede i, var meget daarlige, de var i en ganske uforsvarlig Tilstand, og det menes, at det navnlig var disse daarlige Boliger, som det ærede Medlem ikke ønskede ind under Landarbejderforbundets Kontrol. Landarbejderforbundet kræver nemlig en Forbedring af de i mange Tilfælde meget slette Arbejderboliger. Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensens Boliger for Arbejderne var altsaa meget daarlige. Jeg har set skriftlige Indberetninger om dem, i hvilke de betegnes som Stier — Udtrykket er jo benyttet med Henblik paa Svinestier — som slette, Hummere, i det hele taget som ubeskriveligt daarlige.

Aarsagerne til Strejken var altsaa lav Løn og slette Boliger for Arbejderne, disse Kendsgerninger vil jeg gerne understrege. Hvem har saa Ret i dette Tilfælde? Efter mit Skøn Landarbejderforbundet; det staar i dette Tilfælde som Underklassens Forsvarer, medens det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen staar som Arbejderklassens Nedtrykker baade med Hensyn til Løn og Boliger. Det ærede Medlems Opfattelse af Arbejderforhold er i det hele taget ganske forældet. Han ræsonnerer som saa: Naar jeg, Aksel Jensen, antager Arbejdere, som staar udenfor Fagforeningen, har jeg moralsk Ret til med disse Arbejdere at slutte hvilke Akkorder, jeg ønsker, og at byde dem saa lidt, som jeg kan faa dem til at underskrive paa, thi, fortsætter han, jeg selv staar udenfor Arbejdsgiverforeningen. Men det er et ganske forældet Standpunkt; thi selv om en Mand staar udenfor Arbejdsgiverforeningen, savner han derfor ganske moralsk Ret til at misbyde Arbejderne. Det vilde foraarsage et fuldkomment Anarki i Arbejdsforholdene, hvis hans Anskuelse virkelig fik Kød og Blod, virkelig blev gennemført i Livets andre Forhold. En Haandværksmester i Byerne kunde med samme Ret prøve at faa en Svend til at underskrive paa en daarlig Kontrakt; han kunde melde sig ud af Arbejdsgiverforeningen og derved erhverve sig billig Arbejdskraft, og han kunde derved lægge Grunden til, at hele Fagets Arbejdsforhold blev undergravet. Men det finder ingen Fagforening i Byerne sig i, og Landarbejdernes Fagforening paa Landet selvfølgelig heller ikke. Der er blevet ført nogle Forhandlinger med det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, og den 5. November førtes de sidste Forhandlinger. Der ytrede det ærede Medlem, at han kun vilde overholde Forbundets Tarif, naar han sysselsatte Medlemmer af Forbundet. Forbundets Repræsentanter ønskede saa en Erklæring om, at han ikke særlig vilde søge uorganiserede Arbejdere og derved skaffe sig billig Arbejdskraft. Det ærede Medlem svarede, at det vilde han ikke gaa ind paa, og Forhandlingerne bristede altsaa. Aarsagen til Kampen mellem det ærede Medlem og Landarbejderforbundet er denne: Han bød en lavere Løn og slettere Boliger end andre Arbejdsgivere, men dermed falder fuldstændig det ærede Medlems Paastand, at han er en forfulgt Mand. Maa jeg endvidere sige, at Landarbejdernes Forbund har ikke for Skik at erklære ulovlige Strejker. I 1920 var der saaledes af Forbundets 30—40,000 Medlemmer kun 118 i Strejke, som man vil se et overordentlig lille Tal.

Det er altsaa disse bestemte Kendsgerninger, jeg kan anføre angaaende dette Forhold. Nu maa ærede Medlemmer erindre, at det er ikke mig, som bryder ind i det ærede Medlem Hr. Aksel Jensens Arbejdsforhold, men det er det ærede Medlem, som er staaet op paa Talerstolen og har beklaget sig. Hvad jeg har fremført, var kun et Svar paa Tiltale, det var kun et Forsvar for Socialdemokraterne, et Forsvar for Landarbejderforbundet mod de Angreb, der er rettede mod dette.

Maa jeg dernæst knytte nogle enkelte korte Bemærkninger til disse Kendsgerninger. Jeg mindes, at Venstre i tidligere Tid har indtaget akkurat samme Standpunkt som det, Socialdemokraterne indtager. Under den store Smedelockout i 1885 stod Chresten Berg som Arbejdernes trofaste Talsmand. Han protesterede baade mundtligt og skriftligt imod, at Arbejdernes Organisationsret blev krænket. Nu, saa mange Aar efter, kommer en af Venstres ledende Mænd, i lang Tid Formand for Venstre paa Sjælland, og siger: Jeg ønsker ikke at have noget som helst med Organisationen at gøre, jeg underkender Arbejdernes Organisationsret, jeg forbeholder mig frit at slutte Kontrakt med mine Arbejdere om en lavere Pris end den, som er almindelig gældende i Faget. Jeg tillader mig at svare, at det er et meget betydeligt Tilbageskridt. Jeg forstaar ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen under disse Forhold sætter Landarbejderforbundet paa Anklagebænken, nej, paa Anklagebænken maa det ærede Medlem selv sidde, indtil han faar sig rejst op ved et godt og gyldigt Forsvar for sin ganske uberettigede Handlemaade. Man maa huske paa, at Landarbejderne er den Stand, som i Virkeligheden har lidt mest under Krigen. I 1915—16 var deres Gennemsnitsløn 2 Kr. 66 Øre til Trods for den meget stærke Stigning i Priser paa Livsfornødenheder, og det er først i 1918, at Landarbejderne har faaet en Lønforhøjelse, som battede noget. Det er beskedne Folk, og mod disse beskedne Folk bør der ikke rejses saadanne Paastande som dem, der her er fremførte. Det var den ene Side af Sagen.

Naar det ærede Medlem nu selv optræder som Sælger af noget — Arbejderne optræder jo som Sælgere af deres Arbejdskraft —, lad os saa se, hvorledes han da stiller sig. Saa kræver han for sig selv det mest mulige. Han er meget vred paa Maksimalpriserne, hele Maksimalprispolitiken har det ærede Medlem Hr. Aksel Jensens dybeste Mistillid. Han kræver altsaa det mest mulige for sig selv, naar han selv sælger noget. Endvidere beklager det ærede Medlem sig over, at Sukkerroedyrkerne er blevet snydt og narret under den radikale Regering, snydt og narret, mindre kan ikke gøre det. Ja, man ser, at det ærede Medlem kræver overordentlig meget for sig selv, men han kan ikke unde Arbejderne en tarifmæssig Betaling. Han kræver yderligere Prisstigning for det, han selv sælger, men han kræver, at Arbejdslønnen skal trykkes ned, og han kræver samtidig, at nogle af hans Arbejdere skal bo i slette Boliger. Man ser dér en mærkværdig inkonsekvent Optræden.

Man maa sige, at det middelstore og store Landbrugs Stilling under Krigen har været ganske fortræffelig. Der førtes en lille Diskussion om dette Emne forleden Dag, men det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen kom slet ikke ind paa at omtale dette Spørgsmaal. Han indrømmede altsaa stiltiende, at det store og middelstore Landbrugs Stilling under Krigen var god. Kun sagde det ærede Medlem tilsidst: Ja, men Husmændenes Stilling var ikke saa god. Nu forekommer det mig, at det ærede Medlem passende kunde lade Husmændene selv klare de Ærter, om jeg saa maa sige, og udelukkende holde sig til sig selv og sin egen Stand. Saa søger det ærede Medlem at hæve hele dette Spørgsmaal op i et højere socialt Niveau, og det er en klog Politik. Den Taler, der har den lykkelige Evne at kunne hæve sit Stof op i et højere Plan, er paa Forhaand Sejrherre, men jeg tror ikke, det helt lykkedes det ærede Medlem. Han siger, at et saadant Overgreb rummer en stor Fare for vort Samfund. Det er altsaa ikke alene den enkelte Landbrugers, men hele Samfundets Interesser, der staar paa Spil, naar det ærede Medlem ikke kan spærre sine Arbejdere inde i Stier og ikke kan faa sine Roer passet for en betydelig mindre Betaling end andre. Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen maa ikke saaledes forveksle Hensynet til sine egne Roer og sine egne daarlige Huse med hele Samfundets Interesser; det gaar ikke an. Nej, det er Landarbejderne, der har kæmpet for Samfundets Interesser, idet de har kæmpet for at hæve deres egen Stand. Tidligere levede Landarbejderne usselt; det ved det ærede Medlem. Da var det jævnt hen Nød og Elendighed for en stor Del af Landarbejderne her i Danmark, men ingen rakte dem en hjælpende Haand. Nu kommer Landarbejderforbundet og siger med Rette, at den Gerning, det udretter blandt Landarbejderne, er et Led i Bestræbelserne for at hæve hele Samfundet; naar vi søger at indføre bedre Forhold for Landarbejderne, er det i Virkeligheden i Overensstemmelse med hele Samfundets virkelige Interesser. Jeg vil trøstigt overlade til de ærede Medlemmer at afgøre, hvem af de to Parter der har Ret, men jeg kunde ønske og vilde sætte Pris paa, om det Parti, der i alt Fald tidligere har hævdet Demokratiets Principer, traadte op og tog Afstand fra det ærede Medlem Hr. Aksel Jensens Forsøg paa at nedsætte Lønnen og sænke Boligstandarden; thi hvis dette ikke sker, tør man gaa ud fra, at Venstres Hovedbestyrelse hylder den lavere Løn for Landarbejderne og holder paa, at Boligniveauet, der i Forvejen kan være daarligt nok, yderligere skal kunne sænkes.

Landarbejdernes Lommebog

I Løbet af den kommende Uge vil Landarbejdernes Lommebog være færdig fra Bogtrykkeren.

Det er anden Aargang af denne Aarbog, som hermed foreligger. Med sit alsidige Indhold, som er særlig anlagt paa at give de Oplysninger, som netop Landarbejderne har Brug for og Interesse af, fremtræder den som en praktisk og uundværlig Haandbog for enhver Landarbejder, som de mangfoldige Gange i Aarets Løb vil have Anledning til at slaa op i for at hente Raad og Vejledning paa en Mængde af det daglige Livs Omraader. De vil her finde Oplysninger, som de uden denne Haandbog vil være henvist til enten at undvære eller møjsommeligt at samle sammen rundt om i andre Bøger og Skrifter.

Efter Indholdsfortegnelsen gengiver vi et lille Uddrag, valgt i Flæng:

Fortegnelse over Landarbejderforbundets Afdelinger, Forbundets Forretningsudvalg og Hovedbestyrelse, Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, Sygehjælpekassen, Landarbejderbladet, De samv. Fagforbund, Fagforbundene i Danmark, Arbejds-

giverorganisationen ved Landbruget, Husmandsforeningernes Formænd, Socialdemokratiets Hovedbestyrelse, Socialdemokratiets Presse, Valg- og Arbejdsprogram, Organisationsforholdene i Danmark, Folketingsvalgene, Folketingets Medlemmer, Landstingets Medlemmer, Arbejdsløshedskasseinspektoratet, Arbejderforsikringsraadet, Forligsmandsinstitutionen, Den faste Voldgiftsret, Det sociale Sekretariat og Bibliothek, Universitetsbiblioteket, Studentersamfundets Retshjælp, Danmarks Indbyggerantal, Dansk Maal og Vægt, Rentetabel, Pengeregnskab, Grafiske Oplysninger og Linjemaal, Maal i Mark og Have, Husdyrenes Drægtighedskalender, Landbrugskursus, Fødsler, Vakcination, Konfirmation, Vielser, Ligbrænding osv. Af Indholdets brogede Mangfoldighed fortjener en Række kortfattede Artikler om forskellige aktuelle og betydningsfulde Spørgsmaal særlig at fremhæves; vi skal her bl. a. nævne en Artikel af Oscar Levinsen om Landarbejdernes Internationale, en orienterende Artikel af Harald Jensen om Sommerens mange Valg. I denne Artikel faar man en statistisk Redegørelse for det i dansk politisk Historie enestaaende Antal Valg, disses Resultat, den ny Valglovs Indflydelse, Valgdeltagelse osv. Endnu skal blot nævnes, at Pagten, eller om man saa vil, Programmet for Folkenes Forbund findes aftrykt. Ved at købe denne Lommebog faar man saaledes en Gengivelse af dette verdenshistoriske Dokument.

Det er umuligt for os her at nævne alt, hvad denne lille, uundværlige Lommebog indeholder; vi har ovenfor forsøgt at give en Antydning heraf, men vi maa erkende, at den er mangelfuld.

Enhver kan imidlertid faa Lejlighed til at stifte Bekendtskab med Lommebogens hele fortræffelige Indhold for en Pris af *2 Kr. 75 Øre* ved at bestille den hos en af vore Afdelingsformd. eller udfylde omstaaende Bestillingsseddel og indsende den til Landarbejdernes Bogsamling.

De Arbejdsløse venter.

Socialdemokratiet indbringer Forslag i Rigsdagen om ekstraordinær Understøttelse til de Arbejdsløse.
Hvad vil Regeringen gøre?

Arbejdsløshedsspørgsmaalet er i Øjeblikket det mest brændende af alle sociale Spørgsmaal, der er fremme i Tiden.

Da Højre og Venstre i Foraaret førte sin Valgkampagne og overtog Regeringen, hørtes der over alt gyldne Fraser og store Løfter til den danske Befolkning, og derunder ogsaa til Arbejderklassen, om alt det gode, der nu skulde gøres, bare de fik Magt, og der lød overalt et sandt Raseri mod alle ekstraordinære Foranstaltninger, fordi der hævdedes, at vi nu havde overvundet Krigens Følger og var vendt tilbage til normale Tilstande.

Nu, de store Løfter skal indløses, viser det sig, hvorledes Stillingen er.

Dyrtiden raser endnu som ingensinde før, og dette medfører, at Arbejderklassen, som *ikke* hele Krigstiden igennem har faaet Dækning for Dyrtiden gennem Lønforhøjelser, ikke har den fornødne Modstandsevne og ikke kan opspare fornødent til Imødegaaelse af daarlige Tider, og derfor bliver Arbejdsløsheden endnu mere uhyggelig.

Arbejdsgiverne befordrer Arbejdsløsheden ved for Landbrugets Vedkommende at importere store Flokke af polske Arbejdere, der ikke er nødvendige, for Industriens Vedkommende at indskrænke Driften det mest mulige, og desuden at lade store Arbejder gaa til Udlandet, i Stedet for at lade det udføre herhjemme af danske Arbejdere. Vi har altsaa ikke endnu normale Tilstande herhjemme.

Men disse forrykte Tilstande er Krigens Værk, og Krigen er ikke Arbejdernes Værk, men de Stores Værk. Det var derfor naturligt, om der paa Regeringens Side blev gjort noget for at lindre den Nød, der ved Arbejdsløshed er opstaaet som Følge af danske Patrioters Værk.

Man havde haabet paa Forslag herom fra Regeringens Side, men dette er udeblevet. I Stedet for er der proklameret vidt og bredt, at der til Afhjælpning af Arbejdsløsheden i Stedet for Understøttelse skulde sættes Arbejder i Gang. Dette havde været at foretrække, fordi Arbejde altid er at foretrække fremfor Understøttelse.

Men nu er vi snart naaet til Jul, og der er endnu intet Arbejde sat i Gang, og der er derfor intet mærkeligt i, at de Arbejdsløse begynder at blive urolige. En anden Mærkelighed maa ogsaa her paapeges, nemlig det, at samtidig med, at der fra Regeringens Side tales store Ord om Arbejdet, der skal træde i Stedet for Understøttelsen, gaar Regeringen foran med Afskedigelser i lange Baner, baade med Postmænd, Jernbanemænd, Toldembedsmænd og alle andre, der menes muligvis at kunne undværes, og er saaledes selv stor Bidragyder til, at Arbejdsløsheden forøges.

Vi er nu naaet til her i Landet at have ca. 20,000 Arbejdsløse tilmeldt de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, og desforuden findes der mindst ca. 10,000 andre Arbejdsløse, som har opbrugt deres Understøttelse, og som muligvis ikke er tilmeldt de kommunale Kontorer, fordi de ikke vil møde til Kontrol, naar de ingen Understøttelse kan faa.

Man har derfor Grund til at glæde sig over, at den danske Arbejderstand ved Valgene har skabt sig en Repræsentation i den danske Rigsdag, der i givet Tilfælde kan tale Arbejdernes Sag.

»Social-Demokraten« i København indeholdt nemlig forleden følgende Meddelelse:

»I Folketingets Møde i Gaar fremsatte Folketingsmand, Bager I. P. Nielsen paa den socialdemokratiske Gruppes Vegne Forslag om Ændringer i Arbejdsløshedsloven.

Forslaget, der er udarbejdet af et Udvalg, bestaaende af I. P. Nielsen, H. P. Hansen, Slagelse, H. P. Hansen, Mariager, J. Chr. Jensen, Mortensen, Viborg, og Sven Trier, indeholder bl. a. følgende:

I Tiden fra 31. December til 31. Marts næste Aar skal der til arbejdsløse Familieforsørgere ydes 2 Kr. og til Ikke-Forsørgere 150 Øre pr. ledig vedtægtsmæssig understøttet Dag. Beløbet skal refunderes af Statskassen.

For Tidsrummet 1. December 1920—31. Marts 1921 kan Arbejdsløshedskasserne — under Hensyntagen til Arbejdsløshedens Omfang og Varighed indenfor den paagældende Kasses Virkeomraade — bestemme, at *der ydes Familieforsørgere med Børn under 15 Aar et Beløb af indtil 50 Øre for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar pr. Dag,* vedkommende Medlem modtager vedtægtsmæssig Understøttelse. Af de til denne Understøttelse anvendte Beløb refunderer Statskassen Kasserne to Trediedele.

Gift kvindeligt Medlem kan *ikke* oppebære de i ovennævnte to Stykker nævnte Tillæg, med mindre det paavises, at hun er den egentlige Forsørger.

Dog maa den samlede Understøttelse ikke naa op over to Trediedele af vedkommende Arbejders normale Arbejdsfortjeneste.

Fra 1. April 1921, efter hvilket Tidspunkt det maa formodes, at Arbejdsløsheden ikke vil tynge Kasserne i samme Omfang, skal den vedtægtsmæssige Understøttelse være af samme Størrelse som den, der i Vintermaanederne tilvejebringes ved ekstraordinære Tilskud fra Staten.

Naar en Arbejder har opbrugt sin vedtægtsmæssige Understøttelse, *skal den samlede ordinære og ekstraordinære Understøttelse dog ydes ham i et lige saa stort Antal Dage*, som den vedtægtsmæssige Understøttelse har varet.

Der skal stilles 4 Millioner Kr. til Raadighed for Kasser, som ikke er i Stand til selv at bære de ekstraordinære Byrder, som Forslaget paalægger dem og Ministeren skal kunne undtage vanskeligt stillede Kommuner fra deres Andel i Udgiften.

Endelig bestemmes det, at *Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke skal udelukke fra Hjælpekassehjælp* under samme Vilkaar som for andre Borgere, der kommer i Trang.«

Hvis dette Forslag gennemføres, vil Understøttelsen for Landarbejderne fra 1. December blive saaledes:

For Familieforsørgere med *under* 3 Aars Medlemsret 3 Kr. 75 Øre pr. Dag. For Familieforsørgere med *over* 3 Aars Medlemsret 4 Kr. 50 Øre pr. Dag.

For Ikke-Forsørgere med *under* 9 Aars Medlemsret 3 Kr. 25 Øre og med *over* 3 Aars Medlemsret 4 Kr. pr. Dag.

Man maa anse Forslaget for heldigt formet, idet disse beskedne Satser har Sandsynlighed for at kunne gennemføres. At gifte Kvinder i visse Tilfælde er undtagne, kan vi tage med Tilfredshed, idet det fra alle Sider maa erkendes, at det er paa dette Omraade, de største Vanskeligheder med at føre virkelig Kontrol er tilstede.

Spørgsmaalet er nu, hvad Regeringen vil sige, naar Spørgsmaalet kommer til Debat i Rigsdagen. Tusinder af Borgere vil have deres Opmærksomhed rettet herimod.

Vor Kasses Hovedledelse er rede til at tage fat, men hvorledes ser det ud i Afdelingerne? *Har Medlemmerne deres Fagbøger i Orden?*

Sofus Westergaard.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø
Telf. Øbro 3529 x.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører *Frantz Nielsen.*

Vore Annoncører.

Billig og god Tobak.
For vore rygende Læsere er der i denne Tid Lejlighed til at forsyne sig med Cigarer, Cerutter og Røgtobak til meget smaa Priser. Vi hendeler derfor Opmærksomheden paa omstaaende Annonce fra den landskendte Tobaksfabrikant Holger Jørgensen, Larsbjørnstræde 24.

Meddelelser til Julenumret.

Fra Postvæsenet har vi faaet Meddelelse om, at Bladets Nr. 52, der skal udkomme inden den 24. December, for at komme vore Medlemmer rettidig i Hænde, skal være indleveret paa Hovedpostkontoret allerede Tirsdag den 21. December.

I den Anledning gør vi opmærksom paa, at Meddelelser eller andet Stof, som ønskes optaget i dette Nummer af Bladet, maa indsendes saa tidligt, saa vi har det paa Kontoret senest Lørdag den 19. December.

Inserat.

Bemærk Skotøjsudsalget „Konkurrence"s billige Slutsalg, som enhver af Bladets Læsere kan drage Fordel af ved at indsende sin Ordre snarest mulig.

Oure-Vejstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 4. Decbr Kl. 7½ i Oure Forsamlingshus. *Otto Gormsen.*

Nr. Vedby Afdeling
afholdt ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 27. ds., hvor følgende blev forelagt. Bestyrelsens Forslag angaaende Lønningerne til Tillidsmændene vedtoges. Jens Petersen blev valgt til Bestyrelsesmedlem i Stedet for Frederik Hansen, som paa Grund af Udeblivelse fra flere Møder blev suspenderet af Generalforsamlingen. Til Fanebærer indtraadte Suppleanten H. Rasmussen; til at forestaa Ulykkesforsikringen, valgtes Herman Rasmussen, Riserup. *Carl Petersen.*

Nørre Lyndelse Afdeling
Medlemsmøde afholdes i Nørre Lyndelse Kro Lørdag den 11. December Kl. 7½. Bestyrelsesmøde Kl. 7. Alle bør møde, da der er vigtige Ting at behandle. Mødet er beslutningsdygtigt, uanset hvor mange der kommer til Stede. Husk: Bestyrelsesmedlemmer skal betale en Krone i Mulkt for Udeblivelse fra Mødet. *Rasmus Hansen.*

Magleby Afdeling
De arbejdsløse i Afdelingen gøres opmærksom paa, at naar de møder til Kontrol, skal de have deres Fagbog med, da det ellers er umuligt at faa dem indført rigtigt i Bøgerne og paa Listerne. *Hans Rasmussen.*

Horbelev Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 7. December Kl. 7 i Horbelev Forsamlingsbygning. Mød alle. *Vilhelm Hansen.*

Vaalse Afdeling
afholder Medlemsmøde i Kommunalstuen Lørdag den 11. December Kl. 7½. *A. A. Mortensen.*

Gjelsted Afdeling
afholder Medlemsmøde den 4. December Kl. 7½ i Gjelsted Forsamlingshus. Mød nu allesammen. *Hans Kofoed.*

Rødby Afdeling
afholder Generalforsamling førstkommende Mandag paa Rødbyhavns Gæstgivergaard Kl. 7½ pr. Valg af ny Formand. *C. Aa. Lindhardtsen.*

Gamby Afdeling
afholder Medlemsmøde i Haarslev Kro Lørdag den 11. December Kl. 7. Alle Medlemmer bedes møde, da der skal drøftes om en Sammenkomst til Julen. *A. C. Andersen.*

Langaa og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Onsdag den 8. December Kl. 7 i Svindinge Forsamlingshus. Alle Medlemmer bedes møde. *N. P. Hansen.*

V. Aaby-Aastrup Afdeling
afholder Medlemsmøde i V. Aaby Forsamlingshus Lørdag den 11. December Kl. 6 pr. med Foredrag af Carl Westergaard, Odense. Mød alle. Tag Konerne med. *Kristen Jensen.*

Ønslev Afdeling
afholdt Søndag den 21. November ekstraordinær Generalforsamling, hvor Husejer Krabbe valgtes til Formand i Stedet for Jens Johansen, som ikke mere ønskdee at være Formand. Til Kasserer valgtes Thorvald Pedersen, Klodskov. *Jens Johansen.*

Haarby Afdeling
afholdt ekstra eGneralforsamling Lørdag den 20. November, hvor Victor Kjær, Sarup, valgtes til Kasserer. Kontroltiden er fra 10—12; udenfor denne Tid afkrydses ingen Arbejdsløse. *Knud Larsen.*

Kværndrup Afdeling.
Medlemsmøde afholdes anden Lørdag i hver Maaned Kl. 7½ i Kværndrup Forsamlingshus. *Bestyrelsen.*

Nørre Lyndelse Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 11. December Kl. 7½ paa Nørre Lyndelse Kro. Bestyrelsen møder Kl. 7. Det er 1 Kr. i Mulkt for de Bestyrelsesmedlemmer, som ikke møder. *Rasmus Hansen.*

Jordløse Afdeling
har til Kontrolbestyrer valgt Arbejdsmand Rs. Jensen Hansen. Kontroltiden er de 5 Dage i Ugen fra 10 til 11 Fm. og om Lørdagen fra 3 til 4 Em. *Rs. Jensen Hansen.*

Kippinge-Brarup Afdeling
afholder Medlemsmøde i Øster Kippinge Forsamlingshus Lørdag den 11. December Kl. 7½ Aften. Bestyrelsen bedes møde en halv Time før. *Chr. Rasmussen.*

Skaarup Afdeling
Medlemsmøde afholdes paa Skaarup Kro Lørdag den 11. December Kl. 7½. Mød alle. *Jens P. Christiansen.*

Lindelse Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag Aften den 11. December Kl. 7½. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der vil blive taget Beslutning angaaende Juletræsfesten. Endvidere vil antagelig Overenskomsten med Sogneraadsforeningen foreligge til den Tid. *Thomas Andersen.*

Odense-Egnens Hovedafdeling
afholder offentlige Klubmøder følgende tSeder: Gl. Tømmerup Onsdag den 8., Agedrup Torsdag den 9., Munkebo Fredag den 10., Vissenbjerg Lørdag den 11., Marslev Mandag den 13., Dalunde Tirsdag den 14., Sdr. Næraa Onsdag den 15., Fangel Torsdag den 16., Holmstrup Fredag den 17., Nr. Lyndelse Lørdag den 18. December, hver Aften Kl. 7½. (Se nærmere ved Plakater). Efter det offentlige Møde Valg af Klubformand og Tillidsmand i Henhold til de nye Love. Da det er det vigtigste Møde siden Foreningernes Oprettelse, bedes alle Medlemmerne denne Gang møde, samt agitere for, at alle Arbejdere kommer med, saavel organiserede som uorganiserede, baade Kvinder og Mænd.

Carl Westergaard
Formand for Hovedafdelingen.

Møder paa Nordfyn.

Odense Amts Kredsforening afholder offentlige Agitationsmøder følgende Steder med Hovedbestyrelsesmedlem *H. Hansen*, Fredericia, og Arbm. *Chr. ePdersen*, Otterup, som Talere: Roerslev Onsdag den 8., Skamby Torsdag den 9., Søndersø Fredag den 10., Rørup Lørdag den 11., Mørkenborg Mandag den 13., Harndrup Tirsdag den 14., Gramby Onsdag den 15., Harritslev Torsdag den 16., Nørre Esterbølle Fredag den 17., Brænderup Lørdag den 18. December, hver Aften Kl. 7½. Afdelingerne skaffer og betaler Lokale, opslaar og uddeler Plakater paa alle Gaarde og sender Brevkort til de mest afsidesboende Medlemmer — kort sagt *agiterer* for Tilslutning! Talerne skal bo og spise gratis hos Kammeraterne. Resten betaler Kredsen.

Muligvis afholdes Centralmøde i Otterup Tirsdag den 7. December Kl. 8 for Norup, Egense, Hjadstrup, Lunde og Østrup. (Se nærmere i Otterup Avis og ved Plakater).

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave
C. Petersen-Rask, Randers

Alle Danmarks Landarbejdere
bør købe deres Tobak direkte fra Tobaksfabriken. Ved at ælge til Publikum direkte fra vor Fabrik, sparer vi vor Kunde al Mellemhandleravance. Vi sælger **Røgtobak ½ kg Kr 1,60,** bedre Kvalitet Kr. 2,40, Melange B Nr. 2,90, Java Melange Nr. 1 Kr. 3,50. ½ kg original hollandsk Tobak Kr. 4,75 Uovertruffen i Velsmag. Kubiana (Mellemsnit) Kr. 3.00 **Shagtobak** Nr. 1 Kr. 2,90, Louisianna Kr 3,90, den bekendte Owa Shag kun Kr 4,60, alt pr. ½ kg **Cigarer** fremstilles af ren oversøisk Tobak i alm. Størrelse (ikke Cerutter) **12, 14, 16, 18, 20 og 22 Kr. pr. 100 Stk. Cerutter,** fin og velsmagende leveres for kun **Kr. 6, 6,50 og 9,00 pr 100 Stk. Cigaretter** Kr. 2, 2,50, 4 og 6 pr. 100 Stk. Alle Varerne kan beses i Udsalget, Larsbjørnstræde 24, og sendes overalt mod Efterkr 4½ kg eller 4 kg Tobak og 100 Cigarer sendes portofrit. **Ingen Risiko,** er Varerne ikke tilfredsstillende, kan de byttes eller Pengene betales tilbage.
Holger Jørgensens Tobaksfabrik, Larsbjørnstræde 24, Kbhvn. K.

Odense Landarbejder-Klub
under Odense-Egnens Hovedafdeling holder ekstra Generalforsamling i Odense Søndag den 5. December Kl. 3 Em. Dagsorden: Afdelingernes Omdannelse til Klubber. Valg af ny Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer, da undertegnede fratræder. Alle Medlemmer *skal* møde! Alle *ulovlige* Restancer *skal nu betales.* De, som ikke betaler eller inden Tirsdag lader høre fra sig for at afdrage hver Uge, slettes straks og mister derved Retten til den forhøjede Understøttelse, saavel i Vinter som næste Vinter.
Mød op Søndag Kl. 3. *C. Westergaard.*

Landarbejdernes Kredsorganisation, Langeland.
Kammerater!

Som I ser af omstaaende Annonce, afholdes der en Række Møder paa Langeland; der begyndes i Lohals den 8. og sluttes paa Bagnkop den 17. December. Lad os da se, at ved den Lejlighed sætter alle organiserede Arbejdere og deres Hustruer en Ære i at møde alle og at indvirke paa deres Venner og Bekendte, at de ogsaa deltager i disse Møder, saa Lokalerne kan blive fyldte. Jeg er da vis paa, at naar de har hørt et Foredrag af *J. P. Jensen*, saa tæller vi ikke saa lidt flere i vore Rækker. Der vil muligvis ogsaa blive Oplæsning eller et socialt Foredrag, saa det bliver hyggelige Aftener. — Altsaa paa Gensyn paa Møderne.

Hans Rasmussen, Nordenbro.

Afdelingskassérernes Opmærksomhed henledes paa, at Kontingentet til Kredsen skal være indbetalt den 15. i Kvartalets anden Maaned. P. K. V.
Hans Rasmussen.

Alt mellem Himmel og Jord
sælges billigt.
Slippen og Bagergade Auktionsvareforretning
Telefon 649. Rønne.

To unge Geder
staar billigt til Salgs hos
H. J. Rasmussen,
Holme pr. Gjelsted. Fyn.

Paa Dem
venter denne Plads. Deres Annonce er det, som skal staa her, og som i samme Øjeblik den er anbragt straks ::-:: vil give Dem ::-::
Udbytte.

VAREHUS CARL FRIIS
Fra Top til Taa
Benyt det store, aarlige
Udsalg.
Masser af Varer er fremlagt i Vinduerne paahæftet de meget nedsatte Priser.
Alt sælges af Vinduerne.
Kongensgade 32 Odense.

Sidste Kæmpetilbud i brune Sko! Mægtigt Rabatsalg!

Da Resten af vore 18,000 Par landskendte, ekstra stærke og solide brune Herre- og Damesko af garanteret ægte Skind, skal sælges før Jul, giver vi paa Restpartiet en mægtig Rabat. **Damenumrene fra Nr. 33—40 kostede før 7 Kr., de sælges nu for 6 Kr. 65 Øre pr. Par. Herrenumrene fra Nr. 41—46 kostede før 7 Kr. 85, de sælges nu for 7 Kr. 20 Øre pr. Par** Skoene sendes som sædvanlig paa Efterkrav + Porto 80 Øre. Skriv med det samme og send os Deres Nr. eller Fodafrids.

NB. Husk at vedlægge nedenstaaende Rabatkupon, da den nedsatte Pris kun er gældende naar Kuponen indsendes.

Rabatkupon Denne Kupon giver ved Køb af et eller flere Par Sko en Rabat paa 65 Øre pr. Par.

Skotøjsudsalget „Konkurrence"
Aarhus.

24 Nr. 325 Øre.

Julepakke Nr. 5

1. 1 Lysedug, paategnet paa fint Lærred, med Rosenmønster.
2. 1 Løber tilsv. Mønster.
3. 1 flot Serviet (Theskekurvserviet).
4. 1 Flaske fin Viol-Parfume.
5. 1 Mappe fint Brevpapir, 50 Øre.
6. 10 fineste Julekort i Farvetryk, Landskaber, Børn og Juletræer. 1 Kr.
7. 10 Visekort, forskellige, Værdi 2½ Kr
8. 2 store Julebøger med illustrerede Fortællinger. Pris 1½ Kr.
9. 1 Juleengel med Sølvglimmer.
10. 1 Fingerring med 5 Aars Garanti.
11. 1 Fingerring med Sten.
12. 1 Nøglering.
13. 1 smuk Brosche m. Sten.
14. 1 Aarmbaands-Uhr.
15. 1 Tændstikspil.
16. 1 Missekat, kan fløite.
17. 1 Billed-Lotteri.
18. 1 Medaillon til Halskæde.
19. 1 Tændstikspil.
20. 1 Drejebillede.
21. 1 Notisbog.
22. 1 Pyntenaal.
23. 1 nydeligt Billede til Indramning, 75 Øre.
24. Vor Juleprisliste.

Alle 24 Nr. sælges samlet for 325 Øre plus Porto.

23 Nr. 245 Øre.

Julepakke Nr. 6

1. 1 ekstra stærk Tegnebog med 3 eller 4 Rum. Værdi 2½ Kr.
2. 2 store Julebøger, illustrerede Julefortællinger. Pris 1½ Kr.
3. 1 Herrering, 5 Aars Ga-
4. 1 Maleri i oval Ramme.
5. 1 Mappe Brevpapir, fint Papir, 50 Øre.
6. 1 Forvandlingsspil.
7. 1 Røntgen Mikroskop, man kan se Benet i en Finger, Blommen i et Æg o. s. v.
8. Manden, der rækker Tunge. Legetøj.
9. De 7 Tryllekort. 25 Øre.
10. 1 Billed Lotteri.
11. 1 Notisbog.
12. 1 Bageform.
13. 1 Medaillon.
14. 1 Armbaands-Uhr.
15. 1 Blyant.
16. 1 Drejebillede. Nyhed.
17. 1 Nøglering.
18. 1 Juleengel med Sølvglimmer.
19. 1 smuk Slipsnaal.
20. 1 Lykønskningskort.
21. 1 Tændstikspil. Nyhed.
22. 1 smukt Billede til Indramning.
23. Vor Jule-Prisliste.

Alle 23 Nr. koster ialt 245 Øre plus Porto.

Tages 3 Pakker, medfølger 1 Barbermaskine med 6 Blade, Værdi 3 Kr.

B. Petersens Varelager, Vejle.

Engros Priser.

Aluminiums Spiseskeer 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Gafler 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Theskeer 2½ Kr. pr. Dus.
Alt fint sleben og poleret.

Barbermaskiner
med 6 Blade, Gillette System, i flot Etui, Vestelommeformat, 10 Aars Garanti for Holdbarhed, pr. Stk. 235 Øre.

Cigarer.
100 store Cigarer kun 10 Kr.
100 do. ekstra stor 15 -
Disse Mærker i Cigarer er mindst 50 % under Dagspris. ingen Surrogat. Kan godt faas i mindre Partier som Prøve til Kassepris. Alt + Porto.

B. Petersen (en gros) Vejle.

Klædesko ½ Pris.

Nr. 20-25	Kr.	1,60
- 26-30	-	1,85
- 31-35	-	2,25
- 36-40	-	2,70
- 41-46	-	2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Taksigelser.

Hjertelig Tak.
Jeg beder mine Kammerater i Longelse Afdeling modtage min hjertelige Tak for Hjælpen under min Sygdom.
Kammeratlig Hilsen.
Rasmus Pedersen.
Skovsbo Skov pr. Longelse.

TRYK

sager til Foreninger saavel Plakater om Møder, Billetter og Program til Fester, Love og alle Bøger til Kontorer faar De hurtigst og billigst i

J. KNUDSENS BOGTRYKKERI
Knabrostræde 12
København K. Tlf. 2306.

Ægteskab.

En Dame, sidst i Trediverne, ønsker ad denne Vej, at stifte Bekendtskab med en ædruelig, pæn Mand i samme Alder, for hvis Sympati opnaas, senere at indgaa Ægteskab. Billet mrkt. „Lykke" modtager Bladets Kontor.

En nyhet for husmoren.

Haandstoppeapparat stopper strømper, gardiner, tøj etc. forbausende let og aldeles som nyvævet. Hele arbejdet utføres kun med nogen faa haandgrep.

Apparatet er anbefalet paa det bedste av ukebladet „Hjemmet", „Hjemmenes Vel" og „Vor Tid" m. fl, desuten omtalt av husmødrene.

Stoppeapparatet er indført i næsten alle Tysklands haandarbejdsskoler. Prisen er kr. 5,00 pr. stk + porto. Leveres med prøvearbejde og fuldst. bruksanv.

En husmor skriver: „Takker for det tilsendte hændige stoppeapparat, og ber Dem tilsende mig 6 — seks — stk. pr. omg. **Jeg hadde aldrig trodd det skulde bli saa morsomt at stoppe strømper".**

Fjøsanger, 19. september 1919.

Ærbødigst
Fru Astrid Michelsen.

Generaldepot:

SONECAR - Stavanger, Norge. Dep. D. 1.

Behag ved bestilling at opgi bladets navn.

1000 kg Uldgarn ½ Pris,

sort og graat, skal sælges. Butikspris er 28 Kr. og sælges for 14 Kr. pr. kg. Skriv straks og Ordre ekspederes i Rækkefølge. Mindste Ordre 1 kg, 2 kg sendes franko.

Garnlageret, Ejlersvej 6, Kolding.

NB. Er Varerne ikke efter Ønske, da betales Pengene tilbage.

Hallo! Er der nogen,

som ønsker fint polerede Aluminiumsvarer, Spiseskeer pr. Dus. Kr. 3,50, Gafler pr. Dus. Kr. 3,50, Theskeer pr. Dus. Kr. 2,25, Terrinskeer pr. Stk. Kr. 1,75.

Fuld Tilfredshed garanteres.

Cigarer til 10—13—15—17 Kr. pr. 100 Stk. Alle Mærker garanteres udelukkende fabrikeret af oversøisk Tobak. **Gør et Forsøg, og De ryger aldrig andre.** Alt plus Porto.

K. Petersen, Ø. Snede, Løsning.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag.
Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Lommebogen

Undertegnede bestiller herved **„Landarbejdernes Lommebog 1921"** .....Stk. à Kr. 2,75. Skriv tydeligt Navn og Adresse:

.....
(Navn)

.....
(Bopæl)

.....
(Poststed)

Aftenunderholdning. Bal.

Smørum Landarbejderforening og Socialdemokratisk Vælgerforening afholder Aftenunderholdning og Bal paa Smørum Kro Søndag den 12. Decbr. Kl. 5 og Tirsdag den 14. Decbr. Kl. 6½. Der opføres **„Ikke over Stregen"** (Farce med Sange i 1 Akt) og **„Fastelavnsgildet"** (Sangspil i 1 Akt af Erik Bøgh). Efter Forestillingen stort Bal til Kl. 12 for Foreningens Medlemmer. Omegnens fagl ige og politiske Foreningers Medlemmer indbydes. Billetpriserne er: Voksne 2 Kr., Børn 1 Kr., Baltegn 150 Øre Billetter kan forudbestilles hos Bestyrelsesmedlemmerne Alt Overskud gaar til Børnenes Juletræ. Bestyrelsen.

Skamstrup-Frydendal Afdeling.

Paa Hejmdal i Skamstrup afholdes Søndag d 12. Decbr. Kl. 5 Eft. selskabelig Sammenkomst. Oplæsning og Sang af den bekendte Lærer Petersen, Sdr. Jernløse. Derefter stort Bal Madkurve medbringes. Til Medlemmerne vil jeg sige: Mød for en Gangs Skyld og tag jeres Hustruer med. Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes. Stort Orkester.

Aksel Hänsche.

Aastrup Landarbejderforening, Falster,

afholder Pakkefest og Bal Søndag den 12. Decbr. Der begyndes Kl. 5 med Pakkefest, derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve og Dans fra 7—12. Pakker modtages af J. P. Nielsen, Moseby, H. P. Rasmussen, Vejringe, Morten Johansen, Vejringe, og Hans Petersen, Aastrup, samt ved Indgangen ved Festens Begyndelse. Pakker under 50 Øres Værdi frabedes. Socialdemokratisk Forening og D. A. F. indbydes. Fagbøger eller Kort forevises.

Bestyrelsen.

Nidløse Afdeling

afholder Foredrag og Pakkefest Søndag den 12. Decbr. i Nidløse Forsamlingshus Foredraget begynder Kl. 5 prc. af Herr. Kaptejn Bagger, Vordingborg. Foredraget ledsages af **75 Lysbilleder** fra de hærgede Egne i Frankrig. Efter Foredraget offentligt Bal til Kl. 12. Bortlodning af flere værdifulde Genstande. Medlemmerne bedes støtte Festen med Pakker, helst til over 50 Øres Værdi. Entre til Foredraget for Voksne 50 Øre og Børn 25 Øre. Baltegn 1 Kr, for Damer og 1,25 for Herrer + Skat.

Bestyrelsen.

Stillinge Landarbejderforening

afholder Faneindvielse med paafølgende Bal i Stillinge Forsamlingshus Søndag den 5. December, hvortil indbydes Omegnens Fag- og Partiforeninger med deres Faner. Faneindvielsen begynder Kl. 3 i Kirke Stillinge Forsamlingshus. Fag- og Partiforeninger, som møder med deres Faner, bedes møde ved Kassererens Bolig i Østerstillinge Kl. 2. Som Taler kommer Redaktør Melgaard og Kredsformand Carl Harpesø til Stede.

Fællesspisning af medbragte Madkurve og fælles Kaffebord.

P. F. V.
Erik Hansen.

Jydstrup Afdeling

og Socialdemokratisk Forening afholder Pakkefest for Medlemmer med Damer i Jydstrup Søndag den 12. December Kl. 5. Fælles Kaffebord med Underholdning, derefter Pakkeauktion og Bal. En Pakke af ikke under 1 Kr.s Værdi pr. Deltager, bedes leveret ved Indgangen.

Festudvalget.

Andespil.

Sønderby Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening afholder sit aarlige Andespil paa Ebberup Gæstgivergaard Søndag den 5. December Kl. 5 Eftm.

P. B. V.
J. Andersen, Aa.

Løsning Landarbejderforening

afholde paa Løsning Gæstgivergaard Lørdag Aften Kl. 7 stort Andespil og Pakkefest. De af vore Medlemmer, der mener at kunde levere os en eller flere Pakker (dog ikke under 50 Øres Værdi) bedes henvende sig til Hans Jensen, Løsning St., Aksel Nielsen, Løsning St, Peter Jensen, Tranekjær, og Hans Nielsen, Erknauer. Socialdemokratisk Forening og D. A. F. indbydes.

Hans Jensen.

Kølstrup Afdeling

afholder stort Andespil i Kølstrup Forsamlingshus Søndag den 12 Decembe Kl. 3½, med Fællesspisning af medbragte Madkurve og humoristisk Oplæsning og Bal. Alle organiserede Arbejdere indbydes. Der er 15 Nr. og det sidste er en stor levende Gaas.

Bestyrelsen.

Landarbejdernes Kredsorganisation Langeland.

I December Maaned afholdes en Række Møder paa Langeland med Repræsentant J. P. Jensen, Aalborg, som Taler. Der begyndes

i Hou Afdeling	d. 8	Decbr.
i Snøde	— d. 9.	—
i Bøstrup	— d. 10.	—
i Tullebølle	— d. 11.	—
i Skrøbelev	— d. 12.	—
i Longelse	— d. 13.	—
i Lindelse	— d. 14.	—
i Humble	— d. 15.	—
i Fodslette	— d. 15.	—
i Tryggeløv	— d 16.	—
i Magleby	— d. 17.	—

P. K. V.
Hans Rasmussen.

Socialdemokratisk Vælgerf. Jetsmark.

Stiftelsesfest afholdes i Kaas Forsamlingshus Søndag den 5. December Kl. 4 Eftm. Tale af Inspektør Pedersen, Aalborg. Efter Talen selskabelig Sammenkomst for Medl. med Damer. Medlemmer af omliggende Parti og Fagforeninger indbydes. NB. Gyldig Medlemsbevis forevises ved Indgangen.

Bestyrelsen.

Langeskov Afdeling

afholder stort Ande- og Hønsespil i Rønninge Forsamlingshus Søndag den 5. Decbr. Kl. 4 Eftm. Humoristisk Oplæsning og derefter Bal til Kl. 12. Overskudet tilfalder Børnenes Juletræ

Wilh. Jørgensen.

Stiftelsesfest og Faneindvielse.

True Landarbejderforening afholder Stiftelsesfest og Faneindvielse Søndag d. 12. December Kl. 7½ Aften i Mundelstrup Forsamlingshus. Som Taler kommer H. Hansen, Fredericia, til Stede. Efter Foredraget Bal.

Bestyrelsen.

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 50 | Fredag den 10 December 1920 | 6. Aargang

Alle og enhver indsender Bestilling paa

FOLKETS JUL!!

til Socialdemokratisk Ungdomsforbund, Rømersgade 22. 28 Sider. Pris 1,25 (Betaling i Frimærker + Porto).

NYT! NYT!

For at faa vort Fabrikat udbredt, sendes der alle Bladets Læsere 1 Stk. Tandroffe. Tandroffer er nyt for alle og Tandroffer bør bruges af alle, som har kunstige Tænder. Tandroffer renser bedst, holder længst og koster mindst.

Ved Indsendelse af 1 Kr. sendes 2 Stk. portofrit. Skriv straks og De vil blive tilfreds.

S. Ødegaard,
Kolding Landsogn.

Brune amerikanske
Fedtlæderstøvler,

me et svære med dobbelte Saaler, garanteret ren Læder helt igennem, smukt udførte med fin Pasform og af smuk mørkebrun Farve. Garantistempel i Saalen „Solidt Læder, udvendig og indvendig Saal".

Praktiske til Vinter- og Arbejdsbrug. Af amerikanske Fedtlæderstøvler solgte vi forrige Vinter mange Tusinde Par pr. Postordrer, og vi har utallige Anbefalinger fra Folk, som har faaet vore Støvler.

Opgiv det Nummer De bruger eller send Omrids af Foden. **Pris kr. 32,50** plus Porto pr. Efterkrav. Saafremt Støvlerne ikke tilfredsstiller, sendes Pengene tilbage.

Køb aldrig pr. Postordre uden denne Garanti.

Importlageret, St. Jørgens Allé 7, København B.

Skal Arbejderklassen være Syndebuk for Overklassens Fjelgreb.

Byernes Kapitalister og Landets Storagrarer forbereder ganske aabenlyst et Overfald paa Arbejderklassen for at forringe dens Vilkaar. Overklassen har ved fejlslagne Spekulationer skabt Vanskeligheder for enkelte af Erhvervene. Nu skal dette udnyttes mod Arbejderne; de skal undgælde for den økonomiske Misere, som Overklassen har ført Landet ind i. Man haaber ved Hjælp af Arbejdsløsheden med den politiskeMagt som Rygstød at kunne berøve Arbejderklassen nogle af de Fordele, den har tilkæmpet sig, og at svække dens Stilling i Fremtiden til Fordel for Overklassen.

Staar Arbejderklassen nu rustet til at kunne tilbageslaa disse Forsøg? Dette Spørgsmaal stilles Arbejderne i denne Tid overfor, og det er enhver Arbejders Pligt at gøre sit yderste for at det kan besvares bekræftende; alle maa gøre en personlig Indsats, for at vi kan staa rustet til den eventuelle Kamp. Tro ikke, at det kun er Byarbejderne, det angaar, ogsaa Landarbejdernes Livsvilkaar staar paa Spil. Gør derfor et Arbejde, og gør det straks, for at styrke Organisationen. Agitér blandt dine Arbejdskammerater og Bekendte for Tilslutning til vort Forbund.

Enhver Landarbejder bør abonnere paa

Dansk Familieblad.

Ved Bestilling af Bladet paa Posthuset gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og
1000 Kr. ved fuld Invaliditet,
forholdsvis for ringere Grad.

A. Alberti.

Formanden for de norske Jærnbanemænd.

I Norge er Jærnbanemændene i Strejke paa anden Uge. Aarsagen til Kampen er de reaktionære Magthaveres absolute Afvisning af Arbejdernes Krav om et haardt tiltrængt Dyrtidstillæg. Deroppe er det, ligesom for Tiden her i Landet, Overklassepartierne som har Regeringen og Flertallet i Rigsdagen, og ligesom deres danske Meningsfæller forlanger ogsaa de, at Arbejderne skal spænde Livremmen ind.

Regeringen søger at holde Trafikken i Gang med Assistance af Samfundshjælpens Skruebrækkerkorps; men trods de største Anstrengelser mislykkes det. Strejken er effektiv, Samfærdselen ligger stille.

Ovenfor bringer vi et Billede af Jærnbaneforbundets Formand, den egentlige Leder af Strejken, som er en af de største og alvorligste Arbejderkonflikter, der endnu har fundet Sted i Norge.

STEMPLER :: SIGNETER
Nye danske Stempelfabrik,
Sværtegade 7. Telefon: Central 8966. København K.

I sidste Øjeblik

er det, dersom du ikke har udfyldt Skemaet angaaende Arbejdsfortjenesten og indsendt det til Forbundet.

Men det kan naaes,

naar du straks udfylder Skemaet og indsender det til Landarbejderforbundet inden den 12. December.

Landarbejdernes Fortjeneste.

Paa Basis af den Kampagne, Arbejdsgiverforeningen fører mod Arbejderne, og hvor den fortæller rene Eventyr om Arbejdernes Fortjenester, har det sin store Interesse og Betydning at faa afgjort, hvad Landarbejdernes Fortjeneste virkelig er.

I den Anledning bragte vi i sidste Nummer af Bladet et Skema, hvori vore Medlemmer skulde opgive deres Fortjeneste og Arbejdstid i Tiden fra 26. November til 9. December.

Vi bringer atter dette Skema i dette Nummer, idet vi frygter, at en Del Medlemmer har glemt at klippe Skemaet ud. Vi anmoder meget indtrængende samtlige Medlemmer om at klippe Skemaet ud og udfylde det paa Grundlag af, hvad de har tjent i de sidste 14 Dage, og derefter indsende det til Landarbejderforbundet.

Det har sin overordentlig store Betydning, at ethvert Medlem indsender Skemaet og udfylder det saa nøjagtigt som muligt.

Vi benytter straks Lejligheden til at fastslaa, at naturligvis skal de Tal, der opgives i Skemaerne, i enhver Henseende være rigtige og uangribelige fra Arbejdsgivernes Side.

Vi skal naturligvis kun have et Skema fra hvert Medlem.

Husk, at Skemaerne senest d. 12. December skal være indsendt til Landarbejderforbundet.

Oscar Levinsen.

Hvad siger Bogtrykker Langkjær?

At Arbejdernes gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste er 4694 Kroner pr. Aar.

Er det sandt??

Har du klippet Skemaet angaaende Arbejdsfortjenesten ud, ellers gør det straks. Skemaet skal indsendes til Forbundet straks efter den 9. December i udfyldt Stand.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Overflytning mellem Kasserne.

Angaaende Overflytningsreglerne, som er at finde i Fagbøgerne, og Vejledningen for Tillidsmændene, bedes Kassererne og hvem, der ellers har med Overflytning at gøre, at bemærke følgende:

Intet Medlem, der kommer fra en anden anerkendt Arbejdsløshedskasse, kan betragtes som fuldt ud berettiget Medlem af vor Kasse, før han i uafbrudt 13 Uger (3 Maaneder) har staaet i vor Kasse og for den Tid indbetalt sit skyldige Kontingent.

Disse 3 Maaneders Kontingent stemples i den Bog, vedkommende Medlem har fra den fraflyttede Kasse. Naar de 3 Maaneder er gaaet, udstedes der til Medlemmet en ny Medlemsbog til vor Kasse, som Medlemmet selv maa betale, og den gamle Medlemsbog med Angivelse af det Nr., Medlemmet har i vor Kasse, tilsendes Hovedkontoret.

Bliver Medlemmet arbejdsløs, inden han i 3 Maaneder har staaet i vor Kasse, flyttes han atter tilbage til den fraflyttede Kasse, hvor han faar sin Understøttelse og betaler sit Kontingent.

Dersom et Medlem, der er tilflyttet vor Kasse fra en anden Kasse, inden 3 Maaneders Forløb atter fraflytter vor Kasse, skal et saadant Medlem, forsaavidt det atter tilflyttes vor Kasse, alligevel atter være Medlem i 3 paa hinanden følgende Maaneder, før det betragtes som fuldt ud berettiget Medlem, og før det faar vor Medlemsbog udstedt.

Ved Udstedelsen af Medlemsbog til saadanne tilflyttede Medlemmer skal det altid i den nye Medlemsbog indføres, hvad Vedkommende har modtaget i Understøttelse fra den fraflyttede Kasse; for de sidste 12 Maaneders Vedkommende skal Understøttelsen specificeres ud i ugevis. Hvad der er udbetalt for de foregaaende Aar maa gerne sammendrages Aar for Aar.

Indsend altid saadanne overflyttede Medlemmers Fagbøger, saa snart de 3 Maaneder er gaaet, og send samtidig Fagbogsblade fra Medlemmets nye Fagbog.

Disse Fagbøger, udmeldte Medlemmers Fagbøger og Fagbogsblade, indsendes til Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, Aarhusgade 88, 4., København Ø.

Bestyrelsen er ansvarlig.

Der gøres udtrykkelig opmærksom paa, at Bestyrelsen og Afdelingernes Medlemmer er ansvarlige for Kontrolbestyreren, og har Pligt til at erstatte eventuelle Besvigelser eller hvad andet Tab, han paafører Arbejdsløshedskassen, hvis han ikke selv kan betale.

Man maa derfor altid vælge fuldt ud kvalificerede og paalidelige Mænd til dette Arbejde, og det samme kan siges at gælde for Kassererens Vedkommende.

Arbejdsvægring.

En Kontrolbestyrer, der af Inspektoratet er rejst Tiltale imod, fordi han har udbetalt Understøttelse til Medlemmer, der samtidig var i Arbejde, har i Retten forklaret, at Medlemmerne sagde, at de var arbejdsløse, og saa gav han dem Pengene, selv om han maatte indrømme, at han vidste, at der var Arbejde til dem. Saa ligegyldig kan man ikke være som Kontrolbestyrer, og det er et Spørgsmaal om nogen af Parterne undgaar kriminel Tiltale og Straf Kontrolbestyreren har Ansvaret for de Penge, der udbetales, og maa skaffe sig Garantier for, at det er rigtig, at de er arbejdsløse, og i det hele taget udvise Paapasselighed.

Spørgeskemaerne.

Kontrolbestyrernes Opmærksomhed henledes paa, at der til dem, der først i Oktober var Formænd for Afdelinger, er indsendt Spørgeskemaer (Spørgsmaal og Svar), som skal benyttes for at skaffe oplyst, om Medlemmer, der melder sig til Kontrol, er berettiget til Understøttelse, eller at den Understøttelse, han tilkommer efter Vedtægternes § 7, er opbrugt.

Naar et Medlem første Gang møder til Kontrol og skal paaføres Kontrollisten, udfyldes et Spørgeskema og indsendes til Arbejdsløshedskassen, og Svaret vil da komme inden Medlemmet skal paa Kontrollisten. Derved undgaas, at Kontrollister sendes tilbage, fordi der er Medlemmer paaført, som ikke er understøttelsesberettiget.

Man gør samtidig opmærksom paa, at saa lang Tid, Kontrolbestyrerne ikke vil benytte Spørgeskemaerne, er vi nødsaget til at undersøge om hvert enkelt Medlem, der er paaført Kontrollisterne, er understøttelsesberettiget, og derfor vil det vare længere inden Pengene kan være Medlemmerne ihænde, og det er jo givet, at vi først afsender Pengene paa de rigtige Kontrollister og først derefter tager fat paa at tilbagesende de fejlagtige.

Det er Forklaringen paa, at Kontrolbestyrerne ofte maa vente forgæves paa Besked herfra i nogle Dage.

Benyt derfor Spørgeskemaerne og husk, at der aldrig maa sendes Kontrollister 2 Gange for samme Uge, selv om det varer nogle Dage inden Pengene eller Listerne kommer tilbage. Er der opstaaet Fejl i Ekspeditionen, hvad der jo let kan ske, naar vi har med saa mange at gøre, saa skriv herind, og rigtig Besked skal da komme.

Rejse- og Flyttehjælp.

Af en Arbejdsløshedskasse med Stats- og Kommunetilskud kan kun arbejdsløse Medlemmer faa Understøttelse, der ikke er berettiget til Understøttelse gennem Dagpenge efter Kontrollisterne, og kan heller ikke faa Rejse- eller Flyttehjælp.

Det henstilles til Kontrolbestyrerne om ikke at udbetale Rejse- eller Flyttehjælp til Medlemmerne før de har faaet Pengene fra Arbejdsløshedskassen.

Skal Medlemmet rejse, før Pengene er ankommen, vil det være klogest at faa Medlemmets Adresse, og saa sende Pengene, naar de kommer fra Kassen.

Med kammeratlig Hilsen
Sofus Westergaard.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Takkeigelser o. a. l. Meddelelser.

Berlingske Tidende skriver,

at Arbejdernes gennemsnitlige Fortjeneste er 4694 Kroner aarlig.

Hvad har du tjent

i de sidste 14 Dage? Det oplyser du paa omstaaende Skema, som du klipper ud af Bladet, udfylder og indsender til Forbundet straks efter d. 9. December og senest inden d. 12. December.

Forhandling om kommunalt Arbejde indenfor Holbæk Amts Landkommuner.

Ved et den 4. December 1920 afholdt Fællesmøde mellem Sogneraadsforeningen for Holbæk Amt og Landarbejderforbundet samt Dansk Arbejdsmandsforbund, hvor man drøftede det formaalstjenlige af Igangsættelse af kommunalt Arbejde til Modvirkning af Arbejdsløsheden i den kommende Vinter samt Betalingen for dette Arbejde, enedes Parterne om følgende Udtalelse:

Til samtlige Sogneraad og Arbejderorganisationer i Holbæk Amt.

Under Henvisning til den for den kommende Vinter truende Situation paa Arbejdsløshedens Omraade er Repræsentanterne for ovennævnte Organisationer enige om at anbefale, at der i saa stor Udstrækning, som Forholdene nødvendiggør det, iværksættes Arbejde i hver enkelt Kommune, saaledes at Arbejdsløshedskassens Kontrolbestyrer i hver Kommune efter Samraad med vedkommende Kommunalbestyrelse kan anvise de arbejdssøgende Medlemmer kommunalt Arbejde (dog fortrinsvis gifte, jordløse Arbejdere), og man henstiller indtrængende, at der igangsættes Arbejde, idet det fra begge Sider erkendes, at Arbejde er at foretrække i Stedet for Understøttelse.

Angaaende Betalingen for saadant kommunalt Arbejde er Parterne enige om, at kollektive Aftaler med Organisationerne er at foretrække og henstiller derfor, at der saavidt muligt for disse Arbejder søges opnaaet ensartede Priser i de forskellige Dele af Amtet ved Forhandling med de lokale Sogneraadsforeninger og Repræsentanter for Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmandsforbund til Opnaaelse af Overenskomst.

Bestyrelsen for Holbæk Amts Sogneraadsforening:

Jens Madsen. H. Jensen. Ole Olsen.
Niels Peder Olsen.
Gabriel Hansen. Fr. Larsen.

For Landarbejderforbundet:

Fred. Hansen. Emil Jensen. Chr. Petersen.
Peter Nielsen.

For Dansk Arbejdsmandsforbund:

Carl V. Jensen,
Holbæk.

Mødepligt.

Naar jeg skriver disse Linier, saa er det for at give mine Kammerater en Opstrammer; det er jo beklageligt, naar vi holder Møder indenfor vor Organisation, lige meget af hvilken Art, er Medlemmerne næsten altid saa faatallige, at vi intet lovmæssigt kan foretage os, men efter at Møderne eller Generalforsamlingerne er afholdte, da kommer Kritiken. Jeg vil sige til disse sløve, uinteresserede Kammerater: Slut op til Møderne baade i Afdelingerne og i Kredsorganisationerne og vær med til virkelig at gøre et Stykke opbyggende Arbejde i Stedet for at kritisere Forhandlinger, som I ved Eders Fraværelse har vist,

I ingen Interesse har for, thi det virker nedbrydende for de interesserede og for Organisationen i sin Helhed, og der er et gammelt Ord der siger, at kan man ikke gøre noget godt, skal man ikke gøre ondt; men jeg lægger meget af Skylden for Sløvheden paa Afdelingsledelsen, hvis det er andre Steder som her i Nordsjælland, jeg har nemlig for at komme i Forbindelse med de forskellige Afdelingsformænd under Nordsjællands-Kredsen haft en Annonce i nærværende Blad og tilskrevet forskellige af Formændene, men endnu kun faaet Svar fra en Brøkdel, saa gaar det paa samme Maade andre Steder, bebrejder jeg kun Medlemmerne, at de ikke ser at faa Ledelsen erstattet med Kammerater, som vil og kan udføre et Stykke Organisationsarbejde. Vi maa møde op og vise, vi vil være med til at højne Landarbejdernes Stilling i Samfundet, vi har længe nok været Stedbørn og det er Tider, vi alle maa være med. Krigserklæringen hænger over Hovedet paa os.

Hillerød, i Decbr. 1920.

K. Snejbjerg Christiansen.

Samtlige Arbejdsløse,

baade de, der kan faa Understøttelse, og de, der har opbrugt deres Understøttelse, anmodes om, saa snart de har modtaget Landarbejderbladet og læst dette, at henvende sig til Afdelingens Formand, da der ligger vigtige Efterretninger fra Arbejdsløshedskassen.

Sofus Westergaard.

„Folkets Jul 1920".

Dette usædvanligt smukt udstyrede Julehæfte, der nu foreligger færdigtrykt, har samlet Bidrag af alt, hvad der betyder noget i literære Kredse.

Velskrevet, som det er, udstyret med Billeder og Tekst i en sand Overflod, Digt og Prosa vekslende med politiske Spørgsmaals smidige Behandling, kort sagt saa velredigeret som intet andet Julehæfte, vil det uden Tvivl blive ligefrem revet væk inden Jul.

Unge Arbejdere, der kæmper for socialistisk Oplysning blandt Arbejderklassen — gamle som unge — har sluttet Kreds om dette Hæfte for at sætte alt ind paa at faa det solgt i de flest mulige Arbejderhjem — ogsaa paa Landet. Maatte de faa Held med sig. Thi det fortjener de.

Socialdemokratisk Ungdomsforbunnd, Rømersgade 22, København K., har udsendt Hæftet. Efter denne Adresse indsendes Bestillinger paa „Folkets Jul 1920".

Styrk Socialdemokratiet!

Hovedbestyrelsen for Landarbejderforbundet har, som det vil ses af sid te Nr. af nærværende Blad, indsendt en Opfordring til den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe om paany snarest at fremsætte Forslag paa Rigsdagen om Ændring af den kommunale Valglov. Det fremgaar klart heraf, at man er af den Mening, at Socialdemokraterne, og kun disse, vil og kan hjælpe her.

Ja, Viljen er sikkert tilstede hos denne Gruppe, som man henvender sig til, men jeg tillader mig at tvivle om Evnen.

Lad os se lidt nærmere paa dette.

Hvorfor mangler Evnen? Svaret ligger lige for. Det er vor egen Skyld. Hvor var Landarbejderne henne ved alle Sommerens Valg? Vi kunde, om vi havde været varme nok, have sat saa mange socialdemokratiske Folketings- og Landstingsmænd ind, saa vi ikke nu behøvede at rette Henvendelser til dem. Var de nok til at gennemføre hvad vi Arbejdere ønskede af retfærdige Lovændringer, saa skulde vi faa at se, at hverken Vilje eller Evne manglede Som sagt, jeg tvivler meget paa Frugterne af dette, men jeg har et Forslag at stille til mine Kammerater. Meld jer nu ind i de socialdemokratiske Foreninger hver i sin Kommune, uanset om I har Valgret, derved bidrager I til at vi kan faa Midler til at rejse en Agitation for Kommunevalgene til Foraaret, saa vi kan sætte saa mange socialdemokratiske Sogneraadsmedlemmer ind, at vi ikke, som i de snart svundne fire Aar, skal være nødsaget til at holde Protestmøder og lignende for at bevæge de høje Raad til at udnytte de allerede givne Love.

Kammerater, I har hørt og set her i vor Kommune, hvorledes man endda fra radikal Side har forsøgt at hindre vor Talsmand, Socialdemokraten H. P. Hansen, i at forklare os Dyrtidsloven. I har set og hørt, hvorledes netop ogsaa radikale har forhindret Kommunen i at averiere i det Blad, hvis Redaktør det netop var, der skulde været smidt ud efter den radikale Næstformands Mening.

Meld jer nu ind i vor Forening, selv om I efter den nugældende Lov ikke har Valgret. Husk, at I støtter jer selv og jeres Kammerater.

Kontingentet er saa lille, saa enhver kan magte det. Mød ved vore Møder og mød ved Valget, I, som har Stemmeret, og stem paa den socialdemokratiske Liste. Derved sones lidt af Sommerens Efterladenhed.

Borre, den 1. December 1920.

J. P. Jensen.

Den sorte Tavle.

Alle organiserede Arbejdere advares imod at arbejde sammen med Stenbugger Hans Hansen, Idestrup, da vedkommende nægter at staa i Organisationen, efter at han har hævet Understøttelse sidste Vinter, og derfor betragtes som en daarlig Kammerat.

Chr. Hansen,
Formand for Idestrup Afdeling.

Medlem Nr. 54946 Otto Rasmus Koch, som har arbejdet paa Lerchenfeldt, har opført sig som en daarlig Kammerat.

Medlemmerne bedes tage sig Agt for at laane ham Penge, da han skylder sine Kammerater her ca. 150 Kr., som han har laant og ikke tilbagebetalt; han er slettet i Raklev Afdeling for Restance. For Tiden arbejder han paa Lerchenborg, og ingen anden Afdeling kan optage ham, før han har ordnet sine Forhold her.

Paa Raklev Afdelings Vegne:
L. Barnewitz.

God Læsning.

Kundskab er Magt. Denne Sætning har i Øjeblikket større Gyldighed end nogensinde, og dette gælder især Arbejderne. Det sociale Spørgsmaal trænger sig stærkere og stærkere paa, og en skønne Dag staar vi overfor den Kendsgerning at skulle overtage eller dog være meddelagtig i Ledelsen af Produktionen. Det størst mulige Fond af Kundskaber er derfor en Nødvendighed for Arbejderne i vore Dage.

Den Undervisning, som er blevet de fleste af os til Del i Barneskolen, er i Reglen højst ufuldkommen; vi er derfor henviste til, dersom vi skal kunne løfte den Opgave, Tiden stiller til os, selv at raade Bod paa det forsømte. En af de Maader, hvorpaa vi bedst lettes og billigst kan gøre dette, er gennem god Læsning. Martins Forlag, der er blevet fordelagtigt bekendt ved Udgivelsen af en Mængde billige og gode Bøger af skønliterær og populærvidenskabelig Art, har ogsaa udgivet en Række Værker, som behandler det sociale Spørgsmaal, hvoraf vi bl. a. skal nævne »Fremtidsstaten« af H. G. Wells m. fl. (Pris 1 Kr.), »Strejke« af den bekendte tyske Partifører Eduard Bernstejn (1 Kr. 50 Øre), »Veje til Frihed« af Bertrand Russel (1 Kr.), »Kulturens Faser« af F. Müller-Lyer (2 Kr.), Henry George: »Samfundets Livsspørgsmaal« (2 Kr.), Th. Kirkerup: Socialismens Historie (I—II Bind a 1 Kr.)).

Det er allesammen Bøger, som man trøstigt kan anbefale til enhver socialt interesseret Arbejder.

Ogsaa i Forlagets andre Bøger kan der henter god og nyttig social Oplysning; vi skal eksempelvis blot nævne Jack London: »Jærnhælen«, hvori der gives en mesterlig Skildring af det kapitalistiske Samfund. Martins Forlag fortjener Tak for den Indsats i Folkeoplysningens og Kulturspredningens Tjeneste har ydet ved Udgivelsen af gode og billige Bøger.

Vi gør opmærksom paa, at de her nævnte og overhovedet alle Martins Bøger kan faas gennem Landarbejdernes Bogsamling.

Hvordan man i Amerika behandler Storbønder, naar de mishandler Tjenestedrenge.

Vi læser følgende Meddelelse i et amerikansk Blad:

»En rig Bonde er ved Retten i Riiver Head, Long Esland, blevet dømt til ikke mindre end 1 Aar og 3 Maaneder og ikke over 2 Aar og 6 Maaneder i Sing Sing Fængselet for at have pisket sin 12aarige Tjenestedreng, Benjamin Franklin Esibank. Bondens Navn er Samuel Swettzi, en meget velhavende Farmer, kan skal desuden betale 1000 Dollars i Bøde.«

Se saaledes behandler man i Amerika de brutale Storagrarer, som mishandler deres Tjenestedrenge. Det kan have sin Interesse i denne Forbindelse at sammenligne Straffeffn for lignende Forbrydelser her i Landet. Som det vil erindres, blev en Tjenestedreng for et Par Maaneders Tid siden en Aften gennempryglet med en Hasselstok af sin Husbond, en Storbonde Nielsen i Menstrup ved Næstved. Sagen blev fremdraget af »Sydsjællands Soc.-Dem.«, som sørgede for, at Bonden blev anmeldt. Bonden forsøgte at lyve sig fra sin Bedrift, og hans Tjenestekarl, en lollandsk Gaardmandssøn, afgav falsk Forklaring for Retten. Begge Dele blev bevist, og alt tydede paa, at Tjenestekarlen havde afgivet sin urigtige Forklaring i Forstaaelse med Gaardejeren; alligevel slap denne med en Bøde paa 200 Kr., og Karlen blev frikendt.

Afdelingsledere, bemærk!!

Naar ny Formand, Kasserer eller Kontrolbestyrer er valgt i en Afdeling, da skal Navn og Adresse straks indsendes til Hovedkontoret, Willemoesgade 54, St., da eventuelle Skrivelser eliers stadig vil blive tilsendt Afdelingerne efter de afgaaede Lederes Adresse.

Adresserne skal altid indsendes som Meddelelse til Forbundet; intet andet end Navn og Adressen maa skrives paa saadanne Meddelelser.

Lorents Petersen.

Bemærk!

Ingen af Landarbejderforbundets Medlemmer maa søge Plads som Røgter paa Juulskov, før de har henvendt sig til Formanden eller et Bestyrelsesmedlem for Refsvindinge Afdeling.

Skaf Arbejde.

Landarbejderforbundet retter Henvendelse til Lovgivningsmyndighederne om at bekæmpe Arbejdsløsheden ved Iværksættelse af Arbejde.

Vil Regeringen erkende sin Pligt, eller skal Arbejderne i tusindvis jages ud i Sult og Elendighed?

Mørk og truende tegner Vinteren sig for Arbejderklassen. Trods al Tale om Prisfald raser Dyrtiden fremdeles, og Arbejdsløsheden tiltager med rivende Fart; i forrige Uge blev Tallet paa de Arbejdsløse opgivet til 20,000, men til dette Tal maa lægges Tallet paa alle dem, der har opbrugt deres Understøttelse og derfor ikke har meldt sig til Kontrol, og deres Tal er meget stort. Man gør sig næppe skyldig i Overdrivelse, naar man anslaar de Arbejdsløses Antal til tæt op imod 40,000, og dette er kun Begyndelsen, thi for hver Uge, der gaar, kommer nye Tusinder til. Den ene store Virksomhed indenfor Industrien efter den anden indstilles helt eller delvis. Ogsaa i Landbruget vokser Arbejdsløsheden, og der har næppe nogensinde før paa denne Aarstid været saa stor Arbejdsløshed paa Landet som i Aar, og man maa med Rædsel imødese det Tidspunkt, da den Smule Efteraarsarbejde, som endnu er tilbage, hører op og Vinteren holder sit Indtog. I Tusinder og atter Tusinder af Arbejderhjem vil Sulten banke paa Døren samtidig.

Det er en bydende Nødvendighed, at der fra Lovgivningsmagtens Side træffes Foranstaltninger til Imødegaaelse af disse fortvivlede Forhold, men der kræves hurtig Indskriden, her er ingen Tid at spilde, for hver Dag og Uge, som gaar, bliver Situationen mere faretruende. For om muligt at fremskynde et posetivt Arbejde i dette vigtige Spørgsmaal, har vort Forbunds Forretningsudvalg tilstillet det af Indenrigsministeriet nedsatte Arbejdsudvalg følgende Skrivelse:

Til

Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg!

Ved Nærværende tillader vi os at tilstille det ærede Arbejdsudvalg følgende Forslag til velvillig Behandling.

Som det sikkert er det ærede Arbejdsudvalg bekendt, har de ret omfattende Standsninger i Industrien medført en ganske betydelig Arbejdsløshed. Denne Arbejdsløshed rammer ogsaa Landarbejderne meget følelig, ikke alene derved, at en Del af de Arbejdsløse fra Industrivirksomhederne i Købstæderne og Stationsbyerne i ret stor Udstrækning søger til Landet og dér konkurrerer med Landarbejderne om det ret ringe Arbejde, der er paa Landet i Vintertiden, men ogsaa derved, at de meget talrige arbejdsløse Arbejdsmænd, der ellers har været beskæftiget ved Industrivirksomheder paa Landet, allerede fra det tidlige Efteraar har søgt Arbejde ved Landbruget, ved Roeoptagning, Kartoffeloptagning, Tærskning osv., saaledes at der i dette Efteraar, i Landbrugets travleste Tid, har været et saa stort Tilbud af Arbejdskraft at noget tilsvarende, ikke har været Tilfældet noget tidligere Aar. Denne rigelige Arbejdskraft har Arbejdsgiverne benyttet i meget stor Udstrækning til allerede i Oktober Maaned at faa udført en Mængde af de Arbejder, som ellers plejer at udføres senere paa Efteraaret eller i selve Vintertiden. Dette i Sammenhæng har til Følge, at Arbejdsløsheden ved Landbruget allerede begynder at brede sig i foruroligende Omfang og saaledes, at vi kun har Grud til at frygte, at Arbejsløsheden i Løbet af December Maaned vil antage en katastrofal Karakter.

Vore Afdelinger meddeler os saaledes hyppigt, at endog de faste Landarbejdere bliver afskediget i ret stor Udstrækning, noget som hidtil ikke har været Tilfældet i nogen nævneværdig Grad.

Det kan derfor ikke nægtes, at Landarbejderne er meget ængstelige for, hvordan de skal klare sig igennem den kommende Vinter. Der er faktisk allerede nu en Mængde Landarbejdere, som staar uden nogen som helst Beskæftigelse og uden Udsigt til i Vinter at faa noget Arbejde eller anden Hjælp til at klare sig over Vinteren med.

Vi har gentagende Gange drøftet, hvilke Arbejder, der kunde iværksættes for at bøde paa denne Arbejdsløshed Ved Igangsættelse af kommunalt Arbejde: Skærveslagning og Udbedring af Veje osv., vilde der netop kunde skaffes en Masse saare nødvendigt og nyttigt Arbejde, men dels er Kommunerne i Almindelighed utilbøjelige til i den ønskede og nødvendige Udstrækning at sætte dette Arbejde i Gang, hvilket bl. a. sikkert har sin Aarsag i manglende økonomiske Midler.

Vi er bekendt med, at Regeringen under Finanslovsdebatten har udtalt sig for, at der bliver iværksat Arbejder i størst mulig Udstrækning, men indtil Dato er der, saavidt os bekendt, ikke sat noget Arbejde i Gang paa Regeringens Initiativ, og Tiden løber. Om en Maaneds Tid er vi midt i den værste Vinter. Skal Arbejdsløsheden derfor virksomt bekæmpes, maa der hurtigst og helst straks tages praktisk fat paa at sætte Arbejder i Gang. Et andet saare nyttigt Arbejde, der kunde skaffe megen Beskæftigelse til arbejdsløse Landarbejdere og Arbejdsmænd, er Drænings-arbejde. Af dette udføres der for Tiden mege

Arbejdsløs.

Af **Oskar Hansen.**

Sidde og glo paa to Næver, Vorherre har plantet saa prægtigt paa Skaft,
sidde og glo paa to Arme, der svulmer af Marv og af Muskler og Kraft,
vandre ad Veje, hvor Tusinder tramper i halsende Tempo forbi,
og selv gaa og drysse og dingle og skutte sig uden en Mening deri.

Mærke, at al Ting i djævelske Sving gaar ad Helved til, Hulter til Bult,
bukke sig frem til en fedtaden Herre, der sidder med Bog bag en Pult,
hviske om Nød og om Konen derhjemme og logre for bare et Job,
mærke hans Øjne vurderende løbe fra Taaspids til Skilningens Top.

Se paa hans Mine, der svulmer af Hovmod, og høre hans slæbende Ord:
„Næ — her er ingen Ting" — og saa gaa videre til Pulten i næste Kontor,
se paa den selvsamme selvglade Mine og høre det samme igen:
„Næ — her er ingen Ting" — o, hvilken Gerning for voksne og hærdede Mænd.

O, denne tiggende Trasken hver Dag, er det noget for Mandfolk som os —
Næverne, Musklerne — se paa dem — de er som skabt til at kæmpe og slaas;
hvad om vi pilled ved Pulten og Fyren, der sidder og haanende glor,
og bad ham ryge og rejse i Fart til det svovlfyldte Sted under Jord.

Men, Kammerat, du, jeg gemmer en Haaben i Brystet, der aldrig dør;
dette blot én Gang at se disse Fyre i bedende Gang til min Dør,
dette blot én Gang at se dem i Skidtet og høre dem tigge om Brød,
høre dem hviske om Kone og Børn, der er bøjet af Savn og af Nød.

Er det forkert, at jeg har dette Haab, er det dyrisk og hæsligt og raat?
Men de har trampet saa ofte paa os, at lidt Hævn vilde gøre mig godt;
bare én Gang, saa var Sindet befriet for Hævntankens knugende Baand,
og jeg vilde række dem broderlig ærligt min aabne og hjælpende Haand.

— — —

Se — nu gaar Dage forbi os i rasende Tempo og halsende Fart,
er vi da fordømt til at sidde i Krogen, mens Bordet staar ribbet og bart?
Er vi da fordømt til at sygne i Sløvhed og tære paa Musklernes Kraft?
Nej — for endnu er der Brug for de Næver, der sidder saa prægtigt paa Skaft.

Vi er stødt ud af det Samfund, der stamper forbi os i pæcende Jag,
vel — vi maa bygge et andet, vi er jo dog vant til de tungeste Tag; — —
se, der er Brug for de Arme, der svulmer af Marv og af Muskler og Kraft,
se, der er Brug for de senede Næver, der sidder saa prægtigt paa Skaft.

lidt, navnlig fordi det er meget dyrt med de nuværende Priser paa Dræningsrør i Forbindelse med de Lønninger, Arbejderne er nødsaget til at skulle have ved det ret ubehagelige Arbejde, der tilmed medfører meget Slid paa Tøj og Fodtøj og nødvendiggør Anskaffelsen af ret kostbare Redskaber.

Dræningsentreprenørerne oplyser, at Dræning nu koster ca. Kr. 500 pr. Td. Land. Jordens Dræning har imidlertid saa stor Betydning for Landbrugets Produktionsforhold, at Samfundet saavel som Landmændene har den største Interesse i dens snarlige Iværksættelse, selv om Staten skulde yde Tilskud til Arbejdets Udførelse (f. Eks. rentebillige eller rentefri Laan i Lighed med Byggelaanene).

Naar hertil kommer, at dette Arbejdes Iværksættelse kunde blive et virksomt Led i Bestræbelserne for at bekæmpe Arbejdsløsheden, forekommer det os, at Samfundet burde yde sin Støtte til, at Arbejdet blev iværksat i den størst mulige Udstrækning, om ikke for andet, saa af Hensyn til de Arbejdsløse.

Vi skal derfor tillade os at henstille til det ærede Arbejsudvalg at overveje, om det ikke kan foreslaa Regeringen, at der, for at opmuntre saavel Kommuner som Amter til at iværksætte de størst mulige Arbejder med Vejforbedring etc. og Landmændene til at igangsætte Dræningsarbejder og andet Jordarbejde, bevilges en betydelig økonomisk Støtte fra Staten paa Betingelse af:

1) at Arbejdet igangsættes snarest og indenfor en nærmere fastsat Frist,
2) at der først og fremmest anvendes de paa Stedet værende danske Arbejdere,
3) at Arbejderne betales efter de mellem Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands-Forbund med Arbejdsgiverne eller Sogneraadsforeningerne afsluttede Overenskomster, og hvor saadanne ikke fandtes, skulde Arbejdspriserne fastsættes ved Overenskomst mellem ovennævnte to Organisationer og Arbejdsgiverne (Sogneraadsforeningerne), under fornøden Hensyntagen til de almindelige overenskomstmæssige Priser for saadant Arbejde.

Idet vi understreger, at Betingelserne for virkningsfuldt at bekæmpe Arbejdsløsheden er, at der hurtigst gøres noget effektivt, skal vi endnu en Gang henstille til det ærede Arbejdsudvalg at overveje, om det ikke kan tænke at fremkomme med et Forslag i den Retning.

Vi tillader os høfligst at henstille, at en Repræsentant fra Landarbejderforbundet maa faa Lejlighed til at deltage i det ærede Abejdsudvalgs Overvejelser i dette Spørgsmaal.

P. F. V.
ærbødigst
Oscar Levinsen,

Axel Hansen.

Saafremt den Kampagne, som der fra Regeringspartiernes Side er blevet ført imod den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, er Udtryk for noget som helst andet, end et brændende Ønske om at se Arbejderne og deres Familier sulte og lide Nød, saa maa disse Partier stille sig imødekommende overfor denne Henvendelse. Det, som her foreslaas, er jo netop en Maade at bekæmpe Arbejdsløsheden paa, hvorved det er muligt i stor Udstrækning at lade Arbejde træde i Stedet for Understøttelse. Ved at følge den her antydede Vej vilde man, foruden at afhjælpe en stor Del af Arbejdsløsheden, tillige opnaa at faa udført en Del Arbejde, som ikke blot er i høj Grad samfundsgavnligt, men som er i lige saa høj Grad paakrævet. Den rent ud elendige Tilstand, vore Landeveje befinder sig i, er et tilstrækkeligt talende Vidnesbyrd i saa Henseende. Men skal der træffes virkelige effektive Foranstaltninger og skal disse faa praktisk Betydning overfor Vinterens truende Arbejdsløshed, da er det paa høje Tid at der tages fat, denne Sag taaler ikke Udsættelse, dersom der nøles længere med at træffe en Beslutning, vil en virkningsfuld Imødegaaelse af Arbejdsløsheden ad denne Vej ikke kunne naa at blive virkeliggjort i Vinter. De Arbejdsløse sulter og de Sultnes Tal vokser. Der maa skaffes Mad, enten ved Arbejde eller ved at der gives dem en Understøttelse, som de er i Stand til at leve af. Samfundet maa erkende og opfylde sin Pligt overfor disse Arbejdere, som uden egen Skyld, som Følge af en forrykt Produktionsordning er berøvet Muligheden for at eksistere.

SKEMA

over

Arbejdsfortjenesten fra 26. Nov. 1920 til 9. Dec. 1920.

Undertegnede Medlem af Landarbejderforbundet i Danmark meddeler herved, at jeg i Ugen fra og med Fredag den 26. November til og med Torsdag den 9. December har haft Arbejde

1) i .....Dage som .....

2) I denne Tid har jeg haft .....Timer paa Dagløn (Timeløn), for hvilke jeg har faaet udbetalt ialt .....Kr. .....Øre.

3) .....Timer paa Akkord, ved hvilke jeg har tjent ialt .....Kr. .....Øre.

4) .....Timer Over-, Søn- eller Helligdagsarbejde, for hvilke jeg har faaet udbetalt et Beløb af .....Kr. .....Øre.

5) .....Timer ialt. Samlet Fortjeneste .....Kr. .....Øre.

6) Det bemærkes, at det Akkordarbejde, ved hvilket jeg i denne Tid har været beskæftiget, har været .....

7) samt at den eller de Arbejdsgivere, hos hvilke jeg fra 26. November til 9. December har været beskæftiget, er .....
Arbejdsgiverens Navn og Adresse.

At dette Skema er udfyldt i nøjeste Overensstemmelse med de faktiske Forhold attesteres herved.

.....den .....December 1920.

Medlemmets Navn .....

Bopæl .....

Medlem af .....Afdeling. Medlemsnummer.....

Ovenstaaende Skema bedes udfyldt af hvert enkelt Medlem i nøjeste Overensstemmelse med, hvad hvert enkelt Medlem har tjent i Tiden fra 26. Novbr. til og med 9. Decbr. samt ved Angivelse af Antal Arbejdsdage og Arbejdstimer i disse 14 Dage.

Man bedes paa Skemaet anføre i *Punkt 1)*, om det er som fast Landarbejder, fast Kreaturpasser, fast Fodermester eller det er som alm. løs Landarbejder ved Landbruget, man har været beskæftiget i disse 14 Dage. Har man derimod været beskæftiget ved Skærveslagning, Vejarbejde, Skovarbejde eller Dræningsarbejde osv. eller andet Akkordarbejde, skriver man under Punkt 6, hvad det er for et Akkordarbejde, man har arbejdet ved.

I *Punkt 7)* maa man endelig skrive Navn og Adresse paa de Arbejdsgivere, hos hvilke man har været beskæftigede i disse 14 Dage og faaet udbetalt Arbejdsfortjenesten. Har man været beskæftiget ved en Kommune eller lignende, skriver man blot dennes Navn.

Endelig maa man huske at paaføre Skemaet Navn og Adresse samt Afdelingens Navn og sit Medlemsnummer, som findes paa Fagbogen. *Dette Skema* skal klippes ud af Bladet og udfyldes af hvert eneste Medlem og senest den 12. Decbr. indsendes til *Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, St., København Ø.*

Oscar Levinsen.

Husker du

at udfylde omstaaende Skema og indsende det til Landarbejderforbundet inden den 12. December.

Arbejdsgiverforeningen

agiterer for, at Halvdelen af Arbejderne skal afskediges!

Har du din Fagbog i Orden og Ret til Understøttelse, hvis Arbejdsløsheden rammer dig?

Hvilken Afdeling kan indsende de fleste nye Fagbogsblade til Aarhusgade inden den 21. December 1920?

Læs det foregaaende Nr. af Landarbejderbladet.

Uddelte Præmier.

Af J. Pedersen Bjergaards Legat til Opmuntring af særlig fremragende Virksomhed paa Landbrugs-Binæringernes Omraade har Det kgl. danske Landhusholdningsselskab uddelt følgende Præmier:

Et Sølvbæger til hver af 4 følgende:

1. Statshusmand Chr. Jensen, Hornens pr. Langholt, for mønstergyldigt Husmandsbrug, omfattende flersidig tidsmæssig Fjerkræavl.

2. Hønseriejer Mads Pedersen og Hustru, Agedrup pr. Agedrup, for vel planlagt, forstandig Udnyttelse af deres Jordlod med meget betydelig Fremavls-hønseridrift og Frugtavl som stærkt bærende Indtægtskilde.

3. Kontorchef, Kaptajn C. Hoffmann, Vanløse, for udvist uegennyttig og nidkær Interesse og Virksomhed paa forskellig Maade i Fjerkræsagens Tjeneste.

4. Udstedsbestyrer G. Mohrbutter, Niakornat i det nordlige Grønland, for beundringsværdigt vellykket Husehold saa højt mod Nord, hvor de kun har to saakaldte Sommermaaneder med nogle faa Grader over Frysepunktet, ellers knugende Kulde, Mørke og orkanagtige Storme.

Endvidere en Pengepræmie til hver af 4 følgende:

5. Frk. Anna Marie Uhrenholdt, Assedrup, Frederiksværk, for forstandigt planlagt Hønseridrift forenet med forskellig Plantekultur.

6. Husejer Fr. Veismand, Enbeskov pr. Fakse, for veldrevet Hønsehold med godt Udbytte og dermed forenet omhyggelig Frugtavl.

7. Biavler og Havedyrker Joh. Chr. Jensen, Barmer pr. Sebbersund, for 25-aarig anerkendt dygtig Virksomhed baade for Biavlens og Plantningssagens Vedkommende.

Endelig er uddelt Hædersdiplom til:

8. Husejer Axel Henriksen, Adslev pr. Hørning, som Opmuntring for fornuftigt begyndt Hønsehold og god Drift af et lille Husmandssted.

9. Brevsamler Niels Købsted, Sønder-Tornby pr. Hjørring, for Havebrug og Husehold.

Forholdene paa Juulskov.

Hr. Redaktør!

De bedes optage følgende i »Landarbejderbladet«:

Inspektør Christensen, Juulskov, har fæstet os undertegnede som Røgtere, og det var paatalt, da vi blev fæstede, at Inspektøren rettede sig fuldt ud efter Overenskomsten; men nu viser det sig, at han slet ikke bryder sig om Overenskomsten, f. Eks. maa vi arbejde fra Kl. 4 Morgen til Kl. 6½ Aften med en Frihed af 3 Timer pr. Dag, altsaa arbejder vi 11½ Time, og saa nægter han os Overarbejdsbetaling for den Tid, der er over 9½ Time. For nogle Dage siden kom han med en Slavekontrakt og vilde have os til at underskrive, og hvis vi ikke vilde, truede han med at smide os ud af Lejligheden med det samme. Men vi kunde ingen Kontrakt underskrive, før Lejligheden var istandsat. Der er nemlig ingen Kakkelovn i den ene, og det lader ikke til, at der kommer nogen; men hvis ikke der kommer en i en nær Fremtid, kommer vi til at melde det til Sundhedskommissionen, da vi ikke kan blive ved at sove i et saa usundt Rum, særlig for Børnenes Skyld. Vandet løber ned fra Vægge og Loft og ødelægger Sengeklæder og Møbler; det er værst med Børnene, selv kan vi jo tage en Paraply over os, skønt det jo ikke er Skik her i Landet. Vi skal ogsaa have en Frisøndag hver Maaned og en Søgnedag fri hver anden Maaned; men det bliver os ogsaa nægtet, hvis vi ikke selv kan skaffe en Mand i vort Sted, og det kan vi jo ikke tvinge nogen til. Som man ser, er det alt andet end gode Forhold, Inspektør Christensen byder sine Røgtere, men vi tror heller ikke, at det er Ejeren af Juulskov, Grev Ahlefeldt-Laurvigs Mening, at hans Arbejdere skal behandles paa den Maade.

Juulskov, d. 6. Decbr. 1920.

Carl Christensen, *Petrus Madsen,*
Røgtere.

En fin Arbejdsgiver.

Et Medlem af Hørning Afdeling fæstede sig til en Gaardejer i Ormslev og alt gik godt i en 3 Uger, men saa kom Husbonden i Tanker om, at han ikke havde Arbejde nok til 3 Karle hele Vinteren, hvorfor han siger til nævnte Medlem: „Du sætter ondt for de andre Karle, det er bedst vi skilles". Paa Karlens Forespørgsel, om det var Arbejdet, han ikke var tilfreds med, svarede Husbonden: „Arbejdet er det ikke, men Du er for bestemt til at holde op om Aftenen, og opfordrer de andre Karle til det samme". Den ene af de andre Karle er slettet for Gæld af vor Organisation, takket være en ligesindet Agrar, som forannævnte. Hvornaar lærer Karlene at slutte sig til vor Organisation, saa vi kan faa Tyendeloven af 1854 ekspederet hen paa oldnordisk Museum, hvor den rettelig hører hjemme?

En anden fin Arbejdsgiver mener, at de Karle, der ingen Plads har i Vinter, burde sendes til Vilna til den internationale Hær. Lignende Tildragelser fra Bondekulturens Overdrev forekommer ofte. Hos en her i Kommunen boende Gaardejer mødte den 1. November en ny Karl. Da han saa Kammeret, sagde han, at han vilde have repareret Loft og Gulv samt 1 Stol inden han tiltraadte Pladsen. Husbonden svarede: „Er Kammeret ikke godt nok til dig, saa Farvel". Men vil den næste sige som den første, blev Manden vel nødt til at gøre Hummeret i Stand.

Ebbe Andersen.

Bemærk!

Hver eneste Uge modtager vi saa sent som om Onsdagen Afdelingsmeddelelser, der omhandler Møder, som i de fleste Tilfælde skal afholdes førstkommende Lørdag eller Søndag. De Meddelelser, der indkommer saa sent, kan absolut ikke optages i Bladet. Gør det derfor til en Regel at afsende Meddelelser senest Lørdag eller Søndag.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Øbro 3529 x.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[A], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Meddelelser til Julenummet.

Fra Postvæsenet har vi faaet Meddelelse om, at Bladets Nr. 52, der skal udkomme inden den 24. December, for at komme vore Medlemmer rettidig i Hænde, skal være indleveret paa Hovedpostkontoret allerede Tirsdag den 21. December.

I den Anledning gør vi opmærksom paa, at Meddelelser eller andet Stof, som ønskes optaget i dette Nummer af Bladet, maa indsendes saa tidligt, saa vi har det paa Kontoret senest Lørdag den 19. December.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, da vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Fejø Afdeling
Det meddeles, at Landarbejderforeningen har overtaget al Stenslagning ved Kommunens Veje. Ingen maa paabegynde Arbejdet, før de har henvendt sig til Vejmændene. Fagbog skal fremvises paa disses Forlangende. Det er ethvert Medlems Pligt at paase, at ingen uorganiseret Arbejder bliver beskæftiget ved Kommunens Arbejde.

J. Hansen.

Lindelse Afdeling
Mødet den 11 aflyses og afholdes i Stedet for Tirsdag den 14. Kl. 7. *J. P. Jensen* fra Aalborg kommer til Stede, og holder Foredrag. Af Hensyn til Foredraget bedes Medlemmerne møde talrigt og rettidigt. *Thomas Andersen.*

Købelev Afdeling
Til Underretning for de arbejdsløse meddeles det herved, at Kontroltiden er fra 9 til 10 Formiddag, og i nævnte Tid maa Medlemmerne møde, da de ellers ikke bliver afkrydset. (Se vor Annonce.) *Povl Christoffersen.*

Vester Ulslev Afdeling
afholder Medlemsmøde i Forsamlingshuset Søndag den 12. December 1920 Kl. 12 Eftermiddag.

Kristian Jensen.

Højrup og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag Eftermiddag den 12. December Kl. 4. Medlemmerne bedes alle give Møde, da der vil blive taget Bestemmelse angaaende Juletræsfesten. Kontingent betales og Bøgerne stemples. Mødet afholdes hos undertegnede. *Niels Jakobsen.*

Tillitze Afdeling
Medlemsmøde afholdes Søndag den 19. December Kl. 6 hos Karl Andersen, Munkeby. Er Mødet paa dette Tidspunkt ikke beslutningsdygtigt, afholdes nyt Møde Kl. 7, som da er beslutningsdygtigt, uanset de mødendes Antal. Lad os nu for en Gangs Skyld se Eder alle møde op og tage Del i Forhandlingerne. *Karl Andersen.*

Idestrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag d. 18. December Kl. 7½ i Idestrup paa sædvanlig Sted. Fanespørgsmaalet bliver drøftet tilligemed endre vigtige Spørgsmaal.

Christian Hansen.

Birket Afdeling
Birket Landarbejderforening og *Socialdemokratisk Forening* afholder Medlemsmøde i Birket Forsamlingshus Onsdag Aften d 8 December Kl. 7 prc. Medlemmerne bedes møde talrigt, da vigtige Ting er paa Dagsordenen, bl. a. angaaende et Juletræ. *Magnus Nielsen.*

Fjeldsted-Harndrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 12. December paa Harndrup Afholdshotel Kl. 7½. Alle Medlemmerne bedes give Møde, da der er vigtige Ting at forhandle. Fagbogen medbringes og Indbetaling af Kontingent.

Jakob Jokobsen.

Søndersø Afdeling
Kontroltiden er hver Dag fra Kl. 12 til 2.

Hans Larsen,

Odense-Egnens Hovedafdeling
afholder offentlige Klubmøder følgende Steder: Vissenbjerg Kro Lørdag den 11., Marslev Mandag den 13., Dalund Tirsdag den 14., Sdr. Næraa Onsdag den 15., Fangel Torsdag den 16., Holmstrup Fredag den 17., Nr. Lyndelse Lørdag den 18. December, hver Aften Kl. 7½. (Se nærmere ved Plakater). Efter det offentlige Møde Valg af Klubformand og Tillidsmand i Henhold til de nye Love. Da det er det vigtigste Møde siden Foreningernes Oprettelse, bedes alle Medlemmerne denne Gang møde, samt agitere for, at alle Arbejdere kommer med, saavel organiserede som uorganiserede, baade Kvinder og Mænd.

Carl Westergaard
Formand for Hovedafdelingen.

Alt mellem Himmel og Jord
sælges billigt.
Slippen og Bagergade Auktionsvareforretning
Telefon 649. Rønne.

Landarbejderforeninger
tilbydes i Løbet af Vinteren Gengivelse af **kendte Forfatteres sociale Foredrag,** Oplæsning af **Digte i socialagitatorisk Aand** samt Opvisning af **90 interessante Lysbilleder** fra Jyllands Vestkyst. Honoraret er meget lavt og retter sig en Del efter Foreningernes Størrelse. Foreninger, der kunde ønske at reflektere paa mit Tilbud, bedes snarest muligt opgive mig deres Adresse, og kan da erholde nærmere Oplysning. Med social Hilsen
A. Melby,
Adelgade 119 I, København K.

Bryg Juleøllet af Gambrin
og brug ½ kg Sukker til hver Pakke. De faar da en festlig Drik, der knapt koster 10 Øre pr. Flaske (¾ Liter). Vær saa venlig, hvis Deres Købmand ikke har Gambrin at opgive os hans Adresse paa et Brevkort, og vi skal sørge for, at han har det i Løbet af et Par Dage.
Gambrinfabriken, Haslev. Telefon 72.

Juletræ.
Købelev Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening afholder Juletræ med paafølgende Bal 3. Juledag hos Ferd. Petersen, Rikke. Dans for Børnene fra Kl. 4—7. Medlemmer, der vil deltage i Festen, bedes tegne sig paa Listerne inden den 18. December hos Emil Rasmussen, Nøjsomhed, Peder Rasmussen, Skovhallegaard. Chr. Christiansen, Mariebjerg.
Udvalget.

FORLANG
et Tilbud paa en Annonce i „Landarbejderbladet". De fortryder det ikke og har De blot forsøgt en Gang, kommer De snart — — — igen. — — —

VAREHUS CARL FRIIS
Fra Top til Taa
Benyt det store, aarlige
Udsalg.
Masser af Varer er fremlagt i Vinduerne paahæftet de meget nedsatte Priser.
Alt sælges af Vinduerne.
Kongensgade 32 Odense.

Vil De ha' Øl,
der er bedre og billigere end det Øl, De køber, saa bryg selv. 1 Pakke Gambrin til 85 Øre, ¼ kg Sukker og for 1 Øre Gær giver 14 Fl. Øl, der kun koster Dem ca. 8 Øre pr. Fl. Hr. J. M. Christensen, Andkær Skov pr. Børkop, skriver om Gambrin Øl:
Jeg vil nu anbefale dette Øl som en storartet Drik og tillige billig, jeg kalder det meget bedre end det, man køber hos Bryggerne. Gambrin faas hos Materialisterne og mange Købmænd og Brugsforeninger. Giv Deres Handlende vor Adresse, hvis han ikke fører Gambrin.
Gambrinfabriken, Haslev.

1000 kg Uldgarn ½ Pris,
sort og graat, skal sælges. Butikspris er 28 Kr. og sælges for 14 Kr. pr. kg. Skriv straks og Ordre ekspederes i Rækkefølge. Mindste Ordre 1 kg, 2 kg sendes franko.
Garnlageret, Ejlersvej 6, Kolding.
NB. Er Varerne ikke efter Ønske, da betales Pengene tilbage.

Partivarer ½ Pris.
Et lille Parti Læder-Træske kan tilbydes til den billige Pris:
Nr. 20—27 3 Kr.
- 28—35 4 -
- 36—40 5 -
- 41—45 6 -
Opgiv Nr. eller Maal og skriv i Dag, da Partiet er lille og Prisen er billig. 2 Par portofrit.
Træskolageret, Ejlersvej. Kolding.

Ægteskab
søges med en Pige eller ung Enke i Midten i Trediverne af en Landmand i lign. Alder. Billet mrkt. „Julegave" modtager Bladets Kontor.
Ægteskabskontor frabedes.

Landarbejdere!
Hvorfor kaste Jeres surt erhvervede Penge ud som Bytte for de glubske Købmænd, naar I hos mig kan købe en ægte, god Ma seillesæbe til en Pris af 79 Øre pr. Pund. Samme Sæbe maa I give Kr. 1,35 pr Pund for hos Jeres Købmand. Sæben forsendes portofrit til en Pris af 7 Kr. pr. 9 Pund. Opsæt det ikke, men skriv straks til mig.
F. Frandsen,
Sæbefabrikernes Udsalg,
Galten St.

Avertér i Landarbejderbladet.

Stor Realisation
6 interessante Bøger kun **Kr. 2 95** + Porto.

Da vi fuldstændig ophører med Salg af Bøger, realiseres hele vort Lager til Priser, der ligger 60—70 % under normal Pris. Nedenstaaende meget pikante Bogpakke leveres for kun Kr. 2,95 for alle Bøger, men Oplaget er stærkt begrænset, hvorfor Ordre maa sendes snarest, da Priserne kun gælder for dette Oplag. **Kommissionærer og Rejseagenter erholder 10 Bogserier (60 Bøger) for kun Kr. 25,00 franko tilsendt.**

Alle Bøgerne trykt paa dansk Sprog.

Lærebog i Hypnotisme (2 Bind). Det moderne Livs store Magt til Opnaaelse af social Held og Lykke. Omhandler, hvor edes man vinder Magt og Overlegenhed overfor sine Medmennesker.
Af Kapitlerne fremhæves:
De magiske Øjne.
Kunsten at beherske andre.
I Mystikens Verden.
Staalmennesket.
Fakirernes Kunst.
Den hypnotiske Ring.
De store Vidundere.
Den magiske Søvn.

(Den normale Pris er ellers Kr. 2,65).

Pigen fra American Bar.
En meget pikant underholdende Bog.
(Almindelig Pris Kr. 1,50).

Ægteskabets Haandbog.
En virkelig lærerig Bog for Mand og Kvinde.
Smukt udstyret og trykt paa godt Papir.
(Almindelig Pris Kr. 1,50).

Kvindelige Modeller.
Meget pikant. En Samling interessante Billeder.
Almindelig Pris (Kr. 0,75).

Den lille Ungkarlebog.
Meget pikant Bog.
(Almindelig Pris Kr. 0,75).

Dette er et Tilbud, som kun kommer én Gang. Katalog over Bøgerne gratis. Alle Bøgerne trykt paa det danske Sprog.

BESTILLINGSSEDDEL, indes. til
Omega Importen, København B
Undertegnede ønsker sig tilsendt ovennævnte Bogserie indeholdende 6 Bøger for Kr. 2,95 + Porto mod Efterkrav.

Navn .....
Adresse .....
Postadresse .....

Engros Priser.

Aluminiums Spiseskeer 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Gafler 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Theskeer 2½ Kr. pr. Dus.
Alt fint sleben og poleret.

Barbermaskiner
med 6 Blade, Gillette System, i flot Etui, Vestelommeformat, 10 Aars Garanti for Holdbarhed, pr. Stk. 235 Øre.

Cigarer.
100 store Cigarer kun 10 Kr.
100 do. ekstra stor 15 -
Disse Mærker i Cigarer er mindst 50 % under Dagspris, ingen Surrogat. Kan godt faas i mindre Partier som Prøve til Kassepris. Alt + Porto.

B. Petersen (en gros) Vejle.

Klædesko ½ Pris.

Nr. 20-25	Kr.	1,60
- 26-30	-	1,85
- 31-35	-	2,25
- 36-40	-	2,70
- 41-46	-	2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen,**
Egegade 3, København N.
Telefon: Nora 2091 y.

Avertér i Landarbejderbladet.

5100 kg Uldgarn ½ Pris.

Ovenstaaende Parti Uldgarn, som ligger i en smuk graameleret og ægte sort Farve, har vi besluttet at tilbyde dette Blads Læsere ½ **gratis.**

Uldgarnet koster i Dag i Butikken 30,50 Kr. pr. kg, men tilbyder vi alle, der ønsker at **købe Garnet, til 14,50 pr. kg.** Garnet ligger i fin, mellem og graa Sværelse.

Vi garanterer for, at Garnet er ren Uld, samt at der ikke findes en mere solid og holdbar Vare i Bugen.

Masser af Anbefalinger og Efterbestillinger foreligger.

Alle Postordrer forsynes med Nr. og ekspederes i Rækkefølge.

Er Garnet ikke efter Ønske tages det tilbage.
Mindste Salg 1 kg. Ordren bedes indsendt hurtigst

Fabrikernes Udsalg,
Lahnsgade 82, Odense.

24 Nr. 325 Øre.

Julepakke Nr. 5

1. 1 Lysedug, paategnet paa fint Lærred, med Rosenmønster.
2. 1 Løber tilsv. Mønster.
3. 1 flot Serviet (Theskekurvserviet).
4. 1 Flaske fin Viol-Parfume.
5. 1 Mappe fint Brevpapir, 50 Øre.
6. 10 fineste Julekort i Farvetryk, Landskaber, Børn og Juletræer. 1 Kr.
7. 10 Visekort, forskellige, Værdi 2½ Kr
8. 2 store Julebøger med illustrerede Fortællinger. Pris 1½ Kr.
9. 1 Juleengel med Sølvglimmer.
10. 1 Fingerring med 5 Aars Garanti.
11. 1 Fingerring med Sten.
12. 1 Nøglering.
13. 1 smuk Brosche m. Sten.
14. 1 Aarmbaands-Uhr.
15. 1 Tændstikspil.
16. 1 Missekat, kan fløite.
17. 1 Billed-Lotteri.
18. 1 Medaillon til Halskæde.
19. 1 Tændstikspil.
20. 1 Drejebillede.
21. 1 Notisbog.
22. 1 Pyntenaal.
23. 1 nydeligt Billede til Indramning, 75 Øre.
24. Vor Julepriisliste.

Alle 24 Nr. sælges samlet for 325 Øre plus Porto.

23 Nr. 245 Øre.

Julepakke Nr. 6

1. 1 ekstra stærk Tegnebog med 3 eller 4 Rum. Værdi 2½ Kr.
2. 2 store Julebøger, illustrerede Julefortællinger. Pris 1½ Kr.
3. 1 Herrering, 5 Aars Ga-
4. 1 Maleri i oval Ramme.
5. 1 Mappe Brevpapir, fint Papir, 50 Øre.
6. 1 Forvandlingsspil.
7. 1 Røntgen Mikroskop, man kan se Benet i en Finger, Blommen i et Æg o. s. v.
8. Manden, der rækker Tunge. Legetøj.
9. De 7 Tryllekort. 25 Øre.
10. 1 Billed Lotteri.
11. 1 Notisbog.
12. 1 Bageform.
13. 1 Medaillon.
14. 1 Armbaands-Uhr.
15. 1 Blyant.
16. 1 Drejebillede. Nyhed.
17. 1 Nøglering.
18. 1 Juleengel med Sølvglimmer.
19. 1 smuk Slipsnaal.
20. 1 Lykønskningskort.
21. 1 Tændstikspil. Nyhed.
22. 1 smukt Billede til Indramning.
23. Vor Jule-Prisliste.

Alle 23 Nr. koster ialt 245 Øre plus Porto.

Tages 3 Pakker, medfølger 1 Barbermaskine med 6 Blade, Værdi 3 Kr.

B. Petersens Varelager, Vejle.

Stort Reklamesalg.

Ved heldig Indkøb kan vi tilbyde sorte strikkede Dameveste af prima Uld til 485 Øre og graa Herreveste af prima Uld til 950 Øre. De bedes i egen Interesse indsende Ordre omgaaende for at blive ekspederet inden Jul.

Importforretningen, Kolding.

Husmandsbrandkassen for Danmark

(105,000 Medlemmer. 925 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag,** alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag,** naar den ikke overstiger 40,000 Kr. og med **haardt Tag,** naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling.
Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

En nyhet for husmoren.

Haandstoppeapparat stopper strømper, gardiner, tøj etc. forbausende let og aldeles som nyvævet. Hele arbejdet udføres kun med nogen faa haandgrep.

Apparatet er anbefalet paa det bedste av ukebladet „Hjemmet", „Hjemmenes Vel" og „Vor Tid" m. fl, desuten omtalt av husmødrene.

Stoppeapparatet er indført i næsten alle Tysklands haandarbejdsskoler. Prisen er kr. 5,00 pr. stk. + porto. Leveres med prøvearbejde og fuldst. bruksanv.

En husmor skriver: „Takker for det tilsendte hændige stoppeapparat, og ber Dem tilsende mig 6 — seks — stk. pr. omg. **Jeg hadde aldrig trodd det skulde bli saa morsomt at stoppe strømper".**

Fjøsanger, 19. september 1919.

Ærbødigst
Fru Astrid Michelsen.

Generaldepot:

SONECAR - Stavanger, Norge. Dep. D. 1.

Behag ved bestilling at opgi bladets navn.

Jul-Præmiegaade

Værdifuld Præmie til enhver, som løser Opgaven.

I Lighed med tidligere vil vi i Aar foretage en større Præmieuddeling blandt Bladets Læsere. Uddelingen er denne Gang sat i Forbindelse med en interessant og morsom Præmiegaade, **som vi hermed indbyder enhver af Læserne til at deltage i.**

Vi tør nok gaa ud fra, at Opgaven er passende vanskelig. Den er saaledes, at den vil give mange en god Del Hovedbrud, medens de mere skarpsindige maaske kan gætte Løsningen straks. Hvad enten de hører til de første eller de sidste, siger vi dog: **Gaa straks i Gang med Opgaven, De skal nok finde den rette Løsning,** og husk paa, De kommer ikke til at have Besvær uden Løn, men hvori denne bestaar, maa De læse om længere nede, nu gaar vi først til selve Opgaven:

PRÆMIE-REBUS. (Løsning **Et gammelt velkendt Ordsprog).**

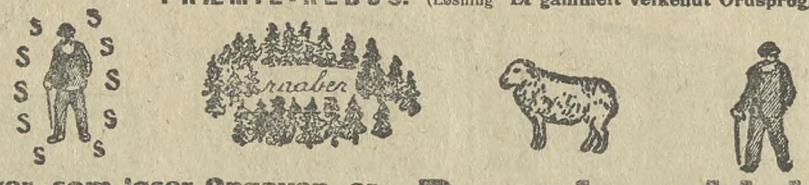
S
S
S

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 51 | Fredag den 17 December 1920 | 6. Aargang

Brune amerikanske

Fedtlæderstøvler,

me et svære med dobbelte Saaler, garanteret ren Læder helt igennem, smukt udførte med fin Pasform og af smuk mørkebrun Farve. Garantistempel i Saalen „Solidt Læder, udvendig og indvendig Saal".

Praktiske til Vinter- og Arbejdsbrug. Af amerikanske Fedtlæde støvler solgte vi forrige Vinter mange Tusinde Par pr. Postordrer, og vi har utallige Anbefalinger fra Folk, som har faaet vore Støvler.

Opgiv det Nummer De bruger eller send Omrids af Foden. **Pris Kr. 32,50** plus Porto pr. Efterkrav. Saafremt Støvlerne ikke tilfredsstiller, sendes Pengene tilbage.

Køb aldrig pr. Postordre uden denne Garanti.

Importlageret, St. Jørgens Allé 7 København B.

Abonner paa

Landarbejderbladet.

Trit Patent Nyhed

Varme og tørre Fødder

bevarer Helbredet og giver Sundhed og Velvære.

Vi leverer Dem gratis til Prøve garanteret vandtæt, ualmindelig solid og slidbar, behagelig Vinterstøvle med svær Træbund som Tegningen,

foret med Filt,

direkte til Fabrikspris.

Snørestøvle med Filtfoer
Nr. 42-47 Nr. 35-41 Nr. 27-34
Kr. 16,50 Kr. 15,50 Kr. 14,00

Langskaftet Vinterstøvle med Filtfoer
Nr. 42-47 Nr. 35-41 Nr. 27-34
Kr. 26,50 Kr. 24,50 Kr. 22,00

Dansk Patent Fodtøjsfabrik,
Kvistgaard St.

De bedes sende mig pr. Efterkrav med Ret til Returnering, om ikke fuldt tilfredsstillende:

Navn: _____

Stilling: _____

Bopæl: _____

Trit Patent Nyhed

Enhver Landarbejder bør abonnere paa

Dansk Familieblad.

Ved Bestilling af Bladet paa Posthuset gælder Postvæsenets Kvittering som Police for en gratis Ulykkesforsikring paa

500 Kr. ved Død og

1000 Kr. ved fuld Invaliditet,

forholdsvis for ringere Grad.

Knut Hamsun.

Knut Hamsun har gennem mange Aar nydt Anerkendelse som en af Nordens betydeligste Forfattere, nu har han faaet officiel Anerkendelse for ogsaa at være en af de største i Verden, idet han som bekendt er bleven tildelt Nobelprædiken i Litteratur. Hamsun har iøvrigt som de fleste store Aander maattet kæmpe og stride sig frem til Anerkendelse; han har forsøgt sig i de mest forskellige Stillinger, og i sit omtumlede Liv har han lært Nød og Savn at kende og har skrevet om det i Bøger, som har vakt baade Opsigt og Forargelse.

Hvilken Stilling, Hamsun end har indtaget i sin Ungdom, een Ting har han altid været, fordi han er født til det: den store, geniale Digter.

DØRPLADER i Messing, Emaille og Porcellæn. :: ::

Nye danske Stempelfabrik,

Sværtegade 7. Telefon: Central 8966. København K.

Husk Mødet i Ringe paa Søndag!!!

Vi erindrer endnu en Gang om, at Mødet i Ringe paa Søndag begynder Kl. 1¼ og holdes paa Højskolehotellet.

Mød talrigt og mød præcis!

Kredsorganisationen for Svendborg Amt.

Amerikanske Militærstøvler.

Alle Landarbejdere kan nu sikre sig et Par af disse jernstærke, mørkebrune, dobbeltsaalede Fedtlæder-Støvler med stemplet Garanti for prima Læder til den billige **Pris 32 Kr.** plus Porto. Sværte til Støvlerne 1 Kr. **Mange Anbefalinger fra Landpostbude.** Hvad ikke tilfredsst. omb. eller tages tilbage til fuld Pris. Opg. Nr. eller send Afrids af Foden ved Bestilling til Postbud **E Solkær,** Nørrebrog. 8 St., Kbhvn N.

FIRE BRUNE GUTTER

tumlede over Landgangen fra Briggen »Stella«. Om disse samme brune Gutter handler den af den talentfulde unge Forfatter *Johannes Buchholtz* i »Arbejdernes Almanak 1921« fortalte morsomme Historie, der paa en lystig Maade med glimrende Lune beretter om »Styrmand Højfeldts Landgang«. Alle vil utvilsomt more sig kosteligt over denne Historie, Men meget andet i broget Blanding findes der i den samme Almanak. Herom henviser vi til den andetsteds i Bladet omhandlede Anmeldelse. Kun skal vi tilføje, at Prisen kun er Kr. 2,25, og at Bestillinger indsendes til »Landarbejdernes Bogsamling«, Willemoesgade 54, St., København Ø. Men bestil den straks og læse om de fire brune Gutter,

DER SAA ÆDRU UD.

Skynd Dig

Skynd dig at gaa hen til Afdelingsformanden, hvis du er arbejdsløs og ikke har været hos ham. Han har gode Efterretninger til dig.

Er du Afdelingsformand, saa skynd dig at indsende de Skemaer til Arbejdsløshedskassens Kontor, som De samvirkende Fagforbund har anmodet os om.

Det har den allerstørste Betydning for de arbejdsløse.

Sofus Westergaard.

Englands Arbejderbevægelse.

Af *C. V. Bramsnæs.*

III.

Aaret 1895 dannede — som nævnt i den forrige Artikel — et Vendepunkt i den engelske Arbejderklasses Bevægelse, idet *Independent Labour Party* (I. L. P.) blev dannet. Partiets Program, som det blev fastslaaet paa Bradford-Konferencen, var socialistisk. Man krævede kollektiv Ejendomsret af alle Produktionsmidler, og Vejen til Maalet gik gennem parlamentarisk Aktion. Man krævede sociale Reformer, Beskyttelse af Arbejdernes Rettigheder og Demokrati i den centrale og lokale Styrelse.

Saa man alene paa Programmet, var der næppe Forskel paa det nydannede I. L. P. og det fra 1881 bestaaende socialistiske Parti, *Social Democratic Federation.* Men alligevel var der betydelig Forskel. I. L. P. var i Ordets dybeste Forstand et Arbejderparti, dannet af Arbejdere og derfor paa Forhaand indstillet paa at skaffe sig Tilslutning fra Arbejdernes Rækker og fra de Organisationer, hvor Arbejderne allerede samledes, nemlig Fagforeningerne.

Partiets Leder blev *Keir Hardie.* Han var født 1856 i Lancashire i Skotland. Hans Moder lærte ham at læse, det var al den Undervisning han fik. Ni Aar gammel kom han til Minearbejde for at tjene til sit Underhold. Resten af sin Barndom og sine Ungdomsaar tilbragte han i Gruberne. Men han kom hurtigt til at deltage i Organisationslivet, og dette sammen med hans ivrige Selvstudium af politiske og økonomiske Forfattere skolede ham til den Stilling i engelsk Arbejderpolitik, som han kom til at indtage. Til sin Død i 1915 stod han som en af de ejendommeligste Skikkelser i engelsk Arbejderpolitik, næsten forgudet af sine Tilhængere, agtet, men ogsaa frygtet af Arbejderklassens Modstandere.

Den ledende Tanke hos Keir Hadie, da han stiftede I. L. P., var at rive Arbejdermasserne bort fra de liberale Valgurner. Dette var ikke velset hos de gamle Fagforeningsledere, der iøvrigt kendte Hardie fra hans Opposition paa Fagforeningskongresserne. Men Partiet fik dog god Tilslutning. Og man tog straks fat paa Arbejdet. Nogle Suppleringsvalg til Parlamentet i 1894 gav ret gode Stemmetal for de opstillede uafhængige Arbejderkandidater, og da der det følgende Aar, 1895, skulde være almindelige Valg til Parlamentet, opstillede man Kandidater i 28 Kredse. Valget, der iøvrigt som Helhed blev en stor Sejr for de Konservative over de Liberale, gav ikke det nye Arbejderparti Sejr i nogen Kreds, men det havde været en god Agitationskampagne for det nye Parti. Med betydeligt Resultat tog Partiet ligelede fat paa de kommunale Valg, og i Slutningen af 1890'erne sad der rundt om i Englands Kommuneraad ca. 1000 Repræsentanter for I. L. P.

Blandt de Mænd, der dels fra Begyndelsen og dels senere har spillet en Rolle i I. L. P., kan nævnes *Bruce Glacier, Ramsay Mac Donald, Philip Snowden, Fred. Jowett, J. R. Clynes, George Barnes* og *G. H. Roberts.* Straks fra Partiets Dannelse fik det et Organ i *The Labour Leader,* et Ugeblad, som en Tid blev udgivet af Keir Hardie, men i 1904 blev overført til Partiet og redigeret af Ramsay Mac Donald, senere af Bruce Glasier.

I Slutningen af 1890'erne var der begyndt at komme Uro og Usikkerhed over de engelske Fagforeninger. Det var deres Retsstilling der omtvistedes.

Ved de tidligere nævnte Love af 1871 og 1876 havde Arbejderne ment, at deres Fagorganisationer havde opnaaet ikke alene juridisk Anerkendelse, men ogsaa Frihed til at varetage Arbejdernes Interesser gennem Strejken og de til denne knyttede Metoder for at undgaa Strejkebrydere.

Paa dette sidste Punkt begyndte nu Domstolene at angribe Fagforeningerne. Det blev betragtet som ulovligt at udsætte Strejkeposter, der søgte at overtale »Arbejdsvillige« til ikke at gaa i Arbejde under Strejken, og adskillige Fagforeninger blev idømt Erstatning til Arbejdsgiverne. Loven var uklar, og en ny Fortolkning blev nu praktiseret. Dette aabnede Øjnene hos mange Fagforeningsmedlemmer for Betydningen af Indflydelse i Parlamentet, og man begyndte at forstaa Betydningen af den Agitation, der blev ført af det uafhængige Arbejderparti (I. L. P.).

I 1899 besluttede I. L. P. at gøre et alvorligt Forsøg paa at faa Fagforeningerne til at interessere sig for uafhængig Arbejderpolitik. Fremstødet blev gjort paa selve Fagforeningskongressen, der dette Aar holdtes i Plymouth. Det var dog ikke let at faa Tanken frem, da Lederne af I. L. P. ikke kunde faa Adgang, med mindre de var Lønarbejdere eller lønnede Fagforeningsledere, og Keir Hardie f. Eks. var paa dette Tidspunkt ingen af Delene. Imidlertid fik man en velvillig Fagforeningsrepræsentant til at indbringe en Resolution, der var formet af I. L. P., og som gik ud paa, at der skulde sammenkaldes en Konference af Delegerede fra Fagforeningerne, de socialistiske og kooperative Organisationer til at *raadslaa om Veie og Midler til at faa valgt det størst mulige Antal Arbejderrepræsentanter ved næste Parlamentsvalg.*

Trods Modstand fra en Del af de gamle Fagforeningsledere blev Resolutionen vedtaget med ca. 546,000 Stemmer mod 434,000, og dermed var Grunden lagt til Dannelsen af af det fremtidige engelske *Labour Party.* En Komite blev nedsat til at organisere Grundlaget for den vedtagne Konference, og i Begyndelsen af Aaret 1900 samledes Konferencen i London. 120 Delegerede, repræsenterende mere end en halv Million Arbejdere, var til Stede. Saavel Fagforeninger som de socialistiske Organisationer deltog.

Konferencen tog afgørende Standpunkt for, at der skulde føres en uafhængig Arbejderpolitik ved Parlamentsvalgene, og som Arbejderkandidater kunde kun anerkendes Mænd, der blev opstillet af en af de til den nye Sammenslutning hørende Organisationer. Dermed var de liberale »Arbejderkandidater« udelukket. Konferencen valgte en *Labour Representation Committe,* der kom til at bestaa af 7 Medlemmer fra Fagforeningerne, 2 Medlemmer fra Keir Hardies uafhængige Arbejderparti (I. L. P.), 2 Medlemmer fra Hyndmans Socialistparti (S. D. F.) og 1 Medlem fra Fabian Society. Til Sekretær, d. v. s. Formand, valgtes Ramsay Mac Donald, der tog energisk fat paa Arbejdet med at skaffe Tilhængere til den nye Organisation. Nogle Aar senere blev Sammenslutningens officielle Navn *Labour Party.*

Tilslutning til Labour Party, eller som Navnet foreløbig lød: *Labour Representation Committe,* var ikke aaben for enkelte Personer, men kun for Organisationer, der vedtog at tilmelde sig samlet. Paa den Maade kom der naturligvis Medlemmer ind, f. Eks. gennem en Fagforening, der i og for sig ikke politisk set tilhørte Partiet, hvad der senere gav Anledning til Vanskeligheder.

I 1900 talte Partiet 376,000 Medlemmer, deraf 13,000 Medlemmer af I. L. P., 9000 af S. D. F., omtrent 1000 af Fabian Society og Resten Fagforeningsmedlemmer. I 1902 var Medlemstallet vokset til 861,000.

Denne betydelige Vækst i Medlemstallet, der væsentligst repræsenteredes af ny tilsluttede Fagforeninger, skyldtes særlig den tidligere nævnte Usikkerhed, som Fagorganisationerne følte med Hensyn til deres retlige Stilling. En Højesteretsdom i en Strejkesag gav Arbejderne fuld Klarhed over deres Organisationers svage Retsstilling. Det var *Taff Vale* Sagen.

Der udbrød Strejke ved et Jernbaneselskab, Taff Vale, og Direktøren anlagde Sag mod Jernbanemændenes Fagforening til Betaling af almindelig Skadeserstatning for Standsning af Driften. Fremgangsmaaden var saa uhørt, at Arbejderne først ikke tillagde Spørgsmaalet synderlig Betydning; de ansaa det nærmest for et Slag i Luften. Sagen gik fra den ene Instans til den anden, og i 1901 kom den for Højesteret, der i England bestaar af de retskyndige Medlemmer i Overhuset. Ved Højesteret blev der givet Jernbaneselskabet Medhold, og Fagforeningen blev dømt til at betale Taff Vale Selskabet 23,000 Pund Sterling (noget over 400,000 Kr.) i Erstatning.(!) Et Par Aar efter blev Minearbejderne i Wales dømt til at betale 50,000 Pd. Sterling (omtrent 1 Mill. Kr.).

Disse Domme var for Arbejderne gode at faa Forstand af. Man blev klar over, hvad det betød at have Indflydelse paa Lovgivningsmagten.

Allerede i sit første Aar, 1900, deltog Labour Party i de almindelige Parlamentsvalg. Stemmetallet var betydeligt, men kun faa Kandidater blev valgt. Ved nogle Suppleringsvalg i de følgende Aar sejrede Arbejderne, og bl. a. blev *Arthur Henderson,* der senere har spillet en saa stor Rolle i den engelske Arbejderbevægelse, valgt ind i Parlamentet.

Der var dog stadig liberale Tendenser hos mange af Fagforeningsmedlemmerne i Labour Party, og ved de aarlige Kongresser stod der Strid om, hvorvidt den socialistiske Farve var tilstrækkelig ren. Social Democratic Federation blev utilfreds og udmeldte sig af Partiet allerede 1901. I 1903, paa Kongressen i Newcastle, blev der vedtaget et Program, der stærkere end tidligere betonede Partiets Selvstændighed, og dette gav mere Tilfredsstillelse hos det store Flertal af Partiets Tilhængere.

Ved de almindelige Parlamentsvalg i 1906 vandt Labour Party en betydelig Sejr. I Slutningen af Aaret 1905 maatte den konservative Regering, der havde haft Magten siden 1895, gaa af, og en liberal Regering blev dannet under *Campbell-Bannermann.* En af Arbejdernes gamle Førere, *John Burns,* blev optaget i Regeringen, men *ikke* som Repræsentant for Labour Party. Burns var efterhaanden gledet bort fra den uafhængige Arbejderpolitik og var nærmest liberal. Nyvalgene til Parlamentet, der fandt Sted som Følge af Regeringsskiftet, afholdtes i Januar 1906. Labour Party opstillede egne Kandidater i 50 Kredse og fik 29 Kandidater valgt. Som liberale »Arbejderkandidater« valgtes bl. a. 14 Repræsentanter, opstillede af Minearbejdernes Forbund, der var den eneste større Fagorganisation, som stadig holdt sig uden for Labour Party. I Parlamentet sluttede de 14 sig til det liberale Parti.

Arbejderpartiets store Sejr vakte betydelig Opmærksomhed i England. Det var første Gang, uafhængige Arbejdermedlemmer kom ind i Parlamentet i et Tal, der overhovedet betød noget. Nogle Suppleringsvalg i de følgende Aar bragte atter Arbejdersejre, og i 1909 fik Partiet en betydelig Tilvækst, idet Minearbejdernes Forbund nu indmeldte sig, og 10 af de liberale Minearbejder-Repræsentanter i Parlamentet sluttede sig derefter til Parlamentets Arbejdergruppe. I 1910 var der to Gange Parlamentsvalg, og Labour Party fik ved disse Valg henholdsvis 40 og 42 Kandidater valgt. I 1912 talte Arbejderpartiet over 1½ Million Medlemmer.

Det første Resultat af Arbejderpartiets Sejr i 1906 blev en Revision af Fagforeningsloven. Taff Vale Dommen sad Arbejderne som en Torn i Kødet. Nu blev det udtrykkelig fastslaaet i Loven, at Anvendelsen af Strejkeposter var lovlig, og Fagforeningerne blev fritaget for kollektivt Erstatningsansvar. Det kneb med at faa Loven igennem Overhuset, der bestaar af Adelsslægternes »fødte« Repræsentanter, men man vovede dog ikke at fastholde Modstanden.

Den nye Fagforeningslov var et godt Bevis for Arbejdernes Indflydelse, og den vakte stor Tilfredshed i Arbejderkredse, men de følgende Aar — op til Krigens Begyndelse — blev iøvrigt stærkt bevægede Aar for den engelske Arbejderbevægelse.

(Fortsættes.)

Vore Annoncører.

Fedtlæderstøvler.

I omstaaende Annonce anbefaler Postbud E. Solkær, København, de kendte, stærke amerikanske Militærstøvler og henviser til, at de er anbefalet af Landpostbudene.

Annoncér i
Landarbejderbladet.

Martin Andersen Nexø:

Ditte Menneskebarn.

IV. Del. Skærsilden. H. Aschehoug & Co.s Forl.

»De havde det i Grunden nemt, saadanne, der fik deres Unger udenfor Lov og Orden — en anden maatte pænt lade være at vise sig ude omkring, til een havde taget sin Kirkegang«, saaledes sludrede de i Lejet, da Ditte atter viste sig udenfor Fattighusets Døre med en Unge paa Armen. Ja, ogsaa hviskede de i Krogene, hun vil ikke engang gifte sig med ham — Gaardmandssønnen, der er Far til Barnet, til Trods for, at han var villig dertil, men saadan var nu engang disse Rakkerfolk.

Ditte vidste, hvad de sludrede om, hun var ligeglad med disse onde Tunger, hun havde anderledes alvorlige Ting at tænke paa; thi hun stod nu over for at skulle skilles fra alt det hun havde kært. Ditte skulde ud i Verden, til Hovedstaden, og dér til at kæmpe Kampen for sig selv. Ditte var bedrøvet, hun følte, at hun var ved at blive overflødig derhjemme, og med Sindet opfyldt af Bitterhed drog hun — Barnet, som aldrig havde oplevet nogen Barndom, ud til en ond og ubarmhjertig haard Verden. Hun skulde have sat sin Dreng i Pleje, overgive ham til vildt fremmede Mennesker, som hun aldrig havde set eller kendt noget til, skilles fra ham, det skar dybt ind i Dittes Hjerte, da hun stod overfor den nøgne, jernhaarde Kendsgerning, og med et Fortvivlelsens Skrig, der kløvede Luften, sank hun fuldstændig jamrende sammen: »I maa ikke tage mit Barn fra mig,« jamrede hun; man forsøgte at berolige hende, men forgæves. Dermed skiltes Ditte fra sin Dreng.

Inde i Hovedstaden blev Ditte anbragt som Amme paa et Fødehjem; her slog en ram Dunst af Storbyens Raaddenskab hende i Møde. Barnemord — Fosterfordrivelse og mange andre lyssky Affærer havde Ditte Lejlighed til her at stifte Bekendtskab med, tilsidst blev Helvedet hende uudholdeligt; hun flygtede en mørk Aften derfra, og saa lærte hun Herskabshusets Tjenestepige-Rolle at kende, hundset og jaget drog hun fra Plads til Plads, behandlet mere usselt end selve Herskabernes Hunde, hun havde at forstaa, at hun kun var et nødvendigt Redskab, man kun havde, fordi Nødvendigheden tvang dertil, og som man saa vidt muligt ønskede at holde paa Afstand.

Ditte havnede imidlertid hos Forfatteren Vang; her følte hun sig hjemme, her behandledes hun for første Gang i sin Tjenestepige-Periode som Menneske, et Menneske, der regnedes fuldt og helt for lige saa meget som ethvert andet menneskeligt Væsen; her tilbragte Ditte, trods haardt Arbejde, en herlig Tid, der udviklede sig imidlertid et Kærlighedsforhold mellem Ditte og Hr. Vang, uden Beregning, uden hverken andet eller mere end den Ensommes Trang til Fordragelighed og Kærtegn, gav hun sig hen — men — — — ja, men den Dag kom, da Ditte maatte fortrække, hun følte, hun maatte, og grædende forlod hun det Sted, hvor hun for første Gang havde følt Hjemmets Hygge og de ædleste og smukkeste Udtryk for Menneskelighed.

Ditte traf en Mand, hun kunde gøre alt for ham, han var Haandværkssvend, hans Svaghed var Spiritus; naar først han blev grebet af Spiritusdjævelens Kvælertag, var han færdig. Ditte holdt af ham, trods alt; da han en Gang blev syg, passede hun ham og slæbte Føden og Brændsel sammen til ham, da han blev rask, og atter kunde arbejde, talte de om, at nu skulde de snart have en ordentlig Lejlighed som Erstatning for det Hul, de hidtil havde beboet.

Georg, som han hed, skulde have stor Afregning. Trangen til Spiritus kom over ham. Drømmene om lykkeligere Forhold brast; han druknede i Nyhavn en Aften, han døddrukken turede om dernede.

Ditte var færdig, nu havde hun mistet netop, hvad hun havde kæmpet for at bevare.

Ditte krøb i Seng oppe paa sit ensomme kolde Hummer, det var, som om hun var udslukket, død.

Og som hun laa og stirrede op i Loftet uden at se og uden føle noget, eller tænke en Tanke, rørte det sig pludselig i hendes Liv.

En blød, dulgt Bevægelse skred langsomt hen under Huden paa hendes Mave og tilbage igen, som en skrivende Finger — efterfulgt af to dumpe, varskoende Stød.

Ditte løftede Hovedet fra Puden og stirrede forvirret ud, saa fattede hun de hemmelighedsfulde Tegn paa det Dulgte.

Det var, som et Lys tændtes dybt, dybt nede i Mørket; alt strømmede med een Gang ind over hende med overvældende Magt.

Hun brast hæftig i Graad!

Oliver Twist.

„Tip-Top".

Med sit — bogstavelig talt — smilende Ansigt kommer »Arbejdernes Almanak 1921« os imøde, idet der paa Omslaget er tegnet den yndigste gamle Morlille med sin Strikkestrømpe og sin Kop — en af de mange ypperlige Tegninger, som Kunstneriinden *Gerda Ploug Sarp* har leveret. Vi bliver straks hyggeligt stemt og begynder at blade videre med glade Forhaabninger.

Og det skal siges med det samme, at der saa sandt er noget for enhver Smag.

Om et saamoderne og interessant Emne som *Socialiseringsspørgsmaalet* har Landstingsmand, cand. polit. *Bramsnæs* skrevet en læseværdig Afhandling, som sikkert vil blive læst med stor Interesse.

Livfuldt og med en Undertone af Retfærdighedssans fortæller Fru *Sylvia Poulsen*, der er gift med kgl. Skuespiller Johs. Poulsen, om sin Fader, den ene af de socialistiske Pionerer i Danmark, *Louis Pio*, der sammen med Harald Brix og Poul Geleff var de første Forkæmpere for Socialismen. En glimrende Karakteristik faar man her af Louis Pio.

En Mængde Fortællinger med Illustrationer findes ogsaa i Almanaken. Der er her ydet Bidrag af *Hans Kaarsberg, Marie Bregendahl, Robert Wiinblad* og *Johannes Buchholtz*.

Tegningerne vrimler i broget Overflod med Bidrag af *Alfred Koch, Jensenius, Chr. Hoff* og *Rasmus Christiansen*, der alle fire med vanvittige Indfald har gengivet »Aarets Biograf«, som er redigeret af *A. C. Meyer*. Fortællingerne er illustreret af *Achton Friis, K. Hansen-Reistrup, K. Rønning* og *Jensenius*.

Foruden det uundværlige Almanak-Stof findes der desuden en Del farvelagte Billeder, som kan indrammes. Den islandske Tegner *Rikardus Jonsson* har tegnet et villignende Portræt af Borgbjerg. Desuden er der et Billede af *Erik Henningsen*, Et Smedeærme, og endelig et farvelagt Billede af *Murarbejdsmændene*.

Redaktionen, der bestaar af *Nina Bang, C. E. Jensen* og *Th. Stauning*, maa siges at have løst Opgaven paa en yderst tilfredsstillende Maade med Udsendelsen af det danske Arbejderpartis Almanak. Den er god — og hvad mere er — *den er billig*. Den koster kun Kr. 2,25 og vil sikkert snart blive udsolgt, hvorfor det anbefales enhver Landarbejder at sikre sig et Eksemplar i Tide.

Skriv til »*Landarbejdernes Bogsamling«, Willemoesgade 54, St., København Ø.*

Strejkebryder.

Under denne Overskrift finder vi følgende i »Landmands-Tidende«:

Begrebet »Strejkebryder« har jo altid været lidt svævende. Men i den sidste Tid er det i hvert Fald blevet rummeligere end nogensinde. I professionelle Strejkeres Øjne omfatter det nu omtrent alle, som ved nyttigt Arbejde modvirker Sult og Nød. Den, som ikke ager imod fremmed Understøttelse, for at skabe Forvirring og Ulykke i sit eget Land, hører ogsaa til Strejkebrydernes udbredte Familie.

Men Strejke og Strejke er to Ting, og paa samme Maade forholder det sig med Strejkebryderi. En Arbejdsnedlæggelse kan være saa berettiget og i den Grad fortjene rettænkendes Støtte, at bare Uslinger falder dem i Ryggen. Men den kan ogsaa være af den Art, at det er en Forbrydelse at iværksætte den og en Skam at holde den gaaende At bryde med en saadan Strejke, er alle gode Borgeres Pligt. Den, som gør det, har Retsfølelse og Mod. Han har de Egenskaber, som er et Folks Marv.

Nej, Ordet »Strejkebryder« bliver for valent nu, for tyndt, for flydende. Men flere og flere begynder at vække Opmærksomheden mod et andet Hold. De, der sætter Strejker i Gang, som selv Tusinder af de Strejkende hader? De, som brutalt kommanderer Arbejderne, Strejkefabrikanterne? Mon det vil vare længe, før tænkende Arbejdere begynder at tænke lidt paa dem?

— — —

Denne Artikel er betegnende for de reaktionære Blades Skrivemaade. Man forsvarer ikke Skruebrækkeriet i alle Tilfælde. Ak nej. »En Arbejdsnedlæggelse kan være saa berettiget, at kun Uslinge falder dem i Ryggen«. Hvor smukt og forstaaende det lyder. Der er bare den Hage ved det, at man endnu aldrig har set et Eksempel paa, at »Landmands-Tidende« eller de andre Storbondeblade har anerkendt en Strejke for at være berettiget. Fra den Side bliver enhver Strejke uvægerlig altid henregnet til den Art, som det er en Forbrydelse at iværksætte, og som det er alle »gode« Samfundsborgeres Pligt at bryde. Vi behøver ikke at lede efter Eksempler; vi kan blot henvise til de Tilfælde, hvor Landarbejderforbundet har set sig nødsaget til at erklære Strejke, fordi den paagældende Arbejdsgiver misbød sine Arbejdere og glat afviste enhver Forhandling. I ethvert af disse Tilfælde har saavel »Landmands-Tidende« som de øvrige reaktionære Storbondeaviser stillet sig solidarisk med Arbejdsgiveren og fordømt Strejken; disse Blade anerkender jo ikke engang Arbejdernes Foreningsret. Behager det en Storagrar at træde denne under Fødder, er han sikker paa fuld Forstaaelse og Sympati hos den samlede reaktionære Presse.

Der er ingen Tvivl om, at den Slags Lovprisning af Skruebrækkeriet som ovenstaaende, bliver i høj Grad paaskønnet blandt Storagrarerne og andre store Arbejdsgivere; de ønskede sikkert gerne saadanne Tilstande, hvor Skruebrækkergerningen blev anset for fuldt ud hæderlig Virksomhed. Men Arbejderne vilde i Sandhed være vel rejst, dersom det var »Landmands-Tidende« og den øvrige Storbondepresse, som skulde afgøre, hvad der er Skruebrækkeri og hvorledes det skal bedømmes.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Rejse- og Flyttehjælp. — En Rettelse

I sidste Nr. af Bladet findes der en Notits, hvori omtales Reglerne for Udbetaling af Rejse- og Flyttehjælp. Heri har indsneget sig en beklagelig Trykfejl, der virker meningsforstyrrende.

Det, der skulde gøres opmærksom paa, var, at de Medlemmer, der ikke kan faa Understøttelse efter Kontrollisterne, heller ikke kan faa Rejse- eller Flyttehjælp.

Man gør klogt i ved saadanne Anledninger at indsende Spørgeskema.

Husk, at kun arbejdsløse kan faa Understøttelse, Dagpenge, Rejse- eller Flyttehjælp.

Sofus Westergaard.

Hvorledes bliver de Arbejdsløses Jul?

En Henvendelse til Regeringen.
Skal Understøttelsen udbetales gennem Hjælpekasserne.

Regeringen lader stadig vente paa sig. Der er endnu ikke fremkommet Forslag om Iværksættelse af Arbejde for de arbejdsløse, og Socialdemokratiets Forslag om ekstraordinær Understøttelse til de arbejdsløse har ikke heller endnu været fremme til Behandling i Rigsdagen.

Der er derfor endnu ingen, der ved, hvad Regeringen vil, om der bliver gjort noget for de arbejdsløse eller ikke, men eet ved vi, og det er det, at de arbejdsløse ikke kan blive ved at vente.

Under Trykket heraf har Hovedledelsen været samlet til Møde, og har vedtaget at sende et Andragende til Regeringen om Understøttelse til de arbejdsløse.

Andragendet har følgende Ordlyd:

Til Regering og Rigsdag!

Ved nærværende skal vi paa Landarbejdernes Arbejdsløshedskasses Vegne tillade os at anmode den højtærede Regering og Rigsdag om, at der snarest muligt gennem det offentlige stilles Midler til Raadighed til Understøttelse til de arbejdsløse.

Motiveringen er den, at der, som den højtærede Regering sandsynligvis paa anden Maade er underrettet om, i Øjeblikket er en meget stor Arbejdsløshed, der sikkert rammer saa godt som alle Fag, og som har bevirket, at der allerede paa dette Tidspunkt er ca. 30,000 arbejdsløse, der er tilmeldt de kommunale Arbejdsanvisningskontorer; men da en stor Del af de arbejdsløse har opbrugt deres Understøttelse og derfor ingen Interesse har i at møde til Kontrol, og af den Grund ikke bliver optalte og tilmeldte de kommunale Kontorer, kan man antagelig gaa ud fra, at der er andre 30,000, der er arbejdsløse, og de arbejdsløses Hær derfor tæller mellem 30 og 40,000 Mennesker, der hovedsagelig er Familieforsørgere. Man forstaar derfor, at Nøden er stor i mange Hjem, og at der er Anledning til fra Statens Side at træde hjælpende til. —

De, der trænger til Hjælp, er fortrinsvis de, der har opbrugt deres forsikringsmæssige Understøttelse, men det er givet, naar Arbejdsløsheden breder sig i den foruroligende Grad, som Tilfældet nu er, og derfor kan foraarsage lange Arbejdsløshedsperioder for de enkelte arbejdsløse, bliver den Forsikring, der er tegnet gennem Arbejdsløshedskasserne, mindre egnet til at holde den værste Nød fra Dørene, og særlig, da Dyrtiden endnu kuer de Tusinde Smaakaarshjem, og den danske Krones Købeevne er sunket saa dybt, er der dobbelt Anledning til at hjælpe.

Man skal derfor anmode om:

1. At der maa blive stillet Midler til Raadighed til en passende Understøttelse til dem, der har opbrugt deres Understøttelse.
2. At der skaffes Udvej for en Tillægshjælp for dem, der modtager deres forsikringsmæssige Understøttelse.
3. At Loven bliver gældende saa lang Tid, den ekstraordinære Arbejdsløshed er til Stede.

Man havde ønsket, at man ved Iværksættelse af Arbejde kunde have modvirket Arbejdsløsheden, men da Tiden er gaaet nu, og vi snart staar midt i Vinterens Hjerte, uden at der er foretaget noget positivt i saa Henseende, og da der, selv om der iværksættes Arbejder, sikkert alligevel vil være mange Tusinde, til hvem der ikke kan skaffes Arbejde, indser vi ikke anden Udvej end at fremsende denne Anmodning om Understøttelse til vore arbejdsløse og haaber, den højtærede Regering og Rigsdag vil tage Hensyn hertil, og forventer vi Svar snarest belejligt.

Der maa vel nu komme et Forslag om en ekstraordinær Arbejdsløshedslov eller et Svar fra Regeringen, saa man kan faa at vide, hvad Meningen er. —

De arbejdsløse er kommen i Nød uden egen Aarsag, og dem kan man ikke blive ved at holde hen med kønne Talemaader.

Nu er det snart Jul; Vinteren har holdt sit Indtog, Frost og Sne dækker Jorden, og det bidrager yderligere til at forværre Situationen og skaber endnu mere Fattigdom til Huse. De, der havde haabet paa ved de sidste Ugers Arbejdsløn før Jul at kunne skaffe nogen Glæde i Hjemmet, er ved den indtrædende Vinter blevet slemt skuffet.

Det er derfor et stort Spørgsmaal, om Regeringen vil blive ved at forhale Forslaget om en ekstraordinær Arbejdsløshedslov til efter Jul og dermed jage Juleglæden ud af Tusinder af fattige Hjem Landet over. Gør Regeringen dette, vil det ikke blive blide Ord, der vil falde om »Højre« og »Venstre« i den kommende Tid, og det vil sikkert bidrage til, at mange af de, der tidligere har stemt paa »Venstre«, vil faa Øjnene op for, hvilken Uret de derved har begaaet overfor Arbejderklassen, da de bidrog til, at saadanne Folk kom til at styre Land og Rige.

Hvor mange arbejdsløse Landarbejdere, der er for Tiden, er ikke let at sige, da vi kun har Tal paa dem, der modtager Understøttelse. Men man ved, at der i hele Landet er 3000 flere arbejdsløse end der var i Fjor paa samme Tid, og har derfor Lov at drage Sammenligninger. Det er derfor beklageligt at høre, at der 15. December 1919 var 4377 arbejdsløse ved Landbruget og den 31. December 1919 var der 5826 ved Landbruget.

Det viser sig derfor, at det kun er en ringe Del af de arbejdsløse, der er berettigede til Arbejdsløshedsunderstøttelse af Kassen, og netop derfor er der dobbelt Anledning til at hjælpe fra Regeringens Side.

Der fables stadig om, at Understøttelsen til de arbejdsløse skal udbetales gennem Hjælpekasserne, men er det Meningen, saa kan de jo lige saa godt begynde med det samme. Bliver der derfor ikke truffet anden Ordning i de nærmeste Dage, haaber vi, de arbejdsløse ikke vil lade sig spidse af med nogle tomme Talemaader, men blive ved at møde, indtil der bliver bevilget en passende Hjælp.

Bliver det Tilfældet med Udbetaling af Understøttelsen gennem Hjælpekasserne, saa vil det jo vise sig, om Hjælpekasserne bedre kan føre Kontrol end Arbejdsløshedskasserne.

Sofus Westergaard.

Klar til Kommunevalg.

I *Marts* Maaned finder der kommunale Valg Sted over hele Landet. Byraad og Sogneraad skal fornyes. Spørgsmaalet bliver da: Hvorledes kan Arbejderklassen og andre mindrebemidlede i By og paa Land sikre sig, at denne Fornyelse ogsaa kommer til at betyde en *Forbedring* for dem, at med andre Ord de forestaaende Valg kommer til at betegne et nyt Fremstød mod Maalet: *Opnaaelsen af tryggere og lysere Livsvilkaar?*

De sidste Aar maa have vist alle Betydningen af Deltagelsen i *netop de kommunale Valg*, lige saa vel som i Rigsdagsvalgene.

Utallige er Eksemplerne fra alle Landets Egne paa, hvorledes de Kommunalbestyrelser, hvor Socialdemokraterne kun har ringe eller slet ingen Indflydelse, har vist *skammelig, ja umenneskelig Karrighed*, naar der har været Tale om at administrere de almindelige sociale Love, f. Eks. Alderdomsloven, eller om at lindre Savn og Nød. Disse Kommuner har i mangfoldige Tilfælde kun benyttet *en meget lille Brøkdel* af de Midler, som stilledes til Raadighed ved det daværende demokratiske Folketingsflertals Indflydelse.

Og som den smukkeste *Modsætning* hertil staar de Kommuner, hvor *Socialdemokratiet* har haft Flertallet eller Hovedindflydelsen. Der er alle Kræfter sat til, alle Udveje forsøgt for at afhjælpe eller lindre de Savn, som den kapitalistiske Samfundstilstand var Skyld i, og de socialdemokratiske Kommuners banebrydende Indsats bl. a. ved Gennemførelsen af *8-Timers Dagen*, maa ogsaa klart og afgørende illustrere Betydningen af at have Magten i Kommunerne.

Men alle, der er klare over dette, maa *agitere og sprede Oplysning* derom blandt deres Kammerater og Bekendte, og de maa *først og fremmest* passe paa, at følgende Betingelser er opfyldt:

1. *Skatten maa betales.*

Man skal have betalt sin Skat for at have Valgret.

Gifte Kvinder har Valgret, naar Manden betaler Skat. *Ugifte* Kvinder skal *selv* betale Skat.

Skatten opkræves forskelligt i de forskellige Kommuner; nogle Steder (f. Eks. i *København)* Kvartalsvis, og andre Steder (f. Eks. paa *Frederiksberg)* halvaarsvis. Men hvorledes end dette er ordnet i Kommuner ud over Landet, *en Ting gælder alle Steder,* saavel i Hovedstaden som i Landkommunen: *Den sidst forfaldne Skattekvittering maa betales, inden Valglisternes Udarbejdelse er sluttet,* d. v. s. *snarest muligt i Januar Maaned.*

2. *Efterse Valglisten.*

Men selv om man *har betalt* sin Skat, selv om man *opfylder de andre Betingelser* (bl. a. har Indfødsret og er fyldt 25 *Aar* senest Valgdagen) — ja, *selv om man har stemt ved alle tidligere Valg, maa man ikke forsømme at se efter, om man er opført paa Valglisten.*

Valglisterne er nemlig helt ny ved hvert Valg, og *enhver af os* risikerer derfor at være blevet glemt denne Gang. *Og er man ikke paa Valglisten, kan man ikke stemme, naar Valgdagen kommer, selv om man har betalt sin Skat til sidste Øre.*

Valglisterne ligger til Eftersyn saaledes:

Udenfor København (ogsaa paa Frederiksberg):
16.—31. Januar.
I København: 1.—8. Februar.

Fagfæller! Kammerater!

Reaktionen sidder ved Styret i Danmark. Ingen Love til Gavn for Arbejderklassens økonomiske, sociale eller kulturelle Interesser faar Lov at slippe gennem Rigsdagen.

Arbejdsgiverne lurer paa en Lejlighed nu i Foraaret til at trænge Arbejderne fra de erobrede Stillinger tilbage i Savn og Mørke. Og vær forvisset om, at et Nederlag for Socialdemokratiet ved de kommunale Valg i Marts vil give Arbejdsgiverne forøget Krigslyst, medens *en lysende Række socialdemokratiske Sejre* i By og paa Land vil betyde en Styrkelse ogsaa af Arbejdernes *faglige* Stilling.

Arbejdsgiverne, Storbønderne og Storborgerne haaber, at de daarlige Tider og Arbejdsløsheden skal skaffe dem let Spil, ved at mange af Arbejderne ikke kan betale Skatten og derved mister Valgretten.

Lad dem blive skuffede. Lad os gøre alt for at faa *betalt vor Skat og efterset Valglisten.* Da er vi parate til *det store Fremstød.* Da vil Landet lyse rødt af

Socialdemokratiets Sejre.

Højesteretsdommen i Lensspørgsmaalet.

Det vakte med Rette Opsigt og Forbavselse, da Landsretten gav Lensbesidderne Ret i den Sag, som disse havde anlagt imod Staten i Anledning af Loven om Len og Stamhuse.

Dommen blev appelleret til Højesteret, der som bekendt nu har omstødt Landsrettens Afgørelse. Vi gengiver her Ordlyden af Højesteretsdommen:

Den indankede Dom er afsagt af Østre Landsret. De i Dommen omhandlede Bestemmelser i Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 kan ikke tilsidesættes som stridende mod Grundloven.

Hvad for det første den sukcessionsberettigede Slægt angaar, kan dennes Ret ikke betragtes som saa væsensforskellig fra almindelig Arveret, at Lovgivningsmagten har været afskaaret fra paa Grundlag af sit Skøn over det samfundsgavnlige at lade de særlige Sukcessionsregler bortfalde og de almindelige Arveregler træde i deres Sted.

Hvad dernæst de nuværende Besiddere angaar, maa det vel erkendes, at Reglerne om den Indbetaling til Staten og den Jordafstaaelse, der kræves som Vilkaar for Majoratsbaandets Bortfald, er meget byrdefulde for Besidderne, samt at Betydningen af, at disse Regler fremtræder som kun fastsættende Vilkaarene for en fra Besiddernes Side frivillig Afløsning, svækkes ved den i Lovens Prgf. 11, 2., indeholdte Afgiftsregel, der vil virke som en Tvang; men Lovgivningsmagten findes dog ikke ved Reglerne i Lovens Pgrffr. 1, 3 og 11 at have overskredet Grænserne for sin Myndighed, navnlig naar henses til, at Grundlovens Prgf. 91 maa antages at have indrømmet Lovgivningsmagten en vis Frihed med Hensyn til den Maade, hvorpaa den vilde søge at løse den Opgave, som ved denne Grundlovsparagraf er stillet den.

Endelig bemærkes, at Loven ejheller kan antages at være gaaet udenfor, hvad der med Føje kan lægges ind i Grundlovens Prgf. 91, naar den har medtaget ikke blot Løsøre og Kapital knyttet til Len, Stamhus eller Fideikommis, men ogsaa Kapitaler, der er substituerede for tidligere med Majoratsbaand belagt Jordegods.

Herefter vil Justitsministeriet, overensstemmende med sin for Højesteret nedlagte Paastand, være at frifinde.

Sagens Omkostninger for begge Retter findes at burde ophæves.

Efter disse Præmisser, der særlig gælder den af Besidderne anlagte Sag, følger den sædvanlige Konklusion »Thi kendes for Ret«, Justitsministeriet frifindes, Sagens Omkostninger ophæves.

I den anden af Sukcessorerne (de kommende Besiddere) anlagte Sag er Præmisserne affattede med ganske samme Ordlyd som i første Afsnit af de her citerede, der begynder med Ordene »Hvad for det første den sukcessionsberettigede Slægt angaar ....«, og Frifindelseskonklusionen er den samme.

Højesteret har ikke paa noget Punkt kunnet følge Østre Landsret, man har fuldstændig afvist Lensbesiddernes Krav. Betydningen af denne Højesteretsdom ligger ikke deri, at Loven om Len og Stamhuse kommer til at staa ved Magt, det er, som vi ofte før har fremhævet, en daarlig Lov. Nej, Dommens største Betydning ligger i, at den fastslaar Rigsdagens Myndighed til at lovgive i Overensstemmelse med, hvad den anser for Samfundets Tarv og se bort fra Særinteresser. Den første Følge heraf vil sikkert blive den, at Storagrarerne og Grundejerne i Byerne vil opgive deres Planer om ogsaa at løbe til Domstolene for at faa Kornloven og Huslejelovgivningen kendt grundlovsstridige, der er nu rammet en Pæl gennem disse Planer, det er nemlig givet, at de vilde lide samme Skæbne som Lensbesidderne.

Alle de Overklassebolscheviker, der har haft saa travlt med at bestride Rigsdagens Kompetence til at paalægge dem Pligter og Byrder, som de var misfornøjede med, har nu faaet bekræftet af Landets højeste Domsmyndighed, at Rigsdagen har denne Ret, de har faaet at vide, at de maa finde sig i at bøje sig for Landets Love, selv om de ikke passer dem.

Højesterets Dom har i høj Grad styrket Rigsdagens Autoritet.

Regeringen fremsætter Forslag til Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden.

Umiddelbart før Redaktionens Slutning erfarer vi, at Indenrigsministeren i Dag (Tirsdag) i Folketinget har fremsat to Forslag i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

Det første Lovforslag gaar i Korthed ud paa, at Kommunerne faar Hjælp til Optagelse af Laan, derved at Staten staar som Garant for Laanet og yderligere betaler Kommunerne 3 pCt. til Laanets Forrentning i Løbet af 10 Aar.

Disse Laan tager særlig Sigte paa Igangsættelse af større Arbejder, hvorved man er i Stand til med nogen Virkning at imødegaa Arbejdsløsheden indenfor Kommunens Grænser.

Ekstraordinær Understøttelse til de Arbejdsløse.

Det maa aabenbart være gaaet op for Regeringen, at der maa gøres noget i Anledning af den truende Situation, som Arbejdsløshedens stadige og stærke Vækst har stillet Landet overfor; man synes paa den anden Side ogsaa at forstaa, at man ikke kan afvente Igangsættelse af de paatænkte ekstraordinære Arbejder, men at det er en tvingende Nødvendighed at yde de arbejdsløse direkte økonomisk Støtte.

Regeringen har derfor forelagt Folketinget et Forslag, hvis væsentligste Indhold er følgende:

1) Der gives de lokale Hjælpekasser Myndighed til at udbetale særlig Understøttelse til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser samt til Personer, hvis Arbejdstid er nedsat med mere end ⅓ af den normale Arbejdstid.

2) Understøttelsen ydes saavel til gifte som til ugifte Arbejdere.

3) Af den saaledes udbetalte Understøttelse refunderer Statskassen de $^3/_5$, medens Kommunen altsaa kommer til at betale de $^2/_5$ af Beløbet.

4) Understøttelsen ydes efter Hjælpekassebestyrelsens Skøn.

Men Ministeriet udtaler i sine Bemærkninger til Forslaget følgende:

Man har fundet det rigtigt at foreslaa saadan Hjælp ydet gennem Hjælpekasserne, hvorved man dels kan tage stærkt Hensyn til Forsørgerforpligtelser, dels i vidt Omfang kan yde Hjælpen efter Skøn og under alle Omstændigheder ikke er bunden til de forskriftsmæssige Hensyn til de forskelligartede faglige Lønsatser, men udelukkende til, hvad der i de foreliggende Tilfælde efter Forholdene skønnes for nødvendigt at yde som Hjælp til Livsopholdet.

Heraf fremgaar det, at Ministeriet er underforstaaet med, at Hjælpekasserne *skal* yde de arbejdsløse en saadan Understøttelse, saa de er i Stand til at leve heraf, hvorfor det fortrinsvis bliver til Medlemmer af de Kasser med de lave Understøttelser, som skal have det største ekstraordinære Tillæg.

NU ER DEN GAL FOR ALVOR!

Jeg har glemt

at bestille **„Landarbejdernes Lommebog 1921“**. Derfor bedes De tilsende mig .....Eksemplarer inden den bliver udsolgt.

Navn: ..... *Adresse:* .....

Endvidere hedder det i Ministeriets Bemærkninger:

> Man har haft under Overvejelse, om man ikke burde begrænse Loven til kun at angaa Familieforsørgere, idet det under Hensyn til de gode Arbejdsfortjenester i den forudgaaende Tid kunde være berettiget at forudsætte, at i hvert Fald de ugifte Arbejdere har lagt Midler hen, der i Forbindelse med deres ordinære Arbejdsløshedsforsikring maatte være tilstrækkelige til at imødegaa Vintertidens Arbejdsløshed. Man tør imidlertid ikke afvise den Mulighed, at ogsaa ugifte Arbejdere uden egen Skyld kan være komne i Trang paa Grund af Arbejdsløshed, hvorfor denne Paragraf er formuleret saaledes, at det ikke er udelukket at yde ogsaa saadanne Understøttelse.

Som det fremgaar af det her anførte har Regeringen altsaa frafaldet sit og sit Partis tidligere Standpunkt: at der ikke mere skulde ydes ekstraordinær Arbejdsløshedshjælp. Den væsentligste Forskel fra tidligere Aar er den, at Administrationen nu lægges i Hjælpekassernes Hænder, og at Kontrollen som Følge heraf ogsaa vil komme til at paahvile disse Institutioner.

Det bemærkes, at Forslaget endnu ikke er vedtaget, men der kan næppe være Tvivl om, at det vil blive Lov i den foreslaaede Skikkelse. Vi skal da komme nærmere ind paa Enkelthederne.

Landarbejderklassens Fjender.

Hvem er Landarbejderklassens Fjender?

Dette Spørgsmaal kan hurtigt og let besvares derhen, at det er de samme, som er Fjender af vor Organisation, thi Landarbejderklassens Velfærd beror paa Organisationens Styrke.

Vor Organisation har jo mange Modstandere; der er en Mængde Arbejdsgivere indenfor Landbruget, som hellere end gerne knuste Organisationen, om de blot havde Magt som de har Agt, Folk, som paa alle mulige Maader søger at komme Organisationen til Livs, som benytter enhver Lejlighed til at bekæmpe den. Men det er ikke de farligste Modstandere, deres Modstand faar som oftest den modsatte Virkning af, hvad der tilsigtes, fordi enhver tænkende Landarbejder siger til sig selv: »Det er ikke af Interesse eller Omsorg for mig eller mine Kammerater, at disse Folk bekæmper Organisationen, saa meget kender jeg dem. Det er af Hensyn til deres egne Interesser, de er dens Modstandere, altsaa maa Organisationen kunne byde os Fordele i Forholdet overfor Arbejdsgiverne; saaledes ræsonnerer den fornuftige Landarbejder.

I Grunden er den Kendsgerning, at Storagrarerne er Modstandere af Landarbejderforbundet, den bedste Anbefaling for dette.

Langt farligere Modstandere har vi indenfor vor egen Lejr; de kan deles i 3 Grupper:

1) De, som staar udenfor af Frygt for Arbejdsgiverne.

2) De, der er fuldkommen blottede for Solidaritetsfølelse.

3) Og endelig dem, som kun staar udenfor af Sløvhed.

Den første Kategori er den mindst farlige, de er Stympere, som i højere Grad fortjener Beklagelse og Medlidenhed end Fordømmelse, det er Trællenaturer, hos hvem den sidste Rest af Selvhævdelse er trampet ihjel. Den anden Gruppe er den mest ondartede, det er Skruebrækkertypen, Folk, som er parat til ved enhver Lejlighed at falde deres Kammerater i Ryggen, som overhovedet ikke hverken kan eller vil være Kammerater; de holder sig borte fra Organisationen, fordi de ikke vil yde Ofre af nogen Art, som kan blive til Fordel for andre end dem selv, og i deres foragtelige tykhovedede Egoisme tror de at have en Chance hos Arbejdsgiverne fremfor deres Medarbejdere ved at bekæmpe Organisationen; de hører til Menneskehedens værste Udskud, blottet for ethvert Gran af Moral og Ansvarsfølelse, er de i Stand til alt. Heldigvis er denne Kategori ikke særlig talrig, det er de braadne Kar, som findes indenfor ethvert Samfundslag, men som Gudskelov er Undtagelserne.

Den tredie Gruppe er langt den talrigste, og som Følge deraf er de ogsaa de farligste for Organisationen; de holder sig ikke borte fra Organisationen for at tækkes Arbejdsgiverne eller af Frygt for disse, heller ikke for at skade Kammeraterne, det er ikke ond Vilje, men meget snarere Mangel paa Vilje, som holder dem udenfor. De giver sig ikke af med at tænke, ikke saa meget fordi de ikke kan, som fordi de ikke gider; enten ræsonnerer de slet ikke, eller deres Ræsonnement er det selvopgivende: Hvad kan det nytte. Det bliver saamænd ikke bedre, fordi vi organiserer os. — En stor Del af dem gaar desuden rundt med nogle uklare Forestillinger om, at de nuværende Tilstande er skabt af en højere Styrelse, og det er derfor ligefrem forkasteligt at vilde forandre dem. Som det er nu, har det altid været, og det vil vedblive at være saaledes. — Dersom der ikke var flere af denne end af de to andre Grupper, saa betød det ikke meget, og man kunde tildels lade dem uænset, men det er netop Ulykken, at de er saa mange; det er deres Tal, som gør dem farlige. Selv om de ikke bekæmper Organisationen direkte, saa nedsætter de dens Slagkraft; deres Sløvhed er en Klods om Benet paa Landarbejdernes, ja paa hele Arbejderklassens Fremmasch mod en lysere Fremtid. Det er derfor nødvendigt at faa dem rystet op af deres Sløvhed. Men Arbejdet herfor besværliggøres i høj Grad af den Omstændighed, at disse Folk som oftest er under daglig Paavirkning af den reaktionære, og da navnlig af den moderate Presse. Den Modstand, vor Organisation endnu møder hos en stor Del af Underklassen paa Landet, dels direkte og dels indirekte, kan i det hele taget føres tilbage til denne Paavirkning. Den moderate Presse har fra gammel Tid vundet Indpas i Smaakaarshjemmene Landet over, og nu, da Bønderne ikke længere hører til Underklassen, forfægter denne Presse ikke mere Underklassens Interesser, tværtimod gaar den imod disse paa alle Maader. Gennem giftige og løgnagtige Angreb lægger disse Blade daglig Arbejdernes Organisationer for Had, gennemtrængt som de er af Overklassens Samfundsbetragtning, bortleder de Opmærksomheden fra det sociale Spørgsmaal og søger systematisk at gøre antisocial, svække og fordærve deres Klassebevidsthed. Den moderate Presse er uden Sammenligning Landarbejderklassens værste Fjende. Gennem denne Presse bliver Arbejderne dagligt præpareret til Fordel for Overklassen. Under Skin af at kæmpe for det fælles Samfundsvel er den Talsmand for den mest samfundsfjendtlige Agraregoisme, stadig paa Vagt for Storagrarernes Interesser er disse Blade altid parate til at undskylde og dække de talrige Overgreb, som saa at sige daglig bliver begaaet overfor Landarbejderne. Vi behøver blot at minde om, hvorledes de slog Kreds om de Storbønder, hvis Børnemishandlinger den socialdemokratiske Presse nylig har afsløret. Gaardbestyreren i Karlebo, Bonden i Græsted og Gaardejeren i Menstrup blev taget under Armene og varmt forsvaret i den moderate Presse. Det er overhovedet et Kendetegn for denne Presse, at den altid logrer opad og altid viser Tænder nedad.

Mod denne Landarbejderklassens værste Fjende maa vi nu ved det forestaaende Kvartalsskifte rette et dræbende Slag, altfor længe har den faaet Lov at magtstjæle os. Ud af Smaakaarshjemmene med den moderate Presse, det skal være Løsenet til Januar Kvartal, og saa erstatter vi den med »Social-Demokraten«.

Jens Forkarl.

Husk at frankere Brevene.

Da det ofte hænder, at vi modtager ufrankerede Breve og derved paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingslederne nøje at paase, at Brevene ved Afsendelsen altid er frankerede.

Ulykkesforsikringen.

Fra Husmændenes Ulykkesforsikring har vi modtaget følgende:

Til Landarbejderforbundet,
Willemoesgade 54.

Skade Nr. 495/20.

Det meddeles herved det ærede Landarbejderforbund, at Sagen angaaende det Arbmd. Viggo Marius Petersen, Rosenlund pr. Sakskøbing, Medlem Nr. 3002, d. 6. Oktbr. d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der ialt i Dagpenge udbetalt Kr. 30,00 samt for de udstedte Attester Kr. 10.

Skade Nr. 568/20.

Det meddeles herved, at Sagen angaaende det Armbd. Vald. Olsen, Estrup pr. Ringsted, den 28. Oktbr. d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der ialt i Dagpenge for Tiden 29. Oktober—7. Novbr. incl. udbetalt Kr. 60 samt til Lægen for de udstedte Attester Kr. 10.

Skade Nr. 573/20.

Det meddeles herved, at Sagen angaaende det Arbmd. Ole Chr. Christensen, Blirup pr. Holdrup, den 28. Oktober d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der ialt i Dagpenge for Tiden 1. Novbr.—28. Novbr. incl. udbetalt Tilskadekomne Kr. 84 samt til Lægen for de udstedte Attester Kr. 10.

Ærbødigst
Husmændenes Ulykkesforsikring.
sign. Vilh. Nielsen.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Fakaigelser o. a. l. Meddelelser

Fra Vuggen til Graven.

Det vil absolut ikke være nogen som helst Overdrivelse at bruge ovenstaaende Betragtning om det, som i det følgende vil blive omtalt. — — Fødslen danner som bekendt Indledningen til hele vor Tilværelse. Efter den Begivenhed følger Slag i Slag alle andre Begivenheder, som vort Liv byder paa — —

— Vi stilles snart overfor Konfirmationsspørgsmaal, snart Bryllupsspørgsmaal. Snart ønsker en og anden af os at søge Understøttelse til et Landbrugskursus eller at komme paa Højskole.

Vi skal maaske ogsaa omflyttes fra et Fagforbund til et andet, og hvor faar *vi* ude paa Landet fat i en saadan Adresse i en Fart?

Vi kunde ønske at vide lidt om, hvorledes det egentlig ser ud med alle de mange Valg, vi havde i 1920. Men hvorledes skal vi, der hver Dag har nok i at arbejde — eller da i hvert Fald har saa lidt Tid til vor Raadighed, skulde kunne faa Tid til at holde Rede paa et saadant Spørgsmaal?

Umuligt — da ved egen Hjælp.

Hvem er Folketingsmænd for Tiden?

— Ja, hvor kan vi huske det udover vor egen og allernærmeste Valgkreds.

Et sandt Kaos af Spørgsmaal taarner sig i Virkeligheden op for os i vort korte Liv.

Vi har maaske Brug for lidt Retshjælp, kunde maaske ønske Oplysninger om Husdyrenes Drægtighed, vilde maaske vide lidt om Vielser, Ligbrænding, den nye Valglovs Virkninger, Maal i Mark og Tave, Rentetabel, og meget, meget mere, end »Landarbejderbladets« Plads tillader os at omtale.

Naar vi saa til alle disse Spørgsmaal føjer det sidste, der forekommer her i Livet, nemlig Begravelser, saa har vi hele Rækken af alle de Spørgsmaal, som fra Vuggen til Graven vil beskæftige os Mennesker, alle disse Spørgsmaal, som paa en ny og tilgængelig Maade er samlet i »*Landarbejdernes Lommebog 1921*«.

Denne Lommebog har praktisk talt Bud til hver eneste Landarbejder, som ikke har Vejviser af *Kraks* bekendte røde eller Telefon, men som er nødsaget til at have disse omtalte Oplysninger alligevel.

Det vil derfor være en ganske uvurderlig Bog at eje, og ingen Landarbejder bør — i egen Interesse — undlade at indsende Bestilling paa »*Landarbejdernes Lommebog 1921*«, som kun koster Kr. 2.75 og som behandler *83 forskellige Spørgsmaal af alle mulige Slags.*

Til Nørup Afdeling.

Vi har modtaget en Kontrolliste fra Nørup Afdeling, lydende paa 24 Kr. 50 Øre, men der medfulgte ingen Rekvisitionsseddel. Vi har ikke modtaget nogen Meddelelse om, hvem der er valgt til Afdelingens Kontrolbestyrer og vidste derfor ikke, til hvem vi skulde sende Pengene. Derfor sendte vi dem til Dupont, som ogsaa har underskrevet Kontrollisten, men de kom tilbage igen med Paategning: »Nægtet Modtagelse«.

Det er Aarsagen, hvorfor de arbejdsløse i Nørup Afdeling har ventet paa Pengene sidste Lørdag.

De arbejdsløse anmodes om at tale lidt alvorligt med Afdelingsformanden og faa ham til at indsende Adresse paa Afdelingens Kontrolbestyrer, og Pengene skal komme pr. omgaaende.

Sofus Westergaard.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Telefon: Øbro 3529 x.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pri. af 25 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 18 — i 2 —
— 10 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 42 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

Giv Agt!

Afdelingernes Tillidsmænd gøres opmærksom paa, at

gamle Fagbøger,
Skrivelser ang. Opholdspenge,
Skrivelser ang. Understøttelse,

kort sagt alt, hvad der vedrører Arbejdsløshedskassen, skal udelukkende sendes under følgende Adresse:

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse,
Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.

Sophus Westergaard.

FRA AFDELINGERNE.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Købelev Afdeling.
Medlemmerne gøres herved opmærksom paa, at Juletræsfesten er udsat til 2. *Nytaarsdag*. Bemærk Annoncen.
Poul Christoffersen.

Horne Afdeling
afholder ordinært Møde Tirsdag den 21. Decbr. Kl. 8 i Logens Sal. Alle bedes møde, da der er forskellige Ting paa Dagsordenen. Tal med Jeres Kone og Børn om deres Standpunkt til et Juletræ. *H. P. Hansen.*

Gudbjerg Afdeling
afholdt Medlemsmøde Lørdag den 4. Decbr., hvor Formanden, *Karl Hansen*, Gudbjerg, valgtes til Kontrolbestyrer. Samtidig vedtoges det at lade afholde Juletræ. Det meddeles de Arbejdsløse, at Kontroltiden de 5 første Dage er fra Kl. 10—11 og om Lørdagen fra Kl. 2—3. Fagbogen maa altid medbringes. *Carl O. C. Hansen.*

Horslunde Afdeling
Juletræsudvalget afholder Møde paa Horslunde Kro Lørdag Aften Kl. 7½. Paa Afdelingens Vegne indbyder jeg herved alle Medlemmer med Familie til Landarbejdernes Juletræ, der afholdes paa Horslunde Kro 2. Juledag. Enkelthederne angaaende Juletræet vil senere blive bekendtgjort i Bladet. *Reinholdt Larsen.*

Vestenskov Afdeling
afholder Juletræ i Vestenskov Forsamlingshus Nytaarsdag. Se Annoncen. *Niels Nielsen.*

Langaa og Omegns Afdeling
afholder ekstra ordinær Generalforsamling Onsdag den 22. Decbr. Kl. 7 Aften i Svindinge Forsamlingshus angaaende Forhøjelse af Kontingentet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. *N. P. Hansen.*

Skelby Afdeling.
De forhenværende Medlemmer af Skelby Afdl., der har betalt Bidrag til vort eget Hus, og som ønsker Mærkerne tilsendt, bedes opgive deres Adresse til Undertegnede.
Julius Andersen.
Skelby pr. Fiskebæk.

Forenings-Fester og Møder.

Humble Afdeling og Socialdemokrat. Forening
afholder gratis Juletræ paa Forsamlingshuset Tirsdag d. 28. December Kl. 7 for Medlemmer samt ukonfirmerede Børn Børneantallet bedes meddel undertegnede: Karl Th. Pedersen, Haugbølle, Frederik Nielsen, Humble, Oluf Kristensen, Kædeby, Kristen Nielsen, Kædeby, Johannes Hansen, Helsned. Svend Engstrøm, Ristinge, Hans P. Rasmussen, Brandsby.
Medlem bøger og -Kort forevises ved Indgangen.
Festudvalget.

Taagerup og Omegns Landarbejderforening
afholder Juletræ og selskabelig Sammenkomst 2. Nytaarsdag Kl. 4 paa Holeby Gæstgivergaard med fri Dans for Børnene til Kl. 7. Derefter Dans for Voksne til Kl. 12 Nat, hvortil der betales Entré. P. B. V.
L. Jensen.

Sandby Landarbejderforening
afholder Juletræ for Medlemmernes Børn 2. Juledag paa sædvanligt Sted. Lysene tændes Kl. 7 prc. Lister til Paategning henlægger hos samtlige Bestyrelsesmedlemmer. Billetter à 3 Kr. pr. Familie maa helst betales ved Paategningen. P. A. V.
Jens Peter Laursen.

Snøde-Stoense Afdeling
afholder Juletræ 2. Juledag Kl. 5 paa Snøde Kro. Socialdemokratisk Forenings Medlemmer og Dansk Arbejdsmandsforbunds Medlemmer indbydes. Alle Medlemmer bedes møde med Børn under 14 Aar. Juletræet tændes prc.
Carl Aage Andersen.

Juletræ.
Købelev Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening afholder Juletræ med paafølgende Bal 2 Nytaarsdag hos Gerd. Petersen, Rolykke. Dans for Børnene fra Kl. 4—7. Medlemmer, der vil deltage i Festen, bedes tegne sig paa Listerne inden den 18. December hos Emil Rasmussen, Nøjsomhed, Peder Rasmussen, Skovballegaard, Chr. Christiansen, Mariebjerg.
Udvalget.

Vestenskov Afd.
afholder Juletræ, Pakkefest Fællesspisning af medbragte Madkurve og Bal for Foreningens Medlemmer Nytaarsdag i Vestenskov Forsamlingshus. Skulde der være nogle af Medlemmerne, der vil give en Pakke til Festen, bedes den indleveret til Festudvalget, men Pakken maa ikke have under 50 Øres Værdi. Festen aabnes Kl. 9.
P. U. V.
Niels Nielsen.

Kværndrup Landarbejderforening
og Kværndrup Sogns Hundredmandsforening afholder Juletræ Onsdag Aften den 29. December Kl. 7½ prc. i Kværndrup Forsamlingshus. Der serveres Chocolade og Kaffe, hvortil Brød og Sukker bedes medbragt.
Festudvalget.

Taksigelser.

Hjertelig Tak.

Alle, der gennem den af Longelse Landarbejderforening foranstaltede Indsamling og Takkefest har hjulpet mig under min Sygdom, bedes herigennem modtage en hjertelig og oprigtig Tak.
Med bedste Hilsen
Arbmd. Niels Jørgensen,
Fedestrup pr. Spodsbjerg.

Alt mellem Himmel og Jord
sælges billigt.
Slippen og Bagergade Auktionsvareforretning
Telefon 649. Rønne.

Landarbejderforeninger
tilbydes i Løbet af Vinteren Gengivelse af **kendte Forfatteres sociale Foredrag**, Oplæsning af **Digte i socialagitatorisk Aand** samt Opvisning af **90 interessante Lysbilleder** fra Jyllands Vestkyst. Honoraret er meget lavt og retter sig en Del efter Foreningernes Størrelse Foreninger, der kunde ønske at reflektere paa mit Tilbud, bedes snarest muligt opgive mig deres Adresse, og kan da erholde nærmere Oplysning. Med social Hilsen
A. Melby,
Adelgade 119 I, København K.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Øbro 3529 x.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Bemærk!

Hver eneste Uge modtager vi saa sent som om Onsdagen Afdelingsmeddelelser, der omhandler Møder, som i de fleste Tilfælde skal afholdes førstkommende Lørdag eller Søndag. De Meddelelser, der indkommer saa sent, kan absolut ikke optages i Bladet.

Gør det derfor til en Regel at afsende Meddelelser senest Lørdag eller Søndag.

Lommebogen

Undertegnede bestiller herved **„Landarbejdernes Lommebog 1921"** .....Stk. à Kr. 2,75. Skriv tydeligt Navn og Adresse:

.....
(Navn)

.....
(Bopæl)

.....
(Poststed)

TRYK

sager til Foreninger saavel Plakater om Møder, Billetter og Program til Fester, Love og alle Bøger til Kontorer faar De hurtigst og billigst i

J. KNUDSENS BOGTRYKKERI
Knabrostræde 12
København K. Tlf. 2306.

En nyhet for husmoren.

Haandstoppeapparat stopper st ømper, tøi etc **forbausende let og aldeles som nyvævet.** Hele arbeidet utføres kun med nogle faa naandgreb **Pr. for apparatet med prøvearbeide og nølagtig bruksanvisning** kr. ,00 p us po o. Sendes overalt pr. efterkrav.

Generaldepot:
Sonecar — Stavanger,
Dep. D. 1.

Partivarer ½ Pris.

Et lille Parti Læder-Træsko kan tilbydes til den billige Pris:

Nr. 20—27 3 Kr.
- 28—35 4 -
- 36—40 5 -
- 41—45 6 -

Opgiv Nr. eller Maal og skriv i Dag, da Partiet er lille og Prisen er billig. 2 Par portofrit.

Træskolageret, Ejlersvej. Kolding.

Kun 16 Kr. Kun 16 Kr.

3,20 Meter Stof til en Klædning.

Som det sikkert vil være enhver bekendt, er blaat Cheviots Tøj altid moderne og kan bruges baade af yngre og ældre, baade Sommer og Vinter samt Foraar og Efteraar. — Vi forsender fuldstændig franco og portofrit pr. Efterkrav til enhver overalt i Landet 3,20 Meter dobbelt bredt blaat Cheviot af vor aller bedste og fineste Kvalitet for kun 28 Kr. — 3,20 Meter er godt 5 Alen og er derfor rigeligt til en Herreklædning. — Denne Pris, kun 28 Kr. for hele Stykket, 3,20 Meter dobbelt bredt blaat Cheviot af vor aller bedste og fineste Kvalitet er ren Spotpris, og det er ogsaa kun i Kraft af vor kolossale store Millionomsætning, at vi kan sælge Tøjet saa billigt. — Masser af Efterbestillingsordrer indkommer daglig, hvilket er det bedste Bevis for Varernes fine og gode Kvalitet til den billige Pris. — Ud over det i Annoncen nævnte blaa Cheviot har vi ogsaa Stof i mørkegraa Farve, som sælges i samme Maal og til samme Pris, nemlig kun 28 Kr. for 3.20 Meter. — Dette mørkegraa Stof er særlig at anbefale til Vintertøj, da det er en meget svær helulden Vare, og kan af Hensyn dertil ogsaa anvendes til Overfrakker, og 3,20 Meter er jo meget mere end rigeligt til en Overfrakke.

For Damerne har vi af det meget moderne nistrede Stof, eller det saakaldte »Home Spun«, som sælges i Kupon'er paa 4 Meter for 28 Kr. for alle 4 Meter. — Dette meget moderne nistrede Stof er glimrende til Spadseredragter, og vi anbefaler alle Damer at sikre sig 4 Meter, da det er rigeligt til en Spadseredragt, og det er jo kun 28 Kr. — Endvidere har vi Stof i mange forskellige kulørte Farver, som sælges i Kupon'er paa 3.20 Meter for kun 16 Kr. Dette Stof er særlig at anbefale til unge Mennesker, og da det kun er 16 Kr. for 3.20 Meter, forventer vi at modtage Ordre fra enhver. — Husk paa, at vi garanterer fuld Tilfredshed eller Pengene tilbage, saa der er absolut ingen Risiko for nogen ved at indsende Ordre. — Vogt Dem for den Art Firmaer, der i Ly af det gode Renomé, som vi nyder for vore Klædevarers Kvalitet, søger at efterligne vore Annoncer for derved at indbilde Publikum, at ogsaa deres Varer er lig med, hvad vi leverer vore Kunder. — Endnu engang gør vi opmærksom paa, at Tøjet sendes franco og portofrit, og sælges og leveres paa den udtrykkelige Betingelse, at saafremt det ved Modtagelsen ikke i alle Maader er fuldtud tilfredsstillende, tages det tilbage og det fulde Beløb tilbagebetales, saa der er absolut ikke nogen som helst Risiko, og vi forventer derfor at modtage Ordre fra hver eneste af Bladets Læsere omgaaende.

De forenede Fabrikkers Klædevareafdeling, Søndergade 51, Aarhus.

5100 kg Uldgarn ½ Pris.

Ovenstaaende Parti Uldgarn, som ligger i en smuk graameleret og ægte sort Farve, har vi besluttet at tilbyde dette Blads Læsere **½ gratis.**

Uldgarnet koster i Dag i Butikken 30,50 Kr. pr. kg, men tilbyder vi alle, der ønsker at **købe Garnet, til 14,50 pr. kg.** Garnet ligger i fin, mellem og graa Sværelse.

Vi garanterer for, at Garnet er ren Uld, samt at der ikke findes en mere solid og holdbar Vare i Brugen.

Masser af Anoefalinger og Efterbestillinger foreligger.

Alle Postordrer forsynes med Nr. og ekspederes i Rækkefølge.

Er Garnet ikke efter Ønske tages det tilbage.
Mindste Salg 1 kg. Ordren bedes indsendt hurtigst

Fabrikernes Udsalg,
Lahnsgade 82, Odense.

Bryg Juleøllet af Gambrin

og brug ½ kg Sukker til hver Pakke. De faar da en fest lig Drik, der knapt koster 10 Øre pr. Flaske (¾ Liter). Vær saa venlig, hvis Deres Købmand ikke har Gambrin at opgive os hans Adresse paa et Brevkort, og vi skal sørge for, at han har det i Løbet af et Par Dage.

Gambrinfabriken, Haslev. Telefon 72.

1000 kg Uldgarn ½ Pris,

sort og graat, skal sælges. Butikspris er 28 Kr. og sælges for 14 Kr. pr. kg Skriv straks og Ordre ekspederes i Rækkefølge. Mindste Ordre 1 kg, 2 kg sendes franko.

Garnlageret, Ejlersvej 6, Kolding.

NB. Er Varerne ikke efter Ønske, da betales Pengene tilbage.

Paa Dem

venter denne Plads. Deres Annonce er det, som skal staa her, og som i samme Øjeblik den er anbragt straks :-:: vil give Dem ::-::

Udbytte.

Klædesko ½ Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60
- 26-30 - 1,85
- 31-35 - 2,25
- 36-40 - 2,70
- 41-46 - 2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Alle Danmarks Landarbejdere

bør købe deres Tobak direkte fra Tobaksfabriken. Ved at sælge til Publikum direkte fra vor Fabrik, sparer vi vor Kunde al Mellemhandleravance. Vi sælger **Røgtobak ½ kg Kr 1,60,** bedre Kvalitet Kr. 2,40, Melange B Kr. 2,90, Java Melange Nr. 1 Kr. 3,50. ½ kg original hollandsk Tobak Kr. 4,75. Uovertruffen i Velsmag. Kubiana (Mellemsnit) Kr. 3.00 **Shagtobak** Nr. 1 Kr. 2,90, Louisianna Kr. 3,90, den bekendte Owa Shag kun Kr. 4,60, alt pr. ½ kg. **Cigarer** fremstilles af ren oversøisk Tobak i alm. Størrelse (ikke Cerutter) **12, 14, 16, 18, 20 og 22 Kr. pr. 100 Stk. Cerutter,** fin og velsmagende leveres for kun **Kr. 6, 6,50 og 9,00 pr. 100 Stk. Cigaretter** Kr. 2, 2,50, 4 og 6 pr. 100 Stk. Alle Varerne kan beses i Udsalget, Larsbjørnstræde 24, og sendes overalt mod Efterkr 4½ kg eller 4 kg Tobak og 100 Cigarer sendes portofrit. **Ingen Risiko,** er Varerne ikke tilfredsstillende, kan de byttes eller Pengene betales tilbage.

Holger Jørgensens Tobaksfabrik, Larsbjørnstræde 24, Kbhvn. K.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, **som sker paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag.
Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Stort Reklamesalg.

Ved heldig Indkøb kan vi tilbyde sorte strikkede Dameveste af prima Uld til 485 Øre og graa Herreveste af prima Uld til 950 Øre. De bedes i egen Interesse indsende Ordre omgaaende for at blive ekspederet inden Jul.

Importforretningen, Kolding.

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 52 | Fredag den 24 December 1920 | 6. Aargang

GLÆDELIG JUL!

Naar dette Nummer af Landarbejderbladet kommer vore Medlemmer i Hænde har vi Jul, Aarets største kirkelige Højtid, Glædens og Børnenes Fest. Vi kan ikke hengive os til Haabet om, at vort Ønske om en glædelig Jul vil opfyldes i alle de Landarbejderhjem, hvor vort Blad kommer. Arbejdsløsheden kaster ogsaa paa Landet Fattigdommens og Savnets Skygge ind i talrige Arbejderhjem.

Tiden er trist og ond for store Dele af Arbejderklassen. Den eneste Mulighed for en Bedring ligger i forøget Sammenhold og en Udvikling af vore Organisationer; derigennem kan vi blive stærke nok til at gennemtvinge de Retskrav, som Overklassen nu nægter os. Naar vi ønsker vore Læsere glædelig Jul, knytter vi da hertil Haabet om, at den onde Tid, vi lever i, og som ogsaa vil præge denne Jul i Tusinder Smaakaarshjem, vil styrke Forstaaelsen af Sammenholdets Nødvendighed for vor Klasse. Som Julen kommer efter Aarets korteste Dag, hvor det atter begynder at gaa fremad mod en varmere og lysere Aarstid, med Grøde og nyt Liv, saaledes vil der da ogsaa af denne onde Tid, med dens Savn for Arbejderne, opstaa en lys og lykkelig Fremtid for vort Lands Arbejderklasse, for hele det arbejdende Folk.

Skriv „3 X + Y 4 straks". Gl. Jul!

NYT! NYT!

For at faa vort Fabrikat udbredt, sendes der alle Bladets Læsere 1 Stk. Tandroffe. Tandroffer er nyt for alle og Tandroffer bør bruges af alle, som har kunstige Tænder. Tandroffer renser bedst, holder længst og koster mindst.

Ved Indsendelse af 1 Kr. sendes 2 Stk. portofrit. Skriv straks og De vil blive tilfreds.

S. Ødegaard,
Kolding Landsogn.

Glædelig Jul

og et godt Nytaar ønskes alle mine ærede Kunder, saavel herhjemme, som i det øvrige Land, med Haabet om god Samhandel i de kommende Tider.

Gudbjerg Træskoforretning
pr. Gudme.

STEMPLER :: SIGNETER
Nye danske Stempelfabrik,
Sværtegade 7. Telefon: Central 8966 København K.

Abonner paa
Landarbejderbladet.

Landstingsmand K. K. Steincke.

K. K. Steincke hører til de yngre indenfor Socialdemokratiet, men ikke desto mindre er hans Navn kendt og har en god Klang Landet over, baade inden- og udenfor sit Parti er han anerkendt som en ubestridelig Dygtighed; paa Forsørgelsesvæsenets Omraade er han maaske endog vor største Kapacitet herhjemme. Steincke har i en halv Snes Aar været Fattiginspektør paa Frederiksberg; i denne Egenskab har han ikke blot vist sig som en dygtig Embedsmand, men ogsaa som et Menneske med Følelser for de Mennesker, hans Virksomhed omfatter. Foruden sin Virksomhed som Fattiginspektør paa Frederiksberg og sit Arbejde som Rigsdagsmand har han udfoldet en betydelig Forattervirksomhed; han har skrevet et stort Værk om vort Forsørgelsesvæsen, der af alle Kyndige betegnes som grundlæggende paa dette Omraade.

Steincke er Jurist, men desuden er han bevandret i næsten alle socialøkonomiske Spørgsmaal som faa. Denne Omstændighed i Forbindelse med hans store Arbejdsevne har gjort ham til en meget benyttet Arbejdskraft indenfor sit Parti.

I den korte Tid, Steincke har haft Sæde i Landstinget har han været Partiets Ordfører i en Række vigtige Spørgsmaal, bl. a. Lensloven.

Udenfor Rigsdagen har Steincke beskæftiget sig med Jordspørgsmaal i en Masse Artikler og enkelte selv stændige Skrifter, hvoraf Pjecen: »Kravet om Jord« er spredt i et Utal af Eksemplarer over Landet.

Foruden de ovenfor nævnte Værker har han skrevet en Mængde Pjecer om en Række forskellige sociale Spørgsmaal. Naar hertil kommer, at han i flere Aar har været Redaktør af »Sogneraadstidende« og udfoldet en stor Foredragsvirksomhed, vil man forstaa, at Steincke har sin Tid optaget.

De skal ikke skifte Ugeblad,
med mindre
De er utilfreds med det, De nu holder.

Dansk Familie Blad

koster 3 Kr. 25 Øre pr. Kvartal, indeholder hver Uge 4—5 afsluttede Fortællinger, 1—2 Æventyr, 1 løbende Roman, en Mængde Billeder med Tekst fra Ind- og Udland, 2 Børneserier samt Modebilleder og byder endelig som en særlig værdifuld Fordel, der ikke opnaas ved noget andet Ugeblad,

en gratis Ulykkesforsikring paa
500 Kr. v. Død og 1000 Kr. v. fuld Invaliditet
(forholdsvis for ringere Grad).

Er det dette Ugeblad, De søger,
saa bestil det straks paa Posthuset.
Postvæsenets Kvittering gælder som Police.

Hs. Excellence.

Skizze af Djalmar Christofersen.

DA Greven en Morgen red sin sædvanlige Tur, standsede han sin Hest med et Ryk og betragtede med tindrende Øjne Caroline Lars Peters, som badede sine unge, jomfruelige Ben i Mølledammen.

Hvor Fanden har hun faaet den Gratie fra? — Ren Nymphe — Haar som Solgud — og en Teint som — som —! Denne skønne Linje i hendes Ben — hm! —

Han faldt i dybe Tanker, medens Hesten Skridt for Skridt bar ham op foran Slottets Trappe. — Adspredt kastede han Tømmen til Rideknægten, mekanisk vandrede han op ad Trappen — gennem Gobelinsgemakket ind i Biblioteket, hvor han lod sig synke ned i en lilla Silkebrokades Lænestol. — — Hum — vidunderlige Ben, og en Teint som Mælk og Blod — uberørt som — — — —

Greverne Blumenstjerne havde alle haft Sans for Skønhed. Slottet var bygget i italiensk Renæssancestil, Gemakkerne var Samlinger af Alverdens Kunst: Græske Statuer, franske Gobeliner, italienske Marmorsøjler og Mosaik, Indiske og Japanske Gudebilleder i Sølv og Guld, Malerier af hollandske, franske og spanske Mestre prydede Væggene i dette af Generationer med raffineret Smag udstyrede Hjem. — Den sidste Ætling af Slægten lod Blikket glide ned gennem den Suite af Værelser, der hver for sig var et Vidunder af Skønhed — og sukkede. Saa rejste han sig, betragtede sit Billede i det store venetianske Spejl, —og sukkede igen; thi Spejlet var rent som Krystal og viste ham med ubehagelig Sandhedskærlighed, at hans grevelige Næse var rød, hans Hoved som et Æg og hans Mave et fældende Vidnesbyrd om tusinde »bedre Middage«. — Greverne Blumenfeldt skaanede ikke sig selv. — —

Otte Dage efter var den fjortenaarige Caroline Lars Peters stillet under den højadelige, ugifte Greves Protektion, til stor Benauelse for Lars Peter og hans Kone, der i Betragtning af, at hun var den tolvte af Børneflokken og Huset var Grevens, nærmest maatte betragte det skete som et Mirakel.

Den, der var mest forundret, var Caroline selv, men da hun ikke blev spurgt om sin Mening, holdt hun den for sig selv, og lod Oldfruen, der hentede hende i Grevens Vogn, under Landsbyens samlede Deltagelse, jage de mest paatrængende bort, medens hun bredte sit fattige Lommetørklæde ud, forinden hun satte sig paa det graa Silkesæde i Kaleschevognen, der førte hende bort til Eventyret.

I fire Aar gjorde hun den Erfaring, at fransk og tysk Grammatik er sidestillede Lidelser, og at franske, engelske og italienske Guvernanter burde indespærres i et Jernbur og sænkes i Vierwaldstædtersøens dybeste Vand. Ved Udløbet af det fjerde Aar blev hun løsladt, og derfor var Slottet Blumenfeldt smykket til Fest. Gobelingemakket var pyntet med alenstore Rosenarrangementer, og Greven gik med Uret i Haanden og ventede paa Gallaekvipagens Ankomst. —

Fire lange Aar havde han ventet paa hende, snart som en Elsker, der venter sin Hjerterdame, snart som en Fader, der venter sin Yndlingsdatter. Tusind over hinanden faldende Følelser strøg gennem den grevelige Hjerne — og nu kom hun. Man hørte Vognen rulle op foran Hovedtrappen, medens han for sidste Gang kastede et Blik i Spejlet — — og rødmede som en Dreng.

Ind gennem de store franske Døre — som gled hun ind paa Solstraalerne — kom hun. Skøn som en Venus — i en florlet blegrød Silkedragt, som hun bar som en Blomsternes ukronede Dronning — førte hun sin skønne Skikkelse med den medfødte Ynde i Renkultur, hen mod ham. Saa standsede hun, da han bredte sine Arme ud imod hende — rødmede, og rakte ham sin Pande til Kys. — Noget lærer man jo i de højere Opdragelsesanstalter. — Gid Fanden havde dem, tænkte Greven.

»Bon jour, mon père!« sagde Caroline Lars Peters.

»Velkommen, min — — mit Barn,« sagde Hans Ekscellence.

Tre Maaneder havde gjort Mademoiselle Carola uundværlig for Grev Blumenfeldt. Hendes glade Ungdom, fri for al Guvernantetvang, havde gjort

ham mange Aar yngre. — Den erfarne Levemand forstod, at han vilde forskrække denne uerfarne og derfor saa tillokkende, friske Skønhed ved at gaa for angrebsvis til Værks, — nej — lidt efter lidt vilde han som en Edderkop spinde hende ind i Rigdommens gyldne Spind, til hun var fanget, og saa — —! Foreløbig skulde hun lære at forstaa og deltage i hans Interesser for Kunst. Han viste hende alle Slottets Kunstskatte, og som den begejstrede Kunstelsker han var — nød han lige saa meget Kunstværkets Skønhed, naar han fordybede sig i dets Detailler, som hendes Glæde over den Skønhed, hun ved hans Hjælp lærte at kende, og som hun før ikke havde forstaaet. — Men hun hovde en Fordel fremfor ham, — hun overførte det hun lærte paa den Natur, der omgav hende. Nu begyndte hun at forstaa, hvad Rytmen i en Linje betød, at Landskabets Konturer, Skovdragets Linjer, Maaden, hvorpaa Skoven voksede paa Bakkens Skrænt, udstraalende en Linjernes Harmoni — var en Skønhedens Lovsang, var mere vidunderlig end al Kunst. Hun forstod, at selv om hun ikke formaaede at omsætte det, hun følte, i Ord, var det Naturens storslaaede, skønhedsmættede Hymne til Livet. —

Jo mere han lærte hendes uberørte Natur at kende, saa hendes Modtagelighed for Indtryk, des mere længtes han efter den Dag, da han skulde nyde Resultaterne af den forfinede Forsagelse, hvormed han havde ladet hende udvikle sig til det Fuldkomne.

En Dag, da Hans Ekscellence barberede sig foran Spejlet, fo'r som et Lyn Tanken om al Skønheds Forgængelighed ned i ham! — Han betragtede sin Moders, salig Enke-Lehnsgrevindens Billede. — Født i Florenz sad hun der paa Lærredet i sin Skønheds bedste Dage — og saa mindedes han hendes Hærskare af Manicuredamer, Frisører og Massøser, der paa samme Tid som de forgæves søgte at holde sammen paa de sammenfaldende adelige Rester, forbitrede hendes sidste Dage.

Saa sendte han Bud efter Landets berømteste Billedhugger, den unge Poul Husmann, der lige var kommet hjem fra Italien.

Mademoiselle Carolas Skønhed skulde aldrig forgaa — —

Solen vælder i blændende Pragt ind gennem det store Ateliervindue, til stor Misfornøjelse for Poul Husmann. Selvfølgelig bør et Atelier altid ligge mod Nord, men man kan jo ikke vente af en Greve! — — Naa — det blev vel ogsaa kun brugt af Slottets Konservator, naar Tiden havde medtaget et af Kunstværkerne — og eet maa man jo indrømme, at hun ser bedaarende pragtfuld ud i den Belysning! — Saadan tænkte han, medens han formede Leret paa Kavaletten til den Studie, der senere skulde hugges i Marmor. —

Egentlig burde hun males! — Jeg faar aldrig Marmoret til at gengive dette straalende varme Blik, der borer sig ind i Sjælen og bringer mit Blod til Kogepunktet ved Tanken om, at al denne Dejlighed er bestemt til at visne i en gammel Libertiners Favntag. — Uh! — Poul Husmanns Ansigtstræk fik et ubehageligt Udtryk —

Mademoiselle Carola maatte lukke sine Øjne for noget saa absolut mandligt i hans Blik, at hun følte sig som Musen, der mærker Kattens Blik — paa samme Tid ængstelig og fortryllet af det Begær, der straalede hende i Møde — som optaget af at skjule sit indre Jeg for disse sorte Øjnes Granskning.

Tre Uger havde hun siddet for ham, men allerede den første Dag havde han tabt sit Hjerte — og det med den solide Grundighed, som alt hvad han foretog sig bar Præget af. — Det laa ham i Blodet. Han var en Husmandssøn, jævn i sit Væsen, en sund Natur, der aldrig glemte den straatækte Hytte, der var hans Barndomshjem, og som nu, sit Lands berømteste Kunstner, drømte sig et Maal: en landlig Idyl. Den havde kun manglet et kvindeligt Ideal. Nu var det ogsaa naaet. — Mademoiselle Carola.

Han maatte have tænkt højt, thi hun svarede »Ja!« Han rødmede over at have røbet sine Tanker, men grundig som han var, greb han hendes Haand, og da hendes »Ja« besvarede hans hemmelige Ønske, tog han hende i sine Arme og trykkede et Kys paa hendes lille, bløde Mund.

Mademoiselle Carola! —

Ja — hvem kan definere en Kvindesjæl?

Taknemmeligheden overfor den faderlige Greve. Visse Anelser og Tvivl om »det faderliges« Ægthed. Den unge sunde Naturs Oprør over at blive behandlet som en Kapun, og saa — Redningen: den smukke livskraftige Kunstner, født Bonde som hun selv, med Længsel mod Mulden, ikke for at slæbe og slide i den til andres Glæde, men for sig selv. — Hendes Øjne blev fugtige, og Poul Husmann gav hende i mandlig Beskyttertrang — og ikke fordi han fuldtud forstod hende, en ekstra Omfavnelse og et drøjt oprindeligt Kys, — der blev afbrudt paa en ubehagelig Maade af Hans Ekscellence Grev Blumenfeldt. —

— — —

Utaknemlige Barn! Letsindige Tøjte! — At De

vover, Hr. Husmann, under Beskyttelse af min Tillid — forlad mit Slot — øjeblikkelig, min Herre. Det er for galt! — At man vover — jeg, Grev Blumenfæ — her standsede Hans Ekscellence og trykkede paa Klokken: — En Vogn til Stationen. — At De vover! — Usling! — Greven gik rasende over Gulvet, betragtede et Øjeblik Kavaletten med Plastinaen, og klask — faldt den grevelige Haand paa Statuetten, saa den sank ned over Stativet, der bar den. Saa vendte han sig mod Carola og stirrede apoplektisk paa hende — og medens han saa paa hende, kom der et forbavset Udtryk over hans Ansigt; thi der foregik et Under, der ligesom fødtes en anden Kvinde i hende — en helt anden end den, han havde opdraget.

Sund, kraftig, lidt robust, voksede hun foran ham. Silken spændte stramt over Brystets kraftige Linjer, da hun traadte hen til ham:

— Jeg takker Dem, fordi De gav mig Føde og Opdragelse, — men gjorde De det kun for min Skyld? — Havde De ikke den Hensigt at tilfredsstille noget hos Dem selv? — Skulde jeg ikke med mit Liv betale de Penge, De ofrede paa mig? — Lærte De mig ikke at se og forstaa Skønhed i Livet og i Kunsten. Har De ikke tilbragt Dage med at lukke mine Øjne op for Linjernes Skønhed, Farvernes Harmoni — for alt dette, De kun ejer i Deres Omgivelser. — Se Dem i Spejlet, Deres Ekscellence. Besidder De selv den Farvernes Harmoni, De er Tilbeder af? — Er den Linje, der gaar fra Deres skaldede Hoved til Deres podagristiske Fod, præget af Linjeskønhed? —

Hvorfor lærte De mig alt dette, naar jeg ikke maatte anvende det lærte?

Ham jeg har funde *det* hos, som De lærte mig at se, er af samme Æt som jeg; vi vender tilbage til den — men lyd mit Raad: vil De have en Elskerinde, saa lær hende aldrig at elske det skønne Udvortes — thi saa vil hun skuffe Dem. — Tilegn Dem Renhed i Tanke — maaske kan De lære hende at elske og agte *den* hos Dem.

— — —

Da Vognen rullede over Slotsgaarden med Caroline Lars Peters og Poul Husmann, gik Lehnsgreven Bersærkergang i Gobelingemakket, saa Tjenerskabet, hver Gang der knaldede en Kostbarhed ud af Vinduet, noterede Summen op.

Den stod paa 1 Million 300,000, da han var træt.

De Arbejdsløses Jul.

Af *Oliver Twist.*

Kling—klang, kling-klang — Kirkeklokkerne ringer Julen ind. Det er en egen Understrøm af Varme, der griber den enkelte og drager mod noget skønt, den menneskelige Trang til Medlidenhed vækkes til Live, medens Dagens vanlige Rovdrift maa vige for dens ukuelige Kraft.

Det er Jul!

Ordet alene gør os saa fredsæle — vi spørger hinanden, om vi nu ogsaa har ydet en Skærv til denne eller hin Indsamling, og saa glædes vi inderligt over os selv og de andre, for i Julen maa ingen lide Nød.

I Julen vil vi have Fred i vort Sind, det vilde ødelægge vor egen Juleglæde at vide, der Dør om Dør med os skulde sidde en Familie med en Flok sultende Unger, hver Bid Brød vilde for os blive som Judaspenge, for hvilke vi købtes til Fordragelighed og Resignation.

Gaa da udenfor din Dør Juleaften, gaa ud, selv om Julestormens øredøvende Torden truer med at sprænge dine Trommehinder, eller den fygende Sne pisker dit Ansigt til Blods, gaa! Selv om Romantikens hvide Snedække ikke dækker skidne Gavle eller Tage, selv om det hvide Fløjelsdække ikke har indhyllet alt i sin lunende Kaabe, og væk Julestemninger til Live —

Gaa! Og se!

Du standser, du staar udenfor Gaardmandens oplyste Stuehus, du sniger dig hen til Vinduet, du er ligesom bange for at forstyrre den højtstemte Stilhed, en varm, fed Os af Julemaden slaar dig i Møde; man spiser — nej, man æder — derinde.

Naar Ædegildet er Slut, rejser Menneskene sig ugidelige, overmættede, de driver fra Bordet som en Flok forædte Kreaturer. — Derefter kommer Juletræet frem, Børnene danser jublende herom, man synger, man glædes, det er Jul —

»Os er i Dag en Frelser født.«

Du sniger dig bort, det bliver uudholdeligt, du tænker paa Krybben i Stalden, paa et Fattigbarn, indsvøbt i Pjalter; og saa deres Jubel —

Du standser uvilkaarligt — du har gaaet — du har naaet Fattigpers Hytte. Du staar lyttende ved Vinduet; der lyder ingen glade Barnestemmer, der straaler intet Lys fra et pyntet Juletræs Grene. Et blafrende, osende Petroleumslys er alt, hvad du øjner af Lys, rundt om Bordet sidder man; der spises derinde — Julen er kommet til Huse, Børnene, som ellers om Aftenen bliver jaget i Seng uden Mad, fordi den Arbejdsløse ikke øjner nogen Mulighed til at skaffe det nødvendigste, faar i Aftenens højtidelige Anledning en Portion Bygvandgrød. Man forlader Bordet, ikke overmættede, ikke ugidelige, men efter nøje at have ransaget Tallerkener, Fade og Skeer, om der nu ikke skulde være blot et Gryn tilbage. Man synger ikke, der er ingen glade Barnestemmer, der lyder i Takt til munter Leg om Juletræet — der er ingen glade, straalende Barneøjne, der forkynder om Juleglæden.

Løgn, Løgn, Løgn!

Det skriger i dit Indre, medens du søger bort, brødebetynget som Forbryderen, der føler sine Forfølgere i Hælene paa sig. Du spørger dig selv, om du nu ogsaa har gjort, hvad der stod i din Magt til at forbedre Kaarene for Underklassen, du finder Masser af Tilfælde, hvor du kunde have gjort noget for at styrke din Organisation, Masser af Tilfælde, hvor du kunde have gjort noget til at forsøde Tilværelsen for de af dine Kammerater, der er elendigere stillet end du.

Du har ladet dig blænde af Samfundets Pressesjakalers Foregøglen af »alt er saare godt«.

Men medens du gaar hjemover til dit eget fattige Hjem, hvor der dog er lidt Varme, lidt ekstra Julemad, et lille Juletræ og glade Barneøjne, der taknemmeligt og veltilfredse straaler dig i Møde, ser du stadig for dig et Billede af forvredne, fortrukne, bleggule Barneansigter og en Faders og Moders sorgbetyngte Ansigtsudtryk.

Du lover dig selv i det kommende Aar mere ihærdigt og utrætteligt at kæmpe Kampen for, at der ogsaa i de elendigtstilledes Hytter kan komme til at straale lidt Sol, og at Julen ogsaa her kan holde sit Indtog.

Husk det, Kammerat, og lad vore Ønsker her mødes i Haabet om en rigtig glædelig Jul.

Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Vil Regeringen efterkomme Landarbejderforbundets Henstilling?

Som før meddelt har Regeringen fremsat Forslag om Statsstøtte til Igangsættelse af Arbejder for paa den Maade at modvirke Arbejdsløsheden. Det er i tolvte Time, at Regeringen har bekvemmet sig til at fremsætte dette Forslag, det kommer først, efter at Arbejdsløsheden længe længe har hærget Arbejderklassen i en efter Aarstiden usædvanlig Udstrækning, og selv om man vil sige, at sent er bedre end aldrig, saa er det dog beklageligt, at man fra Regeringens Side saa længe har forholdt sig passiv, det er vanskeligt at finde nogen anden Forklaring herpaa end den, at man vilde forsøge at skyde Spørgsmaalet fra sig, og der kan ingen Tvivl være om, at denne Trækken Tiden ud foruden at forøge Nøden og Savnet blandt de arbejdsløse tillige har bidraget til at forringe Betingelserne for, at de paatænkte Foranstaltninger kan faa praktisk Betydning i Vinter; men hertil kommer, at de Foranstaltninger, som indeholdes i Regeringsforslaget, er ganske utilstrækkelige.

Det hedder i Forslaget, at »Indenrigsministeren bemyndiges til efter Samraad med Finansministeren indenfor et samlet Beløb af 70 Mill. Kr. at *yde Statsgaranti for Laan,* som optages af Kommuner til Anvendelse af Arbejder af den i denne Lov omhandlede Art.«

Den Grænse, her er sat, er utvivlsomt alt for lav. 70 Mill. Kr. rækker ikke langt overfor det Formaal her er Tale om. Til Sammenligning kan tjene, at Københavns Kommune har bundet 70 Mill. Kr. i Boligbyggeri alene. Statens direkte Tilskud efter Forslaget er for lavt, det er, som meddelt, 1½ pCt. halvaarligt i 10 Aar.

Under Forslagets Behandling i Folketinget pegede Socialdemokratiets Ordfører, H. P. Hansen, Slagelse, paa disse Mangler ved Forslaget; om det vil lykkes at faa dem afhjulpet i det Udvalg, som blev nedsat om samtlige foreliggende Forslag vedrørende Arbejdsløsheden, ved vi endnu, da dette skrives, intet bestemt om, men et Forlydende vil vide, at Indenrigsministeren bl. a. er gaaet med til at sætte Statens Tilskud op til 2 pCt. halvaarligt.

Som det vil erindres har vort Forbund rettet en Henvendelse til Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg for at fremskynde Gennemførelsen af Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden paa Landet, foruden Skærveslagning, Vejarbejde og andre kommunale Arbejder nævnte man heri ogsaa en af de Ting, der burde gøres noget for at faa sat i Gang straks, saadanne Arbejder som Dræning og Grundforbedring. Efter hvad vi erfarer, skal Landbrugsministeren paa denne Foranledning have anmodet Finansudvalget om at faa 3 Mill. Kr. stillet til Raadighed til dette Formaal.

Det kan saaledes forventes, at man vil gaa videre end det nu foreliggende Forslag tilsigter. Nødvendigheden heraf skulde da ogsaa synes at maatte staa enhver klart, men det kan ikke stærkt nok understreges, at hvad der skal ske, maa ske meget snart, det er nu, vi har Brug for de ekstraordinære Foranstaltninger, der er allerede tøvet mere end længe nok.

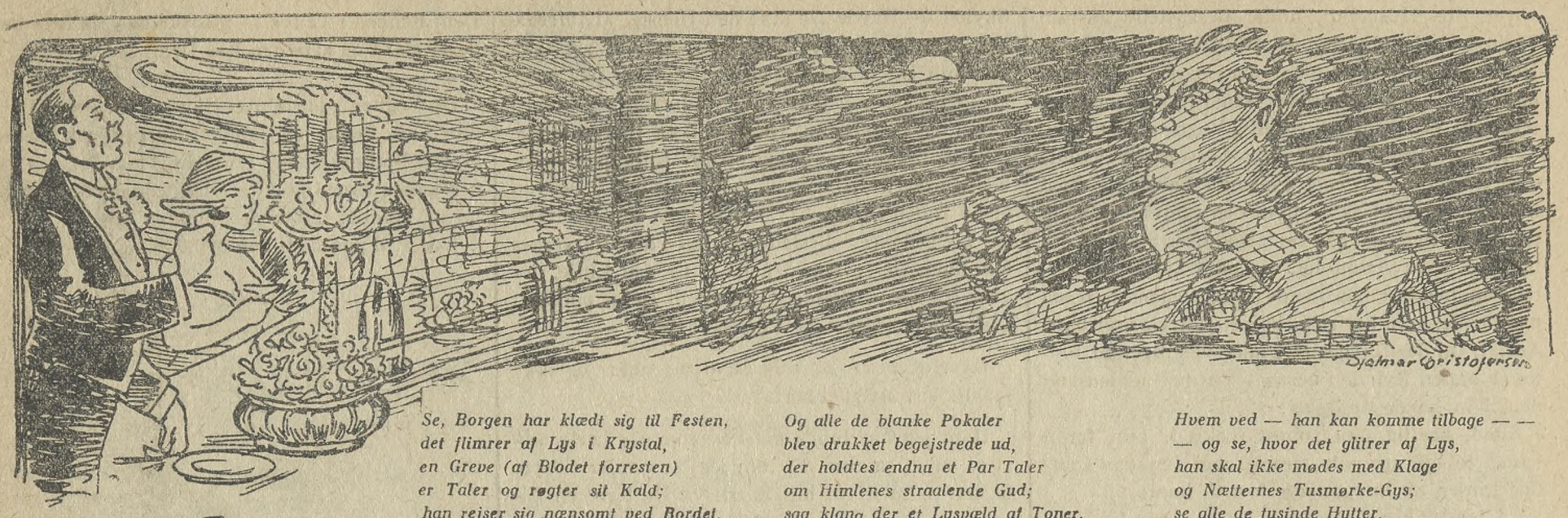

Jul.

Nu klemter de tusinde Klokker
fra Taarn og fra Glamhullers Skjul,
det klinger som Toner, der lokker
til Kirken i Dag det er Jul.
Og Mennesket standser sin Færden
og følger det kaldende Klemt,
nu festes der vidt over Verden
for ham, der til daglig er glemt.

Alverden gaar Højtid imøde,
der festes til Kærternes Glans,
nu sones hver dagligdags Brøde
i Skinnet fra Martyrens Krans;
nu glemmes de dagligdags Krige,
den dagligdags Striden om Brød
hvem tænker nu paa, at den rige
er Skyld i den fattiges Nød.

Se, Borgen har klædt sig til Festen,
det flimrer af Lys i Krystal,
en Greve (af Blodet forresten)
er Taler og røgter sit Kald;
han rejser sig nænsomt ved Bordet,
da Stegen er gemt bagom Vest,
og slaar paa sit Glas, be'r om Ordet
og taler, som han nu kan bedst:

»Hør, Julekvældsklokkerne kime
for Borg som for usleste Røn,
i denne højhellige Time
han fødtes, Guds enbaarne Søn;
han fødtes paa Straa i en Hytte,
han fødtes i Armod og Nød,
han skulde de svage beskytte
mod Synd og Fortabelsens Død.

Vi fejrer i Glæde hans Vandring
fra Himlen til Jorderigs Dal,
han kom med den store Forandring
og frelste os stedse fra Kval;
han ofred sig for at vi andre
engang naar vort Livslys gaar ud,
til Himmerigs Sale kan vandre —
at bo hos den evige Gud.«

Og alle de blanke Pokaler
blev drukket begejstrede ud,
der holdtes endnu et Par Taler
om Himlenes straalende Gud;
saa klang der et Lysvæld af Toner,
de lød som bag Paradis Port,
fra fjerne og himmelske Zoner
— en Two-Step af nyeste Sort.

— — —

Der ligger saa mange Hytter
med lavt og med hældende Tag,
det er som de angstfulde lytter
til Sagn om en dæmrende Dag,
det er som de ligger bedøvet
og venter paa Frelserens Ord:
»Saa rejs jer, saa rejs jer af Støvet,
I Hytter, saa bøjet mod Jord.«

Bim—Bam — nu gaar Julekvældstimen
med Festklang i Hytterne ind;
Bim—Bam — og den kaldende Kimen
bær Bud til hvert anende Sind;
han fødtes i hengangne Dage
saa fattigmandssussel og arm,
hvem ved, han kan komme tilbage
med Heste for hængende Karm.

Hvem ved — han kan komme tilbage — —
— og se, hvor det glitrer af Lys,
han skal ikke mødes med Klage
og Nætternes Tusmørke-Gys;
se alle de tusinde Hytter,
der ligger saa bøjet mod Jord,
de venter den store Beskytter
og venter hans frelsende Ord.

— — —

I Folk fra de tusinde Hytter
spredt rundt om hver prangende Borg,
hvem er vel den store Beskytter,
der frelser fra Savn og fra Sorg;
og spørger I, kan jeg kun sige:
»Jer Næve, saa hærdet og haara,
brug den — byg paa Jorden et Rige,
hvor Retfærd paa Dørstolpen staar.

Brug den — det skal gro, hvor den virker
og rejser det straalende ny,
lad andre kun prædke i Kirker
om Paradislandet bag Sky.
Brug den — du skal se, hvor det nytter,
engang skal det klemte mod Jul,
ud over de stolteste Hytter,
hvor Borgen maa krybe i Skjul.

Oskar Hansen.

DANMARKS FØRSTE SOCIALIST

Arbejdet for at samle Arbejderklassen her i Landet til Socialismens store Idé, begyndte i 1871 under Louis Pios Førerskab. Men der var dog ogsaa før den Tid Skribenter, som havde fremsat Anskuelser, der i det mindste var i Slægt med Socialismen, Folk, der beskæftigede sig med det sociale Spørgsmaal og Fremtidens Samfundsforhold ud fra rent idealistiske Synspunkter. Men der er iblandt dem kun en, som hævede sig op til en bevidst socialistisk Samfundsopfattelse, til klar Forstaaelse af det sociale Spørgsmaal, saaledes som det træder os i Møde i det moderne kapitalistiske Samfund, og denne ene var Frederik Drejer, en ung Akademiker.

Frederik Drejer kom til Verden i et velhavende Embedsmandshjem i København i 1827, hans Fader ved Hof- og Stadsretten, en fremragende og anset Jurist. Moderen var udgaaet fra et velhavende københavnsk Handelshjem. Frederik Drejer viste sig allerede som Dreng i Besiddelse af en livlig Aand, en klar og skarp Forstand, parret med en udpræget Retfærdighedssans og varm Medfølelse for alle, som led ilde, og dette vedblev at være karakteristisk for ham, saalænge han levede.

Efter at være bleven Student i Aaret 1844, studerede han Medicin, men samtidig kastede han sig over Sprogvidenskab, desuden studerede han Filosofi, Naturvidenskab, Religionskritik, Matematik og Samfundsøkonomi; det var et meget omfattende Studieomraade, men den unge Drejer tog fat paa det med en ukuelig Energi, og i Besiddelse af en fænomenal Tilegnelsesevne, som han var, drev han det vidt, selv paa de mest specielle Omraader.

Allerede i sine sidste Skoleaar før han blev Student, havde han skrevet Bidrag til det bekendte Satireblad »Corsaren«, som Digteren Goldschmidt redigerede, og som var den første Tumleplads for en stor Del af Datidens vordende Skribenter. Sin egentlige Debut som Forfatter havde Frederik Drejer i 1848. De revolutionære Begivenheder, som i dette bevægede historiske Aar rystede store Dele af Europa, naaede ogsaa, omend kun som en svag Dønning, Danmark. Her løb Tidens nye Tanker oprindelig sammen i Kravet om en fri Forfatning; men ogsaa de sociale Forhold begyndte at henlede Opmærksomheden paa sig, bl. a. gennem Husmands- og Fæstespørgsmaalet.

Det slesvig-holstenske Oprør bragte imidlertid det nationale Spørgsmaal i Forgrunden; de Nationalliberale gav sig den rene Chauvinisme i Vold, og Bondevennerne, som var Tidens eneste Underklasseparti, fulgte her i de Nationalliberales Kølvand. En af de faa, som ikke lod sig forvirre og rive med af de nationalistiske Stemninger, var Frederik Drejer; hans klare, skarpe Forstand, hans Virkelighedssans bragte ham i Opposition til disse Stemninger, hans vide aandelige Horisont satte ham i Stand til at betragte sig ikke blot som dansk, men som Verdensborger. Endnu adskillige Aar før Internationales Stiftelse optraadte han som Internationalist, han søgte ligesom Karl Max de økonomiske Aarsager bag Tidens mangeartede Foreteelser, selv om han ikke formaaede at paavise dem med samme Klarhed, saa naaede han dog frem til en Forstaaelse af den økonomiske Betydning i Samfundsudviklingen, som maa forbavse, naar man tager Tiden og Landets Forhold i Betragtning.

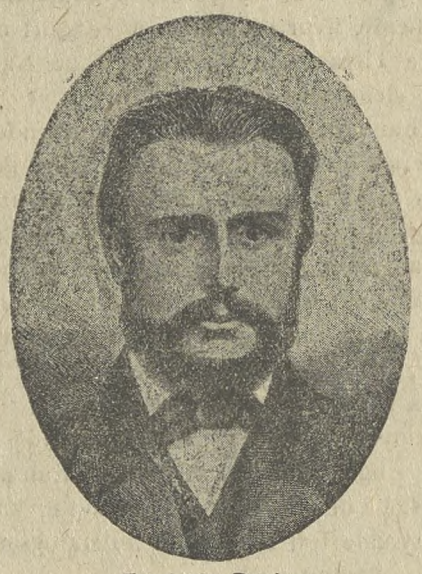

Frederik Drejer.

I en Række Skrifter behandlede Drejer Tidens forskellige Problemer ud fra en ren videnskabelig socialistisk Opfattelse. I 1848 udgav han, kun 21 Aar gammel, to Skrifter: »Folkenes Fremtid« og »Fremtidens Folkeopdragelse«. I den første hudfletter han med blodig Satire den herskende Fædrelandsgalskab, som kostede Landet 3 Aars blodig Krig, der kunde være undgaaet, om man fra dansk Side havde villet gaa med til en Deling af Slesvig efter Nationalitetsprincippet. Det andet Skrift er en Kritik af den gængse Opdragelse. Det fortjener at fremhæves, at denne unge medicinske Student i det førstnævnte Skrift fremsætter Anskuelser, som er i nøjeste Overensstemmelse med den moderne Udviklingslære, saaledes som denne senere er udformet af Darwin. Drejer gjorde nogen Tid Tjeneste som Feltlæge ved et af Lazaretterne paa Taasinge, men da han i 1850 vendte tilbage til København, genoptog han sin Forfattervirksomhed. Et Stridsskrift, som han udsendte i 1851 imod den bekendte Forfatter Goldschmidt, vakte betydelig Opsigt; i 1852 begyndte han Udgivelsen af et Ugeblad »Samfundets Reform«, og samme Aar udsendte han Skriftet »Aandetroen og den frie Tænkning«, hvor han bl. a. stiller Udviklingslæren op imod Teologien. Det var Hensigten, at dette skulde være det første af en Række Skrifter, men som Følge af den systematiske Kamp, der førtes imod ham fra den samlede Presse, kunde han ikke faa nogen Forlægger til at tage hans Bøger. Han søgte da selv at faa en lille social Forlagsboghandel i Stand, men Virkningen af Pressens Stilling var, at Afsætningen paa Bøgerne blev saa ringe, saa Indtægterne ikke kunde dække Trykningsomkostningerne. Bladet lykkedes det ham at holde gaaede nogen Tid. Foruden teoretiske Artikler om de store principielle Samfundsproblemer tog Drejer i »Samfundets Reform« de praktiske Øjeblikskrav op til Belysning; han fremsatte heri et fuldt moderne Arbejderprogram. Sidste Nr. af Bladet udkom den 28. Februar 1853, efter at der havde været en længere Standsning i dets Udgivelse paa Grund af Drejers Sygdom. Den 9. Maj 1853 døde han, kun 26 Aar gammel. — De praktiske Resultater af hans korte, men frodige Virksomhed blev selvsagt ikke store. En Brugsforening, han havde stiftet, og som en Tid, trods forbitret Modstand fra Borgerskabets Side, kunde glæde sig ved forholdsvis stor Tilslutning, sygnede ogsaa hen efter hans Død..

Danmarks første Socialist, denne overlegne fremskuende Aand, var forud for sin Tid; han var den ensomme Svale, som bebudede den Sommer, der først skulde komme mange Aar efter.

Constantin Meunier

Arbejdets Billedhugger

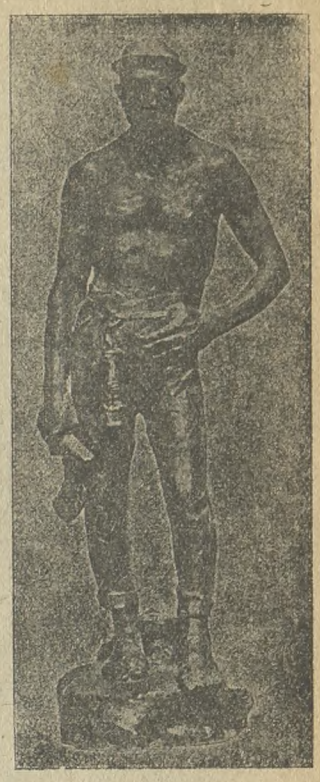

Da Michelangelo skulde frembringe to Statuer, der skulde hedde »Slaverne«, formede han disse Skikkelser som to velformede og smukke Ynglinge, det var en Øjenlyst at beskue; der var Skønhed over deres Ansigter og deres Legemer var kraftige og velformede; han idealiserede dem; fremstillede et Par Slave-Skikkelser, taget ud af Virkeligheden, udslidte, huløjede, bøjede — nej, det kunde man ikke paa hin Tid.

Og da f. Eks. en af Michelangelos Samtidige, Maleren Caravaggio, havde malet et Billede af Jomfru Marias Død og paa dette fremstillet hende som en almindelig Borgerkone, blev han betragtet som en Bespotter af de hellige Ting og hans Maleri totalt kasseret. Jomfru Maria var altid malet som en tiltalende Ungmø med smukke Ansigtstræk, en velformet Skikkelse og med den traditionelle Glorie over Hovedet, nu var der en, der tog realistisk paa Tingene — og han skulde slaas ned.

Hin Tids Kunst, Billedhugger- som Malerkunst, var fuldkommen afhængige af Datidens Magtfaktor: den katolske Kirke; hvad der ikke behagede den, hvad der ikke kunde gavne den og bruges af den blev forfulgt.

I Belgien, hvor Constantin Meunier fødtes 1831, og det sideliggende Holland, var der dog en liden Kreds af Kunstnere, der ikke var bange for at gaa udenfor de traditionelle Rammer; Malere som Rembrandt, Jan Sten og Frans Hals søgte hver for sig Emner fra det virkelige Liv, Torvene, Pladserne, Værtshusene. De blev ikke i den Grad som de fleste af Datidens andre Kunstnere udelukkende Frembringere af de Ting, den katolske Kirke kunde bruge: Gudebilleder, Altertavler, Englemalerie, kort sagt Malerier med bibelske Motiver.

Ogsaa Meunier begyndte som Maler, og ved en Rejse 1880 til Charleroi og Liège lærte han at kende de belgiske Kulgrubeegne og deres Beboere.

Og her fandt Meunier *sit* Felt, *sin* Arbejdsmark, og hans Livs Arbejde blev først som Maler og siden som Billedhugger at skildre den belgiske Grubearbejder.

De belgiske Grubedistrikter var et Helvede paa Jorden; disse Mennesker levede i faldefærdige Huse, deres Løn var elendig, deres Arbejdstid fra Morgen til Aften; Landskabet omkring dem var en trøstesløs Ørken uden Træer, Buske eller Haver; Røgen fra de hundrede Skorstene sved det af.

Meunier malede det, som det var, trøstesløst, forfærdeligt, han pyntede ikke, idealiserede ikke; han vilde male disse Menneskers Omgivelser saadan, som han havde set dem.

Og da han 1885, som en halvthundredaarig Mand, begyndte som Billedhugger, tog han en af disse Folk fra de hundreder Esser, Hammersmeden, og lavede ham et Monument.

Og nu tog han fat med en Ynglings Energi; Monument efter Monument frembragte han om disse Mennesker; Grubearbejderen, der kom op fra Gruberne med Uhyggen hængende i sit Ansigt og Munden vidtaaben, sugende efter Luft, Grubearbejderens Kone, mager af Sult og Elendighed, Morlillen, der staar ved sin Søns Lig, der er bleven bragt op »dernede fra«, en efter en tropper de op, disse Skikkelser fra Elendighedens store Hær.

Og i mægtige Relieffer viste han Grubearbejderne, der hugger Kullet frem fra de lave Minegange, Støberiarbejderne ved de røgtunge Baal, han viste dem, naar de sløvede gik til deres Arbejde og knugede kom derfra.

Det var den frembrydende Kapitalismes Slaver, der fra Meuniers Værksted traadte frem for Menneskeheden, Heltene, der trodsede Grubernes Farer og gravede frem det sorte Kul, der blev Guld i Udbytternes Hænder.

De var sløvede af Slid, de svage, fordi de ikke kendte deres Kraft, de var de elendige, de martrede, de forpinte, der frembragte Værdier, men levede som Dyr.

Og Meunier kendte ingen Skaansel; disse Mennesker, mærkede af Livets bitre Kamp for Føden, han fremstillede dem som de var, og lod dem gennem sine Værker staa som Anklagere mod det System, der ikke tog Hensyn til Skønhed og Glæde for Mennesker, men hensynsløst trampede ned og kun kendte Ordet: Profit.

Meunier blev gennem sin Kunst en Agitator for Arbejderklassen; han blev den første, der gik ud blandt denne Klasse Mennesker, og søgte sine Modeller, og den første, der, naar han skulde forme Leret med sine Hænder eller hugge Marmoret til med sin Mejsel, frembragte et sandfærdigt Monument af hin Tids Slaver: Grubearbejderne, Industriarbejderne.

— — —

En graa og trist Hær traadte gennem Meuniers Kunst frem for Menneskeheden, der var ikke et Glimt af Sol over dem, men kun Røg fra de hundrede Skorstene, der var ikke Lys over deres Ansigter uden Lyset fra Esser og gnistrende Højovne; en Hær, bøjet af Elendighed, knuget af Sult og kroget af Dagenes Slid.

Og dog — trods alt — — der lurede en tung utæmmelig Kraft over mange af disse Grubernes, Essernes og Fabrikkernes Folk; deres Muskler var senede og kraftspændte, parate til Tag; deres Ansigter sammenbidte, som saa de bort over røgsværtede Byer og anede noget der kaldte.

Og op mod Himlen strakte »Den martrede« sine Arme som i et Skrig af Forpinthed og Haab om Linding, — og det hørtes af andre, der sled som han og led som han.

Og se — vidt over Jorden gik Raabet og samlede de undertrykte til Kamp mod Undertrykkerne; fra de dybeste Gruber, fra Højovnenes og Essernes osende Baal, fra Fabrigernes kvælende Stank, fra Byer og Marker — frem kom de, Elendighedens store Hær, og gik frem under røde og smældende Bannere.

Og paa et af dem, Grubearbejdernes, er Navnet Constantin Meunier prentet ind med gylden Skrift.

O. H.

Vise at kvæde —

Melodi: Højt fra Træets grønne Top.

Højt fra J. C.s Krølletop
staar Ministerglansen;
han i Paasken gav et Hop,
saa han napped' »Tjansen«.
»Men Niels Neergaard, Du maaske
kan ta' Stødet,« sa'e J. C.
Saa sku' Neergaard vises,
siden skal han spises.

Og som vi jo alle ved,
Neergaard blev Minster,
og naar han deraf bli'r ked,
fremad J. C. lister
og ta'r Uniformen paa,
Sabel og sin Hat paa skraa,
først da er den stabil
med vor Degn fra Stadil.

Se, Klaus Berntsen, denne Rad,
han blev Krigsminister.
Ja — monstro han nu er glad;
nej, han er vist bister.
Han er ellers lun og rar,
men hans Hær lidt Uheld har.
Just før Tingets Møde
en Soldat sgu' døde.

Men den bedste Knop vi fik
var dog li'egodt Rytter;
thi han med sit Argus-Blik
kigger ind i Hytter.
Som han svinger Sablen kækt
faar man for ham stor Respekt.
Og han har jo Modet,
pas kun blot paa Ho'det.

Med vor Krone er det skidt,
den er stærkt i Dalen;
man for den nu faar *saa* lidt,
at man gaar paa Halen.
Selv en Kongekrone har
ej Værdi som før den var.
Rothe, J. C., alle,
sku' som Kronen falde.

Bumletog, der snegler sig
gennem hele Landet
ad den rustne Skinnevej,
det er rent forbandet;
men gør Eksellencen Tegn,
er der ikke Spor i Vej'n,
saa gaar der Ekspres-Tog
til saa godt som hver Krog.

For vort Landbrug har vi jo
faa't en god Minister,
Madsen-Mygdal, han er go',
men en slem Filister.
Ove Rode tidt fik Klø
for sin Lov om Korn og Hø.
Mygdals er ej bedre;
dog — han vil den hædre.

Prinser og Prinsesser kan
godt faa fine Slotte,
hvis det derpaa kommer an
billige og flotte.
Gaa til Herr Scavenius,
Slot Du faar for kun lidt Krus,
Saa hvis Du har Nykker,
har han et Par Stykker.

Sigurd Berg, hvis Fa'r er stor,
er selv — ak! — saa lille;
dog han bruger store Ord,
men de er ej milde.
Bli'r en Dag Du arbejdsløs,
si'er Berg: »Din dovne Fløs!«
føjer til gelassen:
»Skrub til Hjælpekassen!«

Amerikansk.

En Dansker spadserer en Dag med en Dansk-Amerikaner paa Gaden. »Aa, undskyld mig et Øjeblik,« siger Danskeren, »jeg skal blot ind til Barberen.« »Aa, Herre Gud,« siger Dansk-Amerikaneren, »bruger I endnu den Slags herhjemme. Ovre i Amerika har vi en Maskine ved hvert Gadehjørne. Naar man blot sætter Hagen hen til denne Maskine, er man barberet i Løbet af et Øjeblik.« »Det var som Pokkers,« siger Danskeren; »men hvordan kan det gaa for sig, alle Hager er da ikke ens.« »Nej, men det bliver de bagefter«, svarede Dansk-Amerikaneren.

ooo

En hjemvendt Norsk-Amerikaner praler af de dygtige Læger, de har ovre i Amerika. »Saaledes,« fortæller Norsk-Amerikaneren, »var der en Læge, der tog Hjertet ud af en Mand, reparerede det og satte det ind igen, og det bankede om muligt endnu bedre end før.« »Det er ikke noget imod, hvad vi har her hos os,« siger Nordmanden. »Der var en Læge her, der skar Ørene af en Mand og satte dem paa igen, men rykkede dem samtidig 2 Tommer tilbage, og de fungerede lige saa godt som før.« »Men hvorfor gjorde han dog det?« spørger Norsk-Amerikaneren. »Jo,« svarede Nordmanden, »for at der skulde blive bedre Plads til Kæften, det var nemlig en Norsk-Amerikaner.«

■

Hurtigt Byggeri.

En Dansk-Amerikaner, der var paa Besøg hos en Dansker, fulgtes med denne gennem Københavns Gader. Paa hele Spadsereturen bestilte Dansk-Amerikaneren ikke andet end at prale med, hvor hurtigt man i Amerika kunde bygge Huse. Imidlertid var de netop naaet til Raadhuspladsen, da i det samme Dansk-Amerikaneren faar Øje paa Raadhuset og udbryder: »Hvad er dog det for en mægtig Bygning?« »Det ved jeg ikke,« svarede Danskeren, »den laa der ikke i Gaar.«

Landarbejderbladets Præmie-Rebus.

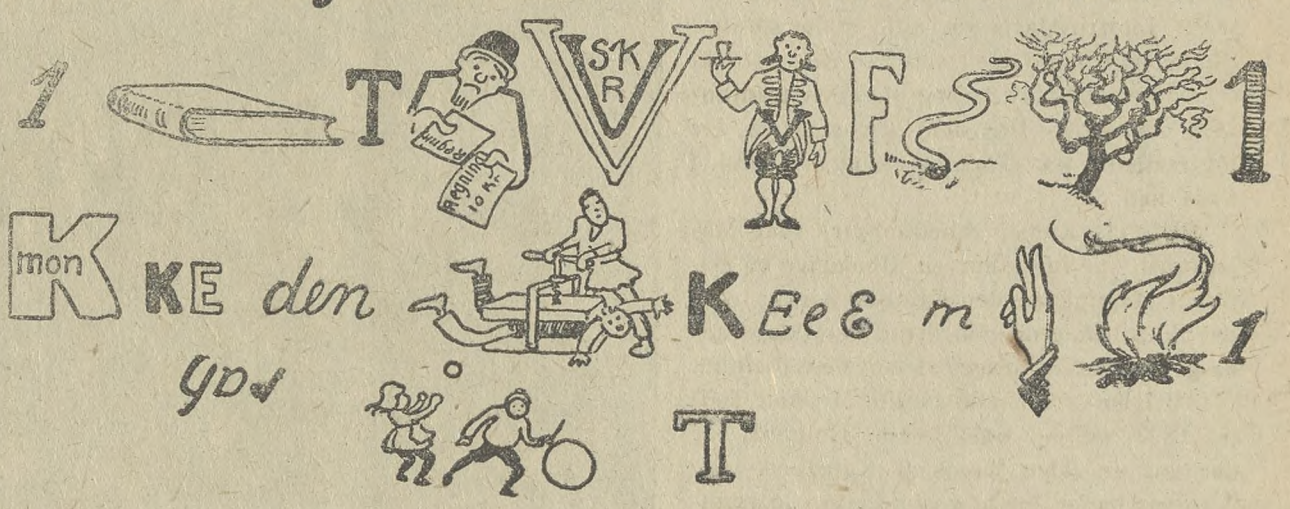

Ovenstaaende Præmie-Rebus kan alle Medlemmer deltage i Løsningen af. Løsningen skal — naar den er rigtig løst — være et forholdsvis aktuelt 2-linet Vers.

Der udsættes følgende 9 Præmier for den rigtige Løsning:

1. Præmie: *Th. Kerkup:* Socialismens Historie.
2. » *F. Müller-Lyer:* Kulturens Facer.
3. » *Eduard Bernstein:* Strejke.
4. » 1 Lommebog.
5. » 1 Almanak.
6. » 1 Lommebog.
7. Præmie: 1 Almanak.
8. » 1 Lommebog.
9. » 1 Almanak.

Løsningerne maa være indsendt senest den 3. Januar 1921. Der foretages derefter Lodtrækning mellem de rigtige Løsninger, hvorefter Løsningen paa Rebus'en samt de 9 Vinderes Navne og Adresser vil blive offentliggjort i »Landarbejderbladet« Nr. 1 Fredag den 7. Januar 1921.

Løsningerne tilsendes »*Landarbejderbladet*«, *Willemoesgade 54 St., København Ø.*, og maa endelig være mærket i nederste venstre Hjørne af Konvolutten: *PRÆMIE-REBUS.*

Mødepligt.

Under denne Overskrift var der i sidste Nr. af Landarbejderbladet skrevet en Artikel af K. Snejbjerg Christiansen, Hillerød. Tankegangen deri kan jeg saa godt slutte mig til. At der kommer for faa til Møderne er desværre noget, som ogsaa gør sig gældende her i Afdelingen, og jeg formoder det er Tilfældet de fleste Steder. At det mange Gange er Ledelsens Skyld, skal jeg lade staa uimodsagt, da jo ikke enhver er Pladsen voksen; men nok derom. Christiansens Artikel skulde gaa ud paa at være en Opstrammer, og det skulde glæde mig, dersom den vilde virke; men vi er nu engang noget sløve af os, vi har endnu Trællenaturen i os, den bliver ikke god at faa udryddet, vore Fædres Trældom og den derved affødte Ligegyldighed er gaaet os saadan i Blodet, at der skal mere end een Samson til at rykke den ud.

Hvad mangler vi da? Ja, jeg tror vi maa svare, at det er Oplysning; men hvorledes faar vi et Oplysningsarbejde i Gang, naar ingen vil komme til Møderne.

Ja, der er det, Tampen brænder. Jeg skal forøvrigt nævne et Eksempel paa, hvor Uvidenheden raader blandt Arbejderne. For kort Tid siden havde jeg Anledning til at erfare, at ikke saa faa Arbejdere ikke vidste, hvad et Huslejenævn var. Dette ene Ekesempel viser, hvor nødvendig Oplysning er blandt det arbejdende Folk.

Hvorledes skal vi da gribe den Sag an? Vor Soc. Forening her har drøftet og besluttet at begynde en Diskussionsklub med den Tanke, derigennem at bibringe noget af den saa haardt trængte Oplysning; ved saadanne Møder vil der jo blive utallige Spørgsmaal at tage op. Vi bør da sørge for, at der er Folk tilstede, der er i Stand til at klarlægge og besvare opstaaende Spørgsmaal. Jeg skal ikke kunne gøre mig klog i, om det er den rigtige Vej at gaa, men jeg mener det var Ulejligheden værd at prøve; vilde det bære Frugt, var vi jo naaet et Stykke længere frem. Men til at naa et Resultat hører der rigtignok, at vi har den rigtige Opfattelse af Forstaaelse af, at vi bør kunne klare Spørgsmaal, der falder udenfor den daglige Dont. Jeg kunne ønske, om Snejbjerg Christiansen, eller maaske andre, vilde her gennem Bladet fremkomme med Planer eller Forslag til, hvorledes man bedst bringer Oplysning ud blandt Landarbejderne.

Buerup, 12. Decbr. 1920.

Chr. Larsen.

Understøttelsen til de Arbejdsløse.

I Fredags trumfede de to reaktionære Partier Regeringens Arbejdsløshedsforslag igennem i Folketinget i den forelagte Skikkelse, og der kan her efter ingen Tvivl være om, at det bliver Lov. I Landstinget bliver Forslaget selvfølgelig vedtaget uforandret; en social Lov kan jo ikke godt være for daarlig for dette høje Tings Flertal. og daarlig det er denne Lov, daarlig for Arbejderne vel at mærke; men netop derfor er den en god Lov i Regeringens og dens reaktionære Meningsfællers Øjne.

I Henhold til denne Lov overlades det som bekendt til de kommunale Hjælpekasser at uddele Arbejdsløshedsunderstøttelsen efter den paagældende Hjælpekassebestyrelses Skøn; herfra er dog undtaget de større Byer, hvor Indenrigsministeren fastsætter de nærmere Regler for Understøttelsen. Hvorfor er der gjort denne Forskel? Svaret er ligetil. Det er ganske simpelt, fordi der i Byernes Kommunalbestyrelser i Regelen sidder et Flertal, som har Forstaaelse af de arbejdsløses Stilling, som Gud og hver Mand ved er dette derimod ikke Tilfældet paa Landet, derfor skal Bestemmelsesretten begrænses for Byernes Vedkommende, medens man med rette har anset en saadan Foranstaltning for overflødig overfor Landkommunerne. Regeringen og dens reaktionære Flertal kender sine Venner. Hvem kan vel mistænke de Storagrarer, som dominerer Landkommunerne, for, at ville være for hjælpsomme overfor nødlidende Medmennesker, navnlig naar disse Medmennesker er blevet nødlidende som Følge af Arbejdsløshed? Ingen, der er i Besiddelse af sin Fornufts fulde Brug, og som har det mindste Gran af Kendskab til Storagrarerne, kan nære en saadan Mistanke. En Ting ved derimod alle, at disse Folk altid vil søge at pine Understøttelserne ned til det mindst mulige og ydmyge de arbejdsløse saa meget som muligt. — Det er derfor med velberaad Hu og forøvrigt i god Overensstemmelse med dens hidtil fulgte Taktik, naar Ekscellenceregeringen har foreslaaet og faaet vedtaget, at det skal overlades til dens storagrariske Venner at fordele Understøttelsen efter Skøn. Paa et Punkt har denne Regering lagt Konsekvens og Energi for Dagen, i at forfølge et Maal, nemlig det at faa sat Arbejderne paa Sultekur. At dette er Hensigten, ligger klart for Dagen.

Stillingen er altsaa denne, at naar dette læses, er efter al Sandsynlighed den ny Arbejdsløshedslov vedtaget; denne Kendsgerning er der i Øjeblikket intet at gøre ved: kun bør det være os en Spore til at faa Regeringsmagten lagt i andre Hænder, ved at styrke vore faglige og politiske Organisationer.

Men dernæst maa man lade den Opfattelse falde, at det er en Skam at gaa til Hjælpekasserne, dersom man tidligere har næret en saadan Opfattelse; naar man som arbejdsløs af Lovgivningsmagten henvises til Hjælpekassen, er det naturligvis en fuldt ud hæderlig Sag at søge den. Vi siger derfor til de arbejdsløse: Forlang jeres Arbejdsløshedsunderstøttelse af Hjælpekassen, ikke en Fedtskilling, men et Beløb, som sætter eder og eders Familie i Stand til at eksistere, saa længe man ikke kan eller vil anvise eder Arbeide. Hjælpekassen paa Landet har Lov til at udbetale en ordentlig Understøttelse, og den Omstændighed, at den har Ret til at »skønne«, betyder ikke, at den har Ret til at nægte en arbejdsløs Understøtelse. Regeringen og dens Partier har sørget for, at den nye Lov ikke kommer til at træde i Kraft, saa de arbejdsløse kan faa Hjælp efter den i Julen: det er nu deres Maade at ønske Arbejderne Glædelig Jul paa. Man har jo Ret til at hjælpe dem, som er i Nød, og der er ingen Mening i, at de arbejdsløse skal sulte for at spare Hjælpekassen for Udgifter.

Præmie-Konkurrence.

Hvem vil deltage?

I Erkendelse af, at »Landarbejderbladet« vil faa endnu større Betydning for vor Organisation, end det allerede nu har, hvis det bliver endnu mere udbredt, end det er, har vi besluttet at opfordre vore Medlemmer til at iværksætte en kraftig Agitation for at skaffe os nogle ny Abonnenter til Januar Kvartal.

Men for at give de ihærdigste Agitatorer for »Landarbejderbladet« en lille Opmuntrings-Præmie for deres Bestræbelser, udsætter vi nedenstaaende Bogpræmier, saaledes at den, der tegner det største Antal Abonnenter, faar 1. Præmie, den, der tegner det næststørste Antal, faar 2. Præmie og saadan fremdeles:

1. PRÆMIE: *Charles Darwin:* Arternes Oprindelse. (Indbunden.)
   Christen Bundgaard: Proletarer.
2. PRÆMIE: *F. Müller-Lyer:* Kulturens Faser.
   Christen Bundgaard: Proletarer.
3. PRÆMIE: *C. Hagenbeck:* Dyr og Mennesker.
   Christen Bundgaard: Proletarer.
4. PRÆMIE: *Th. Kirkup:* Socialismens Historie I og II Del.
   Johan Skjoldborg: Gyldholm.
5. PRÆMIE: *Henry George:* Samfundets Livsspørgsmaal.
   Johan Skjoldborg: Gyldholm.
6. PRÆMIE: *Bertrand Russell:* Veje til Frihed.
   Johan Skjoldborg: Gyldholm.
7. PRÆMIE: *H. G. Wells:* Fremtidsstaten.
   Jeppe Aakjær: Vadmelsfolk.
8. PRÆMIE: *Johan Skjoldborg:* Gyldholm.
   Jeppe Aakjær: Vadmelsfolk.
9. PRÆMIE: *Jeppe Aakjær:* Vadmelsfolk.
   Christen Bundgaard: Proletarer.
10. PRÆMIE: *Johan Skjoldborg:* Gyldholm.
    Christen Bundgaard: Proletarer.

Vi opfordrer nu alle vore Medlemmer til at tage et raskt lille Snuptag for at gøre vort Blad stort og stærkt. Der er et stort Arbejdsfelt, men det er dog nær, idet man blot skal vise Venner og Bekendte Bladet og meddele dem Prisen, som er *2 Kr. 50 Øre for ½ Aar,* frit tilbragt gennem Postvæsenet.

Indsend derfor Navne og Adresser paa de ny Abonnenter til »Landarbejderbladet«, Willemoesgade 54, St., København Ø. Men husk endelig at vedlægge eget Navn med nøjagtig Adresse. Vi noterer saa Navnene op herinde paa dem, der indsender ny Abonnenter.

I Slutningen af Januar Maaned foretager vi derefter Optælling af, hvem der har skaffet de fleste Abonnenter Nærmere i næste Nr.

FRA AFDELINGERE.

Rødby Afdeling.

Ved Generalforsamlingen den 6. December blev Arbejdsmand Chr. Sørensen, Strandholm, valgt til Formand.

J. Larsen.

Gunslev Afdeling

Medlemsmøde afholdes Lørdag den 8. Januar Kl. 7 i Gunslev Forsamlingshus. Sygekassen og Ulykkesforsikringen betales den Aften.

Carl Sørensen.

Horreby og Omegns Afd.

Stor Juletræsfest afholdes i Horreby Forsamlingshus 3. Juledags Eftm. Kl. 4 prc, hvortil samtlige Medlemmer med Damer og Børn indbydes. Efter Juletræet Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter Dans til Hr. Salomonsens Orkester. Alle Medlemmer er hjertelig Velkommen. Bestyrelsen.

Sandby Landarbejderforening

afholder Juletræ for Medlemmernes Børn 2. Juledag paa sædvanligt Sted Lysene tændes Kl. 7 prc. Lister til Paategning henligger hos samtlige Bestyrelsesmedlemmer. Billetter à 3 Kr. pr. Familie maa helst betales ved Paategningen. P. A. V

Jens Peter Laursen.

Hou Afdeling (Langeland)

og Dansk Arbejdsmands Forbunds Afdeling afhold i Juletræ med Bal Torsdag den 6. Januar Kl. 7 Aften paa Lohals Gæstgivergaard.

C. C. Mørk.

Horslunde-Nordlunde Landarbejderforening

afholder Juletræ paa Horslunde Gæstgivergaard 2. Juledag Kl. 5 Eftm. Alle Foreningens Medlemmer med Familie indbydes. Entré 2 Kr pr. Familie. Medlemmer af andre Afdelinger indbydes til at deltage i Festen. Vi haaber herigennem at have sendt vor Indbydelse til enhver organiseret Arbejders Hjem. *Husk at Julen er Børnenes Fest.* P. A. V.

Reinholdt Larsen.

Alt mellem Himmel og Jord
sælges billigt.
Slippen og Bagergade Auktionsvareforretning
Telefon 649. Rønne.

Landarbejderforeninger
tilbydes i Løbet af Vinteren Gengivelse af **kendte Forfatteres sociale Foredrag, Oplæsning af Digte i socialagitatorisk Aand** samt Opvisning af **90 interessante Lysbilleder** fra Jyllands Vestkyst. Honoraret er meget lavt og retter sig en Del efter Foreningernes Størrelse. Foreninger, der kunde ønske at reflektere paa mit Tilbud, bedes snarest muligt opgive mig deres Adresse og kan da erholde nærmere Oplysning.
Med social Hilsen
A. Melby,
Adelgade 119 I, København K.

Mangler De Sukker?
Brug da Sacharin, rensmagende, uskadeligt Sødningsmiddel til Mad, Kaffe og Te. Faas i Æsker med 100 Tabletter til 1 Kr (mindst 3 Æsker). Een Tablet svarer til 1½ Stk. Sukker. Vogt Dem for billigere og daarligere Efterligninger. Skriv til
Nysted Materialhandel, Nysted.

En nyhet for husmoren.
Haandstoppeapparat stopper strømper, tøi etc. forbausende let og aldeles som nyvævet. Hele arbeidet utføres kun med nogle faa naandgreb. Pris for apparatet med prøvearbeide og nøiagtig bruksanvisning kr. 7,00 plus porto. Sendes overalt pr. efterkrav.
Generaldepot:
Sonecar — Stavanger,
Dep. D. 1.

Husmandsbrandkassen for Danmark
(105,000 Medlemmer, 925 Mill. Kr. Forsikringssum).
I **Afdelingen for faste Ejendomme** optages: **med blødt Tag** alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag** naar den ikke overstiger 40,000 Kr og med **haardt Tag,** naar den ikke overstiger 50,000 Kr
I **Afdelingen for Løsøre** optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder
I **Tyendeafdelingen** optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor disse befinder sig i Danmark.
Moderate Præmier. Kulant Behandling.
Hurtig Afregning.
Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

1000 kg Uldgarn ½ Pris,
sort og graat, skal sælges. Butikspris er 28 Kr. og sælges for 14 Kr. pr kg Skriv straks og Ordre ekspederes i Rækkefølge. Mindste Ordre 1 kg, 2 kg sendes franko.
Garnlageret, Ejlersvej 6, Kolding.
NB. Er Varerne ikke efter Ønske, da betales Pengene tilbage.

5100 kg Uldgarn ½ Pris.
Ovenstaaende Parti Uldgarn, som ligger i en smuk graameleret og ægte sort Farve, har vi besluttet at tilbyde dette Blads Læsere ½ **gratis.**
Uldgarnet koster i Dag i Butikken 30,50 Kr. pr. kg. men tilbyder vi alle, der ønsker at **købe Garnet, til 14,50 pr. kg.** Garnet ligger i fin, mellem og graa Sværelse.
Vi garanterer for, at Garnet er ren Uld, samt at der ikke findes en mere solid og holdbar Vare i Brugen.
Masser af Anbefalinger og Efterbestillinger foreligger.
Alle Postordrer forsynes med Nr. og ekspederes i Rækkefølge.
Er Garnet ikke efter Ønske tages det tilbage.
Mindste Salg 1 kg. Ordren bedes indsendt hurtigst
Fabrikernes Udsalg,
Lahnsgade 82, Odense.

Fuldstændig GRATIS!

En pragtfuld Julegave (Værdi 300 Kr.) til 100 af „Landarbejderbladet"s Læsere.

Indsend omgaaende nedenstaaende Present-Kupon!

Da „Store Nordiske Konversations Leksikon" nu udkommer i **2det Oplag** tilbyder vi — i Lighed med i 1914, da 1ste Oplag begyndte at udkomme — **100 Fri-Abonnement** til „Landarbejderbladet"s Læsere. Værket udkommer nu i et samlet Oplag af **60,000 Eksemplarer.**

For at komme i Betragtning ved Fordelingen af disse 100 Fri-Abonnement maa nedenstaaende Blanket — **senest 14 Dage fra Dato** — indsendes **direkte** til vor Hovedekspedition.

Enhver — saavel rig som mindre rig — har selvfølgelig lige Ret til at ansøge om et saadant Fri-Eksemplar, der kræves kun, at Vedkommende **er Læser af „Landarbejderbladet",** hvorfor Ansøgninger kun modtages gennem Posten paa nedenstaaende Blanket. Konvolutten maa foruden Adressen være mærket: **Fri-Abonnement.**

Værket, der ialt vil omfatte ca **20 store Bind,** hvis Værdi ialt andrager **ca. 300 Kroner** (15 Kr. pr. Bind) udsendes med **1 komplet Bind ca. hver anden Maaned.** Læs iøvrigt nedenstaaende nærmere Beskrivelse.

Store Nordiske Konversations Leksikon

er ubestridt Skandinaviens **bedste** Leksikon. (Se hosstaaende Uddrag af Pressens Dom). Med sine over **10,000 store Sider** indeholder Værket ca. **36 Millioner Bogstaver,** og det er forsynet med ca. **12,000 Kunstbilag,** Kobbertryk, Farvetryk, Landkort og Illustrationer.

Værket redigeres af **Magister, Censor P. A. Rosenberg** under Medvirkning af ca. 100 fremragende Fag- og Videnskabsmænd. Det giver Oplysning om alle i Livet forekommende Spørgsmaal, politiske, sociale, kulturelle, religiøse, ligesom alt vedrørende Handel, Haandværk, Industri og Landbrug, meget udførligt er omtalt med et Utal af Illustrationer. Dertil kommer Omtale og Gengivelse af alle kendte Malerier, Skulptur og Bygninger, foruden Beskrivelse af over 30 000 fremragende Mænd og Kvinders Liv lige op til Nutiden, i mange Tilfælde med Portræt. Alt findes i alfabetisk Rækkefølge, hvorfor en bestemt Oplysning kan findes paa mindre Tid end 1 Minut.

„Store Nordiske Konversations Leksikon" vil ialt komme til at omfatte ca. **20 store Bind,** der udsendes med **1 komplet Bind ca. hver anden Maaned.** Værket fremstilles i **2 Udgaver,** den **uindbundne** og den **indbundne.** Værdien paa den uindbundne Udgave er **15 Kr. pr. Bind,** og for den indbundne Udgave **25 Kr. pr. Bind.** Ønskes Fri-Abonnementet leveret i indbundet Stand maa selvfølgelig Indbindingen betales med Forskellen, **10 Kr. pr. Bind.**

Vi anbefaler **den indbundne Udgave,** idet et Konversations Leksikon meget daarlig kan benyttes, naar det ikke er indbundet, og en saadan Haandbog bør jo ogsaa kunde holde **i mange Aar.** Vort komponerede Bogskabsbind er **meget solidt og smagfuldt,** udført af Danmarks navnkundigste Maler, **Professor Joachim Skovgaard,** og rigt præget med **ægte 14 Karats Guld.** Tilsvarende Enkeltindbindinger koster **15 à 20 Kr.** pr. Bind, hvorfor vor Pris af kun 10 Kr. pr. Bind maa kaldes meget billigt.

Nedenstaaende Present-Kupon skal indsendes snarest mulig, **i Deres egen Interesse helst omgaaende,** men i hvert Fald senest 14 Dage fra Dato. Efter denne Frist er Present-Kuponen ugyldig. Værket leveres **fuldstændig gratis** og kan afhentes i vor Expedition efterhaanden som det udkommer. Fri-Abonnenter bosiddende i Provinsen, eller andre Abonnenter, der ønsker Værket **tilsendt** maa selvfølgelig betale de bevislige Forsendelses-Omkostninger, Porto og 20 Øre til Emballage.

PRESENT-KUPON.

STORE NORDISKE KONVERSATIONS LEKSIKON.

Indsendes direkte til

Hovedekspeditionen,

Valdemarsgade 15. **København B.**

Undertegnede ønsker gerne at komme i Betragtning ved Fordelingen af de 100 Fri-Abonnement paa „Store Nordiske Konversations Leksikon", der ialt skal omfatte ca. 20 Bind, der udsendes med 1 komplet Bind ca. hver 2den Maaned.

Jeg ønsker Værket leveret i **uindbundet** Stand.
Jeg ønsker Værket leveret i **indbundet** Stand.
(Hvad der **ikke** ønskes, bedes overstreget, slettet).

Navn .....

Stilling .....

Adresse .....

Poststation .....

Kun gyldig i 14 Dage.

Bindets Ryg i naturlig Størrelse.

Smaa Uddrag af Pressens Dom.

Ugebladet Hjemmet.

.... I en Tid, hvor Kulturen trampes sønder under Millionhærenes Jærnhæle, er »Store Nordiske Konversations Leksikon« et Indlæg for Kulturens Ret, ja en Protest i Oplysningens Navn, som vil og bør finde de aabne Øren, ikke mindst i et Samfund som vort, hvis virksomste Vaaben i Kampen for dets Eksistens jo netop er den Oplysning, der er Betingelsen for al Kultur. Der anvendes i alle de mindste Enkeltheder ved Udarbejdelsen af det, en Omhu, som hæver dette Leksikon til et første Rangs Arbejde i Folkeoplysningens Tjeneste ....

„Social-Demokraten".

.... Et Værk for Folket. Man tør nok sige, at dette er et i sin Art enestaaende Værk, idet det ved sin Prisbillighed næsten synes forudbestemt til at blive Hvermands Eje, og dog til Trods for sin Prisbillighed er meget smukt udstyret med holdbart Papir, smukt og klart Tryk og med en Mængde Illustrationer ....

„Vendsyssel Folkeblad".

.... Første Bind af »Store Nordiske Konversations Leksikon er nu udkommet. Denne Begivenhed har i litterære Kredse været imødeset med nogen Spænding. Værket er nemlig stort anlagt, og det udbydes til en Pris, der hidtil har været ukendt herhjemme. Skeptikere mente derfor, at Værket aldrig vilde se Lyset, eller det hævdedes, at det til en saa billig Pris vilde være umuligt at fremstille et Værk af virkelig Værdi. Første Bind af dette store Værk synes at gøre alle Betænkeligheder til Skamme. Hele Værket vil blive afsluttet paa ca. 3 Aar. Det er en meget rimelig Tid for saa stort et Værk. Salmonsens Konversationsleksikon tager hele 10 Aar om at udkomme, og der er ikke flere Bind end her. Der er Grund til at komplimentere Redaktøren og Forlaget for den ualmindelig vellykkede Start af dette Værk, hvis Betydning for Kulturspredningen ikke kan overvurderes ....

„Aftenposten".

.... Det præsenterer sig saaledes, at det i enhver Henseende fyldestgør de Forventninger, der er stillet til det. Den danske Litteratur vil i Løbet af ca. 3 Aar være beriget med et prisbilligt folkeligt Oplysningsværk, der staar paa Højde med de store Landes Værker af tilsvarende Art ....

„Nationaltidende".

.... Hvad enten man vælger den ene eller den anden af disse Udgaver, er Prisen forbavsende billig, og naar man tager det i Betragtning, gør Leksikonets første Bind med sine mange Illustrationer, Kort og farvetrykte Kartoner og det smukke rene Bogtryk et meget tiltalende Indtryk. Der udsendes et komplet Bind omtrent hveranden Maaned...

„Politiken".

.... Ved en kursorisk Gennembladning et opmuntrende og tillidsvækkende Indtryk af de paagældende Artikler. Som Bog betragtet præsenterer Bindet sig — navnlig i Betragtning af den billige Pris — overraskende nydeligt, rigt illustreret som det er med saavel Sortryk som Farvetryk, dels i Teksten og dels som særlige Plancher ....

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET
FYEN
LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 53 | Fredag den 31. December 1920 | 6. Aargang

Brune amerikanske
Fedtlæderstøvler,
Prisnedsættelse.

Under Udsalget indtil 15. Januar giver vi paa den forud billige Pris 1 Kr. Ekstra-Rabat. Vore jernstærke, dobbeltsaalede Støvler, med Garantistempel for prima Læder, er solgt til en Mængde Landarbejdere hele Landet over, og vi har utallige Anbefalinger for denne Slags Støvler, som næsten er uopsigelige. Smuk mørkebrun Farve og god Pasform.
Pris kr. 32,50 minus Rabat 1 Kr. plus Porto pr. Efterkrav. Ingen Risiko. Er Støvlerne ikke tilfredsstillende, sendes Pengene tilbage.

Importlageret, St. Jørgens Allé 7, København B.

Arbejdsgivernes Julehilsen til Landarbejderne.

Vort Lands Arbejdsgivere synes i nogen Grad at være kommen ind paa at sende Arbejderne en Julehilsen indeholdende Programmet for Foraarets Lønforhandlinger. I Fjor sendte Dansk Arbejdsgiverforening som bekendt Arbejderne sit Julebudskab i den berømte Skrivelse af 5. December, hvori man bebudede en Standsning i alle Lønforhøjelserne og forbeholdt sig endog at kræve Lønningerne i visse Fag reducerede.

I Aar har Landbrugets organiserede Arbejdsgivere ment at skulde tage denne Idé op og har derfor sendt Landarbejderne en Julehilsen.

Julehilsenen bestaar for Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmarks Vedkommende af 2 anbefalede Skrivelser. Den første er af 15. December, og i denne opsiger man til Udløb 1. Maj 1921 den under 21. Juni 1919 mellem Arbejdsgiverforeningen, Dansk Arbejdsmands-Forbund og Landarbejderforbundet afsluttede Overenskomst og Arbejdsprisliste for Skovbrug. Den anden Skrivelse er af 16. December, og i denne opsiger man til Udløb til 1. Maj 1921 den under 7. Maj 1920 afsluttede Ovarenskomst og den i Tilslutning hertil under 31. August 1920 afsluttede Overenskomst angaaende ulovlig Afskedigelse og ulovlig Bortgang af Tjenesten.

Da vi under den 18. December har afsluttet en ny Overenskomst med Arbejdsgiverforeningen angaaende Københavns Omegn, forventer vi at modtage en Nytaarshilsen, hvori ogsaa denne Overenskomst opsiges.

Dermed kan man vel næsten sige, at Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark i enhver Henseende har opsagt os Huldskab og Troskab; i alt Fald har de hermed opsagt samtlige de mellem Arbejdsgiverforeningen og os eksisterende Overenskomster til Udløb 1. Maj 1921.

De skal ikke skifte Ugeblad,
med mindre
De er utilfreds med det, De nu holder.
Dansk Familie Blad
koster 3 Kr. 25 Øre pr. Kvartal, **indeholder** hver Uge 4—5 afsluttede Fortællinger, 1—2 Æventyr, 1 løbende Roman, en Mængde Billeder med Tekst fra Ind- og Udland, 2 Børneserier samt Modebilleder og byder endelig som en særlig værdifuld Fordel, der ikke opnaas ved noget andet Ugeblad,
en gratis Ulykkesforsikring paa
500 Kr. v. Død og 1000 Kr. v. fuld Invaliditet
(forholdsvis for ringere Grad).
Er det dette Ugeblad, De søger,
saa bestil det straks paa Posthuset.
Postvæsenets Kvittering gælder som Police.

Karl Legien.

Mandag Nat meddelte Telegrafen, at Formanden for »Det almindelige tyske Fagforbund« var afgaaet ved Døden.

Det er en af den tyske, ja, internationale Arbejderbevægelses aller betydeligste Mænd, som hermed er gaaet bort. *Karl Legien* var den egentlige Skaber af Tysklands Fagbevægelse og har i mere end 30 Aar været den en fremragende og anerkendt Leder. Hans Betydning maales bedst ved følgende to Tal. Da Legien i 1890 kom i Spidsen for det tyske Fagforbund talte dette 277,000 Medlemmer, nu har det 8 Millioner. Dette udtrykker bedre end Ord formaar det, hvilket Kæmpearbejde Legien har udført for den tyske Underklasse.

I en Aarrække genvalgtes han Gang paa Gang som socialdemokratisk Rigsdagsmand for Byen Kiel. Indtil Krigens Udbrud stod han i Spidsen for den internationale Fagforeningsbevægelse.

At Arbejdsgiverforeningen saaledes allerede midt i December opsiger de Overenskomster, som senest kunde opsiges til 1. Februar 1921, synes jo at tyde paa, at heller ikke Arbejdsgiverne er ganske tilfredse med de eksisterende Overenskomster.

Som bekendt er der ogsaa mange af vort Forbunds Medlemmer, som har ytret deres Utilfredshed med Overenskomsten og har krævet den opsagt.

Man kan saaledes konstatere. at der saavel indenfor Landarbejderforbundet som indenfor Arbejdsgiverforeningen er levende Utilfredshed med den under 7. Maj afsluttede Overenskomst, og at begge Parter ønsker at faa den grundigt ændret saa snart som gørligt. Saa langt er vi enige; om vi ogsaa kan blive enige om Ændringen af Overenskomsten, skal Tiden vise.

Jeg skal ikke ved nærværende komme ind paa Gisninger om, hvilke Ændringer i den bestaaende Overenskomst Arbejdsgiverforeningen ønsker; foreløbig vil jeg overlade til de enkelte Medlemmer selv at anstille Betragtninger i saa Henseende, ligesom jeg vil anbefale Medlemmerne at anstille Betragtninger over, hvorvidt de af Arbejdsgiverne ønskede Ændringer falder sammen med de Ændringer, vore Medlemmer saa kraftigt har krævet og saa inderlig ønsker.

Til syvende og sidst kommer det jo ikke saa meget an paa, hvad Arbejdsgiverforeningen eller vore Medlemmer kræver af Ændringer, Lønnedsættelser eller Lønforhøjelser o. s. v.; det, der er det afgørende, er til syvende og sidst Magtforholdet mellem de 2 Organisationer.

Om Arbejdsgiverforeningen magter at gennemføre de af den ønskede Ændringer, skal Tiden vise; men det, at den allerede nu opsiger Overenskomsterne, er et levende Vidnesbyrd om, at den har baade Lyst og Vilje til „at snakke med", og det maa vel ogsaa tages som et Udtryk for, at den mener at kunne gennemtrumfe nogle af de af den ønskede Ændringer.

Maaneder igennem har vore Medlemmer nu brugt Tiden og Deltagelsen i Organisationsarbejdet til at rakke ned og skælde ud over den under 7. Maj afsluttede Overenskomst til Skade og Fortræd for dem selv.

Dersom disse Opsigelser kunde bevirke, at de kritiserende Medlemmer fik Øjnene op for, at Tiden ikke længere er til indbyrdes Kævl eller smaatskaaren Kritik af en Overenskomst, som nu en Gang eksisterer, men at Tiden derimod kræver Enighed og Samling og intensivt Organisations- og Agitationsarbejde for at styrke og udbrede vor Organisation, saa vilde denne Arbejdsgivernes Julehilsen til Landarbejderne være mere værd, end Arbejdsgiverforeningen har drømt om.

Oscar Levinsen.

En international Fagforeningskongres i London.

I.

Den 22. November aabnedes den ekstraordinære internationale Fagforeningskongres i London. Der var mødt Repræsentanter for 18 forskellige Lande, repræsenterende 26 Mill. Medlemmer.

Kongressen aabnedes af L. Jouhaus, Frankrig, med en Velkomsttale. Til Præsident for Kongressen valgtes enstemmigt Formanden for de engelske Jernbanearbejdere I. H. Thomas, der i de britiske Arbejderes Navn bød Kongressen velkommen til England.

Det meddeltes, at Kongressens Dagsorden var følgende:

1. Kongressens Aabning.
2. Valutaspørgsmaalet. (Indleder: L. Jouhaux.)
3. Fordelingen af Raastofferne. (Indleder: C. Mertens.)
4. Produktionsmidlernes Socialisering. (Indleder: J. Oudegeest.)
5. Verdenssituationen og den internationale Fagforeningsbevægelse. (Indleder: Edo Fimmen.)
6. Forholdene i Ruhrdistriktet.

Det besluttedes at begynde med Behandlingen af Pkt. 5 paa Dagsordenen, hvorefter den første Dags Møde hævedes, og Deltagerne var derefter de engelske Arbejderes Gæster ved en Middag, der afholdtes i samme Restaurant, og som forløb paa den smukkeste Maade.

Dagsordenens Pkt. 5 indlededes af Sekretær Fimmen, der i et udførligt Foredrag belyste den Reaktionsbølge, der gaar over hele Verden og giver sig Udslag i voldsomme Forfølgelser mod Arbejdernes Organisationer, Modstand mod Gennemførelsen af 8 Timersdagen og Opretholdelse af Militarismen.

Imod denne Reaktion maa vi træde op i Fællesskab, og vi har jo ogsaa allerede set Frugter af en saadan international Aktion, f. Eks. ved Blokaden af Ungarn og Forhindringen af Vaabentransport ved Krigen mellem Polen og Rusland. Ogsaa indenfor de nationale Rammer er der anvendt skarpe Midler, og som Eksempler herpaa nævnte Taleren den danske Generalstrejke for at bevare Forfatningen og den tyske Generalstrejke for at redde Republikken.

Vi maa dog, naar vi gaar i Gang med disse nye og store Opgaver, vare os for at overvurdere vore Kræfter, da ikke alle vore Medlemmer har den nødvendige Forstaaelse, og udenfor vore Rammer staar endnu mange Millioner Arbejdere. Amerikas Fraværelse ved denne Kongres og Ruslands Angreb paa os viser ogsaa manglende Forstaaelse, men forhaabentlig varer det ikke længe, inden vi alle staar samlede for i Fællesskab og Enighed at udføre vore internationale Opgaver.

Taleren forelagde og anbefalede 3 Resolutioner til Vedtagelse, den ene angaaende den almindelige Situation og de to andre om 8 Timersdagen og Fredsspørgsmaalet.

Diskussionen viste, at der var nogenlunde Enighed om Resolutionerne, dog indtog Norge, støttet af Italien, det Standpunkt, at vi straks burde bryde Samarbejdet mel Nationernes Forbund og dettes Arbejdsbureau i Genf.

Den Delegerede fra Kanada fandt Resolutionerne for vidtgaaende og mente ikke, at hans Mandat strakte saa langt, at han kunde stemme for dem alle.

P. Grassmann kunde paa den tyske Delegations Vegne tiltræde Resolutionernes Indhold, men mente dog, de burde henvises til Udvalgsbehandling. Der burde ogsaa vedtages en Udtalelse, der gaar imod de ganske uberettigede Angreb, der er rettede imod os fra den saakaldte 3die Internationale i Moskva.

I sine Slutningsbemærkninger udtalte Fimmen bl. a. til Forslaget om at afbryde Samarbejdet med Folkenes Forbund, at selv om han ikke havde den største Tiltro til dette, saa maatte man dog give det Tid til at virkeliggøre sit Program; naaedes dette ikke indenfor den fastsatte Tidsfrist, mente han ogsaa, at Samarbejdet maatte ophøre, men herom maatte en kommende Kongres tage Bestemmelse.

Det vedtoges at henvise Spørgsmaalene om Fredsspørgsmaalet, 8 Timersdagen og Stillingen til Moskva til Udvalgsbehandling, hvorimod man straks skred til Afstemning over Resolutionen angaaende Verdenssituationen, og denne vedtoges med 21,906,000 Stemmer imod 2,710,000 Stemmer (Italien, Norge og Kanada).

Resolutionen er saalydende:

Resolution angaaende Verdenssituationen og den internationale Fagforeningsbevægelse.

Den internationale Fagforeningskongres i London i Dagene 22.—27. November protesterer af al Magt imod de Forsøg, aabne eller tilslørede, som den herskende Klasse og dens Regeringer Verden over udfolder for at undertrykke Arbejderorganisationernes Frihed og Aktion.

Kongressen udtrykker sin Sympati for alle dem, der i de forskellige Lande har lidt og endnu lider under Reaktionen, og udtaler sin Tak til alle Arbejdere, som i Kampen mod den hvide Rædsel i Ungarn og ved deres Aktion for at forhindre Transport af Krigsmateriel til de Kontrarevolutionæres Arméer har opfyldt deres internationale Pligt, ligesom Kongressen protesterer mod den økonomiske og militaristiske Krig, der stadig føres imod Rusland.

Den internationale Fagforeningskongres udtaler, at det er en af de vigtigste Pligter for alle de faglige Landscentraler og internationale Fagsekretariater, der er tilsluttet det internationale Fagforeningsforbund, og for alle de til disse Organisationer hørende Arbejdere til med al Kraft og med alle til Raadighed staaende Midler at tage Stilling imod den Prisstigning af Livsfornødenhederne og imod den Verdensreaktion, der truer selve Fagforeningsbevægelsens Eksistens.

Den internationale Fagforeningskongres udtaler, at Fagforeningerne ved Siden af deres sædvanlige Aktion for Forbedring af Arbejdsvilkaarene, nationalt og internationalt maa føre Kamp imod Kapitalismen og Imperialismen.

Kongressen udtaler, at denne Kamp maa rettes imod Militarismen i alle dens Former.

Den internationale Fagforeningskongres udtaler, at Massestrejkens Vaaben og Fagforeningernes internationale Boycotting maa anvendes som et virksomt og til dette Formaal svarende Middel i Kampen mod Reaktionen og dens Fremmarsch.

Den internationale Fagforeningskongres udtaler, at det til dette Formaal er nødvendigt, at der hersker den størst mulige Enhed og Samvirken blandt Arbejderne i alle Lande og Fag, og den retter en indtrængende Appel til alle tilsluttede Fagforeningscentraler og internationale Fagsekretariater om, i ubrydeligt Samarbejde med det internationale Fagforeningsforbund at skabe en Magt og i Fællesskab med dette, at gøre Brug af disse Vaaben og gennem en rastløs, virksom Agitation overbevise alle Landes Arbejdere om Nødvendigheden af at føre en international Kamp mod Verdensreaktionen og erklære Krig mod Krigen samt kæmpe for Virkeliggørelsen af en paa nyt Grundlag opbygget samfundsmæssig Ordning.

Man gik derefter over til at vælge Medlemmer til de Udvalg, der skulde nedsættes om de forskellige Spørgsmaal.

For Danmarks Vedkommende valgtes:

Valutaspørgsmaalet: J. A. Hansen, Fordelingen af Raastofferne: M. C. Lyngsie, Produktionsmidlernes Socialisering: Martin Petersen, og til Udvalgene om 8 Timersdagen, Fredsspørgsmaalet og Udtalelsen i Anledning af de russiske Angreb: Carl F. Madsen og Hans Jacobsen.

De nedsatte Udvalg arbejdede om Onsdagen, og Plenarforsamlingen fortsattes derefter Torsdag Formiddag.

En faglig Voldgiftskendelse

ang. Betalingen for 3die Lugning af Foderroer og Turnips.

Voldgiftskendelsen gaar Arbejdsgiverforeningen imod og tilpligter den konservative Folketingsmand, Forpagter Ulrich, Aastrup ved Tølløse, at betale den i Overenskomsten fastsatte Pris (4 Kr. pr. Td. Land) for Roer, som ikke er lugede 3die Gang.

I en noget mærkelig Sag har Landarbejderforbundet for kort Tid siden haft en faglig Voldgift mod Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug, paa dettes Medlem, Folketingsmand, Forpagter Ulrich, Aastrup's, Vegne.

Sagen drejede sig om intet mindre, end om Folketingsmanden skulde følge Overenskomstens klare Bestemmelser og betale sine Arbejdere 4 Kr. pr. Td. for 3die Lugning af de Roer, han ikke ønskede luget 3die Gang.

Forpagteren nægtede haardnakket at betale disse Penge, og da Sagens Indbringning for Arbejdsgiverforeningen ikke hjalp, idet Arbejdsgiverforeningen gav Folketingsmanden Medhold i hans mærkelige Stilling til Overholdelsen af en bestaaende Overenskomst, besluttede vi at indbringe Sagen til Afgørelse af den faglige Voldgift.

Som vore Voldgiftsmænd valgtes Sekretærerne Axel Hansen og Frederik Hansen, medens Arbejdsgiverforeningen udpegede Hr. Baron O. Reedtz Thott og Direktør Holten-Andersen.

Som Formand valgtes Landsdommer Poul Hansen.

Da der ikke i Voldgiften kunde opnaas Stemmeflerhed for en Afgørelse af Sagen, tilkom det Landsdommeren som Formand at afsige Voldgiftskendelsen, hvilket er sket i følgende:

OPMANDSKENDELSE

i Voldgiftssag: Landarbejderforbundet mod Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug paa dens Medlem, Forp. J. Ulrich, Aastrup's, Vegne.

Da der i nærværende Sag ikke har kunnet tilvejebringes et Resultat ved Stemmeflerhed blandt Voldgiftsmændene, paahviler det undertegnede Opmand at afgøre Sagen.

I den gældende Overenskomst af 7. Maj 1920 er der i § 41 givet Regler om Priser m. m. for Roearbejde. Det hedder saaledes:

»Paa veldrevne Jorder og med rettidig og velulført Radrensning betales for:

1. Gang Udtynding med Lugehakning
pr. Td. Land Kr.
pr. 100 løb. Fv. Kr.

2. Gang Udtynding med Lugehakning
pr. Td. Land Kr.
pr. 100 løb. Fv. Kr.
3. Gang Udtynding med Lugehakning
pr. Td. Land Kr.
pr. 100 løb. Fv. Kr.«

Medens der for Sukkerroer og Sukkerfoderroer samt for Cikorierødder er bestemt saaledes:

»Idet Arbejdsgiveren er berettiget til at kræve udført 3. Gang Lugning, er Arbejderen ogsaa berettiget til at udføre 3. Lugning og til Betaling herfor«,

gælder for Foderroer, Kaalrabi og Turnips følgende:

»Arbejdsgiveren bestemmer, om 3. Gang Lugning skal udføres eller ej, og Arbejderne er forpligtede til at udføre den for den derfor fastsatte Betaling. Saafremt Arbejdsgiveren ikke ønsker 3. Gangs Lugning udført, vil der være at udbetale Arbejderne en Godtgørelse af 4 Kr. pr. Td. Land eller 6½ Øre pr. 100 løbende Favne.«

Paragrafen slutter saaledes:

»Ovenstaaende Priser for de pr. Td. Land angivne Rodfrugter er beregnede efter en Afstand af 18" mellem Rækkerne.

Er Roestykkerne særlig befængt med Kvik, Følfod eller andet Ukrudt, forhøjes Prisen efter Aftale.

I Overenskomstens § 42 er fastsat følgende Regler om »Uoverensstemmelser paa Arbejdspladsen«. (§ 42 citeres ordret).

Paa Aastrup begyndte Udtynding af Kaalrabi den 13. Juli d. A. Den lokale Afdeling af Landarbejderforbundet havde forespurgt Forbundet, hvorledes Arbejderne skulde forholde sig, da Roemarkerne paa Aastrup var meget urene, og havde faaet til Svar, at de, hvis det var Tilfældet, burde henvende sig til Forpagter Ulrich og kræve Tillæg i Overensstemmelse med Reglen i § 41.

Den 14. Juni om Morgenen kom en af Arbejderne, der var Formand for den lokale Afdeling, til Forpagteren og sagde, at Folkene ikke vilde tynde Roerne uden Tillæg, som nærmere angaves. Forpagteren svarede afslaaende under Henvisning til, at den Mark, hvori de i Øjeblikket arbejdede, ikke kunde siges at være særlig befængt med Ukrudt.

Forpagteren gik en Time senere ud i Kaalrabimarken for, som han selv har forklaret, »at tale med Folkene og for at se, om der skulde være saa meget Ukrudt, at der var Rimelighed for at give et Tillæg«. Da han kom, var Folkene gaaet fra Arbejdsstedet.

Efter at have set paa Marken, tilbød Forpagteren et Tillæg af 10 Øre pr. 100 løbende Favn, men ovennævnte Formand og 2 andre Arbejdere kom og erklærede, at for den tilbudte Betaling vilde de ikke luge Roer paa Aastrup.

Forpagteren lod derefter de 3 Mænd flytte ud af deres Huse med de lovbestemte 4 Ugers Varsel og fik, efter at Forbundet, som det maa antages, paa egen Foranledning havde indskærpet Folkene deres Pligt til ikke at strejke, Arbejdet i Gang med et delvis ændret Arbejdshold, som han i Overensstemmelse med fremsatte Forlangender fra Folkene betalte med et Tillæg af 20 a 30 Øre pr. løbende Favne.

Ogsaa for 2. Udtynding betalte han et efter hans Mening betydeligt Tillæg.

3. Lugning lod Forpagteren ikke udføre, efter sin egen Forklaring, fordi han gik ud fra, at han ikke kunde faa den udført uden Tillæg, og fordi han ansaa 1. og 2. Gangs Arbejdet for daarligt udført.

Forbundet paastaar under Sagen Forpagter Ulrich tilpligtet at betale den i § 41 fastsatte Godtgørelse af 4 Kr. pr. Td. Land eller 6½ Øre pr. 100 løbende Favne, som skal betales, saafremt Arbejdsgiveren ikke ønsker 3. Lugning udført.

De Indklagede procederer til Frifindelse.

Det bemærkes, at Kravet er fremsat af Landarbejderforbundet i Skrivelse af 26. August d. A. paa Grundlag af en fra Lokalafdelingen indsendt Klage, at Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Skrivelse af 20. September erklærede Kravet for uberettiget, at Forbundet derefter krævede Mægling, og at der den 12. Oktober paa Aastrup afholdtes et Mæglingsmøde, hvorved, som det hedder i Mæglingsreferatet, Markerne blev besigtigede, og det konstateredes, at Dele af disse var stærkt tilgroede med Kvik, men Arbejdsgiverforeningens Repræsentant erklærede sig ude af Stand til, efter at saavel Roer som Ukrudt havde groet hele Sommeren, at bedømme, hvorledes Markerne havde set ud den Gang, 3. Uugning eventuelt burde have været foretaget.

Yderligere afholdtes den 17. November Fællesmøde mellem Organisationerne, og da ingen mindelig Afgørelse har kunnet opnaas, er Sagen i indeværende Maaned indbragt for Voldgiftsretten.

Med Hensyn til under hvilket Synspunkt Bestemmelsen om 4 Kr.s Godtgørelsen rettelig er at betragte, er der mellem Voldgiftsmændene for saa vidt Enighed, som den kan kaldes »Præmie for god første og anden Gangs Lugning«, idet man har fundet det rimeligt, at den store Chance, som en særlig god Udførelse af de 2 første Lugninger byder for, at 3. Lugning bliver overflødig, ikke skal medføre, at Arbejderne lider Forringelse ved, at Arbejdsgiveren gennem deres Flid helt slipper for at betale 3. Lugning.

Forbundets Voldgiftsmænd har dog tilføjet, at Reglen efter deres Mening blandt andet har sin Grund i, at den *samlede* Betaling for Lugning ellers bliver for lille.

Mellem Voldgiftsmændene er der dernæst Enighed om, at Bestemmelsen i § 41: »Er Roestykkerne særlig befængt med Kvik, Følfod eller andet Ukrudt, forhøjes Prisen efter Aftale« efter Omstændighederne, særlig Vejrforholdene, *kan* blive anvendelig ogsaa paa 3. Lugning, men at Vejrforholdene i 1920 iøvrigt har været saa gode for Roer, at det er højst usandsynligt, at Ukrudtet i betydeligt Omfang skulde kunne vokse op paany i Tiden mellem normal 2. Lugning og 3. Lugning.

Det skal nu først bemærkes, at selv om der gaas ud fra, at den den 14. Juni stedfundne Arbejdsvægring har været ulovlig, faar dette ingen Betydning for denne Sags Afgørelse. Begge Parter har paa det Tidspunkt ønsket at sætte sig ud over Grundsætningerne i den ovenfor gengivne § 42 uden at benytte de der anviste Fredsmidler. Det her omhandlede Punkt foreligger ikke til Paakendelse, da Kravet om 4 Kr.s Godtgørelsen er rejst med Hensyn til det nye Arbejdshold, med hvilket Forpagteren har aftalt 1. og 2. Gangs Lugningen, og som har udført den.

Forsaavidt det dernæst er paaberaabt af de Indklagede, at Lugningen er bleven daarlig udført, og at dette maa medføre Bortfald af Kravet paa 4 Kr.s Godtgørelsen, kan der ikke lægges nogen Vægt herpaa. Det maatte nemlig være de Indklagedes Sag overfor Modpartiets Benægtelse at godtgøre, at Arbejdet var daarligt udført, og saadant Bevis kan ikke anses ført. Forpagter Ulrich har endog ved at undlade i Tide at paatale saadanne mulige Mangler afskaaret Modpartiet fra i Tide at sikre sig Bevis for Arbejdets Beskaffenhed.

Hovedindvendingen fra de Indklagedes Side er imidlertid den, at der under Forpagterens landbrugsmæssig vanskelige Forhold er afkrævet ham for højt Tillæg og dernæst gennem den Tillægsbetaling ydet Arbejderne saa meget, at deres Krav paa 4 Kr.s Godtgørelsen maa være bortfaldet. Ejheller i saa Henseende kan der gives de Indklagede Medhold.

Naar Arbejderne krævede et Ukrudtstillæg, som Forpagter Ulrich ikke fandt at burde give, og han saa, at Uoverensstemmelsen ikke lod sig løse lokalt, burde han indberette Sagen til sin Organisation, og efter hvad der angives, kunde han vente Indgriben og Mægling allerede Dagen efter. Som han for Voldgiftsretten har forklaret, mente han imidlertid, at han ikke gerne skulde have andre til at ordne noget paa sit Jordomraade, og foretrak at betale det Tillæg, der forlangtes af Arbejderne, uden at begære Indblanding, ja, endog uden at meddele sin Organisation, at han betalte noget, som han ikke ansaa sig forpligtet til. Han kan da ikke bagefter, paa et Tidspunkt, hvor det ikke lader sig udrede, hvad der var passende Tillæg, høres med et Angivende om, at Betalingen var for høj, endsige omfattede mere end Betaling for 1. og 2. Gangs Lugning. Dertil kommer, at han — som det maa antages — betalte uden at tilkendegive noget om, at han vilde betragte Betalingen som medførende Udelukkelse af Krav paa 4 Kr.s Godtgørelsen i Tilfælde af, at han undlod at forlange 3. Gangs Lugning. Hvis saadant Forbehold var taget, vilde Stridsspørgsmaalet straks være traadt frem, og Modpartiet vilde have faaet Lejlighed til at rejse sit Krav, medens Beviser endnu kunde skaffes, navnlig ogsaa med Hensyn til det uklare Punkt, om Arbejderne ikke var pligtige at udføre 3. Gangs Lugning, hvis den forlangtes, til Prisen uden Ukrudtstillæg, et Punkt, som er særlig uklart, fordi der paa Ejendommen findes Frøavl med hvad dertil hører, og som blandt andet derfor ikke tør anses klaret alene ved de for Roer gode Vejrforhold i 1920.

Forpagter Ulrich burde dernæst ikke have, som han efter sin Forklaring vil have gjort, slaaet sig til Ro med den Antagelse, at Arbejderne ikke vilde »driste sig til at forlange« 4 Kr.s Godtgørelsen. Han burde have stillet en klar Opfordring til dem om at angive, hvorvidt de vilde udføre 3. Gangs Lugning til den almindelige Akkordpris, og i benægtende Fald, hvilket Tillæg de da forlangte, idet han, hvis han fandt deres Krav urimeligt, kunde indbringe Spørgsmaalet til Organisationsafgørelse. Det vilde da have paahvilet Arbejderne at godtgøre, at de havde Krav paa Tillæget, og hvis de uden at kunne godtgøre dette fremdeles stillede saadant Krav som Betingelse for at udføre 3. Gangs Lugning, vilde Forpagteren have haft den Føje til at nægte 4 Kr.s Godtgørelsen, som han nu ikke har, og som naturligvis navnlig ikke kan udledes alene deraf, at Holdformanden paa Mæglingsmødet den 12. Oktober d. A. skal have udtalt, at Arbejderne vilde have gjort Krav paa Tillæg.

Der er efter Forpagter Ulrichs personlige Forklaring for Voldgiftsretten ingen Grund til at betvivle, at han har anset sig daarlig behandlet fra Arbejdernes Side og som værende i sin gode Ret til at nægte at betale 4 Kr.s Godtgørelsen, men han synes navnlig at have overset 2 Ting. Den ene er den, at ikke alene de i § 41 udtrykkelig nævnte Akkordsatser er »overenskomstmæssig Betaling«, men efter Omstændighederne ogsaa det Ukrudtstillæg, som i § 41 i Slutningen giver Anvisning paa at aftale. Den anden Ting er den, at hans Stilling som Medlem af den kontraherende Arbejdsgiverorganisation gav ham paa den ene Side Ret til og Anvisning paa netop at søge Indblanding fra Organisationerne til Hjælp mod mulige Overgreb og paa den anden Side Pligt til at handle saaledes i Kontakt med sin Organisation, at han ikke ved sin Handlemaade forhindrede den Udredning af Sagens Enkeltheder og den Bevis-Konstatering, som er en nødvendig Følgesvend ved organisationsmæssig og eventuelt voldgiftsretslig Behandling af saadanne Stridigheder.

Efter det saaledes udviklede maa Ansvaret for, at Sagen foreligger som den gør og i saa høj Grad maa afgøres paa mere almindelige Betragtninger, hvile paa Forpagter Ulrich, og der ses ingen Hjemmel til at fritage ham for at betale efter Forbundets Paastand.

Opmandshonoraret, 150 Kr., vil, da der i Ordene om 3. Gangs Lugning i § 41: ».... Arbejderne er forpligtede til at udføre den for den derfor fastsatte Betaling« er en vis Uklarhed, som begge Organisationer har Ansvar for, være at betale med Halvdelen af de Indklagede og Halvdelen af Klagerne.

HEREFTER DØMMES:

Forpagter J. Ulrich, Aastrup, bør til Landarbejderforbundet paa Vedkommendes Vegne betale den ovennævnte i Overenskomstens § 41 fastsatte Godtgørelse af 4 Kr. pr. Td. Land eller 6½ Øre pr. 100 løbende Favne.

Opmandshonoraret betales med Halvdelen af Klagerne og Halvdelen af de Indklagede.

København, den 19. December 1920.

(sign.) *Poul Hansen.*

Husk at frankere Brevene.

Da det ofte hænder, at vi modtager ufrankerede Breve og derved paaføres unødvendige Omkostninger i Form af Strafporto, skal vi henstille til Afdelingslederne nøje at paase, at Brevene ved Afsendelsen altid er frankerede.

Landarbejderforbundets Henvendelse til Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg.

Den 6. December sendte vort Forbunds Forretningsudvalg et Andragende til det af Indenrigsministeren nedsatte Arbejdsudvalg, om hurtigst muligt at skride til Iværksættelse af saadanne Forholdsregler, som kunde tjene til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Man paaviste heri, hvor faretruende Situationen var i Færd med at udvikle sig, og man understregede, at det ikke blot er Industriens Arbejdere, som i Øjeblikket trues af en Arbejdsløshed som aldrig før, men at det samme var Tilfældet for Landbrugets Arbejdere. Paa Grundlag af disse Kendsgerninger opfordrede man til, at der straks blev grebet ind fra Statens Side, at der blev ydet Hjælp til Kommunerne til Iværksættelse af saadanne Arbejder, som kunde tjene til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, men samtidig paapegede man det formaalstjenlige i, at Staten ved at tilbyde Laan til Drænings- og Grundforbedringsarbejder, som var egnet til Udførelse i Løbet af Vinteren, foranledigede, at der blev taget fat paa Udførelsen heraf.

Som Svar paa dette Andragende har vi fra nævnte Udvalg modtaget følgende Skrivelse:

I et til Arbejdsudvalget indgivet Andragende af 6. d. M. har Landarbejderforbundet under Henvisning til den stadig stigende Arbejdsløshed blandt dets Medlemmer anholdt Udvalget om at medvirke til, at Staten træder hjælpende til ved Iværksættelse af Arbejder, hvorved Forbundet særlig nævner Arbejder ved Skærveslagning, Vejudbedring og Grundforbedring.

I denne Anledning skal man udtale, at Udvalget i Skrivelse af 21. Oktober d. A. har rettet Henvendelse til Landbrugsministeriet om at søge tilvejebragt en Bevilling, der formentlig foreløbig passende vil kunne ansættes til 500,000 Kr., og hvoraf der skulde kunne ydes smaa Laan til enkelte private Grundejere, som agter at iværksætte Grundforbedringsarbejder paa deres Ejendomme, og at man under Dags Dato har tilstillet Landbrugsministeriet en Afskrift af Forbundets Andragende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Muligheden for Iværksættelse af Vejarbejder skal man, næst at oplyse, at et Forslag til Lov om Statsstøtte til Arbejders Iværksættelse under 14. d. M. er fremsat for Rigsdagen, udtale, at Udvalget har ført Forhandlinger med Kommunerne om saadanne Arbejders Iværksættelse.

Det maa nu oprigtig haabes, at det for det første bliver til noget med, at der stilles Penge til Raadighed, og dernæst, at der vil blive gjort Brug af Pengene. Det sidste skulde jo iøvrigt anses for en Selvfølge. Til Trods for alle de Lovtaler, der holdes, mest forøvrigt af Landmændene selv, over det høje Trin, som vort Landbrug befinder sig paa, er det en Kendsgerning, at en meget stor Del af den danske Jord er i en saa sørgelig Forfatning, at langt Størstedelen af det, som vokser paa den, er Ukrudt. Aarsagen hertil er slet Dyrkning og Behandling i det hele taget, og her spiller Mangel paa ordentlig Dræning og Afvanding en meget betydelig Rolle. Paa samme Tid, som de ovenfor nævnte Laan vilde være til Fordel for de enkelte Landejendomsbesiddere, vilde de være i dobbelt Forstand samfundsgavnlige derved, at de ikke alene kunde hjælpe til at skaffe Arbejde i Øjeblikket, men tillige vilde bidrage til at forøge Arbejdets Udbytte i Fremtiden mangedobbelt.

Ved Aarskiftet.

I.

Farvel til 1920.

Arbejderklassen vil uden stor Sorg tage Afsked med det Aar, som nu rinder ud. De Begivenheder, som det har været saa rigt paa, har for Størstedelen været af al anden end glædelig Art for Arbejderne.

Aaret begyndte med en Fortsættelse af den Kampagne mod Arbejderklassen, som var indledet af Arbejdsgivere og Storkapitalister det foregaaende Aar, og som navnlig markeredes ved Arbejdsgiverforeningens Skrivelse til De samv. Fagforbund af 5. December 1919.

Den reaktionære Presses gemene Overfald paa og Nedrakning af Arbejderklassen blev udviklet til en hidtil ukendt Fuldkommenhed, sideløbende med Kapitalisternes Bestræbelser paa det faglige Omraade, udfoldende en tilsvarende politisk Virksomhed, indtil hele Bevægelsen kulminerede i Generallockout og Statskupsituationen. Den organiserede Arbejderklasse slog ved Truslen om Generalstrejke midlertidigt Spillet overende for Overklassen. Men Valget i April viste, at Løgn og Dumhed endnu er betydelige Magtfaktorer, som der stadig maa regnes med. Ved dette Valg vandt den forenede økonomiske og politiske Reaktion en eklatant Sejr, og Virkningerne udeblev ikke, sortere Reaktion, større folkefjendtlige Triumfer har aldrig før været fejret her i Landet.

Forholdene saavel paa det rent økonomiske som paa det politiske Omraade har været præget af det krasseste Udbytningsbegær i Forbindelse med den mørkeste Middelalderopfattelse af, hvad der er samfundsgavnligt og retfærdigt.

Den stærke Ekscellenceregering, som blev Resultatet af Aprilsvalget, var i Virkeligheden ynkelig afhængig af Storagrar- og Kapitalistklassen her i Landet, hvad hele deres Virksomhed siden har været et levende Vidne om. Paa samme Tid som den vendte sig mod Arbejderklassen med Politi og Militær og proklamerede, at Skruebrækkeri i Fremtiden skulde regnes for en hæderlig og fortjenstfuld Gerning, lyste den Vareaager og Prisforhøjelse i Kuld og Køn, selv det tørre Brød blev der lagt paa. Bevidstheden om at have Regeringen i Ryggen, eller rettere i Lommen, gav de store Arbejdsgivere Blod paa Tanden, Kammen svulmede paa Kapitalister og Storagrarer. Nu skulde Arbejderne knægtes.

Hr. Langkjær udsendte paa Kapitalisternes Vegne Parolen om Nedsættelse af Lønningerne og Forlængelse af Arbejdstiden, og den samlede Kapitalistpresse antog dette Løsen som det eneste saliggørende Middel til at komme ud af den herskende økonomiske Misère; »Spænd Livremmen ind« blev det Slagord, man daglig tilraabte Arbejderne.

»Samfundet skal genrejses« hedder det saa smukt. Det betyder i Overklassens Mund, at dens Profit skal reddes, og at det er Arbejderne, som skal bringe de Ofre, der kræves for Samfundets Genrejsning. Kapitalisterne, som har fremkaldt det Kaos, hvori Samfundet nu befinder sig, skal bæres ud af dette igen paa Arbejdernes Skuldre.

Dette i Korthed de nuværende Magthaveres Program, hvis Virkeliggørelse de gennem det forløbne Aar af al Magt og med alle Midler har forberedt.

Arbejdsløsheden i Amerika.

5 Millioner Arbejdsløse i Amerika.

Arbejdsløsheden vokser over hele Verden. De sidste Meddelser fra Amerika gaar ud paa, at der nu er 5 Millioner Arbejdere ledige, og at Arbejdsløsheden bestandig stiger.

Samtidig med, at Arbejderne kastes paa Gaden i Tusindvis, søger Arbejdsgiverne at udnytte den frygtelige Nød, der derved er skabt, til at trykke Lønnen ned.

I et Brev, som vi har modtaget fra Amerika, hedder det:

„Denne Vinter betyder for Arbejderne ikke alene Arbejdsløshed og efterfølgende Fattigdom, Hjemløshed og Brødmangel — men den betyder ogsaa Tabet af den Levefod, som Arbejderne møjsommeligt havde tilkæmpet sig. Med Halvparten af Arbejderne kastet ud af Fabrikerne og den anden Halvdel terroriseret af Hungerfrygten, er de amerikanske Arbejdere desværre drevet ud i en Situation, hvor de maa tage imod et hvilket som helst Lønnedslag. Kapitalisterne har benyttet Krigen til den vildeste Spekulation og samtidig skabt sig Monopoler, hvorved alt er bleven fordyret i en saadan Grad, at Arbejderne nu ikke ser sig i Stand til at købe de nødvendigste Livsfornødenheder".

Paa Østkysten af Amerika — altsaa paa New-York-Siden — findes der en meget stor Tekstilindustri. Fra disse Fabriker er en halv Million Arbejdere bleven kastet paa Gaden. Alene i New York er 80,000 Klædearbejdere bleven ledige, medens Silkeindustrien kun beskæftiger 10 pCt. af Væverne.

I Cleveland er omtrent 100,000 eller næsten en Tredjedel af hele Clevelands Arbejdsstyrke afskediget.

I Detroit er 75,000 Arbejdere pludselig kastet paa Gaden. En Fabrik blev uden videre lukket i 14 Dage, og derved blev 18,000 Arbejdere ledige. En anden Fabrikherre sagde en Dag til sine Arbejdere — det drejede sig om 7000 — nu har jeg ikke Brug for Jer mere — I kan gaa hjem paa ubestemt Tid!

Det er det frie Amerika, der behandler sine Arbejdere paa den skildrede Maade.

Alle „Over-aals"-Fabrikerne er lukkede, og derved er en Mængde Kvinder bleven gjort arbejdsløse.

I den nordvestlige Del af Amerika er de Firefemtedele af den almindelige ansatte Arbejdsstyrke i Tømmer-Industrien uden Arbejde.

Kobbermine-Ejerne har uden videre lukket en stor Del af Minerne, hvorved Tusinder af Minearbejderne er bleven arbejdsløse.

Fra Atlanterhavskysten til Stillehavet er der nu en Arbejdsløshed som ingen Sinde tidligere i Amerika.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Af de udsendte Spørgeskemaer angaaende de Arbejdsløses Antal den 15. December, og som er udsendt paa Foranledning af De samvirkende Fagforbund, er nu indkommet fra 474 Afdelinger med 16,034 Medlemmer og udviser, at der var 1722 Arbejdsløse, hvoraf 1012 var berettiget og 710 ikke var berettiget til Understøttelse af de forskellige Grunde, her kunde være.

Der er altsaa 126 Afdelinger, der ikke har fundet det Ulejligheden værd at indsende Spørge-

skemaerne, saa disse Afdelinger har de Arbejdsløse ingen Grund til at takke for Bidrag til Fremskaffelse af Understøttelse.

Paa dertil given Foranledning gøres opmærksom paa, at de kommunale Arbejdsanvisningskontorer altid skal være underrettet om, hvilke af Afdelingens Medlemmer der er arbejdsløse, og ligeledes at disse Kontorer altid skal holdes underrettet om, hvem der er Afdelingens Tillidsmænd.

At dette er i Orden, er Betingelsen for, at Kassen kan faa Stats- og Kommunetilskud, og I forstaar derfor, at vi maa vaage meget nøje over, at dette overholdes.

Sofus Westergaard.

Resultatet af Konkurrencen.

153 Afdelinger har deltaget, og der er Indmeldt 328 nye Medlemmer i Arbejdsløshedskassen.

Som meddelt i foregaaende Nr. af Landarbejderbladet har Kassen udskrevet en Konkurrence om, hvilke af vore Afdelinger der kunde skaffe de fleste nye Medlemmer indenfor en given Frist.

Tiden er nu udløbet, og vi kan meddele, at 153 Afdelinger har deltaget og har indsendt Fagbogsblad for 328 nye Medlemmer i Arbejdsløshedskassen.

Vi bringer her en Fortegnelse over de 10 Afdelinger, der har indsendt de fleste Fagbogsblade.

Odense Omegns Afdeling	.....	24	Medlemmer
Horns Herred	—	20	—
Hammel	—	10	—
Ringe	—	8	—
Herfølge	—	8	—
Slangerup	—	6	—
Falkerslev	—	5	—
Everdrup	—	5	—
Kirkerup	—	5	—
Glumsø	—	4	—

Odense Afdeling har saaledes Krav paa et gratis Møde med Undertegnede som Taler. Jeg skal dog, saa snart Tiden tillader det, tænke paa et Møde i nogle af de øvrige nævnte Afdelinger, men i denne Tid gaar de Arbejdsløse frem for alle andre.

Det er maaske ikke noget overvældende Resultat, men vi er tilfreds med det, idet man ikke maa glemme den store Fremgang, vi havde i Efteraarstiden.

Vi bringer de nævnte Afdelinger vor bedste Tak for Resultatet.

Sofus Westergaard.

Idet vi hermed bringer alle vore Medlemmer vor bedste Tak for Samarbejdet i det forløbne Aar, haaber vi, at dette maa fortsætte i samme gode Spor i det Aar, vi nu gaar ind i, med fortsat Fremgang for vor Bevægelse til Held og Gavn for den samlede Landarbejderklasse.

Hermed ønsker vi alle Kammerater et godt og glædeligt Nytaar.

Paa Forretningsudvalget Vegne.
Oscar Levinsen.

De engelske Arbejderes Indflydelse paa Bedrifterne.

Over hele Verden er Spørgsmaalet om Arbejdernes Medbetemmelsesret i eller deres Indflydelse paa Industriens Virksomheder i højeste Grad aktuelt. I den største Del af Europa, ikke mindst i Skandinavien, er der Forberedelser i Gang til Etablering af Bedriftsraadsinstitutionen eller af andre Former for Arbejdernes Deltagelse i Virksomhedernes Drift eller disses Interesse.

Ogsaa i England er dette Problem fremme, men Englænderne har straks med deres praktiske Sans kastet sig ud i Eksperimenter for ad denne Vej at høste Erfaringer. Hvorledes end saadanne Forsøg falder ud eller paa Forhaand bliver opfattede fra de forskellige Sider, vil de dog muligt kunne yde et eller andet Bidrag til Problemets Belysning.

Som Forholdene for Øjeblikket ligger, vil det da uden Tvivl kunne interessere at se, i hvilken Retning nogle af de engelske Eksperimenter gaar, ganske bortset fra, hvor megen Værdi man i det hele vil tillægge dem.

I England har Spørgsmaalet om Bedriftsraad bl. a. fremkaldt et Fænomen, som benævnes Whitleyraadene, og som et Udslag af den Stræben, der knytter sig hertil, har »Sammenslutningen af Bomuldsspinderier realiseret en Plan, som gaar ud paa at gøre Arbejderne til Aktionærer i de af »Sammenslutningen« kontrollerede Fabriker.

Denne Sammenslutning, der har Overledelsen over 15 Bomuldsspinderier og andre lignende Fabriker, beskæftiger over 15,000 Arbejdere. Planen gaar ud paa, at enhver i Sammenslutningens forskellige Fabriker beskæftiget Arbejder kan sætte sine Sparepenge i et Laan, der ydes »Sammenslutningen af Bomuldsspinderier i Lancashire« mod en aarlig Rente af 5 pCt., Laanet selv skattefrit, foruden at vedkommende Laan paa almindelig Vis deltager i Fabrikens Udbytte. Maksimum for saadanne Fabriken ydede Laan er 3600 Kroner. Minimum 18 Kr.

Hvis Sammenslutningens Aktionærer hæver et Aarsudbytte større end 5 pCt., vil Arbejdernes Indlaan ligeledes faa Del i det øgede Udbytte, forudsat at det er blevet indsat i Foretagendet mindst et Aar forinden. Dette Indlaanets øgede Udbytte skal være saa stort, at det naar op i Højde med Aktionærudbyttet. Man ser let, hvor fordelagtig en saadan Pengeanbringelse er, sammenlignet med Aktionærernes: Arbejdernes Indlaan er — ligesom Obligationer — sikre paa et Aarsudbytte af 5 pCt., men kan alligevel — som andre Aktier — muligvis faa et langt større Udbytte, men det løber ikke Aktiers sædvanlige Risiko: slet intet Udbytte at faa. Denne Form for Indlaan kombinerer med andre Ord Obligationens og Aktiens Fordele.

Hver Uge kan Arbejderne tegne sig for Indlaan, og der udstedes Kontrabog til Laangiverne. Skulde Laaneren ophøre at være beskæftiget i »Sammenslutningen af Bomuldsspinderier i Lancashire«, vil Laanet blive tilbagebetalt ham med paaløbne Renter (5 pCt.) til Udtagningsdatoen. Har vedkommende Arbejder imidlertid været beskæftiget i »Sammenslutningen« i 10 Aar og derover, kan den indskudte Kapital blive staaende i Foretagendet paa de gamle Betingelser og Arbejderen saaledes bibeholde sin ejendommelige Stilling som fortrinsberettiget Aktionær.

Lommebog og Almanak.

Vi har umiddelbart før Jul modtaget en Del Bestillinger paa saavel Landarbejdernes Lommebog som Arbejdernes Almanak, der ikke kunde blive besørget til Jul som Følge af, at Postvæsenet ikke modtog Postpakker til Besørgelse før Jul efter den 21. December. Disse Bestillinger vil imidlertid være udsendt i indeværende Uge.

Landarbejdernes Bogsamling.

Husk at bestille Landarbejdernes Lommebog.

Salget af Landarbejdernes Lommebog har i Aar gaaet usædvanlig hurtig, saa det ellers store Oplag allerede nu er svundet meget stærkt ind. Vi tilraader derfor alle vore Medlemmer, som endnu ikke har forsynet sig med denne fortræffelige Lommebog, hurtigst muligt at oprette det forsømte og snarest indsende Bestilling til Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, St., København Ø.

„Landarbejderbladet"s Nytaars Præmie-Rebus.

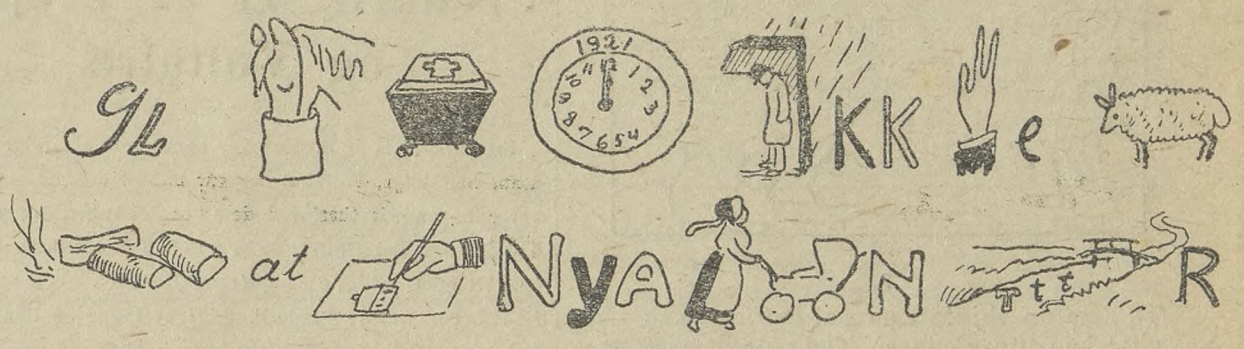

Foranlediget af den ovenud mægtige Tilslutning, »Landarbejderbladet«s Jule-Rebus har haft, har vi ogsaa besluttet os til — i Anledning af Aarsskiftet — at bringe ovenstaaende Præmie-Rebus, som — naar den er rigtig løst — viser sig at være et tolinet Vers.

Enkelte af de mange Deltagere i Løsningen af Jule-Rebus'en har skrevet, at den var for let. Hertil skal vi blot bemærke, at vor Hensigt med denne lille Julespøg var, at saa mange som muligt af vore Medlemmer skulde kunne deltage i Løsningen, og for at opnaa dette mente vi, at den ikke burde være for svær.

Ovenstaaende *Nytaars-Præmie-Rebus* er maaske en Kende sværere, men ikke værre, end vi haaber, at alle vore Medlemmer kan knække den.

For rigtige Løsninger udsætter vi nedennævnte 9 Præmier, som ved Lodtrækning fordeles blandt de heldige:

1. Præmie: *Th. Kirkup:* Socialismens Historie.
2. » *F. Müller-Lyer:* Kulturens Facer.
3. » *Eduard Bernstein:* Strejke.
4. » 1 Lommebog.
5. » 1 Almanak.
6. » 1 Lommebog.
7. » 1 Almanak.
8. » 1 Lommebog.
9. » 1 Almanak.

Løsningerne maa være indsendt til »*Landarbejderbladet*«, *Willemoesgade 54, København Ø, senest den 16. Januar 1921*, og maa endelig være mærket: *Nytaars-Rebus* i Konvoluttens nederste Hjørne.

Resultatet af Lodtrækningen bekendtgøres i »Landarbejderbladet« Nr. 3, Fredag den 21. Jan.

Og nu god Fornøjelse og glædeligt Nytaar!

RUNDSKUE 1920

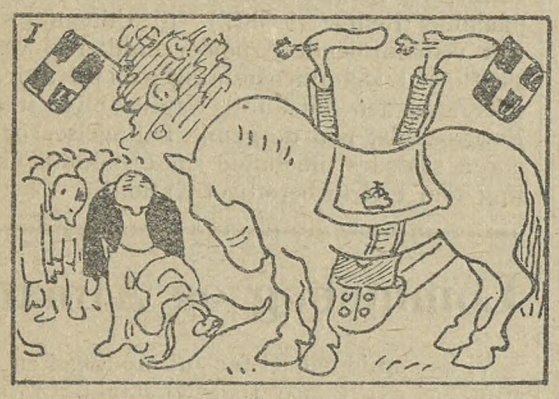

1.

Slesvig det elskede omstridte Land,
modtager *Kongen* saa godt som det kan.

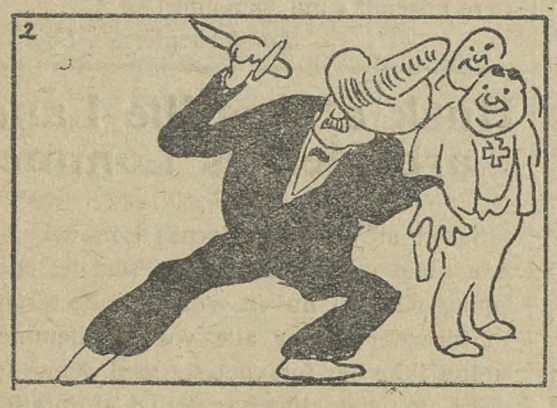

2.

Marott har Partiet i Ryggen dolket,
Korfitz Ulfeldt fik ogsaa en Støtte af »Folket«.

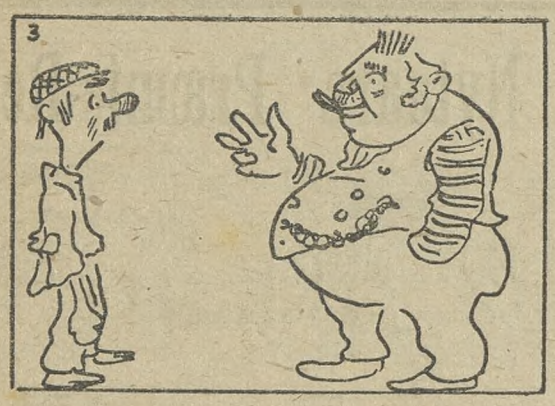

3.

Til Samfundshjælper en god *Patriot*
altid kan bruge enhver *Idiot.*

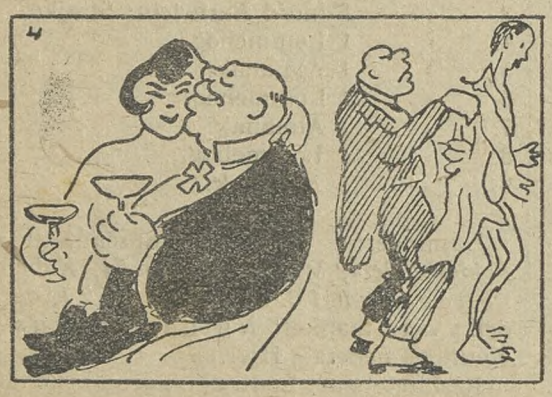

4.

De stjal *dine Penge,* trak Skjorten af din Krop.
Er *du* klar over det? — Nu siger *vi* stop!

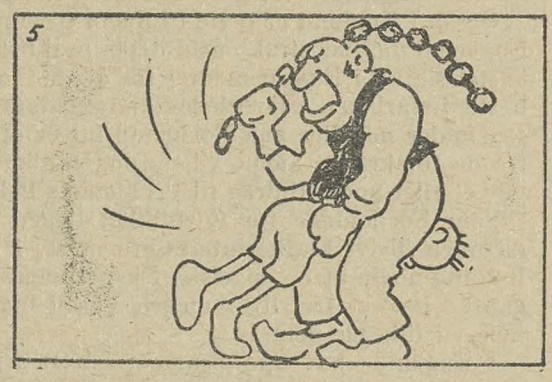

5.

Vor *Bondekultur* er stærkt paa Talen.
Den særlig gi'r sig Udslag ved Tamp paa Halen.

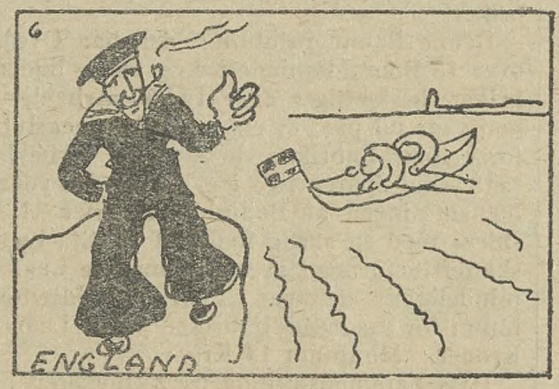

6.

I England ønsked' *Mygdal Smørprisen* forstørret
— da han kom hjem faldt Prisen overalt paa
Smørret!

Frederik II af Prøjsen og Voltaire.

Frederik d. II af Prøjsen var kendt som et vittigt Hoved. Hans Samtidige, Voltaire, der var mindst dobbelt saa vittig, var hans yndede Gæst ved de store Selskaber, der paa den Tid holdtes ved Hoffet, og ved hvilke Frederik d. II samlede Datidens vittigste og litterære Hoveder. Ved saadanne Lejligheder yndede Frederik d. II at lægge en lille Seddel ved hver Gæsts Kuvert. Hensigten med denne var, at hver Gæst efter Middagen saa skulde læse op, hvad der stod paa Sedlen. Voltaire var netop en Gang Gæst ved en saadan Lejlighed. Før Oplæsningen havde han imidlertid snydt sig til at læse sin Seddel, der lød saaledes:

Voltaire er en Nar.

Frederik d. II.

Da Turen kom til Voltaire, læste han:

Voltaire er een Nar, Frederik den anden.

Frederik d. II havde næppe tænkt sig Udgangen af sin Spøg saaledes, men morede sig kostelig endda — fortæller Krøniken

7.

Aksel Jensen i Folketinget er en stor Demokrat.
Til Hoveriets Genindførelse er han straks parat.

8.

Danmark er neutral og vi »kriger« ej med;
Nej — vi slaar helst vor Soldat ihjel i Fred.

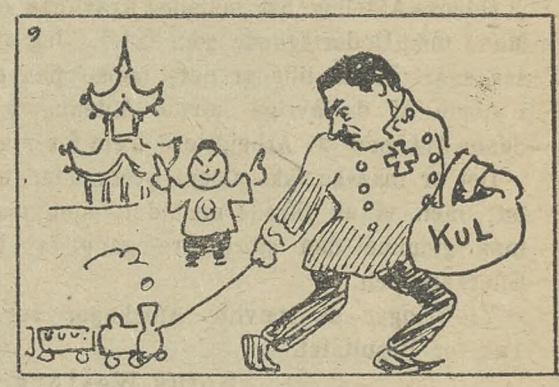

9.

At *Slebsager* har købt »billige« Kul i Kina,
Er der vist ingen særlig Grund til at grin' a'.

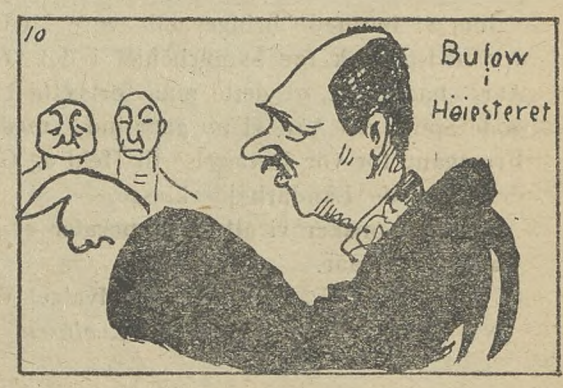

10.

At Fædrenes Synd nedarves — siger Skriften;
Ka' man saa sætte Greverne fra Bedriften?

Gratis Bøger.

Som det fremgik af Julenummeret har vi udsat 10 Bogpræmier, som ved Lodtrækning fordeles blandt de af vore Medlemmer, som i Januar Maaned skaffer os flest Abonnenter til „Landarbejderbladet". 1. Præmie tilfalder den, der tegner flest Abonnenter, 2. Præmie den næste og saa fremdeles.

Alle Medlemmerne bør deltage og Præmie-Listen er som følger:

1. PRÆMIE: *Charles Darwin:* Arternes Oprindelse. (Indbunden.)
   Christen Bundgaard: Proletarer.
2. PRÆMIE: *F. Müller-Lyer:* Kulturens Faser.
   Christen Bundgaard: Proletarer.
3. PRÆMIE: *C. Hagenbeck:* Dyr og Mennesker.
   Christen Bundgaard: Proletarer.
4. PRÆMIE: *Th. Kirkup:* Socialismens Historie I og II Del.
   Johan Skjoldborg: Gyldholm.
5. PRÆMIE: *Henry George:* Samfundets Livsspørgsmaal.
   Johan Skjoldborg: Gyldholm.
6. PRÆMIE: *Bertrand Russell:* Veje til Frihed.
   Johan Skjoldborg: Gyldholm.
7. PRÆMIE: *H. G. Wells:* Fremtidsstaten.
   Jeppe Aakjær: Vadmelsfolk.
8. PRÆMIE: *Johan Skjoldborg:* Gyldholm.
   Jeppe Aakjær: Vadmelsfolk.
9. PRÆMIE: *Jeppe Aakjær:* Vadmelsfolk.
   Christen Bundgaard: Proletarer.
10. PRÆMIE: *Johan Skjoldborg:* Gyldholm.
    Christen Bundgaard: Proletarer.

Vi opfordrer nu alle vore Medlemmer til at tage et rask lille Snuptav for at gøre vort Blad stort og stærkt. Der er et stort Arbejdsfelt, men det er dog nær, idet man blot skal vise Venner og Bekendte Bladet og meddele dem Prisen, som er *2 Kr. 50 Øre for 1/2 Aar*, frit tilbragt gennem Postvæsenet.

Indsend derfor Navne og Adresser paa de nye Abonnenter til „Landarbejderbladet", Willemoesgade 54 St., København Ø. Men husk endelig at vedlægge eget Navn med nøjagtig Adresse. Vi noterer saa Navnene op herinde paa dem, der indsender ny Abonnenter.

I Slutningen af Januar Maaned foretager vi derefter Optælling af, hvem der har skaffet de fleste Abonnenter.

I „Landarbejderbladet" Nr. 5 for den 4. Februar offentliggør vi saa Navne og Adresser paa de heldige Vindere.

Vi gør iøvrigt opmærksom paa, at enhver kan tegnes som Abonnent paa Bladet uden at behøve at være Medlem af vort Forbund, men selvfølgelig ser vi jo helst, at de samtidig indmelder sig i Forbundet. Paa den Maade faar de jo Bladet gratis.

Til Slut skal vi kun bede Deltagerne i denne Konkurrence om, naar de indsender ny Abonnenter, at skrive i Konvolutens nederste venstre Hjøne: **Abonnent.**

Agitationen finder Sted hele Januar Maaned.

Husk at vedføje eget Navn og Adresse.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. s. l. Meddelelser.

Organisationernes Betydning og fine Herrer.

Det ser ud til, at det maaske kan blive vanskeligt at komme til at tale med d'Herrer her i Afdelingen, som sidste Vinter var nogle af de flinkeste til at hæve Understøttelse; da denne hørte op og Kontingentforhøjelsen kom, undlod de at betale mere. Et enkelt Medlem drev det saa vidt, at Opkræveren aldrig kunde træffe ham hjemme, og det er senere bleven oplyst, at han skjulte sig, saa modig var han bleven den Gang; en anden tog Mod til sig og sagde, at han havde ikke Raad til at betale mere, en tredie er maaske bleven Venstremand og — ja, hvem kan vide det — Samfundshjælper. Jeg synes jo nok, at naar en Mand eller saadanne Mennesker, som den første Vinter, de stod i Organisationen, kunde hæve godt 250 Kr. i Løbet af 3 Maaneder, de skulde skamme sig for at skjule sig for Opkræveren, og langt mindre sige, at de ikke havde Raad til at betale mere Kontingent. D'Herrer var aabenbart kun gaaet med for at plyndre Arbejdsløshedskassen. Offer vil de ikke bringe noget af. I Sandhed nogle fine Herrer. Men vi skal huske dem. I disse Dage kender de os tilsyneladende ikke, men „kommer Tid kommer Raad".

Vi har her i Bindslev en større Styrke uorganiserede Arbejdere og nogle af disse siger, at de nok vil med i Fagforeningen, men ikke før, at de er sikre paa at blive staaende. De vil ikke indmelde dem i en Maaned for at udmelde sig i den næste. Nej, det kan være rigtig nok, men nu til den 28. December har Foreningen her bestaaet i to Aar, saa de har jo haft lang Betænkningstid. Der findes her i Sognet op mod et halvt Hundrede Arbejdere, og jeg synes, at det snart var paa Tide, at vi blev enige. Det Forhold, at den ene Halvdel skal gaa og holde Lønnen nede for den anden, det er efter min Opfattelse forkert, og jeg tror nok, at vi alle har nødig at faa alt det for vort Arbejde, vi kan faa, saa vi ikke vedblivende skal gaa for en Sulteløn. Vi ser jo, baade her og andre Steder, store Andelsforetagender politiske Organisationer, baade Konservative, Venstre og Radikale, hvor der er god Enighed, hvorfor kan Arbejderne saa ikke blive enige? Ingen Arbejder kan være Medlem af de nævnte Organisationer, da absolut ingen af dem varetager Arbejdernes Interesser, det er derfor mærkeligt, at Arbejderne ikke kan finde hen, hvor de hører hjemme. De hører kun hjemme et Sted, nemlig i Social-Demokratiet, og ingen andre Steder. Hver eneste Arbejder maa og bør være Medlem baade af den faglige og politiske Organisation og bør tillige holde Social-Demokraten, saa først er Arbejderen paa sin Plads, og saa gavner han baade sig selv og andre. De gamle, udslidte Mennesker f. Eks., dem, der hver Maaned skal hen til de forskellige Kommunalbestyrelser og tigge for lidt til Livets Ophold, de Penge eller den Understøttelse, som skulde være deres Ret, ogsaa dem gavner vi ved at støtte Socialdemokratiet. Altsaa, alle Arbejdere og Smaakaarsfolk, find jer rette Plads nu, før det bliver for sent.

Medlem Nr. 38623,
Bindslev Afdeling.

Den sorte Tavle.

Tidligere Medlem af herværende Afdeling, Nr. 19165, P. M. Mikkelsen, født 30.—12.—1878, Ejer-Ousted Sogn, indmeldt i Forbundet 23—6.—1918 i Ousted-Taaning Afdeling, er ekskluderet af herværende Afdeling, da han har optraadt som Samfundsmedhjælper under Blokaden af Arbejdet for Ousted-Taaning Kommune. Organiserede Arbejdere advares mod at arbejde sammen med denne Mand; han er en meget daarlig Kammerat.

For Ousted-Taaning Afdeling
Kristian Kristensen.

Glædelig Nytaar!

Da det er uoverkommeligt for os at sende særlig Hilsen til alle de mange, der paa forskellig Maade har ønsket os glædelig Jul, bedes alle vore Kammerater og Medarbejdere ud over Landet herved modtage vor bedste Tak herfor, og vi ønsker for jer alle, at I har haft en glædelig Jul, og at I maa faa et godt Nytaar, og siger Tak for godt Samarbejde og Kammeratskab i det svundne Aar.

For Landarbejdernes Arbejdsløshedskasses
Tillidsmænd og Kontorpersonale.
Sofus Westergaard.

Dansk Familie-Blad.

Som Læserne antageligt har bemærket, fandtes „Dansk Familie Blad"s Annonce ikke paa den sædvanlige Plads paa Bladets Forside oven over Billedet. Vi var desværre nødsaget til at disponere over denne Plads, ogsaa af Hensyn til Julenummeret.

Imidlertid er vi ikke i Tvivl om, at vore Læsere alligevel har bemærket, at den denne Gang fandtes under Billedet.

Det er denne Gang en ny Indbydelse til vore Læsere om at abonnere paa „Dansk Familie-Blad". Anledningen er Aars- og Kvartals Skiftet.

Vi anbefaler vore Læsere at stifte Bekendtskab med disse Annoncer og se, om ikke det skulde være noget af Interesse.

Vore Annoncører.

Broderimønstre.

Vi henviser til omstaaende Annonce fra Fru Anna Andersen, Gandrup St., der tilbyder 4 Mønstre til Paategning af Linned. Som det fremgaar af Annoncen, er Prisen særdeles billig.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunne komme i det først udkomne Nummer.

Diernisse Afdeling

holder Medlemsmøde Søndag den 2. Januar i Diernisse Forsamlingshus Kl. 4. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Ting foreligger.

R. Rasmussen.

Ønslev Afdeling

afholder Møde paa Højmølle Kro Søndag den 2. Januar 1921 Kl. 4.

Emil Krabbe.

Errindlev Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 8. Januar Kl. 6½ i Errindlev Forsamlingshus.

Emil Jørgensen.

Snøde-Stoense Afdeling

Kontrolbestyrer Carl Rasmussen, Lille Snøde, Kontortid fra 10—11 Form., Lørdag 2—3 Eftm. Medlemsmøde Søndag den 2. Januar Kl. 2 i Snøde Afholdshus.

Carl Aage Andersen.

Tillitze Afdeling.
Pakkefest og Bal afholdes Lørdag den 8. Januar Kl. 7 Aften. Se Annoncen. Hans Olsen.

Ringe Sogns Afdeling
Medlemmerne erindres om Juletræet Søndag den 2. Januar. Se Annoncen i Bladet. Bestyrelsen.

Aakirkeby Afdeling
aflyser Medlemsmødet i Januar. Kr. Pedersen.

Marslev Birkende Afdeling
har til Formand og Kontrolbestyrer valgt Arbejdsmand Karl Pedersen, Vejrupgaard pr. Marslev.
Bestyrelsen.

Roerslev Afdeling
De Medlemmer, der faar Understøtlelse, bedes møde hos Kontrolbestyreren om Lørdagen fra Kl. 2—4 Eftm.
Bestyrelsen.

Vesterborg Afdeling.
Medlemmerne erindres om, at Kontroltiden er hver Dag fra 10—12. Arbejdsløse, som møder uden for denne Tid, bliver ikke afkrydsede. Fagbogen skal altid medbringes.
Bestyrelsen.

Svendborg Amts Kredsorganisation.
Som Kasserer i Kredsen vil jeg herved erindre Afdelingerne om at indbetale Kontingentet til undertegnede.
Arbejdsm. Karl Larsen,
Frederikshøj pr. Slude.

Til

ANNONCØRERNE!

Idet vi takker for det gode Samarbejde, 1920 bragte i Stand mellem ærede Annoncører og „Landarbejderbladet", og i Haab om et fortsat frugtbringende 1921, beder vi ærede Annoncører modtage vore bedste Nytaarshilsener.

Med Højagtelse
Landarbejderbladets Annonce-Afdeling.

Landarbejderforeninger

tilbydes i Løbet af Vinteren Gengivelse af **kendte Forfatteres sociale Foredrag,** Oplæsning af **Digte i socialagitatorisk Aand** samt Opvisning af **90 interessante Lysbilleder** fra Jyllands Vestkyst. Honoraret er meget lavt og retter sig en Del efter Foreningernes Størrelse. Foreninger, der kunde ønske at reflektere paa mit Tilbud, bedes snarest muligt opgive mig deres Adresse, og kan da erholde nærmere Oplysning. Med social Hilsen

A. Melby,
Adelgade 119 I, København K.

En nyhet for husmoren.

Haandstoppeapparat stopper strømper, tøi etc. **forbausende let og aldeles som nyvævet.** Hele arbeidet utføres kun med nogle faa haandgrep. **Pris for apparatet med prøvearbeide og nølagtig bruksanvisning kr. 5,00 plus porto. Sendes overalt pr. efterkrav.**

Generaldepot:
Sonecar — Stavanger,
Dep. D. 1.

Mangler De Sukker?
Brug da Sacharin, rensmagende, uskadeligt Sødningsmiddel til Mad, Kaffe og Te. Faas i Æsker med 100 Tabletter til 1 Kr. (mindst 3 Æsker). Een Tablet svarer til 1½ Stk. Sukker. Vogt Dem for billigere og daarligere Efterligninger. Skriv til
Nysted Materialhandel, Nysted.

Damer, giv Agt!
Paategn selv deres Linned, Lyseduge, Mellemværk o. s. v. Send 1 Kr. i Frim. for 3 à 4 smukke Broderimønstre efter Ønske.
Fru Anna Andersen,
Gandrup St.

Avertér i
Landarbejderbladet.

Engros Priser.

1 Kæmpe Kikkert med 6 Messing Udtræk, 42 cm lang, (gode Glas). Pris Kr. 3,75.
Barbermaskine, Nyt System, 10 Aars Garanti, i flot Æske med 6 Blade, Kr. 2,35
Kæmpe Kalejdeskop m. flere 1000 forskellige Billeder ved Omdrejninger Stk. 2 Kr.
Aluminiums Spiseskeer, f. f. polerede, 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Gafler, f. f. polerede, 3½ Kr. pr. Dus.
Aluminiums Theskeer f. f. polerede, pr. Dus. Kr 2,25.
Kavaler Uhrkæde meget smukt Mønster, ordinær Pris 3 Kr. nedsat, 3 Stk. 3½ Kr.
Prima Bagepulver (25 Øres) pr. Dus. 1½ Kr.
Prima Buddingpulver (30 Øres) pr. Dus. Kr. 1,75.
Krydderibreve, store, 15 Øres, (sorterede) pr. Dus. Breve 90 Øre.
Cigarer, store (ren oversøisk) 100 Stk. 10 Kr., do. ekstra stor, 25 Øres Cigar, 100 Stk. 15 Kr., do. meget fin, 30 Øres Cigar, pr. 100 Stk. 16½ Kr.
Tusinde Efterbestillinger og Takskrivelser før vore billige Cigarer haves.
Alt + Porto.
B. Petersen (en gros) Vejle.

Enestaaende Tilbud.
Benyt Lejligheden og forsyn Dem med Tobak. Ved heldigt Indkøb kan jeg tilbyde „Batavia Melange" til Kr. 3,25 pr. ½ kg. Ved Køb af mindst 2½ kg gives sædvanlig Forhandlerrabat: 25 % samt franko Levering.
L. Johansen, Grønnegade 17, Kolding.

1000 kg Uldgarn ½ Pris,

sort og graat, skal sælges. Butikspris er 28 Kr. og sælges for 14 Kr. pr. kg. Skriv straks og Ordre ekspederes i Rækkefølge. Mindste Ordre 1 kg, 2 kg sendes franko.

Garnlageret, Ejlersvej 6, Kolding.

NB. Er Varerne ikke efter Ønske, da betales Pengene tilbage.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde, **som sker paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag.
Kulant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gratis Uldgarn, Gratis!

Vi skal bruge 25,000 Kr. i Løbet af 14 Dage, derfor sælger vi Overproduktionen af vort gode og ekstra solide og fine Uldgarn, som ligger i alle Sværelser til **Kr. 14,00** pr. kg. **Butiksprisen er i Dag Kr. 30,50** pr. kg. Garnet ligger i sort og mørkegraa. De kan ikke noget Sted købe en mere solid Vare i Brugen Det hvide Uldgarn til Kr. 43,00 pr. kg sælges for **Kr. 22,00** pr. kg. Mindste Salg 1 kg = 2 Pd. portofrit. Garanti: Er Varen ikke efter Ønske tages den retur.

Iversens Fabriksudsalg,
Lahnsgade 82. Odense.

De 4 gode Tilbud.

Nyheds Pakke Nr. 1
Nr. 1. 1 solid og stærk Tegnebog med 3 Rum. Værdi 1½ Kr.
Nr. 2. 1 Herreportemonæ m. stort Forrum, god Laas.
Nr. 3. 1 Nota-Mappe for Seddel-Penge.
Nr. 4. 1 smuk Brosche med antik Mønster.
Nr. 5. 1 Slangering m. Sten, passer alle.
Nr. 6. 1 Slipsnaal med Sten. 75 Øre.
Nr. 7. 1 interessant Underholdningsspil, 32 Blade med Brugsanvisning.
Nr. 8. 1 morsomt Cigarrør i Æske.
Nr. 9. 1 Herrering m. 5 Aars Garanti for Holdbarh.
Nr. 10. 1 Viol-Parfume Duftebrev. 50 Øre.
Alle 10 Nr. koster samlet 1½ Kr. + Porto.

Nyheds Pakke Nr. 2
Nr. 1. 1 paategnet Lyseduge paa godt Lærred i Rosenmønster.
Nr. 2. 1 tilsv. Løber, Rosenmønster.
Nr. 3. 1 Broderimønster og Navnebog med forsk. Mønstre og alle Bogstaver.
Nr. 4. 1 Damering. Garanti for Holdbarhed i 5 Aar.
Nr. 5. 1 Engel, 20 cm høj, meget smuk.
Nr. 6. 10 fineste Fødselsdagspostkort. Værdi 1½ Kr.
Nr. 7. 1 Brevmappe m. silkeforede Konvolutter. 50 Øre.
Nr. 8. 1 Parfume Duftebrev. 50 Øre.
Nr. 9. 32 kolorerede Børnebilleder.
Nr. 10. 1 Lykkepakke med forskelligt Legetøj
Alle 10 Nr. koster samlet 265 Øre + Porto.

Nyheds Pakke Nr. 3
Nr. 1. 1 Kalajdoskop i Kikkertform (Hjemmebiograf). Ved stadig Omdrejning fremkommer 1000 forsk Billeder. Enestaaende Nyhed.
Nr. 2. 1 Røntgen Mikroskop, med Brugsanvisning.
Nr. 3. 1 Herrering m. 5 Aars Garanti.
Nr. 4. 1 Kinograf, Legetøj.
Nr. 5. 1 Terningspil med 3 Terninger.
Nr. 6. 1 Tryllespil. Nyhed.
Nr. 7. 20 smukke Postkort. Værdi 3 Kr.
Nr. 8. 1 Billed-Lotterispil.
Nr. 9. 1 Nøglering, Messing.
Nr. 10. 1 Tegnebog m. flere Rum.
Alle 10 Dele koster samlet 1½ Kr. + Porto.

Nyheds Pakke Nr. 4
Nr. 1. 1 Mundharmonika i flot Æske med 28 el. 36 dobb Toner. Alm. Pris 2½ Kr.
Nr. 2. 1 Brevmappe 5×5. Pris 35 Øre.
Nr. 3. 2 Bøger, smaa Fortællinger. Pris 1 Kr.
Nr. 4. 1 Røntgen Mikroskop med Brugsanvisning.
Nr. 5. 10 fineste brune Børnepostkort. Værdi 1½ Kr.
Nr. 6. 1 Forvandlingsgitter. Nyt.
Nr. 7. 1 Billed Lotteri.
Nr. 8. 1 Maleri indrammet i oval eller firkantet Ramme.
Nr. 9. 1 Lommespejl i Metalramme.
Nr. 10. 1 Notisbog.
Alle 10 Nr. koster samlet Kr. 2,20 + Porto.

Benyt disse enestaaende billige Tilbud. Alt er paa Lager og kan leveres omg Fuld Tilfredshed garanteres. Købes mindst 3 Pakker vedlægges ekstra en dobbelt forgyldt Kavaler Uhrkæde 62 cm lang eller en elektrisk Lommelampe med stor Linse m. Batteri. Værdi 3½ Kr.

B. Petersens Varelager, Vejle.

Foreningsfester og Møder.

V. Aaby-Aastrup Afdeling
afholder Juletræ i V. Aaby Forsamlingshus Lørdag den 8. Januar 1921 Kl. 6½ Aften.
Kristen Jensen.

Birket.
Stor Jule- og Pakkefest afholdes i Birket Forsamlingshus Nytaarsdag Kl. 6 Aften. Pakker af mindst 50 Øres Værdi modtages af Bestyrelsen. Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes.
Paa Socialdemokratiets og Landarbejderforbundets Vegne
H. Larsen. H. Christensen.

Kappel Afdeling
afholder Pærebal i Kappel Forsamlingshus Lørdag den 8. Januar 1921, hvortil Naboafdelingerne indbydes. Listerne ligger til Paategning hos Formand Kristian Petersen og Kasserer Jens Nielsen, Kappel.
P. B. V.
Kristian Petersen.

Ringe Sogns Landarbejderforening
afholder Juletræ paa Centralhotellet Søndag den 2. Januar. Juletræet begynder Kl. 4½. Der serveres Chocolade for Børnene og der danses til Kl 12.
Medlemmer, som ikke er tegnet paa Listerne, kan henvende sig til Bestyrelsesmedlemmerne og blive optaget.
Bestyrelsen.

Tillitze Landarbejderforen.
afholder Bal og Pakkefest i Dannemarre Forsamlingssal Lørdag den 8. Januar Kl. 7 Aften. De omliggende Afdelinger og Socialdemokratiske Foreninger indbydes venligst. Pakker bedes sendt til Hans Olsen, Støby, eller Carl Andersen, Rudbjerggaard. Pakker skal have en Værdi af 50 Øre og modtages ogsaa Festaftenen. Fællesspisning af medbragte Madkurve Kl. 11. Fagbog eller Medlemskort maa forevises.
Festudvalget.

Lommebogen

Undertegnede bestiller herved **„Landarbejdernes Lommebog 1921"** .....Stk. à Kr. 2,75. Skriv tydeligt Navn og Adresse:

.....
(Navn)

.....
(Bopæl)

.....
(Poststed)

Redaktør: *Marius Olsen.* — P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København B.